

NYTAARSTRØST

AF SVEND REHLING (1941)

Hvad har vi saa paa Aarets første Dag,
til Trøst i Trængsel og til Haab i Vaande,
naar Taagen staar saa ram som Ulvens
Aande,
og der er Mørke for og Mørke bag —
hvad har vi saa paa Aarets første Dag?

Vi har i Nødens Stund Guds Ord til os,
de Løfter, som den Evige har svoret;
naar alting brister, griber vi om Ordet:
„Saa siger Herren!“ Det er Troens Trods.
Vi har i Nødens Stund Guds Ord til os.

Salig er den, som ikke ser men tror!
har vi engang hørt Verdens Frelser sige.
Med Blikket mod Usynlighedens Rige
gaar Troen trøstigt paa sin Herres Ord.
Salig er den, som ikke ser men tror.

Vi har hans Ord som Lygte for vor Fod.
Hvor vildt end denne Verdens Fyrste fraader,
saa veed vi dog, at det er Gud, der raader,
og Ham staar ingen jordisk Magt imod.
Vi har hans Ord som Lygte for vor Fod.

Ske, hvad der skal, vi er i Herrens Haand.
Og faar vi dette Aar et Kors at bære,
vi bær det af Guds Naade til Guds Ære
som Kristne, der er døbt med Ild og Aand.
Ske, hvad der skal, vi er i Herrens Haand.

DERFOR SKULLE I BEDE SAALEDES: VOR FADER, DU, SOM ER I HIMLENE! HELLIGET VORDE DIT NAVN; KOMME DIT RIGE; SKE DIN VILLIE, SOM I HIMMELEN SAALEDES OGSAA PAA JORDEN; GIV OS I DAG VORT DAGLIGE BRØD; OG FORLAD OS VOR SKYLD, SOM OGSAA VI FORLADE VORE SKYLDNERE; OG LED OS IKKE I FRISTELSE; MEN FRI OS FRÅ DET ONDE; (THI DIT ER RIGET OG MAGTEN OG ÆREN I EVIGHED! AMEN.)

Man kan tage Afsked med det gamle Aar og byde det nye velkommen paa letsindig Vis, som den der mener, at det hele strengt taget ikke kommer mig ved. Verden gaar sin skæve Gang, og jeg den enkelte kan saamænd hverken gøre fra eller til. Jeg drukner i Mængden, og der regnes ikke med mig. Derfor er det ligegyldigt, hvordan jeg lever mit Menneskeliv. For dog saa at faa noget ud af denne elendige Tilværelse følger jeg min Trang, min Lyst, min Drift. Der er een eneste Ting jeg vil stræbe efter, nemlig at gøre mig Livet saa behageligt som muligt, selv i Krisetider. Det tør vel nok antydes, at en saadan Maade at tage Livet paa ikke er særlig dybtgaaende og ikke vidner om, at man føler Ansvar ved det at være Menneske.

Et kristent Menneske er et Menneske, der følger Ansvar overfor Livets Gud og det, som han har betroet een. Og med Henblik herpaa staar vi ved Nytaar overfor en Fortid der vækker Anklage og overfor en Fremtid, der fylder os med Uvished og Angst.

Hvad skal vi da gøre? Vi faar af Evangeliet det Raad; Gaa ind i dit Lønkammer. Gaa ind i dig selv, og saml din Sjæl til Bøn. Og tænk paa at du som døbt Menneske har faaet Adgang til og Lov til med Haab om Forjættelse at bede Frelserens egen Bøn, hvis Hovedindhold og Overskrift er denne: Fadervor.

Lysende op i Tilværelsen som et trygt og fast Midtpunkt er den himmelske Fader. Lad din Sjæl rigtig dvæle ved det Ord. Øv dig i Gang paa Gang at sige: **Min Fader.** Hver Gang Tankerne tvinger dig til at se paa dig selv, din egen Synd, din egen Nød og Afmagt, alt det der har saa let ved at blive Midtpunkt for os, gentag det da paany: Fader vor, **du som er i Himlene.**

Og saa skal vor Sjæl i Gang med det Stykke Arbejde at give os over i den himmelske Faders Haand, og ved Aan-

dens Hjælp tale til Ham og med Ham. Vi begynder da med at glemme os selv og prøver paa at tænke paa Ham. Hans **hellige Navn**, Hans **evige Rige**, Hans **fuldkomne gode Vilje**. Lad dit Navn blive os helligt og dyrebart, lad dit Rige vinde Fremgang her i dette store Verdensrige, lad det blive din Vilje, vi først og fremmest spørger efter!

„**Giv os i Dag vort daglige Brød.**“ Her faar vi den Anvisning at udstykke Fremtiden i en Dag ad Gangen. Lad mig modtage af din Haand alt til Livets Ophold for denne Dag, dette Nu, hvori jeg lever! Og jeg tør jo tro, at du min Fader ikke vil glemme dit Barn, men at du vil sørge for mig.

„**Forlad os vor Skyld, som og vi forlader vore Skyldnere.**“ Her har vi Jesu Anvisning overfor den voksende Anklage, som Aarenes Tal retter imod os. Ty ind til Ham, din himmelske Fader ved oprigtig Bøn om, at Han vil forlade dig alle dine Synder. Det kan du være vis paa, at han vil, siger Jesus. Han længes efter i sin barmhjertige Naade at række dig en hel og fuld Tilgivelse.

„**Led os ikke ud i Fristelse.**“ Alt det syndige i Verden, som skal møde mig, som jeg ikke kan blive fri for at faa baaret hen til min Sjæls Dør, lad det ikke komme indenfor, saa det bringer mig til Fald og i Fordærv. Lad mig kunne afvise det, sige et bestemt Nej dertil!

„**Frels os fra det onde.**“ Jeg lever i en ond Verden, og det onde bor i mig. Frels mig da, at jeg ikke rammes saadan af det, at det bliver mig til evigt Fordærv. Red mig, bjærg mig, før mig gennem den mørke, onde Død, ind til Livets Land!

Fadervor er Jesu Gave til os, ogsaa i det nye Aar. Maatte „Aanden komme vor Skrøbelighed til Hjælp og gaa i Forbøn for os med uudsigelige Sukke!“ Da faar vi et af Gud velsignet Nytaar trods Krig, Nød og Død.

VORE DAGES TAL

For dig, o Herre, som Dage kun
Aartusinder er at regne,
Et Øjeblik er den liden Stund,
Vi aande i Støvets Egne.

Som Blomsten falmer hver Rosenkind,
Som Græs er de Kæmper gæve,
De vises kunstige Hjerneskind
Henvejres som Spindelvæve.

Halvfjerdsindstyve er Støvets Aar,
De stolteste Strid og Møje,
Om firsindstyve en Kæmpe naar,
Des mere han har at døje.

Men hør os, Herre i højen Hal!
Du lære os ret af Naade,
At tænke paa vore Dages Tal
Og lade din Visdom raade!

O, giv os dog efter Striden Fred,
Og Trøst efter Suk og Klage,
Med Glæden i Kvæld din Miskundhed
Lad krone de korte Dage!

Ja, styrk din Tjener med Kraftens Aand,
Og Børnene hans tillige,
Lad Værket lykkes ved deres Haand,
Lad blomstre med os dit Rige!

Os overstraale din Herlighed
Som Solen ved Middagstide,
Og lys over os i Graven Fred,
Med Solebjergs-Skær det blide!

Et Nytaar i Krigens Skygge, et Nytaar i Alvorens, Ængstelsens Tegn, og dog et Aarsskifte fremkalder vel væsentlig de samme Tanker under Fredens Vilkaar som i Ufredstider.

For hvert Nytaar er den Dag rykket nærmere, da Solen skal staa op over en Verden, hvor vi ikke mere hører med. Krigen understreger yderligere dette Faktum, der ikke kan ændres trods Menneskeslægtens Iver for at bygge et moderne Babelstaarn ved de tekniske Fremskridts villige Bistand.

Midt i Omvæltningernes Verdenslarm maa denne Tanke gøre os stille: **Vore Dages Tal er ret konstant.** Saavel den videnskabelige som den finansielle Verden regner i Millioner, ja Milliarder — men vore Dages Tal regnes højst i Titusinder, og de færreste af os naar tre af den Slags Perioder.

Dette er Nytaarstanker, men det er ikke nye Tanker, allerede det gamle Israel var fortrolig med dem. I Salme 90 i vor Bibel staar der ligefrem: „Vore Livsdage er halvfjerdsindstyve Aar, og kommer det højt, da firsindstyve. Deres Herlighed er Møje og Slid, thi hastigt gaar det, vi flyver af Sted. — At tælle vore Dage lære du os, saa vi kan faa Visdom i Hjertet!“

Grundtvig har paa Grundlag af denne Salme digtet Nr. 100 i „Psalmebog for Kirke og Hjem.“ Og det ejendommelige er, at selv den Bemærkning om de 70 og 80 Aar faar han med — og den falder os ganske naturlig. Et slaaende Vidnesbyrd om Menneskets Afmagt, at man i 2-3000 Aar ikke er naaet et eneste Skridt videre.

Statistikken viser en stigende Gennemsnitslevealder; men det skal ikke narre os. Det skyldes dels, at Børnedødeligheden har været stærkt dalende, dels at Lægekunstens Fremskridt i højere Grad har formaaet at afværge alvorlige Sygdommes dødelige Udgang. Til Gengæld synes Tidens stadig mere forcerede Tempo at bevirke, at flere rives pludseligt bort i deres bedste Alder. Een Ting kommer man i hvert Fald ikke uden om: „Vore Dages Tal,“ d.v.s. den

Alder, Mennesket med Rimelighed kan sige, det har Mulighed for at opnaa, er forbavsende konstant gennem Aartusinder. Babelstaarnet kan aldrig blive færdigt. Her som alle Vegne møder vi før eller senere den Mur, der hedder: „**For Mennesket er dette umuligt.**“

Nu skal dette ikke blot være Nytaarstanker i Almindelighed, men noget ganske specielt, nemlig **kristne Nytaarstanker.**

Det vil for det første sige, at vi uden Forsøg paa Bortforklaring anerkender den ovenfor omtalte Murs Eksistens. Kristendom regner kun med Realiteter. Men det betyder for det andet, at der er en hemmelig Port i denne Mur, en Port, der kun kan aabnes fra den Side, hvor vi ikke er, en Port, hvis Navn er **Naadens Port**, og over hvilken der staar: „For Gud er alle Ting mulige.“ Til denne Port føres vi ad mange Veje, lige saa mange Veje, som der er Menneskesjæle i Verden; men den Hovdvej, som hedder **Troslydighed**, undgaar ingen. Bønnens Fugle synger der om Ydmyghedens uovervindelige Glæde og bringer Bud mellem Himmel og Jord; men Vejen er fuld af Vanskeligheder og Farer, og ved dens Side findes to dybe Grøfter: **Mødløshed** og **Selvsikkerhed**. Paa den anden Side Muren, i Naadens Rige, skinner Naadens Sol, men dens Straaler naar langvejs over Muren; de lyser for os, saa vi kan finde Vejen, de skinner paa os og varmer os med Guds Kærligheds Glød. Derfor ser vi „Vare Dages Tal“ i nyt Lys, i Guds Naades Nys, i den evige Virkeligheds Lys. Og derfor kan vi — selv under strengeste Strid — i **Jesu Navn** ønske hinanden et **glædeligt Nytaar** — ikke alene som et Ønske om, at Verdensbranden maa slukkes, heller ikke som en Frase, men som en Realitet.

Finn Hasselager, København.

Første Søndag e. Hellig Tre Konger

GUDS PLAN MED DIT LIV

Af Sognepræst A. Fibiger

Og da han var bleven tolv Aar gammel, og de gik op efter Højtidens Sædvane og havde tilendebragt de Dage, blev Barnet Jesus i Jerusalem, medens de drog hjem, og hans Forældre mærkede det ikke. Men da de mente, at han var i Rejsefølget, kom de en Dags Rejse frem, og de ledte efter ham iblandt deres Slægtninge og Kyndige. Og da de ikke fandt ham, vendte de tilbage til Jerusalem og ledte efter ham. Og det skete efter tre Dage, da fandt de ham i Helligdommen, hvor han sad midt iblandt Lærerne og baade hørte paa dem og adspurgte dem. Men alle, som hørte ham, undrede sig saare over hans Forstand og Svar. Og da de saa ham, bleve de forfærdede; og hans Moder sagde til ham: „Barn! hvorfor gjorde du saaledes imod os? Se, din Fader og jeg have ledt efter dig med Smerte. Og han sagde til dem: „Hvorfor ledte I efter mig? Vidste I ikke, at jeg bør være i min Faders Gerning?“ Og de forstode ikke det Ord, som han talte til dem.

Og han drog ned med dem og kom til Nazareth og var dem lydlig. Og hans Moder gemte alle de Ord i sit Hjerte. Og Jesus forfremmedes i Visdom og Alder og Yndest hos Gud og Mennesker. —Luk. 2:42-52.

I Evangeliet i Dag staar der en knusende Dom over **Selvbedraget**. Den er udtrykt i disse Ord: „Og da de mente —“.

Hvor mange, mange Sjæle tror du ikke, det vil koste deres evige Saligheds Forlis, dette, at de indretter deres Liv efter det, som nu en Gang er deres uforgribelige „Mening,“ deres — meneskelig talt — maaske meget sandsynlige og fornuftige, men dog falske Mening!

Men saa lad det dog i hvert Fald ikke koste dig **din Sjæl!**

— — —

„Og da de mente, at han var i Rejseselskabet.“

De trøstede sig med, at han havde jo da i al Fald været med, og saa mente de, han var der nok endnu!

Han var jo med fra Daabens Stund i Livets Morgen, da din Rejse begyndte, og Gud ske Lov for det! Han var jo ogsaa med, da du blev en „Lovens Søn,“ som de unge Israellitter kaldtes, naar de — som Jesus — kom i Overgangsalderen og fik Lov at følge med til Helligdommen. Han var jo ogsaa med, da du paa din Konfirmationsdag stod i Helligdommen, som en Lovens Søn og alle de stærke Følelser og fromme Forsætter bølgede igennem din unge Sjæl. saadan som ogsaa jeg mindes det, da jeg under brusende Orgelspil gik ud ad Kirken.

Men saa er der jo det med „Rejseselskabet.“

Hvad betyder nu i det praktiske Liv Kristendommen for alle disse døbte og konfirmerede Mennesker? Bibelen lægges til Side og „det med Religionen“ danner man sig sin egen, uforgribelige „Menig“ om.

Det ved enhver Præst og ethvert levende Guds Barn, at det sværeste er i og for sig ikke Folks haandgribelige Synd eller Menneskers Ondskab. Sandt nok, her er nok, mere end nok af begge Dele, Mennesker, som lever i bevidste Synder og staar med ubegribelig onde Sind overfor Jesus.

Men saa er der alle disse endnu hæderlige, rare, gode, flittige og agtværdige Folk, som ikke er onde, og som holder sig klar af de saakaldte „grove“ Synder; men som til Gengæld sidder fast i en grænseløs Uvidenhed, det tykkeste Ukendskab til, hvad levende Kristendom egentlig er.

Guds Ord hører de ikke, læser det ikke, kender det ikke; derimod har de deres „Meninger“ tommespigret fast, saa de hverken, som man siger, er til at hugge eller stikke i.

O, hvilken Rædsel, hvilken navnløs Angst, naar „Rejseselskabet“ en efter en lister bort, og de til sidst maa staa ene overfor Guds uomstødelige Dom og Helvedes gabende Kval!

Og alt dette, ikke fordi de var særlig onde eller slette; men fordi „de mente.“

O, Ven, lad dig dog advare, før det er for silde!

Overfor dette Liv i Selvbedrag møder vi i Evangeliet i Dag vor Herres Jesu Kristi vaagne og dagklare **Gudsbevidsthed**.

Evangeliet i Dag bringer os det første Ord, der er os optegnet af Jesu Mund: „Vidste I ikke, at jeg burde være i min Faders Gerning?“

Der er et helt Livsprogram i denne tolvaarige Drengs Svar.

Han ridser i disse Ord Linien op for hele sit Liv, — den Linie, der allerede den Gang skilte ham fra sine jordiske Forældre, og som siden skilte ham ud fra alle andre, — den Linie, der til sidst tvang ham ind i Sjælekampen i Gethsemane, ja ind i Gudsforladthedens Mørke paa Golgata.

Der, i Helligdommen som tolvaars Dreng, blev han første Gang klar over Guds Plan med hans Liv. Og siden var han den lydig, ubetinget.

Det vigtigste af alt for dig er dette, at du bliver klar over Guds Plan med dit Liv. Du maa vide, at Jesus er i sin Faders Gerning den Dag i Dag, ogsaa igennem dette Ord, du hører her; men du maa ogsaa vide, at „Rejseselskabet“ gaar en anden Vej. Verden rækker sine Hænder ud efter os, undertiden gennem Venner og gamle Vaner, undertiden gennem de Børn, der vokser op i et helligt Hjem.

Men du har bare at finde Guds Rids for dit Liv og for den Del af hans Gerning, han lægger hen til dig og venter at finde dig i.

Er Jesus bleven borte for dig, saa maa du — som Josef og Maria — søge ham og søge ham med Smerte, indtil du finder ham. Skyd alt andet til Side, Rejseselskabet og dine egne Meninger, og søg efter Jesus!

Han er i Helligdommen. Der fandt de ham den Gang, og der er han endnu i sit Ord og i sine Sakramenter.

Og derfra kan du faa ham med dig hjem, fra Jerusalem til Dagliglivets Nazaret, for at du kan fuldbyrde Guds Plan med dit Liv i hans Samfund, ved hans Kraft og til hans Ære.

JESUS OG DE SMAA BØRN

Af Pastor Clemens Sørensen, Vancouver

(Læs Mark. 10:13-16, Teksten for 1. Søndag e. H. t. K.)

Jesus stod i et ganske enestaaende Forhold til de smaa Børn. (Deri indtager han en Særstilling blandt Alverdens Religionsstiftere) De danner en Vagt omkring ham — fra hans Vugge til hans Grav. De smaa Dreng i Bethlehem var hans første Livvagt, og den faldt — til sidste Mand. Deres Blod slukkede Diktatoren Herodes' Tørst for en Stund, saa to flygtende Forældre kunde faa et Forspring, da det gjaldt hurtigst muligt at slippe væk fra Vilddyrets Jagtomraade.

Dødsskriget fra Bethlehems Smaadrenge og Mødrenes Hjertensgraad i Jesu spæde Barndom danner en mærkelig Modsætning til Smaabørnernes Jubel i Helligdommen, kort før Folkets øverste med den romerske Værnemagts Billigelse fik givet Jesus Dødsstødet.

Efter at Indtogets Folkelarm havde lagt sig i Jerusalems Gader, blev det Børnernes Tur! Kloge og retskafne Mennesker havde med en vis Uhygges-Følelse overværet Oprindelsen i Templet, da Jesus væltede Vekselerernes Borde: saa Mønterne rullede hen over Fliserne, og hele Flokken af Helligdoms-Kræmmere skrækslagne sprang for Piskene i hans løftede Haand. Tavse fulgte de ham med Øjnene: „Nu gik han dog vist for vidt!“ — Da blev den ildevarslen- de Stilhed pludseligt afbrudt af et jublende Kor af Smaabørn. Under øredøvende Larm kom de løbende og for som en fejende Vind gennem selve Helligdommen, idet de raabte i eet væk: „Hosianna, du Davids Søn!“

De forargede voksne for ind paa Jesus: „Hører du ikke, hvad Børnene skriger?“ — Hvad skreg de da, som var saa galt? Sandheden! De tilraabte i Helligdommen Jesus som Messias: „Frels os, du Davids Søn!“ — og Jesus svarede de gudfrygtige forargede: „Har I ikke lært: Af diendes og spædes Mund har du beredt mig Lovsang?“

Det var i deres Øren Forargelsens Højdepunkt, thi dermed indrømmede Jesus jo, at han netop var Messias.

Børnene var de første, og Børnene blev de sidste. Lidt inden de voksne satte Tornekronen om hans Pande, kronede Smaabørnene ham som Verdens Frelser. Men det forsod de kloge slet ikke.

Og Børnene kom og gik under hans Vandring hernede mellem de to Stationer: Krybben og Korset. De er den lyse og fine Islæt, spundet ind i hans rene Livsvæv. — som hans Kjortel udi eet Stykke, ingen Sammenflikninger, ingen fremmede Lapper.

Engang var det en lille Pige, Datter af en Synagogeforstander, han kaldte tilbage til Livet. Han tog hendes slappe Haand i sin og sagde saa usigeligt ømt: „Du lille Pige, rejs dig op!“ Markus er kendt for sit skarpe Blig for alle Enkeltheder, og det er ham, der fortæller. Jeg vilde ønske, en ny Oversættelse engang vilde indføre „du lille Pige“ i Stedet for blot „Pige.“ Det er forsvarligt — og for os Danske ligger der noget særligt ømt og kærligt deri. Vi elsker at synge med den blide Digter fra Sorø: Guds Søn har os saa nær, han er Børnevennen stor . . .“

En anden Gang var det en lille Dreng — og han kom Jesus til Hjælp! Jeg maa altid le, naar jeg tænker paa den Scene. Den store Skare om Jesus havde faaet saa megen

aandelig Føde, at de begyndte at hungre. Disciplene vilde have Jesus til at opløse Forsamlingen, saa de kunde komme hjem at faa Mad. „Giv I dem noget at spise,“ sagde han blot. Det var et skarpt Forlangende. De rystede paa deres kloge Hoveder. Men en lille Dreng maser paa for at komme gennem Mængden. Han har hørt det! Med Madposen i Haanden borer han sig frem. Han vil hen til Mesteren. Og saa faar Jesus Øje paa Fyren. Disciplene vil forklare: Her er en lille Purk med et Par Brød og lidt Fisk, Mester — men hvad er det til saa mange! Der staar intet om, at Jesus har smilet. Men tror I ikke, at han har gjort det i dette Tilfælde? Da Drengen glædesstraalende paa Mesterens Vink griber ned i Madposen og strækker op imod ham et Par snavsede Drengsnæver, der krammer om en stegt Aborre og et Par Brødskorper! Han var ikke et Øjeblik i Tvivl om, at det var nok, naar først Mesteren fik det i sin Haand. Og Jesus tager det ud af hans Hænder og løfter det i et taknemligt Blik op mod sin himmelske Fader, som rigeligt velsignede det lidet, saa det mattede de mange. — Atter modtog Jesus Hjælp fra sin Livvagt.

Det er rigtigt nok! der staar ingen Steder i Bibelen, at Jesus lo eller smilede. Alle andre Sindsstemninger ved vi Besked om. Han kunde blive „hæftigt bevæget i Aanden,“ han kunde „harmes i Aanden“ over Farisæernes Skalkeskjul — og da Philip ved en bestemt Lejlighed kom dumpende med et plat Spørgsmaal oven paa en meget intim Behandling af Jesu Forhold til sin himmelske Fader, blev Jesus næsten utaalmodig: „Saa længe har jeg været hos jer, Philip. . .“ Og bedre var det ikke, da de æskede Tegn af ham: „Hvor længe skal jeg taale jer . . . utro og vanartet Slægt!“ Men i Dag hører vi med rene Ord, at Jesus blev vred! Ja, saadan staar der. Der er lavet mange teologiske Bukkespring af „overkærlige“ Mennesker, som har puttet Jesus ind i en hjemmelavet Ramme, og derfor vrider sig i from Vægning baade over for en Antagelse af disse Ord som over for hans tavse Harmes, da han brugte Svøben.

Anledningen til Jesu Vrede var nogle Smaaabørn. Hans bedste og mest forstaaende Venneskare blev antastet. Og det gik saaledes til:

De voksne havde faaet Jesus ind paa en Diskussion om saa celebret et Emne som Skilsmisse. Det kan nok være, der blev lyttet! Var denne ulærde ikke lige ved at gaa i Rette med selve Moses for dennes Menneskelighed. Han tog da Mennesker, som de nu engang var! Her var det sandelig paa Tide at faa bundet Munden paa denne Lovbryder. Og saa kommer der en Forstyrrelse ind midt i det hele. En Flok af Kvinder kommer med deres smaa Børn, — hvilket Topmaal af Uforstand, som om Mesteren har Tid til at give sig af med dem! Disciplene truer ad dem. Men de viger ikke en Tomme. Hele Flokken har deres Øjne rettet mod Mesteren. Det er ham, de vil op til. Det er deres Børn, det gælder — saa jeg gad nok se den, der tør stoppe en Moder. Og saa faar Jesus Øje paa dem. I et Nu ser han, hvad de er blevet udsat for, og Disciplene faar hans Vrede at mærke. Naa, saa de forstaaer ikke! og er derfor forhindret i at komme til Jesus og blive velsignet! — Og saa viser han alle de kloge voksne noget helt andet, hvad vi lige har læst om: I Guds Rige indgaar man kun paa Børnevis!

„Hvad kan et Barn forstaa?“ — Saadan hører vi ogsaa i Dag kloge voksne spørge. Det lyder saa bestikkende nøgternt: „Lad Barnet vente med at blive døbt, til det selv kan svare for sig!“ Begrundelsen er aabenbart den, at uden selvstændig Opfattelse af Sakramentet er Velsignelsen uopnaelig.

I Virkeligheden har vor Folkekirkes Barnedaabspraksis intet bedre Støttepunkt i Skriften, end den har i denne Tekst om de smaa Børn, som blev baaret til Jesus, for at han skulde velsigne dem. De kunde hverken staa eller

gaa — end sige da forstaa et Gran af det hele. Han løftede dem fra Mødrenes Arme den Dag, trykkede dem til sit varme Hjerte, lagde Hænderne paa dem og velsignede dem! Mon nogen kan tro, at hine Mødre glemte at fortælle Børnene om Velsignelsen, de modtog den Dag?

I fire hundrede Aar var Folkeskolen og Folkekirken knyttet sammen — og er det til en vis Grad endnu, „trods hvem det vil forhindre!“ Da Spørgsmaalet om Adskillelse blev politisk, svarede: Saa kan vi ikke døbe Børnene. Daaben forudsætter Oplæring i den kristelige Børnelærdom. Bedst er det selvfølgelig, om Mødrene fortæller Børnene om Velsignelsen, de fik den Dag. Men det kan da ogsaa lade sig gøre samtidigt med, at Børnene sendes til Folkeskolen! Mangen en Skolelærer og Søndagsskolelærer har maattet træde i Forældrenes Sted — utvivlsomt til stor Velsignelse for Børnene.

Jeg forstaaer godt Tanken om Friskolen og Frimenigheden. Det er sikkert en skøn Ordning. Men i Sammenligning med Folkekirken er Frimenighedens Arbejdsmuligheder stærkt begrænset. Vi kan kun være Gud taknemlig for de gode Arbejdskaar, Folkekirken byder paa. Den Dag et Brud er nødvendigt, vil Gud vise Udvej. Skabe Bruddet skal vi ikke.

Et Problem har det altid været at faa Ungdommen til at gaa i Kirke. Det er forbavsende faa unge, der sætter deres Fod der.

Der sad en Dag en Styrmand fra et af de danske Skibe og snakkede med mig i min Stue ude paa Lulu Island. Pludseligt spurgte han: „Sig mig rent ud, traf de nogen i Deres Sejltid, der gik i Kirke?“ Jeg maatte indrømme, det var kun faa i de fjorten Aar. Deraf drog han nogle mørke Slutninger. Det gør jeg ikke. Det er modne Mænd og Kvinder og gamle Mennesker, som udgør langt den største Part af en Menighed — og de har alle været unge! Det er dejligt at se unge Mennesker i Kirken, ikke drevet derhen ved en „rally“ eller paa anden Maade tvangsindlagt, men som har fundet deres Plads ud af en Trang. Det er Frihed. Man hører saa meget om, at man skal ikke tvinge unge i Kirke. Selvfølgelig skal man ikke det. Men det er der saamænd heller ingen, der gør i vore Dage. Det er snarere omvendt! Der øves bevidst Tvang for at holde unge borte fra Kirken. Jesus sagde, det var bedre for dem, der forarger de smaa, at gaa til Bunds med en Møllesten om Halsen.

Det er saa typisk „amerikansk“ at bedømme en Kirkes Fremtid ud fra Tilgangen af unge. De unge maa vi have med — men ikke for at sikre Kirkens Fremtid. Den ligger i Guds Haand. En Forretning maa sikre sig en Stab af unge til at rykke ind paa de gamles Bænke. Vi har at tjene Dagen i Dag med, hvad den byder. Det er en Misforstaaelse af Tjenesten, naar en Præst søger at være Legetante for de unge og Salmesynger for de gamle. Han skal pege paa det Livets Lys, som skinner evigt for gamle og saa for unge! Det er der, han skal være i „Vinden,“ det er den Plads, han staar og falder paa!

Hvorlangt end vi rejste ud, lad os dog aldrig glemme, at vi kom engang fra et Land, hvor Børnenes Indgang i Guds Rige bliver prædikeret som Guds enevældige Gerning i den Hellige Daab. Lad os leve vort Liv paa den os der skænkede Naade. Da skal vi engang paa Børnevis prise ham sammen med de smaa Dreng fra Bethlehem, hans første Livvagt, som modtog ham med Jubel, da han bøjede sit Hoved paa Korset.

Saa fulgte da Børnene ham fra Krybben til Korset. Forstummede end deres Sang, da de voksne satte Tornekronen paa hans Hoved, saa jubede Bethlehemsk Dreng, da Gud Herren kronede ham som Himlens Kongesøn. Gud give os engang at synge med i det Kor! Amen.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Fra Salems Mgh., Brooklyn, N. Y., kommer dette Billede af fem Brødre, Sønner af Mr. og Mrs. Julius Andreasen; de er — følg Linien som vi læser —:

1) Raymond, der er Løjtnant ved Hæren i Europa; 2) Werner, Premierløjtnant ved Hæren, Camp Clovis, N. M.; 3) Gustav, U. S. Navy, San Diego, Calif.; 4) Victor, Løjtnant ved Flyvekorpsen, Texas; 5) Christian, U. S. Navy V 2, Mass.

Pastor og Mrs. Videbecks Søn Richard, der var paa Dana College sidste Aar, er nu i New Guinea som Staff Sergeant ved Hæren. Han fandt som de fleste at Livet der er ganske monotont; men saa fik han Menighedens Blad og Adressen paa en anden Soldat fra Salem, Howard Laursen, der var lige i Nærheden. De havde færdedes paa samme Strøg og i samme Ordinance Bygning og dog ikke set hinanden. Nu var de daglig sammen og det oplivede Tilværelsen. Han

slutter med disse Ord: „Gud fremskynde den Dag, da vi alle igen kan samles. Kære Venner, aa husk os i eders Bønner. I det sidste Brev fra Far skrev han: Luftpost er hurtig, V-Mail endnu hurtigere, men Bønnens Post er den alderhurtigste; den er øjeblikkelig. Brug den ofte.“

Werner Andreasen skriver: Det glæder mig at læse (i Menighedsbladet) om de forskellige Virksomheder i vor Kirke, samt vide, at vi vil være istand til at komme tilbage til den samme Kirke og de samme Venner vi forlod derhjemme, ja ogsaa møde alle de nye Venner i Salem. Lige meget hvor vi er, vide vi, at vi kan samles i Tankerne med hverandre — særlig nu ved Juletid.

Elizabeth Vendelboe Nielsen, der er Secundløjtnant ved Army Nurse Corps, skriver: „Vort Hospital ligger paa Toppen af en Bakke. Der er Fred og Stilhed heromkring, saa det er vanskeligt til Tider at tro, at der er Krig ikke saa langt borte . . . Saavidt har jeg været i London, og der ses mange Ruiner fra Bombernes Ødelæggelse. Ikke en Gade næsten uden at eet eller flere Huse er ramt. . .“

Salems Kvinder havde en vellykket Basar. Indtægten beløb sig til \$2250. Vi ser at meget kom ind ved Lodtrækning, da mange Gevinster omtales. Juleugen havde et særlig fyldigt Program: Før-Juls Fest d. 15. Dec. afholdt af Mgh.s Foreninger; engelsk og dansk Gudstjeneste Dec. 24, Formiddag, og Juleaftensang Kl. 5; engelsk og dansk Gudstjeneste Juledag Formiddag; Girl Scouts' Juletræ Dec. 26; Søndagsskolens Julefest Dec. 27; Boy Scouts' Juletræ Dec. 28; Ungdomsforeningens d. 29de, og igen almindelig Juleforsamlingsfest Søndag Aften d. 31te efter baade engelsk og dansk Gudstjeneste om Formiddagen, og der afsluttes med Midnatandagt. Nytaarsmorgen atter engelsk Gudstjeneste. — Præsten maa have gode Medhjælpere.

Sidney, Montana. Pastor Henry N. Hansen holdt sin Afskedsprædiken Søndag d. 31. Dec., for saa med Familie og Gods at begive sig paa Rejsen til Greenville, Mich., hvortil han er kaldet. Hans Adresse er herefter 307 Coffren Ave., Greenville, Mich. — Efter at have sendt Kald til flere Præster fik Pella og Brorson Mghr. endelig Ja fra Pastor Alfred Jensen, Coulter, Iowa. Han tilflytter hen ad Foraaret.

Pastor Kr. Ludvigsen oplyser, at han overtager sit nye Kald i Clifton, Ill., den 1. Februar og Indsættelsen er sat til Søndag-d. 4. Febr.

Ebenezer Mgh., Chicago. Ved et specielt Menighedsmøde d. 4. Dec. besluttede Menigheden at modtage med Tak et godt Tilbud fra Mr. Peter Hansen om at bytte lige over den nuværende Kirkegrund 60x177 Fod for en Hansen ejede, der var 120x204 Fod og bedre beliggende. Det næste Skridt er at faa Grunden „zoned“ og en Arkitekts Plan for en Kirkebygning. Juleofferet gaar til Byggefondet. Man ser frem til Menighedens 50-aarige Stiftelsesfest i December med et vist Haab. — Fra flere af Mgh.s unge i Krig findes Breve i Menighedsbladet. Der er eet fra Pvt. Leland Hansen, der tiltaler os: Man ved ikke hvor meget eens Kirke og dens Forbindelser betyder for een indtil man kommer i Tjenesten. Nogle af Kammeraterne vil gøre Nar ad Kirken og Kristendommen, og det sætter een paa Prøve med Hensyn til eens eget Standpunkt. Den Undervisning og Baggrund jeg har faaet i Kirken har virkelig hjulpet mig meget. Jeg fandt at min Kristendom var ret vag. Efter at hele denne Verdens Krig er ovre, tror jeg I vil finde en stor Forandring hos os, som kommer tilbage. Hvad mig selv angaar, da har jeg fundet, at Gud visselig giver een Kraft til at fortsætte Dag efter Dag, naar man ydmyger sig og giver Gud Anledning.“

Følgende Menigheder kan — ifølge vor Liste i „Aarsberetningen“ holde 50 Aars Jubilæum i Aar: Salems, Brook-

lyn, N. Y.; Ebenezer, Chicago, Ill.; Emmaus, McNabb, Ill.; Bethesda, Moorhead, Ia.; Bethania, West Branch, Ia., og Emmaus, Kennard, Nebr. Da Datoer ikke er angivet, vil vi paaskønne Meddelelse af samme fra vedkommende.

Af nulevende Præster, der har tjent vort Samfund, kan følgende holde 50 Aars Præstjubilæum: Niels Damskov, Jens Dalbo, og A. M. Nielsen, alle og enhver ordineret d. 9. Juni under „Blair-Samfundet“'s Aarsmøde i Hutchinson, Minn. En Uge efter — d. 16. Juni — fylder Pastor M. C. Jensen Engholm 80 Aar, den eneste „Octogenarian“ i Aar.

Chaplain Wm. Larsen, førhen Præst i Boston, Mass., er ifølge denne Mgh.s Blad anvist Virksomhed blandt Marinesoldaterne i Pacific Zonen.

Ansgar Mgh., San Francisco, har faaet den første Guldstjerne paa sin Service Roll i Kirken, nemlig for George Marius Landrock, Søn af Dr. og Mrs. George Landrock, Mill Valley, Calif. (paa Landtungen nord for Golden Gate.) Hvor og hvorledes den unge Mand fandt Døden er ikke oplyst endnu. Pastor J. H. Vammen skriver, at en Sørgegudstjeneste afholdes med det første i Kirken. Faderen, der er en kendt Læge der paa Egnen, graduerede for ca. 30 Aar siden fra Dana College; Moderen er Datter af en Søster til Præsterne J. Th. og A. W. Lund. Vi sender vor dybe Medfølelse.

Samfundsformand Dr. Carlsens havde den Glæde at alle deres ti Børn kunde komme hjem i Julen, og Juledags Aften havde de Familiefest sammen. Særlig gjaldt denne Sønnen, Pastor Verner Carlsen, der var ansat som Feltpræst paa et af de store Skibe, der blev sænket af fjendtlige Skibe under Slaget ved Philippinerne d. 24-25. Okt. og han sammen med tusinde andre maatte flyde paa Havet et Par Dage før de blev opdaget og reddet. (Han flød paa sit Rædningsbelte og ikke i Baad, som før oplyst.) Da der er ti Børn i Familien og i ret forskellige Stillinger og Egne, fire af Mændene i militær Tjeneste, er det vel ret usædvanligt at de alle kunde samles tilligemed deres respektive Familier. Alvin er Lærer i Britt, Ia.; Viggo, Lærer i Oakdale, Nebr.; Verner, Feltpræst ved Flaaden; Ester, gift med Pastor Thorvald Hansen, Avoca, Ia.; Rhoda, Lærerinde i Lyons, Nebr.; Raymond, S/Sgt. i Camp Bowie, Texas; Lois, gift med Medicinsk Student Harold Sørensen, Madison, Wis.; Stanley, Student paa Trin. Sem., Blair; Eunice paa Dana College; og Niels paa Army Training School, Omaha. Alle er gift, undtagen Rhoda og de tre yngste. Ialt tilstede 24, deraf 6 Børnebørn. Verner med Hustru og Barn rejste tilbage til Sidney, Mont. i Fredags.

Adresseforandring. Efter d. 18. Jan. bliver Pastor Verner Carlsens Adresse; Chaplain V. N. Carlsen, Chaplain's Office, Naval Training Center, Gulfport, Miss.

En god Ide for et Ungdomsmødeprogram gennemførtes af Luther League Foreningen i Moorhead, Iowa, fornylig, idet ni af dens Medlemmer hver for sig repræsenterede vort Samfunds ni Kredse og gav en Beskrivelse af Omfang, særlige Kirker, Antal af Menigheder, Missionsstationerne, Præsterne, og andre Ting af Interesse. Hver havde et større Kort, som viste Beliggenhed af Kirker og Institutioner. — Den Ide burde spredes, og selv de ældres Foreninger kunde have Nytte af en Fremvisning. Vi vil foreslaa et saadant Foredrag blev illustreret ved Lysplader og omsendt af Hjemmemissionsraadet. De Unge i Moorhead indbød Menigheden til Programmet.

De Unges Læsekursus for Aaret 1945. Hvert Aar forelægger Pastor S. S. Kaldhal, Harlan, Ia., paa Luther League Bestyrelsens Vegne en Liste af Bøger, som de unge bør læse.

Dette er det 8de Kursus. Et Erkendelsesbevis (Certificate) gives den, der læser fem af Bøgerne og indsender en Oversigt af hver, eller ogsaa af tre af disse Bøger og to eller flere af et tidligere Kursus. Her er de ti Bøger som er udvalgt for i Aar. (Man kan skrive efter en Liste over alle de hidtil anbefalede Bøger.)

Edv Kuhlman: Proudly We Hail	\$1.00
Ingeborg Stolee: Luther's Life	1.50
B. H. Pearson: The Monk Who Lived Again	1.50
Eben. C. Brink, Chaplain: And God Was There	1.00
Agnes Biddel Dell: The Man at the Door50
Vern Haugland: Letters from New Guinea	1.50
Frank Vandenberg: He Called My Name	1.25
Clara Bernhardt: Song of Zion	1.25
Erik R. Berg: Behind Barbed Wires	1.00
Elmer T. Clark: The Chiangs of China	1.00

Alle er gode Bøger man ikke vil fortryde at give Ungdommen i Hænde eller læse selv. De faas hos vort eget Forlag i Blair.

Andagtsheftet „Wells of Salvation“ udsendes fremdeles af vort Forlagshus hveranden Maaned med to Maaneders Andagtsstykker. Hefte for Januar-Februar kan faas endnu, dog er de for det meste udsolgt før Tiden de skal bruges. Prisen er 10cts per Eksempel, 50cts per Aargang; købes fra 6-49 Eksemplarer til een Adresse koster de 6cts. hvert, 50-99 Ekspl. 5 cts., 100-199 Ekspl. 4 cts., 200 og flere 3 cts. — En mærkbar Forandring i Redaktionen forekommer i Aar, idet een Mand er anmodet om at arrangere og skrive hele Serien. Manden er, som før nævnt, Pastor P. C. Paulsen, Ferndale, Calif., velkendt som vor Salme-Oversætter og Forfatter, der har indlagt sig stor litterær Fortjeneste som Medarbejder og Formand for vor engelske Salmebogs Udgivelse. I Danmark kaldte man i gamle Dage Andagterne i Kirkerne Morgensang og Aftensang, vel nok fordi den poetiske Kunstform toges særlig i Brug ved saadanne Lejligheder. Og Andagten i Hjemmene krydres ogsaa højtideligt ved denne Tilsæt. Maaske var det Bagtanken Forlagsbestyrelsen havde ved at anmode Pastor Paulsen om at overtage Redaktionen for hele Aaret. Overvejende finder vi dog kun Prosa i dette første Hefte, men man kan ogsaa lade Tanke og Ord synge gennem den ubundne Stil. Tiden vil saa vise om „Forandringen fryder.“

Emner og Tekster for Bedegen, 7-14. Januar. Da mange Menigheder og Enkeltpersoner ønsker at følge med det almindelige Udkast, som benyttes i Landets Kirker og udfærdiges af Federal Councils Evangelisationsraad, gengiver vi dette i oversat og forkortet Form.

Søndag d. 7de: Emne: Dit Rige komme. Skriftudvalg: Math. 19:6-33; Luk. 11:1-13.

Mandag d. 8de: Emne: Bed — som Tolderen bad. Math. 5:1-20; Luk. 18:9-14.

Tirsdag d. 9de: Emne: Bed, forlad os vor Skyld, som og vi forlader vore Skyldnere. Hosias Bog, Luk. 23:36-44; Ap. Gr. 6:8-15; 7:1-60. Math. 6:12.

Onsdag d. 10de: Emne: Bed for vore Fjender. Rom. 12; 1 Kor. 13.

Torsdag d. 11te: Emne: Bed i Løndom. Math. 4:1-11; 6:1-18.

Fredag d. 12te: Emne: Bed i Hans Navn. Joh. 14; Rom. 8; Joh. 16:24.

Søndag d. 14de: Emne: Bed forenede i Kirken. Math. 18:1-20; Ef. 4:1-16; Heb. 10:19-25; Ap. Gr. 1:13-14; 4:24-31.

Denver, Colo. Lauge Kirkegaard, en Broder til Pastor M. L. Kirkegaard, Selma, Calif., afgik ved Døden her i

Byen d. 18. Dec. og Begravelsen fandt Sted i Bethania Kirke under Pastor Hartners Ledelse (Mo. Synode). Afdøde var født i Sioux City, Ia., ca. 1885 (vår Kilde har ikke Alderen). Han har været sygelig i længere Tid. Hans Hustru, en Datter og to Sønner overlever ham, ligesaa Brødrene Søren, Andrew, Anton, og Søstrene Sina Kirkegaard og Ms. Edwin Lund, alle i Denver.

Pastor Skriver Nielsen og Hustru blev kaldt til Blair, Nebr., d. 18. Dec., da hans Fader, Pastor H. Nielsen, blev alvorlig syg og senere døde. De kom hjem igen i Lørdags.

NEKROLOGI

Pastor Hans Nielsen (som yngre)

Til Oplysning om Pastor Nielsens Ungdom gengiver vi hans Vita, som blev skrevet før hans Ordination.

Undertegnede, Søn af Niels Larsen og Hustru, Anne Larsen, er født den 28. Feb., 1861, i Fjuren-dal Sogn, Sorø Amt, Danmark, døbt og konfirmeret samme Sted.

Min Barndomstid hendsvandt stille og rolig, og den Dag, da jeg aflagde den gode Bekendelse for mange Vidner, var det ikke et Mundsvejr, men med det faste Alvor, at jeg vilde tjene Herren alle mine Dage. Men ved straks efter min Konfirmation at komme under vantro Indflydelse tabte jeg min Daabsnaade, vendte mig fra Faderhuset og gik ud i det fremmede Land lige som den forlorne Søn (Luk. 15). I 10 Aar levede jeg saaledes ubevidst om min virkelige Tilstand, men den gode Hyrde, som søger efter det fortabte Faar, søgte ogsaa efter mig og fandt mig. I Aaret 1883 rejste jeg til Amerika, og mit første Opholdssted var Albert Lea, Minn., som jeg altid vil mindes med Taknemmelighed; thi der fangede Herren mig med sine Kærlighedssnarer. Gang paa Gang lød Herrens kaldende Røst til mig om at fly til hans Naade og skjule mig i hans Retfærdighed, og i Vinteren 1885-86 oprandt det store Øjeblik, da jeg kunde sige med Profeten: „Din Kærlighed blev mig for stærk, og jeg lod mig overtale“ (Jer. 20).

Efter min Omvendelse kom den Tanke op i min Sjæl at vie hele mit Liv til Herrens Tjeneste, han, som havde frelst min Sjæl. Men atter og atter blev den dreven tilbage ved Følelsen af min Uværdighed og Uduelighed. Men ogsaa paa dette Omraade hjalp Herren, idet han førte mig ind iblandt hans hellige for at faa mig opdraget og saa ved dem føre mig ind i Arbejdet i hans Menighed. Efter et Tidsrum paa 6-7 Aar kom den Tanke atter igen at ofre mig helt for Herrens Sag, og efter Bøn til Gud og Samraad med ældre Brødre besluttede jeg at indsende Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling ved Trinitatis Seminarium i Blair, og det blev mig bevilget.

Jeg har tilbragt to Aar ved nævnte Skole og eet Aar ved Den forenede Kirkes Præsteskole i Elk Horn, Iowa, hvilke Aar jeg altid vil mindes med Taknemmelighed.

I Fortrøstning til Guds Naade og med Bøn om hans Aands Kraft og Guds Børns Forbøn, samt med Kald fra Wisner danske ev. luth. Menighed, Wisner, Nebr., ansøger (Fortsættes paa Side 10)

Fra Canada

(Frit efter „Kirken og Hjemmet“)

Vancouver, B. C. Pastor C. Sørensen skriver: Der er uden Tvivl gaaet Tradition i Kirkens aarlige Basar! I denne Forbindelse kommer jeg til at tænke paa Biskoppen, som ved en Visitats i Vendsyssel bad en af Drengene nævne de tre store Højtider. Jul og Paaske gik det let med, men saa stod han og nølede lidt inden han fik prøvet sig frem med — Hjallerup Marked! . . . Til vort „Hjallerup Marked“ kommer Danskerne, hvad enten det er Taage eller Regn. I Aar var det straalende (vel nok af Solskin?). Efter at have „fodret Ofrene“ tæt med dansk Smørrebrød, gaar Damerne over til Angreb, og Resultatet viser sig at være — \$945 — over fire Gange saa meget som for fire Aar siden. (Der er maaske ogsaa Børn i vore Menigheder, der vilde sætte den aarlige Kirkebasar i Rang med de historiske Højtider . . . og glemme Pinsen. Vi vil dog ikke overse, at der er en bibelsk Forbindelse mellem Pinsehøjtiden og Offergaver af Markens Grøde (2. Mos. 23:16flg.) Basar er en Maade at omsætte Gaver i Mønt paa, og kan ikke med Sandhed sammenlignes med den personlige Profithandel visse privilegerede Jøder drev i Tempellets Forgaard paa Jesu Tid og som han uddrev ved to Lejligheder. Dermed er ikke sagt at vi ikke foretrækker direkte Pengegaver fremfor Basarboden i Kirken. Red.

Edgewater, B. C. Juletræsskæringen gik meget hurtigt fra Haanden i Aar, da Oktober Maaned var usædvanlig mild. Mange Farmere er igen taget i Skoven paa Tømmerhugst indtil Foraaret.

Edmonton, Alta. Menighedens Aarsmøde afholdtes d. 24. Nov. Omend faa var tilstede forløb alt godt. Finanssiden var i god Orden. Bestyrelsen kom til at bestaa af Formand S. Gottlieb, Næstformand Louis Nielsen, Sekretær Niels Petersen og Kasserer Niels Gran. Pastor P. L. Thorslev er bosiddende Præst; Kaldet støttes af Samfundet. Kvindeforeningen indtog ca. \$300 ved deres Basar. En stor Kasse paa 40 Gavepakker til danske Sømænd blev afsendt af Danish Relief Fund til Sømændshjemmet i Halifax.

Calgary, Alta. Mrs. Fr. Gaede, der for 18 Aar siden kom fra Danmark til Standard og for fem Aar siden flyttede ind til sin Datter Mrs. N. Nielsen i Calgary, døde forleden efter længere Tids Sygdom. — Den aarlige Basar blev afholdt 2. Nov. med \$337 Indtægt. Kvindeforeningen skænkede \$150 til Byggefondet, \$50 til Hjemmemissionen, \$25 til Pensionsfondet og \$25 til Bladmissionen. \$275 skal bruges til Udvidelse af Køkkenet (Kirkens?). — Pastor Theo. Hansens Hustru er nu delvis rask efter et Angreb af Lungebetændelse.

Tilley, Alta. Ikke saa faa Danske bygger nye Huse her omkring. — Pastor M. Jørgensen, Standard, var Gæsttaler ved Missionsmødet d. 16.-19. Nov. — Den 27. Nov. fejrede et agtet Par paa Egnen, Mr. og Mrs. Kirchner, Sr., deres Guldbryllup.

Dickson, Alta. Trods det, at Menigheden endnu ikke har faaet Præst, forberedes alligevel to Konfirmationsklasser, den ene paa dansk af Miss Anna Nielsen, den anden paa engelsk af Mrs. L. Adamsen.

Redvers, Sask. Dannevirke Kirke var fyldt til Trængsel ved Pastor Im. Johansens Indsættelse forleden Maaned. Hans Tiltrædelsestale havde som Tekst: „Min Mad er at

gøre hans Villie" (Joh. 4:34-42). Pastor Johansen aabnede sig som en god Taler, let at forstå og let at tale med. Søndagen efter var Kirken atter fyldt til Høstgudstjeneste. — Den 27. Nov. havde Mgh. tænkt at fejre Mr. og Mrs. Alfred Michaelsens Sølvbryllup. Men han maatte i Stedet for paa Hospitalet og underkastes en Operation. — Der var en god Høst i Aar omend nogle blev haglet ud. Det har kostet meget Arbejde, især for de ældre, da saa mange af de unge er paa Krigsfronterne. Nu flygter den tørre Sne over Markerne og fremdeles maa Landmanden hænge i med Arbejdet. Dog Tanken paa dem derude er tungere, da er vore Besvær for intet at regne, ej heller mod dem derhjemme i Danmark.

Winnipeg, Man. Der var Julefester i Flok og Rad som de fleste Steder. Ogsaa den danske Sømand tænkte man paa og havde afsendt 43 Pakker til Pastor Beck i Montreal, som kom lige i Tide til en Skibsbesætning der just var i Havn. Ligesaa naaede Gavepakker til Soldaterne herfra frem i Tide. — Kvindeforeningens Basar d. 10. Nov. indbragte, paa kun 1½ Time, nær \$200.

Ostenfeld, Man. Kirken er nu sat i Stand efter Lynnedslaget; det kneb at faa Materiale og mere at faa Fagfolk til Arbejdet. Da der har været stærk Nedgang i Medlemskabet af Kvindeforeningen talte man om at nedlægge den; men man vedtog at fortsætte. Bortflytning, Sygdom og Dødsfald angives som Aarsager. Foreningen yder \$50 til Pastor Baggers Lønning og støtter Samfundsmissionerne. Den nylig afholdt Basar, takket være udenfor boede Gæsters Hjælp gav den bedste Indtægt endnu modtaget. — Der er nu kun halvt saa mange danske Familier i Kolonien som i de bedste Aar. Farmerne kan faa mere vellønnet Arbejde andensteds. Dog fylder den opvoksende Ungdom i Rækkerne, ogsaa paa Kirkebænkene. — Hans Jensens bor i det anseelige Hus Pastor Damskov lod opføre nær Kirken og Posthuset. — Den 12. Nov. blev tre unge konfirmeret paa Dansk omend de var undervist paa Engelsk. Den første Gudstjeneste paa det engelske Sprog blev afholdt fornylig og for en god Forsamling. Dog er den omboende ikke-danske Befolkning mest romersk-katolske Fransk-Canadiere, saa videre Tilslutning derfra er ret tvivlsom.

Toronto, Ont. Første Julemøde blev holdt d. 12. Dec. og saa fremdeles gennem Højtiden indtil Afslutning med engelsk Gudstjeneste Nytaarsaften og paafølgende Forsamling i Pastor V. W. Bondos Hjem paa Woodlawn. — Ved Høstfesten d. 19. Nov. saas mange Gæster fra Landet. De kom langvejsfra, nogle fra Roche's Pt., 55 Mil Nord, andre fra Oshawa, 34 Mil Øst, og fra Marmilton, 42 Mil Vest. Gæsttalleren Pastor Anker Jensen fra Michigan holdt en tanke-dyb Prædiken over „Hvad et Menneske saar, det skal han og høste.“ Ved Aftenmødet sang et nyt Sangkor, ligesaa ved frit Samvær efter Mødet. — 36 Juleposer blev afsendt til danske Sømænd. En Forening af Danish Relief Fund er blevet dannet til at samle Danmarkshjælp. Johanne Jølek, 64 Montgomery Ave., valgtes til Bestyrer og Isse Meyer Lund til Oplysningsleder.

Pass Lake, Ont. Arbejdet i Kirken er nu i fuld Gang paa baade Dansk og Engelsk siden Pastor H. S. Madsens Ankomst. De unge indsamler Midler til Køb af ny engelske Salmebøger som Julegave til Menigheden. Fru Olga Aagaard valgtes til Formand for Kvindeforeningen. Denne ydede \$25 til Brønden ved Kirken; den er nu fuldført og giver godt Vand. De gav ogsaa \$25 til indvendig Udstyr af Præsteboligen.

New Denmark, N. B. Den af Pastor Skanderup oprettede Lørdagsskole hveranden Uge har været godt besøgt. Og

det er opmuntrende at se Børnene møder op saa fuldtallig til Søndagsskolen. Ogsaa Ungdomsforeningen arbejder godt og har udsendt Julebreve til alle i Krigstjenesten herfra. Nu fejredes den sjette Jul under Krigstilstand. Maatte mange Hjerter lukke sig op for Frelseren i denne Jul, at han maa komme ind med sin Lægedom, Lindring og Fred! (E. R. J.)

Hermed Ønsket om et godt Nytaar i Herrens Tjeneste deroppe i Canada. Dette ogsaa og især til vor flinke og ihærdige Kollega, Redaktør Christian Svendsen, (Adr. 9933 - 83rd Ave., Edmonton, Alta.) Og Tak for Velvillighed gennem Aaret ved fri Afbenyttelse af Bladet „Kirken og Hjemmet“. Maa det finde værdig Støtte! P. C. Jensen.

Korrespondancer

FRA EMMAUS MGH., EUGENE, ORE. (19. Dec.)

Nu nærmer sig den velsignede Julefest, og da vi i denne Tid skriver til saa mange, vil vi med det samme ogsaa skrive til „Luthersk Ugeblad.“

Mange og meget er sket siden vi sidst skrev. Menigheden er vokset i det forløbne Aar. Følgende af smaa Børn er blevne døbt: Rodney Nelson, Robert Lusk, Donald, Gerald og Larry Corbett, John Andersen, Stephen Johnson, Marianne, Donald og Dorothy Siegmund, Sharon Lee Nielsen og James Phillips. Voksen Daab: Mr. Leo Sem, Merton Lovcks og Mr. Orval Lusk. Følgende ere optagne i Menigheden: Mr. og Mrs. Phillip Hess, Harmon Hansen, Mr. og Mrs. H. H. Hansen, Mr. og Mrs. Peter Nielsen og to Børn, Thomas K. Jensen, Grace Worden, Peter Christensen, Ejvind Laursen og Søn Robert; og Mr. og Mrs. Orval Lusk og seks Børn. Earl Madsen og Merton Loucks ved Konfirmation. (Der er saaledes 12 Smaabørn og 3 Voksne døbt, 2 konfirmeret og 16 optagne. I Aaret 1944 er altsaa 33 nye Medlemmer lagte til Menigheden. Dette er af Guds Naade og vi glæder os derved.

Menigheden havde Sølvbryllupsfest for Mr. og Mrs. A. M. Andersen. Undertegnede var forhindret i at være tilstede, saa maa berette andenhaands. Kvindeforeningen havde „Haand i Hanke“ med, som den gerne har ved slige Lejligheder. Man havde et Program, og en Sang digtet for Anledningen af Mrs. Paul Johnson blev sunget. De modtog et Sølv Kaffe Sæt fra Menigheden og Gaver fra deres Børn og Venner. Mr. Andersen er af Stubbkær Slægten, idet hans Fader, afdøde Mr. Jens Andersen, var Nevø af Indremissionær Anders Stubbkær.

Vor Præstebolig er nu betalt og en Tomt er købt ved siden af Kirken. Købesummen var \$500. Det blev alt tegnet paa en Aften. Dette vil give mere Parkeringsplads samt et mindre Parkanlæg.

Fra Menigheden modtog Pastor Nyegaard en Gave paa \$200 som Paaskønnelse ved Menighedens Sammenkomst i Kirkens Undersal i Anledning af hans Fødselsdag. Ogsaa en lille Erindring fra Søndagsskolen.

Vi har haft ikke saa faa Besøgende hos os — ogsaa flere Præster, som har talt Guds Ord: Pastor Holger Bertelsen fra San Leandro — til vort Missionsmøde; Pastor Im. Petersen fra Easton talte ogsaa en Aften; Pastor A. R. Petersen fra L.B.I. holdt Bibeltimer for os ud fra Filippenserbrevet; og nu sidst Pastor K. M. Matthiesen efter Kredsmødet i Selma. Til alle ville vi gerne sige Hjertelig Tak!

Da der allerede har været skrevet om Kredsmødet i Selma, skal blot vedføje at det høres: Det var et godt Møde. En Del af vore var med.

I Sommer var vor Præst, Pastor Nyegaard i Canada en 3 Ugers Tid. Han var indbudt som Taler ved Bibellejren ved Sylvan Lake. Han besøgte ogsaa flere af vore Menigheder deroppe. Første Søndag i Advent, var han i Seattle, Wash., hvor han var indbudt til at prædike i Pastor Alfred Sørensens Kirke. Pastor Thorpe og Pastor Eggen for „Sunset Home,“ det norske Alderdomshjem her i Byen hvor Pastor Thorpe har været og nu Pastor Eggen er Bestyrer prædikede for os. Vi takker meget!

Som Tiden gaar mærker vi at Pastor Lewis Larsen er ikke her mere — og vi savner ham. En lille Minderune ønsker vi her at riste for vor elskelige gamle Præst denne Jul. Han var saa glad ved Julen og kunde glæde sig som et Barn; og det var Julens Gave, Jesus-Barnet i Krybben lagt — han mest glædede sig ved. Tillad mig her at gengive et personligt Minde.

Han talte en Aften; Teksten var Aab. 21, som han bad os forud at læse inden vi kom til Møde. Han var saa forunderlig grebet den Aften, hans Ansigt lyste med saa mild en Glans medens han talte om det ny Jerusalem. Lidet anede vi hans snarlige Hjemgang.

Og nu er saa de kære to, Pastor og Mrs. Larsen, naaet „indenfor Forhænget“ og holder Jul i Himmerig. Maatte vi alle samles der. Det er Maalet — vore Sjæles Frelse.

Paa Sygelisten har Mrs. L. R. Miller været i længere Tid, men er nu lidt i Bedring. (Hun er Datter af Mr. Hans Larsen.) Ogsaa Mrs. Melvin Johnson maatte paa Hospitalet. Operationen forløb heldig. Og selv om det tager lidt Tid at komme til Kræfter, saa gaar det dog godt saa vidt.

Kirkens Undersal ser virkelig hyggelig ud med dens nye Maling og kønne Gardiner. Kvindeforeningen kom nemt fra „Regningen,“ da flere gav baade Tid, Arbejde og Penge til Foretagendet.

Den 26. Nov. om Eftermiddagen havde Menigheden Fødselsdagsfest for et af vore ældre Medlemmer, Mr. Hans Larsen, som den 27. fyldte 90 Aar. Kvindeforeningen serverede med alt, som hører til en rigtig Fødselsdagsfest. Han blev overrakt en Pengegave ved Menighedens Formand, Mr. Chr. Christensen, Mr. Larsen, idet han takkede for Festen, ønskede at give Gaven til Missionen: Han var i flere Aar Menighedens Formand. Hans Hustru døde for mange Aar siden. Flere af Børnene var tilstede, ligesaa hans 94-aarige Søster, Mrs. Karen Lassen. Ogsaa hun holdt en lille Tale. Der var et kort Program, og Pastor Nyegaard talte over 5. Mos. 33:27.

Vil saa slutte med Bibelordet fra Festen som vor Nytaars-hilsen: „Den evige Gud er en Bolig og hernede ere de evige Arme.“
Else Andersen, Korr.

Tænkt og skrevet

„HAN VENTEDE“ Af Jens Dalbo

Naar den, hvis Gerning det er at staa frem for Menigheden og vidne om Sandheden, ved at iagttage Tilhørerne kan spore noget af en levende Vælgelse, en virksom Sjæls-spænding, en agtpaagivende Forventning efter Delagtighed i det Budskab, der skal bæres frem, da maa det i Sandhed være ret en Hjertenslyst og en Sindets Glæde at uddele af nyt og gammelt fra Aandens Forraadskammer — ja, da maa det, saadan rent menneskeligt talt, være let at prædike. Men hvor maa det, modsat, være svært og tungt og vanskeligt at tale til en Forsamling af ligegyldige, at vide sig observeret af en Flok interesserede, som tydeligt nok tilkendegiver absolut Mangel for Stedets og Timens Alvor — en Skare, i hvis Ansigt Minespil utvetydigt staa skrevet

med store Bogstaver, at den hele Forestilling er dem revnende ligegyldig.

Vi læser (Ap. G. 3) om en Mand, en Krøbling, som holdt til ved Templets skønneste Dør, hvor han saa bad de besøgende om en Skærv til Livets Ophold. Idet nu to Apostler vilde gaa ind, vendte han sig ogsaa til dem om en Gave. Han blev da opfordret til at iagttage de to, hvad han saa gjorde, idet han **ventede at faa noget**.

Dette Udtryk danner paa en Maade en Angivelse af Hensigten med al Kirkegang.

Hvad er det nu egentlig, Folk kan antages at vente paa, naar de indtager deres Plads i Kirketemplet? Er det Underholdning, de forlanger? — Nu, med den Udvikling, der i de senere Aartier har fundet Sted, er det vistnok ikke helt ude af Vejen at føre dette Punkt frem. I mange Kirker nutildags anses det som noget udsøgt fint at sikre sig en Violinist, som kan — jo, **underholde** Menigheden med en mesterlig Solo; eller en saakaldt Sangerinde, med en helt umulig Vibrato i Stemmen, giver en Enesang tilbedste — til Folkets Underholdning netop. Medens nu Menighedssang og Korsang, ledsaget af Musik, er skøn og smuk og værdig og ganske i sin Orden, er Solosang og ditto Musik ofte alt andet end opbyggende paa Troens Grund — dog at der selvfølgelig gives Undtagelser: naar de rigtige Solister kommer til.

Ja, se her tænkes navnlig paa amerikanske Kirker, og det staa til at haabe, at danske Kirker ikke ved Overgangen til Landets Sprog, tillige tager moderne amerikansk Kirkevæsen i Tilgift. Thi det vilde betyde et Skridt nedad.

Hvad videre venter Folk paa?

Der er vel saadanne, som gerne vil **bemærkes** og gøres Væsen af, som føler sig behageligt løftede ved at være søgt, fremhævet, beundret, rost, anvist Ærespladsen, og saadant. Thi i et blandet Publikum vil den Slags ogsaa findes, de følger sig aldrig rigtig tilfreds i Ensomhed, men søger stadig ind mod Mængden, det numeriske, jo flere jo bedre, og desto større Garanti for at vide sig sikret, være paa ret Køl, føle fuld Betyrrelse i den ægte menneskelige Antagelse, at det jo dog maa være Mængden, der gør det, at hvad saa mange repræsenterer, **maa** være det rette.

Hvad ellers venter Folk paa?

O, hist og her sidder vel en bekymret, ængstet, sørgende Sjæl, som begav sig herind for at høre et **Trøstens** Ord, der kunde angive Vejen til Fred og Hvile, til Husværelse og Vished i det, der voldte saa megen Uro og Ængstelse, saa megen hvileløs Spørgen — denne dunkle Spørgen, der har noget saa hult og tomt ved sig, som ret er egnet til at bibringe Spørgeren en Fornemmelse af at staa paa Vigesand. Og nu venter han at faa et Ord som kunde antage Karakter af et Hvilepunkt — et Ord, der kunde angive Vejen og Maaden, hvorved der vindes fast Grund under Fødderne.

Og hvad andet ventes der paa?

Jo, der er dog ogsaa saadanne, som kom ind for at finde **Opbyggelse** og Befæstning i Aandslivet, for at blive delagtig i en dybere Sikring i det forborgne Væsen, der unddrager sig for profane Blikke, det Liv og den Tilværelse, der er „skjult med Kristus i Gud.“

Hvad gives der videre at vente paa?

Nu, det er ikke uhørt og vel saa ejheller umuligt, at der kan sidde den, der venter paa at finde en Lejlighed til at volde **Forstyrrelse**, maaske endog til at øve Spot mod det Hellige, Spot mod den Sag, der gerne skulde ydes vor alledybeste Ærefrygt og Respekt. Thi endnu finder man saadanne, for hvem intet er helligt, intet, der opfordrer til Veneration, intet, der beføjte forlanger Sindets Ydmygelse under den Højestes Myndighed.

Men hin Krøbling ventede at faa noget. Og vistnok fik

han noget, men ikke i den Retning han tænkte paa — nej, noget uendeligt større, noget uvurderligt bedre.

Saaledes kan Gangen til Templet lønne sig. Den, der kom af urene Bevæggrunde, kan meget vel føle sig bragt i en saadan Sindsstemning, at han nu skammer sig ved og bluss for sin selvsikre Stejlhed, sit Had mod det ufattelige Gode, som den rette Kirke og dens Forkyndelse repræsenterer.

Thi har ikke netop Kirken det høje Tilsagn om, at Gudomsordet aldrig vender tomt tilbage!

JEG LØFTER MIT HAAB

Af Adeodatus i „Hyrdørsten“, 5. Marts 1893.

Jeg løfter mit Haab om den sejrende Vaar
Hvorhen jeg end gaar,
Og smiler ad Tivlerens Klage.
Lad Nordlyset brænde saa klart som det kan,
Lad Iskongen binde det snedækte Land —
Med Lys vender Vaaren tilbage.

Paa Natravnens Skrig vil jeg ej give Agt,
Den faar ikke Magt
At fængsle mit Sind og min Tanke'
Nej, Lærken, der jubler, og Blomsterne smaa,
Og Barnet, der leger — dem kan jeg forstaa,
Og alle de Solstraaler blanke.

Og ligger der Isbaand om Hjerterne tidt
— Det gør det om mit —
Jeg sætter mig ej hen at græde.
Igennem den dansende, drivende Sne
Jeg tusinde spirende Frøkorn kan se,
Der gemmer paa Sommerens Glæde.

Ja, synes end Tiden saa knugende mørk,
Og gold som en Ørk,
Jeg falder dog ikke i Stave.
Jeg tror paa Fornylsens herlige Dag,
Der rødmer bag tusinde blodige Slag
Og fødes paa Heltenes Grave.

Jeg tror paa den evige, kærlige Gud,
Fra hvem vi gik ud,
Til hvem vi skal vende tilbage.
Jeg tror, at Guds Himmel skal blive saa fuld,
At Djævelen ærger sig sort under Muld,
Og jamrende bliver hans Klage.

NEKROLOGI

(Fortsat fra Side 7)

jeg herved om Ordination til det hellige Præste- og Prædikeembede.

Hans Nielsen.

I sine biografiske Noter oplyser han, at han blev ordineret d. 30. Maj 1897 af Pastor G. B. Christiansen under den Forenede danske ev. lutherske Kirkes Aarsmøde i Blair, Nebr. To andre Kandidater, J. K. Jensen og N. P. Lang, ordineredes sammen med ham ved dette vort Samfunds første Aarsmøde. En fjerde Klassekammerat og Medgraduent, Chr. Christensen, kom ikke med dette Aar.

Den 9. Juni s.A. blev Pastor Nielsen gift med Jenny von Stocken (en Søster til Wm. v. S. i Minneapolis). Brylluppet stod i Blair. En Søn, nu Pastor Skriver Nielsen i Denver, Colo., blev født dem. Mrs. Nielsen afgik ved Døden paa Immanuel's Hospital, Omaha, d. 21. Aug. 1922. Den 8. Apr.

1925, indgik han igen Ægteskab med Mrs. Lydia Christensen, Blair, Datter af den kendte Pioner Chr. Andersen Noer og Enke efter Sam Christensen. Hun blev hans Støtte og gode Medhjælp paa hans gamle Dage, og efter hans Fratrædelse som Præst for Menigheden i Blair boede de i deres eget lille Hjem et Par Blocks fra Kirken, hvor de drev lidt Gardneri og han syslede med sine Bøger, som var hans Lyst i ledige Timer.

Menigheden i Wisner betjente han 1897-1903, derefter St. Pauli Mgh. ved Neola, Iowa, 1903-16, hvor han nedlagde sin betydeligste Gerning. Fra 1906-12 var han tillige Formand for Iowa Kreds, ligesom han havde været det i fem Aar for Nordlig Kreds i Nebraska førhen, og blev det igen for denne Kreds fra 1920-27. Fra 1916-19 var han Præst i Poy Sippi-Saxeville Kaldet, Wis., derpaa for Frederiksborg Mgh. ved Minden 1919-22, og 1922-31 ved vor Kirke i Blair, Nebr., hvorpaa han fratraadte aktiv Præstegerning d. 15. Febr. 1927.

Gennemgaaende nød han et godt Helbred og var en kraftig Mand. Det sidste Aarstid skrantede han af og til, og da et Maveonde forværredes, blev han taget til Immanuel's Hospital d. 18. Dec. for en Undersøgelse. Der døde han saa ret pludselig Fredag d. 22. Dec. Kl. 4 om Morgenen.

Pastor Nielsen var en myndig og dygtig Sjælesørger, en kraftig og klar Forkynder og dyb Tænker, men ogsaa en trofast Ven af vor Kirke og en venlig Personlighed. Alle sine Dage stod han i dyb Taknemmelighed til vor gamle Formand, Pastor G. B. Christiansen, der var Guds Redskab til hans Omvendelse og Indøvelse i Præstegerningen, særlig som Medhjælper i Arbejdet i Albert Lea. Desværre har han ikke efterladt sig noget skriftligt om sine Oplevelser og Tanker i Tjenesten. Pennen var ikke hans stærke Side. Den fik hans Stuekammerat fra Trinitatis, Pastor Chr. Christensen, bedre i Haand, og vi haaber, han sender os et Mindeord om den hjemgangne Broder. —P. C. J.

Fra Danmark

Hjemmefrontens Faldne — Per Borup. I „Danskere“ (Stockholm) skriver O. J. om Per Borup fra Horsens. Artiklen giver en dramatisk Skildring af en ung dansk Patriots Liv og Død:

Tirsdag den 15. Februar 1944 blev en ung Mand i Horsens ringet op af Gestapo fra Aabenraa. Man bad ham om at indfinde sig saa hurtigt som muligt i Røde Kro udenfor Aabenraa. Nogen anden Forklaring kunde han ikke faa. Han rejste omgaaende derned og meldte sig hos Gestapochefen, som førte ham hen til en Skur bagved Krobygning-

Ugens Godtkøb

SANGEREN (Med Tillæg)

- En Samling af 461 ældre og nyere kristelige Sange.
- Nr. 11. Lommeformat, Læderbind, 65 cents.
- Nr. 12. Lommeformat, Læderbind med Guldsnit, 85 cents.
- Nr. 13. Musikudgave, Shirlingsbind, \$1.00.

Eller gratis med Abonnement eller Fornylse
paa Luthersk Ugeblad

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street Blair, Nebraska

en. Paa nogle beskidte Sække inde i det mørke Skur laa et Lig.

„Kender De det?“ spurgte Gestapomanden raat.

„Ja, det er min Bror!“ svarede den unge Mand.

Liget var de jordiske Levninger af en dygtig ung dansk Patriot, Per Borup fra Horsens. Han var blevet dræbt nogle faa Dage i Forvejen under en haard Ildkamp med Tyskerne i Aabenraa og siden brutalt kastet ind i Skuret.

Efter megen Overtalelse fik Broderen den Døde udleveret og transporteret til Horsens, hvor en stor Menneskemængde modtog Kisten ved Bygrænsen for at følge den til Kapellet. Onsdag Eftermiddag blev Begravelsen annonceret til Afholdelse førstkommande Søndag, men Gestapochefen for Jylland, som i de Dage opholdt sig i Horsens, forlangte Begravelsen fremskyndet til Torsdag Morgen; i modsat Fald skulde Liget omgaaende udleveres til Tyskerne igen. Sognepræst Aa. Dahl nægtede overfor Tyskerne at tage imod noget Ultimatum i en kirkelig Handling. Gestapochefen kaldte ham til sit Hotel og forlangte Begravelsen afholdt inden Torsdag Kl. 12 Middag, men Præsten vægrede sig stadig mod at tage Ordre fra Tyskerne. Per Borups Forældre blev tilkaldt og overfor Truslen om at udlevere Liget gik de ind paa Tyskernes Vilkaar. Kirken var fyldt til sidste Plads, da Gestapo pludselig trængte ind i Vaabenhuset med Ordre fra Chefen om, at den obligatoriske Begravelsesceremoni skulde annulleres, og at Kisten ikke maatte føres ind i Kirken. Pastor Dahl gik ind til Følget og udbrød med opbragt Stemme: „Selv efter Døden kan de ikke lade ham i Fred.“ Derefter førtes Kisten ind, og Præsten holdt en smuk Tale til de Efterladte. Paa Kirkegaarden blev Følget splittet af karabinbevæbnede Soldater, som overværede Jordpaakastelsen. Per Borups Grav har siden da været smykket med friske Blomster.

I Efteraaret 1942 gik den 22-aarige unge Mand ind i det patriotiske Arbejde. I den første Periode beskæftigede han sig med „illegale“ Skrifter samt Kartoteker over tyskvenlige Horsensborgere, han blev den praktiske Leder af „Frit Danmark“'s Horsensudgave, forestod Trykningen og deltog i Redaktionen. Han havde udmærkede Evner, var Student fra Horsens Statsskole og arbejdede under Okkupationen som Pharmaceutelev paa Helms Apotek i Horsens. Politiet med den pretentjose Kriminalbetjent Pedersen-Back i Spidsen var ofte paa Sporet af det „illegale“ Trykkeri, som maatte skifte Boplads hveranden Maaned. Senere ledede Per Borup et selvstændigt Lokalblad „Tredie Front“, hvis Redaktør han ganske naturligt blev fra Starten.

Et Par Dage før den 29. August havde Borup sin Debut som Sabotør med Sprængningen af Transformatoren paa Levvgade, som leverede Strøm til de tyskarbejdende Firmaer; Chr. Nielsens Armaturfabrik og Møller & Jokumsens Maskinfabrik. Samme Aften udsendte hans Blad Løbesejler med Opfordring til Sympatistrejke til Fordel for Aalborg, Aarhus og Esbjerg. Den 26. September var han aktiv i den store Jernbanesabotage, som strakte sig fra Grenen til Sønderjylland, og senere deltog han som Gruppeleder i en lang Række Aktioner, bl.a. mod Garagekompagniet i Horsens, tyske Biler ved Jernbanestationen, Aamann & Søn's Fabrik, som fremstillede Barakker til Tyskerne, Møller & Jokumsom, som startede Fabrikationen af Dieselmotordele til tyske Ubaade, Mælkekondenseringsen paa Horsens Havn og Honningfabrikken, som fik nedsat sin Kapacitet med 90 pCt. Han skyede ingen Midler for at gennemføre sine Foretagender og han var altid den sidste, som fjernede sig fra Aastedet. Ved Aktionen mod Møller & Jokumsen spærrede Sabotørerne hele Gaden af med Maskinpistoler og truede endog en tysk Officer til at fjerne sig. Per Borup stod med en tung Kasse Sprængstof og forsøgte at

proppe den ind gennem et lille Vindue, da Tyskerne viste sig for den ene Ende af Gaden og begyndte at skyde. Kammeraterne løb ned mod de ventende Biler, som man havde „laant“ af Luftværnsafdelingen, men Borup vilde ikke vige, før Kassen var vel inde gennem Vinduet. Det lykkedes et halvt Sekund, før Kuglerne begyndte at regne ned paa det Sted, hvor han havde staaet, men da var han allerede paa Vej i Zigzagløb hen mod den ventende Bil. Patrioterne undkom ved at kaste Brandbomber efter de forfølgende Tyskere. Senere paa Aftenen samledes de til stor Juletræsfest paa Jørgensens Hotel.

Efter en omfattende Razzia den 1. Februar maatte Per Borup gaa under Jorden. Han rejste til København og meldte sig hos Organisationerne, hvor man hurtigt fik Brug for hans Dygtighed. „Det var umuligt for mig at se paa, at andre kæmper“ har han sagt til en Kammerat, „jeg maa selv være med, det er jo os unge, som skal befri Danmark.“

En Maaned senere blev han sendt til Aabenraa sammen med 18 Kammerater for at ødelægge en vigtig Fabrik. Sabotagevagterne blev overmandet, Arbejderne bragt i Sikkerhed og Bomberne anbragt og indstillet, men pludselig overraskede det tyske Politi Patrioterne, som flygtede efter en kort Ildkamp. Bomberne blev uskadeliggjort, før de naaede at eksplodere.

Borup og en Kammerat boede i en Lejlighed om Natten, hvor Gestapo havde været paa Besøg Dagen forud. Da de to om Morgen skulde gaa, brød Gestapo ind i Huset. Der opstod en frygtelig Ildkamp, hvorunder Borup dræbtes. Han døde paa den Maade, han selv foretrak, midt i Kampen.

Der er nu mindst 4000 danske Fanger i de tyske Koncentrationslejre i Buchenwald, Sachsenhausen, Stuthof og Terezin foruden 500 i den midlertidige Lejr Neuengamme ved Hamborg. Buchenwald ligger udenfor Weimar og rummer nu 90.000 Indespærrede.

De fleste Danske befinder sig her, bl.a. det danske Politi. Der er Ofre fra næsten alle europæiske Lande, som har været under nazistisk Besættelse. Alle Fangerne lider frygteligt under Luseplagen. De danske Politifolk beskæftiges med Skovarbejde 10 Timer daglig.

Sprængt. Østasiatisk Kompagnis Administrationsbygning i København er blevet sprængt i Luften Tirsdag den 19. Dec. af Tyskerne (Tyske Soldater assisteret af Schalburgfolk og Kapt. Sommers Korps). Det hedder, at Bygningen ligger i Ruiner, og at Skaden anslaaes til 3 Mill. Kr. Ingen Mennesker kom til Skade, idet Rengøringskoner og Vagtmand blev jaget bort. Nærmere Detailler afventes. (FD)

Sikker i Stockholm. Ifølge DPT har tidl. Trafikminister Gunnar Larsen siden omkring 1. Sept. været bosat i Stockholm. Tidl. Justitsminister Thune Jacobsen med Hustru og Søn er ogsaa ankommet til Stockholm.

„Storebelt“'s Besætning. Om „Storebelt“, der flygtede til Sverige og blev eskorteret sikkert i Havn af en svensk Patruljebaad saasnart den var i svenske Farvande, meddeles nu, at hele Besætningen, med Undtagelse af en Kvinde, har anmodet om Tilladelse til at blive i Sverige.

Terror i Esbjerg. Der foreligger nu, ifølge Frit Danmark, nærmere Enkeltheder om Strejken i Esbjerg og den af Tyskerne dekreterede Undtagelsestilstand, der ophævedes den 19. November. Den 14. Nov. Kl. 1 om Morgen indtraf tre voldsomme Eksplosioner i Kongensgade i Esbjerg. De efterfulgtes af flere lige saa voldsomme Eksplosioner i andre Dele af Byen, og samtidig myrdede Nazisterne det socialdemokratiske Byrådsmedlem, Læge, **Dr. Poul Carsten-**

sen og den 60-årige Redaktør af „Esbjergbladet“ **Laurits V. Jensen**. En Række af Esbjergs kendte Forretninger og „Esbjergbladet“'s Ejendom blev sprængt i Luften. Det var Nazisternes Hævn i Anledning af, at en nazistisk Stikker Kaj Olsen var blevet dræbt.

Fagforeningerne besluttede øjeblikkelig en 24 Timers Strejke som Protest imod Ugerne.

Det meste af Byen tog Del i denne Strejke, som fandt Sted den 15. November. Kun Elektricitetsværk, Gasværk og Vandforsyning var uberørte. Alt forløb roligt i Byen under Strejken, og Arbejdet blev planmæssigt genoptaget om Morgen den 16.

Men Klokken 11 om Formiddagen, skred Tyskerne ind: de besatte Telefonbygningen og Postkontoret, arresterede Borgmester Højer-Nielsen, Kommunaldirektør Hans Nielsen og Viceborgmester Krebs samt nogle Fagforeningsledere, hvoriblandt Formanden for Fællesforeningen, Robert Larsen. Gas, Elektricitet og Vand blev afbrudt, og Undtagelsestilstand indførtes med Forbud mod at færdes ude mellem Kl. 6 om Aftenen og Kl. 7 om Morgen. Tyskerne omringede Byen og hindrede alle Levnedsmiddelførsler. Endnu den 17. November henlaa Byen i Dødsensstilhed, Flag var hejst paa halv for at hædre de to Dræbte. Men paa Dagen løslodes de arresterede Kommunalfolk, og om Aftenen opfordrede Byraadet Tyskerne til at genindføre normale Tilstande. Den 18. November om Morgen lovede Kommandanten, at dette skulde ske. Det skete den følgende Dag.

Fortalt og oplevet

TVENDE JUL I SKOVRIDERGAARDEN

En Fortælling om at det gode bringer sin Løn i rette Tid, og den, som sætter sin Tillid til Gud beskæmmes ikke

Af Sofus Frederiksen, Minneapolis

(Fortsat fra sidste Nummer)

Julegaven

Siden Martins Afrejse havde det været Jul tre Gange.

Nu var den hellige Juleaften atter kommen. Skovrideren og hans Søn Jørgen kom hjem fra Skoven tidligere end de plejede, thi det var bitterligt koldt. Skovrideren satte sig i sin store Lænestol ved Kakkelovnen og lagde nogle store Stykker Brænde i Ovnen. Da han havde siddet lidt sagde han: „Er der intet Brev kommen?“

„Nej,“ svarede hans Hustru bedrøvet.

„Det var mærkeligt,“ sagde Kurtz idet han rystede paa Hovedet. „Juleaften har vi endnu aldrig manglet Brev fra Martin. Hans Breve har altid været en Del af Juleglæden for os; hvad kan der dog være i Vejen, at han ikke skriver.“

Næppe havde han sagt disse Ord før Hundene begyndte at gø og de saa en Mand komme over Gaarden bærende en stor Kasse. Jørgen åbnede Døren og Manden kom ind i Forstuen. Det var kun med Nød og Næppe, at han kunde faa den store, flade Kasse gennem Dørene; han rakte Skovrideren et Brev; denne saa paa det og sagde: „Brevet er fra Møller, jeg haaber dog ikke, at der er tilstødt Martin noget.“

Han åbnede det hurtigt og læste. „Tænk bare,“ raabte han, „Martin sender os et Maleri fra Rom til Julegave. Billedet har han sendt sammenrullet til Møller, og denne har paa hans Anmodning sat det i Ramme. Han havde udtrykkeligt bedt om, at det maatte blive sendt os til Juleaften. — Møller skriver, at det er et rent Mesterstykke.“

„Det er dog en prægtig Søn, den Martin; gid jeg kunde omfavne ham straks,“ udbrød hans Hustru.

Hun kaldte nu paa Anna, at hun skulde give Budet Mad og Kaffe, noget som denne tog imod med Glæde. Desuden gav Skovrideren ham 5 Kroner og Manden forlod glædestraalende Skovridergaarden.

„Naa Børn,“ sagde Kurtz, „sæt jer nu omkring mig og hør Martins Brev, som ligger inden i Møllers.“

„Kære Forældre og Søsken! Jeg sender eder et Maleri til Julegave. Jeg har malet med megen Glæde og Flid. Som I vil se, fremstiller det den nyfødte Frelser i Krybben. Flere Kunstnere forsikrer, at det er lykkedes udmærket. Jeg ønsker blot, at det maa give eder noget af den Glæde jeg folte ved Synet af eders Maleri af Jesusbarnet i Krybben den Gang jeg første Gang betraadte eders Hjem. Saa vil Glæden ikke blive ringe.“

Aah! bare jeg selv kunde rejse med Billedet op til eder og overbringe Gaven personlig!

Her i Italien er det jo dejligt at være nu i November; nu er det Vinter hjemme hos eder; Sneen ligger vel paa Taget og Træerne er bedækkede med Rim. Men her er Citron- og Appelsintræerne i fuld Flor; de har sølvhvide Blomster, guldgule Frugter, og dog længes jeg midt i al denne Herlighed efter eders hyggelige Dagligstue med den flammende Kakkelovnsild, hvor jeg har tilbragt mine glædestimer. Jeg kan jo ogsaa takke eder, kære Forældre, for at jeg lever her under Italiens varme Himmel, og at jeg er bleven til, hvad man kalder mig her, en Kunstner. Den Fremstilling af Jesu Fødsel, som jeg saa hin første Juleaften hos eder, tror jeg, vakte mit Talent; det Billede greb mig som intet før eller senere har formaaet det. Barndommens Aar er dog de bedste. Da staar alt for os i et friskt og lyst Skær. Jeg tænker mig det Øjeblik, naar Maleriet kommer til eder og I læser dette Brev.

Med rørt Hjerte mindes jeg, hvorledes min kære Plejemoder varmede og bispiste den forfrosne og forkomne Dreng, hvorledes den kære Fader antog mig som sin Søn, og Jørgen og Søstrene delte deres Julegaver med mig.

Kæreste Fader og Moder, jeg kysser i Tanken eders kære Hænder. Jeg omfavner eder, mine Søsken!

Endnu et Par Aar, og jeg haaber, om Gud vil, atter at komme hjem og sige eder, hvor højt jeg elsker eder alle. Altid er og forbliver jeg eders inderlig taknemmelige Søn

Martin

„Det er et dejligt Brev,“ sagde Fru Kurtz og tørrede sine Øjne, „jeg har altid haft store Forhaabninger om ham; men han fyldestgør dem ogsaa; og de Penge vi har anvendt paa ham, har vi visselig stor Glæde af. Skal vi nu spise eller først se Billedet?“

„Se Billedet!“ raabte alle i Kor, „det er bedre end Mad!“

De tændte nu flere Lys medens Jørgen hentede Hammer og Brækjern og åbnede Kassen.

Han tog forsigtigt det store Billede op og stillede det paa et Bord ved Væggen; to Lys sattes ved Siden af og alle raabte: „Aah hver dejligt, hvor skønt! — hvilke himmelske Skikkelser, hvilken Renhed i Farverne!“

Efter Aftensmaaltidet satte de sig alle omkring Billedet; Skovriderkonen foldede Hænderne og sagde:

„Sandelig, man kan ikke se noget skønnere; det forekommer mig, som om jeg virkelig sad ved Krybben. Det elskelige Jesusbarn smiler saa skønt til os alle, og Maria, som knæler ved Krybben, ser kun Barnet og glemmer alt andet derover. Josef staar ved Siden af og folder Hænderne, og Hyrderne, hvor ser de glade ud, og hvor andægtigt de knæler. Men Englene er himmelsk skønne, de ligefrem straal-er; dog er Glansen, der omgiver Barnet, endnu stærkere. Den, der ikke kan glæde sig ved dette Syn og synge Herren en Lovsang, maa have et Hjerte af Sten!“

Skovrideren havde staaet med foldede Hænder og set paa Billedet næsten som i en Drøm, men nu sagde han: „Du har Ret, den hellige Nat gør et stærkt og mægtigt Indtryk paa os, især naar man ser den saaledes fremstillet af en troende Kunstner.

O, Gud ske Lov og Pris, at Jesus Kristus, Guds enbaarne Søn, er kommen til Verden for at frelse os syndige Mennesker!“

Den gamle Skovrider greb nu sin Harpe og alle istemte til dens Toner, „Stille Nat, hellige Nat.“ Og der var Kraft i Sangen, thi den kom fra Hjertet.

Da Sangen var sluttet, sagde Skovriderkonen:

„Ja, Børn, vi ville fryde os over Guds store Julegave. Martin kunde ikke have sendt os en bedre Julegave end dette Billede. Gud give, at ogsaa vor kære Dreng der nede i Rom maa have en velsignet Juleaften.“

— — —

Den gamle Skovrider havde siden Martin rejste, tilbragt flere Aar i stille Fred og Lykke, og Børnene var nu voksne. Sønnen var et dygtigt ungt Menneske, Døtrene blomstrende Piger.

Lensgreven kom hvert Aar til det fyrstelige Jagtslot for at foretage større Jagtudflugter.

En Dag efter en særlig vellykket Jagt, sagde Lensgreven til den gamle Skovrider:

„Hvorledes gaar det, min kære Kurtz, er de endnu frisk og rask?“

Deres Højhed,“ svarede Skovrideren, „mine Skuldre kan snart ikke længere bære Embedets Byrder, jeg vilde gerne lægge den paa yngre.“

„Det kan jeg forstaa,“ sagde Greven, „men Deres Søn er jo en dygtig Forstmand og en dygtig Jæger, lad ham besørge Tjenesten forløbigt, og saa kan han jo med Tiden overtage den; endnu synes jeg, jeg vil nødig miste Deres Overblik med mine Skove.“

Skovrideren takkede for de venlige Ord, og sagde tillige:

„Deres Højhed, min Søn vilde gerne gifte sig; hans Forlovede er en Datter af forhenværende Skovrider Lorentzen, en god Ven af mig. Nu har Pigen mistet begge sine Forældre og staar ganske ene; hun er fattig, men dog rig paa det bedste.“

„Det er meget godt,“ svarede Lensgreven, „det glæder mig, at Deres Søn vælger Karakter, og ikke ser efter Penge. Jeg giver ham Tilladelse til at gifte sig og lover ham Skovriderembedet, naar De nedlægger det; jeg vil give Befaling til, at han faar det skriftlig.“

Baade Jørgen og Faderen takkede Lensgreven hjerteligt og gik glade hjem.

Nu fik de travlt i Skovridergaarden med Fejring af Jørgens Bryllup, som snart efter fandt Sted.

Den unge, blide Brud bragte ny Velsignelse til det gamle Hjem. Søstrene elskede hende som en kær Søster og Forældrene som en Datter; de levede sammen i Fryd og Kærlighed. De gamle Skovriderfolk havde i de følgende Aar den Glæde, at vugge Børnebørn paa deres Skød.

Men ogsaa dette lykkelige Hjem skulde blive hjemsøgt af alvorlige Sorger.

Den unge Baron Krogh, som vi allerede har hørt Tale om, var Søn af en Baron, som havde forpagtet en meget stor Gaard, hvis Marker grænsede op til de store Skove, som Skovrider Kurtz havde Opsigt med. Gaarden tilhørte Lensgreven.

Den unge Baron Krogh elskede Jagten. Først havde han altid spurgt Kurtz om Tilladelse til at følge ham paa Jagt. Men nu i den senere Tid havde han fundet paa at jage i de store Skove uden nogen som helst Tilladelse. Ja, han gik saa vidt, at han skød vildt i Fredningstiden.

Skovrideren traf ham en Gang i Skoven og sagde til ham: „Den Slags Skydning uden Tilladelse og i Fredningstiden er Krybskytteri og strengt forbudt.

Har De Hr. Baron Lyst til at jage, saa kom til mig, jeg tager Dem gerne med og jeg skal vise Dem de bedste Pladser og det rigtige Vildt.

Men jeg kan og tør ikke lade Dem gaa alene paa Jagt i Lensgrevens Skove.“

Men denne Tale frugtede ikke. Den unge Baron vedblev at jage alene, og Skovrideren traf ham atter og atter paa forbudne Veje.

Han tog Geværet fra ham og sagde:

„Vogt Dem, De maa adlyde Befalingerne, som er strenge hvad Jagten angaar. Jeg advarer Dem nu, hvis jeg møder Dem en Gang til, er det min Pligt at melde Dem.“

Skovrideren henvendte sig nu til den gamle Baron Krogh og bad ham forbyde sin Søn at gaa paa Jagt i Skoven.

Den gamle Baron blev meget vred paa Sønnen, men det hjalp heller ikke. Kort efter hørte Skovrideren atter et Skud; han ilede til og traf den unge Baron med en skudt Kronhjort.

Nu maatte Skovrideren melde ham. Den gamle Baron rejste selv til Hovedstaden, hvor Lensgreven netop opholdt sig, for at gaa i Forbøn for Sønnen.

Greven svarede: „Efter Loven skulde den unge Herre vandre i Tugthuset; jeg vil dog denne Gang lade Naade gaa for Ret; men sker det en Gang til, saa er hele hans Fremtid ødelagt. Næste Gang lader jeg Loven gaa sin Gang.“

Den unge Baron maatte da føje sig. Men fra den Tid af hadede han Skovrideren og lovede at hævne sig paa ham.

— — —

Siden den Tid var der hengaaet nogle Aar; da rejste den gamle Lensgreve til et Badested i de sydlige Lande. Her blev han pludselig syg og døde.

Den nye Arveherre til Stamgodset og Lensgrevetitelen var ganske ung og umyndig, og nu blev der oprettet et Formynderskab til at varetage Godsets Styrelse indtil den unge Arving blev myndig. Flere Forandringer blev foretaget med Hensyn til Bestyrelsen af Godset. Den unge Baron Krogh havde imidlertid overtaget Forpagtergaarden efter Faderen, og han havde indflydelsesrige Slægtninge, som stod i nær Forbindelse med nogle af de Mænd, som var Formyndere for den unge Lensgreve.

Og nu skete det værste —

Baron Krogh blev udvalgt til at være Skovrider Kurtz Foresatte. Dette blev haardt for denne, da han pinte og plagede den gamle Mand hvor han kunde.

Baronen havde en glat Tunge og forstod at indsmigre sig hos Formynderskabet; snart efter meddeltes det den gamle Skovrider, at han ikke mere ansaas for stærk nok til at passe sin Gerning, og derfor paa Grund af Alder blev afskediget.

„Det er jeg glad for,“ sagde den gamle Mand, „saa tiltræder altsaa min Søn Embedet.“

„Deres Søn,“ raabte Baronen, „hvor kan det falde Dem ind?“

Skovrideren paaberaabte sig Lensgrevens Skrivelse.

„Det har slet ingen Betydning,“ sagde Baronen. „Jeg er ikke tilfreds med hverken Dem eller Deres Søn, og følgende vil jeg udvalge mig en anden Skovrider.“

Den gamle Skovrider sagde: „De er uretfærdig, Hr. Baron. De søger at hævne Dem paa mig, fordi De tror, at jeg har fornærmet Dem i Fortiden, hvor jeg kun opfyldte min Pligt.“

„Hvad,“ raabte Baronen vredt, „minder De mig selv om Deres Grovhed! De har aldrig forstaaet at omgaaes bedre Folk; altid har De holdt til med Tiggere. Deres Søn er

gift med en tiggefærdig Pige, Deres Formue har De smidt ud til Tiggerdrenge Martin. Den der ikke kan passe sine egne, kan heller ikke passe andres Sager.

Gaa bare, De er afskediget og jeg haaber ikke at se Dem mere."

Skovrideren gik hjem, idet han tænkte, at hans Embedsførelse havde været upaaklagelig, og at ingen kunde bebrejde ham noget i den Retning. Da han kom hjem satte han sig stiltiende i sin Lænestol og vilde ikke bedrøve sin Kone ved at berette, hvad der var sket. Men snart kom der et Bud med en Skrivelse fra Baronem; den indeholdt Skovrider Kurtz Afskedigelse paa Grund af Alder og deraf følgende Udygtighed.

Der var ikke Tale om Pension for den gamle Mand, eller om Ansættelse af den unge Kurtz; kun endnu et Forbud imod, at Skovrideren færdedes i Skoven med sin Bøsse, som i saa Fald vilde blive ham frataget.

Skovrideren læste Brevet for sin Familie; hans Hænder rystede og alle var meget bevæget.

Den unge Kurtz dirrede af Harme over saadan Ondskab. Hans Kone og Børn græd, og den gamle Moder og hendes Døtre var ganske overvældede af Sorg og Ængstelse.

Men den gamle Skovrider rejste sig op og sagde:

„Lader os ikke glemme, at Herren lever endnu. Denne Hjem søgelse tillader han og er derfor til vort bedste, om vi end ikke straks kunne fatte det. Vi ville stole paa Gud; han er vor mægtige Beskytter, lader os ikke tabe Modet. Men, hvad jeg kan gøre, det vil jeg gøre. Jeg har hørt, at den unge Lensgreve er kommen tilbage til Stamgodset, og

han skal efter Sigende være en meget rar Mand — venlig og ligetil som hans Fader; han vil nok høre mig. Han opholder sig meget af Tiden paa Godskontoret i Aarhus, og selv om han er overlæst med Arbejde, faar jeg ham nok i Tale.

Han vil være retfærdig og ikke lade en gammel Mand, som har tjent hans Fader og Farfar tro i 40 Aar, lide Nød, og udsætte ham og hans Familie for at sulte. Jørgen maa ledsage mig; i Morgen tidlig drager vi Afsted! I Overmorgen er det Juleaften; men vi vil være tilbage til den Tid.

Det var endnu næsten Nat, da Fader og Søn begav sig af Sted, — „Bed for os," sagde Kurtz, da han bød sin Hustru og Familie Farvel. „Stol paa, at Gud leder alt til det bedste."

Vejret blev meget stormfuldt og koldt; det begyndte at sne og alle i Skovridergaarden beklagede de rejsende og ønskede at de snart maatte naa deres Maal. Op paa Formiddagen kom en Tjener fra Slottet med en Skrivelse fra Baronem, som ingen i Skovridergaarden vovede at aabne. Tjeneren havde sagt, da han hørte, at den gamle Skovrider og hans Søn var rejst hen for at tale med Lensgreven:

„Det er den rene Galskab af Kurtz at løbe til hans Højhed; han udretter intet og vender tilbage med uforrettet Sag."

Alle i Huset vare meget ængstelige og søgte i deres Sorg til Gud og bad ham om, at de to fraværende maatte finde Lensgreven venlig stemt mod dem og komme hjem med godt Nyt til Jul.

(Fortsættes)

ACKNOWLEDGMENTS

PLEASE NOTE: In the acknowledgments dated Nov. 30th was a gift for China Relief in memory of Arthur Stindle, from Our Savior's English Mission Society, Racine, Wis. It should be Mrs. Arthur Stindle.

EXTRA SYNODICAL

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Luth. World Action	Gossner Mission
Previously acknowledged	20544.04	1569.89	1548.56	474.48	798.69	16152.42	
Kenmare, N.D., S. K. Paulsen \$5 for Jewish Mission and \$5 for Santal Famine Relief	10.00	5.00		5.00			
Elk Horn, Ia., the Beta Club	10.00					10.00	
Netherland Indies, T. Sergeant Borge Nielsen of Pella Church, Selma, Calif.	50.00	50.00					
Parlier Calif., Mr. and Mrs. Harold F. Hansen	100.00		50.00		50.00		
Racine, Wis., Mt. Pleasant Ladies' Aid	15.00	10.00					5.00
Racine, Wis., Lydia, Paula and Chris Norgaard in memory of mother	5.00		5.00				
Albert Lea, Minn., Members and friends of Trinity Luth. Church in memory of George Jensen	7.00	4.00	3.00				
Cedar Falls, Ia., English Dorcas Ladies Aid in memory of Lt. Ernest Jensen	5.00					5.00	
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Arthur Hansen in memory of Johannes Jensen, Norma, N. D.	3.00					3.00	
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Niels Frandsen	10.00			5.00	5.00		
Elk Horn, Ia., Boerbeck Ladies' Aid	25.00	25.00					
Somewhere in the Pacific, Chaplain Irving N. Tange	100.00	15.00	15.00	15.00	15.00	25.00	15.00
Easton, Calif., Mr. and Mrs. H. P. Andersen	70.00	25.00			25.00	20.00	
Portland, Ore., Bethany Ladies' Aid Society	20.00	10.00	5.00	5.00			
Atlantic, Ia., St. Paul's Luth. Missionary Society	5.00		5.00				
Sleepy Eye, Minn., Mr. and Mrs. Hans Knudsen \$10 for Santal Relief and \$10 for China Relief	20.00	10.00			10.00		
Sidney, Mont., Pella Foreign Mission Society	16.56			16.56			
Brush, Colo., Mrs. Mathilde Heede	1.00			1.00			
Kenosha, Wis., W.M.S. of St. Mary's Luth. Church	20.00	10.00			10.00		
Easton, Calif., a friend	30.00					30.00	
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. Alvin Hansen	5.00					5.00	
Elk Horn, Ia., Bible Class of Elk Horn Luth. Church	20.00	10.00	10.00				
Kansas City, Kans., Our Savior's Memorial Luth. Church	31.67	31.67					
Coalridge, Mont., Emmaus Ladies' Aid	30.00	15.00	15.00				
Cedar Falls, Ia., First Dorcas Ladies' Aid of Nazareth Luth. Church	45.00			20.00		25.00	
Ferndale, Calif., unnamed giver, members of Our Savior's Luth. Church	10.00			5.00	5.00		
Royal, Ia., Mr. and Mrs. Chas L. Christensen (present address: Portland, Ore.)	45.00	25.00			10.00	10.00	
Northfield, Minn., Mr. and Mrs. John Hansen	5.00					5.00	
Coulter, Ia., Coulter Mission Society	25.00		25.00				
Scranton, Ia., Mrs. John Stougard	10.00			10.00			
Elk Horn, Ia., Elk Horn Danish Aid in memory of their boys who have died in the service of their country	20.00	20.00					
Total	21313.27	1835.56	1681.56	557.04	928.69	16290.42	20.00

Received with thanks, Blair, Nebr., Dec. 22, 1944.

H. J. Hansen, Treas.

JUBILEE FUND

PLEASE NOTE: In the acknowledgments dated December 9th was a gift of \$20 to the Jubilee Fund in memory of Lt. Ernest R. Larsen, Cedar Falls, Ia. It should be Lt. Ernest R. Jensen.

Previously acknowledged	\$170,727.71
Waupaca, Wis., Mr. and Mrs. Peter L. Jensen \$10, Mr. and Mrs. Fred T. Jorgensen \$5	15.00
Coon Rapids, Ia., Folmer Walters	15.00
Audubon, Ia., Members of Our Saviors Church: Earl R. Lang \$50, Elmer A. Andersen \$50, Johannes P. Bruun \$25, Emil L. Jensen \$100, Miss Theo. Ann Jensen \$10, Elmer H. Jensen \$50, George Hansen \$50, Marius Andreassen \$20, Lars H. Madsen \$25, Helping Hand Society \$25, Clarence Henriksen \$25	430.00
Beresford, S.D., in memory of Hans L. Jensen, Kenmare, N.D., from brothers and sisters	12.00

Farwell, Nebr., Henry Platek \$2, James Olsen \$2	4.00
Scranton, Ia., Mrs. John Stougard	37.00
Avoca, Ia., E. L. C. Society	25.00
Cordova, Nebr., Our Savior's Luth. Church	29.50
Plainview, Nebr., Mr. and Mrs. John Rasmussen, an additional donation	100.00
Sleepy Eye, Minn., Mr. and Mrs. Rudolph G. Jensen	6.00
Graettinger, Ia., Max Wollmert	10.00
Hardy, Nebr., Lawrence Petersen	20.00
Ruskin, Nebr., Carl Christensen	20.00
Coon Rapids, Ia., Hilmer Hansen	10.00
Kansas City, Kans., Our Saviors Memorial Luth. Church \$242.09, Otto Jensen \$20	262.09
Blair, Nebr., Wm. Beernstrup	10.00
Penn Yan, N.Y., Pastor and Mrs. H. P. Berthelsen in memory of	

Dagmar Lee	2.00
Elk Horn, Ia., N. P. Nielsen	24.00
Indianapolis, Ind., Rev. Anders Steensen	25.00

Received with thanks. Blair, Nebr., Dec. 22, 1944. Total \$171,784.30
H. J. Hansen, Treas.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME AT OAKS, OKLAHOMA

Previously acknowledged	\$18,792.26
Kenmare, N.D., S. K. Paulsen	10.00
Des. Moines, Ia., W.M.S. of Bethesda Church	13.00
Inglewood, Calif., Mr. and Mrs. Hans Martensen	5.00
Sidney, Mont., in memory of Johannes Jensen, Norma, N.D.: Mr. and Mrs. Henry Andersen \$5, Mr. and Mrs. Soren Nielsen \$5, Mr. and Mrs. Jens P. Jensen \$2	12.00
Cumberland Mills, Me., Niels Smith	100.00
Kenmare, N.D., Our Savior's Ladies' Aid	20.00
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Niels Frandsen	5.00
Elk Horn, Ia., Mrs. Lars Larsen	5.00

Farwell, Nebr., ten members of Farwell Luth. Church \$1 each	10.00
Caruthers, Calif., Our Saviors Luth. Church	5.00
Portland, Ore., Bethany Ladies' Aid Society	20.00
Shelby, Ia., Hans Damgaard \$5, Anna Damgaard \$1	6.00
Brush, Colo., Willing Workers of First Engl. Luth. Church	25.00
Sleepy Eye, Minn., Mrs. L. P. Jensen \$1, Mrs. Ernest Jensen \$1, an unnamed giver \$2	4.00
Hutchinson, Minn., Ruth G. Petersen in memory of Evelyn Petersen	2.00
McNabb, Ill., Emmaus Luth. Sunday School	10.15
Marcus, Iowa, Ladies' Aid of Nazareth Luth. Church	7.25
Kenosha, Wis., W.M.S. of St. Mary's Luth. Church	10.00
Atlantic, Ia., Mr. and Mrs. S. L. Larsen	5.00
Elk Horn, Ia., Bible Class of Elk Horn Luth. Church	14.00
Royal, Ia., Mr. and Mrs. Iver Iversen	10.00
Westby, Mont., M. Felland 50c, Sam Felland \$1, Mr. and Mrs. T. Larsen \$1, Mr. and Mrs. J. Rasmussen \$2, Mr. and Mrs. C. R. Christensen \$20, Mr. and Mrs. G. C. Andersen \$5	29.50

Received with thanks. Blair, Nebr., Dec. 22, 1944. Total \$19,120.16
H. J. Hansen, Treas.

	Total Received	Children's Homes	School Fund	Equalization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pension Fund
Previously acknowledged	34274.48	3473.31	5529.87	6225.20	6418.98	1875.87	157.66	3053.99	468.96	7070.64
Luverne, N.D., Luverne Ladies' Aid	10.00	10.00								
Greenville, Mich., Danish Mission Society, gift divided among the three Homes	15.00	15.00								
Greenville, Mich., St. Paul's Engl. Luth. Church	298.10		70.38	82.54	47.32	7.77		32.27	11.26	46.56
Elk Horn, Ia., the Beta Club	55.00		15.00		25.00			15.00		
Elk Horn, Ia., the Beta Club, \$25 for Elim Home and \$10 for Oaks Home	35.00	35.00								
Cushing, Wis., Loyal Workers	10.30				10.30					
Fremont Bluffs, Nebr., Trinity Luth. Ladies' Aid in memory of Lt. Kenneth Jensen of Trinity Church	5.00					5.00				
Parlier, Calif., Mr. and Mrs. Harold F. Hansen	25.00							25.00		
Ruskin, Nebr., Mr. and Mrs. Jens C. Hansen	15.00	5.00			5.00	5.00				
Racine, Wis., Mt. Pleasant Ladies' Aid for Elim Home \$10, Bethany Home \$10	20.00	20.00								
Racine, Wis., Lydia, Paula and Chris Norgaard in memory of mother	10.00	5.00				5.00				
Kenosha, Wis., St. Mary's Luth. Ladies' Aid for the Elk Horn and Waupaca Homes each \$10	20.00	20.00								
Inglewood, Calif., Mr. and Mrs. Hans Martensen for the Elk Horn and Waupaca Homes \$5 each	10.00	10.00								
Albert Lea, Minn., Members and friends of Trinity Luth. Church in memory of George Jensen	40.00				15.00	10.00		10.00	5.00	
West Branch, Ia., Bethany Mission Society	10.00			10.00						
Oregon, Wis., Mrs. Marentine Hansen of St. John's Luth. Church	25.00		15.00		5.00	5.00				
Audubon, Ia., Women's Mission Circle for Elim Home, Elk Horn	10.00	10.00								
Blair, Nebr., the Lutheran Guild	95.00		50.00		25.00				20.00	
Kansas City, Kans., Dorcas Society of Our Savior's Memorial Luth. Ch.	30.00	30.00								
West Branch, Ia., Bethany Luth. Church	289.60			289.60						
Kenmare, N.D., Our Savior's Ladies' Aid	20.00				20.00					
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Niels Frandsen	10.00							10.00		
Exira, Ia., Danish Luth. Church	57.85									57.85
Elk Horn, Ia., Roerbeck Ladies' Aid	60.00	15.00			15.00	15.00		15.00		
Dannebrog, Nebr., Danish Ladies Society \$5 for Utah and \$5 for each of the three Homes	20.00	15.00							5.00	
Caruthers, Calif., Our Savior's Luth. Church	32.05									32.05
Minden, Nebr., Daughters of Bethany, gift divided among the three Homes	10.00	10.00								
Sidney, Mont., Brorson Ladies' Aid	30.00		5.00		10.00	5.00		5.00	5.00	
Westbrook, Me., Mr. and Mrs. Ole Jensen in memory of their children, Arthur and Marian	5.00	5.00								
Minden, Nebr., Bethany Ladies' Aid	50.05	5.00	15.05		10.00	5.00			5.00	10.00
Easton, Calif., Mr. and Mrs. H. P. Andersen	30.00	30.00								
Portland, Ore., Bethany Ladies' Aid Society	70.00		20.00					25.00	5.00	20.00
Audubon, Ia., Pastor and Mrs. M. P. Bollesen	10.00			10.00						
Geneva, Minn., Community Luth. Church	200.00		75.00		50.00					75.00
Atlantic, Ia., St. Paul's Luth. Missionary Society	10.00		5.00		5.00					
Keesler Field, Miss., Lt. Harry E. Carlsen	19.17									19.17
Norma, N.D., Mr. and Mrs. Sanford Johnson in memory of Johannes Jensen	2.00				2.00					
Sleepy Eye, Minn., Trinity Luth. Church	33.50									33.50
Sleepy Eye, Minn., Mr. and Mrs. A. S. Andersen in memory of their sons Leo and Ellis Dean	10.00	10.00								
Sleepy Eye, Minn., Mrs. Anna Andersen \$10, an unnamed giver \$5, Mr. and Mrs. J. R. Jensen \$10 (this last gift for the Waupaca Home)	25.00	25.00								
Marcus, Ia., Ladies' Aid of Nazareth Luth. Church	15.00	15.00								
Callender, Ia., Lutheran Ladies' Aid for Elim Home, Elk Horn	9.00	9.00								
Sidney, Mont., Pella Ladies' Aid \$2, Mr. and Mrs. Nels Bach \$5, Mr. and Mrs. Holger Petersen in memory of Johannes Jensen, Norma, N.D.	9.00									9.00
Sidney, Mont., Pella Luth. Church, double envelope offering	16.00				8.00	4.00			4.00	
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Karl Hundtofte in memory of Johannes Jensen, Norma, N.D.	12.00				8.00	4.00				
Sidney, Mont., Alvin Hundtofte in memory of Johannes Jensen, Norma, N.D.	6.00					3.00		3.00		
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Jim Thorgesen in memory of Johannes Jensen, Norma, N.D.	2.00					2.00				
Brush, Colo., Mrs. Mathilde Heede	4.00				1.00	2.00			1.00	
Kenosha, Wis., W.M.S. of St. Mary's Luth. Church	10.00							10.00		
Council Bluffs, Ia., the Miriam Guild of Our Savior's Luth. Church	10.00			10.00						
Underwood, Ia., Mrs. Laura Jensen for the Elk Horn and Waupaca Homes, \$5 for each	10.00	10.00								
Coon Rapids, Ia., Immanuel Luth. Church	12.00									12.00
Milltown, Wis., Milltown Busy Bees Sunshine Fund	60.00				60.00					
Neola, Ia., St. Paul's Luth. Church	200.00		100.00	25.00	25.00					50.00
Sidney, Mich., Mr. and Mrs. Carl J. Lamb in memory of a former pastor, Rev. E. M. Nielsen	20.00	10.00								10.00
Elk Horn, Ia., Bible Class of Elk Horn Luth. Church	10.00							10.00		
Kansas City, Kans., Our Savior's Memorial Lutheran Church	287.60		200.00		50.00					37.60
Minneapolis, Minn., Immanuel Luther League	7.90	7.90						10.00		
Coalridge, Mont., Emmaus Ladies' Aid	35.00				25.00					10.00
Cedar Falls, Ia., First Dorcas Ladies' Aid of Nazareth Luth. Church	320.00	75.00	100.00		50.00	10.00		25.00	20.00	40.00
Brush, Colo., Sister Sigrid, Eben-Ezer	5.00		5.00							
Minneapolis, Minn., Immanuel Luth. Brotherhood	10.00								10.00	
Royal, Ia., Mr. and Mrs. Chas. C. Christensen, present address: Portland, Ore.	60.00	10.00		10.00	10.00	10.00		10.00		10.00
Philadelphia, Pa., the Ladies' Society "Alpha"	10.00									10.00
Northfield, Minn., Mr. and Mrs. John Hansen	5.00				5.00					
Racine, Wis., the Danish Mission Society of Our Saviors Luth. Church \$5 in memory of Mrs. (Rev.) Jens Carlsen and \$5 in memory of Mrs. Marie Skov	10.00				10.00					
Coulter, Ia., Coulter Mission Society	20.00							20.00		
Westbrook, Me., the Lutheran Sunday School, offering at Christmas concert to be divided among our three homes	55.00	55.00								
Scranton, Ia., Mrs. John Stougard for Elim Home, Elk Horn	10.00	10.00								
Elk Horn, Ia., Elk Horn Danish Aid in memory of their boys who died in the service of their country	35.00					10.00		10.00	5.00	10.00
Cedar Falls, Ia., T. C. Hansen in memory of his uncle, Nels Petersen, and his aunt, Mrs. Peter Hansen, both of Coulter, Ia.	10.00		10.00							
Total	37292.60	3950.21	6215.30	6662.34	6915.60	1983.64	157.66	3279.26	565.22	7563.37

Received with thanks. Blair, Nebr., Dec. 22, 1944.

H. J. Hansen, Treas.

Bibles Suitable For Use By the Entire Family

Large Clear Type

No. 2500. This edition contains over 60,000 center column references, that will help you to locate other passages on the same subject for purpose of comparison. 32 pages of special helps giving a summary of all the books of the Bible, complete description of all the leading characters, the seven most remarkable chapters of the Bible, the harmony of the Gospels, miracles and parables. Added features are 15 full page illustrations, 8 of which are in color, a systematic daily Bible reading course for the entire year, presentation page, suitable space for family record and notes, and 6 full page maps printed in 7 colors. Written in large pronouncing type with a long-wearing binding that will preserve the valuable contents of the Bible. Genuine Leather, overlapping covers, red under gold edges. King James Version. Price, \$5.00.

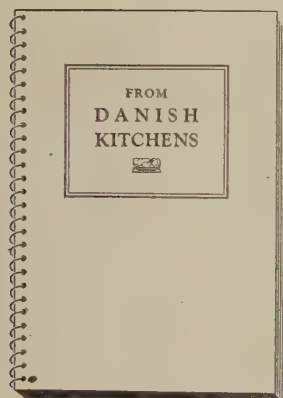
No. 1905. Special value Bible printed in large, clear type. 11 full page illustrations—6 in color. Presentation page—6 full page colored maps. Full descriptions of leading characters in the Bible. Description of the books of the Bible. Harmony of the Gospels—Miracles and parables of Jesus.

Size of page $4\frac{7}{8} \times 7$. Durable Leatheroid, Morocco Grain, overlapping covers, red edges. American Standard Version. Price, \$2.50.

No. 550. Illustrated reference Bible with 60,000 center column references and 42 pages of aids to Bible study giving detailed description of the books of the Bible and their leading characters, Harmony of the Gospels, Miracles and parables, etc. In addition there are 16 full page illustrations (8 in color), and 6 full page colored maps. Size of page $5\frac{3}{8} \times 8\frac{1}{8}$. Durable leatheroid, overlapping cover, red edges. American Standard Version. Price, \$2.75.

No. 750. Teachers' Bible. The greatest Bible value of the year. 60,000 center column references and 240 pages of a New Concordance combined with a subject index and pronouncing dictionary of Scripture proper names. Full page colored maps. Large clear type. Size, $5\frac{3}{8} \times 8\frac{1}{8}$. Genuine leather, morocco grain, overlapping covers, red under gold edges, 12 colored maps. American Standard Version. Price, \$5.00.

From Danish Kitchens

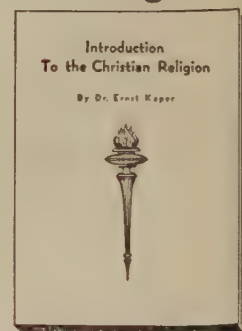

The purpose of this cook book is to preserve favorite Danish recipes. All people who have enjoyed Danish cooking will be delighted to find within the covers of this book recipes that employ measurements and directions which are easy to follow. The Annex Club of St. John's Lutheran Church, Seattle, Washington, is the sponsor of this book. Spiral bound in an attractive blue or yellow light-weight cardboard cover

that is washable. Size $6\frac{1}{4} \times 9$ inches. Price, \$1.50 per copy.

Introduction to the Christian Religion

By Ernst Kaper. Translated and adapted by Lawrence C. Bundgaard. "Among the many religious manuals which have appeared on the market, here and in Denmark, 'Kort Lærebog til Indførelse i Kristendom' is one of the outstanding. There can be no question that Kaper's approach is much closer to the child's mind than that of Luther who only made a halfhearted attempt to reach the children. Kaper's book has been ably translated by Rev. Bundgaard,—I dare say it is just as good and in many ways better than most similar material to which we have access in America."—Rev. M. Krog. Excellent material for use in the confirmation class and outside of the classroom as well. Price, 60c.

There Is Still Time to Get Your Calendars for 1945

DAY BY DAY WITH JESUS CALENDAR. Has an inspirational message for each day written by Dr. Walter Maier. Excellent as an aid in setting up the family altar. Price, \$1.00 each, 3 for \$2.75.

TRIUMPHANT LIFE CALENDAR. Features Sallman's masterpieces with a "Theme thought" for each month and a meaningful Scripture verse for each week. Choice of four pictures: "Head of Christ," "The Lord Is My Shepherd," "Christ at Heart's Door," and "Let Us Go into the House of the Lord." Price, 15c each, \$1.25 for 10.

A HAPPY NEW YEAR

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street

Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 10. JANUAR, 1945

NR. 2

Polarforskeren Ejnar Mikkelsen opfordrer indtrængende til at støtte Tøjindsamlingen til Danmark

Østgrønlands Inspektør, Polarforskeren Kaptajn Ejnar Mikkelsen, der under Krigen har opholdt sig i Danmark, men som undslap til Sverige i Begyndelsen af September d.A. er nu ankommet til Washington for at konferere om grønlandske Anliggender med Minister Kauffmann.

Den danske Strikkeklub i Washington, D. C., har forelagt ham det Spørgsmaal, om der nu ogsaa virkelig bliver Brug i Danmark for det Tøj, der bliver indsamlet, syet eller strikket af de forskellige Grupper under America Denmark Relief.

I Svar derpaa har Klubben modtaget nedenstaaende Redegørelse fra Kaptajn Mikkelsen, som Kaptajnen kalder:

Et enkelt Træk af dagligt Liv i Danmark i 1944

Aldrig før har jeg interesseret mig for Børnetøj, skriver Kaptajn Mikkelsen, men en Dag i Juni i Aar havde Spørgsmaalet paatvunget sig min Opmærksomhed som Følge af et Brev fra min Svigerdatter: „Kig efter i Skabe og Skuffer om Du ikke kan finde lidt udslidt Undertøj eller andet, som kan syes om til de Smaa.“ Det var dog omsonst at kigge efter, alt var forlængst omsyet, men jeg havde bestemt mig til i Byen at finde noget Tøj til Børnebørnene — og havde saa smaat glædet mig til, at vise Mandens Overlegenhed over Kvinden ved i en eller anden Butik at købe det, som min Kone og Svigerdatter kategorisk havde erklæret ikke kunde findes i København.

Men Hovmod staar for Fald, og med et Suk maatte jeg tilsidst erkende, at København ikke var som København havde været før i Tiden, at mine Damer havde haft sørgelig Ret i deres mismodige Paastand om, at Børnetøj ikke længere kunde skaffes paa normal Maade: Butikkerne var tomme og Ekspedienterne havde med Forundring set paa den troskyldige Mand, der syntes at tro, at ordenligt Børnetøj endnu kunde købes.

Saa opsøgte jeg en af Byens mange Byttecentraler — et nyt Fænomen i København, hvor man afleverer en eller anden Ting, man ikke har Brug for, og faar noget til Gengæld, som man ikke kan købe noget andet Sted — men Byttecentralen var stuvende fuld af Folk, hver Person havde en Pakke under Armen eller en Genstand i Haanden. Jeg havde intet med mig, at bytte bort, saa jeg havde aabenbart ingen Chance for at faa noget, og saa tog jeg hjem og havde føjet endnu en bitter Erfaring til de mange, som vi Danske har indhøstet i disse lange Aar.

Men da jeg kom hjem fandt jeg lutter Solskin og Glæde og Huset i Virvar med sære Uldstumper overalt, thi medens jeg havde gennemtravlet de tomme Butiker, havde min Kone handlet og fundet frem nogle gamle Uldsnore fra Bedsteforældrenes Portierer og Gardiner — der forøvrigt forlængst var omdannet til saare nyttige Beklædningsgenstande — samt nogle Klunker og Frynser fra ældgamle Møbler.

Jeg havde ofte ægret mig over alt det gamle Ragelse og truet med at kaste det bort, men min Kone holdt sin Haand over det — man ved jo aldrig, hvad det kan bruges til, sagde hun med et afværgende og halvt undskyldende Smil.

Og nu opdagede jeg til min usigelige Overraskelse, hvorledes disse sidste Rester fra en svunden Tid kunde komme til Gavn, for hun havde spredt alt det gamle Ragelse ud paa Gulvet og var taalmodigt i Færd med at pille Posamentsnøre, Fryndser og Klunker fra hinanden, bandt korte Stumper Uldgarn sammen, dampede og vaskede dem og bad mig vinde det færdige Produkt op i store Garnnøgler.

„Men, kære dog“ — begyndte jeg forbavset, men blev afbrudt: „Ser Du da ikke, Du enfoldige Mand, hvad alt dette kan bruges til, I Mandfolk har da heller ikke en Gnist af Fantasi. Forstaar Du, nu har jeg Strikkegarn igen, dejligt Strikkegarn af rigtigt Uld, ikke dette Celuldstads, som der ingen Varme er i og som vi forøvrigt heller ikke kan faa mere, og nu kan jeg igen strikke Strømper til Drenge. Og her skal Du se mere. Jeg har for 20 Kroner købt seks Firkanter af et gammelt strikket Sengetæppe, dem har jeg ogsaa trevlet op og er allerede i Gang med at strikke Bleholdere til den mindste.“

Hun saa triumferende paa mig og fortsatte Arbejdet: „Nu faar Børnene da nogle ordentlige Strømper, det var da godt jeg ikke fulgte Dit Raad og smed Ragelset bort.“

„Men Farverne og Stumperne“ — forsøgte jeg spagfærdigt men fik ikke Lov at tale ud — „hvad gør det dog at Stumperne er røde, gule og grønne, det kan farves og blive nydeligt. Hvad gør det, at det alt sammen er korte Stumper, de kan knyttes sammen, hvad bryder jeg mig dog om Arbejdet, naar bare Børnene faar noget varmt og godt at tage paa i den kolde Vinter!“

Jeg tænkte paa de tomme Butikker og den fulde Byttecentral, paa mine ørkeløse Bekymringer — og glædede mig over det kvindelige Initiativ, der vidste Raad og Udvej i en fortvivlet Situation, hvor jeg paa ægte Mandfolkevis forgæves havde taget til Tegnebogen uden ringeste Resultat.

Saadan er Forholdene for Børnebeklædning i Danmark i Dag, og var det ikke for de dygtige danske Kvinder, der har udviklet en sjælden Tilpasningsevne og formaaet at lave meget ud af saare lidt, saa havde Smaabørnene i Danmark været daarligt farne: for Tøj til de Smaa er ikke at opdrive selv om man har Penge nok — hvilket ordentlige Mennesker forøvrigt heller ikke har i vore Dages Danmark.

Men ældgamle Fryndser, Klunker, Posamentsnøre og lignende gamle Uldsager, er destoværre ogsaa vor sidste Reserve. Børn slider meget og vokser stærkt, snart vil ogsaa denne Reserve være opslidt eller ubrugelig — og hvad saa?

Jeg ved det ikke, og selv den dygtige danske Kvinde

staar raadløs overfor Fremtidens Beklædningsproblem. Der er ikke mere tilbage, som kan trevles op og strikkes om, og selv om man muligvis kan hutle sig Vinteren igennem, saa kommer der dog en Vinter efter denne med Kulde og Slud og kolde Kakkelovne — og saa vil Børnene komme til at lide for Alvor, for vi kan ikke skaffe dem mere Tøj end det lidet de har.

Situationen er katastrofal, og paa de danske Smaabørns Vegne beder jeg derfor alle dem, der har Tid og Evne til at sy eller strikke uldent Børnetøj om at sætte al Kraft ind paa dette Arbejde, hvis Betydning vanskeligt kan overvurderes. Og jeg beder alle dem der har noget brugt Uldtøj, Undertøj og andet Børnetøj om ikke at kaste det bort, om at gemme det til der kommer lysere Tider for Danmark, saa det kan blive sendt dertil — der er Fordelingscentraler nok.

Og tag endelig ikke Hensyn til om det er gammelt og uldigt — det er dog bedre end det meste vi har hjemme, bedre end intet. Det vil kunne hjælpe Danmarks Smaabørn over en meget vanskelig Tid og varme dem indtil det igen bliver muligt at købe det nødvendigeste i Danmark.

Washington, D.C., d. 11. Dec. 1944.

Ejnar Mikkelsen.

2. Søndag efter Hellig tre Konger

DEN ENDNU STØRRE HERLIGHED

Af Olfert Ricard

Og paa den tredje Dag var der et Bryllup i Kana i Galilæa; og Jesu Moder var der. Men ogsaa Jesus og hans Disciple bleve budne til Brylluppet. Og da Vinen slap op, siger Jesu Moder til ham: „De have ikke Vin.“ Jesus siger til hende: „Kvinde! hvad vil du mig? min Time er endnu ikke kommen.“ Hans Moder siger til Tjenerne: „Hvad som han siger eder, det skulle I gøre.“ Men der var der efter Jødernes Renselsesskik fremsat seks Vandkar af Sten, som rummede hvert to eller tre Spande. Jesus siger til dem: „Fylder Vandkarrene med Vand;“ og de fyldte dem indtil det øverste. Og han siger til dem: „Øser nu og bærer til Køgemesteren;“ og de bare det til ham. Men da Køgemesteren smagte Vandet, som var blevet Vin, og ikke vidste, hvorfra det kom (men Tjenerne, som havde øst Vandet, vidste det), kalder Køgemesteren paa Brudgommen og siger til ham: „Hvert Menneske sætter først den gode Vin frem, og naar de ere blevne drukne, da den ringere; du har gemt den gode Vin indtil nu.“ Denne Begyndelse paa sine Tegn gjorde Jesus i Kana i Galilæa, og han aabenbarede sin Herlighed; og hans Disciple troede paa ham. (Joh. Ev. 2:1-11.)

„Denne Begyndelse paa sine Tegn gjorde Jesus i Kana i Galilæa, og han aabenbarede sin Herlighed,“ saaledes ender vor Hjemmelsmand sin Beretning om den underfulde Tildragelse, saa fuld af smaa Iagttagelser og Bemærkninger, som kaster Troværdighedens klare Dagslys over det mirakuløse. Det var altsaa **det første Under**, Jesus gjorde; og det gjorde han ikke paa en Kirkegaard; der gik han siden ud og kaldte ad sin hensovede Ven og forvandlede Sorgen til Glæde; ikke heller i et Sygeværelse; der gik han ogsaa siden ofte ind og tog den feberhede Haand i sin og rejste den Syge af Lejet og forvandlede den blegkindede Mathed til blomstrende Sundhed; ikke i en Ørken, der gik han ogsaa siden ud og gjorde de faa Brød til mange ved sin Tak og forvandlede Sult og Nød til Kongejubel, og ikke heller paa den stormfulde Sø; der var han ogsaa siden hen at finde og bød over Bølger og Vinde og forvandlede Larm og Rædsel til Stilhed og tilbød den Undren.

Men sit første Under gjorde Jesus ved en landleg Bryllupsfest, for at opfylde sin Moders urimelige

Ønske og glæde to unge Brudfolk paa deres Højtidsdag. Og naar denne Undergerning kaldes **et Tegn**, da skal dermed antydes, at den havde ikke blot sin øjeblikkelige og forbigaaende Betydning, at fornøje en Morlille og give to unge Folk en Brudegave; men den var saa at sige en billedlig Handling med Evighedsbetydning, som indeholdt en Lære og en Velsignelse til alle senere Tider.

Han aabenbarede sin Herlighed, hed det; de, som fik den største Glæde og den rigeste Oplevelse den Dag, var hverken Fru Marie, som fik sin Bøn hørt, ikke uden en lille Bebrejdelse, eller Brudeparret, som ikke blev til Skamme, eller Køgemesteren, som ingenting forstod af det hele; men det var Jesu unge Disciple, som her for første Gang saa et Glimt bryde frem af den skjulte Guddomsherlighed, de hidtil kun havde anet ved at se hans Skikkelse og lytte til hans Tale.

Denne Herlighed har mange Sider og udstraaler altid en eller anden evig Sandhed med blivende Betydning, hver Gang den glimter frem og afhjælper en Nød eller skænker en Velsignelse til de første Øjenvidner. Han opvækker den Døde og rejser den Syge af Baaren og redder de Forkomne af Hungersdøden og den omtumlede Skude af Havsnød; og paa denne mørke Baggrund lyser Guddomsherligheden tydeligt frem og siger til os: Der er ikke den Nød saa stor, at Jesus jo ikke kan frelse os ud af den! Men naar han allerførst sætter sig ved Brudebordet og forhøjer Glæden for to unge Folk, der i Forvejen er meget glade, er det da ikke, som om denne Guddomsherlighed vil lyse over det naturlige Menneskeliv og give det en Indvielse; som om den, netop ved at overstraaale den jordiske Glæde, hvor denne er allerhøjst og skønnest, vil vise dens Mangel og Fattigdom og sin egen langt større og evige Herlighed? En Apostels Ord, sagt i en anden Sammenhæng, opfyldes da bogstaveligt her: „Ja det herlige er jo i dette Tilfælde endog uden Herlighed i Sammenligning med den endnu større Herlighed.“

Den endnu større Herlighed! Det er, hvad Underet i Kana til alle Tider vil vise og indprente Disciplene at de ligesom hine første Venner tror paa ham. Skoven var skøn; men da Solen brød igennem Skyerne, og dens Straaler spillede ind under Løvet og stænkede de dirrende Lyspletter over Stien, hvor du gik, da blev dog Skovens Herlighed endnu langt skønnere. Og dette vil Evangeliet i Dag lære os: et Menneske har aldrig nok i noget jordisk, dertil er det altfor evigt! Og vel er Menneskelivet værdifuldt og betydningsfuldt, thi Mennesket er skabt i Guds Billede, og Jesus fjede sin Moders smaa Ønsker og tog Plads ved de Unges Bryllupsbord; men der falder dog altid Skygger over det, selv i dets allerrigeste og skønneste Øjeblikke, derfor aabenbarede Jesus først sin Herlighed, hvor den jordiske Herlighed var størst — for at minde os om den endnu større Herlighed!

Og den vil vi da betragte i Dag, for at vi ligesom hans første Disciple den Dag maa hjælpes til bedre at tro paa ham.

Menneskelivet er herligt. Thi der er her i Menneskelivet en herlig Skikkelse, som hedder **en Moder**. Lad Historien, lad Skønlitteraturen, lad Bibelen kalde frem for os et Tog af velsignede, fromme og elskelige Mødre, med Herrens Moder i Spidsen, og midt i Verdens Vinterkulde og Jammerlighed maa vi dog udbryde: Menneskelivet er herligt, siden der har gaaet saadanne Kvinder, aabenbaret sig en saadan Æmhed og Selvforglemmelse iblandt os! Lad hver Mand og Kvinde, hver Dreng og Pige herinde tænke paa sin Moder og prise hende! Jeg har ofte nok gjort det, for ofte maa ske, men aldrig, som hun fortjente!

Derfor anerkender Jesus ogsaa den naturlige Kærlighed ved at føje sin Moders Ønske, skønt han

egentlig fandt, at det ikke var paa sin rette Plads her. Og dog, ser du ikke ogsaa **Skyggen** her? Allerede længe før en Benrad med en Le havde kastet sin Skygge over det blege, lille Ansigt, havde Livet fyldt Hjertet med Kummer og kastet Skygger over Kærlighedens Veje. Moderkærligheden kan baade være fordringsfuld trættende og uforstandig forkælende, og Barnets Kærlighed, hvis den endnu er der, skjult og skæmmet af Utaknemmelighed, der tager alt som en Selvfølge, af misforstaaet Selvstændighedsfølelse, der giver sig Udslag i idelig Kritik, af verdslige og uordentlige Lyster og Forbindelser, som trækker den modsatte Vej af Hjemmet.

Der er i alt Fald en gammel standende Strid mellem den gamle Slægt og den unge Slægt, som gør, at vi ikke blot behøver Jesu Anerkendelse af Baandet mellem de kære, men ogsaa behøver, at han skal rense denne Kærlighed. Den blegner dog mod hans, som har en langt større Herlighed, og bliver til en svag Afglans og en begrænset Lignelse: „Kan vel en Kvinde glemme sit diende Barn, at hun ikke forbarmer sig over sit Livs Søn? Om ogsaa de kunne glemme, da vil jeg dog ikke glemme dig.“ **Den Dag, du mister din Moder, da bliver din Frelser dig kærere**, fordi han ogsaa er din Moders Frelser; og den Dag, du mistede hendes Kærlighed, om det var muligt, da havde du dig din Frelser.

Menneskelivet er herligt. Spørg **de Elskende**, spørg de Unge, der lige har mødt hinanden i den første Kærligheds Vaar, om Menneskelivet ikke er herligt? Et straalende Smil er deres Svar. O, om nogen i den Stund vovede eller nænnede at sige, at dette Smil skulde stivne og bitre Taarer brænde den Kind, som en undselig Glæde farver med purpurrøde Bølger, blot den Elskede er nær! Saa vidt kom det vel heller ikke altid, om end ofte; og selv da var Morgenens vidunderlig skøn og de unge Tanker fulde af lykkelige Forhaabninger og kærlige Forsætter, som kunde have ført til en lang og lys Dag.

Derfor anerkender Jesus ogsaa den jordiske Kærlighed ved at sætte sig et Øjeblik ved Bryllupsbordet og forherlige de Unges Glæde, inden han begynder sin Frelsergerning. Men ak, er **Skyggen** dog ikke endnu tydeligere her, end den var i det gamle Hjem? Selv der, hvor ikke det værste og forargeligste skete, hvor Ægteskabet troløst og skamløst blev brudt, eller ukærligt og utaalmødt slidt i Stykker, til hver gik sin Vej med saaret og iskoldt Hjerte; — ja, selv der, hvor det blev saa kønt og lykkeligt, som det kunde blive her, var det dog ikke altid en vemodblandet Glæde og en vanskelig Vej, hvor ikke blot smaa Barnegrave sørgeligt minder, men hvor der ogsaa maatte glemmes meget og bæres over med meget og læmpes meget, for at Lykken kunde holde?

Og derfor er det heller ikke nok, at Jesus anerkender den jordiske Kærlighed, men han maa ogsaa hellige og rense den, og den blegner ogsaa mod den endnu større Herlighed, som den ogsaa skulde afbilde her: „I Mænd, elsker eders Hustruer, ligesom ogsaa Kristus elskede Menigheden og hengav sig selv for den, for at han kunde hellige den,“ og „Salige ere de, som ere budne til Lammet Bryllups-Nadvere.“ I ser: **Forholdet mellem Kristus og hans Menighed afbildes ved et Par Ægtefæller og Himmeriges Glæde ved et Bryllup** — jordisk Herlighed forherliget, forevigt, forklaret. Derfor er ogsaa Kirken det eneste naturlige og sømmelige Sted at slutte Pagten og indvie Hjemmet, og den forrige Statsminister tog ganske fejl, naar han kaldte Ægteskabet et ganske borgerligt Anliggende. Lad de Unge tænde deres Brudefakkel ved vor Herres Alterlys!

Menneskelivet er herligt. Det kunde være det, hvis Menneskene vilde lukke deres Øjne op for al Skønheden og ik-

ke ødelægge og forgrimme den som nu. **Naturen er skøn**; selv det fattigste Menneske i den afskyeligste Storby maa dog kunne finde en Strimmel af Aftenhimlens Purpurglans og glæde sig over Solsortens Fløjttøner i Træer som tidlig knoppes. Naturen er skøn, og Druen er ædel, et Barn af Solen, saadan som den er tænkt af Gud; aldrig var det hans Tanke, at den skulde fordærvs og forfalskes til berusende Drikke og ødelægge Menneskenes Hjem.

Ja, Naturen er skøn; ak, men selv hvor Menneskehænder ikke har vanhelliget den, finder du dog ogsaa **Skyggen**: Skoven visner og Fuglen dør; ogsaa der Angst og Rov, Suk og Skrig. Derfor skulde Naturen ikke blot have Jesu Anerkendelse, naar hans Øje kærligt hvilede paa Markens Lillier og Fuglens Flugt, den gyldne Sædemark og det bugnende Vintræ; men det blev en Billedbog, som skulde afbilde og varsle en endnu større Herlighed, ja, den fik selv hans Løfte om, at ogsaa den skulde have Del i denne Herlighed og renses og befries og forklares en Gang. Derfor greb hans undergørende Haand ogsaa ind i Naturens Rige, og derfor satte han ogsaa **Vinstokkens Frugt paa Menighedens Bord**, som en herlig Forjættelse om en langt større Herlighed i hans Faders Rige, hvor herliggjorte Mennesker skulde drikke af Vintræets nye Frugt.

Er Menneskelivet dog ikke herligt? Se, selv der hvor dette Menneskelivs haarde Virkelighed er tung og sørgelig, og Naturen og Omgivelserne trøstesløs øde og stygge, selv der blev der givet Mennesket en tryllerisk Evne, en Slags undergørende Gave, som hedder **Kunsten**. Den er Naturens Spejlbillede i Menneskets Sind. Ja den er **Vinen** paa **Menneskets Bord** — Vand, som er forvandlet til Vin, Vin i en træls Verden. Hvor har dog skønne Toner og dejlig Sang, hvor har dog gode Bøger, som fremtryllede ædle og muntre Menneskeskikkelser og levende Naturskildringer, hvor har de dog vederkvæget og glædet de stakkels bedrøvede Mennesker, faaet dem til at smile og haabe, til at glemme deres Nød, saa det var, som grønne Kviste sprang ud i deres grimme mørke Stuer!

Men ak, kender vi ikke ogsaa **Skyggen** der! Gav ikke Køgemesteren ofte ildesmagende Bryg og fordummede Fusel, skænkede Digterne ikke dejligt skummende, men giftig berusende Drikke i Folkets Bæger! Ve dem, der gjorde det! Og selv hvor Kunsten var skøn og ædel, selv da, og netop da blev det aabenbart, hvor fattig den var. „Naar Skyggen er ligest, da hulke de Smaa, som stirre derpaa,“ synger Grundtvig: **Kunsten minder et Menneske om det, der ikke er her**, og kan derfor aldrig stille et Menneskes inderste Tørst. Men da minder den ogsaa Mennesket om det, der skal vende, minder ham om en endnu større Herlighed, da alt, hvad der her var brudt og stykkevis, skal herligt forklares i fuldkommen Harmoni.

Jo, Menneskelivet er herligt, jeg priser Menneskelivet. Thi der findes **herlige Mennesker**, fine og kærlige, muntre og dygtige Mennesker, især blandt Jesu Disciple, som det er dejligt at møde og være sammen med. Man bliver dog tilsidst ensom i Naturen og træt af Kunsten og trænger til Mennesker.

Ak, jeg ved nok, **Skyggen** er ogsaa der, forfærdelig skarp og mørk. Der er ikke blot mange onde og simple Mennesker, som kaster Skygge paa vor Vej; men selv hos de bedste og ædleste Mennesker, vi lære at kende og ære og elske, selv hos dem møder vi en Dag Skyggen; de satte den bedste Vin frem først, men siden kom den ringere frem, og deres Tomhed og Svaghed aabenbares dog, dobbelt smertelig, fordi de var os saa kære.

Men da er der en, et eneste Menneske, som aabenbarer en endnu større Herlighed, han som holdt af at kalde sig selv **Menneskesønnen**. Han er dog selv **det største Under**, langt større end det lille Under, han gjorde den Dag

i Kana. Og hans Disciple saa saa rigtigt, naar de fra det lille Under sluttede til det større, ikke heftede sig for meget ved det, hverken tvivlende eller bifaldende, men fra Tegnet saa hen til ham, hvor herlig han dog var, og troede paa ham. Og af alle Undere er han dog det underligste, han er selv Tegnet, som han staar der i Menneksslægten, anderledes end alle de andre, aldeles **uden Skygge, og rager uendelig højt op over selv de ædleste Aander**, saa det herlige hos dem jo i dette Tilfælde endog er uden Herlighed i Sammenligning med den endnu større Herlighed. Da ser man rigtig Skyggen.

Ja, **Skyggen**, du ved sikkert, hvad jeg mener. Jeg mener naturligvis **Synden**. Det er den, som er Skyggen overalt her i Menneskelivet og fordunkler og forringer Herligheden — den Skygge, som var selv over Moder, ja selv over Jesu Moder, vi ser det jo i Dag — var det noget at ulejlige og trætte Mesteren med, at sørge for Vinen til et Bondebryllup! — Skyggen, som formørkede saa megen Bryllups-herlighed, saa mange Hjem endte som Ruiner; som fra os falder formørkende hen over Naturen; som ogsaa tilslører eller forvrænger Kunsten, og følger ethvert Menneske i Hælene, selv det ædleste og kæreste!

Ak ja, den er her, overalt. Og derfor, **Jesus, tøv ikke længe ved Brudebordet**, men rejs dig, og gaa ud, hvor Skyggerne ruger tungt, til Gravene og Sygesengene, til Ørkenen og Havsnøden, til de faldne, som ligger ved alle Vejkanter, mærkede af deres Synd. Gaa derhen, hvor Skyggerne ender med at skjule og sluge dig helt, gaa til dit Kors, o, Frelser, — og aabenbar en endnu større Herlighed end den, de saa hin Dag ved Bryllupsfesten, og gør det største af alle Undere, det Kærlighedens Under, at dø for saadanne Syndere som os! Da ser vi din Herlighed, ufordunklet, og da maa ogsaa vi tro dig, vi kan ikke andet! Og da forvandler du, det er jo netop det underfulde: **at noget kan ikke blot forandres og forbedres lidt, men forvandles helt**: du forvandler ikke blot Vand til Vin, men forvandler os fortabte Syndere og Modstandere til frelste Mennesker og glade tilbedende Disciple!

OVERTOLDEREN

(Læs Luk. 19:1-10, Dagens Ev. II)

Af Sognepræst H. C. Vedsted, Mosbjerg

(Var en Tid herovre for godt en Snes Aar siden, særlig i California. Brodersøn af afdøde Bestyrelsesmedlem L. Vedsted, Staplehurst, Nebr.)

Zakæus betyder: ren. — Om vi tør slutte noget derudfra for ham personligt, ved vi ikke. Men maaske vi tør det for hans Forældre, som den ottende Dag efter hans Fødsel gav ham Navnet. Hvem er der blandt Forældre, som ikke ønsker deres Barn denne Gave: Renhed?

Gik saa disse Jødeforældres Ønske og Bøn i Opfyldelse?

Svaret bliver i første Omgang: Nej! Den Stilling, Sønnen opnaaede, var tværtimod Nationalforræderens, thi var en Tolder en Afsky for Jøder, da var en Overtolder det endnu mere. Selv Messiasrigets Forræder kunde tillade sig at spotte den lille Mand, som blev Jerichos Matador i Fjendsold — og hemmeligt misunde ham hans Guld og Held. Mens Judas holdt sit Forræderi skjult lige til det sidste og droges til Døden derved, kunde alle se Zakæus' Synd og Skam ogsaa han selv — hvilket drog ham mod Frelse.

Naar en Rigmand har skovlet Penge ind paa lumpen Maade, vil han ofte bruge Velgørenhedens Lapperi som Bødemiddel mod Følkeforagt. Herudfra kan vi vel fastslaa det første Livsstade, som Zakæus har tilfælles med de fleste:

1: Selvrenselse. „Gud, vær mig Synder naadig!“ var en anden Tolders Raab, for hvem vi kun finder berettiget de to

andre Livsstadier, som omtales i det følgende. Her føres vi et Trin længere tilbage, idet Zakæus sikkert allerede før sit Løb gennem Bygaden har begyndt paa Godgørenhed mod de fattige i stor Stil, altsaa det samme, som Jesus berømmes for, kun at han gav dem det hele, han fik i Eje, ja sig selv med. Sligt Rygte maatte jo faa endog en Zakæus til at undres og længes efter at se Jesus.

Hvis en rig gør Bod gennem økonomisk Selvfornektelse, søger at rense sin syndige Sjæl ved moralske Velgerninger over for de samme, han har sveget for Mammons Skyld, vil han aldrig finde Sjælefred deri, om han er af Sandhed. Han vil kun arbejde sig dybere ned i Dødvande, hvis han dermed blot vil undfly Selvydmygelsen for Gud. Under al Selvforbedring er „den himmelske Velgører's Øje paa ham, ikke til Renselse, men til Anklage. Den rette Vej maa gaa gennem:

2: Samvittighedsuro. „Ingen kan tjene to Herrer!“ udraabte Jesus. Det samme raaber Zakæus's Samvittighed, som de gamle kaldte: „Guds Stemme i Mennesket“ — Samvittighedsfred finder ingen gennem Bodofre eller Selvanstrengelse, men kun gennem at vende sig til den levende Gud, de fattiges Ven og Velgører. „Skaft først Uretfærdigheden bort! — Kom saa og ofre dine Gaver!“ — Da Zakæus først er klar over Fallitten, faar han Marv i Benene til at løbe Jesus, Synderes Ven, i Møde, — den fulde Retfærdigheds Budbringer. Skønt hans Legeme sidder højt paa Gren i Morbærtræet, er hans Sjæl paa samme Plads som Tempeltolderens. Den fordømmer sig selv og trygler om Jesu fulde, rige Naade.

3: Frelsesrenhed. Den Renhed, som frelser, er ikke moralsk eller religiøs Lapperi, men Renheden ovenfra, skænket gennem Jesu Menneskeblivelse og Selvhengivelse for fortabte Syndere. Den Renhed vil ind og bo i et Menneskehjerte og derigennem brede sig til et helt Hjem. Den vil genføde og omskabe til et nyt Levned. Den søgende Menneskesøn elsker den Dag i Dag at tage Herberg hos en søgende Synder og skænke ham Frelsesvished tilligemed hans Hus, men det ejendommelige er her, at det udtrykkes ved det gammeltestamentlige: „Ogsaa denne er en Abrahams Søn,“ ja den ny Pagts Naade begrundes ligefrem ved den gamle Pagts Forjættelse til „de troendes Fader.“ Guds Søn gjorde, ikke for hans gode Gerningers Skyld, men af ren og skær Nade, Zakæus og alle hans til Abrahams rette Arvinger.

HADETS BØJLER

Af afdøde Dr. Alexander Marlowe (1923)

Mel.: Alt hvad som Fuglevinger fik

Bryd Hadeets Bøjler, stærke Gud,
Som paa Ondskabens Herres Bud,
De tusind Slægter binde.
Guldregelen, som Kristus gav,
Lad straaale over Tvedragts Grav.
Den Fred lad Sjælen vinde.

De Vunder, som i vilden Lyst,
Dæmoner slog paa Verdens Bryst,
Helbrede du i Naade.
Bind Sjælene i Venskabs Baand
Og lad Fordrageligheds Aand
I alle Hjerter raade.

Lad Golgatha endnu en Gang
Ved Himmellys, med Fuglesang
For Verden aabenbares.
Om vi kun til dets Tinde fly,
Da svinde skal hver Tvistens Sky,
Da skal vor Dag opklares.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Opraab om Tøj til nødlidende i Danmark blev udsendt af Samfundsformand Carlsen for et Par Maaneder siden til vore Præster. Da vi fra vort danske Oplysningskontor i New York fik tilsendt en Artikel med et Interview man havde med den nylig ankomne Polarforsker Einar Mikkelsen, der beskriver Tilstanden derhjemme, giver vi den fremskudt Plads (paa Forsiden) i denne Forbindelse. Dr. Carlsen oplyser, at alene i de frigjorte Lande i Europa vil man kræve 15 Millioner Pund Tøj denne Vinter. Dette samles gennem United Nations Relief Administration og uddeles af samme derovre. Man havde den egentlige Drive 24. Sept.—4. Okt., men der arbejdes videre dermed. I mange af vore danske Kirker og Kolonier er der lokale Afdelinger for Danish Relief. De har allerede udført et stort Arbejde og samlet en Masse Tøjvarer, brugt, istandsat og nyt. Hvornaar man kan faa det til Danmark og uddelt til de nødlidende uden at Tyskerne raner det, er noget Tiden vil vise. Men Nøden er stor derhjemme efter de Beretninger der foreligger.

Fra Boston. D. D. Pioners Korrespondent fortæller som følger:

I den danske Kirke mindedes Julen, foruden Gudstjenesten om Formiddagen Juledag, ved en selskabelig Sammenkomst Kl. 4 om Eftermiddagen, arrangeret af Menighedens Kvindeforening, og til hvilken Indbydelse var udsendt til alle Danske, der ønskede at deltage. — Programmet bestod af en kort Velkomsttale af Menighedens nye Præst, Pastor Andersen, samt af Pastor Otto Nielsen af Menigheden i Westbrook, Maine, der ligeledes fornylig er blevet ansat som Præst der og nu havde taget de over 100 Mil til Boston for yderligere at stifte Bekendtskab med Menigheden her. Yderligere bød Programmet paa Solosang, Musik og Korsang af et vel indøvet Sangkor, samt endelig af samlet Kaffebord, med Kaffe og Julekage tilberedt af Menighedens flittige Damer, og efterpaa af selskabeligt Samvær. Korrespondenten talte omkring 70 Deltagere, og skønt Festligheden begyndte Kl. 4, blev det alligevel borgerlig Sengetid, før man bekvemmede sig til at skilles fra denne behagelige Sammenkomst.

Den frygtelige Jernbaneulykke ude ved Randen af den store Saltsø, nordvest for Ogden, Utah, d. 31. Dec., da anden Sektion af So. Pac. Hurtigtog løb med 60 Mils Fart ind bag i første Del, krævede ca. 50 Menneskeliv og saarede et lignende Antal. Blandt de døde var en 19-aarig Soldat fra Audubon, Iowa, Earl Madsen, der netop var paa Vej til sin Lejr i California. Han havde været hjemme til Mindgudstjenesten d. 24. Dec. i Vor Frelzers Kirke for hans Broder, Elmer, der faldt d. 30. Nov. under et Slag paa den tyske Grænsefront (se L. U. Nr. 51). Begge er Sønner af Mr. og Mrs. Lars H. Madsen, der driver en større Farm nordvest for Audubon. De har endnu en Søn, Victor, der er ved Hæren i Europa. Elmer var 21 Aar gammel og havde kun været ved Fronten 5 Dage, da Døden ramte ham. To Søstre er hjemme hos de sørgende Forældre. Til dem alle gaar vor dybe Medfølelse. De tilhører Vor Frelzers Kirke. Mrs. Madsen er Datter af de paa Egnen kendte danske Pionerer, Mr. og Mrs. Peter Lauridsen i Audubon.

Paa Salems Alderdomshjem afgik ved Døden d. 9. Dec. en af de gamle kendte Pionerer fra Hamlin Egnen, Mrs. Chris N. Andersen, 81 Aar gammel. Hun var fra Ølgod, ved Ribe, og kom til Audubon 1889, hvor hun fem Aar efter blev gift med Mr. Andersen, der døde for en Tid siden. De havde opholdt sig paa Hjemmet siden 1941. Begravelsen stod i Bethania Kirke, hvor de tilhørte.

Sidney, Mont. Julefesten forstyrredes i Aar for Hendriksen Familien, idet Mrs. Chris Christiansen, Datter af den gamle for nogle Aar siden afdøde Peter Hendriksen (Brorson Mgh.) pludseligt fik et Lammelsesangreb, saa hun hverken kunde tale eller spise, under en Familiesammenkomst i hendes Broder Henry Hs Hjem i Byen. Hun afgik ved Døden d. 29. Dec. efterladende sin Mand og flere voksne Børn. Mr. C. C. var i flere Aar Formand for Brorson Mgh. paa Landet. Pastor Damskovs bor hos H. Hendriksens, hvis Hustru er deres Datter Ester. En Søster til Afdøde er gift med Chris Rasmussen, Brorson, og en Broder James H. bor i Eugene, Ore. — Før Pastor H. N. Hansens forlod Kaldet fornylig for at drage til Greenville, Mich., havde Menighedsfolkene og Vennerne en større Afskedsfest for dem. — Student teol. Ole Larsen fra Blair var heroppe over Nytaar for at besøge sin Hustru Lydia, Datter af Købmand Isaac Hansen, og deres to Smaabørn. — Juleglæden forøgedes ved at modtage Ja fra Pastor Alfred Jensen, Coulter, Ia., til Kaldet herfra. — Et Bryllup fandt Sted i den julesmykkede Kirke d. 27. Dec. Aften, da Pvt. Edward Thogersen og Miss Marjorie Whitaker blev viede. Brudgommen, der er Søn af Mr. og Mrs. Jens Thogersen, har været med Hæren paa New Guinea, men paa Grund af en Hudsygdom, han paadrog sig der, blev hjemsendt for Helbredelse. Efter en Maanedes Orlov afrejste han og Brud til Santa Barbara, Calif., for en ny Opgave. (Til vore gamle Venner og Menigheder deroppe sender vi Hilsen samt Tak for alle Julebreve — og Gaver! Ogsaa Tak for Venligheder mod vor Søns Familie, der bor i eders Midte. Et Brev fra ham, der nu er med Hæren paa Philippinerne, oplyser, at han har været med i et saa raat Felttog fornylig, at han ikke ønsker at se et lignende igen. Men han slap uskadt, omend han var paa Hospital for Eftersyn ind under Jul. — Red.)

Vor Frelzers Kirke, Chicago, optog paa Aarets sidste Dag, der som bekendt var en Søndag, otte nye Medlemmer, deraf var de syv Voksne. Mgh. modtog to kærkomne Julegaver til Byggefondet — \$250 fra Charles Stecker Co. og \$100 fra eet af dens Medlemmer. Der har været Fest paa Fest gennem Juletiden og godt Besøg; det afsluttes med et Hellig-tre-Konger Program d. 7. Jan. om Eftermiddagen.

Pastor Nyholm besørgede Begravelsen af gamle Mrs. Anna Marie Hansen, der døde d. 26. Dec. paa St. Anna's Hospital. Hun var født i 1866 i Aalborg og kom med sin Mand, Andrew Hansen (hvem hun giftede i 1883) til Chicago i 1891. Manden døde for ti Aar siden. Fem Børn overlever dem, samt 17 Børnebørn, hvoraf 7 er i Krigstjeneste.

En anden gammel Landsmand, Christian F. Geckler, 1631 N. Central Park, døde d. 21. Dec. under et Besøg i Los Angeles hos en Datter Edith Jensen. Afdøde var Maler af Profession indtil et Slagtilfælde forrige Aar forhindrede aktivt Arbejde. Han var født 1863 i Nørre Sundby og blev viet i Budolfi Kirke, Aalborg, til Marie Sørensen, der overlever ham, samt Datteren og en Søn Chr. Geckler i Chicago. Pastor Nyholm forestod Begravelsen.

Los Angeles, Calif. Bethel Mgh. har solgt sin gamle Præstebolig paa West 22nd St., for \$6,500 kontant. En anden Bolig ved Siden af Kirken, der ligger paa Hjørnet af West Adams og 9de Ave., er købt. Man venter Pastor Geo. Robertson derud med det første; han agter at foretage Rejsen i en Trailer. Under Vakansen har Pastor Allan Hansen, vor Missionspræst i Lynwood Distriktet, samt de ældre derboende Præster og andre fra Kredsen besørget Gudstjenesterne og Arbejdet. Af Besøgende har Mrs. J. J. Nørgaard, Mrs. E. C. Boel og Mrs. Harvey Nørgaard fra Harlan, Ia., været derude. Man tænker (med vis Sympati) paa deres bortrejste Præstefolk, der maa holde hvid Jul i Aar i Chicago og savne Californias Blomsterflor under Højtiden.

Pastor Allan D. Hansens nye Adresse er 3199 Imperial Highway, Lynwood, Calif. (Telefon NEwark 11345.)

Pastor C. Krogh og Hustru, der opholder sig hos Datteren og Svigersønnen, Pastor C. Wildrick, i Atlantic, Ia., agter at rejse til deres Hjem i Luck, Wis., om en Tid.

Cushing, Wis. Peter M. Hansen, 77 Aar, afgik ved Døden forrige Uge. Han efterlader sin Hustru, deres Søn og fem Døtre. Afdøde var fra Langeland og boede førhen i Alden, Minnesota.

Pastor Arnfeld Morck og Hustru ankom i god Behold til Colombia, Sydamerika, og meddeler, at deres Adresse nu er **Calle 71, 9-50, Bogota, Cund., Colombia, South America.** Vil man tilskrive dem, er det bedst at bruge Luftpost, siger han. Mrs. Morck har optaget Studie af spansk Sprog.

Cpl. Martin L. Larsen

ken. To Sønner, Martin 17 Mdr., og Richard 2 Mdr., samt Moderen overlever ham.

Præsternes Lommebog, i Landets Sprog „Pastor's Manual," som vort Forlagshus sender dem i Nytaarsgave, er blevet en Del forsinket i Aar. Men nu er den endelig færdig

og sendtes af først i denne Uge. Vi paaskønner meget den Medhjælp vore Præster yder os i Litteraturmissionen. Det er en Hjælp til Selvhjælp, om noget er det. Maa det gode Forhold fortsættes i det nye Aar. Det skal den nyttige lille Haandbog minde os om — og Menigheden ligesaa, naar den ser Præsten oplæser sine Bekendtgørelser af Bogen.

De historiske Aar. Sidste Aar var det 60 Aar siden det første Kirkesamfund blev begyndt som danner den ene Rod til vor Kirke. Ligesaa blev vort Samfunds Præsteskole grundlagt samme Aar, 1884. Vi har haft nogle Artikler fra Livet paa Skolen i gamle Dage i denne Forbindelse. En mere fra „Middelalderen" kommer i næste Nummer. Nu er vi i Overgangsaaet til 1946, da vi holder Den forenede Kirkes 50 Aars Jubilæum — lad os haabe tillige at Jubelen maa bestyrkes ved Fred over Landene! — At der da vil fremkomme historiske Betragtninger i vore Blade, — vi haaber ogsaa i Bogform — er ventelig. Vi beder med det samme vore ældre Brødre, som var med den Gang, om at optegne Minder fra den Tid og Betragtninger over vort Kirkearbejdes Udvikling siden, og at gøre det nu. Vi havde opfordret vor gamle Ven, Pastor Hans Nielsen, her i Blair, om at skrive nogle af sine Minder fra Skolelivet; det lovede han, men fik det vist ikke gjort før hans Livstraad brast. Vent ikke paa særlig Opfordring; skriv alligevel. Ønskes det ikke i Bladet, saa lad os faa det til det historiske Arkiv. Enkelte, vi har opfordret til at skrive, undslog sig med, at der var for megen Kiv og Strid den Gang til at opfriske det nu. Ligemeget hvad der var, lad os faa Sandheden at vide. Det har ikke været værre end vi kan taale at høre det. Saadant var jo almindeligt i „de gode, gamle Dage" blandt Kirkefolk. Det var barske Forhold de levede under og de var stærke Naturer og næppe saa polerede som deres Børn, der nyder Frugten af deres Arbejde ved bedre Skoleuddannelse. Lad os huske at Strid kan ligesaa vel være Udslag af Tro og Standhaftighed i Sandheden, som Fred er det. Fred kan dække over en Mængde Ligegyldighedssynder.

I de senere Aar har vi, takket være Pastor M. G. Christensens ihærdige Arbejde, nydt Offentliggørelsen af den særprægede Lægprædikant Jens Dixens lange Dagbogsoptegnelse. Den giver mangesidigt Glimt af hans egen Sjæls og Virksomheds Historie og vor Kirkes. Egentlig var han næppe Repræsentant for Livet i vor Kirke, men snarere en Refleks af det. Han gik sine egne Baner og viser hvor frit en Landsmand kunde handle og virke i de Dage, og dog staa i Samfundet. Hans Kirkesyn var dannet ud fra Kierkegaard og Rosenius med Haugeansk Islæt, og blandt os blev han noget for sig, som saa sluttede med hans Bortgang. Men vort Samfund høstede Frugterne; og de var gennemgaaende gode. Tænk blot paa de mange af „Dixens Drenge" der siden har tjent os som dygtige Præster.

Nu i dette Mellemaar—1945—har vi tænkt at optage en længere Skildring af Det danske Ev. Luth. Kirkesamfund, eller „Blair-Samfundet," som vor Forgænger i Redaktionen, Pastor A. M. Andersen, skrev ifølge vor Opfordring nogle Aar før sin Død og for Arkivet. Dette Samfund bestod altsaa fra 1884 til 1896, og over de tolv Aar har vi ikke nogen udførlig Historie offentliggjort udover de seks Sider Pastor I. M. Hansen skrev for Afsnittet i „Danske i Amerika." Professor Vigs Bog „Dansk Luthersk Mission i Amerika" naaede kun til 1886. Og den af ham skrevne 25 Aars Jubilæums Bog af 1921 begynder med 1896. Det er muligt at Forlaget kan udgive Særtryk af denne Series. Havde vi lidt Kapital vilde Historiekomiteen paatage sig det. Vi har adskilligt andet historisk paa Dansk liggende som burde frem for Lyset, mens vi endnu har et dansk Blad og en Flok danske Læsere. Det kan tjene som Kildeskrifter for senere Historiegranskning.

—P. C. J.

Korrespondancer

JUL I ATLANTIC, IA., m.m.

Af Pastor C. Krogh

Jul i Atlantic er jo ikke noget nyt; men det er nyt at høre fra Atlantic i L. U., da der ikke ofte skrives herfra. Det var nyt for os da vi ikke før har holdt Jul her. De sidste fem Julefester har vi fejret i Canada, saa det er tilmed nyt for os at fejre Jul i U. S.

Vi har oplevet en dejlig Jul her i Kirke og Hjem. Det er de Steder hvor sand Juleglæde har sin Vugge. Kirkebesøget var godt ved alle Lejligheder. Dermed er ikke sagt, at det ikke kunde og burde have været meget bedre, der er endnu rundt omkring flere, ja mange, som ikke har Sans for de Ting der hører Guds Rige til, men kun det der angaar det jordiske Liv. Det er opmuntrende her, at se en fyldt Kirke, „bestaaende mest af yngre Par og unge Mennesker. Det lover godt for Fremtiden. Menigheden har jo indtil sidste Aar været støttet af Kredsen, fordi den ikke var i Stand til selv at underholde dens Præst. Men ved Kredsen's sidste Møde, gav de Kredsen den Underretning, at de nu saa sig istand til at klare sig selv. Menigheden har udover dette endog forhøjet Præstelønnen betydeligt.

„Ja saa, I er i Atlantic endnu; vi vidste ikke rigtig hvor I var,“ hører jeg nogen sige. Og saadan har flere skrevet til os, og andre sendte Kort og Breve andre Steder hen; men Postmanden sørger for at det kommer os i Hænde, selvom Adressen lyder paa Luck, Wisconsin og fra selve Canada. Lad os saa ikke bebrejde vort Postvæsen for Skødesløshed eller sligt.

Ja saa er vi traadt over Dørtærskelen til det nye Aar 1945. Hvad saa dette Aar har at bringe den enkelte, er ukendt for os. „Hvad er Klokken?“ spørger vi ofte til daglig. Derpaa kan vi faa Svar af Klokken. Dette Svar passer dog kun for den Zone hvori vi lever, men er meget forskellig paa fjerntliggende Egne øst og vest. „Hvad er Tiden?“ „What's the time,“ siger vi paa engelsk. Hvad er Tiden, eller Klokken, naar vi ser paa Verdens Ur? Herpaa kan ikke svares efter vanligt Sprogbrug. Det ligner Natten, det ser mørkt ud i vor oplyste Verden. Der er Selvmodsigelse i denne Udtalelse, siger du. Ja vor gamle Bibelbog fortæller os noget lignende, at „Lyset skinnede i Mørket og Mørket begreb det ikke“ (Joh. 1:5). Naar det i Dag ser saa mørkt ud i Verden, da er det fordi **det sande Lys**, der kom til Verden, for at oplyse Verden, Vor Herre Jesus Kristus, ikke er bleven modtaget. Naar vi bruger Benævnelsen: „vor oplyste Verden“, saa er det kun Videnskabens Lys vi mener, — den Videnskab der lukker Lyset fra Gud ude. Den gamle Bog siger ogsaa: „dersom det Lys, som er i dig er Mørke, hvor stort er da Mørket“ (Matth. 6:23). Ja hvilket frygtelig Mørke! Jeg læste forleden Dag i et dansk Blad, der var laant mig, følgende: „Jeg er glad over at Bladet ikke fylder sine Spalter med Religion. Mennesker, som studerer og følger Bibelen, vandrer i Mørke, og en organiseret Religion er et Onde, hvis Kræft tilsidesætter de menneskelige Fremskridt i Verden i Dag.“ En saadan Udtalelse er ikke værd at spille Tid paa at imødegaa eller modbevise. Den stadfæster dog Bibelens Ord; Lyset skinnede i Mørket, men Mørket begreb det ikke. Den er et Slag i Ansigtet paa Jesus selv, der sagde: „den som følger mig, skal ikke vandre i Mørket, men have Livets Lys“ (Joh. 8:12). Vel kan vi bifalde at Hr. Hitlers organiserede Religion er et frygteligt Onde, en forfærdelig Kræftbyld paa Tyskland. Havde Folket fulgt deres Reformator — Luthers

— Lære, da var det aldrig kommet dertil — da vilde vi ikke opleve en saadan frygtelig Krig.

„Hvad er Tiden?“ spurgte jeg foran med Hensyn til Verdens Ur? Jeg ved ikke bedre Svar end Rom. 13:11: „Det er alt paa Tide, at I skulle staa op af Søvnne“ staa op og tilbage til Gud, følge Jesus i hans Opfordring: „den som følger mig, skal ikke vandre i Mørket, men have Livets Lys“; thi han er Verdens Lys (Joh. 8:12) — og bort fra den forvildede Indbildning, at denne Verdens Videnskab, er det tilstrækkelige Lys.

Titlen paa Henrik Ibsens sidste Drama lød: „Naar vi Døde vaagne“ — ja hvad saa? I hans Fremstilling vækkes Selskabet op til at se, de har levet et forfejlet Liv, men med det samme, ser de en Lavine komme, et Sneskred, der begraver hele Selskabet. Krigens Tordenskrald, som de først rullede fra Tyskland og saa fra Japan, fik hele Verden til at vaagne op af den Drøm, at vi levede i Ro og Tryghed under Verdens store Fremskridt, Videnskab og Civilisation.

Det er alt paa Tide at vi staa op af Søvnne og flyr til ham, som er Verdens Lys. Gud give, at Aaret 1945 maa blive det Aar, da vore Unge maa faa Lov at vende tilbage fra Krigsskuepladsen, til Hjemmets fredelige Bo og der nyde Fred og Hvile. Maa det ogsaa blive et Aar, hvor store Skarer vender tilbage til Gud, hvem de er kommen bort fra, og faar den Fred og Hvile, der alene er at finde i Kristi Samfund.

Med Hilsen til Bladets Læsere og Redaktør.

C. Krogh.

Tænkt og skrevet

VORT HISTORISKE ARKIV

Det er nu over ti Aar, siden vi begyndte at samle Materiale til at belyse vor Kirkes og det danske Folks Historie i Amerika. Vi har en staaende Komite (se Year Book Side 184 og Dansk Almanak 1945, Side 167) som skal varetage det Arbejde. Dog er det jo kun de to, Skov Nielsen og undertegnede, der er bosiddende i Blair, hvor Arkivet findes. Komiteens Opgave er vel ogsaa at faa skrevet noget af vor Historie, men saavidt har der ikke været gjort ret meget. Dog ved vi, Pastor N. Hansen, Los Angeles, er ilag med nogle af vore Pionerpræsters Biografier, ligesom jeg prøver at skrive en Mindebog om vor gamle Formand. De andre, Pastor James P. Christensen, Petaluma, Calif., og Pastor C. C. Mengers, Northfield, Minn., haaber vi, yder deres Støtte. Fra førstnævnte har vi faaet tilsendt nogle Skrifter. Paa Grund af Mangel paa Tid har jeg ikke kunnet give Arbejdet det Hensyn, jeg gerne vilde og som det fortjener. Alt imens gaar den saare kostbare Tid; de ældre Medlemmer dør bort een efter een, og det er jo dem, der sidder inde med Fortidens Historie. Siden Vigs, A. M. Andersen og I. M. Hansens Død har vi ingen haft ud over Komiteen, der særlig har syslet med vore Minder og Mænds Historie. Den Enkeltmand, der, saa vidt vi ved, har interesseret sig mest for det, er Pastor Vigs Søn Einar, der nu bor i Forældrenes Hus ved Skolen i Blair. Han har fornylig gjort Opraab i danske Blade om Materiale for sin private Samling og lover at fremkomme i den dansk-amerikanske Presse med historiske Bidrag. Han har en Del af Faderens Bibliotek og sin egen Samling som Grundlag, og vi haaber han faar Lykke til at præstere noget af Værdi.

Den danske Kirke har nu ogsaa faaet sin officielle Historiker i Pastor Enok Mortensen, Tyler, Minn. Han har maa-ske nu den største Samling af dansk-amerikansk Litteratur i privat Eje. J. Chr. Bay i Chicago har ogsaa betydeligt, og

der er maaske andre. Som vi husker, var der en Del Skrivning i vore danske Blade sidste Aar om at faa oprettet et almindeligt dansk-amerikansk Bibliotek af historisk og literært Indhold, men det blev kun ved Fyrværkeriet. Vi anbefalede vor Skole som det bedste og mest centrale Sted for Samlingen, især da vi allerede har en god Begyndelse. Men det faldt nogle for Brystet som næsten en Formastelse, især da vi havde forkastet vort gode danske Navn. Man synes jo ikke at ville regne med os længere som et dansk-amerikansk Samfund. Nu er saa imidlertid den Mand, Hr. E. V. Eskesen, New York, død, der begyndte Opraabet. Og vi andre, der gerne saa Sagen lykkes og vilde støtte den, faar gaa vore egne Veje. Vel har vi Arkivet i Danmark, men hvem ved, hvormeget Tyskerne raner eller ødelægger af det, før de drives ud af Landet. Mange af os følte, da det blev oprettet, at det var et Fejlgreb at sende saa meget værdifuldt Materiale derover og for vore egne Penge. Det er dog herovre vi er mest interesserede i vort Udvandrerfolks Historie, eller burde være det. Det er vore unge, der burde have Anledningen til at granske vore dansk-amerikanske Foretagender, Institutioner og Foregangsmænd. Var der blot i tidligere Dage blevet oprettet en historisk Forening til at samle Materiale og bekoste Skribenternes Frembringelser, samt bygge Arkivhjem, saa kunde vi have haft noget værdifuldt paa Haanden nu. Men hvad kan vi Danske blive enige om? Nordmændene og Svenskerne har deres store Samlinger, og ikke saa lidt vedrørende Danskerne tillige. Mere end vi selv, maaske.

„Men Klage gør det ikke bedre,“ som Einar skriver. Vi maa se at faa noget udrettet. For Tiden ser vi kun een Vej at følge, og det er at bygge videre paa det, vi allerede har. Sagen bør holdes frem mere ihærdig. Men hvem har Tid og Raad til det? Vi har flere Gange gjort Opraab om Kapital til at arbejde med. Aarsmødet 1941 bevilgede \$300 til at faa i Stand et Arkivværelse paa Skolen. Men det fik vi ikke, da der ikke syntes at være et passende Sted for saadant. Et andet Aarsmøde gav Komiteen Lov til at indsamle Midler til vort Foretagende, men vi har ikke gjort Brug deraf, da Krigen og andre Indsamlinger optager Sind og Tid. Dog vil vi hermed gerne sige til Venner, som vil støtte os — **enhver Gave er velkommen**. Vi har opfordret **Pastor James P. Christensen, Petaluma, Calif.**, til at fungere som vor Kasserer. Send Pengegaver til ham. Pengene bruges til at købe Udstyr for; vi trænger til Bogskabe, Gemmeskabe og Arbejdsmateriale; ligesaa bør vi købe værdifulde historiske Værker, som vi ikke kan faa gratis, holde og opbevare Blade og Magasiner, der vedrører vor Opgave. Og saa maa vi have een til at tage sig af alt det Arbejde, der er forbunden med et saadant Foretagende. Vi kan ikke vente, at nogen kan og skal gøre det for intet; thi det kan ikke gøres hvorsomhelst eller naarsomhelst.

Vi modtager fra Tid til anden Boggaver til Samlingen. Fornylig sendte Mrs. James Jensen, Esterville, Iowa, os en lille Bog, der har tilhørt Niels Chr. Nielsen, Thorup (1872). Den indeholdt nogle for os ukendte Smaaskrifter af den i dansk-amerikansk Udvandrerhistorie kendte M. A. Sommer; desværre dog ikke hans Levnedsbog, som vi gerne vilde have fat paa, saa vel som mange andre lignende Skrifter. Vi beder vore Venner og Læsere om at sende os gamle danske Bøger og Blade, eller tilskrive os om hvad I har, før end I ødelægger dem eller lader dem gaa paa andre Hænder. Der findes endnu Guld i Møddinger. Personlige Minder og Livsskildringer er særlig velkomne, saavel som Billeder vedrørende dansk Koloni og Kirkeliv herovre.

Venligst P. C. Jensen, Blair, Nebr.
Fmd. for Komiteen.

En Kristens Haandværk er at bede.—Martin Luther.

Fortalt og oplevet

TVENDE JUL I SKOVRIDERGAARDEN

En Fortælling om at det gode bringer sin Løn i rette Tid, og den, som sætter sin Tillid til Gud beskæmmes ikke

Af Sofus Frederiksen, Minneapolis

(Sluttet)

Belønning tilsidst

Under disse sørgelige Begivenheder kom Juleaften.

Det blev tidligt mørkt, og Himlen var hyllet i mørke Skyer. Stormen hylede gennem de gamle Bøgetræer og bøjede de ranke Graner. Regn blandet med Sne styrtede ned og alle i Skovridergaarden vare ængstelige for de kære ude paa Rejse. Tjenestekarlen var kommen ind ved Mørkets Frembrud og alle sad og lyttede spændt gennem Stormens Hyl.

Pludselig begyndte de to Jagthunde at spidse Øren og lidt efter at knurre. Nu hørtes en Vogn udenfor. Ved denne Lyd sprang alle hen til Døren og Karlen gik ud for at tage Hestene. Kurtz og hans Søn kom nu ind i Gangen.

„Gudskelov at I kom hjem i god Behold,“ sagde den gamle Fru Kurtz. „Vi har været saa ængstelige for eder i dette Herrens Vejr. Hvorledes er det gaaet eder?“

„Jeg haaber det skal blive godt,“ svarede gamle Kurtz.

Baade Skovrideren og Jørgen var isnende gennemblødte og de maatte begge have tørre Klæder paa. Da de var færdige hermed satte de sig alle ned rundt om den varme Kakkelovn. Skovrideren, saa sig glad omkring og sagde: „Hvor det dog gør godt at sidde her og se de vante Ansigter omkring sig.“

Men Jørgen havde betroet sin Kone, at Sagen ikke stod godt, og at de rimeligvis vilde miste Embedet. Hun havde hemmeligt sagt det sagt det til de andre, og alles Ansigter var sorgfulde.

Skovrideren sagde da: „Ja, jeg ser at Jørgen har sladret af Skole. Jeg skal fortælle alt, men vi maa ikke være bedrøvede paa den hellige Juleaften; da maa vi over den store Glæde glemme vore jordiske Bekymringer. Nu skulle I da høre:

„Vi kom sent om Aftenen til Byen og maatte saa tage ind i et Gæstgiveri om Natten. Saa tidlig som det lod sig gøre næste Morgen begav jeg mig hen til Overforstraad Kramer. Han har altid været min Ven; de andre som kendte mig er til Dels døde eller afskedigede.“

Han tog meget hjertelig imod mig og sagde: „Det gør mig ondt for Dem, Baron, er en slet Fjende og har mægtige Venner. Han forelægger altid meget daarlige Beretninger om Dem og Deres Søn, og Deres Embede er bestemt for en forhenværende Tjener af Baron. Jeg frygter for at Deres Sag er haabløs, min kære Kurtz.“

Jeg fortalte ham, at jeg vilde prøve paa at faa Lensgreven selv i Tale.

„Gør det,“ sagde han; „jeg vil gaa med Dem, men hans Højhed er meget optaget. Jeg frygter for, at vi slet ikke kommer ind. Men vi kan maaske faa Grevens Sekretær i Tale.“

Saaledes var det ogsaa.

Herrerne var kølige og affærdigede mig kort. Lensgreven tog slet ikke imod mig. Baron har bagtalt mig og Jørgen skammeligt, han har mistænkeliggjort min Embedsførelse, og en Undersøgelse vil blive indledet mod mig. Der som den kom i de rette Hænder, vilde den gavne os; men det er ikke til at vente. Nu ved I alt, men nu vil vi tænke

paa Julen og vor Frelzers Fødsel; lad os nu hengive os til Julens Glæder.“

Martins dejlige Julebillede var overtrukket med fint, hvidt Slør; den gamle Fru Kurtz fjærnede det og to Vokslers blev sat foran Billedet, saa at det bedre kunde komme til sin Ret.

Alle betragtede Billedet i Stilhed. De unge henvendte sig til Bedstefaderen og bad ham om at tage Harpen frem, saa de kunde synge en Julesalme.

„Ja det vil jeg gerne,“ sagde den Gamle. „Men jeg vilde lige vide om der intet er passeret i vor Fraværelse.“

„Jo,“ sagde hans Hustru, „der er kommen et Brev fra Overforstraadens Kontor — hvad mon det indeholder?“

Skovrideren aabnede det og blegnede. „Herre, Din Vilje ske,“ sagde han og saa sorgfuldt op mod Himlen.

Alle stimlede sammen om ham og spurgte forskrækket hvad Brevet indeholdt.

„Vi skal bort herfra, ja skulde egentlig allerede have været borte. Overforstraaden befaler at Skovridergaarden skal være rømmet til Juleaften, for at den nye Skovrider kan flytte ind i Helligdagene. Dersom vi ikke gaar godvillig, vil Sognefogden komme for at jage os ud. Det er mærkeligt at det ikke allerede er udført.“

Jørgen og hans Kone tog deres smaa Børn paa Armene og sukkede: „O Gud! forbarm dig over disse uskyldige smaa!“

Gamle Fru Kurtz græd og sagde: „Det er haardt paa sine gamle Dage at blive jaget ud af dette Hus. O gid jeg dog maatte faa Lov til at dø her i mit kære Hjem!“

Anna og Karen omfavnede hende grædende. Gamle Kurtz stod stiltiende og løftede sine Hænder mod Himlen.

„Ja,“ sagde han endelig, „vi skal vel forlade dette Hjem, og vi har intet andet at ty til. Ogsaa jeg havde haabet at ende mine Dage her i Fred. Men Herren vil det nok anderledes. Vi maa bøje os under hans hellige Vilje. Vi er bekrøvede for de spæde Børns Skyld, men Gud elsker os endnu mere end vi kan elske dem. Mange glade Juleaftener have vi tilbragt i denne Stue; lader os da ogsaa tage denne ene sørgelige Juleaften af Guds Haand.“

De to Jagthunde begyndte at knurre og lidt efter at gø. Der blev banket paa Døren. Den gamle Skovrider befalede Hundene at tie. De lagde sig knurrende. Fru Kurtz sagde: „Nu kommer de for at kaste os ud af Huset!“

Jørgen for op og saa efter sin Bøsse og raabte: „Lad dem bare understaa sig i at røre mine gamle Forældre og Søstre, eller min Kone og mine Børn; den første, som vover det, skal jeg . . .“

„Stille Jørgen,“ sagde den Gamle, „udtal ikke de skrækelige Ord som svæver paa dine Læber. Vi maa ikke modsætte os vore Foresatte! Gud er med os. Han alene er vor Tilflugt. Gaa hen og se hvem det er som banker.“

Der bankedes endnu en Gang. Jørgen gik nu hen og aabnede Døren. En høj anseelig Herre svøbt i en mørkegrøn Kappe og med Pelshue ned over Hovedet traadte ind i Stuen. Alle tænkte det var den nye Skovrider. Den Fremmede saa helt forskrækket ud ved Synet af de blege Ansigter og forgrædte Øjne. Han tog Huen af og sagde: „Kender I mig ikke mere?“

„Det er Martin,“ raabte Karen.

„Martin, er det muligt?“ gentog flere i Kor.

„Hvad tænker I paa,“ sagde gamle Fru Kurtz, „denne Herre er jo meget højere og stærkere end Martin.“

„Det er virkelig Martin,“ sagde Jørgen, — „jo det er ham! Kære Broder hvorledes gaar det til at Du er her? Vi troede, Du var Hundreder af Mile herfra, nede i Rom.“

Den gamle Skovrider gned sine Øjne, som om han ikke turde stole paa dem, men ilede derpaa med udbredte Arme

hen mod Martin, omfavnede ham og kunde ikke sige andet end: „O, min Søn, Martin!“ Glæden betog ham helt.

Nu omfavnede de ham alle og det var et glædeligt Gen-syn. Jørgens Kone og Børn hilste ogsaa hjertelig paa Martin, som de havde hørt saa meget om.

Endelig begyndte Moderen at fortælle. „Kære Martin, Du træffer os saare bedrøvede. Fader har mistet sin Tjeneste og vi skal bort herfra.“

„Jeg ved alt,“ sagde Martin, „vær blot ubekymrede kære, Forældre. Jeg kommer til Dig, kære Fader, med Lensgrevens kærligste Hilsen; Din Sag staar meget godt.“

En Hilsen til mig fra Lensgreven!“ raabte Skovrideren, det begriber jeg ikke. Er det Drøm eller Virkelighed?“

„Den fulde Sandhed,“ sagde Martin alvorlig, „sæt Dig nu i Din Lænestol, ogsaa Du, kæreste Moder; sæt jer alle og hør alt.“

Han lagde sit Overtøj fra sig og satte sig ned. De øvrige stod endnu forventningsfulde omkring. Saa fortalte han.

„Vor naadige Herre, den unge Lensgreve, opholdt sig i sine yngre Aar, nogle Aar i Italien. Ved en Maleriudstilling valgte han et Maleri, som han syntes særlig godt om. Han spurgte om Kunstnerens Navn. Det blev ham fortalt, at den unge Mand var dansk, og at hans Hjem var beliggende paa Lensgrevens Gods i Jylland. Hans Højhed lod mig hente og var overordentlig venlig imod mig og betalte mig dobbelt Pris for mit Maleri.“

Han tog mig med sig, og jeg maatte vise ham de berømteste Malerier i Rom. Jeg kørte meget ud med ham og spiste næsten altid ved hans Taffel. Der skulde holdes en stor Maleriauktion, og Lensgreven ønskede at komme i Besiddelse af flere Malerier; men han kunde ikke blive i Rom saa længe. Jeg fik derfor det højeste ærefulde Hverv at købe Malerierne for ham. Han anviste mig en Pengesum og bad mig at sørge for, at Malerierne kom uskadt hertil Slottet. Jeg var saa heldig at købe Malerierne langt under den Pris, han havde tænkt, og da jeg nu havde fuldendt mine Studier, tog jeg selv hjem med Malerierne. Det var lidt sent paa Aftenen, da jeg lod mig melde paa Slottet. Lensgreven sad ved Tafflet, men modtog mig straks og ønskede mig velkommen. Medens vi talte sammen blev Overforstraad Kramer anmeldt: han blev vist ind i Stuen. Han kendte mig og hilste venligt paa mig. Greven blev kaldt ind i et af de andre Værelser, da hans Hustru ønskede nogle af Malerierne bragt derind. Medens dette gik for sig, var Kramer og jeg alene. Han sagde: „De kommer i en heldig Stund,“ og han satte mig ind i det hele. Men saa tilføjede han: „Det ser ud til, at De har en høj Stjerne hos Lensgreven. De maa prøve paa at fortælle hans Højhed alt. Skovrider Kurtz var her i Dag, men fik ikke Audiens hos Greven.“

Da hans Højhed kom tilbage, sagde jeg til ham, at jeg endnu havde en større Pengesum. Han udbrød: „Nej, disse Penge er Deres. De har ærlig fortjent dem.“ Jeg takkede ham meget.

Nu sagde han: „Men sig mig nu, hvor hører De egentlig hjemme her paa Godset? Jeg ved De er herfra, men hvor ved jeg ikke.“

Jeg fortalte ham nu, at jeg var en Plejesøn af Skovrider Kurtz. Men nu kunde jeg ikke holde mig længere og jeg gik lige løs paa Sagen og fortalte Lensgreven, hvorledes jeg var kommen hertil og hvad Du, kære Fader, havde gjort for mig. Kramer afbrød mig flere Gange og sagde: „Hold Dem til Sagen, Beck.“ Men Lensgreven smilede og sagde: „Lad ham kun fortælle; den gode Søns Taknemmelighed mod sine Plejeforældre er meget smuk; vi faar nok Slutningen paa Historien tilsidst.“

Saa fortalte jeg om den unge Barons Ondskab, og hvor-

ledes han en Gang havde været nær ved at komme i Tugthuset, hvis ikke den gamle Lensgreve havde benaadet ham.

I min Brevtaske, som jeg havde med mig, havde jeg de Breve, som I havde skrevet til mig i Rom; dem tog jeg nu frem og viste Greven dem. Der kunde hans Højhed selv se, hvordan Du kære Fader, altid havde skrevet kærligt og godt baade om den gamle og den unge Lensgreve.

Hans Højhed læste opmærksomt alt igennem og sagde:

„Den Mand, som skriver saaledes, og som opdrog en saa vakker Søn, kan ikke være slet.“

I min Ivrighed sagde jeg: „Nu maa Deres Højhed straffe Baron en og give min Broder hans Faders Embede.“

„Saaledes taler man ikke til Lensgreven,“ sagde Overforstraaden helt forfærdet over min Dristighed.

Men hans Højhed lo og sagde: „Saa hurtig gaar det ikke, min gode Ven. Baron en er Deres Faders Foresatte; ham maa vi ogsaa høre.“

Han kaldte nu Kramer til Side og talte længe med ham, hvorpaa han satte sig hen og skrev.

En Stund efter kom han hen til mig og sagde: „Vær kun rolig, det bliver nok godt alt sammen.“

Derpaa talte han til mig om sin Faders store Malerisamling, som han havde arvet.

„Der er mange smukke Stykker imellem,“ sagde han, „men de trænger meget til at restaureres; vil De paatage Dem dette Arbejde?“

„Hjertelig gerne,“ sagde jeg, „men først efter Jul. Jeg maa hjem til Skovridergaarden i Morgen Aften — Juleaften. Da maa jeg være hos mine Forældre. Det var en Juleaften, at jeg med Angst kom i deres Hus; nu er de i Sorg, og jeg kan bringe dem Glæde.“

„Det er jo ganske naturligt. Dog skal De blive her paa Slottet i Nat. Saa kører min Kusk Dem til Landsbykroen nær ved Deres Hjem, i Morgen. Saa kan de overraske Deres kære til Juleaften.“

Lidt senere fulgte Overforstraaden med mig op paa det Værelse, som var bleven mig anvist.

„Her sagde han bebrejdende: „Hvor turde De dog tale saa frit til hans Højhed. Vel er den lige Vej den bedste; men jeg var ofte ganske ængstelig paa Deres Vegne.“

„Jeg spurgte nu Overforstraaden, hvad han havde skrevet og hvad hans Højhed havde sagt. Han nølede med det, men endelig rykkede han ud med Sproget. Lensgreven havde sagt til ham, at han havde været nær ved at begaa en stor Uretfærdighed, thi den nye Skovriders Udnævnelse laa paa hans Pult og ventede paa hans Underskrift; men han havde ladet den ligge i flere Dage. Nu er jeg glad, at jeg havde nogle Betænkkeligheder derved, og nu skal Sagen undersøges grundigt. Skrivelsen derimod var rettet til Baron en og udtalte hans Højheds allerhøjeste Misfornøjelse med Baronens Behandling af Skovrider Kurtz. Baron en fik derved den bestemtteste Befaling til ikke at foretage noget hverken imod Faderen eller Sønnen Kurtz.

Et rindende Bud blev afsendt med det samme til Baron en; denne faar sikkert en ubehagelig Overraskelse tidlig i Morgen en.

Hans Højhed vil nu undersøge alt selv, og nu kan vi trygt stole paa et heldigt Udfald.“

Den gamle Skovrider rejste sig og tog ham i sine Arme og saa taknemmelig op til Himlen. Derpaa sagde han: „Lader os istemme Englenes Lovsang: Ære være Gud i det høje, Fred paa Jorden og i Menneskene en Velbehagelighed.“

Nu blev der holdt Julefest.

Først satte man sig til Bordet; da dette var forbi, blev Juletræet tændt til Børnenes store Glæde.

Martin lukkede nu sin Kuffert op og tog en Del smukke

Gaver frem. „Denne Kuffert,“ sagde han, gav I mig en Gang rigelig fyldt med paa Rejsen; i Dag er det rimeligt, at den indeholder noget til Eder.“ Moderen fik kostbar Pelsværk og smukt Kjøletøj; Martin bemærkede, at det var gode Børns Pligt at holde Forældrene varme i Kulden.

Den unge Kone og Søstrene modtog ogsaa Tøj til Kjoler og Silketørklæder fra Majland, samt mange andre Gaver. Den unge Skovrider fik en fortrinlig Bøsse, Kolben var af Nøddetræ og indlagt med Sølv. „Men Dig, kære Fader, beder jeg modtage dette Bæger.“ Martin overrakte nu Skovrideren et smukt Sølvbæger med Indskriptionen: „Til min kære Fader, Hans Kurtz, som Erindring om den Juleaften, da den fattige Martin Beck blev Din taknemmelige Søn.“ Desuden overrakte Martin Faderen en Rulle Guldstykker.

Denne vilde ikke tage imod dem, men Martin sagde: „Kære Fader, husk paa hvormeget Du har ofret for mig. Hans Højhed har foræret mig disse Penge og jeg glædede mig meget der over, da de satte mig i Stand til at afbetale lidt af min store Gæld til Dig, som jeg aldrig kan erstatte Dig helt.“

Moderen sagde: „Ak Martin, hvor havde vi kunnet tænke, da Du hin Juleaften kom til os som en fattig, hjælpeløs Dreng, at Du kunde berede os en saadan Julefest, og ved Din Indflydelse hos Lensgreven redde os af vor store Nød.“

„Det er Herrens Værk,“ sagde Martin, „han førte mig til eders Hjem, og han har velsignet os alle rigeligt; hans Navn være lovet! — Men nu,“ vedblev han, „maa jeg i Morgen tidlig køre til Skanderborg for at hente min trofaste Læremester. Jeg haaber at overvære Julegudstjenesten der, og saa tage ham med hertil i Morgen Aften.“

Julemorgen kørte Skovrideren Karl med Martin til Skanderborg. Ved Aftenstid kom de tilbage til Skovridergaarden.

Juledagene blev tilbragt i lykkelig Samvær af de glade Mennesker.

Hvad der endnu er at fortælle om Martin er følgende. Han bad sine Plejeforældre om at give ham deres Datter Karen til Hustru — og Brylluppet var en rigtig Glædesfest for alle.

Martin og hans unge Hustru købte saa en smuk Villa i en større By, ikke langt fra Hjemmet. Han blev en berømt Maler og havde som saadan en Masse Arbejde. Han og hans Hustru levede et lykkeligt Ægteskab sammen.

Foraaret efter kom Lensgreven ganske uventet over til Jagtslottet og medbragte foruden Overforstraaden Kramer en anden kyndig Mand.

Baronen blev ganske forfærdet, og blev det endnu mere, da Greven sagde til ham:

„De har overskredet mine Befalinger. Thi om jeg end paa Deres Fremstilling, som nu viser sig at være ganske forvansket, havde bestemt mig til at entledige den gamle Skovrider fra hans Tjeneste, var det dog ikke min Mening

Ugens Godtkøb SANGEREN (Med Tillæg)

- En Samling af 461 ældre og nyere kristelige Sange.
- Nr. 11. Lommeformat, Læderbind, 65 cents.
- Nr. 12. Lommeformat, Læderbind med Guldsnit, 85 cents.
- Nr. 13. Musikudgave, Shirtsbind, \$1.00.

Eller gratis med Abonnement eller Fornyelse
paa Luthersk Ugeblad

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street Blair, Nebraska

at jage Familien ud midt paa Vinteren, som De havde udtænkt. Men nu ville vi besøge Skovene.“

Baronens eget Distrikt viste sig at være i en ynkelig Forfatning. Hans Højhed var meget misfornøjet og sagde til Baron: „Deres Papirer og Tegninger af Skovdistriktet var smukke nok, men i Virkeligheden ser det ganske anderledes ud. Der er ryddet og solgt langt mere Skov end De har angivet. Jeg er bleven bedraget paa en afskyelig Maa-de.“

Det viste sig nu ved nærmere Undersøgelse, at Baron havde solgt flere hundrede Favne Brænde til et nærliggende Teglværk uden at indlevere Pengene derfor til Gods-kontoret. Han var i bundløs Gæld, og havde snydt og bedraget Lensgreven paa mange Omraader for at redde sig. Nu mistede han sit Embede og blev dømt til at betale Skaden. Han trak sig tilbage til en lille stærkt forgældet Gaard og levede der i meget tarvelige og usle Kaar.

Skovrider Kurtz's Skovdistrikt var i udmærket Orden.

Lensgreven tog selv ind i Skovridergaarden og udtalte sin Tilfredshed med den gamle Mands Embedsførelse, og bad venligt hele Familien om Forladelse for Angsten de havde udstaaet. Til Jørgen sagde han: „De er nu herefter Skovrider; bliv ved at være dygtig og tro, som Deres Fader. Og De, min kære, gamle Skovrider,“ fortsatte han, henvendt til denne, „er jo gammel nok til at trænge til Hvile, men De er dog langt fra saa aflægs som Baron mente; jeg kan derfor ikke helt undvære Deres Tjeneste endnu.“

Derpaa besteg hans Højhed sin smukke Hest og sagde til Afsked til den gamle Skovrider: „De vil nok forstaa mig, naar jeg til Afsked hilser Dem med: Farvel Hr. Overforst-raad!“

— — —

Nu til Slut et Ord til Dig, kære Læser. — Tænk paa, som du sidder i Din varme, hyggelige Stue paa den hellige Juleaften og derefter, hvor mange smaa Dreng og Piger der vandrer paa Gaden i vore Storbyer — og særlig i de krigshærgede Lande.

Kom i Hu Mesterens Ord — „Hvad I gør mod en af disse smaa, det gør I mod mig.“

Maaske I, lige som Skovrider Kurtz og hans Kone, kunde aabne eders Hjem og Pung for en eller anden af disse Smaa. Kan hende (Du kunde være et Redskab i Mesterens Haand til at bringe alt det gode frem, der ligger gemt i Barnet. Maaske der i disse Barnesjæle ligger gemt store Muligheder. Vilde det ikke være værd at prøve? — Se hvad Løn Skovrider Kurtz fik.

S. F.

Fra Danmark

46 danske Politimænd sendes til Frøslev. En Rapport til Aftenbladet den 18. Dec. gaar ud paa, at Tyskerne har deporteret 46 danske Politimænd til Frøslev Koncentrations-lejr. De 46 blev udvalgt af dem, der er interneret i Politigaarden i København. Det menes at være Tyskernes Hævn og Straf, fordi Politiet har nægtet at samarbejde.

89 Danske deporteres. Ifølge den svenske Radio til Danmark den 20. Dec. blev 78 danske Mænd og 11 danske Kvinder deporteret Torsdag den 14. Dec. til Tyskland fra Vestre Fængsel i København.

Samme Transmisison nævnte, at flere Stikkere var blevet dræbt, og at en „Københavnér fra Nørrebrogade“ var blevet skudt paa aaben Gade af Nazister Lørdag den 16. Dec. som Hævn for Mordet paa en Schalburgmand.

Minister Arnstedts Lejlighed sprængt. Gestapos Presseafdeling bekendtgjorde den 21. Dec. en Paastand om, at

den tidligere Minister N. P. Arnstedts Lejlighed Nr. 4 Christian Winthersvej paa Frederiksberg havde været benyttet som Mødested „for sabotage and agent groups.“ Medens det tyske Politi foretog en Undersøgelse af Lejligheden, kom det til Kamp med nogle Personer i denne. Vaaben og Haandgranater blev konfiskeret, og en Person blev arresteret. Ingeniør Hostrup Schultz' Lejlighed i samme Bygning havde ogsaa været benyttet til Mødested. Hele Bygningen blev derfor sprængt i Luften Onsdag d. 20. Dec. (Ifølge Kraks Blaa Bøg 1941 var Minister Arnstedt dansk Gesandt i Kairo. Red.)

Provst H. K. Hein, Grenaa. Ifølge Meddelelse til Religious News Service i New York er Provst Hein, der blev arresteret i September, blandt de Fanger, som Tyskerne benyttede til Tog-Gidsler. (27. Dec.)

Myrdet. Upsala Nya Tidn. melder om et Mord paa en 43-aarig Grosserer Holger Victor Petersen, det tredje Mord i København i et Døgn (21. Dec.) Ritzau oplyser, at han boede paa 136 Strandvejen og blev skudt, som han spadserede der paa Gaden.

Andre Voldshandlinger. Til TT via Malmø meldes fra København, at Liget af en ung Mand den 21. Dec. blev smidt ud af en Vogn i Randers. Samme Dag fandtes Liget af en Mand i Hillerød. Det laa en Meter under Jorden og havde været begravet saa længe, at det var ukendeligt.

Den 18. Dec. blev en Mand ved Navn Christensen, der boede i Nr. 11 Søjpassagen, saaret i Benet, da han spadserede i Holsteinsgade.

Søndag Aften den 17. Dec. blev Blikkenslager Jens Olsen, Nr. 262 Strandvejen, skudt ned udfør Palmehaven i Jægersborggalle. Han døde paa Hospitalet. Den næste Dag ved Middagstid blev en Mand dødeligt saaret af en Kugle i Nakken i Rigensgade.

Lørdag den 16. Dec. blev en Mrs. Sustmann drøbt af en Kugle i Hovedet i Stefansgade. Hendes Mand blev dræbt for nogen Tid siden. Den 19., melder Ritzau, blev en midaldrende Mand dræbt paa Bernstorffsvej i København. Da en Ambulance kom, var hans Identifikationspapirer blevet fjernet. Det samme var Tilfældet med en Mand, der blev dræbt i Frederiksholms Kanal.

Gartner Jensen (77 Aar) i Stege, der havde været Genstand for et brutalt Overfald og frarøvet 50 Kr., er nu afgaaet ved Døden paa Sygehuset.

Pastor Sandbæks Beretning om Gestapos Frygtelige Tortur. Pastor Harald Sandbæk, som Royal Air Force friede ud af Tyskernes Klør, og som nu er ankommet til Sverige, gav før han forlod Danmark et Interview til Dansk Presse-tjenestes Korrespondent ved de danske Patriots Hovedkvarter i Nordjylland. I dette Interview siger Pastor Sandbæk bl.a.:

— Skønt mange Begivenheder i de forløbne Uger staar dybt prentet i min Erindring, er mange Detaljer dog forsvundet. Hver Dags Rædsler overgik, hvad man Dagen før havde betragtet som usandsynligt, og dog skulde man senere opleve noget endnu værre. Gestapos Umenneskelighed overgik alle Beretninger!

Det begyndte ganske hyggeligt og elskværdigt. Vi blev kørt fra Hadsten til Aarhus og fik Befaling til at staa stille paa Vejen, indtil vi fik nærmere Instruks. Det var ydmygende, at en og anden af os fik en Lussing af den tyske Politisoldat, men bagefter synes det nærmest at tage sig ud som en Venlighed. Efter den første Indregistrering blev vi sendt til vore Celler. Næste Dag fulgte 6 Timers uafbrudt Forhør. Det eneste, som gav Anledning til Beklagelse, var Haandjernene, som vi altid havde paa udenfor Cellen, undtagen naar vi modtog Besøg, saa maatte der ikke

være Spor af den haarde Behandling, og vi maatte ikke fortælle vore Besøgende om det. Men det varede forøvrigt længe, før jeg fik Lov at se min Kone.

Et 39 Timers Forhør

Som Dagene gik, blev Forhørene haardere og haardere, og hele vor Tilværelse mere og mere ubehagelig. De truede os, og deres Trusler antog mere og mere bestemte Former. Forhørene varede fra tidligt om Morgenen til sent ud paa Natten, og vi fik hverken vaadt eller tørt i al den Tid, de stod paa. Den ene Gestapomand afløste den anden, men det var Næstkommanderende i Aarhus, Werner, som ledede min Sag.

Det længste Forhør indtraf 8 Dage efter min Arrestation. Det varede uafbrudt i 39 Timer —ingen Hvile, ingen Mad, intet at drikke og hele Tiden med Haandjern paa. De sagde mig, at jeg havde løjet for Gestapo, at jeg var Repræsentant for den fjendtligt indstillede Kirke og for Dansk Samling og Leder af en Snigmorderbande. Der var tre Gestapomænd paa een Gang, og de afløstes hver tredje Time af tre andre. Endelig da jeg følte mig helt udkørt, blev jeg sendt tilbage til min Celle. Men næppe havde jeg faaet lagt mig ned paa min Briks, før en Nøgle blev stukket i Døren, og to kraftige Mænd kom ind.

En Times Prygling med tunge Læderpiske

Jeg blev ført op til selve Gestapochefen Schwitzgiebels Kontor, hvor hans højre Haand Werner indledte med at fortælle mig, at nu fik jeg min sidste Chance til at sige Sandheden — hele Sandheden! Jeg sagde, at jeg havde ikke mere at fortælle. Saa overleverede de to Djævlé mig til de to Bødler, de to kraftige Mænd, som havde hentet mig i Fængselcellen. Den ene var tysk, den anden dansk. De halvt bar mig, halvt slæbte mig op paa Kollegiebygningens Loft, hvor de klædte mig af og gav mig nogle andre Haandjern paa. Disse Haandjern havde Baand, som kunde stramme Jernene omkring Haandledene. Det gav en uudholdelig Smerte i begge Arme. Jeg blev smidt over en Sæk og pisket med tunge Læderpiske. Efter en Times Prygling spurgte de mig, om jeg vilde give mit Æresord paa, at jeg nu vilde tale. Jeg kunde end ikke fremstamme et Ja efter tre Omgange med Hundepisken. Jeg kunde ikke bevæge et Lem. Jeg blev slæbt ned i Kontoret og forsøgte at svare paa de Spørgsmaal, de stillede mig.

I Forhør under R.A.F.-Angrebet

Da Royal Air Force Angrebet kom, var jeg i det sidste Forhør hos Werner og to af hans Hjælpere. Pludselig lød den første Eksplosion, og en Flyvemaskine drønedé henover Universitetet.

Werners Ansigt blev kridhvidt af Rædsel, og han og hans Hjælpere styrtede ud uden Tanke for mig. Jeg saa dem løbe henad Gangen tilhøjre og instinktmæssig løb jeg tilvenstre. Det reddede mit Liv. Umiddelbart efter styrtede Bygningen sammen. Werner og hans Kompagni blev knust. Selv hørte jeg to Drøn, saa blev alt sort, og jeg mistede Bevidstheden. Da jeg kom til mig selv igen, laa jeg indeklemt mellem Murbrokkerne. Jeg kunde kun bevæge den højre Arm. Lige ved Siden af mig saa jeg en af mine Bødler med knust Hoved. Noget længere væk laa en Dansker og stønnede „Aa Gud, lad mig dø, aa, Gud, lad mig dø!“ Jeg prøvede at bede Fadervor sammen med ham, og ogsaa jeg troede, at vi skulde dø begge to. Men efter en Stunds Forløb hørte jeg to tyske Soldater tale sammen. De gravede os ud og lagde os ved Siden af andre Saarede. Saa mistede jeg paany Bevidstheden. Da jeg senere vaagnede op, var jeg omgivet af Danskere. Jeg bad dem om en Giftpille.

Jeg vilde hellere dø end tilbage til Gestapo!

Men de sagde, at jeg skulde ikke dø, nu var jeg mellem

Venner. Unge Patrioter havde fundet mig i Gestapoborgens Ruiner og bragt mig i Sikkerhed. Jeg havde faaet lettere Kraniebrud, da Bygningen styrtede sammen, men kom mig ret hurtigt. Jeg behøver dog stadig Hvile. Jeg er forfærdelig træt og længes nu blot efter fredfyldte Dage sammen med min Kone og mine to smaa Børn.

Den Patriot, som nedskrev Samtalen med Sandbæk, kendte ham og sagde, at han havde forandret sig overmaade meget. Den Kraft og Energi, som plejede at straaile ud fra hans Øjne, syntes at være væk, selv om han nok kort forinden Samtalen havde vist ny Prøve paa mit mandige Mod. —Frit Danmark, London.

I Frøslevlejren er der omkring 1100 Fanger, mens et Par Tusind sidder rundt omkring i de tyske Fængsler i danske Byer, nemlig Vestre Fængsel i København, Shellhuset, Politigaardens Arrest og Fængslerne i Kolding, Aarhus og Odense. De anførte Tal stammer fra de første Dage i November. De er siden steget med adskillige Hundrede.—Frit Danmark, 24. Nov.

Danske Jøder døde i Tyskland. Navnene paa 43 danske Jøder, som er afgaaet ved Døden i Theresienstadt, er følgende: Emil V. Abrahamsen, Leiser Altermann, Arthur Ascher, Salomon Moses Becker, Malka Brudzewski, Anna Bær, Isidor Martin Cohen, Alexander Benny Cordosa, Regitze Cordosa, Isak Diamant, Willy Engel, Gerda von Essen, Josef Flammenbaum, Carl Josef Gluckstadt, Cecilie Goldschmidt, Johanne Caroline Gray, Rose Hartwig, Emma Sara Heilbron, Irma Hertz, Alfred Heymann, Ludwig Pinge Katz, Rose Kielberg, Willie William Levysohn, William Melchior, Sara Merklin, Axel Metz, Rosette Meyer, Rosa Nachensohn, Clara Nathan, Juricha Nathanson, Gerson Oppenheim Dorothea Polack, Leon Ruben, Rosalie Salomon, Gabrielle Salomonsen, Eva Salomonsen, Paul Sichel, Gertrud Silberstein, Michael Singerowitz, Marie Tarchis, Alice Weismann, Rosa Wulff og Belie Zipikoff. (Efter Danskeren.)

Gidsler paa Shellhusets Loft. Ca. 50 danske Fanger er blevet anbragt i Shellhusets Tagetage for at beskytte det københavnske Gestapohovedkvarter mod allierede Luftangreb. Der er indrettet Celler i tidligere Pulterkamre, og blandt de kendte Danskere, som er blevet anbragt i disse Loftceller, er Professor Mogens Fog og Inspektør Palm Petersen fra Brasilco.

Tyskerne har sørget for, at Meddelelsen om Gidselforanstaltningen i Shellhuset er blevet spredt over hele København. (Efter dette at dømme skal Prof. Mogens Fog alt-saa være i Live.)

Mordet paa Pastor Egon Johannesen. Omtrent Kl. 8 Aften ringede Entreklokken, og Pastor Johannesen aabnede selv Døren. Hans unge Hustru hørte, han gik ud paa Trappegangen, og kort efter lød 4-5 Skud. Hun skyndte sig ud i Korridoren og saa sin Mand ligge livløs paa Dørtærskelen, mens Morderen forsvandt i Mørket.

Pastor Johannesen, der var født i Langaa i Jylland 1918 som Søn af en Montør, blev Kandidat 1943 med Speciale i det gamle Testamente og fik et meget fint Præ. Videnskabeligt ventede man sig meget af ham, og sidste Aar fik han Universitetets Guldmedalie. Hans Afhandling var saa værdifuld, at den undtagelsesvist skulde offentliggøres. Han var nu Sekretær i den danske Israel Mission.

Den kendte Præst Henry Rasmussen, der var en af Pastor Johannesens Venner og Medarbejdere, skriver i Anledning af Dødsfaldet:

—Vi var mange, der med spændt Forventning saa frem til den Dag, han skulde faa Lov at gøre sin Indsats i dansk videnskabelig Forskning paa gammeltestamentligt Omraa-

de. Han var lige kommet hjem fra en Rejse og skulde nu et Par Maaneder staa paa Hovedet i sine Bøger og glædede sig usigeligt dertil. Ja, og saa gik Lyset ud; for os, som holdt af ham, blev der meget mørkt, men et Mørke, i hvilket der dog skinner eet Lys, hans, som sagde „Jeg er Verdens Lys.“

De dræbte Drengen. Uden for Faaborg spadserede en Fader med sine to Dreng over en Mark, der grænser op til en tysk Militærlejr. Tyskerne raabte dem an, men Drengene hørte det ikke med det samme, hvorpaa Tyskerne skød efter dem og dræbte den ene af Drengene.

I København er Tyskerne nu begyndt at udsende særlige Morderjatruljer. De bestaar af to Mænd bevæbnet med Maskingeværer og een med en Riffel, eller somme Tider lidt større Styrker, hvor kun Lederne er bevæbnet med Maskingevær.

Hillerød har været udsat for talrige Gestaporazziaer, efter at 3 Maskinpistoler var fundet i Konsul Lytkens Villa. Konsulens 20-aarige Søn blev arresteret, og 12 andre Borgere, deraf adskillige meget kendte Mennesker, arresteredes paa Angivelse af nazistiske Stikkere.

Patrioten Aage Nielsen. Det var Aage Nielsen, der den 30. August i Fjor sad paa Havnekajen ved Havnegade i København med sin Fiskestang og med en sindrig Mekanisme anbragte to Sprængbomber paa det store tyske Tropetransportskib S/S „Vedby“ ved Hjælp af Magneter, og det var Aage Nielsen, som ledede Trafikspærringen paa Gaden udfor Skibet, inden det gik til Bunds under voldsomme Eksplosioner. Det var hans Gruppe, som anbragte ti Bomber i Stuen og paa første Sal hos „Pedersen & Wraae“ efter at have overmandet Vagtmandskabet og indtraadt i dettes Rolle.

Følgende Ordveksling giver et Billede af Aage Nielsen. En Kammerat foreslaar en Aften, da Gruppen er samlet, at man skal skyde nogle tyske Soldater. Aage svarer: „Vi er frivilligt gaaet ind i denne Organisation, vi ved, hvad Kampen kan komme til at koste, og netop derfor er det tvingende nødvendigt, at vi overholder den Disciplin, som Organisationen har fastsat. Kun derved kan vi have de mindst mulige Tab. Lad os rette os derefter og holde os til Ødelæggelse af Krigsindustrien, det kan Tyskerne mærke!“

Den 21. September skulde Aage Nielsen møde en Mand, Jens Olsen, som han ikke kendte stort til, men som han flere Gange tidligere havde forsynet med Sprængstof uden dog at have set Virkningerne deraf. Han bestemte, at Olsen skulde faa Sprængstof denne ene Gang endnu for at give ham en Chance. De to Mænd skulde træffes paa Aaboulevarden omkring Skyttegade. Aage ankom til Mødestedet et Par Minutter før den aftalte Tid. Kl. 16.30 kom Jens Olsen. Han saa mærkelig ud. Han var fuldstændig bleg og Munden var stivnet i et uhyggeligt Grin. Instinktivt fløj Aages Haand ned i Lommen efter Pistolen, men i samme Sekund blev han ramt i Hovedet bagfra af en Gummiknippel og faldt bevidstløs mod Stenbroen. Han mærkede ikke, at Haandjernene klappede sammen om hans Hænder, heller ikke, at han blev slæbt over Kørebanen til en holdende Bil. I Vestre Fængsel blev han forhørt af Gestapo, først under umenneskelige Trusler og senere under Virkeliggørelsen af Truslerne. Knytnæver, Spark, raffinerede Forhørsredskaber, men ikke et Ord kom over hans Læber.

Han kom til sig selv, da han laa paa et Stengulv i en Celle uden Vinduer og Lys, hans Vogtere nægtede ham Mad og Vand. I de følgende Dage fulgte Forhør paa Forhør, men stadig var hans tavs. Snart vejede han kun det halve af sin normale Vægt, og Feberen truede med at tage Livet fra ham. Vogterne lo, naar han bad om Lægehjælp.

De sidste to Dage, han var i Live, var han bevidstløs. Han kunde ikke længere skelne mellem Virkelighed og Fantasi. Snart laa han og talte med Kammeraterne, snart legede han med sit lille Barn og talte med sin Kone. Saaledes gik den tapre Patriot over til Hjemmefrontens Faldne.

Men fjorten Dage senere fangede Aages Gruppe Stikkeren Olsen, som den 6. Oktober om Morgen blev ført til Utterslev Mose, hvor et Skud gjorde Ende paa hans Skændselsgerninger. Det er Organisationens Lov, at det vil gaa saaledes med enhver Forræder! —Fra en Artikel i „Danskereen.“

Mordlisten. Civilingeniør **Erik Falck** blev myrdet den 8. Dec., da han var paa Vej til Polyteknisk Lærestalt. (Radioavisen, 8. Dec.)

En unavgivet dansk Officer forsøgte at flygte, da Gestapo trængte ind i hans Hjem. Han blev saaret og bragt til Sorø Sindssygehospital. Nogle faa Dage senere blev han ført til et tysk Militærhospital i København, hvor han blev skudt „under et Flugtforsøg.“ (Den sædvanlige Forklaring af Mord.)

Fredag Morgen den 8. Dec. blev en endnu ikke identificeret Mand fundet død paa Prag Boulevard paa Christianshavn, dræbt af 6 Skudskaar.

Fredag Aften, melder Ritzau, fandtes to Mænd dræbt af flere Kugler i Hovedet udfor 36 Nørregade. De var: en Arbejder **Børge Nielsen**, 7 Havgrensgade, og Gravør **Svend Orla Jacobsen**, 26 Dosseringen.

Den 7. Dec. om Eftermiddag blev to fremtrædende Fagforeningsledere myrdet i Aarhus. Det skete i Fuglesangsalle, da de var paa Vej hjem. Den ene var Formanden for Malernes Fagforening, **Albert Andersen**, 8 Ørnevej (54 Aar gl.) og den anden Formanden for Malernes Brugsforening (?) (Cooperative society) **Albert Rasmussen** (45 Aar gl.) bosiddende 4 Solsortevej. To Mænd fyrede fra Baghold og forsvandt i en Bil, der stod parkeret i Nærheden. (Aarhus Amtstidende)

Entreprenør Jens Finderup fra Holstebro (32 Aar gl.) blev skudt paa Paladshotellet i Esbjerg den 7. Dec. og døde paa Sygehuset. Dagen i Forvejen blev **Skomager Sigfred Petersen** fra Videbæk ved Herning skudt af tyske Forposter, da han ikke standsede paa Raabet „Holdt.“ (Ringkøbing Amtstidende)

De konfiskerede DFDS Baade. Tyskerne disponerer nu over 12 af D.F.D.S.s Passagerskibe, og Selskabet har derefter kun to til Raadighed for danske Formaal, og heraf skal det ene anvendes som Ledsageskib for Gedser-Warnemundefærgen.

Foruden de konfiskerede D.F.D.S.-Baade, der omfatter de tre store dieseldrevne Ruteskibe „Aalborghus“, „Hans Broge“ og „Kronprins Olav“, har Tyskerne nu ogsaa beslaglagt Dampskibsselskabet.—Bornholms „Frem.“

Det anses i danske Kredse umuligt, at Tyskerne kan skaffe Olie til at drive alle disse store moderne Skibe, og man antager derfor, at de skal anvendes som Kaserneskebe.

Helte-Børn! Da to københavnske Damer forleden mødte en Afdeling tyske Soldater paa Raadhuspladsen, udbrød en af Damerne uvilkaarligt: „Men det er jo kun Børn!“ En af Soldaterne, der forstod Dansk, slæbte Damen over paa Dagmarhus, hvor hun blev tvunget til at staa ret i 3 Timer og uafbrudt gentage: „Det er ikke Børn, det er Helte.“ (Danskereen)

Stort Vaabenkup. Uden at affyre et eneste Skud erobrede danske Patrioter i forleden Uge 1200 Maskinpistoler med Ammunition fra de tyskbevogtede Vaabenlagre i Hærens Arsenal paa Amagerboulevard i København.

Patrioterne kom om Eftermiddagen forklædt som Murere og fortalte Vagten, at de skulde reparere en Skorsten. Der-

efter kørte de med Lastbil ind gennem Porten. Det tog dem ikke lang Tid at læsse Kasserne med Maskinpistoler og Ammunition. De var alle bestemt for en Forsendelse, der skulde afgaa til Vestfronten. Da de kørte ud af Porten, nærmede Vagten ingen Mistanke. Paa Langebro samlede Patrioterne nogle Kammerater op, som havde staaet Vagt der under Kuppet. Det havde været en let Vagt. Tyskerne viste sig overhovedet ikke. Maskinpistolerne blev nu bragt i Sikkerhed, saa de til sin Tid kan anvendes, ikke mod Danmarks Allierede, men mod Danmarks Fjender. (FD, 27. Nov.)

Blandt Landsmænd

Peter Freuchen, der med Ejnar Mikkelsen er ankommet til Amerika, talte forleden i Adventurers Club i New York om „The Danish Underground.“ En Foredragstournee under Ledelse af Wm. B. Feakins, Inc., 500 Fifth Ave., New York 18, N. Y., er under Forberedelse for ham. Han vil fortælle om den danske Modstand og hvorledes han selv undslap Tyskerne efter syv Maaneders Fængsel.

„The Story of a Nobel Prize Winner“ er en Artikel om Johannes V. Jensen i N. Y. Times Magazine for 10. Dec. af Signe Toksvig.

Australien. Kvinderne indenfor „Free Denmark“ i Victoria har startet en „Knitting Circle“, der benytter Uld skænket af Medlemmer. Sammen med godt brugt Tøj skal disse Haandarbejder sendes til Danmark gennem Frelsens Hær. I Sydney blev ca. 2000 Beklædningsgenstande overrakt Danmarks Generalkonsul Grev Schack den 6. Okt. af Frelsens Hær. De vil blive sendt til Danmark sammen med andre Ting strikket af Koloniens Kvinder.

En ny Bog af „Niels Ebbesen“ — Redaktør Aage Heineberg, der under Pseudonymet Niels Ebbesen har skrevet de to Bøger — „Danmarks Øde efter 9. April“ og „Danmark siger Nej“, har udgivet en ny Bog, der hedder „Danmark under Jorden.“ I et Forord til Bogen afslører Aage Heineberg sin hidtidige Anonymitet.

Gone is the Melancholy Dane af H. W. L'Hommedien, i „Progress Guide“ for Januar 1945.

„We Will Never Forget.“ I Rundkastningen Søndag Aften den 17. Dec. over WNEW, New York, fortalte William K. Sørensen, Friends of Denmark's Præsident, om Aage Nielsen af Danmarks Hjemmefronts Faldne. Næste Transmission 7. Januar.

Pastor A. T. Dorf taler om Danmark den 16. Januar i Troy, (N. Y.) Rotary Club.

„Danmark Kæmper“, er et Julehefte udgivet paa Forlag af „Danskere“, Stockholm, paa 70 Sider. Fra Stockholm meldes, at mange kendte Folk i Sverige har skrevet Bidrag. Heftet vil indeholde Illustrationer af velkendte danske Kunstnere, der befinder sig i Sverige, og tillige Bidrag af Minister Kauffmann, Grev Eduard Reventlow, Minister Thomas Døssing, Otto Gelsted, Peter Freuchen, Niels Grunnet, Forf. Kelvin Lindeman, Kapt. Kjeldsen, Ebbe Munch, Christmas Møller, Knud Secher og Martin Andersen-Nexø.

„Denmark: A Nation Underground“ af Gunnar Leistikow findes i American Mercury for Januar 1945.

Generalen var Julegæst. I St. Peters Kirkesal, Detroit, Mich., havde en dansk Dameforening „The Queen Alexandra Unit“ af Am. Røde Kors baade fem Aars Jubilæum og Julefestprogram d. 26. Dec. om Aftenen. Som Underholdning havde man en H. C. Andersen Eventyr Opførelse „Alt paa sin rette Plads.“ Men mest tiltrækkende for de ca. 100 Gæster var Tilstedeværelse af General-Løjtnant Wm. S. Knudsen og Frue og det hele Aftenen. Han holdt en lille Tale til dem og overrakte fem Aars Service Bars til 19 Damer, der havde arbejdet med Syning saa længe. Det ældste Medlem, den 90-aarige Anna Færeh, fik en smuk Buket og Foreningens Leder siden Begyndelsen, Fru A. E. Grann, fik Ros for sin Energi og en 22 Aars Service Star.

Filmskuespil om Peter Lassen. Peter Guldbrandsen oplyser, at Dansk-Amerikaneren Hans Burmester i Hollywood, der forfattede Teksten til Filmen „Dr. Rimmens Vision“ har nylig fuldført et Stykke, der fremstiller den danske California-Pioneer Peter Lassen, og to Film Studios er interesserede i det.

Kendte Landsmænd døde. En af Chicago danske Kolonis gamle kendte Skikkelser, Ole Worm Christensen, populært kaldet „Isbjørnen“, afgik ved Døden d. 26. Dec. i sit Hjem paa 7312 Emerald Ave. Han var født i Ribe, 1859, kom til Omaha 1882 og begyndte sin Karriere som Forretningsmand, der senere forflyttedes til Chicago. I 1880 blev han gift med Bothilda Christensen, der overlever ham, samt tre Sønner. En Datter døde først i December.

En anden kendt Dansker i Chicago, Jens E. Ericksen, døde som Følge af et Hjerteslag d. 22. Dec. paa et Hospital. Han var Søn af Pastor Peter Ericksen, der i sin Tid betjente Trinitatis Kirken og kom til Amerika, da Sønnen var eet Aar gammel. Nu var han 57. Han havde Uddannelse som Tegnemester, og var i 30 Aar Direktør for Chicago Daily News Kunstafdeling. I de senere Aar havde han sin egen Forretning. Han tog aktiv Del i Danskeres Foreninger og var stærkt medvirkende ved Danmarks Deltagelse i Verdensudstillingen i Chicago 1933-34, hvorefter han fik tilkendt Ridderkorset. Han overleves af sin Hustru og en 14 Aars Datter.

JUBILEE FUND

Previously acknowledged	\$171,784.30
Eugene, Ore., Bethesda Luth. Church \$267.88, Bethesda Sunday School \$112.41, Mr. and Mrs. Chris Petersen \$25, Mr. and Mrs. John Hundtofte \$15, Dale Petersen, RM31C, South Pacific \$10, John Nelson \$18.50	458.79
Los Angeles, Calif., Bethel Ev. Lutheran Church*	1097.16
Sidney, Mont., Pastor and Mrs. H. N. Hansen	14.00
Racine, Wis., Mr. and Mrs. N. H. Christensen	30.00
Culbertson, Mont., Mr. and Mrs. Fred C. Fryhling	100.00
Minneapolis, Minn., Estate of James Sorensen	5.00
Audubon, Ia., J. K. Jensen	50.00
Blair, Nebr., Chaplain and Mrs. Verner N. Carlsen	50.00
Moorhead, Ia., Edwin Johnson	5.00
Coon Rapids, Ia., Mr. and Mrs. Martinus Pedersen	100.00
Scranton, Ia., Tinus Christensen \$37, Mr. and Mrs. Lehman Andersen \$18.50, Mr. and Mrs. John Nelson \$18.50	74.00
Jefferson, Ia., Mr. and Mrs. Romaine Christensen	37.00
Indianapolis, Ind., Edna and Elva Olsen	30.00
Blair, Nebr., Dr. and Mrs. J. P. Nielsen	25.00
Hutchinson, Minn., Miss Lydia Jensen	25.00
Harlan, Ia., Marvin Andersen	5.00
Racine, Wis., Emmaus Luth. Church	285.00
Summit, Minn., Elmer Underland	1.00

Total \$174,176.25

* Los Angeles, Calif., Edna Aagaard \$10, Mr. and Mrs. Aage Aagaard

\$100, Mr. and Mrs. Edward W. Andersen \$100, L. A. Andersen and Lucile \$80, Bethel Choir \$100, Bethel Luther League \$100, Bethel Missionary Society \$102.16, Mr. and Mrs. Chas. Brodersen \$5, Miss Kathrine Hansen \$10, Vivian Henningsen \$25, Mr. and Mrs. Aron Jensen \$50, Rev. and Mrs. H. P. Jensen \$35, M. A. Johnson \$100, Mr. and Mrs. Aage Jorgensen \$30, Mr. and Mrs. M. S. Knudsen \$30, Mr. and Mrs. Harold W. Larsen \$10, Hans Lynning \$75, Mrs. Kristine Madsen \$25, Robert C. Nelson \$10, Mrs. Helga Nielsen \$10, Mr. and Mrs. Roy L. Ostergaard \$60, N. Ruth Wathen \$10, Mr. and Mrs. Marius Youngren \$20, Total \$1097.16. Received with thanks. Blair, Nebr., Dec. 29, 1944. H. J. Hansen, Treas.	
--	--

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME AT OAKS, OKLAHOMA

Previously acknowledged	\$19,120.16
Petaluma, Calif., Elim Luth. Church	10.00
Eugene, Ore., Mrs. A. Winther \$1, Dorcas Needle Club \$10	11.00
Sheridan, Mich., Mrs. N. P. Larsen	2.00
Los Angeles, Calif., D. Miller Andersen	100.00
Culbertson, Minn., Mr. and Mrs. Fred C. Fryhling	25.00
Westby, Mont., Peder Feldt	5.00
Kankakee, Ill., Mission Circle of Ansgar Church	8.00
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Sunday School	39.30
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Sunday School, one-half of offering at Christmas program and collection by congregation	41.21
Des Moines, Ia., Mrs. T. J. Mortensen	3.00

Received with thanks. Blair, Nebr., Dec. 29, 1944.

Total \$19,364.67
H. J. Hansen, Treas.

ACKNOWLEDGMENTS

PLEASE NOTE: In the acknowledgments dated December 16th was a gift of \$100—\$90 for the synod's Missions and \$10 for the Lutheran World Action—from Mrs. Nels Thompson, Beresford, S.D. Mrs. Thompson informs me, that it was not her personal gift, but a donation from the Nazareth Ladies' Aid at Beresford.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	37292.60	3950.21	6215.30	6662.34	6915.60	1983.64	157.66	3279.26	565.22	7563.37
North Luck, Wis., St. Peter's Ladies' Aid	40.00	10.00			10.00	10.00			10.00	
Petaluma, Calif., Ladies' Aid of Elim Luth. Church	8.45			8.45						
Eugene, Ore., Emmaus Luth. Sunday School	6.60		6.60							
Kenosha, Wis., St. Mary's Luth. Sewing Circle	50.00				25.00			25.00		
Sheridan, Mich., Mrs. N. P. Larsen	5.00	5.00								
Norma, N.D., Norma Lutheran Aid \$15 for each of the children's Homes	45.00	45.00								
Humboldt, Ia., Dorcas Ladies' Aid of Trinity Church, \$10 of gift is for Elim Home, Elk Horn	55.00	10.00		25.00		10.00		10.00		
Abdal, Nebr., Bethel Luth. Ladies' Aid	10.00		10.00							
Norma, N.D., Zion Luth. Church	30.50				11.00					19.50
Greenville, Mich., St. Paul's Engl. Luth. Sunday School	93.32	93.32								
Grenora, N.D., John Ruther in memory of Mrs. John Ruther	100.00			100.00						
Webster Groves, Mo., St. Louis Ladies' Aid gift divided between the Elk Horn and Waupaca Homes	10.00	10.00								
New York, N.Y., National Luth. Council	81.64									81.64
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. Church	1.80		1.80							
Minneapolis, Minn., Immanuel Luth. Sunday School	13.18	13.18								
Maple Plain, Minn., Mr. and Mrs. Lester Hansen in memory of mother, Mrs. H. N. Hansen	5.00									5.00
Milltown, Wis., Friends in memory of Mrs. Carl Nielsen	2.75				2.75					
Luverne, N.D., Luverne Lutheran Church	96.20		35.74						5.12	55.34
Trufant, Mich., Tabitha Ladies' Aid, \$2 of this gift is in memory of the late Andrew Jorgensen	7.00							7.00		
Culbertson, Mont., Mr. and Mrs. Fred C. Fryhling for the synod's three Homes	25.00	25.00								
Blair, Nebr., Dr. and Mrs. N. C. Carlsen in memory of Mrs. (Rev.) Julia Carlsen	5.00									5.00
Kennard, Nebr., Lutheran Sunday School	6.18	6.18								
San Francisco, Calif., A. C. Nielsen	80.00			80.00						
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. O. F. Morton in memory of Mrs. Peter Miller	10.00							10.00		
Brookville, Minn., Ladies' Aid of Fredsminde Luth. Church	20.00	15.00								5.00
Fremont Bluffs, Nebr., Celia Olsen \$1, Trinity Luth. Church \$25, both gifts in memory of F/O Kenneth Jensen who lost his life in China	26.00				26.00					
Jasper, Minn., Mrs. Isaac Megard in memory of Mrs. Jas. Feddersen	1.00							1.00		
Alcester, S.D., Nellie and Judith Simpsen in memory of Mrs. Jas. Fed- dersen	1.00							1.00		
Orum, Nebr., Danish Luth. Church	13.12	13.12								
Moorhead, Ia., Bethesda Ladies' Aid	75.00			75.00						
Scranton, Ia., Mrs. Christine Robertson in memory of Robert Robertson	1.00		1.00							
Bethlehem, N.D., Bethlehem Luth. Church	29.17	29.17								
Oyens, Ia., S.S. of Gethsemane Luth. Church	22.00	22.00								
Clifton, Ill., Luth. Ladies' Aid, gift divided among the three Homes	16.40	16.40								
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. S.S., collection at Christmas pro- gram for our three Children's Homes	25.30	25.30								
Kankakee, Ill., St. Ansgar Luth. Church	60.00			60.00						
Kankakee, Ill., Mission Circle of Ansgar Church in memory of Mrs. Laurits Phillips	2.00									2.00
Kankakee, Ill., Mission Circle of Ansgar Church	47.00		8.00				8.00	15.00	8.00	8.00
Chicago, Ill., Our Savior's United Luth. Church	20.38	20.38								
Blair, Nebr., in memory of Rev. Hans Nielsen: the Lutheran Guild \$5, Mr. and Mrs. P. C. Sorensen \$5, Mrs. Nels Svendsen \$1	11.00									11.00
Audubon, Ia., Mrs. Elsie K. Kryger, \$10 each for the Elk Horn and Waupaca Homes	70.00	20.00			30.00	10.00			10.00	
Coulter, Ia., Mrs. Peter Madson and family in memory of husband and father	75.00				25.00	25.00		25.00		
Hutchinson, Minn., Main Street Luth. Church	60.00			60.00						
Hutchinson, Minn., Danish Ladies' Aid of Main Street Church \$10 for Equalization Fund and \$30 divided among the Children's Homes	40.00	30.00		10.00						
Luck, Wis., St. Peter's Luth. Church	3.00	3.00								
Northfield, Minn., a group of friends in memory of Mrs. Marie Hansen, Coulter, Ia.	22.00									22.00
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Sunday School, one-half of offering at Christmas program and collection by the congregation	41.22	41.22								
Audubon, Ia., Ejner A. Andersen in memory of Elmer Madsen of Audu- bon who was killed in action in the service of his country	5.00		5.00							
Laurel, Nebr., Mr. and Mrs. Curtis Crondall \$5, Mrs. Minnie Graver- holt \$10	15.00									15.00
Plentywood, Mont., C. M. Vesterby of Emmaus Church, Coalridge	30.00	10.00				5.00		5.00	5.00	5.00
Racine, Wis., Mrs. Louis A. Larson in memory of her parents, Mr. and Mrs. Carl D. Skov	25.00									25.00
Audubon, Ia., Rev. Erhardt Nielsen, Iowa District refund	10.00				10.00					
Jacksonville, Ia., Bethlehem Lutheran Church	276.84		177.36							99.48
Camp Douglas, Wis., St. Stephen's Luth. Church \$13.65, John Hansen (New Lisbon) \$10	23.65									23.65
Camp Douglas, Wis., St. Stephen's Luth. Church, offering at Christmas program \$11.89, Mr. and Mrs. John Mortensen \$10	21.89	21.89								
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Sunday School	70.00	30.00	15.00			20.00		5.00		
Harlan, Ia., Lutheran Ladies' Aid of Immanuel Church	100.00	25.00	25.00		15.00	10.00				25.00
Staplehurst, Nebr., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	5.00					5.00				
Des Moines, Ia., Bethesda Luth. Church	70.00			70.00						
Coulter, Ia., Mrs. N. R. Christensen in memory of Nels Petersen from friends	15.00				15.00					
Summit, Minn., St. Ansgar Luth. Church, Christmas offering	15.88	15.88								
Geneva, Minn., Sewing Circle of Community Luth. Church for Bethany Home, Waupaca	10.00	10.00								
Geneva, Minn., in memory of Mrs. Nels Lyndorff from the Kaushagens	2.00				2.00					
Total	39457.07	4516.25	6500.80	7150.79	7087.35	2078.64	165.66	3383.26	603.34	7970.98

H. J. Hansen, Treas.

Received with thanks. Blair, Nebr., Dec. 29, 1944.

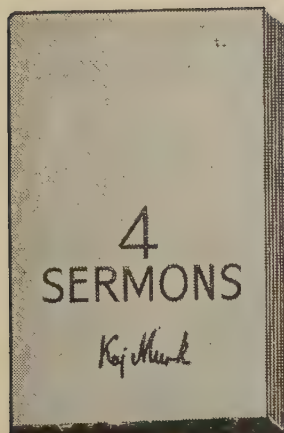
EXTRA SYNODICAL

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Luth. World Action	Gossner Mission
Previously acknowledged	21313.27	1835.56	1681.56	557.04	928.69	16290.42	20.00
Kenosha, Wis., St. Mary's Luth. Sewing Circle	25.00	25.00					
Sheridan, Mich., Mrs. N. P. Larsen	4.00	2.00			2.00		
Brush, Colo., Mr. and Mrs. H. C. Kjeldgaard, \$10 of gift is for Santal Famine Relief	30.00	10.00	10.00		10.00	5.00	
Audubon, Ia., Eben-Ezer Ladies' Aid	15.00				10.00	5.00	
Omaha, Nebr., Miss Helen E. Rasmussen	5.00						
Warrenton, Ore., Mrs. Tolef Odland and children in memory of Mrs. Olga Kamp	1.00				1.00		
Wadney, Mont., Mrs. Andrew Lund	1.00				8.00		
Sidney, Minn., Mission Circle of Ansgar Church	8.00						
Kankakee, Ill., Mrs. Elsie K. Kryger	10.00	5.00			5.00		
Audubon, Ia., Mrs. Peter Madson and family in memory of husband and father for China Relief	25.00				25.00		
Geneva, Minn., Sewing Circle of Community Luth. Church for Fresno Service Center, a branch of the Lutheran World Action	10.00					10.00	
Total	21447.27	1877.56	1691.56	571.04	976.69	16310.42	20.00

H. J. Hansen, Treas.

Received with thanks. Blair, Nebr., Dec. 29, 1944.

Books on Famous People

FOUR SERMONS, By Kaj Munk.

Translated by Rev. J. M. Jensen

SERMON THEMES:

1. Christ and John the Baptist
"Truth can not be pickled"
2. The Christ Child and Stephen
"Let men stop being beasts—"
3. Christ and Denmark
"Jesus . . . Who compels me"
4. God and Caesar
"Christianity takes orders from nobody"

40c net \$4.00 dozen
postage extra

The three "confiscated" sermons by the late Pastor Kaj Munk in Denmark, plus a fourth originally translated in England—all of which have appeared serially in "The Ansagar Lutheran," and are now available in booklet form, supplemented by an orientating preface and a four-page biographical sketch of the author.

A careful perusal of the contents of this booklet will contribute largely to a better understanding of the life and work of the martyred patriot preacher as well as of present conditions in Denmark.

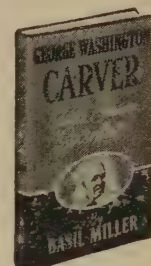
DAVID LIVINGSTONE, Basil Miller. This is an intensely interesting biography of a truly great character. Dr. Miller has graphically presented the life, work and career of this courageous Scot, revealing him as adventurer, explorer and man of God. The frequent references and quotations from Livingstone's writings and personal diary give the reader a remarkable insight into African customs as well as the African heart. A thrilling biography told in a graphic manner. Price, \$1.50.

FORMATIVE YEARS OF MARTIN LUTHER, B. K. Kuiper. The writer tells the story of the first thirty-four years of Martin Luther's life in this book. An understanding of the development during these formative years is essential to a true estimate of the great reformer. The work shows clearly how Luther's outer career and inner development articulate; it recognizes the guiding hand of God and the illuminating influence of His spirit in Luther's life. This book gives a more thorough and detailed study of the youthful years of the reformer than do any of the popularly available biographies. Price, \$1.50.

YANKEE FROM OLYMPUS, Catherine D. Bowen. This is the story of a great American, Justice Holmes and his family. It is also, because they were an essential part of him, the story of the distinguished men from whom he sprang:

his Calvinist grandfather Abiel and his father, Oliver Wendell Holmes, Boston's witty poet, professor of anatomy and "Autocrat of the Breakfast Table." In these three divergent lives the gulf between the generations is poignantly revealed; yet a common strength united them, and together they bear witness to the richness and continuity of American life. Price, \$3.00.

GEORGE WASHINGTON CARVER, God's Ebony Scientist, by Basil Miller. Read this unusual biography of an unusual man whom the Lord set apart, because he gave God full opportunity to work through him. As a slave boy he was captured by night riders and traded for a horse; as a youth he fought for an education against the most adverse circumstances; and as a man he rose by sheer hard work and faith in God to be one of the world's greatest scientists. This is the story of George Washington Carver, a story that should thrill every American and inspire all to higher endeavor. Price, \$1.50.

GEORGE WASHINGTON CARVER, by Rackham Holt. Another outstanding biography on this great personality. Price, \$3.50.

THE CHIANGS OF CHINA, Elmer T. Clark. Running throughout this thrilling story of this famous Chinese family, is the thread of religious influence which makes sense of things that have startled and puzzles the world—the conversion of Generalissimo Chiang, the New Life Movement, the Sian kidnaping, the charmingly paradoxical personality of Madame Chiang that has captured all America. These and much more make up the story told in this volume—a story that is not only fascinating to read but also basic for understanding the Orient today. Price, \$1.00.

AND THEY SHALL WALK, Sister E. Kenny. Sister Elizabeth Kenney is the Australian nurse who has brought a new and amazingly successful technique to the treatment of paralysis. In these pages, she has set down the thrilling record of a life which, in many of its aspects, has been a battle fought against forces entrenched in precedent and armored in tradition. Price, \$3.00.

I WANTED TO SEE, Borghild Dahl. This is the inspiring story of a woman's lifelong battle against the tragic handicap of blindness. Miss Dahl says: "The book is simply the story of how I managed to lead a fairly useful and certainly a full and happy life. From my earliest years, my entire effort was concentrated on working and playing as other people with good vision did. I wouldn't admit, even to myself, that I was "different." Price, \$2.00.

PERSONALIZE YOUR BOOKS WITH BOOKPLATES

FIESTA BOOKPLATES. Printed in six rich colors, beautiful designs, fine printing. Bookplates make enduring gifts for all booklovers.

Price, 25c per package of 25.

Your name imprinted for \$1.00 per 100.

ECCLESIASTICAL BOOKPLATES. Eight different designs representing a remarkable background of religious and architectural knowledge, combined with artistic talent. They are appropriate for private or institutional use, as occasion suggests. Printed in five rich colors. Price, \$1.00 per box of 100. Your name imprinted for \$1.00 per 100.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street

X

NEW YORK MEN
89 E 57TH ST
NAT'L LUTHERAN COUNCIL
REFERENCE LIBRARY

Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 17. JANUAR, 1945

NR. 3

3. Søndag efter Helligtrekongersdag

DEN TRO, DER KAN VOKSE

Af Pastor Carl Christensen (Danmark)

Luk. 17:5-10: Og Apostlene sagde til Herren: „Giv os mere Tro!“ Men Herren sagde: „Dersom I havde Tro som et Sennepskorn, da kunde I sige til dette Morbærfigentræ: Ryk dig op med Rode, og plant dig i Havet, og det skulde adlyde eder. Men hvem af eder, som har en Tjener, der pløjer eller vogter, siger til ham, naar han kommer hjem fra Marken: Gaa straks hen og sæt dig til Bords? Vil han ikke tværtimod sige til ham: Tilbered, hvad jeg skal have til Nadvere, og bind op om dig, og vart mig op, medens jeg spiser og drikker; og derefter maa du spise og drikke? Mon han takker Tjeneren, fordi han gjorde det, som var befaleet? Jeg mener det ikke. Saaledes skulle ogsaa I, naar I have gjort alle de Ting, som ere eder befalede, sige: „Vi ere unyttige Tjenere; kun hvad vi vare skyldige at gøre, have vi gjort.“

Ja, hvad er Tro? Og hvordan er den rigtige Tro? Hvem er i Stand til at svare?

Saaдан har ærlige Sjæle spurgt under alle Himmelstrøg og til alle Tider og spørger endnu. Og der har alle Dage været Fuskere nok, som tog sig en dybsindig Mine paa og gav sig af med at svare, med ophøjjet Foragt for Sagkundskaben. Og der er endnu nok af den Race, der gaar rundt med den Floskel: Enhver bliver salig ved sin Tro.

Men spørger vi Jesu egne Apostle, som endnu gennem deres Skrifter taler til os, saa svarer de: Tro, det er Samliv med Jesus Kristus, Guds Søn og vor eneste Frelser. Og spørger vi Guds Menighed, som har døbt os, saa giver den os den apostoliske Trosbekendelse.

Troen er nemlig ikke noget saa overaandeligt og dybsindigt, at jævne Folk ikke kan faa fat derpaa. Troen svarer til et bankende Hjertes dybeste Behov — til, hvad du og jeg inderst inde trænger til. Og hvad er det? Gud, Hans Kærlighed og Tilgivelse, Hans Kraft og Liv. Slaa da dit Ny-Testamente op og læs de fire Evangelier, bekend din Daabs Pagt. Saa ved du, hvad Tro er, og hvordan den rigtige Tro er. Den maa have det rette Indhold; men den maa ogsaa være af den rette Art, være en levende og ikke en død Tro.

Vor Søndagstekst fortæller os om, hvordan Jesu Apostle en Gang bad Ham: Giv os mere Tro! De syntes at mene, at de havde nogen Tro, bare ikke nok. Men i sit Svar siger Herren dem, at havde de blot den rigtige, den levende Tro, saa gjorde det ikke det mindste, om den var saa lille bitte som et Sennepskorn; blot den var levende, saa kunde den udrette det underfulde, ja faa Morbærfigentræet til at plante sig selv ude i Havet. — Der er adskillige pæne Folk, som gaar rundt og siger: Vi har rigtignok vor Tro i Orden og har aldrig tvivlet. Men man fryser ved denne Snakken om Tro, thi den præger ikke deres Færd og lever ikke hverken i deres Handling eller Udtalelser. De bør se sandt paa sig selv og sige som en gammel Dame, jeg kender: Her sidder jeg med min døde Tro! En død Tro, den kan være korrekt og uangribelig som en Katekismus; men det er bare død

Lærdom, som ikke frelser — en Skuffe-Religion, som aabnes ved visse Lejligheder, men intet har at gøre med Livets andre Rum. En saadan kan jo tage sig pæn ud for udenforstaaende. Men Gud ser paa Hjertet, dit og mit, og han spørger: Har du levende Tro, Tro som et Sennepskorn, Tro, som kan vokse?

Den levende Tro stammer fra Gud selv. Som der staar i vor Salmebog Nr. 504: „Vor Tro er den Forvisning paa, at vi Guds Naade have, som ingen af sig selv kan faa, men den er Aandens Gave.“ Den kan fødes under voldsomme Kampe eller stille Udvikling; men den kommer fra Gud, ved Hans Aand, og man ved det og kan sige: Nu tror jeg. Den Tro er Samliv med Jesus Kristus, virkeligt Samliv, som præger Ens Tilværelse, ja vender op og ned paa Ens Indre. Intet er i den Grad nærgaaende som den levende Tro, den vil blande sig i alt. Den vil have hele Nøgleknippet til mit Livs Gemmer, og er der bare en eneste lille Nøgle, jeg ikke vil udlevere, da viger Freden. Saa levende en Ting er Troen. Den er jo et virkeligt Samfund med den levende Gud: Jeg maa helt derned, hvor jeg bøjer mig for Hans Vilje, og dernede faar jeg Freden over al Forstand, en Forvisning uden Slinger, ja og Guds egen Kraft. Intet mindre. Det var saadan, Apostlene havde det, da disse Par ulærde Bønder og Teltmageren Paulus udførte Verdenshistoriens Mirakel: Plantede Guds Riges Morbærfigentræ i Hedningeverdenens guld Hav. Gud handlede gennem dem. Det var den Tro, som kan vokse, fordi den var levende. — Men den Tro gør sig aldrig stor. Den føler sig ofte mindre end alt andet i Hjertet — som Sennepskornet, der er mindre end andet Frø. Den er ved at blive borte mellem Fingrene paa En. For den er kun eet stort: Guds uendelige Naade for Jesu Skyld, Guds ubegrænsede Kraft gennem Hans lydige Tjenere. Ja, lydig Tjeneste og levende Tro hører sammen, som ogsaa Herren siger det i Dagens Tekst om Tjeneren, som pløjer og vogter, og naar han kommer fra Marken værsgod maa opvarte sin Herre og saa endda ikke skal gaa og mene, at han fortjener Tak for det, for det er jo da bare hans Skyldighed. Ja, saadan er Troens Sindelag. Det er jo lidt anderledes, end mange Husassistenter og Kontordamer og Kommis'er og Kapellaner gaar og mener. Vor Tro fører os altid ind i Ydmygelse, hvor vi stammer: „Vi er unyttige Tjenere; kun hvad vi var skyldige at gøre, have vi gjort.“ Vi skal nok lære, hvad jævn Pligttroskab betyder i Guds Øjne, og at intet ærligt Arbejde er for ringe i Hans Tjeneste. Og vi skal ogsaa nok lære, at Han vil opvartes af os i hele vort Liv ved Kærlighedens Tjeneste blandt vore Omgivelser og i Hans forskellige Menighedsarbejder. Ydmyg Lydighed, det er al levende Tros Virkemaade og Livsytring. Den Tro frelser. Den Tro vokser. For den er levende. Har du saa den?

T R O

I.

Af Pastor C. Hoffmann-Madsen, København

(Matth. 8:1-13, Dagens gl. Ev.)

„Har du prøvet at tro paa din Frelser,
Naar dit Hjerte var tynget og træt?
Har du kendt, at ved Troen paa Jesus
Bliver Livet og Vandringer let?“

Det er saadanne Spørgsmaal, Evangeliet her stiller os.
Kan nu du, der læser dette, give samme Svar, som vi finder
i Sangens Fortsættelse?

„Ja, jeg har prøvet at tro paa Jesus,
Og jeg har fundet, at det gaar an.
Hvad ingen andre i Verden kunde,
Det baade vilde og kunde han.“

Hos Høvedsmanden finder vi en stor Tro. Der er Mennesker, der grundigt misforstaar den Sag. De mener, det gælder at have en stor, stærk Tro og følger da ogsaa sig selv saa bombesikre paa deres Tro d.v.s. de tror paa deres egen „Tro“! Men Spørgsmaalet er ikke, om du har en stor eller en lille Tro, men om du overhovedet har Tro og Tillid til din Frelser. Se paa de to troende i Evangeliet. Den spedalske kom frem for Jesus med en bævende Tro, der fik ham til at kaste sig ned for Herrens Fødder. Det afgørende for os er, at vi kommer i den samme Stilling til Jesus. Hvad Slags Nød, der tynger vort Hjerte, — den største Nød er dog vor Synd. Maa Herren se dig paa Knæ for dine Synders Skyld, saa betyder det mindre, om din Tro er stor eller lille, saa skal du erfare, at han er usigelig god mod den bævende Tro.

Høvedsmanden kom i den ydmyge Tro: Jeg er ikke værdig. — Skal du kende noget som helst til den store, stærke Tro, maa Herren have Lov at ydmyge dig. Har vi noget Krav paa Frelse? Vi klager ofte over mange Ting, men har vi i Grunden fortjent noget godt — blot en af alle de Gaver, vi har faaet? Maa vi ikke udbryde som Peter: „Gaa bort fra mig, thi jeg er en syndig Mand, Herre!“

Men lad os kun gaa til Jesus med vort bævende Hjerte i ydmyg Bøn. Han vil gøre den bævende Tro til en frimodig Tro. Naar vi ser paa dem, der blev hjulpet i Nød af Jesus, saa er det ikke dem, der forlangte og saa Tegn, før de vilde tro, men dem, der troede ham paa Ordet og havde nok i at tro hans Ord. „Sig det blot med et Ord!“ Kær Læser, hvis Jesus vil give dig et Ord for, at han elsker dig, har sonet din Synd og vil være din Frelser, har du saa ikke nok? Bøj dine Knæ under Bøn derom, saa vil han tale, og du vil tro og finde, at det gaar an — ja du vil juble:

Hvad ingen andre i Verden kunde,
det baade vilde og kunde han.

II.

Af Søndagens Evangelium ved Sognepræst Axel Bang,
Ansgars Kirke, Aalborg

„End ikke i Israel har jeg fundet saa stor en Tro.“

Matth. 8:10.

Naar man i en Flok af Konfirmander spørger om, hvad der i en bestemt Situation kræves af Mennesker i Forhold til Gud og venter, at Svaret maa blive f. Eks. „Lydighed“ eller „Oprigtighed“, sker det i de allerfleste Tilfælde, at Svaret bliver „Tro“! Det tyder paa, at de unge har faaet en Fornemmelse af, at det aldrig kan være helt galt at nævne dette Ord, men samtidig viser det, at de ikke har megen Forstaaelse af, hvad Ordet virkelig betyder.

Det er der iøvrigt ogsaa mange voksne, der heller ikke har. For de fleste er Tro Udtryk for noget meget svæven-

de. At tro er enten uden nogen større Overbevisning at gaa med til Guds Eksistens, uden at denne Indrømmelse ellers har nogen Indflydelse for ens Tilværelse, eller ogsaa opfatter man det at tro som en lidt letsindig Indladen sig med det usynlige, som muligvis er eller som muligvis ikke er.

Men i al Almindelighed at gaa med til, at Gud eksisterer, har intet med den Tro at gøre, Jesus her taler om; Djævelen tror ogsaa paa Guds Eksistens, uden at det giver ham Ret til at kalde sig en „troende.“ Derimod finder mange i Søren Kierkegaards Ord nu, at Troen er Springet ud paa de 70,000 Favne Vand, en Bekræftelse paa, at Troen er den letsindige Indladen sig med det uvisse; men de glemmer, at Springet foretages i Tillid til et Ord, et Ord af ham, paa hvem man ikke tvivler. Naar Far er gaaet ned i Kælderen, og den lille 4-Aars Pige staar oven for Lemmen, kan hun ikke se Far dernede i Mørket; men naar Far siger: „Spring blot ned!“ — saa springer hun i Tillid til Fars Ord.

Det er Tro: at stole paa Ordet, gribe om Ordet og lyde Ordet. Tro er Tillid, Fortrøstning og Lydighed. Det vilde hjælpe paa Forstaaelsen, om Sprogbrugen blev ændret, saa man ikke sagde: „at tro paa Gud“, men „at tro Gud.“ Det er dette Hjertets Tillidsforhold, som vi finder i det gamle danske Udtryk: Hun gav ham sin Tro. Det er den fulde Overgivelse til den, man har ubetinget Tillid til, og som man derfor gerne vil følge til sine Dages Ende.

Der er mange Mennesker, som ikke kan forstaa, hvad Jesus har med denne Tro at gøre. De tror paa en god og venlig Gud, for hidtil er det gaaet dem godt her i Livet „med Guds Hjælp“, og det skal ogsaa nok gaa i Fremtiden „med Guds Hjælp.“ Men den Dag, da den jordiske Lykke gaar i Grus, — hvor er da den gode Gud? Eller den Dag, da ens egen Synds Virkelighed og Gru for Alvor bliver levende for ens Sjæl, da Gud ikke længer er den rare Gud, men den hellige Gud — hvad da? Hvor paa bygger man da sin Tro?

Der er kun eet — nej, kun een at bygge Troen paa, Jesus Kristus, det Guds Ord, som Julenat blev Kød og tog Bolig iblandt os. Han forkyndte os, at Gud er der, ogsaa naar Spurven falder til Jorden; han forkyndte ikke, at Spurven ikke skulde falde til Jorden, at vi ikke skulde blive syge, at vi ikke skulde lide, at vi ikke skulde dø, men at Gud endda vil være der og følge os, som en Far sit Barn. Han døde paa et Kors for at kunne forkynde os alle vore Synders Forladelse. At leve sit Liv paa det Ord, at tro Jesus, det er Tro, den Tro, som frelser.

TRO OG TRO

Øjensynlig under Trykket af en personlig Sorg skriver en dansk-amerikansk Journalist — „vi maa kaste alt det, vi troede paa, bort, det dueede ikke.“

Det kommer dog ganske an paa, hvad det var, man troede paa.

Hvis man troede, at Krig er den højeste Form for Tilværelsen — hvis man derfor troede, at Retten sidder i Spydssdagen — hvis man troede at der er en Raceforskel, der berettiger den ene Race til at holde den anden nede i Slavekaar — hvis man troede at det materielle Velvære var det væsentlige og at derfor den, som ikke havde noget, havde Ret til at tage fra dem, der havde noget — at det f. Eks. ogsaa gjaldt Nationerne, saa den Nation der ikke havde Raamaterialer ikke behøvede at købe dem i Verdensmarkedet, men havde Ret til at tage det med Magt fra dem, der havde disse Raamaterialer — hvis man troede, at den enkelte Personlighed i og for sig ikke betød noget, kun som Medlem af Gruppen, enten den saa er stor eller lille — hvis man troede, at der var Overmennesker, der kunde sætte sig

ud over alle Hensyn og forlange, at Mennesker skulde underkaste sig deres Vilje.

Hvis man kort sagt havde gammel hedensk Tankegang, hvad man meget godt kan have, selv om man ikke tror paa Odin og Thor, som er blevet genoplivet i vor Tid og som er blevet saa farlig, fordi tekniske Hjælpemethoder, som Oldtidens Hedenskab ikke kendte til, staar til Raadighed for Nutidens, saa vil jeg antage, at det er bedst at opgive den Tro, for det har vist sig, at det fører til Undergang og Elenighed.

Det er i og for sig ikke noget nyt, for Historien bærer Vidnesbyrd om det paa mange af sine Blade.

Man kunde i Grunden vente, at Mennesker, der havde den Tro vilde være glade ved, at man nu har gjort Alvor af den Tankegang og ikke pynter sig med gamle Fraser.

Saa der aldeles ikke er noget at beklage sig over hvis der myrdes og ødelægges.

Det er jo som det skal være.

Men de er jo ikke glade for det.

Hele den Tankegang, at den stærke har Ret til at leve og at den svage maa finde sig i at gaa til Grunde — at Tilværelsen i sit Fremskridt er betinget af denne ubarmhertige Kamp, hvor Individet ikke betyder noget uden som et Led af Folkegruppen — og at Krig er en biologisk Nødvendighed, det lyder virkelig meget fornuftigt og er videnskabelig vel underbygget.

Man har ganske vist opdaget at der er meget, som var videnskabelig slaaet fast, men som man alligevel har maattet opgive som ganske uholdbart, saa det kan jo ogsaa ganske godt tænkes, at der er mere der maa opgives. —

* * *

Men hvis man troede, at Mennesker — alle Mennesker — har visse Rettigheder, som ingen har Lov til at berøve dem, Ret til Liv og Frihed og Ret til at leve et lykkeligt Menneskeliv.

Hvis man troede, at alle Mennesker er af eet Blod og at der derfor ikke er Herrefolk og Slavefolk.

Hvis man troede, at det var den stærkes Pligt at beskytte den svage — hvis man troede at Kærlighed er Livets Grundkraft og at derfor som Dansken siger: „stærkest er immer det milde.“

Hvis man havde den urimelige Tro, at alle Mennesker er Børn af den samme Fader, det Navn som kristne Mennesker tør bruge om Gud — den almægtige, Himlens og Jordens Skaber.

Hvis man troede, at Egenkærlighed og Magtbegær er af det Onde — er Synd mod Menneskets Væsen, men at Synden kan overvindes hvis man giver sig Aand i Vold.

Hvis man troede, at Mennesker — alle Mennesker var værdifulde, fordi de havde i sig Mulighed for evigt Liv.

Saa er det vist ikke værd at opgive den Tro, men det er mere betimeligt at gøre Alvor af den — saa det ikke er noget man pynter sig med, men det virkelige Grundlag for Samlivet blandt Mennesker.

Saa vil man opdage at det er Vejen og Sandheden og Livet, den eneste Frelse for Slægten; selv om det synes nok saa urimeligt, saa er det denne urimelige Tro, der kan overvinde Verden og skabe blandt Mennesker Riget med Fred og Retfærdighed og Fred og Glæde; det som kristne Mennesker kalder for Guds Rige.

A. Th. Dorf.

Troen kan gøre det allerstørste, — naar den skal; men den skal gøre det allerringeste, — naar Herren vil det, og det meste hernede i Livet er nu Smaating.

—Olfert Ricard.

LEV I HAAB

Det er saa tungt at bære,
det Kors Gud lægger paa;
maa vi af det dog lære
i Bøn til Gud at gaa.

Han er den store Hyrde,
der stiller hvert et Savn;
han er vor store Fader —
O, slut dig i hans Favn.

Han vil saa gerne være
vor Ven i Liv og Død;
han vil saa gerne bære
vor hele Syndenød.

O lad os altid ile
i Bønnen til ham hen.
Saa faar vi evig Hvile
hos ham i Himmelen.

Der slukkes alle Sorger,
der stilles og hvert Savn,
naar frelst vi bliver Borger
i Himlens skønne Stavn.

Mrs. Anna K. Larsen,
Beresford, S. D.

ALT I HAM

Din, o Jesus, maa jeg blive,
din ved Tro fra Dag til Dag,
din ved Naaden holdt i Live,
din naar selv jeg er saa svag,
din naar Venner faa jeg finder,
din naar Legems Kræfter svinder,
din naar jeg er mest forladt,
din, min Frelses dyre Skat.

Er jeg din, da er jeg mægtig,
er jeg din, da er jeg glad,
er jeg din, da er jeg trøstig,
er jeg din — da ej forladt.
Er jeg din, da kan jeg bede,
er jeg din, da er jeg rede,
er jeg din, da faar jeg alt,
er jeg din — min Skyld betalt.

Uden dig er intet værdigt,
uden dig er intet færdigt,
uden dig ej findes Fred,
uden dig — et øde Sted.
Uden dig kan intet trives,
uden dig alt sønderrives,
uden dig kan intet staa,
uden dig maa alt forgaa.

Tak, o Jesus, for din Naade,
tak for du blev Menneske,
tak for Helligaandens Gave,
tak at du det saa lod ske.
Tak for du i alt er prøvet,
tak fordi du kender Støvet,
tak fordi du ofred dig,
tak for alt du giver mig!

Efter „Ev. Sendebud.“

Fra Danmark

(Indføjes her, da den sædvanlige Plads er optaget af andet denne Gang.)

Julen i Danmark. Den 8. Dec. meddelte Radioavisen, at visse Gader „som i tidligere Aar“ (noget vi ikke vidste) vil blive afspærret visse Dage i Julen. Saaledes hed det, at Strøget vil blive lukket for al Trafik Søndagene den 10.-17. og 24. December fra 2 Eftermiddag til 10 Aften; og fra 18. til 23. Dec. tillades ingen Færdsel fra Raadhuspladsen til Kongens Nytorv indenfor de samme Timer. Dette gælder ogsaa de samme Dage for Farvergades, Kompagnistrædes og Læderstrædes Vedkommende, og for al Trafik fra Højbroplads til Raadhuspladsen.

Den 10. December hed det i den tyske „Radioavisen,“ at Folk til Trods for det triste og kolde Vejr kom ud for at se paa det pyntede Juletræ paa Raadhuspladsen. Og som det kun var Vejret, der var trist og koldt, og ikke danske Sind og danske Kakkelovne, og som om Krigen mod Tyskerne kun eksisterede uden for Danmark, lød det hyklerisk over den tyske Radio, at „Begivenhederne i Udlandet ikke vil afholde Danskerne fra at fejre Julen efter dansk Skik og Brug.“

Allerede saa tidligt som 7. December begyndte Salget paa Københavns Hovedbanegaard af Jernbanebilletter for 21. Dec. I Løbet af en Time var alle disponible Billetter udsolgt. Folk, der stod i langt Kø, maatte gaa hjem uden Billet. Næste Dag solgtes Billetter til Afrejse 22. og 23. Dec. Det var ikke mange, der kunde komme hjem til Jul.

I Jylland har Folk jo forholdsvis let Adgang til at plukke Juletræer. Det saa først ud til, at ingen Juletræer vilde naa København, men saa var det, at Hedeselskabet fandt Lejlighed til at sende 100.000 Træer til Hovedstaden, saa i hvert Fald hver andet Hjem kunde faa sit Træ.

Den 28. Dec. ankom 13 danske Flygtninge til Sverige. De havde maattet leve skjult i Danmark i 3 Uger, mens Gestapo var paa Jagt efter dem. De havde haft en besværlig Flugt i en gammel Robaad, der var belavet paa 4 Personer. De havde ikke haft nogen hyggelig Jul. Kun een af dem havde tilbragt Juleaften i Familiens Skød.

De vilde ikke tale om deres egne Bedrifter. En af Flygtningene havde været Vidne til Tyskernes Ødelæggelse af Ø. K.s Bygning Kl. 5:30 om Morgenen. Vagtværnet var blevet alarmeret af Folk, der havde anet Uraad. Men Vagtværnet blev standset med et tysk „Holdt.“ Derefter, heder det, blev Vagtmændene tvunget til at anbringe Sprængladninger og Brandbomber, hvorefter alle blev anmodet om at forsvinde. Gerningsmændene ventede, indtil Bomberne gik af, hvorefter de kørte bort i Biler, hvoraf nogle havde Besættelsesmagts Numre.

Mægtige Julebaal tændtes i Sverige ved Øresundets Kyst paa Stranden ud for Helsingborg. Saaledes har Svenskerne lyst Julehilsen ind over Danmark under Besættelsen. Byens Borgmester talte atter denne Jul. Men for første Gang siden 1940 kom der intet Baalsvar fra den danske Kyst. Tre Tusinde Mennesker stod paa den svenske Strand, deriblandt mange danske Flygtninge — saa nær Danmark og dog saa fjernt! De søgte forgæves efter Lysglimt fra det mørklagte Danmark. Men de vidste, at det var ikke Danmarks Skyld. Men over den svenske Radio lød Julehilsener til Flygtninge i Sverige — Julebud paa 14 forskellige Sprog. I Stockholms Stadshus var 700 Flygtninge fra 12 forskellige Lande Stadens Gæster til Julehøjtid. Og Byens Talsmand hyldede „alle dem der kæmper mod Barbari og Despoti. Takket være deres Kamp kan vi med Tillid imødesee

en Fremtid trods den Hjemløshed af Elendighed, der skyldes magtsyge Individuer besatte af Storhedsvanvid,“ sagde han.

En ledende Artikel i Nationaltidende hylder Danmarks Dronning, hvis Fødselsdag er Juleaftens Dag. Artiklen slutter med at udtrykke Haabet om, at Dronningens Ønsker for det kongelige Hus og det danske Folk snart maa gaa i Opfyldelse, og at hun endnu i mange Aar maa beklæde den høje Plads, som hun har udfyldt med saa stor Hæder.

En københavnsk Avis offentliggjorde i Torsdags en tysk Bekendtgørelse, at en Jernbane-Fangevogn, der blev benyttet til Transport af Fanger til Frøslev Lejren var blevet ødelagt ved en Bombeeksplosion Lille Juledag, af hvilken Grund Fanger herefter maa beforders i almindelige Godsvogne. Avisen tilføjer, at Tyskerne ofte benytter den Slags Befordring, og da de har mange flere Fangevogne, saa maa Brugen af aabne Godsvogne betragtes som Straf.

Nytaaer i Danmark. Dagens Nyheters Malmø Korrespondent skriver den 1. Januar, at Nytaaer i Danmark var mærket af Tidens Alvor. Nytaarsaften blev ikke skudt ind som i de gode gamle Dage, og man savnede ogsaa mange andre Ting, der plejede at gøre Nytaaer til Folkefest.

Folk foretrak at blive hjemme og i Tavshed se det gamle Aar gaa ud. Restaurationer var lukkede hele Nytaarsdag. De faa, der aabnede, havde kun faa Gæster og meget lidt Mad. Afbrydelsen i Tilførsel af Fødemidler satte ogsaa sit Mærke paa Helligdagene.

Vagtværnet havde ventet Uroligheder, men dette gik ikke i Opfyldelse. Ganske vist lød der Skud her og der, men Skydning er nu saa almindelig, at det ikke mere vækker Sensation.

Kongefamilien fejrede Nytaaer i Stilhed. Kongen deltog i en Frokost, men Nytaarsstaffet var — ligesom i 1943 — aflyst. Der var ingen Nytaarsmodtagelse, og der faldt ingen Dekorationer. Nytaaer oprandt under den største Alvor og fandt kun Udtryk gennem livlig Kirkegang. Midnatsgudstjenesten har aldrig før haft saa stor Tilslutning.

Churchills Nytaarshilsen, skrives der fra Malmø til „Expressen,“ har været Samtaleemnet og har opmuntret Danskerne; og Invasionsrygter er igen i Omløb. Man maa derfor vente, at den tiltagende Modstandsbevægelse vil fortsættes. En Plakat med anti-tyske Valgsprog opslaas overalt. Den underjordiske Nyhedstjeneste virker med fantastisk Dygtighed og Fart, og de danske Rundkastninger fra Stockholm og London er af uvurderlig Nytte.

I en Nytaarsleder udtrykker „Nationaltidende“ Haabet om, at Krigen vil ophøre i 1945: — „Foruden det Haab besjæles vi ogsaa af den Tillid, at komme hvad der vil, saa er vort Folk nu saa prøvet og hærdet, at vi ved Hjælp af en indre Solidaritet og Selvdisciplin vil være i Stand til at opfylde alle de Krav, som Skæbnen maatte stille. Vi har lært under Krigen, at Enighed og Sindsro giver Styrke. Vi kan lide og miste, men saalænge som vort Folk bevarer sin besindige Dømmekraft og urokkelige Vilje til at holde sammen, er Folkets Sjæl usaarbar.“

En dansk Præst i Sverige udtrykte ved Nytaaret Taknemmelighed overfor alle, som fortsætter Kampen, „medens vi her i Sverige maa nøjes med at gaa i Forbøn, særlig for Danmarks Frihedsraad og Sabotørerne. Vore Tanker gaar først og fremmest frem til dem, der ofrer sig i denne Kamp. Vi, der maa vente her i et frit Land, har ikke Lov til at beklage os over, at vi maa vente. Vore Tanker og vor Forbøn gælder dem, der under daglige Lidelser og Kampe maa afvente Frigørelsen.“

Mord og Voldshandlinger. I København, siger man, gaar der ikke en Dag, uden at Folk bliver skudt af „Schalburg.“ (Fortsættes paa Side 13)

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøyle rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøyle bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Camp Douglas, Wis. Pastor Tennesen meddeler, at et af de ældste Medlemmer af St. Stephens Mgh., den 98 Aar gamle Maren Jensen (Mrs. C. C. Jensen) afgik ved Døden d. 31. Dec. Begravelsen fandt Sted d. 3. Jan. Hun var født paa Drejø d. 11. Okt. 1846 og udvandrede til Amerika i 1894. I 40 Aar boede hun og hendes afdøde Mand paa en Farm nær Camp Douglas; i de sidste ti Aar havde hun Op-hold hos Hans J. Jensens. Paa Grund af en Skade, hun paadrog sig ved et Fald sidste Aar, har hun ikke været i Stand til at deltage i Gudstjenesterne, som ellers var hendes Lyst og Glæde. Hun elskede Kristus og hans Kirke; nu er hun saa gaaet fra et sjældent langt Liv i den stridende Kirke til den triumferende histoppe, hvor Tiden ingen Ende har og Livet ingen Sorger. En Datter i Danmark over-lever hende.

Audubon, Iowa. Vor Korr., Mrs. Wilhelmine Magnussen, skriver: Da vi havde Menigheds-Aarsmøde her i Vor Frel-sers Mgh. d. 2. Jan. blev det vedtaget med 76 mod 16 Stem-mer at ansøge om Optagelse i Den forenede danske Kirke (som Menigheden siden dens Tilblivelse for næsten 40 Aar siden har faaet Betjening fra og har støttet. Den er nu een af de ti største i Samfundet. Red.) Flere Medlemmer burde have været tilstede, da der endogsaa serverdes en dejlig Middag før Mødet. Men Vejret saavel som Benzinbe-holdningen var ugunstig. Men naar man kun forstaar Stil-lingen ret, vil vi vist alle blive glade ved den Vedtægt. Det er jo muligt, at der ikke sendes Delegater til Samfundets Aarsmøde i Aar alligevel, da højere Vedkommende har an-tydet, at alle saadanne Møder bliver aflyst paa Grund af Trafikbegrænsning.

Sorgen har ogsaa gæstet os her i den senere Tid. Vi har nemlig maattet føje tre Guldstjerner til vort Service Flag. Den første var Harold Boye, Søn af Hans Boye, der var Flyver og blev skudt ned over Holland sidste Efteraar. Hans Broder Hans er i Kystvagten, og en Søster, Anna, er i WACS. Den unge Mand blev konfirmeret i vor Kirke vist-nok Aar 1941. Saa var der Elmer Madsen, som faldt d. 30. Nov. kort efter han kom til Krigsfronten i Tyskland. Han

blev begravet i Belgien af en protestantisk Præst. Som før berettet her i Bladet kom hans Broder Earl hjem til Sørgedusttjenesten i vor Kirke d. 24. Dec., men var saa uheldig at rejse tilbage til sin Lejr paa Vestkysten med det S. P. Tog, der forulykkede ude ved Salt-søen i Utah Søndag d. 31. Dec. Han døde af sine Kvæstelser paa et Luftskib, der tog saa-rede Soldater til et Hospital i Nevada. Hele Menigheden og Egnens Befolkning deler Sorgen med For-ældrene, Mr. og Mrs. Lars Madsen, og Familien. Earl Mad-sen frekventerede Dana College 1942-43.

Der har ogsaa været Bryllup. Nytaarsdag blev nemlig Lærerinde Theo Jensen, Datter af Mr. og Mrs. John Jensen, kendt ogsaa som fhv. Elev paa Dana College, gift med John (Sortedahl, hvis Hjem er i det nordlige Minnesota. Han er norsk. De venter efter en Bryllupsrejse at sætte Bo paa en Farm heromkring. Bruden har været Lærerinde her paa Egnen, samt i Nebraska, Sioux City og sidst i Ringsted, Ia. Ligesaa i vor Sommerskole mange Aar.

Kansas City, Kan. Pastor Ed. R. Andersen holdt Jul i Ra-cine, Wis., hos hans Søn og Familie, samt blandt gamle Ven-ner og Menighedsfolk. Hans yngste Søn Maynard, der er Løjtnant i Luftkorpset paa Østkysten, var ogsaa der paa Besøg. En aktiv Familie i Mgh. Walter Bohne, rejste til-bage til Chicago d. 31. Dec. for at optage en Gerning der. — Vore Blade har en aktiv Arbejder her i Mrs. Chr. Bork, 1907 W. 48th St., K. C., Kan. Hun solgte ogsaa 25 “Christ-mas Chimes” i Juletiden. — Ved et Juleudsalg, som Dor-cas Foreningen foranstaltede, indkom \$130.; desuden nød man et godt Fællesmøde med hverandre. — Ungdomsfor-eningen og Søndagsskolen havde et vellykket fælles Jule-lysprogram d. 17. Dec. Aften og Fællesbespisning derefter. — Brødrene Sgt. Roy og S. Sgt. Henry Wilhelmsen kæmper hver paa sin Front; Roy har modtaget to Bronze-Stjerner fornylig for Deltagelse i Kampene med at fratage Japaner-ne et Par Øer, og Henry fik sin Forfremmelse for Aktion paa den tyske Front. — Mrs. Katrine Knudsen, 81 Aar, af-gik ved Døden d. 11. Dec.

„Identification Tags“. Saaledes kaldes de Metalmærker — paa Størrelse af en Fem-Cent — som National Lutheran Service Commission for en Tid siden udsendte til Præsterne for at de skal sende dem videre til alle deres Medlemmer i vore Krigsstyrker. Disse opfordres til at bære dem paa sig (der er Hul i dem saa de kan fæstes til en Snor), og i Tilfælde af Nødhjælp vil andre vide hvilken Kirkeafdeling de skal henvende sig til. Vi haaber alle Præster sørger for at disse Mærker kommer ud.

Salems Mgh., Brooklyn, N. Y. Det glæder os at Mgh. ved-tog at indføre Bladplanen — et Kirkeblad i hvert Menig-hedshjem. Og L. U. haaber at faa adskillige nye Holdere iblandt de mange dansklesende Landsmænd der i Storbyen, selv om man har et godt lokalt dansk Ugeblad. Arne Lang-vad er betroet Hvervet som Bladkomite og vi ønsker ham baade Held og Lykke i Gerningen. — Det er interessant at erfare, at en af Mgh.s unge Tjenestemænd, Arthur Olsen, nu i London, er af militære Myndigheder opfordret til at tale regelmæssigt over Radio paa Dansk til Danmark. — S. Sgt. Aage Petersen blev alvorlig saaret d. 15. Dec. paa den tyske Front. — Af døde og begravede omtales fire Personer: Mrs. Pastor J. C. Carlsen, født 1884 i Danmark, død 3. Dec. i Pomona, Calif. og begravet d. 15. Dec. paa Ocean View Kirkegaard, Brooklyn, hvor ogsaa hendes Mand hviler; Nielsine Petrea Svarre, født 1877 i Nordby, Fanø, død d. 15. Dec. og begravet d. 18de.; Marie Jensen, født d. 11. April, 1893 i Rønne, Bornholm, død d. 6. Nov. og

Earl Madsen

begravet d. 9. Nov.; Niels Jensen Poulsen, født d. 8. Mar. 1885 i Danmark og begravet d. 10. Dec.

St. Pauli Mgh., Graettinger, havde sit aarlige Forretningsmøde d. 8. Jan. Indberetninger viste, at 31 er blevet optaget i Mgh. gennem Aaret, saa den nu tæller ialt 504 Sjæle, deraf 293 konfirmerede aktive, og ca. 100 passive eller bortrejste. (Maaske vi burde have en saadan Rubrik i vort statistiske Skema for at imødekomme denne Inddeling, der er ret almindelig nu. Red.) Der er 73 Medlemmer paa Service Roll. Gennemsnitlig har der været 225 Personer ved de to Kirkers Gudstjenester gennem Aaret, 163 i Bykirken og 62 paa Landet. Indtægterne beløb sig til \$8114.05 og Udgifterne \$6278.24. Godt \$2000 blev afbetalt paa Mgh.s Gæld. Særlig glæder man sig over den Offervilje der har været udvist Missionen, ialt nær \$1500, over 100% mere end i 1941 til samme Opgaver. Pastor Fred Jacobsen er Mgh.s Præst.

Pastor Silas Larsen, Scranton og Coon Rapids, Iowa, har resigneret sit Kald der for at modtage et fra vor Menighed i Cushing, Wis.

Pastor P. C. Jensen, dette Blads Redaktør, resignerede som Præst for Emmaus Mgh. i Kennard d. 7. Jan. og agter at fratræde ved Paasketid. Kaldet der burde have en heltids Arbejder, og der er nok for en Mand at varetage med Redaktionen, Statistik og Historiearbejdet alligevel. Pastor Jensen flyttede fra Kennard til eget Hjem i Blair sidste August.

Ordination af de fem teologiske Kandidater, der er færdige med Studiet og har faaet Kald, vil finde Sted Søndag d. 18. Februar i Blair.

Den danske Kirke har Ordination d. 4. Februar i Luther Kirken, Des Moines, Ia., af to Kandidater, Richard Sørensen og Marvin E. Nygaard. Sidstnævntes Forældre tilhører vor Kirke i Blair og han frekventerede vor Skole der nogle Aar; han har Kald fra Mgh. i Fredsville, nær Cedar Falls, Iowa.

Minneapolis, Minn. Et ældre dansk Ægtepar, Mr. og Mrs. Chr. Sørensen, der bor i Hamel, Minn. og har været med i Menighedsarbejdet her, fejrede deres Guldbryllup d. 7. Jan. i deres Hjem. — En festlig Sammenkomst blev afholdt sidste Maaned af Twin City Dana Club i Immanuelskirken. Foruden de tidligere Dana Elever der, var ogsaa de i Northfield og Farmington indbudt, endog Gæster fra Hutchinson kom. Mødet lededes af Student Norman Nielsen. Dr. Silas Andersen, herboende Medlem af Skoleraadet, holdt en Tale om fremtidige Planer for vor Skole. Tegninger af den gamle og den paatænkte nye Administrationsbygning, samt Lysbilleder og Snapshots fra Skoledagene i Blair blev fremvist. Nabopræsterne E. Mengers og Aster Neve sammen med Pastor Edward Hansen deltog i det interessante Program. — Menighedens Kirkefond fik et godt Juleoffer, og to kendte danske Bagere, Walter og Søren Egekvist, har ydet en pæn Sum dertil. — Miss Lilah Johnsen var hjemme i Julen; hun er ansat ved Fitzsimmons General Hospital i Denver, Colo. — Mgh.s Kvinder indsamler Tøjvarer denne Maaned til Børnene ved vor Indianermission i Oaks, Okla. — Pastor Hansen var Gæst ved den danske Julefest i Trinitatis Kirken, Albert Lea, d. 29. Dec. og gav en Tale om Kaj Munk som sit Bidrag til Programmet.

Blair, Nebr. Gennem Bedeugen (7.-14. Jan.) blev der afholdt Aftenmøder omkring i Hjemmene, undtagen paa Søndagen, da det første holdtes i Kirken og det sidste paa Skolen. De herboende Præster var overdraget Ledelsen af hver sit Møde, og vi følte at det er godt for Brødre at samles til fælles Bøn og Betragtning af det Emne. — Gamle Mrs. Lars

Hansen afgik ved Døden d. 7. Jan. ude paa Alderdomshjemmet i Minden og blev jordet her d. 11. Jan. Hendes Pigenavn var Dorteia Andersen og hun blev født 1857 i Thisted. I 1887 blev hun gift med en Enkemand, C. T. Petersen, og kom med ham og den ene af hans to smaa Piger til Amerika det følgende Aar. De boede først ved Minden, Nebr.; i 1907 flyttede de til Staplehurst og 1919 til Blair, hvor Mr. Petersen døde i 1922. Datteren blev gift med H. Andrew Svendsen, en Farmer ved Staplehurst, der uddannede sig til Præst og er nu Samfundssekretær H. A. Svendsen, Luverne, N. D. I 1925 blev Enken gift med Kredsmissionær Lars Hansen; og de boede i Blair, hvor han døde d. 20. Dec. 1942. Det sidste Par Aar opholdt hun sig paa Alderdomshjemmet.

Rettelser. I Dansk Almanak og Præsternes Lommebog er Pastor F. C. M. Hansen anført som Formand for Direktion for Forlagshuset. Der skulde have staaet Mr. N. O. Berthelsen, Chicago, da han ved Direktionens sidste Aarsmøde blev valgt til den Ære.

I vor Nekrologi over Pastor H. Nielsen staar der, at hans første Hustru var en Søster til Wm. von Stocken, Minneapolis (Medlem af Direktionsraadet). Dennes Moder, Mrs. Christine von Stocken, 2916 E. 24th St., Mpls. 6, oplyser, at det var hendes Mand, som døde i 1909, der var Broderen.

Jul paa Eben-Ezer. Forstander I. M. Andersen skriver i „Phebe“: Juledagene var glade og festlige. Juleaften mødtes vi i en nydelig pyntet Kirke; der var ikke mindre end 114 Julelys tændte; ligesaa lød Julesangene lidt stærkere end sædvanligt, og Evangeliet tilskyndede at gaa med Hyrderne til Bethlehem. Onsdag Aften samledes alle, baade Arbejderne og Gæsterne, til Juletræsfesten i Bethesda Salen; det samme gentog sig Nytaarsaften i Kapellet. Det var glædeligt at gamle Pastor J. Madsen kunde tale til Forsamlingen. Der var ogsaa flere private Sammenkomster her og der, samt de regelmæssige Andagtsstunder. Flere Grupper Sangere fra lokale Kirker kom ud og glædede Beboerne med deres Sang.

Wstbrook, Me. Den 3. Dec. blev der afholdt fælles Ungdomsmøde i den danske Kirke i Portland (tilhørende Den d. Kirke). Mange fra vor Mgh. var tilstede og flere burde have været der til det gode Samvær i Gudstjeneste og Broderskab. Man haaber at alle de lutherske Unge i Omegnen kan afholde saadanne Fællesmøder hvert Kvarthal. — Pastor Otto Nielsens Søn, S. Sgt. Otto F. Nielsen, er med den 3die Arme i Kampens Hede derovre i Europa, hvor hans Fader kæmpede i første Verdenskrig. — To af Mgh.s unge, der forbereder sig for Præstegerningen, Homer Larsen i Blair og Norman Nielsen i St. Paul, var hjemme paa Julebesøg. Et Offer paa \$72 blev optaget Søndag efter Jul til deres Rejschjælp.

Ønsker flere Feltpræster. Fra Hærens Rekruteringskontor i Omaha kom Opraab fornylig om flere Præster til Betjening af vore Stridskræfter. Chief of Chaplains, Major General W. R. Arnold siger, at Mangelen er stor (acute) for Tiden. Kaldet overses fra er langt større end Antallet her i Landet kan møde; der er endog Mangel her i Landet til at betjene Øvelses- og Rekreeringslejrene. En Ansøger maa være mellem 24-50 Aar, godt anbefalet og rimeligt uddannet, samt have 2-3 Aars præstelig Erfaring. De der møder Betingelserne faar Rang af Premierløjtnant (1. Lt.) og Løn paa \$2000, samt Hus- og Opholdstillæg, ialt ca. \$3000. (Det er længe siden nogen af vore Præster indgik i den Gerning. Ogsaa Pastor Verner Carlsen undrede sig over hvorfor; han vidste hvor stor Nødvendigheden og Velsignelsen var, samt havde ogsaa erfaret det livsfarlige deri. Men det snarere ansporer end skrækker virkelige Mænd. Red.)

Historiske Bidrag

NOGLE TANKER FRA SEMINARIE-AARENE 1912-15

Af Pastor C. Jeppesen, Ord, Nebr.

Teologklassen paa Trinitatis Seminarium, Blair, Nebr., 1914-15. (Den største Klasse i dets Historie.)

I Forgrunden sidder Professorerne P. S. Vig og N. P. Lang. 1) Anthon Hansen, Præst herovre til 1924, derefter i Danmark, nu i Ejerslev, Morsø; 2) C. Adolph Vammen (Forstander for Indianerskolen og Missionen i Oaks, Okla.); 3) H. P. K. Andersen („Smeden“—var Præst en kort Tid herovre og derpaa paa Øen Gjøl i Limfjorden, hvor han døde efter et Vaadeskud, 18. Maj 1935); 4) Hans Nielsen (var Præst nogle Aar i Montana; senere Byggemester i Eugene, Ore.); 5) P. C. Jensen (nu dette Blads Redaktør, Blair, Nebr.); 6) James P. Christensen (nu Præst i Petaluma, Calif.); 7) Andreas Nielsen (var sidst Præst i Kennard, Nebr., hvor han i 1925 fik et Anfald af Sovesyge, der har lammet ham for Livet; bor nu paa Eben-Ezer Hjemmet i Brush, Colo.); 8) J. P. M. Magnusen (nu Præst i Sioux City, Iowa); 9) L. Peter Kjøller (rejste til Danmark 1921 og var i mange Aar Anden Præst ved Kirken i Aalborg — er maaske endnu); 10) Karl M. Matthiesen (vor Rejsesekretær for Hjemmemissionen, Bopæl i Fremont, Nebr.); 11) Franklin G. Rasmussen (Præst i Omaha); 12) C. Jeppesen (Præst i Ord, Nebr.); 13) H. Andrew Svendsen (Præst i Luverne, N. D. og Samfundssekretær); 14) H. P. Andersen, Præst i Wolbach, Nebr.); 15) Ingvard M. Andersen (fhv. Viceformand, nu Forstander for Anstalten i Brush, Colo.); 16) Sherman Bondo (død som Præst i Evan, Minn., 11. Marts 1942); 17) Frank Nielsen (Præst i Oshkosh, Wis. og Kredsformand); 18) Walter Kamp (fra Kenmare, N. D., nu Farmer i Warrenton, Ore. Blev ikke Præst); 19) S. Chr. Andersen (sidst Præst i Warrens, Pa.; derefter Fripræst for en Gruppe Skandinaver, samt Forretningsmand i Washington, D. C. Døde der 12. Okt. 1942); 20) P. C. Ligaard (Emigrantpræst i Australien, først i Brisbane, nu i Sydney); 21) S. Peter Christensen (fra Denver; blev ikke Præst. Postmaster i Agate, Colo., og kendt som Traktatudgiver).

I denne Forbindelse vil det interessere at citere hvad der staar i Skolens Katalog for dette Aar, der altsaa danner Midtpunktet mellem Skolens Grundlæggelse i 1884 og nu. —

„Trinitatis Seminarium er den ældste teologiske Skole blandt Danske i Amerika. Dets Kursus er treaarigt i den Henseende at give saadanne unge Mænd, som af Hjertet bekender sig til den lutherske Kirke og har tilegnet sig tilstrækkelig Foruddan-

nelse, en saa grundig og omfattende teologisk Uddannelse, at de med Forstand og Velsignelse kan beklæde Lære- og Prædikeembedet i den lutherske Kirke i Amerika. Undervisningen gives dels paa Dansk, dels paa Engelsk, og tilstræber at sætte Studenterne i Stand til at forkynde Evangeliet paa begge de nævnte Sprog, fordi disse Sprog tales og bruges i det Land og paa den Missionsplads, hvor de skal arbejde.“ P. S. Vig.

Skreven som med en „Hurtigskrivners Pen.“ — „Hvor staar saa dette?“ — Dette var hvad man stadig saa og hørte i Professor Vigs Klasse. Han var selv Hurtigskriveren naar han kom til den sorte Tavle. Saa hurtig talte og skrev han, at man selv maatte bruge Forkortelser for at følge med, og saa tillige finde i Bibelen, „Hvor staar saa dette?“

Professor Vig holdt paa at man maatte være fuldt hjemme overalt i sin Bibel førend man gik ud fra Seminariet. Selv kunde han den ud og ind. Det vilde maaske endnu være en Opfriskning af Mindet om Prof. Vig, igen at gennemgaa disse Noteringsbøger, om man kunde faa Tid dertil. Klassebøgerne brugtes nærmest for Sammenlignings Skyld.

Ikke blot Forskellen af Fagene, men ogsaa Forskellen paa Professorerne bragte Klassetimerne til at gaa hurtigt. Men

selv om Timerne gik nok saa hurtigt, saa kom Professor Lang dog aldrig bag efter i sine Fag. Dem skulde man nok komme igennem i Tide.

Teolog-Klasseværelset var for nogle Aar noget afsides, ligesom med noget af en afsondrende Tendens. Men siden, da Klassen blev større, maaske den største i Seminariets Historie, da lages Værelset ind i Skolens, og ligesom betegnede i Skolelivets Midte. En Forandring for baade Professorer og Studenter. — Der skal jo ikke saa meget til før man kan føle sig saadan lidt for sig selv. Dette har vist altid været noget af de teologiske Studeters Skade. — Der vokser let frem en lille Præst hos een. Jeg husker for Eks. selv en Kritik, der blev givet mig, af Skolens maaske mest afholdte Lærer, fordi han var mest nær hos os i alt, da jeg en Aften havde været paa Programmet. „Hvad du sagde var

godt nok, men det var den afskyelige Prædiketone.“ Jeg tror det hjalp mig mere end mangen en Klassetime.

Som Studenter og Kammerater kunde vi jo nok file hverandre af en Del, og dette blev ogsaa saa ofte gjort, men ikke altid lige godt givet eller modtaget. Den gamle Adams Natur gjorde sig i Reglen altid gældende fra begge Sider, saa der var mere end „Franskmandens“ Hane der brystede sig nu og da i et Værelse.

Men Herren tog os ogsaa i sin Skole. Og det var „godt for mig at jeg blev ydmyget“; og velsignede Timer oplevedes ofte naar „to eller tre var samlet i Hans Navn.“ Seminarieaarene var skønne Aar.

(C. Jeppesen, Oct. 1944.)

LIDT MERE OM GRAETTINGER KIRKE

(En forsinket Oplysning)

I Anledning af St. Pauli Mgh.s 60. Aarsfest d. 2. Juli sidste Aar havde vi en Forsidesartikel i Nr. 23 (19. Juli). Vor gamle Ven, Pastor Engholm i Pasadena, Calif., hvis Indsats i Menighedens Liv og Historie er betydelig, oplyser, at vi havde et Par Fejl i Artiklen. Først, at hans Bryllup ikke fandt Sted samme Dag som hans Ordination — d. 21. Aug. 1893, men den 20. Maj 1894, samme Dag som Kandidaterne C. C. Mengers og Joh. Thorsens blev ordineret i Kirken af Pastor Trandberg. Det første Præstehus var bygget paa en Farm tilhørende Jens Olsen; da Lejen af Grunden udløb fem Aar efter, købte Mgh. en Jordlod næst til Kirken (en, der ligger ude paa Landet syd for Graettinger By) og her opførtes den anden Præstebolig i 1898. Pastor Engholm bortrejste 1. Mar. 1900 (ikke 1899). Foruden de af Pastor Trandberg ordinerede Præster i St. Pauli Kirke, blev ogsaa Kandidat Axel M. Andersen, nu i Pasadena, Calif., ordineret der, men af Samfundsformand Dr. Carlsen d. 11. Okt. 1925. Ialt har fem Præster faaet deres Indvielse i den lille Landkirke, af hvilke to betjente Kaldet. I 1941 under Aarsmødet blev Mgh. optaget i Den forenede danske Kirke.

M. H. t. vor Bemærkning om det „mærkelige“ i at Pastor Trandberg foretog Indvielsen af Kirken og Ordinationen af de fire Kandidater, skriver Pastor Engholm, at det var ikke saa mærkeligt, men giver ikke Oplysning hvorfor. Ifølge Pastor James P. Christensens Optegnelser af Mgh.s Historie i 50. Aars Jubilæumsskriftet 1934, er meget af Menighedens Protokol gaaet tabt og er ufuldstændig. Betjeningen var jo ogsaa ret uregelmæssig i de første ti Aar, men blev dog besørget af Præster fra Kirkesamfundet (Blair).

Korrespondancer

FRA RUSKIN, NEBR. (5. Jan.)

Da jeg er bleven valgt af Bethania Mgh. ved Ruskin, Nebr., til at være Korrespondent for Luth. Ugeblad, faar jeg vel forsøge at meddele lidt herfra.

Nu har vi jo lige fejret Julefesten, og det er jo en Fornøjelse at se de mange glade Ansigter, især de straalende Barneøjne. I det sidste Aar har Gud velsignet os med den største Avl vi har haft i mange Aar. Saa det hjælper jo til at faa noget at købe Gaver for, som det er Skik, i Særdeleshed til Jul.

Og derigennem bliver vi mindet om Guds uudsigelige Gave til den hele faldne Slægt.

Vi var samlede Juledag i Guds Hus, en ikke saa liden Forsamling. Nytaarsaften var vi atter forsamlede i Kirken,

da vore unge havde en meget godt Program, som vi alle havde Grund til at være meget glad ved. Derefter opvartede de med Forfriskninger i Undersalen. Igen samledes vi saa i Kirken til Sang, Læsning og Bøn, og vor Præst, Pastor J. H. Petersen læste et Afsnit af Guds Ord og holdt en Tale til os. Nu var det gamle Aar ved at være udrunden. Der blev gjort en Bemærkning: Nu maatte vi som Menighed begynde en ny Begyndelse. Ja, Meningens var jo rigtig god og da heller ikke til at forkaste, men jeg kunde nu ikke komme bort fra den Tanke — „en ny Begyndelse!“ Lad os hellere sige: Lad os af Guds Naade gaa frem med fornyet Kraft, fra Klarhed til Klarhed, ellers bliver det, saa vidt jeg kan se, at marchere paa Stedet.“ Hvor vidt vilde vi naa, selv om vi oplevede at naa „Støvets Alder?“

Der er vel nok mange, der aldrig har faaet rigtig begyndt. Der var en gammel Mand der for ikke mange Dage siden sagde til mig: Jeg har hørt mange Prædikener og gjort mange gode Beslutninger, men det er saa langt som jeg er kommen. Det er han nok ikke ene om.

Da vi var i Elk Horn, Ia., og Pastor Videbeck var vor Præst, prædikede han en Søndag særlig angaaende de gamle. Han sagde: „Det er farligt at blive gammel; der er saa mange Besværigheder, saa gør det ondt her og saa gør det ondt der. Det er nu farligt at blive gammel.“ Han gentog det adskillige Gange. De gamle saa til hinanden og jeg tænkte ved med selv: det er da en kedelig Historie; Gud fri mig da fra at blive gammel. Men saa føjede han et Par Ord til: det er farligt at blive gammel „uden Gud.“ Da var det ligesom der gik et Lettelsessuk over Forsamlingen. Saa med Gud har det jo ingen Nød.

Gamle Ven, og unge med: Læs Ps. 84!

Tak, Pastor Videbeck, for Advarselen — og Opmuntringen! Maatte Herren saa velsigne os alle i dette nye Aar, baade aandeligt og timeligt.

Kærlig Hilsen til alle Bladets Læsere.

Wilbur Peterson, Korr.

Tak, gamle Ven, for Hilsenen. Mr. Petersen er velkendt som fhv. Bestyrer for Børnehjemmet i Elk Horn. Velkommen blandt vore Korr.

—Red.

Fra vort Søstersamfund

Adresseforandring. Chaplain J. C. Kjær er flyttet fra Fort Sill, Okla., til 380th Sta. Hospital, 8 Sv.C., Camp Barkeley, Texas. Hans Families Bopæl er fremdeles 1710 Oak St., Lawton, Okla. I Dec. var han en Tur gennem Chicago og til New York, hvor han talte i Vor Frelses Kirke, Brooklyn d. 10. Dec. og tog Gerningen der i Øjesyn.

St. Stefens Mgh., Chicago, afholdt din 70-aarige Stiftelsesdag d. 14. Jan.

Pastor Aage Møller, Solvang, Calif., kendt som Højskolelærer, Folketaler og, ikke mindst, som Skribent, har givet sit Besyv til Drøftelsen af Dean Inges irriterende Udtalelse sidste Efteraar om Luther. Den gamle aftraadte Provst fra St. Pauls Domkirke i London sagde, at Skylden for Tyskernes Forbrydelser kan egentlig føres tilbage til Luther snarere end til Hitler, Bismarck, Frederik den Store o.a. Baade Luthers Lære og Liv styrkede Herrefolk Ideen og deres Brutalitæt, ja endog tilskyndede Umoralitet. — I vore engelske Kirkeblade, baade lutherske og andre, har denne uforskammede Fordrejelse af Sandheden vakt stærk og berettiget Genmæle, til Gavn for Luther-Granskningen og Belysning af vor Kirkeafdelings rette Standpunkt og Stilling overfor Nazismen og Krigen. Nu kommer saa Pastor Møller

med en Betragtning i „Lutheran Tidings“ (Jan. 5), der under Overskrift „The Wheat and the Tares“ paapeger, at saadan var virkelig Luther, og saadan er Kirkens Tilstand — Klinte blandt Hveden. Han citerer Professor, senere Biskop Amundsens Bog „Den unge Luther“ „der i sin Tid bragte Prof. Vig til at skrive sin Bog om Luther som Gensvar“, at der var en ung Luther, som gik paa Vandet, og der var en gammel Luther, som istandsatte Gærdet om det Bestaaende. Det var den unge Reformator, der talte i Worms, skrev Stridsskrifterne og sang de mægtige Salmer. Det var den gamle Præst, der holdt med Adelen, hvor de ikke skulde have haft Medhold. Derfor er det, at Luther var Redskabet der frembragte den Kirke, som er i Stand til at modstaa Hitler, men tillige styrkede den Junkermagt, der gav Hitler hans Anledning. Luther var en stor Mand, men ogsaa en syndefuld Mand. Jakob Knudsen i hans Roman om Martin Luther viser den samme dobbeltsidige Udvikling: Luther viste dyb og sand Medfølelse med de undertrykte Bønderfolk og gav dem et Syn og et Haab. Men mere og mere blev han sin Faders Søn, den snu og stramme Tykker, der ikke kunde taale Uroligheder i Lejren og kaldte paa Adelen til at „slaa Bæsterne ned.“ — Men Klinten vil blive brændt og glemt. Hveden vil leve.

Vi mene, der er en Sandhed i hvad Pastor Møller siger, ligesaavel som der er en Løgn i Dean Ingés Udtalelse.

Tænkt og skrevet

DEN FORTVIVLEDE MODER

Den forvildede Søn

Oversættelse af „Where Is My Boy Tonight“ ved „Adeodatus“ i „Hyrderøsten“ 20. Febr. 1893.

Hvor er min kære Dreng i Nat?

Min kæreste Omhus Søn?

Den Dreng var en Gang min Fryd, min Skat,
Mit Kærligheds Barn — min Bøn.

Kor. O hvor er min Dreng i Nat?

O hvor er min Dreng i Nat?

O, Hjertesorg! ham jeg elsker, han ved!

O hvor er min Dreng i Nat?

En Gang saa ren som Morgendug,

Da han knælte foran mit Skød;

Hans Hjerte var sandt, han var lys og smuk,
Og ingen som han var sød.

Kunde, min Dreng, jeg se dig nu

Saa skøn som i Barndomstid,

Da Hjemmets Glæde og Sol var du,
Og Livet en Klang saa blid.

Gaa i Nat til min kære Dreng,

Gaa, søg ham, mit tabte Lam;

Men bring ham til mig med hver en Flæng,

Sig: endnu jeg elsker ham!

Hvem er Oversætteren? Vel nok en af Trandbergs Studenter.

GUD ER VOR TILLID OG STYRKE

Af Mrs. Martin Jensen, (87 Aar gl.)

Bethel Home, Selma, Calif.

Nu har vi igen fejret den hellige Julefest med Glæde og Lovsang, fordi en Frelser blev født til Verden, en Frelsens

Klippe for saadanne Syndere, som vil modtage ham i Aand og Sandhed. Han har al Magten i Himmelen og paa Jorden og sidder nu ved Faderens højre Haand i det høje og er der altid rede til at gaa i Forbøn for os. Jesus sagde: „Jeg vil være med Eder alle Dage indtil Verdens Ende,“ en velsignet Trøst for alle sande Troende.

Vi er nu ved Aarets Slutning (da dette skrives), ved Milepælen. Du husker nok dem fra Danmark; de mindede os om den Vej vi havde tilbagelagt, tillige hvor langt der var til Maalet. Saadan en Milepæl staar vi overfor paa Nytaarsdag. Den minder om hvad Aaret har bragt; det er klogt at standse. Kan være det er et ubehageligt Syn, og Smertestanker, der fylder Hjertet. Hvad fik vi gjort i Herrens Gerning og hvad har vi forsømt. Men det kan ved Guds Naade blive et saligt Syn med Fredstanker, naar vi beder Jakobs Bøn: „Herre, jeg vil ikke lade dig gaa uden du har velsignet mig.“ Lad det saa være vor Bøn paa denne Nytaarsdag; vi ved saare vel at mange vil hellere leve tankeløst og kaste alt i Glemselens Hav, leve fremdeles i Verdens Glæder eller hvad de ellers tragter efter. Dog den Slags Folk kalder Gud Daarer. En gammel Præst sagde engang: „De vil hellere bære Bindet for Øjnene indtil de styrter i Afgrunden, istedetfor at lade sig standse. Naadetiden kan snart være forbi, Herren selv har opfordret os i sit Ord til at vaage og bede til han kommer efter os, enten ved Døden eller ved hans Genkomst. Derfor gælder det om at have Kristi Retfærdighedsklædning paa. Tro ham paa Ordet, at hans Blod det renser os fra al Synd, og tag imod Naaden. I os selv er vi slet intet; vi er kun fortabte Syndere; men Naaden er fri i Jesu fuldbragte Værk. Vi maa tage imod Frelsen, som den tilbydes, hvad saa end vor blinde Fornuft synes om det. Herren har selv sagt det og han er den alvidende Dommer. Guds Ord er sanddru; naar vi betragter Jesu Lidelse, hans Kamp i Gethsemane og Smerte paa Korset indtil hans Ord „Det er fuldbragt“ lød.

Gud være evig takket at han opstod Paaskemorgen; Sejren var da vunden. Trods Krig og megen Elendighed, trods Gudløshed og Ondskab har Gud dog stadig et Folk paa Jord, skønt det er en underlig Tid vi lever i. Jo mere det lakker mod Enden, des mere vil Sindene vistnok sættes i Bevægelse af Spørgsmaal om Kristus; Jesus selv har opfordret os til at give Agt paa de sidste Tiders Tegn, saa Gud ikke skal sige til os, du forstod ikke din Tid, du forsømt din Pligt. Kristi Stridsmænd, gaa fremad til Kamp imod den Ondes snedige Anløb, grib Ordets Sværd i Herrens Kraft; det bringer Sejren hjem. Lad det saa ogsaa være vor Nytaarsbøn, at vi kan sige i Aanden, jeg har set Gud Ansigt til Ansigt og min Sjæl er frelst; saa ser vi Fremtiden imøde i Jesu Navn.

En ung Mand paa 24 Aar laa for Døden. Hans Moder troede at han var en Kristen. Saa en Dag, da hun gik forbi Døren til hans Værelse, hørte hun ham sige, „Fortabt—fortabt—fortabt.“ Moderen sprang ind til ham. „Min kære Søn, er det muligt? Har du mistet dit Haab paa Kristus, da du nu skal Dø?“

„Nej Moder, jeg har et Haab, men mit Liv er spildt; jeg har tilbragt mit Liv for mig selv; derfor er mit Liv fortabt; jeg har ikke talt til nogen om at faa deres Sjæl frelst eller forsøgt at bringe dem til Kristus.“

Vilde det ikke kunde siges om mange af os, dersom vor Livstraad skulde overskæres nu, at vort Liv næsten har været en Fejltagelse i den Retning. Dette er en alvorlig Advarsel til alle, Gamle og Unge: hvad har vi forsøgt for at faa nogle til at faa deres Sjæle frelst og deres Navne indskrevet i Livsens Bog, skønt det er en stor Glæde at kunne føre en Sjæl til Kristus. Herren hjælpe os at være vaagne.

Med Hilsen til Redaktøren og alle mine Venner i Jesu Navn.

Vor gamle Veninde skriver: „Jeg vilde endnu gerne give et lille Vidnesbyrd i Bladet, som jeg holder saa meget af. Med et velsignet Ønske om et godt Nytaar.“

KATALYST

(Et Fr. Høll Minde) Af Jens Dalbo

Denne Overskrift betegner noget aldeles enestaaende, noget ganske særligt, noget af helt mærkelig Natur og Karakter, som først observeredes i den fysiske Verden, og som med Rette samlede sig stor Opmærksomhed i den Retning, men som tillige kan finde gennemgribende Anvendelse paa aandelige Enemærker.

En Katalyst er en Substans, som ene og alene ved sin **Tilstedeværelse** udøver mærkelig Indflydelse paa de den omgivende Substanter, saa de derved kan undergaa omvæltende Forandringer, indgaa nye Forbindelser, hvorved helt forskellige Substanter dannes — og derunder mærke man sig dette kuriøse, at medens de to Dele træder i fuld Virksomhed, bliver Katalysten stadig kun sig selv, hverken vinder eller taber i Vægt eller Sammensætning. — Saadan lyder Teorien.

Nu vil Læserne maaske løfte en Haand og sige: „Som for Eksempel?“

Altsaa dette: — naar man ved sig selv har iattaget, hvad Indflydelse de forskellige Slags Spiser har paa eens eget Befindende, kan man med Lethed fastslaa, at visse Sorter virker tilfreds Velbefindende, medens andre derimod fører det modsatte med sig. Hvis man nu anbringer en Katalyst sammen med de foruroligende Spiser, kan denne bevirke, at nye Sammensætninger tvinges til at gøre godt i Stedet for ondt.

En saadan Katalyst er grønne, friske Blade fra Urtehaven: Salat, Løg, Radiser, Swiss Chard, Grønkaal, o.s.v., og det er især den grønne Saft, der ligger i disse Blade, kaldet Klorofyl, som sidder inde med en mageløs Indflydelse paa det menneskelige Fordøjelsessystem, saa at jo mere man tager til sig af slige friske, finthakkede Blade, desto bedre befinder man sig, idet jo derved de skadelige Substanter, som ellers vilde aflagre sig i Legemet, føres ud, og man slipper for uberegnelig Fortrød. — Naa, ja, uberegnelig? maaske dog ikke. Man behøve at se efter paa den Doktorregning, man i modsat Fald tilstilles — og saa beregne derudfra.

Her gaar vi nu over til Anvendelsen paa de aandelige Enemærker.

Der er mangen een, som i fremrykket Alder sidder og anklager sig selv for at have udrettet saa saare lidt af godt og nyttigt i og for sin Samtid, især sammenlignet med det større Indskud andre kan have ydet. Gid man dog havde noget rigtigt at se tilbage paa! Det vilde dog være en Trøst nu, da det stunder mod Aften.

Men har du beflittet dig paa at leve et rent, velordnet Kristenliv, saa du ved dit gode **Eksempel** har virket som en Spore til det gode paa dine Omgivelser, se, bedste Ven, da har du jo netop virket i Egenskab af en aandelig Katalyst, og dit Liv har i Sandhed ikke været forgæves eller af ringe Værdi for Højheden, som dømmes retfærdigt.

Her kommer Mindet mig til Hjælp. Som Dreng blev jeg kendt med den i dette Blad omtalte **Frederik Høll** i Tavlov, som var et Lys paa Livets Vej for sin Samtid og sine Omgivelser — een af Indre-Missions Støtter der i Sognet. Nu og da hjalp jeg ham med Arbejde paa hans Ejendom. Saaledes stod vi en Dag ved en Beskæftigelse, da vi bemærkede et Par af Egnens Bøller komme i vor Retning, som, straks de blev os var, svingede skarpt af, saa de ikke vilde være udsat for at skride forbi, hvor vi stod. Da sagde Frederik Høll noget, jeg ikke dengang forstod, men som siden tonede frem i al sin Glans — dette:

„Ser du, min Dreng, der var bange for at komme for nær til Lyset, at de maaske kunde brænde sig.“

Det er Tanken med en aandelig Katalyst, at den, alene ved sin Tilstedeværelse, udøver sin sikre Indflydelse paa sine Omgivelser.

Ved at svinge af dømte de tvende Bøller sig selv uværdige til Kristenmenneskers Selskab.

Saa lad da ingen Kristensjæl anklage sig selv for at have levet et unyttigt Liv, naar det førtes i al Gudfrygtighed og Ærbarhed for Guds Aasyn.

Et fromt og ærligt Kristenliv er i sig selv et Sandhedsvidne, fordi det ved sit stille, blide, bramfri Sprog vidner om Sandheden.

Fortalt og oplevet

MINDEBLADE FRA MISSIONÆR JENS DIXENS LIV OG VIRKE

Som optegnede i hans efterladte Dagbøger

Udarbejdet af Pastor Mathias G. Christensen,
Racine, Wisconsin, specielt for „Luthersk Ugeblad“

(Fortsat)

Den 24. Juni 1923. „Herre, jeg bier efter din Salighed!“ En lang Tid er hengaaet, og Dagbogen har ligget urørt. Travlhed paa mange Maader har optaget os, først med at faa Sæden i Jorden, og jeg har hjulpet Block lidt nu og da, og han har hjulpet mig. Den 26. Maj kom Marius og hans unge Hustru her paa Besøg. Det er første Gang, at hun har været her. Marius talte i Kirken om Søndagen, den 27. Maj, over Missionsbefalingen i Matth. 28. Jeg syntes, at hans Prædiken var noget mat; han maatte hele Tiden holde sig til Papiret. Den 29de kører de til Elk Horn for at overvære Den forenede Kirkes Aarsmøde, som afholdtes fra 30. Maj til 3. Juni. Past. Nielsen kørte med Marius, og min Hustru tog ogsaa med. Hun trængte til en Ferie. Jeg blev hjemme, og talte i Kirken om Søndagen, den 3. Juni, over Teksten om den rige Bonde. O’Herre, lad det ikke have været forgæves!

Biskop Ostenfeld* fra Danmark talte Søndag Formiddag under Aarsmødet over „Haabet“; hans Tekst var Joh. Aab. 21:1-7, og hans Prædiken omtales meget rosende. Kun fire Kandidater blev ordinerede. Iblandt disse var Mathias Christensen, som skal til Calgary, Alberta, Canada, og som vistnok skal indsættes i Dag ved N. Dak. Kredsmøde i Montana, hvor Biskoppen ogsaa skal tale. Mathias kom med tilbage fra Aarsmødet, var her nogle Dage, og tog saa med Broderen Marius og hans Hustru tilbage til Minneapolis.

* I Elk Horn, Iowa, under Træerne udenfor Kirken, d. 3. Juni 1923.

Ugens Godtkøb SANGEREN (Med Tillæg)

En Samling af 461 ældre og nyere kristelige Sange.

Nr. 11. Lommeformat, Læderbind, 65 cents.

Nr. 12. Lommeformat, Læderbind med Guldsmnit, 85 cents.

Nr. 13. Musikudgave, Shirtingsbind, \$1.00.

Eller gratis med Abonnement eller Fornylse
paa Luthersk Ugeblad

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street

Blair, Nebraska

Min gamle Ven Adolph Nielsen kom med Past. P. M. Petersen til Coulter; han kom over og var hos os om Natten.

Den 8. Juni kom Pastor Olsen* fra Danmark hertil. Han skal jo tale Sudan Missionens Sag herovre, men han har af vor Kirke faaet en megen kølig Modtagelse, særlig af Præsterne. Der er vist ikke mange der tør indbyde ham. Sudan Missionen er dem som en Brand i Næsen. Den samme Aften han kom, rejste jeg til Cedar Falls for at overvære den Danske Kirkes Aarsmøde et Par Dage. Her skal Biskop Ostenfeld jo ogsaa tale. Jeg kom til Cedar Falls Fredag Middag. Det var et oprivende Aarsmøde. Det var særlig Præsteløftet og Lærerne C. P. Højbjerg og Valdemar S. Jensen paa Skolen som voldte saa megen Splidagtighed. Der faldt drøje og bitre Ord, og der er sikkert slaaet et Saar sohm, om det læges, altid vil efterlade et Ar. Fredag Aften talte Biskoppen om Santalmissionen og fremhævede dette vigtige, at der maa staa en Missionsmenighed bagved hver Mission! Ak, hvor er den? Lørdag Aften talte Biskoppen i Nazareth Kirken over Salme 62:5-7: „Kun i Gud, min Sjæl, vær stille!“ Det var godt hvad der blev sagt, men ikke bedre end at saa mange andre kunde have sagt det lige saa godt. Baa-de Biskoppen og hans Hustru er meget jævne og ligefremme Folk; de møder Folk med naturlig Venlighed og vil hilse paa og tale med enhver hvor der gives Lejlighed. Natten til Søndag maatte jeg rejse hjem i en øsende Regn, da Past. Olsen jo skulde tale i vor Kirke i Coulter om Søndagen. Jeg kom lige tidsnok til Kirketid. Past. Olsen talte over Dagens Tekst, i Luk. 14, Lignelsen om den store Nadvere, og han kom let og naturlig ind paa Sudanmissionen. Han gjorde det godt; talte baade vækkende og nødende. Et Par Dage tilbragte Past. Olsen hos os, og rejste saa til Audubon, og derfra videre til Omaha. Idag tænker jeg, at han er i N. Dak.

I Cedar Falls traf jeg mange af de gamle Venner fra de forskellige Steder, og det gjorde mig godt at møde dem igen. Nogle af de havde jeg ikke set i mange Aar. Nu er vi graahaaret og krumbøjlet af Aarene der ligger bagved. Vi mærker nok, at det lider imod Aften! Men hvor har Gud dog været god imod os, særlig imod mig! Sudan Missionen har ikke saa faa Venner i Cedar Falls, og de vilde gerne have haft Past. Olsen til at tale til dem om Sudan, men Præsten satte sig imod. Hvad kan det være, der gør denne Mission saa forhadet for deres Øjne og Hjerter? Herren har jo dog vedkendt sig den og har velsignet den! Er det fordi „Libanon“ støtter den, eller er det fordi jeg staar i den og forsøger at hjælpe den? Eller hvad er Grunden?

I Forgaars, den 22. Juni, Kl. 6 Efterm., døde Peter Hansen. Han havde været syg et helt Aar. Det var Hjertet der ikke vilde arbejde, det var bleven for svag. Man gjorde alt, hvad Menneskekunst formaar, men Enden kom alligevel, og den kom ganske brat og uventet! En efter en kaldes bort! Dette raaber med sin alvorlige Røst til os „Bered dig til at møde din Gud!“

I denne Uge skal „Libanon“ have sit Aarsmøde i Flaxton, N. Dak. Hvorledes mon det vil gaa? Jeg frygter for Uro, baade i deres eget indre og med Hensyn til den Tanke, at opløse Foreningen og saa arbejde sammen med Den forenede Kirke, eller rettere, opgive os selv og lade Kirken gøre noget, om den vil, eller om den vil lade være. Jeg kender af sørgelig Erfaring, hvorledes det vil gaa.

Idag var min gamle Ven, Otto Rollin, med Familie her paa Besøg hos os. Vi opfriskede gamle og nye Minder. Vi er snart de eneste der er tilbage fra Vækkelsen 1884, 39 Aar siden. De fleste af dem er nu i Evigheden; andre er bort-

flyttede, og atter andre er faldne fra. Vejen blev for trang og besværlig.

Fra N. Z. faar jeg stadig glædelige Efterretninger. Min unge Ven Niels Nielsen er bleven omvendt til Gud, og en ung Mand, Adolph Petersen, kommer herover i næste Maaned. Bare han nu ikke skal føle sig alt for meget skuffet i sine Forventninger. Han tænker vistnok paa at lade sig uddanne til en Guds Ords Forkynder. Han rejser fra Wellington den 26. Juni med Dampskibet „Tahiti“, det samme Skib, som jeg rejste med for to Aar siden. Jeg synes ikke, at der er længe siden, at han og hans Broder var smaa Drenge og jeg sad med dem paa mine Knæ. Herre min Gud, giv mig Visdom til at omgaas ham ret, at jeg maa være noget for ham!

(Fortsættes)

Fra Litteraturens Verden

Sidste Nummer af The Am. Scan. Review (Winter 1944) indeholder flere Artikler af særlig Interesse for danske Læsere. Lad os nævne dem paa Rad: „Augustana“ af Conrad Bergendoff (angaar Hundredeaarsfesten); „The Point of No Return“ af Hjalmar Bjørnson (om denne News Reporters (Mpls.) Tur med Flyvemaskine til hans Fædres Land, Island, hvor han havde Ansættelse 1941-43). John F. Carlson (fem helsides Billeder af denne berømte svenskfødte Maler, og hans Værk). „English as a World Language“ af Wilhelm Keilhau (et Argument i Favør af at gøre Engelsk til Verdenssprog). „Ole Rømer“, af Kaj Aage Strand (om den danske Videnskabsmand, der opdagede Lysets Hastighed m.m., hvis Fødselsdag var d. 25. Sept. 1844). „Writers of Jutland“ af Redaktør Georg Strandvold. „A Stormy Night“ af Kunsttegneren Hedvig Collin, der paa Toppen af Bear Mountain, California, ligger ene i en Hytte Stormnatten til 9. April 1940, da Danmark blev overfalden af en forhadet Fjende, og hun tænker paa Kronborg Dage derhjemme . . . „Kidnapping the Galtesund“ af Torolv Kandahl (beskriver den norske Helt Reidar Steners Bedrift i Marts 1942, da han og nogle Medpatrioter paa Fribyttermaner tvang en norsk Kystdamper til at tage dem til England. Et moderne Drama). Og saa den indgaaende Oversigt af Begivenhederne i Danmark, Norge og Sverige de sidste tre Maaneder.

Lad os blot omtale nærmere den længste Artikel, om de jydsk Forfattere. Der nævnes Blicher, J. P. Jacobsen, Jakob Knudsen, Johan Skjoldborg, Jeppe Aakjær, Marie Brengendahl, Joh. V. Jensen, Thøger Larsen, Thomas Olesen Løkken, Harry Søiberg, Joh. Buchholtz, Emil Bønnelykke, A. C. Andersen og Hans Kirk, nogle ganske udførligt. Det er en god Oversigt, med Indsigt i de enkeltes Karakter som Udslag af jydsk Sind og Lune. Men hvorfor udelade nogle, der hører med til de bedste? Vi tænker paa N. P. Madsen, Anton Berntsen, N. Christensen (Svingelbjerg), hvis Skrifter giver et bedre Indblik i Jydens religiøse Liv og Lune end de andres. Gad se noget mere karaktertegnende end Madsens „Ole“ og Christensens „Niels, Pier og Wolle.“ Af Romaner kan Madsens „Strandfogdens Datter“ maale sig med de bedste af Løkken og Jensen, og Bogens Formaal og Tone er langt at foretrække. Er sligt ikke ligesaa god Litteratur fordi det har et bestemt kristelig Sigte? Vi mener at de gode Litteraturkritikere er uretfærdige, om ikke fordomsfulde i Smagen ved blot at anerkende verdslig Digtning som Litteratur. Meget af det er endda moralsk forkasteligt.

Og der er Mylius Eriksen; var han ikke Jyde? P.C.J.

* Kan ikke finde ham nævnt i Bladene fra 1923.

MINDEBOGEN OM KAJ MUNK

Bogen om Kaj Munk er ankommen fra London. Den er paa Engelsk og udgives af R. P. Keigwin, Forstander for Wills Hall, Bristol Universitet i England, paa The Free Danish Publ. Co. i London. Vi har bestilt et mindre Oplag og har modtaget nogle faa Eksemplarer saavidt. Ved Gennemsynet af den $7\frac{1}{2} \times 9\frac{3}{4}$ Tomme store Bog paa nær 100 Sider — uindbunden desværre — faar man et ganske godt Indblik i den danske Digterpræsts Produktion. Der er nemlig en Oversættelse af hans gribende Skuespil „Han sidder ved Smeltediglen“, som paa en Maade er en dramatisk Opførelse med Nazismen i Tyskland. Oversættelsen har et Anstrøg af Shakespeare, som Kaj Munks Maade at skrive paa har været sammenlignet med. Titelen er jo fra Ingemanns kendte Salmestrofe og passer saa rammende godt for hele den Verdenssituation Hitler har foraarsaget, saavel som for Skuespillet.

Bogen har ogsaa Akt III og Del af Akt IV af Skuespillet „En Idealist“, der behandler Herodes den Store, en Tyrans Kamp med Gud, der ender med et fælt Nederlag. Kedeligt hele Spillet ikke blev optaget. Forøvrigt findes i Bogen een af Pastor Munks sidste Prædikener „The Cost of Truth“, eller som Emnet lyder i Pastor John M. Jensens Oversættelse: „Christ and John the Baptist.“ Det er interessant at sammenligne den engelske og den amerikanske Version. Tag den første Linie: „John was not a very cautious man“ (Jensen); „John the Baptist was a rash man“ (Keigwin). Vi har desværre ikke Originalen for den danske Tekst.

Saa er der en skarp Kritik af en Bog „Nordic Belief“ skrevet af en Nazi-Præst Gustav Frenssen, som var blevet omvendt fra Kristus til Hitler. Den giver et klart Udtryk for Munks Sarkasme og skarpe Klinge, naar det gjaldt Forsvar af Bibelens Moral og Kristendommens Lære, ogsaa for Aryaner. Her er en Mundsmag: „So there you have your Teuton, living for the last 1500 years with a religion of his own which has suddenly become all wrong and almost criminal. Qui faire?“ No religion at all in the future? No, that won't do; he (the Teuton) is too pious for that. Asa-Thor then? He won't do either; he's been buried too long. So there is really nothing for it but for G. Frenssen to turn to and make one for himself. What a miserable carpenter's son from godforsaken Palestine could knock together, must surely be an easy matter for a joiner's son from Nordic Ditmarsch (G. F.'s home) to do better. And so G. F. introduces us to a God called THE ALL, which he explains is the same thing as „World.“ And this god has the great advantage over the Jewish Jehovah of being suitable for Nordic people.“ . . .

„What nonsense this is, Herr Pastor emeritus Frenssen! Nonsense, at the very best. For I suppose we had better not look deeper and call it vulgarity — Prussian vulgarity — especially familiar to us Danes from the bludgeon period“

Der er ogsaa et Digt „Paaske“, og saa en Liste af Kaj Munks litterære Produktion.

Bogens Indledning, skrevet af Udgiveren, giver først en Oversigt over Kaj Munks Liv og Virke, særlig som Forfatter, dernæst en Karakteristik af hans Bøger og deres Formaal. Den er velskreven og oplysende, dog næppe saa rammende og forstaaende, hvad det kristelige angaar, som J. M. Jensens i hans Bog „Four Sermons.“ De to kan saa tilpas udfylde hinanden.

Prisen er en Guinea i England, der vurderes til ca. \$4.25. Man har sat Prisen herovre til \$5.50, ikke for at Forhandlerne skal tjene saa meget mere derpaa, men for at yde saa meget mere til det Formaal Bogen udgives for, nemlig et Levefond for Kaj Munks efterladte Enke og fem smaa Børn. Lad os have det i Tanke, naar den ret høje Pris faar os til

at „tælle Knapper.“ De modtagne Eksemplarer er allerede forlængst bestilt og udsendt. Men flere ventes snart, saa indsend Bestilling samt Betaling til Lutheran Publ. House, Blair, Nebr. Kan Bestillingen ikke fyldes, saa returneres Pengene selvfølgeligt.

Desuden haves paa Lager af Kaj Munk: „Four Sermons“, Oversættelse ved J. M. Jensen, Spencer, Ia., 40 Cents. Og snart færdig fra Pressen er „By the Rivers of Babylon“ af samme. Denne indeholder 15 Prædikener valgt fra 26 som udkom paa Dansk i Argentina. Alle var holdt af Pastor Kaj Munk i Aaret 1941, altsaa under den tyske Okkupation.

Tillige ventes med det første et Oplag af „Med Aand og Sværd“, en ny Samling af Munks Forkyndelse. Priserne bliver henholdsvis ca. \$1.00 og \$0.50.

En Artikel af Lawrence S. Thompson i „Books Abroad“, University of Oklahoma Press, Norman, Okla., sidste Foraar var viet Kaj Munk og slutter med: „It would indeed be unfortunate for world literature if Kaj Munk's works are not translated; but even if they are not, his fame as a martyr to the cause of human freedom is secure.“

Vi mener, at hans Værker har saadan Værdi i sig selv, at selv om Forfatteren ikke var bleven bæret med Martyrglorien vilde deres Udbredelse være en værdig Mission. Mon nogen her i Landet ejer en fuldstændig Munk Samling paa Dansk?

P. C. Jensen.

Blandt Landsmænd

Træsko — Nej! D. D. Pioneer bemærker: Folk maa nøjes med et Par Sko om Aaret, siger OPA. Men der findes Masser af godt, urationeret Fodtøj, som vi alle ved. Bare man kunde faa Træsko. De var dejlige, naar man gravede, og vi savnede dem, da vi kom til U. S. A.

Jow, det er saa sandt . . . saa langt. Men hvem graver nu Dagen lang — naar man kan køre med Traktor? Og saa Bøgetræ? — og Jernkramme? — og Træskomagere? Nej, den gaar vist heller ikke.

Nytaarsnat i New York. Ifølge D. D. P.s Korr. fejrede nogle Danskere Nytaarsnat „med stor Pragt i Rudolf Kofeds hyggelige Sal. Allerede ved 8. Tiden begyndte de inviterede Gæster at komme, og ved 10 Tiden var Salen fyldt med glade Damer og Herrer, som morede sig med Nytaarsløjer. Den rigtige festlige Nytaarsstemning kom først frem ved Bordet, hvor der blev serveret Flæsketeg med alt hvad der hører til denne Ret. Længe varede det ikke, før der blev meldt udsolgt fra Køkkenet. Efter at Kaffen var indtaget, begyndte Musikken at spille op til Dans og alle svang sig i en sagte Vals med Tryk. Ved Bar'en var der Travlhed . . . og stor Søgning. Ved Aarsskiftet, eller da Klokken slog 12, blev der en Tuden, Hylen og Skrigen, saa Huset var ved at ryste. Efter at Gæsterne igen var falden til Ro, begyndte Dansen igen, og ved 2. Tiden om Morgen blev der serveret Frokost, hvor alle deltog med Hjertens Lyst. Det var langt hen i de smaa Timer, før de sidste Gæster forlod Selskabet — efter en Nat, som ikke mange kunde ønske sig bedre.“ . . . ? ? ?

I Vor Frelsers Kirke, Brooklyn, havde Ungdomsforeningen Juletræsfest Fredag Aften (29. Dec.) og var Vært. Fru Spivak sang Jeppe Aakjær Viser og Miss McBain læste op. De Unge med Raymond Leth som Formand forstaaar at faa Stil og Sving over det hele. (Om der var Møde Nytaarsaften siges ikke.)

I Salems Kirke var der Nytaarsaftensdag (Søndag) baa-

de engelsk og dansk Gudstjeneste om Formiddagen og almindelige Julefest for alle, der afsluttede med en Midnatsandagt i Bøn og Betragtning. I det danske New York Blad „Nordlyset“ skriver C. Bruun (Salems Mgh.s Formand):

„Saa svandt det gamle Aar, og vi spørger: Var det et godt Aar eller kunde det have været bedre for Dig personligt? Der var nogle, som forsøgte at leve alene, borte fra Gud. Var det et godt Aar? Der var nogle, der fandt, at et Liv uden Gud var ikke værd at leve. Paa den første Søndag i det nye Aar vil vi henstille til nogle af vore Læsere, at de forsøge noget nyt. Bestem at leve et helt Aar, hele 1945, med Gud og se Forskellen. Begynd hver Uge med at gaa til Guds Hus Søndag Morgen og erfar Velsignelsen, der følger med.“

Ja, der er virkelig en Forskel!!

Generalkonsul Braumann og Frue i Chicago fik Nytaarsaften Meddelelse at deres Søn Harald, der er Infanterist ved Hæren i Europa og har været savnet paa Krigsfronten, er i tysk Fangenskab og i god Behold. Sønnen er 24 Aar og født paa de Vestindiske Øer. Da hans Borgerret her i Landet blev klareret indmeldte han sig som frivillig til Hæren i 1943.

Dødsfald i Chile. Lørdag den 4. November afgik Kaptajn Alfred Rasmussen ved Døden i Santiago, hvor han havde boet et Par Aar efter at være blevet pensioneret som Officer i den chilenske Marine. Han kom til Chile for over 30 Aar siden og skabte sig her en smuk Karriere. I 1919 gjorde han sig fortjent til rosende Omtale for en speciel Reageringsmission, for hvilken han fik tilbudt chilensk Borgerskab og blev udnævnt til Lods af første Klasse. Admiral Jorge Montt udtalte dengang: „Chile no olvidara' jamas esta hazana.“ — Senere, for tyve Aar siden, reddede han den chilenske Marines Flagskib „Arturo Prat“, ombord paa hvilken han med Fare for sit Liv slukkede en Ildebrand i Skibets Ammunitionskammer. For Redning af en norsk Besætning blev han dekoreret af den norske Konge.

I „United Nations Calendar“ for 1945 er Danmark repræsenteret ved det danske Flag og et Citat fra Kaj Munks berømte Nytaarsprædiken. Kalenderen er redigeret af Will Schaber og udgivet af Frederick Ungar Publ. Co., New York.

En forsinket Julehilsen. Denne smukke Hilsen er fra Mr. Hasselriis, vor geniale Direktør af Oplysningskontoret i New York. Desværre kom den lidt for sent til vort Julenummer men er for god til Glemmebogen. Saa „bedre sent end aldrig.“ Red.

Der er visse Ting, der ikke kan oversættes, selvom man kan finde noget tilsvarende. Har man som Barn oplevet Jul i Danmark, er og bliver det Jul i Sind og Tanke. Thi ogsaa den kristne Højtid har faaet sit danske Præg.

Og det er den dobbelte Skat, vi ejer, at vi har Minder, der er fæstet i Danmark og paa det danske Sprog. Den Skat har vi ikke Raad til at slippe.

Jo ældre, vi bliver, desto mere dyrebar bliver den Skat. Den ligger i et Skatkammer, hvortil vi selv har Nøglen, og Nøglen er det danske Sprog, som vor Sjæl lærte som Barn.

Det er ikke Sentimentalitet. De sjælelige Ting er de uforkrænelige Ting, der ikke forsvinder eller skifter, selvom den ydre Verden falder sammen og fra hinanden.

Hver enkelt af os kan i Tanken gaa tilbage til den danske Jul: Til Travlheden og Forventningerne. Til Julebagning og Juleudstilling. Til Julesne og Klokkerne, der kimedede Julen ind. Til Julebord og Juletræ, der straaled med rigtige Lys og duftede af Gran, som kun Juletræer kan gøre.

Der er Farver, der knytter sig til Jul; ja, ogsaa til Hverdag. De røde Postkasser med det gyldne Posthorn. Det var røde Postbude og gule Postvogne, der bragte Julepakker rundt. Og hvis

vort Hjem stod i Søndergade, saa er og bliver det Søndergade og kan aldrig blive til South Street.

Farver og Duft og Lyde har en egen Evne til at mane Minder frem. Jeg ved ikke, om den danske Skomager endnu gaar med mørkegrønt Forklæde. Det gør heller ikke meget; thi for vor Erindring staar det grønne Klæde uforkræneligt. Hvem kan fornemme Duften af stegt Gaas uden at tænke paa Julebord og Æbler og Svedsker? Hvem husker ikke Klokkespillet paa Jernbanen, naar Ledvogteren meldte Tog. Hvem tænker ikke paa Raadhusklokkerne, naar man hører det kendte Klokkespil? Hvem husker ikke Tørverøg eller den marmorerede Kakkellovnskrog eller Duften af det tjærede Plankeværk? Man behøver blot at tænke paa den forgyldte Kringel, der hang udenfor Bager Hansens Butik, Klokkeren, der ringede, naar Døren gik op, og det blanke Messingbækken udenfor Barberstuen, saa har man hele Gaden og Byen for sig.

Julen, som vi kender den hjemmefra, hører til de uforkrænelige Ting. De hører Virkeligheden til, thi de er gaaet ind i Eventyret.

Derfor er det et Chock for Sind og Tanke at høre, at Julen hjemme heller ikke i Aar svarer til det Billede, som vi gemmer paa og har taget frem.

Den varme og lune Stue er kold. Folk fryser. Paa Landet har de Juletræer, men ingen Lys. Juletræer og Grangrene maa ikke sendes over Færgerne, for der er ikke Plads. Folk kan i Aar ikke rejse hjem til Jul. Rejsende, der skal over Storebælt, tilraades at medbringe Sengetøj, hedder det, for de kan komme til at overnatte i Nyborg.

Ris er ikke mere til at opdrive; Kanel heller ikke. Smør er det knapt med, men man kan ikke putte en Klat Smør i Midten, naar man ingen Risengrød har. Det store Juletræ paa Raadhuspladsen og paa Torvet straalere ikke mere med mange Lys, for Danmark er mørklagt og maa nøjes med de danske Stjerner og Julenattens Stjernesud.

Men det gaar dem derhjemme, som det gaar os. De har Minderne, og de er uforkrænelige. De holder dem oppe. Dette indre Liv er ikke slukket, selvom Lyset for en Stund er gaaet ud i Danmark. Dette indre Liv overvintrer, thi det er det virkelige Danmark.

Saa i Aar, som i Fjor og i Forfjor, har vi det tilfælles med Danmark og dem derhjemme, at vi lever i Mindet og deler det med dem.

Men vi deler med dem mere end det. Vi deler med dem Haabet, ja, Forvisningen om, at Lyset atter vil blive tændt i Danmark. Ni Gange har Danmark været i Dødsfare i Tusinde Aar. Otte Gange er Danmark blevet frelst. Vi ved, at Danmark ogsaa vil stige frem frelst ud af den Dødsfare, som det tusindaarige Danmark nu for niende Gang befinder sig i. Grundtvig, der granskede Danmarks Historie gennem Tiderne og saa den indre Storhed i Danmarks Historie, den som han kaldte „Danmarks Lykke og Guds Kærlighed“, løftede ved disse Folkeminder hele det danske Folk af Nederlaget i 1864. De danske Sønderjyders Udholdenhed og Frelse er af vor gamle danske Folkearv og i det danske Folk og giver Løfte om, at Danmark skal bestaa. Snart vil det salte Vand, der nu skiller os, atter føre os sammen.

Indtil da mødes vi i Sind og Tanke i denne Højtid og takker Gud for Julen.

C. H. W. Hasselriis, Forest Hills, L. I.

FRA DANMARK

(Fortsat fra Side 4)

mænd.“ (Hvilket ifølge paalidelig Kilde ofte ikke alene dækker Medlemmer af Schalburg-Kompset men ogsaa Gestapo.) København er fuld af Stikkere og andre Forbrydere, og saa at sige ingen vover sig ud paa Gaden efter Mørkets Frembrud. Vagtværnet er ikke effektivt, og det er sandsynligvis kun et Tidsspørgsmaal, før Tyskerne forbyder den Organisation.

Om Gestapos Mord paa Redaktør Otto Bendixen nævnes, at Overfaldet skete Kl. 2 om Natten. Mens deres 5 Børn saa paa det, blev baade Hr. og Fru Bendixen slæbt ud paa Gaden, hvor Bendixen blev skudt, og hans Kone fik et Skud

gennem Munden. Dersom det lykkes Lægerne at redde hendes Liv, vil hun blive blind. Bendixen havde været Korrespondent til forskellige engelske Tidsskrifter og var stærkt anti-nazistisk indstillet. (DPT)

I Begyndelsen af November blev den 62-aarige Dansk Amerikaner Chr. Christoffersen fundet skudt i en af Staldene ved Aalborg Kreatur-Torv. Efter de foreliggende Oplysninger er han blevet skudt ved Havnen, hvorfra han saa maa være blevet slæbt op i Stalden og død eller dræbt der.

Politibetjent Gunnar Petersen, Pontoppidansgade 7, Randers, der blev skudt en Novembernat, havde i nogen Tid været efterspurgt af Tyskerne.

Stud. jr. Johannes Jørgensen, 23 Aar gl., Søn af afdøde Pastor Anders Jørgensen, Feldballe paa Mols. Han blev skudt i Nakken paa Gaden den 15. Dec. (TT ifølge københavnske Blade — Dagens Nyheter, 17. Dec.) (Ikke den Anders J. der studerede i Blair.)

Dagen i Forvejen blev en ung Kvinde, Fru Anna Petersen skudt, medens hun stod og vadskede i sit Hjem i København. To Revolvermænd skød fra Gaarden gennem Kældervinduet og dræbte hende paa Stedet. (Ritzau, Nat., 15. Dec.)

En 40-aarig Kvinde, Fru Frederikke Kirsten Romager, Sjællandsgade 28, Fredericia, blev fundet skudt i sin Seng paa Aarhus Kommunehospital.

ACKNOWLEDGMENTS

PLEASE NOTE: During November 1944 I received \$81 for the Home Mission and \$50 for the Pension Fund from Emmaus Lutheran Church, Eugene, Ore. The committee elected by the synod to decide on the acknowledgments had its meeting December 8th, and since then gifts have been acknowledged weekly instead of waiting three months for the quarterly receipts.

Previously acknowledged	Total Received	Children's Homes	School Fund	Equalization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pension Fund
Blair, Nebr., In memory of Rev. Hans Nielsen*	35.50	10.00								25.50
W.M.S. of the Pacific District, By Miss Mildred E. Jepsen, Cedar Falls	187.00				87.00	25.00		50.00	25.00	
Cedar Falls, Ia., the Sunshine Club	10.00							10.00		
Cushing, Wis., friends and relatives in memory of Peter M. Hansen	9.00				9.00					
Cushing, Wis., friends in memory of Peter M. Hansen, for Bethany Home, Waupaca	3.75	3.75								
Chaplain Laurits H. Petersen, A.P.O. 758	10.00	10.00								
Cedar Falls, Ia., Nazareth Lutheran Sunday School for the Elk Horn and Waupaca Homes	36.24	36.24								
Easton, Calif., Mr. and Mrs. Hobert Jensen	15.00					15.00				
Culter, Ia., in memory of Mrs. H. P. Hansen**	7.00				7.00					
Plainview, Nebr., Bethany Luth. Church	86.85			86.85						
Culbertson, Mont., Paul Olsen of Eben-Ezer Church, McCabe	10.00							10.00		
Culbertson, Mont., Mr. and Mrs. Martin Olsen in memory of Hans Andersen, McCabe	5.00				5.00					
Culbertson, Mont., Mr. and Mrs. Martin Olsen of Eben-Ezer Church, McCabe	250.00	50.00		100.00						100.00
Shelby, Ia., United Ev. Luth. Church	11.95									11.95
Spencer, Ia., Bethany Luth. Sunday School, offering at Christmas tree program divided among our three homes	32.36	32.36								
Oakland, Calif., friends in Our Saviors Luth. Church	8.00	4.00								4.00
Racine, Wis., Mr. and Mrs. Stanley Due	10.00	5.00						5.00		
Reedley, Calif., Eben-Ezer Sunday School	55.00	55.00								
Coalridge, Mont., Emmaus Luth. Sunday School, contents of birthday bank	1.10					1.10				
Coalridge, Mont., Emmaus Luth. Sunday School	32.70	16.35								16.35
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. William Von Stocken	10.00		5.00		5.00					
Cushing, Wis., Loyal Workers in memory of Peter M. Hansen	2.00				2.00					
Graettinger, Ia., South Walnut Ladies' Aid for the Elk Horn and Waupaca Homes	20.00	20.00								
Greenville, Mich., St. Paul's Engl. Luth. Sunday School	13.67	13.67								
Fremont Bluffs, Nebr., Trinity Luth. Ladies' Aid Christmas offering	32.50	32.50								
Minden, Nebr., Bethany Luth. Church, offering at Christmas program	13.00	13.00								
Shennington, Wis., St. Peter's Luth. Sunday School, Christmas offering	16.75					8.25		8.50		
Elk Horn, Ia., Alpha Ladies' Aid	120.00		20.00	20.00	20.00	20.00		20.00	20.00	
Mason City, Nebr., Zion Luth. Church offering at Christmas program	8.75	8.75								
Eugene, Ore., Emmaus Luth. Sunday School offering at Christmas program	10.06	10.06								
Joplin, Mo., C. M. Winther	50.00		25.00			15.00			10.00	
Plainview, Nebr., Bethany Sunday School	14.48	14.48								
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	58.81	58.81								
Trufant, Mich., St. Thomas Luth. Church	32.81									32.81
Sleepy Eye, Minn., Trinity Luth. Sunday School	17.89	17.89								
Exira, Ia., Miss Eda Juhl in memory of Rev. H. Nielsen, Blair, Nebr.	2.00									2.00
Oakland, Calif., Our Savior's Luth. Church, an additional offering	5.00									5.00
Sidney, Mont., Pella Luth. Sunday School for our three Children's Homes	67.41	67.41								
Kimballton, Ia., Bethany Ladies' Aid	20.00	20.00								
Webster Groves, Mo., Bethany Ladies' Aid	28.00				15.00			8.00	5.00	
Los Angeles, Calif., Bethel Dan. Ev. Luth. Church	255.00		100.00							155.00
Kenmare, N.D., Trinity Sunday School, Christmas offering	24.20	24.20								
Norma, N.D., Norma Sunday School Christmas offering for our three Children's Homes	14.68	14.68								
Norma, N.D., Zion Sunday School, Christmas offering for our three Children's Homes	18.23	18.23								
Bone Lake, Wis., St. Pauls Luth. Church Christmas Tree offering	12.71	12.71								
Milltown, Wis., a large group of friends in memory of Arvin Nelson	16.00		16.00							
Milltown, Wis., a group of friends in memory of Arvin Nelson	5.00				5.00					
Milltown, Wis., in memory of William Petersen by friends	2.50				2.50					
Kenmare, N.D., Mr. and Mrs. Lauritz Larsen of Trinity Church	110.00	20.00	20.00		25.00	20.00				25.00
Redvers, Sask., Can., Dannevirke Luth. Church	27.90				27.90					
Standard, Alberta, Can., Jens Rasmussen	94.50	9.00			22.50	9.00		9.00		45.00
Edmore, Mich., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	10.00		5.00		5.00					
Milltown, Wis., Milltown Luth. Sunday School Christmas offering	23.21	23.21								
Caruthers, Calif., Our Savior's Luth. Sunday School	23.00	23.00								
Racine, Wis., Our Savior's Luth. Church	800.00			676.05						123.95
Cushing, Nebr., St. John's Luth. Sunday School	18.50	18.50								
Neola, Ia., St. Paul's Luth. Sunday School	146.00	56.00			35.00	35.00		10.00	10.00	
Minden, Nebr., Bethany Luth. Church	56.84	5.00	30.00	16.84		5.00				
Abdal, Nebr., Bethel Luth. Church	25.00		10.00		5.00					10.00
Irene, S.D., Maple Grove Sunday School Christmas offering	14.14	14.14								
Irene, S.D., Turkey Valley Luth. Church	22.26							22.26		
Viborg, S.D., Spring Valley Luth. Church for our three Children's Homes	33.42	33.42								
Davey, Nebr., Nazareth Luth. Church	86.63			77.38						9.25
Hazelwood, Minn., Immanuel Luth. Sunday School Christmas offering	16.70	16.70								
Luck, Wis., the Men's Club of First Luth. Church for Bethany Home, Waupaca	20.00	20.00								
Luck, Wis., First Lutheran Church, \$10 for each of our Children's Home	80.00	30.00	50.00							
Ruskin, Nebr., Daughters of Bethany \$5 for each of our Children's Homes	50.00	15.00	25.00		5.00			5.00		
Kankakee, Ill., Mr. and Mrs. James Christensen in memory of Pvt. Robert Nielsen	5.00	5.00								
Kankakee, Ill., Niels Jensen and Julian K. Jensen in memory of Mrs. Laurits Phillips	2.00									
Winnetoon, Nebr., Bethesda Luth. Sunday School Christmas offering	8.65	8.65								2.00

										Total	44764.10	5632.10	7693.03	8337.67	7550.25	2282.58	165.66	3642.68	698.34	8761.79
Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 5, 1945.										H. J. Hansen, Treas.										
* Blair, Nebr., Dr. and Mrs. N. C. Carlsen \$5, Mr. and Mrs. William J. Nielsen \$5, Rev. H. C. Jorgensen \$10 for School Fund. Total \$35.50.																				
Von Stocken, Minneapolis \$5, Mrs. Christine Von Stocken, Minneapolis \$2, ** Coulter, Ia., Mrs. Anna S. Jacobsen, Otto Jacobsen, Elmer Westerpastor and Mrs. L. H. Kjoller \$5, Mrs. Otto Hansen \$1, Dr. and Mrs. J. mann, Herman Jacobsen, Jack Ericksen, Mrs. Marie Jepsen, Pearl Car-P. Nielsen \$2, Mrs. Sam Petersen, Lincoln 50c, Mr. and Mrs. H. Skov penter, \$7.																				

Previously acknowledged	Received	Mission	Mission	Mission	Mission	Action	Mission
	21447.27	1877.56	1691.56	571.04	976.69	16310.42	20.00
W.M.S. of the Wisconsin District. By Miss Mildred E. Jepsen	50.00	25.00	25.00				
W.M.S. of the Pacific District for China Relief. By Miss Mildred E. Jepsen	87.00				87.00		
Easton, Calif., Mr. and Mrs. Hobert Jensen	10.00	10.00					
Coulter, Ia., in memory of Mrs. H. P. Hansen*	7.50	2.50				5.00	
Oakland, Calif., friends in Our Savior's Luth. Church	2.00	2.00					
Racine, Wis., Mr. and Mrs. Stanley Due	5.00	5.00					
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. William Von Stocken	8.50	5.00	2.00	1.50			
Elk Horn, Ia., Alpha Ladies' Aid	20.00	20.00					
Warrenton, Ore., Marie M. Kamp in memory of Olga Kamp	5.00		5.00				
Joplin, Mo., M. C. Winther	25.00		25.00				
Oshkosh, Wis., Henry G. Jorgensen \$50 for Santal Famine Relief and \$50 for China Relief	100.00	50.00			50.00		
Webster Groves, Mo., Bethany Ladies' Aid	20.00	20.00					
Kenmare, N.D., Mr. and Mrs. Lauritz Larsen of Trinity Church	100.00	20.00	20.00	20.00	20.00	20.00	
Standard, Alberta, Can., Jens Rasmussen	9.00		9.00				
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Ladies' Aid	10.00					10.00	
Racine, Wis., Emmaus Luth. Sunday School	103.15	103.15					
Spencer, Ia., from a friend for Santal Famine Relief	10.00	10.00					
Kenmare, N.D., Mr. and Mrs. Ezra Larsen of Trinity Church	75.00	25.00		15.00	15.00	20.00	
Racine, Wis., Our Saviors Luth. Sunday School	53.34	26.67	26.67				
Omaha, Nebr., Miss Helene Rasmussen	5.00				5.00		
Total	22152.76	2201.88	1804.23	607.54	1153.69	16365.42	20.00

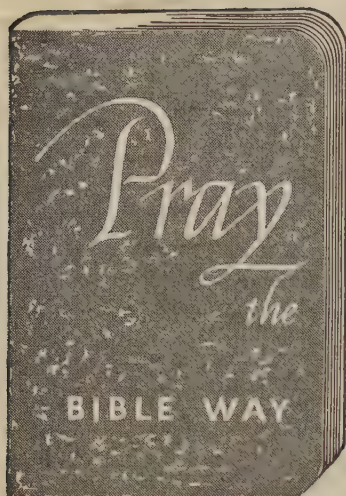
JUBILEE FUND

Total \$175,018.27

* Washington Island, Wis.: Charlotte Hansen and Wayne Boshka each 25c, October loose collection \$8.20, Gilbert Falk 50c, Mrs. Gilbert Falk, 50c, Swara Hagen, A. Cornell, Mrs. Harry Hagen, Mrs. J. Boyce, Mrs. Thorvald Johnson, J. Ellefson, Gloria Lindal, Mrs. Andrew Cornell,

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME AT OAKS, OKLAHOMA

Received with thanks, Blair, Nebr., Jan. 5, 1945. H. J. Hansen, Treas. Total \$19 834.99

PRAY THE BIBLE WAY

This Scripture-centered book of collected prayers can become invaluable during these days of uncertainty to those who seek help from above.

Each one of the prayers, arranged for a variety of human needs for divine guidance, is constructed entirely from Biblical passages, and they have been fitted together to give expression to the heart yearnings of a human soul, much as a beautiful mosaic is designed of select-

ed pieces of precious stones. Small enough to fit into one's vest pocket or into a handbag, its arrangement enables one to make immediate use of any of the prayers as befit the need. Size: 3 $\frac{3}{8}$ x5 $\frac{3}{8}$. Price: 35c per copy, 3 for \$1.00.

THE PILGRIM

By Dr. O. P. Kretzmann. This new book represents the very kernels of Dr. Kretzmann's authorship—is a 30,000-word anthology of choice selections from the CRESSET culled by the author from six years of writing. Each selection provides excellent material for deep meditation in the quiet hour. Printed in beautiful garmound type. Price, \$1.50.

CHILD'S STORY BIBLE, By Catherine F. Voss

Beautiful New one-volume edition that tells stories as every mother would tell them to her children. Liberally illustrated with 36 full-page 4-color plates. Handsome sturdy binding in blue library buckram, gold-stamped. This volume was carefully designed for children, written by one who knew and loved them. It gives the complete Bible narrative, aims in a simple manner to give the child not a jumbled notion of events, but a clear understanding of the trend and purposes behind them. Price, \$3.50.

There is still time to get your 1945 TRIUMPHANT LIFE SCRIPTURE-TEXT CALENDAR

featuring Sallman's famous paintings.

Your choice of four pictures:

"Head of Christ"

"The Lord Is My Shepherd,"

"Christ at Heart's Door"

"Let Us Go into the House of the Lord"

Price 15c per single copy

THE POCKET SUDBURY

No. SB125. The four communion glasses are placed conveniently nearest to the front edge in this inexpensive size "Sudbury Individual Communion Set," thus permitting easiest access when in use by a sick bed through the use of the beautiful case as a serving tray. Four crystal glasses, a cleanable frosted-crystal flagon fitted with an airtight bakelite cap, a polished metal wafer container with a spun metal serving plate for cover, all in a metal-framed leatherette case, slender and with tapered corners. \$6.00.

THE TALE OF THE WIDOWS' SONS

By Robert Harris Gearhart, Jr., D.D. A brand new book! The story of the alien builders of Israel's temples through the ages but thwarted in their desire to know the true God until Jesus of Nazareth brought their long search to a glorious outcome. "Many parts of these tales form corollaries to that which is happening to stricken peoples the world over today..." Price, \$1.00.

STRENGTH FOR SERVICE

Edited by Chaplain Norman E. Nygaard. Daily devotional messages for men in the service. Flexible binding. Available in blue or khaki. Net 75 cents. Dozen, net \$7.50.

Note: For those in the Navy, Coast Guard, Merchant Marine, WAVES and SPARS, select blue bindings; for those in the Army, Marine Corps, and WACS, select khaki bindings.

EGERMEIER'S BIBLE STORY BOOK

By Elsie E. Egermeier

STYLE "A"—A LARGE HANDSOME BOOK

Read a new story every evening for almost a year. EGERMEIER'S BIBLE STORY BOOK has 234 fascinating stories. These stories are accurate in historical detail and put the whole Bible into one continuous, beautiful narrative. They are rich in dramatic appeal yet simply written. Self-pronouncing type; 17 full-page, tipped-in, colored pictures; 4 one-color (full-page) animated maps; 200 one-color pictures; animated end sheets of Old Testament and New Testament worlds; blue linenfinish cloth with titles in gold leaf. Colored picture of "Christ Blessing Children" on front. New colored jacket. Price, \$2.50.

YOUR PUBLISHING HOUSE is well equipped to take care of your printing.
No order is too large or too small for us. Quick service, quality work at a reasonable cost.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street

Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 24. JANUAR, 1945

NR. 4

Paulus i Athen

Septuagesima Søndags nye Epistel — Ap. Gr. 17:22-34 — fortæller om Apostelens Besøg i Athen, Grækenlands Hovedstad og den daværende hedenske Verdens Visdomssæde. Oppe paa Areopagos, en Klippehøj i Byen, der er opkaldt efter Krigsguden Ares (samme som den romerske Mars) samledes de Vise for at drøfte Nyt og Gammelt. Engang, siger Sagnet, var Ares anklaget for Mord (som er ganske troligt) og blev stillet for de andre Guders Domstol der paa Højen. Siden havde Byens højeste Raad, der kaldes Areopagus, sit Sæde der, en Slags Højesteret for hele Folket. Endnu ses 16 Trin, udhugne i Klippen, der fører op fra Torvepladsen til en Stenbænk i Form af en Firkants tre Sider, hvor Dommerne havde Sæde. Det var der Paulus holdt sin berømte Tale. Den er ret enestaaende i hans Forkyndelse og viser hvilken Takt han besad som den dannede Mand han var, tillige den dybe Forstaaelse han havde af Guds Forhold til Menneskene og deres til ham. Han betegner de før Kristus hengangne Tider som „Vankundig-

hedens Tider,“ men med Kristus kom „ny Oplysning stor“ ved Evangeliet om den opstandne Frelser. Ogsaa hans Hentydning til, at „Gud har fastsat en Dag, paa hvilken han vil dømme Jorderige med Retfærdighed ved en Mand han havde beskikket,“ er et godt Bevis paa Apostelens Evne til at udnytte Situationen til Fordel for sit Ærinde.

Og dog trods dette noble Forsøg fik han ikke Held til at faa en Menighed stiftet i Hovedstaden. Derimod var han mere heldig i den næste Storby Korinth, hvor han tog ind hos de jævne jødiske Teltmagerfolk Aquilas og Priscilla, „ikke med prægtige Ord eller Visdom“ men „med Guds Visdom, den hemmelighedsfulde — hvilken ingen af denne Verdens Øverste kendte,“ nemlig Frelsen gennem Tro paa den korsfæstede Jesus Kristus. Der blandt „det for Verden uædle og det ringeagtede“ udvalgte Gud en Menighed, der mere end nogen anden viser Kristendommens Kraft og Kamp i de Dage.

Dagens Epistel

Men Paulus stod frem midt paa Areopagus og sagde: „I atheniensiske Mænd! jeg ser, at I i alle Maader ere omhyggelige for eders Gudsdyrkelse. Thi da jeg gik omkring og betragtede eders Helligdomme, fandt jeg ogsaa et Alter, paa hvilket der var skrevet: „For en ukendt Gud.“ Det, som I saaledes dyrke uden at kende det, det forkynder jeg eder. Gud, som har gjort Verden og alle Ting, som ere i den, han, som er Himmelens og Jordens Herre, bor ikke i Templer, gjorde med Hænder, han tjenes ikke heller af Menneskers Hænder som en, der trænger til noget, ellers di han selv giver alle Liv og Aande og alle Ting.

Og han har gjort, at hvert Folk iblandt Mennesker bor ud af eet Blod paa hele Jordens Flade, idet han fastsatte bestemte Tider og Grænserne for deres Bolig, for at de skulde søge Gud, om de dog kunde føle sig frem og finde ham, skønt han er ikke langt fra hver enkelt af os; thi i ham leve og røres og ere vi,

som ogsaa nogle af eders Digtere have sagt: Vi ere jo ogsaa hans Slægt. Efterdi vi da ere Guds Slægt, bør vi ikke mene, at Guddommen er lig Guld eller Sølv eller Sten, formet ved Menneskers Kunst og Opfindsomhed. Efter at Gud altsaa har baaret over med disse Vankundighedens Tider, byder han nu Menneskene, at de alle og alle Vegne skulle omvende sig. Thi han har fastsat en Dag, paa hvilken han vil dømme Jorderige med Retfærdighed ved en Mand, som han har beskikket dertil, og dette har han bevist for alle ved at oprejse ham fra de døde.“ Men da de hørte om de døde Opstandelse, spottede nogle; men andre sagde: „Vi ville atter høre dig om dette.“ Saaledes gik Paulus ud fra dem. Men nogle Mænd holdt sig til ham og troede; iblandt hvilke ogsaa var Areopagiten Dionysius og en Kvinde ved Navn Damaris og andre med dem. (Ap. Gr. 17:22-34.)

Af Chr. Richards Digt om samme Emne

Hellas' gamle Dommersæde,
hvor i Nattens Højtidsstund
den beskyldte maatte træde
paa sin Gernings nøgne Grund!
End til Højens lave Tind
gaa de halvt forhugne Trin,
skaarne ud i Klippegangen:
Livets sidste Trin for mangan.

Helt for alle Troens Helte,
stærke Paulus, det var dig,
som om Natten virked' Telte,
og om Dagen slumred' ej;
spændte ud paa knudret Felt
Troens lyse Kongetelt,
det, som svaler Hjertets Brande,
skygger syndefuret Pande.

Paulus med dit stærke, klare,
elfefriske Kristusbud,
tal igen til denne Skare
om den ubekendte Gud!
Røst fra Areopagos,
tal til dem og tal til os!
Lær os tro og lær os stride,
lær os elske, lær os lide!

Søndag Septuagesima

ARBEJD, THI NATTEN KOMMER

Af Provst Johs. Vibe Petersen

Thi Himmeriges Rige ligner en Husbonde, som gik ud tidligt om Morgenen for at leje Arbejdere til sin Vingaard. Og da han var bleven enig med Arbejderne om en Denar om Dagen, sendte han dem til sin Vingaard. Og han gik ud ved den tredje Time og saa andre staa ledige paa Torvet, og han sagde til dem: Gaar ogsaa I hen i Vingaarden, og jeg vil give eder, hvad som ret er. Og de gik derhen. Han gik atter ud ved den sjette og niende Time og gjorde ligesaa. Og ved den ellefte Time gik han ud og fandt andre staaende der, og han siger til dem: Hvorfor staa I her ledige hele Dagen? De sige til ham: Fordi ingen lejede os. Han siger til dem: Gaar ogsaa I hen i Vingaarden! Men da det var blevet Aften, siger Vingaardens Herre til sin Foged: Kald paa Arbejderne, og betal dem deres Løn, idet du begynder med de sidste og ender med de første! Og de, som vare lejede ved den ellefte Time, kom og fik hver en Denar. Men da de første kom, mente de, at de skulde faa mere; og ogsaa da fik hver en Denar. Men da de fik den, knurrede de imod Husbonden og sagde: Disse sidste have kun arbejdet een Time, og du har gjort dem lige med os, som have baaret Dagens Byrde og Hede. Men han svarede og sagde til en af dem: Ven! Jeg gør dig ikke Uret; er du ikke bleven enig med mig om en Denar? Tag dit og gaa! Men jeg vil give denne sidste ligesom dig. Eller har jeg ikke Lov at gøre med mit, hvad jeg vil? Eller er dit Øje ondt, fordi jeg er god? Saaledes skulde de sidste blive de første, og de første de sidste; thi mange ere kaldede, men faa ere udvalgte.“ (Matth. 20:1-16.)

„Himmeriges Rige“ er lige saa virkelig som den Jord, vi sætter vor Fod paa hver Dag — ikke et dødt Begreb eller et theologisk Dogme, en filosofisk Formel, som mange mener. Det er noget levende, der gør sig gældende i Menneskers Liv, det er en Arbejdsplads, en Vinhave, hvor der skal udføres en ofte besværlig Gerning fra tidlig Morgen til silde Aften.

Naar et Menneske omvender sig og hører op med at staa „ledig paa Torvet“, fordi han adlyder Herrens Kald: Gaa hen i Vingaarden! saa bliver man straks sat i Arbejde paa en dobbelt Front — baade ind efter paa sin egen Sjæl med Frygt og Bæven (Filipp. 2:12), men ogsaa udefter paa andre Mennesker. Dette er en Erfaring fra Arilds Tid, som ikke kan benægtes.

Mon du, min Læser, har gjort den Erfaring? Dersom du om dig selv mener, at du ogsaa er inde i Guds Rige, men ikke arbejder paa Guds Riges Fremgang i dig selv og paa andre, saa bedrager du dig selv og lever paa en Livsløgn.

Der gøres meget Arbejde i Verden — ogsaa her i Danmark — for Guds Riges Vækst — selvom man maa sige, at der kunde gøres meget mere. Men der er mange Mennesker, der gennem f. Eks. Indre Mission eller Hedningemission er kaldet ind i Arbejdet og nu staar i et frugtbart Arbejde for at føre Sjæle til Gud og faa dem til at bære Vintræets Frugt til Herrens Ære. Men er du med i dette Arbejde?

I Daaben fik vi Indbydelsen til at gaa ind i Vingaardsarbejdet, men mange har endnu ikke fulgt den; endnu hører de til de Arbejdsløses store Flok. Og ligesom det er en stor Ulykke at være arbejdsløs i jordisk Forstand, saa er det absolut ingen ringere Ulykke at være arbejdsløs i aandelig Forstand. Og dette sidste er der ingen, der behøver at være, naar man er et døbt Menneske.

Hvorfor er dette nu saa stor en Ulykke? Jo, fordi man da ikke kommer med i Flokken den Dag, naar det er Lønningsdag. Vil du ikke være med den Dag, kære Ven? Kom dog, inden Natten kommer, da ingen kan arbejde — Dødens Nat! —

Men til alle dem, der staar i Arbejdet for Guds Rige, siger Jesus i Evangeliet, at de maa regne med, at de alle faar

samme Løn; det nytter ikke, at vi vil prøve paa at kræve mere end den Arbejder, der kun har arbejdet een Time, selv om vi kan bevise, at vi i mange, mange Aar og Timer „har baaret Dagens Byrde og Hede.“ Den Løn, som alle Arbejdere faar, retter sig nemlig ikke efter Fortjeneste, men efter Naade, thi naar det kommer til Stykket, er vi al ligevel alle „unyttige Tjenere“ (Luk. 17:10). Tænk paa den ene Røver paa Korset! Han fik jo Lov til at komme med Jesus ind i Paradis, da han døde, skønt det kun var et Øjeblik siden, han gik ind i Guds Riges Arbejde og ikke fik mere gjort ved sin egen Sjæl end dette: at angre sit forspildte Liv. Og er dette ikke Løn nok ogsaa for dig, du gamle Guds Riges Arbejder, Hvad vil du mere? Er den Løn ikke stor nok for det Arbejde, du har gjort?

Vær du kun glad ved, at Herren har bevist dig den Naade engang at have kaldet dig ind i sin Vingaard — og den Naade, at han har villet sætte dig til et Arbejde — og den Naade, at han har taalt dig saa længe i sit Arbejde — og tilsidst den Naade, at han vil sætte dig til Bords og Hvile efter dit Arbejde hjemme i Himlens evige Salighed! Det er Løn nok — vær du tilfreds med det! Husk paa, at en Paragraf i Guds Riges Arbejdsreglement hedder: „Et Menneske bliver ikke retfærdiggjort af Lovens Gerninger, men kun ved Tro paa Jesus Kristus.“ (Gal. 2:16 og mange andre Steder.)

Amen!

BRUG DINE TALENTER

Af Pastor Clemens Sørensen, Vancouver, B. C.

Tanker over Dagens Ny Evangelium Matth. 25:14-30

Man spørger uvilkaarligt efter Læsningen af denne Tekst: „Er det virkelig saaledes med Himmeriges Rige?“ Gælder de samme Love, som er gældende i denne Verdens Kamp for Erhvervelse af Magt og Rigdom, ogsaa i Aandens Verden? Det er, hvad Jesus siger, de gør. Og det skal vi prøve paa, om vi kan se.

Betragt først dette troværdige Billede, Jesus tegner af Forholdene i Verden: Herremanden skal ud paa sin aarlige Vintertur til den italienske Riviera — eller paa Løvejagt i Afrika maaske — og kalder inden Afrejsen tre af sine Mænd ind til sig paa Kontoret. Nu skal de alligevel have deres Chance til at lave lidt Penge, tænker han, og giver dem hver en Check paa henholdsvis 20.000, 8.000 og 4.000 Kr., hvorpaa han ganske fornøjet sender dem ud af Kontoret og farer selv et Øjeblik efter af Sted med Natexpressen over Gedser-Berlin, bort fra Danmarks Regn og Slud ned til Sol og Sommer.

De to af disse heldige Herrer gaar straks ivrigt i Gang med at faa Pengene til at yngle og opnaar at fordoble Kapitalen næsten med det samme. Den tredie er en skulende og mistroisk Fyr, som bare tænker ved sig selv: „Hvad ondt mon han nu har i Sinde, den rige Herre! Jeg kender ham. Jeg skal ikke risikere at sætte Møllen over Styr og saa blive fyret, naar han kommer tilbage“ — og saa gemmer han af Frygt Pengene og udnytter slet ikke de Chancer, Kapitalen aabnede for ham.

En Dag er Herremanden hjemme igen, og Tjenerne kaldes ind paa Kontoret. De to er selvsikre, de har Tegnebogen i Orden, den anden er usikker, mens han staar og famler ved den mugne Check, han har haft liggende urørt den hele Tid. De to faar Ros og forfremmes, den tredie faar en Overhaling og bliver hældt ud som uduelig og doven — saa ugidelig var han, at han ikke engang lod en anden faa den Chance, han havde forspildt. For Penge maa ikke ligge i Skuffen, de skal ud at arbejde, bringe Renter ind. Herremanden river Check'en fra ham og giver den til ham, der havde mest. Selvfølgelig! Thi den, som har Forstand paa

at lave Penge, betaler det sig at støtte; men den anden sølle Per Tot, som bare gaar sur og knokler rundt uden at lave saa meget som en rød Øre, han skal miste, hvad han har.

Nu er det vist paa Tide at gøre opmærksom paa, at dette skriver Jesus **ikke** under paa. Han tegner blot et troværdigt Billede af Livet i Verden, hvor Penge er Magt — og den, som kontrollerer dem, har selvsagt Magten. Den uduelige og uheldige Spiller gaar neden om, hvorimod den rige Spekulant ikke kan undgaa at blive rigere og rigere; thi Penge yngler jo, ligesom visse Smaadyr, ganske af sig selv. Det er mærkeligt med den Frødhed. De gamle Hebræere var klar over dette Forhold og søgte at komme Ondet til Livs. Paa deres Sprog hedder Rente „Bid.“ Man tager en Bid af Honningkagen og laaner den ud til sin Næste for en hel. Det gav en Slags „Velsignelse“ — til den ene Part. Kun lidt hjalp det, at Psalmisten priste den Mand salig, som laante ud uden „Bid.“ Luther kunde aldrig faa det ind i sin redelige Bondehjerne, at begge Parter kunde tjene paa en smart Handel — men det kunde Calvin!

Loven om Tilegnelsen af Magten i Verden gennem en grundig Udnyttelse af Chancerne gælder ogsaa i Guds Rige. Den tilkommende Verden? Nej, men **her!** her hvor Mennesker **tør** lade hans Vilje komme til Magten i deres Liv. Samme Lov om Forøgelse af Magt gælder for Rigets Udbredelse. Den Lov hedder: Udnyttelse af de Muligheder, der gives os. Dersom vi anvender den med lige saa stor Kraft og Energi i Aandens Verden, som vi gør i Pengenes Verden, udbredes Gudsriget, saa det fortrænger Mammons; thi de to Riger kriges. For at forstaa det maa vi kort gaa Lignelsen igennem og se den i et nyt Lys.

De tre Mænd fik hver „efter Evne“ — det er altsaa **ikke** Evner, Jesus sigter til med Uddelingen af „Talenterne“ — men Midler og Muligheder til at skabe Rigdoms Forøgelse. De to dygtige fik Ros: Vel, du gode og tro Tjener, du var tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget, gak ind til din Herres Glæde! De udnyttede Mulighederne, og det vil i overført Betydning sige: De Kaar, vi som Kristne lever under. Der spørges ikke saa meget om, hvor meget vi naaede, som der spørges om, med hvilken Troskab vi gjorde det. Hver Dag lægges der bestemte Gerninger for vor Dør. Den lade lader dem ligge der, den dygtige bruger dem. „Vore Synder er Forsømmelsessynder“ — siges der. Hver Morgen har vi frit Valg mellem Muligheder til at tjene vor Næste eller flaa ham til Skindet. Paulus siger, at Gud forud lægger dem til Rette for os, „at vi skulle vandre i dem.“ Det er en mærkelig Tanke, at Gud vaager over os og ser, om vi benytter dem, smiler kærligt til de mange smaa Guds Venner, vi alle sammen kender, og hvis Færd iblandt os er som et Solstrejfe; ser bedrøvet til alle, som lader dem gaa ubenyttet hen, Mulighederne til at glæde en Sjæl, vise en Sjæl et Glimt af Kristus! Om vi turde benytte disse Muligheder, lade Kristus bo i vore Hjerter, kom hele Verden ind under Guds Riges Domæne. I Øjeblikket er Verden Mammons Domæne, hvor Junglens Lov om den stærkeres Ret hersker. Men engang vil der komme en Regnskabets Dag, da vi alle maa stille paa „Kontoret“ og langt fra selv sikre. Den levende Tro, som viste sig virksom i Kærlighed, vidende, at alle Talenter var betroet Guds, faar Ros: „Vel, du gode og tro Tjener . . .!“

HELLIG TRE KONGER

I „Nordlyset“ har Pastor Videbeck, Brooklyn, N. Y., følgende ret tankerige homiletiske Udlæggelse af Historien om de vise Mænd fra Østerland. Omend den henhørende Del af Kirke-aaret er forbi, er Betragtningen dog værd at tage med til videre Eftertanke.—Red.

Da vi nu er i Hellig Tre Kongers Tiden med Fortællingen

om de Vise fra Østerland, vil vi skænke denne Beretning vor stille Betragtning, for at faa fat paa det væsentlige i Tildragelsen, som nemlig ikke ligger paa den beskrevne Overflade, men nærmest ligger skjult som en Antydning.

Disse Vise var ganske sikkert værdige Repræsentanter af Datidens Videnskab, navnlig fordi Stjernevidenskaben indtog en ret ledende Stilling indenfor Østens Kultur, baade astronomisk saavel som astrologisk betragtet. Østens Astrologer var af den Formening, at Stjernerne havde Paa-virkning paa Mennesker, og at hvert Menneske, saa at sige, havde sin Stjerne, og det var jo længe før Hollywood.

Siden de nu opdagede denne funklende Stjerne, sluttede disse Vise, at en Stormand, en Konge, maatte være født til Verden, og saa stærk var deres Overbevisning, at de straks forberedte sig og begav sig paa den lange besværlige Rejse. Det være sagt til deres Pris, at de var deres inderste Overbevisning lydige.

Hvor førte Rejsen hen? Ja, da de kom saa langt, at Stjernen omtrent stod lodret, var det jo ikke let at bestemme Nøjagtigheden af Rejsens Maal, men saa brugte de deres Fornuft og gættede paa Jerusalem, Hovedstaden, Regeringens og Religionens Center i Landet, og det var jo en ganske logisk Slutning; der maatte det være, at en Konge, eller maaske en Guddom, var født. Men det var det altsaa ikke. De gættede forkert.

Disse Vise fra Østen kan jo godt betragtes som Repræsentanter for Nutidens Videnskab, thi der er endnu ingen, der har modbevist deres Paastand om Stjernernes Indflydelse paa Menneskelivet, og selv om de havde tilføjet Videnskaben en Del Overtro, saa har vi jo tilført Videnskaben ligesaa megen Vantro, og begge tilslører Sandheden. Videnskaben er jo slet ikke i Strid med Guds Husholdning eller staar i Modsætning til den guddommelige Sandhed; tværtimod; det er kun de videnskabelige Amatører, som har faaet fat paa nogle Brudstykker, som de ikke kan sætte sammen igen, og saa gætter de sig til Resten og kalder det Hypotese.

Videnskaben ledes, saa at sige, af en Stjerne, som vi kalder Fornuften, og som, uden Undtagelse, fører os til det Sted, hvor vi maa erkende, at der er en Gud, og dermed er man kommen til Hovedstaden, til Templet, og saa fører Fornuften os ikke videre: der standser man. De pragmatiske Videnskaber kalder denne Guddom: den første Aarsag, medens de filosofiske Videnskaber kender Guddommen under Navnet: den højeste Intelligens eller det højeste Gode. Og saa har den menneskelige Forestillingsevne, som ikke saa let bevæger sig i det abstrakte, givet samme Guddom mange skønne Navne, som er hentede fra vore smaa Livserfaringer.

Men nu, selv om man ærlig og redelig er kommen til Erkendelsen af Gud, betyder det jo ikke, at man er kommen til Gud.

Her er det i Fortællingen, at det Væsentlige er antydnet. Det er underlig nok, men det var den ugudelige Krop, Kong Herodes, som i sin grønne Misundelse blev Redskab til Problemet's Løsning.

Hvad siger Skriften? spørger han. Og saa kom Skriften frem.

Og i Skriften stod der ikke Jerusalem, men Bethlehem; og saa fulgte de Vise Skriftens Anvisning, og de kom til Bethlehem og fandt Jesu Barnet, Guds Søn og Verdens Frelser.

Og ligeledes i Skriften staar der ikke blot Gud, men Gud i Kristus, Guds herlige Aabenbaring i hvem hele Guddommens Fylde er, Guds udtrykte Billede og hans Herligheds Afglans. Han, som er vort Livs Indhold og Mening, vor Livslykke og Fred, vort evige Liv.

Det er underlig nok, at Gud nødsages til, ligeledes at bruge denne ugudelige Krig til, at føre Menneskeslægten tilbage til Skriften, for Guds Aands og Guds Ords Vejledning; men maa Guds Hensigt lykkes.

Thi vi har og en Ledestjerne
og naar vi den følger gerne
kommer vi til Jesus Krist.

Denne Stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er det Guddoms-Ord det klare,
som han os lod aabenbare,
for at lyse for vor Fod.

(Grundtvig.)

NYTAARSBETRAGTNINGER

Af K. S. Winnipeg

Et Aar som det, der nu er tilende, er der ingen Grund til at ønske tilbage.

Mange Tusinder unge Mænd har ofret Livet i den store Krig, andre Tusinder er lemlæstede; Sorg og Fortvivlelse raader i mange Hjem.

Og Enden er ikke endnu; jo længer Krigen trækker ud jo mere blodig bliver den, for de Vaaben, der anvendes, bliver stadig mere ødelæggende.

Og dette er ikke alt, det er kun Krigen synlige Virkninger; den Virkning, den vil have paa et helt Slægtleds Mentalitet, kan ikke maales, kan hændes det bliver det største Tab, Krigen bliver Aarsag til.

* * *

Vi, der nu er ældre, vi ved, hvad denne Krig drejer sig om. Vi ved, at Magt ikke er det samme som Ret; at den svage ikke er født til Slave, fordi han er den stærke fysisk underlegen. Vi ved, at alle Mennesker er født lige, med Ret til at naa saa langt, hans Evner kan føre ham.

Vi bekender os til den kristne Opfattelse, den, der først blev forkyndt for snart totusinde Aar siden, at Aand er Magt. Vi vil ikke trælle for det mystiske Begreb, der kaldes Staten; vi vil ikke ofre Liv og Ejendom for, at Staten kan blive mægtig; vi vil forsvare vor Ejendom, men ikke forgrube os paa andres, selv om vi har Magt dertil. Vi vil ikke have det gamle Romervælde tilbage i ny Forklædning.

* * *

Men hvorledes er det kommet dertil, at Menneskene nu raser mod hinanden og ødelægger værre end nogensinde før i Historien.

Er vi ikke kristne Mennesker? Har vi ikke været fredeligt sindede? Har vi efterstræbt noget, der tilhørte andre?

Javel, har vi været fredelige og villet leve i Fred. Og der ligger vor Skyld. Det er ikke nok at ønske at leve i Fred, det er ikke derpaa, det kommer an.

Vil man Fred, maa man være rede for Krig; Kamp for at værges Idealer; for den kristne Livsopfattelse, at Ret er Magt.

For dette maa Livet sættes ind, mindre kan ikke gøre det. Og det er her, vi ældre bærer vor Del af den Skyld, der nu betales i Blod.

Vor Slægt holdt Frihedens kostelige Gave i vore Hænder, og vi lod den glide fra os.

Der staar skrevet, at Fædrenes Synder skal hjem søges paa Børnene, og derfor maa de unge Mænd nu betale for, hvad deres Fædre forsømte.

— „K. og Hj.“

EN AF DEN DANSKE HJEMMEFRONTS HELTE PETER DE HEMMER GUDME

(Privat til „Frit Danmark“)

Stockholm, Onsdag d. 6. Dec.

Krigsforbryderne i Danmark vil blive holdt ansvarlig for endnu et Navn. Onsdag den 29. November foraarsagede de Redaktør Peter de Hemmer Gudmes Død i Shellhuset. Under Transport til eller fra Forhør styrtede Redaktør Gudme ned igennem Trappeskakten i Shellhuset. Han døde Fredag. Redaktør Gudme har enten styrtet sig selv ned gennem Trappeskakten eller er omkommet under et Forsøg paa at springe fra sine Fangevogtere. Han blev arresteret Tirsdag Morgen af det tyske Politi i en Ejendom paa Strandboulevarden.

Redaktør Gudme var en af de bedst kendte danske Patrioter. Han blev allerede, mens Modstandsbevægelsens Handlinger imod Tyskerne endnu paadømt ved danske Domstole, idømt Fængselsstraf. Han boede i nogen Tid i sin egen Lejlighed i Østbanegade, men paa hans Entredør stod der Lassen, og da Gestapo en Dag ankom til Lejligheden, antog de den, de talte med, for at hedde Lassen og afhørte ham om Peter de Hemmer Gudme, som de troede var i Sverige.

Paa det Tidspunkt eftersørgtes Lassen ikke, men senere har Tyskerne, efter hvad der meddeles fra København, i længere Tid prøvet at finde en Mand, der var kendt under Navnet Lassen, Tyskerne mente bl.a., at denne Lassen var Medlem af Danmarks Frihedsraads Bladudvalg. Da Tyskerne saa kom paa Sporet af Manden, flyttede Gudme og skiftede Navn.

Tyskerne var derfor ikke klar over Gudmes Identitet, da de arresterede ham som mistænkt. Han kom øjeblikkelig i langvarige Forhør, og hans sidste Handling viser tydeligt, af hvilken Art disse Forhør har været. Efter alt at dømme har Tyskerne fundet ud af hans Identitet; baade hvem han virkelig var, og ogsaa hans Forbindelse med Pseudonymet Lassen. Man maa gaa ud fra, at Gudme har fundet det nødvendigt for sine Kammerater at forhindre, at han selv kom i flere Forhør.

Den daglige patriotiske, danske Nyhedstjeneste „Information“ siger:

Gudmes Død har skabt Sorg overalt i Danmark. Gudme havde umaadelig mange Venner, særlig mellem Videnskabsmænd, Journalister og Forfattere, og han var højt værdsat langt udenfor sin personlige Vennekreds. Han var aldrig bange for en farlig Situation, men tværtimod i Stand til at opmuntre alle andre, naar det saa allerværst ud. Som ung kæmpede han i Finland og Estland for de smaa Nationers Selvstændighed og fortsatte nu denne Kamp som Forfatter og Taler. Som Journalist var han en anset udenrigspolitisk Kommentator, og i Videnskaben en kyndig Orientalist. Baade som selvstændig Forfatter og som Oversætter forenede han en fremragende Behandling af det danske Sprog med sine Meningers Mod.

Da Danmarks Skæbnetime indtraf, gik han straks ind i Kampen for Danmarks Frihed. Hans Bog „Danmarks Skæbne under Europas Nyordning“ er alt andet end tyskvenlig. Som Taler optraadte han ved lukkede Møder Landet over. Tyskerne smuglede Stikkere ind ved Møderne og præsenterede det danske Politi for, hvad de paastod var Citater af Gudmes Taler. Han blev arresteret og dømt. Da han atter kom ud, holdt Tyskerne Øje med ham, men han forsvandt fra deres Synsvinkel, forklædt færdedes han rundt i København og gjorde et stort værdifuldt Arbejde baade for den illegale Presse og illegale Forlag. I den seneste Tid var han desuden stærkt optaget af at forberede den sidste Indsats i det endelige Oprør med Danmarks Undertrykkere. Han gav i Skrift og Tale glimrende Udtryk for, hvad Kampen gjaldt, og hvilke Problemer, der vilde rejse sig for Danmark i Efterkrigstiden. Som Videnskabsmand og Historiker formaaede han at trække de store Linier op. Hans Ideal var T. E. Lawrence, Ørkenfeltherren fra Arabien, og han havde oversat Lawrences Bog „Visdommens syv Søjler“ til Dansk.

Da det største Offer, et Menneske kan bringe, forlangtes af ham, veg han ikke tilbage fra Døden.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Den fælles Indsamling for Lutheran World Action sidste Aar beløb sig til \$1,536,128.22, det højeste Beløb endnu. Det var en stor Opmuntring for dem, som staar i det Arbejde og til Hjælp og Fremgang for Herrens Mission baade ude og hjemme. Her er den endelige Opstilling af de deltagende Samfunds Bidrag:

	Quota	Received	Percent
United Lutheran Church..	\$ 664,534.64	\$ 738,470.26	111
Norwegian Luth. Church..	226,618.45	252,281.64	111
American Luth. Church..	218,389.36	322,470.01	148
Augustana Synod	151,721.08	160,459.57	106
Lutheran Free Church...	20,084.60	20,229.69	101
United Danish Church ...	13,622.30	18,049.76	133
Suomi Synod	12,211.87	12,328.12	101
Danish Church	7,817.70	7,188.49	92
Undesignated		3,097.83	
Luth. Student Association.		1,552.85	
	\$1,315,000.00	\$1,536,128.22	117

Men nu er vi saa inde i et nyt Aar og Krigen gaar stadig lige haardt paa hvad Krav angaar. Men Guds Naade imod os i det gamle Aar giver Frimodighed til at begynde paa det nye. De lutherske Kirker i Amerika har lært, at de trods visse Forskelligheder alligevel har det vigtigste tilfælles, een Gud og alles Fader, en Herre og Frelser Jesus Kristus, een Aand, der fylder os og leder os, een Tro hvis Hovedpunkt er Kristi Forsoningsværk, eet Haab, som er alle Troendes Frelse tilsidst, een Kærlighed der binder Kristne Mennesker sammen i fælles Arbejde for Sandhedens Aabenbarelse i Verden. Maalet for Indsamlingen i dette Aar har et Minimumskrav af \$1,790,000 og et Maximum af \$2,500,000. Indsamlingen begynder d. 6. Maj 1945. Denne Uge, 23-26. Jan., afholder National Lutheran Council sit Reorganisationsmøde og den reviderede Grundlov vedtages, efter at de forskellige Synoder og Samfund gennem Aaret har tilstemt Udkastet for samme. Mødet afholdes i Lutheran Church House, 231 Madison Ave., New York City.

Savnet. Sidste Uge meddelte Lincoln, Nebr. Bladet, at

Pfe. Jack Lang, 23 Aar, var savnet paa Krigsfronten siden d. 20. Dec. ifølge Meddelelse til hans Forældre Mr. og Mrs. Roy Lang, 1330 J St., Lincoln. Faderen er Søn af Pastor N. P. Lang, Detroit, Mich. og Moderen en Datter af Mrs. Petrea Sørensen, Fremont. Faderen og Sønnen vakte Opmærksomhed, da de begge i Sept. 1942 samtidig indmeldte sig til Hæren som de første saadanne i Staten. Faderen blev afskediget i Febr. 1943 og er nu assisterende Adjutant i Staten for American Legion. Sønnen frekventerede Statsuniversitetet i Lincoln før Indmeldelsen.

De statistiske Skemaer blev udsendt forleden Uge til Præsterne, eller i vakante Mghr. til Sekretæren for samme. Haaber alle har modtaget dem; ellers lad os vide snarest.
P. C. J.

Green Bay, Wis. Den 1. Jan. afgik Sygeplejerske Mrs. Emma Christine Nelson ved Døden efter godt et Aars Sygdom. Hun blev 64 Aar gammel og var født i Negaunee, Mich. Da hun var 6 Aar, flyttede hendes Forældre til Denmark, Wis., hvor hun voksede op og blev gift i 1899 med Edvard Nelson. De flyttede saa til Milwaukee og 4 Aar senere til Lange's Corner, hvor han havde en Sadelmagerforretning til hans Død i 1919. Fem Børn blev født til dem. I 1928 flyttede Enken til Green Bay og virkede som Sygeplejerske. Hun tilhørte vore Menigheder paa de Steder hvor hun boede, dog mest Trinitatis i Denmark. — Mgh. skylder endnu \$1000 af sin Gæld paa Kirkeejendommen, men venter at afbetale \$300 nu.

Los Angeles, Calif. Komiteen, der forestaar Arbejdet ude i Lynwood, hvor den unge Pastor Allan Hansen er Missionspræst, har købt tre Byggelodder paa Hjørnet af Bullis Road og Fernwood Ave. Ligesaa har den en Plan færdig for en Mødekapel, og et Hus er købt, der kan tjene Pastor Hansen til Bolig. Det ligger tre Blocks fra Byggelodden, paa 11636 Lynwood Drive, Lynwood, Calif. Medlemmerne af Komiteen er Harald Larsen, J. A. Rasmussen, Roy Østergaard, Tony Aagaard, Edward Andersen og M. A. Johnson.

Fra Del Rey, Calif. skriver vor Korr. Mrs. M. Madsen: Atter er et Aar svunden hen og vi er inde i 1945. Vi havde en dejlig Jul med Gudstjeneste Juleaften (paa Dansk) og Juledag. Juletræsfest med Program af Børnene blev afholdt d. 27. Dec.. Vi havde en kold Jul, og Solen har ikke ladet sig se i over to Uger, men har nu begyndt at komme frem om Eftermiddagen, saa vi venter mere Varme snart. Der har dog ikke været Frost af Betydning, som undertiden kan skade Appelsiner og Lemons og anden Frugt, som er paa Træerne om Vinteren.

Af Begivenheder blandt Folk kan nævnes, at Christ Christensen døde for ca. 3 Maaneder siden. Han var syg og sengeliggende i flere Aar. Kvindeforeningen gik som sædvanlig ud til Mrs. Mads Thomsens Fødselsdag d. 2. Jan.; hun blev 90 Aar gammel, men sidder oppe og kan gaa lidt ved Krykker. Menigheden afholdt sit Aarsmøde d. 9. Jan. Helt Bestyrelsen blev genvalgt; der var et godt Overskud i Kassen. Bernice Klingby, som er syg og paa et Sanatorium i Fresno, siges at være i god Bedring; haaber hun snart maa være rask nok til at komme hjem igen. Vi har nu en Guldstjerne paa vor Service Roll i Kirken; den er for Albert Nilsen som vistnok faldt ved Invasionen af Frankrig. Maa Herren bevare de øvrige derovre og Krigen ende snart, saa vi kan faa dem hjem igen.

Bethania Mgh., West Branch, Ia., vedtog ved sit Aarsmøde fornylig at afholde en større Festlighed i Anledning af dens 50-aarige Stiftelsesdag i Oktober. — Torsdag Aften, 16. Jan. foranstaltede Mandsforeningen en Kurvefest,

hvortil Kvinderne bringer Kurvene og Mændene køber dem (faar dem altsaa ikke, som i gamle Dage). — Den 7. Jan. fejrede en større Flok Venner af Mr. og Mrs. Einer Larsens deres Sølvbryllup i Kirkens Sal. — Mgh.s Indtægter sidste Aar viste \$2567 i Indtægter og \$2241 i Udgifter.

Luck, Wis. I sit Menighedsblad har Pastor Leo M. Andersen bla. angivet for den kommende Maanedes Vedkommende de unges Fødselsdage, der er i Uniform. Ideen er sikkert god og minder Læserne om at huske dem med en Hilsen. — Mrs. Jørgen Christensen, født 28. Dec. 1865 i Danmark, døde d. 31. Dec. i A. M. Petersens Hjem. — Bymenigheden afholdt Menighedsmøde d. 4. Jan. og vedtog et Budget paa \$3543 for dette Aar. Deraf gaar \$745 til Missionen og \$1050 til Præstelønnen; man ophører saa med at lade Højtidssofrene gaa til Præsten. I Landmenigheden foretoges et lignende Skridt. — I Breve til Slægtninge fortælles i disse Dage om en Oplevelse som den unge Dansker fra Luck, Wis., Christian Johansen, har haft ved Fronten i Frankrig. Sammen med flere amerikanske Kammerater blev Johansen omringet af Tyskerne, men det lykkedes ham og en enkelt Kammerat at undslippe gennem de tyske Linier. Ledsageren blev dog skudt, men Johansen var saa heldig at passere den tyske Kugleregn uskadt. Han laa en hel Nat i Underskoven forinden han naaede de amerikanske Tropper, hvorpaa der blev sendt Hjælp ud efter de omringede amerikanske Soldater. Flertallet af dem blev reddede, og Følgen er, at Johansen er bleven forfremmet til Sergeant og har modtaget en Bronze Medaille. Den tapre Soldats Moder er Mrs. Ansgar Johansen.

Hør — Dansk Radio Gudstjeneste næste Søndag, 28. Jan. Kl. 10-11 Form. over Station WCAL, Northfield, Minn., 770 K.C. Pastor Chr. Bertelsen, Owatonna, taler.

Brugte Bøger for Salg. Asschenfeld-Hansens Kirkehistorie for Folket, 2. store Bind, godt indbunden i Halvlæder. \$4.00.

N. F. S. Grundtvigs Haandbog i Verdenshistorien, 3. Bind, Halvlæder. Indbunden deri er ogsaa „Skal den lutherske Reformation fortsættes.“ \$6.50.

Fr. Hammerichs Den kristne Kirkes Historie, 3 Bind indbunden i to. Noget slidt. \$2.00.

C. Scrivers Sjæleskat, indbunden i to store Bind. \$3.50.

Dæchsels Bibelværk, 6 store Bind, Halvlæder, \$5.00.

Asschenfeld-Hansens Guldgruben, Bd. VI Evangelierne. Halvlæder. \$1.50.

N. G. Blædels Konfirmationsundervisning, 2 Bind, Halvlæder, \$2.00.

LINCOLN DAILY JOURNAL

9 Weeks \$1, a Year \$5

For war maps and pictures, you need a big daily newspaper.

People taking 30c a week papers pay \$15.60 a year, and due to not being paid ahead can easily switch. They get their other mail through the postoffice.

The Daily Lincoln Nebraska State Journal can give two to ten hours later news out on rural routes and in many towns because it is the only large state daily between Omaha and Denver printing at night, in fact after 5 P.M. The Lincoln Journal prints editions right up until train time day and night. The Morning Journal comes in time for mail delivery the same day. Dailies printed on the Iowa line edit for Iowa readers.

The Lincoln Journal sells for three to five dollars a year less than any other big State morning daily, and is priced as low as day late afternoon papers.

By mail in Nebraska and North Kansas, nine weeks daily \$1.00; daily with Sunday twelve weeks \$2.00; a year \$5.00 daily, \$8.00 with Sunday; 25c a month higher to other states.

Order direct or through our office.

Fra Canada

(Efter „Kirken og Hjemmet“)

Edmonton, Alta. Vor Søndagsskole her hører ikke med til de store, men har gjort et godt Arbejde i 1944. Til Hjemmissionen har den ydet \$20, til Børnehjemmene \$10, til Sydam. Misionen \$10 og til Sudanmissionen \$10. Sidst i denne Maaned kan Mgh. holde 15 Aars Stiftelsesdag; der ventes flere Gæsttalere og man har en Indsamling i Gang for at afbetale saa meget som muligt af Kirkegælden paa den Dag. En smuk Vielse, af Selma Nielsen til Gunnar H. Jensen, fandt Sted i Kirken d. 16. Dec., hvorefter der var Festlighed i Brudens Hjem, hos Volmer Nielsens. Poul Thorslev sang en Solo i Kirken. Han sang ogsaa et Uddrag af Handels „Messias“ under Juleaftengudstjenesten. Til Børnenes Juleprogram d. 31. Dec. var der fuldt Hus. Mrs. Volmer Nielsen og de andre Lærere havde gjort et godt Arbejde med at indøve Børnene. Juletræet stod i Undersalen, hvor man efter Programmet oppe i Kirken gik ned og sang i Kreds om Træet, samt nød Chokolade og Kage. — „Vi har en ualmindelig smuk Kirke; det vilde være til gensidig Opmuntring, om den var fyldt hver Søndag,“ skriver Korr.

Calgary, Alta. Julegudstjenesterne har været godt besøgt og Vejret var gunstigt. Den 26. Dec. samledes alle, unge, gamle og Børn, til Søndagsskolens Program i Kirkesalen, hvorefter man havde det fornøjeligt i Undersalen med Gaver og Godter, samt Chokolade. Et Offer paa \$64 blev optaget til Børnehjemmene.

Ponoka, Alta. Den 7. Jan. Eftm. afholdtes Gudstjeneste i St. Mary's (Anglican) Kirke; den første Halvdel var paa Dansk, den sidste paa Engelsk. Saadan har vi haft det i lang Tid og det synes at være tilfredsstillende. Trods koldt Vejr samledes dog 60 Mennesker til Juletræsfesten d. 27. Dec. Børnene udførte et pænt Program. Særlig en lille Optræden af „Ole Lukøje“ blev vel modtaget; det var en Familieopførelse, hvor lille Othelie Schmidt blev lagt i Seng af sin ældre Søster Ellen; Broderen Nis listede ind i røde Hosesokker og agerede Ole med Paraplyen medens Søsteren Elisabeth sang H. C. Andersens smukke Sang derom. Pastor Thorslev talte paa Engelsk. Man sluttede med at gaa om Juletræet og synge de gamle Julesalmer, og derpaa nyde Kaffen ved Fællesbordet.

Dalum, Alta. Den 12. Dec. var der den største Begravelse i Mgh.s Tilværelse, idet Albert H. Jørgensen blev jordet af Pastor P. Rasmussen. Den afdøde var født paa Ærø i 1866 og kom som 15-aarig til Kimballton, Iowa, hvor han blev velkendt som Farmer. For 25 Aar siden flyttede han med sin Familie til Dalum, hvor de havde et stort og godt Hjem og han en Forretning. Han var en god dansk Mand og en tro Støtte for den danske Kirke. I det sidste halve Aar blev hans Helbred nedbrudt og trods den kærligste Pleje af sin gode Hustru og flinke Børn, og Hospitalophold, maatte han dog dukke under for Døden. Efter det sidste Farvel af den store Familie gik en Snes Børnebørn og et Barnebarns lille Pige foran Baaren fra Kirken til Graven med alle de mange Blomster og Kranse. Seks Sønner bar Kisten; Hustru, tre Døtre og Svigerdøtrene fulgte efter.

Redvers, Sask. Den 10. Dec. var der ikke blot Gudstjeneste i Kirken men ogsaa Sølvbryllupsfest for Mr. og Mrs. Alfred Michaelsen, hvis Agtelse i Omegnen klart bevistes ved de mange Venner, der kom for at glæde sig med dem den Dag.

Til Julegudstjenesterne og Programmerne var der fuldt Hus baade i Kirken og Annandale Skolehus. Pastor Im. Johansen og Frue er ved at blive godt lokaliseret i deres store, spredte Kirkesogn. De benytter det gode Vejr og de gode Veje til at aflægge Husbesøg omkring i deres Bil.

Montreal, Que. Den 10. Dec. blev 5 Aarsdagen for Kirkens Indvielse mindet. Den 10. Nov. afholdt Kvindeforeningen sin aarlige Basar i Y. M. C. A.s Lokaler. Der var godt Besøg og Resultatet af Damernes Arbejde kronedes med Held. Indtægten beløb sig til \$881, saa Overskuddet blev \$806.50. Det sætter dem istand til at hjælpe baade i det lokale Arbejde og i Kreds og Samfund.

Korrespondancer

FRA NORTHFIELD, MINN.

Nu er vi snart en halv Maaned inde i det nye Aar. Vi undres paa hvad Aaret vil bringe. Men eet ved vi, at Herren er med baade i de gode og de onde Dage. Hvor er det vel-signet altid at leve i Korsets Skygge; der er Plads til enhver. Det ser mørkt ud i denne Verden, men opad der er det lyst. Og snart kan vi vente at se Jesus komme i Skyen for at hente sine forløjste hjem. Maa vi alle være rede til at følge vor himmelske Brudgom ind i Bryllupshuset.

Vi fejrede Julen paa sædvanlig Vis; dog var der en vis Vemod i Glæden, naar vi tænkte paa vore kære unge, som maatte fejre Jul paa Slagmarken, borte fra Hjemmets Kreds. Vor Kvindeforening har travlt med at sy for Danish Relief og Røde Kors. Vi samles saa mange som kan hver Onsdag Eftermiddag i Kirkens Undersal. Meget brugt Tøj er ogsaa indsamlet og sendt til Oplagsstedet i Minneapolis. Over et tusinde Pund er afsendt i det sidste Aar. Vi har synet 18 Børnekjoler og 18 Kjoler for Voksne og ønsker at det snart kan sendes til Danmark. Vi ser af Ejnar Mikkel-sens Beretning, hvor haardt det trænges derhjemme. En Menighed syd for Northfield samler og syr for Flygtningerne i Sverige. Denne Organisation har sit Hovedkvarter i New York. Det er muligt at sende det der uden Fare for at Tyskerne faar fat i det. Lad os alle tage fat og komme Danmark til Hjælp i sin Nød. Alle vi, som er født i Danmark, elsker vort gamle Moderland, og de fleste af os har Slægt og Paarørende derovre. Mange af andre Nationaliteter glade ved at hjælpe til ogsaa, for hvilket vi er taknemmelige. Herren give at vi snart maa se Fredsduen dale ned over Land og Folk. Det er jo ikke alene de allierede, som maa lide, men ogsaa vore Fjender. Det blev mig fortalt forleden af en tysk Præstefrue, at kun 15 Procent af den tyske Befolkning er paa Hitlers Side. Vi trænger til for Alvor at bede: „Komme dit Rige!“ Alene hvor Jesus kommer ind med sin Aand er der Fred.

Kære Venner, lad os mere i inderlig Bøn til Herren bede for vort Land og Folk, og for alle Guds Børn. Og lad os arbejde alt vi kan for at lindre ogsaa den timelige Nød, os, som bor saa trygt og har nok baade at bide og brænde.

Kærlig Hilsen til Bladets Læsere.

Mrs. A. P. Raadt, Korr.

FRA EBENEZER MGH. AUDUBON, IOWA

Ved hvert Nytaar er den Dag rykket nærmere, da Solen skal staa op over en Verden hvor vi ikke mere høre med.

Vort aarlige Menighedsmøde med Regnskab og Valg af Styrelsesmedlemmer og alt det forretningsmæssige hører nu til det forbigangne. Otto C. Jensen blev fremdeles For-

mand og George Hansen Sekretær. Forandring skete idet Laurits Madsen, trak sig tilbage som Kasserer og i hans Sted valgtes Raymond Nielsen, der nu om faa Uger bliver nærmest Nabo til Pastor Bollesens og Kirken. Martin Rasmussen genvalgtes som Søndagsskoleforstander og Jens B. Andersen som Diakon.

Naar hver Guds Ord ret ære vil,
Da staar det vel i Huset til.

Det kan gælde baade de enkelte Hjem og Menigheder. Ved Vintertide kan det være nødvendigt at have dobbelte Vinduer, eller som vi plejer at benævne de yderste, Stormvinduer. Det kan fortælle os, at vi burde modtage Guds Ord paa to Maader, baade ved at høre Guds Ord og ved at læse det daglig. Saa kommer vi nærmere Formaningen om at „lade Kristi Ord bo rigeligen iblandt os.“

Hvorledes læser du? dette Spørgsmaal er ikke overflødigt til En, som siger, at han læser ogsaa Bibelen, men har overset at der staar „Drikker alle deraf“ (Matth. 26:28). Men han gaar efter Menneskebud og lader nogle faa Embedsmænd drikke det.

Der staar saa skønt i Visdommens Bogs 7. Kap., at Bibelen, (der staar „Visdom“.—Red.) er en udtømmelig Skat og de, som bruge den, vinde Guds Venskab — og idet den fra Slægt til Slægt gaar over i fromme Sjæle, bereder den Guds Venner.

Hvem vilde ikke let antage, at Verden, som altid har været selvklog og genstridig, ved ganske anderledes at læse og granske Bibelen kunde have undgaaet den nuværende Krig og taget en ganske betimelig Lærdom fra den forrige.

C. Jensen.

Tænkt og skrevet

EN GAMMEL KONES TANKER OM KRIGEN, M.M.

Der er vel næppe nogen, der føler Krigens Gru mere end vore Mødre. De er som Regel de mest uskyldige i Aarsagen og har det største Indsats at tabe, nemlig deres eget Kød og Blod, som er mere værd til dem end Guds og Guld. Vi citerer følgende fra et Privatbrev tilsendt os forleden: —

„Herren velsigne Dem og Deres Gerning; et godt og velsignet Nytaar i Jesu Navn ønskes Dem og hele Familien! Ja nu er saa Julehøjtidsstravlheden ovre for denne Gang, og det nye Aar er godt paa Vej. Herren alene ved hvad det vil bringe af Sorg og Glæde. Gid den forfærdelige Krig snart maa faa en Ende, thi den bringer jo stadig Sorg og Nød paa saa mange Maader. Og det ser ud som om Amerika snart er med overalt. Hvorfor mon Tyskerne er saa brutale og ondskabfulde mod deres Medmennesker? I gamle Dage sendte Herren Hedninger over Jøderne for at straffe dem, naar de blev ugudelige og ikke tilbød og tjente Herren deres Skaber og Gud. Maaske ogsaa Krigens er en Syndestraf fra Herren over de Kristne. Et Steds staar der: Jeg vil sende et grumt Folk over eder, i Manddrabere. For en Del Aar siden drog Italien ned til Ethiopien og førte Krig og Ødelæggelse over et uforberedt Folk. Nu faar Italien det maaske tilbage som velfortjent Løn. Ethiopien var vist bedre end Italien. Derfra var det jo Dronningens Kammersvend kom, der benyttede Tiden medens han kørte hjem til at læse Skrifterne, særlig Esaias 53 om Messias som Forsoneren. I samme Bogs 33 Kap. 1 Vers staar der: „Vee dig du Ødelægger! du, som dog ikke er bleven ødelagt, og du Røver! du, som dog ikke er bleven et Rov; naar du har fuldendt at ødelægge, skal du ødelæg-

ges; naar du selv er bleven færdig med at røve, skal du selv blive et Rov.“ Og Profeten tilføjer hvad vi ogsaa bør: „Herre! vær os naadig, vi have biet efter dig; vær aarle vor Arm, tilmed vor Frelse i Nødens Tid!“ . . . Læs ogsaa Daniels Bogs 8. Kap. 25. Vers: „Og formedelst hans Klogskab skal Svig lykkes i hans Haand, og han skal storligen op-høje sig i sit Hjerte, og ødelægge mange i deres Tryghed. Og hans skal staa op imod Fyrsternes Fyrste, men uden Menneskehaand skal han knuses.“ Jeg synes det passer paa Hitler. Der er saa meget af det gamle Testamente, som synes at gaa i Opfyldelse i disse Tider. Jeg har længe spejdet efter Hitlers Ødelæggelse af Herren . . .“

Vi mener den gamle Kones Tanker er mere rammende end det meste vi ellers ser og hører om Krigen.

Tillad at vedføje en anden Bemærkning, som vi læste i „The Lutheran Companion“, den svenske Augustana Kirkes engelske Organ. Den gælder Dean Inges Udtalelse om Luther, som vi omtalte i sidste Nummer. Vi oversætter:

„Medens jeg læser det Udbrud af „den dystre Provst“ som stod i Bladet forleden, kom jeg til at tænke paa Biskop Eivind Berggravs (Norges Primas) Ord som var citeret i et Kirkeblad fra Europa kort efter at Krigen mellem England og Tyskland var begyndt. Kortelig lød hans Udtalelse som følger:

„England kunde have undgaaet Krig med Tyskland, dersom hun havde sagt til det Land, Vi vil tilbagegive eder de Kolonier vi tog fra eder efter den sidste Verdenskrig, dersom I vil blive Hitler kvit.

Hitler opirrede ikke det tyske Folk til Krig mod England blot paa Grund af Had, men han gjorde det ved at pege paa Tysklands tabte Ejendom. Det var i den Retning den dystre Provst skulde have set, og ikke efter Martin Luther.

Carl J. Silfversten, Duluth.

Fortalt og oplevet

MINDEBLADE FRA MISSIONÆR JENS DIXENS LIV OG VIRKE

Som optegnede i hans efterladte Dagbøger

Udarbejdet af Pastor Mathias G. Christensen,

Racine, Wisconsin, specielt for „Luthersk Ugeblad“

(Fortsat)

Den 21. Juli 1923. „Morland skal i Hast udrække sine Hænder til Gud. I Jordens Riger, syng for Gud, lovsyng Herren!“ Salme 68:32-33.

Jeg fik ogsaa Lov til at komme med til „Libanons“ Aarsmøde i Flaxton, N. Dak. Jeg rejste herfra Coulter Onsdag Aften, den 27. Juni, opholdt mig et Par Timer i Minneapolis, hvor jeg besøgte Mrs. Larsen og Past. A. W. Lund. Torsdag Formiddag Kl. 11 tog jeg Toget til Flaxton, hvor jeg ankom Fredag Morgen. Jeg gik straks ud til mine gamle Venner C. L. Christensens. Her var Past. Olsen fra Danmark, og ved Kirken mødte vi Missionær Alfred Thompson og Marius Jørgensen. Ved Formiddagsmødet talte jeg lidt over Ordene: „Der er ingen som spørger efter min Sjæl,“ Salme 142. Ved Mødet om Eftermiddagen talte Past. Olsen og Missionær Thompson. Vi havde ogsaa et kort Forretningsmøde om Eftermiddagen, ved hvilket en Komite paa tre Medlemmer blev valgt til at gennemgaa Formandens Indberetning. Komiteen kom til at bestaa af Louis Andersen, Coalridge, Niels Nielsen, Flaxton, og mig selv. Komiteen havde travlt hele Eftermiddagen og tidlig Lørdag Morgen. Det vi arbejdede med, var særlig med Hensyn til Samarbejde med Den forenede Kirke. Komiteen foreslog, at

„Libanon“ som Forening skulde opløses og at Bladet „Libanon“ skulde ophøre med at udkomme, imod at Den forenede Kirke (1) anerkender Sudan Missionen og erklærer den en god Sag, værd at støtte; (2) at den giver Sudan Missionærer og Repræsentanter Frihed til at besøge og virke i de Menigheder som maatte ønske deres Besøg; (3) at den kvitterer i dens Blade for indkomne Gaver og giver Plads for Efterretninger fra Missionsmarken i disse; (4) da vi har indgaaet Forpligtelser til vore Missionærer angaaende deres Underhold, forlanger vi, at dette sker. Disse fire Punkter blev vedtaget paa Aarsmødet. Ligeledes blev det vedtaget, at Past. Olsen bemyndiges til at besøge Samfundets Formand Past. Andreassen i Cedar Falls, for at faa at vide, om der er Udsigt til Samarbejde; en Komite paa fem Medlemmer blev nedsat til at virke paa Styrelsen* i samme Retning; af denne Komite tilhørte to „Libanon“ Foreningen, de tre andre stod udenfor denne Forening.

Lørdag Eftermiddag var der Udsalg af forskellige Genstande til Fordel for „Libanon.“ Ved dette Udsalg indkom \$189.00. Om Søndagen blev over \$600.00 lagt paa Alteret og subskriberet. Det hele beløb sig til \$837. Ved Gudstjenesten og Møderne om Søndagen var Kirken ganske fuld af Tilhørere. Past. Olsen talte rigtig godt og holdt Altergang. Søndag Eftermiddag holdt jeg en Missionsprædiken over Kammersvenden fra Morland (Ap. Gr. 8). Ved Aftenmødet havde forskellige Deltagere Ordet, og Festen var forbi for denne Gang. Mon der kun skal blive en Fest mere for „Libanon?“ Jeg tænker næppe, at Den forenede Kirke gaar ind paa Vilkaarene.

Mandag den 2. Juli tog jeg med Louis Andersen i Automobil til Coalridge; vi naaede Kirken til Middag. Peter Nørgaards havde haft den Sorg at miste en lille „baby“, som lige var bleven begravet. Tirsdag Eftermiddag havde vi Møde i Kirken, ved hvilket Olsen, Thompson og jeg talte. Samme Aften skulde der være Møde i Westby, men det blev ikke til noget, da der blev et øsende Regnvejr. Onsdag, den fjerde Juli, den store Frihedsdag, havde vi Møde i Daneville, i den store og hyggelige Kirke. Olsen og Thompson talte om Formiddagen, og jeg holdt for om Eftermiddagen. Om Aftenen var der atter Møde, ved hvilket flere havde Ordet. Om Eftermiddagen var Past. Olsen, Thompson, James Hansen og jeg oppe paa Lægemissionær M. Uhrenholdts Land, besaa Ruinerne af hans forhenværende Bolig og den dejlige Sø, havde en Bønnestund og heligede Mindet.

Næste Dag afrejste jeg med Hans Dixens Dreng til Kenmare. Det var Regnvejr om Eftermiddagen, men vi naaede dog godt frem og ankom til John Schous Hjem ved 6 Tiden. Her var Marius. Vi spiste „supper“ hos Rasmus Jørgensens, men var hos Schou om Natten. Kredsens Ungdomsforeninger havde deres Aarsmøde i Trinitatis Menighed. Past. Mathiesen, Waupaca, Wis., talte om Formiddagen; om Eftermiddagen var der Forhandling, og om Aftenen talte Missionær Thompson og jeg. Dette var saa Afslutningen paa mine Møder i N. Dak. for denne Gang. Gamle Minder, der er mit Hjerte dyrebare, blev opfriskede og mange varme Haandtryk fik jeg. Mit Sind var stemt, omend med Vemod, saa dog ogsaa med Glæde. Hvilke Følger Mødet vil have, ved vi jo ikke.

Natten til Lørdag afrejste jeg til Minneapolis, hvor jeg ankom om Eftermiddagen Kl. 5. Kl. 7 rejste jeg videre til Northfield, hvor Henry afhentede mig paa Stationen. Jeg tilbragte et Par Timer i hans Hjem, hvor vi opfriskede gamle og nye Minder. Kl. 12 Midnat tog vi tilbage til Stationen, men Toget var 1 Time forsinket, saa jeg fik en ekstra Time til at tale med Henry. Jeg var glad ved Sam-

* Samfundets Styrelse.

talen og tror, at han vokser i Erkendelsen og Naaden; han arbejder for en Farmer, 5 miles øst for Byen.

Jeg kom hjem til Coulter Søndag Morgen. Alt var vel. Præsten var ikke hjemme; Diakon Andersen læste en Prædiken; jeg sagde lidt bagefter. Onsdag den 18. Juni havde Hedningemissionsforeningen sit Aarsmøde her i vort Hjem. Alfred Thompson var her og talte til os. Vi havde en god Eftermiddag. Igaar afrejste Thompson til Graettinger, hvor han skal tale i Morgen. Det er meget tørt og varmt. Jeg tror ikke, at jeg nogensinde har set det saa varmt her i Iowa som det er i denne Sommer.

Den 3. August, 1923. Det er stadig tørt; vi har ikke haft nogen videre Regn, kun nogle smaa Byger her og der. Det er underlig hvorledes Majsen kan holde sig grøn i denne Tørke. Græslandet og Haverne er næsten helt hentørrede. Vor Have er endnu nok saa grøn. Vi er nu i Tærsketiden.

Adolph Petersen fra N. Z. kom hertil den 22. Juli; han havde haft en god Rejse. Hans Broder Gottfred er ogsaa paa Vej hertil. Adolph arbejder for A. P. Johansen. Den 1. August talte Prof. Lang i Kirken om Skolesagen; han gjorde det ganske godt.

Den 10. August, 1923. St. Laurentius' Dag. Nu er Tørken brudt. Mandag Aften, den 6. August, trak en Tordenbyge op over Egnen; det tordnede, lynede og regnede hele Natten; ogsaa om Tirsdagen havde vi et Par gode Regnbyger. Saa nu grønnes Markerne og den sildige Majs skyder Ører. Og selv om Tørken har gjort en hel Del Skade, som ikke kan oprettes i Aar, saa bliver der dog nogen Høst. Ogsaa de sildige Kartofler vil faa Hjælp. O, om der ogsaa over de aandelig fortørrede Marker maatte komme Regn, ja Plaskregn, saa der maatte blive Grøde og Frugtbarhed. Idag er jo en Mærkedag i den romerske Kirkes Historie, Dagen paa hvilken den ædle Diakon Laurentius vandt Martyrkronen. Han havde samlet Menighedens fattige, Enker og forældreløse ude i Gaarden og svaret Øvrigheden, der spurgte om jordiske Skatte og Rigdomme: „disse ere vore Skatte, vore Ædelstene, vore Juveler, Kirkens Pryd og Ære.“ Den romerske Dommer blev vred og befalede at tænde en Ild og lade Laurentius lægge paa en gloende Rist; her blev han stegt ved en langsom Ild. Efter at have udholdt det en Tid, sagde han: „Nu er jeg stegt nok paa denne Side, nu vender man mig om.“ Dette blev gjort. Han bad endnu en Gang for Roms Indbyggere og opgav Aanden. Der var Guldkristerne paa den Tid! Hvad er vor Tid? En underlig fejj, blødagtig, Verden-nydende Kristenhed, der jager efter at samle sig Skatte her i Livet, Værdier der kun gælder i denne Verden!

Hun er falden, den engang skønne Brud; hun har ladet sig favne af Verden og tabt sin Højhed. Idet Verden er kommen ind i Kirken, er den bleven en synkefærdig Skude, der nok endnu hejser Flaget, men ikke mere er loyal eller original; men den er bleven en Bolerske. Hvad vilde ske med Kirken, om der kom en Forfølgelse lig den, der fandt

Sted paa Laurentius' Tid? Hvor vilde Menigheden blive lille og Frafaldet stort! Og dette vilde dog være en stor Velsignelse for Kristi Brud!

(Fortsættes)

Historiske Bidrag

DEN FØRSTE FOLKEHØJSKOLE I DANMARK 100 AAR

Af Dr. Johannes Knudsen (efter „Julegranen“)

Sidste Aar var det altsaa 100 Aar siden at den danske Højskole begyndte sin velsignende Virksomhed til Folkets Oplysning og sociale Opløftelse. Da denne Artikel af Dr. Knudsen, Forstander af Grand View College, Des Moines, giver et godt Indblik i den første Anstalt af sin Slags paa det Omraade, bad vi „Julegranen“'s Udgivere, Holst Printing Co., Cedar Falls, Ia., om Lov til at optrykke Artiklen efter dette Heftes Udgave sidste Jul. Vi takker for velvillig Tilladelse.

—Red.

Den danske Folkehøjskole er hundred Aar gammel.

Den 7. November 1844 blev Rødding Højskole i Sønderjylland oprettet. Det er ikke den allerførste Højskolebegyndelse, for den 1. Juni 1841 oprettedes der en Skole i Sundbylille ved Slangerup, men Rødding Højskole regnes almindeligvis for at være den egentlige Begyndelse til Højskolen.

Rødding Højskole var fra sin Begyndelse en Skole for Danskhed og Folkeoplysning. Deri laa dens Styrke, men deri laa ogsaa dens Begrænsning. Den blev en stærk Faktor i Danskhedens Kamp mod Tyskheden i Slesvig, og da Krigen i 1864 brat gjorde en Ende paa dens Virksomhed, blev dette Arbejde ført videre af Askov Folkehøjskole, der var en direkte Fortsættelse af Rødding. Men i Askov kom Skolen for Alvor i Forbindelse med Menighedslivet, og først da dannedes helt dens Væsen, som den danske Folkehøjskole har bevaret det siden. I Mellemtiden havde Kristen Kold begyndt sin Højskole (Ryslinge 1851 og Dalby 1853), der var bundet dybt i Kristenlivet, og de to Skoler tilsammen bidrager til at give den følgende Bevægelse sit Præg.

Højskolen i Rødding har stærke Forløbere og Forudsætninger, og det var ingenlunde tilfældigt, at den kom til Verden. Der var stærk Trang til en saadan Skole, baade i praktisk og aandelig Henseende, og den blev oprettet som Resultat af et maalbevidst og idebestemt Arbejde.

Røddings ene Forudsætning var den danske Kamp mod den voksende og dominerende Tyskhed i Hertugdømmet, og dens Ophavsmand i den Henseende var den kloge og retsindede danske Professor fra Universitetet i Kiel, Christian Flor. Han stod bagved den bevidste politiske Bevægelse, der fik sit dramatiske Udslag, da Peter Hiort Lorenzen efter Flors Tilskyndelse stod frem i Stænderforsamlingen i Slesvig, hvor han „talte Dansk og vedblev at tale Dansk.“ Dette skete i November 1842. Og han stod ogsaa bag, da samme Peter Hiort Lorenzen offentlig (i „Dannevirke“ i Februar 1841) slog til Lyd for en Højskole. Tanken blev da ogsaa fremsat af en grundtvigsk Præst, Pastor Laurits Christian Hagen, og de to Tilskyndelser førte til, at den nysoprettede Slesvigske Forening blev optaget af Sagen. Ved dens Møde den 14. August 1843 oplæste Christian Flor en „Plan til en Folkehøjskole.“ Det skulde være en Skole, der skulde sætte Bønderne i Stand til at tage Del i det offentlige Liv, og derfor skulde den give Oplysning om borgerlige Forhold. Desuden skulde den undervise i Naturvidenskab, Historie, Geografi, Litteratur, Modersmaalet, Sang, Gymnastik og Havedyrkning. — Foreningen nedsatte et Udvalg, der skulde arbejde for Sagen, og i Febru-

Ugens Godtkøb

FRONT LINE IN DENMARK by T. M. Terkelsen. "In the history of modern Denmark two days stand out: the 9th of April, 1940—the day of the German invasion, and the 29th of August, 1943—the date of the final blow which aimed at crushing Danish resistance." The three and a half years between these dates have brought Denmark to the attention of the world. In **FRONT LINE IN DENMARK**, the reader will find an interesting account of events that took place during that period. Price, 25c.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street Blair, Nebraska

ar 1844 blev der valgt en Direktion paa syv Medlemmer. Den 17. Juni gav Kongen sin Tilladelse til Oprettelsen af Skolen, og støttet af den „Slesvigske Forening“ og dens Søsterforening, „Syvstjernen“ i København, fandt Aabningen Sted den 7. November med Johan Wegener som Forstander, C. P. Müller som Andenlærer, og med tyve Elever indmeldt.

Røddings anden Forudsætning var Grundtvigs Skoletanker. Disse Tanker var ikke fremme i Forgrunden, da Skolen blev oprettet, for en hel Del af Lederne i Foretagendet saa paa dem med Mistanke. Men de laa bag Hagens oprindelige Forslag, og de laa dybt gemt i Christian Flors Sind. Flor var klog nok til ikke at opirre Skolens Velyndere ved at sætte det grundtvigske i Forgrunden i Begyndelsen, men efterhaanden som Skolen voksede, kom dette Præg mere og mere frem, og Grundtvig havde givet sin store Tilskyndelse til Oprettelsen ved sin kraftige Tale paa Skamlingsbankemødet i Sommeren 1844.

Der er en lille spinkel Forbindelse med Amerika i denne Sag, idet det store Skamlingsbankemøde bevidst var blevet henlagt til Amerikas Frihedsdag, den 4. Juli. Det var et mægtigt Møde, ikke blot fordi 12 Tusind Mennesker var mødt, men især fordi der blev givet saa vægtigt et Indlæg i den folkelige og danske Frihedskamp. Der blev talt af Laurids Skau, af Grundtvig, af Peter Hiort Lorenzen, af Orla Lehmann, af Christian Paulsen, af Carl Ploug, af Goldschmidt, og af andre. Folkefrihedens Forkæmpere havde sat hinanden Stævne fra Slesvig, fra København, og fra det øvrige Land, og Mødet fik rige Følger i Fremtiden.

Grundtvig talte om Højskolen. Det skulde være en „dansk Højskole, hvor Nordens Aand, paa Modersmaalet og med det, hersker uindskrænket. En saadan Skole er højst nødvendig, for det er klart, „at rejser sig ikke brat en saadan, en virkelig, aandfuld dansk Højskole, og staar fast, da er det, i Henseende til Folket, omsonst og forgæves, alt hvad vi har stridt og lidt, skjaldret og sunget, sagt og skrevet til Modersmaalets Ære.“ Han lykønsker Slesvigerne til Skolen og opmuntrer dem. Det havde været hans Ønske, at Skolen kunde blive oprejst i Sorø, „men nu skønnede han, at som det danske Rige blev grundlagt i Sønderjylland ved Pagten mellem Dan og Angel, og den danske Kirke stiftet samme Steds, da de første Danskere blev døbt i Helligbækken af Ansgar, saaledes burde ogsaa den første, øgte, danske Skole rejses her.“

I Grundtvigs Tale er det nationale fremtrædende. Dette var maaske bevidst, fordi det Møde, ved hvilket han talte, nærmest var et nationalt Møde, og maaske ogsaa, fordi han var klog nok til at slaa alene de Strenges an, der kunde give Genlyd. Det er saaledes ikke hele det grundtvigske Skolesyn, der finder Udtryk i Røddingprogrammet, men der var maaske saa meget, som man kunde vente. I alt Fald er der visse af Folkehøjskolens bestemmende Træk, der afgjort er med. Skolen skulde være en dansk Skole, der skulde forberede Ungdommen til nyttig Deltagelse i Landets og Folkets Liv. Den skulde være en Skole for voksne, og den skulde være en Skole for Folket, selv om den nærmest var anlagt af Bondestanden. Dette kunde maaske synes at være et ret begrænset Program i Sammenligning med senere Skoler, men at Følgerne af Undervisningen har været mere end de rent praktiske, kan ses af en Tale, som blev holdt af en af Eleverne ved Skamlingsbankefesten i 1845, og som er gengivet af Holger Begtrup. Denne Elev sammenlignede Højskoleopholdet med dette, at en blind Mand, der var vandret i Mørke, pludselig træder ind i Lyset. Og han tilføjede senere, at „paa Højskolen lærer man blot at faa Hjerter og Hoved paa det rette Sted.“

Den første Forstander blev kun i Rødding et halvt Aar. Han blev efterfulgt af Christian Flor selv, der ledede Sko-

len i 1845—46. Dertil havde Flor gode Evner, og Elevantallet voksede til tredive det andet Aar og to og fyrre det tredje. Men Flor havde for vide Interesser til at kunne samle sig om Højskolen alene, og han afløstes derfor i 1846 af Frederik Helweg, der var Forstander, indtil Trearskrigen i 1848 foreløbig gjorde Ende paa Skoleforetagendet. Begyndelsen var saaledes lille, men den var sund, og, som Holger Begtrup udtrykker det, „Formen var dog skabt, hvori der siden kunde gydes rigere Indhold fra Folkelivet, som nu udviklede sig til stadig større Fylde. Og de Kræfter var allerede i Røre, der skulde sætte Højskolen i mere levende Forbindelse med Folkelivets Kilder, end den kloge Christian Flor og hans Medhjælpere havde kunnet.“

Efter Krigen blev Rødding Højskole begyndt igen. Den fortsatte i en halv Snes Aar med dygtige Mænd som Ledere og med ret god Tilslutning. Stadig var det dog det nationale og det praktiske, der var i Forgrunden. Imidlertid havde Kristen Kold oprettet sin Højskole, og det er uundgåeligt at drage Sammenligninger mellem de to.

Begge Skoler var blevet til udfra en Trang til at være til Gavn for det danske Folk, og begge var de inspirerede af Grundtvigs Skoletanker, men mens Rødding var den mere omfattende og alsidige Skole, saa var Kolds langt mere dybtgaaende. Kold siger saaledes selv, at mens man paa Rødding kæmpede for Danskheden mod Tyskheden, og mens man paa Hindholm (en tredje Højskole paa Sjælland) kæmpede for Bondens Ret mod Herremændene, saa kæmpede man paa hans Skole for Livet mod Døden. Og Kold havde Ret; Røddingskolen kom ikke til at gaa nok i Dybden, selv om den gjorde en mægtig Indsats i Danskhedens Sag, og da Krigen i 1864 for anden Gang satte Stop for dens Virksomhed, havde den endnu ikke fundet hele det dybe Præg, som blev den danske Folkehøjskoles i Fremtiden, og som allerede da var Kolds stærke Egenskab.

Der er dog ingen Tvivl om, at havde Rødding vedblevet at bestaa, saa havde den udviklet sig til en fremragende Folkehøjskole. Dette kan man trøstigt sige, fordi der allerede havde udviklet sig omkring Skolen et rigt Menighedsliv, som under Tyskervældet blev fortsat af Rødding Fri-menighed. Det var denne Menighed, der under Cornelius Appels Ledelse overtog Højskoleejendommen og bevarede den, saa der efter Genforeningen i 1920 for tredje Gang kunde oprettes en Højskole i Rødding. Men man kan ogsaa roligt sige det, fordi den Mand, som byggede Askov Højskole op til at være den førende grundtvigske Skole, var blevet Forstander i Rødding to Aar inden Krigen. Han hed Ludvig Schrøder, og han blev en af de store Førere indenfor Folkehøjskolen. Og selv om Menighedsforbindelsen endnu ikke var brudt igennem for ham i Rødding, saa er der næppe Tvivl om, at den var kommet ogsaa der.

Inden Ludvig Schrøder kom til Styret, havde Rødding været under to dygtige Mænds Ledelse i en lang Række Aar. Den ene var Skolens Forstander, Sofus Høgsbro, der senere hen viede sit Liv til Politiken som en af Danmarks fremragende Folketingsmænd i Slutningen af Aarhundredet. Den anden var Jens Lassen Knudsen, Jakob Knudsens strenge og dybsindede Far, der flyttede fra Rødding til et, desværre mislykket, Samarbejde med Kristen Kold. — Begge disse Mænd var store Dygtigheder, men de havde ikke det Tag paa at oparbejde en Skole, som Schrøder og Kold havde, og Resultatet var, at Skolen endnu havde omtrent det samme Elevtal som før Krigen, da Ludvig Schrøder kom til i 1862. Men at den var til stor Gavn for den nationale og folkelige Udvikling i Nordslesvig, kan ikke nægtes.

Efter Krigen i 1864 genopstod Rødding Højskole i den lille Landsby, Askov, lige nord for Kongeaaen. Det var Ludvig Schrøders Værk, og Askov blev hans Manddomsger-

ning. Men det er ikke Askovs Historie, der skal fortælles her. Det vilde blive for vidtløftigt, men det skal lige nævnes med Sønnens, Frederik Schrøders, Ord, at „den danske Linie fra Røddings Begyndelse forenes i Askov med den gudelige Vækkelse, der havde sit Brændpunkt i Dons, og som Rødding Lærerne . . . lige havde naaet at knytte Forbindelse med før 64.“

Rødding Højskole led et Knæk, da Schrøder flyttede til Askov. Cornelius Appel fortsatte med at holde Skole i en Snes Aar, men han maatte tilsidst opgive det. Han forlod dog ikke Skansen, men blev Frimenighedspræst i Rødding, og Frimenigheden bevarede Skoleejendommen for Eftertiden. Det var dog en selvskreven Sag, da Genforeningen kom, at nu skulde Rødding Højskole genrejses. Den gamle Skolegaard blev givet til Sagen af Frimenigheden, en større Sum Penge blev rejst, og i Efteraaret 1920 stod en ny og dejlig Skolebygning paa den gamle Hovedbygning Plads. Som Forstander valgtes Højskolelærer, cand. mag. Erik Appel, der en halv Snes Aar forinden havde været Lærer ved Grand View College. Hans Hustru var en Høgsbro, og det Hverv at genopbygge Skolen blev saaledes lagt i Hænderne paa Efterkommere af de gamle Forstanderslægter.

Desværre lykkedes det ikke Erik Appel at løfte Rødding helt igen. Det havde været et smukt Kapitel i Historien, om det var sket, men Helbredet, Hørelsen, svigtede, og Erik Appel rejste ned til en betydelig Gerning som Jordbruger og Folkeopdrager i det tysk-trængte Hjørne ved Tønder. I hans Sted søgte Bestyrelsen til Askov, og det lykkedes dem at faa en af de fire dygtige Lærere, der var ved Askov ca. 1920, og som alle blev Højskoleforstandere, til at komme. Manden, de fik, hed Hans Lund, en dygtig, energisk, maalbevidst og veltalende Vestjyde, uddannet som Historiker paa Universitetet og indøvet til Højskolegerningen paa Askov. Under Hans Lunds Ledelse har Rødding Højskole svunget sig op til at blive en af de mest fremragende Skoler i Landet. Den er stor og den er solid. Der er Dygtighed og Udsyn til Stede i Ledelsen, men der er ogsaa en god Grund at bygge paa.

Rødding Højskoles hundreedaarige Tradition er ikke nogen Hemske, tværtimod. Saa stærkt som nogen staar Rødding plantet i Danskhed og Kristendom, og den 7. November i Aar har der sikkert været Fest i den gamle Gaard, al Tysken til Trods. Det er nemlig Tradition i Rødding at trodse Tyskerne, og selv om Festens ydre Former muligvis har været hæmmet af Krigen, saa har der været dyb Taknemlighed i Hjerterne for den Begyndelse, der blev gjort for hundrede Aar siden.

Fra Litteraturens Verden

Undergrunds Boghandel i Danmark. I sidste Nummer af „Publishers' Weekly“, 62 West 45th St., New York 19, har Howard H. Peckham en Artikel om dette Emne, hvilken vi oversætter:

Ligesom i andre frie Lande, nyder det besatte Danmark en Boom i Boghandel, omend Udgiverne sætter deres Liv paa Spil derved, og Læserne risikerer et Fængselsophold. Dansk Undergrund har udsendt mere end en Million Eksemplarer saavidt, ifølge Oplysning fra Stockholm. Undergrundspressen begyndte at fungere straks efter den tyske Besættelse, 9. April 1940. Eftersom Krigslitteratur ophobede sig i den øvrige Verden, begyndte danske Forlæggere at udgive forbudte Bøger i Hemmelighed. Ved Sommertid

1943 havde ca. en Snes Bøger set Lyset, og deres Suksess ansporede til forøget Oplag. Saa kom Oprøret d. 29. Aug. 1943, som æggede Tyskerne til at indføre Krigstilstand, undertvinge Regeringen og indeslutte Kongen. Men den stigende Nazi Terror synes kun at have stimuleret Undergrundspressen. Tre Fjerdedel Million Bøger i Circulation var udgivet efter Oprøret.

Oplag paa 20,000 er almindelig. Bøgerne sælges gennem Boghandelen fra „under Bordet“ til kendte Købere. For Eks. Kaj Munks Digte har opnaaet 50,000 Eksemplarer.

De mest aktive Undergrundsforlæggere er „Paaskeliljen“, „Frit Nordisk Forlag“, „Landsoldaten“, „Samtiden“ og „Studenternes Efterretningstjeneste.“ Sidste Efteraar udsendte Frit Nordisk Forlag endog et Katalog med ti Titler til Salg: De var „Danmark siger Nej“ af Niels Ebbesen, (et Pseudonym den til Sverige flygtede Redaktør Aage Heineberg benytter. Hans første Bog bar Tittlen „Danmarks Øde efter 9. April“, og en tredje „Danmark under Jorden“ er lige udkommen, hvori han aabenbarer sin Identitet.—Red.); „Sidste Tog fra Berlin“ af Howard K. Smith; „Honor Saved“ (anonym); „Keep Smiling“, en Samling Krigstegninger; „Samtaler med Hitler“ af Herman Rauschnigg; „Den nye Orden“ af Uffe Brand; „Een Verden“ af Wendell Willkie; „I Saw It Happen in Norway“ af C. J. Hambroe; „Min Søster og jeg“ af Dirk van der Heide, og en Dansk Hvidbog. ,

Andre Best Sellers i Undergrundshandelen er J. Steinbecks „The Moon Is Down“, der først udkom for et Aar siden i store mimeograferede Folios, Eric Knight's „This Above All“, Frogners „The Invisible Front“, Christensens „Yes, I Am a Norwegian Woman“ og Pihls „Germany's Last Round.“ Størst Omsætning nyder Kaj Munks Prædikener og Digte; Priserne rangerer fra 2.50 til 10 Kroner. Mange af Bøgerne har normalt Omslag og godt Papir, endog Billeder. Foruden Risikoen ved Trykning og Omsætning er der det indviklede Problem med at faa indsmuglet Papir fra Sverige og Finland, som gaar for sig under Tyskernes Næser.

Straffen for at besidde en forbudt Bod plejer at være 14 Dages Fængsel; nu er det et længere Ophold. Adskillige Boghandlere og Udgivere har maattet bøde med Livet, og Razzaer af Bogladerne og Trykkerier fortsætter. Sidste Aar blev en Boghandler arresteret for at have udstillet i sit Vindue Billeder af Hitler og Mussolini, men opstillede den franske Forfatter Victor Hugos Størværk „De Elendige“ midt imellem dem.

Al Profit fra Bogsalg gaar til Finanseringen af Undergrundsbevægelsens litterære Virksomhed. Selv de Forfattere, hvis Bøger oversættes, betænkes med Honorarer fra et henlagt Fond. Alt synes vel organiseret. De danske Undergrundsaviser er vokset fra nogle smaa mimeograferede Haandsedler og Kædebreve til 35 Aviser, næsten alle trykt. Den første er over 3 Aar gammel, den mest udbredte har ca. 50,000 Holdere. En til Sverige nylig undflyet Redaktør sagde, at Folkets Tro til Undergrundsbladene Paalidelighed er saa stor, at dersom en urigtig Meddelelse indtræffer, er det næsten umuligt at gendrive den. Tyske Soldater er stadig paa Jagt efter disse Blade; somme Tider røver de Postkasserne i et helt Strøg for at finde Eksemplarer.

Før Krigen var der flere Bøger solgt per Person i Danmark end i noget andet Land. I en Beregning fra 1935 fremgaar det, at der var 200 Boghandlere i København med sine 771,000 Indvaanere. Af den fyldige amerikanske historiske Roman „Gone with the Wind“ blev der solgt 40,000 Eksemplarer i Danmark, der kun tæller nær 4 Millioner Mennesker.

Bornholm i „National Geographic.“ Vi har modtaget

Meddelelse, at National Geographic Magazine for Februar vil indeholde en Beskrivelse af Bornholm. Beskrivelsen er illustreret med over 20 udmærkede Billeder af bekendte Steder derovre, og enhver Bornholmer vil fryde sig over at eje det Hefte. Imidlertid har Udgiverne maattet begrænse Holderlisten, saa kun naar nogen afsiger det flotte Maanedsskrift kan en ny Holder antages. Om Enkeltnumre kan erholdes, vides ikke. Men ved Newsstands gælder vel Reglen „first come, first served.“

Mere af Kaj Munk. Foruden den Mindebog, der nu er udsendt fra Free Danish Press i London og indeholder Oversættelser af Munks Skuespil „Han sidder ved Smelte-diglen“ og en Del af „En Idealist“ m.m., anmelder nu Am.-Scan. Foundation at Princeton University Press har udgivet dens anden Bog af „Scandinavian Plays of the 20th Century.“ Den første Bog indholder nærmest svenske Værker, men anden Bog følgende fra norsk og dansk Produktion: Nordahl Griegs NEDERLAGET — „The Defeat“, der omhandler Begivenheder under Pariskommunen i Tiden efter den tysk-franske Krig 1870-71; Helge Krogs KONKYLIEN — „The Sounding Shell“, et psykologisk Drama om Forholdet en Kvinde er stillet i til tre Mænd og lodder Sjæl-livets Dybder; Kaj Munks NIELS EBBESEN — samme Titel paa Engelsk — gengiver dette sidste af den danske Martyrpræsts Dramaer i Hanna Astrup Larsens Oversættelse, og er det eneste af de fire, der direkte er møntet paa den nuværende Situation; det fjerde er Kjell Abells ANNA SOPHIE HEDVIG — samme Titel paa Engelsk og oversat ogsaa af Miss Larsen — gælder en Persons Ret til at kæmpe imod Tyranniet, her en ugift ældre Lærerinde i en Landsby, der myrder sin Foresatte og maa lade Livet som Gen-gæld, hvilket giver Anledning til Drøftelse af Ret og Uret blandt Folket. Bogen koster \$3.00 og kan faas gennem vort Forlag.

Paa vort eget Forlag i Blair udgives nu en ny Samling af Kaj Munks Prædikener BY THE RIVERS OF BABYLON, med Pastor J. M. Jensen som Oversætter. Den har været nævnt før og omtales i Husets Averterings Spalter paa Bladets Bagside.

Blandt Landsmænd

Petaluma, Calif. (Efter E. M. i Bien) Den danske Kirke var fyldt første Juledag. Det glædede os alle at se saa mange i den simple, men hyggelige lille Kirke, og det baader godt for Pastor James Christensens Virke i Petaluma.

Tusinder af Gaver er blevet sendt til Soldaterne paa Krigsfronten til Jul i smaa lette Træasker. Det vil sikkert interessere mange at vide, at en meget stor Del af disse Æsker blev lavet af vor 82 Aar gamle Ven Chris Paulsen. Da jeg i November et Øjeblik besøgte Paulsen, standsede han kortelig sit Arbejde paa disse Æsker og gik ud og satte Stigen til Figentræet. Han klatrede fra Stigen ud paa Grenene og plukkede til Kurven var fyldt med den fine Frugt, som han galant overrakte mig som en Gave til min Hustru. Al-lerede den Gang var hans Køkkenhave gravet og gjødet, færdig til næste Foraar. De fleste af os yngre har ikke rørt vore Haver siden vi plukkede de sidste „Victory“ Bønner, og tænker ej heller derpaa førend vi faar Forarsfor-nemmelser. Men den gamle Landsmænd sætter os et godt Eksempel.

Tyler, Minn. To af de ældre og kendte Danske her i Kolonien er afgaaet ved Døden. Pioneren J. C. Frederiksen, 80 Aar, døde Nytaarsaften og Jeppe Markussen d. 3. Jan.

Sidstnævnte var i 20 Aar assisterende Leder af Tyler Cooperative Co.

Detroit, Mich. (Efter Anker i D. D. Pion.) Lagde du Mærke til, at der Juleaften i den overfyldte Kirke var mange af dem, der ellers ikke kommer, og at mens Juledag Kirken var jævnt fyldt til den engelske Gudstjeneste, var den pakket til den danske. Der er endnu Haab for Dansk. Underligt, at der endnu er nogle, der ikke har faaet fat paa, at i Modsætning til sidste Krig sætter Onkel Sam nu Pris paa, at man bekender Kulør, og at Danmark er blandt de Allierede. — Og lagde du Mærke til, at ved den uforglemmelige Eftermiddag Victor Borge gav os forleden, morede de unge sig glimrende over første Halvdel, men i den sidste Time med den dejlige Potpourri over danske Melodier var der en Del — særlig Damer — der flere Gange maatte have Lommetørklædet for Øjnene. Der har aldrig været saa stille i den Sal. Det var vist Carl Bakka, der først lagde Mærke til, at Borges Musik var en Slags Ouverture til National-sangen, og sikken Fart vi kom paa Benene i, da han rejste sig. Ja, Borge kan vel sige, som vor udmærkede Digter August Bang:

Mit Hjerte blev i Danmark,
thi dansk er alt mit Blod.
Mit Hjerte er i Danmark,
der slog mit Livstræ Rod.

Hvis ikke, vilde han ikke kunnet spille de Sange som han gjorde. Det tjener til Ros for vore betydelige Landsmænd. Melchior, Brisson og Borge (sikkert ogsaa Hersholt og Knudsen) at de altid meddeler deres Tilhørere, at de er Danske. Der er saa mange smaa Aander, som ikke mener, at de kan være det bekendt.

Luck, Wis. (Aksel Berntsen i D. D. Pion.) Vi, der bor her i Skoven, elsker de grønne Lunde, de, der bor paa Prærien elsker Markens Guld og de fra Storbyerne elsker moderne Hjem og fine Klæder, den jagende Travlhed og den store Fortjeneste. Her i Skoven tjener vi kun det halve, men kan leve paa en Fjerdedel af hvad det koster jer. Livet her er mere frit, og sundere baade for Sjæl og Legeme. Vi glædes over det, der lever om os og i os Aaret rundt. Alene det, at leve mellem Landsmænd giver Livet Indhold og Værdi for os, der har det danske Sindelag. — Skovens Folk her har seks danske Kirker, Kvindeforeninger, baade danske og amerikanske, hvor mange ved jeg ikke, en Brodersamfundsloge med egen Bygning, Ungdomsföreninger, Men's Clubs o.s.v. Der er noget for alle. Det er kun kedeligt, at den danske Broderloge i Luck helt har opgivet hvad der laa til Grund for dens Oprettelse, nemlig et Oplysnings-arbejde om dansk Kultur med dansk Broderskab, Kærlighed til Modersmaalet o.s.v. Det ser ud som om Holger Danske Aand er død i Det Danske Brodersamfund paa disse Egne.

Vi, der bor her, ved jo godt, at det hele her er bitte, smaat, at en Vrange har hver Side. Men vi ved ogsaa her sker saa meget stort og godt, som Verden knapt faar vide. Ikke saa stort i Omfang, maalt med Verdens Maal, men stort i vore Øjne, for den Fremtid vi skal møde.

Et frugtbart Aar har det været, ikke alene for Farmerne, men ogsaa med en hel Masse „små Soldater“, som er fødte her rundt i Aarets Løb. Mange Bryllupper har der været her. Naar en Soldat er hjemme, faar han let en Kone før han rejser bort. Sølvbryllupper var der ogsaa mange af gennem Aaret, endog nogle Guldbryllupper. Det største var dog O. W. Lund og Hustrus Diamantbryllup sidste Efteraar. Det var en historisk Begivenhed for Vest Danmark Mgh., hvor deres Guldbryllup ogsaa blev fejret for ti Aar siden. (Lund var i mange Aar Udgiver af Byens Blad og har ogsaa udgivet flere danske Bøger og Skrifter. Saaledes

er han Grundlæggeren af „Julegranen“ tilbage i 1896.)

Her har været livlig Handel i Byen med Huse og større Ejendomme gennem Sommeren. En glædelig Nyhed hørte vi i Efteraaret, at „Mette Marie og Peter“ (Fra Evan, Minn.) havde købt en lille Farm her ved Byen med Udsigt over Søerne, der omkranser Luck, og agter at flytte paa den til Maj. (Det er vist de fleste bekendte, at under Mette Marie skjuler sig Fru E. T. W. Red.)

Interview med Oberst Reistad. Redaktør Axel H. Andersen af D. D. Ugeblad, Mpls., havde en Samtale fornylig med den kendte norske Sportsmand, nu Flyveroberst O. Reistad, der har sit Hovedkvarter i Little Norway Øvelseslejr ved Toronto, Canada. I sin Tid vandt han Guldmedaillen ved de olympiske Is Sportsopvisninger i Swejts. Nu færdes han ikke mere paa Ski men har viet sit Liv til militær Flyvning og har deltaget i Angreb paa den franske og belgiske Front. Hans Interesse gælder særlig sit Fædrelands Frihed, og han indøver unge skandinaviske Flyvelæringer i den farlige Kunst, at kriges i Luften. Han kender godt Espen Aakjær, Digterens Søn, der kom til Amerika i 1939 og var paa Foretagsrejse herovre, men er nu Radio Operatør paa en Bombemaskine, der gør regelmæssige Togt over tysk Territorium, og har Opholdssted i London. Fornylig blev Hr. Aakjær bæret af den norske Regering med Krigsmedaljen ved en højtidelig Ceremoni i Montreal, for den store Tjeneste han har gjort Norges Sag ved Deltagelse i Luftangrebet paa dets Fjende over en lang og trang Tid. Mange Danske har faaet deres Uddannelse i Little Norway og venter kun paa Anledning til at optage Kampen med den tyske Fjende over Fædrelandet derhjemme.

Oberst Reistad betonedede Ønskeligheden af et snarligt Luftangreb fra de Allierede Magters Side ind over Norge, for hurtigt at omringe de tyske Tropper der. Sker det ikke snarest, mener han, at disse vil ødelægge alt paa deres Vej ud, saaledes at Landets Genopbygning bliver saa meget vanskeligere. Han berørte endvidere Muligheden af, at alle de norske og danske Flyvere, som nu er uddannet under allieret Kommando, maaske kunde udføre denne Luftkrig alene. Situationen i Norge er i tiltagende Grad uhyggelig, da den daarlige Kartoffelhøst sidste Aar er næsten alt det Fødemiddel Folket har, og selv af denne raner de tyske Bøddler deres ulige Part.

I denne Forbindelse vil det interessere at berette hvad Pressen meddelte d. 15. Januar, at en Flotille af tyske Skibe var blevet angrebet og ødelagt af allierede Flyvere i Kattegat nær den svenske Kyst. Næste Dag indtog norske Tropper en af de bedste Lufthavne i Nordnorge efter en March paa ca. 50 Mil fra deres Lejr i det Omraade, som Russerne har taget fra Tyskerne. Hensigten er vel ikke blot at rense Norge for Tyskerne men ogsaa at fange dem, saa de ikke kan forstærke Hjemmefronten, samt holde dem til Ansvar for deres Ugeringer under Okkupationen.

America-Denmark Relief, Inc., afholdt Bestyrelsesmøde Søndag d. 14. Jan. paa Chicagoen Hotel, Chicago. Tilstede for første Gang ved Møderne var Foreningens Ærespræsident General Wm. S. Knudsen. Den nationale Formand, Jean Hersholt, aabnede Mødet. Tilstede, foruden disse, var Vicepræsident Esper A. Petersen, Vicepræsident John Hansen, Sekretær-Kasserer George Ugilt, samt Direktørerne Eskild Hauglund, Mrs. Jennie Miller, og August L. Bang. Ogsaa den juridiske Konsulent Mr. Jensenius og den lokale Kontorleder Miss Elsie Andersen. Hindret i at deltage var Viceformand Dr. N. C. Carlsen, Pastor Alfred Jensen, Operasanger Lauritz Melchior, Lt. Col. Jens P. Jensen, Geo. P. Jensen, Geo. P. Everson, C. H. W. Hasselriis, Th. R. Knudsen, Ingemann Olsen og Paul Steenberg.

Det Dansk Brodersamfund. Alfred Gall, San Francisco, skriver i D. D. Pion. I sin sidste Maanedsberetning meddeler D.D.B.S. i sit Blad, at Foreningens Formue er \$3,744,-005.74. — Tal, som enhver Broder af Samfundet kan være stolt af. Men samtidig maa vi tilføje, at Pengene er anbragt i solide og sikre Obligationer. (Som bekendt er Samfundet nærmest en gensidig Assuranceforening, og har derfor store Forpligtelser overfor Medlemmerne enkeltvis. Saa den store Sum kan næppe med Rette kaldes Samfundets Ejendom, i samme Forstand som vore Kirkesamfund besidder deres. Red.)

Fra Danmark

Voldshandlinger. Den 21-aarige **Christian Iver Johansen** fra Asaa blev skudt paa Gaden af en tysk Vagtpost, fordi han ikke standsede paa Soldatens Tilraab. Juledag blev **Grosserer Larsen**, 4 Carlsegade, København, ramt af flere Revolverskud udenfor Fyns Forum i Odense. Hans Tilstand er alvorlig.

Den 28. Dec. blev **Kaj Holm**, 11 Jernbanealle, København, skudt ned paa Gaden (Ritzau), og den 29. Dec. blev **Svend Nielsen**, 32 Rantzausgade, og **Børge Sørensen**, 36 Nørrebrogade, saaret af Revolverskud i København. Begge blev ramt i Benet, og Sørensen blev tillige saaret i Hovedet af et Slag med Revolveren. Samme Dag blev **Smedemester Hanning Klee**, 36 Kronprinsensvej, København, skudt paa Kronprinsensvej. Han ejede et Maskinværksted 34 Godthabsvej.

Fredag Aften den 22. Dec. blev Formanden for Hvidovre Menighedsraad, **Skolelærer Birgtoft**, 5 Hvidovrevej, alvorligt saaret af Revolverskud i Hovedet, da han kom gaaende i Nærheden af Kirken. Han er senere afgaaet ved Døden.

Lørdag Aften den 30. Dec. blev en Mand ved Navn Larsen, bosiddende 5 Læssøgade i København, ramt i Hovedet af en Kugle og bragt paa Hospitalet. Samme Aften blev en ukendt Mand fundet skudt i Adelgade i København.

Ifølge Ritzau fandt man den 26. Dec. paa Trianglen i København Liget af en 20-aarig ung Mand, der var blevet skudt i Brystet.

Ritzau meldte den 4. Jan., at **Savværksejer Larsen**, Ravnholt, i Nærheden af Lillerød, er blevet skudt paa en Gade i København. Han døde paa Hospitalet.

Tidligt Lørdag Morgen den 30. Dec. blev Ingeniør Meyer og hans Kone, Nr. 10 Ramus Raskvej, København, saaret af Revolvermænd, da de aabnede Døren. Begge blev alvorligt saaret og bragt paa Hospitalet.

5 Stikkere dræbt. Ifølge BBC (New York Times, 8. Jan.) skal fem Stikkere være blevet aflivet i Danmark i den forløbne Uge, ligesom Lederen for Nazistpartiet i Aalborg skal være blevet skudt under en Kamp. (Som man vil se af Efterretninger i denne Uge, er mange Mennesker blevet dræbt, men det er ikke altid muligt at afgøre, hvor der er Tale om Stikkere.)

Tyskerne sprænger Tuborg. Den 4. Januar sprængte Tyskerne Tuborg Bryggeriet som Hævn — ifølge DPT — for danske Patriots Sabotering af en københavnsk Radiofabrik, formodentlig Torotor i Charlottenlund. Hvilke Dele af Tuborgkomplekset, der er Tale om, fremgaar ikke af A.P.'s kortfattede Telegram dateret Stockholm den 5. Januar. Tuborg er jo ikke en Bygning men men hel By.

Senere Meddelelser fra Stockholm bekræfter (T.T. ifølge danske Kredse), at Angrebet paa Tuborg Bryggerierne

skyldtes Tyskerne. I en T.T. Rapport fra Malmø den 5. Jan. hedder det, at Angrebet var rettet mod Tuborgs „engine and machine section,“ der blev fuldstændig ødelagt. Bryggeriet, der beskæftiger 3000 Funktionærer, maa derfor helt opgive Driften. Mellem 30 og 40 bevæbnede Mænd trængte ind paa Bryggeriet, overmandede Vagtmændene og tvang Arbejderne til at bære de svære Sprængladninger ind i Bygningen og anbringe Bomberne.

Tysk Krigsskib sprængt i Luften. Ifølge Associated Press skal et tysk Krigsskib vær sprunget i Luften Lørdag den 6. Jan. i Kalundborg Fjord. Ifølge DPT menes det at være Krydseren „Der Kaiser,“ der formodes at have haft 1600 Mand ombord. Folk paa Sjællands Kyst kunde se Vraget af et Skib ca. 5 engelske Mil fra Land, og Lig i Vandet, efter at have hørt en Ekspllosion ved 5 Tiden om Morgenen.

DPT meldte først (N. Y. Times, 6. Jan.), at der havde været et Sammenstød mellem et Troppeskib og et Ammunitionsskib, men korrigerede denne Meddelelse.

Det hedder endvidere, at nogle af de reddede blev bragt i Land i Kalundborg, men at Ambulancer og et Hospitalstog, som Tyskerne havde rekvireret, var blevet sendt tilbage med den Besked, at der ikke var Brug for dem.

Paa Hjemfart. AP meldte den 27. Dec. fra Stocksolm, at de tyske Krydsere Köln og Emden, og undertiden en tredje Krydser, samt et Antal „Destroyers“ patruljerede Oslo Fjord og Skagerak for at beskytte Tyskernes Forbindelse med Danmark. Der meldtes om en „fairly constant“ Trafik af Tropper og Forsyninger fra Norge, antageligt af tyske Tropper fra Finland, der nu sendes hjem for at gøre Tjeneste ved Tyskernes Vest- og Østfronter.

ACKNOWLEDGMENTS

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME AT OAKS, OKLAHOMA

In the acknowledgments dated December 16th was a gift of \$15 for the Oaks Building Fund from John Christensen, Sanger, Calif. It should be **John Andersen.**

Previously acknowledged	\$19,834.99
Los Angeles, Calif., Members of Bethel Dan. Ev. Luth. Church*	175.00
Los Angeles, Calif., Members of Bethel Dan. Ev. Luth. Church in memory of Mrs. N. A. Lineer, mother of Mrs. N. Nedergaard**	13.00
Elk Horn, Ia., Dorcas Ladies' Aid Society	5.00
Elk Horn, Ia., Danish Ladies' Aid	38.00
Minneapolis, Minn., Immanuel Mission Society: Christmas offering	27.65
McCabe, Mont., Simon Madsen	25.00
Pasadena, Calif., Bethany Ev. Luth. Church	22.00
Davey, Nebr., Nazareth Lutheran Ladies' Aid	14.47
Pasadena, Calif., Mrs. Marie Hendrickson in memory of Mrs. Hans Jorgensen, Jacksonville, Ia.	5.00
Howard City, Mich., Rev. N. Bentsen	5.00
Hampton, Nebr., Immanuel Luth. Ladies' Aid and friends	30.30
Caruthers, Calif., W.M.S. of Our Savior's Luth. Church	14.00
Davey, Nebr., Nazareth Luth. Sunday School	3.70
Los Angeles, Calif., in memory of Martin Luther Larsen: Mr. and Mrs. Henry A. Hansen, Rock Island, Ill., \$5, Mrs. Anna West, Ruskin, Nebr., \$2	7.00
Mason City, Nebr., Ladies' Aid Society of Zion Ev. Luth. Church	11.00
Dolliver, Ia., Ed. J. Carney	5.00
Racine, Wis., Adult Bible Class of Immanuel Luth. Church	5.00
Oakland, Calif., Mr. and Mrs. Christensen \$1, Dorcas Society of Our Savior's Church \$18.75	19.75
Farmington, Minn., Mrs. Jens Topp	1.00
Rutland, Ia., Trinity Sunday School	15.00
Audubon, Ia., Ebenezer Sunday School	10.00
McNabb, Ill., Ladies' Aid of Emmaus Church	5.00
Brush, Colo., Eben-Ezer W. M. Society	50.00
Audubon, Ia., Joe Lindholm and family in memory of Elmer and Earl Madsen	25.00
Audubon, Ia., Holger Lindholm family in memory of Elmer and Earl Madsen	100.00
Total	\$20,466.86

* Los Angeles: Mr. and Mrs. P. C. Brown \$50, Pastor and Mrs. H. C. Jersild \$25, Mary Petersen \$10, Mr. and Mrs. John Salling \$25, Mrs. T. S. Aagaard \$40, Mr. and Mrs. Edward Meyer \$5, Katherine Larsen \$3, Marcella Hansen \$5, Johanne Andersen \$10, Mary Larsen \$2. Total \$175.
** Los Angeles: Mr. and Mrs. Claron Andersen, Mr. and Mrs. Clifford Heltman, Mr. and Mrs. Edward Andersen, Mr. and Mrs. John Salling, Mr. and Mrs. Ole Olsen, Kirstine Andersen, Mary Petersen, Miller An-

dersen, Mrs. Anna Jensen, Laura Jensen, Peter Beck, Bethel Choir. \$13 Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 13, 1945. H. J. Hansen, Treas.

JUBILEE FUND

PLEASE NOTE: In the acknowledgments dated Nov. 30th was a gift to the Jubilee Fund from Mr. A. V. Andersen, Morgan, Minn., of the Brookville Lutheran Church. Instead of A. V. Andersen it should be **A. V. Simonsen.**

Previously acknowledged	\$175,018.27
Harlan, Ia., Geo. Clausen \$10, Mrs. Chris Lund \$10	20.00
Indianapolis, Ind., Maybelle Videbeck	20.00
Brush, Colo., Holger Johnson	5.00
Shelby, Ia., A. P. Petersen	18.00
Albert Lea, Minn., J. M. Petersen	15.00
McCabe, Mont., Simon Madsen	10.00
Selma, Calif., Past. and Mrs. M. L. Kirkegaard \$25, Mary Beth Kirkegaard \$5, Lewis Kirkegaard \$5, N. M. Jensen \$10	45.00
Geneva, Minn., members of Community Church: Harold Long \$5, M. J. Ingvaldson \$10, Oscar Hjelmén \$5	20.00
Albert Lea, Mr. and Mrs. Merton Head	10.00
Camp Douglas, Wis., Mr. and Mrs. Wm. Mortensen	6.25
Omaha, Nebr., Mrs. E. M. Nielsen \$10, Miss Julia Nielsen \$10	20.00
Seranton, Ia., Mr. and Mrs. Dick Seedon	5.00
Kankakee, Ill., Mr. and Mrs. Barney Coda \$5, Rev. and Mrs. Geo. Robertson \$18.50, Mr. and Mrs. Bert Johnson \$18.75	42.25
Minden, Nebr., Pastor and Mrs. Alfred V. Andersen in memory of their parents, Mr. and Mrs. Hans Andersen and Mr. and Mrs. Christ Johnson	10.00
Humboldt, Ia., Mr. and Mrs. R. N. Johnson	5.00
Racine, Wis., Our Saviors Luth. Church	259.55
Blair, Nebr., First Luth. Sunday School	22.85
Denmark, Wis., Weneel Malach \$12, Everett Vanderkinter \$5	17.00
Neenah, Wis., Gordon Mortensen	25.00
Oaks, Okla., from a supporting member of the Mission Church	5.00
Denmark, Wis., Mr. and Mrs. H. Valentine \$5, Mr. and Mrs. A. Schultz \$5, P. C. Petersen \$12.50, Ruth E. Johnson \$12	34.50
Milltown, Wis., Arnold V. Jorgensen	12.50
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. Carl Pedersen	5.00
Des Moines, Ia., Mrs. J. J. Hansen	3.00
Easton, Calif., Mr. and Mrs. Andrew Pilegaard	20.00
Easton, Calif., Immanuel Luth. Church	49.27
Bemidje, Minn., Florence Rasmussen	3.00
Los Angeles, Calif., in memory of Martin Luther Larsen from sisters and brothers: Miss Katherine Larsen, Mrs. Kirstine Jensen, Mrs. Eleanor Petersen, Jens, Paul, Ole, John, Gayherdt and Theodore Larsen	30.00
Total	\$175,756.44

Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 13, 1945. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Luth. World Action	Gossner Mission
Previously acknowledged	22152.76	2201.88	1804.23	607.54	1153.69	16365.42	20.00
Cumberland Mills, Me., Niels Smith	50.00	50.00					
Brush, Colo., Harry Strauch	5.00					5.00	
Selma, Calif., L. Lauritzen	10.00	5.00	5.00				
Los Angeles, Calif., Bethel Luth. Church	5.00					5.00	
Kenmare, N.D., Nazareth Luth. Church	33.43	33.43					
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Christ Madsen	10.00	5.00	5.00				
Pasadena, Calif., Bethany Ev. Luth. Church	24.30					24.30	
Avoca, Ia., Engl. Luth. Church	31.00					31.00	
Omaha, Nebr., Mrs. E. M. Nielsen in memory of Mrs. P. B. Knudsen, Viborg S.D. in memory of Mrs. Hans Jorgensen, Jacksonville, Ia.	2.50	2.50					
Cordova, Nebr., Our Savior's Luth. Church	2.50			2.50			
Pasadena, Calif., Mrs. Marie Hendrickson for Santal Relief and China Relief, \$5 each	7.08					7.08	
Pasadena, Calif., Miss Sona Carlsen and Mrs. Marie Hendrickson in memory of Andrew Jensen, Erie, Pa.	10.00	5.00			5.00		
Howard City, Mich., Rev. N. Bentsen	10.00					10.00	
Racine, Wis., Immanuel Luth. Sunday School	10.00	5.00	5.00				
Poy Sippi, Wis., First Engl. Luth. Sunday School	59.89		59.89				
Racine, Wis., English Ladies' Aid of Immanuel Church for China Relief	24.80			24.80			
Racine, Wis., Adult Bible Class of Immanuel Luth. Church	10.00				10.00		
Vermillion, S.D., Mrs. Carl Nielsen	5.00					5.00	
Neenah, Wis., M. S. Madsen	3.00	3.00					
Ringsted, Ia., Mrs. (Rev.) A. P. Andersen	10.00			10.00			
Brush, Colo., Eben-Ezer W. M. Society	50.00				50.00		
Lindsay, Nebr., Bethany and St. Ansar Sunday School	15.09		15.09				
Lindsay, Nebr., Bethany Luth. Church	2.00		2.00				
Dickson, Alberta, Can., Crooked Creek	9.00		9.00				
Dickson, Alberta, Can., the Ladies' Society	67.50			22.50			
Easton, Calif., Mr. and Mrs. N. H. Rosendahl	25.00			25.00		45.00	
Chicago, Ill., Bolette Sorensen	1.00	1.00					
Total	22650.88	2316.81	1905.21	692.34	1218.69	16497.80	20.00

Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 13, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

PLEASE NOTE: In the acknowledgments dated December 22nd were some gifts for the synod's missions by Karl and Alvin Hundtofte of Sidney, Montana, in memory of Johannes Jensen, Norma, N. Dak. I was later informed that they were not memorial gifts. In the acknowledgments dated Jan. 5th were a number of gifts to the missions from Jens Rasmussen, Standard, Canada. It should be Mr. and Mrs. Jens Rasmussen.

Previously acknowledged	Total Received	Children's Homes	School Fund	Equalization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pension Fund
Hartland, Wis., Our Saviors Luth. Sunday School	45.75	45.75								
Hartland, Wis., Our Savior's Luth. Church	176.60		50.00	43.74	21.50					51.36
Cumberland Mills, Me., Niels Smith	50.00	50.00								
Pasadena, Calif., Bethany Luth. Sunday School	20.20	20.20								
Sidney, Mont., Brorson Ladies' Aid in memory of Mrs. Chris Christiansen	5.00				5.00					
Del Rey, Calif., Pella Luth. Sunday School	35.36	35.36								
Omaha, Nebr., Pella Lutheran Church	119.75	10.00	50.00		25.00	5.00				29.75
Omaha, Nebr., Pella Luth. Church in memory of Mrs. A. Lillethorup \$5										
and P. N. Petersen \$5	10.00		10.00							
Plainview, Nebr., Bethany Sunday School, Contents of birthday bank	6.19	6.19								
Flaxton, N.D., Sunday School of United Luth. Church for our three Children's Homes	39.18	39.18								
Racine, Wis., Emmaus Luth. Church	116.78									116.78
Brush, Colo., Sunday School of English Luth. Church, the Elk Horn and Waupaca Homes each \$15	95.41	30.00				65.41				
Brush, Colo., Missionary Society of Engl. Luth. Church	80.00				20.00	20.00			15.00	25.00
Brush, Colo., First Engl. Luth. Church	180.80		100.00		30.00					50.80
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	465.37		300.00		65.37					100.00
Kimballton, Ia., Bethany Sunday School	5.00							5.00		
Portland, Ore., Bethany Luth. Church	36.75	36.75								
Elk Horn, Ia., Dorcas Ladies' Aid Society, for Elim Home \$5	25.00	5.00			5.00	5.00		5.00	5.00	
Kenmare, N.D., Nazareth Luth. Church	224.36		124.36		40.00					60.00
Sidney, Mich., Immanuel Luth. Church	16.13	16.13								
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. N. T. Lund in memory of Pastor Hans Nielsen	5.00									5.00
Edmore, Mich., Our Saviors Luth. Church	26.17	26.17								
Rockfield, S.D., St. Paul's Luth. Church	15.00				5.00	5.00		5.00		
Omaha, Nebr., Pella Luth. Church	31.22									31.22
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Christ Madsen	80.00			80.00						
Easton, Calif., From friends in memory of Jens C. Hansen, Eugene, Ore.*	7.50	7.50								
Geneva, Minn., Community Luth. Sunday School: collection at Christmas program \$21.88, birthday bank \$3.49	25.37	25.37								
Pasadena, Calif., Bethany Ev. Luth. Church	121.10		46.10		35.00					40.00
Denmark, Wis., Calvary Luth. Sunday School	17.88	17.88								
Dannebrog, Nebr., Mrs. L. C. Hansen in memory of Jacob Sorensen	1.00		1.00							
Dannebrog, Nebr., In memory of P. O. Pedersen: Mrs. Elmer Christensen, Mrs. L. C. Hansen, Elmer Christensen, Chester McLeod, \$1 each	4.00				4.00					
Chicago, Ill., Eben-Ezer Luth. Church	64.10		30.10		10.00					24.00
Nenah, Wis., Sunday School of Our Savior's Luth. Church: Christmas offering \$12.44, contents of birthday bank \$7.27	19.71	19.71								
Reedley, Calif., Ebenezer Luth. Sunday School, contents of birthday bank	8.03	8.03								
Selma, Calif., Pella Luth. Sunday School	70.27	70.27								
Shennington, Wis., St. Peter's Luth. Church	4.75									4.75
Omaha, Nebr., Miss Julia Nielsen	10.00							10.00		
Council Bluffs, Ia., T. A. Jensen	2.00				1.00				1.00	
Council Bluffs, Ia., H. W. Hansen in memory of Capt. Paul Back	5.00				5.00					
Council Bluffs, Ia., Our Saviors Luth. Church	168.45				44.00	50.00			24.45	50.00
Sidney, Mont., Martin Iversen	25.00				15.00	10.00				
Sidney, Mont., Helen Iversen	5.00				3.00	2.00				
Howard City, Mich., Rev. N. Bentsen	10.14		5.00							5.14
Coon Rapids, Mich., Mr. and Mrs. Peter Madsen	25.00			25.00						
Davey, Nebr., Nazareth Luth. Sunday School Christmas offering	11.46	11.46								
Plainview, Nebr., Mrs. J. Will Jensen in memory of Mrs. Julia Carlsen and Mrs. Martin Petersen, \$5 each	10.00				10.00					
Shelby, Ia., United Ev. Luth. Church	50.00		30.00		7.50					12.50
Shelby, Ia., United Luth. Sunday School	10.00					5.00		5.00		
Farmington, Minn., Farmington Luth. Sunday School	40.56	40.56								
Kenosha, Wis., St. Mary's Luth. Church	450.00		200.00	75.00	75.00					100.00
Minden, Nebr., Fredericksburg Sunday School	26.91	26.91								
Clinton, Wis., Pella Lutheran Church	15.51	15.51								
Racine, Wis., Immanuel Luth. Sunday School	14.34	14.34								
Salt Lake City, Utah, Tabor Luth. Ladies' Aid in memory of Mrs. J. C. Carlsen	10.00									10.00
Cushing, Wis., Cushing Luth. Sunday School offering	22.75	22.75								
Des Moines, Ia., Bethesda Ladies' Aid for Elim Home, Elk Horn	10.00	10.00								
Milltown, Wis., Milltown Luth. Church	5.50				4.00	1.50				
Waupaca, Wis., Jens Elle	74.00									74.00
Blair, Nebr., First Lutheran Sunday School	42.89	17.33	25.56							
Laurel, Nebr., Gethsemane Luth. Sunday School	23.85	23.85								
Denmark, Wis., Trinity Luth. Church	204.33		100.00		104.33					
Racine, Wis., Immanuel Luth. Church	750.00	100.00	406.00	87.00	36.00	10.00				111.00
Racine, Wis., English Ladies' Aid of Immanuel Luth. Church	60.00				20.00	20.00		20.00		
Racine, Wis., Adult Bible Class of Immanuel Luth. Church	10.00				5.00					5.00
Audubon, Ia., Mr. and Mrs. Ejner A. Andersen in memory of Earl Madsen, son of Lars H. Madsen	5.00		5.00							
Farmington, Minn., Mr. and Mrs. Harry Hansen, \$5 for each Home	15.00	15.00								
Omaha, Nebr., in memory of Grandma, Mrs. Lars Hansen: Mrs. Carrie Simonsen, Mr. and Mrs. T. Simonsen, Mr. and Mrs. E. Scholl and Mr. and Mrs. D. A. Wilson	5.00									5.00
Rutland, Ia., Trinity Sunday School: birthday bank \$5.57, Christmas offering for Elim Home \$6.05	11.62	11.62								
Audubon, Ia., Ebenezer Sunday School	10.00	10.00								
McNabb, Ill., Ladies' Aid of Emmaus Church	35.00			25.00				10.00		
Elk Horn, Ia., Elk Horn Luth. Brotherhood	20.00		10.00							10.00
Chicago, Ill., Our Saviors United Luth. Church	50.00		50.00							
Lindsay, Nebr., Bethany Luth. Church	6.00	2.00				2.00		2.00		
Des Moines, Ia., Mrs. J. J. Hansen	9.00	9.00								
Calgary, Alberta, Can., Sharon Luth. Sunday School	57.60	57.60								
Dickson, Alberta, Can., Crooked Creek	18.00	9.00						9.00		
Dickson, Alberta, Can., Y. P. Society	18.00					9.00		9.00		
Blair, Nebr., Miss Eleanor Andersen in memory of Earl and Elmer Madsen, Audubon, Ia.	5.00		5.00							
Moorhead, Ia., Bethesda Sunday School	69.72	28.25			41.47					
Easton, Calif., Mr. and Mrs. N. H. Rosendahl	20.00							20.00		
Kenosha, Wis., Sunday School of St. Mary's Luth. Church	41.12	41.12								
Bremerton, Wash., Miss Berthine Jensen in memory of mother, Mrs. Oline Jensen	15.00	5.00		5.00						5.00
Big Flats, Wis., Zion Luth. Church	11.00	11.00								
Webster Groves, Mo., Ladies' Aid of Bethany Luth. Church, contents of birthday bank	11.31					11.31				
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. Chris Lassen, Karla and Helga in memory of Arnold Lassen	10.00	10.00								
Luck, Wis., Mr. and Mrs. T. H. Pagh and family in memory of J. Alfred Jensen, Hutchinson, Minn.	5.00				5.00					
Rolfe, Ia., Nain Lutheran Church	51.00				20.00	10.00		15.00	6.00	
Fremont Bluffs, Nebr., Trinity Luther League in memory of F/O Kenneth H. Jensen	5.00				5.00					
Petaluma, Calif., Danish Ladies' Aid of Elim Luth. Church	60.00	30.00						10.00	10.00	10.00
Total	49675.89	6623.89	9241.15	8678.41	8227.42	2513.80	165.66	3767.68	759.79	9698.09

Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 13, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

* Easton, Calif., Mr. and Mrs. H. P. F. Hansen, Mr. and Mrs. Herman Petersen, Mr. and Mrs. S. W. Johansen, Mr. and Mrs. August Petersen, Mr. and Mrs. Robt. Petersen. \$7.50.

Now in Preparation

By the Rivers of Babylon
Fifteen Sermons by Kaj Munk

Translated by John M. Jensen

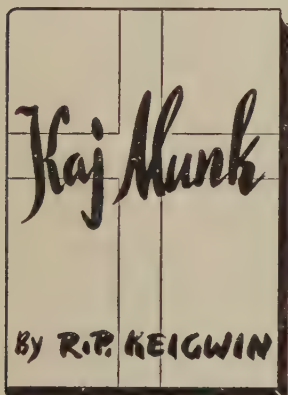
These sermons are selected out of a collection of twenty-six originally printed in the Danish language in Argentina. They were delivered in the spring and summer of 1941, when Denmark had been one year under German occupation. In their striking and provocative form, as well as in the incisiveness of their message, these sermons resemble the four which were so favorably received here last year.

A few of the chapter headings are: "The Good Shepherd," "A Little While," "Sin, Righteousness, and Judgment," and "Ye Shall Be My Witness."

Publication date about March 15, 1945. Approximately 120 pages.

Cloth bound. Price, \$1.00

Orders accepted now

KAJ MUNK

By R. P. Keigwin. Kaj Munk, Denmark's great writer and dramatist, became a monument to Danish patriotism by his work during the German occupation. The Danes owe it to that devoted student of Danish literature, Mr. R. P. Keigwin, that some of the more important fragments of Kaj Munk's writings have now been made available to the English-speaking world. Mr. Keigwin, who comes of an old Cornish family, frequently visited Denmark, and in 1935 he made a centenary re-translation of Hans Andersen's earliest tales. The book was translated and compiled as a memorial to Kaj Munk, and because of this fact its sale is strictly non-profit, and the proceeds over and above the cost of printing will go to form a Kaj Munk Fund.

Price, \$5.50

THE BEST SERMONS OF 1943-1944

edited by Dr. G. Paul Butler. The answer to a vital need—a representative group of sermons showing contemporary religious thinking on pressing problems that face all denominations. Here are sermons for today—a cross section of the best in modern preaching from churches great and small. Here also are the flaming words of martyred Kaj Munk of Denmark; the eloquent defiance of Cardinal Van Roey in ravaged Belgium. This book offers inspiration and guidance in a war torn world. It has especial significance in this day when united action by all faiths is so vitally necessary. Here between two covers are messages for Jews and Christians facing momentous problems common to all in a time of crisis. Price, \$2.25.

CROSS AND AFFLICTION

by Rev. R. C. Rein.

This booklet of 77 pages contains 18 soul-inspiring and uplifting meditations for every weary and burdened heart. The book is divided into two parts: "The Christian's Cross" and "The Christian's Affliction."

Every Christian encounters affliction and suffering some place along life's journey, and often it takes a strong faith and a deep trust to live victoriously in spite of the crosses we are given to bear. This book gives an insight into the loving kindness and tender mercies of our heavenly Father.

Price 40c

There Is Still Time to Get Your Calendars for 1945

DAY BY DAY WITH JESUS CALENDAR. Has an inspirational message for each day written by Dr. Walter Maier. Excellent as an aid in setting up the family altar. Price, \$1.00 each, 3 for \$2.75.

RELIGIOUS ART CALENDARS of famous masterpieces reproduced in full color. Price, 15c each; in quantities of 50 or more, 12c each.

TRIUMPHANT LIFE CALENDAR. Features Sallman's masterpieces with a "Theme thought" for each month and a meaningful Scripture verse for each week. Choice of four pictures: "Head of Christ," "The Lord Is My Shepherd," "Christ at Heart's Door," and "Let Us Go into the House of the Lord." Price, 15c each, \$1.25 for 10.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street

Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 31. JANUAR, 1945

NR. 5

Vort Samfunds Skoleraad

Staaende fra venstre: Pastor Ethan Mengers, Th.D., Northfield, Minn.; Pastor V. W. Bondo, Toronto, Canada; Dr. Silas Andersen, M.D., Minneapolis, Minn.; Pastor Erwin Bondo, N. L. C. Missionspræst blandt Arbejderne i Willow Run, Mich.; Pastor Alvin M. Petersen, Lincoln, Nebr.

Siddende: Sagfører Clemens Vig, Chicago; Fhv. Professor N. T. Lund, nu Forretningsmand i Blair (Sekretær); Pastor Chr. Justesen, Cedar Falls, Ia. (Formand); Pastor N. C. Carlsen, D.D., Samfundsformand; Prof. S. P. Knudsen, Superintendent af Skolerne i Albert Lea, Minn.

Billedet var taget under dets Møde i Blair i Anledning af Forstander R. E. Mortons Indsættelse sidste 24. Okt.

Den 13.-18. Febr. holdes flere Forhandlingsmøder paa Skolen. Den 13.-14de har Board of Education Møde; d. 14de Byggekomiteen; den 15de Hjemmemisissionsraadet; den 16.-17de Kirkestyrelsen og Kredsformændene; og Søndag d. 18de er der Ordination af de teologiske Kandidater. Afslutningshøjtideligheden (Commencement) finder Sted Torsdag Aften d. 15. Febr., hvor Pastor A. Th. Schultz, Tilley, Alberta, Canada, vil holde Hovedtalen. Han var i sin Tid Lærer paa Skolen og har nu en Søn blandt Kandidaterne. Kandidat Lyle Paulsen fra Blair, Nebr., taler paa Klassens Vegne (Valedictorian).

Torsdag Aften d. 18. Jan. havde Seminariets Studenter og Fakultet, samt de forberedende Studenter fra Collegeafdelingen, en fælles Altergang ved Pastor H. C. Jorgensen i Seminariets Kapel paa fjerde Sal.

To Guldstjerne mere er føjet til Elevernes Service Flag, nemlig for Earl Madsén (1942-47), der blev dræbt ved Togulykken i Utah d. 31. Dec., og Alton Curtis (1930-31), der meldes falden paa Krigsfronten. Begge havde hjemme i Audubon, Iowa. Der kom ogsaa Rygte, at Robert Hogzett (1941-42) er savnet i Tyskland. Han var Løjtnant ved Hæren.

Søndag Sexagesima

DE FIRE SLAGS SÆDEJORD

Af Sognepræst A. Breum, Nimtofte

Men da en stor Skare kom sammen, og de drog til ham fra de forskellige Byer, sagde han ved en Lignelse: „En Sædemand gik ud at saa sin Sæd; og idet han saaede, faldt noget ved Vejen og blev nedtraadt, og Himmels Fugle aade det op. Og noget faldt paa Klippen; og da det voksede op, visnede det, fordi det ikke havde Væde. Og noget faldt midt iblandt Torne, og Tornene voksede op med og kvalte det. Og noget faldt i den gode Jord, og det voksede op og bar hundrede Fold Frugt.“ Da han sagde dette, raabte han: „Den, som har Øren at høre med, han høre!“

Men hans Disciple spurgte ham, hvad denne Lignelse skulde betyde? Og han sagde: „Eder er det givet at kende Guds Riges Hemmeligheder, men de andre i Lignelser, for at de, skønt seende, ikke skulle se, og, skønt hørende, ikke skulle forstaa. Men dette er Lignelsen: Sæden er Guds Ord. Men de ved Vejen er de, som høre det; derefter kommer Djævelen og tager Ordet bort af deres Hjerter, for at de ikke skulle tro og blive frelst. Men de paa Klippen ere de, som modtage Ordet med Glæde, naar de høre det, og disse have ikke Rod; de tro til en Tid og falde fra i Fristelsens Tid. Men det, som faldt iblandt Torne, det er dem, som have hørt og saa gaa hen og kvæles under Livets Bekymringer og Rigdom og Nydelser og ikke bære moden Frugt. Men det i den gode Jord, det er dem, som, naar de have hørt Ordet, beholde det i et smukt og godt Hjerter og bære Frugt i Udholdenhed. (Luk. 8:4-15.)

Evangeliet viser os, hvordan der saa ud i Hjerterne dengang Guds Søn vandrede hernede paa Jorden, og vi kan alle se, at som Hjerterne var dengang, saadan er de i Dag overfor den Sæd, som Gud har saaet og stadig saar. Mangen en Gang er vi, Mennesker, tilbøjelige til, naar vi lytter til Ordet saa at tænke, ja, maaske ogsaa sige, at det er Sædemandens — Prædikantens Skyld, at vi ikke fik noget ud af det. Imidlertid siger Ordet om de 4 Slags Sædejord ganske tydeligt, at det kan ogsaa være Tilhørernes Skyld. Sæden kan være saa god, den være vil, hvis den falder i Hjerter, der ligner Vejen — Stengrunden eller Jorden med Torn og Tidsel, saa kommer den ikke til at bære Frugt.

Derfor har Ordet den Tjeneste at gøre os, at det skal faa os til at se, hvordan vore Hjerter er, for saa i Bøn om Guds Hjælp at arbejde for, at det kan blive et smukt og godt Hjerter, der tager imod Sæden og lader den bære Frugt. Vi maa jo nemlig ikke tro, at de 4 Slags Sædejord er et Billede paa, hvor mange Slags Mennesker der er. Nej, i os alle er der noget af alle Slags.

Naar vi derfor mindes om, at noget af Sæden faldt paa Vejen, saa kan vi kun indrømme, at det ofte gaar saadan med Sæden hos os. Den falder nok ned i Hjertet, men den naar kun Overfladen — den kommer ikke i Dybet til Viljen og faar den sat paa den rigtige Plads, saa Hjerterne bliver kolde og haarde, og Lykken ved at høre Ordet udebliver. Jesus har jo sagt, at kun de er salige, der hører Ordet og bevarer det. Arbejdet med at høre Ordet og gøre efter det hører aldrig op her paa Jorden — men vi maa gøre det, for at Vejens haarde Overflade kan blive bearbejdet til at være tjenlig, saa Guds Ord kan bære Frugt.

Saa taler Jesus om Sæden, der faldt paa Stengrund. Det kender vi godt, hvordan et tyndt Lag Jord ovenpaa Stengrund kan love saa godt, men det viser sig, at det kun varer kort. Det er ingen Sag at høre Ordet og modtage det med Glæde, men det er vanskeligt at lade Kravet om Omvendelse ske Fyldest. At blive begejstret er i sig selv noget godt overfor Ordet, men det maa føre til, at Stengrunden i Hjertet brydes. Det gælder ogsaa i Dag, hvad Jesus engang sagde til sine Disciple: Vil nogen komme efter mig, han fornægte sig selv og tage sit Kors op og følge mig. Den,

som vil frelse sit Liv, skal miste det, og den, som mister sit Liv for min Skyld, skal bjerge det.

Derefter er der Sæden, der faldt blandt Torn og Tidsel. Her er Overfladen god nok, saa Sæden kan vokse, og den hindres heller ikke af nogen haard Bund i at spire op og blive høj, men i Dybet sidder Rødder af Torn og Tidsel. Bekymringer og Rigdommens Forførelser vokser frem sammen med Sæden og kvæler den. Synden faar sin Plads og stjæler Kraften, som skulde komme den gode Sæd til Gode, saa der ingen Frugt bliver. Lad os se til, at ikke nogen gaar Glip af Guds Naade, at ikke nogen bitter Rod skyder op og gør Skade.

Endelig er der den gode Jord. Det er dem, der hører Ordet og forstaar det. De beholder det og bærer Frugt i Udholdenhed. De er lydige mod det og bliver ved at være det. „Ikke enhver, som siger til mig: Herre, Herre, skal komme ind i Himmeriges Rige, men de, der gør min Faders Vilje. Det bærer Frugt.“

TRE LÆREMESTRE

(Sexagesima Søndag 1912)

Af Olfert Ricard

Du derimod har efterfulgt mig i Lære, i Vandel, i Forsæt, Tro, Langmodighed, Kærlighed, Udholdenhed, i Forfølgelser, i Lidelser, saadanne, som ere komne over mig i Antiokia, i Ikonium, i Lystra, saadanne Forfølgelser, som jeg har udstaaet, og Herren har friet mig ud af dem alle. Ja, ogsaa alle de, som ville leve gudfrygtigt i Kristus Jesus, skulle forfølges. Men onde Mennesker og Bedragere ville gaa frem til det værre; de forføre og forføres.

Du derimod, bliv i det, som du har lært, og som du er blevet forvissat om, efterdi du ved, af hvem du har lært det, og efterdi du fra Barn af kender de hellige Skrifter, som kunne gøre dig viis til Frelse ved Troen paa Kristus Jesus. Hvert Skrift er indaandet af Gud og nyttigt til Belæring, til Irettesættelse, til Forbedring, til Optugtelse i Retfærdighed, for at Guds-Mennesket maa vorde fuldkomment, dygtiggjort til al god Gerning. (2. Tim. 3:10-17.)

Da Paulus skrev dette 2det Brev til Timotheus, var han en gammel Mand, som ikke havde langt igen. Og vel havde han bevaret sin Tro og sit Haab og sin Begejstring fra Ungdommens Dage; men han havde, belært af Erfaringen, ændret sit Syn paa et og andet Punkt. Han var f. Eks. blevet klar over, at Herren ikke vilde komme saa snart igen, som han en Tid havde ventet, men at der laa en længere Fremtid foran Kirken. Og som en klog Statsmand tager han sine Forholdsregler og bereder ikke blot sin egen Sjæl paa en god Død, men træffer ogsaa den bedst mulige Ordning for Kirkens fremtidige Liv. Han lægger saa at sige Skinnerne, hvor Toget skal løbe i de kommende Aarhundreder. Det gør han især ved at uddanne Mænd. Han havde altid forstaaet den fine Kunst at omgive sig med en Stab af Medarbejdere og Venner, til hvem han stod i det smukkeste Tilidsforhold. Imellem disse var Timotheus ubetinget den kæreste. Og han instruerer han nu i disse to Breve, for paa alle Maader at dygtiggøre ham til at føre Tilsyn med Kirken i Efesus. Maalet var intet ringere end dette: at Guds-mennesket i ham maatte blive fuldkomment, dygtiggjort til al god Gerning. Kunde han efterlade saadan en Krans af kaarne Arbejdere og overbeviste Kristne, første Klasses Førere i Menighederne, saa vidste han, at der var sørget vel for Kirkens Fremtid.

Kirkens Fremtid maa endnu ligge os alle paa Sinde. Hvad enten den bliver kort eller lang — jeg for min Del tænker mig nærmest, at den endnu bliver lang, — saa maa vi gøre alt for, at den kan blive god. Mange Farer truer den, baade udefra og indefra; naar vi læser hele Brevet til Timo-

theus, vil vi snart se, at det forholdt sig ikke anderledes paa Paulus' Tid. Foruden Modstanden fra de frafaldne Kristne, fra fritænkerisk Videnskab og hadefuldt Materialisme, har vi Jammerskaden indenfor Kirken — dens Afhængighed af den verdslige Styrelse, dens indbyrdes Uenighed, dens Snæversyn paa den ene Side og dens letsindige Ladenstaatil paa den anden Side. Og skal der nu drages Omsorg for Kirkens Fremtid i Danmark, saa er Ritualer og Symboler og Kirkeforfatninger ikke det vigtigste, men det vigtigste det er Mænd, som kan lede. Dem skulde vi gøre alt for at nedbede og uddanne.

Kirkens Fremtid, det er Ungdommen, der vokser op i blandt os og engang skal føre an. Kunde vore Unge blive fuldkomne Gudsmennesker, dygtiggjorte til al god Gerning, saa var Kirkens Fremtid sikret. Hvordan de kunne blive det, det taler vor Aftentext om. Den nævner tre Læremestre, som vil kunne gøre Ungdommen og Fremtidskirken fuldkommen og dygtiggjort. Gud give os ved sin Helligaand at finde og følge disse Læremestre.

Den første er Eksemplet.

Det vil atter først og fremmest sige Hjemmet. Vi kender de hjemlige Forhold i Timotheus's Barndom. Han var opdraget af en from Moder og Bedstemoder, Eunike og Lois. Paulus mindes begge disse to gode Kvinder med Agtelse. (2. Tim. 1:5.) Det gaar gerne saledes, at de Drengene, der opdrages af Kvinder — især af en Bedstemoder — bliver noget pylrede og frygtomme. Timotheus har heller ikke helt undgaaet denne Fare. Men Manglen overgaaes dog langt af den uendelig store Fordel, at der boede en sand Gudsfrygt hos begge disse Opdragerinder. Det var ikke først og fremmest det, han havde lært, som havde Betydning for Timotheus, — men dem, han havde lært det af. Alle i Forældre her i Kirken, læg Jer dette ret inderligt paa Sinde. Ingen Børn har bedre Fremtidsudsigter end de, som vokser op i en saadan hellig Luft, som daglig har for Øje, hvad Gudsfrygt betyder for et Menneske og for et Hjem, som ser og ved, hvem Forældrene takker for deres Lykke, og hvem de gaar til med deres Sorg.

Men ogsaa udenfor Hjemmet finder Ungdommen sine Eksempler. Især i de senere Opvækstaar er Ungdommen tilbøjelig til at slutte sig til andre og begærer altid at se sine Idealer legemliggjorte i personlige Eksempler. Timotheus valgte sit Ungdoms Ideal, da han i Lystra havde den Lykke at træffe Paulus. Der fandt han en fængslende Lærer, og en Vandel, som svarede til Læren; en Mand med store og dristige Forsæt — og en Udholdenhed, som førte dem igennem; en glødende Tro, som bar sine ægte og modne Frugter i langmodig Kærlighed. Han er her ikke længer; men lad nu alle os Voksne, som er her i Kirken, love Gud og hinanden, at vi ville blive Eksempler, som kan drage Ungdommen og lede den i det rette Spor. Vi kender nok allesammen nogle yngre Venner, Ungersvende eller Smaapiger, som vi kan faa nogen Indflydelse paa. Lad Timotheus endnu træffe sin Paulus! Lad vor Ungdom ikke blot være henvist til at finde og kaare sig sine Helte i Romaner og Historiebøger, men lad den finde sine Eksempler i blandt de Levende! Vil du lede Ungdom, saa er Læren ikke helt ligegyldig, thi de Unge søger ogsaa Klarhed og gaar med mange Spørgsmaal; men langt vigtigere er det dog, at de ser, at vor Vandel stemmer med Læren, og at det er en Vandel, som er værd at følge, saa de tænker: Saadan kunde jeg lide at være! Og vil du lede Ungdom, saa maa du altid sætte dig store Forsæt, ikke for sagt og beskedent slaa af paa Fordringerne og vente det mindst mulige, det faar du ingen Unge med til. Som naar en Præst begynder sin Prædiken med at bede Gud om, at det dog i nogen Maade maa blive til en lille Smule Velsig-

nelse for en enkelt herinde; — hvorfor ikke bede om og vente, at de allesammen maa faa en Masse Velsignelse? Men lær saa ogsaa Ungdommen, at den, der fattede et stort Forsæt, han behøver mer end alt andet Udholdenhed, og viis dem i dit eget Liv, at paa den Maade naar vi ogsaa med Tiden en god Del; de har Eksempler nok paa slappe Sjæle, som vilde saameget, men ikke havde Vilje til at betale Prisen og derfor ingenting blev til. Og endelig, vil du lede Ungdom, saa maa du have Tro, Tro til dine unge Venner og Tro til din trofaste Gud, og denne Tro maa du bevise i en langmodig Kærlighed, som ikke trættes, men altid kan bringe Ofre.

O, Ungdom herinde, se dig om efter en Læremester, forat du kan blive fuldkommen og dygtiggjort til al god Gerning. Men vag imellem dem, der byder sig til, og vælg kun dem, hos hvem du fandt disse Træk: en Livsanskuelse, som ledsages af en skøn Vandel, store Forsæt, som er forbundet med Udholdenhed, og Tro, som viser sig i langmodig Kærlighed. Og naar du har kaaret dit Eksempel, saa følg ham frit, men trofast.

Mange Unge vilde ikke følge deres Eksempler. Saa havde Gud en anden Læremester til dem, men han var meget strængere.

Han hedder Trængsel.

Jeg ønsker ingen af Eder Trængsel, for jeg vil helst selv tages med det gode, og vi er alle svage. Naar et Par unge Folk holder Bryllup, og jeg sender dem et Lykønskningstelegram, saa telegraferer jeg aldrig til dem: Gid I maa have rigtig mange Sorger og Trængsler! Men jeg ved, at de vil komme, og det siger jeg ogsaa ofte til dem, naar jeg vier dem. For de kommer til os alle, og i den Betydning gælder Ordet den Dag idag: at alle de, som ville leve gudfrygtigt i Kristus Jesus, skulle forfølges. Og saa ønsker jeg bare saa inderligt for dem, hvad jeg ogsaa ønsker for mig selv, at naar Trængslen kommer, den da maa blive mig en god og gavnlig Læremester, og at jeg maa være en lærenem og lærvillig Elev, saa jeg ret snart igen kan blive udskrevet af Trængslens Skole.

Den gamle Apostel han maatte gaa i denne Skole i hele sit Liv. Der var Bynavne, hvortil særlige Trængselsminder knyttede sig, som Antiokia, Ikonium og Lystra. Han havde ogsaa ofte saa mindelig bedt til Gud, om han dog maatte blive fri for dem. Den Bøn fik han til en Forandring og til sin Forundring ikke opfyldt; men tilsidst fik han dog et Svar fra Gud paa sin Bøn: at Guds Naade skulde være ham nok, for Kraften fuldkommedes i hans Magtesløshed (2. Kor. 12:9). Og Summen af alle Trængslerne, naar han gik dem alle efter, blev dog denne: Herren har friet mig ud af dem alle. Det var det, den strenge Læremester Trængsel lærte ham: at Herren var en mægtig og trofast Befrier, ligesaa virkelig og nær som Trængslerne.

I Forældre og Ungdomsledere, som ofte synes, at al Eders Lære og Formaning og Eksempel er forgæves, de Unge vil gaa deres egne Veje, de vil ikke høre paa Jer, de bryder sig ikke om Gud og fordærver deres Veje, og I har dog bedt saa længe og saa inderligt til Gud, — men det ser ud, som om de onde Mennesker og Bedragerne stedse har Fremgang, de forføre, og de Unge forføres, — vær forvissede om, Eders Bøn har ikke været forgæves, og Eders Arbejde ikke heller; Gud har endnu sin Læremester i Behold til den Ungdom, som gik vild, og han hedder Trængsel. Naar Eders Øjne lukkes, og Sorgen og Angeren fylder deres Hjerter, og nu kan de ikke gøre det godt; eller naar store Skuffelser og Smerter gaar over dem, og de følger, at de lades i Stikken af dem, der forførte dem; — da slaar deres Time, da lære de i Trængslen den dyre Lære: Herren har friet

dem ud af alle Forfølgelser, ogsaa deres egen Samvittigheds og deres onde Minders Forfølgelse.

Jeg kunde, om jeg vilde, bringe de Unge herinde en Hilsen fra en Jævnaldrende, en ung Skolediscipel, som blev begravet forleden Dag. „Det var godt, at jeg kom til at ligge syg saalænge,“ hviskede han til mig (thi nu kunde han kun hviske), „for saa fandt jeg Gud igen;“ og saa føjede han saa ungt og saa udmærket til: „og nu vilde jeg ønske, at jeg maatte komme mig, for at jeg kunde vise mine Kammerater, at det var ikke blot, fordi jeg blev syg og skulde dø, at jeg blev Kristen, men jeg har faaet den sande Tro paa Gud.“

O, du som for Tiden er midt inde i Trængslens Bølgebrus, og det er netop blevet vanskeligere, siden du er begyndt at gøre Alvor af din Kristendom, frygt ikke, det er just Tegnene paa, at din Kurs er den rette: thi alle de, som vil leve gudfrygtig i Kristus Jesus, skal forfølges; men de skal ogsaa kunne sige: Og Herren har friet mig ud af dem alle! Og jeg vil betro dig en Ting. Der er ingen Tider i vort Liv, hvor Herren er os saa nær, og hvor vi er til saa megen Velsignelse, som netop, naar vi trænges haardt. Du maa tro, at de Mennesker, som bære paa et skjult Saar, det er dem, Gud bedst kan bruge.

Men endnu nævner Paulus en tredje Læremester, som er god at følge baade i gode Dage og i Trængselstider, og det er

Den hellige Skrift.

Den kendte Timotheus, fra han var Barn, det gør desværre de færreste af os, men hvor unge vi saa er her i aften, lad os alle begynde endnu idag at gaa i Skole hos denne gode Læremester.

Frygt ikke for Bibelkritiken, thi Guld prøves i Ilden, og Mennesket prøves i Trængsler; men Guds Ord gaar uskadt igennem Kritikken. Frygt meget mere for din egen Dovenskab, og tillad ingen Dag at gaa hen, hvor du ikke har læst et Stykke af den gudbeaandede Skrift.

Den brugte Jesus, da han blev angrebet af Fristeren, og slog hver Gang hans Angreb tilbage med Ordet: „Der staar skrevet.“ I ville ogsaa beholde Sejren, naar I fristes, dersom I daglig har rustet jer med Sværdet, som er Guds Ord (Efes. 6:17). Derfor skrev ogsaa den gamle Apostel Johannes: „Jeg skriver til Eder, I Unge, thi I er stærke, og I have overvundet den Onde, thi Guds Ord bliver i Eder (1. Johs. 2:14).“

Den brugte Jesus, da han var forladt af alle sine Venner og trængtes haardt af Lidelser og Trængsler, og vi høre ham i de sidste Timer atter og atter sige: „Men dette skete, for at Skriften skulde fuldkommes“ (Mt. 26:56). Og dette er ogsaa skrevet til vor Belæring, for at vi skulle have Haabet ved Udholdenheden og Skrifternes Trøst (Rom. 5:4). Thi naar de Venner, hvis Eksempel lyste for os paa Vejen, skuffer os eller tages fra os; og naar Trængslerne formørker og overskygger vor Vej, saa bliver Skriften hos os som vor trofaste Ven, som trøster os i Trængslen.

Men derfor skal Skriften ogsaa være os Læremesteren, og vi skal være flittige og lydige Elever, baade naar den „belærer“ os om Guds Vilje, og naar den „i rettesætter“ os for vore Synder, og naar den vil „forbedre“ vort Liv og „optugte os i Retfærdighed,“ saa vi bliver modne og selvstændige Kristne. Naar den gør dette, da bliver Gudsmennesket i os, det Evighedsmenneske, som Gud har plantet inde i os, fuldkomment, det vil sige voksent og myndigt, og saa bliver vi dygtiggjorte til al god Gerning, det vil sige, dygtige baade til at fylde vor Plads her i Livet og til at gøre noget godt for andre Mennesker. Og saadanne Bibelkristne, som kan deres Sager og gør Gavn her paa Jorden, de vil berede Kirken en god og lang Fremtid, og de bliver selv „vise til Frelse ved Troen“ paa Kri-

stus Jesus.“ Og derfor, „bliv i det, du har lært“ og nu igen har faaet repeteret, og „som du er blevet forvisset om.“

Lad os bede: Men du, vor store Læremester og Ven og Frelser, mød os i de Eksempler, vi ser op til, men vær du fremfor alle selv vort Eksempel og vort Ideal! Mød os og vær nær hos os i vore Trængsler og udfri os fra dem allesammen! Og mød os, naar vi i Troen paa dig læser vor hellige Skrift, og lad da dit Billede stige frem for os af Bibelens Blade og danne sig mere og mere inde i vore Hjerter! Ja gør Gudsmennesket i os fuldkomment og dygtigt til al god Gerning, og hjælp os alle til at bære din gamle Kirke ind i en ny og velsignet Fremtid! Amen.

STILLE FOR HERREN

Af afdøde Pastor Rasmus Andersen, Brooklyn

„Havde jeg ikke tyssset og beroliget min Sjæl, som et afvandt Barn hos sin Moder, ja som det afvante Barn er min Sjæl inden i mig“ — Sal. 131:2.

Stille for Herren, naar Bølgerne bruser,
Stille, naar Modgang nedbøjer mit Sind;
Stille, naar Stormene over mig suser,
Stille, naar Taaren mig rinder paa Kind.

Stille, naar Korset saa tungt paa mig hviler,
Stille, naar Byrden mig bliver for svær;
Stille til Jesus i Bøn vil jeg ile,
Stille — i Trængsel er Jesus mig nær.

Stille, men Hjertet det skælver saa bange.
Stille, min Sjæl; men den nedbøjer sig.
Stille, men Dagene, bliver de trange?
Stille, — o Herre, du slipper ej mig.

Stille, men Jesus, det maa du mig lære,
Stille, sig det til mit brusende Sind.
Stille, men hjælp mig saa Korset at bære,
Stille, o tør mig saa Taaren af Kind.

Stille, men Jesus saa svært at vær stille;
Stille, det stormer og bliver saa graat.
Stille — at være det, saa gerne jeg vilde;
Stille at være, for mig det gaar smaat.

Stille min Sjæl! Ja for dig vil jeg tysse,
Stille — o Jesus, du har mig ej glemt.
Stille, men Jesus, dit Barn maa du kysse,
Stille, nu har i din Barm jeg mig gemt.

Efter Missionsbudet Nr. 4, 1896.

(Pastor Andersen var den Gang Medlem af Nordkirken, men traadte senere tilbage i Den danske Kirke.)

Lad os bede Lysets Fader,
Som sit Navn blandt os har sat
At han ej os overlader
Til en hedensk Vidsoms Nat;
Vi dog intet andet ved
Til vor Trøst og Salighed
End den Gud og Mand, som døde
For vor Syndeskyld og Brøde.

Giv din Kirke Mænd og Fædre,
Som er dig og Sandhed tro,
Før os alle til det bedre,
Klinten visne, Hveden gro!
Troskab Løn af Naade faa,
Hykləri til Skamme staa,
Sandhed herske, Løgn adspredes,
Gudsfrygt æres, Kirken fredes!

J. N. Brun, Biskop i Bergen, † 1816.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

HJEMMEMISSIONSRAAD INDVARSLES

Den forenede Kirkes Hjemmemissionsraad indvarsles her-ved til Møde paa Dana College, Blair, Nebraska, d. 15de Februar, 1945, Kl. 10:00 Formiddag.

KREDSFORMÆND OG KIRKERAAD

Den forenede Kirkes Styrelse og Kredsformænd afholder Møde paa Dana College d. 16-18. Februar.

ORDINATION

Ordination af dette Aars teologiske Kandidater vil finde Sted i Blair, Nebraska, Søndag d. 18de Februar Kl. 3:00 Eftermiddag. Præsterne af Dana College og Trinitatis Sem-inariums Board of Trustees indvarsles til at møde sammen med Kirkeraadet og Kredsformændene d. 16-17de Februar for at handle paa Ministeriets Vegne med Hensyn til Kan-didaternes Ansøgning om Ordination. Dette er i Overens-stemmelse med Aarsmødets Vedtægt.

N. C. Carlsen, Formand.

Pastor Th. Henningsen, Nelson, Minn., har sagt Ja til Præstekaldet fra Laurens, N. Y., og vil tilflytte efter den sædvanlige Tid.

Formand Carlsen var paa Forretningsrejse til Clinton, Iowa, forleden Torsdag, og næste Dag overvar han et Lu-thersk Brotherhood Møde i Chicago. Han kom dog ikke med til National Lutheran Council Mødet i New York sid-ste Uge, men var repræsenteret af Pastor John M. Jensen, der som Redaktør havde Interesse for dette betydelige Mø-de.

Mrs. C. Christiansen, Vermillion, S. D., hvis afdøde Mand for en Snes Aar siden var Medlem af Indsamlingskomiteen for „The Greater Dana Fund“ og selv bidrog en rundhaan-det Sum dertil, var saa uheldig at falde i sit Hjem d. 30. Dec. og fik et Brud paa Hofet og en brækket Arm. Hun maatte tages til et Hospital i Sioux City, hvor hun vist er endnu. „Vi kender visselig ikke hvad Dagen kan bringe,“ skriver hun, „jeg gik frisk og rask ud paa Verandaen, og næste Minut laa jeg der brudt og brækket. Jeg ligger her

og tænker paa alle de brudte Legemer, der findes i Ver-den i Dag, og undres hvorfor?“ (Adr. St. Joseph's Hospi-tal, eller 215 E. National St., Vermillion. Vi haaber alt vil „samvirke til det gode“ Rom. 8:28, kære Mrs. C. —Red.)

Fremont, Nebr. Med 47 mod 12 Stemmer vedtog vor First Lutheran Menighed her i Byen fornylig at have sin egen Præst. Derpaa vedtog Trinitatis Mgh. ude i Fremont Bluffs, der i saa mange Aar har været Annex, ogsaa at kal-de sin egen Præst. Dette var ikke begrundet paa nogen Misforhold mellem dem, men for at fremme Herrens Sag desto bedre. Trinitatis vedtog at købe en Jordlod for en Præstebolig og samle et Fond paa \$8000 til Opførelse af en saadan. Man venter at faa dette ind til Paasketid. For et Par Aar siden foretog samme Mgh. en Forbedring paa dens Kirke til \$4000; den blev genindviet d. 23. April sidste Aar og var gældfri. Menigheden i Byen havde kort før en lig-nende Udgift paa Udsmykningen af dens Kirke, dertil An-skaffelse af et smukt Orgatron Instrument. En ny Gas-varmeovn er fornylig anskaffet og Undersalen vil snart bli-ve omdannet og flere andre Forbedringer udført, det hele til et Beløb af ca. \$2000. Dette ventes ogsaa indsamlet ved Paasketid. Pastor M. C. Hagedorn indgav til begge Mghr. sin Resignation d. 14. Jan. med den Forstaaelse, at han fortsætter indtil begge Kirker har faaet kaldt Præst. Beg-ge Mghr. agter at kalde Præst ved et Møde d. 20. Jan. (alt-saa i Gaar). Kirken i Pohocco vil fremdeles blive betjent fra Fremont By.

Studentertallet paa de forskellige lutherske Skoler in-denfor U. L. C. og Am. Luth. Conf. var givet i en Liste fra N. B. C. News Service forleden. Af særlig Interesse for os lægger vi Mærke til, at der var sidste November paa Den danske Kirkes Skole „Grand View“ i Des Moines 78 Elever og paa vor Skole, Dana College i Blair, kun 64. Grand View har ikke Senior College som vi har i Blair. Derimod har vi Trinitatis Seminariet i Forbindelse med Dana, og der er 10 Studenter. Om de teologiske Studenter i Des Moines er talt med, staar der ikke noget om. De har vist 5-6. Af Elever-ne paa G. V. er de 75 lutherske, altsaa 96%, den højeste Procent af alle lutherske Colleges, med Undtagelse af Cam-rose Skolen i Canada, hvor 69 ud af 70 er lutherske Studen-ter, eller 98%.

Kun 20 statistiske Menighedsreports er indsendt til Dato (29. Jan.):

Blair, Nebr. Flere Begravelser har fundet Sted her for-nylig. Mrs. Johanna Johnson fra Omaha, Datter af J. P. Johnson her, døde d. 5. Jan. og Begravelsen d. 8de. Mrs. Chris K. Johnsen der boede her førhen men har været paa Alderdomshjemmet i Elk Horn, Ia., døde paa Hospitalet i Harlan d. 14. Jan., hvor hun var taget efter et Benbrud for et Par Maaneder siden. Pastor Anders Hansen kom med og talte ved Begravelsen d. 18. Jan. Mrs. Hans Ma-thiesen, født Johanna Krag, døde d. 14. Jan. i sin Datters Hjem. Hun var født i Danmark Aar 1859, kom til Nebraska i 1877 og blev gift med Mr. Mathiesen to Aar efter. Han døde i 1940. Mrs. Harry Thieboldt, født Leona Larsen og Datter af Mrs. Jens Larsen, døde tilligemed sin Mand i deres Bil og Garage paa Hjemfarmen Natten til d. 5. Jan. De var begge sygelige og blev træt af Livet. Hun arbej-de-de en længere Tid sidste Aar paa vort Forlagshus. — Mrs. Einar Rømer er kommen tilbage til Blair igen, efter et Op-holdt hos sin Mand, Feltpræst Einar Rømer, der var ansat ved en Soldaterlejr i Illinois. Han fik nu Ordre paa at gaa oversøs, hvor Trangen til Feltpræster er meget stor. Dette tiltrods for at Pastor Rømer er godt over de 50 Aar. — Feltpræst Poul G. Rasmussens Hustru og Søn der har været i Huset hos hendes Søster, Pastor Harold Jørgensens, et

Par Maaneder, er rejst til Boston, Pastor Rasmussens Hjemstavn. Han er fremdeles ved Hæren i Europa.

Minneapolis. Et af Immanuel Mgh.s ældste Medlemmer, Mrs. A. P. Andersen, 78 Aar, afgik ved Døden d. 14. Jan. Hendes Mand og Sønnen Merrill overlever hende. — En af Byens bedst kendte Danskere, Dr. Thorvald Petersen, siden 1913 Læge og Kirurg ved Fairview Hospitalet, og saaledes Kollega med Dr. Silas Andersen, døde d. 22. Jan. i sit Hjem paa 4000 Harriet Ave. Han var Broder til fhv. Guvernør Hjalmar Petersen, der nu har en ledende Stilling indenfor Krigsregeringen med Kontor i Mpls. En anden Broder, Svend, er Postmester i Askov, og en Søster er gift med Georg Strandvold, Decorah-Postens danske Medredaktør. Nok en Broder er en kendt Forretningsmand i Minn. Petersens Forældre hørte med til den store danske Tyler Kolonis Pionerer i Vest Minnesota, og var særlig virksomme indenfor Den danske Kirke. — Kirkeraadsmedlem Peter Mickelsen, der som bekendt er Bygmester, har erhvervet sig et Byggeomraade paa ca. 30 Acres i Edina Distriktet, hvor han agter at lade opføre nogle højt tiltrængte Beboelseshuse. Det er et af Byens bedste Villakvarterer. — Miss Tilly Madsen, 55 Aar, døde forleden Uge og blev begravet i Hutchinson, Minn., d. 16. Jan. Moderen, Mrs. Christine Madsen, en Søster og fire Brødre overlever hende.

St. John, N. B. Ublidt Vejrligt og Trafikvanskeligheder har hindret Søndagsskole- og Kirkebesøget en Del, ellers havde man en god Jul i Hjem og Kirke. Pastor A. Morek leder Andagten tre Morgener, Kl. 8:30, d. 29-31. Jan. over Radiostation CHSJ. „Bedstemoder“ Mrs. Marie Poulsen, afgik ved Døden d. 16. Jan. efter kort Sygdom. Hun var født paa Torsinge Ø, Danmark, i 1875 og blev gift 1896 med Kaptajn Hans Poulsen. De kom til Canada i 1934 og har boet i St. John de sidste 6 Aar, hvor deres Hjem ofte var Vært for skandinavisk Sømænd.

Immanuels Mgh., Racine, Wis. har erholdt Mrs. Pearl Jensen som delvis Menighedsarbejder. Det er særlig Søndagsskolens Interesser hun vil søge at fremme i Kirkens Omegn; i mange Aar har hun virket i samme som Lærer. — En af de ældste Danskere her, Chris H. Larsen, født 1859 paa Langeland, døde d. 8. Jan. i hans Datter Mrs. Oscar Petersens Hjem, hvor han har haft Ophold siden hans Hustru døde for 38 Aar siden. En anden Datter, Mrs. A. N. Rasmussen i Chicago, samt to Søstre Mrs. Marie Larsen i Co. Bluffs og Mrs. Hans Jensen, Underwood, Ia., overlever ham.

Ebenezer Mgh., Chicago. I Juletiden havde vi Besøg af fire Studenter fra Blair, Bill Hanson, hvis Hjem er i Chicago, Lloyd Neve og Oscar Johnson, alle fra Seminariet, og Sigrig Christensen fra Dana College. — Arkitekt Hugo C. Haeuser har fremlagt Tegninger til den paatænkte nye Kirke, og de ser meget attraaaværdige ud. Zoningsraadet vil behandle Ansøgningen om Kirkens Opførelse paa den nye Byggelod d. 29. Jan. — Lt. Charles Lundsberg, der før har været omtalt som savnet over Tyskland, har sendt Budskab at han er i en fast Fangelejr i Tyskland og faar god Behandling.

Kingo Mgh., Milwaukee, Wis. Sidste Maaned kom Meddelelse at Elroy Olson var savnet paa Slagmarken i Frankrig; denne Maaned kom saa atter Budskab at han var dræbt i et Slag d. 14. Nov. Dette blev jo Sorg over Sorg for hans Forældre Mr. og Mrs. Isaac Olson, og særlig hans Hustru Ruth, der med deres Barn, født sidste Okt., har Hjem hos dem. — Et af Kingos gamle, trofaste Medlemmer, Marie Anna Bendixen, døde d. 29. Dec. og blev begravet d. 2. Jan. paa Valhalla Kirkegaard. Hun var født 1859 i Danmark og

kom som 20-aarig til Amerika. I 1885 blev hun gift med Bendix B. i St. Paul, Minn., hvor de havde Hjem til Aar 1900, da de flyttede til Milwaukee. To Børn overlever hende. De sidste Par Aar var hun paa Scandinavian Gamlehjem her.

Pella Mgh. i Omaha har endnu ikke realiseret Tanken om at sælge sin pæne Murstenskirke paa det befærdede 30th Street, hvor den nu er omgivet af et Negerkvarter. Der har været Henvendelse om Køb fra en Negergruppe, men de har vist ikke de nødvendige Midler til sin Raadighed. Mgh. har dog besluttet at vælge en Komite til at indsamle et Fund for en ny Kirke, samt en Byggekomite til at se sig om efter et nyt Lokaltet m.m. Ved Aarsmødet besluttedes ogsaa at købe et Hammond Orgel.

Forstander Dr. J. P. Nielsen, Trinitatis Seminarium, Blair, oplyser i vort engelske Blad, at der er ti teologiske Studenter paa Skolen, hvoraf de fem snart vil graduere og blive ordineret. Saa bliver der kun fem gennem det følgende Halvaar. Derpaa ventes en Forøgelse af tre eller flere. Han kalder Opmærksomheden til Studenternes Hjelpefond, som særlig trænger til Forstærkning, da Studenterne nu maa studere hele Aaret rundt og har saaledes ikke Anledning til at tjene noget til Opholdet. Fundets Størrelse burde op til \$10,000, da det er Tanken at anvende Renterne deraf. Saa vidt vi forstaar det, er det en Laanefond. Men vi ved ogsaa dette Blads Læsere vil interessere sig for det.

Viborg, S. D. Bethania Mgh. har efter adskillige tørre Aar oplevet et godt Aar. Financielt har den afkastet en \$1800 Gæld, faaet Kirken malet og opsmykket indvendig til et Kostende af \$650. Alterparti og Prædikestol er udført i Hvidt med Gulddekorationer, som virker betagende. Ved Aarsmødet viste Kassen et Overskud paa \$521, hvoraf næsten Halvdelen besluttedes anvendt til Kirkens Maling udvendig.

Orum, Nebr. En af de ældste Danskere i Omegnen, Jens C. Sørensen, født i Aalborg, 1858, afgik ved Døden d. 19. Jan. paa Hospitalet i Fremont efter en tre Dages Sygdom. Han blev begravet fra Kirken i Orum. I 1887 blev han gift med Nikoline Jensen, de udvandrede til Amerika samme Aar og bosatte sig ved Blair, Nebr., paa en Farm. I de sidste 50 Aar har de boet paa egen Farm ved Orum. Hustruen døde for nogle Aar siden. Begge var med til at stifte Menigheden i Orum, der betjenes af Formand Carlsen og Studenterne.

Council Bluffs, Ia. I sin Rapport til Menighedsmødet fremsatte Pastor Siersbeck nogle Tilskyndelser for Aaret, som vist kan tjene os alle.

- 1) Lad os tænke paa vor Kirke som en Helhed.
- 2) Lad os blive bekendt med alle Fremmede i vor Midte.
- 3) I al vor Færd blandt andre, lad os være mere positiv i kristelig Samtale.

4) Lad os læse vor Bibel mere, ogsaa Luthers Lille Katekismus, og bede mere. — 50 nye Medlemmer var tilgaaet Mgh. og 19 afgaaet. 100 unge herfra er nu i Krigstjenesten; det er en Sjettedel af Medlemsantallet. — To af de ældre Danskere døde fornylig: Andrew Christensen d. 23. Dec.; han var født 1877 i Vendsyssel og overleveres af 3 Sønner og en Datter. Og Peter Jessen, født 1877 i Hobro, døde d. 12. Jan., en Søn Martin, der er i Flaaden, overlever ham. — Mandag d. 22. Jan. afholdt alle Assurance-Medlemmer her i Omegnen af Luth. Brotherhood, Mpls., et stort Fællesmøde i vor Kirke. Compagniets Viceformand Wm. G. Fisher var Hovedtaler, Bethania Kvindeforening serverede Maden.

Korrespondancer

FRA RUTLAND, IOWA

„Og Herren, vor Guds Livsalighed være over os, og gør du vore Hænders Gerning fast.“ Sal. 90:17.

Saa er vi atter over den forberedende Adventstid, der gaar forud for den hellige Julefest, med alle, vore dejlige Julesalmer, baade paa Dansk og Engelsk, som vi aldrig bliver træt af. Gud alene ved hvad Aaret 1945 vil bringe os. Vi savner vore unge der er gaaet i Krigstjeneste. Alle Stjerner paa vort Service Flag i Rutland Kirke er endnu blaa. Vi savner ogsaa de ældre, der forlod os i 1944. Anton H. Andersen døde den 14. Nov. efter to Maaneders Sygdom. Han var født paa Mors d. 12. Dec. 1875, og blev altsaa næsten 69 Aar. For tre Aar siden døde hans Hustru Trine meget pludseligt en Søndag som hun var ved at gøre sig færdig til at gaa i Kirke. Hun var en Tante til Pastor A. P. Andersen i Ringsted. Anton vedblev at have sit Hjem hos Sønnen Jens og Familie; og hans tre Døtre Kristine, Mary og Agnes var ogsaa gode til at hjælpe og pleje deres Fader. Hvor godt naar det saa kan siges med Sandhed, at Forvisningen om Frelsen i Jesus slaar til. Dette udtalte Pastor Andersen ved Baaren. Pastor Pallesen ledede Begravelsen.

Nu fornylig har Døden atter hentet een af vore ældre, nemlig Maria Søborg Jensen. Hun var født paa Sjælland i 1868 og kom til Amerika i 1884; blev gift med H. P. Jensen i 1887 og de satte Bo paa en Farm ved Rutland. I 1905 døde Mr. Jensen. Hun sad Enke i 40 Aar og opdrog deres 4 Børn, Harry, Jens, Marian og Jessie. De sidste 6 Maaneder var Mrs. Jensen sengeliggende og hjælpeløs, men Børnene skiftedes til at passe hende. Den meste Tid tilbragte hun hos Sønnen Harry og Familie. Hun blev 76 Aar og sov hen som Sol i Høst gaar ned. Hun var en god Støtte for vor Kirke og Kvindeforening. Pastor Pallesen talte saa skønt over den 90de Salme, om Støvets Aar og om at tælle vore Dage.

Menighedens Aarsmøde afholdtes den 8. Januar. Alle Embedsmænd blev genvalgt, saa nær som en af Værgeraadet. Af det, der ellers blev lagt hen til os som Menighed, vil Tiden vise, hvormeget der kan blive udrettet. Vor Kvindeforening bestemte ved deres Møde, at arbejde hen til, at faa kulørt Glas sat ind i Kirkens Vinduer, hvis de kan faas.

Forrige Søndag, da vi havde Teksten om Sakæus, oplyste Pastor Pallesen, at det var 4 Aar siden han første Gang prædikede over den Tekst for os her i Rutland. Der kunde være flere Ting vi kunde spørge os selv. Og maaske det ikke altid er saa let Søndag efter Søndag at prædike for de samme. Men Guds Ord skal ikke vende tomt tilbage. Vi siger Gud Tak for vor unge Præst. Han er snart ved at slide sig selv op med at bringe alle syge og trængende, baade paa Hospitalet i Ft. Dodge og i Hjemmene, da vi bor saa spredt, og det tager megen Tid og Kørsel.

Det glæder mig at se i Bladet, at der er nogle som har holdt Bedeuge i Januar. Jeg havde Programmet og læste alle Skriftsteder; men det er slet ikke saadan som naar vi er to eller tre forsamlede, da har vi særlig Jesu Forjættelse, at han vil være midt iblandt os med sin Velsignelse. Er der nogen Tid, vi trænger at bede i, er det nu i vor Tid. Sidste Aar havde vi Fastegudstjenester i vor Kirke 6 Gange; maaske vi ogsaa faar dem i Aar.

Kærlig Hilsen til Redaktør og Ugebladets Læsere.

Mrs. A. C. Johnson, Korr.,
Bradgate, Ia., Korr.

FRA CEDAR, FALLS, IOWA (18. Jan.)

„Velkommen Nytaar og velkommen her.“ Aaret 1944 er nu forløben og et nyt oprunden. I vor Menighed har vi delt baade Sorger og Glæder, og som Pastor C. Justesen skrev i hans Rapport til Mgh.s Aarsmøde, Tiderne er ikke lyse; vi ved ikke hvad i Morgen vil bringe; men vi ved Gud har lovet at være med sine alle Dage indtil Verdens Ende, og at Helvedes Porte skal ikke faa Overhaand over hans Menighed. Saa lad os bygge videre i Tro. David sagde til sin Søn Salomon: „Vær frimodig og stærk og udfør det, frygt ikke og ræddes ikke; thi Gud Herren, min Gud, skal være med dig o.s.v.“ 1. Krøn. 28:20.

I det forløbne Aar er der kommen 61 nye Medlemmer i Menigheden, 16 Børn og 2 Voksne ved Daab, 3 Voksne ved Konfirmation, og 40 Voksne og Børn ved Flyttebrev og Optagelse. Otte Unge blev konfirmeret Palmesøndag. Totalt Antal i Mgh. er 560 døbte, og der var 746 Altergæster, deraf 7 privat. Gælden er betalt og \$2100 i Reserve. Mr. T. C. Hansen blev valgt til Formand; Thomas Brown Vice Fmd.; Ray Nelson, Sekretær; Paul Johnson, Kasserer; W. Kuehn, Ass't Kass. og Andrew Jensen sjette Medlem af Styrelsen. Vi havde en dejlig Julefest med Børnenes Juleprogram Søndag Morgen d. 24. Dec.; ingen af Børnene sov og alt var vellykket. Nogle af vore Kvinder havde dekoreret Kirken meget smukt med Grønt og Hvidt og Poinsettia Planter i Vinduerne; de fortjener vor hjertelige Tak.

Om Eftermiddagen havde Koret en Sangfest, og de Unge har ogsaa haft en Fest i Præstehjemmet. Juledag prædikede Pastor Justesen over Hebr. 1:1-5, hvor han særlig paa pegede Ordene: „Han bærer alle Ting ved sin Krafts Ord.“ Godt alt det er saadan i disse oprørte Tider. Nytaars Aften mødtes vi i Kirkens Undersal til Lunch og et Program med Forevisning af levende Billeder; mange var tagne for Aar tilbage. Ved Midnat var der Møde oppe i Kirken og Klokkerne ringede det nye Aar ind.

Af gladelige Nyheder maa nævnes, at Mrs. Marius Petersen modtog fra Japan gennem Røde Kors en Meddelelse fra hendes Søster, Anna Bøg Madsen*, i 25 Aar Missionær i Manchuria for Dansk Mission Selskab, der lød s. flg.: „Jeg er glad ved at høre fra eder. Jeg er rask, og endnu i mit gamle Hjem i Siuyen. Har de daglige Fornødenheder, men intet Arbejde. Hospitalet gaar som sædvanlig.“ Mrs. Gus Nykvist og Mr. C. B. Madsen, her i C. F., er ogsaa hendes Søskende; vi glæder os med dem. Mrs. Petersen havde sendt et Brev til Japan d. 13. Okt. 1942.

Ved Missionsmødet fra 2.—5. Nov. var Pastor C. S. Kloth fra Milwaukee, Wis., vor Gæsttaler. Han er ikke en Fremmed iblandt os, da han for 15 Aar siden var vor Sommer-skolelærer, og han er gift med en Søster til Pastor Justesens Hustru; Mrs. Kloth og Børn var med, ligesaa var Søster Sigrid Nielsen fra vor Anstalt i Brush, Colo., en Søsterdatter af Redaktør August L. Bang. Hun holdt et meget godt Foredrag Søndag Aften om Arbejdet i Brush. Møderne var vel besøgt og vi glædede os ved Vidnesbyrdet og Samværet. (Hjertelig Tak ogsaa for Besøget i vort Hjem! Korr.) Et Offer blev optaget til Eben-Ezer, og til Kredsmissionen.

Den 14. Nov. var vor Mandsforening indbudt til Fest i St. Johns Luth. Kirke, hvor Pastor C. Becker fra Waverly holdt et godt Foredrag om Ungdommens Løbsagtighed og Udskejelser; efter sigende et godt Møde. Ved et Dorkas Kvindemøde 2. Nov. overraskede Kvinderne Mrs. Justesen, i Anledning af hendes Fødselsdag; mange var tilstede og samledes om smukt pyntede Borde og en lille Gave blev overrakt hende. Der siges, at det samme blev gjort af den

* Kendt fra sine Besøg i vore Menigheder, naar hun var hjemme i Amerika. —Red.

engelske Kvindeforening to Uger senere. Da Pastor Justesens Fødselsdag faldt paa Juleaftensdag blev han nok narret ud af det hele. Ja saadan gaar det. Hjertelig Lykønskning, om end lidt sent.

Den 23. Nov. afholdtes en Mindegudstjeneste for Lt. Ernest Jensen, som blev dræbt i Kamp paa den italienske Front. American Legion mødte talrigt op og Pastor Justesen talte over Ordet, „Gud skal aftørre hver Taare og Pastor Alvin Petersen, Lincoln, Nebr., som er Svoger til afdøde, talte over Ordet, „Jeg har stridt den gode Strid.“ Vor dybeste Sympati gaar til Moderen, Mrs. Thyra Jensen, og Familien. Ernest Jensen var en kær ung Mand.

Hans Andersen, 76 Aar gammel, døde den 12. December paa Sartory Hospital efter længere Tids Svaghed. Han var født d. 22. Jan. 1868 i Nordskov paa Fyn og kom her til Landet ca. 1895. Den 26. Maj 1899 indgik han Ægteskab med Christine Olsen i Cedar Falls; de drev Landbrug i mange Aar til Helbredet svigtede og de flyttede til Byen. Han var et tro Medlem i Menigheden, en stille, bramfri og elskværdig Mænd. Ved Baaren talte Pastor Justesen over Ps. 121: „Jeg opløfter mine Øjne til Bjergene“ — og Mr. P. John Petersen sang „Kirkeklokke.“ Hustru, 3 Sønner og 2 Døtre overlever ham. Herren trøste ogsaa dem i Sorgen. Vor Sympati gaar ogsaa til Mrs. Dewey Hollis (født Ruby Christensen, Datter af Mr. og Mrs. Holger Christensen), som nylig modtog Sørgebudskabet om sin Mands Død d. 13. Dec.; han var en „Fighting Pilot“ i England.

Hermed venlig Hilsen til Redaktør og alle Venner og Læsere! Glædelig Nytaar i Jesu Navn.

Iver Fogdall, Korr.

Tænkt og skrevet

GAMLE HOLDERE, GAMLE MINDER OG GAMLE BLADE

Af P. J. Morten, Luck, Wis.

Det er ganske interessant at læse om de gamle Holdere af vore Blade i L. U. Nr. 50, Marie N. og S. M. Lorenzen. Den sidste spørger: „Gad vide om jeg er den ældste?“ Jeg ved ikke om hun mener den ældste i Alder eller den ældste Holder af Bladet.

Jeg kunde derfor have Lyst til at føje lidt til. Jeg fik det første Nummer af „Kirkebladet“ (Nytaarsdag 1888. Dog det har jeg intet Bevis for, thi i Bladet af 15. Jan. 1889 er jeg kvitteret for det kommende Aar, men mit Navn er bleven forlænget til „Mortensen.“

Vort Navn „Morten“ er et Familie Navn, som kan spores helt tilbage til 1754, og aldrig er noget „sen“ hæftet paa det. Jeg har i min Besiddelse ganske mange Aargange af Kirkebladet og tager ikke saa sjældent en Samling frem for at opfriske gamle Minder, ogsaa for at drage Sammenligninger med før og nu. Jeg tænker her paa det første Aarsmøde jeg var med til i Hutchinson, Minn. i 1889; det staar endnu for mig i al sin Glans, baade Prædiken, Opbyggelse og Forhandling. Saaledes en enkelt Beslutning. „Det bestemtes at samle ca. \$1100.00 — siger og skriver Elleve Hundrede Dollars for at kunne mødes ved næste Aarsmøde uden Gæld.“ Deri var ikke iberegnet Lærerløn ved Skolen; denne indkom ved en særskilt Indsamling. Men det var jo ikke noget stort, men det var noget stort at den fattige Befolkning, som de den Gang var, kunde bære alle Udgifterne. Prøv at gøre Sammenligning med Aarsmødet 1944.

Vi blader videre i Bogen og kommer til Aarsmødet i Blair 1897, det første efter Samfundsunionen. Mødet holdtes paa Skolen, ogsaa Bispisningen foregik der. De tilrej-

sende betalte \$1.00 hver og for den fik de 3 Maaltider om Dagen, i 6 Dage. Resten sørgede Befolkningen for . . . Godt skuldret, ikke sandt?

Som en lille Morsomhed kan tilføjes, at der brugtes 2259 Pd. Brød, 1670 Pd. Kød, 130 Pd. Pølse, 45 Bushels Kartoffler, 448 Pd. Smør, 33 Oste, 350 Pd. Sukker, 129 Pd. Kaffe, 25 Pd. Te, 234 Dusin Æg, 188 Galloner Mælk og meget andet. Men nu spørger jeg: Kunde det ikke være rart for en Gangs Skyld at yde et saadant et Offer for Herrens Sags Skyld? Vi kunde jo tænke paa Hebræerbrevets 13:2.

Som jeg skrev før, tager jeg ikke saa sjældent en Bog af „Kirkebladet“ frem og læser Referater fra Aarsmøder, Kredsmøder, Misisionsmøder og andre Meddelelser, saa faar man lidt at vide om hvad den eller den Præst eller Lægmand har sagt og hvad der rørte sig i Hjerterne den Gang.

Jeg var glad ved at læse om de to Gamle, som har holdt vore Blade saa længe. De maa da have haft Glæde og Udbytte af det. Det har ogsaa jeg; og selv om man er bleven 82 Aar, saa har vi ikke glemt det Danske, som nogle mener.

Saa hermed kærlig Hilsen og Glædelig Nytaar til I gamle Danske og Redaktøren.

P. J. Morten, Luck, Wis.

Tak, kære Ven, for den Hilsen. De gamle Blade er værdifulde. Kast dem endelig ikke bort. Husk, vi har et Arkiv for dem. Mon nogen har Kirkebladet 1880? — Red.

Historiske Bidrag

MINDER FRA PRÆSTESKOLEN I ELK HORN 1896-97

Af Pastor C. Krogh

Pastor Krogh, der har god Tid i sin Vinterhi hos Svigersønnen i Atlantic, blev interesseret i vore historiske Bidrag om Seminariet ved, at vor fornøylig hjemgangne Ven, Pastor Hans Nielsen, opfordrede ham til at skrive lidt for Bladet fra den Tid. Selv var han ikke oplagt til det. Vi takker Pastor Krogh for disse Meddelelser, og Digtet, som Pastor Nielsen særlig havde mindet ham om at faa frem.

For at samle nogle Oplysninger gennemsaar vi den Aargang af „Danskeren“ vi har fra den Tid, ligesaa „Kirkebladet“ og „Missions-Budet.“ Følgende kan have sin Interesse i Forbindelse med Artiklen.

Anmeldelse af Skoleaaret i Dsk. Nr. 42, 1896: Den forenede danske evang. lutherske Kirkes teologiske Seminarium begynder, om Gud vil, sin Virksomhed ved Skolen i Elk Horn, Iowa, den 2. Nov. 1896.

Skolens Formaal er at give unge, troende Mænd en grundig og omfattende Uddannelse til det hellige Præsteembede i den evangelisk lutherske Kirke blandt Danske i Amerika. Kun saadanne unge Mennesker, som kunne give fyldestgørende Vidnesbyrd fra paalidelige og troende Mænd om at være i Besiddelse af de fornødne Forudsætninger ville blive optagne paa Skolen.

I dette Skoleaar vil Undervisningen omfatte følgende Fag: Gammel- og nytestamentlig Fortolkning, Dogmatik, Etik, Kirkehistorie, Pastoralteologi, Homiletik m.m. Indmeldelse modtages og Forespørgsel angaaende Skolen besvares af P. S. Vig, Elk Horn, Ia.

Senere oplyses i Korr. at der var følgende syv Lærere ved Skolen: Kr. Anker, Bestyrer, P. S. Vig og A. M. Andersen, teol. Lærere, H. W. Foght, V. H. Lyngby, A. W. Lund, (der ogsaa studerede Teologi), og Lærerinderne Dorthea Jensen, Nellie Miller og Laurentyte Miller. Ved Aabningen var der 12 teologiske Studenter (Winther kom lidt senere), og 30-40 Elever paa Højskolen. Senere forøgedes Tallet til 60-70, og efter Nytaar var Skolen fuld.

Vi gengiver et Billede af Skolen som den saa ud den Gang. Bygningen til Højre var opført senere. Alt nedbrændte efter Aarhundredskiftet og den nuværende Bygning blev opført.

aolis 1. Okt. 1896, var en forenet Præsteskole ogsaa en Nødvendighed. Blairsamfundet havde jo deres Præsteskole, Trinitatis Seminarium i Blair. Efter at den Dansk ev. luth. Kirke (det saakaldte grundtvigske Samfund) havde opløst sin Præsteskole i West Denmark (ved Luck), Wis., var dette Samfund uden Præsteskole, ligesaa det andet derfra udskilte Samfund efter Splittelsen i 1894. Dog havde dette købt Højskolen i Elk Horn af Pastor Kr. Anker og begyndt et Præstekursus der (1894) med Pastor P. S. Vig som Lærer og Pastor Anker som Forstander. Enkelte Præstelever tog privat Undervisning af Prof. Vig og Pastor Anker, f. Eks. A. Berggren og J. Borggaard. De kom begge fra Danmark med gode Forkundskaber og blev ordinerede af Nordkirken (7. Mar. 1894 og 11. Juli 1895). Jens Møller, Rahbeck, J. K. Jensen og A. L. Laursen var i Klassen 1895-96; de havde ogsaa modtaget privat Undervisning af Anker og Vig forud. A. L. Laursen, J. K. Jensen, J. Møller og Rahbeck blev ordineret henholdsvis 1908, 1897, 1899 og 1896. Men i Efteraaret 1896 samledes de første Præstelever af Den Forenede Kirke til een Klasse i Elk Horn. Der var tretten ialt og det var sammenbragte Børn. Fra Skolen i Blair kom: August Lund, A.P.Hansen, Martin Jensen, Hans Nielsen, C. Christensen, W. C. Nielsen; og fra Nordkirken kom Carl M. Olsen, Rudolph Bennesen, Lars Askov, N. P. Sørensen og C. Krogh. J. M. Th. Winther kom lige fra Danmark og overværede Foreningsmødet i Minneapolis; han kom med den Tanke for Øje, at gaa som Missionær til Kina. Desuden kom en A. Beck, vistnok fra Vestindien, men han forlod igen Klassen efter en Tid af visse Grunde.

Hvordan gik det saa med disse sammenbragte Børn? Jo det gik rigtig godt. I Førstninger saa de jo nok paa hinanden med lidt kritiske Blikke, men det var i sin gode Orden. Selv om det til Tider kunde siges om dem, hvad Konen sagde til sin Mand: „Dine Børn og mine Børn slaas med vore Børn,“ saa var det ikke mere end man kunde vente, og kun velment.

Elk Horn, som By betragtet, var ikke meget anseelig. Der var en lille „Grocery store,“ som ogsaa omfattede Posthuset, og en „Hardware store“ og en half Snes Huse. Men „Elk Horn“ betød mere, det var det store danske Settlement deromkring. Kirken og Skolen var vore eneste Underholdningssteder, men de var ogsaa tilstrækkelig. Der var dog god Anledning, særlig Søndag Eftermiddag, naar man kunde føle sig lidt ensom, da at gaa ud paa Besøg i de gæstfrie Farmerhjem. De var vant til Besøg af Elever i alle de 20 Aar der havde været Højskole i Elk Horn. Man delte sig sædvanlig i smaa Flokke, to eller flere, som vi nu passede sammen. Nogle enkelte følte sig altid bedst ved at blive hjemme.

Bekvemmelighederne var jo ikke første Klasser, Olielamper var vor Belysning; der var Centralvarme ved Damp, men Varmen var ikke altid lige central, den kunde ikke naa alle Hjørner lige godt; meget beroede dog paa Kristian Tærsker, vor Fyrbøder, hvordan han holdt Orden paa Ventilerne eller brugte Kulskovlen. Hans Nielsen fortalte mig sidste Gang jeg besøgte ham og vi talte om de Dage. Det var en Gang, at det var saa koldt at det ikke var til at ud-

holde. Saa gik han ned i Fyrrummet og saa efter. Han opdagede da, at nogle Rør var helt tilstoppet. Han var noget af en Ingeniør, saa han rensede og ordnede Sagerne, saa der kunde komme Varme op. Kristian Tærsker blev helt forbavset over at en Student forstod sig paa sligt; men han var villig til at tage mod Lærdom, og det blev bedre med Varmen efter den Dag.

P. S. Vig og A. M. Andersen var vore teologiske Lærere, men Pastor Anker holdt sine Foredrag som sædvanlig paa Skolen, hvortil alle havde Adgang — ogsaa særlige pastoral Foredrag for Teologerne. Disse Foredrag var altid gode og lærerige. Prof. Vig boede i et Hus, han havde ladet bygge. Det laa et Stykke Vej fra Skolen. Han led en Del af Gigt i de Aar, og var ikke altid i Stand til at møde op. Han var dygtig til at undervise og havde en umaadelig Hukommelse; men han kunde ikke altid indse, at andre ikke kunde nemme og huske som han. Det kunde gaa, dersom der var kun en enkelt, for hvem det kneb at besvare hans Spørgsmaal vedrørende Lektien; men var der flere, saa kunde han blive gram i Hu og give hele Klassen en Omgang, der kunde faa os til at bæve. En Fremgangsmaade, han benyttede meget, var at skrive op paa den sorte Tavle; vi skulde saa skrive det af og saa lære det. Men alene det, at følge med hans hurtige Skrift, var nok til at give En Krampe i Fingrene, saa man næppe kunde holde Pennen eller læse sin egen Skrift. Og værre var det, at huske de Hundrede af Navne og Tal fra Kirkehistorien, han foretog. Det var i en saadan kirkehistorisk Undervisningstime, at jeg blev helt desperat ved at se alle de Navne og Tal, der fremkom paa Tavlen. Saa iagttog jeg mine Kammerater, hvordan de sled i det, og skrev ned mine Indtryk, der gav sig Udtryk i et Digt. Her er det:

Poetisk Karakteristik af Skolekammeraterne i Elk Horn 1896-97

(Skrevet under Vigs Klassetime i Kirkehistorie af Christian Krogh)

A. Lund han sidder saa spekulativ.
Mon Tanken gaar til hans unge Viv
Og Guttene derhjemme, som ensom maa være
Mens Far saa flittigt i Skolen maa lære?

A. P. Hansen er tynd og lang,
Men fuld han er af Musik og Sang;
Bag Brillernes Ruder de Øjne saa milde
Saa gerne i Klassen sig lukke vilde.

Chris Christensen er lidt mere prosaisk,
Ser paa vor Klasse som var den „Hebraisk.“
Lidt langsom i Vendingen nok han er,
Men kræves der Svar, da er han der.

Martin Jensen paa Bordet prøver at lægge
De lange Bep for dem at strække.
Men staa kan han og, naar Livtag det gælder,
Og man skal staa godt om ej han en fælder.

Carl Olsen er drabelig stor og svær,
Dog flittigt med Pennen, det er han især;
Hver Uge forseglede Breve maa gaa
Til Kansas itide for Dora at naa.

Næst sidder Bennesen, den skægløse Svend —
Det bedrer sig nok som Tiden gaar hen —;
Lidt underlig er han i Fagterne sine
Og giver os Svar med latterlig Mine.

Lars Askov, højværdig med Glarøjne paa,
Trods dette kan ikke sin Lektie forstaa.
„Jeg ser ej, og fatter ej dette Kram,“
Han sukker vemodig, — ja det er en Skam.

A. Beck har forladt os, som kedeligt er,
Forkert paa Hylden han kommen var her.
Saa bedre det er at slutte i Tide
End senere hen at sættes tilside.

Hans Nielsen er vistnok vor ældste Student,
Men han kom alligevel ikke for sent;
Han grundig studerer sig selv og sin Bog,
Og det er nu Vejen til ret at bli' klog.

Nu har vi Winther, dog varm som et Faar,
Paa ikke en Sjel vil han krumme et Haar.
Men Faar er han ikke; naar der skal studeres,
Saa kommer han først, og det kan suppleres.

C. Nielsen er jo min Stuekammerat,
Og til at gi' Stikpiller altid parat.
Højtidelig la'r han, lidt heftig i Sind,
For andres Fejler han ej er saa blind.

Saa har vi Sørensens korporlige Form,
Han farer ej ind ad en Dør med Storm.
Til Selskab han ikke er født eller skabt,
Nej heller bli' hjemme end ude fortabt.

Og nu mig selv da, jeg glemme ej maa,
Om Tallet Tretten tilfulde skal staa.
Men saa maa jeg hellere pakke mit Kram,
For ser Professor det, da faar jeg Skam.

Næste Aar blev Teologklassen flyttet til Blair, Nebr. og der har den Forenede Kirkes Præsteskolet været siden.

Anm. Ifølge D. L. Kbl. 1. Nov. 1896 var der syv danske Studenter den Vinter paa den engelsk lutherske Præsteskolet i Chicago. Kan nogen oplyse nærmere om dem?—Red.

Efterskrift.

Paa givet Anledning kom senere følgende fra Pastor Krogh: Hvorfor blev Seminariet flyttet til Elk Horn det Aar? Jeg kan tænke mig, at Grunden var den, at Pastor Vig nylig havde købt en Jordlod der sydøst for Skolen og ladet opføre et nyt Hus. Af den Grund saa han sig ikke i Øjeblikket i Stand til at flytte med sin Familie til Blair. (Hans Hustru var vist allerede svagelig ved den Tid og der var flere Smaabørn. Tillige maa man huske paa, at før Sammenslutningen af de to Kirkesamfund var afgjort, hvilket fandt Sted d. 1. Okt. 1896, altsaa lige ved Skoleaarets Aabning, kunde ingen bestemte Planer lægges for Fremtiden. Forstanderen for Trinitatis Seminarium i Blair, Pastor G. B. Christiansen, blev jo valgt til den forenede Kirkes Formand, og som Følge resignerede han som Skoleforstander. Saa var man uden tilstrækkelige Lærerkrafter i Blair. Pastor A. M. Andersen, den anden teologiske Lærer i Blair, kunde lettere flytte til Elk Horn. Dermed er vel sagt, at der ingen Skole blev afholdt i Blair det Aar, men ved Foreningsmødet blev det dog besluttet, at „den forenede Kirkes Præsteskolet (teologiske Kursus med forberedende Afdeling) skal fra Efteraaret 1897 holdes i Trin. Seminarium, Blair, Nebr.“ Prof. C. X. Hansen, der var Lærer i Blair, studerede vistnok det Aar paa Midland College, og A. J. Dahm, der ogsaa var Lærer, var en Tur til Danmark, for at besøge sin syge Hustru, Vibekke f. Fabricius, der imidlertid døde paa Læsø d. 13. Sept. 1897, før han naaede dertil. Ved næste Skoleaar i Blair er de begge paa deres Plads som Lærere igen.—Red.

Vig var ogsaa Præst for Bethania Mgh., nord for Elk Horn fra Jan. 1895 — Jan. 1897, hvorefter Frimodt-Møller betjente den til 1898, da han blev kaldet til Professor ved Trinitatis Seminarium.—Red.

Krogh skriver videre: Jeg kom ogsaa til at tænke paa det ubekvæmme med at komme til Elk Horn i de Dage. Alt og alle skulde befordres med Heste enten fra Atlantic, 14 Mil borte, Marne, 12 Mil borte, eller Audubon, 15 Mil

borte, og Vejene kunde ofte være mindre gode, rettere sagt, meget daarlige. Selv paa gode Veje tog en saadan Tur lang Tid og kunde være ret ubehagelig ved Vintertid. Farmerne ved Elk Horn var dog flinke til at køre for Skolen og hente Elever — uden Betaling. For Kost, Logi og Undervisning betalte den Gang \$18 per Maaned.

Han omtaler ogsaa Student A. Beck, men husker ikke nærmere hvem han var. Prof. Vig skriver i sin Indberetning for Aaret (se Aarsb. 1897 S. 43): Noget hen i Nov. kom Kinamissionær J. M. Th. Winther til Skolen og deltog i den teologiske Undervisning til Aarets Slutning. Hr. O. C. E. Beck, der fra Begyndelsen deltog i samme, forlod Skolen midt i Februar. Ved Klassens Afslutning fik Studenterne følgende Points i Gennemsnitskarakter: 3die Aars Stud.: C. Christensen, 87; R. Bennesen, 84; C. Nielsen, 84; H. Nielsen, 80. 2det Aars Stud.: N. Sørensen, 86, C. Krogh, 81; C. M. Olsen, 80. 1ste Aars Stud.: A. W. Lund, 90; M. Th. Jensen, 81; A. P. Hansen, 80; Lars J. Askov, 70.

Ang. sidste bemærker Prof. Vig i næste Aars Rapport, at han ikke kunde fuldføre sit Studium paa Grund af svagt Syn. Han blev aldrig Præst. Hvad blev der af ham? En Sammenligning af Kroghs Vers og Vigs Points er af Interesse.—Red.

Fortalt og oplevet

ET PROFETISK BREV FRA KAJ MUNK

Af Sognepræst P. H. Blicher Winther, Sand, Færøerne

(I Dag, den 5. Januar, er det et Aar siden, det danske Folk med Harme og Afsky erfarede, at Kaj Munk om Morgenens var fundet myrdet i en Grøft. FRIT DANMARK har bedt Pastor P. H. Blicher Winther, Kaj Munks Studiekammerat, skrive en Mindeartikel.)

Kaj Munk blev et af vort Lands dyreste Ofre, for at Danmark kunde blive frit igen. Jeg tror, hele vort Folk er klar over, hvad vi nu har mistet i den Mand, og for os, som kendte ham og holdt af ham, bliver det et fattigere Danmark, vi kommer tilbage til engang, nu da vi kun har hans Grav at besøge. Og nu har FRIT DANMARKS Redaktion bedt mig som en af hans bedste og næreste Venner om at skrive nogle personlige Erindringer om ham; men nu da jeg har faaet Pennen i Haanden, er det, som om det ikke er mig muligt; — de fleste Minder synes mig for kære og intime til at offentliggøre; — og desuden vilde de kun bekræfte det Billede, vi alle har af ham som den forunderlig ildfulde, varm-hjærtede, begavede, fædrelandskærlige og tro Mand, som han var. — Men jeg vil hellere lade ham selv tale, jeg er vis paa, at han selv intet vilde have haft imod, at jeg her gengiver et Brev fra ham, som jeg fik i Studenterdagene, — nærmere bestemt 23. Januar 1922. Det lyder saadan:

Ugens Godtkøb

FRONT LINE IN DENMARK by T. M. Terkelsen. "In the history of modern Denmark two days stand out: the 9th of April, 1940—the day of the German invasion, and the 29th of August, 1943—the date of the final blow which aimed at crushing Danish resistance." The three and a half years between these dates have brought Denmark to the attention of the world. In **FRONT LINE IN DENMARK**, the reader will find an interesting account of events that took place during that period. Price, 25c.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street Blair, Nebraska

Vidunderlig smuk er Dagen; — jeg er rask og veltilpas. I Gaar var jeg syg; men i Dag er jeg rask, og hvor føler man da Helbredets Naadegave i al dets Rigdom og Fylde paa Baggrund af en nylig overstanden Sygdoms onde Helvede. Vidunderlig smuk er Dagen, solspunden, frosten og vinterklar. Og jeg har været i Garnisons Kirke hos Talens behændige Mester*, maaske den største Danmark nogensinde har ejet. Smukke Salmer havde han valgt, og en god og fængslende Prædiken holdt han. Dybde og inderlig Alvor, Lyrik og moralsk Kraft, Smæde, Tro og Glæde, dette besynderlige Kalejdoskop af Billeder og Begreber, hvorved han aldrig virker trættende, hvor han river en op, hver Gang man er lige ved at dysses hen.

Og lige overfor mig — ene i sin store Loge — sad Danmarks, Islands og Vendernes Konge, mandig og rank, ret en Dansker, som vi vilde, vi helst skulde være. Og da Prædiken var endt og Velsignelsen lyst, og da jeg var naaet ud til Vognen i sidste Øjeblik, kom Kong Christian ud af Kirken høj og mild, smilede og saa længe paa hver enkelt og sidst paa mig, der stod nærmest Vognen; Døren smækkede i, og Hestene stejlede, og saa rullede Ekvipagen af, mens Folk hurtigt blottede Hoveder, rullede af med sin kongelige Last, ene, som det bør sig en Konge, smilende, som det bør sig en dansk Konge.

Aah, nu ved jeg det, han ligner jo Valdemar den Store. Hvor vilde Kong Christian have været stolt og modig i Kamp! Herregud, at han skal dø Straadøden! Men længe, længe skal han leve endnu, og hans Haand skal vi trykke, naar han engang behøver et Embede. Nej, det er dog værd at leve, saa længe man har sit Helbred og Danmark sin Konge.

Og der er mange andre gode Ting. Se, Du og jeg, vi har jo hinanden. Det daglige Samvær kan hælde, Vittighederne blive for tyndslidte, Halstarrigheden altfor irriterende. Men det er dog kun ganske forbigaaende Stemninger og rækker ikke ved det Faktum, at Du og jeg har hinanden. Hvor mange gode Timer har vi to ikke talt og travet sammen? — og ikke mindst er det mig en Glæde, naar jeg tænker paa vor Fædrelandskærlighed og vor Kongetroskab. Trods alt bæres det mig for, at vi ved Guds Naade endnu ikke er blandt de ringeste af dansk Ungdom. I min forkrøblede Sjæl brænder dog noget af Idealitetens hellige Flamme, blafrende usikkert, stundom ulmende blot, men brænder dog, og jeg synes næsten, jeg tør bære saa skøn en Tro til Fremtiden, at den aldrig vil slukkes. De Følelser, vi altid har agtet og agter for hellige, vil vi ingensinde svige, saa føre os vor Udvikling, hvorhen den vil. Men saa har vi ogsaa noget at leve for. Og i et nyt skønt Lys ser jeg da Ordene: „Hvad enten vi lever eller dør, er vi Herrens.“ Bare det, at der etsteds ude i Landet, om i en Præstegaard eller en Husmandsrøn, lever et Menneske, der er Idealet tro, det er saa meget værd, at det er værd at leve for. Og maaske man endda engang kan faa Lov til at modtage Martyriets stedsegrønne Krans; — jeg kan sikkert let nok faa den.

Eja, saa lad os tro paa en Fremtid, dybere end Nutiden blev os. Trods Hovedpine, trods Læringshaabløshed og Hverdagsgraat vil jeg dog ikke slippe Livet; for skulde den Dag komme, da Kong Christians Trone vakler, saa har jeg Brug for det til at støtte den med. Om det kan hjælpe eller ej, ved jeg ikke; men eet ved jeg det kan ikke hjælpe at lade være, at være død uden Daad; og denne negative Viden kaster med et en gylden Solstraale af Positivitet hen over hele min Fremtid. Nu bør det sig at leve. Og skal jeg end dø — og dø snart — velanda! Hvis Gud ikke er til, saa er Livet dog trøds alt haab-

løst, og saa gør det kun lidet, jeg dør. Men er han til, saa staar mit Liv i hans Haand, og saa ske med mig, hvad der vil.

Jeg ved jo, at alt samvirker tilgode for dem, der elsker ham. Saa beder jeg ham da blot om Kunnen til at elske ham ret af Hjerter. Lad saa Livet bringe mig Glæder, de farlige og vanskelige, der altfor let gør mig overfladisk og forfængelig, forelsket i Nuet, og hvad Nuets er. Og lad Livet bringe mig Sorger, de tunge og dybe, der faar mit Hjerter til at bløde eller stivne, men som ogsaa kan gøre mig dyb og tavs, ja, kan skabe en Mand af et Hverdagsmenneske. Lad Livet give mig det, jeg mest brændende ønsker eller i Stedet give mig den sortlokkede Sorg til Ledsagerske. Vil Gud blot hjælpe mig til at modtage hans Tilskikkelser rettelig, saa ved jeg, de bærer sig Grøde, og saa kan jeg prise ham derfor. Og dermed er Maalet naaet!

Ja, saadan var Kaj Munk; lad dette mærkelige, profetiske Brev staa som et Minde om ham. Ja, sandelig rigere paa Grøde blev hans Liv, end nogen kunde ane, da han fæstede denne Søndagseftermiddagsstemning paa Papiret; men for os, der kendte ham og holdt af ham, lyser alligevel den herlige Vished i Savnet efter ham, at nu har han naaet Maalet.

MINDEBLADE FRA MISSIONÆR JENS DIXENS LIV OG VIRKE

Som optegnede i hans efterladte Dagbøger

Udarbejdet af Pastor Mathias G. Christensen,
Racine, Wisconsin, specielt for „Luthersk Ugeblad“

(Fortsat)

Den 21. August, 1923. „Den, som sidder i den Højstes Skjul, som bor i den Almægtiges Skygge, siger til Herren: Min Tilflugt og min Klippeborg, min Gud, paa hvem jeg stoler.“ (Salme 91:1-2.) „Sidder“ og „bor“! Lykkelige Bolig! Lykkelige Indvaanere! der bor i Klippens Revner og er skjult under Blodet! De er i den sikre Fristad, den uindtagelige Klippeborg! „Der er ingen Fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus.“ Frihedsborgen! Ja, der er Frihed og der er Sejr, og der er lyse Udsigter! Vi kan skue ud over vore Ejendomme; vi kan „drikke af Bækken ved Vejen“, vi kan „løfte vort Hoved højt!“

Igaar kom jeg tilbage fra en lille Tur til Northfield. Lørdag Eftermiddag kom Gottfred Petersen fra N. Zealand her til Coulter. Han kom over Santa Fe Banen til Hampton. Petersen havde haft en god Rejse, men havde haft mange Vanskeligheder med at komme afsted og med at faa sine Papirer i Orden. Men han naaede endelig frem. Jeg tror, at Gottfred er mere begåvet og mere energisk end Adolph. Begge to afrejste i Dag til N. Dak. for at deltage i Høstarbejdet deroppe, og for at tjene Penge til at komme paa Skole i Vinter. Jeg er ikke saa glad ved at lade dem rejse derop, men i Øjeblikket tror jeg, at det er det bedste for dem. Jeg er bange for, at de begge vil føle sig skuffede med de amerikanske Forhold, baade hvad Modtagelsen angaar og ligeledes med de aandelige Tilstande herovre. Ak, hvor let kan dette ikke kendes: at være en fremmed! Der handles, der tales ikke som saa: det er vore Dreng, det er min Dreng! O nej, men som dette: hvad vil de her? Skal jeg passe eller tage mig af dem? Heller ikke jeg har været istand til at give dem en Modtagelse som jeg saa gerne vilde have gjort! Nu er de borte. Jeg haaber, at de ikke maa være i Vejen hvor de kommer, men at de maa være istand til at gøre deres Arbejde tilfredsstillende.

Turen til Northfield har taget paa mine Kræfter. Jeg er saa træt og utilpas idag. Vi havde ellers et godt Møde i Northfield; men at tale fire Gange paa een Dag er mere

* Olfert Ricard.

end Støvhytten kan holde ud til. Mærkelig nok, den samme Dag (Søndagen) som jeg var i Northfield, kom vore gamle Venner, Skovs fra Wesley, her til Coulter; ogsaa Walter Olsen og hans Hustru kom her. Jeg havde læst forkert i et Brev, som de havde sendt mig. Jeg var ked af, at jeg ikke var hjemme at hilse paa de kære Gæster. Dog tror jeg, at jeg var, hvor Gud vilde have mig, og i Eftermiddag sidder jeg saa herhjemme, alene med Jesus. Jeg synes han er mig mere nær og kær end saa ofte. Det begynder at kendes, at Efteraaret er i Anmarch. Jeg har allerede taget mine Løg og en Del af mine Kartofler op. Udbyttet er lille. Men et andet Efteraar er kommet, Livets Efteraar; for mig Høstens og Indsamlingens Tid! Hvad vil Udbyttet blive? Ja, det bliver lille, endskønt Gud har tildelt mit Hjertes Ager megen Naade, Væde og Morgendug. O, Gud ske Lov!

Midnat, den 29. August, 1923. „I den stille Midnatstid!“ Blot nogle Ord! Igaar havde vi en stærk Storm med Hagel, der paa flere Steder gjorde ikke saa lidt Skade. Sidste Søndag talte jeg i Kirken da Past. Nielsen var bortrejst; Teksten: „Zebedæus' Sønner og deres Moder, og — at tjene. — — En Aften læste jeg Bogen om Sadhu Sundar Singh, Indiens Apostel kan vi gerne kalde ham. Han er ret en apostolsk Mand og kommer saa nær til at være en Paulus' Efterfølger og at udfylde det bibelske Ideal af en Kristen, som jeg nogensinde har hørt om: apostolisk Liv, Tro, Nøjsomhed, brændende Kærlighed til Kristus og Sjælene, altid paa Rejser, ingen Betryggelse for Udkommet eller Beskyttelse for Legeme og Liv; gav Afkald paa alle Livets Bekvemmeligheder, levede som streng Asket, satte Fordringen op til sig selv, men mild og taalsom imod andre; han tilhører ikke noget bestemt Samfund! Her er Søren Kierkegaards ideale Kristendoms Syn naaet sin Virkeliggørelse. Kan og skal Indien vindes for Kristus, saa er det sikkert ved saadanne Redskaber; ja, ikke alene Indien, nej, hele Verden. Det er en Kristendom som Verden vil respektere, og enten falde for den, eller ogsaa i blind Raseri kaste sig over og ihjelslaa den. Der kan nok spørges, og jeg har ofte spurgt mig selv: vil Gud kendes ved det Liv vi lever, saa selvsk, saa verdsligt, saa afhængig af Mennesker og Penge, saa livsnydende, saa ulydig imod de Befalinger af Jesus, der er Kød og Blod imod? Dette, at afdø, at korsfæste det gamle Menneske, at forfølges af alle for Jesu Skyld, helt at være fremmed i Verden og ikke af Verden, det er den Bane jeg skulde have betraadt for mange Aar siden. Jeg saa det nok, men havde ikke Mod og Tro til at bryde med det bestaaende, havde ikke Mod til helt at tage Korset op, at sælge eller give al Ejendom, havde ikke Mod til ikke at hildes i og hænges af Familielivet med dets mange tagen Hensyn! Men at Gud, hans Ord, hans Søn, hans Forjættelse maatte være mig nok! Jesus alene! Lad os være redelige og tilstaa, at vor Kristendom, som det leves, er ikke Idealet, ikke det nye Testamentes Kristendom, men Husboldningen er forfalsket mange Steder! Hvor der i Bibelen staar et klart 100%, har man sat det ned til 50! Hvor i det almindelige kristelige Liv gør man Alvor af og udfører i Praksis, det, man læser i Lukas 12:33, 35; Mt. 19:21, 27, 28, 29; Luk. 16:9; Ap. G. 2:45-47; Ap. G. 4:31-35; Mark. 9:40-50; Mark. 8:34-38; Luk. 9:57-62; Kol. 3:2-5; Hebr. 13:5. „Nøjes med det I have“ — „Alle, som leve gudeligen i Kristus Jesus, skulde forfølges“ — „Det bør os igennem mange Trængsler at indgaa i Guds Rige“ — endvidere i Mt. 19:12; 1. Kør. 7:7 og mange andre Steder. Man lever, som om disse Steder med deres Raad, Bud, og Advarsel slet ikke fandtes i vor Bibelbog! Grunden er vel den, at vi finder disse Steder mindre behagelige og belejlige, og saa forbigaaes de i Tavshed. Ogsaa de fleste Præster gaar uden om dem, de bare strejfer dem i forbigaaende! Men vil Gud i Himlen ogsaa lade dem gaa forbi? Vil han se igennem Fingrene

med os? Nej, og atter nej! Han er en streng og nidkær Gud! Lad os læse hele Bjergprædikenen, Guds Menigheds Forfatning! Lad os efterleve den; derfor blev den os givet! Lad os tilstaa i Redelighed for Gud, for os selv, for vore Medmennesker, at vi ikke praktiserer bibelsk, apostolisk Kristendom! Vi er langt fra at være 100% Kristne! 100% Kristne er Mænd, der lever som Sadhu Sundar Singh, helt for Jesus, der har nok i Ham og hans Ord. Det er disse Mænd der skal bringe Evangeliet til Indiens Millioner, et til Gud helt indviet Liv! Et saadant Liv vil et religiøst Folk forstaa og vil modtage deres Budskab! Det er et saadant Liv, helliget ved Guds Ord og Bøn, som er en levende Prædiken. Ved saadanne Vidnere skal Verden vindes, og ved dem skal den verdsliggjorte Kristenhed blive vækket af sin Søvn og Dvale!

(Fortsættes)

Blandt Landsmænd

Flyveren Jens A. Nørgaard. Den, der fløj den første Bomber over den franske Kyst paa Invasionens første Dag, var Dansk-Amerikaneren, Jens A. Nørgaard fra Iowa City, Ia.

Nørgaard blev født i 1917 paa Øen St. Croix, Dansk Vestindien. Faderen var en Tid Havnemester i Christiansted. Efter Salget af Dansk Vestindien til De forenede Stater, tjente han som Officer i den amerikanske Flaade. I Tyverne bosatte han sig med Hustru og tre Børn her i Landet. Kort efter døde han, og Moderen aabnede en „Beauty Parlor“ i Iowa City, Iowa, hvor Børnene, to Drengene og en Pige, gennemgik High School og Universitetet.

Da De forenede Stater droges ind i Krigen, meldte den unge Nørgaard sig som Frivillig. Allerede før den Tid havde han taget Kursus i Flyvning i Iowa City. Sin formelle Uddannelse som Flyver fuldendte han i California, og tjente derefter som Løjtnant i Flyvelejerne i Texas og Florida. Saa kom der vanskeligere Hverv, bl. a. at flyve Bombere over Atlanterhavet til Britannien.

Som „Pilot“ har han deltaget i flere Togter over Europa. Saa det var rimeligt nok, at han fornylig fik en Maanedes Orlov til at besøge sin Moder, Hustru og lille Søn her i Iowa City. Efter endt Orlov rejser han igen tilbage til Europa.

Nørgaard er Bramfriheden selv, besindig men beslutsom: I Skoledagene, baade i „High School“ og Universitetet udmærkede han sig som Fodboldspiller. Som Flyver avancerede han hurtigt, og er nu „Lieutenant Colonel.“

—Thomas P. Christensen.

Landmænds Indsats i War Loan Kampagnen. I New York oplyser Formanden for den dansk-amerikanske Afdeling af New York State War Finance Committee, Direktør Carl W. J. Grimmelman, der har ledet Kampagnen for 4, 5 og 6. Krigslaan, at Totalbeløbet for 6. Kampagne staar paa \$4.045.140.

I alle Kampagner har vore Landsmænd i New York langt overtegnet de ansatte Kvota med Undtagelse af den første, hvor der ikke var fastsat nogen Kvota og ikke foreligger noget Tal. Nedenstaaende opgives Beløbene for de andre — næsten 13 Millioner Dollars: —

2. Krigslaan, \$2.594.387; 3. Krigslaan, \$2.107.820; 4. Krigslaan, \$2.034.775; 5. Krigslaan, \$2.032.075; 6. Krigslaan, \$4.045.140; Ialt, \$12.814.197.

Den 79. Kongres vil uden tvivl blive en af de mest betydelige af alle, især dersom det skulde blive dens Opgave at skrive Fredsbetingelserne, skriver den danske Repræsentant fra Askov, Minn., H. Carl Andersen i sit Ugebrev af 9. Jan.

Vi haaber ogsaa, at det bliver Tilfældet, dog ærlig talt, er de fleste Kongresmænd ikke for optimistiske. Den europæiske Krig vil sandsynligvis blive vunden i Løbet af et Par Aar, men Overvindelse af Japanerne er, i alt Fald i Dag ret tvivlsom før den Kongres slutter, hvor meget vi end maatte ønske det.

Fra Danmark

Hjemmefrontens Helte. — Et Holger Danske Trekløver. (Efter den underjordiske Avis „Danske Tidende“ for Dec. 1944.)

1: **Jørgen Schmidt** blev skudt og indebrændt Natten til 15. Oktober 1944. Han var en rask københavnsk Montør i Begyndelsen af 30'erne, havde en Tid været Belysningsmester i Zigeunerhallen og havde arbejdet en længere Periode hos Citroen. Hans Tilknytning til Citroen-Fabrikken gav ham Øgenavnet Citronen. Som Automobilmekaniker havde han haft Lejlighed til at komme Sand i Kuglelejerne paa mere end 70 tyske Vogne, saa de brændte sammen i Lejerne efter kort Tids Kørsel. Han var ogsaa flink til at komme Sukker i Tyskernes Olie.

Under Besættelsen har Citronen hjulpet Snese af allierede Flyvere, som nødlandede i Danmark, over til Sverige. Inden han hjalp dem ud af Landet, morede det ham først at vise dem København, og blandt Seværdighederne, de fik forevist, var altid Shellhuset, og Dagmarhus, som de be-
tragtede med stor Interesse.

Da han en Dag førte en kanadisk Officer rundt, observerede de den tunge Ju 52, som Københavnerviddet har døbt „Enken“, og Kanadieren bemærkede: „Naa, det er altsaa en tysk Flyver — det er første Gang, jeg ser saadan en.“ Kanadieren havde deltaget baade i Invasionen og i Bombetogter mod Berlin. Oplevelsen fornøjede Citronen meget, og han fortalte den ofte.

Siden Paludan-Müllers Død i Graasten har ingen Dansk leveret Tyskerne Mage til Kamp som den, der sluttede Citronens Liv.

Den 19. September kom han kørende over Set. Hans Torv i en tysk Militærbil fuld af Vaaben. Begge Dele havde han taget fra Fjenden. Imidlertid blev han standset midt paa Torvet af en tysk Patrulje. Han havde formummet sig i dansk Politiform, og da han kom ude fra Nordsjælland, vidste han ikke, at Politiet var taget samme Formiddag. Tyskerne troede, at Citronen var Politimand og førte ham ind i en Gaard, hvorfra de rekvirerede Assistance.

Imidlertid gjorde Citronen et Flugtforsøg. En Schalburg-Mand, der holdt Vagt over ham, skød paa ham. Kuglen gik ind mellem Rygsøjlen og Lungen og ud paa den anden Side. Citronen faldt om, og der blev hentet Ambulance. Schalburg-Manden, som havde saaret ham, blev som Vagt sendt med til Nylandsvejs tyske Lazaret.

Mens de kørte, anmodede Citronen Schalburgeren om et Glas Vand og ud for et Apotek sendte Tyskeren Chaufføren ind efter Vand. Dette benyttede Citronen sig af til at trække sin Revolver og skyde sin Banemand ned. Da Ambulanceføreren kom ud, var Citronen borte, og den saarede Schalburger laa tilbage i Vognen. Han døde kort efter.

Det lykkedes Citronen at komme under Lægebehandling, og mens han endnu var Rekonvalescent, blev han bragt ud i cand. polit. Strøm-Teisens Villa, Jægersborg Alle 184, hvor han blev plejet af en ung Pige.

Lørdag Aften den 14. Oktober var Citronen og den unge Plejerske alene i Huset, da nogle Gestapo-Folk ringede paa for at anholde Strøm-Teisen. Citronen, der næste Dag skul-

de være befordret til Sverige, var ret daarlig til Bens efter at være saaret, men han tog snarraadig en Haandgranat og smed den ud til de ventende Politifolk. Disse trak sig straks tilbage for at rekvirere Forstærkning fra Jægersborg Kaserne. Dette Pusterum benyttede Citronen sig af til at faa sin Sygeplejerske ud af Huset; hun slap heldigt bort. Selv var han ude af Stand til at flygte. Men i Stedet gjorde han klar til Kamp, og hvilken Kamp!

Ved Hjælp af automatiske Vaaben holdt han over 100 tyske Soldater Stangen i ca. 4 Timer. Fra Nabogrunden lykkedes det imidlertid Tyskerne at sætte Ild paa Villaen, og da Citronen sluttelig gik frem gennem Luerne for at affyre den sidste Salve, segnede han om med 7 Kugler i Brystet. Fire tyske Soldater havde da fulgt ham i Døden. Jørgen Schmidt gik med Ære til Paludan-Müllers Brigade!

Tyskerne troede, det var Strøm-Teisen, de havde undlivet. Der gik flere Dage, før de blev klar over Fejltagelsen.

2: **Bent Fauerschou-Hvid** var just kommet hjem fra Jylland og vilde tilbage dertil snarest for at bosætte sig i Aarhus. Helt tilfældigt gik han Onsdag Aften den 18. Oktober 1944 paa Visit i Prokurist Nyegaards Villa, Strandvejen 184, hvor han sammen med nogle andre Gæster opholdt sig ved 10-Tiden, da Gestapo stormede ind for at arrestere Nyegaard.

Bent, som blandt Kammerater lød Navnet „Flammen“, var kun bevæbnet med en lille 6.35 mm Pistol, der intet kunde udrette mod Tyskernes Vaaben. Han satte sig dog tappert til Modværge, da Gestapo-Bøllerne vilde bortføre hele Selskabet, men forgæves. Han blev saaret under Kampen, og da man bar ham ud paa en Baare, benyttede han Lejligheden til at tømme en lille Flaske Cyankalium, som han altid bar hos sig i sin Brystlomme. Han døde straks efter.

I Shell-Huset blev der Jubel, da man erfarede, hvem den døde var. „Flammen“ havde været jaget i mere end et Aar, men ingen af Gestapos Folk var særlig hidsige efter at staa Ansigt til Ansigt med ham i aaben Kamp. De var rent ud sagt hundeangst for ham. Han var en glimrende Skytte, og nu havde de faaet ham ganske gratis. Da Tyskerne fandt ud af hans Identitet (Navnet „Flammen“ hentydede til hans rødblonde Haar, kom de tilbage ved 1. Tiden om Natten og sprængte Nyegaards Villa i Luften, efter at Fru Nyegaard og Børnene havde faaet en halv Time til at forlade deres Hjem. Der blev intet tilbage af Ejendommen.

Da Bent Fauerschou, som kun blev 23 Aar, for et Par Aar siden kom til København for at deltage i Frihedskampen, var han en typisk dansk Landsbydreng. Han var født i Melby Sogn og havde levet det meste af sin Tid i Asserbo. Efterhaanden fik han et bymæssigt Tilsnit, men han blev dog ved med at være den store, kønne Landsbydreng med det lidt generte og stilfærdige Væsen, som i Forbindelse med hans lyse Haar og de smilende graa Øjne gav ham en særlig Charme, der ikke mindst over for det svage Køn virkede erobrede. Det morede ham meget og smigrede vel ogsaa, at Tyskerne i det Signalement, de udsendte af ham, karakteriserede ham som „en akademisk Sportstype.“ Efter hans Død har Tyskerne prøvet i den danske Radio at skildre ham som en pervers Forbryder.

Tyskerne lod ogsaa fortælle, at „Flammen“ pyntede sig særligt, naar man skulde paa Jagt efter Stikkere. Atter Løgn! Han har selv fortalt, med hvilken Modvilje han fra første Færd skilte et Menneske af med Livet. Men han folte sig som dansk Soldat, og de 22 forbryderiske og landsforræderiske Stikkere, han skød ned, faldt for en kæmpende Soldats Kugler ikke for en Forbryders. Før han indvilligede i at ombringe en Stikker, forlangte han altid uomstødelige Beviser for Mandens Skyld, og der er Tilfælde,

hvor han har nægtet det, fordi han ikke følte sig overbevist om, at Manden var skyldig. Iøvrigt udfærdigede han altid en nøjagtig Rapport, som skulde tilgaa det danske Polit. til sin Tid.

„Flammen“ var stærkt politisk interesseret — det vil maaske glæde Fjenden, at han var udpræget Anti-Kommunist; men under de nuværende Forhold var det kun Danmarks Sag, der interesserede ham, og Kampen mod Akse-magterne. Det var hans Haab, naar Krigen i Europa var forbi, da at kunne deltage som Frivillig i Kampen mod Japannerne.

Han havde udpræget Sans for Humor. Han foretrak saaledes at bo i Hus med fremtrædende Gestapo-Folk, og han morede sig med ved Lejlighed at hilse paa dem paa Trappen.

Blandt Kammerater vil han staa som den trofaste Ven og uforlignelige Hjælper. Hans Bedrifter kan ikke opregnes nu, men de vil til sin Tid blive bekendt. Svend Gønge og den røde Pimpernel kunde godt misunde ham. Han var en af Danmarks dristige Sabotører (bl.a. Varde Staalværk maa bekende det). For Frihedskæmperne var han et lysende Eksempel. Han sladrede aldrig, hverken om andre eller om sig selv, han pralede aldrig, selv ikke i det glædeste Lag. Han blev til det sidste egentlig sig selv lig—den gæve sjællandske Bondedreng, der blot vilde slaas for sit Land og bekæmpe alt, hvad der kom hans Idealer for nær.

3: Flammen og Citronen havde en trofast Kammerat og Hjælper, Frugthandler **Bent Østergaard**, Nordre Fasanvej, „Gemyse“ kaldet, som faldt i Begyndelsen af Juli. Han saaredes, da Tyskerne vilde anholde ham, og siden pinte hans Bøddler ham ihjel. Det vilde være imod Flammens og Citronens Ønske, om vi ikke ved denne Lejlighed erindrede Gemyse. Vi vil derfor indføje hans Navn i Holger Danske-Trekløveret, idet vi sender vore Tanker til disse tre danske Dreng, hvis Minde og Navne vil overleve Kampen mod vore Fjender i disse Aar. Deres Daad skal ikke blive glemt, deres Minde vil vi hædre, thi de var ægte Ætlinge af den tapre Landsoldat og af den Sagnkæmpe, hvis Navn de havde gjort til deres Bannermærke. I dem var Holger Danske vaagnet.

Om den voldsomme Eksplosion, der rystede Frue Kirke paa Aarets sidste Dag, oplyser Svenska Dagbladet, at en af de store Kedler sprængtes og antændte Ildebrand i Kælderen, der bl.a. benyttes som Beskyttelsesrum. Inventaret led betydelig Skade, og Gudstjenesten maatte aflyses. Krypten blev ødelagt, men Kirkens Kunstskatte led ingen Skade.

Døde i tyske Lejre. „Frit Danmark“ London bringer i det sidst modtagne Nummer for 1. Jan. Navnene paa en Række danske Politifolk og andre, der er omkommet i tyske Konzentrationslejre. Blandt dem, der vistnok ikke har været nævnt tidligere er:

Politivadokat Hans Jacobsen (1. Undersøgelseskammer); Dr. Nordentoft, Varde; Politikommissær Mogens Frost, Odense; Egon Lykke Nielsen, Sven Trøst Larsen, Kontoristerne Holger Biehl, Graasten, og Holger Preben Larsen; Politibetjentene Jørgen Kjeldstrup, Kolding; Martin Koch, V. Hassing; Niels Peter Jensen, Æbeltoft; Svend Davidsen, Stenvad; Chr. Friis, Kollund; Karl Hansen, Troense; Poul Robert Rasmussen, Aarhus; Birger Mouritzen, Svend Beving og Charles Petersen, København.

Kaptajn af Generalstaben Roar Ploug, der kun var 40 Aar gl. døde den 14. November efter kun 2 Maaneders Op-hold i den tyske Konzentrationslejr.

Lektor Rosenkjær, en meget afholdt Lærer paa Tønder Statsskole, er død af Dysenteri i Tyskland. Han blev arresteret for et Aar siden. Han var nu 52 Aar gammel og efterlader Hustru og to-aarig Søn.

Portieren paa Hotel Øresund i Helsingør, der var arresteret i sin Tid anklaget for at have hjulpet Flygtninge til Sverige, er ogsaa død i tysk Konzentrationslejr.

Fra Buchenwalde, hvor de danske Politifolk er indespærret kom i Slutningen af December Meddelelsen om endnu fire Dødsfald. De er:

Kriminalassistent Carl Fylke, Politigaarden; Kriminalbetjent Harry Scheel, Krisepolitiet; Politibetjent Harald Arne Petersen og Reservepolitibetjent Poul Erik Astrup.

Dyrlæge Møller, Brønderslev, myrdet. Fra Malmø meldes til T T: Lørdag Morgen den 13. Jan. blev Dyrlæge Axel Richard Møller fra Brønderslev fundet skudt siddende i sin Bil i Aalborg. Senere samme Morgen fandt man Liget af Møllers Assistent; Dyrlæge Ole Gavn Larsen, (34 Aar gl.) paa Landevejen mellem Brønderslev og Nørresundby. Dyrlæge Larsen var ligeledes blevet dræbt af flere Skud i Hovedet. Danske Kredse paastaar, at der utvivlsomt er Tale om tyske saakaldte „Clearing“ Mord. Dyrlæge Møller var 55 Aar gl. og tidligere Borgemester i Brønderslev.

Om Odinstaarnets Sprængning meddeles: Det høje Odinstaarn ved Odense er af Tyskerne blevet brugt som Radio-pejlestation, men den 14. Dec. sprængtes Taarnet i Luften. Odinstaarnet var Europas næsthøjeste Taarn, kun Eiffeltaarnet var højere.

Dødsfald. Grevinde Musse Scheel.

ACKNOWLEDGMENTS

PLEASE NOTE: In the acknowledgments dated December 9th was a gift of \$22 for the Lutheran World Action in memory of Lt. Ernest R. Larsen, Cedar Falls, Iowa. It should be Lt. Ernest R. Jensen.

EXTRA SYNODICAL

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Luth. World Action	Gossner Mission
Previously acknowledged	22650.88	2316.81	1905.21	692.34	1218.69	16497.80	20.00
Oshkosh, Wis., Henry G. Jorgensen for Santal Famine Relief and China Relief	200.00	100.00			100.00		
Oakland, Calif., a friend of Our Savior's Luth. Church	80.00			40.00	40.00		
Omaha, Nebr., Pella Luth. Ladies' Aid	15.00		5.00	10.00			
Elk Horn, Ia., Ivan D. Petersen	10.00					10.00	
Selma, Calif., Pella Luth. Sunday School	16.92	16.92					
Milltown, Wis., Laura Nelsen	10.00					10.00	
Racine, Wis., Bible Classes of Emmaus Luth. Church	50.00						
Coulter, Ia., Friends in memory of Mrs. Peter Hansen	16.00		50.00				
Hutchinson, Minn., in memory of Alfred Jensen; group No. 5 of the Ladies' Aid					16.00		
\$6.50, Young People's Bible Class \$3.50, a very large group of friends \$29	39.00		39.00				
Selma, Calif., Pella Luth. Church	125.00	75.00	50.00				
McCabe, Mont., Dane Valley Ladies' Aid	30.00	10.00		10.00	10.00		
Pacific Dist. Luther League. By Miss Alice C. Jensen, Rt. 5, Box 315, Fresno, Calif.	100.00					100.00	
Reedley, Calif., Ebenezer Luth. Sunday School	25.58	25.58					
Sidney, Mont., Pella Foreign Mission Society	48.06		48.06				
Hutchinson, Minn., English Luth. Ladies' Aid	10.00		10.00				
Eugene, Ore., Mr. and Mrs. Jens Jensen in memory of Jens Dixon	25.00		25.00				
Ellendale, Minn., the Christ Camp children in memory of their aunt, Mrs. Olga T. Kamp, Warrenton, Ore.	2.50				2.50		
Del Rey, Calif., Pella Luth. Ladies' Aid	10.00	10.00					
Westbrook, Me., Lutheran Sunday School	25.00	15.00				10.00	
Total	23488.91	2569.31	2132.27	752.34	1387.19	16627.80	20.00

Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 20, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

PLEASE NOTE: In the acknowledgments dated Jan. 5th was a gift of \$5 in memory of Pastor Hans Nielsen and \$3 in memory of Chris Ras

from Lincoln, Nebr., of \$8 in memory of Pastor Hans Nielsen. It should mussen.

Previously acknowledged	Total Received	Children's Homes	School Fund	Equalization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pension Fund
Jacksonville, Ia., Ladies' Aid of Bethlehem Luth. Church	49675.89	6623.39	9241.15	8678.41	8227.42	2513.80	165.66	3767.68	759.79	9698.09
Jacksonville, Ia., Ladies' Aid of Bethlehem Luth. Church in memory of Mrs. H. H. Jorgensen	50.00	20.00				15.00			15.00	
Denmark, Wis., Calvary Engl. Luth. Church	176.17		98.74		77.43			5.00		
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Jim Thorgeson in memory of Mrs. Chris Christensen	2.00					2.00				
Oakland, Calif., a friend of Our Savior's Luth. Church	40.00									40.00
Bowbells, N.D., Mr. and Mrs. Martin Peterson of Nazareth Church, Kenmare	175.00	25.00	25.00	25.00	25.00	25.00		25.00		25.00
Rolfe, Ia., Nain Luth. Sunday School	10.00	10.00								
Luck, Wis., St. Peter's Luth. Sunday School	25.69	15.69	10.00							
Cushing, Wis., Mrs. Ellen Johnson and family in memory of Mrs. Hans Hauge	1.00				1.00					
Marcus, Ia., Nazareth Sunday School	15.19	15.19								
Los Angeles, Calif., Mrs. Christiane Hammond of Bethel Luth. Church, gift divided between the Elk Horn and Waupaca Homes	50.00	50.00								
Winnetoon, Nebr., Bethesda Luth. Church	165.20		75.00		25.00					65.20
Culbertson, Mont., Mr. and Mrs. Immanuel Larsen in memory of Hans Andersen, McCabe, Mont.	5.00					5.00				
Omaha, Nebr., Pella Luth. Ladies' Aid	20.00		10.00					10.00		
Dannebrog, Nebr., English Lutheran Sunday School	5.00							5.00		
San Leandro, Calif., Faith Lutheran Church	142.80	15.00	25.00	25.00	25.00	15.00		12.80		25.00
Elk Horn, Ia., Ivan D. Petersen	15.00				15.00			15.00		
Elk Horn, Ia., Mrs. Andrew Petersen	25.00							10.00		
Coulter, Ia., Class No. 8 of Nazareth Luth. Sunday School	10.00							10.00		
Sidney, Mont., Brorson Luth. Church	29.00	21.00								8.00
Sidney, Mont., friends from Brorson in memory of Mrs. Chris Christiansen	7.00							7.00		
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Sunday School	41.43	41.43								
Milltown, Wis., Lutheran Sunday School, contents of birthday bank	9.70							9.70		
Minneapolis, Minn., Immanuel Ev. Luth. Church	117.70			115.70						2.00
Sidney, Mich., Immanuel Luth. Church	31.14				18.26	6.38		4.82	1.68	
Coulter, Ia., Mr. and Mrs. Carl M. Hansen and Miss Helen Hansen in memory of Niels Petersen	1.00							1.00		
Elk Horn, Ia., Miss Edel Hansen	12.68			12.68						
Denmark, Wis., members of Trinity Ladies' Aid in memory of Mrs. Emma Nielsen: Mrs. A. Petersen, Mrs. E. Rasmussen, Mrs. H. Petersen, Mrs. A. Erickson	4.00				4.00					
Brush, Colo., Mrs. John Mickelson, Howard and Donald in memory of husband and father	20.00		20.00							
Bothell, Wash., Mrs. Chris Jensen in memory of her husband, Chris Jensen of Emmaus Church, Coalridge, Mont.	4.00				4.00					
Milwaukee, Wis., Kingo Ev. Luth. Church	163.53	25.00	48.10		30.00	10.00		15.00	5.43	30.00
Humboldt, Ia., Trinity Luth. Church	19.50			19.50						
Humboldt, Ia., Friends of Trinity Luth. Church in memory of Shirley Ray Westfall	100.00				58.00			42.00		
Lake Forest, Ill., Miss Christine Petersen in memory of Andrew Jensen, Erie, Pa.	5.00							5.00		
Brush, Colo., W.M.S. of English Luth. Church	5.47									5.47
Hutchinson, Minn., in memory of Alfred Jensen from Mr. and Mrs. Maurice J. Johnson and Mr. and Mrs. Hans O. Hansen of Westby, Mont.	5.00				5.00					
Falmouth, Me., Emmaus Luth. Sunday School, Christmas offering	18.05	18.05								
Falmouth, Me., Emmaus Luth. Church	20.33			14.83						5.50
Selma, Calif., Pella Luth. Church	200.00	50.00			100.00					50.00
Myrtle, Minn., Sunday School of Our Savior's Luth. Church	13.85	13.85								
McCabe, Mont., Eben-Ezer Sunday School	10.00	10.00								
Oakland, Calif., Our Savior's Luth. Sunday School	33.17	33.17								
Westby, Mont., Daneville Luth. Sunday School	30.00	30.00								
McCabe, Mont., Dane Valley Ladies' Aid	40.00	10.00					10.00		20.00	
Northfield, Minn., St. Peter's Luth. Church, Elim and Bethany Home each \$5	85.00	10.00		75.00						
Pacific District Luther League, By Miss Alice C. Jensen, Rt. 5, Box 315, Fresno, Calif.	100.00									100.00
Brooklyn, N. Y., Mrs. Mikkelsen of Salem Church in memory of her sister, Mrs. (Rev.) J. C. Carlsen	8.00									8.00
Graettinger, Ia., South Walnut and St. Paul's Sunday Schools: \$7.30 for the Oaks Home and \$5 each for the Elk Horn and Waupaca Homes	17.30	17.30								
Brooklyn, N. Y., Salem Luth. Church	65.00	10.00	30.00		10.00					15.00
Racine, Wis., Immanuel Luth. Church	305.00	94.00			96.10	66.90		38.00	10.00	
Sidney, Mont., Pella Foreign Mission Society	48.06							48.06		
Cushing, Wis., Cushing Luth. Church	96.15		96.15							
Spencer, Ia., Bethany Luth. Brotherhood in memory of Chris Mortensen	6.50				6.50					
Albert Lea, Minn., Mr. and Mrs. Anton Jensen in remembrance of Gerda Jensen	2.00	2.00								
Ellendale, Minn., the Christ Camp children in memory of their aunt, Mrs. Olga T. Kamp, Warrenton, Ore.	2.50							2.50		
Kenmare, N.D., Nazareth Luth. Sunday School for the Waupaca Home \$37.91, for the Oaks Mission \$37.92	75.83	37.91				37.92				
Del Rey, Calif., Pella Luth. Ladies' Aid	20.00							10.00	10.00	
Westbrook, Me., Lutheran Sunday School	20.00						10.00	10.00		
Total	52406.83	7198.48	9679.14	8981.12	8712.71	2697.00	185.66	4053.56	821.90	10077.26

Received with thanks, Blair, Nebr., Jan. 20, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

JUBILEE FUND

PLEASE NOTE: In the acknowledgments dated Jan. 5th was a gift of \$50 for the Jubilee Fund from Bethany Church, Ruskin, Nebr., in memory of Rev. J. C. Carlsen. It should be in memory of Mrs. (Rev.) J. C. Carlsen.

Previously acknowledged	\$175,756.44
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. H. P. Hansen and Grace in memory of Christ Madsen	4.00
Blair, Nebr., Lillian Levisen	5.00
Graettinger, Ia., Christine Hess	5.00
Oakland, Calif., a friend of Our Savior's Luth. Church	40.00
Los Angeles, Calif., Miss Katherine Larsen in memory of her twin brother Martin	15.00
Wild Rose, Wis., H. P. Jensen \$10, Miss Mary Jensen \$5, Louis Rasmussen \$5	20.00
Saxeville, Wis., Wm. Rasmussen	10.00
Pine River, Wis., Hans Hansen	5.00
Hastings, Nebr., Mr. and Mrs. Elmer Olsen of Bethany Church, Minden, Nebr., in memory of their son Dale	5.00
Genoa, Nebr., Louis C. Petersen	10.00
Plainview, Nebr., Anna Hansen	2.50
Coulter, Ia., Peter Madsen	20.00
Milltown, Wis., Rev. N. P. J. Nielsen	12.50
Bothell, Wash., Mrs. Chris Jensen in memory of her husband, Chris Jensen of Emmaus Church, Coalridge, Mont.	3.00
Milwaukee, Wis., Kingo Ev. Luth. Church	79.25
Lake Forest, Ill., Miss Christine Petersen in memory of her brother, Nels C. Petersen	15.00
Atlantic, Ia., Norlin Hagen	10.00
Del Rey, Calif., Pella Luth. Ladies' Aid	10.00
Total	\$176,027.69

Received with thanks, Blair, Nebr., Jan. 20, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME AT OAKS, OKLAHOMA

Previously acknowledged	\$20,466.86
Luck, Wis., St. Peter's Luth. Sunday School	10.00
Blaine, Wash., H. N. Hansen in remembrance of mother, Mrs. H. N. Hansen, Maple Plain, Minn.	10.00
Omaha, Nebr., Mr. and Mrs. Warren Stibolt	100.00
Evan, Minn., Ladies' Aid of St. Matthew Luth. Church	10.00
Chicago, Ill., two elderly people at Norwood Park	10.00
Los Angeles, Calif., Miss Katherine Larsen	5.00
Audubon, Ia., Anna M. Andersen in memory of Elmer and Earl Madsen of Our Savior's Church	10.00
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Sunday School	19.77
Bothell, Wash., Mrs. Chris Jensen in memory of her husband, Chris Jensen of Emmaus Church, Coalridge, Mont.	3.00
Caruthers, Calif., J. S. Andersen	25.00
Racine, Wis., Our Savior's Sunday School, contents of Birthday Bank	14.00
Selma, Calif., the Lennea Society of Pella Church	17.80
Selma, Calif., Pella Luth. Church	100.00
Westby, Mont., Jeanette Freund \$1, Ruby Freund \$1, Mr. and Mrs. John C. Freund \$5	7.00
McCabe, Mont., Dane Valley Ladies' Aid	60.00
Graettinger, Ia., South Walnut and St. Paul's Sunday Schools	5.00
Greenville, Mich., St. Paul's Engl. Luth. Sunday School	31.95
Spencer, Ia., Bethany Lutheran Brotherhood	10.00
Omaha, Nebr., members of Pella W.M.S., Mrs. Dena Larsen 50c, Mrs. Tena Curtis, Mrs. Hans Madsen, Mrs. Thomas Petersen, Lily Andersen and Christine Larsen each \$1	5.50
Total	\$20,920.88

Received with thanks, Blair, Nebr., Jan. 20, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

PARISH PRACTICE, Paul J. Hoh.

A manual of church administration setting forth the principles underlying competent administration of a Christian congregation with practical application of these principles to the multitude of problems arising in parish life. Though it is a Lutheran parish which the author has most in his mind, his counsel and suggestions will be of almost equal value to other Protestant bodies.

Price, \$2.50.

MANUAL OF PRACTICAL CHURCH WORK

For the past twenty-five years the AMERICAN LUTHERAN Magazine has published practical plans for the building of the Kingdom, plans which since have proved successful. Some of the most popular of these articles are here re-printed. Price, \$2.50.

FOUR MINUTE TALKS FOR SUPERINTENDENTS, K. L. Webb.

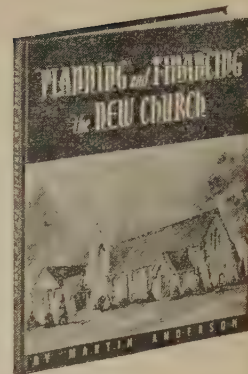
The complexity of present-day living has multiplied the problems of the church school, and every superintendent feels the challenge of his position. His earnest desire is to give, to those who come under his direction, suggestions which aid in producing stalwart character and which inspire a far-reaching idealism. The thoughts recorded in this volume express the attempt of one superintendent to share with others some ideas which, in the experience of one school, have been accorded a highly satisfactory response. Price, \$1.00.

ONE VOLUME BIBLE COMMENTARY, Rev. J. R. Dumelow, M.A.

Line by line the Bible is here commented on—nearly 1100 pages wherein the student in a moment can find concise yet comprehensive notes on any passage in the Scripture. The entirely unprejudiced scholarship with which these comments are compiled has received tribute from critics of all denominations. "More information, attractively presented, than can be found in the same amount of space in the whole realm of Bible literature."—Bishop C. R. Anderson (Protestant Episcopal), Diocese of Chicago. Price, \$3.00.

PLANNING AND FINANCING THE NEW CHURCH, Martin Anderson.

Planning and building churches is not the most important business of the Christian Church. The quest for souls is our chief task. Yet making God's House beautiful, substantial and worthy of its high and holy purpose and meeting one's honest financial obligations, are also important. This book has been written in the hope that it will enable churches to avoid errors in plan and financial procedure, to make the church a bit more conscious of church architecture and in the interest of better churches and sound financing. It is not technical, but it is rather written for ministers, church committees, theological students and church members generally. Price, \$3.00.

KNOW YOUR BIBLE SERIES, by Roy L. Smith.

In preparing these booklets of the KNOW YOUR BIBLE SERIES Dr. Roy L. Smith, an experienced religious journalist, has considered himself a reporter interviewing the scholars and asking them the questions the average reader of the Bible would like to ask. He has set down each question and then reported the answer of the scholars, translating it into popular, non-technical language and including only the points that are important and easy to remember. The result is a series of reliable, thorough, sane, clear, and above all interesting explanations of what one needs to know for intelligent understanding of the messages of scriptural writers for men today.

Order by number and title of booklet.

- I. How Your Bible Grew Up
- II. The Bible and the First World State
- III. Writing Scripture under Dictators
- IV. Refugees Who Wrote Scripture
- V. The First Bible of the Jews
- VI. Jewish Thinkers and Propagandists

Price:

Single copies, 25c each; six for \$1.40; \$2.60 per dozen.

Everyday Greeting Card Assortment

Box No. X10—"Cheer Up" Assortment. Ten attractive Scripture-text folders with get-well sentiments. Price, 50c per box.

Box No. B200—Birthday assortment. For those who want attractive birthday folders with choice sentiments. 10 folders with envelopes. Price, 50c per box.

Box Nos. 63 and 64—Everday Assortments. Ten lovely folders in this assortment; 4 get-well, 4 birthday, 1 baby congratulation and 1 sympathy. Christian sentiments and scripture texts. Price, 50c per box.

Box Nos. 30 and 40—Everday Assortment. Ten beautiful folders with scripture texts and sentiments for every occasion. Price, 50c.

Deluxe Box No. 55—New Home Assortment. Fifteen lovely folders; choice sentiments and appropriate scripture texts. There are 6 birthday; 5 get-well; 1 sympathy; 1 baby congratulations; 2 general friendship in this assortment. All are in dainty full-color offset, with fancy inserts and embossing. Price, \$1.00.

No. 550—Same assortment as above but without scripture texts. Price, \$1.00.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street

IS HISE E 68
TICNOO HLGT T.LV
RARYB REFERENCE

Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 7. FEBRUAR, 1945

NR. 6

Er du virkelig omvendt?

Af Pastor emer. P. M. Petersen, Northfield, Minn.

„Søger Herren medens hans findes, kalder paa ham den Stund han er nær.“ Esaias 55:6-11.

Der tales i den hellige Skrift om en dobbelt Søggen, den ene fra Guds Side: „Menneskens Søn er kommen at søge og frelse det fortabte“ (Luk. 19:10), og den anden findes her i vor Tekst. Og naar en søgende Frelser og en søgende Synder søger efter hinanden, da maa de to absolut mødes.

Det er ikke alene ude i Hedningelande, at Mennesker vil frelses uden Omvendelse; det samme er ogsaa Tilfældet her i de kristne Lande og indenfor vore Menigheder. De allerfleste i vore Menigheder vil nok være frelste og salige, men uden Omvendelse. Dersom Gud vilde overflytte disse Mennesker med alle deres Synder og Verdslighed ind i Himlen, saa vilde vist de fleste være villige, men en alvorlig og grundig Omvendelse, og et helligt Liv i Jesu Spor ifølge Guds Vilje med en daglig Forsagelse af alle Synder og onde Tilbøjeligheder, det er alt for meget; det er ikke nødvendigt, mener de fleste.

Og dog ser vi tydeligt og klart i vor Tekst, at kun da kan Hjertet gribe Naaden og Frelsen i en levende og frelsende Tro. Uden Omvendelse og Frelse vilde Himlen jo være et Helvede for saadanne Mennesker, og som de vilde ønske snarest muligt at forlade. Men der er heller ingen Fare for at de kommer der. For saadanne Mennesker er Himmelporten stænget for evigt!

Her i vor Tekst udsteder Herren en vidunderlig og salig Indbydelse til alle fattige og fortabte Syndere samt en kraftig Tilskyndelse til at komme og blive frelste af Naade i Troen paa Kristi fuldbragte Værk paa Golgathas Kors. Og vor Tekst viser tydeligt og klart Nødvendigheden af, at alle uomvendte Mennesker just oplever en saadan Omvendelse; thi her i disse Ord ser du Grunden: „**Thi mine Tanker er ikke eders Tanker, og eders Veje er ikke mine Veje, siger Herren!**“ Har du, min Ven, nogensinde standset og tænkt alvorligt over disse Ord? Og Herren fortsætter og siger: „Som Himlen er højere end Jorden, saa er mine Veje højere end eders Veje, og mine Tanker højere end eders Tanker. Med andre Ord: Alt vort eget duer aldeles ikke til Frelse, men leder til det modsatte. Og disse Herrens Ord burde være i Stand til at overbevise hver eneste en om, hvor langt man er borte fra Gud og Himlen i den uomvendte Tilstand.

Og Grunden til, at man næsten aldrig hører eller mærker noget til, at Syndere iblandt os søger efter Herren eller kalder paa ham er, at baade Unge og Gamle lever og holder fast ved deres Selvklogskab og Egenretfærdighed, og gaar efter deres egen Vilje.

Den bibelske Omvendelse og Kristendom bestaar ikke i udvortes Former, Sæder og Skikke, at gaa med uden i Sjæl og Sind at være med. Bibelens Kristendom er ikke blot en Tale med Munden, men helt og fuldt ud en Handlingskristendom. En Mand spurgte sin Præst: „Hvorfor i al Verden sidder De Aften efter Aften og hører paa disse Væk-

kelsesmøder? Alt det, der duer af det, der siges, staar jo dog i Bibelen.“

„Ja, det er netop Fejlen ved det hele,“ sagde Præsten, „vi har ladet det staa i Bibelen i Stedet for at faa det ind i vort Liv. Derfor er vort Liv, som det er.“

Guds Program for det store Underværk af Synderes Omvendelse lyder i vor Tekst saaledes: „Den ugudelige (det vil sige, den der lever uden Haab og uden Gud i Verden, forlade sin Vej, (det vil sige, slaa ind paa Guds Vej, der fører til Liv og evig Salighed), og den uretfærdige, (den, som ikke lever i Jesu Kristi Retfærdighed) han forlade sine Tanker og omvende sig til Herren, og han skal forbarme sig over ham, og til vor Gud, thi han skal **mangfoldigen tilgive.**“

Dette er en bibelsk Omvendelse, og bibelsk Kristendom. Og paa samme Tid som Gud for Jesu Kristi Døds og Blods Skyld forlader dig al din Synd, ja mere end det: Han forglemmer det altsammen; thi alle dine Synder er kastede i Havets Dyb. Det vil med andre Ord sige, at de kommer aldrig mere for Lyset.

Ligger saa alle disse Synder begravne der? Hvis ikke, er du endnu ikke et frelst Menneske; du trænger til at blive omvendt af Herren og til Herren!

Og for dig, som har erfaret en sand Omvendelse, vil dit Liv blive lige det modsatte af, hvad det før var. Vi ved alle, at Regnen og Sneen falder ned fra Himlen og kommer ikke der tilbage, men vander Jorden og gør den frugtbar og faar den til at give Grøde, og den giver Sæd til at saa og Brød til at æde. „Saa skal mit Ord være,“ siger Herren, som skal udgaa af min Mund, det skal ikke komme tomt tilbage, men skal gøre hvad mig behager, og hvad jeg sender det til, skal lykkes for det. Hvad Herren sender sit Ord til, skal lykkes for det, baade til Vækkelse, Omvendelse og Helliggørelse. Giv det Rum i dit Hjerte, som Sæden i Jorden, saa det vander dit Hjertes haarde og fortrørede Jordbund, og gør den frugtbar, ligesom den tilsaaede Mark.

Nu gælder det altsaa om for den enkelte at søge Herren, medens han findes, nemlig naar han søger dig. Saalænge han søger efter dig, er det muligt for dig at finde ham. Men vi ved jo ogsaa nok fra Herrens Ord, at Herrens Aand skal ikke trætte med Mennesket evindeligt, og at din Naadetid faar Ende. For manges Vedkommende er deres Naadetid udløben længe før deres Dødsdag.

Og det næste, som Herren her i Teksten, saa kraftig tilskynder os til, er, at kalde paa ham medens han er nær. Dette hører med til at søge Herren paa ret Maade. Hvor-naar er Herren nær?

Det er han, naar du sidder under Ordets Forkyndelse eller naar du aabner din Bibelbog og læser hans Ord under Bøn, da er han nær dig og forsøger at overtale dig til at lade ham frelse din Sjæl. Og dersom du giver ham Lov

til at frelse din Sjæl, kan du sige med Profeten: „Herre! du overtalte mig, og jeg lod mig overtale“ Jer. 20:7.

Vi læser i Sal. 50:15: „Kald paa mig paa Nødens Dag og jeg vil udfri dig og du skal prise mig,“ siger Herren. Naar et Menneske bliver alvorlig vakt og kommer i dyb Syndensød, skal jeg sige, der er Nød paa Færde; da ser man Himlen lukket over sig, og Helvede aaben under sig. Hele vort Synderegister taarner sig op omkring En og man finder sig blottet for den levende Tro paa sine Synders Forladelse. Da er det Tid at søge Gud for ramme Alvor og kalde paa ham fra Hjertets Dyb.

O, hvor det da er saligt, at faa Hjertets Øje opladt for, hvad Herren siger i det samme Vers: „**Og jeg vil udfri dig, og du skal prise mig.**“ Jeg takker min Gud i denne Stund, fordi han ved sin Aand skænkede mig arme Synder denne uudsigelige Naade for sin Søns Skyld.

Ven, har du gjort samme velsignede Erfaring? Hvis du har saa **til Lykke!** thi da er vi paa samme Vej!

Ikke Selvforbedring, men Omvendelse alene paa Ordets Grund bestaar deri, at man gør som Konen sagde, da hun blev spurgt, hvorledes det gik til, at hun blev et troende Menneske.

„Jo, det gik saaledes til, at jeg slap alt jeg havde og lod mig selv falde lige ned i Frelserens aabne Favn!“

Da kan det med Sandhed siges om et saadant Menneske, at det omvendte sig til Herren, og vedkommende faar erfare, at Gud er meget rund til at forlade!

En eller anden siger maaske: Saadan har jeg det ikke!

Men du kan faa det saadan i denne Stund, dersom du vil slippe alt, alt dit eget, og lade Jesus udføre sin Frelsergerning i dit Hjerte nu. Thi snart kommer Natten.

Og førend Nat skal Porten lukkes i,
kom ej du før, da er alt Haab forbi.
Rum, Rum, intet Rum,
Da findes nu for dig! —

Fastelavnssøndag

DAABENS NAADE

Af Biskop B. J. Fog

Da kom Jesus fra Galilæa til Jordanen til Johannes, at døbes af ham. Men Johannes formeente ham det, og sagde: Jeg haver behov at døbes af dig, og du kommer til mig! Men Jesus svarede og sagde til ham: Tilsted det nu, thi saaledes bør det os at fuldkomme Alt, hvad Ret er. Da tilstedte han ham. Og der Jesus var døbt, steg han straks op af Vandet; og se, Himlene aabnedes ham, og han saa Guds Aand fare ned som en Due, og komme over ham. Og se, der kom en Røst fra Himlene, som sagde: Denne er min Søn, den Elskelige, i hvilken jeg haver Behagelighed. Matth. 3:13-17.

Kort førend de Ord, der nu ere forelæste, er der fortalt, hvorledes Johannes vidnede for dem, der kom til ham: „Jeg døber vel med Vand til Omvendelse, men den, som kommer efter mig, er stærkere end jeg, hvis Sko jeg ikke er værdig at bære; han skal døbe eder med den Hellig Aand og Ild“ (Matth. 3:11). Med denne hans Tale for Øje vil det være os let at forstaae, at han forsøgte at afholde den Herre Jesus, der kom til him, fra at lade sig døbe af ham. Det var jo den Stærkere, der stod for ham, det var jo den, der havde Magten til at døbe med Aand og Ild, der begærede hans Vanddaab. Og han døbt jo til Omvendelse. Men den, som var kommen til ham, trængte ikke til Omvendelse. Hellig og reen, som han stod der, var han jo selv Vejen, til hvilken andre skulde vende om, var han den, der selv kunde give Syndernes Forladelse og et evigt Liv. Hvorfor forlangte da Jesus Daaben? hvorfor svarede han, da Johannes formeente ham det, og sagde: saaledes bør det os

at fuldkomme alt, hvad Ret er? Hvorfor var det da Ret, at den Stærkere kom til den Svagere, at den som havde Daabens Gave at give, blev døbt af den, der kun havde Daabens Forpligtelse at foreholde? En af Kirkens Lærere fra den allerældste Tid har sagt, at Johannes vel døbt ifølge Guds Anordning, men ikke i Guds Kraft. Disse Ord giver os en god og sand Forklaring. Den Herre Jesus var jo ikke kommen for at opløse Loven, men for at fuldkomme den (Matth. 5:17). Han var jo lydig i alt indtil Døden paa Korset (Phil. 2:8). Derfor var det Ret for ham ogsaa at underkaste sig den Anordning, som Gud havde anvist og anbetroet sin Tjener Johannes. Derfor var det Ret for den at udrette det Ærinde, som hans Gud og Herre havde overdraget ham. Men naar Menneskene gøre, hvad der er Ret for dem, da gør Gud, hvad der er Ret for ham, at aabenbare paa dem sin himmelske Magt og sin guddommelige Kærlighed. Det gør vor Gud altid paa forskellig Maade for dem, ham lyde. Men her, hvor det var hans Eenbaarne, gjorde han det paa overordentlig og vidunderlig Maade. „Da Jesus var døbt, steg han straks op af Vandet, og se, Himlene aabnedes for ham, og han saa Guds Aand fare ned som en Due, og komme over ham. Og se, der kom en Røst fra Himlene, som sagde: denne er min Søn, den Elskelige, i hvilken jeg har Behagelighed.“ Dermed havde Faderen udraabt Kongesønnen, som den, der kunde forkynde de himmelske Ting, og bære Menneskenes Sag frem for den himmelske Trone, efterdi Himlene vare aabnede for ham, havde udraabt ham som den, der taledes og handlede udaf den Aand, der var neddalet over ham, udraabt ham som den, der havde Faderens Velbesag, saa at al Magt var given ham i Himlen og paa Jorden, saa at hvad Faderen gør, det samme gør og Sønnen, og ligesom Faderen opvækker Døde, og gør levende saa gør og Sønnen levende, hvilke han vil (Joh. 5:19, 21). Derefter gik Sønnen ud i Tjenerskikkelsen at forkynde Rigets Evangelium. Da staaer der udtrykkelig, at han selv ikke døbt, men hans Disciple døbt (Joh. 4:2). De døbt med Johannes-Daaben, døbt til Syndernes Bekendelse og til Omvendelse. Men da Herren var korsfæstet og begravet, og da Graven ikke kunde holde ham, han gik ud at bringe Liv og Opstandelse for Dagen, da gav han sine Disciple Befaling at døbe alle Folk i Navnet Faderens og Sønnens og den Hellig Aands (Matth. 28:19). Saasnart de da selv vare døbt paa Pintsefesten med den Hellig Aand da opfordrede de enhver, der hørte dem, til at lade sig døbe i Jesu Navn til Syndernes Forladelse, og til sagte dem den Hellig Aands Gave (Ap. Gr. 2:38). Og saaledes er det fremdeles sket herefter. Og nu kunne vi vist, naar vi btænke dette, faa et klarere Svar paa, hvorfor Jesus kom til Johannes, den Stærkere til den Svagere, for at døbes af ham. Som den Herre Jesus ikke opløste Loven, men underkastede sig den, og opfyldte den, og derved fuldkommede den fra Retfærdighedens Lov til den evige Kærligheds Lov, fra Vogstavens Lov huggen i Sten til Aandens Lov skreven i Hjertets Kødtafler, saa opløste han ikke Johannes's Vanddaab, men idet han selv underkastede sig den, og gik ind i den, saa forvandlede den til Daaben i Aand og Ild, forvandlede den til en Gave af hans Naade. Og saaledes ville vi da prædike om Daabens Naade.

I sin udvortes Skikkelse er der intet mere uanseeligt end vor Daab. Der er Døbefonten med sit lidet Forraad af Vand. Der er et skrøbeligt Menneske, selv undergivet ikke blot Forkrænkkelighedens Vilkaar, men sukkende, hvis han er oprigtig, i dette Dødsens Legeme. Der er et Barn, baaren frem paa en Kvindes Arm for at overøses af Vandet i den treenige Guds Navn. Og dog, om vi vilde standse herved, ville vi ikke være uden Svar til dem, der vilde spørge os, hvortil den skulde nytte. Vi ville svare, at det er Guds Befaling og Anordning. Og det er aldrig uden

Nytte at underkaste sig Guds Befaling, ogsaa naar vi ikke vide, hvorfor han bød det saaledes og ikke anderledes. Det er aldrig uden Nytte og Velsignelse at fuldkomme hvad Ret er, at være lydige imod ham, hvem Riget og Magten og Æren tilhører. Fremdeles døbes vi i Navnet Faderens og Sønnens og den Hellig Aands. Dette vil jo sige, at vi døbes til Forpligtelsen at tro paa den treenige Gud. Og det er aldrig uden Nytte, uden Velsignelse at være under en stor og hellig Forpligtelse. Vi lære det ikke i Jesu Kristi Kirke, at den højeste Røst, der lyder i et Menneske, er denne: „du skal“; men vi lære det, at den højeste og dybeste Røst, den, hvortil et Menneske skal naa op, at han kan høre den i sig, og vidne den om sig, er denne: „Jesu Kristi Kærlighed tvinger mig.“ Dertil skulle vi naa op, men dermed kunne vi ikke begynde i denne Verden, hvor Menneskene fødes i Synd og undfanges i Skyld. Ja selv til det første Menneske, førend der var nogen Synd og Skyld, lød jo Budet uden nogen anden Forklaring: du maa og du maa ikke. Alt sandt Menneskeliv, alt villende Menneskeliv maa begynde med Forpligtelsen, maa begynde med, at Røsten lyder til det og i det: du skal. Førend det er muligt at give nogen Forklaring, der kunde vække Lysten og Kærligheden til det, der bydes, maa al Opdragelse begynde med, at der tilholdes og bydes, at gøre dette, fordi det er Ret, at der forbydes at gøre dette, fordi det er Uret. Derfor har jo Gud ordnet det saaledes, at Mennesket fødes som Barn, fødes svagt og magtesløst, og lægges i de Stærkeres og Mægtigeres Haand, og det lige fra Begyndelsen maa føle, at det er nødvendigt at lyde, at der lige fra dets Indtrædelse i Livet maa være en Frygt over det. Saa døbes vi til at forsage Djævelen og al hans Gerning og al hans Væsen, og til at tro paa den treenige Gud, døbes til en hellig Forpligtelse paa, hvad vi skulle flye og hvad vi skulle gøre. Og der er en Velsignelse i ej blot at have en Forpligtelse over sit Liv til hvadsomhelst det er sandt, hvad der er ærbart, hvad der er retfærdigt, hvad der er rent, hvad der er elskeligt, hvad der har godt Lov, enhver Dyd og enhver Hæder (Philp. 4: 8), men at have en Forpligtelse over sit Liv til at holde sig til selve den Evige og Hellige, der er Grunden og Lovgiveren for alt dette, og til at flye og skye Fjenden, alt det Ondes Ophav. Vi bedaare os ikke derved, vi mene ikke, at derved, at vi ere døbt, er Mørkets Fyrste kastet ud, saa han ikke længer har nogen Magt og Indflydelse, at derved den treenige Gud er grundfæstet i Hjertet i Tro og Lydighed. Men vi mene, at det er godt for et Menneske at være bunden ved en hellig Forpligtelse, at være indviet til en Kamp ikke med dette eller hint Onde, men med det Ondes Fyrste, at være indskreven imellem selve Guds Tjenere og Stridsmænd.

Var da Daaben ikkun dette, Guds Bud og Befaling, forkyndt ved Sønnen, hvem Faderen udsendte, da skulde den ogsaa saaledes være os vigtig, dyrebær og hellig. Men nu have aabenbart Apostler og Disciple, der fra Begyndelsen paa deres Herres Befaling gik ud at prædike og at døbe, betragtet den som noget mere og større. De have knyttet Syndernes Forladelse og Aandens Gave til den (Ap. G. 2: 38; 22:16). De have nævnet den som Igenfødselsens Bad og Fornyselsen i den Hellig Aand (Tit. 3:5). Og saaledes vidne vi endnu derom i Jesu Kristi Kirke. Vi vidne det ikke i den Mening, som om der i det lidet Vand laa en Magt til at aftvætte Synden og give en god Samvittighed, ikke i den Mening, som om et syndigt Menneske, var han end nok saa troende, from og oprigtig, skulde kunne tage Guds Hellige Aands Gave i sin Haand, og ligesom overføre den paa en anden. Men vi vidne det i Fortrøstning til, at naar vi gøre Guds Befaling, saa lader han ikke vor Gerning være forgæves, men saa giver han sin Naade dertil. Og derfor, tænker jeg, kom vor Herre Jesus til Johannes's Daab, for at

det skulde kendes paa ham, der i alt skulde være Faderens Aabenbaring, hvad Gud i Daaben vilde skænke os, saa at den Herre Jesus ogsaa her vilde være den Førstefødte iblandt mange Brødre (Rom. 8:29), alle deltagende i den samme Naade. Thi som Himlen aabnedes over den Førstefødte, som Aanden steg ned, som Røsten fra Himlen forkyndte ham som Guds Søn, i hvilken Faderen har Velbehag, saa sker det ogsaa dem, hvem han i sin Naade antager til sine Brødre. Over os hvælver sig den synlige Himmel som et sluttet Laag, snart lys, smilende og straalende, snart mørk, ængstende og truende. Vi vide det vel ogsaa af den naturlige Menneskekundskab, at det ikke er saa, som det synes, at denne synlige Himmel ikke er en lukket Hvælving, men derimod det uendelige Rum. Men selve denne Uendelighed er lukket og sluttet tæt sammen med Nødvendighedens Laas og Lænke. Udeltagende og ligegyldig, hæver den sig over os, lige lys, smilende og straalende, om den breder sig over unævelig Jammer og Ve, lige mørk, ængstende og truende, om den trækker sig samme nover Menneskens Jubel, eller den stille Sjæls fromme Glæde. Ingen Bøn, ingen Angers Taare trænger igennem den. Den har kun eet Svar paa alt, det at enhver Aarsag har sin Virkning, at derfor, hvad der er gjort, forbrudt, eller forsømt, bliver et Led i Nødvendighedens Lænke, der aldrig kan brydes eller løses. Saaledes er den Himmel, hvorunder vor Moder har født os. Men i Daaben aabnes en ny Himmel for os, Evangeliets Himmel med Guds frie Naade, med Øjet, der skuer ned paa Jorden, og er et deltagende Vidne til Menneskenes Glæde og Ve, med Øret, der bøjer sig for at lytte efter de Klagendes og Angrendes Bønner, med Hjertet, der forbarmer og antager sig, med Haanden, der udstrækker sig for at frelse og hjælpe, Evangeliets Himmel med de lyse Boliger, der vente paa de Troende og Haabende, hvor der er Glæde over een Synder, der omvender sig. Og alt dette, som intet Øje har set, og intet Øre har hørt, og ikke er opkommet i noget Menneskes Hjerte, men hvad Gud har beredt dem, som ham elske (1 Cor. 2:9) det vilde vi visseligt ikke kunde fatte, forstaa og tilegne os med den Aand og det Sind, hvormed vi komme ind i denne Verden, undfangne som vi ere i Synd, fødte i Skyld. Thi det sandelige Menneske fatter ikke de Ting, som høre Guds Aand til; thi de ere ham en Daarlighed; og han kan ikke kende dem, thi de dømmes aandeligen (1 Cor. 2:14). Men ved Daaben delagtiggøres vi i den Aand, som hører til Guds Rige, og som har taget Bolig i Jesu Kristi Kirke, den Aand, som er af Gud, paa det vi kunne kende, hvad der er os skænket af Gud (1. Cor. 2:12). Formedelst Daaben kunne vi i al vor Skrøbelighed dog sige: vi have Kristi Sind (1. Cor. 2:16). Og derfor vidner Guds Aand med vor Aand, at vi ere Guds Børn, og dersom vi ere Børn ere vi jo og Arvinger, nemlig Guds Arvinger og Kristi Medarvinger (Rom. 8:16, 17). Røsten over Jordans Vande udgaar ogsaa fra den aabnede Himmel over vor Daab, Røsten, der forkynder Barnerettighed hos Gud, der forkynder hans Velbehag. Gud giver dig ved din Daab og besegler med et helligt Pant din Ret til at sige: Det er altsammen mit. Evangeliets Himmel med alle de hellige Historier, alle de naaderige Forjættelser, alle de lyse Haab, med Pladsen i de mange Boliger, det er altsammen mit. Og Aanden, der stiger ned fra Himlen for at forklare det altsammen, den er min, den vidner med min Aand, at jeg er et Guds Barn. Alt dette har min førstefødte Broder vundet og erhvervet mig, og Gud og Faderen har ladet mig gaa i lige Arv med ham, og gjort mig delagtig i det altsammen. Det er skænket mig i min Daab; thi da Mennesker gjorde, hvad der var Ret for dem, adløde Guds Anordning og Befaling, da gjorde Gud, hvad der er Ret for ham; og for ham er det

altid Ret, at give dem, ham lyde, det Største, Herligste og Saligste.

Saadant Vidnesbyrd give vi den hellige Daab. Men hvilken Virkelighed svarer nu dertil? Hvormange ere ikke døbt med Daabens Vand, ogsaa døbt i den treenige Guds Navn, paa hvilke der intet Mærke er af, at de ere døbt i Ild og den Helligaand? De kaste næppe et Blik op til den stjernefyldte Himmel, endsige at de skulde søge at trænge igennem den frem til ham, der boer i det beundringsværdige Lys. De ere ganske trælbandne til Jorden, til dens sandselige Lyst og dens sandselige Bekymring. Den Aand, der driver dem, er Kødets Villie og Øjnenes Begæring. Den Arv, der lokker dem, hedder Gods og Penge, og de forstaa næppe deres Længsel, der sukke efter at faa Del med Guds Børn i den himmelske Arv. Hvad har da Daaben nyttet dem? Har den været andet end et udvortes Tegn uden Kraft og Virkning? — Jeg vil spørge igen: hvorfor ville I dog ikke forstaa, at al Gave til Mennesket beror paa, at det vil modtage den? Er det da kun et Tegn, og ikke en virkelig Gave, at du er et Menneske, at du ikke blot bærer denne menneskelige Skikkelse, men har Tankens, Hjertets, Villiens Kraft og Formue? Og dog hvormange kaste ikke selve deres Menneskelighed bort og træde den under Fødder, hvormange have nedværdiget sig selv langt under Dyret? Er det ikke en Velsignelse at være Barn af en hæderlig Fader og opdraget af en from Moder, fordi mange have foragtet deres Faders Lov og gjort deres Moders Tugt Skam. Ja, saaledes staar det vistnok ogsaa i Menneskenes Magt at foragte Guds Naadegave i den hellige Daab og gøre den Skam. Men selv derved kunne de ikke gøre Guds Naadegave til intet. Da hin Søn i Lignelsen havde fortrædet alt sit Arvegods i et ryggesløst Levnet, og det saa kom ham ihu, hvor godt der var i det forladte Faderhus, hvilken Overflod der var paa alle gode og skønne Gaver. medens han hungrede i et fremmed Land og begærede at mættes af Dyrenes Føde, da vendte han jo tilbage. Det var jo dog endnu hans Hjem, hans Faders Hus, hans Barndoms Sted. Og da han stod foran den forladte Fader, hvis Godhed han saa skammelig havde misbrugt, da sagde han dog ikke: rige Husbonde! mægtige Herre! men han sagde, som han var vant til at sige det fra sin Barndom: Fader! Thi eet var der, som ikke kunde forandres. Godset kunde forødes, Rigdommen kunde blive til hungrende Fattigdom, det uskyldige Liv til et ryggesløst Liv. Men dette kunde jo ikke forandres, at denne var hans Fader. Og Fadernaturen kunde jo heller ikke fornægte sig. Han maatte ile den fortabte Søn imøde, han maatte tage ham i sin Favn, han maatte gøre Fest og Glæde i sit Hus, fordi Sønnen, der havde været død, var bleven levende, fordi han, der havde været tabt, var bleven funden. Skulle vi da tro Guds Faderlighed mindre til end et Menneskes? Eller skulle vi tro, at vor Løgn og Utroskab kan gøre Gud til en Løgner og hans Trofasthed til intet? Nej, har Gud engang kaldet dig ved Barnenavn, har han givet dig Ret til at kalde sig Fader, ak! du kan handle ilde med dit Barnenavn, du kan gøre, at din Faders Navn bespottes for din Skyld, du kan forøde den rige Del af Arven, som han gav dig forlods ud. Men du kan ikke gøre det om, at han har kaldet dig Barn, at han har tilladt dig at kalde sig Fader. O, om du kom fra de vildeste Veje, fra de ødeste Ørkener, om du istedetfor det hvide Klædebon, som han gav dig, bærer de smudsige og de mest forrevne Pjalter, du skal dog ikke kalde ham strenge Herre; men du skal falde ned for hans Fod og sige: Fader. Og hans Faderlighed kan og vil ikke fornægte sig. Han har jo ladet os sige ved ham, der bød os, at vi skulde døbes i den treenige Guds Navn, at der er Glæde i Guds Himmel over een Synder, der omvender sig. Visselig, mine Brødre og Søstre, skulle vi ikke tage vor Arv og forøde den

mellem de Ryggesløse, visselig skal det, at vi have Guds Rige til vort Hjem, at vi have den vidunderlige Ret at kalde Himlens Skaber og Herre vor Fader, binde os til dette Hjem, og være os en daglig Tilskyndelse til at tjene Gud og Faderen i alle Ting. Men har nogen glemt det, har nogen forvildet sig langt bort fra Hjemmet til vilde, øde, forfærdelige Steder, han skal, han tør dog ikke tvivle om, at hans Daabs Ret staar ved Magt til endnu at kalde Gud Fader, og i dette Navn er det jo alt indeholdt, Forbarmelsen, Antagelsen, Syndernes Forladelse, og Glæden over den, der omvender sig. Men om nogen skulde mene, at han altid har været i Faderens Hus og tjent ham alle Dage, og han glemte det ene, at det var altsammen bleven ham tildel ved Naade, at det var stor Naade, at Faderens Hus var blevet hans Hjem, stor Naade, at han var blevet bevaret deri, og stor Naade, at han daglig havde levet af Husets velsignede Gaver, da var jo denne Glemsel selv en forfærdelig Forvildelse ud til Hovmodets øde, tørre, gølge Steder, og der er intet andet at bede eller ønske for saadan en Sjæl, end at den dog maa gaa i sig selv, og faa Øjet op for, at det eneste, den har at fortrøste sig til, er Retten til at falde for sin Guds Fod og sukke: Fader. Eet er frygteligt, om et kristent Menneske saaledes kunde dø, saaledes kunde fortabes, at han glemte, at Gud er Fader, at han kun ihukom, at Gud er, for som Djævlene at skjælve (Jac. 2:19). Ak! vi have jo nok at skælve for, naar vi betænke vor egen mangehaande Skyld og Uværdighed; men desto fastere lader os holde ved vor Daabs Ret, som ikke er vor Gerning, men vor Herre Jesu Naade, ikke at vi have udvalgt ham, men at han har udvalgt os (Joh. 15:16).

Skulde vi da ikke takke Gud, at vi selv som spæde Børn ere baarne til Daabens lidet Vand, og at vi endnu kunne bringe vore Spæde did? Der er jo dog ingen Tid, hvori de skulle være uden en hellig Forpligtelse, og da den helligste og største. Der er jo ingen Tid, hvori vi kunne ønske, at de skulle være uden Guds Aand og Barnerettighed i Himlen. Naar vi foreholde dem Evangeliets hellige Historier, dets dyrebare Forjættelser, da skal det dog ikke være som noget, de staa udenfor, men som det, om hvilket vi kunne sige til dem: alt dette er eders; eders førstefødte Broder har forhvervet det, eders Fader har skænket eder det. Og, ak! kunne vi vel bestemme Dagen for den første Udflugt paa de vildene Veje? og naar vi da søge at lede dem tilbage, skulle vi da kun lære dem at bede os om Forladelse, eller skulle vi ikke lære dem at sukke:

Fader i Himlen, jeg har syndet imod dig? Lovet være Du, min Gud, at jeg har lært det fra min Barndoms Dag paa min fromme Moders Skød. Siden lærte jeg mange Ting, som jeg gerne vilde glemme. Men naar jeg dog slet ikke kan glemme det, lovet være Du, min Gud, at jeg dog ikke skal være ene om det, men at jeg kan glemme det i din Faderligheds Favn, idet jeg for Jesu Skyld, der har udvalgt mig i min Daab, kan falde ned for din Fod, og sukke: Min Fader! Amen!

Efterskrift. I en lille Samling „Prædikener mellem Jul og Fasten“, udgivet af Forfatteren Aar 1867 læste vi denne Prædiken over Daaben til Fastelavns Søndag. Den gaar dybt ind i det Naadens Kildevæld vor Frelser har opladt for os i dette herlige Sakrament. Bruun Juul Fog var født d. 11. Marts 1819 i Stege, Sjælland, som Søn af en Kaptajn. Denne døde tidlig og Moderen opdrog Børnene i Guds frygt. Bruun blev Student 1837, teol. Kandidat 1843, Adjunkt i Roskilde, Præst i Nestelsø, 1847-56, Kapellan og Præst ved Holmens Kirke, Kbh. til 1881, saa Biskop i Aarhus og blev sin Ven, Biskop Martensens Efterfølger som Biskop paa Sjælland 1884-95. Han døde 1896. (Han var gift med en Bondo, Søster til Præsterne Bondos Bedstefader, saavidt vi kan udregne. Red.)

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

HJEMMEMISSIONSRAAD INDVARSLES

Den forenede Kirkes Hjemmemissionsraad indvarsles her-ved til Møde paa Dana College, Blair, Nebraska, d. 15de Februar, 1945, Kl. 10:00 Formiddag.

KREDSFORMÆND OG KIRKERAAD

Den forenede Kirkes Styrelse og Kredsformænd afholder Møde paa Dana College d. 16-18. Februar.

ORDINATION

Ordination af dette Aars teologiske Kandidater vil finde Sted i Blair, Nebraska, Søndag d. 18de Februar Kl. 3:00 Eftermiddag. Præsterne af Dana College og Trinitatis Seminariums Board of Trustees indvarsles til at møde sammen med Kirkeraadet og Kredsformændene d. 16-17de Februar for at handle paa Ministeriets Vegne med Hensyn til Kandidaternes Ansøgning om Ordination. Dette er i Overensstemmelse med Aarsmødets Vedtægt.

N. C. Carlsen, Formand.

Næste Søndag er Offerdag for den nye Børnehjemsbygning ved Indianermissionen i Oaks, Okla., ifølge Aarsmødets Vedtægt. Maalet er \$35,000, hvoraf vore Kvindeforeninger har lovet de \$20,000. Der er nu 45 Børn paa det gamle Hjem, som er alt for lille og forældet for saa stor en Gerning. Lad det blive et Allemandstag igen! Her staar Pastor og Mrs. Vammen med deres store Børneflokk og beder...

En dansk Julehilsen fra Albert Lea, Minn. Jul! — hvilket kært Ord — og dog! Hvad gemmer dette Ord ikke i sig for os alle. For Børn og Unge er det Forventning, og for vi ældre Minder, Minder saa rige, at de varmer helt ind i Hjertet, naar vi tager dem frem. Det er som vi synger i Sangen: „Der er noget i Luften — jeg ved ikke hvad, Som Julen derhjemme, derhjemme hos Moder engang.“

Vi havde her i Albert Lea en god Jul — trods alt. Det er som om Gud i Juletiden giver os Evne til at lægge alt det, der trykker, væk, saa vi kan være glade. Og det er Jul fordi Jesus er en personlig Gave til os fra Gud, at vi ogsaa kan glæde os over alt det omkring os. Vi havde i vor Kirkes Undersal en god dansk Julefest, saadan rigtig med noget af den danske Feststemning over sig. Salen var pyntet saa pænt, med Juletræ ude paa Gulvet og Masser af Lys og Gran, hvor der var Plads til det; saa det hele var „i Festens Tegn.“ Efter Salmesang og Juleevangeliet holdt Pastor Girtz et interessant Foredrag om vore danske Salmedigtere. fortalte os lidt om hvor meget de har givet os i vore smukke Julesalmer. At det paaskønnedes, hørtes paa Sangen, alle sang med sand Begejstring i Stemmen. Pastor Edward Hansen med Frue, Moder og Svigermoder gjorde os den Glæde at være med os den Aften. Vi var meget glade for at hilse paa Fruen for første Gang og ved at have Pastor Hansen iblandt os igen. Interessant var det ogsaa at lytte til hans Foredrag, hvori han bl.a. mindede os om den danske Martyrpræst Kaj Munk. Tak for det, Pastor Hansen! Saa havde vi en smuk svensk Julesang og Pastor Hansen sang „Den yndigste Rose er funden“. Saa sang vi alle igen og gik i Kreds om Juletræet — en herlig dansk Skik. Derefter satte vi os til de pænt pyntede Kaffeborde, Farverne var holdt i Rødt og Hvidt, med Lys og Gran, danske Kringler med Dannebrogssflag paa, Klejner og Smaakager saa helt indbydende ud — og det svandt da ogsaa helt godt baade i Kaffekanderne og Fadene, saadan rigtig paa dansk Julemaner. Derefter blev der af vor „Toastmaster“ — (paa godt Dansk, Skaaldirigent, og bibelsk, „Køgemester“ Red.) — kaldt paa flere af de tilstedeværende, og det var interessant at høre hvad hver havde at sige, det mindede os om andre Juleoplevelser. Ja, vi havde en god Aften og vi siger vore Præstefolk Tak fordi de sidste Aar gav den danske Sudankreds Ideen om at indbyde til dansk Juletræsfest; ogsaa Tak for det store Arbejde de begge yder for at gøre det festligt for os. Vi haaber at Fremtiden vil bringe os mange gode danske Julefester.

Hermed vil jeg gerne sende en Hilsen til alle Læserne og til Redaktøren. Vi glæder os til at faa møde mange af Jer ved Aarsmødet her i Juni.—Venligst, Mrs. Jens M. Jensen.

E.S. Vor Korr. Deppe Jensen var desværre syg i Julen, derfor denne Hilsen. Han er dog bedre nu og der kommer nok snart fra ham mere om hvad vi ellers foretager os her i Albert Lea.

Fra Minneapolis meddeler vor Korr., N. G. Hansen:

Atter er et af Immanuels Menigheds ældre Medlemmer blevet kaldt hjem til Hvilen hisset, nemlig Mrs. A. P. Andersen. Dorteia Hansen var hendes Pigenavn, og hun var født i Jylland den 26. Sept. 1867. Omkring Aar 1890 kom hun til Minneapolis, hvor hun sluttet sig til den Gang nystiftede Immanuels Menighed. Den 3. Febr. 1893 blev hun gift med Mr. A. P. Andersen, der sammen med en adopteret Søn overlever hende. De havde saa, efter et langt lykkeligt Samliv — den Glæde i 1943, sammen med Venner, at kunne fejre deres Guldbryllup. Men nu kom saa Skilsmis- sen ganske pludselig, idet hun paadrog sig en stærk Forkølelse, der hurtig gik over til Lungebetændelse og i Løbet af nogle faa Dage endte med Døden.

Ved Sørgegudstjenesten i Immanuel's Kirke talte Pastor Edward Hansen i Tilknytning til Joh. 3:14-15, hvorefter de jordiske Levninger førtes til Hillside Gravplads, hvor hun nu hviler til Opstandelsens Morgen ved siden af sin Broder Peter Hansen, der gik forud for nogle Aar siden. De sørgende Efterladte, særlig den alderstegne Ægtemage, der nu er stillet ene, har Venners dybe Medfølelse.

Af et Par Breve. Min Tak er kun ringe for al den gode Læsning L. U. bringer mig hver Uge. Jeg sender Dem \$2.00 og haaber De vil sende det, hvis De kan, for der kan komme Forhindringer for os alle. Men, Pastor Jensen, jeg har ikke været i Kirke i mange Aar. Lemmerne har været svage; derfor er jeg saa glad ved Bladet, hvor jeg kan følge med i Kirkens Gang og læse Guds Ord, en Sang eller Salme, et Par Ord fra nogen jeg har kendt. Der er tidt Dage, da jeg slet ikke kan taale at læse; det er Nerverne. Saa maa jeg hvile mig et Par Dage og saa bliver det bedre igen. Naar blot jeg kan gaa rundt i Huset ved en Kæp og læse lidt i mine Blade og Bøger, saa siger jeg Gud Tak. Ja der er saa meget at takke for hver Dag, selv om der er meget der trykker. Een af mine er i Frankrig, een her. Min Fødeby var Ringkøbing i Jylland. Kristine P. Hansen, Hardy, Nebr.

Jeg sender hermed \$2.00 til Fornylse af L. U. Jeg har lige læst om „de historiske Aar“ i Jan. 10 Nummeret. I alle disse Aar har jeg haft personlig Interesse i vort Kirkesamfunds Liv og Gerning helt fra dets Begyndelse. Jeg er nemlig den ældste Datter af afdøde Pastor A. Rasmussen, een af Præsterne fra den Norsk-Danske Conference, der var med til at stifte „Blair-Samfundet“ i 1884. Jeg vil ogsaa sige Tak til Bladet fordi I vedbliver med Dixens Dagbog. Alle vi, der kendte den kære Guds Mand, føler at han taler endnu omend han er død. — Vi er den eneste danske Familie i denne By og har i 18 Aar tilhørt den norske Mgh. her. Vi plejer at tilhøre Mgh. i Coulter. En kærlig Hilsen til Vennerne og maa Gud velsigne hele Luth. Publ. House Familien. Mrs. Julius J. Olsen, Belmont, Ia.

Tak, Mrs. Olsen, for dette! Pastor A. Rasmussen var i sin Tid Redaktør af det fhv. „Kirkeblad“ og vist den første saadan, der havde Lokale paa Forlagshuset. Han var Præst i Blair en Tid og senere bosat mange Aar paa sin egen Farm sydvest for Byen, hvor et Par Døtre fremdeles bor. Sønnen Victor bor her i Blair. Før sin Død for nogle Aar siden skrev Pastor A. R. en Række Livserindringer her i Bladet, som nu er værdifuldt Materiale for vor historiske Granskning. Red.)

Pastor P. G. Rasmussen meddeler til „Our Savior's G. I.s“, Chicago, at han havde en noksaa glædelig Jul hos Hæren i Italien, særlig var Breve hjemmefra oplivende for Julehumøret. Dagen før Jul, en Søndag, havde han syv Gudstjenester, saa han var godt træt, Juledag igen en stor Gudstjeneste og derefter en Begravelse, som lagde Dæmper paa Glæden. Før Jul havde han egenhændig forstørret og hvidtet hans Mødekapel, malet Bænkene, og sammen med sin Skrifer dekoreret Juletræ sent om Natten, da den Truck, som skulde bringe Træet fra Bjergene kørte fast i Mudderet. De maatte nøjes med et langnaalet Træ, der dog ikke var som et rigtigt Juletræ. Alle hans Julekort blev skaaret op for Dekorationsmateriale. Det saa ikke saa ilde ud endda.

Fra Skolen. (Af Pres. Mortons Meddelelser.) Andet Semester af Skoleaaret er nu begyndt. Nogle faa Studenter drog bort efter første Semesters Slutning og nogle nye ankom, saa der er ikke nogen Forandring i Elevantallet. Et nyt Kursus i Forretningsafdelingen er begyndt, som gives tre Gange om Ugen. — Nogle nye Gaver er modtaget i den

senere Tid. Fra Dr. og Mrs. Silas Andersen (Mpls.) kom \$50 til Student Center Fondet; det hjælper denne Sag paa Vej. Mr. og Mrs. Walter Hansen, Arlington Heights, Ill., gav \$50 til Lysbilledudstyret, og noget af det tiltrængte Materiale er bestilt, saaledes en Eastman 35mm. Camera, en Kodascope Projektør og en Lysmeter, hvilke benyttes for Undervisningen i Laboratoriet og kan ogsaa anvendes ved Sommerforedrag ude omkring. Prisen er \$125. Fra Cpl. Gunther Meyer, ved Hæren i Europa, kom ogsaa en Pengegave. Vi takker alle disse Venner for deres Venlighed. — Skolens Bibliotek blev fornylig beriget med det anerkendte Størværk „Dictionary of American Biography“, 21 Bind, som blev købt hos Am. Scan. Foundation, New York, for \$181, ca. Halvdelen af dets oprindelige Værdi. — A Capella Koret har sin første Optrædelse i Aar paa Station WOW, Omaha, d. 25. Febr. Kl. 8:30—9:20 Formiddag, som Gæster paa Dr. Browns Gospel Hour Program. Desværre kan kun to af Korets regelmæssige Numre benyttes begrundet paa ASCAP Musikforbud. Samme Formiddag vil det synge i Pella Kirke ved Gudstjenesten Kl. 11 og igen Kl. 2 i det store Joslyn Memorial Hall. Derpaa giver det en Koncert i Gospel Tabernaklet om Aftenen. — Følgende 14 Studenter er paa første Halvaars Æresliste, d.v.s. har gennemsnitlig 90 Points og over i alle Studiefag og ingen under 80, samt har udvist værdig Opførsel: Marie Johnson, Franklin Highby (Albert Lea), Eunice Carlsen, Marilyn Guyer (Blair), Ester Seybold (Columbus, Nebr), Philip Larsen (Blair), Agnes Schultz (Rutland, Ia.), John Nielsen (Albert Lea), Isabel Jacobsen (Atlantic, Ia.), Sigrid Christensen (Chicago), Doris Petersen (Racine), Delores Hansen (Chicago), Ejvind Nielsen (Standard, Alta.) og James Stone (Avoca, Ia.) — Fra 4.-8. Marts afholdes det aarlige Oplyggelsesmøde, hvortil ventes Pastor M. G. Christensen, Racine, som Gæsttaler. Venners Forbøn for dette Møde udbedes.

Salems Mgh., Brooklyn, N. Y., havde ifølge Pastor Videbecks og Kassererens Report til dens aarlige Møde en Totalindtægt gennem Aaret af \$18,600 og en Totaludgift af \$17,098; deraf gik ca. \$8000 til Byggefondet. — Et Par af Salems gamle Venner, Mr. og Mrs. C. M. Christensen, fejrede deres Guldbryllup d. 21. Jan. i Kirkens Sal under stor Tilslutning og til Glæde for det afholdte Ægtepar, der saa ofte har glædet andre, ogsaa Salem, med deres Gæmildhed. Det lokale danske Blad „Nordlyset“ har en lang Spalte om denne Fest, som Korr. siger at være det første Guldbryllup han har været med til i en Kirkesal, men finder det ganske apropos, da Bryllup og Kirke i dansk Bevidsthed jo hører sammen. Der var ca. 250 Gæster tilstede, deriblandt flere Præster, og der var mange Talere. Den første var Svigersønnen Anker Christensen (maaske den samme som i sin Tid var Student med Præstetanker paa vor Skole i Blair) og de sidste Sønnen John Christensen og Guldbryllupsgommen selv, der er Bager af Profession. — S. Sgt. Emanuel Nielsen, der har været i militær Tjeneste 10 Aar, meldes dræbt under Invasionen af Leyte Øen. En Mindegudstjeneste for ham blev afholdt i Kirken d. 21. Jan., der udtrykte dyb Medfølelse med hans Hustru og Familie. Den 11. Jan. døde Oscar Stub, der nedstammer fra Digteren Ambrosius Stub, og blev begravet fra Salems Kirke. Han efterlader sin Hustru Else Stub og to Døtre. — Pastor K. M. Matthiesen prædikede ved begge Gudstjenester d. 28. Jan. Han var i Østen for at overvære N. L. C. Konventionen i New York Ugen før.

Kansas City. Vist den ældste Dansker her paa Egnen, Lars Hansen, født i Danmark 16. Juni 1851, døde d. 11. Jan. i hans Datters Hjem her. Han og Hustru kom her til Landet i 1908; hun er død, tre Døtre og en Søn overlever dem.

Den teologiske Eksamen begyndte i Fredags og fortsætter denne Uge. Der ventes mange af vor Kirkes prominente Mænd hertil denne Uge i Anledning af de forskellige Konferencer og Ordinationen d. 18de.

Falden. 2nd Lt. Amos C. Pagh, hvis Hjem er i Omaha og som tilhørte Pella Mgh., er nu angivet som dræbt under et Slag i Frankrig d. 14. Nov. Han var før anmeldt som savnet. Han tog et Forretningskursus paa Dana College Aar 1939-40.

I tysk Fangenskab meldes Lt. Leonard D. Hansen, Winnetoon, Nebr., der var blandt de savnede i August; en tysk Radioudsendelse angav ham som let saaret og fanget, men fik god Lægehandling. Fornylig hørte hans Forældre fra ham. Han frekventerede Dana samtidig med Mr. Pagh.

Eugene, Ore. Den 15. Dec. mindedes Mgh. dens Stiftelse for 44 Aar siden. J. O. Olsen viste Lysbilleder over Scener fra gamle Dage. Gennem det afsluttede Aar er 79 nye Medlemmer optaget i Mgh. Ved Aarsmødet afsluttede Dr. Fischer sin ti Aars Tjeneste som Formand og P. M. Petersen blev valgt.

Fra Canada

(tildels efter „Kirken og Hjemmet“)

Edmonton, Alta. Sidst i Januar fejrede Ansgar Mgh. sin 15-aarige Stiftelsesfest. Saa længe er det nemlig siden, at Pastor Max Mathiesen (en Broder til Pastor K. M. M.) blev udsendt af Biskop Wegener, daværende Formand for „Dansk Kirke i Udlandet“ Foreningen i Danmark, for at optage et dansk luthersk Kirkearbejde i Edmonton. Han blev dog kun kort her. Men senere fortsattes Arbejdet under Pastor Nommesen, der ligesaa fik Støtte fra D. K. U. indtil Krigen udbrød. Som saadan maa Menigheden betragtes som Barn af D. K. U. og derfor var det rimeligt, at man indbød som Gæsttaler ved denne Lejlighed Pastor Clemens Sørensen, Vancouver, B. C., der jo er eneste Repræsentant for Foreningen herovre nu. Man havde Festmaaltid Fredag Aften d. 2. Febr. og Festgudstjeneste den følgende Søndag, med Afslutningsfest om Aftenen, ved hvilken en Fødselsdagsgave ventes fremlagt i Form af en forud tegnet Sum til Gældens Afbetaling paa Kirken. Kvindeforeningens Basar gav et godt Udbytte, saa \$100 deraf ydes til Summen og \$100 gaar til Reparation af Præsteboligen.

Dickson, Alta. Da Mgh. endnu er vakant, kom dens fhv. Præst, P. L. Thorslev fra Edmonton, hertil Juledagsaften og holdt Gudstjeneste for en stor Forsamling, ligesaa næste Dag paa Engelsk; han besøgte Crooked Creek om Eftermiddagen og Kevissville om Aftenen. Skriver Korr. H. L. H.: „Der var rigtig Jul i Luften og under Kirkens Hvelvinger i disse Dage. Det gamle Juleevangelium og de kære Jule-salmer havde en vidunderlig Klang. Man mærker, at der er noget højere og ædlere, der binder Guds Menighed sammen frem for det jordiske.“ Der afholdes Læsegudstjeneste hver Søndag Formiddag, skiftevis paa Dansk og paa Engelsk. Carl Christiansen læser af Carl Moes Prædikensamling. Møderne i Bedeugen var godt besøgt. Grundtonen var denne: „Paa Knæ, paa Knæ for Himlens Gud og alt, ja alt bli'r vel.“ — Fem af de Unge er rejst til Bibelskolen i Camrose. Mgh.s Aarsmøde blev afholdt d. 12. Jan., Harald Mogensens blev Kasserer, de andre blev genvalgt. (Der staar intet om Præstekald.)

Tilley, Alta. Julen kom med let Frost og et Snelag, der er næsten svundet igen. Pastor Schultz holdt de sædvanlige Julegudstjenester; om Onsdagen var han en 50-60 Mil ude i Ørkenen og holdt Gudstjeneste i Jenner, hvor en lille men interesseret Flok var tilstede. De burde have Betjening der. Pastoren havde et Uheld senere, idet han faldt paa Isen ved sit Hjem og fik et Brud paa det lille Ben ovenfor Fodledet. Det blev lagt i Gibs og han kom hjem fra Hospitalet straks efter for at holde sin 14. Gudstjeneste (vel nok i Julesæsonen).

Standard, Alta. Julen forløb ogsaa her smukt og godt med fyldt Kirke. Pastor M. Jørgensens fik dog ikke Lov at flytte i eget Tjem til Jul, som haabet, da man ikke fik Indlæggelsen af Varmeapparatet helt færdig. Ellers er den nye Præstebolig omtrent i Orden. Den gamle Pioner Jens Rasmussen var ikke saa rask i Julen; han har ogsaa lige passeret sin 82de Milepæl.

Winnipeg, Man. Der var megen Sang og Musik under Juleprogrammerne i Aar, takket være Mrs. K. Larsens dygtige Ledelse af et nyt Sangkor. Der var fuldt Hus ved alle Fester, ogsaa Menighedens, der var udsat til efter Nyt-aar. — Emil Christensen Familien fik det Sorgens Budskab fra den europæiske Slagmark, at Datteren Ediths Mand, Lt. Thomas Wood, var falden paa Fronten kort efter hans Ankomst dertil. — Tre Fastemøder er planlagt for Afholdelse i Præsteboligen. De unge mødes ogsaa der en Gang om Maaneden, og Konfirmationsklassen hver Lørdag.

Swan River, Man. Pastor V. Bagger fra Winnipeg kom op at holde Julegudstjeneste i Kirken og derefter Juletræsfest i Masonie Hall. Vejret var meget koldt, saa der ikke kom nær saa mange som gerne vilde; dog var det en dejlig Dag for dem, der kunde komme Kredsformanden, Pastor Theo. Hansen, var ogsaa med. Den 20. Dec. havde Danskerne en større Sammenkomst, trods Kulden, ved et Sølvbryllupsbesøg hos Mr. og Mrs. Evald Jørgensen.

Stud. teol. Hans Carlson, der betjener Mgh., er i Blair at fuldende sit Studium for Ordination d. 18. Febr., hvorefter han kommer hertil med sin Hustru og bosætter sig som Præst.

Toronto, Ont. Efter den store Snestorm et Par Uger før Jul var det en Nydelse at kunne samles igen og holde Jul blandt Venner under Sang og Ordets Hørelse i Kirken. Kvindeforeningen mindedes sin Stiftelsesdag d. 7. Dec. for 16 Aar siden ved en Festlighed. Kun tre af Stifterne var tilstede. Pastor V. W. Bondo talte over Emnet: Hvad skal der blive af dette Barn? samt takkede de trofaste Kvinder for deres store Indsats i Kirkens Opholdelse indtil i Dag. Den 4. Jan. holdt Foreningen Aarsmøde, hvor Regnskabet viste en Aarsudgift paa \$1002; saa var der endda \$472 i Kassen.

Montreal, Que. Under Gudstjenesten d. 17. Dec. holdt Pastor V. Beck en kort Mindetale for en ung dansk Sømand, Wm. Frederiksen, der satte Livet til paa Nord-Atlanterhavet i en voldsom Storm d. 19. Nov. Han blev skyllet overbord og druknede. For ca. 1/2 Aar siden blev han viet her i Kirken til en syrisk Kvinde Zadie Zakald. Hun havde ventet at han maaske kunde holde Jul her i Montreal, og saa kom Sørgebudskabet i Stedet. Mange af hendes syriske Slægtninge samledes med hende til Mindehøjtideligheden. — Den danske Julegudstjeneste var særlig godt besøgt Juleaftenssøndag og Kirken var smykket som aldrig før. Flere havde sendt Mindeblomster for deres gennem Aaret afdøde Kære. Ved Børnenes Fest d. 31. Dec. var der fuldt Hus igen.

Fortalt og oplevet

MINDEBLADE FRA MISSIONÆR JENS DIXENS LIV OG VIRKE

Som optegnede i hans efterladte Dagbøger
Udarbejdet af Pastor Mathias G. Christensen,
Racine, Wisconsin, specielt for „Luthersk Ugeblad“

(Fortsat)

Den 20. Sept. 1923. Tre Uger er hengaaet siden jeg sidst betroede mig til Dagbogen. Efteraaret er begyndt. Vi har nu Efteraars Jævn døgn. Frosten har hvidnet Marken; og saa Majs en bleget af. Natten til Fredag, den 14. Sept., havde vi den første Frost der dræbte alle saftige Planter. O, een Frostnat, hvad kan den ikke gøre!

Jeg har hørt fra Drengene i N. Dak. De er nu færdig med Tærskningen, og vil nu paa Skole. Den 18. Sept. begynder Skolen i Grand Forks, hvor Henry tog hen.

Sidste Søndag var jeg i Wesley. Einar Andersen vilde tage mig derop i sin Automobil, men vi naaede ikke længere end til Goodell; saa gik der noget i Stykker. Jeg maatte saa telefonere til Johannes Mikkelsen, og han kom og tog mig til Wesley. Vi naaede frem til Middag. Man havde ventet mig hele Formiddagen. De havde Høstfest. Om Eftermiddagen talte en engelsk Præst over Ordet „Hvad et Menneske saar skal det ogsaa høste.“ Om Aftenen var der en stærk Regn. Jeg talte over Joh. 7:37: „Om nogen tørster, han komme til mig (Jesus) og drikke.“

Jeg blev i det gamle Hjem hos Mrs. Skov om Natten, til ligemed Johannes Mikkelsen. Det er et underligt Sted, der i Wesley! Hvilke aandelige Kræfter er her ikke? Der er Jørgen Skov og hans Hustru, Ole Flom, og Mrs. Grace Skov Poulsen. Jeg misunder næsten den lille Menighed saadanne Kræfter! Og vi her har saa faa Kræfter! Men maatte vi bruge de faa vi har!

Den 10. Sept. afrejste min Hustru til Danmark for at besøge hendes syge Søster endnu en Gang. Hun rejste fra New York den 13. Sept. paa det danske Skib „HELLIG OLAV“; hun venter at være i København paa Mandag eller Tirsdag. Jeg er ene igen, sidder oppe i Skoleværelset og skriver, og lader Minderne passere Revu. Igaar fik jeg Brev fra min Hustru; dette Brev havde ligget tre Dage i New York førend det var bleven afsendt. Jeg har faaet mange Indbydelser til at komme og holde Møde, men nu maa jeg afsige de fleste; er mest ked af, at jeg ikke kan komme til California til Kredsmøde. Fra den 20.—28. Okt. skal jeg være i Luck; jeg ved ikke, om jeg kan! Den 28. Sept. har vi vor Kredsmøde i Cedar Falls. Jeg vilde gerne med til dette Møde, om det er Guds Vilje.

Sidste Tirsdag Formiddag fik vore Naboer, Andrew Blocks, en lille dødfødt Datter. Det var en stor Skuffelse for de kære Venner, der saa gerne vilde have et Barn af deres eget; og vi glædede os med dem. Men nu er dette Haab slaet istykker. Ja, hvor ofte gaar det ikke saaledes med vore Forhaabninger; de brister som Sæbebobler. Og hvad er vort Liv? Vore Venner ere ofte troløse eller de forlader os. Naar jeg ser mig omkring, saa er der saa mange tomme Stole, og man er ved at blive en ensom Vandrør. Gerne vilde jeg have været endnu en Rejse hjem til det gamle Land for at hilse paa de faa levende af mine Samtidige, ogsaa for at faa Lov til at raabe Jesu Kristi herlige Evangelium ind i nogle Hjerter i mit elskede Fædreland, Sønderjylland. Men dette Haab er jo nu ogsaa bristet, i hvert Tilfælde foreløbig, og maaske for bestandig. Snart

vil Hjulet ved Kilden sønderbrydes og Sølvsnoren briste. O, at min Tros lampe da maa vedblive at lyse!

Den 10. Okt. 1923. Jeg har nu været til Kredsmødet i Cedar Falls. Mødet varede i tre Dage, og det var et ganske godt Møde. Jeg mødte gamle Venner og stiftede nye Bekendtskaber. Pastor Andreasen holder sig kold overfor mig, men de andre gav mig de sædvanlige varme faste Haandtryk. Der blev valgt ny Kredsformand og ny Sekretær, nemlig Past. C. H. Jensen (Formand) og Past. A. V. Neve (Skr.). Kredsen er i over 1200 Dollars Gæld. Denne Gæld maa afbetales, om muligt i dette Aar. Der blev paapaget, at der er saamange Pladser hvor der findes Smaaflokke af Danskere som aldrig naaes af Guds Ord! Skulde disse ikke opsøges? Ligeledes er der mange Danskere i de større Byer som Sioux City, Council Bluffs, o.a. Man foreslog, at jeg skulde prøve paa at finde dem. Men dette er for sent for mig. Min Kraft er brudt. Jeg kan ikke. Hvor gerne vilde jeg ikke have gaaet ud paa Vejene og ved Gærderne for at nøde dem til at gaa ind, for at Huset kan vorde fuldt og Sjæle frelst!

Sidste Søndag var der Møde i den østre Kirke, St. Johannes Menighed. Past. M. Mikkelsen og Past. A. W. Andersen fra Chicago talte. Past. Andersen er den bedste Mand jeg har hørt i den Danske Kirke. Han talte om Paulus, holdt en Prædiken over „Jesus finder Filip“ (Joh. 1), og holdt Foredrag over Bibelskolen og om Eben-Ezer i Brush. Imorgen begynder vore Misisonsmøder. Maatte det dog blive til Velsignelse. Vi har i disse Dage meget fint Vejr, en rigtig Kartoffel Sommer. Trækfuglene har begyndt deres Vandring imod Syd. Den muntre „wren“ har for længe siden forladt os, og det gule Løv falder af Træerne og minder os om alle Tings Forkrænkethed. Maatte jeg lære af Løvet!

Den 11. Nov. 1923. Jeg har nu været til Møde i Luck, Wis. Mødet var rigtig godt; Guds Aand var tilstede. Past. N. C. Carlsen og Past. A. Rasmussen var indbudte som Talere. Jeg blev ikke til Mødernes Afslutning, men jeg talte hver Dag fra Søndag til Torsdag over følgende Emner: „Ingen spørge efter min Sjæl“; „O Gud, skab i mig et rent Hjerte“; „Hvad hindrer Bøn hørelsen af vore Bønner?“ „Felix—Naar jeg faar bedre Tid!“ „En Missionsmenighed!“ Tidlig næste Morgen afrejste jeg til Bixby, hvor jeg deltog i Møder fra Fredag til Søndag. Søndag Nat rejste jeg hjem, hvor jeg ankom Mandag Morgen og fandt alt vel. Under mit Fravær var den gamle Hans Olsen død og var bleven begravet om Søndagen før jeg kom hjem. Han blev næsten 92 Aar gammel og var en gammel Pilgrim, der naaede Maalet. De sidste to Uger han levede var han klar i sin Tanke. Mads Christiansen ligger endnu som han har gjort i længere Tid; han kan ikke tale, men er ellers ved fuld Bevidsthed.

Idag er det Mortensdag, til Minde om den gamle Biskop Martin af Tours. Og det er Martin Luthers Navnedag. Det er idag fem Aar siden Vaabnene blev nedlagt i den store Verdens Krig. Jeg var til Kirke i Formiddags. Themaet var „TIMEN SOM ER OG TIMEN SOM KOMMER“. Prædiken var, som sædvanlig, god, og Kirken var næsten fuld af Tilhørere. Jeg havde Brev fra min Hustru; hun befinder sig vel derhjemme i Danmark. Godfred Petersen kom herved fra N. Dak.; han arbejdede nogle faa Dage for Oscar B., men her fik han igen den slemme Astma, saa han intet kunde gøre. Sidste Fredag Aften rejste han til Blair for at prøve om han kan taale Nebraskas Klima. Hvis ikke, vil han prøve Wilmar, Minn., eller ogsaa Grand Forks, N. Dak. Det synes at N. Dakotas Klima er bedst for ham. Det er jo haardt for den unge Mand saaledes at være plaget og hindret i at tjene noget til sit Skoleophold. Det ser næsten ud til, at Gud ikke vil have ham ind paa den Vej.

Jeg havde Brev fra Ansgar Christensen, Palmerston. Han tænker ogsaa paa at komme herover for at lade sig uddanne til en Arbejder i Vingaarden. Maa Guds Vilje ske, ogsaa med ham. Fra Niels Nielsen, Palmerston, havde jeg et langt Brev. Han er virkelig bleven omvendt til Gud. Det er Alvor. Han meddeler, at han og hans Hustru er bleven enige om at opgive alt for Herrens Skyld og helt at give sig hen i Tjenesten. De tænker noget paa at rejse til Los Angeles, Calif., til Bibelskolen der. Jeg havde ogsaa Brev fra Marius. De har faaet dem en Søn, født den 26. Okt. Maa Drengen blive velsignet og være en Velsignelse. En Slægt gaar og en anden kommer!

Historiske Bidrag

TIL MINDE OM MRS. J. CHR. PEDERSEN

Følgende Mindeord om Pastor J. Chr. Pedersens Enke var indsendt af P. S. Petersen, Dannebrog, (Nebr.), til D. D. Pioneer forrige Maaned. Det tilligemed andre Udklip vedrørende samme sendtes til os for Afbenyttelse. Det blev desværre forlagt indtil nu.—Red.

Mrs. J. Chr. Pedersen, Enke efter afdøde Pastor J. Chr. Pedersen, Dannebrog, Nebr., døde i sin adopterede Datters, Mrs. Anna Dottarars Hjem i Mountain View, Calif., 27. November 1944. Lizette Margretha Sofie Dahnke var født 29. December 1859 i Renz, Burkall Sogn, Slesvig, Danmark. Hendes Forældre var Heinrich og Jensine Dahnke. Der var ti Børn i Familien; Lizette var den eneste af dem, som kom til Amerika. Ved sin Død var hun 84 Aar, 10 Maaneder og 28 Dage gammel. Hun blev begravet i Dannebrog, Nebr., den 3. December 1944.

Lizette Dahnke kom til Chicago i Marts 1885. Første Gang hun saa Pastor Pedersen var i 1888; han studerede da til Præst, og hun var Medlem af Siloam dansk luthersk Forening. De blev viet af Pastor I. M. Hansen i Chicago den 18. Marts 1891. Deres Bryllupsrejse var nogle faa Maaneder i Danmark. Efter de kom tilbage her fortsatte Mr. Pedersen med sine Studier, og (Mrs. Pedersen arbejdede for at tjene Penge til at betale Pedersens Skole og til deres Ophold. Pastor Pedersen blev ordineret Præst i Foraaret 1892, og de kom her i April samme Aar, og Pedersen var Præst til sin hurtige Død den 23. December 1936.

Der har ikke været et Par Folk her i Dannebrog, som var mere afholdte end Pastor og Mrs. Pedersen, baade unge og gamle i Dannebrog og Omegn, især iblandt Børnene; de havde ingen selv, men elskede alle Børn de kom sammen med, og alle Børn i Dannebrog og Omegn elskede Pastor og Mrs. Pedersen. I 1894 adopterede Pastor og Mrs. Pedersen to forældreløse Børn, Hans og Anna Hansen, og gav dem en god kristelig Opdragelse. Hans er Læge, først i Farwel, Nebr., og var oversøisk i den første Verdenskrig. Anna graduerede som Sygeplejerske, og i den første Krig var hun „Red Cross Nurse“ i Fort Riley. Baade Hans og Anna har levet i California nu i flere Aar. Mrs. Pedersen havde været syg i længere Tid, og for et Aars Tid siden kom Anna og tog hende til sit Hjem i California, hvor hun havde den bedste Pleje, en kærlig Datter kunde give en syg Moder.

Foruden Familie og nære Paarørende efterlader Mrs. Pedersen mange Venner, som længe vil huske hende.

P. S. Petersen, Dannebrog, Nebr.

Hertil kan føjes, at foruden de nævnte Plejebørn havde en Nevø, Emil Dahnke, i flere Aar sit Hjem hos Pastor Pedersens og blev behandlet som Søn af Huset. Han blev Tandlæge og døde for faa Aar siden i Lenark, Ill. Ligesaa

kom en ung Pige over fra Danmark og havde sit Hjem der i længere Tid. Hendes Navn var Sena Jensen. Ogsaa hun blev uddannet til Sygeplejerske og er nu Hustru til Henry Hendricksen i Fremont, Nebr.

Tænkt og skrevet

OMKRING JULEN BLANDT DANSKE I CALGARY

Af Lexa (Axel?) i „Kirken og Hjemmet“ (Jan. 1945)

Da Kirken i Calgary er en Frugt af Samfundets Mission i Canada, tænkte vi følgende vil interessere Læserne.—Red.

Kender De Calgary? — Byen i de store Klippebjerges Forkæder — Rosen iblandt Præriens Byer! Havde jeg Skjaldens Evne, vilde jeg synge dens Pris!

Smuk er Byen, enten jeg sidder en Aften i en Landsmands Stue deroppe paa Nordbakken og ser ud over Calgarys tusinde glitrende Lys — eller jeg en Søndag Eftermiddag med Familien gaar en Tur henad „Crescent Road's“ Boulevarder, hvorfra man fra en anden Side kan se store Dele af den By, som vi, der lever her, holder af.

Børnene prøver paa, om de kan finde Steder, som de kender. Jo, dernede øjner de Malermester Barfod's Hus. — I det Hjem paabegyndes om faa Dage Sæsonens vanlige Selskabeligheder — da er det nemlig Fruens Fødselsdag; og fra den Dag gaar Selskabeligheden Slag i Slag — til stort Besvær for danske Maver, men til glædelig Indtægt og Berigelse for Danskernes Hoflæge, Dr. Selmer. —

Har De nogensinde været til Middag hos Kommissionær Skovby, han, hvis trivelige, hjertensgode Frue anses for noget af en Autoritet paa de kulinariske Omraader? — Eller har De været indbudt ud til Gaardejer Svendsen's til en fin lille Middag, med Cigar til Kaffen og med Samvær i de hyggelige og smagfulde Stuer, hvor alt ligesom aander af dansk Kristelighed, typisk for visse Kredse derhjemme i vort gamle Fædreland.

For sidste Gang havde vi i Aar Glæden at være sammen med vor gode Landsmand og manges trofaste Ven, Hans Paulsen, der fornylig er flyttet til en By i Provinsens nordlige Part, for der at indvie de indfødte Husmødre i Calgary-Mølleindustriens dybeste Hemmeligheder.

Og saa gaar Selskabelighederne Slag i Slag, næsten Aften efter Aften, lige til selve Julehøjtiden og helt ind i det nye Aar. —

* * *

Nu maa Bladets Læsere ikke tro, at Mad og Drikke er noget af det vigtigste for de gode Calgary-Danske — men man skal nu engang rundt, til Organister — Bønder — Snedkere og til Byens danske Vognmand, Mikkell Christianesen — ja, selv i Præstegaarden bages og brases der, medens Tankerne gaar til Sønnerne, der langt borte fra Hjemmet tjener deres Land og Konge.

Nej, det største af alt er Julen i den smukke Sarons Kirke deroppe paa Bakken! Som nu i Aar, hvor Juleaftens Søndag og Juledag samlede Folk fra alle danske Lejre og fyldte Herrens Hus — i Tak og Lovsang. —

* * *

Før Jul har Kirkens Sangkor under Organistens kyndige Ledelse indøvet flere Sange, der glæder Tilhørerne.

Saa sidder vi da i Kirken, saavel ved de danske som ved de engelske Gudstjenester, og allerede om Søndagn, Juleaftensdag, julefrydes vi over den smukt pyntede Kirke, over de to dejlige Juletræer i Koret. Vi glædes over Børnenes smukke Sang, over Sangkorets klangfulde Stemmer

og over Julesalmernes kendte Toner og Indhold. Og andægtig lytter vi til Pastor Theo. M. Hansens Forkyndelse.

* * *

Juleaften, den hellige Julenat, fejres i Hjemmene; enkelte alene—men flere Hjem har som i fordums Tid sluttet sig sammen denne Aften. Sangene i de fleste Hjem synges nu paa vort nye Maal, men enkelte Steder fejres dog Julen stadig paa Dansk — ja, i enkelte Tilfælde, hvor „Mor“ endda er en af det fremmede Folks Døtre, gaar man omkring Juletræet syngende „Glade Jul“ og „Dejlig er den Himmel blaa“ ligesaagodt som „Hark! the Herald Angels Sing.“ —

Risengrøden er efter gammel dansk Skik stadig i Ære, selv om „Gaasen“ i mange Tilfælde er blevet fortrængt af den større Kalkun. Kl. 5 begynder Juleaften! Hvilken Spænding hos de smaa, der ønsker, at Middagen snart maa være forbi, — thi saa læser Far Juleevangeliet — som Bedstefar og Oldefar gjorde det før ham — og naar alt dette er overstaaet, gaar Døren op til Juleherligheden — og til Gaverne.

Nu oprinder Juledag! Folk strømmer til Kirke — til den festlige danske Højmesse — og denne Dag er Kirken overfyldt med indsatte ekstra Bænke.

Og smukt er det — hvad vi saa end tænker — naar Koret i deres stilfulde Dragter kommer i Række, to og to, ind i Kirken syngende: „Glade Jul, dejlige Jul.“

Hist og her sidder i Menigheden Folk, hvis Sønner eller Døtre er langt borte, maaske i Frontlinien, maaske paa Hospital i fremmed Land, enkelte maaske i Krigsfangelejre, og paa mangan en Far og Mors, eller en elsket Vens Kind triller en stille Taare.

Lad os takke Gud, at vi har Hjem og Kirke, at de, der drog ud, fik noget med, der kan bære, selv under det sværeste Aar. Takke, at vi fik lært, at trods alt det, Verdens Fyrste pønser paa, er dog Himlen over os, enten vi er hjemme i Herrens Hus eller langt, langt borte; takke, at vi, alle onde Magter til trods, kan tro, at „Jesusbarnet blandt os bor.“ Og er denne faste Tro blevet os til Del, saa ved vi, at det ikke alene er smuk Digtning, men en dyb Sandhed, at „hernede er de evige Arme.“

Anden Juledag er det Børnenes Dag — Søndagsskolens Dag. De fleste af Børnene er danske Udvandrerens Børn, men ikke, som deres Forældre, Danmarks Børn. Maaske er det godt, at Sprogovergangen her hos os gaar hurtigere, end vi egentlig havde ønsket — for Børnenes Vedkommenhed vil det vel nok vise sig at være til det gode. Men vi, der begynder at graane om Tindingerne, synes at bæve for den Tid, da Modersmaalets Toner helt skal forsvinde fra den danske Kirke i Calgary. Maatte Gud til den Tid give os Styrke og Kraft til at være vise og forstandige, at vi bringer de nødvendige Ofre, saa vor Efterslægt kan bygge videre paa det Hus, vi ældre begyndte. Lad os bede, at vore Børn i Saron's hellige Hus, ligesom deres Forældre tilforn, maa hente Styrke til Daglivets Kamp og til Kristenlivets Opholdelse. Børn er den største Gave til Menneskeslægten. Børn er Guds Gave! Lad os derfor agte paa at give den Gave tilbage til Ham, der gav os den. Derved glæder vi ikke blot Gud, men Børnene vil udvikle sig til at blive vor Alderdoms Trøst og Glæde.

Saa tilsidst lidt om Nytaar. Det var kun en lille Flok, der havde dristet sig ud i det kolde Vejr Nytaars Nat for med hinanden i Herrens Navn at ende det gamle og begynde det nye Aar. Gud har været god mod Saron Menigheds Folk i det svundne Aar, derom bærer de mange Hjem og den nye Præstegaard Vidne. —

Ved Nytaarstide frembæres gode Ønsker. Saa er det da Saron Menigheds Ønske, at mange flere af vort Folk i det nye Aar maatte finde Vejen til vor Kirke deroppe paa Bak-

ken. Der er endnu Plads til mange, og vi som Menighed trænger til dem, og de trænger til Kirken! Lad os takke Herren—og som Koret sang saa smukt Juledag:

„Lad os love Herren — ja, love ham med Fløjte og Harpe.
 Lov Herren med Basuner.“

Saa bliver der først rigtig Glæde ikke blot blandt os, men mest i de himmelske Boliger hos Gud.“

KRIG OG KRISTENDOM

Af Sognepræst Chr. Bartholdy, Ravnkilde
 Den forbudte Krig

Naar vi udfra Romerbrevets 13. Kapitel, Øvrigheden indsat af Gud som den, der skal regere med Vold, henter vor Begrundelse for, at det kan være Kristenpligt at føre Krig, saa giver det sig af sig selv, at der er een Krig, som er os forbudt, Krigen imod Øvrigheden, Borgerkrig, Oprør. Lige meget hvor utifredse vi er med den Øvrighed, Gud har sat over os, han har givet os den, Guds Børn kan aldrig faa noget at gøre med at afsætte den med Magt. Det maa vi overlade til Verdensmennesker ligesom andre Synder.

Hvis vi nu har en forhadet Regering, en fremmed Magt, som øver Voldsherredømme, saa er det jo haardt at maatte tale Guds Ord og sige: Hver Sjæl underordne sig de foresatte Øvrigheder! Det kan blive meget unationalt. Men det er Kristendom. Vi maa advare alle unge, Sabotage, Spionage er Synd. Og Følgerne rækker langt. Vi husker nok, hvor langt de rakte for Sønderjyderne under den forrige Krig. Da maatte de trække i Prøjsernes feltgraa Uniform og bløde og falde rundt paa alle Europas Valpladser for en Sag, som ikke var deres, som de i Hjertet ønskede Nederlag. Sønderjyderne opførte sig som et kristent Folk den Gang, bundet til Lydighed mod den Øvrighed, Gud havde givet dem.

(Nu er hele Danmark, som det er sagt, Sønderjylland. Følgerne er uoverskuelige. Hvor langt kan Lydigheden mod den Øvrighed, vi har faaet af Gud, føre os? føre vore unge Mænd? Gud alene ved det.

Her møder vi et vigtigt Ord af vor Frelser, et, som ogsaa tit nævnes til Støtte for, at man maa ikke føre Krig, Jesu Ord til Peter i Gethsemane Have: „Stik dit Sværd i Skeden, thi den, som griber Sværd, skal omkomme ved Sværd“ (Matthæus 26:52). Det er unægtelig en skarp Advarsel, men Peter drog jo ogsaa sit Sværd imod sin egen Øvrighed. Ordene beviser ikke noget om, at man aldrig maa slaas, aldrig bruge Sværd, men de slutter sig netop nøje til et kristeligt og bibelsk Grundsyn udfra Rom. 13. Jesus bøjede sig helt og fuldt for sin egen Øvrighed, han regnede ogsaa Pilatus dertil, Gud havde givet ham den Magt (Joh. 19:11).

Kan der aldrig komme den Dag, da vi af Samvittighedsgrunde maa være ulydige mod Øvrigheden? Jo, den Dag, den forlanger Synd af os, den Dag, den forlanger os til at fornægte Gud og spotte Kristus, den Dag, den forlanger

Ugens Godtkøb

FRONT LINE IN DENMARK by T. M. Terkelsen. "In the history of modern Denmark two days stand out: the 9th of April, 1940—the day of the German invasion, and the 29th of August, 1943—the date of the final blow which aimed at crushing Danish resistance." The three and a half years between these dates have brought Denmark to the attention of the world. In **FRONT LINE IN DENMARK**, the reader will find an interesting account of events that took place during that period. Price, 25c.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
 200 South Fifth Street Blair, Nebraska

os til at tie om det Navn, hvori der alene er Frelse. Da sagde ogsaa Apostlene fra: „Døm selv, om det er ret for Gud at lyde jer mere end Gud. Thi vi kan ikke lade være at tale om det, som vi har set og hørt“ (Ap. G. 4:19). — Men Piskene, de saa fik for det, tog de imod med Glæde (5:41). Og Bibelen siger os, at Stillingen skal tilspidse sig for Guds Folk henimod de sidste Tider, for det er Øvrigheden, som da sætter Forfølgelsen i Gang, og saa er vi gjort værgeløse af Gud. Naar hele denne Jord er samlet under eet Scepter, alle Krige er holdt op, saa er det Antikristen, der regerer. Det er betegnende, at Pacifisternes Drøm da er opfyldt.

Men saa er Guds Kirke fredløs paa Jorden. At der da her og der, hvor de troende er mange, vil være Fristelse til at væbne sig og gøre Opstand, er rimeligt. Skriften har forudset det, derfor staar i Aab. 13, hvor Dyret fra Havet er skildret og hans Krig mod de hellige, denne Advarsel: „Dersom nogen dræber med Sværd, han skal dræbes med Sværd, her gælder det de helliges Udholdenhed og Tro“ (Aab. 13:10). I Tro paa det Golgatha, som har været, Lammet, der blev slagtet for vor Skyld, gaar da Guds Menighed et Golgatha i Møde, det sidste, før den store Opstandelses Morgen. Denne sidste Lidelse maa Guds Folk bære forsvarsløst som et Lam — for den tilføjes af Øvrigheden, som har faaet sit Sværd af Gud. Han vil i sin Time selv slaad den Sværdet ud af Haanden.

Se, hvor god en Sammenhæng og Orden der er i hele Bibelens Tale. Kristendom og Krig er ikke uforenelige, naar det kun er Øvrigheden, som af gode Grunde drager det Sværd, Gud har givet den. Kun Krig imod Øvrigheden er Synd. Derfor maa de unge Mænd, som indkaldes til Krig, gøre deres Pligt som Soldater med god Samvittighed. En troende Soldat, der staar i Naaden, falder ikke ud af den, bliver ikke skilt fra sin Frelser ved at gøre, hvad han bliver befaleet til. Skal han dø, da maa han have Lov at tro det samme, som en tysk Matros skrev hjem kort før Slaget i Skagerrak i 1916: „I skal vide, at hvis jeg bliver væk i Nordsøen, saa er jeg falden i min Frelsers Arme.“ Det blev ogsaa det sidste, de hørte til ham.

Efterskrift. I Indre Missions Tidende for 1941 havde Pastor B., Formand for I. M. F., en Række Artikler om ovenstaaende Emne, som belystes fra flere Sider. Vi har før haft enkelte af dem. Denne traf vi at se fornylig, og mener, at den indeholder Tanker værd at kende under nuværende Forhold. 9. April var oplevet Aaret før, en „fremmed Magt, som øver Voldsherredømme“ var i Danmark. Men den hørte næppe under „de foresatte Øvrigheder“, undtagen man hylder det Synspunkt, at Gud er altid paa Magthavernes Side, hvilket næppe kan forenes med at „kæmpe imod det onde under alle Skikkelser“, som er den Kristnes Pligt. Dog, som der antydes, var der et lignende Forhold i Jødeland paa Jesu og Pauli Tid, da Romerne beherskede alt og alle som Fremmede og Voldsmænd.

Og dog er der en væsentlig Forskel. Jøderne var under fremmed Herredømme fordi de havde forkastet deres sande Konge Jehovah. Det var ikke efter Guds Vilje, men en Følge af deres egen Synd. Ofte valgte de hellere at søge Hjælp hos Verdensmagterne end at søge den hos Herren, deres Gud. Nu høstede de saa Resultaterne. Et andet Synspunkt er, at Gud havde ikke blot Jødernes Frelse i Sigte, men hele Verdens, da han sendte sin Søn til vor Jord i Tidens Fylde. Og centralt Verdensstyre den Gang havde sin Betydning for Evangeliets Udbredelse, ligesom ogsaa et alment Sprog havde det; og dette fik man 300 Aar før ved Alexander den Stores Erobringstog og det græske Sprogs Indførelse allevegne.

Naar Jesus var Øvrigheden underdanig, selv om den var uretfærdig og ugudelig, var det fordi han vidste det var

Faderens Vilje saaledes for Verdens Frelsens Skyld. Dog stod han jo anklaget for at være en Oprører, og det af hans eget Folks Ledere overfor den romerske Guvernør. De overantvordede ham til Pontius Pilatus, og dermed ophævede de deres egen Myndighed som hans Øvrighed og overgav samme til deres Fjender! Det viste sig jo ogsaa, at den romerske Regent var mere human og retfærdig stemt end selve de Folk, der kaldte sig Guds sande og eneste Børn blandt Nationerne.

Naar Paulus i Romerbrevet 13, som anføres, paaminder de Kristne om at være den bestaaende Øvrighed underdanig, da adresseres dette jo til Borgere i Rom og ikke til Jøderne i Jerusalem, og han var selv romersk Borger af Fødsel.

Hvorvidt saa Oprør mod eens egen Regering kan forsvares afhænger af Omstændighederne, som ogsaa er antydnet. Oliver Cromwells Oprør i England var i Favør af kristelige Principper, derimod var sikkert Sydstaternes Oprør herovre i 60'ne i Strid med disse. Luther favoriserede Bøndernes Oprør i hans Tid saalænge rene Motiver drev dem; men da han saa saa den ugudelige Raahed, ja Gudsbespottelse, som udfoldedes, vendte han sig imod Voldsmændene og opfordrede den stedlige Regering eller Adelen til at sætte en Stopper for Uvæsenet, sikkert til Bedste for alle. Hans modige Formaningsskrift til Adelen om at være retfærdige og barmhjertige viser ogsaa, at han vilde hele Folkets Frelse og moralske Oprensning og ikke noget særligt Partis Overmagt.

Vi indser ikke, at de danske Patriots Undergrundskrig mod Tyskernes Voldsherredømme kan komme under den paulinske Formaning. Jesus har ogsaa en anden Udtalelse om Sværd: „Hvo som ikke har Sværd, sælg sit Klædebon og købe et“ — Disciplene sagde: „Herre, se, her er to Sværd. Han sagde: Det er nok.“ (Luk. 22:36-38). Altsaa Sværd til Forsvar, men kun saavidt.—Red.

Fra Litteraturens Verden

Vort Forlagshus har endnu en Del gode danske Bøger paa Lageret. Her er et lille Udvalg til nedsat Pris:

Augustins Bekendelser. Oversat fra Grundsproget.....	60c
Adlede Sjæle. Indbundet. Netto	25c
Bibelske Studier—F. Godet. I og II Bind	75c
Danske i Amerika—P. S. Vig	20c
Dansk luthersk Mission—P. S. Vig	\$1.00
Dahlstrøms Minde—Ivar Marius Hansen.....	50c
Elses Juleferie	20c
Ester Reid—N. P. Madsen	80c
Et Juledigt—I Omslag	20c
Fire Veninder	85c
Firkløveret	25c
Fra stille Vande	80c
Gypsy Smith—I. M. Hansen	5c
Hans Herlighed—A. M. Andersen	\$1.00
Hvad har vi i vor Bibel	10c
Hvad tror Du	10c
Hvorfor græder Bedstemor	10c
Jesu Billede—A. Munch	20c
I Bølgerne	20c
Julebog	10c
Julebud	60c
Jul	10c
Kirkegang	5c
Kristus og de studerende—S. Petersen	45c
Landsbybørnene—B. S. Ingemann	75c
Mannakorn—I. M. Hansen	10c
Mennesket Hjertespejl	30c

Morgengry—J. J. Kildsig	50c
Mormonismen afsløret—John Larsen.....	15c
Om Morten Luther—P. S. Vig.....	15c
Paa Himmelvejen—Mrs. E. Prentiss	80c
Pastor Rohes Mindetavle—I. M. Hansen	10c
Prins Otto af Danmark—B. S. Ingemann.....	50c
Robert—Chr. Christensen	50c
Rejseberetning—Pastor Grove Rasmussen	20c
Rosenkransen—F. Barclay	80c
Roxy—E. Eggleston	90c
Se paa Jesus	20c
Solsange—Chr. Ricardt	50c
Stormænd—Harald Kent	50c
Udvandrere til Amerika	25c
Ved Skiftende Belysning	25c

„Biblical Digest“ er et af de mange Magasiner i Lommeformat, der nu fylder Landet. Alle og enhver kender, om ikke holder, „Reader's Digest.“ For fire Aar siden begyndte Dr. Richard W. Lewis i Siloams Springs, Ark., at udgive et saadant Maanedskrift med Artikler vedrørende Bibelens Indhold, Historie og Læsning, med Træk og Oplevelser desangaaende. Fornylig blev dette Magasin købt af The Bible Foundation, en national Organisation for Bibelkundskab. Dets Hovedkontor er i Washington, D. C., med Filialer i New York og Aurora, Ill., og den udøvende Direktør er Mary E. Hughes, kendt som kristelig Arbejder blandt nationale Kvindeorganisationer og Velgørenhedsforetagender. Hun resignerede som Viceformand for den store Golden Rule Foundation for at overtage denne Post for The Bible Foundation. Adressen er „Bible Digest“, Presbyterian Bldg., 156 Fifth Ave., New York City. Pris per Aargang \$3.00. Vi har læst flere Uddrag og mener at det er noget af det bedste og sundeste i kristelig Opbyggelseslæsning vi har set af den Art. P. C. J.

Kirkeligt Rundskue

Ordination af 42 teologiske Kandidater af dette Aars Graduerter fra Den norsk lutherske Kirkeskole i St. Paul, Minn., fandt Sted Søndag d. 28. Jan., Kl. 3 i Centralkirken, Minneapolis. Formanden Dr. J. A. Aasgaard udførte Handlingen med Bistand fra de teologiske Professorer, Kredsformændene og mange andre Gejstlige, i Slægt med de ordinerede. De øvrige Kandidater (et lignende Antal) bliver ordineret andre Steder. Ni af de ordinerede gaar ind som Feltpræster i Flaadeafdelingen.

864 teologiske Elever studerer paa lutherske Seminarer indenfor U.L.C. og A.L. Conf. Kirkerne. Hvormange der er paa Synodical Conf. og independente Seminarer er ikke oplyst endnu.

Paa Augsburg Seminarium, Minneapolis, er der 16 teologiske Studenter i Aar. Den 7.-8. Februar bliver der afholdt et Foredragskursus om Indremissionen, hvori andre end Lærerne vil deltage.

Kendt norsk Præst død. Svenske Blade oplyser, at Pastor Johan M. Wisløff, Generalsekretæren for Det Norske Indremissionsselskab, er afgaaet ved Døden d. 21. Dec. 1944. Der siges at Døden kom som Følge af en Sygdom han paadrog sig under en langt Fangenskab i Grini Lejren, hvorfra han blev frigiven for et Aar siden. Han var een af Nordens største Kristne Ledere og Vækkelsesprædikanter og født 1873 og blev teol. Kandidat 1895. Han har to Sønner Fredrik og Edvard, der følger i Faderens Fodspor.

Dr. C. Sverre Norborg er udnævnt til Chief for den skandinaviske Afdeling ved UNRRA's europæiske Distriktskontor i London. Han var først knyttet til Udenrigsdepartementets Oplysningsafdeling. Han har faaet Permission saalænge fra sin Stilling som Professor i Filosofi ved Minnesota Statsuniversitet. Fornylig udkom paa The Norwegian News Co.s Forlag, 6515 Fifth Ave., Brooklyn, N. Y., hans sidste Bog „Klare Linjer“, der giver Glimt fra Norges Frihedskamp 1940-44, særlig den norske Udefront, Kongen og Regeringen i Landflygtighed, Handelsflaaden, Sømændenes, ogsaa her i Landet. Det er, som alt Forfatteren har skrevet, spændende og blændende i Indsigt og Sprog. Dog, mener Dr. Herman E. Jørgensen i sin Anmeldelse, at Fremstillingen af den norske Presse herovre er absolut usand, naar Forfatteren siger, at den norsksproglige Del af Kirkepressen faldt f. Eks. fuldstændig sammen under Amerikaniseringstrykket, thi Faktum er, at alle fem norsk-lutherske Kirkesamfund i Amerika fremdeles udgiver deres norske Blade: De er „Den kristelige Lægmand“ af Ellings Synode; „Broderbaandet“ af Brodersamfundet; „Ev. Luth. Tidende“ af Den Norske Synode (der tilhører Missouri Syn.); „Folkebladet“ af Frikirken, og „Lutheranerene“ af Den Norsk Luth. Kirke. Det sidste redigeres af Dr. Jørgensen og er det tredje mest udbredte norske Blad i Amerika. Kun „Decorah-Posten“ og „Nordisk Tidende“ har flere Holdere.

Lægfolk i Tyskland har maattet overtage meget af det ministerielle Arbejde indenfor den lutherske Kirke, siger Beretninger indefra. Præster bliver indkaldt til Krigstjenesten ligesom andre Folk. Saa baade Mænd og Kvinder uddannes til præstelig Virksomhed ved Kursus paa 10-12 Uger. Ligesaa faar de Undervisning i Evangelisationsarbejde og har udført flere evangeliske Korstog som Følge af deres Iver i Tjenesten. Man mener, at efter Krigen, naar Kirken igen kommer i normale Folder, vil disse indøvede Lægearbejdere tilføre en uvurderlig Hjælp i at udvikle Lægmandsvirksomheden indenfor Kirken.

Et nyt luthersk Seminar i Enshih, Hupeh Provinsen, Kina, bliver oprettet denne Maaned af Su Yin Tao Hui (Missouri Synod Lutheran Church i Kina) for kinesiske Arbejdere. Ligesaa vedtoges at udgive et Kvartalsblad „The Lutheran Witness.“ Missionen har 11 Prædikepladser, et Hospital, en Træneringsskole, to Børnehjem og et Par Børneskoler, disse i Wanhsien.

Biskop Berggravs to Sønner, Dag og Øivind, blev nylig arresteret i Trondhjem, men Øivind er blevet løsladt igen. — De to unge Mænd var meget populære i København under Oxfordbevægelsen. De fortalte fra Koncertpalæets Tribune om deres lystige og vilde Ungdomsliv, der gennem Oxfords Indflydelse blev forandret til noget renere og bedre, og nu stod de her i København som Prædikanter sammen med deres Fader.

Ivar Sandvig i Oslo, Søn af den kendte Musikk lærer i Oslo, er blevet mishandlet til Døde af Tyskerne.

De norske Præster, der før sad arresteret i Lillehammer, er nu forflyttet til Helgøen, og det koster et Aars Tugthus at besøge Øen. Saa farlige er disse fredelige Landsbypræster for „Herrefolket“ og dets Magt.

Penge spiller ingen Rolle i det befriede Norge. Alle vil gerne hjælpe, bare de faar Mad, skriver den norske Korrespondent, Kaptajn Juhve, som er med de russiske Tropper i Nord-Norge.

Bomber paa 100 og 1000 Pd. faldt Nytaarsaften paa Victoria Terrasse i Oslo. 175 Mennesker dræbtes eller saare-

des. Disse Meneskeliv kunde have været sparet, hvis Tyskerne havde givet Alarmerings signaler. Gestapos Arkiv var Genstand for dette Angreb, og tyske Papirer laa spredt over hele Byen bagefter. Man siger, at Arkivet blev ødelagt.

Norske Tropper, uddannet i Sverige, er nu i Nord-Norge og har sluttet sig til de russiske Styrker. Der er norske Tropper overalt i de frigjorte Omraader, og de har sat alt det Oprejsningsarbejde i Gang som de formaar. Der er ogsaa rig Tilgang af lokale Frivillige. Russerne er flinke og hjælpsomme og gør en god Gerning ved at stille Biler til Raadighed for Folk.

Tysk Grusomhed mod Fanger. Syd for Malmedy i Belgien blev fundet Ligene af 100 amerikanske Soldater, som Tyskerne havde taget til Fange og myrdet med koldt Blod. Amerikanerne var Medlemmer af en Observations-Kolonne, der blev taget til Fange af Tyskerne d. 16. December. Det er en S.S.-Panserafdeling som har begaaet Mordene. Denne Afdeling er berømt for sine utallige Grusomheder overalt, hvor den har færdedes. Amerikanerne haaber at kunne faa Ram paa Morderne før eller senere.

Katolikkerne i Argentina protesterer imod protestantiske Sektors stærkt forøgede Virksomhed i hvad de kalder latinsk amerikanske Lande. Det er de katolske Præstekonventer i Argentina, der gennem deres pavelige Kardinal, Ærkebiskopper og Biskopper udsendte fornylig en saadan Rundskrivelse. Alle Katolikker formaner til ikke at sende deres Børn til protestantiske Skoler, ikke læse protestantiske Skrifter eller bidrage til nogen Organisation, der har Forbindelse med protestantiske Virksomheder, saasom Y.M.C.A. og Frelsens Hær. Skrivelsen paastaar, at protestantiske Organisationer øver en indtrængende Kampagne i Latinsk Amerika for at vinde Proselytter. „Angrebet er saa frækt, at det er en velkendt Sag, at protestantiske Præster og Missionærer anraaber vort Lands Grundlov og kræver absolut religiøs Frihed“ siger Skrivelsen. „Ganske rigtig tillader Konstitutionen religiøs Frihed, men det betyder ikke Frihed til at omvende Katolikker. Vi har Lov til at modarbejde denne Kampagne, som sønderriver katolsk Enhed, idet den forsøger at skille den Katholske Kirke i et katolsk Land fra dem, der er døbt i den Kirke.“

At en saa almindelig Protest fremkommer, er i sig selv Vidnesbyrd om, at den protestantiske Mission lykkes. Men den sørgelige moralske og aandelige Forfatning af Indbyggerne dernede viser dog, at den derværende Kirke ikke har formaaet at bringe Folket Evangeliets Kraft, hvorfor den har forspildt sin Anledning, som bør overgives en anden. Og den „katolske Enhed“ er vel ikke eensbetydende med Udelukkelse af andre Kirkers Virksomhed. Saaledes udtydes dog ikke Religionsfrihedens Love i Norden, hvor Katolikkerne har fri Virksomhed og kan proselytere alt de vil. Protesten smager af en Sygdom, man kalder „inferiority complex“, der særlig anfaldet utro og selviske Magthavere.

En falsk Prædikant. En kvindelig Prædikant dukkede for nogen Tid siden op i den lille Villaby Osbygd syd for Bergen, Norge. Hun prækede og slog om sig med Skriftsprog, hun uddelte Blade og sang; men samtidig fik hun Lejlighed til at snuse baade her og der, lytte ved Dørene, kiggede i Krogene og bryggede saa selv sammen, hvad hun tænkte kunde passe i Nazi-Mordernes Kram. Saa forsvandt hun, men kom snart tilbage med en Gestapobande, der baa-de mishandlede og myrdede Mennesker og Husdyr. — Siden den Tid gaar det smaat med Salget af Huspostiller paa den Egn.

Arne Fjellbu er, ifølge en Meddelelse fra den norske Le-

gation i Washington, udnævnt til Biskop i det befriede Haa-logoland Stift i Nord Norge — kendt fra Biskop Berggravs Bog „Fra Spændingens Land.“ Biskop Fjellbu, der var Stiftsprovst ved Domkirken i Trondhjem og blev berømt for sin Modstand mod Quisling Regeringens Overgreb paa Kirkens Ret, er født i Decorah, Iowa, hvor hans Fader Karl A. Fjellbu, var Præst 1890-91, derefter i Mandt, N. D. til 1900. Han rejste det Aar med sine Forældre tilbage til Norge, hvor han blev teologisk Kandidat Aar 1914. Derefter var han Præst for den norske Kirke i Berlin, saa han kender Tyskerne ganske godt, saavel som Amerikanerne. To Gange har han været arresteret og blev saa forvist af Tyskerne til en ensom Ø i Nord Norge, hvorfra det lykkedes ham at undfly til Sverige. Herfra har han holdt sig i Forbindelse med sine betrængte Kollegaer derhjemme, og faar nu den Ære at blive den første kirkelige Overhyrde i den befriede Del af Norge. Snart vil det hele være befriet for de raa Fjender. Over 80,000 tyske Tropper er trukket ud af Landet i de sidste 4 Maaneder.

Ved National Lutheran Council Mødet, forrige Uge i New York, blev Dr. Rees E. Tulloss, Wittenberg College, Springfield, O., valgt til Formand, Dr. Wm. G. Sodt, Milwaukee, til Næstformand, Dr. Martin Anderson, Chicago, til Sekretær og Mr. S. Frederick Telleen, New York, til Kasserer.

Fra Danmark

Ødelæggelser. Apollo-Theatret ligger paa Vesterbrogade 3 imellem Industribygningen og Tivoli, og Natten til 18. Januar, blev det totalt ødelagt ved tre Bombesprængninger. Første Eksplosion, meldes til TT fra Malmø, fandt Sted ved Midnatstid, og de to andre fulgte umiddelbart efter. Det var Tyskernes Hærværk.

Torsdag den 18. Jan. ved 9. Tiden om Aftenen trængte et stort Antal Mænd ind i Emmeches Metalvarefabrik, Grundtvigsvej paa Vesterbro. Der hørtes Drøn og voldsomme Eksplosioner og derpaa Larm af Maskingeværild og sværere Skyts. I Nabolaget blev mange Ruder knust, men der var ingen Brand, og ingen Ambulancer blev tilkaldt.

Samme Aften ødelagdes Jensens Savværk og Tømmerhandel, 290 Gl. Køge Landevej i Hvidovre ved Eksplosion og Brand. (TT fra Malmø.)

Fra Malmø meldes den 18. Jan. til TT., at dansk Aluminium-Industri, Englandsvej paa Amager er blevet bombesprængt. (Vejviseren for 1939 opgiver denne Virksomhed og „Nordisk Aluminiumindustri som beliggende Nr. 32, Englandsvej, med Sig. Houth som Direktør. Man maa formode, at der er Tale om Sabotage. Red.)

Samtidig meldes, at det store Elektricitetsværk i Aabenraa har været udsat for, hvad Radioen kaldte, „et Uheld.“

Torsdag Aften den 11. Jan. hørtes en voldsom Eksplosion ved Odense Havn, udenfor Fyns Kølehus og Isværk, hvor en Bombe var blevet anbragt i en Godsvogn ladet med 6 Tons Flæsk (formodentlig bestemt for Tyskerne).

De danske Patrioter anvender nu ogsaa Sømner mod tyske Skibe. Om Morgen den 22. December var det tyske Skib „Lindenau“ paa Vej ud fra Odense Havn med en Lading Flæsk. Da Skibet passerede Staatskibsværftet, affyredes en Række Skud mod det fra Land. Besætningen søgte Dækning, og imens løb Skibet paa en Mine, antagelig anbragt af Patrioterne. Eksplosionen foraarsagede en stor Lækage, og det tyske Mandskab maatte sætte Skibet paa Grund. (Frit Danmark)

„Børsen“ meldte den 13. Jan. om et Ranger „Uheld“ paa

Fredericia Banegaard. Ingen kom til Skade, men Trafikken blev betydelig forsinket.

Rendal & Sønns Maskinfabrik i Kastrup er blevet saboteret. En anden Maskinfabrik ved Siden af led Skade.

Om Bang & Olufsens Fabriksbygning i Struer, der blev komplet ødelagt fornylig ved Bamber, meddeler Aftontidningen (15. Jan.), at den beskæftigede 300 Arbejdere og ikke vil blive genopført under Krigen. 25 Ejendomme i Nabolaget led Skade, men ingen blev saaret, da alle blev evakueret før Eksplosionen.

Carl Allers store Etablissement paa Lyshøjgaardsvej ved Vigerslev Alle i Valby blev sprængt i Luften og fuldstændig lagt øde Natten til Tirsdag den 23. Januar. Ved 11. Tiden hørtes tre voldsomme Eksplosioner, og to Timer senere laa hele Etablissementet i Aske.

Enhver kender Carl Allers Illustreret Familiejournal, men Etablissementet indbefattede, foruden Carl Allers Bogforlag, tillige følgende Blade: Nordisk Mønstertidende, Weekend, Skipper Skræk og Det nye Radio Blad. Allers havde egen Reproduktionsanstalt og Papirfabrik, og det hele er formodentlig tilintetgjort. Direktør Aller skal have udtalt, at det endnu er umuligt at skønne om Skadens Størrelse, men at den er flere Millioner Kroner. En 300-400 Arbejdere vil blive arbejdsløse.

Den tyske Flaade. Et AP Telegram fra London den 25. Jan. bringer et Forlydende fra danske Kredse, at Tyskerne agter at flytte Resterne af deres Flaade fra Danzig Bugten til København. Blandt de Skibe, der kan være Tale om, nævnes „Gneisenau“ (26.000 Tons) „Lutzow“ og „Admiral Scheer“ (hver paa 10.000 Tons) samt de svære Krydsere „Prinz Eugen“ og „Admiral Hipper.“ som alle vides at ligge ved Gdynia. Ved Königsberg ligger Krydsere „Seydlitz“ (10.000 T.), som man mener endnu ikke er færdig, og forskellige mindre Fartøjer. Andre ligger ved Elbing.

Den 29. Jan. melder et UP Telegram fra Malmø, at Krydsere „Nürnberg“ og andre Enheder af den tyske Østersøflaade er ankommet til København fra Königsberg, Danzig, Gdynia og andre tyske Havne, der er i Knibe. Det bekræftes, at danske Myndigheder har beordret Evakuering af Residenskvartieret i Nærheden af den indre Havn „i Betragtning af Faren for Allierede Luftangreb“ paa de tyske Skibe.

Dødsfald. Provst Ferdinand Munk, Ordrup, (83). Han var Redaktør af Nordisk Missions Tidende. — Kapt. Th. Juel Skjoldam, Lyngby (58). Han blev syg ombord paa „Korea“ tilhørende Østasiatisk Kompagni og døde i en Ambulance paa Vej til Sundby Hospital. — Fyrbøder Svend Aage Holt død paa Middelfart Sygehus. — Frk. Alfrida Rasmussen (født i Rungsted 13. Dec. 1911) død ved Jernbaneulykke i Aarup. — Tidl. Generalkonsul i Flensborg Lauritz Larsen. — Tidl. Trafikminister Thomas Larsen, Vraa. — Jernbanearbejder Otto Kragh (42 Rar) Skovvej 21, Nørresundby. (Kørt over af et Rangerlokomotiv d. 30. Dec.) — Kreaturhandler Edward Fehr (død paa Københavns Kommunehospital af Hjerteslag). — Nicolaj Rasmussen, Istedgade 6, København (fundet død i Kanalen mellem Nybro og Furesø). — Pastor Knud Skaarup (65). Født paa Grønland og velkendt for sit nationale Arbejde i Sønderjylland. (Død paa Statssygehuset i Sønderborg).

Mord. Den 18. Januar blev Dirtkeør H. C. Hansen, Chef for Baltica Assurance Firma myrdet i sit Hjem, Lysagervej 11, Charlottenlund. To Mænd, der falskeligt udgav sig for at tilhøre Vagtværnet, forsøgte forgæves at formaa Dir. Hansen til at aabne Entredøren under Paaskud af, at de ønskede at benytte Telefonen til at melde et Indbrudstyveri i Nabolaget. De smadrede derefter Vinduet, medens Direktør Hansen og hans Kone søgte Tilflugt i Soveværelset og

laasede Døren. Voldsmændene sprængte denne, og Hansen faldt død om med 5 Kugler i Hovedet. Fru Hansen fik Lov til at slippe med Livet. (TT fra Malmø).

Den 11. Jan. trængte Revolvermænd ind i en Jernhandel (Ironmonger) paa 49 Vasbygade i København, skød Ejeren Grosserer Chr. Hansens Broder og saarede en ung Pige i Skulderen.

En Lærling Ove Nielsen, Hollænderdybet 36 blev fundet skudt den 28. Dec. paa Gl. Køge Landevej, København. Samme Dag fandtes den 18-aarige Kai Holm, 11 Jernbanealle skudt udfor Nr. 33 i samme Gade.

Skudt. Den 5. Jan. blev en Politibetjent Malmroos og Fru Engla Petersen skudt af to Revolvermænd i en Restaurant paa 50 Bulowsvej i København.

Nytaarsaften blev en Arbejder Niels Egon Becker Christiansen, 7 Kjærs Pladh i Aarhus, skudt af to Revolvermænd paa Cykler. (Aarhus Amtstidende)

149 Danske døde i Fjor i Koncentrationslejre. Fra Stockholm meldes til „Frit Danmark“, London, at fra Julen 1943 til Julen 1944 er 149 danske Statsborgere omkommet i tyske Koncentrationslejre eller Fængsler. Størsteparten af disse Dødsfald indtraf i Slutningen af 1944 (kun 17 fandt Sted i 1943).

22 politiske Fanger omkom eller myrdedes i Neuen Gamme ved Hamburg, heraf 9 Grænsegendarmer. I Buchenwald omkom eller myrdedes 45 Politifolk; i Stutthof 5 deporterede Danskere; i Sachsenhausen 2; i Ravensbruck 6; i Auschwitz 1; i Terezien (Terezienstadt) 45; og i Fængslet i Dreierger 1.

Blandt de sidste Dødsfald, som er rapporteret til København i Juledagene, er Navnene paa følgende: Reservepolitibetjent Svend Helge Willi Petersen fra Stubbekøbing, Reservepolitibetjent Eigil Krogh Petersen fra København; Overbetjent Hans Peter Sylvester Nielsen fra Nordre Birk; Inspektionsbetjent Andreas Martin Koldvad fra København; Reservepolitibetjent Gert Hvalsøe fra København; og Kriminalbetjent Hans Chr. Spangaa fra Aarhus. Endvidere er Restauratør Thomsen, Snekkersten Kro, omkommet i en tysk Koncentrationslejr. Han blev arresteret den 10. August og deporteredes. Han havde tidligere været arresteret to Gange, men løsladt.

Brændselsmanglen. Aarhus Amtstidende for 11. Jan. skriver om den meget alvorlige Brændselsmangel, at den kan faa katastrofale Følger, dersom der ikke fremkommer nye Forsyninger. Mange Skoler har allerede maattet lukke eller maa lukke i den nærmeste Fremtid. I Grenaa mener man, at Halvdelen af Byens Befolkning kun har Brændsel til en Maanedes Behov, og ca. 400 Familier vil staa uden Brændsel om 14 Dage.

Samme Blad for den 7. Jan. omtaler ogsaa Situationen i Aarhus og nævner, at en Familie har boet i en uopvarmet Lejlighed i 8 Dage, og mange Folk flytter sammen. Mangel paa Brændsel (Brunkul og Tørv) skyldes væsentligt Mangel paa Jernbanevogne (der vel er stjaalne og sendt til Tyskland).

Flyvebomberne. Dagens Nyheter for 19. Jan. melder, at flere tyske „Robot“ Bomber af forskellige Typer har været set over Sverige, saa langt nordpaa som Mellem Sverige. De menes at være udsendt fra Bornholm, fra Jylland eller fra Norge. Bladet siger, at Tyskerne formodentlig er i Færd med at prøve nye, saakaldte V.-Vaaben. Svenskerne agter dog ikke at give Tyskerne nærmere Oplysninger, men forbereder en Protest til Berlin over Krænkelsen af svensk Territorium. Et A.P. Telegram fra London den 20. Jan. citerer det saakaldte „Frie tyske Pressebureau“ i Stockholm, der melder, at tyske Teknikere leder Robot-Bombeangreb paa England fra „20 delvis bevægelige Anlæg paa Bornholm.“

	Total Received	Child- ren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	52406.83	7198.48	9679.14	8981.12	8712.71	2697.00	185.66	4053.56	821.90	10077.26
Morgan, Minn., Bethany Luth. Church	25.00		25.00							
Easton, Calif., Immanuel Ladies' Aid in memory of Karl C. Rasmussen	5.00		5.00							
Ringsted, Ia., St. Paul's Luth. Sunday School	68.00	18.00	50.00							
Moorhead, Ia., Mr. and Mrs. Martinus M. Hansen	20.00		10.00					5.00		5.00
Lincoln, Nebr., Sunday School of Our Savior's Church for our three Children's Homes	15.00	15.00								
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Peder Norgaard of Emmaus Church, Coal- ridge, in memory of Irene	80.00			80.00						
Kenosha, Wis., St. Mary's Lutheran Ladies' Aid	30.00							15.00		
Fresno, Calif., Bethel Luth. Sunday school	16.86	16.86							15.00	
Fresno, Calif., Bethel Lutheran Church	108.41	10.00	58.41		10.00					30.00
Minneapolis, Minn., Alma, Sophia, and Erick Ericksen in memory of Miss Tilly Madsen	3.00				3.00					
Minneapolis, Minn., Mrs. Lillian Wood in memory of Miss Tilly Madsen	2.00		2.00							
Minneapolis, Minn., In memory of Miss Tilly Madsen*	7.00		7.00							
Milltown, Wis., Milltown Ladies' Aid in memory of Mrs. Carl Nielsen, Minneapolis	2.00				2.00					
Minneapolis, Minn., Betty, Kenneth, and Robert Andersen in memory of Mrs. A. P. Andersen	3.00		3.00							
Los Angeles, Calif., Ladies' Aid "Maria" of Bethel Luth. Church	25.00							25.00		
Sioux City, Ia., Our Savior's Luth. Church	149.26	28.06	100.00							21.20
Cushing, Wis., Lutheran Sunday School, Monthly Mission offering	2.22									2.22
Viborg, S.D., Christmas offering by the Willing Workers and Bethany Ladies' Aid	6.38	6.38								
Viborg, S.D., Bethany Luth. Sunday School, Christmas offering	30.00	30.00								
Dickson, Alberta, Can., Bethany Luth. Church	36.00	36.00								
Tilley, Alberta, Can., Viggo Andersen	22.50							22.50		
Winnipeg, Man., Can., Danish Luth. Church	51.30				51.30					
Luverne, N.D., Pastor and Mrs. H. A. Svendsen in memory of Mrs. Dorthea Hansen	50.00	10.00	20.00		10.00					10.00
Oakland, Calif., Mrs. Christine H. Lincoln in memory of Hans Andersen, Dane Valley, Mont.	5.00				5.00					
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	29.25		29.25							
Omaha, Nebr., Fella Luth. Church	26.37				26.37					
Viborg, S.D., Spring Valley Luth. Sunday School	14.85	14.85								
Albert Lea, Minn., Mission Circle No. 2 of Trinity Church \$10 for In- dian Mission and \$10 for each of our three Children's Homes	40.00	30.00				10.00				
Audubon, Ia., Lars H. Madsen and family in memory of Earl Madsen	100.00		100.00							
Washington Island, Wis., Trinity Sunday School for the Waupaca and Oaks Homes	16.00	16.00			32.00			33.00		
Rutland, Ia., members and friends of Trinity Luth. Church in memory of Mrs. Marie Jensen	65.00				32.00			33.00		
Brush, Colo., All Saints Church	170.59	37.36	30.00	6.93	35.00	15.00		15.00	15.00	16.30
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Carl M. Jensen	10.00									10.00
Westby, Mont., Ezra Jensen for Bethany Home	5.00	5.00								
Council Bluffs, Ia., in memory of Mrs. Sophia Hansen from a large group of friends and relatives of Ringsted, Ia.	5.50					5.50				
Oaks, Okla., Ebenezer Lutheran Church	125.00	25.00	50.00		25.00	25.00				
Deer Lodge, Mont., Alvin Hundtofte	10.00							10.00		
Sidney, Mont., A Friend (Brorson Church)	200.00		100.00					100.00		
Detroit, Mich., Messiah Luth. Sunday School	5.27	5.27								
Underwood, Ia., an unnamed giver	.25									.25
Ringsted, Ia., Mrs. Ejler I. Nielsen in memory of Mrs. Julia Carlsen	5.00								5.00	
Big Flats, Wis., Zion Luth. Church for the Waupaca Home	4.00	4.00								
Cedar Falls, Ia., Iver Fogdall in memory of Lt. Ernest Jensen and Hans Andersen	1.00					1.00				
Neola, Ia., Ladies' Aid of St. Paul's Luth. Church	10.00									10.00
Total	54012.84	7506.26	10268.80	9068.05	8912.38	2768.50	185.66	4279.06	841.90	10182.23

Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 27, 1945.

I have been asked to print the figures of the synod's budget for the
1944-45 fiscal year. Here they are:

[69927.00] [8576.00] [22935.00] [7688.00] [11395.00] [3958.00] [3000.00] [1030.00] [11345.00]

* Minneapolis, Mrs. N. C. Olsen, Mr. and Mrs. Nels Olson, Mr. and Mrs. Al Christensen, Mr. and Mrs. Thomas Jensen, Mr. and Mrs. Harlow
Olson, Mrs. Carl Nielsen, Bernice, and Lee. \$7.00.

JUBILEE FUND	
Previously acknowledged	\$176,027.69
Royal, Ia., Rev. Sigurd D. Petersen	15.00
Kingston, N.J., Dr. S. M. Thomsen	10.00
Saline, Okla., Marius Jensen	100.00
Moorhead, Ia., Mr. and Mrs. A. J. Johnson	10.00
Waupaca, Wis., Mr. and Mrs. R. Daniels \$5, Herbert A. Penney \$1	6.00
Neola, Ia., Mrs. Chas. H. Hansen in memory of her husband	20.00
Sioux City, Iowa, Our Savior's Luth. Church	32.44
Des Moines, Ia., W.M.S. of Bethesda Church	10.00
Blair, Nebr., Rev. and Mrs. R. E. Morton in memory of Rev. Hans Nielsen	5.00
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. Chris Johnson	20.00
Rutland, Ia., from a large number of friends in memory of Mrs. Marie Jensen	8.00
Neola, Ia., St. Paul's Luth. Church*	135.65
Neola, Ia., Sunday School of St. Paul's Luth. Church	8.77
Neola, Ia., George Jensen in memory of Chester Nelsen	10.00
Neola, Ia., Mr. and Mrs. N. J. Nelson in memory of Rev. Hans Nielsen	25.00
Total	\$176,443.55

* Neola, Ia., Leon Christensen, Einer Larsen, Harold Nelson, Frank
Miner, Raymond Hansen, Alfred Iversen, each \$5, Mrs. Margaret Nielsen,
M. J. Christoffersen, Oluf Larsen, Marion Rasmussen, each \$10, Rhoda
Iversen, Alvina Larsen, Ruth Larsen, each \$1, Clarence Erickson \$1.50,
J. M. Rasmussen \$3, Mrs. Peter Bondo, Frimoth Hansen, Bernard Nelson,
Ethan Rasmussen, Ernest Christoffersen, Minnie Christoffersen, Paul
Vorthmann, Mrs. Nellie Ward each \$2, collection \$42.15. Total \$135.65.
Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 27, 1945. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Luth. World Action Mission	Gossner Mission
Previously acknowledged	23488.91	2569.31	2132.27	752.34	1387.19	16627.80	20.00
Ringsted, Ia., St. Paul's Luth. Sunday School	50.00			25.00		25.00	
Minneapolis, Minn., Immanuel Women's Guild in memory of Mrs. A. P. Andersen	3.00				3.00		
Tilley, Alberta, Can., Viggo Andersen	22.50					22.50	
Oakland, Calif., in memory of Martin C. Nelson from relatives, Delewan, Minn.*	10.00	10.00			10.00		
Albert Lea, Minn., Mission Circle No. 2 of Trinity Luth. Church	20.00	10.00					
Leland, Ia., Mr. and Mrs. Glen Johnson and daughters in memory of Mrs. Marie Jensen	5.00				5.00		
Brush, Colo., All Saint's Church	15.00	15.00					
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Peter Andersen for China Relief	1.00				1.00		
Sidney, Mont., A Friend (Brorson Church)	200.00	50.00	50.00	50.00	50.00		
Easton, Calif., Immanuel Missionary Society in memory of Karl Rasmussen	5.00		5.00				
Neola, Ia., Sunday School of St. Paul's Luth. Church	25.00					25.00	
Neola, Ia., Mr. and Mrs. N. J. Nielsen in memory of Mrs. Jultus Jorgensen	2.00			2.00			
Arcadia, Calif., Mr. and Mrs. Christ Andersen \$25 for Santal Famine Relief, \$25 for China Relief	70.00	25.00	20.00		25.00		
Total	23917.41	2679.31	2207.27	829.34	1481.19	16700.30	20.00

Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 27, 1945.

* Mr. and Mrs. Albert E. Andersen, Mr. and Mrs. H. J. Olsen Mr. and Mrs. Ben Johnson, Mrs. Elma Hansen and Merton, Mrs. Manville
Thompson, \$10.00.

H. J. Hansen, Treas.

Books Suitable for Every Home Library

1000 QUOTABLE POEMS, compiled by Thomas Curtis Clark. A superb anthology of more than one thousand poems selected from the inspirational verse of five hundred poets of yesterday and today. It does the compiler great credit. It deserves the attention of thinking America."—Edwin Markham. There has been an insistent demand for something different—an anthology of poetry that is quotable; that has modern tone, that is in touch with common human needs. Here is a book that answers this demand. Price, \$2.50.

ETIQUETTE—"The Blue Book of Social Usage"—by Emily Post. The standard authority on correct usage and good taste in every activity of modern social and business life. Always the supreme authority on manners, this famous book answers all the latest questions arising from present day conditions. In this latest edition Emily Post describes accepted courtesies and rules of etiquette which smooth all social relations between civilians and members of our Armed Forces. Price, \$4.00.

THE FUN ENCYCLOPEDIA, by E. O. Harbin. Here is a new book superior to anything of its kind published today, with entertainment for groups of all ages from 8 to 80, with 2,400 good-time suggestions, all in good taste. Included in this vast collection are, all types of quizzes, games, stunts, riddles, hundreds of party plans for special days, and hundreds of suggestions for fun outdoors. Whether there are a hundred guests or just one, or when friends unexpectedly drop in this book is a lifesaver. Price, \$2.75.

POEMS WITH POWER to Strengthen the Soul, compiled by James Mudge. Madame de Stael once said that "Poetry is the natural language of all worship." And in this treasured volume, poets of all the ages pay their tribute to a Higher Power. Mr. Mudge has wisely given in this book a varying collection to meet the moods of every moment. There are poems to give us strength against temptations, and gay little verses to help battle the monotony and discouragements of "little days." Mr. Mudge has also classified the poems in such a manner that you can quickly find the very poem you need, when you need it. Price, \$1.39.

FAITH OF OUR FIGHTERS, by Chaplain Ellwood C. Nance. A collection of engrossing, first-hand experiences of our fighting men and their spiritual reactions to war. If you have a boy in the armed forces, or know such a boy, you will welcome the encouragement and satisfaction of knowing that his spiritual welfare is in the hands of such competent men of God as the United States Chaplains. Men and women from every war theater have helped to make it one of the most important, most stirring and most inspiring books of this war. Price, \$2.00.

TILL THE DAY DAWNS, by G. Franklin Allee. Six months to live—that was Chaplain Daniel Harte's future. The Past haunted him. Dying and wounded soldiers had begged him to show them the Way of Life, but he could not, for he had never found it. He was wounded in the Philippines, and came home to die; but God sent him home to live—abundantly—for he found Christ as his Savior. This book is more than a great story of this war; it is a story of God's work of salvation in a seeking soul. Price, \$1.50.

YOUR DADDY DID NOT DIE, by Daniel A. Poling. Clark Poling was one of four Army Chaplains who in February of last year, when the Dorchester was torpedoed, gave their life jackets to soldiers, quieted panic and remained to go down on the sinking ship. This is the story of a beautiful relationship between a young man and his family, told tenderly by his Chaplain father, told so that the little boy and girl whom Clark left behind may remember their brave father who died as he lived. Price, \$2.00.

THE PIG'S BIRTHDAY, by John Bechtel. This story of suffering China is fiction, but every incident is based on fact, and grown ups as well as young people will enjoy the plot. You will like A-kam, the hero, kidnapped from the wealthy and influential Wong family. And yet, because of the unhappy experience, this family, bound by heathen customs and superstitions, is reached by the gospel. John Bechtel brings to the reader the appalling realization that there are millions of human beings who see little but the seamy side of life. Laughter and sunshine and all things that we call "every-day" happenings are not theirs to enjoy. Price, \$1.00.

Special Selection of Universal Globes

New Air-Age Globe with Horizon Ring. No. 265.

Designed for convenience of those who wish quickly to determine Great Circle airplane routes, distances and approximate flying time between points. Also for those who want a World Globe that is decorative as well as useful for home or office. The 12-inch Universal Type Ball may be lifted out of the cradle. Map in nine colors. Price, \$13.00.

12-inch Universal Globe Ball. No. 238.

Has full movable meridian and half fork. Walnut finish. Hardwood base. Height 17½ inches. Weight 8½ pounds. Price, \$10.00.

12-inch Universal Globe Ball. No. 151.

Beautifully finished with metal dome base in cordovan and gold. Very attractive. Has semi-meridian. Height 17½ inches. Shipping weight 7¼ pounds.

10½-inch Universal Globe Ball. No. 203.

Has all of the refinements of larger models—with metal base, semi-meridian, etc. Height 14½ inches. Price, \$4.00.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street

Blair, Nebraska

X

X N XHOI MEN
IS HJSE 68
TICNOCIL HLUT L.JAN
REFERENCE LIBRARY

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 14. FEBRUAR, 1945

NR. 7

Vore fem Ordinanter

Søndag den 18. Februar bliver en Højtidsdag i Blair, og en særegen Ordinationsdag i vor Kirkes Historie. Fem unge Mænd ventes da, om Gud det vil, at blive indviende i det helige Præste- og Prædikeembede ved en speciel Ordinations-højtidelighed Kl. 2 Eftm. i Kirken. Ordination er altid en stor og skøn Begivenhed i vort Samfund, og derfor sædvanlig afholdt i Forbindelse med vort Aarsmøde. Men i Aar greb Krigsforhold ind i vore Regler, som aldrig før er sket. Det paakrævedes, at Prætestudenter anvender hele Tiden Aarst rundt for at fuldende deres Kursus snarest muligt, derfor er de færdige saa mange Maaneder før. Sidste Aars-

møde og vort Ministerium bemyndigede derfor vore kirkelige Autoriteter til at prøve Kandidaterne og derpaa ordinere dem, der bestod Prøven, naar Tiden var inde.

Alle fem har nu været prøvet af Eksamensraadet og anbefales til Ordination for præstelig Virksomhed i de af dem modtagne Kald. Tillad os herved at gøre vore Læsere bekendt med dem. Et trykt Cirkulære er tilsendt alle vore Præster med vedkommendes Vitaer og respektive Anbefalinger, for at man kan blive kendt med dem, og har nogen noget at indvende imod en Kandidats Ordination, er der Anledning til Indsigelse. Vi haaber de alle faar Broderhaand.

* * * *

Hans Otto Carlson,

Søn af Christian H. Carlsen og Hustru Susanna f. Petersen, født d. 1. Juni 1909 i Tandslet paa Als, den Gang tilhørende Tyskland. Han blev døbt samme Aar af Pastor M. Mahler og fik sin religiøse Undervisning under dennes Ledelse, særlig i en Indre Missions Søndagsskole. I 21-aars Alderen kom Carlson til Amerika og tog Ophold i Salinas, Calif. Pastor M. Krogh, som var Præst der, fik ham til et Vinterkursus paa Atterdag Skolen i Solvang, der fik Betydning for hans religiøse Tanke-

gang. Saa gennemgik han en engelsk Højskole for at lære Engelsk og graduerede i 1935, var saa paa Universitetet i Berkeley et Par Aar, hvor han kom i videnskabelige Anfægtelser særlig ved den Aand, som raadede der. Ved tilfældigt at opsamle en Traktat "After Death What?" ledtes han til en Række Vækkelsesmøder, hvor Livets Gaade klareredes for ham som løst ved sand kristen Tro og ikke ved spekulative Metoder. Dr. E. Trabert, luthersk Præst blandt Studenterne, hjalp ham til at finde Kaldet til Præstegeringen og Pastor Spener Petersen viste ham Vejen til vor Skole i Blair, hvor han optog det teologiske Studium Aar 1941. Han har Kald fra den unge Menighed i Swan River, Min., Canada, som han allerede har betjent en Tid. Den 8. Sept. 1944 blev han gift med Miss Verna Thomsen, Spencer, Iowa.

Ole Immanuel Larsen,

Søn af Pastor Knud Larsen, Cordova, Nebr., og Hustru Otthea f. Povlsen, født d. 15. Mar. 1912 i Hanning, Jylland, og blev døbt i Finnerup Kirke s.A. I 1915 rejste Larsens til Blair, Nebr., for at Mr. Larsen kunde optage Prætestudiet; han ordineredes i 1922. Sønne fik sin Skoleuddannelse i Blair, Cushing, Wis., og Kennard, Nebr., derpaa paa Dana College og et Aar paa Augsburg Skolen i Mpls. Det teologiske Kursus fik han to Aar paa Trinitatis Seminarium og eet

paa Chicago Luth. Seminar i Maywood, Ill. I Chicago assisterede han ved Betjeningen af Vor Frelzers Kirke. Han har Kald fra Immanuel's Mgh. i Hampton, Nebr. Den 1. Jan. 1942 blev han gift med Miss Lydia Hansen, Sidney, Mont. De har to Børn.

Lyle Wayne Paulsen,

Søn af Alfred Paulsen og Hustru Rena f. Peterson, blev født d. 12. Sept. 1919 i Blair, Nebr., hvor hans Forældre bor og han fik hele sin tidligere Skoleuddannelse og religiøse Paavirkning fra vor Kirke; han blev konfirmeret af Pastor J. N. Lund i 1935 og graduerede 1938 fra Byens Højskole. Derpaa gik han paa Dana College, hvor han fik sin B.A. Grad og har siden fulden det teologiske Kursus paa Seminariet. Tillige betjente han Kirken i Herman, nord for Blair det sidste Aar. Han er kaldet til Daneville og Emaus Menigheder ved Westby, Mont. Hans Hustru er Dr. C. B. Larsens Datter Agnes; de blev gift d. 2. Juni i Fjor.

John Anker Schultz,

Søn af Pastor A. Th. Schultz, Tilley, Alta., Canada, og Hustru Ingeborg f. Anker, blev født d. 24. August 1915 i Hampton, Nebr., og døbt af Faderen i Immanuel's Kirke, hvor han den Gang var Præst. Senere opvoksede Sønne i Blair og Racine og fuldendte der Højskolen, samt gik et Aar paa Racine Junior College. Senere har han studeret paa L. B. I., Minnesota Universitet og Augsburg College, alle i Mpls., alt imedens han arbejdede for sit Ophold. Den 29. Dec. 1937 blev han gift med Dr. Samuel Millers Datter Bernice i Minneapolis. De har nu to Børn. I 1939 flyttede de til Indianapolis, Ind., hvor han efter et Par Aars Beskæftigelse paa en Fabrik atter optog Studiet paa Butler Universitetet og vandt sin B.A. Grad. I 1942 kom de til Blair og han tog det tre-aarige teologiske Kursus paa vort Seminar. Imedens har han betjent midlertidigt vore Menigheder i Ord, Nebr., Indianapolis, Ind., og Lindsay-Genoa, hvorfra han nu har

modtaget Kald fra de tre derværende danske Mghr. Den ene i Lindsay tilhører Den danske Kirke.

Frederick William Thomsen,

Søn af T. M. Thomsen og Hustru Kristine f. Sørensen er født i Hjørring, Vendsyssel, d. 29. Juni, 1906. I 1912 kom Familien til Amerika, boede først i Racine og saa i Audubon, Ia. Her blev William, som han kaldes, konfirmeret af Pastor Fred Hansen. Senere flyttede de til Des Moines, hvor han gik paa Højskole et Par Aar og fortsatte i Memphis, Tenn. til 1931. Derpaa frekventerede han i fire Aar Cleveland School of Arts, Cleveland,

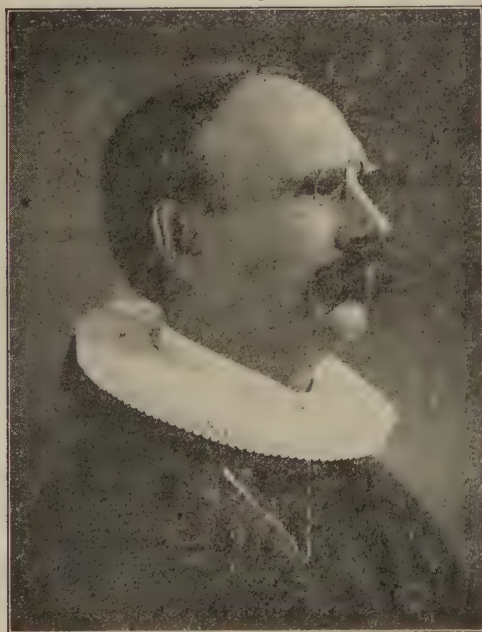
Ohio. Imidlertid var hans ældre Broder Harry bleven Præst i Luck, Wis., og han opholdt sig en Tid hos ham. Her mødte han Prof. Melby fra Augsburg, og ved deres Indflydelse kom han til fast Tro paa sin Gud og saa sit Kald. Saa blev han Lærer i Kunstfag paa Dana College 1935-37 og tog derpaa til Augsburg College en Tid. Paa Grund af en Sinus Svaghed maatte han opgive Bog og Fag et Par Aar, medens han arbejdede for sin Fader i Denver der er Husdekoratør. Her mødte han Miss Orpa Andersen og de blev gift d. 7. Sept. 1940, hvorpaa han var Medlærer i Kunstfag paa St. Olaf College i Northfield, Minn. alt imens han studerede videre. En Søn blev født til dem. Siden 1942 har han studeret Teologi i Blair, samt undervist paa Dana College, hvilket han vil fortsætte i Forbindelse med Præstebetjeningen af Bethesda Mgh. i Moorhead, Ia., hvorfra han har Kald.

Graduationsfestligheden afholdes i Skolens Auditorium Torsdag Aften d. 15. Febr., Kl. 8. Pastor A. Th. Schultz taler.

Første Søndag i Fasten

HVORLEDES DU KAN BESEJRE DJÆVELEN

Af Pastor Th. N. Jersild

Pastor Thomas N. Jersild hørte med til de faa Præster, der blev ordineret i den saakaldte „Nordkirken“ i dens korte Levetid mellem Udskillelsen fra Den danske Kirke 1893 til Forening med Blair-Samfundet i 1896. Han blev ordineret af Pastor P. S. Vig d. 14. Jan. 1894 i Neenah, Wis., til Præst i den danske Koloni i Montcalm Co., Mich. Han var da nær 30 Aar gammel. Hans ældre Broder J. N. Jersild var Præst i Neenah, Wis., og udgav der Ugebladet „Danskere“, som senere købtes af Den forenede Kirke (1898). Samme Aar blev han gift med Miss Anna Bille, Luck, der endnu lever i Chicago. Pastor Jersild virkede

i Michigan til 1898, ved Helligaands Kirken i Waupaca til 1902, i Elk Horn, Ia., til 1913, i Viborg, S. D., til 1921, og kom saa til Atlantic, Ia., hvor han døde pludselig af Hjerteslag d. 12. Marts 1926. I Livssyn hørte han nærmest til den Gruppe, der betegnes som høj Kirkelige, men var en alvorlig Forkynder og en dygtig Teolog, der kendte sin Bibel, samt en mild og sandhedskærlig Sjælesørger. Ti af deres 14 Børn overlevede Faderen og gør hans Navn og Minde Ære. Hans, den ældste Søn, er nu vort Samfunds Næstformand.

Dagens Evangelium skrives i Matthæus 4 Kap. 1-11 V. saalydende:

Da blev Jesus af Aanden ført op i Ørkenen for at fristes af Djævelen. Og da han havde fastet fyrretyve Dage og fyrretyve Nætter, blev han omsider hungrig. Og Fristeren gik til ham og sagde: „Er du Guds Søn, da sig, at disse Stene skulle blive Brød.“ Men han svarede og sagde: „Der er skrevet: Mennesket skal ikke leve af Brød alene, men af hvert Ord, som udgaar igennem Guds Mund.“ Da tager Djævelen ham med sig til den hellige Stad og stiller ham paa Helligdommens Tinde og siger til ham: „Er du Guds Søn, da kast dig herved; thi der er skrevet: Han skal give sine Engle Befaling om dig, og de skulle bære dig paa Hænder, for at du ikke skal støde din Fod paa nogen Sten.“ Jesus sagde til ham: „Der er atter skrevet: Du maa ikke friste Herren din Gud.“ Atter tager Djævelen ham med sig op paa et saare højt Bjerg og viser ham alle Verdens Riger og deres Herlighed; og han sagde til ham: „Alt dette vil jeg give dig, dersom du vil falde ned og tilbøde mig.“ Da siger Jesus til ham: „Vig bort, Satan! thi der er skrevet: Du skal tilbøde Herren din Gud og tjene ham alene.“ Da forlader Djævelen ham, og se, Engle kom til ham og tjente ham.

I Daaben havde Jesus taget Verdensforløserens Kors paa sine Skuldre, var saaledes gaaet ind under Menneskeslægts Syndebyrde, at det kunde blive vitterligt for alle, at han var det Guds Lam, som bar Verdens Synd (Joh. 1:29). Røsten havde lydt fra Himlen: Denne er min Søn den elskelige, i hvem jeg har Velbehag (Matth. 3:17), og Guds Aand var i Duens Skikkelse faret ned og kommen over ham. Nu bliver han af samme Aand ført ud i Ørkenen for at fristes af Djævelen, for som Guds Søn og Menneskens Søn i hele Menneskeslægts Sted at binde an med den personlige Djævel. O, hvilke alvorlige Øjeblikke, Øjeblikke af hvilke hele Menneskeslægts Tilstand vil være afhængig. Jesus og Satan kæmpe om vor Frelse.

I Tidens Morgen var Adam, som Menneskeslægts Repræsentant, bleven fristet af Djævelen, men han faldt og hele Slægten med ham (Rom. 5:12). Jesus staar nu over for Djævelen som en ny Repræsentant for Menneskeslægten; falder han, er alt tabt for Menneskeheden, dens Frelse, Fred, Salighed og evige Lykke, da vil Djævletroppen jubile, Mørkets Magter triumfere, og Djævelens Øverste tyrannisere hele Menneskeslægten. Som en klog Hærfører har Djævelen lagt sine Slagplaner med megen Kløgt og Snille. Han vil ikke prøve med Vold og Magt at besejre Jesus denne Gang, men med Slangetræskhed og knytter derfor tre Fristelsers Net, i hvilke er indesluttet al Fristelse (Luk. 4:13), for deri at fange Jesus. Men Jesus gennembyder alle Nettene med Guds skrevne Ord, saa Djævelen kan ikke mere, men maa med Skam vige bort. Han har tabt, Jesus har vundet Sejren, en Sejr saa stor, at Djævelens Magt er brudt overfor ethvert Menneske, som tror paa Jesus og skjuler sig hos ham. Ingen Djævel kan skade os, ingen Mørkets Trop ødelægge os, naar vi skjule os bag Jesus.

Men Jesus har ikke blot sejret for os, men han vil ogsaa sejre i os og ved os. Og derfor er hans Sejr over Djævelens Fristelser i Ørkenen ikke blot en Sejr i vort Sted, men ogsaa et Eksempel for os paa, hvordan han vil sejre i os og ved os over Synd, Død og Djævel, idet han lader sin Kraft fuldkommes i vor Skrøbelighed. Der, hvor vi faldt, stod

vor Frelser, for at vi ogsaa ved hans Kraft skulle staa med ham og sejre i alle Fristelser.

Lad os derfor i Dag, idet vi ved Helligaandens Naade øse af vor Tekst med hverandre betragte:

Hvorledes Guds Børn skulle vinde Sejr over Djævelens Fristelser

Jeg siger med Vilje Guds Børn; thi kun de modstaa Fristelserne og kunne sejre over dem. De vantro Mennesker kæmpe jo ikke imod Fristelserne, men give dem Medhold og udføre Djævelens Villie. Vel kunne de være bange for og tildels kæmpe imod at drive Synden for aabenbar, saa den paafører dem Folkets Foragt, Skam og Spot; men deres Lyst er alligevel i Synden, og de kende ikke den hellige Sorg over Synden, men leve for at tilfredsstille Kødets Lyst. Øjnenes Lyst og Livets Hoffærdighed. Med Sorg i mit Hjerterte maa jeg sige, at dem kører Djævelen i Synden uden stort Besvær, og som oftest se de det ikke, fordi han har givet dem Bind for Øjnene (2 Kor. 4:4).

Djævelen behøver ikke at bruge megen Kløgt for at faa et vantro Menneske til at bande og spotte Gud, til at ringe-agte Guds Ord og trodse Guds Styrelse og Førelse. Nej; thi det har netop af Naturen et Hjerter, som er trodsigt og opsætsigt mod Gud. Han behøver ikke at spinde mange Garn for at faa et vantro Menneske til at lyve og bedrage og under Skin af Ret tilvende sig Næstens Ejendom. Nej; thi det gør det gerne, det har af Naturen et bedrageligt Hjerter. Han behøver ikke at ulejliges sig meget for at faa et vantro Menneske til at leve efter Kødets i Vellyster. Nej; thi det gør det gerne, hvis det da ikke skal være forbunden med altfor stor Verdens Skam. Ja, han kan endog grumme let faa det saa vidt, at det sætter en Ære i sin Skændsel.

O, saaledes er det med de forskellige Synder, eftersom Menneskets naturlige Anlæg ere. Især gaar det let for ham at køre vantro Mennesker i Synden, naar han har faaet dem bildt ind, at han slet ikke eksisterer. Og det er jo slet ikke saa faa Mennesker, han har bildt det ind i vore Dage, saa de tro, at Talen om Djævelen og hans Engle er en Myte eller et Sagn, som visse Præster finde en Fornøjelse i at skræmme Folk med. Hvilken Syndens Trældom og Djævelens Slaveri gaa ikke saadanne stakkels Mennesker i, fordi de have forhærdet deres Hjerter mod Sandheden. O du, som er et vantro Menneske og gør Djævelens Villie, for dig er min inderlige Bøn til Gud, at dine Øjne maa oplades, saa du maa se, at hvis du bliver i denne Tilstand, bliver du evindeligt en Djævelens Træl, som skal pines i Helvede. Og du er jo dog for kostbar til det. Jesus har kæmpet med Djævelen for at vriste dig ud af hans Magt. Jesus har frikøbt dig fra Syndens, Dødens og Satans Trældom og i Daaben gjort dig til sit Barn og givet dig Magt til at være et Guds Barn, leve som et Guds Barn, hvis du vil.

Vil du, som har kostet din Frelser saa meget, fremdeles fremture i Vantro og Synd og være Djævelens Træl? Vil du være iblandt dem, der i Evigheden skulle skære Tænder i Helvede i Pine over et forspildt Liv? Skal Jesus forgæves have vundet din Sag mod ham, der vil gøre dig evig uheldig, skal hans Naade være spildt for dig, vil du, som er bestemt til at være himmelsk Borger, med fri Villie blive en Djævelens Træl? Ven, stands! vend om! I Morgen kan det være for sent. Vend om! vend om! Hvorfor vil du dø? Os, som tro paa vor Frelser, sigter Djævelen med dobbelt, ja syvfold Styrke; thi han ved godt, vi ere revne ud af hans Magt og frigjorte af Jesus. Os møder han med de samme Fristelser, som han mødte Jesus med, om end ikke under saa storslaaet Form, saa dog af samme Beskaffenhed.

Djævelens første Fristelse gaar ud paa, at faa Jesus til at overveje, om det er muligt, han kan være Guds Søn, saadant som jo Røsten havde lydt ved Daaben; thi hvordan

kan han da lade sin Søn lide Hunger. Og hvis han virkelig er Guds Søn, da maa han vise sin Magt ved at gøre Ørkenens Stene til Brød. Se, hvor snedig Slangetræskheden skinner igennem denne Fristelse.

Denne Fristelse møder ogsaa Guds Folk. Naar Fattigdom træder truende frem for et Guds Barn, saa det kniber at skaffe det allernødvendigste til sig og sine, saa det kniber at skaffe Rentepenge og bestride de forskellige Udgifter, og Sindet er nedtrykt og bekymret, da kommer Djævelen og siger: „Er du et Guds Barn, har du Himlens og Jordens Herre, hvem Guld og Sølv tilhører (Hag. 2:8) til din Fader og endda kan være stedt i saadan timelig Nød og Fattigdom. Var du det, vilde Gud anderledes sørge for sit Barn.“ Eller der møder et helligt Menneske Sygdom eller anden Ulykke, som gør det uskikket til at udføre sin Gerning, eller Døden river de kære bort, som maaske i aandelig og timelig Henseende vare til Støtte, Trøst og Hjælp, da møder atter Fristelserne: „Er du et Guds Barn, har du Jesus til Frelser og Broder og Gud til Fader, hvorledes kan han da nænne at lade sit Barn lide saadan?“ Eller der møder bitre Skuffelser, som synes at ville ituslaa dine Planer og Fremtidsforhaabninger, da møder Djævelen atter frem med sine Fristelser: „Er du et Guds Barn, er der Mening i, at du hører med til Guds hellige, udvalgte Folk, hvordan kan du da være stillet saa? Nej, var du det, blev der anderledes sørget for dig, saa du ikke saaledes blev pint, dine Veje vilde være anderledes rosenbestrøede. Gud bryder sig ikke om dig. Sig ham „Farvel“ og dø.“

Jesus sejrede i denne Fristelse, slog Djævelen Angrebsvaabnet af Haanden med Guds skrevne Ord. Han vil ogsaa sejre i dig og du i ham, ved at du ved hans Kraft svinger Aandens Sværd, som er Guds Ord, mod Djævelen; thi da maa han vige. Saa naar du fristes af Fattigdommens Byrde, da vis Fristeren hen til Guds Ord: der staar skrevet: Mennesket lever ikke af Brød alene, men ved hvert Ord, der udgaar igennem Guds Mund. Vis ham hen til det skrevne Ord om den fattige Lazarus; han var meget fattig og led ondt, men var dog et Guds Barn og blev, da han døde, af Engle baaren hjem i Abrahams Skød (Luk. 19:22). Og naar han frister dig med din Lidelse og Sygdom, vis ham hen til Guds skrevne Ord om Job. Hvor haardt maatte han ikke lide og var dog Guds kære Barn. Naar han frister dig i dine Skuffelser og brudte Forhaabninger, vis ham hen til: der staar skrevet: Dersom I ere uden Røvelse, da ere I uægte og ikke Børn (Hebr. 12:8); thi hvem Herren elsker, den revser han (V. 6), og gør det til vor Nytte, for at vi skulle blive delagtige i hans Hellighed (V. 10). Hvorimod de ugudelige kunne leve rolig og formere deres Gods (Sal. 73:12) og optage det gode i deres Levetid (Luk. 16:25).

Ven, bliver du i disse Fristelser fast i Guds Ord i Troen paa din Frelser, da skal du se, at Djævelen bliver nødt til at vige bort. Jesus, som har besejret ham for dig, sejrer da i og ved dig, og du skal bestaa med ham. Da Jesus slaar Djævelen af Marken med Guds Ord, saa vil den lede Djævel ogsaa bruge Ordet for derigennem at friste ham, men rigtignok paa en saadan Maade, at han udelader, hvad der ikke passer i hans Fristelses Net. Han stiller Jesus paa Tempeltinden i den hellige Stad og siger: „Er du Guds Søn, da kast dig selv herved; thi der er skrevet: Han skal give sine Engle Befaling om dig, og de skulle bære dig paa Hænderne, saa du ikke skal støde din Fod paa nogen Sten.“ Her udelukker Djævelen: De skulle bevare dig paa alle dine Veje (Sal. 91:11); thi det passer ham ikke. Han vil jo netop have Jesus til at gaa sine Veje i Stedet for Guds.

Kan Djævelen ikke faa Guds Barnet til at falde i Mismod, Tvivl og Vantro, vil han stille det paa Tempeltinden i den hellige Stad (de helliges Samfund), for at faa det til at fal-

de i Overmod, Hovmod og Overtro. Ja, have vi, som tro, staaet i den første Fristelse, vil han opbyde al Magt for at faa os til at falde i den anden. I denne Fristelse stiller han det troende Menneske paa Tempeltinden i de helliges Forsamling, stiller det højt over andre, saa det skal se sin egen Fortræffelighed og Dygtighed, bilder det ind, at det er langt mere værd end andre hellige, har mere Tro, mere Klarhed, mere Selvopofrelse, mere Kærlighed og Ydmyghed og er anderledes dygtig i Herrens Vingaard end andre. Saa kommer Hovmodet, saa kommer Dømmesygen, saa er der intet, der duer, uden hvad det har sanktioneret. Dette gælder baade Lære og Liv. Paa Tempeltinderne mener Mennesket at være som en lille Konge i Aandernes Rige, stoler mere paa sine Anskuelser, Meninger og begejstrede Følelser end paa Guds Ord, saa det sætter dem over Guds Ord. Djævelen hvisker: „Du er et Guds Barn, du har Herrens Aand, og hvor denne Aand er, der er Frihed, du kan øse Sandheden ud af dit eget Hjerte i Stedet for stadig at prøve Hjerteret, Tankerne og Følelserne efter Guds Ord.“

Djævelen har intet imod, at Menneskene bruge Guds Ord, naar de bruge det, som han vil. Er det ikke paa Tempeltinden de mange Sekter og Partier dannes? Men det er ogsaa med Hensyn til det kristelige Liv, at Guds Børn blive fristede her. Fristelsen lyder: Du er jo et Guds Barn, der har et anderledes prøvet og gudhengivent Liv at vise hen til end mange andre Guds Børn. Du har en Omvendelse at bygge paa, du har megen kristelig Erfaring, du har vundet mange Sejre i Herrens Krige, du har Fasthed og Klarhed, du kan bede og bekende bedre end de andre, du behøver ikke at være bange, du kan godt kaste dig ud i Livets brogede Mangfoldighed. Du er da et særegent godt Guds Barn fremfor andre. Saa kommer Hovmodet, Overmodet, Dømmesygen og Selvtilliden; men saa kommer ogsaa Faldet.

I denne Fristelse var David, da han sagde i sin Tryghed: Jeg skal ikke røkkes evindeligt (Sal. 30:7), og da han uden Guds Befaling talte Folket i sit Kongerige (1 Krøn. 21:1) og førte Pestilensen over sine Undersaatter. Og i denne Fristelse var Peter, da han sagde til Jesus: Dersom de og alle skulle forarges paa dig, saa vil jeg dog aldrig forarges. Men de faldt ogsaa dybt og stødte sig slemt. David udbryder: „Herre, da du skjulte dit Ansigt, blev jeg forfærdet (Sal. 30:8). Og I ved, hvor dybt Peter faldt i Anger- og Bodstaarer. Og sandelig, enhver, som Djævelen har faaet op paa Tempeltinden, maa som David og Peter ned for Herren i Anger- og Bodstaarer, om det skal gaa dem vel. Men naar Satan saaledes frister til aandeligt Hovmod, hvad er der da at gøre. Jesus viser os det. Han tyr atter til Guds skrevne Ord, viger ikke derfra, fordi Djævelen vil misbruge det, men siger: Der er atter skrevet: Du skal ikke friste Herren din Gud. Her er Vaabnet, som Djævelen maa vige for. Naar han frister os, saa vi, som tro, ere ved at sætte vort eget over Guds Ord, naar han saadan vil have os paa Tempeltinden, da maa vi vise ham bort med Guds Ord, sigende: Der staar skrevet: Vær ikke hovmodig, men frygt (Rom. 11:20); der staar skrevet: Vorder ikke selvkloge (Rom. 12:16); der staar skrevet: Gud staar de hoffærdige imod; men de ydmyge giver han Naade (Joh. 4:6); der staar skrevet: Hvo som tykkes at staa, se vel til, at han ikke falder (1 Kor. 10:12), og dømmes ikke, at I ikke og skulle dømmes (Matth. 7:1); og: Agter i Ydmyghed hverandre højere end eder selv (Filip. 2:3); Dersom nogen elsker mig, han holde mit Ord (Joh. 15:10); Dersom I blive i mit Ord, ere I sandelig mine Disciple (Joh. 8:31). Broder og Søster i Herren, brug Vaabnet i Tro, saadan som Jesus har givet os det, og du skal sejre ved ham, og han sejrer i dig.

Jesus bliver da forsøgt i en tredje Fristelse. Djævelen viser ham alle Verdens Riger og deres Herligheder og siger:

Alt dette vil jeg give dig, om du vil falde ned og tilbede mig. Endnu løber Satan an mod Guds Børn med denne Fristelse; men han byder os rigtignok ikke hele Verden, mindre kan gøre det. 30 Sølvpenge var nok til at faa Judas til at forraade Jesus, en Smule jordisk Gods var nok for den første Menigheds Ananias og Safira til at lyve mod Gud og friste Herrens Aand, og en Smule af Verdens Glans var nok til at drage Demas fra Paulus, og hvor tit behøver Djævelen kun at tilbyde en Smule af Verdens Ære, en Smule timelig Fordel, en Smule Verdensophøjelse eller Udsigt til lidt Magt og Indflydelse for at faa et Guds Barn til at gøre sig en Tjeneste. Blot han kan faa et lille Knæfald, det er nok. Blot han kan faa Guds barnet til at lefle med Verden og dens Lyst, blot han kan faa en Herrens Tjener til at lempe Sandheden efter de vantros Ønske, blot han kan faa Guds Børn til at skikke sig lige med Verden, da faar han det Knæfald, han ønsker, da faar han en lille Tjeneste, da er Guds barnet inde i hans Fristelses Ret. Jesus afviser ham kort med Ordet: Vig bort, Satan; thi der er skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud og dyrke ham alene. Du maa gaa samme Vej, vise Fristeren bort med et: „Der staar skrevet.“

Verdens Venskab er Guds Fjendskab (Joh. 4:4), og hvad gavner det et Menneske, om det vandt den ganske Verden, men tog Skade paa sin Sjæl (Matth. 16:26). Men skal Jesus saaledes sejre i os mod Djævelens Fristelser, og vi sejre ved ham, da maa vi hver Dag ydmyge os under ham, hver Dag ved hans Naades Kraft under Vaagen og Bøn iføre os Guds fulde Rustning (Efes. 6:13-18). Det nytter ikke, at vi møde Fristeren med vore kønne, højttravende Ord, med vore gode Forsætter, med vort fromme Hjerte; thi han viger ikke derfor.

Men skjult bag Jesus og rensset i hans Blod, i Troen paa hans Navn og gribende Sværdet til Angreb og Forsvar skulle vi sejre over Djævelen, over Fyrstendømmer og Magter, over Ondskabens aandelige Hær under Himmelen, ja som Kristi Stridsmænd stride den gode Strid, fuldkomme Løbet og bevare Troen. Djævelen maatte vige fra Jesus, og Englene kom og tjente ham. O, Englene ville ogsaa tjene os, naar vi gaa i Jesu Fodspor. De ere netop udsendte til Hjælp for dem, som skulle arve Salighed (Hebr. 1:14).

Kære, troende Venner, vi staa ikke ene i Kampen. Jesus er med os og for os, Engle ere omkring os. Gud Fader holder os i sin Haand. Helligaanden leder os paa Sandheds Vej. Lad os være tro indtil Døden, da faa vi Livsens Krone. Amen i Jesu Navn.

Efter Missionsbudet, 25. Apr., 1896.

JESUS ER SEJERHERREN

Mel. Lovet være du Jesus Krist

Djævelen var til Højtidsfest,
Jesus paa Golgatha var hans Gæst,
Han sig paa Regning godt forstod,
Satte sin Pult ved Korsets Fod,
Ved Korsets Fod.

Kan du klare for Synder, du,
Saa lad mig se, at du gør det nu,
Her har jeg Regning især paa En,
Kan du nu klare hans tusinde Men?
Hans tusinde Men?

Da fra Guds Side en Draabe faldt
Ned paa Papiret og dækkede alt.
Jesus nu sagde: Hold dig kun til mig,
Jeg skal din Regning nok klare for dig.
O Gud ske Lov!

(Sangen findes i „Harbøresangbogen“ (Nr. 36). Hvem er Forfatteren?)

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Fasten, rettere Fastetiden, begynder i Aar i Dag, Onsdag d. 14. Febr., (og ikke d. 21. Marts, som ved en Fejltagelse angives i Præsternes Lommebog). Men hvad betyder egentlig Fasten? Fra de gamle Jøder kommer Begrebet til de første Kristne og betyder en Sjælens Nedbøjethed i Ydmygelse overfor den hellige og retfærdige Gud, navnlig i dyb Sorg (se 3. Mos. 16:29 flg.) Jesus og Paulus anbefaler Faste men som en personlig Øvelse i Guds frygt og ikke som Farisæernes hykleriske Forestillinger. I Kirken indførtes tidlig perodisk Faste, der dyrkedes særlig i Eneboer og Munkelivets Askaser. Efterhaanden samlede Begrebet sig om de 40 Timer Jesus var i Dødens Vælde, derpaa udvidedes disse til 40 Dage, som er Prøvelsens Tider, og ved pavelige Dekreter henlagdes til Tiden før Langfredag. Da Søndag ikke maa regnes som Fastedag blev nogle Ugedage lagt til istedenfor og saaledes fastsloges Onsdag, 7 Uger før, som Aske-Onsdag og Fastens Begyndelse.

Los Angeles, Calif. Bethel Mgh.s nye Præstefolk, Pastor George Robertsen og Familie, er ankommen og hans Indsættelse fandt Sted sidste Søndag (11. Febr.) ved Kredsformand M. L. Kirkegaard fra Selma. Pastor Robertsens Fader og Broder fra Santa Rosa var med til Højtideligheden. For de følgende Søndage er planlagt Modtagelsesfest for dem og Indvielse af den nykøbte Præstebolig, der ligger ved Siden af Kirken. — Ved Mgh.s Aarsmøde fornylig var der 85 stemmeberettigede til Stede, det største Antal til Dato. Man havde først Fællesbespisning og saa et godt Forretningsmøde. De fleste Embedsmænd blev genvalgt, dog afløstes Roy Østergaard af Tony Agaard som Finanssekretær, der kræver ikke saa lidt Tid, naar f. Eks. \$22,745, som det forløbne Aars Omsætning beløb sig til, skal haandteres i syv forskellige Fonds. Man havde Overskud nok til at afbetale ekstra \$1000 paa Præsteboligen og saa endda et Par Tusind tilovers. Som speciel Opgave for kommende Aar besluttedes at samle \$1500 til Betaling for de tre Bygelodder man har erhvervet for Lynwood Missionen. En af de unge Mænd herfra, Pvt. Raymond Jensen, som blev saaret og taget til Fange af Tyskerne under et Slag, skriver

fra Fangelejren: „Dear Congregation: . . . I am getting along quite well now and have had good medical care all along. The way they use needles in bringing about health again is quite terrifying, but the medics do a swell job over here, and no praise can be too lavish. . . It seems as if my trip to the States was just accomplished to land me in a hospital. My stay in the front lines was brief, but brief or not, it could never be more impressed on my memory. It is really tough up there in the foxholes. . . God spared me that day up there for some reason. I am thankful, too . . . May God bless you!“

Pastor N. Hansen, hvis Adresse er 5011 Angeles Vista Blvd., Los Angeles 43, maatte underkastes en hastig Operation d. 5. Jan. paa Methodistospitalet her. Senere udviklede det sig til Dobbelt Pneumonia og han var (og er maa-ske endnu) en meget syg Mand.

Fra Eugene, Ore., meddeler Pastor Ingvard Olsen, at Bethesda Mgh. har faaet sin første Krigsfaldne, idet Dale Sørensen, Søn af Mr. og Mrs. Sam Sørensen, meldes dræbt d. 10. Dec., da han deltog med sit Infanteriregimente i Angrebet paa Leyte Øen. En Mindegudstjeneste afholdtes 11. Febr. for ham. — En af de gamle, højtskattede Medlemmer af Mgh., Mrs. Juliane Berntzen, 88 Aar, kaldtes bort ved Døden d. 3. Febr.; hun havde haft et Lammelsesanfald den foregaaende Fredag og kom ikke til Bevidsthed siden. — Man har haft et meget godt Aar i Menigheden og mange Folk tilflytter, hvilket ogsaa fylder i vore Kystmenigheders Rækker. Man mener de fleste vil blive derude, ogsaa efter Krigsindustriens Ophør.

Blair, Nebr. Atter er en af de ældre Landsmænd og Medlemmer af Mgh. afgaaet ved Døden. Det er Jens Jørgen Andersen, 76 Aar, der døde d. 30. Jan. i sit Hjem her. Efter endt Militærtjeneste i Danmark kom han i 1891 til Amerika, men vendte hjem igen to Aar efter paa Besøg hos sine Forældre. I 1896 begyndte han at studere paa Højskolen i Elk Horn og fortsatte paa Dana College i Blair, hvorfra han graduerede i 1900 som Medlem af College Afdelingens første Hold. Han tjente paa Jernbanen de første fem Aar og drev saa en Farm, indtil han for fem Aar siden flyttede til Byen. I 1903 blev han gift med Jennie Jacobsen, der tillige med fire af deres seks Børn overlever ham. — En anden af de ældre kendte danske Skikkelser her i Blair, Skræddermester J. P. Johnson, afgik ved Døden d. 2. Febr. i sit Hjem halvvejs oppe paa Skolebakken, hvor han og Hustru har boet i mange Aar og var kendt af de mange Hold Elever, der har frekventeret Trinitatis Seminarium. Han blev nær 94 Aar gammel og kom med sine Forældre til Amerika i 1876. I Blair har han boet siden 1880; hans første Hustru døde i 1908, og i 1912 blev han gift med Mrs. Greeno, Moder til Skolens populære Fragtkører Dan Greeno. Den gamle tilhørte Frimethodisterne, hvis Kirke ligger tæt ved vor Lutherske, men han var agtet blandt alle for sit kristne Liv. — En anden velkendt Blair Borger døde d. 6. Febr., nemlig F. W. Arndts Hustru, der betegnedes som Ella Wilcox of Nebraska, for sin litterære og samfundsgavnliche Virksomhed i kristelige Aand. Hun ægtede Byens ægtede Forretningsmand Mr. Arndt i 1924, efter sin Enkestand siden 1897. Hendes eneste Søn, Dr. C. Ray Gates, døde for et Aarstid siden og det bøjede hende dybt.

Formand Carlsen var i Oaks, Okla., sidste Uge for at deltage i et Komitemøde vedrørende den nye Børnehjemsbygning m.m. — En fejlagtig Tidsangivelse for prominente Gæsters Ankomst hertil slap ind i sidste Uges Nummer; i Stedet for „denne Uge“ skulde der have staaet „næste Uge.“ Denne Uge har vi dem, og vi haaber det pæne Vejr varer til efter Ordinationen.

Pastor H. P. K. Hansens Adresse er nu 1415—5. Ave. N., Fort Dodge, Ia. For Tiden forslaar han Tiden med at pleje en daarlig Fod, som et Stykke Egetræ faldt paa og standse ham i Farten for en Tid. Han bruger saa Pennen til en Artikel vi bad om. Som vi husker, blev een af hans Sønner dræbt i Krigen forrige Aar, en af de første af vore unge. Man mindedes den unge Soldat baade i den svenske Kirke i Fort Dodge og i vor Kirke i Callender, hvor Hansens Hjemstavn er. Han meddeler ogsaa, at Nekrologien blev sendt til Statens Arkiv i Des Moines, og vi faar den for vort Arkiv. Dermed fremkom den Tanke: **Burde vi ikke samle Livstegninger af alle vore faldne Krigsfolk?** Det skal glæde os om vore Præster og Venner vilde samvirke med Historiekomiteen i denne Opgave ved at sende os saadanne til Arkivet. Send dem til Komiteens Sekretær H. Skov Nielsen eller P. C. Jensen, Blair, Nebr.

Pastor P. J. Vammen, der i flere Aar har været Præst for Bethania Mgh. i West Branch, Iowa, opsigde sin Gerning der d. 4. Febr. for at modtage Kald fra Ebenezer Mgh. i Dane Valley ved McCabe, Montana. Samme Dag optoges fem Familier i Bethania Mgh., meddeler han.

Pastor H. P. Andersen, Wolbach, Nebr., har antaget Kald til at blive Bogholder paa Eben-Ezer Anstalten i Brush, Colo., og venter at flytte derud hen i April Maaned. Pastor Andersen har betjent den noget udstrakte Kredsmissionsvirksomhed omkring Wolbach i flere Aar, men indgav sin Begæring om Afsked sidste Efteraar.

Fra Sidney-Edmore, Mich. En Konfirmationsforberedelseskasse blev nylig afsluttet i Edmore, Mich., hvori Pastor Anker Jensen underviste 6 gifte Kvinder og 3 Mænd, der gav Møde i hans Hjem. En anden Klasse begyndtes d. 7. Febr., hvortil er indbudt alle, der har Lyst til at genopfriske den kristelige Læreform, saavel som dem, der søger Optagelse i Menigheden. — Gennem Fastetiden afholdes særlige Møder hver Onsdag Aften i Edmore og hver Torsdag Aften i Sidney, hvor man har dem tilfælles med den danske Kirkes Folk og Pastor C. Stub. — Mr. Max Thomsen omtales som en ivrig Traktatuddeler, der ikke blot gør dette privat, men indlægger et passende Hefte i Søndagsskolens Blade hver Søndag. — I 1944 blev Gælden paa den nye Præstebolig reduceret til \$800, idet \$1200 er afbetalt, omend Maalet kun var \$1000. Ved Vor Frelzers Mgh.s Aarsmøde blev tegnet ydermere \$460 for dette Aar, noget paa Betingelse af, at Gælden afvikles til Juni. I Immanuels Kirken, Sidney, bliver der indsat kulørte, Vinduer, som er skænket af Venner.

Savnet. Enke Mrs. Sam Sørensen, Medlem af vor Mgh. i Exira, Iowa, fik Meddelelse, at hendes eneste Søn, Elmer, der er gift og hvis Hustru bor i Des Moines, var angivet som savnet paa den europæiske Krigsfront. Han tillige med fire andre der fra Egnen var savnet paa samme Sted i December, sandsynligvis blandt dem, der overraskedes af den tyske Hærs Udfald mod de amerikanske Linier. Elmer der er Pfe. i Hæren, farmede Hjemstedet ved Exira indtil 1943, da han flyttede til Des Moines. Hans Moder er Datter af de kendte Elk Horn Pionærer, Mr. og Mrs. Anton Petersen, og Søster til Palma Petersen, Forstanderinde paa vort Børnehjem.

Falden. Fra Audubon meddeles at Pvt. Harold C. Boye, 20, tilhørende den 101ste Division, blev dræbt under Kamp i Holland d. 6. Okt. Hans Forældre, Mr. og Mrs. Hans A. Boye bor ved Hamlin, Iowa.

Elk Horn, Ia. Erik F. Hansen, 71 Aar, døde d. 20. Jan. efter et Slagtilfælde i sit Hjem her i Byen, hvor han har boet i ca. 40 Aar. Han kom hertil Egnen for 53 Aar siden; hans Fødested er Ærøskøbing. I 1897 blev han gift med

Anna Marie Nelson fra Audubon, som overlever ham samt ni af deres 11 Børn; to af de yngste Sønner er i Hæren.

Des Moines, Ia. Pastor Stanley Larsen sendte os følgende — paa Engelsk: Sidste Aar vedtog Iowa Kredsmodet at optage en Missionsvirksomhed tilfælles med vor Bethesda Mgh. her i Byen. Mgh. har været samlet flere Gange i den senere Tid for at købe en Kirkegrund. Da Tanken først kom frem, kunde man faa en saadan for ca. \$4000; siden, da man fandt en passende Grund, erfarede, at den vil koste \$10,000. Ved et Møde først i Dec. strammede Mgh. sig op til at udrede ogsaa dette for samme, og en Komite, bestaaende af H. R. Thompson, E. R. Sørensen og Juanit Petersen, blev valgt til at indsamle Bidrag dertil. Saavidt er det lykkedes dem at faa tegnet ca. \$6000 fra omtrent Halvdelen af Medlemmerne. Lodden ligger tværs over Gaden fra en offentlig Skole i Byens nordlige Del, hvor der er et smukt opbygget Residensstrøg. Tænker nogle af vore Folk andetstedsfra paa at bosætte sig her i Byen, var det ønskeligt, om de vilde betænke Oak Park Highland Arealet. Menighedsraadet vil gerne være behjælpelig med at finde en god Lejlighed.

Pastor emer. C. C. Mengers og Hustru agter at afholde Guldbryllup den 1. Marts i Aar. Deres gamle Venner og Mgh. i Nord Luck, Wis., vil forestaa Festligheden der i Kirkens Forsamlingssal.

„Johnson Memorial Home“ kaldes Alderdomshjemmet i Howard City, Mich., som Pastor N. Bentsen leder. Det har nu været i Virksomhed to Aar. Til at begynde med var der to Gæster, men saa kom efterhaanden flere og flere, saa man tilsidst maatte nægte at optage flere, og sætte en Del Ansøgere paa Ventelisten. Timeligt set har Anstalten klar- et sig godt; ved Nytaarstid viste Kassen et Overskud paa \$380.41. Der er nu 14 Gæster samt to Kvinder til at gøre Arbejdet. Saa de er for Tiden 17, da Mrs. Bentsen ikke er hjemme nu. Den ældste er en dansk Mand paa 93 Aar, den næstældste en norsk Kvinde paa 92. „Vort Maal er at være til Velsignelse baade aandeligt og legemligt,“ skriver Pastor Bentsen. „Vi har derfor Bøn og Sang, samt Guds Ords Læsning ved Bordet tre Gange om Dagen. Og hver Søndag har vi Gudstjeneste her. Gennem Bedeugen samledes vi til Bøn hver Aften og syv tog Del i aaben Bøn. Herren var os nær. Vi haaber og beder om Sjæles Frelse iblandt os. Ej heller har der været nogen særlig Sygdom paa Hjemmet og vi priser Gud for hans Godhed.“

Til Præster og Søndagsskoleledere: Gennem Samfundsformand Carlsen modtog vi følgende (paa Engelsk): Der- som I ønsker at benytte de saakaldte Faste-Offerbøsser (som ogsaa blev udsendt sidste Aar), saa henvend eder til vort Forlagshus. Tilskynd Børnene at bruge dem og bring Indholdet til Kirken Paaskedag d. 1. April. Formaålet er jo det nye Børnehjem i Oaks, Okla. Enten I benytter disse Bøsser eller ikke, saa lad alle Søndagsskoler have en bestemt Part i at bære Sten til den Bygning. Afhold et Missionsprogram; hertil kan benyttes de Oplysninger, der findes i sidste Nummer af „My Church.“ Optag et Offer enten Paaskedag eller en anden belejlig Dag for denne Sag.

N. P. Lang, Detroit, Mich., skriver, at „jeg bor her i denne Krog af Verden og befinder mig helt vel; nu har jeg begyndt paa de 78“. Han ønsker at oplyse vedrørende hans Sønnesøn, som meldtes savnet i forrige Blad, at dennes Navn er ikke Jack men John Le Roy Lang. Saavidt havde han ikke hørt noget fra ham, men haabede han var ilive, omend Fange. Af de andre er Reynold Corporal ved General Pattons Arme, Leo er Premierløjtnant og forestaar Registrarens Kontor i Camp Forrest, Tenn. Han har et Par Ugers Ferie først i Febr. og Pastor Lang rejser til Chicago (Fortsættes paa Side 14)

Korrespondancer

AARET HENRANDT! — TAK TIL GUD!

Indsendt af Mrs. Maren Sophie Pedersen, Minot, N. D., der skriver: Jeg er glad for Bladet og vil gerne vedblive at abonnere paa det. Gud give, at denne Krig snart maa faa Ende, med Sejr for vore Mænd. Hermed ønskes Redaktionen og hele Forretningen et lyksaligt og velsignet Nytaar i Jesu Navn.

Aaret henrandt, ej dog svandt
Naadesolen, som klart oprandt.
Endnu den spreder vidt ud sit Lys,
Varmer mod Verdens kolde Gys;
.: Aldrig den mister sin Glans. :.

Aaret henrandt, ej dog svandt
Naadens Kilde, som for os randt;
Endnu den rinder trindt om Land
Med det brusende Livets Vand;
.: Aldrig udtørres dens Væld. :.

Aaret henrandt, ej dog svandt
Himlens Manna, som Troen fandt;
Endnu den sankes trindt om Land,
Genfødte Sjæle nære kan;
.: Aldrig den fattes Guds Børn. :.

Aaret henrandt, ej dog svandt
Bønnens Stige, som Troen fandt;
Endnu i Jesu Kristi Navn
Bærer den Bøn til Faders Favn;
.: Aldrig dens Trin gaar itu. :.

Aaret henrandt, ej dog svandt
Haabets Stjerne, som klart oprandt;
Skjules den end af sorten Sky,
Tindrer dog atter lyst paany;
.: Fast paa Guds Himmel den staar. :.

Aaret henrandt, ej dog svandt
Jesu Fodspor, som Troen fandt;
Endnu som nylig traadt det staar,
Hvo, som det følger, vild ej gaar.
.: Aldrig hans Fjed slettes ud. :.

Aaret henrandt, ej dog svandt
Korsets Støtte, som Troen fandt;
Endnu som mægtig Understav
Korset gør Vej i Trængsels Hav
.: Til vort forjættede Land. :.

Forfatter ukendt. Findes i „Sangeren“ Nr. 276.

Her kommer saa en anden, som jeg vilde blive glad ved at se i Bladet. Denne er Nr. 6 i „Salmebog for Kirke og Hjem.“ Skønt jeg ikke har direkte Forbindelse med Samfundet, uden ved „Luthersk Ugeblad“ og „Kirken og Hjemmet,“ har jeg begge Bøger, hvori de findes, siden jeg boede hvor vor kære dansk lutherske Kirkes Menigheder vare, og jeg havde Anledning til at gaa til Møder der, hvilket jeg savner meget. Men jeg er glad for baade „Sangeren“ og Salmebogen. Der er saa mange kære og kendte Salmer og Sange deri, saa jeg synes det er vanskeligt at sige hvilke man holder mest af. Men det var jo Salmen, jeg vilde nedskrive:

Til Himlene rækker din Miskundhed, Gud!
Din Trofasthed naar dine Skyer;
Din Retfærdshaand over Bjergene ud
Er strakt over Dale og Byer.

Som Himlenes Favn er din Kærlighed, Gud!
Som Havenes Dyb dine Domme;

Til Frelsen fører du Sjælene ud,
Vil Skabningens Suk ihukomme.

Hvor dyrebar er dog din Miskundhed, Gud!
Hvor Menneskebørnene bygge!
I Mulm er Kærlighedsvingen bredt ud,
Vi skjule os under dens Skygge.

Du kvæger i Ørken den tørstende Sjæl,
Du bjærger den bævende Due;
Hos dig er Livets det evige Væld,
Og Lys i dit Lys skal vi skue.

1945 begynder lidt kold her oppe, synes jeg, men vi har ellers ikke haft nogen slem Vinter (for Nord Dakota) hidindtil. I November fik vi nogen Sne, som smeltede og frøs til Is, saa Føret er meget glat, og vist lidt farligt, for hvem der færdes ude. Vi har haft meget lidet af Sne i December, og hidindtil i Januar har vi næsten ingen haft heller.

BLADET FAAR ET BREV . . .

Det er ganske enestaaende at L. U. faar et „personligt“ Brev. De fleste skriver til Redaktøren, og det er jo ogsaa ham, der skal fungere som Bladets Hoved — om man vil. Ellers er det jo Den forenede dansk lutherske Kirke i Am. der er Bladets Ejer til Legeme og Sjæl. Hver enkelt Medlem af hint er ogsaa Del af dette. Vi har før lignet vore Kirkeblade ved Nervesystemet i Legemet. Hvad der foregaar helt ude i Taaspidserne og derfra op meddeles til Hjernen, og denne igen til de øvrige, og det baade det gladelige og det graverende. Og Nerverne er ømfindelige. Lider een lider de alle, glædes een fryder alle sig. — Saa gælder da dette Brev os alle, og L. U. takker Senderen fra det fjerne N. B. for det.

Kære lille Luthersk Ugeblad: — Lige siden du efter Aarsmødet maatte meddele dine Venner, at Du har faaet „Tab“ til Efternavn (rettere, paaklistret—Red.) har jeg tænkt at skrive et lille Brev til dig. Men tunge Dage maatte jeg se og Stormen rev mine Fjedre. Dog selv om Dagene vare tunge og mørke, kom Du lige trofast Uge efter Uge. Hvad har Du dog egentlig gjort, siden Du nu bærer det Efternavn? Saavidt jeg kan skønne, er det kun fordi du er dansk, og det er jeg jo ogsaa, og mange af dine Venner. Du klager ikke, nej, vist ikke. Hvert Land har sine Skikke og hvert Folk sit Sprog, og det er kun naturligt og godt. Vi har alle Fordel af vort nye Fædreland og takker Gud for dets Goder, men Danmark er vor Moder. Men jeg skriver nærmest for at takke dig for alt det gode du i saa mange Aar har bragt til os. Minderne lader som Ingenting, er dog et lønligt Kildespring.

Naar du undertiden bringer en af Olfert Ricards Prædikener, da føler jeg mig hensat i den kære gamle Garnisons Kirke i København. Engang for nogle Aar siden bragte du endog Pastor Ricards Kirkebøn, som jeg saa ofte var med til at bede. Tak for alt dette. Og saa kommer du med et eller andet Minde. Der var nu den gamle Guds Ven, der stod derinde ved Dronning Louises Bro med sine Traktater og som maatte tage Herrens Navn (?). Jeg troede forresten hans Navn var Blom og at det var den samme Herre, der ofte inviterede Fiskekonerne fra Skovshoved til Kaffe (mon ikke her tænkes paa Lærer P. Blomberg, Søndagsskolens Begynder i Hovedstaden, eller Kammerherre Barner? —Red.)

Tak for alle Minder, mit kære lille Blad. Saa er der endnu en lille Kreds, som hører til din Familie. Der var Mrs. Lars Knudsen med sine smaa Kvad; nu er hun forlængst gaaet ind til sin Herres Glæde. Jeg vidste ikke hun var Krøbling før efter hendes Død. Mrs. Klyver i Easton, Calif., lærte vi ogsaa at kende gennem dine Spalter; ogsaa hun er gaaet hjem. Der er den gamle Pastor Christensen fra Brørup (mon ikke Laurens, N. Y.?), som vi endnu hører fra, og

som stadig minder om de ydmyge Dale, der faar vi vor Frelser i Tale. Og mange, mange flere.

Men saa var der en Gang med en Tids Mellemrum to Kvinder, som spurgte efter og længtes efter „de helliges Samfund.“ Da rørtes de inderste Streng i mit Hjerte; og vel nok mange andre med mig tænkte paa de Dage, naar de enfoldige, men sande Guds Venner samledes omkring i Hjemmene, eller hvor der nu var Anledning, og bad sammen, hvor vi sang og erfarede:

Der gives ej jordisk Slægtskab,
Ej Blodets def stærke Baand,
Som saa binder Hjerter til Hjerter,
Forener saa Aand med Aand,
Som dette at have til fælles
En Tro og en Frelser sød,
Som Børn af den samme Fader
Og født i et Moderskød.

... Vi savner det, ja saa inderligt, de af os der har været med. Mange sande Kristne forstaar det ikke. Jeg mødte en Gang en troende Kvinde og talte til hende derom; men hun svarede mig, at man kan da ikke savne hvad man aldrig har kendt. Ikke heller alle vore Præster forstaar os. Jeg talte en Gang til en Præst derom, men han tog stærkt i Vej og lod mig vide, at her i Kirken hvor vi har Prædikestol, Alteret, Døbefonten og Tilhørerbænkene, her er de helliges Samfund. Han forstod mig ikke, og han er dog en af vore dygtige og gode Præster. Men der er dog nogle, baade Præster og andre jævne Folk, som kender denne Længsel.

I Maj Maaned døde her i vor Menighed en Kvinde; de skønneste Timer vi her kunde have sammen med en af Herrens de smaa var, naar vi undertiden i et Sofahjørne kunde fortælle hvad Herren havde gjort for os eller hjulpet os igennem dette og hint. Da udbrød hun ofte: „Ja, hvor er det underligt hvor Gud dog kan hjælpe os!“ Eller ogsaa naar vi fandt en Lejlighed til at knæle ned og bede sammen, da mærkede vi, at endnu staar det Ord ved Magt, at „hvor to eller tre er samlet i mit Navn, da er jeg midt iblandt eder.“ Nu er kun Mindet og Savnet tilbage.

Ja, jeg kunde vel fortælle dig lidt mere, mit kære lille Blad, men jeg er nu baade træt og syg, og det var jo kun en lille Tak jeg vilde sende dig, for at fortælle dig, at for mig var du en **Vinding** og ikke et **Tab**. Saa en Hilsen til alle dine Venner og en særlig Hilsen til dem, der længes efter et stille Samfund med Herrens Venner.

Christine Jensen.

FRA PETALUMA, CALIF. (28. Jan.)

Lige til Jul kom dette sørgelige Budskab til Mr. og Mrs. Gustav Johnson, at deres yngste Søn, Pvt. Gustav Linder Johnson var død paa Slagmarken i Frankrig d. 13. December. Han havde været ved Hæren 1½ Aar. En Broder Arthur Lee Johnson gør Tjeneste ved Flaaden, hvor han har været i 3 Aar. Gustav blev vor første Guldstjerne af de 11 Stjerner, som hænger i vor Kirke.

Juledag var der mange Folk i Guds Hus, og det kære gamle Julebudskab lød til os: „Eder er i Dag en Frelser født,“ — ogsaa de skønne Julesalmer er en særlig Glæde at faa Lov at synge til Ære for vor Herre og Mester. Af Gæster var her Mr. og Mrs. P. Hendricksen og deres to Døtre fra Grass Valley, ogsaa Mrs. Laura Fastrup, som nu bor paa Mount Hermon. Den 26de havde Børnene deres Juletræfest; mange var med og Programmet givet af Børnene var meget smukt udført, saa alle nød en glad og fornøjelig Aften med gode Forfriskninger og en god Julestemning.

Vort aarlige Forretningsmøde blev holdt d. 9. Januar i

Kirkens Sal. Det begyndte med Sang og Bøn og et Kapitel fra Bibelen læstes af Pastor James Christensen. De samme tro Embedsmænd blev valgt og modtog atter Gerningen for det nye Aar. Vor Kasserer gav en god Report hvad Penge angaar, ogsaa Byggefondet har vokset godt i det forløbne Aar. En særlig Tak blev af Præsten givet vor Kasserer Mr. P. Nielsen, hvilken jeg ved vi alle stemmer i med, da han trods svageligt Helbred og høje Alder udfører et stort og godt Arbejde som Kasserer; og jeg vil gerne føje til, at i denne kolde Vinter, rejser han sig hver Søndag Morgen Kl. 5 og spadserer over til Kirken for at tænde Ild, saa den kan være godt varm til Gudstjenesten. — Søndag d. 21. Jan. blev vor Kirkebestyrelse meget højtidelig indsat ved Alteret, hver i deres respektive Gerning. Guds Ord blev talt for os udfra Ap. Gr. 6:2-7. Vi blev mindet om Troskab i den Gerning Gud har lagt hen til den enkelte. — Af særlig Nyt kan nævnes, at Pastor og Mrs. James Christensen fik en glad Overraskelse sidste Uge, idet deres Datter Lt. Opal Christensen kom hjem paa et ganske kort Besøg. Hun gør Tjeneste som Sygeplejerske ved Hæren, og for Tiden rejser paa Togene med de saarede Soldater, der bringes hjem til et Sygehus nær deres Hjem, og hun kom saaledes til San Francisco. Til vort Fireside Møde sidste Søndag Aften d. 25de gav hun os en meget vel udlagt Forklaring over Arbejdet, som udføres for de saarede Soldater. Hun havde været med et Skib til Europa i 16 Maaneder; det havde ligget nær Kamppladsen og var indrettet som et stort Sygehus med tre Operationsstuer og Plads for 600 Patienter. Paa Programmet gav Pastor Christensen os en god Forklaring over svensk Historie. Et Sangnummer blev givet af Marie Bishop, Eva Herbert og Irene Hansen, ogsaa meget smukt sang Mrs. Iver Pedersen paa svensk for os. Aftenen var særlig til Ære for svenske Landsmænd. Lt. Opal Christensen rejste igen Mandag Morgen. — Der er lige kommen Beretning at Sgt. Dale Dent var saaret i Kampen d. 10. Januar og ligger paa et Sygehus; hans Hustru, Karol Dent, opholder sig for Tiden hos hendes Forældre Mr. og Mrs. Fred Hansen. En lille Søn blev født d. 6. Oktober til det unge Par, som Faderen endnu ikke har set.

Vi er allerede traadt godt ind i det nye Aar og jeg ved, at vort højeste Ønske er dette, at Sværdet maa blive stukket i Skeden for ikke at bruges mere, og at Lyset fra det høje maa blive, hvad Gud bestemte det til, et Lys for vor Fod og en Lygte paa vor Sti. Esaias skriver i Kap. 52:7: „Hvor dejlige paa Bjergene ere deres Fødder, som bærer glædeligt Budskab, som forkynder Fred, som bærer glædeligt Budskab om godt, som forkynder Frelse og siger til Zion: din Gud er Konge.“

Med venlig Hilsen til Redaktøren og Læserne fra Elim Menighed,
Mrs. K. Scott, Korr.

FRA HUMBOLDT, IOWA (6. Febr.)

Ja! saa svandt det gamle Aar med alle sine Sorger og Lidelser for mange af os, men ogsaa megen Glæde og Velsignelse har vi erfaret i det Aar; og lad os være ærlige over for Gud og erkende, at Velsignelserne, som vi har modtaget af hans Haand, overvejer i langt Maal Sorgerne og Bekymringerne, som jo ogsaa tilstedes af vor himmelske Fader, mangan en Gang for at ydmyge os og er som Redskaber i hans Haand til at bøje vore haarde Hjerter efter hans gode Vilje.

Som Menighed har vi særlig været Genstand for Herrens Naade og Velsignelse i det svundne Aar. Guds Ord forkyndes for os med klare Toner til Bod og Tro. En kristelig Broderaand og Offervillighed præger alt og alle. Søndagsgudstjenesterne er godt besøgte. Vor Søndagsskole lover en god Fremtid for vor Kirke. Alt dette siger vi Herren Tak

for. Som et Bevis paa Offervilligheden blandt Medlemmerne er her et Eksempel. Vi fik et nyt Trægulv lagt i Kirkens Undersal, baade i Køkken og Spisesalen. Det beløb sig til \$315; alt, saa nær som nogle faa Dollars, blev betalt ved frivillige Bidrag. Kvindeforeningen holdt Symøder hele sidste Sommer i forskellige Hold og lavede Tæpper, Haandklæder og Forklæder til deres Basar, som blev afholdt i en Bygning oppe i Byen og resulterede i en Indtægt af \$385.

Børnenes Juletræ afholdtes om Aftenen, den 22. Dec. Dette er noget af det skønneste, og hvor kan det blødgøre og varme Hjertet, at høre de smaa Børn prise og vidne om deres Frelser. Gud give os ældre mere af Barnets Tro. Juleledag havde vi vor Julegudstjeneste. Igen sang vi de kære gamle Julesalmer, igen hørte vi Budskabet fra Himlen: „Eder er i Dag en Frelser født!“ Tak, Fader i Himlen for din Naade imod os alle i det svundne Aar!

Saa begyndte det nye Aar. „Gud raader for hvad Aaret os vil bringe“, stod der paa Forsiden af vor Almanak i Danmark, og det passer jo ogsaa her i Amerika.

Den 8. Januar holdt Menigheden sit Aarsmøde med Valg til de forskellige Embeder. Formand G. B. Sørensen, Sekretær R. Rasmussen, Kasserer Henry Eriksen blev genvalgt, en ny Tillidsmand, Orville Hansen, blev valgt; de to andre Tillidsmænd er Hans Andersen og Merlin Nielsen. Som Diakoner valgtes Erhard Larsen (nyvalgt) og Sam Miller (genvalgt.) Søndagsskoleforstander Mrs. Sam Smith blev genvalgt. Paa Menighedens Aarsmøde i 1944 blev valgt en Komite til at foranstalte en Festlighed for Menighedens 25 aarige Fødselsdag, som var i Januar i Aar. Men de var enige om at udsætte det til i Ugen før Samfundets Aarsmøde i Albert Lea, da der saa maaske var en Mulighed for at nogle, om ikke alle, af vore tiligere Præster kunde komme tilstede. Pastor J. P. Magnussen, nu i Sioux City, var vor første Præst. Endvidere vedtoges at give vor Præst \$100 mere om Aaret. Pastor Pallesen gør et stort og selvforægtende Arbejde iblandt os, og en Arbejder er jo sin Løn værd; men han er langt fra at være slidt op, og han har jo sin kære Moder til at hygge om sig, ogsaa til hende siger vi Tak.

Naar man har noget som er godt og man ikke er gerrig, saa vil man jo gerne dele det med andre. Derfor vil jeg gerne ved disse Linier gøre opmærksom paa et lille Hefte, som er trykt i vort eget Trykkeri og redigeret af vore egne Præster. Dette lille Hefte kaldes „Frelsens Kilder“ eller „Wells of Salvation“ paa Engelsk. Der er dejlige smaa Stykker for hver Dag, og læst med Eftertanke og ved Guds Aands Lys kan de blive til megen Velsignelse. Tak, til eder, som har og vil i Fremtiden udgive dem.

Nu maa jeg nok hellere slutte for denne Gang. Gud give os et velsignet nyt Aar med Fred paa Jorden! Ja, hvornaar faar vi Fred?

Paa Knæ maa vi ned i Ydmyghed,
Ja knæle saa dybt, at kun et vi ved,
At Jesus døde i Syndres Sted, —
Saa faar vi Fred.

Sam Miller, Korr.

Forkrænkeligt i Muldets Skjød
Vi Sædekornet jorde,
Men frem det spirer i sin Død
Og tager højt til Orde:
I Muldet blev jeg lagt,
Nu staar jeg op med Pragt;
Af Ax og Blomst paa ranke Straa
Jeg faar en dejlig Krone paa.

C. J. Boye.

Fra vort Søstersamfund

Ordinationsfest blev afholdt Søndag d. 4. Feb. i Luther Kirken, Des Moines, for de to Kandidater Richard Sørensen og Marvin Nygaard (fra Blair, Nebr.). Samfundets Ordinator, Pastor A. W. Andersen fra Tacoma, Wash., udførte den højtidelige Handling. Intimationstalen blev holdt af Pastor Ernst Nielsen og Liturgien udførtes af Feltpræst F. O. Lund. Pastor R. Sørensen har Kald fra Juhl og Germania, Mich. og Pastor Nygaard fra Fredsville Mgh. ved Cedar Falls, Ia.

Afgangsfest blev afholdt paa Grand View teologiske Afdeling d. 26. Januar for fire Elever. Foruden de to, der blev ordinerede d. 4. Febr. var der Peter Thomsen, som foreløbigt skal være uordineret Medhjælper hos Pastor Einar Farstrup i Los Angeles, og Harold Riber, der vil fortsætte sine Studier under Santalmissionens Vejledning i Minneapolis.

Pastor Ove R. Nielsen, der var Præst i Washington Stat, er nu saa rask efter sin Sygdom at han kan optage Præstegerningen igen, og har Kald fra Perth Amboy, N. J.

Jubilæumsfondet for Grand View College, der af Aarsmødet blev sat til \$100,000 og skal indsamles før 1946, da Skolen holder 50 Aars Fest, er nu naaet til nær \$27,000 i Kontanter, en lignende Sum i Bonds, og godt \$3000 i Pledges. Hidindtil har Stud. Richard Sørensen tjent Indsamlingen som Eksekutiv-Sekretær, der nu efter hans Ordination overtages af Dr. Johannes Knudsen, Skolens Forstander.

Pastor Enok Mortensen, Tyler, Minn., er paa Rundrejse i Iowa Kreds denne Maaned som Ungdomstaler.

St. Stephens Mgh. paa Chicagos Sydside, hvis pæne lille Kirke, opført 1938, ligger paa 8500 Maryland St., afholdt 70 Aars Fest i Januar. En Oversigt over Menighedens Historie i L. T. oplyser, at følgende har betjent den: Pastor J. Hejberg (fra Trinitatis Mgh.) prædikede første Gang der paa Strøget i 1874 og en lille dansk Flok paa 18 Medlemmer organiserede sig til en Mgh. d. 10. Jan. 1875. Den første bosiddende Præst var Jakob Holm 1877-81; Kr. Anker 1881-82; P. Jensen, J. N. Jersild og P. Götke til 1889; O. L. Kirkeberg 1889-1900 (men boede ved St. Ansgar Kirken paa Westsiden); V. O. V. Brokwerfer 1900-02; Adam Dan 1902-29, hans sidste Kald. En ny Kirke blev opført 1907 og en Præstebolig i 1910 paa 64de og Eberhart Ave. Pastor Enok Mortensen tjente 1929-36, derpaa Student John Christensen i Vakancen, og Viggo M. Hansen 1937-41. Siden da har Pastor Marius Krog været dens Præst.

Falden. S/Sgt. Carl M. Laursen, Søn af den førhen kendte Skribent „Per Nabo“ alias „Karl Marg“ men som hed L. C. Laursen, hvis Enke nu bor i Enumclaw, Wash., meldes dræbt under Kampene paa Vestfronten i Europa, vistnok d. 5. Dec.

Peter Freuchen, den berømte danske Grønlandsfarer, Skuespiller, Skribent og Foredragsholder, der som før omtalt undslap tysk Efterstræbelser i Danmark, flygtede over Sverige og kom til Amerika fornylig, optræder i danske Kolonier, hvor der arrangeres for ham og fortæller om sine Oplevelser. Vi forstaar at Grand View Klubben i Chicago har foranstaltet et Møde for ham der i Byen først i Marts.

Historiske Bidrag

NOGLE MINDER FRA SKOLETIDEN I BLAIR

Af Pastor H. P. K. Hansen,
1415—5. Ave. N., Ft. Dodge, Iowa

H. P. K. Hansen

Det begyndte vest for Callender, Iowa, en Sommer, vi havde Fest i Lars Vests Skov, efter at Ferieskolen var afsluttet. Student H. M. Hansen fra Skolen i Blair, Nebr., var Lærer, saa meget finere og ældre end jeg, men et Bekendtskab var kommen i Stand, og Skolen var bleven mere kendt, i hvert Fald for mig.

Han rejste. Aaret gled til Ende, og vi skrev 1901. Imidlertid havde jeg faaet Lyst til at aflægge ham et Besøg. Hvordan fik man vel Mod? Naa, Studenten

var farlig fin for en Farmer-knægt at se paa, men ellers ikke farlig. Først paa Aaret drog jeg da via Council Bluffs, hvor jeg besøgte en Plejebroder fra Danmark, Hans Jørgen kaldte vi ham. Efter at Hans Jørgen havde vist mig lidt omkring, tog han med mig over til Omaha, havde mig her til mit første og de to eneste „Movies,“ jeg hidtil har set.

Saa gik Turen til Blair og Skolen, hvor jeg for første Gang saa, hvordan et Studenterværelse saa ud. Der var pænt. Studenten og hans Kammerat holdt det selv i Orden. Af dem fik jeg den venligste Modtagelse og følte mig velkommen. Og det var med de bedste Indtryk, jeg rejste derfra. De rigtigt store „Traner“ havde „Spurven“ ikke en Gang et Minde om at have set.

Studenterne har talt vel for deres Skole, thi om Efteraaret drog jeg til Blair igen, — men hvad blev jeg vel? Student? eller hvad? Thi jeg havde kun i Sinde at faa fat paa noget Engelsk til fremtidigt Brug.

Skolen og Kirken var ogsaa i de Tider nær forbundet, og jeg, som var vant til at gaa i Kirke, fandt dette i sin Orden, i hvert Fald blev mit Forhold overensstemmende hermed.

Da jeg først kom til Blair, var Trækirken i Brug. Den var kold i Vintertiden. Harald Jensen (Kent) var Præst. Ved en Lejlighed prædikede han om de marvfulde Retter paa Guds Bord. Men en Gang, han udlagde en Tekst, hvor Renselsen af Hveden i Loen omtales, fæstnede hans Ord om den Sag sig i min Hukommelse. Hen i Prædikenen, som vi var optaget af, kom den meget slaaende Forklaring, dog en sær Logik, at Kærnerne faldt først, fordi de var tunge, hvorimod de lettere Avner svævede tilbage i Loen og faldt der. Da lagde jeg Mærke til — naa, han var ikke den eneste, der rystede paa Hovedet lidt — men Lars Andersen, en velvoksen, kraftig, forhenværende Farmer, gjorde et morsomt, buet Sving fra højre ned og om til venstre Side ad den Ide hos Præsten. Selv havde jeg, ikke mange Aar før, set min Morfader i Danmark kaste Korn i Loen og vidste ogsaa bedre Besked.

Pastor Jensen underviste ogsaa paa Skolen. Og en Tid var han Redaktør af „Danskere.“

Mathilda Berg var en af dem, som underviste mig, bl.a. i eng. Læsebog. Jeg maatte ikke skrive hverken Synonymer eller Oversættelser under Ordene, som jeg havde gjort en Tid. Hun satte mig til at lære Digtet „Thanatopsis“ udenad, og jeg slap ikke fri; tillige opfordredes jeg til at recitere det ved et engelsk litterært Møde; jeg kviede mig, men der var ingen „Kære Mor“; det skete, skønt jeg blev hed i Hovedet og rystede noget i Knæerne, men tog ellers ingen Skade, at jeg ved. Geografi læste jeg videre paa hos hende, men havde et godt Grundlag heri fra Danmark. Miss Berg var velvoksen, pænt klædt, og en myndig Dame. Hun kunde betjene sig af et Smil, dog sjældent i Klassetimerne. Hun er nu død for mange Aar siden.

Klassetimer aabnede og sluttede ved Klokkeringning, — saadan var da Meningen af Bestemmelsen. Ofte nok glippede dette dog delvis eller ganske, idet der kun hørtes en skurrende Raslen, eller Lyden blev klippet af i Stumper, eller det glippede aldeles og vi ventede forgæves.

Ud fra et af Klasseværelserne kom da en yngre, tynd, jævnfør Mand; da jeg først saa ham, havde han et brungraat Sæt Tøj paa, og Brillen; han bøjede sig over Gelænderet, hvortil de elektriske Traade var fæstnet, makkede med dem, lyttede, saa meget tilfreds og smilende ud, naar Klokkeværketatter virkede, om det da ellers kunde. Værket var skikkelig nok, naar Forbindelserne var i Orden. Manden var ham med X som Middelnavn, da der var flere end een Chris Hansen til. Ham syntes Ansaret for Klokesystemet at hvile paa. Og der var Traade til Klasseværelser paa 4 Gulve. Senere studerede jeg Fysik under ham, men jeg fik aldrig som mit Hverv at passe den hinkende Mekanisme ved Klokkespillet.

Botanik var ogsaa et af hans mange Fag. En Dag bragte han en „Jack in the Pulpit“; tørt og stoisk bemærkede han, at Roden var spiselig. Ude mellem Bakkerne, fandt jeg nogle af disse Planter en Dag. Stud. P. C. Poulsen begærede at faa Del i Gildet. Jeg var gerrig nok, men en Mundsmag fik han. Fordi jeg selv nød saa meget deraf, fik jeg en meget øm Mund, meget værre end P. C. P., og kunde næsten ikke lukke Munden for Smerte. Trods Pine maatte jeg dog le ad min Godtroenhed og Graadighed, — til Tider endnu. — Ved Eksamen i Botanik bragte han Klassen en Plante — Rod, Blomst, det hele — vi skulde beskrive og bestemme dens Slægt og Navn. Der var et næsten umærkeligt Minespil, ikke enhver saa, da han sagde: „They say that the root is bitter“; jeg for en anede ikke hvad han mente; jeg for en fik ikke den Peberrod hverken gættet, opdaget eller benævnt. Hans Eksamensspørgsmaal havde ogsaa baade Rødder, Stilk, Stamme, Blomst og Blad — som jeg husker dem da. Ej heller denne Lærer faar jeg at se igen her paa Jord.

I hine Dage sagdes „Trinitatis Seminarium og Blair College.“ Administrationsbygningen havde kun een Fløj, da

Ugens Godtkøb

FRONT LINE IN DENMARK by T. M. Terkelsen. "In the history of modern Denmark two days stand out: the 9th of April, 1940—the day of the German invasion, and the 29th of August, 1943—the date of the final blow which aimed at crushing Danish resistance." The three and a half years between these dates have brought Denmark to the attention of the world. In **FRONT LINE IN DENMARK**, the reader will find an interesting account of events that took place during that period. Price, 25c.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street Blair, Nebraska

jeg begyndte der. Paa 3die Gulv, i nordøstre Hjørne boede jeg, og havde et lyst Værelse men paa kolde Dage og Aften-er var det køligt. Hvor meget end Dampventilen spillede, var det køligt endda. Naturligvis kunde jeg have holdt Varmen bedre ved at støve af bedre, saa havde ikke hin Spasmager skrevet paa Vinduet over min Dør: „Fred med dit Støv!“ I Cementkarmen, øst, ridsede jeg mit Navn et Aar, 1903. Mange Aar senere var det endnu tydeligt. Nu er en ny Administrationsbygning i Opkomst, saa slettes de Mærker; Minderne maa da søges andetsteds. Men, hvad gør dette? Thi nyt betegner Fremgang, ikke?

Pastor Kr. Anker lavede et K af et stort V og en Streg.

Han var vist den, som havde faaet dannet et hjerteformigt Blomsterbed med et Kors i, foran Hovedtrappen. En køn Ide. Han var meget paa sit Kontor, men gik sine Spadsereture, røg sin Cigar — kun ca. halvt, jeg har set ham kaste de lange Stumper væk, — Cigaren var al den Støttekøp, han brugte, af den kom der Gnist og Røg. — En Gang nogle af os Studenter legede Bold, stod hans Søn, Richard, bag ved mig og nød hele Legen, ønskende, vel, at han kunde være helt med. Med Kraft slog jeg til, ramte forbi, men Boldtræet var saa stærkt i Sving, at jeg, uden at huske han var der, om jeg i det hele taget vidste det, ramte ham. Legen holdt op, hvad mig angaar. En Doktor syede, jeg ved ikke hvor mange Sting. Arret har jeg siden set, men Behrejdelse har jeg aldrig hørt.

Pastor Anker husker jeg fra Taler- og Prædikestol, ikke fra Klasser saa meget; har dog den Bibelhistorie og Lærebog endnu, jeg købte og undervistes i af ham. Hans Taler og Prædikener var noget filosoferende, men jeg kunde dog følge med og blive interesseret. Før eller senere fik han sit snehvide Lommetørklæde frem og krystede det i Haanden alt imens han talte. Mange Aar senere besøgte han os i Michigan og talte flere Gange. Hans Prædiken, da over „Jesus Kristus er i Gaar og i Dag den samme, ja, til evig Tid,“ (Hebr. 13) var enestaaende.

Da jeg var kommet et godt Stykke hen ad Studievejen, blev jeg kaldt ind paa Kontoret en Søndag Eftermiddag. Der var ellers nok andre, som gerne havde gjort det for ham, eller, som før havde gjort det, men den Gang blev det mig, han bad om at læse og bede ved Gudstjenesten i Kirken den Aften, bad mig læse Es. 63:15-19. Denne Opfordring var jeg vel, som andre, lidt kry af, men dog glad for. Jeg tænker gerne paa det, naar vi læser det Sted ved vore Andagter i mit Hjem, da jeg gerne har for Skik at nævne et og andet Minde.

Saa var der den af Aasyn strenge Professor Vig. Han var da bosiddende i det røde Murstenshus lige øst for Skolen. Jeg studerede Fr. N.s Ledetraad og Kirkens Historie hos ham. Man tabte uvilkaarligt Modet, naar man lyttede til, hvad han huskede og vidste. Da var det godt, der staa: „Det er Discipelen nok, at han bliver som sin Mester,“ og man var særdeles vel tilfreds med, at det der ikke forlanges, „og I skal gøre større Gerninger end disse.“ Siden har jeg læst adskilligt mere nedenfor hans Kateder. Jeg har endnu et Par Bøger, jeg en Gang i hine første Aaringer fik af ham for at hjælpe ham med en Flytning, og jeg har læst meget af det, han har skrevet.

Prof. Vig brugte Støttstav ganske meget, og røg sin Pibe paa sine Ture. Naar han var i Søndagspuds, gjorde hans værdige Skikkelse endnu mere Indtryk paa mig, en Biskop-Skikkelse, saadan fra tidlig luthersk Tid. — Det var, synes jeg, et Hus lige nord for Skolepladsen, at Vig boede i en Tid, og holdt Bibelklasse i Hjemmet over Romerbrevet. Det var gode og alvorlige Timer, vi der havde. Vig kunde lede Tanker op og lægge dem frem anskueligt. Og en Søndag Formiddag i Menighedens Kirke prædikede han over Luk. 4, om Jesus med Bogen i Haanden; en saglig og

ypperlig Prædiken blev det. Jeg tænker, det var den Dag, men dette gjorde han saa tidt. Han læste Teksten efter en alvorlig Bøn, tog Brillerne af, saa ned over Forsamlingen, havde noget bestemt paa Hjerte, vidste sine Tanker, begyndte begejstret og holdt sin Prædiken. Naar det kom til at tale om den Bog, om Frelseren og Frelsen, var der Klarhed deri, og Vig var i sit Es. Jeg har hans lille Skrift om „Guds Bog og hans Børns Bog.“ Nu, Vig havde jo ogsaa været med i en haard Dyst om den Bog. Og det vilde være hartad ubegribeligt, om nogen Student gik ud fra hans Klasser og ikke troede paa Bibelen som Guds inspirerede Ord. Det er visselig ikke hans Skyld, om den Bog ikke vedblivende staa for os som **Guds Ord**.

En Gang i en af mine Menigheder rendte jeg bums paa en Mand, et Medlem, der kom frem med grundtvigianske Anskuelser, som jeg ikke vidste at han sad inde med. Det var den Apostoliske Trosbekendelse og Bibelen, vi to saa kom til at drøfte. Hvert Led, viste jeg ham, kommer fra Bibelen, og han kunde ikke modsige det. Han sagde blot: „Nu kunde jeg lide at høre den anden Side.“ Jeg svarede, at der er ingen anden Side om den Sag. Unægteligt var jeg bleven lidt forbløffet ved hans Udtalelse, men jeg vidste, jeg havde lagt Sagen klart frem for Manden. Nogetid efter kom jeg i Tanker om Vig, og jeg lagde det frem for Menigheden, om det ikke kunde være godt at faa et Foredrag om begge Sider, og da vidste jeg ingen, der var bedre i Stand til at behandle det Emne end Professor Vig. Det endte med, at han blev indbudt og kom. I Historie var Vig ellers en Mester, men denne Gang skuffede han os, mig især. Jeg har tænkt mig, at han var øm for Menigheden, og var bange for at vække Splid. Det kan ikke grunde sig i Mangel paa Forberedelse, thi Forberedelse behøvede Vig ikke megen af for en klar Behandling af Forholdet mellem Trosbekendelsen og Bibelen, og begges historiske Oprindelse.

Ja, vist var der andre og andet mere, men endnu bare dette. Jeg saa i et af vore sidste Blade et Opraab om Hjælp til de theologiske Studenter. Og det minder mig om en Gang, før jeg var saa langt fremme, at jeg gik med 10 Cents i Lommen i lang, lang Tid; jeg nænnede ej, vilde ikke bruge den — 10 Cents var dog lidt, intet var mindre. Og det igen minder om de, ikke saa mange Gange, jeg blev kaldt ind i Kontoret og blev givet en god, lille Hjælp fra — jeg fik ikke at vide hvor. Men Kvindeforeningen hjemme ved Calender har sendt mig mangan god, lille Skærv i Aarenes Løb. Hvor er der mange, der ikke ved, hvor godt og glad det gør en fattig Student!

Gud ske Tak for Skoletiden i Blair!

Tænkt og skrevet

STAKKELS LUTHER!

Af N. P. Lang, Detroit

Ja, det maa du nok sige, saaledes som han bliver behandlet. Og det maa jo være kloge Folk, som gør det, — eller skal vi sige dristige? Hvad er det, der gør at saadanne, som ellers ikke har udvist nogen særlig tilforladelig Dømmekraft, saa flot fælder Dom over en saa mægtig historisk Personlighed som Luther, som om det var ingenting? Efter min Mening fremviser Historien ikke en Personlighed siden Apostlenes Dage, som kan staa Maal med Martin Luther.

At Dean Inge, „The gloomy Dean,“ kunde fremkomme med en saadan Bedømmelse af Luther, kan synes utroligt, særligt naar man betænker, at han ofte har sagt vægtige

Ting, som Samtiden maatte bøjse sig for; men Forklaringen maa søges i, at han er Engländer. Englænderne og Tyskerne har siddet saa længe og skævet til hinanden over Kanalen, at de er blevet saa skævvøjset, at den ene ikke kan se noget godt hos den anden. England havde ingen Brug for Luther og den lutherske Reformation, skønt den havde stærk Indflydelse paa Reformationsværket i England til at begynde med; men det kvaltes af Regeringen. Saa blev den engelske Reformation „reformert“ men stærkt ritualistisk. Medens Luther, og med ham den lutherske Kirke, tog Bibelen som Guds Ord og lagde stærk Vægt paa Prædiken som Midtpunkt i en velformet Gudstjeneste, har man i England mere og mere lagt Vægten paa Ritualet, som Præsterne maatte være hjemme i, medens Prædiken for dem blev til „Preachment“, der ofte lades haant om. Reformationen i Tyskland ynder de — ligesom Katolikkerne — at kalde „Revolution“, og det skulde slet ikke undre mig, om der er danske Præster og Lærere, som fører det samme Sprog og taler, som de der har Myndighed, selv om de ikke just giver Indtryk af at være af de Skriftkloge.

Der er imidlertid en Ting, Englænderne aldrig har kunnet tilgive Luther, nemlig, de faderlige Bank han gav deres Konge Henrik den 8de. Denne havde bestandigt Besvær med sine Koner og Kærester og vilde gerne have Hjælp fra Kirken. Paven havde stor Magt og Indflydelse, og det gjaldt om at vinde ham. Saa skrev Kongen en Bog imod Luther og den lutherske Reformation. Det slog an. Paven kaldte ham „Troens Forsvarer“ — Pavens lydige Søn.

Men som den drevne Politiker han var, saa Paven senere, at det var klogere ikke at føje Kongen, og saa røg de uklar og den engelske Reformation affødte den besynderlige Blanding, som vi kalder Episkopalkirken. Luther saa midlertid, at Kongens Skrift kunde gøre megen Skade, hvis han ikke tog til Genmæle, og i sit Modskrift for han saa voldsomt løs paa Kongen, at denne nær havde tabt baade Næse og Mund. Han overdængede Kongen med Skældsord, saasom „Henrik den 8de, Konge af Guds Unaade, Løgnhals“ o.s.v. — saadanne Kælenavne faldt i Tidens Smag. Men hele Europa skjælv, — nu bliver der Krig! Dog Luther skjælv ikke. Han havde forsvaret Sandheden, og saa lod han Vor Herre om Resten. Og der blev ingen Krig af det. Kongen luskede hjem til sine Koner og Kærester; men Englænderne har aldrig glemt Luther det.

Men naar nu andre, som kalder sig lutherske Præster og Lærere, kommer og fortæller os, at „saadan var virkelig Luther, og saadan er Kirkens Tilstand“, saa er det jo det rene Vanvid. Det bekræfter altsaa den Paastand, at „Skylden for Tyskernes Forbrydelser kan egentlig føres tilbage til Luther snarere end til Hitler, Bismark, Frederik den Store o.a. Baade Luthers Lære og Liv styrkede Herrefolk-Ideen og dens Brutalitæt, ja endog tilskyndede Umoralitet.“

Det er forhævsende, at nogen, der kalder sig dansk luthersk Præst, vil sanktionere saadant. Der henvises til Bogen „Den unge Luther“ af Prof. Amundsen. Jeg husker godt, da den udkom, thi der gik megen Blæst om denne mangeløse Bog, og da Forlagshuset fik den, skulde vi selvfølgelig alle læse den. Mit Indtryk af Bogen var, at den var et umodent Produkt af en umoden Historiker, og Prof. Amundsen har næppe været stolt af den, da han selv fik lidt mere Forstand. Metoden, han følger, er beslægtet med den, de negative Bibelkritikere følger overfor Bibelen og de bibelske Skikkelser. Han lægger Luther fladt paa Operationsbordet, rækker og strækker ham til han bliver lang nok — fra Vuggen til Graven, — tager saa Kniven og skærer ham i to, paa langs. Saa tager han den venstre Halvdel, presser den tilbage til almindelig Mandslængde og siger: „Værsgo mine Herrer, der har I „Den unge Luther.“

Men paa den Maade kan jo ethvert Menneske halveres. Mon det ikke er fordi saadanne Skribenter har glemt, at der er noget, som kaldes „det gamle“ og „det ny Menneske?“

At Luther maatte opleve, at den Frihed, han forkyndte, blev misforstaaet og misbrugt af Hoben, som ikke vilde lade sig tale til Fornuft men kun fare frem med Mord, Brand og Ødelæggelse, saa han blev nødt til at raade Regeringen til at bruge Vaaben imod dem, hvis ikke Reformationsværket skulde helt gaa til Grunde og Lov og Orden forsvinde, har de ingen Grund til at dadle Luther for.

„Luther var en stor Mand, men ogsaa en syndefuld Mand“, staar der. — Hvor naivt!

Enten siger det kun, at han havde baade et gammelt og et nyt Menneske ligesom andre Mennesker, kun noget større end de fleste, eller ogsaa paaduttes der ham Synder, for hvilket der intet Bevis føres.

I første Tilfælde siges der kun, hvad vi hele Tiden har vidst og derfor ikke behøver at blive undervist om, men hvorfor saa ikke føre Hitlers, Bismarks etc's Synder tilbage til Adam (Rom. 5:12), thi det er jo da fra ham, at de havde deres „gamle Adam“, og havde de holdt ham i Ave, vilde Ondskaben ikke have blomstret frem i dem. I sidste Tilfælde, hvis Læseren vil have paalidelig Oplysning om Luther, maa jeg henvise ham til de virkelige Lutherforskere.

For Luthersk Ugeblads Vedkommende kan det maaske være behændigt nok at sige: „Der ka' jo være lidt i no'e a'et“, men for Læsernes Vedkommende vilde det være gavnligt at „holde de klare Linier.“

For at forstaa denne Artikel maa man læse det Stykke vi havde i L. U. Nr. 3 (17. Jan.), Side 8, i Artiklen Pastor Aage Møller, under Rubrikken „Fra vort danske Søstersamfund.“ Da vi oversatte og tildels forkortede dette fra Pastor Møllers engelske Artikel, der fremkom i „Lutheran Tidings“ af 5. Jan., er det muligt at Forfatterens Mening ikke blev tilfulde fremhævet. Han indleder med at sige: „Dean Inge of England has spoken in provocative terms about Luther, giving him the chief blame for the development of Hitler's religion. It hurts me, because Luther has a high place in my inheritance and I want to take him along into the coming era. At the same time I am unable to join in a carte blanche repudiation of what Mr. Inge said. I must frankly admit that Luther was both wheat and tare. Thus he resembles other great men of the church and the church itself.“ Vi bemærkede til Slut at der er en Sandhed i Møllers Ord. Ligesaa forekommer det os, at der er vel megen Blæst i Pastor Langs Kritik.—Red.

Fra Danmark

Om Situationen i Danmark. Som det vil fremgaa af Efterretningerne fra Danmark bliver Situationen mere og mere kritisk, men i Betragtning af Krigsbegivenhederne er det kun, hvad man maatte vente.

Angaaende den tyske Terror, saa forlyder det, at foruden Carl Allers Etablissement og Apollo Theatret paa Vesterbrogade er ogsaa et Theater i Aarhus blevet sprængt i Luften — hvilket vides ikke endnu. Forleden Uge sprængte Gestapo 5 private Hjem i Luften og begik 5 af de saakaldte „Clearing“ Mord. Blandt de sidste, der er blevet myrdet, nævnes kun Folketingsmand Prime, hvilket formodentlig skal være William Prieme, der er Grosserer og var meget virksom indenfor Grosserersocietetet.

I en Artikel i „Fædrelandet“ underskrevet „Emeritus“ beder Nazisterne om Naade samtidig med, at de truer. Det hedder bl.a. „Dersom Sabotørerne forsvinder, vil ogsaa Stikkerne forsvinde.“ Det hedder ogsaa, at „den saakaldte

danske Terror kan ikke konkurrere med Mod-Terror," og Artiklen slutter med at foreslaa, at det er bedst for alle Parter, at man holder inde med Skydningen og lader det gamle Had være glemt. (Hvorfor ikke gaa et Skridt videre og sige: Dersom Tyskerne forsvinder er alt vel igen?—Red.)

Nationaltidende og andre danske Aviser indeholdt den 28. Januar en anden af de tyske Propaganda-Artikler, som de tvinges til at bringe med hyppige Mellemlum. Den blev som sædvanligt udsendt af Ritzau og var underskrevet „N". I den logrer Tyskerne for Landmændene og Arbejderne med Løfter om Velstand efter Krigen: Saa vil der næppe være Grund for Danmark til at befrygte Arbejdsløshed med paafølgende social og politisk Uro. Videre hedder det, at Centraleuropa, men først og fremmest Tyskland, vil fortsat være i Stand til at købe danske Landbrugsprodukter til Priser, der vil give Landmændene en Avance. Dansk Industri vil tillige mere end nogensinde blive forsynet med tyske Raaprodukter, og udmærkede tyske Varer vil opnaa forøget Fodfæste paa det danske Marked. (Det er næsten utroligt, at de gider.)

Om Forbudet mod tyske Kulleverancer til Danmark saa hedder det i en „Transocean" Meddelelse fra Berlin, at det ifølge det tyske Udenrigsministeriums Talsmand intet har med Politik at gøre, men udelukkende skyldes Tysklands eget Krigsbehov. Man faar et Indblik i, hvad det drejer sig om, naar man hører, at Tyskland i 1944 leverede gennemsnitligt 200.000 Tons per Maaned. I de første 3 Uger i Aar har Tyskland kun leveret ca. 40.000 Tons og intetsomhelst siden den 19. Januar. Efter dette er det altsaa de tyske Militærmyndigheder, der har nedlagt Kulembargoen.

Det vides ikke, om denne Embargo ogsaa omfatter andre tyske Varer, men Militæret har tilsyneladende mere og mere at sige, medens Dr. Falther, som er Chef for den permanente tyske Handelsdelegation i København, aabenbart ikke længere har meget at skulle have sagt. Det er utvivlsomt ogsaa Militæret, der har truet med at ville beslaglægge alle danske Kartoffellagre, fordi Danmark paa Grund af Mishøst ikke havde opfyldt sine Eksportkvota, og nu ogsaa skal have krævet Smørfedt-Indholdet af den danske Mælk nedsat og nedlagt Forbud mod Produktion af Fløde.

I det hele taget skulde det ikke undre, om de militære Myndigheder vil kræve mere og mere ind, eftersom Situationen forværres paa Østfronten. Tyskerne vil utvivlsomt udnytte Danmark mest muligt, inden de eventuelt trækker sig ud af Landet.

Og naar de, som meddelt, har nedlagt Forbud mod de dansk-svenske Handelsforhandlinger, der normalt blev ført hver sjette Maaned og skulde genoptages i denne Maaned, saa staar dette vel i Forbindelse med det Forhold, at Sverige praktisk talt har afbrudt sin Handelsforbindelse med Tyskland. Det er mulgvis Forløber for et Forbud mod al Eksport fra Danmark til Sverige.

Forholdet mellem de tyske og de danske Myndigheder viser Tegn paa at være blevet betydeligt forværret i de sidste Uger. Der meldes om Oprettelsen af et nyt „Hjælpepoliti" Korps. Man spørger uvilkaarligt om, hvem det skal hjælpe. Danmark har jo intet dansk Politi. Det kan ikke være det kommunale Vagtværn. Tyskerne skal have forlangt udleveret Navnene paa alle Medlemmer af Vagtværnet, ligesom de har forlangt daglige Navnelister over Saarede, der bringes til de danske Hospitaler. Det forlyder, at de danske Myndigheder har afslaaet begge disse Forlangender.

Om Brændselssituationen foreligger intet særligt Nyt udover, hvad allerede er oplyst. Hvor store Kullagre, der findes, vides ikke, ej heller hvor store Beholdninger Tyskerne selv maatte ligge inde med, men det meddeles til „Expressen" for 31. Jan. (TT fra Malmø) at Tyskerne har beslag-

lagt ca. 70.000 Tons Kul i Danmark, og at disse skal sendes til Sønderjylland og Norge. Det vides ikke, om disse Kvantita var regnet med, da Gas- og Elektricitetsværkerne beregnede, at de kun havde Forsyninger til 3 Uger; men de var sikkert regnet med, og derved forværres Situationen naturligvis. Nu er det imidlertid saa heldigt, at Sabotører Tirsdag Eftermiddag den 30. Januar sprængte og ødelagde den Firmaet Tuxen & Hagemann tilhørende store Kran i Kalkbrænderihavnen, og herefter vil Tyskerne formodentlig have Besvær med at flytte Kullene.

De sidste Efterretninger om Jernbanesabotagen omtaler, at den jyske Østbane havde været afbrudt i 24 Timer. Det kan skyldes det store Snefald eller Sabotage eller begge Dele. Men Jernbanesabotagen sagdes at være paa Højdepunktet, og det er vel det, som General Hanneken havde i Mente, da han forlangte de tyske Troppetransporter fra Norge gennemført uden Hensyn til, hvad Menneskeliv, det vilde koste (atter tysk Mentalitet).

Fra Malmø bekræftes til Dagens Nyheter den 31. Januar, at den tyske Krydser „Nurnberg" er ankommet til København og opankret i den indre Havn. Andre tyske Krigsskibe, hedder det, ventes med det første, og Beboelser i Nærheden af Havnen bliver nu evakueret. Hundredvis af Familier maa flytte ud, og Situationen er desperat i Betragtning af den herskende store Bolignød.

Fra anden Side forlyder det, at Frihavnens Administrationskontor har faaet Ordre til at flytte ud af sine Lokaler med det samme, hvilket formodentlig ogsaa staar i Forbindelse med Flytningen af den tyske Flaade.

I denne Forbindelse maa man erindre, at de store tyske Skibe (Gneisenau er saaledes paa 26.000 Tons) næppe vil kunne komme til København uden gennem Storebælt og Nord om Sjælland, og selv om et Skib som Gneisenau kan komme ind i Øresund nordfra gennem den dybe Rende, kan det næppe komme ind til København. Og vilde disse Skibe ikke blive mere eller mindre fanget i Øresund? „Gneisenau" vilde kunne komme ind til Aarhus, men ikke til Aalborg. Og man skulde synes, at den tyske Flaade vanskeligt vilde kunne operere fra Danmark, hvis Kulbeholdningerne i Danmark er saa smaa.

Fra Malmø meldes til TT, at den kendte Billedhugger Carl Mortensen er afgaaet ved Døden 84 Aar gl. (CH)

Allierede Angreb paa tyske Troppetog. Den 7. Januar ved Middagstid bombarderede Allierede Flyvere atter den tyske Trafik. Ca. 15 Maskiner angreb ikke mindre end 7 Jernbanetog, nemlig ved Vejen, Auslund (?), Randers, Ejby (paa Fyn) mellem Jægerup og Sommersted og ved Snestrup. Jyllands Ekspresen blev beskudt, som den afgik fra Aarup. Ifølge den tyske Radio i Danmark blev 27 Personer dræbt og 50 saaret. Den 9. Jan. meldtes, at 4 af de Saarede var afgaaet ved Døden. Det drejer sig utvivlsomt om tyske Soldater — noget som Tyskerne undlod at sige, men det nævntes dog, at der blandt de dræbte var en lille Pige paa 3 Aar. (Fredag Aften den 12. Jan. faldt enkelte Bomber fra Allierede Maskiner i Sønderjylland. Ritzau, 14. Jan.)

Følgende Fabriker i København der arbejdede for Fjenden, er blevet ødelagt: Asra, Køgevej, Bohnstedt-Petersen, Sundkrogsgade, og Standard Electric. Der fandt ogsaa et Angreb Sted paa Lundtofte Flyveplads, og herunder blev fem Sommer-Folk dræbt.

Grænsegendarmer døde. „Hejmdal" bragte den 22. Januar Nekrologer over følgende Grænsegendarmer, der alle efterlader Kone og Børn: Overgendarm C. P. Skov (49) fra Rønshoved, død 2. Dec; Overgendarm Chr. Asmussen (51) fra Bov, død 1. Dec.; Aspirant Ebbe Kjerulff Møller (24) fra Røslev, død 19. Dec.

Ingeniør Erik Rask, Vejle, som fornylig blev skudt af en tysk Vagtpost, fordi han ikke adlød dennes Kommando om at standse, er nu afgaaet ved Døden. (Aarhus Amtstidende, 19. Jan.) I første Halvdel af Januar er 51 Mennesker blevet aflivet i Danmark, nemlig 18 Patrioter og 23 Stikkere; 10 Mord er uopklarede.

En hel Familie arresteret. Efter Tyskernes Mord paa Redaktør L. V. Jensen, „Esbjergbladet“ blev Carl Nielsen Bladets Redaktør. Samme Dag blev han sammen med hele sin Familie arresteret af Gestapo og ført til Kolding.

København bombarderet af allierede Flyvere, var en af Hovednyhederne fra Europas Krigszone sidste Torsdag. En Kommentar mener, at det var de tyske Krigsfartøjer, som nylig flygtede dertil fra Baltickysterne, man var efter. Den 3. Febr. meldte Expressen at Østersøflaaden havde søgt Tilflugt i Havnene ved København og Aarhus. RAF angreb en tysk Flotilla af fire U-baade, en Destroyer og et Handelsskib i Østersøen, som mentes at være paa Flugt til Danmark. Samme Efterretning siger, at danske Myndigheder har faaet Ordre paa at modtage 10,000 tyske Saarede.

Den tyske Flaade. Det er ikke helt let at blive klar over den tyske Østersøflaade. Det hedder i et AP Telegram fra London den 4. Febr. med Moskva Radio og den „Frie tyske Komite“ som Kilde, at de to tyske 10.000 Ton Krydsere „Admiral Scheer“ og „Prins Eugen“ skal være ankommet til Bornholm fra Stettin og Gdynia, og at 20 tyske Krigsskibe er løbet ind i Københavns Havn. Det tilføjes, at det 26.000 Tons Slagskib „Gneisenau“ og den svære Krydser „Seydlitz“ ikke lod sig bugsere fra Gdynia.

Blandt Landsmænd

Prinsesse Margrethe af Danmark, som ankom her til Landet i 1940 som Flygtning fra Frankrig, da de tyske Hære indtog dette Land, er nu rejst tilbage til Europa, ledsaget af sin 15-aarige Søn Andre. En anden Søn, Michael, er Faldskærmsoldat i den franske Arme, en tredje, Jaques, er Kanoner i de allieredes Flyvekorps, medens Datteren Anna er Ambulancekører i Frankrig og har Løjtnants Rang. Prinsessens Gemal, Prins Rene de Bourbon, afrejste sidste Aar for at deltage som fransk Officer i Krigen. Saaledes er hele den fyrstelige fransk-danske Familie med i Opgøret med de fælles Fjender Tyskerne.

Under Opholdet herovre har Prinsessen levet ret tilbage-trukket i New York, omend hun der tog Del i en Del danskprægede Fæstligheder. Med sit naturlige Væsen og venlige Smil vil den lille fyrstelige Dame længe mindes af den danske Koloni, skriver „Nordlyset.“ Prinsessen er Prins Valdemars yngste Barn og eneste Datter, født 1895 og gift 1921. Hun er altsaa Kusine til Kong Chr. X. Hendes Brødre Aage, Axel, Georg og Viggo er kendte herovre.

En dansk Sømandstue er nu oprettet i Seamen's Church Institute, 25 South St., New York 4., meddeler Pastor Dorf. Dette er muliggjort ved at en større Sum er tilstillet samme af Am. Denmark Relief. De danske Sømænd har længe savnet et typisk dansk Samlingssted, naar de kom i Havn, og da der i nævnte Institute er Lokaler for engelske, hollandske og belgiske Søfarende, var det belejligt at faa et for de danske ogsaa. Norskerne og Svenskerne har allerede deres egne gode Sømandshjem og Missionskirker i Byen med lønnede Præster og Stab. Det har været en gammel Forstaaelse mellem de nordiske Folkeslag, at Danmark tog

sig af Europakysten og de andre af Amerikasiden, saa danske Sømænd har altid været velkomne hos dem. En Bestyrelse er udnævnt for det nye Foretagende; den bestaar af Generalkonsul Georg Beech, Pastor A. T. Dorf, Mr. Th. Høst (Danish Ship Operating Co.); Mr. P. Bang-Spilltorff (Transpacific Co.), Mr. F. B. Clausen (Repr. for Danish Seamen's Union) og Mr. Wm. Sørensen (Dansk Central-komite). Fruerne M. Ibsen-Jensen og M. Juul vil være Værtinde; begge er velkendte af danske Sømænd for deres Arbejde blandt dem. Aabningsfesten blev afholdt d. 9. Febr. med en indbudt Kreds af Venner og alle Søfolk, der kunde komme. Der blev holdt Taler af Minister Kauffmann, Jean Hersholt, Fmd. for Am.-Dmk. Relief, Clarence G. Michalis, Institutets Leder, og dets Direktør Pastor Harold Kelly, samt Pastor Dorf, hvis Drøm og Virke for et saadant dansk Sømandshjem nu realiseres. Ligesaa er de danske Præster i Byen, C. M. Videbeck og A. C. Kildegaard tilstede og mange flere.

Stuen staar ikke i nogen Forbindelse med Danish American Seaman's Mission, der er en Gren af Den dansk lutherske Kirkes Arbejde.

Præsident Roosevelt modtog fornylig gennem Minister Kauffmann en skriftlig Hilsen fra Det Danske Frihedsraad. I den Anledning har Præsident Roosevelt igennem Udenrigsminister Stettinius overfor Minister Kauffmann givet Udtryk for sin fortsatte Beundring for det danske Folks utrættelige Modstand mod dets Naziundertrykkere. Præsidenten udtrykte endvidere sin Anerkendelse af den effektive Hjælp, det danske Folk derved yder til den fælles Sag. —Frit Danmark, London.

Christmas Møller i Sverige. Ifølge ASNE er Formanden for det danske Raad i London, Christmas Møller, den 2. Febr. ankommet til Stockholm, hvor tillige Minister Th. Døsing fra Moskva er paa Besøg.

FRA VOR KIRKEMARK

(Fortsat fra Side 6)

for at møde ham. Datteren Mabel er gift med Walter Bohne, før i Kansas City, der nu har en god Stilling i Chicago. Sidneys bor ogsaa der og arbejder paa Cudahys.

Vor største Mgh., er saa vidt vi vide til Dato, **Gethsemane Mgh.** i Racine, Wis., der nu tæller 1010 Sjæle, en Tilgang af 44 (net) sidste Aar. Financielt staar den ogsaa meget højt, dog ikke højest for dette Aar; dens totale Indtægt var \$16,600 og Udgift \$15,551. Af sidstnævnte gik godt en Trediedel til kirkelige Opgaver udadtil (benevolence), samt \$3000 til Pensionsfondets Grundfond. En tredje Guldstjerne er nu fæstet til Mgh.s Service Flag, idet Eugene Le Roy Nelson, S 1/c U.S.N.R., Søn af Mr. og Mrs. John O. Nelson, meldes dræbt under et Angreb paa Flaaden ved Philippinerne, ifølge et Telegram d. 10. Jan. fra Washington. Han var kun 18 Aar og 4 Mdr. gammel ved sin Død og indmeldte sig frivillig i Flaaden for et Aar siden. Hjemme var han en stadig Gæst i Søndagsskolen til han drog bort; han blev konfirmeret d. 18. Maj, 1941. Her er Citater fra hans sidste Breve til hans Forældre og en yngre Broder; de var skrevet Juledag, og kom samme Dag som Telegrammet.

“We're once more on our way to ——. I can't say where. It looks like it's going to be pretty hot.”

“Last night there were quite a few air alerts. Seeing those tracers flying up into the sky made it seem more like the Fourth of July than Christmas. Heat also helped to give that impression.”

“I'd give anything to be at church this Christmas morning. I hope you will all go. I'd give my right arm to see those tall Christmas trees at the front of our church,—all lighted up. I

Detroit Menigheden ønsker Oplysning om Folk fra vore Menighedskredse, der er flyttet eller agter at flytte til Byen, for at man kan sætte sig i Forbindelse med dem. I disse Krigsaar er store Flokke kommen dertil for at arbejde, men det er vanskeligt at finde vore Folk deriblandt, dersom ikke man kender Navn og Adresse. Ligesaa vilde man gerne vide Tiden de ankom, hvad Del de tog i deres forrige Menighed og om de har tilsluttet nogen anden Kirke i Byen. Vor Messias Mgh. trænger meget til nyt Blod, skriver de, og særlig til Hjælp i Ungdomsarbejdet og Børneskolen. Skrivelsen, der er affattet paa Engelsk, er undertegnet af Pastor Lang og Mgh.s Sekretær, Alfred C. Petersen. Skriv til Pastor N. P. Lang, 12151 Turner Ave., Detroit, Mich.

EXTRA SYNODICAL	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish China Mission	Luth. World Action	Gossner Mission
Previously acknowledged	23917.41	12679.31	12207.27	829.34	1481.19	16700.30
Audubon, Ia., Mr. and Mrs. Hans Chr. Hansen of Eben-Ezer Church	50.00	10.00	10.00	10.00	20.00	
North Dakota-Montana Foreign Mission Society	18.25	6.25	6.25	3.75		
Total	23983.66	12695.56	12223.52	843.09	1501.19	16700.30

Received with thanks, Blair, Nebr., Jan. 31, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

For Your Lenten Reading and Meditation

VOICES OF THE PASSION by O. P. Kretzmann and A. C. Oldsen. A new approach—a fresh manner of presentation, stimulating and alive. The characters of the Passion step before you and tell their own story of the Man of Sorrows. Hear what Judas, Peter, John, Caiaphas, Dismas and the others have to say to us of the twentieth century. Presented with simple, quietly persuasive, heart-searching eloquence. Included are seven deeply devotional and inspiring meditations on the Words from the Cross leading straight to the heart. Will appeal to minister and layman alike. An exceptional gift to those in the service. Price, \$1.50.

THE HISTORY OF THE PASSION OF OUR LORD JESUS CHRIST. This little booklet has been prepared by our Literature Committee. Its chief purpose is to serve as an aid in helping us to observe the Lenten season. Price, 5c per copy; 45c per dozen; \$3.00 per hundred.

THE PILGRIM by Dr. O. P. Kretzmann. Dr. Kretzmann, President of Valparaiso University, has been analyzing the trend of the times in his well-known, widely read, and well-beloved column in the CRESSET magazine entitled "The Pilgrim." All who have been uplifted by these articles will welcome their appearance in this beautifully bound volume. High school pupils, college students, Leaguers and adults in any walk of life will be eager to add this new book to their personal libraries. Others will want to purchase several copies as gifts for the sick and the shut-in who will be greatly edified by "The Pilgrim's" meditations. Price, \$1.50.

THE GLORY OF GOLGOTHA by Rev. Wm. C. Burhop and Dr. Louis J. Sieck. The pages of this volume will prove a rich

source of sermonic material for that season of the year when the pastor's preaching schedule is the heaviest. They bring to the desk of the preacher two completely independent series of seven sermons each, written by men of long and fruitful experience in the Gospel ministry. Deeply devotional in tone, evangelical in their appeal, simple in their style, and highly practical in their applications to everyday life—these sermons will command an important place in the homiletical library of every Christian pastor. Price, \$1.00.

TOWER'G O'ER THE WRECKS OF TIME by Henry F. Wind. The author of these Lenten meditations has spent many years in inner mission work and is therefore intimately acquainted with the pain and sufferings of men. Against this background he paints the glory of the Lenten cross. Price, \$1.00.

THE CROSS AND THE GARDEN by Fred H. Lindemann. "Once in a great while we find a book that we do not read only once but twice, and having read it, will keep it in reach for further reading. Such a book is this volume of sermons by Rev. Lindemann." Price, \$1.00.

BUT CHRIST DID RISE edited by Paul Zeller Strodach. This series of Lenten sermons bears the title of its Easter message. The title accurately reflects the sound evangelical character of the sermons. Like earlier companion works, these sermons are by leading preachers of The United Lutheran Church in America. A different group of Gospel texts, singularly rich in preaching values for the Lententide, has been used here. Sermons for the Sundays in Lent and the three Sundays preceding, Ash Wednesday, and the days of Holy Week, and on the Seven Words from the Cross are included. Price, \$2.00.

EASTER ASSORTMENT NO. 19—a new "Sunshine Line" creation for 1945—contains ten appropriate designs with fine Easter greetings for your friends. These folders complete with their selected Scripture texts and choice, original sentiments have been created expressly to honor Christ and renew in the hearts of men everywhere the knowledge that He is a risen Christ. Each folder is daintily colored in appropriate artistry for the joyous Easter season. True embossing enhances the Easter motif on each of the 10 folders. Buy one or more No. 19 Easter

Assortments today. You will be pleased and your friends will be happy to receive such suitable Easter greetings. Price, 50c.

SPECIAL 10-CENT EASTER FOLDER FOR SERVICEMEN with Scripture Text. No. E-1052.

A lovely, colorful, generous-sized Easter folder which you will immediately want to send to sons, sweethearts, and husbands in the Service. Featuring Sallman's "Head of Christ." Size 4 1/2 x 5 1/2 inches. Envelope furnished. Price, 10c each.

1945 "THE SUNSHINE LINE" 1945

No. E-1052. "A Blessed Easter to a Dear One in the Service." With Scripture Text. Appropriate Sentiment.

200 South Fifth Street

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

X

X N XROX MEN

IS HJSE E 68

TIONCOUNCIL LUTHERAN

REFERENCE LIBRARY

Blair, Nebraska

Gælds brevet

Af Pastor emer. N. Damskov, Sidney, Mont.

„Og udslettede det imod os rettede Gælds brev med dets Befalinger, hvilke gik os imod, og han har taget det bort ved at nagle det til Korset.“ Kol. 2: 14.

I Danmark findes der ofte i vore Kirker, ophængt et Krucifiks, som forestiller den blødende Kristus naglet til Korset. Vore Fædre har ment — og det med Rette —, at det var gavnligt for os, at have det for Øje, mens vi dvalde i Herrens Hus. I enkelte Kirker har man rejst Korset alene, uden nogen Menneskeskikkelse derpaa, og paa en Maade er dette Symbol dybere og sandere. Det tomme Kors minder om Jesu Lidelse, men paa dette Smertens Træ er han nu ikke mere. Nu maa Troens Øje søge ham som den nu himmelfarne og herliggjorte Frelser, der sidder ved Faderens højre Haand.

Og der hvor hans martrede Legeme hang en Gang, hænger nu et sønderrevet Dokument. Det er dette frygtelige Gælds brev, som var rettet imod os. I lange Kolonner staar Summen opregnet, alt det vi i Livets Løb er kommen til at skyldte Gud. — Mangt og meget, som en Gang forskrækkede dig og laa som en tung Byrde paa dig ved Nat og ved Dag, har du ladet gaa i Glemmebogen; men her staar det nu skrevet altsammen, og hver eneste af disse Poster vidner imod dig, og kræver dig til Regnskab.

Saa lad os se lidt paa hvad der staar i Glemmebogen, — du forstaar nok hvad jeg mener. Du husker nok den Gang du var i Nød med din Synd. Om Dagen lammede den dit Arbejde, om Natten kunde du ikke sove for den. Men Tiden gik — og Djævelen var virksom. Lidt efter lidt kom du bort fra Synds erkendelsens Stade.

„Du agter da ikke,“ siger du, „at rive op i disse gamle Ting?“

Jo, det er hvad jeg tænker paa; maaske det eneste, der kan hjælpe dig, — ved ikke en Gang om det kan. Du kender nok Brorsons Salmer, ogsaa den, der begynder saaledes: „Kom Hjerte, tag dit Regnebræt.“ Her har du hvad jeg tænker paa, særlig dette i første Vers:

Hvad har du gjort de mange Aar
Du har i Verden levet?
Tænk, trykke Sjæl, at alting staar
I Herrens Bog opskrevet.

Du ved hvad Jesus har sagt om det menneskelige Hjerte hos Matth. 15:19: „Thi ud fra Hjertet kom-

mer der onde Tanker, Mord, Hor, Utugt, Tyveri, falske Vidnesbyrd, Forhaanelse.“ Ja saadan taler Jesus om dit og mit Hjerte. Her møder vi saa Spørgsmaalet: Har Jesus saa faaet Lov til at udslette vore Synder, eller staar de endnu i Glemmebogen?

Hvad jeg her skriver om de forskellige Synder, kan et Guds Barn saavel som et vantro Menneske godt fristes af, — men der er dog en Forskel. En Del af de Synder, som jeg nu vil nævne, kender jeg af Erfaring, andre har jeg læst om i Guds Ord.

Usandhed og Uærlighed, begge disse Synder kan være slemme nok, ogsaa hos os Præster. Jeg mener ikke at ville sige, at vi foretager os noget saadan rigtig slemt, men det kan dog være vanskeligt nok til Tider at være helt ærlige og sande overfor de Mennesker, vi daglig omgaaes med; thi vi skal jo ogsaa leve, og Sandheden er tit ilde hørt, og vi ønsker jo da ikke at ligge i Klammeri med vore Folk. Der kan ogsaa tales om brudte Løfter, baade over for Gud og Mennesker; det kommer nær til det, man skriver i Glemmebogen.

Saa er der Ligegyldighed og Verdslighed; jeg ved godt de ikke er det samme, men de kan føre til det samme, nemlig, at holde Mennesker borte fra at høre Guds Ord og derved forspilde Saligheden.

Hovmod kan ogsaa staa en Synder i Vejen, og saa kan et ondt Sind. Vi kan ogsaa nævne Gerrighed og Vantro; den sidste er vel den største af alle Synder. Aah, om alle disse Synder staar udslettede!

Men er du et troende Menneske, da skønner du hvilket herligt Evangelium der ligger i vor Tekst, og da ved du ogsaa, at han, Jesus, har udslettet dit Gælds brev og at dette knusende Dokument er sønderrevet og naglet til Korset. Saa hver Gang du ser dets flagrende Laser, har du Grund til at bøje dig ved Korsets Fod og takke din Gud for Syndernes Forladelse og et evigt Liv, og det for Kristi sønende Blods Skyld.

Saa lad den store vantro Verden se, at du har haft et Møde med Jesus, og at det har forandret hele dit Liv. Han har fyldt dit Hjerte med hellig Glæde, en Glæde, som overgaar al Forstand. Og lad os saa bære Vidnesbyrdet ud til dem, der ikke ejer denne Glæde. Lad os huske, at Jesus har sagt: „Se jeg kommer snart og min Løn er med mig.“ Aab. 22:12. Og sig til dem, at snart vil Engelen opløfte sin Finger og sige: „Der skal ikke mere gives Tid,“ Aab. 16:6.

Anden Søndag i Fasten

NAAR VI FRISTES TIL MODLØSHED

Af Olfert Ricard (1920)

Og en af Skaren svarede ham: „Mester! jeg har bragt min Søn til dig; han har en maalløs Aand. Og hvor som helst den griber ham, slider den i ham, og han fraader og skærer Tænder, og han visner hen; og jeg har sagt til dine Disciple, at de skulde uddrive den, og de kunde ikke.“ Men han svarede dem og sagde: „O du vantro Slægt! hvor længe skal jeg være hos eder, hvor længe skal jeg taale eder? Bringer ham til mig!“ Og de ledte ham frem til ham; og da han saa ham, sled Aanden straks i ham, og han faldt om paa Jorden og væltede sig og fraadede. Og han spurgte hans Fader: „Hvor længe er det siden, at dette er kommet over ham?“ Men han sagde: „Fra Barndommen af! og den har ofte kastet ham baade i Ild og i Vand for at ødelægge ham; men om du formaar noget, da forbarm dig over os, og hjælp os!“ Men Jesus sagde til ham: „Om du formaar! Alle Ting ere mulige for den, som tror.“ Straks raabte Barnets Fader og sagde med Taarer: „Jeg tror, hjælp min Vantro!“ Men da Jesus saa, at Skaren stimlede sammen, truede han den urene Aand og sagde til den: „Du maalløse og døde Aand! jeg byder dig, far ud af ham, og far ikke mere ind i ham!“ Da skreg og sled den meget i ham og for ud, og han blev ligesom død, saa at de fleste sagde: „Han er død.“ Men Jesus tog ham ved Haanden og rejste ham op; og han stod op. Og da han var kommen ind i et Hus, spurgte hans Disciple ham i Enrum: „Hvorfor kunde vi ikke uddrive den?“ Og han sagde til dem: „Denne Slags kan ikke fare ud ved noget, uden ved Bøn og Faste.“ (Mark. Ev. 9:17-29.)

Pastor Olfert Ricard

Der er meget i vore Evangelier, og ogsaa meget i den Frelserkikkelse, de maler for os, som er os vanskeligt at forstaa. Alt det, der for Eksempel fortælles os om de onde Aanders Spil, og som ogsaa træder saa stærkt frem i Dagens Evangelium, er fremmed for vor Erfaring; og det, der i det foregaaende er berettet os om Jesus Kristus, den mærkværdige Oplevelse om Natten paa Bjerget, da de slumrende Guddomskræfter ligesom brød frem og gennemlyste hans Menneskelegeme, og de store Hellige aabenbarede sig for ham og skiftede Ord med ham, det er saare usædvanligt. Men saa kan der undertiden midt i den hellige Tekst pludselig falde et Ord med saa forunderlig naturlig og menneskelig en Klang, at det næsten kunde være talt i Gaar; saa ægte og oprindeligt et Indtryk gør det, at alle de usædvanlige Begivenheder derved ogsaa faar Virkelighedens Præg, paa samme Tid som det aabner os et Indblik i Jesu Personlighed, saa han bliver os forstaaelig og nær.

Et saadant Ord møder os netop i Evangeliet i Dag. Jeg tænker paa det Øjeblik, da Jesus kommer ned fra Herlighedens Bjerg og møder al den hjælpeløse Nød og den tæt sammenpakkede Menneskeskare dernede i Dybet, og dette Udbrud undslipper ham: „O, du vantro Slægt! hvor længe skal jeg være hos eder, hvor længe skal jeg taale eder?“ Saaledes vilde ingen digte en Frelser. Thi hvad betyder et saadant Udbrud, betyder det ikke noget som en øjeblikkelig Overvældelse, et forbigaaende Anfald af Modløshed og Træthed? Det er en af hans Lidelser, vi faar en uventet Indvielse i. Det hjælper os ikke blot til at forstaa ham bedre; det hjælper os ogsaa til bedre at forstaa os selv. Vistnok har jeg altid syntes, at det er en daarlig Trøst, naar man beklager sig til en anden over, at man har saa frygtelig

ondt i Hovedet, at den anden svarer: Aa ja, det har jeg ogsaa, en ulidelig Hovedpine! Og vi gjorde vist i Regelen ogsaa bedre i at holde vore Plager hos os selv; men hvis der i vor ulykkelige Tilstand, af hvad Art den nu er, tilmed er noget ganske uforstaaeligt, og vi tynges af Selvbekjendelser, fordi vi synes, at Kristne skulde have det ganske anderledes, sandelig, da er det en stor Hjælp, hvis vi kan finde blot et eneste Sted i Evangelierne, som siger os: Det kendte din Frelser ogsaa, saaledes har han ogsaa haft det, dette behøver ikke at være noget syndigt, men blot noget meget menneskeligt!

Og skulde der mon ikke iblandt os være dem, der kendte til saadanne Øjeblikke, hvor vi fristes til Modløshed, fristes til at opgive det hele og kaste det fra os, vort Arbejde, vor Kamp, maaske endog vor Tro! Der er det uden Tvivl, og til dem vil Ordet i Dag særlig vende sig; men lad ogsaa de andre, som endnu ikke kender til de Tider, kun lytte til, thi den Tid vil ogsaa komme, da de skal færdes i de dybe Dale. Lad os i Dag især fæste Blikket paa vor Frelser, da han et Øjeblik ligesom veg tilbage og gav sin oprørte og sorgfyldte Sjæl Luft, men da han ogsaa straks tog sig deri og var den samme som altid og mødte ogsaa denne Nød med et: Bringer ham til mig! — og i Lyset af denne Frelser betragte de Tider, da vi fristes til Modløshed.

Hvorfor er vi modløse?

Jeg finder i min Tekst, da Talen er om den stakkels maa-nesyge Dreng, det vemodige Ord: „Fra Barndommen af!“ Hvor længe er det, siden dette er kommet over ham? spørger Jesus, og den ulykkelige Fader svarer: Fra Barndommen af! Nu vel; og der er ogsaa mange Mennesker, som har et Hang til Tungvind, til at tage tungt paa alting, som en medfødt Arv, et Naturanlæg. De vilde saa gerne have det ligesom hine Solskinsmennesker, vi alle kender, som altid bringer Frejdighed og Glæde med sig, og flagre saa sorgløst sommerfuglelet fra Blomst til Blomst, alle synes om dem, alle vil gerne være i deres elskværdige Selskab. — De er ikke saadan, de er tunge i det og triste og kan ikke derfor. Hvad skal vi sige til dem, der har det saaledes?

Jeg tror, vi skal sige: I bliver aldrig som de andre og skal ej heller være som dem. Det er nu eders Lod at have et mørkere Syn og et tungere Sind. Men det skal I tro, at der vil altid hos Jesus blive givet eder saa megen Hjælp og Modvægt mod det svære, at I dog aldrig syn-der i eders Modløshed og forfalder til Fortvivelse. Der var ogsaa et Drag af denne Natur i Jesus selv, og der skal ogsaa bryde sig nogle af hans Herligheds Straaler i eders dunkle Sjælspejl. Jeg er da ogsaa forvisset om, at I vil kunne gaa Steder hen og bringe Hjælp, hvor hine lettere og lysere Naturer ikke kommer og intet formaar. Bringer de den umiddelbare Glæde til flere, saa naar I til Gengæld dybere ned og længere ind, forstaar bedre de andre og kan hjælpe dem, som I selv er blevet hjulpet af eders Frelser.

Der er andre, som ikke altid har været saaledes modløse, men er det nu. De var meget glade og lattermilde som Børn og lystige og muntre som unge; nu smiler de sjældent: hvorfor er det saa? De ved knap selv. Men jeg tror, jeg ved det, i mange Tilfælde. Det er deres Legeme, der er noget i Vejen med. Hin stakkels Dreng fik Anfald, hvor han fraadede og skar Tænder og henvisnede. Onde Aander virkede med, mente Faderen, og han maa have ment rigtigt, thi Jesus gav ham Ret. Jeg skal ikke tale om dem i Dag; jeg ved meget lidt derom; jeg tror, de eksisterer; jeg tænker ofte, at Kristendommen virkelig har uddrevet dem; jeg synes ikke, Mennesker skulde gøre sig Ulejlighed for at indlade sig med dem.

Men nu ved jeg om megen legemlig Sygdom og Træthed, som virker tyngende paa Sindet og helt ind paa Troslivet, og som ikke behøver at forklares som onde Aanders Spil,

men meget mere er et Onde i Nerverne. Nerver er jo hverken et Skældsord eller billedlig Tale, men fine Dele af vort Legeme. Og saadan som Levemaaden nu er, især i en stor By, saa er her mange svage og blottede Nerver i blandt os. Der er en Tilstand, hvor et Menneske ikke er det, man kalder rigtig syg — det var næsten bedre, det ved man da, hvad er! — men heller aldrig rigtig rask, altid træt, altid tung. Trøster eder, mine trætte Søstre og Brødre, det er eders Legemer! Ja, der er virkelig Trøst deri. Det er ikke eders Sjæl, ikke eders Gudsforhold, som fejler noget. Huset er blot utæt og skrøbeligt. Det hjælper et Menneske at vide dette.

„Men Jesus tog ham ved Haanden og rejste ham op; og han stod op.“ Han gør det herligt en Gang til sidst, naar Hytten helt er faldet sammen; men han kan ogsaa her hjælpe mange af os legemligt, især dem, der har det, som jeg her har sagt. Og en herlig Sjæl kan lyse ud fra et svagt Legeme, naar Jesus er den svage Tros Mester og Ven.

Nu gør Tiden jo ogsaa meget. Tiden, eller Slægten; det er jo den, der præger Tiden. „O, du vantro Slægt,“ udbryder Jesus, „hvorlænge skal jeg være hos eder? Hvorlænge skal jeg taale eder?“ Vi kender alle noget til dette Suk. Vi troede, det skulde blive bedre, naar Krigen var forbi. Det er blevet meget værre og bliver hver Dag værre, dyrere, grimmere, mere utrygt. Det bliver aldrig som i gamle Dage. Gammeldags Hjælpsømhed og Venlighed, det, at nogen gjorde noget gratis, Hygge, Idyl, billige Varer, vi faar det aldrig mere at se. Der er kommet noget haardt og fjendsk over Menneskene, de er paa Vagt overfor hinanden, udnytter hinanden, træder hinanden ned. Saadan var det ikke før. Simpelhed triumferer, og ringe Mænd foretrækkes for ædle. Det gør mange modløse, og det gamle Suk fra Salmen stiger op i Hjertet: „Gid jeg havde Vinger som en Due, saa vilde jeg flyve bort og fæste Bo.“ Det er nu ikke det samme at være jordtræt og saa at være himmelsindet. Om du fik Vingerne og kunde hævde dig herfra, ved du, hvor du vilde flyve hen, stakkels Fugl?

Men vi forstaar alle hinanden, og ogsaa Jesus kunde et Øjeblik klage: O, du vantro Slægt, hvor længe skal jeg taale dig! Jeg vil minde jer om en Ting. Her staar til sidst: da Jesus var kommen ind i et Hus, spurgte hans Disciple ham i Enrum. De kan ikke tage alt fra os. De kan tage mange Glæder, mange Rettigheder, mange Penge, meget Mod fra os. De kan forgifte det offentlige Liv, forgrimme By og Land. Men helt ind i Husene vil de dog næppe komme. De smaa Kredse har vi, hvor de Ligesindede kan tale i Enrum med hinanden og have Jesus i deres Midte. Der kan de holde Æresvagt over det, som har virkelig Værdi, det skønne, det sande, det ædle, det nationale, der kan de hjælpe hinanden til Svar paa Gaaden og Oprejsning efter alle Nederlag, og der kan Livet overvinde og en Gang igen, maaske i det næste Slægtled, bryde sejrrigt frem paany.

Til denne Modløshed paa Grund af Tiderne og Slægten kan ogsaa komme de bitre Skuffelser, som et Menneske kan lide her, og som enhver kun kender selv, eller som vi ser de andre lide. Jeg talte om de mange Lidelser her i Verden sidste Søndag, og skal derfor ikke gaa nærmere ind derpaa i Dag. Men det var jo noget af dette, som ogsaa faldt saa kvælende tungt over Jesus i det Øjeblik, da han kom ned i Dalen fra sin lyse Fest paa Bjerget og saa dette Barn lide saa umenneskeligt. Et Barn, som lider, der er da intet, som det gør saa hjerteondt at se. Lad os Voksne faa at høre, hvad vi skal, vi er onde nok dertil og kan dog ræsonnere, men et stakkels Barn! Hvad den Fader maa have lidt! Hvor hjælpeløs og ubehændig, men hvor rørende er

hans Bøn: Om du formaar noget, da forbarm dig over os og hjælp os! — han er saa vant til at bede forgæves, kan man høre, og siger saa kønt til os, Barnets Nød er hans egen Nød. Og til sidst siger mange rundt omkring: Han er død! Det ser saadan ud. Ak, saadan endte jo ogsaa saa megen Strid og Krampe og Aandenød: Han er død; og det var virkelig saa. De er midt inde i denne Nød i Hundreder af Hjem heromkring i denne Tid.

Men rundt omkring sidder der ogsaa en somme Sjæle, som forlængst har oplevet det, der nu kommer til de andre. De er alle døde, alle de, der holdt af dem. Det er noget af det tunge ved at blive gammel. Og saa er der endda det, som er sværere end Døden. De Levende volder os undertiden større Sorger og i alt Fald tungere Skuffelser end de Døde. „Jeg har sagt til dine Disciple, at de skulde uddrive den, og de kunde ikke.“ Hør denne Skuffelse, denne Bebrejdelse! Ikke en Gang de! Og vi kan høre det samme endnu: Jeg stolede paa et Menneske, det var oven i Købet en Kristen, og saa blev jeg saa bitterlig skuffet! Der ventede jeg dog, jeg havde fundet Forstaaelse, og i det mindste ikke at blive narret; men de er ligesom de andre!

Ak, ja; disse Ensomme kan vel have Ret; vel kunde vi maaske nok, hvis det ikke var Synd for dem; de har lidt nok; vi kunde ellers spørge dem: Men I selv, har I aldrig skuffet nogen, og er I værd at elske? Ingen bryder sig om jer, klager I, men bryder I jer om nogen? Der kan bo megen Selvoptagethed hos saadanne skuffede Sjæle, lig Narcissus forelsker de sig i deres eget Spejlbillede og befinder sig til sidst bedst ved at klage og beklages. Men hvad det nu end er for en Lidelse, som har kaldt Modløsheden frem, enten det er de Elskede, de har mistet, eller andre, som har saaret og skuffet dem, hvad eller det er de stumme Lidelser i Verden, som volder dem Ve, ak og ingen Nød er saa skrigende som den stumme Nød, — til eder alle taler endnu Jesu stærke Ord, det stærkeste i Evangeliet: „Alle Ting er mulige for den, som tror.“

Det Ord skal hverken overspændes eller afsvækkes. Alle Ting indtil det eventyrlige er naturligvis ikke mulige for nogen: hverken at være to Steder paa en Gang eller at spille paa Klaver uden at lære det først. Men alt hvad din Gud og Skaber har tiltænkt dig — og o, han har tiltænkt dig uanet store Ting! det er dig muligt, naar du sætter dig i levende Forbindelse med ham, det vil sige, naar du tror.

Ja, naar jeg kunde tro! Men her er den dybeste Modløshed, naar Sjælene sukker: Vi kunne ikke længere tro! Da er jo Nerven overskaaret, Roden visnet. Naar en Kristen følger sit Indre isne mere og mere, hjælpeløst, synes han. Den maalløse og døde Aand tager Magten, han kan ikke mere synge, hører ikke mere noget med Udbytte. Anfægtelser nærmer sig, Tvivlens Afgrundsrand. Og vidste jeg saa endda, hvad der havde voldet det; havde jeg været ulydig paa et Punkt, saa var der dog Logik i, at Gud tog Freden fra mig. Men jeg er mig intet bestemt bevidst, og Gud taler dog ellers saa tydeligt; saa er det maaske dog en ond Aand, som jeg ikke troede eller regnede med, men som jeg nu frygteligt skal erfare hos mig selv! Saaledes sukker de stakkels vingskudte Sjæle, Gud er saa fjern, saa fjern, Jesus er saa fortidig, Himlen er en Taage for mig og Helvede en Virkelighed, mig er der da intet at stille op med!

Jo, et. „Da raabte Barnets Fader og sagde med Taarer —,“ jeg ser i Teksten, at dette „med Taarer“ endda mangler i de ældste Haandskrifter; saa kunde han maaske ikke en Gang græde, og ligner ogsaa deri dig; kunde du endda græde! — Men han raabte: „Jeg tror, hjælp min Vantro!“ Den mærkelige Bøn maa der kunne præ-

dikes over et andet Aar, hvor er den dog taget paa Kornet, ægte og troværdig i sin rørende Selvmodsigelse!

O, min Broder og Søster, gaa ydmygt i Skole hos denne ringe Mand, **tro trods din Vantro**, under al din Kulde og Fjernhed og Trods, tro fordi du vil, du maa have Hjælp; og du skal erfare, at dette Troens Minimum finder ogsaa Vej til Jesu Hjerter og bønnes.

Disciplene spurgte bagefter Jesus: Hvorfor kunde vi ikke uddrive den? Det er Kristnes Modløshed: **Magtesløsheden**, — der kommer ingenting ud af det! Det er Skuffelsen i Arbejdet: mon jeg er paa den rette Plads, tager jeg ikke Pladsen op for en anden og bedre, maa jeg ikke hellere gaa fra det hele? Det er Søndagsskolelærerindens stadige Overvejelse: jeg ser jo aldrig Frugter! Det er Bladuddelerens Fristelse til at melde sig fra: Jeg duer ikke til det! Det er Hovedstadspræstens ofte anstillede Betragtning: Skal jeg ikke søge paa Landet eller til en lille By!

„O, du vantro Slægt, hvorlænge skal jeg blive hos eder, hvorlænge skal jeg taale eder“; men saa tog han sig sammen, som det kaldes, med et Villiesryk og gik over til sin vanlige Dont: „Bringer ham til mig!“ Ja, det er nok ogsaa det eneste, der er for os at gøre. Det eneste, du ikke maa, det er netop at opgive det og rende fra det hele; saa er Slaget tabt. Bringer ham til mig! Prøv endnu engang! Og en Gang til! Hold ud! Og siden sagde han: „Dette Slags kan ikke fare ud ved noget, uden ved Bøn og Faste.“ Vi kan endnu skrue Dygtigheden og Yde-Evnen en Kende op, og vi vil høre ham sige det til os: Ved Bøn og Faste! Du maa **hente mere hos Gud**, det er at bede, og du maa **give frivillig Afkald paa noget mere**, det er at faste. Ja, vi vil lægge os det paa Sinde. Men da vil vi ogsaa mindes, at der var dog ingen, som kunde det dengang, uden Jesus alene. Ingen af Disciplene havde lært at bede og faste nok endnu, og vi vist heller ej. Men derom skal Fastetiden minde os, at **han kunde**. Hans Bøn og Faste formaar endnu det samme: hans Forbøn varer endnu, og hans frivillige Afkald paa Himmelens Herlighed og tilsidst paa selve Livet gælder ogsaa os. Det er ogsaa den, der skal bære os oppe i Arbejdet.

Jeg ved ikke, om det endda bliver værst tilsidst. Der er stor Forskel; nogle sover stille hen, nogle faar et herligt, sejrrikt Dødsleje, nogle maa kæmpe frygtelig haardt paa det sidste. Det ser ud, som om den onde Aand prøvede paa at ødelægge den stakkels Dreng helt, inden han slap ham. Den sled i ham og skreg, og tilsidst sagde de: Han er død! Han var det ikke.

Men engang vil de ogsaa sige det om os, maaske efter en bitter Strid mod Modløshed og Angst. Men da hed det: „Jesus tog ham ved Haanden og rejste ham op.“ Det vil han ogsaa gøre ved os.

OM LYKKENS BLOMST END BLEGNER

Af Indremissionær P. Blomberg (født 1854, død 1927)

Blomberg blev Indremissionær 1877, den Gang Privatlærer i Dragør paa Amager, hvor han i et Danselokale begyndte en af de første Søndagsskoler i Danmark (1875), hvis dygtige Talsmand han blev. Senere Redaktør af Indre Missions Almanak. I 1908 blev han I. M.s Rejsesekretær for Børnegudstjenestestegen og færdedes meget omkring i Landet. Oplevelser herfra findes i hans Bog „Fra Rejserne og Livet“ 1922, hvorfra dette Træk er taget. (Vi har et Par Eksemplarer paa Lager i Blair. Indb. \$1.20.)—Red.

Han havde været en frejdig Mand og havde faaet en trofast Hustru, som havde født ham to Børn, en Dreng og en Pige. Drengen var smuk og begavet, Pigen fra Fødselen af noget svag. Men det var ogsaa den eneste Sky paa deres Himmel.

Hjemmet genlød af Sang og Musik; thi begge var de mu-

sikalske, særlig var han uundværlig i Sangforeningen med sin smukke Tenorstemme.

Men Tiderne skiftede; han blev tidlig svag og affældig, evnede ikke mere at fortjene Brødet; saa tog hun fat, den trofaste Hustru og Moder. Snart underviste hun i Skoler i alle de Fag, hun evnede, snart gav hun i Hjemmet Undervisning i Musik. Saadan blev Hjemmet holdt oppe Aar efter Aar.

Alle, som kendte hende, undrede sig over, at hun holdt ud; men hun hentede sin Kraft af Frelsens Kilder. Under Kirkebue og ved Nadverbordet styrkedes hun til Kampen. I Lønkamret knælede hun dybt, der græd hun ud; Menne-sker saa hende ikke sørge, end ikke hendes nærmeste, altid gik hun om med sit stille Smil. Hos hende kendtes, hvad Apostelen kalder Hjertets skjulte Menneske med den sagtmodige og stille Aands uforkrænkkelige Prydelse, som er kostelig for Gud (1. Petr. 3:4). Hun var en af de fromme, stærke, danske Kvinder.

Saaledes var det gaaet i mange Aar. Børnene var nu voksne. Sønnen havde stiftet Familie, men sad i smaa Kaar. Ofte talte han om at udvandre med sin Familie; men Kærligheden til den fromme Moder bandt ham til Fædrelandet. Hun saa hans Kamp for Brødet, og hun rakte ham al den Hjælp, hun evnede; snart færdedes hun i sit eget, snart i Sønnens Hjem, begge Steder trøstende og hjælpende, et levende Vidnesbyrd om, hvorledes Guds Kærligheds Kraft fuldkommes i en svag Kvinde.

Ved den Tid lærte jeg hende at kende. Jævnlig søgte hun mig og betroede mig sin Kamp; hun trængte ogsaa til at tale ud for et Menneske.

Saa begyndte hendes Kræfter at svigte, og uden stor Strid gik hun ind til det Rige, som hun saa ofte sang om i de skønne Linier:

„Der er et Land, hvor den, som her har grædt,
igen skal smile,
hvor den, som her har tænkt sit Hoved træt,
gaar ind til Hvile,
hvor den, som her mod Synd og Sorg har stridt,
skal finde Lønnen,
hvor den, som syg af Kærlighed har lidt,
skal favne Sønnen.“

Kort efter Moderens Død brød Sønnen op og rejste med sin Familie til det fjerne Vesten. I Hjemmet, som hun havde baaret oppe ved sin Kærlighed og sit Arbejde, sad nu den svage Mand med den svage Datter, som i Aarenes Løb næsten var bleven aandssvag. Lidet forstod hun at pleje om Faderen og sig selv. Hjemmet forfaldt lidt efter lidt; thi kun faa havde Lyst til at hygge om de to svage Menne-sker.

Han sad Dag efter Dag i sin Stol og savnede al Hustruens opofrende Kærlighed. Datteren, som ofte gik ud, løjerlig paaklædt, for at købe ind til deres tarvelige Maaltider, kom nu og da grædende hjem, naar hun var bleven udlet af Gaden Ungdom. „Hvor jeg dog savner Mor!“ kunde hun da udbryde saa forknytt.

Ofte, naar jeg stod i det Hjem, hvor det var, som alt Sol-skin var borte, spurgte jeg mig selv, hvorledes jeg bedst kunde bære lidt Solskin ind til de to forladte midt under Savnets tunge Tid.

En Dag, da jeg længe havde dvælet i Hjemmet og forknytt rejste mig for at gaa bort, fordi jeg fandt, at mine Ord havde været saa fattige, faldt det mig pludselig paa Sinde, at jeg kunde jo synge for dem, og jeg sang da en Sang af Pastor Salling, som i sin Tid var Præst i Vonsild. Sangen findes i første Udgave af den første Indremissionær Jens Larsens Samling af aandelige Sange:

„Om Lykkens Blomst end blegner,
o, tab ej Modet brat.
Om stundom end det regner,
og alt her synes Nat;
et Lys dog aldrig slukkes,
en Haand dog aaben er!
et Hjerter aldrig lukkes
for Sjælens Lidelser.“

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Den Sang greb Hjertestrengene, han kendte den, havde sunget den i sin Ungdom, og vaagnende som efter en Drøm rejste han sig fra Stolen, vaklede hen til mig og saa stift paa mig en Stund. Alt som jeg sang Vêrsæt, fyldtes hans Øjne med Taarer, hans Læber bævede, og, da jeg begyndte paa det andet Vers, sang han med; højere og højere løftede han sin Stemme, den var endnu kraftig og klangfuld; med hele sin Sjæl sang han, medens Datteren forbavset og betaget lyttede til:

„Højt i Himlen troner
en mild og kærlig Gud;
han skærmer Millioner,
af Nød han frier ud.
Fæst Lid til ham mit Hjerte!
naar mørk er Livets Vej,
han lindrer al din Smerte
thi han dig glemmer ej.“

Fra den Dag fandt han lidt efter lidt den samme Frelsens Kilde, som hans trofaste Hustru havde øst af i de mange Aar. Nu først forstod han, hvad hun havde baaret, og hvad det var for en Magt, som havde baaret hende. Hvor underligt, at Sangen fra hans Ungdoms Dage skulde blive et Guds Kald til hans Sjæl, da saa meget var blegnet for ham.

Og som Sangen havde Bud til ham, havde den Bud til hans svage Datter. Mødte jeg hende paa Gaden, slap hun ikke min Haand, før jeg havde lovet at komme og synge med hendes Fader, og naar vi sang, hvor kunde hun da lytte og smile. Hjemmet forfaldt mere og mere, man kendte i de Dage endnu intet til Menighedspleje eller Diakonissernes stiltfærdige Arbejde blandt de svage, ensomme og forladte i saadanne Hjem. Der havde været rigelig Brug for noget af den Kærlighed og de Kærlighedsgerninger, som der ofte tales og synges saa meget om, men som desværre øves saa lidt. Der var ingen til at pleje om de svage Legemer.

Guds Naades Evangelium og kærlige Breve fra Sønnen og Svigerdatteren var de sidste Solstraaler, som naaede ind i det Hjem. Kun et Par Aar efter Hustruens Død, om jeg husker ret, var de to svage Mennesker gaaet ind i det Rige, hvor Lykkens Blomst aldrig blegner. De havde under Ensomhed, Sorg og Savn fundet Verdens dejligste Rose, Jesus Kristus,

„Julerosen i Vintersne,
som spirer og gror trods al Verdens Ve.
o, Gud ske Lov.“

Fra vor Kirkemark

Blair, Nebr. Der var mange Gæster — som ventet — her sidste Uge, og i Søndags, i Anledning af de forskellige Bestyrelsesmøder og Kandidaternes Graduation og Ordination. Især var det interessant at Medlemmerne mødte op saa at sige fuldtalligt. Alle Kredsformændene var her; de er C. M. Videbeck, Atlantic; Fred Hansen, Illinois; Frank Nielsen, Wisconsin; Joe Girtz, Minnesota; Erhardt Nielsen, Iowa; Harold Jørgensen, Nebraska; Martin Kirkegaard, Pacific; og Theodor Hansen, Vest Canada. Wesley Andersen repræsenterede No. Dak.-Mont., idet han som Sekretær overtog Ledelsen efter Henry N. Hansens Bortrejse fornylig. Af Kirkeraadet var tilstede, foruden Formanden Dr. Carlsen, Viceformand Hans C. Jersild, Sekretær H. A. Svendsen, og Lægmedlemmerne Peter Mickelsen og Marius Ohlsen. Alle Hjemmemissionsbestyrelsens Medlemmer kom: Rejsesekretær K. M. Matthiesen, Pastor Niels B. Hansen, Mr. Carl C. Larsen (Spencer, Ia.), samt Formanden og Viceformanden. Board of Education var ogsaa her for at gennemgaa Kandidaternes Examenspapirer m.m. og deltog i Graduationsfesten; de er Præsterne Erwin Bondo, Alvin Petersen og Ethan Mengers, Th.D., samt Dr. R. O. Skar og Mr. N. T. Lund. Desuden af vore Præster, A. Th. Schultz og Knud Larsen, der hver har en Søn blandt Ordinanterne, samt Franklin Rasmussen, Omaha, Redaktør John M. Jensen, Spencer, og alle, der bor her i Byen.

Et udførligt Program var tilrettelagt som følger:

Torsdag Kl. 10: Andagt ved Videbeck; Afhandling om vor Hjemmemission af K. M. Matthiesen, og Drøftelse af samme. — Kl. 2 Andagt ved W. Andersen; Drøftelsen fortsættes. — Kl. 8 Graduationssceremonien i Auditoriet ledet af Seminariets Forstander Dr. J. P. Nielsen, og Pastor A. Th. Schultz holdt Hovedtalen. De fem Kandidater fik deres Attester overrakt af Skoleraadets Sekretær N. T. Lund, der altid har en lille Tale til Bedste for dem. Derefter var der Festlighed i Spisesalen, hvor Prof. Theo. Jensen var Skaaldirektør og kaldte frem en Række gode Taleevner fra den store Forsamling (vi bemærkede Kand. Lyle Paulsen for Klassen, Knud Larsen, Dr. Carlsen, Harold Jørgensen og flere.)

Fredag Kl. 9 Andagt ved E. Nielsen; Præste- og Skoleraadsmøde; Kl. 10:15 Afhandling om Banebrydning i vor Hjemmemission af Formand Carlsen, hvorefter fulgte en Drøftelse. — Kl. 2 Andagt ved F. C. M. Hansen; Afhandling om Kirkens Efterkrigs Problemer af M. L. Kirkegaard og Drøftelse deraf. — Kl. 6 havde man Fællesmaaltid i Spisesalen, hvor Pastor H. Jørgensen var Direktør af Programmet og Hovedtalen blev holdt af en Dr. Hall fra Lincoln.

Lørdag Kl. 8 samledes Ordinationskomiteen, som Konferencen var bemyndiget af Aarsmødet til at vælge. Følgende tjente: Præster: C. M. Videbeck, M. L. Kirkegaard, Theo. M. Hansen og J. M. Girtz; Lægmand: M. Ohlsen, P. Mickelsen og Carl Larsen. — Kl. 10 Andagt ved J. Girtz; Afhandling om Præstens praktiske Problemer i Menigheden og i Forhold til andre Kirker af Jersild, der paafulgtes af Drøftelse. — Kl. 2 Andagt ved Frank Nielsen, og derpaa et aabent Diskussionsmøde ledet af Dr. Carlsen. Mødet sluttedes med Bøn af Pastor Matthiesen.

Pastor Schultz tog sin Tekst og Emne for sin Graduationstale fra den 84. Salme, der er særlig passende for Anledningen.

Ordinationshøjtideligheden blev afholdt i Søndags Kl. 3 i Skolens Auditorium. Intimationstalen blev holdt af Vice-

formand Jersild fra Chicago. Hans Tekst var Ps. 118:24: „Denne er Dagen.“ Dette var første Gang han talte som saadan ved den Lejlighed. Formand Carlsen havde som Tekst for sin Ordinationstale Joh. 9:1-4: „Vi maa gøre hans Gerning, som sender os.“ I Processionen og Ordinationen deltog følgende Præster foruden Formanden og Viceformanden: Professorerne C. B. Larsen og Theo. Jensen, alle de nævnte Kredsformænd, undtagen Erhardt Nielsen, der var rejst hjem, Knud Larsen og A. Th. Schultz, K. M. Mathiesen og H. A. Svendsen, Niels B. Hansen og Alvin Petersen. Dr. J. P. Nielsen var fraværende ved sin Broders Begravelse i Boomer, Iowa.

Søndag Formiddag holdt Pastor Videbeck (New York) Skrifttalen og Pastor Kirkegaard (California) prædikede. Om Aftenen talte Pastor N. B. Hansen fra Hutchinson, Minnesota.

Enkelte Vedtægter fra Konferencen. Hjemmemissionsbevigelser for Aaret foreslaas som følger: Søprovinserne \$750; Montreal \$540; Toronto \$300; London \$300 (Rejsesekretæren vil opholde sig der en Tid); Pass Lake \$700; Swan River \$900; Edmonton \$780; Calgary (til Husleje) \$420; Winnipeg \$960; Hussar (Canada Missionen) \$200; Pasadena \$420; San Leandro \$1140; Lynwood \$800 (de tre sidste i Calif.). Der blev ikke noget vedtaget om de Steder i Nebraska, der har faaet Støtte saavidt, uagtet der var Forslag om at ansætte en heltids Arbejder i Kennard. Til uforudsete Opgaver beregnedes \$800. Desuden har jo de enkelte Kredse deres særskilte Missionsbudgetter, som delvis støtter de nævnte Steder eller andre. Til Rejsesekretæren bevilges \$2000 i Løn og \$420 i Husleje. Desuden beregnes \$700 til Rejseudgifter og \$800 til Flytteomkostninger. Ialt en Sum paa \$12,165.

Herefter ønskes Kandidaternes Vitaer, samt deres respektive Anbefalinger, trykt og omsendt til Præsterne før Ordinationen, ligesom man gjorde i dette Tilfælde.

Da der fra Regeringens Side forelaa Henstilling om ikke at holde større Konventioner saa længe Krigsforhold lagde Beslag paa Transportmidlerne, vedtoges at vi holder os til Beslutningen i saa Henseende fra Aarsmødet 1943. Denne lød, at dersom Kirkeraadet finder det umuligt eller uforvarsomt at afholde Aarsmøde paa Grund af national Nødstilstand, da ophæves Reglerne om Afholdelse af Aarsmøde og de forskellige Embedsmænd, Raad og Komiteer fortsætter. Budgettet i saa Tilfælde fastsættes af Kirkeraadet, Skoleraadet og Kredsformændene. De præsteviede Medlemmer af samme overlades Ministeriets Ret til at prøve og ordinere Kandidater for Præstegerningen.

Altsaa bliver der ikke noget almindeligt Aarsmøde i Aar, hvortil der var Indbydelse fra Mgh. i Albert Lea, men det besluttedes at afholde en Repræsentantforsamling, saaledes som bemyndiget, d. 5.-8. Juni paa Dana College, Blair. Repræsentanter fra alle „Boards“ og Komiteer vil blive anmodet om at komme.

Elk Horn, Iowa. Sidste Aar fremlagdes Planer om at samle Midler til at faa opført en større Bygning ved Salems Alderdomshjem i den gamle danske Højskole. Denne Tilbygning skulde særlig være for saadanne, der var Invalidere og ikke kunde tage Vare paa sig selv. Man beregnede Summen til \$80,000. Nu har Bestyrelsen sat Indsamlingen i Gang, særlig i Menigheder og Byer i det sydvestlige Iowa. Lokalkomiteer er anmodet om at virke for Sagen og modtage Bidrag under Ledelse af Sagfører George Hurley i Harlan. Bestyrelsen for Hjemmet bestaar af Præsterne Anders Hansen, Elk Horn, der ogsaa er Forstander for Hjemmet, V. R. Staby i Kimballton, Carl Wildrick i Atlantic, og Erhardt Nielsen i Audubon. Lægmedlemmer er Edel Hansen og Marion Boose, Elk Horn, P. C. Clemmensen, Atlantic,

C. P. Christensen, Audubon, Hans P. Petersen, Harlan, og Thomas Christensen, Kimballton. Efter at den kønne ret nye Højskolebygning havde staaet ubrugt i flere Aar, kom Tanken om et Hjem for Gamle her frem og blev sat iværk ved en Gave paa \$3000 fra Mrs. Sophia Miller i Elk Horn. Afdøde Pastor Carl M. Olsen var Forstander en kort Tid, hvorefter Pastor Hansen overtog Hvervet. Den smukke Beliggenhed, de mange gamle Folk med Midler der i den store danske Koloni, og praktisk Anretning og hyggeligt Samvær under god og billig Forplejning muliggjorde stadig stigende Søgning, saa nu er ikke blot de 40 Pladser fyldte, men mange maa vente eller afvises. Hvad Driftsomkostninger angaar, er Anstalten selvopholdende. Men Trangen til et Sted hvor de mere svage kan faa tilbørlig Forplejning føles mere og mere; derfor det nye Projekt. Hjemmet er aabent for alle og enhver paa Egnen, saavidt som Akkommodation kan ydes. Prisen paa Hjemmet er nu \$26 per Maaned.

En af de gamle paa Hjemmet, Søren Bisgaard Petersen, døde pludselig d. 29. Jan., da han sad i Pastor A. Hansens Bil ovre i Harlan By efter at have faaet nogle Tænder rykket ud. Hansen var lige et Smut oppe hos Lægen og fandt derpaa den gamle siddende død i Vognen, som Følge af en Blodprop. Han havde været delvis krøblet de sidste Par Aar. Født 1869 i Jylland kom Petersen her til Landet som 19-aarig og har boet i Ord, Nebr., Audubon og Shelby Co's., Iowa.

„Somewhere in France“ — maaske nu i Tyskland, er Menigsoldat E. V. (Bill) Magnussen fra Audubon, Ia. Han var i flere Aar ledende Ejendomshandler der i Byen, men kom i Trøjen og blev sendt oversøs sidste November og har været i Frankrig siden Januar. Han skrev fornylig til sin Hustru, der bor i Audubon, at han var med en Anti-Tank Division ved Infanteriet og boede i en Jordhytte (Dug-out) sammen med en Buddy. Denne var Snedker af Profession saa de fik indlagt Bræddegulv og havde det noksaa hyggeligt med lidt mere end almindelig Hjemmestil. Dog gode Ting faar ogsaa en Ende, nu er han flyttet længere Øst paa, mod Berlin. En Dag fik han og hans Buddy Indbydelse fra et fransk Hjem til et Maaltid med ægte Andesteg og alt Tilbehør, endog Caviar, og hørte her den første Radio derovre. Det tog dem een og en halv Time at nyde det Maaltid. Pvt. Magnussen er afdøde Pastor J. G. Magnussens Søn; hans Moder er vor Audubon Korr. og hans Broder vor Forlagsbestyrer i Blair.

Hør — Søndag d. 25. Febr. Kl. 10 Form. er der dansk Gudstjeneste over Station WCAL, Northfield, Minn. (770 K.C.) En af Den danske Kirkes Præster taler denne Gang.

Pastor P. M. Petersen skriver til os fra Northfield, Minn. „Vi har det ogsaa godt i dette gode Vintervejr, trods det vi er ved at blive gamle og kan snart vente at faa Hjemlov. Jeg følger ganske vel endnu, undtagen at jeg nok kan mærke, at jeg ikke kan fare omkring som jeg plejer i mine yngre Dage. Men min Hustru er temmelig svag og skrøbelig, og opslidt. Kræfterne svinder og hun længes efter at komme til det Hjem heroventil, hvor man bliver ung igen.“

Cushing, Wis. Mr. James Hansen meddeler os, at Mrs. L. P. Nielsen (Alder ikke angivet) døde d. 24. Jan. i hendes Datter Sarahs Hjem i St. Croix Falls, Wis. Hun har lidt ganske meget fra Saar i Underlivet det sidste Aars Tid. Derfor solgte hun sin lille Farm vest for Cushing og flyttede til Datteren, der er gift med J. C. Jensen. Hendes Mand døde i 1932. De kom hertil fra Bowbells, N. D., hvor de havde en større Landejendom. Som Forlovede kom de fra Danmark Aar 1891 til Vancleve i Marshall Co., Iowa; i 1893 blev de gift og bosatte sig i Callender, Ia., indtil 1906, da de fulgte Kolonistrækket til Nord Dakota. Hendes Søs-

ter og en Broder fulgte med, men de bosatte sig længere mod Vest i Daneville Kolonien. (Om vi husker ret, er hun Søster til vor Meddeler. Familien er velkendt i vore Menigheder hvor de har levet og medvirket. En Datter, Jennie, er gift med Clarence Rasmussen, førhen i Audubon og Cushing, en anden, Elizabeth, er gift med dennes Broder, Martin Rasmussen, Diakon i Ebenezer Mgh., Audubon, Ia.—Red.)

Dødsfald. Forrige Tirsdag (d. 13. Feb.) afgik ved Døden Mr. Christian Nielsen, Broder til Dr. J. P. Nielsen, Blair, og N. P. Nielsen, Laurel, Nebr. Han har lidt af en dødelig Sygdom i længere Tid og rejste til Los Angeles for et Aars-tid siden, hvor han døde. Han var omkring 65 Aar gammel og farmede i mange Aar i sin Fødeegn ved Boomer, øst for Co. Bluffs, Iowa, hvor hans Forældre og senere deres Børn var aktive Medlemmer af St. Pauli Mgh. I de senere Aar arbejdede han i Omaha. Han overleves af sin Hustru, en Søn og fire Døtre, samt tre Brødre, J. P., N. P., og Hans Nielsen og en Søster Mrs. Kristine Petersen. En anden Broder Carl døde som Lægemissionær i Liberia, Afrika, for Aar tilbage. Begravelsen fandt Sted i St. Pauli Kirke ved Boomer i Søndags.

Dane Valley, Mont. En af de gamle og aktive Medlemmer af Ebenezer Mgh. har faaet Hjemlov. Det er Hans Andersen, der afgik ved Døden d. 27. Dec. i sit Hjem i McCabe efter en kort Sygdom. Han var født i Danmark d. 18. Maj 1864 og kom i 16 Aars Alderen til Amerika, vistnok til Clinton, Iowa, hvor han i 1886 blev gift med Marie Nielsen. Hun døde der i 1903. De havde 7 Døtre og een Søn. I 1908 flyttede han med sine Børn til den nye danske Koloni nord for Culbertson, Mont., der iblandt os er kendt som Dane Valley og hvor de blev ledende Deltagere i Ebenezer Mgh. De boede paa et Homestead ved Froid. I 1935 flyttede han til den lille Landsby McCabe, et Par Mil Øst for Kirken, hvor tre af Børnene ogsaa bor. Af Børnene overlever ham Mrs. Ole P. Olsen, Mrs. P. C. Olsen, Miss Adele Andersen, Mrs. F. C. Fryhling, og Mrs. Oscar Hage, der alle bor paa Hjemegnen, Mrs. C. S. Jacobsen i Portland, Ore. Sørgegudstjeneste blev afholdt ved Pastor Elling i Ebenezer Kirke d. 29. Dec. og Begravelsen fandt Sted ved hans Hustrus Side i Clinton, Ia. Mr. Andersen havde ikke saa lidt Kunstsans og holdt af at tegne og male. Bedst kendt iblandt os var han som Korrespondent for L. U., da han var en flittig Læser og dybt interesseret i aandelige Spørgsmaal, Historie m.m. Han elskede sin Kirke og sine Medmennesker, med hvem han dog paa Grund af tiltagende Tunghørighed havde Vanskelighed at konversere. Over alt var han en alvorlig Kristen og hans Børn fik i Arv hans Tro og gaar i hans Fodspor. (Det glæder os at modtage denne Oplysning om vor hjemgangne Korr., hvis Venskab vi satte stor Pris paa siden vort Ophold og Bekendtskab i Montana i 30'ne.—Red.)

Pastor J. Elling holdt sin Afskeds gudstjeneste her Søndag d. 18. Febr., for at rejse til sit nye Kald i Kangagee, Ill. Pastor Peter Vammen kommer hertil i Maj.

Fra Canada

(Efter „Kirken og Hjemmet“)

Calgary, Alta. Ved Mgh.s Aarsmøde d. 25. Jan. viste Regnskaberne at den samlede Indtægt for denne lille Mgh. beløb sig til \$4,348, saa Aaret kunde afsluttes med en god Balance i Kassen. Da Mgh.s mangeaarige Formand, Laurits Pedersen, ikke ønskede Genvalg, blev Chr. Mikkelsen valgt som saadan. En Del Reparationer og Forandringer i Kirken blev vedtaget udført. En Indsamling til et Pibeorgelfond

er godt paa Vej, ligesaa de \$600 Mgh. har lovet at yde til Samfundets Jubilæumsfond. Pastor Theo. Hansen er rejst til Blair, Nebr., for at deltage som Kredsformand i Kirkebestyrelsesmødet og Ordinationen der; en norsk Nabopræst og Pastor M. Jørgensen prædiker for ham de to Søndage.

Dickson, Alta. Kaldet her er endnu uden Løfte om Præst. Pastor Thorslev kommer fra Edmonton og betjener den af og til; d. 20. Jan. var der Begravelse af gamle Mrs. Reily. Pastor Vinge fra Bibelskolen i Camrose var her paa Besøg d. 21. Jan. og holdt Møder baade opbyggelige og om sit Arbejde. Skolen har 21 Elever i Vinter. Den 31. Jan. talte Pastor Clemens Sørensen fra Vancouver i Kirken og man havde en dansk Nydelse saavel som et godt Budskab. Ligesaa fremvistes Kongefilmen fra København.

Tilley, Alta. Kvindeforeningens Basar indbragte \$256 ved Auktionen af hjemmelavede Varer, der solgtes til mange Gange Prisen. Pastor Schultz er rejst til Blair, hvor han holdt Hovedtalen ved Graduationsfesten for den teologiske Klasse; hans Søn, John, var Medlem og blev ordineret d. 18. Febr.

Standard, Alta. En smuk Candle Light Service blev afholdt d. 7. Jan. af Pastor M. Jørgensen og de unge. Et stort V med et Kors i Midten stod i Kordøren og et Lys for hver af de unge i Landets Tjeneste her fra Egnen var sat derpaa. Et hjemmeværende Medlem af WAAC, Miss Gwen Southall, oplæste Navnene og Lysene tændtes under Oplæsningen. Der var ialt 114 Lys.

Winnipeg, Man. Ved Mgh.s Aarsmøde d. 26. Jan. var 30 tilstede. Rapporterne viste Fremgang i baade Medlemsantallet og Indtægterne.

Ostenfeld, Man. En af de tidligste Kolonister, Chr. Davidsen, var saa uheldig at blive paakørt af en Sporvogn i Winnipeg og døde Dagen efter. Han blev 67 Aar gammel og var nærsynet. For nogle Aar siden blev han sparket af en Hest som voldte, at han maatte opgive Farming og flyttede til Vancouver. Men han blev bedre og vendte tilbage til Farmen, opgav det dog igen og var rede til at rejse til sin Hustru og tre Døtre i Vancouver, da Døden indhentede ham. En Søn bor i Winnipeg. Født i Hjørring Egnen og udlært i Smedefaget kom han til Canada i 20'ne. Han var en oplyst Mand og tog aktiv Del i sociale Bevægelser for at indføre mere ligelig Fordeling af Livets Goder.

St. John, N. B. Influenzaen har været almindelig heromkring; selv Pastor Mørck maatte tage Tid af nogle Dage og holde Sengen. Børnene i Samvirke med Præsten havde et smukt Juleprogram d. 26. Dec.; der blev ogsaa afholdt tre Juletræsfester for skandinaviske Søfolk, da der var ti norske Skibe i Havnen. Som Tak-øverrakte Sømændene de Unge en Gave paa \$110. Ægteparrene Funk og Skavn havde Sølvbryllupsfester lige før Jul. Deres Arbejde i Kirken blev paaskønnet ved Gaver.

New Denmark, N. B. Nytaaret begyndte med Regnvejr og Blæst, saa Sneen forsvandt hurtigt. Mgh.s Aarsmøde blev afholdt d. 2. Jan. i Præsteboligen i Salmonhurst; Mrs. Skanderup og Børn serverede Kaffen, særlig de sidste da Præstefruen Dagen i Forvejen var falden paa Isen og for-slog Ryggen saa hun maatte holde Sengen en Tid.

„Lutheran Welfare Society“ er Navnet man har antaget for den Forening, der er dannet for at faa oprettet et kirkeligt Alderdomshjem i West Canada Kreds. En Bestyrelse paa ni Medlemmer blev valgt ved Organisationsmødet i Calgary og man var stemt for at anlægge Hjemmet i Calgary By, samt at søge Medlemmer ved aarlige Bidrag af een Dollar, og indsamle specielle Gaver og Testamenter.

Korrespondancer

EN HILSEN FRA OREGON

Kære Pastor Jensen: Glædeligt Nytaar med Tak for alt godt i Aaret som svandt!

Vi er endnu en Flok, som traadte vore Børnesko i Danmark, og selv om vi nu ere gode amerikanske Borgere og dette vort herlige Fosterlands Sprog er vort, saa elsker vi dog vort „Modersmaal — der har „saa mild en Klang,“ og vi venter med Længsel hver Uge efter „L. U.“ med dets gode Indhold!

For snart et Aar siden købte min Mand og jeg en lille Plads ved Veneta, Oregon, 10 miles vest fra Danebo Kirke — 14 Mil fra Eugene. Vi var dengang — som nu — betaget af Egnens Skønhed; en ny og god Landevej fører herud, til Tider gennem Skov og Krat, forbi den store „Fernridge“ Sø og Dæmning (denne Dæmning et er „Government Flood Control Project“ for Long Tom Floden. Med Tiden vil denne Landevej føre længere vest paa, gennem en stor Tunnel, og blive Markedsvej mellem Kystbyerne og Eugene, og saa faar vi ikke langt til Stillehavet.

Veneta er en lille Savmølle-By, og som den Slags Byer er flest, er der intet særlig at rose af, undtagen nogle af Folkene deroppe, thi der har vi fundet Venner. Landet herude er særlig egnet for Bærfrugt, Filberts, Hønse- og Turkeyavl, m.m. og Prisen, som ogsaa er gaaet op herude, er dog kun en Brøkdel af hvad den er inde rundt Danebo og Eugene, hvor Folk raskvæk faar \$5a600.00 for en Acre Land.

Vor Farm ligger idyllisk een Mil sydøst for Byen, i Kanten af Fyrreskoven med en sprudlende Bæk foran Huset. Det er ved at blive Foraars i Vest Oregon, medens I i Midtvesten og Øststaterne maa krybe til Kakkelovnen og smyge Kraven op om Ørerne hver Gang I gaar uden en Dør.

(Nej, jeg er ikke Land-Agent, har aldrig været det og bliver det heller aldrig; dertil naar min Fantasi“ — ahem — ikke vidt nok.)

Men, al Spøg tilside, gaa med mig tilbage i Skoven for nogle Minutter, som jeg gik en Tur med vore to Smaahunde den sidste Dag i 1944.

Der var saa blikstille derinde, hver Lyd kunde høres. Hundene for ud og ind og jagede paa det mørgrønne Tæppe under Fyrretræerne. Da vi kom helt tilbage til Grænsen, hvor Bækken rinder, fandt jeg til min store Forundring, at en lille Skovsø var blevet dannet derinde. Et faldet Træ var falden i Bækkens Vej sidste Sommer, da der blev skovet. Træet var nu taget bort og i dets Sted var der en yndig lille Dam, omringet af gamle, krogede Egetræer, paa hvilke groede baade Mos og Bregner!

Jeg stod der en Stund i stille Forundring, saa var det som min Sjæl med Naturen maatte bryde ud i Lovsang over Skaberens Almagt og Storhed. Selv Naturen sukker over Skabningens Forkrænkelse; dog for Øjeblikket kan man frydes over det skønne, og Tankerne borttages fra Krig og Elendighed.

Nu skyder Vintergækker, „Daffodils“ og Hyacinter op af Jorden. Violerne glemmer det er Vintertid; de siger: „Det er ved at blive Foraars, nu vaagner vi igen, vi har kun sovet en Stund! Det er Opstandelsens store Under i Naturen. Og de døde i Herren skal ligesaa opstaa i forherliget Skikkelse. Lad det være Eders Trøst i Sorgen, I, hvis kære er gaaet hjem — maaske de faldt derude paa Slagmarken i det fremmede Land, eller I fik Lov at være hos dem, da Dødsenglen kom. I skal se dem igen paa Opstandelsens Morgen — skønnere end nogensinde.

De første Maaneder herude syntes Vejen til Kirken sommetider lidt lang — og det var vanskeligt at faa Benzinen til at slaa til. Men nu har vi faaet godt Selskab, nemlig Mr. og Mrs. Arnold Petersen og Søn, John, som kom herud sidste Efteraar fra Davenport, Iowa; de er nu vore nære Naboer, og blev fornylig Medlemmer af Bethesda Menighed. Mrs. P. er Kusine til vore gode Ven, Pastor Hans Jersild. Vi nyder rigtig Samfundet med disse Guds Børn og de synes at føle sig godt hjemme herude.

Desuden fik vi midt i December en kærkommen Gæst, som blev her i 6 Uger, nemlig „Bedstefar“ S. P. Lonnberg, en af de første Pionerer i Dickson, Alberta. Han nyder det milde Klima hernede, undtagen naar det regner for meget; han er jo ikke „webfooted“ som vi andre Ænder, der har været her i mange Aar. Men som den gamle, erfarne Bygmester han er, paaskønner han rigtig vort skønne, nye Kirkehus, samt Samværet med Vennerne derinde.

Nytaarsaften havde vi en dejlig Fæst i Bethesda Kirke, særlig til Ære for vore unge Mænd og Kvinder i Landets Tjeneste. Programmet var udarbejdet af Pastor Ingward Olsen, der, som han sagde, vaagede—drømte—og sled over det Program i flere Uger forud — og Resultatet var, efter vor Mening, enestaaende. Aftenen begyndte Kl. 9 med Sang og Orgelspil, Skriftlæsning og Deklamation af forskellige Luther Leaguers. Paa Slaget 10 gik vi ned i Undersalen, hvor de Unge serverede Forfriskninger, og igen, lidt før Klokken 11, samledes vi oppe i Kirken. Lysbærer-Processionen var ledet af Pastor Olsen og fem af Uncle Sam's Dreng — en Soldat og fire Sømænd. Derefter kom Mødrene af vore Folk i Tjenesten, to og to, og stillede sig i dobbelt Række i Midtergangen, hvor deres Lys blev tændte af Soldater og en Sømænd, medens de tre andre „Sailors“ stod Vagt med deres Lys ved Alteret. (Undertegnede havde den Ære at bære et Lys for en ung Mand, hvis Mor ikke kunde være til Stede.) Efter at Lysene var baaret op og sat paa Alteret sluttede vi det gamle Aar med at samles ved Herrens Bord; og da Koret havde sunget: „The Lord's Prayer,“ ringede Kirkeklokken det nye Aar ind. Alt i alt — en uforglemmelig Aften!

9. Feb. 1945. Nu er en hel Maaned gaaet siden jeg skrev det foregaaende. Vi har nu haft Aarsmøde, hvor Mr. P. M. Petersen, vor fhv. Sekretær, blev valgt som Formand for Menigheden i Stedet for Dr. J. I. Fischer, der har haft Embedet i fire Aar. I den Tid blev den nye Kirke opført. Han havde ogsaa tjent en Termin paa 6 Aar for flere Aar tilbage, saa nu bad han sig fritaget. A. P. Rosendall fik Pladsen som Sekretær, Hans Nielsen beholdt sin Plads som Kasserer, og Raymond Olsen blev valgt som Trustee, i Stedet for hans Broder Everett, hvis Termin var udløbet. Menigheden er vokset med et Antal af 73 Sjæle i det svundne Aar. Penge-sagerne er i god Orden, saa vi har meget at sige Herren Tak for; det er alt til hans Ære og af hans Naade!

Undertegnede blev valgt til Korr. for L. U. og Mrs. Andrew Larsen for det engelske Blad. Vi skal prøve paa at lade høre fra os fra Tid til anden.

Med Fredens Hilsen til Red. og alle andre Venner, slutter vi med Verset:

„Vej har du alle Steder,
Dig Midler fattes ej,
Kun Naade du udspreder,
Kun Lys er al din Vej;
Din Gerning kan ej hvile,
Ej standses kan dit Fjed,
Naar du til os vil ile
Med Hjælp og Bistand ned!“

Maa vi alle findes tro i Mesterens Tjeneste.

Elisa S. Lonneberg, Korr.

FRA BOSTON, MASS.

Onsdag Aften den 24. Januar hensov Mrs. Peder Sørensen stille og rolig, glad ved snart at skulle se sin Frelser. Hun blev sparet et langt Sygeleje, idet hun var syg knapt en Uge, hvor hun blev passet omhyggeligt og kærlig af Esther, hendes opofrende Datter. Mrs. Sørensen var fra Syvendekøb, Sjælland og var født 27. Nov. 1867. I Januar 1900 kom hun til Amerika og blev den 5. Maj samme Aar viet til Peder Sørensen, som Aaret før sammen med 6 andre Medlemmer havde stiftet Menigheden i Boston. Tilsammen levede de et smukt og værdigt kristent Liv. Mrs. Sørensen tog sig af Husholdningen til det sidste og var bekendt for sine Kringlekager, og utallige er de Kringler, som hun har sendt til Kirkefestligheder gennem Aarene. Kun en Uge før hun blev syg, bagte hun den sidste Kringle, idet Mr. Sørensen da fejrede sin 75-aarige Fødselsdag. Savnet vil blive svært baade for Esther og Mr. Sørensen saavel som for alle Vennerne, for alle elskede den lille, vævre Hanne, der hilste alle med et venligt Smil og et kærligt Ord; men der er Trøst for alle i de smukke Minder, som hun efterlod.

Fredag Aften var der en højtidelig Andagt i Hjemmet, som har betydet saa meget for alle, der kendte det. Kisten var smykket med et Væld af smukke Blomster, hvoraf mange var i de danske Farver; for Mrs. Sørensen elskede alt, som var dansk, til det sidste. Pastor og Mrs. H. Leonard Andersen spillede og sang „Under His Wings“, og nogle af de Skriftsteder, som Mrs. Sørensen holdt mest af, blev læst. Begravelsen foregik Lørdag Kl. 2 fra Bethania Kirke, hvor under andagtsfuld Stilhed Salmen „Rock of Ages“ blev sunget af Mrs. Andersen, „Ingen er saa tryk for Fare“ af Pastor Andersen og „Tænk, naar engang den Taage er forsvunden“ af Mr. Peder Nortoft, hvorefter Vennerne fulgte med til Hvilestedet paa Forest Hill, Kirkegaard. Ære være hendes Minde. Følgende Vers af Paul R. M. Petersen er betegnende for Mrs. Sørensen, som elskede Sang, særlig om Danmark.

GENNEM AARENE**Mel. Vort Modersmaal er dejligt**

Og Livet det vil komme og gaa sin vante Gang,
og Sommerlærken synge sin klare, skønne Sang,
og Vaar og Vinter skifte til Vindens Melodi,
men Rejsen gennem Livet, den er en Dag forbi.

Dog først skal Sindet længes mod alt, jeg elsker her:
mod Sommerhavets Blaanen og Nætters Stjerneskrær,
mod Danmarks røde Skove i høstlig Solfaldsbrand
og skønne Farver over Himmel, Hav og Land.

Og mod den hvide Vinter, naar Landet staar i Sne;
maaske mod fjerne Egne, jeg aldrig faar at se, —
mod Blæstens stride Fløjten i Efteraarets Græs
med Bud fra dybe Dale og fjerne Fjeld og Næs.

Og Aarene vil komme, og Livet gaa sin Gang,
og Millioner Lærker fylde Luften med Sang,
og fjerne Skyer sejle i Rum og Tid forbi
mens Vaar og Vinter veksler til Vindens Melodi.

Mrs. Sørensen holdt L. U. som hun altid var saa glad for.
—Else Jensen.

ET EFTERMÆLE: FRU JULIUS JØRGENSEN**Af Pastor J. H. Vammen, San Francisco**

Mathilda C. Jørgensen, født Petersen, blev født den første September 1876 i Neenah, Wisconsin, døbt af Pastor J. N. Jersild. I Ungdomsaarene var hun aktiv baade i Ungdomsarbejde, Sangkor, Søndagsskolegerning og adskillige Aar Kirkens Organist. Hun blev ægteviet til Hr. Julius Jørgensen den attende Juni 1902 af Pastor H. P. Jensen.

Delvis paa Grund af hendes Moders svækkede Helbred flyttede Jørgensens til Los Angeles i Aaret 1923, hvor de sluttede sig til Bethel Menighed. Ogsaa her deltog Fru Jørgensen i aktiv Arbejde, særligt i Kvindeforeningen og Sangkoret, dette til Trods for yderligere Omsorg for Moderens tiltagende Svaghed, der endte med Døden efter fem Aars sengeliggende Sygeleje.

Familien Jørgensen flyttede til Pittsburg, Calif., i 1936, hvor Hr. Jørgensen modtog den ham tilbudte Stilling som Sekretær for Byens Raadsforsamling (Chamber of Commerce). Med Flyttebrev fra Bethel Menighed, L. A., blev de straks optaget som Medlemmer i Ansgar Menighed, S. F., hvor de var stadige Søndagsgudstjenestegæster skønt de maatte køre en 80 Mil lang Rundtur per Bil. I Ansgar Menighed gav Fru Jørgensen ogsaa flittigt af Tid og Kræfter til Guds Riges Fremme. Hun var af dyb religiøs Natur, en bekendende Kristen, der levede sit Liv i inderlig Samfund med Frelseren, søgende i Bøn hans Ledelse selv for den mindste Gerning i Dagens Løb. Hendes særlige Missionsinteresse laa i Jødernes Frelse.

Jørgensen Familien har været Medlemmer i over tyve Aar i Menigheder betjent af undertegnede, hvilket befæstede vort Venskab i et grundigt Studium af det, som er livgivende for det religiøse, og det, som er sjæleinspirerende, samt gav Anledning til Iagttagelse af Kristendomsøvelse, om den er overfladisk eller ægte. Hos hende var den ægte. Tillige var hun en meget dygtig og gavmild Værtinde; ej heller glemte hun at overrække Præsten den „Gode Bog“ for en ekstra Dessert før nogen forlod Bordet. Og dersom hun af en eller anden god Grund ikke havde overværet den sidst afholdte Gudstjeneste, bad hun gerne om Oplysning om Prædikenens Emne og helst med lidt Forklaring, hvilken hun modtog baade i Ærbødighed og Taknemlighed sigende: Tak Hr. Pastor!

Sandheden kan altid taale Lyset, derfor ogsaa denne: Fru Jørgensen var æret og elsket af mange, men ogsaa frygtet af nogle. Dersom der var noget hos en Person, som hun med rette misbilligede, vilde hun sige det til en saadan Ansigt til Ansigt; ogsaa for dette vil vi beundre hende.

Hendes endelige Sygdom frembrød ret uventet. Hendes Livsaften kom ret hurtig. I hendes korte Sygdomstid var hun Genstand for kristne Venners Forbønner, for en hengiven Mands Omhu og for sin Præsts aandelige Omsorg. Den sidste Dag vi saa hende i Live paa denne Jord, læste vi for hende det Guds Ord i Joh. 14:18: „Jeg vil ikke efterlade eder faderløse; jeg vil komme til eder.“ Med foldede Hænder, smilende Mund og Øjnene himmelvendt sagde hun: „Tak Herre!“ Faa Timer derefter var hendes Sjæl flyttet fra Jordens dødelige Egne til de udødelige hos Gud.

Det ovenanførte Skriftsted benyttede vi som Tekst for Sørgetalen ved Begravelsen, som afholdtes den 23. Januar. Da der ikke her er Plads for den hele Prædiken, tillad os blot at anføre et kort Citat: „Ved Fru Jørgensens Bortgang har Hr. Jørgensen mistet en kærlig Hustru og Livsledsagerinde, vi personlig (min Familie og jeg) en meget kær Veninde, Bethel Kirke en Beundrer, Ansgar Kirke et gudhængivet Medlem, vort Samfund en værdifuld Sjæl; men vort fælles Tab er ogsaa vor fælles Vinding, thi nok et Guds Barn er bjerget i sikker Havn. Med Rette drager vi denne Slutning som Følge af hvad Skriften oplyser om en Kristens salige Bortgang.“

Ingen bedre Gravskrift kunde sættes over hendes Hvilested end hvad Hr. Jørgensen for nylig skrev om sin Hustru: „Vi kan nok være enige om, at den mest betydningsfulde Part er, at hun var i Sandhed en Kristen med en inderlig fastholdende Tro paa sin Frelser.“

Herren velsigne hendes Minde, og styrke og trøste vor Broder!
J. H. Vammen.

FRA FRESNO, CALIF. (7. Feb.)

Ved vort nylig afholdte Aarsmøde blev det bestemt, at Juleofferet herefter skal gaa til Menighedens Kasse i Stedet for til Præsten. Det var Præstens egen Ide, at han helst ikke vil have dette Offer; som han sagde, at han gjorde sig særlig Anstrengelse med at indbyde Folk til Kirke i Jule-tiden, og det kunde jo let blive misforstaaet. Imidlertid blev det saa bestemt at lægge et Tilskud paa \$25 om Maanednen til Præstens Løn. Den sidste Dag i Aaret var der Indsættelse af Styrelsesmedlemmer. C. B. Kjerulf blev Præsident, H. A. Jacobsen Sekretær, Eli Vig Kasserer; Dia-koner: K. Ferdinandsen, Chris Larsen og Lars Hansen; Til-lidsmænd: John Hansen, John Christiansen og Ray Kirk. Ved samme Gudstjeneste brændte vi vort Gældsbevis; det var en dejlig Følelse, og vi siger Gud Tak for al hans Vel-signelse imod os.

Past. Emil Pedersen var fraværende i 3 Uger fornylig for at være sammen med sin Fader, Mr. Chr. Pedersen i Ra-cine, Wis., der er farlig syg, og i disse Søndage forrettede Dr. Johnson fra „the L. S. Center“ Gudstjenesten.

Vore Unge har bestemt, at vore Soldater og Sømænd skal høre fra een i Menigheden hver Uge; men da der jo ikke er nok Unge tilbage, har de bedt om Hjælp fra os ældre, saa vi trækker et Navn hver Søndag og skriver den samme Uge; vi ønsker jo, at vore unge Mænd og Kvinder der langt borte skal føle, at vi tænker paa dem, og at vore Bønner følger dem.

Det synes, som der har været en hel Epidemii af Ulykkes-tilfælde og Uheld inden for vor Menighed de senere Maane-der. I Efteraaret faldt Mrs. Paul Rasmussen ned af et Par Trappetrin og brækkede sin Fod og Ankel, og efter at hun var kommen paa Benene igen blev Mr. Rasmussen paakørt af en Automobil en Morgen paa Vejen til sin Arbejdsplads. Det er en længere Historie, og han er endnu paa Hospitalet, men det gaar fremad. Lt. Kenneth Holley brækkede et Ben ved at spille Fodbold. Mr. P. Mygind fik en Haand-beska-diget i en Maskine under Arbejde, og hans Søn S 2/c Harold Mygind har været paa Hospitalet i længere Tid og under-gaaet en Knæoperation. Vor Sekretær Harvey Jacobsen fik sin Fod og Ankel kvæstet i en Elevatordør for 4 Uger si-den og har været ret syg, men er i Bedring; vi haaber han snart kan bruge Benene igen. Den sidste paa Listen er Mrs. John Petersen, som faldt uden for sit Hus og brækkede sit venstre Ben flere Steder; det er kun to Uger siden, og hun ligger nu der saa hjælpeløs og ved, at det tager Tid og Taal-modighed, naar man er 75, men som hun siger: „Den Slags drager os nærmere til Herren.“ Ja, det var godt, om vi al-le kunde se paa den Maade!

En af vore unge Soldater, S/Sgt. Ray Lambrecht er ble-vet saaret for anden Gang i Krigen med Japan, og det er nok mere alvorligt denne Gang; men Gud er med ham, og mange Bønner sendes op for ham og hans kære; han har en lille Datter, som han aldrig har set, ligeledes har han to Brødre derovre paa Krigsfronten. En anden af vore unge Mænd, Sømand Bruce Comer, var nylig blevet forflyttet fra hans Skib, som han har været paa i 3 Aar; det sank der-efter ved Filippinerne, og kun een blev reddet. Ja hvor Her-ren dog taler alvorligt til os alle og ikke mindst til vore unge. Livet og alt her er saa usikkert; men det evige Liv derhjemme hos Herren er sikret alle, som vil komme til ham. Jesus har gjort sit, det er nu kun for os at ville modtage det.

Kærlig Hilsen til alle fra Bethel!

M. K. J., Korr.

Spot er en ond Urt, som vokser paa Kærlighedens Grav.
—Grundtvig.

Historiske Bidrag

MERE OM STUDENTERNE I ELK HORN 1896-97

Pastor Theo. P. Beek, Brush, Colo., skriver:

I Henhold til Pastor Kroghs Minder fra Skoleaaret i Elk Horn og Personalet kan jeg vedføje nogle Oplysninger om samme. Den omtalte Stud. teol. Beck kom fra de Dansk Vestindiske Øer og var en Brodersøn af Pastor Vilhelm Beek i Danmark. Hans Fader var Gaardejer paa Sjælland og lignede paa en slaaende Maade min Fader, Peter Beek (Sdr. Stenderup ved Kolding), paa Fotografiet (dette maa være Nicolaj Beck, Præstegaardsforpagter i Uby — se Bil-ledet i Axel Becks Bog: Vilhelm og Nina Beck, I, Side 17). Dette gav mig den Formodning, at vi muligvis var i Familie med hinanden. Da jeg var i Danmark i 1935 besøgte jeg Axel Beck, og vi kom til det Resultat at der næppe var no-gen nær Slægtsforbindelse. Studenten O. Beck betroede mig, at han afbrød sin Uddannelse til Præst fordi han var bleven klar over, at hans aandelige Forhold ikke var i Or-den. Han rejste tilbage til de Vestindiske Øer.

Omtalte Student Lars Askov blev Fotograf og bosat i Luck, Wis., var vist ogsaa Købmand en Tid. Efter sine For-ældres Død overtog han deres Farm en Mils Vej fra Byen, hvor hans Enke og to Sønner vist bor endnu. Han var en af Lederne i Bymenigheden i Luck og døde for 5—6 Aar siden.

Af Lærerne blev Prof. H. W. Foght (norsk af Fødsel) senere almindelig kendt som den, der fik opført Ansgar College i Hutchinson 1902, eller blev Forstander for dette i sin Tid største Byggeforetagende (\$30,000) blandt Danske i Amerika. Desværre brændte Bygningen allerede d. 11. Febr. 1903, men opførtes igen for Asurancesummen (\$22,000) for dog i Foraaret 1904 at gaa fallit, da Financer-ne ikke balancerede. Senere blev Foght af Regeringen sendt til Danmark at studere Landbrugsøkonomi og skrev en temmelig udbredt Bog desangaaende efter sin Tilbage-komst. Sidst vi hørte var han vist Lærer i Wichita, Kan. (Det er ham, som sidder i Værelse sammen med Pastor H. M. Hansen paa det Billede, der var i min Artikel om Skolen i Blair, (se L. U. Nr. 43, 1944) hvor ellers Dr. J. P. Nielsen, nu i Blair, hørte hjemme, men var ude.

Lærer Lyngby var en Broder til den Pastor Th. Lyng-by, der var Præst for Emaus Mgh., Racine, 1882-87. Han blev Sagfører i Cedar Falls og Council Bluffs og var gift med Valborg Larsen, Datter af Mr. C. Larsen, Racine, der opførte „Valborgsminde“ ved Anstalten i Brush, Colo., hvor hun døde af T.B. Hendes Mand forfaldt derefter til Drik og gik vist i Hundene.

De to Lærerinder Miller var Døtre af Pastor H. P. Miller, død i Spencer, Ia., for nogle Aar siden.

Ugens Godtkøb

FRONT LINE IN DENMARK by T. M. Terkelsen. "In the history of modern Denmark two days stand out: the 9th of April, 1940—the day of the German invasion, and the 29th of August, 1943—the date of the final blow which aimed at crushing Danish resistance." The three and a half years between these dates have brought Denmark to the attention of the world. In **FRONT LINE IN DENMARK**, the reader will find an interesting account of events that took place during that period. Price, 25c.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street
Blair, Nebraska

Der var ogsaa fire forberedende Studenter paa Seminar-iet det Aar i Elk Horn, nemlig Christian Petersen, John Nielsen, J. G. V. Magnussen og jeg. John Nielsen blev ikke Præst men var omrejsende Agent for Søndagskolesagen i Syd Dakota en Tid.

Som Bilag kan anføres hvad Bedstemoder Maren Schmidt, Becks Kusine, fortalte, da hun læste Brevet. Hun huskede godt den haarde Vinter og at hendes Mand kørte med Heste de 11 Mil til Elk Horn for at hente tre af de nævnte Proseminarelever over til Ebenezer for Juleferien. De var tyndt paaklædt og brugte stiv Hat uden Øreflapper, saa de maatte af i Sneen ret hyppigt for at gnide de frosne Lemmer. Derved tabte Petersen sin Forlovelsesring, et smerteligt Savn, da den var ny og ægte. Men han beholdt heldigvis Kæresten. Ebenezer Farmerne sørgede dog for Opvarming af baade Lemmerne og Lommerne, før de atter maatte vende hjem til Skolen.—Red.

De første Graduenten fra vor Skole i Blair, efter den blev Den Forenede Kirkes Præsteskole. Gruppen kaldtes „Firkløveret“ af '98 — og Lykken fulgte dem. Alle fik en lang og velsignet Arbejdsdag i vor Kirke.

Christoffer Krogh J. M. Th. Winther N. P. Sørensen
Carl M. Olsen

Billedet er tilstillet os af Pastor Winther, Oplysningerne af Pastor Krogh. Tak!

Tænkt og skrevet

KAN HELVEDPRÆDIKEN NYTTE?

Af Chr. Jensen, Audubon

Jeg kom ikke til Messen idag paa Grund af Snestormen. Men maa jeg saa fortælle om en anden Messe, som jeg hørte, da jeg var en Knøs. To Mænd fra vor lille By, Herrestrup, i Skjellebjerg Sogn, Nabosogn til Ørsløv, kørte til Ørsløv til Kirke, og med dem kom jeg til den samme Kirke. Vi ankom i god Tid og gik ind og satte os. Straks kommer V. Beck i Ornat og gik op til Alteret. Om lidt har vi naaet til Messen. Hans Tekst var Salmeverset:

Alene Gud i Himmerig
Skal Lov og Pris tilhøre;
Han skabte alt saa viselig,
Vil Alting vel udføre.

Nu tav Beck, medens Menigheden fuldførte Versets tre sidste Linier:

Til syndig Jord han sendte Fred,
Med Velbehag han skuer ned
Til hver, som ham vil takkes.

Det hele var klart og opløftende og ikke mindst hans Prædiken, som alletider gav en tydelig Lyd. Dette hører med til mine „gamle Minder“, som J. P. Morten fra Luck skriver om. Lad mig saa med det samme sige Tak for alle Hilsener igennem Luth. Ugeblad. Om der staar til Luth. Ugeblads Læsere eller til de gamle, saa træffer de ogsaa mig.

Du har nok set og erfaret noget af de vanskelige Tider vi lever i, og at Menneskene er ved at blive raa — se 2. Tim. 3: 3. Vi maa ikke i saadanne Tider besvære os over lidt haard eller fast Føde — her et Par Skefulde. Pastor A. P. Hansen og et Par ligesindede underholder sig med en fjerde, J. P. Jensen. Jensen kan ikke endnu se og give Gud Ret i alle Ting, og som Følge er han altid rede til at modsige Kristendommen. A. P. Hansen siger da til ham: „Du vil komme til at se anderledes paa Tingene, naar dine Tænder begynder at gnistrer i Helvede.“ Dette bevirkede, at Jensen blev omvendt den næste Dag. Han studerede senere til Præst og var Præst i Minden, Nebr. Han rejste senere til Danmark og hvis ikke han er bleven for gammel, saa er han Præst paa Omø ved Skelskør, hvor han har været i mange Aar. (Det er ham der grundlagde Alderdomshjemmet i Minden.—Red.)

„Frygten for Helvede kan ikke faa nogen til at elske Jesus, det er vist“, siger Asschenfeldt-Hansen, men den kan alligevel standse en Synder paa den brede Vej. Naar der tales saa ofte om, at man ikke maa skræmme Mennesker med Prædiken om Død og Dom og Helvede — saa, siger jeg (altsaa Ass. Hansen): O gid vi dog kunde skræmme alle uomvendte Sjæle saaledes, at de standsede paa den skrækelige Helvedesfart. Der er dog langt større Haab for den Sjæl, der har lært at bæve for Død og Dom, end for den, som roligt og trygt vandrer hen imod det yderste Mørke og den evige Afgrund. Men visselig er det skønnest, om Kristi Kærlighed formaar at standse en Synder paa Dødens Vej.“ Hvad siger Vilh. Beck? Lige et Par Ord fra ham: „Hvo, som ikke tror, skal blive fordømt. Det er ligefrem en Selvfølge; thi naar Alt er givet os til at leve et Liv i Troen, og nogen saa ikke vil tage derimod, men viser det Altsammen bort i Vantro, saa er det da ikke mere end ærligt fortjent at blive fordømt. Og ikke blot dette, men naar det Liv i Troen er det Eneste, hvorved et Menneske kan komme til at leve saligt og føle sig salig, og man saa ikke vil leve det Liv, saa kan det jo ikke være anderledes, end at man maa leve et Liv uden Salighed, altsaa et fortabt, et fordømt Liv.“

Til dem, der i Troen vaager og beder og holder sig til Vorherre og hans Sandhedsord, vil jeg ønske at den 91. Salme, de 3 sidste Vers, maa være og blive en Trøst, og at det maa gaa os derefter. Maatte det blive gensidigt: Jeg slipper dig ikke før du velsigner mig; det lyder fra Guds Side, maatte det ogsaa lyde stadig fra vor Side.

Kirkeligt Rundskue

Fra National Luth. Council Konferencen. Dette betydningsfulde Møde, der blev afholdt d. 23-26. Jan. i det af U. L. C. nylig erhvervede Hovedkontor, Lutheran Church House, New York, var det 27nde Aarsmøde siden N. L. C. blev til under første Verdenskrig. Historisk set, vil det maa ske ogsaa blive betegnet som et af de vigtigste. Ialtfald er

det en Milepæl i luthersk Samvirke i Amerika. Man vedtog nemlig en ny Grundregel for fremtidig Virksomhed og Cooperation; denne var tilstemt af de deltagende Kirkesamfunds Fællesmøder forud, ogsaa vort. Herved bemyndiges flere og mere udvidet Samvirkeforetagender, vi skal blot nævne nogle. Der oprettedes eller revideredes Afdelinger (Divisions) for Social Velfærd, for Hjemmission, for Forbindelse med Offentligheden, og en fælles Kommission for Studentermissionen. Under disse Hovedgrupper indordnes saa de mangeartede Grene af Virksomhed, som de forskellige Kirkesamfund mere eller mindre har været interesseret i, men som de enkeltvis ikke kunde gøre Fyldest nær saa kraftigt eller økonomisk som man kan gennem en Fællesorganisation. Saavidt har N. L. C. nærmest haft sit stærkeste Virke i Soldatermissionen og nu senere ogsaa i Nødhjælpsindsamling og Støtte til lutherske Hedningemissioner, hvis hjemlige Kirker blev afskaaret ved Krigen i at hjælpe dem. Vi har opdaget at i Forening er der forøget Kraft, samt at vi Lutheranere ikke er saa forskellig i Tro og Tanke som vi mente. Tillige har amerikansk Borgerbevidsthed og fælles Sprogbrug bragt os sammen paa en saa solid Maade, at videre Spilde af Kræfter og Midler i ensartede Opgaver for vor fælles Kirkes Fremgang er uforsvarlig.

Vi kan paapege nogle Omraader, hvor de nævnte Afdelinger vil gøre sig gældende. Indenfor Social Velfærd bliver der nu taget et alment og centraliseret Sigte, at afhjælpe Nøden blandt Folk og det baade materielt og aandeligt. Nu kan man i Fællesskab oprette Anstalter hvor saadanne tiltrænges uden at skulle begrænses af synodale Hensyn, ligesaa vil de, der er oprettet af de enkelte Samfund, faa mere lokal Støtte af alle omboende lutherske Folkeslag. Der kan ansættes flere heltids og bedre uddannede Arbejdere i de enkelte Strøg og særlige Virksomheder.

Paa Hjemmissionens Omraader vil man søge at optage centraliseret luthersk Mission uden at begrænses af nationalistiske Hensyn; de fleste Kirkesamfund er jo allerede godt fremme i den Retning, men med en anerkendt og bemyndiget Overdirektion vil Arbejdet vinde baade i Styrke og Forstaaelse lokalt. Ligesaa vil det blive muligt at forene de mange Smaamenigheder eller spredte Missionsforsøg de enkelte Samfund nu har i By og paa Land, i Stedet for at en Præst af et Samfund skal krydse en anden luthersk Kirkes Præst i samme Egn for at betjene sin Kreds af Smaagrupper. En større og stærkere Lokalmenighed bliver mulig hver paa sit Sted.

Og vor lutherske Kirkes Forhold til Offentligheden i Almindelighed vil blive langt betydeligere, naar der er en samlet Optræden bag Repræsentationen. Det var jo netop dette Regeringen fordrede, da den første nationale lutherske Kommission blev dannet i 1917 for at betjene vore Sønner i Landets Hær og Flaade den Gang. Og bestandig har vi følt, at vor Kirke ikke havde den Vægt af Indflydelse i offentlige Affærer, som dens Størrelse og Budskab fortjente. Dette kan skyldes dens mere udenlandske Bestanddel, men som nu er forsvindende, ogsaa dens Deling og Mangel paa forenet Optræden. Dogmatisk har den ogsaa holdt sig ret isoleret, men dette er ukristeligt anvendt hvor samfundsgavnende og nationaloplyftende Opgaver skal lide derunder. Her gælder Lignelsen om Surdejgen, og vort elskede nye Fosterland bør ikke savne den Kraft til Helliggørelse vor Kirkes Lære og Livssyn kan tilføre det. Dogma er værdiløst om det bliver en Hindring for Livets Udfoldelse blandt vore Medmennesker. Saaledes var den Paulinske Afsondrethedslære aldrig ment. Den lutherske Kirke bør gøre sin Indflydelse gældende i det amerikanske Folkeliv og alle dets Udslag og Skikke, og det ved alle Meddelelsesmidler der staar til vor Raadighed — gennem Pressen, Ra-

dioen, Illustreringskunst o.s.v., thi hverken den godt centraliserede katolske Kirke eller de overvejende reformerte Kirkegrupper har de evangeliske Goder vi har at bidrage til et Demokrati. Men disse har taget Fordel af vor Mangel paa fælles og intelligent Optræden og ofte ignoreret os.

Vort fælles Virke i Soldatermissionen har vist os dette; der har vi opnaaet almen Agtelse. De fælles aarlige Indsamlinger af Millioner Dollars til Støtte for U. L. C.s Opgaver saavidt beviser ogsaa at vi tør betroe en central Organisation vore Midler, og dens Administration har forvist ikke skuffet os.

Samling er blevet Verdens Program og Nødvendighed nu som aldrig før; det er ogsaa Guds Riges Maal. Ogsaa dette er Tegn paa de sidste Tider.

—P. C. J.

Blandt Landsmænd

Den danske Nyhedstjeneste under Krigen. „Danish Information Service“ i New York, som nu forsyner den danske Presse i Amerika med Nyheder fra Danmark og som tillige udsender „Bulletins“ paa Engelsk til Interesserede, blev stiftet i 1942 paa Initiativ af Lt.-General William S. Knudsen og fik Bidrag af flere velkendte Rigmænd af dansk Fødsel. En af disse gode danske Mænd i California skænker saaledes et Tusinde Dollars om Aaret i denne Sags Interesse.

Selve Ideen udgik fra den danske Gesandt, Henrik Kauffmann. Paa dette Tidspunkt, i 1942, var Danmarks Stilling overfor Tyskland en ganske anden end den nuværende, og det er forstaaeligt, at Gesandtskabet dengang ikke var særlig ivrigt efter at være officiel Nyhedsbringer fra det saakaldte Model-Protektorat. Nyhedstjenesten er blevet dygtig og energisk ledet af Hr. C. H. W. Hasselriis, som ogsaa skriver et udmærket flydende Engelsk. Han har saaledes i ledende amerikanske Tidsskrifter, samt i flere Pjeecer og Foredrag, paa en glimrende Maade talt Danmarks Sag.

Naar Undertegnede her i Bladet tidligere har berørt denne Sag, har det været dikteret af Ønsket om, at ogsaa Danmark, i Lighed med Norge, fik sit eget officielle Nyhedsbureau i Amerika, idet vort Fædreland, hvad Nyheder angaar, ikke har noget at skamme sig over. Det danske Folk har fejlet alt Spindelvæv til Side, rensat ud i Krogene og gjort rent Bord, og derfor kan det danske Vaaben med Rette krone Nyheds-Bulletinerne fra Danmark.

—P. G.

Danmark i Radio og Presse. „My Favorite War Story“ af den danske Digter og Forfatter Otto Gelsted—„Look“ for 20. Februar.

„Scandinavian Songs,“ sung by Lauritz Melchior, et nyt Victor Album med 15 Sange.

Nyt fra Danmark—Hver Fredag Aften Kl. 11.06 Station WMCA, New York (Dial 570) Ben Whitehurst, „The Wayfarer“ — Tillige Tirsdag den 20. Febr. Station WINS, New York, Kl. 10:30 Aften (Dial 1010), og hveranden Tirsdag derefter paa samme Tid.

Hver Søndag Morgen Kl. 10 rundkastes de sidste Nyheder fra Danmark, Norge og Sverige fra CKEY, Toronto (Dial 580) redigeret af Ugebladet „Scandinavian News“ i Toronto, der redigeres af vor Landsmand, Redaktør G. B. Voight.

Juan Y Jesus (John and Jesus) Por Kaj Munk, i Februar Numret af „La Revista Belga,“ et belgisk Maanedsskrift paa Spansk.

„Denmark a Small Country with Big Reputation,“ en Artikel, illustreret af et Kort over Danmark, af National Geo-

grahic Society, der var offentliggjort i 170 amerikanske Søndagsaviser med et samlet Oplag af 16 Millioner. (Et Led i en Serie Artikler betitlet „With Our Allies in Europe“).

Fra Danmark

Tyskerne forlanger hele Danmarks Smørproduktion. Tyskerne skal have forlangt hele Danmarks Smørproduktion. De hævder, at tyske Forsyninger maa komme først, og at Danskerne kan bruge deres Fløde til Smør. (For et Par Dage siden forlød det, at Tyskerne havde forbudt Produktion af Fløde.)

Forholdet er dette, at hidtil er 3/7 af Danmarks Smørproduktion gaaet til Tyskland, andre 3/7 til Hjemmeforbruget, medens 1/7 blev ombyttet med andre Varer indenfor Skandinavien. Selv om hele Flødeproduktionen gik til Smør, saa vilde det kun dække en Syvendedel af Hjemmeforbruget. Iøvrigt er det tvivlsomt, om Mejerierne vil kunne opretholde Produktionen i Betragtning af de svinende Kulforsyninger.

Tyskerne, hedder det, har ogsaa forlangt alle Kartoffelagre, og store Partier er allerede blevet sendt sydpaa.

Brændselsituationen. Det bekræftes ifølge Svenska Dagbladet for 2. Februar, at Tyskerne har konfiskeret danske Kul-Reserver. Kullene skal ikke sendes tilbage til Tyskland men skal bruges til tyske Troppetransporter i Danmark osv.

De nye Restriktioner, der som Følge af Tysklands Standsning af al Udførsel af Kul traadte i Kraft den 1. Februar, berører ikke blot Jernbaner, Busser og Sporvognskørsel, men tillige Telefon, Telegraf, Rundkastning, Lys og Varme.

Kulden er meget streng (minus 20 Grader Celsius i Jylland), og Tyskernes Forlangende om endnu flere danske Fødevarer forværrer Situationen. Kartoffler har ikke været til at opdrive i København i de sidste Uger. Til Trods for Censuren klager den danske Presse højlydt over, hvorledes Situationen stadig forværres.

Man kan nu se forfrosne Københavnerne opsamle Kul og Koks langs Jernbanelinien. (Nogle fisker efter Kul med Net i Havnen.

Den nye tynde luftfri Gas har foraarsaget mange Gasforgiftninger. En Sadelmager og hans Kone — begge over 70 — blev fundet bevidstløse i deres Lejlighed i Frederiksborggade efter et Selvmordsforsøg. Tre Uger igennem havde han forgæves telefoneret efter Brændsel. De gamle Folk var tvungne til at forblive i Sengen for at holde Varmen.

Von Hanneken afskediget. Det meddeles i et Telegram fra Stockholm (New York Times 5. Febr.) at General Hermann von Hanneken er blevet afskediget som militær Øverstbefalende i Danmark som Følge af Mytteri blandt tyske Tropper i Aarhus under hans Kommando. Han er blevet afløst af General Georg Lindemann, der kommanderede et tysk Korps foran Leningrad i 1943. Lindemann, der er 42 Aar gammel, skal være en ubarmhjertig Nazist, der er fanatisk loyal mod Hitler.

Ifølge en Undergrunds-Kurer, der lige var ankommet til Stockholm, brød Mytteriet ud paa et Skib, der var fyldt med Soldater paa Vej til Østfronten. Mytteriet blev undertrykt, og derefter fik General von Hanneken sin Afsked. Det ser altsaa ikke ud til, at Kommandantskiftet vil medføre Lettelser.

(Den 3. Febr. meldte „Expressen,“ at højstaaende tyske

Officer i Danmark var blevet kaldt til von Hannekens Hovedkvarter i Silkeborg.)

Senere Oplysning siger, at Generalmajor George L. Lindemann, Gen. von Hannekens Efterfølger, kommanderede i sin Tid 36te Division, som brød igennem ved Verdun, og senere de tyske Tropper foran Leningrad. Der forlyder intet bestemt om Grunden til Skiftet, men set i Forbindelse med andre Begivenheder kunde det tyde paa, at Tyskerne agter at holde Danmark saa længe som muligt og, om nødvendigt, forsvare sig til det yderste. General Lindemann har haft større Erfaring i Krigsførelse end Hanneken, der betagtedes mere som „Kontorstols“ General.

Nyttig Lære? Tyskerne har aabnet en Skole for „politiske Officerer“ i Danmark. Dr. Best og General Hanneken overværede Skolens Aabning. Gauleiter Bohle talte om de Chancer, som Tyskerne i Udlandet havde til at faa Kontakt med Folk og „udnytte disse Chancer i Tysklands Interesse.“ Dr. Best hævdede, at de tyske Soldater i Danmark kunde drage en nyttig Lære af Tysklands Forhold til fremmede Stater. (!) (Aftonbladet, 12. Jan. ifølge STB fra Berlin.)

Fritz Clausen, der blev afsat som Nazist-„Führer“ i Danmark, er nu blevet smidt ud af selve Partiet.

Politifolkene behandles nu som Krigsfanger. 2000 danske Politifolk er nu blevet overflyttet fra den forfærdelige Lejr i Buchenwald ved Weimar til andet Opholdssted. Ca. 200 kom til Danmark, men indsattes i Frøslev-Lejren, hvor fire afgik ved Døden som Følge af de Lidelser, de havde gennemgaaet. 1800 sendtes til en Krigsfangelejr i Nærheden af Dresden. De blev flyttet den 22. og 23. December. Forholdene i Krigsfangelejrene er betydelig bedre end i Koncentrationslejrene. For Danmark er det ogsaa en relativ Tilfredsstillelse, at Politifolkene nu behandles som Krigsfanger og ikke som politiske Forbrydere.

175 Fanger løsladt. Tyskerne har, maaske i et Anfald af Julehumør, løsladt 175 danske Fanger, deriblandt 90, som sad i Frøslev, 75 fra Vestre Fængsel i København, samt 10 fra tyske Fængsler i Provinsbyerne. Blandt de løsladte var 60 Politifolk. Samtidig forbød Gestapo de danske Blade i deres Nytaarsartikler om det forløbne Aar at nævne Dødsfald, Sabotagehandling og Mord.

Christmas Møllers Skipper befriet. Skipper Peter Valdemar Schmidt, som i April 1942 sejlede Christmas Møller og hans Familie til Sverige for Næsen af Tyskerne og herfor blev idømt 6 Aars Tugthus, er sammen med 14 andre politiske Fanger blevet befriet fra Horsens Statsfængsel ved et ualmindeligt dristigt Patriot-Kup, meddeler „Times“ fra Stockholm.

Om Eftermiddagen den 30. December nærmede nogle bevæbnede Patrioter sig Muren omkring Fængselsgaarden. De jog Vagten væk med Maskinpistoler, klatrede op ad Muren og anbragte en Stige inde i Gaarden, hvor Fangerne netop havde Gaardtur. De 15 Fanger skyndte sig op ad Stigen og forsvandt sammen med deres Befriere i en ventende Lastbil.

Sognepræst Harald Flensmark i Haderslev, som Tyskerne længe har villet have fat i, blev arresteret i Juledagene, da han var uforsigtig nok til at besøge sin Familie.

1357 danske Søfolk omkommet i Krigen. I Danmark opgav man ved Nytaarstid paa Grundlag af de ufuldkomne Informationer, man sad inde med, antallet af de danske Søfarende og Fiskere, som var omkommet under Krigen indtil Udgangen af 1944, til 1357.

Redaktør Sten Gudme i Stockholm. Redaktør Sten Gud-

me er efter godt tre og et halvt Aars Ophold i England rejst til Stockholm for at lede Dansk Pressetjeneste. Han landede i Sverige Anden Juledag.

Ekspllosioner. Den 29. Jan. skete to voldsomme Ekspllosioner i Svendborg Andels Svineslagteri. Bomberne blev anbragt i to store Kedler, der blev fuldstændig ødelagt. Sprængningen forvoldte betydelig Skade i Slagteriet. (Formodentlig en tysk Hævnaktion). Onsdag Aften den 31. Jan. var Svineslagteriet atter Genstand for Angreb. Der var blevet anbragt Bomber i tre andre Kedler, der eksploderede omtrent paa samme Tid. Fedtkogeriet blev ødelagt, og Bygningen styrtede delvis sammen. (Fyns Tidende.)

Skuddt. Den Mand og Kvinde, der blev skuddt den 5. Jan. i en Restaurant, 50 Bulowsvej, oplyses at være Christian Malmroth og en Fru Englas-Petersen.

Tirsdag den 20. Januar blev Assistent Georg Jensen, 34 Østerbrogade, alvorligt saaret af et Skud i Brystet.

Fabrikant Flemming Søren Mastrup Frank, Randersvej, Aarhus, som laa paa Aarhus Kommunehospital lidende af

Saar efter et Revolverattentat i November, er nu atter blevet alvorligt saaret, idet Revolvermænd trængte ind paa Hospitalet og beskød ham igen. (Aarhus Amtstidende, 29. Jan.)

En 20-aarig Sabotagevagter Larsen fra Mosevejgade blev saaret af en Kugle i 21 Ryesgade.

Den 1. Febr. blev en Mand ved Navn Nielsen Sørensen saaret i en Bygning 10 Baggesensgade, København.

Dødsfald blandt de fangne. Den Frygt, man i nogen Tid har næret for, at Knud Nordentoft fra Varde var afgaaet ved Døden, har vist sig begrundet. Han var blevet arresteret og deporteret sammen med Politimester Simoni fra Varde. Ogsaa den populære Sportsflyver H. Him-Jensen, der blev deporteret i September, er død. Han blev 44 Aar gammel. Da han førtes til Tyskland, var hans Helbredstilstand overordentlig god. I Neuen Gamme er følgende afgaaet ved Døden: Blikkenslager Ejnar Lundvang fra Aarhus, Kontorist i Kriminalpolitiet Arne Jørgensen fra Svendborg; den 46-aarige Grænsesegendarm Thomas Emil Jessen og hans

ACKNOWLEDGMENTS

JUBILEE FUND

Previously acknowledged	\$176,606.00
Des Moines, Ia., C. Wildrick	10.00
Racine, Wis., Gethsemane Luth. Church	39.53
Easton, Calif., Mrs. N. B. Nielsen in memory of Karl Rasmussen	10.00
Waupaca, Wis., in memory of Mr. and Mrs. Peter Jensen, Trinity Church, on their 100th birthday anniversaries from their children: Dora, Edith, John Jensen, Mrs. Bart Hansen, Mrs. Chris Johnson, and Mrs. George McCloy. Gift is for School Building Fund	25.00
Genoa, Nebr., George Andersen	5.00
Ringsted, Ia., Arnold Sorensen	20.00
Audubon, Ia., Ebenezer Luth. Church*	55.50
Chicago, Ill., Cpl. Harry E. Knudsen and Mrs. Einar Christensen of Ebenezer Church in memory of their parents, Mr. and Mrs. John Knudsen, Morgan, Minn.	10.00
Jacksonville, Iowa, Maren Luella Nielsen in memory of Mrs. Lars Hansen	5.00
Jacksonville, Ia., Mr. and Mrs. Ralph K. Nielsen and family	50.00
Ringsted, Ia., Wilfred Mueller	5.00
New York Mills, Minn., Mrs. A. T. Nielsen	5.00
Hardy, Nebr., Mr. and Mrs. A. Wm. Riber	20.00
Pittsburg, Calif., Julius Jorgensen of Ansgar Church, San Francisco in memory of a good wife	100.00
Gilmore City, Ia., B. G. Behrendsen	5.00

Total \$176,971.03

* Ebenezer Church, Audubon: Ruby Jensen 50c, unnamed giver \$1, Opal Bollesen, Harry Rasmussen, Richard Schmidt, Alfred H. Christensen, each \$1, Raymond N. Nielsen \$2, Mr. and Mrs. Henry Schmidt \$3, Magnus Madsen \$25, Rev. and Mrs. M. P. Bollesen \$5, Mr. and Mrs. Jens B. Anderson \$5, Martin Rasmussen and Otto C. Jensen each \$5. Total \$55.50.

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 10, 1945. H. J. Hansen, Treas.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME

AT OAKS, OKLAHOMA

Previously acknowledged	\$21,363.53
Lincoln, Nebr., Karen and Donald Klidbeck	3.50
Beresford, S.D., Nazareth Luth. Sunday School, Birthday money	6.23
Hartland, Wis., a friend	25.00
San Francisco, Calif., Ansgar Luth. Sunday School	52.65
Albert Lea, Minn., Mrs. Bertha Jorgensen	1.00

EXTRA SYNODICAL

Previously acknowledged	
Waupaca, Wis., Trinity Ev. Luth. Church	47.00
Westbrook, Me., First Lutheran Church	5.00
Oshkosh, Wis., Henry G. Jorgensen \$400 for Santal Famine Relief and \$400 for China Relief	800.00
Sunday School Teachers' Association of the San Joaquin Valley, Calif.	45.59
Westbrook, Me., Tabitha Society of the First Luth. Church	20.00
Easton, Calif., Donald Rosendahl \$4, Stanley Rosendahl \$4	8.00
Waupaca, Wis., in memory of Mr. and Mrs. Peter Jensen, Trinity Church, on their 100th birthday anniversaries from their children: Dora, Edith, John Jensen, Mrs. Bart Hansen, Mrs. Chris Johnson, and Mrs. George McCloy	25.00
Elk Horn, Ia., Anna Lange	10.00
Elk Horn, Ia., Mr. and Mrs. Ludwig Winther in memory of Mrs. L. P. Nielsen, Cushing, Wis.	2.00
Elk Horn, Ia., Rev. and Mrs. Anders Hansen in memory of Mrs. L. P. Nielsen, Cushing, Wis.	2.00
Fremont, Nebr., Danish Ladies' Aid of First Luth. Church in memory of Mrs. P. J. Pedersen, Dannebrog, Nebr.	5.00
Brush, Colo., the Lutheran Churches	36.06
Geneva, Minn., in memory of Pvt. Russell Sorenson, killed in action Dec. 19, 1944*	27.00
Portland, Ore., Miss Martha Frost \$25, Mr. and Mrs. J. C. Frost \$10	35.00
Racine, Wis., English Mission Society of Our Saviors Luth. Church	20.00
Pittsburg, Calif., Mrs. Julius Jorgensen, a post-mortem gift	10.00
Eugene, Ore., a cheerful giver	8.00
Omaha, Nebr., Mr. and Mrs. P. S. Petersen in memory of Mrs. (Rev.) J. Chr. Pedersen	1.00
Peterson Field, Colo., Sgt. James F. O'Neal	73.00

Total 25163.31 3152.56 2378.52 853.09 1901.19 16857.95 20.00

* Geneva, Minn., Mr. and Mrs. Norman Johnson and Karen \$5, Mr. and Mrs. Alfred Sorenson and family \$5, Eva and Jeanette Janson \$5, Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 10, 1945.

Los Angeles, Calif., Karen Christensen of Bethel Church	25.00
Brooklyn, N.Y., Thorvald Jorgensen and family in memory of Mrs. (Rev.) J. C. Carlsen	5.00
Los Angeles, Calif., Bethel Missionary Society	100.00
Omaha, Nebr., Mr. and Mrs. Thomas I. Petersen in memory of P. N. Petersen and Helga	5.00
Clinton, Wis., Rev. Carsten C. Kloth and Elizabeth Kloth in memory of Mrs. Margarethe Kloth	5.00
Easton, Calif., Mrs. N. B. Nielsen in memory of Karl Rasmussen	15.00
Waupaca, Wis., in memory of Mr. and Mrs. Peter Jensen, Trinity Church, on their 100th birthday anniversaries from their children: Dora, Edith, John Jensen, Mrs. Bart Hansen, Mrs. Chris Johnson, and Mrs. George McCloy	15.00
Portland, Ore., Mr. and Mrs. Lawrence Gregersen \$5, Mr. and Mrs. Niels Christensen \$5	10.00
Jacksonville, Ia., Mr. and Mrs. Ralph K. Nielsen and family	50.00
Oyens, Ia., Gethsemane Sunday School	11.35
Curtis, Nebr., Ebenezer Luth. Church*	13.00
Kankakee, Ill., Miss Mabel Jensen in honor of Pfc. Robert Nielsen	1.00
Los Angeles, Calif., Mr. and Mrs. Ole Olsen in memory of Rev. Hans Nielsen, Blair, Nebr.	1.00
Los Angeles, Calif., Miss Margrethe Jorgensen in memory of Marie Pedersen	5.00
Los Angeles, Calif., Friends of Ladies' Aid "Maria" of Bethel Church in memory of Mrs. N. A. Lineer	5.00
Portland, Ore., Mr. and Mrs. J. C. Frost	10.00
Westby, Mont., C. D. Larsen	10.00
Spencer, Ia., Carrie M. Andersen	1.00
Hutchinson, Minn., From friends in memory of Mrs. Chris Seidelin	44.00
Hutchinson, Minn., From friends in memory of Alfred Jensen	1.00
Hutchinson, Minn., From friends in memory of Olaf Thompson	14.25
Eugene, Ore., Bethesda Sunday School	25.00
Denver, Colo., Mr. and Mrs. Herman Ahlskog in memory of Andrew Jensen, Erie, Pa.	10.00
Greenville, Mich., St. Paul's Engl. Luth. Sunday School	50.00

Total \$21,883.51

* Curtis, Nebr., Jorgen Rossen 50c, Soren Rossen, Clayton Rossen, Ivan Mortensen, Harret Mortensen, Peter C. Nielsen, Mrs. Margery Lehman, Miss Hilda Thomsen, each \$1, Peter Mortensen \$3, Rev. and Mrs. A. Hofgaard \$2.50. Total \$13.00.

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 10, 1945. H. J. Hansen, Treas.

Total	Santal	Sudan	Jewish	China	World	Gossner
Received	Mission	Mission	Mission	Mission	Mission	Mission
23983.66	2695.56	2223.52	843.09	1501.19	16700.30	20.00
47.00	30.00	17.00			5.00	
800.00	400.00			400.00		
45.59		10.00			45.59	
20.00					8.00	
8.00						
25.00						
10.00	5.00					
2.00	2.00					
2.00	2.00					
5.00		5.00				
36.06					36.06	
27.00					27.00	
35.00					35.00	
20.00		20.00				
10.00			10.00			
8.00	8.00					
1.00					1.00	
73.00		73.00				
Total	25163.31	3152.56	2378.52	853.09	1901.19	16857.95
						20.00

* Geneva, Minn., Mr. and Mrs. Norman Johnson and Karen \$5, Mr. and Mrs. Alfred Sorenson and family \$5, Eva and Jeanette Janson \$5, Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 10, 1945.

Adolph Peterson \$5, Mr. and Mrs. Clifford De Raad \$5, Mr. and Mrs. Laurence McGill \$1, Mr. and Mrs. Andrew Petersen \$1. Total \$27.00.

H. J. Hansen, Treas.

Kollega Niels Poulsen Kørsgaard; den 37-aarige Skolelærer Svend Snedker Rasmussen fra Kolding Kommuneskole. Politiasistent Torkild Petersen, Søndre Birk rapporteredes død tidligere paa Ugen, og man venter Bekræftelse paa flere Dødsfald, hvoro mder kun har gaaet Rygter.

Hvor mange er der? Der spørges ofte, hvormange tyske Tropper der er i Danmark. Det vides ikke, men Antallet

menes at være nogenlunde konstant, saaledes at nye Tropper ankommer, hvor gamle sendes til Fronterne.

Der siges at være ca. ca. 25.000 Tropper i Oksbøl, hvortil fornylig overførtes 4.000 fra København. Oksbøl, der ligger godt og vel 10 Kilometer Vest for Varde, er en Slags Samlingsplads for Tropper, der efter et Ophold i Danmark, sendes til Fronten.

Previously acknowledged	Total Received	Children's Homes	School Fund	Equalization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pension Fund
Beresford, S.D., Nazareth Sunday School	27.91	24.10				3.81				
Elk Horn, Ia., Danish Ladies' Aid in memory of Mrs. Fred Fredericksen	5.00			5.00						
Oregon, Wis., Sunday School of St. John's Luth. Church	21.77	21.77								
Oregon, Wis., St. John's Lutheran Church	200.00		100.00	25.00	25.00					50.00
Waupaca, Wis., Trinity Ev. Luth. Church	447.22	89.42	185.22						23.10	149.48
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church	33.30									33.30
Westbrook, Me., First Lutheran Church	232.62		137.62			30.00	10.00	40.00	15.00	
San Francisco, Calif., Ansgar Luth. Sunday School	15.00	15.00								
Minden, Nebr., Mrs. Ingeborg Keldsen	2.00		2.00							
Trufant, Mich., Sunday School of St. Thomas Luth. Church	22.05	22.05								
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Church	466.52	54.00	121.50		121.50	54.00			10.80	104.72
Eugene, Ore., Mr. and Mrs. Herman Hansen of Bethesda Church in memory of Karl Rasmussen, Easton, Calif.	2.00									2.00
Omaha, Nebr., Mr. and Mrs. I. Thomas Petersen in memory of Hartvig Larsen and Mrs. A. Lillethorup	5.00				5.00					
Owatonna, Minn., Our Savior's Ladies' Aid in memory of H. P. Rasmussen, Bixby, Minn.	2.00					2.00				
Blooming Prairie, Minn., A large group of friends of Trinity Luth. Church in memory of H. P. Rasmussen, Bixby, Minn.	10.50		6.00		4.50					
Racine, Wis., Gethsemane Luth. Church	196.22			196.22						
Easton, Calif., Immanuel Luth. Sunday School	46.79	46.79								
Westbrook, Me., Tabitha Society of the First Luth. Church	55.00		25.00			10.00		10.00	10.00	
Easton, Calif., Mr. and Mrs. Marion Petersen in memory of Karl Rasmussen	5.00							5.00		
Waupaca, Wis., in memory of Mr. and Mrs. Peter Jensen of Trinity Church—on their 100th birthday anniversaries from their children: Dora, Edith, John Jensen, Mrs. Bart Hansen, Mrs. Chris Johnson, and Mrs. George McCloy	65.00		25.00		25.00	15.00				
Elk Horn, Ia., Anna Lange	15.00				5.00		5.00	5.00		
Portland, Ore., Mr. and Mrs. Hans Pedersen in memory of Karl Rasmussen, Easton, Calif.	35.00	10.00		15.00						10.00
Neenah, Wis., Mr. and Mrs. T. F. Thompson in memory of Mrs. Julius Jorgensen, Pittsburg, Calif.	2.00				2.00					
Neenah, Wis., Our Savior's Luth. Church	100.00	25.00	50.00		25.00					
Luck, Wis., First Engl. Luth. Sunday School	11.40					6.00		5.40		
Chicago, Ill., Ebenezer Luth. Church	32.10	2.10	15.00		5.00					10.00
Los Angeles, Calif., Miss Laura Jensen	25.00			25.00						
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luth. Sunday School, for the Elk Horn and Waupaca Homes and the Indian Mission	15.00	10.00				5.00				
Penn Yan, N.Y., St. Paul's Lutheran Church for the Oaks Children's Home	20.25	20.25								
Cushing, Wis., Loyal Workers	40.00		10.00					10.00	10.00	10.00
Milltown, Wis., in memory of Nels P. Larsen: a group of nephews and nieces \$3.50, a group of friends \$4.75	8.25				8.25					
Milltown, Wis., in memory of Arvin Nelson*	5.25		5.25							
Neenah, Wis., Mr. and Mrs. Orell Andersen in memory of H. P. Nielsen	1.00				1.00					
New York Mills, Minn., Mrs. A. T. Nielsen	5.00									5.00
Kankakee, Ill., Mission Circle of St. Ansgar Luth. Church in memory of Pfc. Robert Nielsen	2.00		2.00							
Kankakee, Ill., in memory of Pfs. Robert Nielsen**	13.00							13.00		
Waupaca, Wis., Pastor and Mrs. L. H. Andersen in memory of son Philip Lee	5.00									5.00
Geneva, Minn., Elnora Johnson, Wilbert and Norma in memory of Pvt. Russell Sorenson, killed in action Dec. 19, 1944	5.00							5.00		
Geneva, Minn., in memory of Pvt. Russell Sorenson, killed in action Dec. 19, 1944***	12.50				8.00	4.50				
Portland, Ore., Mr. and Mrs. J. C. Frost	10.00									10.00
Petaluma, Calif., Elim Lutheran Church Christmas tree offering	35.00	35.00								
Neenah, Wis., Senior Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church in memory of Mrs. Julius Jorgensen, Pittsburg, Calif.	5.00				5.00					
Brooklyn, N.Y., Mr. and Mrs. Emil Hansen	5.00							5.00		
Westby, Mont., C. D. Larsen	10.00			10.00						
Cushing, Nebr., St. John's Luth. Church	31.45		20.00		5.00					6.45
Portland, Ore., Young People's Bible Class	20.00		10.00							10.00
Penn Yan, N.Y., Pastor and Mrs. H. Berthelsen in memory of Rev. Hans Nielsen, Blair, Nebr.	2.00									2.00
Waupaca, Wis., in memory of Pfc. Everett F. Jensen, who was killed in action****	8.00					8.00				
Hutchinson, Minn., Danish Ladies' Aid in memory of Mrs. Chris Seidelin	5.00				5.00					
Racine, Wis., "A group of friends" of Our Savior's Luth. Church in memory of Mrs. Catherine Petersen	17.00							17.00		
Avoca, Ia., English Lutheran Church	22.48		22.48							
Eugene, Ore., Bethesda Sunday School, the \$31.62 divided among our three Homes	56.62	31.62						25.00		
Coulter, Ia., Coulter Ladies' Aid \$10 for each of our three homes	30.00	30.00								
Boston, Mass., Bethany Lutheran Church, \$5 for Elim Home, Elk Horn and \$5 for Bethany Home, Waupaca	35.00	10.00				25.00				
Los Angeles, Calif., in memory of Mrs. Julius Jorgensen, San Francisco: Mrs. N. F. Hammond and Lydia, Mr. and Mrs. W. Olsen, Mr. and Mrs. G. P. Hammond	5.00				5.00					
Luck, Wis., First Engl. Luth. Church	9.45		6.45	3.00						
Luck, Wis., Leslie Petersen and Laurence Gilyard in memory of Sarah Paulsen	5.00					2.50		2.50		
Luck, Wis., in memory of Sarah Paulsen: Willing Workers \$2, from friends \$4	6.00					6.00				
Luck, Wis., from friends in memory of Mrs. L. P. Nielsen, Cushing, Wis.	4.00				4.00					
Total	57437.29	18085.94	11286.32	9628.91	9262.38	2891.39	200.66	4460.71	920.80	10700.18

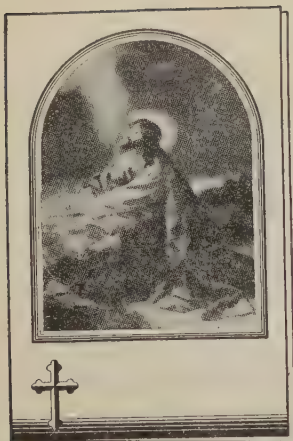
* Milltown, Wis., Mr. and Mrs. Art Carlsen \$1, Mr. and Mrs. Michael Michaelsen \$1, Mr. and Mrs. Clarence Andersen, Mr. and Mrs. Ray Andersen, Mr. and Mrs. Viggo Germanson, Mrs. Joe Handlos, Miss Jean Germanson, Mr. and Mrs. Tom Burke, Mr. and Mrs. Arthur Ogilvie, Raymond Ogilvie \$3.25. Total \$5.25.

** Kankakee, Ill., Mr. and Mrs. N. Benlicksen \$1, Mr. and Mrs. Nels Andersen \$1, Mr. and Mrs. Arthur Stevens \$5, Mr. and Mrs. Albert Petersen \$5, Mr. and Mrs. Walter Brink \$1. Total \$13.00.
Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 10, 1945.

*** Geneva, Minn., Mrs. Emma Christensen, Nels Christensen, Miss Marie Christensen \$2, Mrs. Anton Andersen 50c, Dr. J. W. Gamble \$5, Mr. and Mrs. W. Larson \$1, Mr. and Mrs. J. Sorenson \$1, Mr. and Mrs. O. Anderson \$1, Mr. and Mrs. M. Anderson \$1, Mr. and Mrs. Alfr. Anderson \$1. Total \$12.50.

**** Waupaca, Wis., Mrs. M. Benke, Muskegon, Mich. \$1, Mrs. Anna Johnson, Milwaukee, Wis. \$1, Miss Marion Johnson, Muskegon, Wis. \$2, Mr. and Mrs. George Johnson and Mr. and Mrs. Gillette Johnson, Milwaukee, Wis. \$4. Total \$8.00.

H. J. Hansen, Treas.

Lithographed Color Bulletins for Lent, Palm Sunday, Easter

Cover pictures are reproduced in four colors. Paper stock suitable for mimeographing, multigraphing or printing. Order a good supply now for your Lenten and Easter bulletins. Price, \$1.50 per 100.

No. 4525—Palm Sunday

No. 4530—He Is Risen (Cross and Lilies)

No. 4001L—Christ in Gethsemane

No. 660—Easter (Cross and Lilies)

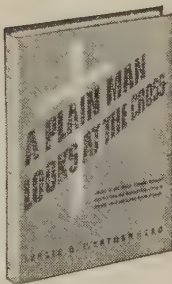
No. 4150—Pencil Etching, Sallman's Head of Christ

Easter Letterheads. With lavender border and cross and lily design. Price, \$1.50 per 100.

Easter Offering Envelopes. No. 530—Delicately designed in lavender color with white cross and lilies. Large size, 3 $\frac{3}{8}$ x 5 $\frac{1}{2}$ inches. Price, 60c per 100.

For Your Lenten Reading

A PLAIN MAN LOOKS AT THE CROSS, Leslie D. Weatherhead. An appreciation of the book does not imply nor require agreement with him on every point, but the reading of it leads one to adore the grace of God that delivered us from sin and death at the cost of Christ's death and leaves one humble before the mystery of the manner of that deliverance. One values especially the clear presentation of what Jesus himself said about the cross and the respectful evaluation of the human interpretations of the cross, all of which contain something of glorious and unfathomable truth. Price, \$1.50.

THE CROSS AND THE GARDEN, Fred H. Lindemann. Sermons of the Lenten Season. In this volume, Lindemann has presented a sound Lutheran interpretation of the Scriptures in 20th century style. Probably one of the most outstanding features of these excellent sermons is that one feels that he is part of the audience to which they were originally addressed. Price, \$1.25.

GETHSEMANE TO CALVARY, Olin S. Reigstad. Again Dr. Reigstad, has produced a volume of Lenten sermons that speak powerfully to mind and heart. They have the freshness and urgency of the spoken message, and are indeed sermons preached in Lent, 1944, to a congregation. The sermons are for the Sundays of Lent, Maundy Thursday, Good Friday, and Easter, and include six midweek Lenten messages.

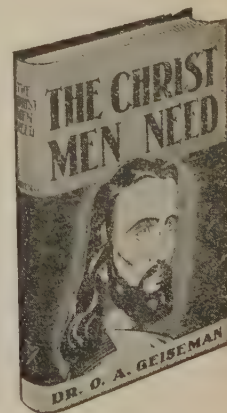
THE HISTORY OF THE PASSION OF OUR LORD JESUS CHRIST. This little booklet has been prepared by our Literature Committee. Its chief purpose is to serve as an aid in helping us to observe the Lenten Season. Price, 5c per copy, 45c per doz., \$3.00 per hundred.

FROM TRAGEDY TO TRIUMPH by Charles A. Behnke and Herman Bartels. Here is a book of Lenten sermons you will want to read before preparing your Lenten pulpit program. Each of the authors has written a series of sermons which you will find a valuable contribution to your pre-Lenten reading. The two general themes are "Prayer in the Passion History," and "Peace Through the Cross." Price, \$1.00.

THE GLORY OF GOLGOTHA, Wm. C. Burhop and Louis J. Sieck. This book brings you two distinct series of Lenten sermons. The first, under the general title "On Golgotha's Holy Ground," is a selection of seven Lenten sermons. The second is a series of seven Lenten sermons on the general theme "Passion Story Pictures."

THE GLORY OF GOLGOTHA is a handsome little volume of 144 pages and is bound in dark-blue cloth with lavender and gold imprint. Price, \$1.00.

THE CHRIST MEN NEED, O. A. Geiseman, M.A., S.T.D. Two series of sermons for the Lenten and Easter Season. "Here are brief sermons for Lenten and Easter Services. These sermons reflect an awareness of modern thought and science, but are deliberately and wholly subject to the authority of the Word of God. They unsparingly call for repentance of sin and present Christ crucified as the one hope of man and of the world. The message of these sermons is the message needed today and unto the end of time." Price, \$1.50.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street

X

I N YROJ MEN

IS HICE E 69

NAT'L LUTH COUNCIL

REFERENCE LIBRARY

Blair, Nebraska

EVEL
ONE

Luthersk Hgeblad

PACIFIC LUTHERAN
THEOLOGICAL SEMINARY
LIBRARY

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 28. FEBRUAR, 1945

NR. 9

En Fastebetragtning

Af afdøde Pastor H. I. F. C. Matthiesen

„Ja, Fader!“

Matth. 11:26

Det kan ofte være svært for et Menneske at sige Ja til Guds Vej.

Det var svært for Abraham at sige Ja, da Gud sagde til ham: „Tag nu din Søn, den eneste, som du har kær, og ofre ham!“

Det var ogsaa svært for Guds Søn at sige:

„Ja, Fader, ja af Hjertens Grund,
lad ske, som du vil skikke,
lad komme kun den bitre Stund,
jeg Dødens Kalk vil drikke!“

Den Dag, da Jesus lod sig døbe af Johannes ligesom en Synder, sagde han Ja til at vandre ad „Smerternes Vej“ som „det Guds Lam, der bærer Verdens Synd.“

Men mangt et Ja fulgte der efter hin Dag, og hvert nyt Ja kostede ny Kamp.

Mangt et Getsemane maatte Frelseren stride sig igennem, før han naaede Getsemane Have.

Det kostede maaske Frelseren mere Kamp, end vi aner, at sige Ordene:

„Ja Fader! thi saaledes skete det, som var velbehageligt for dig“ (Matth. 11).

„En Daab har jeg at døbes med, og hvor ængstes jeg, indtil den er fuldbyrdet!“ (Luk. 12).

„Nu er min Sjæl forfærdet, og hvad skal jeg sige? Fader, frels mig fra denne Time? Dog, derfor er jeg kommen til denne Time. Fader, herliggør dit Navn!“ (Joh. 12).

Der er ingen af Frelserens Disciple, uden han kender noget til at bede denne Bøn.

Der er heller ingen, uden han ogsaa kender til at klage denne Klage:

„Vel er min Bøn: „O Gud din Vilje ske!“
saa ofte under frejdig Tro opstegen;
men: tidt, naar jeg din Vilje fik at se,
jeg mærked, at jeg mente dog min egen!“

Men kommer der Tider, hvor det er svært for dig at sige Ja til Faderens Villie, da kom ham ihu, der maatte gaa igennem denne Kamp før du.

„Idet han har lidt, kan han som den, der selv er fristet, komme dem til Hjælp, som fristes“ (Hebr. 2).

DANMARK, MIT YNDIGE FÆDRENELAND

Digt af afdøde Præst og Forfatter N. P. Madsen, Vorupør

Danmark, mit yndige Fædreneland,
Med din Mark, dine Skove, din dejlige Strand
— Saa lille blandt Rigernes Skare.
Ingen af dem er dog kær som du.
Jeg elsker dig, Danmark, det saa jeg først nu,
Da jeg hørte, at du var i Fare.

Danmark, du Eden, som Herren os gav,
Med den smilende Kyst ved det blaaende Hav,
— Hvor yndig du var, jeg ej vidste,
Førend jeg hørte den hæsle Lyd
Af Kanonernes Torden dernede fra Syd,
Og man sagde, vi kunde dig miste.

Danmark, benaadede Land her i Nord,
Med din Kirke, hvor alle Velsignelser gror
Til Frelse for Tusinde Slægter.
Hvem skal dog gøre dig Meen og Fortræd,
Naar Tusinde beder om Danmarks Fred
Og Gud Herren vil være din Vægter.

Danmark, vi knæler med Herren i Pagt
For den Ungdom, som du haver stillet paa Vagt,
Din dyreste Skat at forsvare.
Og var den end som Gideons Flok,
Men i Støvet for Gud — saa var der dog nok,
Og saa var der slet ingen Fare.

Danmark — thi det skal du vide forvist,
Ej du frelses ved Sværd og Kanoner til sidst,
Om ej du paa Herren har bygget.
Kun, hvor en Skare for Gud er din Tolk,
Som Moses, der bad for sit stridende Folk,
Er din Fred og din Fremtid betrygget.

Tredie Søndag i Fasten

„DEN GRUFULDE MODSÆTNING MELLE INDBILDNING OG VIRKELIGHED“

AF P. S. Vig (1895)

Jesus sagde til dem: „Dersom Gud var eders Fader, da elskede I mig; thi jeg er udgaaet og kommen fra Gud; thi jeg er heller ikke kommen af mig selv, men han har udsendt mig. Hvorfor forstaa I ikke min Tale? fordi I ikke kunne høre mit Ord. I ere af den Fader Djævelen, og eders Faders Begæringer ville I gøre. Han var en Manddraber fra Begyndelsen af, og han staar ikke i Sandheden; thi Sandhed er ikke i ham. Naar han taler Løgn, taler han af sit eget; thi han er en Løgner og Løgnens Fader. Men mig tro I ikke, fordi jeg siger Sandheden. Hvem af eder kan overbevise mig om nogen Synd? Siger jeg Sandhed, hvorfor tro I mig da ikke? Den, som er af Gud, hører Guds Ord; derfor høre I ikke, fordi I ere ikke af Gud.“

Jøderne svarede og sagde til ham: „Sige vi ikke med Rette, at du er en Samaritan og er besat?“ Jesus svarede: „Jeg er ikke besat, men jeg ærer min Fader, og I vanære mig. Men jeg søger ikke min Ære; der er den, som søger den og dømmes. Sandelig, sandelig, siger jeg eder, dersom nogen holder mit Ord, skal han i al Evighed ikke se Døden.“ (Joh. 8:42-51.)

O, kære Herre Jesus Kristus! Du er Sandheden, der er slet ingen Skygge af Løgn i Dig, ingen Indbildning, men Du er den sande, den virkelige Frelser fra den virkelige Død, den virkelige Fortabelse — og Du skænker os det sande, det virkelige Liv og Salighed, alle, som tro paa dit helige Navn. Og din Aand, som Du skænker dem, der elske Dig, er Sandhedens Aand, der er slet ingen Indbildning af ham eller i ham. Dit Ord er Sandhedens Ord, som fremholder for os den sande Vej, som fører ind til Livet. Herre Jesus, vi bede Dig: hjælp os i Dag i Naade, at vi maa annamme Dig i Sandhed, i Sandhed høre Dig til — i Sandhed frelses fra Synden og Døden i dit Navn og Tro, at vort Liv ikke skal være som en tom Drøm, hvoraf vi en Gang vaagne i den evige Fortabelse. Amen!

Naade være med eder og Fred fra Gud, vor Fader, og den Herre Jesus Kristus. Amen!

Kære Venner! Ingen behøver at leve længe i Verden og blandt Menneskene for at gøre den Opdagelse, at en af de Ting, som spiller en uhyre Rolle blandt Menneskenes Børn, er Indbildningerne. Jeg siger, at de spille en uhyre Rolle blandt Menneskene, og det er tillige en farlig Rolle, ja en skæbnesvanger Rolle. Og vilde nu nogen spørge: hvorledes kan det da være, saa vilde jeg sige: Jo, det er altid farligt at leve i en Indbildning, fordi at det er gennem Indbildningen, at det alene kan lykkes Løgneren at give sig ud for Sandheden. Løgn er i sig selv det modsatte af Sandheden, og kan aldrig blive Sandhed; men ved Hjælp af Indbildningen kan det lykkes den at komme til at se ud som Sandhed og Virkelighed; og derfor gaar Løgneren altid omkring i Forklædninger, for at den kan indbilde Folk, at den er Sandhed, at den kan blive antaget derfor, givet ud derfor. Og i hvilken Udstrækning det lykkes den, ere vi alle Vidner til, jeg havde nær sagt hver eneste Dag.

Og det er ikke, havde jeg nær sagt, endda det farligste ved Indbildningen, at den faar Løgneren til at se ud som Sandhed; det er, om muligt, endnu farligere, at den formaar at faa Sandheden til at se ud som Løgn. Deri ligger den uhyre Fare ved Indbildningerne, at de forblinde Øjet, saa det ser Løgneren som Sandhed og Sandheden som Løgn. Og endnu maa vi føje til, at i samme Grad er Indbildningen farlig, som Sagen, den angaar, er stor eller lille, vigtig eller uvigtig. Det er slemt for den arme Pige, der er falden i Forførerens Garn og bilder sig ind, at hans lokkende, falske Tale er Kærlighedens Sprog, medens hun antager de ad-

varende Røster, der lyde til hende, for hadefulde og onde. Ja, det er slemt, og mangen har angret det siden, at hun levede i en saadan Indbildning. Mangen en er først vaagnet af sin Indbildning, naar hun havde mistet sin Ære og sin jordiske Lykke. Det er grufuldt for det Menneske, som lever i den Indbildning fra Dag til Dag, at Synden er en ringe, ubetydelig Ting, at Døden er langt borte — og at Dommen kommer maaske aldrig, — medens Sandheden er, at intet er saa uvist som dette Liv, intet er saa vist som Døden og Dommen, og at intet er vissere end at den, som dør i sine Synder, er evig fortabt.

Venner, jeg siger, at det er en grufuld Indbildning, og deri vil du give mig Ret, og du maa ogsaa give mig Ret i, at uhyre mange Mennesker leve hele deres Liv hen i en saadan Indbildning. Men jeg skal endnu nævne en Indbildning, som, om muligt, er endnu grufuldere end denne, og den bestaar deri, at et Menneske antager og formoder, at han hører Herren til, medens Sandheden er, at han aldrig har kendt ham, aldrig tjent ham, aldrig staaet i hans Samfund, men derimod hører den Djævel til, som er en Løgner og en Morder. Jeg siger, at denne Indbildning er den værste af alle, og hvorfor det? Jo, fordi, at det, man har, kommer man jo aldrig i Tanker om at søge, ja man savner det ikke, og det, man ikke savner, søger man ikke. Men, siger du, min Tilhører; er det da ogsaa muligt, at et Menneske kan leve i en saadan Indbildning? Saa svarer jeg: ja, det er ikke alene muligt, at han kan leve i den, men der er Mennesker, som ere døde i den og vaagnet i hin Verden og først der funden ud, at det var en Indbildning. Venner, saadanne Mennesker fører vor hellige Tekst frem for os i Dag, hvilket vi nu ville betragte. Men i det vi gøre dette, ville vi stille hinanden det Spørgsmaal: Er din Kristendom indbildt eller er den virkelig?

I. Selvbedrag

Vi møde i vor Tekst Mennesker, alvorlige Mennesker; ser det ud til, som sige til den Herre Jesus, at de ere fri og have aldrig været nogens Trælle, som sige: vi ere Abrahams Børn, ja sige de: vi have en Fader, som er Gud. Vi ere ikke avlede i Hor; vi have en Fader, Gud. Altsaa, mine Venner, de ville dermed sige: vi høre til det udvalgte Folk, hvis Stamfader er Abraham; vi nedstamme fra ham, ere hans Børn. Ja, endnu mere: vi ere den sande Guds Folk, have den sande Gudsdyrkelse, medens den hele Verden omkring os knæler for de stumme Afguder; vi ere ikke avlede i Hor. Det var deres Trosbekendelse; den var baade skarp og klar. Men hvad var der da saa i Vejen med dem; havde de da ikke alt paa det rene? Der var det i Vejen med dem, at de levede i en Indbildning. De vare saa langt fra at være Abrahams Børn, skønt de efter Kødet nedstammede fra ham, at de meget mere vare Abrahams bestemteste Fjender; det viste de derved, at han, Frelseren, som Abraham længtes efter og ventede paa, at han søgte de at slaa ihjel. Og det var saa langt fra, at de stode i det sande Gudsforhold, at de meget mere vare de bestemteste Fjender af Gud, idet de hadede ham til Døden, som var denne Guds enbaarne, elskede Søn. Dette siger Jesus til dem: „Dersom Gud var eders Fader, da elskede I mig; thi jeg er udgangen og kommen fra Gud; thi jeg er ingenlunde kommen af mig selv, men han har udsendt mig.“

Og det er saa langt fra, at Gud var deres Fader, som de mente og sagde, at tværtimod Djævelen var deres Fader, han, som var en Manddraber fra Begyndelsen og ikke blev bestaaende i Sandhed, men er en Løgner og Løgnens Fader. Men, Venner, det grufulde er dette, at denne løgnagtige Stilling, hvori de stod, i deres egne Øjne saa ud som Sandheden, og de holdt fast derpaa indtil det sidste. Der se vi, hvilken forfærdelig Magt Indbildningen har, at den kan

faa Løgneren til at se ud som Sandhed. De mente og bleve ved at mene, at i det, hvad de gjorde, handlede de som Abrahams Børn, ja, som den sande Guds Tilbedere, som hans Børn, medens Sandheden var, at de gjorde Djævelens Gerninger, fuldkommede hans Begæringer.

Men, Venner, vi ville nu ogsaa se den anden Side, at Indbildningen formaa at faa Sandheden til at se ud som Løgn. Det se vi jo det rædsomste Bevis paa i deres Færd overfor den Herre Jesus. De forstode ikke hans Tale, siger han, de kunde ikke høre hans Ord. De forstode nok Ordene, kunde nok høre dem; men, forstode ikke, at det var Guds Tale, som lød til dem fra Jesu Læber; nej, den lød i deres Øren som den taabeligste, Løgn, som Galmandstale. Han sagde dem Sandheden, men de troede ham ikke, men troede meget mere, at han var en Folkeforfører. Han udfordrer dem til at komme frem, om nogen af dem kan overbevise ham om nogen Synd; og han siger: hvorfor tro I mig da ikke. De kunde ikke vise paa en eneste Modsigelse mellem hans Liv og Guds Lov, ikke en eneste Undladelsessynd, ikke en eneste Overtrædelse kunde de finde, men alligevel troede de ham ikke. Han siger: det er Kendetegnet paa den, som er af Gud, at han hører Guds Ord; men fordi I ikke høre, derfor ere I ikke af Gud. Men hans Ord lode i deres Øren som en besat Mands Tale. Ja, det er grufuldt at læse, at naar de saa hans Undergerninger, saa sagde de: Han uddriver Djævlene ved Beelzebul, Djævelens Øverste — og naar de hørte hans Tale, hans underfulde Tale, saa sagde de: „Du er en Samaritan og har Djævelen“ — det vil sige: Du er jo djævlbesat, et galt Menneske. Ja, saaledes sagde de om ham, som havde Guds Aand over alt Maal. Venner, naar vi se og læse dette, naar vi høre de samme Mennesker raabe korsfæst over Jesus, naar vi se dem glæde sig over, at de endelig have faaet ham hængt op paa Korset som den farligste Forbryder, da maa vi ængstes og bære og sige: Er det muligt, at Indbildningerne kunne have en saadan Magt over Mennesker? Ja, det er muligt, svarer Jesus; thi Djævelen, som er en Morder, han fremstiller sig aldrig som en Morder, men derimod altid som den, der vil vise Menneskene den sande Vej til Livet. Han, som er en Løgner, han fremstiller sig aldrig som en Løgner, men derimod altid som den, der vil forkynde Menneskene Sandheden, og det, han saa giver dem, er Løgneren og Døden. Det siger Jesus jo til de arme Mennesker: Den Fader, af hvem I ere, er Djævelen, og I ville gøre eders Faders Begæringer, altsaa fuldbyrde Djævelens Villie.

II. Til Selvprøvelse

Men, Venner, lidet kan det kun baade os, om vi kunne se og forstaa, i hvor grufuld en Indbildning de Mennesker levede, som ansaa Jesus, der er Vejen, Sandheden og Livet, for en Forfører, Bedrager. Men det store Spørgsmaal for hver enkelt af os bliver dette: Ere vi nu ikke hildede i en Indbildning angaaende vort Gudsforhold? Bilde vi os ikke ind, at vi vandre Livsens Vej, medens vi i Virkeligheden vandre Dødens.

Vor hellige Tekst giver os i den Henseende det bedste Middel til Selvprøvelse. Og nu ville vi da, enhver for sig, prøve sig selv. — Nu siger Frelseren: „Dersom Gud var eders Fader, da elskede I mig.“ Venner, det er et ubdrageligt Kendetegn paa, at vor Kristendom er sand og ikke en Indbildning, at vi elske Jesus. Thi Kristendommen er jo det samme som at vi høre Kristus til, som har baaret Dommen for os. Dersom vi ere Guds Børn, saa elske vi ham. Og hvorfor det? Ja, fordi vi vide, at han er Frelsens eneste Grund; uden ham have vi ingen Ret for Gud, uden ham ere vi fortabte og fordømte, uden ham er der ingen Himmel for os, uden ham er der ingen Salighed, ingen Børneret og ingen Arv — uden Døden. Venner, have

vi set dette, have vi forstaaet dette, da kunne vi ikke andet end at vi maa vide det; thi Kærligheden er jo udadskillelig fra Hjertet. Der er ingen, som elsker et Menneske, uden at han ved af det; der er og ingen, som elsker Jesus, uden at han maa vide det. Venner, bliv ikke for snart færdige med det. Dersom Gud var eders Fader, saa elskede I mig. Det gælder alle, som høre Gud til, at de elske Jesus; thi de vide det, at der kommer ingen til Faderen uden ved ham.

Men den, der elsker Jesus, hans Øre er ogsaa aabent for hans Ord. Det skal Du lægge Mærke til, at for de Mennesker, hvis Kristendom er en Indbildning, for dem er Jesu Ord end den Dag i Dag som en lukket Bog, som en fremmed Tale. Men for dem, som har forstaaet, hvem Jesus er og hvad han har gjort, for en saadan er Jesu Ord kosteligere end Perler og Guld. Vilde det ikke være et underligt Menneske, som var trolovet med et andet og som fik Brev fra dette, men smed dette Brev hen uden at aabne det og se, hvad det indeholdt. Venner, lader ikke dette gaa for snart forbi, men læg nøje Mærke dertil. Hvor det rette Forhold til Jesus er, der er Kærlighed til ham, og hvor der er Kærlighed til ham, der er ogsaa Lyst til hans Ord. — Hvo, som er af Gud, hører Guds Ord — ja, Venner, og de høre det som Guds Ord. Det er, som en af mine Venner har sagt, en forfærdelig Ting, som er sket i vore Dage, at man har villet skille Guds Børn fra Guds Ord. Der er saa mange, som høre Guds Ord, men de høre det ikke som Guds Ord, men derimod som en fremmed Tale, som er uden Mening. Venner, læg Mærke hertil: Hvorledes er det med os overfor Guds Ord? Har det nogen Værdi for os? Trøster det vort Hjerte, naar vi ere i Nød — og tugter det os, naar vi ere sløve og trygge? Da skal det være os et Kendetegn paa, at vi ere af Gud, et Kendetegn paa, at vor Kristendom er virkelig og ikke nogen Indbildning.

Og, Venner, der er endnu et Kendetegn, som Frelseren giver os paa den sande Kristendom, det vil sige: paa dem, som have Del i den sande Frelse. „Dersom nogen holder mit Ord, skal han ikke se Døden evindeligt.“ Dersom vi virkelig høre Guds Ord, tro det, saa ville vi holde det, saa ville vi rette os efter det. Hvad? er det ikke saa, at hvis en mægtig og paalidelig Mand har givet mig Tilsagn om, at han vil give mig det og det, saa stoler jeg derpaa, og glæder mig? Nu, men har da ikke Jesus lovet mig, som tror paa ham, at jeg skal ingenlunde fortabes men have det evige Liv? Han har det — hvor kan jeg da tvivle derom! Har han ikke i sit Ord vist mig den Vej, som fører til Døden og advaret mig for den? Han har det — hvor kan jeg saa følge den? Se, Venner, det er Kendetegnet paa den sande Kristendom. Kærlighed til Jesus og Tro paa hans Ord, hvor dette er, der er Guds Aand, og hvor Guds Aand er, der er Guds Børn.

Kære Ven, er din Kristendom af den Art, saa er den sand og ingen Indbildning — og saa skal den i Sandhed frelse dig fra Døden og give dig det evige Liv: Det ske i Jesu Navn. Amen!

LUTHER OM JOH. 8:44

Livet her er ikke et Liv, men en Morder-Grube, Djævelen underlagt. Naar vi da skal leve paa Jorden, maa vi ogsaa betænke, at vi er Gæster og bor i et saadant Herberg; hvor Værten er en Skalk af en Vært, og hans Hus har malet paa Skiltet over Døren: Til Mord og til Løgn. Thi et saadant Skilt har Kristus selv hængt ham over Døren paa hans Hus, naar han siger: Han er en Morder og en Løgner. En Morder til at pine Livet ud af Legemet og en Løgner til at forføre Sjælene; det er hans Laden og Gården, paa den Maade holder han Hus, saaledes gaar det til i dette Herberg, og andet er der ikke at vente. Og hver den, der hører til hans Tyende, maa hjælpe ham dermed; men den, der er hans Gæst, maa vente sig saadant og udsætte sig derfor.

BETYDNINGEN AF AT HØRE GUDS ORD

Af Pastor Chr. Christensen, Laurens, N. Y.

Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som hører mit Ord og tror den, som sendte mig, har et evigt Liv og kommer ikke til Dom, men er gaaet over fra Døden til Livet. Joh. 5:24.

Alle vil gerne høre noget. Men naar det er Spørgsmaalet, hvad de hver især helst vil høre, som skal besvares, bliver Svarene ofte meget forskellige. Mange foretrækker Nyheder eller ogsaa noget morsomt, der kan sætte Lattermusklerne rigtig i Bevægelse. Andre vil hellere høre interessante og oplysende Foredrag eller ogsaa gode Prædikener. Men Meningerne om, hvad der forstaaes ved en god Prædiken, er ogsaa ofte meget forskellige, da nogle lægger mest Mærke til Prædikantens Veltalenhed, andre bedømmer ham mere efter hans nye interessante Tankerigdom eller Mangel derpaa, og atter andre vil helst høre noget, der særlig kan røre deres menneskelige Følelse.

Jesus, vor store Mønsterprædikant, nævner her kun eet: „Mit Ord.“

En god Prædiken maa derfor stedse lede Tilhørerne ind i Guds Ords Tekst — og ikke ud derfra. Den maa give os en dybere og klarere Forstaaelse af, hvad Jesus Kristus har sagt, og ikke lede Tankerne og Interessen saadan hen paa Præsten og hans Maade at tale paa, at Tekstens Ord glemmes.

Det er dog ikke blot dette at høre og læse hans Ord, men at modtage det i Hjertets sande Tro som **Ord fra Gud til mig**, der har den største og varigste Betydning for os. Den, der gør det, siger Jesus, har **et evigt Liv** — ikke et Liv, der kun er som „et Pust i Sivet, et Spil af Kræfter, der higen efter en Evighed,“ men et Liv, som leves nu i dagligt Samfund med ham, som er Livets evige Kilde, hvorfra alt Liv har sit Udspring, og hvoraf det daglig slukker sin Tørst, øser aandelig Kraft og Lyst til at gøre sin Gerning; thi det evige Liv maa stedse baade have noget at leve i og af, og noget at leve for, og det maa være noget, vi har faaet som en Gave fra Herren selv gennem hans levende Ord. Uden dette bliver Livet fattigt og tomt og ikke rigt og lykkeligt; men det evige Liv er rigt og virksomt, et lykkeligt Liv i uafbrudt Samfund med ham, som er den sande Lykkes eneste evige Kilde.

Har vi dette evige Liv, saa behøver vi hverken at frygte for Døden eller Dommen; thi Døden er jo allerede overvunden, da vi fik det evige Liv, og den, der har det, kommer ikke til Dom. Selv om vi skal være blandt dem, der engang „fremstilles for Kristi Domstol,“ saa er det ikke for der at gennemgaa et Forhør og derefter i spændt Forventning og Angst høre vor Domfældelse, men tværtimod fordi det der skal kundgøres for alle, at vi har det evige Liv og derfor ikke dømmes. „Den, som tror paa ham, dømmes ikke; men den, som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.“

Kære Læser! Har du nu ogsaa ret med ganske Hjerte, Sjæl og Sind fattet den udsigelig store Betydning, det har for dig at høre Guds Ord, modtage det i Troens fulde Forvisning om, at det er et guddommeligt Ord, som aldrig kan rokkes, samt bruge det flittigt som nødvendig Sjæleføde? Det er jo kun derved, du — vejledet af Sandhedens Aand — kan blive et sandt troende Menneske, blive bevaret i dette evige Livssamfund med din Gud — Faderen, Sønnen og Aanden, samt blive fri for Dødens Gru og Dommens Rædsel. Dette lægger Jesus særlig Vægt paa med sit eftertrykkelige „Sandelig, sandelig, siger jeg eder.“ Og siden trøster han sine Venner med, at naar han gaar til Faderen, vil han bede ham give os den Sandhedens Aand, som Verden ikke kender, men som vi kender, da han skal blive hos og i os evindeligt for at lære os alle Ting og minde os om alt, hvad Jesus selv har sagt os.

FRANCESCO SPIERA

„Det sidste bliver værre med dette Menneske end det første“ (Luk. 11:25).

En højt begavet Jurist og Sagfører i Citadella ved Padua, ved Navn Francesco Spiera, som tidligere savde ført et fuldstændigt verdsligt Liv og kun stræbt efter at erhverve sig Rigdomme, blev i Aaret 1542 opvakt ved at læse Luthers Skrifter. Han blev fuldkommen overbevist ikke blot om den papistiske Kirkes Misbrug og Vildfarelser, men ogsaa om Forsoningen i Jesu Kristi Død og Retfærdiggørelsen af Troen. Men han har rigtignok senere tilstaaet, at han kun hyldede denne evangeliske Frihed for at kunne synde desto lettere, og at han gjorde sig skyldig i store Misgerninger efter sin Opvækkelse; han havde altsaa Troen uden sand Omvendelse. Ikke desto mindre vidnede han med stor Veltalenhed for Byens Indbyggere om Guds Naade i Kristus, saa at han fyldte hele Staden med nyt Liv. Anklaget af den katolske Præstestand blev han indstævnet for den pavelige Legat i Venedig. Ved Trusler om haarde Straffe og ved Løfter om Tilgivelse lod han sig bevæge til at erklære sig villig at tilbagekalde alle sine tidligere Udtalelser mod den romerske Kirke; han gik ind paa alt, skønt han følte, at han stod ved Afgrundens Rand. Paa Hjemvejen blev Aandens Advarsler endnu mere indtrængende; „Spiera, Spiera, gør det ikke!“ saaledes lød det stadigt for ham. Hans Venner fraraadede ham det Skridt, han stod i Begreb med at gøre, men intet holdt ham mere tilbage. I Kirken i Citadella oplæste han for en stor Forsamling Afsværgelsesformularen og tilbagekaldte ethvert Ord, han forhen havde udtalt mod den romerske Kirke. Umiddelbart derefter mente han, at han derved havde begaaet Synd imod den Helligaand. Den skrækkeligste Samvittighedsangst, Bevidstheden om evig Fortabelse betog ham; snart følte han Had til Gud, snart Bedrøvelse over sin egen elendige Tilstand. Hans legemlige Kræfter sank sammen, en uudslukkelig Tørst pinte ham, medens han tilsyneladende var i Besiddelse af alle sine aandelige Evner. Lægerne kunde ikke hjælpe ham; hans tidligere evangeliske Venner formaaede intet hverken ved Formaning, Trøstetaler eller Forbøn. Forskellige Gange vilde han lægge Haand paa sig selv. Til sidst gik Fortvivnelsen over til Vanvid, og i denne Tilstand gik han bort (1548) uden at have fundet Fred.

Af et Menighedsblad. En Smed et Sted var altid paa Nakken af dem, der bekendte sig at være Kristne og virkede i Kirkens Tjeneste. Ingen Anledning til at paatale disses Fejl i Folks Paahør gik forbi. Enhvert Rygte om Fejltrin benyttede han til at bagtale og saare dem, og med slibrige Historier opvartede han ofte sin Tilhørere, særlig naar der var Menighedsfolk indenfor Hørevidde. En Dag gottede han sig ved at faa en gammel troende Kristen som Gæst. Han serverede ham tykt og tyndt af sit onde Forraad og den gamle holdt taalmodig ud ved Sladderen en Tid. Saa fik han sin Anledning, og spurgte Smeden: „Har du nogensinde hørt Fortællingen om den rige Mand og Lazarus?“ Ja, det havde han da. „Husker du hvad Hundene gjorde ved Lazarus der udenfor Porten?“ „Ja, de slikkede hans Saar — hvad vil du med det?“ „Det skal jeg sige dig. Du minder mig om disse Hunde, der altid slikkede Saar. Altid lægger du Mærke til de Kristnes Fejl. Men du er værre end Hundene, du gør det ikke for at læge, men for at dræbe deres gode Navn og Rygte.“

Den, der beder: Ske din Vilje! han beder om sin egen Lykke.—Olfert Ricard.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Af de statistiske Rapporter fra Menighederne har vi modtaget omtrent Halvdelen ved denne Tid, — og nu er det 1. Marts i Morgen. Maa vi bede om de øvrige snarest, saa vi kan komme ilag med Tabuleringen. Venligst P.C.J.

Avoca, Iowa. En særlig glædelig Daabsgudstjeneste blev afholdt her i vor Kirke d. 11. Febr. Eftermiddag, idet Pastor Thorvald Hansen døbte seks Voksne og fire Børn. Af een Familie var der endda tre Generationer repræsenterede. Den følgende Søndag Formiddag konfirmeredes en Klasse af Voksne.

Boomer, Iowa. Mr. Christian Nielsens Død og Begravelse var omtalt i sidste Nummer. En anden af de tidligere Menighedsbørn, Mr. Chris K. Christensen, afgik ved Døden d. 31. Jan. som Følge af Hjertelidelse. Han blev født her d. 19. Maj 1888 og er døbt og konfirmeret i St. Pauli Kirke, som han har tilhørt hele sit Liv. Han var med i Verdenskrig I og blev gift med Lydia Jacobsen i 1923, der tillige med deres to Adoptivbørn, samt en Broder, Charles C., og tre Søstre, overlever ham.

Brev fra Ethiopien. Pastor P. Nyholm modtog forleden Brev fra Dr. og Mrs. Robert Thompson, der fra hans tidligere Menighed i Dickson, Alberta, udrejste for et Par Aar siden til Ethiopien. Dr. Thompson meddeler, at de har faaet en særlig stor Anledning til Tjeneste derovre. Han er Lærer i selve Kejserens egen Skole, der ligger 6 Mil fra Hovedstaden Addis Ababa, oppe over en dejlig bjergbekranset Dal. Der er ca. 70 unge Elever, som bor der paa Anstalten, og de kommer fra alle Egne i Landet. De fleste er af kongelig og adelig Herkomst og særlig udvalgt efter Evne til at lære. Mange bærer Mærker af Krigens frygtelige Hærgning, men nu uddannes de til fremtidige Ledere i Landet. Mrs. Thompson forestaar dette Hjem og der gives mange Anledninger til at aflægge et Vidnesbyrd om Fredsfyrsten og Frelseren Jesus Kristus. Kejseren besøger Skolen temmelig ofte, og man opfordres til at huske ham i Forbøn.

Graettinger, Iowa. St. Pauli Mgh. havde et godt og glæ-

deligt Aarsmøde midt i Januar. Omkring 40 Stemmeberetigede var tilstede. Pastor Fred Jacobsens Rapport viste at der nu var 504 Sjæle, deraf var 293 konfirmerede og interesserede i Menigheden. Kassebeholdningen viste et Overskud paa over \$1800. Præsten fik Lønshøjelse fra \$1500 til \$1800 for Aaret samt \$300 Bonus for sidste Aar. En af deres tidligere Præster fra de tørre Aar, da det var Smalhans i Kassen, Pastor James P. Christensen, nu Missionspræst i Petaluma, Calif., blev erindret med en Gave paa \$200. Et senere Brev fra ham udtrykker hans store Forbavselse over og Taknemmelighed for dette Bevis paa kristeligt Sindelag. — En Begivenhed, man længe vil huske, var da deres fhv. Præst Pastor Verner Carlsen d. 10. Jan. for en stor Forsamling fortalte om hans underlige Frelse fra Døden, da hans Skib „Gambier Bay“, hvis første og sidste Chaplain han var, blev bombarderet i 20 frygtelige Minutter af japanske Krigsskibe ved Philippinerne d. 25. Okt. og blev ramt 30 Gange før det sank. En af de første Granater traf Maskinrummet og sagtnede Farten, saa det ikke kunde følge med de andre. Mange saarede gik ned med Skibet. Som før meddelt svømmede Pastor Carlsen tiligemed 700 andre af Besætningen om paa Havet ved Rafts et Par Dage før de blev opdaget og reddet. Da Forsamlingen efter Foredraget sang „Jesus, Savior, Pilot Me“ havde Sangen ny Mening. — Der er nu 73 Stjerner paa Kirkens Service Flag; ingen dræbt saavidt, trods mange har været med i Ilden. Een, Albert Bisgard, er saaret og var paa et Hospital i Paris. Flere har været hjemme paa Besøg.

Menighedssøstre antages for kortere eller længere Tid i flere af vore større Menigheder. Saaledes har Vor Frelsens i Audubon, Ia., erholdt Mrs. Pastorinde Othilia Hauges Tjeneste fra Juni at regne. For Tiden er hun Lærerinde i Holliday, N. D. Og Immanuels Mgh., Racine, Wis., har haft Mrs. Pearl Jensen i sin Tjeneste siden Nytaar.

Pastor J. M. Girtz fra Albert Lea, Minn., var Hovedtaler sidste Søndag ved den lutherske Konferences Søndagsskoleinstituts Afslutningsmøde i Racine, Wis.

Rolfe og Callender, Iowa, der i mange Aar har haft Præst sammen, har nu besluttet at faa hver sin, da de 40 Mils Distance mellem Kirkerne er ret besværlig og kostbar at befære. Pastor Emery Petersen bliver i Rolfe, hvor han har været bosat saavidt, og Mgh. i Callender har købt et Hus til Præstebolig og kalder Præst.

Et nyt Alderdomshjem er under Plan indenfor vort Samfund, idet en Forening med det Formaal er dannet i Hutchinson, Minn. og man har allerede købt Ejendom med Plads til 11 Gæster. Man haaber at kunne aabne det hen ad Foraaret.

Miss Helen Danielsen, der virker som Missionær i Colombia, Sydamerika, og tilhører Immanuels Mgh. i Racine, Wis., ventes hjem paa Ferie en Gang i April. Hun har været dernede i fem Aar.

Af „Lutheran Brotherhoods“, eller paa jævnt Dansk, Mandeforeninger, er der 44 i vore Menigheder, ifølge vor Statistik sidste Aar. Forbundets Formand, Dr. R. O. Skar, Cedar Falls, oplyser i en Artikel sidste Uge, at 25 af disse har tilsluttet det nationale Forbund i vort Samfund, et Maal man havde haft de sidste Par Aar. Forbundet har flere Opgaver at financere, saaledes særlig Udgivelsen af Kvartalheftet „My Church“, hvorefter Pastor Siersbeck for Tiden er Redaktør og hvortil man har forpligtiget sig med \$200 aarligt. Forbundet interesserer sig ogsaa for Drenges Spejderkorps og Anskaffelse af Legegrundapparater ved vore Børnehjem. Man har spurgt Børnene paa de tre Hjem: Hvad vil I nu helst have? Svaret fra dem var-

ierer, men først paa Listen har de alle sat en „Merry-go-round“ — og der er næppe nogen saa gammel uden han husker et Barndomsønske om at køre paa Karussel. Saa Samfundets Smaa faar sikkert det Ønske opfyldt. Andre Ting er Vippebræt, Gynger, Crouquet Sæt, Bolde, Ping-Pong, saa Forbundet har rig Anledning til at spille Santa i Sommer. Iøvrigt, forstaar vi, at Gaver fra ikke-Medlemmer, selv Damer, forsaas ikke, men modtages med Tak af Forbundets Kasserer Wm. Von Stocken, 3316 — 41st Ave., Minneapolis, Minn.

Danske Salmebøger tilbydes. Pastor H. M. Hansen, Rte. 1, Del Rey, Calif., oplyser, at man derude har følgende Salmebøger, som kan erholdes mod at Forsendelsesomkostninger betales: 9 Roskilde Konvent, uden Tekstrækkerne men i god Stand, ogsaa 12 af samme Udgave, men med Tekstrækkerne og i mindre god Stand.

(Vi har ogsaa nogle Eksemplarer af samme her paa Kontoret om flere ønskes. Red.)

Den Katolske Kirke skyder sig frem i Tidens Rampelys paa alle Omraader, men bliver ogsaa mere Genstand for Kritik paa Grund af dens indskrænkede, selvophøjende Forhold til andre Kristne. Ikke blot i den protestantiske Kirkepresse findes gentagne Angreb paa dens politiske Indblanding allevegne og dens Intolerance i kirkelige Sager, men ogsaa i den seculære Presse fremkommer flere Indsigelser end før Krigen, særlig for dens Leflen med Diktatormagterne da de var mægtige. Vi bringer i dette Nummer en længere Artikel, ansporet ogsaa af flere Læsere, som har ønsket den Sag frem. Det skal ikke undre os, om et Opgør med det overmodige Pavedømme fra de liberale Magters Side ikke følger i Krigens Fodspor, og at de mere evangelisk-demokratiske Elementer indenfor den katolske Kirke faar et større Ord at sige i dens Politik.

Staplehurst, Nebr. En af de ældste Danskere her, Nels Dahl, 81 Aar, afgik ved Døden d. 20. Febr. Han er født i Danmark og har boet her ved Byen i 61 Aar. Begravelsen fandt Sted fra den danske Kirke d. 22. Febr. Afdødes Hustru, fem Døtre og tre Sønner overlever ham.

Luck, Wis. Begge Mghr. forenede sig i at indbyde Pastor emer. C. C. Mengers og Hustru samt deres Børn, Pastor Ethan Mengers, Northfield, og Mrs. Pastor L. C. Hansen, Dannebrog, Nebr., og Familier til at holde deres Guldbryllopsfest her den 1. Marts. Festen begynder Kl. 2:30 i Bykirkens Forsamlingssal. — Pastor Doliver Thogersen og Familie afrejste fra Cushing til Portland, Maine, for at optage deres nye Kald der. — Mandsforeningen, der blev dannet sidste April, tæller nu 41 Medlemmer, flere af hvilke ikke tilhører Menighederne. Pastor Leo M. Andersen meddelte i sin Indberetning, at han i Aarets Løb havde døbt 24 Personer, hvoraf de 12 var voksne, og 31 voksne Medlemmer var optaget i Menigheden. Angaaende Kirkebesøg skriver han: Formiddagsgudstjeneste afholdes hver Søndag. Besøget har været godt i Forhold til Medlemsantallet og er steget en Del. Der er dog Plads for flere omend ekstra Stole maa benyttes af og til. Det er den regulære Gudstjeneste om Morgenen der vejer. Aftenmøder synes ikke at falde i Tidens Smag. Vore Forsøg aabenbarer, at mange bryder sig ikke om mere end een Gudstjeneste paa Søndagen, nogle endda for mindre. Vi følger, at dersom ikke Folk vil komme under Paavirkning af Guds Ord een Gang hver Uge, saa er der ikke meget der kan gøres for dem. (Til denne Udtalelse kunne vi have Lyst til at bemærke, at den rammer Sandheden. Tillige maa vi spørge: Er det nu Ret at holde mere end een Gudstjeneste under nuværende Indskrænkning af Lys, Køregas og Brændsel, især hvor det er væsentligt den samme trofaste Flok der møder op begge Gange?

Der maa skelnes mellem at gaa til Kirke af Trang for Ordets Næring og af Pligtfølelse mod Præsten eller en Sædvane fra førhen. Naturligvis maa lokale Forhold tages i Betragtning.—Red.)

Fra Skolen. Fem teologiske Studenter er alt, der frekventerer vort Seminarium Resten af dette Skoleaar. De er: Senior: H. Milton Petersen fra Falmouth, Me.; andet Aars: Oscar Johnson fra Ord, Nebr., og William Hanson fra Chicago; og Begyndere: Stanley Carlsen fra Blair, og Lloyd Neve fra Sleepy Eye, Minn.

I Stedet for een Hovedredaktør for Skolebladet „Hermes“, har man nu valgt to Redaktører, nemlig John W. Nielsen og Dolores Jensen, begge fra Albert Lea. De har en Del journalistisk Øvelse fra deres hjemlige Højskoleblad. En af de to nyankomne Elever paa Dana er Jens P. Madsen, som minder en Del om gamle Dage, da Emigranter ofte udgjorde en stor Part af Vintereleverne. Han kom nemlig fra Grønland sidste December, hvor han havde tjent i den danske Handelsmarine og har endnu ikke tilegnet sig Engelsk ret godt. Men da der tales udelukkende Engelsk paa Skolen, lærer han det forholdsvis hurtigt. Som Bevis citerer vi lidt af en Lovtale han skrev om Livet paa Dana, optaget i „Hermes“: „The teachers work so fine with the students and try to help them to get so much out of their time in the college—help all young people, men and women, to be Christian and help them to be good for their country and relatives.“ Det viser hvor godt et Indtryk en Nykommer endnu faar ved at frekventere vor Skole.

Blair, Nebr. Sidste Onsdag og Torsdag oplevede vi her i Omegnen en rigtig Snestorm, idet der faldt en Fod dyb Sne og maalte en Tomme Væde. Heldigt at vi havde det store Stævne og Ordinationen Ugen før. Blair laa lige i Centrum af Stormen og al Vejtrafik standsede, selv de store Overland Trucks maatte lægge op. Heldigvis var Kulden mild og næste Dag kom Solen frem og frydede sig ved at se os bitte Skabninger hernede vælte i Sneen. Vi har ellers ikke set den i lang Tid, men nu faldt Dækket og Sneen fik hurtig Rejsepas ad Floden til. Dog var den velkommen for Agrene, og Farmerne begynder at kigge paa Maskineriet der over Gaden fra vort Kontor. Det maa være Foraars-tegn. . . Men ak, vore unge og kraftigste Landmænd maa drage i Ledingsfærd; de gamle og svage bliver ene hjemme om Arbejdet; nogle græmmer sig til en for tidlig Grav. Ogsaa herfra er der nogle med paa den blodige lille Ø derovre ved Japan.

Minden, Nebr. Pastor og Mrs. Alfred V. Andersen afrejste d. 25. Jan. paa en Tur til Los Angeles, Calif., for at besøge deres Søn Vernon, der var kommen hjem fra Flaadetjeneste i Syd Pacific som en meget syg Mand og var i et Hospital derude. Han er dog i Bedring. Medens de var derude besøgte Pastor Andersens flere gamle Bekendte og Venner. Frederiksborg Mgh. har solgt deres gamle Præstebolig og købt et moderne Hus i Upland at sætte i dets Sted. Imens Omflytningen foregaar maa Pastor Andersens bo i lejet Bolig, forstaar vi.

Curtis, Nebr. Pastor A. Hofgaard, Forstander for Bethania Alderdomshjem i Minden, betjener den lille Menighed ved Curtis en Gang eller to om Maaneden. Den 10. Jan. blev han kaldt derud at tage Mrs. Chris L. Jensen til Alters, da hun var meget syg. Hun døde saa d. 12te og blev begravet d. 15. Jan. Født i Omme, Danmark, 1876 kom hun et Par Aar efter med sine Forældre til Howard Co., Nebr., og ni Aar efter flyttede de til Lincoln, Co. I 1893 blev hun gift med Mr. Jensen, med hvem hun havde 11 Børn, hvoraf 8 er ilive. Tre bor i Curtis. Hendes Pigenavn var Christine Jepsen.

Korrespondancer

FRA FERNDAL, CALIF. (13. Febr.)

Jeg vil prøve paa at fortælle nogle faa Nyheder fra Ferndale, vor vestligste Menighed i U. S. Vi har haft en Mængde Regn i den senere Tid og Farmerne kan ikke gøre meget Arbejde ude. En Del Marker staar under Vand. El River, der løber her gennem Dalen, gaar undertiden over sine Bredder og da kan den anrette voldsom Ødelæggelse. Sommetider tager den Land fra een Mand og flytter det over til en anden. Man har forsøgt i mange Aar at faa Bøjningerne taget af dens Leje, men det synes ikke at lykkes; den løber som den vil.

Den 3. Dec. fejrede Mr. og Mrs. P. H. Bansen deres Sølvbryllup. De havde aabent Hus den Dag og mange Venner kom for at lykønske dem. Blandt de mange Gaver var der ogsaa een fra deres ældste Søn, Lt. Norman Bansen, som er i Indien. Den forestillede en indisk Fløjtespiller udskåret i Elfenben. Det var et fint Stykke Arbejde og Kunstneren havde gengivet de mindste Enkeltheder.

Søndagen efter var der Æresfest i Kirken for dem, og et Brev fra Norman, som kom for sent til Festdagen i Hjemmet, blev oplæst. Mrs. Bansen, der er Lærerinde i vor Søndagsskole, overrakte en Glasskaal som en lille Paaskønnelse fra Børnene.

Vor Præst, Pastor P. C. Paulsen, har været syg af Influenza. For en Tid saa det ikke saa godt ud, men med Guds Hjælp er han nu kommen vel over det. De Søndage, han ikke kunde prædike, besørgetes Gudstjenesten af Dr. Paul Borup fra Eureka.

Vor Ungdomsforening er bleven lille, den ene unge Mand efter den anden forsvinder for at gaa i Landets Tjeneste. Vi haaber at denne skrækelige Krig snart maa faa en Ende og vore Unge maa komme karske hjem igen. Vi har to Guldstjerner paa vort Service Flag. Den ene er for Kenneth Rasmussen, som har været savnet siden Midway Island Kampen og antages nu at være død. Den anden er for Martin Larsen, der som før omtalt, blev dræbt ved et Ulykkestilfælde i Lockheed Fabrikken i Los Angeles.

Vore Damer har meget travlt i denne Tid med at sy og lappe Tøj, som skal sendes til Danmark saa snart Forbindelsen kan oprettes. Der skænkes mange gode Ting, ogsaa fra Folk, som ellers ikke er kirkelig interesserede, men som dog indser Nødvendigheden af dette Arbejde.

Med Hilsen til Redaktøren og Bladets Læsere.

F. P. Nielsen, Korr.

FRA TRUFANT, MICH.

Begrundet paa Sygdom har jeg i lang Tid været ude af Stand til at sende Nyheder fra St. Thomas Menighed. Vi har en vedholdende Kulde og temmelig megen Sne. Ikke saa faa af Menighedens Medlemmer har været syge, særlig af Forkølelse. Mr. Oscar Hansen blev Torsdag Morgen, 11. Jan., meget slemt forbrændt ved en Petroleums Eksplosion. Han har siden været sengeliggende. En Sygeplejerske kommer hver Dag at forbinde hans Saar. Han er een af Menighedens mest værdifulde Arbejdere, sang i Sangkoret og tjente som Mgh's Kasserer. Han og Hustru har hvert Aar forskønnet Kirken med Blomster. Vi haaber han snart maa blive rask og tage sin sædvanlige Plads i Kirken igen.

Kvindeforeningen Tabithas Aarsmøde holdtes forleden i Mrs. Alton Hansens Hjem. Mrs. Pastor Petersen blev valgt til Sekretær og Mrs. Peter Petersen til Kasserer. Menighe-

dens Aarsmøde holdtes d. 30. Januar. De fleste af Bestyrelsen genvalgtes.

Den 23. Jan. var Præsterne af vort Samfund her paa Egnen indbudt af Pastor C. Stub og Hustru til et Velkomstmøde i deres Hjem særlig for Pastor H. N. Hansen og Hustru i Greenville.

Pastor Petersen har begyndt en Indsamling til nye Salmebøger for Kirken. En Sum, næsten stor nok til at betale for Bøgerne, er allerede indkommen.

En Bibeluge afholdes i St. Thomas Kirke fra og med 25. Febr. til 1. Marts, hver Eftermiddag Kl. 2:30. En Lærer fra Lutheran Bible Institute, Minneapolis, er indbudt til at lede Møderne. Kom saa mange som kan og deltag i disse Møder, og bed om at Guds Ords Forkyndelse maa bære Frugt til evigt Liv og daglig Fremgang af Guds Rige i Menigheden.

Kvindeforeningen har en Indsamling i Gang til nye Gulvtæpper i Kirken. Nogle har talt om at Alteret trænger til ny Beklædning, maaske ogsaa denne Fornyse kan opnaas.

J. M. Lundsberg, Korr.

TIL MINDE OM MRS. PETER SØRENSEN, BOSTON, MASS.

Af C. Nybo, Chicago

Jeg vilde saa gerne flette en lille Mindekrans for afdøde Mrs. Peter Sørensen, Boston, Mass. Men da det nu er 25 Aar siden jeg rejste fra Boston og Hukommelsen er mindre god, saa har det sine Vanskeligheder. Dog kan jeg ikke lade være at gøre et Forsøg.

Jeg har jo i disse 25 Aar aflagt nogle Besøg i Boston og boede saa altid hos Sørensens. Der var et velsignet Hjem, hvor det var godt at være. Hvor var Mrs. Sørensen omhyggelig for at gøre alt saa godt som muligt i sit Hjem. Hun var ikke saa stærk, men skaanede aldrig sig selv, naar det gjaldt Hjemmets Hygge.

Mrs. Sørensen var en ærlig Kristen. Hun tog det ikke let med sin Kristendom. Det var Alvor for hende, og netop fordi hun stillede store Fordringer til sig selv, kunde hun ofte blive anfægtet, naar hun ikke syntes at hendes Liv svarede til disse store Fordringer. Det var altid let at faa en god Samtale med hende, da hun var en opvakt og begavet Kvinde, med rige aandelige Erfaringer, som det var værd at lytte til.

Hendes Mand skriver i et Brev til mig: „Det er dejlige Minder hun efterlod sig, som vi aldrig glemmer. Hun smilede til os, som stod grædende omkring hendes Leje, og sagde, 'Græd ikke, vi maa alle gennem Dødens Port.' Og da hun knap kunde tale, begyndte hun at fremsige nogle Skriftsteder, 'Se hvor stor en Kærlighed Faderen har bevist os, at vi skulle kaldes Guds Børn', og 'Frygt ikke, thi jeg har genløst dig og kaldet dig ved dit Navn. Du er min.'“

Sørensen skriver videre: „Esther og jeg føler som om vor kære lille Mor er kun gaaet bort for en lille Tid. Hun hviler nu ude paa Forest Hills, og naar Sommeren kommer, saa vil Esther og jeg ofte tage ud til hendes Hvilested. Vi havde en dejlig Sorggegudstjeneste i Kirken.“

Anm. En Skrivelse om Mrs. Sørensens Død og Begravelse fandtes i sidste Nummer. —Red.

Fordi man er ked af Livet, derfor er man ingenlunde forberedt til at dø, lige saa lidt som en Student er forberedt til sin Eksamen, fordi han er grundig ked af sine Studiebøger og Kollegiehefter.

—Olfert Ricard.

Tænkt og skrevet

ANGREB PAA KATOLSK OPFØRSEL

En af vore Læsere, Mrs. Julius Olsen, Belmont, Ia., sendte os et Par Udklip af Luth. Herald, Den Norsk Luth. Kirkes Organ, som hun ønskede vi vilde oversætte og optage. Her er nogle Uddrag af den ene skrevet af Fred Sommars, Bagley, Minn., der har til Overskrift „Needed—another Luther!“

Satan bruger stadig mange Forklædninger for at fremme sit fule Værk. Værst er de med religiøst Tilsnit, falske Profeter i Faareklæder. Saaledes havde et ledende Magazin fornylig en særlig rosende Omtale af en „Broadway hit“, et Teaterstykke, der fremstillede en protestantisk Missionær, som fatter Kærlighed til en falden Kvinde og begaar Selvmord, medens katolske Prælater og Kirker faar en særlig glimrende Lovprisning i samme Nummer.

Den Romerske Kirke er den samme i Dag som i Luthers Tid. Hvor den har Magten, som i Italien, Spanien, Portugal, knuses al Opposition paa den samme hensynsløse og fanatiske Maade som da. I Amerika er Katolikkerne i Mindretal, men deres Præsteskab er bag et Program, der har som Maal at underlægge Landet Pavens Herredømme. Og det tragiske er, at det lykkes dem at holde nede ethvert større Forsøg paa at modgaa deres Propaganda. Der er en underlig „Dødhed“ og mysteriøs Tavshed blandt Lutheranerne — og det meste af Protestantismen — overfor disse Manøvrer. Kun faa Blade tør optage noget, der er kritisk angribende paa den Katolske Kirke, medens denne breder sin Propaganda i ethvert større Blad, dertil i de mangfoldige Dagblade, som ejes af katolske Kirkefolk, og de mange Films med katolsk Islet — fornylig een, der hævdede den afguderiske Mariedyrkelse til Skyerne. I den politiske Verden er nogle af de stærkeste „Bosses“ og „Machines“ Løbeknægter for Vatikanet, ligesaa fremragende Ledere i Arbejderforeningerne. Paven kaldes fremdeles „Holy Father“, et Navn, der tilhører Gud alene, og han mener sig at være eneste retmæssige Talerør for Kristus paa Jorden. Det er ogsaa klart bevist, at Vatikanet støttede af hele sit Hjerte de brutale Diktatorer, der foraarsagede denne forfærdelige Krig. Og de katolske Chaplains vil gerne lovprises af Soldaterne som „the real guys“, som beder for hele Regimentet, der skal i Slag.

Fornylig bragte „Times“ Magasinet en Artikel om „Catholics on Soapboxes“ en ny Slags Evangelisme for at vinde Proselytter. Alt dette gaar for sig under Banneret „Tolerance.“ Erkebiskop Spellman havde nylig en Artikel i et ledende Blad om „Bigotry is Un-American“ og besværede sig over Snæversynethed og Intolerance hos Folk — overfor den katolske Kirke naturligvis. Men denne Artikel vil være mere passende i Sydamerika, hvor Protestantiske Missionærer hindres aabenlyst.

For at vise at der ogsaa fra andre Sider rettes Angreb, læs følgende Artikel.

Vatikanet og Demokrati

Det er ikke ofte vi ser i Dagspressen et Angreb paa Pavekirken. Men 1. Febr. kom en kendt Journalist, Edgar Ansel Mower, med en Artikel om ovenstaaende Emne, som er mere end kirkelig Antipati. Den berører en alvorlig Sag for os alle. Vi oversætter:

I sit Julebudskab sidste Aar citerede Pave Pius XII af sin Forgænger Pave Leo XIII's Encyclical „Libertas“ følgende: „Det er ikke forbudt at foretrække populære Regeringsformer . . . dersom de i sig selv (per se) er i Stand

til at fremme Borgernes Vel“ . . . og saa fortsætter han med at drøfte Demokratiets Natur. Dette Budskab blev hilst som Pavens Hyldest af Demokratiets Sag. Er det nu?

Fornylig i denne Spalte antydede denne Skribent at „for mange“ synes det, at Vatikanet er i Sympati med Klerke-Fascismen og fejlede at støtte Demokratiet som den højeste Type af menneskelig Styre. Dette fremkaldte et høfligt Gensvar fra Pater Charles T. Conroy, S. J. af Westbadan College, Ind. Denne skrev: „Sandheden er, at Vatikanet er ikke særlig interesseret i nogen Regeringsform som saadan . . . Det er muligt for en Regering at være et velgørende Kongedømme, ja endog et velgørende Diktatur . . . Vatikanet er ikke saa meget interesseret i den Form, hvori en Regering besidder sin Magt, men det er højst interesseret i den Maade, hvorpaa den udøver sin Magt.“ Og saa viste han mig et Antal Uddrag i henhørende Pavedekreter.

Som en forhenværende Korrespondent for Mandsstyrken i Rom var jeg glad ved at opfriske mit Kendskab til disse Tekster. Efter at have læst dem er jeg fremdeles fyldt med Undren, da jeg personligt var Vidne til flere Tilfælde, i hvilke det katolske Hierarki syntes at tage et positivt profascist Stade. I Italien saa jeg hvorledes min Bekendt, Achille Ratto, som Pave Pius understøttede Fascismen imod det liberale italienske Monarki, undertrykt det katolske demokratiske Folkeparti for at behage Mussolini, og modtog som Gengæld et Concordat, der tillod Genoprettelse af Pavedømmets verdslige Magt, samt en betydelig Sum Penge i Tilgift. Den pavelige Fordømmelse af Fascismen kom først nogle Aar senere.

I Berlin i 1932 og 1933 betragtede jeg med Forfærdelse, hvorledes det demokratiske Katolske Centrumsparti langsomt dæmpede dets Modstand mod Nazisterne, og Monsignor Kaas, dets Leder, lempeligt gav efter for Argumenter fra Rom, indtil det endte med Underkastelse for Hitler, og dermed aabnedes Døren for Tyskernes Angreb paa Menneskeheden.

I 1936 i Spanien talte jeg med Medlemmer af det spanske Præsteskab, der omtalte med Harmes det Pres de var under „fra oven“, til at støtte den fascistiske Oprører Francisco Franco. Og igen i Frankrig, i 1940, var Understøttelsen af de anti-republikanske Kræfter fra en stor Del af det katolske Hierarki ikke blot aabenbar men anerkendt.

Disse Tilfælde, maa jeg sige, var alt for systematiske til at være blot Tilfældigheder. Vatikanet understøttede Fascismen imod Demokratiet.

Jeg opfatter Pater Camroys Forklaring at mene, at hans Kirke vil understøtte hvilken som helst Regering, der tillader den Katolske Kirke fri Religionsøvelse og respekterer hvad Kirken kalder naturlig Ret og kristen Opførsel. Men i de anførte Tilfælde var Vatikanet ikke blot interesseret i den Maade hvorpaa Magten udøvedes, men Kirken gik ud af sin Vej for at hjælpe til Magten de Folk, der vilde udføre den mere i Overeensstemmelse med romersk katolske Synspunkter — selv om dette betød Understøttelse af Fascismen.

Endvidere, forekommer det en udenforstaaende Tilskuer, at naturlige Rettigheder, som de defineres af den Katolske Kirke, indbefatter ikke Ret til Selvstyre, d.v.s. Majoritetsregimente. Det synes, at i romersk katolsk Livsanskuelse vil Omstyrtning af et Demokrati, særligt dersom dette ikke er for venlig stemt mod den katolske Kirke — ikke nødvendigvis være Synd.

Endelig, paa visse Steder, hvor fascistiske Regimer er kommen til Magten ved Romerkirkens Hjælp, har disse undertrykt Tale- og Pressefrihed og har begrænset Religionsfriheden.

Her staar Argumentets Crux. For den demokratiske

Tankegang er Fornægtelse af Demokrati, Undertrykkelse af Talefrihed, den frie Presse og religiøs Tolerance ikke blot legal men moralsk Forbrydelse. De, som deler dette Syn, kan ikke rigtig indse hvorledes et Menneske kan være en trofast Opholder af Demokratiet, undtagen det vil under alle Omstændigheder forbande Tyranni og Intolerance, ligesom meget hvor velgørende saadant er.

Skal denne Verden — efter Pave Pius's Udtalelse i Favør af Demokrati at dømme — nu tro at Romerkirken har modificeret sit forrige Standpunkt? Dette vilde sandelig være en god Nyhed.

Men liberale ikke-Katolikkens Mulighed for at samvirke oprigtigt med liberale Katolikker vil i sidste Instans bero paa disse sidstes Svar paa to andre Spørgsmaal:

Vil de amerikanske Katolikker, dersom de blev Majoritet i Landet, tillade os, de afvigende Minoriteter, den samme Frihedsudfoldelse, som den katolske Minoritet nyder nu?

Vil de modstaa med deres Liv ethvert Forsøg paa at undertrykke vort amerikanske Demokrati, hvilket mener Majoritetsregering ved demokratisk Fremgangsmaade, — idet vi nu har set, at det italienske Populærparti og det tyske Centrumsparti ikke gjorde det?

Redelige Svar vilde afklare enhver vrang Ængstelse angående Vatikanets Forhold til Demokrati.

— — —

Senere — d. 12. Febr. — kom Mr. Mowrer med en anden Artikel. Han havde, som ventet, faaet Svar fra katolske Forsvarere her i Landet, og han gendriver som følger:

Ted O. Thackrey, Redaktør af New York Post, mener at det er en Fornærmelse at spørge amerikanske Katolikker disse Spørgsmaal som jeg i det foregaaende har fremsat. Han kalder mine Spørgsmaal „stupide“, mine Synspunkter „afskyelige“, „intolerante“, „Hitleriske“ og „Klu Klux Klaniske“. Flere fremragende Katolikker, Prof. Francis E. McMahon paa Chicago Universitet og Dr. Edward F. Barrett, jr., af Canisius College, Buffalo, fulgte Mr. Thackrey i Pressen. Dog har Snese af ikke-Katolikker og nogle Katolikker skrevet Breve til mig, der giver mig Medhold.

Det synes at blive min Pligt at sige noget, saa her er det. Jeg tror at den Romerske Hierarkis Indstilling lettede Adgang for Mænd som Mussolini, Hitler, Franco og Petain at komme til Magten. Det er ingen Gendrivelse af dette, at paavise at Kirken senere fordømte Mussolini og Hitler Regimerne da de begyndte at angribe den Katolske Kirke. Da Hitlers Nazister ranede det katolske Østerrig, velsignede Cardinal Innitzer i Wien og de andre af Landets Biskopper aabenlyst Nazisterne og mente at en ny Era i „religiøs Kultur“ var aabnet.

Pave Pius XI lykønskede gentagne Gange Franco i 1939 for hans „herlige katolske Sejr“ (se Wm. Thomas Walsh, 9. Feb. Udgaven af det katolske Ugeblad „New Commonwealth“). — Beviser er rigelige.

Alligevel tror jeg ikke, at Vatikanet er virkelig fascistisk; jeg tror det er helhjertet pro-katolsk, rede til at favorisere hvilken som helst Regering, der vil favorisere den Katolske Kike fremfor enhver anden Regering, der er mindre i Favør af den. Derfor kan Vatikanet foretrække Demokrati fremfor noget andet. Men naar den gør det, er det ikke nødvendigvis af samme Aarsager, som ikke-katolske Frihedsvenner gør det. Mr. Walsh skriver: „Ingen virkelig Katolik var nogen Tid ‚fremfor alt‘ en Liberalist, ikke engang i den Forstand Liberalisme er antagelig i Kirken.“ — I hvilken Forstand mon?

Sande demokratiske Frihedsvenner er imidlertid „fremfor alt“ liberale. Deres Standpunkt var smukt udtalt af afdøde Al Smith (en Katolik), da han var Kandidat for Presidentembedet i 1928. Han sagde: „Jeg anerkender in-

gen Magt i nogen kirkelig Institution, der har Ret til at gribe ind i de forenede Staters Grundlovs Funktion i dens Gennemførelse af Landets Love.“

Jeg spurgte ikke hvorvidt de amerikanske Katolikker vilde give deres Liv for Landets Forsvar imod andre Lande. Det vil de sandsynligvis og med Ære. Dog det katolske Tidsskrift „America“ skrev d. 17. Maj 1941: „I Dag opfordres Amerikas Katolikker til at ofre deres Blod for den verdslige Civilisation, som de saa heroisk har frasagt sig i 400 Aar. Denne Civilisation kaldes nu Demokrati, og der foreslaas at vi igen sender Yankierne til Europa for at forsvare den. Er den i Virkeligheden værd at forsvare?“

Hvordan vil amerikanske Katolikker i Virkeligheden føle overfor at forsvare amerikansk Demokrati mod Angreb indefra? Positivt som Al Smith eller skeptisk som det katolske Blad „America“?

Saa til Slut dette: Dr. Barrett paapeger, at „i Irland beskytter en overvejende katolsk Majoritet en protestantisk Minoritet med konstitutionel Sikkerhed.“ — De katolske Flertal i Spanien, Portugal, Peru og Brasilien synes mindre tolerante. I sin Bog „The State and the Church“ (S. 38) siger Monsignor John A. Ryan, at en katolsk Stat „kunde ikke tillade ikke-katolske Sekter at udøve en almindelig Propaganda eller tilstede deres Organisationer visse Privilegier, som førhen var givet alle religiøse Korporationer.“ — Er dette Tolerance?

I Sandhed sagde Al Smith: „Jeg tror paa agsolut Samvittighedsfrihed af alle Mennesker og ligesaa af alle Kirker, alle Sekter og alle Trosbegreb overfor Loven, og det som en Følge af Ret og ikke af Favør... — Jeg tror paa den absolute Adskillelse af Kirke og Stat.“ — Hvorledes følger det almene amerikansk-katolske Folk angaaende Tolerance: Som Al Smith eller lig Monsignor Ryan?

Fortalt og oplevet

MINDEBLADE FRA MISSIONÆR JENS DIXENS LIV OG VIRKE

Som optegnede i hans efterladte Dagbøger

Udarbejdet af Pastor Mathias G. Christensen,
Racine, Wisconsin, specielt for „Luthersk Ugeblad“

(Fortsat)

Den 28. Nov. 1923. Vinteren kommer. Vi har haft et langt, og forholdsvis mildt Efteraar med godt Vejr Dag efter Dag.

Den 22. Nov. var der Guldbryllup i Coulter. Det var vore gamle Venner, Hans R. Danielsen og Hustru, der havde levet sammen i 50 Aar som Mand og Hustru. Ægteparret havde set Dagen imøde med stor Forventning, og endelig oprandt den, en dejlig Efteraarsdag, mild og med Solskin hele Dagen. Alle Børnene vare komne hjem for Festen med Undtagelse af den ældste, Kristian Hansen, som arbejder i Chicago. Det var ret en Højtidsfest for de gamle Venner. Selv Clara, den yngste af Børnene, var kommen hjem fra Oaks, Oklahoma. Familien og Vennerne var indbudt til Middag i Hjemmet hvor et rigt Festmaal blev serveret. Blandt Gæsterne saa jeg Mrs. Peter Skov og Ole Flom fra Wesley, Ia., Mrs. Madsen fra Belmont, Ia., Jørgen Christensen fra Iowa Falls og Joh. Mikkelsen fra Britt, Ia., o.fl. Kl. 2 Eftm. samledes vi i Kirken, hvor Past. Nielsen og Past. Weisman talte, den første over 5. Mos. 33:27 og Weisman over Salme 106:1. Efter dette Møde i Kirken serverede Kvindeforeningen „ice cream“ og Kaffe i Skolehuset. Om Aftenen var der atter Møde i Hjemmet. Her tal-

te først den unge Hans Danielsen, hvorefter Ordet var frit. Der var flere som benyttede Lejligheden og bragte et Ord i Anledning af Højtideligheden. Mange Gaver blev overrakt Brudeparret; en stor Blomsterkurv fra Skolebørnene, flere store Buketter af Blomster særlig fra Kvindeforeningen, „et Par store Lænestole fra Menigheden, og saa var der en Mængde Lykønskingskort. Det er kun faa der oplever denne Højtid i deres Ægtestand. Der er dog noget vemodigt ved et Guldbrillup, thi snart vil en anden Fest blive afholdt, nemlig Begravelsen! Naar man først er naaet saa langt hen paa Alderen, kan man vente paa Rejsebud til enhver Tid. De gamle Danielsens har jo ellers haft en god Dag; nu lakker det mod Aften med dem og med mange af os, og snart skal vi gaa over Jordan. Alderdommen har dog ogsaa sine Skønheder, især naar man har en lykkelig Familie.

Den 14. Dec. 1923. Atter har der været Begravelse. Det var gamle Mrs. Hvid, som døde den 9. Dec. og blev begravet den 12. Dec. Der var ikke saa mange som fulgte hende til Graven som til Mads Christiansens Begravelse den 2. Dec. Det er to Dødsfald i to Uger. Mrs. Hvid var kun syg nogle faa Dage og blev nu over 80 Aar gammel. Men Mads Christiansen havde ligget i over 8 Maaneder, bunden til Sygelejet og næsten helt hjælpeløs hele Tiden. De to sidste Uger kunde han ikke tale, og de 3 sidste Dage laa han hen i en bevidstløs Tilstand. Han var 49 Aar gammel. Past. Nielsen talte ved hans Baare paa Dansk, Past. Bolsheim fra Dows paa Engelsk; jeg sagde nogle faa Ord til Slutning. Hvor Døden dog taler alvorligt til os. Den er alligevel Forskrækkelsesernes Konge. Selv om det kun er et Dyr som skal dræbes, saa bedrøves jeg derover. Det kan endog forstyrre min Søvn. Mon det er en sygelig og pjanket Følelse? eller hvad er det? Et Dyr kan se saa underligt paa et Menneske, drøne saa ømt som om det vilde sige: Du vil da ikke gøre mig Fortrød? Skabningen sukker og er i Trældom, og maa lide for Menneskenes Skyld. Der staar jo, at de længes efter Guds Børns Frigørelse.

Samme Dag som Mrs. Hvid blev begravet, havde gamle P. Madsen Fødselsdag. Jeg besøgte ham om Aftenen. Alvorlige Sandheds Ord blev lagt hen til den gamle 80-aarige Mand, der lider imod Graven. Idag fik jeg Santhal Missionæren, hvori jeg ser, at den gamle K. C. Holter er død. Han var en gammel Santhal Ven og Næstformand i Komiteen, en helstøbt Haugianer og Afholdsvæn. Rækkerne tyndes. Den ene efter den anden faar Rejsebud. Lad os komme ihu, at dette er kun et Bedested, en kort Stund, og at vi er undervejs; vi er paa Pilgrimsgang. Der er ikke mange Ophold mere. Vi maa fremad! — Den 7. Dec. besøgte vore venlige Naboer os. Det var nemlig Faders Dødsdag, og det var Bededag for Sudan Missionen, baade den engelske saavel som den danske Gren af denne Mission.

Den 31. Dec. 1923. Det er den sidste Dag i Aaret. „Jeg, Jesus, er Alpha og Omega, Begyndelsen og Enden.“ Ja, og saa nu i dette hensvundne Aar har han været det. Det var en af de første Salmer jeg lærte:

Min Jesus, han er mig
Begyndelse og Ende
I al den Del, jeg gør,
I hvor jeg mig mon vende;
Han er mit Øjemed
Paa denne Verdens Jord,
Og intet uden han
Udi mit Hjerter bor.

Dette er hvad jeg ønsker at han maa være for mig hver Dag. Lad kun Alvorstanker komme til vor Sjæl. En Milepæl mere paa Rejsen er naaet, maaske den sidste. Jeg siger med min gamle Fader, „O Gud, gør dog for Jesu Blod, min Af-

skedstid sød og god!“ Lad saa Enden komme, god og blid, og hastig, om det er Guds Vilje. Jeg synes at det er skøn, det der staar om Enok, „Gud tog ham og han var ikke mere!“ Lad os huske paa, at Tiden er saa saare kort.

Nu er Julen forbi; det er 43 Aar siden jeg holdt Jul i Danmark. Her forløb Julen som sædvanlig, med Kirkegang, Juletræ og Julesnak. Jeg har aldrig før faaet saa mange Julekort og Breve som i Aar. De kom allevegne fra, over hele Verden. Det opfrisker Minderne, særlig fra Australien og N. Zealand. Fra min Hustru fik jeg Brev nogle Dage før Jul. Juleaften var Jørgensens og jeg oppe hos Blocks. Vi har nu atter begyndt vore Onsdagsaftenmøder, som holdes i de forskellige Hjem. Onsdag Aften, den 26. Dec., blev Mødet holdt her hos mig. Foruden de sædvanlige Deltagere kom Mrs. P. H. Jørgensen og Hans ogsaa, samt J. Christensen og Drengen og hele Jens Jensen Familien. Vi havde en dejlig Aften. Den sidste Lørdag Aften i Aaret havde vi Menighedsmøde i Missionshuset. Mødet gik, som sædvanlig, roligt og stille. Finanserne var i god Orden. Chr. Andersen gik af som Kasserer, og Marius Petersen blev valgt i hans Sted. Jeg tænker, at det var et godt Valg, da Kassereren ogsaa er Styrelsesmedlem. Andrew Block blev valgt som Delegat til Aarsmødet i Fremont, Nebr., og John Johansen (den ældre) som Delegat til Kredsmødet. Efter Menighedsmødet havde Præsten og jeg et lille Sammenstød om Bibelklassen. Maatte vi nu ved Aarsskiftet aflægge alt det gamle; lad det ikke gaa med ind i det nye Aar; lad al Avind, Misundelse, Vrede og Hovmod, al Egennytte og Verdslighed blive tilbage i det gamle Aar, og Jesus blive den eneste skønne!

(Fortsættes)

Blandt Landsmænd

TALER VED DEN DANSKE SØMANDSSTUES INDVIELSE I NEW YORK

Fredag d. 9. Febr. Kl. 7 Aften var der Aabningsfest for det danske Sømandslokale i Seamen's Church Institute, 25 South St., New York 4 (Se L. U. Nr. 7, S. 14). Blandt de forskellige Taler, holdt af interesserede og kendte danske Mænd, finder vi de følgende at have særlig oplysende Betydning vedrørende selve Sagen.—Red.

I: Tale af Jean Hersholt, Formand for America Denmark Relief, Inc.

Nar jeg taler her i Aften, er det som Præsident for America Denmark Relief, Inc., hvis Virksomhed vi har al Grund til at være stolte af.

Umiddelbart efter, at Tyskerne havde besat Danmark, stiftede vi Danske og Dansk-Amerikanere „National

Ugens Godtkøb

FRONT LINE IN DENMARK by T. M. Terkelsen. "In the history of modern Denmark two days stand out: the 9th of April, 1940—the day of the German invasion, and the 29th of August, 1943—the date of the final blow which aimed at crushing Danish resistance." The three and a half years between these dates have brought Denmark to the attention of the world. In **FRONT LINE IN DENMARK**, the reader will find an interesting account of events that took place during that period. Price, 25c.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street Blair, Nebraska

America Denmark Association. Ifjor, da vi blev Medlem af National War Fund, blev Navnet forandret til „America Denmark Relief, Inc.“ Henimod 600 dansk-amerikanske Kirker, Loger, Klubber og Foreninger er Medlemmer af denne Organisation.

Gennem America Denmark Relief har det været os muligt at hjælpe forskellige Foretagender i Gang, yde finansiel Støtte til danske Flygtninge i Sverige, og til henimod 200 Syforeninger, hvori Tusinder af dansk-amerikanske Kvinder giver daglig Tid og Arbejde til Forarbejdelse af det saa haardt tiltrængte Tøj. Og endelig har vi kunnet oprette dette Læseværelse for danske Søfarende.

Ingen har gjort Danmark mere Ære end vore danske Søfarende, der har sejlet og sejler for de Allierede. Naar engang Historien skrives om Danmarks Deltagelse i Verdenskrigen, vil de danske Sømands Indsats i den fælles Sag have en fremragende Plads. Amerika ved, at det danske Folk aldrig har bøjet sig for Tyranner og aldrig vil gøre det. — Man ved, at det danske Folk iøvrigt venter paa en Lejlighed til at kæmpe Side om Side med de Allierede for at vinde den endelige Sejr over alle Modstandere.

II: Tale af Direktør Th. Høst, Formand for Dansk Skibsfart Selskab, N. Y.

Det er allerede lang Tid siden Ønsket om at skabe et Klublokale for danske Søfarende her i Skibsfarts og Foretningskvarteret i Manhattan kom op, men af forskellige Grunde maatte det udsættes. Nu er Ønskerne blevet til Virkelighed og paa de danske Skibsrederes Vegne har jeg haft den Glæde, som Bestyrelsesmedlem og Kasserer, at være med i Arbejdet, et Arbejde som under Generalkonsul Georg Bechs kyndige Ledelse har været baade let og fornøjeligt. Jeg haaber, at den Glæde, vi alle har følt og føler, vil genspejles her i den danske Sømandsstue.

Aabningen finder Sted noget over et Aar efter, at vi Danske fik dannet et fælles dansk Skibsselskab, der som General Agents for War Shipping Administration driver et Antal af danske og andre Skibe.

Vort Arbejde udføres inden for de Rammer, der er skabt af War Shipping Administrations og andre Regeringskontorers mangfoldige Regulativer. Vi ønsker og bestræber os paa, at beskæftige saa mange danske Officerer og Menige paa vore Skibe, som er overhovedet muligt, og vi søger ogsaa, at give vor Administration et saa dansk Præg som muligt; men, som sagt, vi har visse Regler, vi maa følge, og det siger sig selv, at vi heller ikke kunde have et socialt Samlingssted for danske Søfarende i Forbindelse med vort Kontor.

Det er derfor de danske Redere en stor Glæde, at de har kunnet medvirke til, at der saa nært ved vort Kontor er aabnet denne Klub, hvor alle danske Søfarende kan samles under lyse og hjemlige Forhold.

Vi er klar over, at mange af Søfolkene i de mange Aar, de har maattet tilbringe herovre adskilt fra deres kære, har dannet sig en ny Bekendtskabskreds, og at der for disses Vedkommende ikke nu er saa stort Krav for en Klub; men jeg vil gerne her henstille til alle danske Officerer saavel som Menige, ofte at besøge denne danske Sømandsstue og her træffe deres Kammerater, saaledes at de, der kender Forholdene i New York, kan hjælpe de mere uerfarne nu og navnlig senere, naar nye Hold af danske Søfolk kommer fra Danmark til U. S. A., efter at Forbindelsen mellem de to Lande atter kan optages.

Naar man kommer ind i et Hjem, kan man straks føle, om det er et Hjem, hvori der leves med Kærlighed. Naar man kommer paa et Kontor, kan man som Regel hurtigt mærke, om der er godt Forhold mellem Personalet. — Jeg vil gerne i Dag have Lov til at udtale Ønsket om, at denne danske

Sømandsstue vil blive et Sted, hvor mange gode danske Sømand hyppigt vil komme, og hvor enhver, der kommer her, med det samme kan føle et Præg af Venlighed, Forstaaelse og Hjælpsomhed.

III: Tale af Fred B. Clausen, N. Y., Repræsentant for de sammensluttede danske Sømandsorganisationer

Naar vi i Dag er forsamlet til Indvielsen af vor Sømandsstue, saa er jeg glad for, at Resultatet er blevet saa smukt, og jeg er sikker paa, at mine Kolleger og øvrige Søfarende er enige med mig. Det har taget lang Tid, inden man naaede saa vidt, i næsten 3 Aar har man syslet med Tanken; der har sikkert været mange Forhindringer at overvinde, men her har vi Resultatet, og vi takker alle de dansk-amerikanske Foreninger, som ved gode Raad og økonomisk Bistand har gjort det muligt, at vi i Lighed med andre Søfartsnationer har faaet vor egen Stue, hvor vi har Lov til at komme og føle os hjemme, som i et lille Danmark udenfor Hjemlandet.

Jeg vil gerne takke Hr. Hersholt for den store Interesse og det store Arbejde, han har udført, for at dette skulde blive til Virkelighed, og jeg beder ham som Præsident for „America Denmark Relief, Inc.“ naar han igen rejser ud i Landet, da at tage en Hilsen og Tak med fra de danske Sømand til alle Danske og Dansk-Amerikanere, som har givet deres Støtte.

Jeg haaber, at denne Stue vil udfylde sin Plads; det er jo lidt sent efter den lange Tid, Krigen allerede har været, at vi naaede til et Resultat; men jeg haaber, det vil blive til Gavn for Sømandene, ogsaa efter Krigen, for naar de fleste af os er vendt hjem til Hjemlandet, vil det stadig have Døren velvilligt aaben for danske Sømand, som sejler paa Langfart. Jeg takker paa mine Kollegers Vegne og beder Sømandene gøre flittigt Brug af Sømandsstuen.

Der var ogsaa Taler af Minister Kauffmann, Pastor Dorf og flere. Generalkonsul Bech aabnede officielt Lokalet og Operasanger Lauritz Melchior sang „Flaget.“ Efter Programmet underholdt Kunstspilleren Victor Borge Forsamlingen.

Dansk-amerikanske Blade vender Sprog. „Det danske Ugeblad,“ som udgives i Minneapolis og redigeres af Axel H. Andersen, foretog fornylig en radical Sprogforandring, idet det slaar helt over i engelsk Sprog og udkommer med 8 Sider i mindre Format. Den danske Læsekreds indskrænkes jo Aar efter Aar, ligesaa Interessen, trods alle Protester i danske Blade. D. D. Ugbls Udgivere forudsætter, at de bedre kan tjene Danmarks og Danskhedens Sag ved at tolke disse for det dansk-amerikanske Publikum i Landets Sprog. Man har dog længere Sigte, idet det nye Blads Navn bliver „Midwest Scandinavian“, saa de andre nordiske Folkeslag nu indbefattes i Perspektivet. Dette er saa den eneste Levning af de Rasmussenske Blade, som havde stor Udbredelse i sin Tid.

Ude paa Vestkysten begyndte det danske Blad „Bien“s Ejere Udgivelsen af et lignende engelsk Blad, „The Pacific Coast Scandinavian,“ sidste Aar, men fortsatte tillige det gamle danske Ugeblad. Men derude er Interessen for Dansk vist ogsaa mere levende end i Midstaterne. „Det Danske Ugeblad“ var nu paa sin 64de Aargang, „Bien“ er paa sit 63de. — Chicagos danske Organ „Dansk Tidende“ følger en anden Fremgangsmaade, og indeholder ikke saa lidt engelsk Stof; regner man dens aldeles overfyldte engelske Avertering med, bliver det danske Spalterum forholdsvis mindre.

Saa vidt har det engelske ikke faaet Indpas i nogen

Grad i „Den Danske Pioneer,“ Omaha, der under dens nuværende Redaktion særlig slaar til Lyd for Dansk, ej heller i Østens Blad „Nordlyset,“ New York, der har større Tilknytning med dansk Kultur og Personale end de andre. „Dannevirke,“ Cedar Falls, Ia., er endnu pæredansk i grundtvigiansk Aand; dette er ogsaa Kirkens Organ „Kirkelig Samler“ og sammes Støtte. Samfundet har jo dets officielle engelske Organ „Lutheran Tidings“ for at varetage den engelsk talende Del af dets Publikum, ligesom Tilfældet er i vort Samfund. Dog er der den Forskel, at vort Samfund ejer og udgiver dets eget, baade danske og engelske Blad, og støtter dem af en fælles Kasse. Det er sikkert den bedste Fremgangsmaade for Tiden. Maa Søsterparret „The Ansgar Lutheran“ og „Luthersk Ugeblad“ leve længe!

Report fra National War Fund. Eskild Hauglund, New York, sender os følgende: Endelig foreligger det samlede Resultat af den danske Deltagelse i Indsamlingen for National War Fund, af hvilket America Denmark Relief er en Afdeling. Endskønt denne Indsamling, bortset fra New York og nogle faa andre Stater, sluttede allerede før Jul, er Rapporter og større Beløb vedblivende kommen ind. Efter de sidste Opgørelser maa dog det nuværende Tal regnes for at være meget nær ved det, der vil blive det endelige Resultat.

Med Undtagelse af Tallet fra Iowa, der er baseret dels paa vore egne Rapporter og dels paa en Opgørelse fra Formanden for National War Fund for den Stat, er de følgende Beløb blevet modtaget eller rapporteret.

Northern California (Martin L. Cramer)	\$ 23,350.00
Southern California (Jean Hersholt)	8,638.00
Connecticut (Julius Pedersen)	2,580.20
Florida (W. L. Pedersen)	2,614.83
Illinois (George F. Jensen)	26,900.26
Massachusetts (Peter Nortoft)	679.00
Michigan (James M. Hansen)	15,232.50
Minnesota (Svend Petersen)	3,868.50
Nebraska (Rev. Erik Møller)	10,318.15
New Jersey (P. Ch. Christensen)	6,558.20
New Orleans (Ingemann Olsen)	3,138.00
New York Stat (T. Stig Nielsen)	23,372.03
Washington, D. C. (John V. Hansen)	1,232.00
Wisconsin (Rev. Viggo Hansen)	1,149.50
Iowa (Dr. Johannes Knudsen)	40,000.00
Andre Stater	2,908.00

Total \$172,539.17

Det samlede Beløb angivet her er selvfølgelig langt fra Totalbeløbet ydet af alle Danske udover Landet; men det er ikke desto mindre et uomstødeligt Bevis paa vore Landsmænds Støtte i det store Arbejde, der udføres af National War Fund for at lindre den Nød, Krigen har skabt rundt om i Verden og ogsaa mellem Danske. Vi har derfor nu, lige saavel som de andre Nationer, der var repræsenterede i National War Fund før vi kom ind, et virkeligt Grundlag at arbejde paa.

Gennem disse Linier vil jeg gerne udtrykke min personlige Tak til de mange, der som Medlemmer af de forskellige Komiteer har gjort et stort Arbejde for denne Sag og ogsaa til dem, der saa villigt har ydet deres Bidrag og ikke mindst til dem, der mindedes Kongens Fødselsdag ved at give deres Gave paa den Dag og derved gav Indsamlingen en Begyndelse, der gjorde et virkeligt Indtryk paa National War Fund.

En ældre Dansker i Co. Bluffs, Joseph Jensen, faldt død om d. 11. Feb, medens han stod og ventede paa en Sporvogn. Han var kort forinden kommen hjem fra en Maanedes Hos-

pitalsophold. Afdøde var Tømrer men havde en god Uddannelse fra Danmark, hvor hans Fader i sin Tid var teologisk Kandidat og i mange Aar Overlærer paa Ranum Seminarium. En yngre Broder var den bekendte Vækkelsesprædikant Sigurd Jensen Bjørner, der blev gift med den ved hans Moder omvendte Skuespillerinde Anna Larsen Bjørner. Pastor Siersbeck holdt Begravelsestalen d. 13de.

(D. D. Pioneer siger at Hr. Bjørner virkede i Indre Missions Tjeneste i København. Vi finder intet i dennes Historie, der stadfæster dette. Det var vist en frimissionsk Retning. Endnu mindre var hans notoriske Hustru i dennes Tjeneste, snarere det modsatte. —Red.)

Kapt. Peter Freuchen, Grønlandsfareren og Forfatter, der undslap tysk Fængsel i Danmark og flygtede til Sverige, taler Fredag d. 2. Marts Kl. 8:15 Aften i Crane Tech. High School, Chicago, om den danske Undergrundsbevægelse. Mødet er arrangeret af Grand View College Alumni Foreningen der i Byen. Pastor Marius Krog oplyser at Hr. Freuchen var først med Mylius Eriksen, paa dennes Ekspedition og blev Bestyrer af Tur Kolonien. Han har opholdt sig her i Amerika før, men var i Danmark da Tyskerne holdt Indtog i 1940. Som Formand for Hjælpeforeningen for politiske Flygtninge var han ilde set af Gestapo, der lod hans Bøger brænde og fængslede ham to forskellige Gange i syv Maaneder, indtil han undslap til Sverige i en Pakkasse mærket „Maskineri.“

Dræbt samme Dag, d. 21. Dec. paa Leyte Øen, blev to 25-aarige Ungdomskammerater fra Chicago, S. Sgt. Kenneth T. Madsen og Sgt. Ernest W. Nielsen, ifølge D. Tidende. De lod sig indrullere sammen i national guard før Pearl Harbor og indkaldt til Hæren i Marts 1941, var i samme Øvelsesleje og sendt med samme Styrke til Krigsfronten to Aar efter. Begges Forældre bor i Chicago og hver har en Broder i Tjenesten.

Dansk i San Francisco maa være ret almindelig ifølge denne Tildragelse efter „Bien“. Postbud Aksel Anker, født i Am., traf at sidde i Sporvogn sammen med Erik Larsen og fik dem en fortrolig lille Passiar paa Dansk. Vognstyrreren foran dem afbryder dem pludselig med: „Ja, det er jo skrækkeligt.“ Saa blev Samtalen paa Tremandshaand. Den sidste oplyste at han ogsaa var født her i Landet og hed Vedsted. Omsider stod Anker af men hans Sæde blev straks taget af Emanuel Aalykke, der ligesom Larsen er Fynbo, og det bløde danske Tungemaal rullede videre, med Frisco Skinnevognen.

To 100-aarige danske Kvinder omtales i danske Blade herovre sidste Uge. Den ene, Ingeborg Søndergaard, der fyldte 100 Aar d. 16. Maj 1940, døde d. 7. Febr., i Fresno, Calif. Hun og hendes Mand, Søren Søndergaard, død i 1935, flyttede dertil fra Hayward, Calif., for 40 Aar siden. Den anden Dame er Fru Emma Adler i Chicago, der fyldte 100 Aar fornylig (Dato ikke givet) og betegnes af W. B. Thorsen i D. Tid. som Midvestens ældste danske Pioneer. Hendes Pigenavn var Emma Salomon og fødtes i Byen Slesvig, Sønderjylland, hvor hendes Fader Samuel Salomon, var den eneste Jøde der paa Egnen. Han var gift to Gange og havde ialt 17 Børn og alle emigrerede efterhaanden til Amerika. I 1866 kom Emma hertil og blev modtaget af Broderen Edward, der udmærkede sig og opnaaede Rang som Brigade-General i Borgerkrigen 1862-64 (Se Vig: „Danske i Kamp“ S. 344). Senere var han i 4 Aar Guvernør i Washington Territoriet og derefter Sagfører i Chicago. I 1869 blev Emma gift med Joseph I. Adler og de havde fem Sønner. Hun husker grant Chicagos Brand i 1871 saavel som Tyskernes Angreb paa Danmark i 1864, hvortil hun var

Øjenvidne. Den ældste Søn Sidney er juridisk Konsulent hos Sears, Roebuck Co. og den yngste, Felix er en kendt Filmsforfatter i Hollywood. Spurgt om hvad begrundet den høje Alder svarer hun, at det skyldes hun aldrig har drukket Spiritus, røget Tobak og spist meget lidt Kød. Paa 100 Aarsdagen brugte hun lidt Sminke for første Gang — det var noget respektable Kvinder ikke brugte i hendes Tid.

„Camp Little Norway“, den norske Flyveøvelseslejr ved Toronto, Canada, bliver opløst og overflyttet til England. En Afskedsfest blev afholdt d. 16. Febr. i Muskoka, hvortil var indbudt ledende Autoriteter fra Canada og U. S. A. og Nordmændene udtrykte deres Tak til dem for Gæstfrihed og Hjælp saa længe. Mange af de der uddannede Flyvere var ogsaa danske; nu deltager de i Norges og Danmarks Frigørelse.

Fra Danmark

Mord efter Mord. Fra paalidelig Kilde erfares, at 100 danske Patrioter ligger begravet bagved Tyskernes Ingeniørbarakker i København. Særligt i den sidste Tid har Tyskerne haardnakket afslaaet at udlevere Ligene af de dræbte Arresteranter. Man frygter for at finde mange flere Ofre for Tyskernes Terror i denne Fællesgrav.

DPT fortæller, hvorledes den 25-aarige **Kontorist Niels Jensen Bødker** fra Agerbæk ved Esbjerg dræbtes i Juleugen af en 17-aarig tysk Soldat. Han gik hen til Soldaten og sagde: „Hvor gammel er du, min unge Fyr?“ Svaret var et Skud i Underlivet.

Mordet paa Skuespiller Bent von Mullen blev begaaet af Tyskernes, efter at han havde spillet en Hovedrolle i Soyas Skuespil „30 Aars Henstand.“ Paa Scenen afyrede han det Skud, som giver Stykket en dramatisk Slutning, og da han selv et Øjeblik efter kom ud paa Gaden, blev han ubarmhertigt skudt ned af tre Mænd.

Dobbeltmord i Nordjylland. Lokale nazistiske Terrorgrupper har Natten mellem 5.-6. Jan. udført et modbydeligt Dobbeltmord i Nordjylland. Tidlig Lørdag Morgen blev Faleks Redningskorps kaldt til Skipper Clementsgade i Aalborg, hvor de fandt en Privatbil, der var kørt halvvejs op paa Fortovet. Inde i Vognen laa Liget af fhv. Borgmester, Dyrslæge Aksel Richard Møller fra Brønderslev, der var blevet myrdet med otte Revolverkugler gennem Hovedet. Dyrslæge Møller var en fremtrædende konservativ politisk Personlighed, der var kendt over hele Nordjylland. Senere paa Dagen fandtes Liget af Dyrslæge Møllers Assistent Orla Vang Larsen. Ogsaa han havde faaet flere Skud gennem Hovedet.

Mordene paa de unge Mænd fra Odense, den 20-aarige **Gunnar Bruun Jensen**, Søn af Portvagten ved Odense Staalskibsværft, og den 20-aarige **Tegner Otto Raarup**, ved hvilken Lejlighed en Søster til sidstnævnte blev saaret, foregik lige udenfor Illum paa Østergade. De var kommen ind paa en Restaurant, hvor de saa en Skolekammerat, som de vidste, arbejdede for Gestapo. Men skønt de var efterlyst af Gestapo, flygtede de ikke straks, da de mente, at Stikkeren ikke vilde være saa lav at angive dem, saa meget mere som han tidligere havde været forlovet med Frøken Raarup og saaledes kendte Familien. Men da der kom flere Folk paa Restaurationen og de fandt, at de var Genstand for Opmærksomhed, bestemte de sig til at gaa. Knap var de kommen udenfor Døren, før civilklædte Sommermænd styrtede efter dem. I Nærheden holdt en af Sommerkorpsets Ud-

rykningsvogne. De tre fra Odense sprang ned ad Østergade, men blev formelig mejet ned af Maskingeværild. De to Lig blev ført bort, og den saarede Frøken Raarup blev ført til det tyske Feltlazaret paa Nylandsvej. (DPT)

Tirsdag Middag (6. Febr.) blev **Stud. Med. Erik Petersen**, Nytorv 8, København, skudt og dræbt af Mænd, der laa skjult i Parken. Mandag Aften den 5. Febr. blev **Erik Damgaard**, Amagerbrogade, København, alvorligt saaret, da der foregik Skydning udenfor Brønnums Restaurant i København. Samme Aften blev en Mand ved Navn Hansen, Nr. 10 Stendal i Kastrup, skudt og dræbt af to unge Mænd, da han aabnede sin Gadedør.

Den 29. Jan. blev den 18-aarige **Erik Albert Rudolf Holck**, Langelandsgade, Aarhus, skudt udenfor sit Hjem, hvor han blev standset. Han nægtede at legitimisere sig og vilde cykle bort. Han blev saaret i Benet og bragt paa Hospitalet.

Chefen for Berlingske Tidendes Annonceafdeling **Axel Nielsen** (50 Aar) blev fundet dræbt paa Gaden i København. (Ritzau) Tyskerne havde lige straffet Berlingske Tidende ved at forbyde Bladet at bringe Avertissementer i 8 Dage.

Den 1. Febr. trængte 3 Revolvermænd ind i en Butik paa Bernstorffsvej i København og affyrede en Række Skud mod **Arkitekt Axel Anker Høy**, som befandt sig i Butikken. Han fik tre Skud i Hovedet og døde paa Vej til Hospitalet.

Fra paalidelig Kilde meldes telegrafisk, at der i den første Uge af Februar fandt mellem 20 og 30 politiske Mord Sted i Danmark, deriblandt var 4 Stikkere. Yderligere blev 8 Stikkere saaret.

Undergrundsbevægelsen er kommet i Besiddelse af Plakater som Tyskerne har ladet trykke til senere Brug for det sidste Opgør i København. I Plakaterne nedlægges der bl.a. Forbud mod, at nogen Dansk forlader sit Hjem. Hensigten menes at være at foretage en Razzia, medens dette Udgangsforbud varer for at finde danske Patrioter, som Tyskerne ønsker at likvidere før de trækker sig tilbage fra Danmark.

Tysk Terror. Der gaar ikke en Dag, uden at Gestapo-Razziaer i Danmark spreder Rædsel og Ulykke ind i danske Hjem.

I Hovedstaden blev Operasanger Henrik Skjær arresteret af det tyske Politi, og samme Skæbne er overgaaet **Vekslerer Heckscher-Sørensen**, der blev taget paa Børsen, og to Kontorassistenter fra Kastrup Lufthavn, Hr. From og Frk. Boettcher. Den sidstnævnte er tyskfødt, men sammen med sin Kollega sigtes hun for engelsk Spionage. Rygtet vil vide, at de begge er blevet skudt to Dage efter Arrestationen. Gestapo ankom en Aften til en Villa i Dyssevangen, Brønshøj, hvor en 50-aarig Chauffør (Nødskov) bor med sin Kone og tre Børn. Gestapo slæbte Chaufføren ned i Kælderen, hvor de, mens Konen saa paa det, pryglede ham med en Jernstang. Til sidst brækkede de hans ene Arm, og sanseløs af Smerter tilstod den ulykkelige Mand, at nogle Vaaben var skjult i hans Kælder. Gestapo fandt Vaabnene og tog dem og Chaufføren ud til den ventende Vogn. Da de forlod Huset, sagde en dansktalende Gestapomand til Hustruen: „Manden ser De aldrig igen.“ Om fire Timer er han skudt, og inden tre Dage er Huset sprængt i Luften.

Rædselsnat i Odense. Stockholm, Onsdag (DPT). Gestapo beredte Torsdag Nat (10. Jan.?) i Odense en sand Rædselsnat. Flere Steder i Byens Udkant kom det til regulære Ildkampe mellem Gestapofolk og danske Frihedskæmpere. Paa Bjerregaardsvej optraadte Tyskerne som Brandstiftere, og i Adamsgade og paa Hans Rasmussensvej blev Ejendomme sprængt i Luften som Repressalier. I Ejendommen paa Bjerregaardsvej boede tidligere en ung Mand, der i længere

Tid har været forgæves eftersøgt af det tyske Politi. Dette var den eneste Anledning til, at hele Bygningen skulde brændes ned. Ejendommen i Adamsgade styrtede helt sammen efter Bombeeksplosionerne, og det samme gjaldt Bygningen paa Hans Rasmussensvej, hvor man i Forvejen havde arresteret Repræsentant Larsen, dennes Hustru samt en ung Logerende.

Hellere Død ved Gift. En Dag mødte fem Sommerfolk op hos Husejenske Dagny Nielsen, Vester Fælledvej. Hun fik nogle Minutter til at klæde sig paa, inden hun maatte aabne Døren. Da hun endelig gjorde dette, vaklede hun frem imod dem og segnede livløs om. Hun havde taget Gift af Angst for at blive arresteret af disse Forbrydere.

Et gribende Farvel. En af de mange unge Danske, som fandt Døden i en tysk Koncentrationslejr, den 24-aarige Toldmedhjælper **Knud Vindel**, mindedes ved en gribende Gudstjeneste i Starup Kirke. Hele Egnen deltog i Sørge-højtideligheden.

Den døde Patriots Fader, Pastor Vindel i Starup, tog i Kirken Afsked med sin Søn. Han udtalte bl. a.: „Min Hustru og jeg har bedt for vore Børn, som var i Nød, og vi syntes, at vi havde Lov at sige: „Herre, frels dem, thi de er det værd.“ Vi blev ikke bønheørt, som vi i vore menneskelige Ønsker havde håabet; thi Gud havde en anden Bestemmelse. Vor Knud blev ikke sparet, han maatte gennem Trængsler og Lidelser, og det har naturligvis slaaet Saar i vort Sind, Saar som ikke vil læges. Men det er ikke vore Savn, som skal staa i Forgrunden, det er Guds Naadegave til os, Knud, som vi skal tænke paa. Vi tror ogsaa, at hans Livs Hengivelse kan have tjent noget stort.“

En dramatisk Ildkamp fandt Sted forleden Aften paa Gentofte Sygehus mellem 4 Patrioter, som kom for at hente en saaret Kammerat, og 5 Sommer-Folk, der var kommet for at arrestere den samme unge Mand. Der blev affyret adskillige Hundrede Skud paa Gangen udenfor Operationsstuen, paa Sygehusets Trapper og i Haven. En af Sommer-Folkene ved Navn Ejnar Møller blev dræbt og en anden alvorligt saaret. Patrioterne mistede en ung Mand kendt under Dæknavnet „Hurtigkarl.“ Sommer-Folkene maatte trække sig tilbage for at hente Forstærkning, og Patrioterne førte deres saarede Kammerat over til Lukas-Stiftelsen. Der forlangte de Operationen foretaget med det samme, og mens dette skete, ankom Sommer-Korpset med Forstærkninger. Patrioterne flygtede og tog den saarede, endnu bedøvede Kammerat med sig til tredje Operationsbord. Sommer-Korpset besatte hele Lukas-Stiftelsen og holdt den besat til næste Morgen. Dr. Baadstorp, som var tjenstgørende Læge paa Lukas-Stiftelsen, blev arresteret af Tyskerne. (DPT)

Aaben Ildkamp i København. Forrige Lørdag fandt der en Ildkamp Sted paa Hjørnet af Frederiksborgvej og Raadvadvej i København. En af Sommer-Korpsets Patruljevogne indhentede en Lastbil med Sabotører og forsøgte at køre ind foran den for at standse den. I Stedet for tørnede Patruljevognen imidlertid mod en Lygtepæl. Sabotørerne kastede Haandgranater mod Sommerfolkene, hvilket gav Signalet til en voldsom Ildkamp, hvor det berygtede Korps maatte retirere. De tilkaldte Forstærkning, men i Mellemtiden var Sabotørerne forsvundet uden Tab.

Stikkere skudt. Den 7. Febr. blev en Overbetjent V. Tønderlund skudt i Hellerup. Han nævntes som Stikker for Tyskerne. Det samme siges om tidl. Løjtnant William Kolding fra Lyngby, der blev skudt udenfor Østerport Station. Han var Søn af Kaptajn F. Kolding, som blev fundet død den 3. Febr. i et Hus paa Bagsværdvej.

Dødsfald. Den 73-aarige Gynækolog, Professor Dr. med. Erik Hauch. Ifølge Radioavsen afgik han ved Døden den 6. Febr. paa et Militærhospital i København efter et Trafikuheld.

Total Krig fra Nordnorge til Sønderjylland. „De Allieredes Krigsførsel mod Tyskerne i Norge kendetegnes i den sidste Tid af en mærkbar Skærpelse,“ skriver Stockholms-tidningen under Overskriften: „Total Krig fra Nordnorge til Sønderjylland.“ Et af de vigtigste Formaal med denne Krig er i Virkeligheden at forhindre Tyskerne i at føre Tropper fra Norge til andre Fronter, hvor de har haardt Brug for dem. Slaget, der føres saavel i Luften, til Søs i Skagerrak som paa Landjorden af de danske og norske Sabotører, er i Færd med at blive skæbnsvanger for Tyskerne.

Blandt Koncentrationslejrens Ofre. En deporteret Dansker, som paa en mirakuløs Maade naaede tilbage til Danmark fra en tysk Koncentrationslejr, udtaler, at han er forundret over, at ikke langt flere Deportererede bukker under. Sundhedstilstanden er forfærdelig. Fangerne maa spise af Vandfadene, de vasker sig i, og de maa gøre deres Celler rene med de bare Næver og koldt Vand.

11 Lastbiler og flere mindre Køretøjer blev den 12. Januar observeret med Fanger paa Falster undervejs til den tyske Færge. Rygtet vil vilde, at Tyskerne nu vil overføre saa mange som muligt til Koncentrationslejre i Tyskland for at holde dem som Gidsler der.

Ved Udgangen af sidste Uge forelaa otte nye Dødsfald, deriblandt den 53-aarige Kaptajn Aage Agersted, der havde været Chef for den jysk-fynske Politikommando, indtil han blev arresteret 26. Maj 1944—sammen med andre højstaaende Politifolk, Militærpersoner og administrative Embedsmænd. Kaptajn Agersted anklagedes af Tyskerne for Spionage og blev allerede den 16. September slæbt til Tyskland.

Det fremgaar af Berlingske Tidendes Dødsannoncer, at Overpolitibetjent Peter Nielsen er død den 3. Januar i en tysk Koncentrationslejr, og at Kriminalbetjent August Carl Henningsen døde den 25. December og Kriminalbetjent Tage V. Nielsen den 12. December.

Endvidere har Dansk Røde Kors meddelt, at Grænsegendarm Hans Chr. Hansen fra Kegnæs døde den 12. December, 51 Aar gammel.

I de sønderjydske Aviser findes Meddelelse om følgende Dødsfald: Grænsegendarm C. P. Skov, Rønshoved, 49 Aar gammel; Chr. Asmussen, Bov, 41 Aar gammel, og Ebbe Kjerulff Møller, Frøslev, 24 Aar gammel. Alle efterlader Hustru og Børn.

Endelig har Familien faaet at vide, at den 48-aarige Grænsegendarm William Christiansen fra Sønderborg er død.

Natten til Tirsdag den 30. Jan. afgik der fra Aalborg en Transport, bestaaende af ca. 50 Fanger. Det var alle danske Patrioter, som Gestapo førte syd paa, og en Del af Fangerne var Kvinder. Alle Patrioterne var lænkede sammen to og to.

Om Jernbanesabotagen meddeler DPT: Jernbanesabotagen har antaget saadant et Omfang, at det simpelthen er umuligt at refere Enkelthederne, og Tyskerne er af den Opfattelse, at Sabotagen er Forløber for militær Begivenheder paa dansk Omraade. Værnemagtens Jernbanekorps styrter fortvivlet rundt fra Sted til Sted og kan slet ikke følge med i de danske Sabotørers Tempo. I Øjeblikket er ikke en eneste af de store, jydsk Banestrækninger i Orden, og Sabotagen fortsættes i uformindsket Maalestok.

ACKNOWLEDGMENTS

PLEASE NOTE: In the acknowledgments dated January 27th was a gift of \$10 to the Pension Fund from the Ladies' Aid of St. Paul's Lutheran Church, Neola, Iowa. This money was given in memory of Rev. Hans Nielsen, Blair, Nebr.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	57437.29	8085.94	11286.32	9628.91	9262.38	2891.39	200.66	4460.71	920.80	10700.18
Cedar Falls, Ia., Mrs. L. C. Hansen	3.00				1.50	1.50				
Plainview, Nebr., Bethany Luther League	10.00							10.00		
Irene, S.D., Mrs. Christine Brockmueller	1.00							1.00		
Blair, Nebr., Pastor and Mrs. L. H. Kjoller	40.00	5.00	10.00		5.00	5.00		5.00	5.00	5.00
Renton, Wash., Mr. and Mrs. Lars Andersen in memory of Mrs. Chris Christiansen, Sidney, Mont.	2.00							2.00		
Blair, Nebr., First Luth. Church	25.00		25.00							
Pequoit, Minn., Mr. and Mrs. Louis Christensen in memory of Mrs. Oral Bonstead and baby	2.00	2.00								
Graettinger, Ia., St. Paul's Lutheran Church in memory of Mrs. Oral Bonstead and baby	59.25	25.00			34.25					
Graettinger, Ia., St. Paul's Lutheran Sunday School	14.35	14.35								
Clifton, Ill., in memory of Mrs. Louise Brandt: Mr. and Mrs. A. Widholm, Mr. and Mrs. W. J. Rasmussen and Mr. and Mrs. S. Jensen	6.00									6.00
Flaxton, N.D., in memory of Helmer Myron: Mr. and Mrs. W. Koster \$1, Mr. and Mrs. M. Bardusen and Mother \$1	2.00				2.00					
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luth. Church	44.27			44.27						
Humboldt, Ia., Trinity Luth. Church	19.50			19.50						
Waupaca, Wis., From friends in memory of Mrs. Florence Christensen for Bethany Home	4.50	4.50								
Culbertson, Mont., Mr. and Mrs. Christ Paulsen \$5, in memory of Hans Andersen, McCabe, Mont., and \$5 in memory of Ed Luebke, Froid, Mont.	10.00		10.00							
Humboldt, Ia., Trinity Luth. Sunday School for Elim Home, Elk Horn	5.00	5.00								
Audubon, Ia., Sgt. and Mrs. Leon J. Andersen in memory of Elmer and Earl Madsen	5.00			5.00						
Moline, Ill., Mr. and Mrs. C. A. Sparling	20.00		10.00							10.00
Northfield, Minn., Mrs. Anna P. Raadt	5.00							5.00		
Bixby, Minn., in memory of Mrs. Frank Anderson from Trinity Church, Blooming Prairie	13.00		13.00							
Calgary, Alberta, Can., Sharon Ladies' Aid	9.00									9.00
Herman, Nebr., Mrs. Ed Olsen	10.00			10.00						
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. H. J. Hansen in memory of Jens Chr. Sorensen, Orum, Nebr.	2.00		2.00							
Indianapolis, Ind., First Trinity Ev. Luth. Church	259.11	10.00	150.00		50.00	20.00			6.63	22.48
Wolbach, Nebr., Scandinavian Luth. Church	23.75		10.00		10.00					3.75
The Synod's Luther League: Farmington, Minn., Luther League \$10; Neola, Ia., Luther League \$50; Jacksonville, Ia., Luther League \$119.14. By Oscar Johnson, Treas., Trinity Seminary	179.14							179.14		
Total	58211.16	8151.79	11516.32	9707.68	9365.13	2917.89	200.66	4662.85	932.43	10756.41

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 17, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

Friends: Remember the School Fund with generous gifts. The budget calls for \$22,935.00. I have received only \$11,516.32, and I still need \$11,418.68.

H. J. Hansen, Treas.

JUBILEE FUND

Previously acknowledged	\$176,971.03
Des Moines, Ia., Mrs. Anna Pedersen	6.25
Green Bay, Wis., Robert Callender	5.00
Viborg, S.D., Rev. and Mrs. Kenneth Petersen	10.00
Graettinger, Ia., Sunday School of St. Paul's Luth. Church	18.00
Selma, Calif., members of Pella Church: Mrs. Mary Clausen \$370, Miss Esther A. Jorgensen \$100, Rev. Atlef J. Hansen \$5	475.00
Poy Sippi, Wis., Mrs. Vernon Olson	2.66
Culbertson, Mont., Mr. and Mrs. Christ Paulsen	50.00
Neenah, Wis., James Dyreby	16.66
Lincoln, Nebr., Alice Madsen	6.00
Herman, Nebr., Mrs. Ed Olsen	10.00
Spencer, Ia., Verna Thomsen	5.00
Total	\$177,575.60

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 17, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME
AT OAKS OKLAHOMA

Previously acknowledged	\$21,883.51
Cedar Falls, Ia., Viggo Hansen	5.00
Bixby, Minn., Mrs. Lawrence Nelson	.90
Spencer, Ia., Sunday School of Bethany Luth. Church	25.00
Kennard, Nebr., Emmaus Luth. Church	6.05
Blair, Nebr., Pastor and Mrs. L. H. Kjoller	10.00
Graettinger, Ia., St. Paul's Lutheran Church in memory of Mrs. Oral Bonstead and baby	10.00
Graettinger, Ia., Sunday School of St. Paul's Luth. Church	30.00
San Diego, Calif., Miss Anna C. Andersen	5.00
Vermillion, S.D., Mrs. Carl Nielsen	5.00
Farmington, Minn., Farmington Ladies' Aid in memory of Mrs. Inga Nesse	3.00
Humboldt, Ia., Trinity Luth. Church	54.00
Fremont Bluffs, Nebr., Anton Nelson	5.00

EXTRA SYNODICAL

Previously acknowledged	
Plainview, Nebr., Bethany Luther League	10.00
Minneapolis, Minn., Immanuel Luth. Sunday School	6.02
Coulter, Ia., Coulter Cemetery Society in memory of H. P. Hansen	3.00
Waupaca, Wis., from friends in memory of Mrs. Florence Christensen	4.00
Easton, Calif., Immanuel Missionary Society in memory of Mrs. Sondergaard	5.00
Northfield, Minn., Mrs. Anna P. Raadt	5.00
Tilley, Alta., Can., Bethany Ladies' Aid for China Relief	22.50
Eugene, Ore., Louise and Elsie Elgaard in memory of their cousin, Pvt. Dale E. Sorensen, killed in action in France	10.00
Total	25228.83

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 17, 1945.

Brush, Colo., First English Ev. Luth. Church	111.15
Kenmare, N.D., Nazareth Luth. Church	62.47
Scranton, Ia., Mrs. John Stougard	10.00
Devils Lake, N.D., Mrs. Anna Madsen	5.00
Kennard, Nebr., Mrs. Ane Carlsen	3.00
Brush, Colo., All Saints Church	73.30
Chicago, Ill., Golgotha Luth. Church	78.06
Chicago, Ill., Norman Andersen	10.00
Richland, Wash., Mr. and Mrs. Thomas Bentson in memory of Mrs. Chris Christiansen, Sidney, Mont.	10.00
Westby, Mont., Daneville Sunday School	10.61
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Hans O. Hansen	5.00
Ruthon, Minn., Sigurd Petersen	1.00
Sidney, Mont., Raymond J. Petersen	1.00
Oakland, Calif., Mr. and Mrs. James H. Andersen in memory of Mrs. Andrew Christensen	3.00
Greenville, Mich., St. Paul's Luth. Sunday School teachers	50.00
Plentywood, Mont., C. M. Vesterby	5.00
Calgary, Alberta, Can., Sharon Ladies' Aid \$18, Ladies' Auxilliary of Sharon Church \$9	27.00
Oregon, Wis., St. John's Luth. Church	24.40
Hampton, Nebr., C. Simonsen	20.00
Morgan, Minn., Mr. and Mrs. W. C. Jacobsen	5.00
Pohocco, Nebr., Pohocco Ladies' Aid	10.38
Total	\$22,567.83

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 17, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

AID FOR SEMINARY STUDENTS

Lt. Raymond Paulsen, France	\$10.00
Blair, Nebr., Mrs. H. P. Hansen	10.00
Ruskin, Nebr., Rev. Johan H. Petersen	20.00
Hutchinson, Minn., Rev. N. B. Hansen	5.00
Total	\$45.00

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 17, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Luth. World Action	Gossner Mission
25163.31	3152.56	2378.52	853.09	1901.19	16857.95	20.00

Previously acknowledged	10.00		10.00			
Plainview, Nebr., Bethany Luther League	6.02		6.02			
Minneapolis, Minn., Immanuel Luth. Sunday School	3.00			3.00		
Coulter, Ia., Coulter Cemetery Society in memory of H. P. Hansen	4.00	4.00				
Waupaca, Wis., from friends in memory of Mrs. Florence Christensen	5.00				5.00	
Easton, Calif., Immanuel Missionary Society in memory of Mrs. Sondergaard	5.00		5.00			
Northfield, Minn., Mrs. Anna P. Raadt	22.50			22.50		
Tilley, Alta., Can., Bethany Ladies' Aid for China Relief	10.00				10.00	
Eugene, Ore., Louise and Elsie Elgaard in memory of their cousin, Pvt. Dale E. Sorensen, killed in action in France						
Total	25228.83	3156.56	2399.54	853.09	1926.69	20.00

H. J. Hansen, Treas.

These Two Sallman Masterpieces Available in Various Sizes

Sallman's **Head of Christ** is now available in actual size of the magnificent original painting. Ideal for churches, schools and auditoriums. Beautifully lithographed in colors on expensive canvas finish paper. Mounted to give it strength and permanency, and beautifully varnished giving effect of oil painting. In de luxe oval frame.

No. 9364, size 26"x32"; \$25.00

Framed neatly in rectangular frames.

No. 4950, size, 18½"x22½" \$4.95

No. 2950, size, 12½"x16" \$2.95

No. 1750, size, 9¼"x11½" \$1.75

Gethsemane. This beautiful masterpiece is the combination of the idealistic and the realistic in extraordinary harmony. The garden with its olive trees and its rocks and thorns is ideal, and the Christ with His loneliness and His courage and His victory is real. Framed neatly in rectangular frames.

No. 2951, size 12½"x16; \$2.95

No. 1751, size 9¼"x11½; \$1.75

Story of Sallman's Head of Christ—An interpretation of Sallman's HEAD OF CHRIST painting. Price, 25c.

Story of Sallman's Gethsemane—An interpretation of Sallman's GETHSEMANE painting. Price, 25c.

For Your Lenten Reading

THE PILGRIM, by O. P. Kretzmann. "There are poetic insights and undertones in the little essays and sketches that make up this volume by the editor of CRESSET. Poems in prose, they might be called. Yet there is in them real substance and stimulation of faith for everyone. In quite a few instances the meditation is linked with the Passion story and theme, so that the readings are very suitable for Lent. The author touches on a variety of subjects, however, both secular and sacred, and always his original observations minister to spiritual uplift and searchings of heart. The reader's sympathy and sense of responsibility are appealed to by the vivid descriptions of the passing scene." Price, \$1.50.

BUT CHRIST DID RISE and other sermons, edited by Paul Z. Strodach. This series of sermons based on Selected Gospel texts differs from earlier companion works in the use of another group of texts. These texts in some respects relate more directly to the requirements of this period and to each other than those dwelt on in the previous volumes. Price, \$2.00.

THE GLORY OF GOLGOTHA by Wm. C. Burhop and Louis J. Sieck. The first series, On Golgotha's Holy Ground, has sermons on Christ crucified, the intercession, the inscription, the repentance of the malefactor, Christ's forsakenness, the word "It is finished," and Christ's death. The titles of the second series include, "The Lord's Saving Glance", "The Silent Sufferer", "The Praying Sacrifice" and "The Victorious Saviour". Price, \$1.00.

PERSONALITIES OF THE PASSION by Leslie D. Weatherhead. One of England's greatest preachers brings us new insight on the personalities associated with the story of the passion of Jesus. Personalities we thought we knew so well assume new importance. Incidents belonging to their lives take on reality for today. Written in England for "bombed homes, bombed hearts, and perhaps, bombed faith," and in our period of crucifixion, the chapters bring light and hope, courage and Christian assurance. Price, \$1.50.

Easter Program for the Sunday School

WE WILL REJOICE. An Easter Praise service for Children arranged by Mrs. Paul Esping. The note of praise and adoration echoes and re-echoes throughout this service. Its songs and spoken parts express the brightness and joy of worship. It is truly a children's praise service. It has therefore also been made simple and brief. After an opening service, in which the responses in Versicle, Psalm, and Gloria Patri are given by the school, the Easter theme is presented in two groups of numbers, the first by the Primary

children, and the second by the intermediates and Juniors. First simply told, it is developed, and ends on a marked missionary note, with the commission of the Risen King. Because only a few of the songs are specifically for Easter, all being chosen as hymns of praise, this service may be fittingly used on occasions besides Easter, as e.g., a missionary program, or children's day. Price, single copy, 10c; one doz., 75c; 100 copies, \$5.00. Postage extra on dozen and 100 lots.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street

X

NEW YORK MEN

IS HLSC E 68

NAT'L LUT COUNCIL

REFERENCE LIBRARY

Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 7. MARTS, 1945

NR. 10

Røde Kors Krigsfond

Fra Røde Kors Hovedkontor i Washington, D. C., modtog vi følgende:

Marts er Røde Kors Maaned. I Løbet af den Maaned indsamles 1945 Røde Kors Krigsfondet paa 200.000.000 Dollars.

Ingen tidligere Pengeindsamlingskampagne var af større Betydning end denne. Længe efter at Krigens Sværd er blevet hamret til Plovskær, vil Røde Kors have meget at gøre.

Mange Maaneder vil hengaa efter at det sidste Skud er affyret, inden alle vore Krigere er hjemme. Mange af dem vil forblive i Hospitaller i lang Tid inden de atter er raske. Røde Kors maa yde disse Mænd, som har ofret saa meget, den nødvendige Hjælp uden Ophør.

Denne Krigs Veteraner, som vender tilbage til Civillivet, maa have Hjælp medens de indretter sig under de nye Forhold og forbereder sig til at tage deres Plads i Landbrug og Industri.

Vore uniformerede Mænds Familiars Velbefindende, deres Hustru og Børn, deres ældede Forældre, maa der vaages over saaledes at de ikke kommer til at lide Nød i disse trange Tider.

Krigens Flygtninge og de Forældreløse trænger til Hjælp — Hjælp som kun Røde Kors er i Stand til at yde.

Medens disse Forpligtelser maa opfyldes maa Tjenesten hjemme, der har karakteriseret Røde Kors i Aarenes Løb, fortsættes: Katastrofe-Nødhjælp, Instruktion i Hjemmesygepleje, Sygeplejerske-Assistent Uddannelse, de mange Voluntør-Tjenester og andre Aktiviteter.

Selv om Kanontordenen ophører vedvarer dog de menneskelige Krav. Røde Kors kan kun opfylde disse Krav med gavmild Støtte fra hele Folket. Amerikanere af dansk Afstamning har altid været blandt Røde Kors sande Understøttere. Røde Kors sætter atter i Aar sin Lid til disse, saavel som til alle andre Amerikanere.

I Samraad med Federal Council of Churches of America har Røde Kors Bestyrelsen sat Søndag d. 18. Marts som **Røde Kors Søndag**. Røde Kors Formand, Basil O'Connor, har bedt Landets kirkelige Ledere om at bifalde Opraabet for Nødhjælpen, da det er i Harmoni med det kristne

Ideal for Broderskab og Barmhjertighed. Menighederne beder fortsætte deres velvillige Støtte til det frivillige Røde Kors Arbejde, ogsaa med at indsamle den nødvendige Sum af \$200,000,000 for dette Aars Budget.

MOD DAGGRY

Af Skibsfører F. Matzen

Ildrødt Blus endnu mod Himlen stiger,
men bag Luen ses et andet Skær;
Krigens Nat for Morgenrøden viger,
bringer Bud, at Fredens Dag er nær.

Medens Mørketid for Lyset svinder,
fylder Tusind Tanker vore Sind;
Haab forude, bag os tunge Minder,
Savn og Sorg og taarevædet Kind.

Lange Aar med Ondt og Nød i Følge,
trange Tider i vort fjerne Hjem;
Strømmen vendtes, Tidevandets Bølge,
ruller nu mod Fjendens Kyster frem.

Snart den danske Sømand hjemad vender,
ser med dugget Blik mod Land i Nord;
Velkomst bydes ham af mange Hænder,
Hjertet kærligt ham i Møde slaar.

Grønland, den 17. Sept. 1944.

Da, i Gensynstimen, vil vi savne
Kæmperne, der faldt for Danmarks Sag,
huske dem og nævne deres Navne,
hædre dem paa Glædens store Dag.

Hver og een, der, tro mod Hjertets Stemme,
gik i Døden, rank og uforsagt,
Stridens Mænd, herude og derhjemme,
som om Land og Folk stod trofast Vagt.

DAAD ALENE frelser gamle Riger,
skaffer Borgerret blandt frie Folk,
Fremtids Haab fra Faldnes Grave stiger —
DERES VÆRK VAR DERES TANKERS TOLK.

Dannebrog skal deres Minde ære
fra Skibe ny med sunkne Skibes Navn,
Danskens Navn vil vi med Stolthed bære
paa saltens Søl og i hver fremmed Havn.

Midfaste Søndag

BRØD OG SKUESPIL — OG LIVET

Af Olfert Ricard (1920)

Jesus sagde til dem: „Jeg er Livets Brød. Den, som kommer til mig, skal ikke hunge; og den, som tror paa mig, skal aldrig tørste. Men jeg har sagt eder, at I have set mig og dog ikke tro. Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig; og den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde kaste ud. Thi jeg er kommen ned fra Himmelen, ikke for at gøre min Villie, men hans Villie, som sendte mig. Men dette er hans Villie, som sendte mig, at jeg skal intet miste af alt det, som han har givet mig, men jeg skal oprejse det paa den yderste Dag. Thi dette er min Faders Villie, at hver den, som ser Sønnen og tror paa ham, skal have et evigt Liv, og jeg skal oprejse ham paa den yderste Dag.“ Da knurrede Jøderne over ham, fordi han sagde: „Jeg er det Brød, som kom ned fra Himmelen,“ og de sagde: „Er dette ikke Jesus, Josefs Søn, hvis Fader og Moder vi kende? Hvorledes kan han da sige: Jeg er kommen ned fra Himmelen?“ Jesus svarede og sagde til dem: „Knurrer ikke indbyrdes! Ingen kan komme til mig, uden Faderen, som sendte mig, drager ham; og jeg skal oprejse ham paa den yderste Dag. Der er skrevet hos Profeterne: „Og de skulle alle være oplærte af Gud.“ Hver den, som har hørt af Faderen og lært, kommer til mig. Ikke at nogen har set Faderen, kun den som er fra Gud, han har set Faderen. Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som tror paa mig, har et evigt Liv. Jeg er Livets Brød. Eders Fædre aade Manna i Ørkenen og døde. Dette er det Brød, som kommer ned fra Himmelen, at man skal æde af det og ikke dø. Jeg er det levende Brød, som kom ned fra Himmelen; om nogen æder af dette Brød, han skal leve til evig Tid; og det Brød, som jeg vil give, er mit Kød, hvilket jeg vil give for Verdens Liv.“ Joh. 6:35-51.

Slægten hungre; — men efter hvad? Der gaar en Skælv af Utilfredshed og Uro, af Haab og Higen gennem Tiden; men hvad er det, man søger?

Brød! lyder det fra een Side, giv os Brød! Bedre Klar, bedre Boliger, bedre Løn, saa er vi tilfredse!

Nej, I er ikke. Gud ske Lov, det er I ikke, dertil er en Menneskesjæl for dyb og evig. Men derfor skal I, mine Brødre og Søstre, med grove Hænder og bekymrede Øjne alligevel kæmpe jer frem til mere Lykke her paa Jorden, og I vil sagtens ogsaa naa det og er allerede nær ved Maalet. Thi Barmhertigheden vil blive ved med at gaa sin beskedne Gang, hvor meget man end saarer den og laster den, som Tiden nu har for Skik; og Retfærdigheden vil uimodstaaelig trænge sig frem trods alle Hindringer og skal snart passe paa, at den ikke ogsaa en Dag bliver uretfærdig. Og Striker og Lockouter og Forfatningsændringer og Bygge- love og sociale Skrifter og maaske ogsaa midlertidigt Vildskab som Syndikalisme og Bolshevisme vil alle føre til det samme Maal, som den historiske Udvikling altid har peget hen imod: **den store Nivellering**, Udligningen og Udstykningen af Livsgoderne, flere og fleres Delagtighed i Kultur- ens Frugter, hvor faa har for meget og færre for lidt. Men vent kun ikke, at Menneskene saa vil blive tilfredse.

Vi søger ikke efter Brødet, lyder det fra andre — det, Slægten tørster efter, er mere Skønhed! Denne Tid er hæsli. Vi har faaet Stene for Brød, Kaserner for Haver, Boulevardbaner for gamle Volde, Forter for Skove, Rømarker for gyldne Agre, Sukkerfabrikskorstene for hyggelige Møller, ækle Stationsbyer for fredelige Landsbyer, gudelige Dussinforfattere for skønne Digte, Biografer for Scenekunst, Grammofoner for Tonekunst, fjollet Futurisme for Malerkunst — een stor Forgrimmelse! Giv os at glædes igen over store Syner og ædelt Sprog og stærke Tanker og inspireret Kunst, saa stilles vore Hjerters Længsel!

Nej, saa sandelig om den gør, tro det ikke! Dertil er vi alle for nær i Slægt med Gud — det, som det gamle Heden- skabs Digter vidste, men som denne Tids hedenske Digtere

har glemt. Vent ikke for meget af de stakkels Digtere! Og saa de er Børn af Tiden, og Tiden er poesiforladt. Og selv om der var noget som helst sandt i Frasen: at dø i Skønhed, om det saa var aldrig saa skønt, det var dog at dø.

Panis et circenses, Brød og Cirkuslege, det var det gamle Raab fra Oldtidens romerske Pøbel. Mad og Forlystelser, saa længe man kunde byde dem nok af det, havde man Ro for dem. Der er Mennesker endnu og hele Kredse i Samfundet, som ikke er naaet længer i deres Tragten. Nok at spise og saa et Sted at gaa hen og more sig om Aftenen, hvad vil man saa mere? O, meget mere. Hvad vil man den Dag, man mærker, man skal dø? Den kan sige En det. Da hjælper Mad ikke — „eders Fædre aad Manna i Ørkenen og døde“ — da ønsker man et Lægemedel mod Døden, et Haab for Legemet; og da er man ikke mere oplagt til Teater eller anden Fornøjelse, men Fred i Sjælen og Vished om Salighed, det er Hjertets Begær.

Brød og Skuespil! Og mens det var Raabet i Rom, gik herovre i en fjern Provins i Østerland en Mand og sagde: „Jeg skal oprejse det paa den yderste Dag,“ og „Den, som kommer til mig, skal ikke hunge, og den, som tror paa mig, skal aldrig tørste.“ Men ogsaa Jesu egen Samtid, ogsaa de Lykkelige, som havde ham imellem sig og saa og hørte, ham — de søgte det samme hos ham: Brød og Skuespil og begærede ikke mere. Hans kongelige Bispisning ude i Ødemarken smagte dem vel, og hans Mirakler nød de gerne; men mere vilde have mere; de ønskede helst hver Dag at blive bispist paa denne Maade, saa maatte han være deres Konge, og de vilde altid se større og bedre Tegn. Men ham selv vilde de ikke i Lag med. Og dog var det ham, Jesus Kristus, de trængte til, som den Gang og den Dag i Dag alene kan mætte den hungrende Sjæl. Og det var han nu kommet over til deres Synagoge i Kapernaum for at sige dem lige rent ud og holdt saa den første Prædiken over Bispisnings-Underet, hvoraf vor Tekst i Dag er en Del, og gjorde, ligesom man altid beskylder os Præster for at gøre, saa det er ham, vi har lært det af: han overførte det paa det aandelige og sagde: „Jeg er Livets Brød! Det Brød, som jeg vil give, er mit Kød, hvilket jeg vil give for Verdens Liv! Hver den, som ser Sønnen og tror paa ham, skal have et evigt Liv, og jeg skal oprejse ham paa den yderste Dag.“ Andet Brød faar I herefter ikke end mig selv, og andet Tegn giver jeg jer ikke end mit Kors. Det forargede dem i høj Grad, de hæftede sig ved hans ydre Person og sagde: Hvad er det, han siger? Det er jo bare Jesus Josefsen, vi kender jo baade ham og hans Familie, og saa skal han være kommet ned fra Himmelen! Og saa vendte de fleste af dem ham Ryggen fra den Dag.

Der er en Tilbøjelighed den Dag i Dag til at begære Brød og Skuespil af Kristendommen, en Flare, vi maa være paa Vagt imod. **Det sociale Spørgsmaal** er næsten ved at komme paa Mode i vore Dage. Baade i Hungerlandene og her, hvor vi har rigeligt af Brød, er Ernæringsspørgsmaalet det øverste paa Dagsordenen. Det kan næppe være anderledes, Tiden har ført det med sig, og saa længe det presser paa, maa Skønheden og de ædlere og højere Interesser holde sig i Baggrunden.

Men nu er det ogsaa blevet Skik at vende sig mod Kirken og Kristendommen og bebrejde den haardt og sige, at den er Skyld i Uretfærdigheden og Nøden; den har i alt Fald forsømt sin Pligt og ikke paataalt de Riges Overgreb og forsvaret de Fattiges Sag; og man hører Kristne, som nu i den ellefte Time vil prædike det sociale Evangelium og aflægge Syndsbekendelse paa Kirkens Vegne for dens store Forsømmelse. Jesus, han var ganske anderledes, hedder det, han var selv fattig og var frem for alt de Fattiges Ven- og revsede frimodig de Rige, og derfor var

det ogsaa Præsterne, der den Gang ligesom nu holdt med de Rige, som bragte Jesus paa Korset, det ligner de Præster. Og den Jesus, Præsterne prædiker, det er en helt anden Jesus end den rigtige, det er en Gud, de har lavet, for at give de Fattige Veksler paa Evigheden og holde dem nede i Fattigdom og Trældom her. Det er slet ikke Kristendom, paastaas der, men Kristendom det er at følge den fattige Jesus efter, han var det bedste Menneske, og vilde de Kristne blot følge i hans Fodspor, saa vilde det sociale Spørgsmaal være løst, og saa blev det skønt at leve.

Saaledes hører man; og denne Tale er en sær Blanding af Løgn og Sandhed og derfor meget bestikkende. Jeg benægter for det første, at Kirken har stillet sig ligegyldigt eller fjendtlig overfor det sociale Spørgsmaal. Jeg har forlangst, da man syntes at have glemt det, gjort opmærksom paa, at den første, som tog Arbejdsspørgsmaalet op til kyndig Behandling herhjemme, og ganske væsentligt stillede sig paa Arbejdernes Side, var Kirkens ypperste Mand Biskop Martensen; det var længe, før Borgbjerg blev Student, og Stauning var endnu ikke født. Jeg paastaar, at Præsterne til alle Tider, baade herinde og paa Landet, har givet deres meste Tid til de Fattige, og ofte selv været fattige, meget fattige, for ikke at tale om deres Enker eller Døtre. Det er sandt, det meste, Kirken har kunnet gøre for de Fattige, har været i Barmhjertighedens Tjeneste, men hvorfor, fordi ingen andre gjorde det, og Barmhjertigheden hjælper i Dag, som den højt priste, men noget langsomme Retfærdighed først naar at hjælpe om ti eller hundrede Aar.

Jeg hævder endvidere, at det var aldrig Kirkens Sag at give sociale Programmer og opkaste sig til Dommer over de stridende Parter i Samfundet. Den bliver Dilletant, hvis den gør det, og forsømmer sin egentlige Mission, som er at forkynde Evangeliet. Men idet den forkynder Evangeliet, saar den ogsaa Tanker og tænder Ideer i langt videre Kredse end den snævre Menighed; og det gaar med det sociale Spørgsmaal som med alle andre Fremskridt indenfor Menneskeslægten, baade Slaveriets Ophevelse og Fængselsvæsenets Forbedring og de Sindssyges Pleje og Trosfrihedens Anerkendelse, og hvad du vil nævne: at det er i Virkeligheden Kristendommen, som har givet Stødet til alt dette og nedlagt Spiren dertil, selv om det ofte er Kristendommens Fjender, som har høstet Frugterne og tilsyneladende ført Sagen frem, uden at de selv vidste, hvor meget de skyldte Kristendommen. De var alle oplærte af Gud, men gav ham kun ikke Æren.

Og naar saa mange af disse Spørgsmaal, og deriblandt det sociale, trods alle de store Resultater, der er naaet, alligevel ofte kom i en forkert Gænge og blev opblandet med megen Bitterhed og Usandhed, saa hævder jeg videre, at det kom atter deraf, at de Personer, som førte dem frem, var ikke levende Kristne, men ofte Kristendomsfor nægttere. Og derfor skal Kirken ikke nu pludselig føle sig kaldet til at løse det sociale Spørgsmaal, den vil kun komme til at ligne Hunden, som med Tungen ud af Halsen løber efter Vognen og maaske tror, den hjælper Vognen af Sted; men den skal gøre sin egentlige Gerning, at forkynde Evangeliet, med større Kraft og Troskab; og saa er det alligevel den, som Vognen har faaet sin Drivkraft fra, enten de, som nu styre den, selv er Kristendomsfjender, eller, hvad vi inderligt maa bede Gud om, de maa blive: **levende Kristne med social og politisk Sagkundskab.**

Og naar de siger, at vi skal følge den fattige Jesus efter, saa er det evig sandt, men vi maa saa spørge dem: **hvilken Jesus mene I?** Thi den Jesus Josefsen, som I tegner for os, som kun var det ideelle Menneske og de Fattiges Ven og de Riges og Præsternes Fjende, han kan være saare skøn, men han er et Fantasiprodukt, og hører ikke hjemme i Virkelig-

hedens Verden; og hverken Brød eller Skønhed, hverken et socialt Evangelium eller en digtet Jesus, er nok til at stille et Menneskes Hunger. Vi kender ingen anden Jesus, end den Jesus, som ogsaa i Dagens Evangelium staar i Kapernaums Synagoge og taler til dem den Gang og til os. Han var visselig de Fattiges Ven, men sagde dem derfor ogsaa Sandheden, selv om de forargedes; thi det var sikkert overvejende Fattige, han havde bispist Dagen før og nu prædikede for; han skaanede saa sandt heller ej de Rige, men det hindrede ham heller ikke i at have Venner imellem dem; Præsterne stod ham sikkerlig tit imod, men mange af dem kom ogsaa til Troen siden; og han var tilvisse det ideelle Menneske og ejede intet, — en Kreds af velstaaende Kvinder sørgede til Gengæld for hans Ophold i de tre Vandreaar; — men han var meget mere; han sagde om sig selv, at han var kommen ned fra Himmelen, at han var fra Gud og havde set Faderen, og at dette var hans Faders Villie, at hver den, som ser Sønnen og tror paa ham, skal have et evigt Liv; og jeg skal oprejse ham paa den yderste Dag.

Og derfor skulle vi ikke nøjes med et socialt Evangelium, som blot hjælper Menneskene til Brød, ej heller med et Evangelium om det ideelle Menneske Jesus Josefsen, om det saa er aldrig saa skønt, men som ikke er mere virkeligt end et Skuespil. **Men vi skulle prædike ham selv, Jesus Kristus,** kommen fra Gud til os, ligesom han selv gjorde det hin Dag i Kapernaum, thi selv om mange endnu vilde forarges og vende ham Ryggen, saa er det kun ham, som kan stille den hungrende Slægt tilfreds.

Thi det er hverken Brød eller Skønhed, men det er intet mindre end **selve Livet, det evige Liv**, vi dybest begære. Ikke Liv, som Brød kan opholde og Skønhed forhøje, men Livet, — Iivet i Frihed, med frodig Udfoldelse af alle Sjælens Kræfter, i Samfund med Gud, i Traad med hans Villie, i Renhed og Godhed, i Klarhed og Sejr, og med Horisont ud til det evige. Det evige Liv, som allerede begynder her, som har mærket Faderens Dragelse og i Jesus har mødt, hvad Hjertet dybest længtes efter, og nu oplæres af Gud til at se alting i hans Lys, og som i det Inderste er fuldt forvissat om, at dette kan aldrig ophøre og dø, det vil aldrig mistes, men vil tilsidst engang rejse ogsaa Legemet af dets Fornedrelse til evig Ungdommelighed og Herlighed hos Gud.

Og da faar Brødet først sin sunde Smag, naar det nydes med Tak til Livets Gud, og da vil man ogsaa unde de andre det; og Skønheden vil først nu faa sin fulde Glans, naar Evighedens Ovenlys falder over alt det skønne hernede. Uden dette vil Sjælens Tørst aldrig stilles, og Legemet vil skælve for den Stund, da Brødet falder det ud af Haanden.

I en Levnedsbetænelser fra Midten af forrige Aarhundrede fortæller Forfatteren om to Huse, han kom i som ung, — det Bangske Hjem ved Nøddebo og det Laubske paa Fyn; yndige Mennesker begge Steder, kultiverede, gæstfri, hjertelige, gode ved hinanden, glade for Ungdom, med Sans for Poesi og for alt menneskeligt, og med jævnt gode Kaar. Men skønt de havde saameget tilfælles, var de dog vidt forskellige i een Henseende, som allerede var ham paafaldende som ungt Menneske. Det ene Sted var de ikke Kristne endnu, det andet Sted var de det. Og han fortæller, at det kom især frem paa eet Punkt: naar Talen faldt paa **Døden**. Man maatte helst ikke tale om Døden i Nøddebo. Den var uhyggelig, man holdt ikke af at tænke paa den. Anderledes i den fynske Præstegaard. Der var man fortrolig med den. Det var, som man gik fra Haven lige over i Guds Paradis. De havde mistet flere i det Hjem, men det gav ligesom Samlivet rigere Dybde og videre Horizont. De ejede Livet.

Livet, ja. Og dette er Dagens Evangelium, at dette Liv

er at finde i det mystiske Samfund med Jesus Kristus, og der alene.“ Det Brød, som jeg vil give, er mit Kød, hvilket jeg vil give for Verdens Liv.“ Det blev sagt, da Paasken var nær, og Aaret før hans Kors blev rejst.

Vi er i Fastetiden nu, og vi bereder os til atter at samles om hans Kors **Langfredag**. Og det hele Aar maa dette hans Kors være Midtpunktet i al vor Forkyndelse, men endmere i denne Tid. Thi der er Livets Kilde her paa Jorden. Der fuldbyrdede han sin Faders Villie, som han var kommen for at gøre, der drager Faderens Kærlighed og som intet andet Sted, der mærker Syndere det, at han ingenlunde vil kaste den ud, som kommer til ham, der slukkes Sjælens dybe Tørst. Der alene. Der blev Paaskelammet hengivet, for at Døds-Engelen skulde gaa vor Dør forbi. Der har han sonet Slægtens Synd, og det er Erfaring gennem alle Tider, at der finder Synderhjertet Fred og ellers intet Sted i Verden.

Vi er i Fastetiden nu; og det vil ogsaa sige: vi nærmer os til **Skærtorsdag**. Og naar Jesus hin Dag i Synagogen sagde: „Jeg er det levende Brød, som er kommet ned fra Himlen; om nogen æder af dette Brød, han skal leve til evig Tid,“ saa talte han vel ikke om den Nadver, han endnu ikke havde indstiftet, men om den inderligste Forbindelse med ham selv; der gryede vel Nadvertanker i hans Sinds Baggrund, og hvad den gang dæmrede, lyste frem Skærtorsdag Aften som en fuldbaaren Tanke og Gave; saadan vil Kristne nu vide, at Livet, som oprandt af Golgathas Kilde, det opholdes og styrkes kun ved den stadige Livsforbindelse med den levende Frelser selv, og at denne intet Sted stadfæstes og næres som ved hans eget Bord.

Vi er i Fastetiden nu, og det vil atter sige: Vi nærmer os til **Paaskedag**. Da skal vi atter se det og høre det ved hans aabne Grav: Jeg skal intet miste af alt det, som han har givet mig, men jeg skal oprejse det paa den yderste Dag.“ Der aabenbares Livet herligt som det sejrige Liv med Evighedens Haab.

Ja, Livet. Det straalere os i Møde i Jesus Kristus, i hans Værk og i ham selv. Du kan spørge dem, som har fundet ham og lever deres Liv daglig med ham: **Er I nu ogsaa virkelig tilfredse?** De svarer dig: **Ja**.

DEN STORE HUNGER KAN STILLES

Af Sognepræst Hans Magle, Tønder

For nogle Aar siden udkom der en Bog, der bar Titelen „Den store Hunger“ (Johan Bojer). Forfatteren skildrede deri — ikke Hungeren efter Brød, men den aandelige Hunger, Livshungeren, Menneskets Hunger efter noget, der kan tilfredsstille Sjælens evige Higen. Men naar man har læst den Bog tilende, sidder man med et vemodigt Indtryk af, at hverken har Forfatteren selv faaet den Hunger stillet, ej heller ved han, hvor han skal vise os andre hen, for at vi kan faa vor Sjæls Hunger stillet.

Overfor denne Fattigdom staar Rigdommen i Jesu Ord til os i Søndagens Evangelium, det tre Gange gentagne „Jeg er Livets Brød!“ Her er een, der ved, hvor Sjælens Sult kan mættes: hos Ham selv! Hos Jesus! Intet andet Sted! Der alene!

En saadan enestaaende dristig Fordring unddrager sig alle menneskelige Beviser. Den kan ikke diskuteres. Den forlanger af os et af to: enten absolut Forkastelse som afsindig — eller absolut Tro.

Men for at kunne hengive sig i Tro til Ham, der er Livets Brød er det en uomgængelig Nødvendighed, at vi erkender vor Sjæls Hunger og redeligt indrømmer, at

„Jeg mættes ingenlunde, om ikke Du, som mætted hist i Ørken mange Munde, mig række vil det Livsens Brød, som er Dig selv.“

Trods al Tale om religiøs Trang i Nutiden er det alligevel tydeligt, at den Indrømmelse vil alligevel mangfoldige Mennesker ikke gøre: man vedbliver halsstarrigt og stædigt at fastholde Illusionen, at man er mæt, eller man søger nervøst og uroligt efter Mættelse alle andre Steder end netop hos vor Herre Jesus.

Nogle søger at tilfredsstille deres aandelige Hunger ved Litteratur, Musik, Kunst, Videnskab og alt hvad Kulturen ellers har at give. En dansk Professor og Forfatter fortæller, hvorledes han, der ellers netop med hele sin Sjæls Kraft levede i og af et saadant aandeligt Kulturarbejde, en Søndag Morgen i sin Stue gjorde Forsøg paa at døde en Times Tid hen over Morgenavisen. Men det vilde ikke rigtig lykkes. Avisen kedede ham. Da hører han nogle Barnestemmer udenfor synge: „Den signede Dag med Fryd vi ser af Havet til os opkomme.“ Og saa sker det mærkelige, at Salmens kendte Ord og Toner, som ellers var kommet ham noget paa Afstand, vækker en underlig vemodig Længsel i hans Sind efter et tabt Paradis, en Føde af en hel anden Art, der kan stille Sjælens Hunger.

Andre søger deres aandelige Næring i virksomt Arbejde for Kirke og By, for Hjem og Fædreland. Men en af dem, der ofrede mest for Fædrelandet, Edith Cavell, fordi hun ofrede sig selv, sendte fra sin Dødselle som sit sidste Budskab til Verden det berømte Ord: „Fædrelandskærlighed er ikke nok.“

Nej — Fædrelandskærlighed er ikke nok! Og Kultur er ikke nok! Der skal mere til for at stille vort urolige Hjerte tilfreds! Alt dette er dog, naar vi ser ret til, ikke andet end Fattigmanskost, ja endnu mindre: det er ussel Sulteføde, Hungerskost, der kan holde os i Live for en Tid, men som aldrig kan stille Sjælens Hunger og ikke holde vor Sjæl i Live. Det ligner det Brød, man spiser under Hungersnød i Kina: det mætter ikke til Livet, men sløver til Døden.

Mætte til Livet gør kun Livets Brød: Jesus; „Den, som kommer til mig, skal ikke hunge. Og den som tror paa mig, skal aldrig tørste.“ Derfor siger Herren det tre Gange: „Jeg er Livets Brød!“ Han vil, at vi skal høre det rigtigt og forstaa det ret.

Anm. I Sammenligning med Bojers Bog læs N. P. Madsens „Solopgang“, som giver Løsning paa Problemet. Alligevel vandt Bojer Verdens Gunst, men Madsen er ignoreret paa Parnas — dog ikke i Himmerig.—Red.

Hvad det koster de vaade. Menighedsmedlemmer kan sommetider synes at det koster vel meget at opholde Kirkens Arbejde, en Udgift verdslige Folk ikke er belæstet med. Men det koster ogsaa at tjene Satan. Under Valgkampagnen for at gøre Nebraska tør, sidste November fremkom flere Beregninger over hvad Drikke-trafikken koster dens Tilhængere. Da man ikke ved hvem der nyder al den Spiritus, udregner man det simpelthen paa hele Befolkningens Bekostning, og da har hver af de 1,300,000 Indbyggere i Staten slukt for gennemsnitlig \$52 Værd af berusende Drikke sidste Aar. Vi kan sikkert gaa ud fra, at Halvparten af Folket ikke nyder Spiritus, saa vil de Nydendes Regning blive over \$100 hver. For hele Landet var Udgiften til stærke Drikke i 1943 over 6 Billioner Dollars, ca. tre Gange saa meget som i det første Repeal Aar 1934, og nu er vi endda i Krig og behøver alle Kræfter og Penge dertil. Der findes 400,000 Udspekningsteder i Landet, dertil 300,000 andre Beværtninger, hvor vaade Varer kan købes. Det er to Drikkebuler for hver Kirke, tre for hver Skole, en for hver 75 Familier. Behøver vi at søge andre Aarsager for Forbrydelser, Umoralitet og Ulykker?

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Blair, Nebr. Med 1. Marts indtræder sædvanlig en Del Omflytninger. En her er Personelskifte paa vor C.N.W. Station, idet to gamle Veteraner, Stationsforstander C. H. Koepcke, der kom hertil i Feb. 1916, og Telegrafist Fred Taylor, som har fyldt denne Bestilling her i 39 Aar, gaar af paa Pension. Mange af vore Studenter og Tilrejsende i de mange Aar vil erindre de to geniale Jernbanebetjente. Som Forstander er valgt en Dansker, C. M. Anderson, førhen i Creighton, Nebr., hvor de tilhørte en dansk luthersk Mgh. En Mr. Hoffman fra Linwood, Nebr., er antaget som Telegrafist. — Paa den gamle Poplar Park lige nord for vort Forlagshus (ud mod Jernbanen) er man ved at opføre en vældig Bygning for Tyson-Long Gasolintransport og Farmmaskineri Selskabet. Her har besøgende Carneval og Shows i mange Aar haft deres Forestillinger og vort Personale kunde fra Vinduerne faa sig mangt et „free show.“ Nu er saa den Herlighed slut. — To af vore 'egne unge og i Menighedsarbejdet aktive Ægtefolk, Pastor Lyle Paulsen og Hustru Agnes, f. Larsen, afrejste sidste Onsdag til deres første Præstekald i Daneville og Emmaus Kirkerne ved Westby, Montana. De har allerede ikke saa lidt Øvelse i den Gerning, da de har betjent Mgh. i Herman under hans Studentertid de sidste Par Aar. De blev gift sidste Aar. Vi ønsker dem Herrens rige Velsignelse deroppe blandt Farmerne i det høje Nord. Et andet Ægtepar, Pastor og Mrs. John Schultz, der tilhørte Mgh. de Par Aar han studerede her, er afrejst til deres Virksomhed i Lindsay, Nebr. — Flyvekadet Tage Brøndum og Hustru var hjemme for at udtage hans Borgerpapirer; han er Medlem af Royal Canadian Flyverkorps og fik sin Trænering i Little Norway Lejren ved Toronto. Nu nedlægges denne og Kadetterne gaar til England. — Noget enestaaende er det vist, at paa sin 80-aarige Fødselsdag (9. Feb.) kunde Mrs. Nels Gorm Jensen sige, at alle hendes Børn (6), Børnebørn (18) og Børnebørnsbørn (5) er ilive og vel.

Paa Skolen er der denne Uge hvad man kalder „Spiritual Emphasis Week“, kort og godt Missionsuge. Pastor M. G.

Christensen fra Racine er Gæsttaler. Møder afholdes fra Søndag til Torsdag hver Aften Kl. 7:15; ligesaa taler han ved Morgenandagterne og har private Samtaler med Elev-erne om Eftermiddagen. Hans Datter Lynn frekventerer Dana i Aar. — Blandt Præsterne, der overvar Ordinationen d. 18. Feb., var ogsaa Pastor B. J. Engskov fra Geneva, Minn., samt hans Hustru, der er Søster til John Schultz. Pastor Engskov har endnu ikke forvunden sin svære Operation for Maveonde, men er i god Bedring. — Sangkoret havde en mindre behagelig Dag, hvad Vejr angaar, Søndag d. 25. Feb. for deres Tur til Omaha. Men det lød dejligt at høre deres velskoledede Sang af saa kendte Salmer som „Vor Gud han er saa fast en Borg“ paa Engelsk og „Den store hvide Flok vi see“ paa Dansk over Radioen fra Dr. Browns Tabernakkel om Morgen. Efter den sidste bemærkede Pastor Brown, at det lød som daarligt Svensk for ham. Vi Danske kunde nok høre det var tillært Dansk, men godt gjort af de unge. Et mere fyldigt Program udførtes paa Joslyn Memorial Koncertsal om Eftermiddagen og igen om Aftenen i Tabernaklet, men disse blev ikke rundkastet.

Chaplain Irving Tange er bleven tilkendt Silver Star Fresmedaljen for udvist Mod under Kamp d. 16. Juni 1944 paa New Guinea Øen. Vi forstaar han er atter rask efter sin Sygdom og i aktiv Tjeneste.

Ebenezer Mgh., Chicago, har mistet en af sine ældre Medlemmer og Medstiftere, nemlig Jens Frost Hedegaard, der afgik ved Døden paa Alderdomshjemmet d. 14. Feb. Han blev 86 Aar gammel og har i Menighedens 50-aarige Tilværelse taget levende Del i dens Arbejde. Begravelsen udførtes d. 16. Feb. af Pastor Nyholm, da Mgh.s Præst, Pastor Jersild, var til Bestyrelsesmødet i Blair.

I Illinois Kreds har man i Aar Ombytning af Prædikanter i de forskellige Nabokald i Stedet for at have en omrejsende Gæsttaler i alle Kirker, arrangeret af Luther League. Næste Søndag vil saaledes Pastor Viggo Petersen, Trufant, Mich., besøge Edmore og Sidney, medens Pastor H. N. Hansen, Greenville, taler i Trufant, og Pastor Anker Jensen, Edmore, gaar til Greenville.

Pastor Anker Jensen paaskønner et Lønstillæg af \$120 fra Sidney Annexet, der nu yder \$720 og Mgh. i Edmore \$650 samt fri Bolig. Han nævner at han har haft flere Kald med ikke saa lidt større Lønning tilbudt, men afslog dem, da Penge ikke er det afgørende i Herrens Tjeneste. (Vi ved han havde et fra Montana med \$2500 og derfor taler Sandhed.)

Gode Kaar i Michigan. Medens vi er oppe i den Egn lad os gengive lidt af hvad Pastor Henry N. Hansen skriver i en Hilsen til Vennerne i Montana, som han forlod ved Nyt-aarstid, om Greenville, hans nye Kald. Vi synes godt om Greenville. Den er en By paa ca. 5000 Indbyggere og de har travlt, da der ligger fem Krigsindustrier indenfor dens Omraade hvor 2500 Personer er beskæftiget. Ogsaa Folk fra omliggende Landsbyer og fra Landet arbejder herinde. Unge Piger lige ude af Højskolen kan tjene \$10-\$12 per Dag. Baade Mand og Hustru har ofte Jobs. Det er en smuk By med mange store Skyggetræer og Grantræer alle vegne, ganske forskelligt fra østlig Montana. Tre smukke Søer findes ogsaa indenfor Bygrænsen. Den vigtigste Industri blandt Landmænd er Mælkproduktion. Al Slags Frugt avles ogsaa her, baade paa Træer og Buske. Men det er skyfuldt hver Dag; i to Uger har vi kun set Solen tre Gange, dog er Vejret mildt saavidt, kun 6 Below en Morgen. Man køber Gasolin med sand Fornøjelse her; den bedste koster kun 19 cts. og en Kørelicence for tre Aar koster

En Søndagsskolelærerstab faar sjældent Held til saa smukt et Billede som hosstaende fra Vor Frelzers Kirke i Co. Bluffs. Skønheden skyldes vel ikke saa meget vor velkendte Ven, Mr. Gebuhr, der sidder pænt i det som Forstander, men Ideen om et Billede kan godt være hans. Han er jo en gammel erfaren Lærer og Forkæmper for de unges Oplæring i sand Kristendom baade lokalt og i Almindelighed og i Menighedens Blad ønskede at gøre Folk bekendt med sin tro og pæne Flok Medarbejdere. Der saa vi det og lader det gaa videre til Ansporing af andre.

Anden Række: Marie Jensen, Mrs. Vernon Jensen, Mary Ann Jordansen, Dorothy Christensen, Violet Nelson, Mrs. Donald Breeze (Supt. Primary Dept.), Elizabeth Hansen.

Øverste Række: Margaret Petersen, Lydia Ericksen, LaGene Sandberg, Milton Jensen, Hazel Jensen, Mrs. Robert Sorensen.

Forreste Række: Vernon Jensen (Assistant Supt.), Karen Madsen, John S. Gebuhr (Supt.), Ruth Andersen, Carl Jessen.

kun \$1.25. Der er ikke Bilskat her i Staten. Vi fik en storartet Modtagelse. . . .

Tre Danske Fester er planlagt i Chicago gennem Foraaret af Vor Frelzers Mgh. i Forbindelse med Trinitatis Mgh. (Den danske Kirke) og den lokale Dansk Nationalkomite. Alle afholdes i La Follette Park, den første d. 19. Marts med Tenorsangeren Lauritz Melchior og Prof. Alfred Nielsen (Grand View College) paa Programmet; den næste d. 17. April med Pastor J. M. Girtz, Albert Lea, som Hovedtaler; og den tredie d. 13. Maj med Jean Hersholt fra Beverly Hills som Gæst. Alle Møder ledes i det engelske Sprog og Adgangsbillet til alle er \$1.00.

Vor Fresers Mgh., Chicago, blev skuffet ved at City Zoning Board afslog dens Ansøgning om at bygge en Kirke paa de nye Byggelodder. Men man mener en ny Fremgangsmaade vil bringe bedre Held hos de Hrr.

Et Kursus i Dansk har været afholdt i Chicago gennem Vinteren arrangeret af Dansk Nationalkomite. Den 6. Marts afsluttedes det efter at Eleverne havde gennemgaaet de 36 Lektier i Dr. Joh. Knudsens Bog, „Introduction to the Danish Language,“ og i Forbindelsen havde man aabent Hus for alle i Carl Schurz Højskole paa 3601 Milwaukee Ave., samt et Program med Recitation af Ove Knudsen og Fremvisning af en Film fra Danmark ved Axel M. Andersen.

En Hilsen fra Pastor J. H. Vammen, San Francisco meddeler, at begge hans Sønner er i Krigstjenesten, Kaptajn Herbert V. i U.S.A. Transport Command og har været over Asien og er nu i Italien; den yngre Aldin, Sfc., er paa Aviation Elec. School i Jacksonville, Fla.

Racine, Wis. Formand N. C. Carlsen talte sidste Søndag baade under Formiddagsgudstjenesten og ved Kyushu Missionsforeningens Møde om Aftenen i Immanuels Kirken. Fra Vor Frelzers Kirke begravedes Mrs. Katherine E. Petersen, 84 Aar, der døde d. 23. Jan. En af de ældre Medlemmer af Emaus Mgh., Mrs. Caroline Larsen, døde d. 21. Feb. Hun var født Danmark og blev 82 Aar.

Vore Aars Værdi. I sit Menighedsblad har Pastor Viggo J. Petersen, Trufant, Mich., denne Nytaarsbetragtning: En Gang da Rom blev grundlagt (ca. 700 Aar før Kr.) kom en klog Kvinde fra et fjernt Land til Tarquin, Statens Hoveds-

mand. Hun tilbød ham ni Visdomsbøger for en større Sum. Han indsaa nok Bøgenes Værdi, men ønskede ikke at betale saa meget. Til hans Overraskelse kastede hun tre af Bøgerne paa Baalet og tilbød ham de andre seks for samme Sum. Atter undslog han sig. Tre flere røg i Flammerne og han blev igen tilbudt de tiloversblevne tre for samme Sum som for dem alle før. Nu indsaa han at det gjaldt om at handle før alt gik tabt, thi de havde stor Betydning for Landets Ledelse og Folkets Velfærd. Saa købte han de sidste for samme Sum, som han kunde have haft dem alle for. Vi mindes Apostelens Ord : „Køber den belejlige Tid, efterdi Dagene ere onde.“

Audubon, Iowa. Vor Frelzers Mgh. har købt et Kimball Pipeorgel fra National Sound System i Chicago. Det ventes sat op før Juni. — En af de ældre velkendte Landsmænd paa disse Egne, Hans Jørgen Fabricius, afgik ved Døden d. 19. Feb. Han blev 76 Aar gammel og kom fra Danmark som ganske ung. I en Aarrække var han Smed i Audubon og Elk Horn, derefter Farmer ved Fiscus indtil han for 27 Aar siden flyttede til Audubon By. Hans Hustru, Carelyn Rasmussen, døde i 1940 og hans Steddatter, Minnie Rasmussen, der har Ansættelse i Raadhuset, holdt Hus for ham. Døden kom som Følge af et Hjerteanfald. Fem Børn og tre Stedbørn overlever ham. — Mr. og Mrs. Holger Lindholm fejrede deres Sølvbryllup ved en større Festlighed i Kirkens Undersal Søndag d. 18. Feb. Ca. 150 Gæster var tilstede, blandt dem hans Broder Cornelius Lindholm og Familie fra New York City og hans Søster Mrs. Pastor H. Stallknecht fra Yankton, S. D.

Af Menighedsindberetninger til Statistikeren er til Dato indsendt 131. Mangler endnu ca. 60. Please hurry! P.C.J.

Kansas City, Kan. Krigsdepartementets Sorgsbudskab om Premiærløjtnant Marvin Prinds's Død d. 18. Jan. som Følge af Saar han fik under en Kamp i Belgien, naaede hans Hustru og Forældre her fornylig. Han var født i 1920, blev døbt af Pastor Karl Wilhelmsen og i 1935 konfirmeret af Pastor Clifford Madsen. I Okt. 1943 blev han sendt oversøs og ventede snart at kunne have faaet Orlov til et Besøg hjemme for at se sin lille Datter for første Gang. Gud trøste hans Kære.

(Fortsættes paa Side 14)

Kirkeligt Rundskue

Pastor Fredrik A. Schiotz, velkendt iblandt os som Leder af Am. Luth. Conferencens Studentermisison i flere Aar, har sagt Ja til et Kald om at blive Præst ved Trefoldigheds Kirken i Brooklyn, N. Y. Vi har omtalt før Dr. S. O. Simmonds Død efter at han i mange Aar havde oparbejdet og betjent denne store Mgh. Pastor Reidat Thomte har fungeret som Vikarpræst siden.

Pastor Clausens Svigersøn død. Pastor Svein Strand, 93 Aar, en af de bedst kendte Skikkelser i Den Norsk Luth. Kirke i Am., er afgaaet ved Døden d. 18. Febr. paa Hospitalet i Fairmont, Minn. Hans Datter, Mrs. I. M. Wolden, er gift med Hospitalets Forstander. To Sønner bor ved Estherville, Iowa. Afdøde var født 19. Marts 1852 i Halligdal, Norge, blev uddannet som Seminarlærer og virkede som saadan derhjemme indtil han i 1873 rejste til Amerika og blev optaget paa Augsburg Seminar i Minneapolis. I 1879 blev han teologisk Kandidat og ordineredes til Kapellan hos sin tilkommende Svigerfader, den danske Pioneerpræst C. L. Clausen, i Blooming Prairie, Minn., hvis Adoptivdatter Gunhild Mathilde han ægtede i 1886. Efter Pastor Clausens Fratrædelse blev han hans Efterfølger og betjente Kaldet til 1894. Derefter var han Præst i Hayfield, Minn., Buffalo Center, Ia., Dell og Westfield, Minn., Estherville, Ia., og Wallingford, Ia., indtil 1917, da han bosatte sig paa en Farm nær denne By. Han var meget interesseret i Menighedsskoler og en Leder i Religionslærerforeningen. Fra 1907-17 var han tillige Lærer paa Den forenede norske Kirkes Lærerskole i Madison, Ia.

Pastor T. M. Rykken, 49 Aar, tidligere Forstander for Den norsk luth. Kirkes Indianermission i Wittenberg, Wis., døde d. 11. Feb. i Rochester, Minn., hvor han havde søgt Lægehjælp. Han var for Tiden Præst i Petersburg, N. D. Hans Fader, K. T. Rykken, er en velkendt Lægmand i Frikirken, en Broder A. C. Rykken, er Præst i samme, og en anden Broder er Bestyrer for Frikirkens Forlagshus i Mpls.

Dr. Franklin Clark Fry, den nyvalgte Formand for United Luth. Church in America og Dr. Knubels Efterfølger blev indsat i det høje Embede ved en Gudstjeneste i Holy Trinity Church, New York City, d. 10. Januar. Samfundets Sekretær, Dr. W. H. Greever, foretog Indsættelsen og Dr. Paul H. Krauss fra Ft. Wayne, Ind., prædikede. Om sin Forgænger udtalte den nye Formand, da han overtog Embedet d. 1. Jan., at Kirken havde hidindtil været velsignet med en Leder som Dr. Knubel, der sikkert var valgt af Gud, og hans Minde vil aldrig dø.

Lutheran Inner Mission i Washington, D. C., indviede fornylig en ny fem Etagers Bygning paa 1002 - 11th St. N.W., som sit fremtidige Hjem. Direktøren er Miss Frances Dy-singer.

En brav Feltpræst er Chaplain Edward Kiel Rogers, 38 Aar, der betjente 1. Infanteri i Frankrig. Han er Præst for en U. L. C. Mgh. i Warren, Pa., og fik Orlov til at tjene Hæren under Krigen. En Dag ser han en tysk Officer rette sit Skydevaaben imod hans Hoved og han forstod at her gjaldt det hans Liv eller Fjendens. Resolut erindrede han sine Manøvrer som College Fodboldspiller og slyngede sig ind paa den anden før denne fik Tid at skyde. Snart havde han Vaabnet i sin Haand og holdt Tyskeren som Fange (en Feltpræst bærer jo ikke selv Vaaben). Til hans Over-

raskelse viste den anden sig at være en luthersk Præst og-saa.

Præsteviede Helte. Det er nu længere Tid siden, at vi læste denne Tildragelse fra Krigens grumme Skueplads ude paa Havet. Det skete den 3. Febr. 1943, en tidlig Morgenstund, da et amerikansk Troppekib blev torpederet oppe ved den grønlandske Kyst. Flere af de genlevende vægrede sig ved at springe i det iskolde Vand, det saa jo lige saa haabløst ud som at gaa ned med det synkende Skib, og Baa-derum var der ikke tilovers for alle. Fire unge dygtige Feltpræster var med paa Skibet. De var Clark V. Poling, Søn af den bekendte Dr. Daniel Poling, Redaktør af „Christian Herald“, John P. Washington fra Newark, Alex. D. Goode fra Washington og George L. Fox fra Mass. — to Protestanter, een Katolik og een Jøde. Medens Frygten stod malet i alle Ansigter for den frygtelige Død, talte disse Mænd beroligende til Soldaterne, mange af hvilke var paa deres første Sotur; alt imens hjalp de til med at uddele Redningsbælter indtil disse slap op. Saa tog de dem om bandt dem om andre. Alt imens sank Skibet, fortæller, at det sidste de saa af disse var, at de omfavnedes og knæfaldt og bøn paa Dækket lige indtil Skibet var sunket i Bølgerne med dem. Deres Værk var endt saa brat, men saa heltemodigt som nogen kunde dø. Og skønt var det, at de fire kunde i Dødens Stund søge samme Gud og Fader og give sit Liv til Frelse for andre.

„Guds Mænd paa Slagmarken“ er Titelen af en Artikel i Tidsskriftet FACS — Adr. 1780 Broadway, New York — skrevet af J. Nelson Tuck. Vi har ikke bedt om Tilladelse til at oversætte og bruge den, men saa meget kan siges, at der fortælles flere Træk om de amerikanske Feltpræsters store og heltemodige Opofrelse for deres Mænd under Dødsfare og hvor det kostede dem Livet, hvor de ellers godt kunde have undgaaet den men ikke frelst andre. Særlig nævnes de fire af forskellig Kirkeafdeling, der, som vi før har omtalt, gik tilbunds med et torpederet Skib ved Grønlands Kyst forrige Aar efter at de havde givet deres Redningsbælte til Søfolk, som intet havde. Fornylig rapporteredes, at der tælles 42 Feltpræster, som har givet deres Liv paa Slagmarkerne i de første tre Aar af Krigen, 3 angives som „savnet“, 43 holdes i Fjendehaand (en Feltpræst er ikke Krigsfange, som saadan, og kan gøre Krav paa at blive sendt hjem; men de fleste, om ikke alle, bliver i Fangelejerne hos deres Mænd for at trøste og betjene dem med Livets Brød) og 110 er saaret. Den 7. Dec. 1944 var der 9825 Feltpræster i Tjeneste i de forskellige Afdelinger af Krigstyrkerne; af disse er 7449 i Hæren og 2376 i Marinen og Kystvagten. Fortjenstmedaljer i Hundredvis er tildelt Feltpræster for Mod og Udholdenhed.

Lutherske Feltpræster i vort Lands Tjeneste tæller nu 767, meddeler N.L.C. Direktør for Soldatermissionen Dr. Ylvisaker. Af disse tilhører dog de 224 Missouri Synoden, der ikke fungerer under N. L. Council, men samarbejder dermed. Der er 584 i Hærens Tjeneste og 183 i Flaadens.

Norge trues med Hungersnød. Prins Carl af Sverige, der er Formand for det svenske Røde Kors udtalte den 23. Jan., at Situationen i Norge er mere kritisk, end man almindeligvis tror. Der er intet Kød, saa at sige ingen Fisk, og Forsyningen af Kartofler er utilstrækkelig. Svenske Røde Kors har tilbudt at modtage fra 15.000 til 20.000 norske Børn, og medens disses Familier er parat til at tage mod Tilbudet, nærede Prinsen stadig Tvivl om, at det var muligt at yde en saadan Hjælp paa Grund af Modstand fra Quislingregeringens Side. (Lignende Tilbud er tidligere blevet afslaaet.)

Men selv en saadan Hjælp — dersom den akcepteres — plus den daglige Bespising af 225.000 Mennesker, de fleste af dem Børn, af svenske Organisationer i Norge, er ganske utilstrækkelig. Prins Carl udtalte ogsaa, at Sverige var stadig parat til at paabegynde Evakueringen af ca. 20.000 hjemløse Familier i Nord-Norge ved at sende svenske Jernbanetog over den laplandske Jernbane til Narvik. Ogsaa dette Tilbud er blevet afslaaet af Tyskerne.

Korrespondancer

TIL MINDE OM PRÆSTEENKE MRS. J. C. CARLSEN

„En forstandig Kvinde er fra Herren“ Ordsprog 19:14

Mrs. J. C. Carlsen

Jeg læste om Mrs. Julia Carlsens Bortgang fra dette Jordeliv i Luth. Ugeblad og saa, at der var flere af hendes Venner, der havde sendt Mindegaver om hende til de forskellige Missioner. Den næstsidste Menighed, som hendes Mand Pastor J. C. Carlsen betjente, var i Ruskin, Nebr., og den sendte 50 Dollars til Missionen. Det var pænt gjort og det glædede mig. Saa nu har jeg ventet at deres Korrespondent i Ruskin vilde have sendt et Mindeord fra den Tid, da hun var Præstefrue i

Bethania Menighed. Men det kan jo komme endnu og vor gode Redaktør er en velvillig Mand. Saa tænkte jeg videre, hvorfor skriver du ikke lidt selv? Vi boede jo der i Pastor Carlsens Tid og flere Aar efter.

Ovenstaaende Ord kan understreges, thi Mrs. Carlsen var „en forstandig Kvinde fra Herren.“ Dette beviste hele hendes Færd iblandt os. Saa vidt jeg husker, var det vist i Oktober Maaned 1922 de kom til Ruskin fra Missionen i Salt Lake City og maatte flytte ind i et Hus i Byen. Menigheden var nemlig i Færd med at bygge en ny Præstebolig. Den var ikke helt færdig. Min Hustru og jeg bestemte saa en Aften at køre til Ruskin og hilse paa vore nye Præstefolk. Det var første Gang jeg saa Mrs. Carlsen. Vi forstod snart at vi var velkommen og havde en skøn Aften sammen. Mrs. Carlsen var ikke af de fremtrædende Naturer, snarere lidt tilbageholden i hendes Færd. Da vi saa kørte Hjem, siger jeg til min Hustru: „Jeg tror ikke den Præstekone vil blive til ret megen Velsignelse i Menigheden, hun er for meget tilbageholdende.“ Min Hustru svarer: „Nu maa vi hellere lære at kende Mrs. Carlsen først.“ Ja, hvor kan vi let tage Fejl i vor Bedømmelse. Mrs. Carlsen var ikke saa rask den Gang hvad Helbred angik. To af vore Piger skiftedes saa til at hjælpe hende med hendes Husarbejde. Derved lærte vi hende at kende mere end de fleste i Menigheden. Pastor Carlsen var jo en meget nidkær Mand i hans Herres Tjeneste, og kneb det med at faa hans Prædikener færdig, kunde hun liste sig hen og sætte sig ved hans Side for at hjælpe ham med at studere. Jeg har ofte tænkt paa det siden. Derfor var det vel, at hans Prædikener var saa aandsfyldte og gribende. Mon vi har Præstekoner i vort Samfund nu, der kan og vil hjælpe deres Mænd med at udarbejde en Prædiken? Saadanne vil være forstandige Kvinder fra Herren.

Der kunde saa skrives om den store Vækkelse, som Herren forundte os i Pastor Carlsens Tid. Dette skal jeg ikke

skrive om nu. Kun et lille Træk. Det var nogle Søndage efter Vækkelsen, at Pastor og Mrs. Carlsen var bedt med os hjem til Middag. Der var ogsaa to unge Piger, som var vakte under Vækkelsen, men endnu ikke havde faaet Fred med Gud. Mrs. Carlsen talte saa med dem og viste dem hen til Jesus, som er Synderes Ven. Før vi anede det tog Mrs. Carlsen dem ved Haanden, gik ind i et Soveværelse, lukkede Døren og de bøjede Knæ og bad sammen. Jeg tror de der fik Fred.

Nu har saa disse to kære Præstefolk „fuldkommet Løbet og bevaret Troen.“ Deres Navne vil leve i uudslettelige Minder i Ruskin Menighed. Deres Arbejde var ikke forgæves i Herren (se 1. Kor. 15:58).

Hilsen til Ugebladets Læsere, til Ebenezer Menighed ved Audubon og Bethania Menighed ved Ruskin.

Eders

Thomas S. Kaldahl.

Tænkt og skrevet

„HERRE, LÆR OS AT BEDE!“ (Luk. 11:2)

Det var Jesu Disciple der fremkom med denne Opfordring og Jesus lærte dem hvorledes og hvad de burde bede om. I faa Ord indeslutter han alt til Aandens og Legemets Behov fra Guds Riges Udbredelse paa Jord til Lov og Pris for alt, Gud Fader kan give os. Ingen kan kalde Jesus Herre, uden ved den Helligaand, og kun Guds Aand kan vidne med vor Aand at vi ere Guds Børn. Altsaa, den Bøn kan ikke bedes i Sandhed uden ved den Helligaand, og Verdens Børn kan ikke kalde Gud „Fader“, lige saa lidt som et Barn kan gaa til andre end sin egen Fader og sige, Fader, hjælp mig, eller, giv mig dette eller hint.

„Fadervor“ er en Bøn og ikke et Stykke Digt, som enhver kan gentage saa ofte det skal være, naar man engang har lært den.

Aldrig har den Bøn vist været mere misbrugt end den er nu. Ved hvilken som helst Forsamling skal man slutte med at fremsige denne Bøn i Kor. Hvorfor dog være saa overfladisk. Hvis Een, som i Sandhed kan kalde Gud sin Fader, leder i Bønnen, da kan Hjerterne bede med om de kan, alt andet er bare Ramseri.

I Søndagsskolen er det ganske naturligt at bede denne Bøn i Flok; den læres derved og Barnehjertet beder i Tilid. Men lad det blive indprentet dybt i Barnehjernerne, at det er en Bøn og ikke et Stykke Lektie. Hvem der saa end leder i Bønnen, baade i Søndagsskolen, i Kirken eller ved Møder, har selvfølgelig et stort Ansvar ved at bede ret i Aand og Sandhed.

„Uden Tro er det umuligt at behage Gud,“ og ikke alle, som siger: Herre, Herre! skal indgaa i Guds Rige; men den, som gør min Faders Vilje,“ siger Herren. Guds Vilje er først og fremmest at man lader sig frelse. Hvor mange mon beder den Bøn: „Ske din Vilje“ af Hjertet? Hvis saa var, vilde ligesaa mange komme til Sandhedserkendelse og blive frelst.

I „Reader's Digest“ forekom fornylig en Artikel med Overskrift „Quickened Our Spirit.“ Jeg citerer derfra følgende Ord. „Let us go all out for Christianity — or stop pretending.“

Man undres over, at saa mange Unge gaar ud i Verdenslivet efter Konfirmationen; men alt hvad der ikke er sandt og ægte indenfor Kirken, er ikke eftertragtellesværdigt.

Mrs. Theo. Nielsen.

ET OPREJSNINGSÅAR

Af Børge Outze

Forfatteren af denne Oversigt af det svundne Aar i Danmark er Redaktør og Opretter af Undergrundsbladet INFORMATION, der tjener som illegal Nyhedsoplysning baade inden og udenfor Landet. Han var Medarbejder ved NATIONALTIDENDE og begyndte den illegale Presse med et lille maskinskrevet Ark. Snart havde han en hel Stab af Medarbejdere, der satte fri Presse over Hensynet til Liv og Gods. Gennem denne Virksomhed fik ogsaa „Dansk Pressetjeneste“ i Stockholm sin Oplysning, og igen fra denne andre Udlande, særlig vi her i Amerika.

Selv har Herr Outze oplevet meget gennem Aaret. Han var arresteret af Tyskerne og rapporteret død. Men det viste sig at denne Meddelelse var „stærkt overdrevet“ som det hedder. Han undslap til Sverige. INFORMATION fortsattes af Redaktør Sigvald Christensen af SOCIAL-DEMOKRATEN, der dog ogsaa maatte flygte til Sverige, men Nyhedstjenesten, til Tyskernes Ærgrelse, udkommer fremdeles, ved hvem, — ja det kunde Bødderne nok lide at vide.—Red.

1944 blev ikke det Befrielsens Aar, Danmark havde haabet for. Men for os blev det i hvert Fald et Oprejsnings Aar. Det lykkedes at aabne Verdens Øjne for Danmarks virkelige Stilling. Prisen var Udslettelsen af den sidste Rest af Retstilstande og Indførelsen af tysk Terror i den værste Form med specielle Raffinementer, som ikke har været prøvet i noget andet Land. Der tænkes her især paa den nye Form for Clearingmord: Nedskydning af tilfældige danske Borgere, hvis Lig lægges paa samme Sted, hvor en Stikker er blevet likvideret. Antallet af Mord og Drab pr. Dag overstiger nu den danske Kriminalstatistik's Tal pr. Normalaar. Men Prisen har ikke været for høj, og Ofrene er, sammenlignet med de allierede Nationers, stadigvæk beskedne. Alt tyder paa, at der inden Krigsafslutningen vil blive stillet endnu haardere Krav til den danske Befolkning.

Hverdagsliv og Undergrundskamp

Det, der mest præger Situationen i Danmark, er Kontrasten mellem det normalt pulserende Hverdagsliv og den Krig paa Liv og Død, som raser mellem den danske Undergrundsbevægelse og Tyskerne. Det giver en Stemning, som man ikke kender i noget andet Land. Der er stadigvæk Mad nok i Danmark, og man kan stadigvæk gaa i Teater og paa Restaurant. Med lidt Held kan man være i København i Ugevis uden at opdage andet unormalt end tyske Uniformer paa Gaden, bikubeformede Bunkers paa Torvene og Skodder eller Murværk for alle Butiksruder.

Men midt i denne næsten normale Tilværelse sker der Ting, mod hvilke Gangstervældet i Chicago var Barneleg, og for de Tusinder af Mænd og Kvinder, som lever paa falske Papirer, skjult rundt om i fremmede Lejligheder, har Livet antaget Former, der kun svagt minder om normalt Liv. Man lever sit Liv fra Dag til Dag, fra Time til Time, og hver eneste Dag gør Gestapo sin Høst i Rækkerne.

Og alligevel skal man ikke tro, at Livet leves tragisk under Jorden. Det danske Humør har faaet et Strøg af Galgenhumor og Skyttegravsvid, men det lever fortsat og lever godt. Naa, saavidt vides haglede det ogsaa med Vittigheder paa Dybbøl i sin Tid. Hvad man af og til læser om patetiske Udtalelser er forlorent. Som altid skjuler Danskerne blufærdigt Følelser bag et Skjold af Humor. Kun i dødsdømtes Afskedsbreve kommer det til Orde, som ligger gemt inderst inde, og som er Drivkraften i Arbejdet.

Mere Krudt end man havde drømt om

Man skal ogsaa huske paa, at Begivenheder som de danske tegner sig anderledes for den, som oplever dem, end de gør for den, som hører om dem. Det er ikke nær saa slemt at være i, som det lyder til! Man skal huske, at vi hjemme

har faaet det hele langsomt, lidt værre for hver Dag; og meget, som udefra set synes uudholdeligt og usandsynligt, er blevet selve den daglige Tilværelse, som man egentlig ikke mere reflekterer over. Man skal ikke have Medlidenhed med de aktive Folk. De beder ikke om den, og de har ingen Brug for den. Der er dem, som har det værre: deres Familier! Større Respekt end for Sabotøren skal man nære for den Mor, som Nat efter Nat ligger vaagen og venter paa, at Sønnen skal komme hjem, eller for den Hustru, der nøjes med en Telefonbesked fra sin Mand eller med det, som er endnu mindre — uden at klynke og uden at kny.

Der er mere Krudt i Danskerne, end nogen af os havde drømt om. Jeg havde en Ven, der hed Birger. Tyskerne fangede ham i Maj i Tivoli sammen med to andre. Jeg slap selv bort. Et Par Uger efter fik jeg følgende Besked fra Vestre Fængsel: „De troede jeg var dig. Kors hvor blev de gale . . . Det har jeg grinet godt af siden!“ Man bedes erindre sig, hvem det var, som blev „gale.“ Birger døde i Neugammelejren ved Juletid. Han var eneste Barn. 22 Aar.

Da jeg efter de første 20 Timers Forhør blev anbragt i Celle i Vestre Fængsel, opdagede jeg en Hilsen fra min For-gænger i Cellen. Den var skrevet under det lillebitte Kig-hul i den tykke Celledør. Der stod med tykke Blokbogstaver: „Læn Dem ikke ud“ . . .

Næh, man klynker ikke.

Naar Forbryderne er Politi

Naturligvis er der Nervøsitet mange Steder. Hvor kan det være andet i et Land, hvor Forbryderne er Politi, og Politiet Forbrydere; hvor mishandlede Lig lægges paa Fortovene til Beskuelse, og hvor Villaer sprænges i Luften, altid med Indbo og undertiden med Beboere; hvor Mennesker forsvinder og Navnene halve Aar efter dukker op i Dødsmeddelelser fra Koncentrationslejre dybt nede i Tyskland, og hvor Straffen for alt er Døden eller Fangenskab paa ubestemt Tid. Men den tyske Terror har ikke haft de Virkninger, der var tilsigtet. Den skulde skræmme de aktive Folk. Den gjorde dem endnu mere aktive. Den skulde vildlede Befolkningen, saa den for Schalburgtagens Skyld vendte sig mod Sabotagen. Den gjorde kun Befolkningen endnu mere enig i sammensvejsende Had. Den skulde skræmme fra at yde aktive Folk Hjælp. Den gjorde det kun lettere at faa Hjælp hos 90 pCt. af Befolkningen. Og saa længe vore Styrker ødelægger V2-Fabriker, Vaabenfabriker, Transportanlæg og tyske militære Anlæg, mens Tyskernes Haandlangere gaar til Aktion mod Rederibygninger, Teatre, Privates Huse og gamle, historiske Bygninger, ja, endog mod Københavns Domkirke, er det os, der vinder. Thi hvor smerteligt det end er at se disse Bygninger blive ødelagt, saa har Ødelæggelsen naturligvis ikke fjerneste Indflydelse paa Krigsførelsen.

Kampens store Ofre i Menneskeliv

Aaret 1944 begyndte med Mordet paa Kaj Munk og sluttede med Schalburgtageforsøget imod Vor Frue Kirke i København (Fuldstændig Mangel paa Interesse for Kirken kan man altsaa ikke bebrejde Tyskerne). De to mest skelsættende Begivenheder var Folkestrejken i Juni-Juli og Aktionen imod Politiet i September. Af rent krigsmæssige Aktionen var Angrebene paa Rustningsfabriken „Globe“ og paa Riffelsyndikatet sammen med den fortsatte og stigende Jernbanesabotage Aarets vigtigste.

Kampen kostede ca. 4000 Deporterede, hvorefter 175 er afgaaet ved Døden, og et Antal Clearingsmord, Nedskydninger o.s.v., som løber op i Hundreder. Flere Tusind Mennesker kastedes i tysk Fængsel i Danmark, og et halvt Hundrede blev henrettet. Det har i tidligere Krigsaar været muligt at føre Kalender over de vigtigste Begivenheder Dag

for Dag. 1944 er det umuligt at skildre paa den Maade i et Blad. Det vil kræve en Bog. INFORMATION- som Dag for Dag registrerer alle de Begivenheder, Dagspressen ikke maa omtale, har gennemsnitligt været paa 6 Foliosider pr Dag, tætskrevet i Notitsform. Kun en Brøkdel af dette Stof har kunnet finde Anvendelse i de ca. 80 illegale Blade eller i udenlandske Blade og Radio.

—Efter „Frit Danmark“ 2. Febr.

DR. NORBORG OM DANMARK

(Efter „Frit Danmark“, London)

Chefen for UNRRA's nordeuropæiske Afdeling, Dr. Christopher Sverre Norborg, er ankommet til London. Dr. Norborg er norskfødt og rejste i 1923 til Amerika som Præst ved den norske Sømandskirke i Brooklyn. Senere blev han Professor i social og økonomisk Filosofi ved Universitetet i Minnesota, og han har under Krigen stillet sin Viden og Arbejdskraft til Raadighed for De Forenede Staters Regering.

I Danmark huskes han som den unge Pastor Sverre Norborg, der i sin Tid besøgte en lang Række Byer og vandt mange gode Venner der.

Dr. Norborg fortalte forleden i ABSIEs Udsendelser paa Dansk, at naar Repræsentanter for 44 Nationer paa det store Fællesmøde i Montreal, hvor UNRAA blev til, vedtog at indbyde Danmark som Medlem af UNRRA-Raadet, var det baade et Udtryk for De Forenede Nationers Beundring for Danmarks Kamp mod den fælles Fjende og et Udtryk for Betydningen af at faa Danmark med som Forsyningsland, naar Krigen ophører.

Medlemsstaterne kan faa Hjælp og yde Hjælp, alt efter den Situation, de befinder sig i, og for mange Lande bliver der Tale om begge Dele. Hjælpen opdeles i øjeblikkelige Foranstaltninger, der omfatter Levering af Nødforsyninger af Fødevarer og Beklædning, og i Foranstaltninger paa længere Sigt for at genrejse Landbrug og Industri, altsaa bringe Landets egen Produktionskraft paa Fode.

„Jeg kan for Danmarks Vedkommende sige, at vi regner med, at dette Land f. Eks. vil faa Brug for en omgaaende Leverance af saadan noget som 335.000 Tons Oliekager for at faa Landbruget op paa større Produktionsevne igen, men vi tror, som sagt, at Danmark hurtigt kan blive i Stand til at forsyne andre, mere trængende Lande.“

Spørgsmaalet om Foranstaltninger paa længere Sigt i Danmark agter UNRRA at lade staa aabent til et Tidspunkt, da de danske Ekspertter i selve Danmark kan meddele, hvad det virkelige Behov er paa de forskellige Omraader. Det er klart for UNRRA's Ledelse, at kun de, som har fulgt den hele Udvikling paa det økonomiske som sociale Omraade paa nærmeste Hold har det fulde Overblik over Behov og Metoder.

„Som amerikansk Borger er det mig en Glæde at kunne fortælle danske Lyttere, at Amerikas Folk og Regering er fyldt med Beundring for den danske Hjemmefronts Indsats, og at vi nærer de varmeste Ønsker om et intimt Samarbejde mellem De Forenede Stater og det nye, frie Danmark, som vil stige frem efter Krigen,“ sluttede han.

Det Folk, der nu som gennem Tusind Aar har Mod at sætte Livet ind for Livet og for sin Kærlighed sig selv har givet, det Danmark, ved vi, Gudske lov bestaar, saalænge Stjerner over Himlen gaar.

Kaj Munk.

Fortalt og oplevet

MINDEBLADE FRA MISSIONÆR JENS DIXENS LIV OG VIRKE

Som optegnede i hans efterladte Dagbøger
Udarbejdet af Pastor Mathias G. Christensen,
Racine, Wisconsin, specielt for „Luthersk Ugeblad“

(Fortsat)

Den 9. Januar 1924. Døden har allerede gæstet os i det nye Aar, idet Mrs. T. Clausen (Mette Petersen, Niels Petersens næstældste Datter) døde igaar Morges paa Hospitalet i Hampton. Det var altsaa en af de unge der maatte afsted. Jeg mindes saa godt, da hun og hendes Søstre kom ud til mig med Mellemad da jeg gravede Grøfter. Det er nu en 30 Aar siden.

Aaret 1923 gik ud saa temmelig kold. Det begyndte med Sne den 30. Dec., og Kulden begyndte at blive stærkere. Fredag Eftermiddag, den 4. Jan., begyndte det at blæse fra Nordvest, og om Natten fik vi en af de koldeste Nætter som jeg har kendt herovre. Termometret gik ned til 35 Grader under Nul; Lørdag Eftermiddag var det 17 Grader under Nul i Kirken. Kulden trængte igennem alle vegne. Begge vore Kældere frøs; dog tror jeg ikke, at Kartofflerne tog nogen Skade. Nytaarsdag og Søndagen før var der kun ganske faa Folk i Kirke; men de færreste var der dog sidste Søndag — omtrent 20. Jeg var den eneste fra Landet.

Denne Uge er Bede-Uge ud over Landene, men ikke her hos os. Præsten mente, at det var bedst at enhver læste Teksterne hjemme og levede efter dem! Men hvem har Teksterne? Og mon vi ikke vilde leve mere i Overensstemmelse med Teksterne, dersom vi samledes om dem i Bøn? Det gaar fremad, men i bagvendt Retning. Herre hjælp os, at vi maa faa en Vækkelse iblandt os, og lad den begynde fra Guds Hus, fra Guds Folk! O min Gud, lad den begynde med mig.

Jeg faar Breve trindt omkring fra med Anmodninger om Pengehjælp! Selv sidder jeg haardt i det! Der er intet jeg hellere vilde, end hjælpe; men det kniber for mig, at holde det gaaende, da de, som skylder mig Penge, ikke kan betale. Dog, der tilbydes mig ogsaa Hjælp, ja, langt mere end jeg ønsker. Baade Gud og Mennesker er saa gode imod mig. O, hvor stor er Guds udsigelige Naade! Idag føler jeg ikke saa godt. Det er Hjertet der er mere svagt. Jeg sidder helst hjemme og i Stilhed. Hvert Vindstød imod Lerhytten gør den svagere. Det hjælper ikke længere at sætte Støtter op imod Huset; det synker sammen i sig selv.

Idag eller imorgen venter jeg Alfred Thompson. Han er nu paa Vej hjem til Michigan. Derfra rejser han saa videre til Sudan. Den Modtagelse han fik hos Præsterne har vist

Ugens Godtkøb

FRONT LINE IN DENMARK by T. M. Terkelsen. "In the history of modern Denmark two days stand out: the 9th of April, 1940—the day of the German invasion, and the 29th of August, 1943—the date of the final blow which aimed at crushing Danish resistance." The three and a half years between these dates have brought Denmark to the attention of the world. In **FRONT LINE IN DENMARK**, the reader will find an interesting account of events that took place during that period. Price, 25c.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street Blair, Nebraska

heller ikke altid været præget af Tillid og Kærlighed. Og dog kan man næsten heller ikke forstaa, at nogen kan have noget imod denne stille, ydmyge Mand, der slet ikke vil sætte sig selv frem! — Jeg skulde skrive til Ugebladet om de stedlige Nyheder her, men jeg synes slet ikke at have Lyst til at gøre det. Maaske skal jeg ikke skrive! — De sidste Par Dage har vi haft mildt Vejr. Idag har det endog regnet. Hvor omskiftelig! Ja, og hvor omskiftelig er ikke Menneskehjertet og Menneskegunst! Hvor omskiftelig er ikke Menneskenes Livsvilkår! „Nu i Sorrig, nu i Glæde, nu i Fald og nu i Sæde!“

Den 14. Januar 1924. Igaar var der altsaa Begravelse. Mrs. Clausen blev jordfæstet. Kirken var smukt dekoreret med hvidt, og den var propfuld af Mennesker — af mange, som ellers aldrig kommer til Kirke. Past. Nielsen talte over 5. Moseb. 33:3: „Alle Herrens Hellige er i hans Haand.“ Han dvælede ved den udrakte Haand, Frelses Haanden, den bevarende Haand, den ledende og opdragende Haand, den velsignende Haand, der er Sikkerhed og Tryghed i denne almægtige, kærlige Haand, hvorom han selv har sagt at „ingen skal rive dem (hans Hellige) ud af hans Haand“; „hans Arm er ikke forkortet.“ Men der er ogsaa en anden Side ved denne Sag, som ogsaa skal nævnes! „Det er forfærdeligt at falde i den levende Guds Hænder!“ Pastor Trelstad, Kenawa, talte paa Engelsk over Ordene i Fil. 1:21: „Det at leve er mig Kristus, og at dø en Vinding.“ Han dvælede særlig ved dette „at leve“: mange levede i og for Verden, for Penge, Rigdom, Ære, Fornøjelse, Videnskab, Lyst. Det var ikke „at leve Kristus“, og for dem var Døden ikke en Vinding, men et Tab, idet de tabte alt, kunde intet tage med, hvor de gik hen. For den Troende er Døden derimod en Vinding; de vandt det evige Liv, vandt Saligheden og en evig Glæde. Begge Talere fremholdt det personlige ved den afdøde; en Times Tid før hun døde, istemte hun Sangen „Frelst i min Jesu Arme, tryk ved hans ømme Bryst“; hun kunde ikke hele Verset udenad, men nynnede saa den sidste Del af Sangen. (Med Skam maa jeg sige, at jeg ikke kendte hende fra den aandelige Side.)

Alfred Thompson var her kun om Aftenen den 9de Jan. Han var Natten over hos Smed Andersen; var her igen den 10de og den 11te, hvorefter han rejste til Chicago, hvor han tænkte at blive over Søndag. Thompson havde faaet en god Modtagelse ude paa Vestkysten, baade af Præster og Lægefolk. Sagen synes at vinde Fremgang og Indgang. Han havde ogsaa talt i Wisconsin, i Milltown, Luck, og St. Peters Menighed. Gud velsigne den kære Dreng med sine bedste Velsignelser. Nu ses vi vist ikke mere under dette Stjernetag. Naar han kommer tilbage igen, saa er jeg nok flyttet herfra, har endt Pilgrimsrejsen, er naaet i Havn. Maatte min Bortgang vorde stille og blid, og maatte jeg med Hjerte og Mund bekende min Frelser saa længe jeg aander; maatte jeg dog være iblandt dem, der bærer Frugt, selv under de graa Haar, og forherlige min Mester i Liv og i Død. Jeg ønsker ingen Lovtaler ved min Baare, ingen Blomster; kun en enkelt Rose; ingen Marmorsten paa min Grav (en Lyngblomst paa Kisten og en hvid Rose paa Graven,* ingen særegen Optrin, kun de der holder lidt af mig, lad dem takke Gud, lad deres Taarer og Længsler ledsage mit Støv til dets Hvilested i et stille Hjørne. Lad Ligkisten, Ligtøjet, Ligtalen, Ligfølget være saa simpel som muligt. Hvad der kan spares, lad det gaa til Guds Riges Sag, til Missionen blandt Afrikas forkomne Børn. Herren kommer!

(Fortsættes)

* Venner har dog sat en Marmorsten paa hans Grav paa Jels Kirkegaard, et Kors i sort Marmor, Indskriften husker jeg ikke. —M.G.C.

Blandt Landsmænd

AMERICA-DENMARK RELIEF, Inc. Rapport fra Styrelsesmødet i Chicago

Siden Styrelsesmødet for America-Denmark Relief, Inc., blev afholdt i Chicago i Midten af Januar har der til den dansk-amerikanske Presse været sendt forskellige Meddelelser, der vedrører Sammenslutningen, først Vicepræsident Esper A. Petersens Oversigt over det Arbejde, som han leder, fra dets Begyndelse til National-America Denmark Association og America-Denmark Relief blev sammensluttet. Siden har der gennem Generalkonsul Beck været fortalt

Et Hjørne af den danske Sømandsstue

om den højtidelige Indvielse af Læselokaler for danske Sømænd i Seamen's Church Institute, 25 South Str., New York (4), N. Y., og i sidste Uge udsendte Mr. Eskild Hauglund det endelige Resultat for dansk-amerikansk Deltagelse i National War Drive.

Som tidligere meddelt deltog i Januar Generalløjtnant William S. Knudsen, Foreningens Ærespræsident, for første Gang i ADRI's Styrelsesmøder. Han blev budt hjertelig velkommen af Præsident Jean Hersholt, der aabnede Mødet, og derefter lod Sekretær Ugilt oplæse Referat fra Styrelsesmøderne den 1ste og 23. Juni 1944. Disse Referater godkendtes, og man beklagede, at Rejseregulationer nu havde hindret Præsident Hersholt i at fuldføre den planlagte Rundrejse til Fordel for ADRI's Arbejde.

De danske Sømænd

Først paa Dagsordenen drøftedes ADRI's Arbejde for de danske Sømænd. Præsident Hersholt oplyste, at der til Hjælp for Sømænd oprindeligt var budgetteret \$8,000, men der er yderligere blevet ydet \$7,000 til Læseværelserne (i Seamen's Church Institute, New York), der altsaa er et specielt Projekt indenfor ADR Inc. Generalkonsul Bech havde oplyst, at af de oprindeligt bevilligede \$8,000, vilde \$4,000 blive brugt til Opretholdelsen af Læsesalen, det resterende Beløb til Hjælp for syge og trængende Søfolk.

Paa Forslag af Mr. George P. Jensen blev det enstemmigt vedtaget gennem den dansk-amerikanske Presse at rette en Opfordring til Folk om at indsende Bøger, Blade, Tidsskrifter o.s.v. til Læseværelserne. Jean Hersholt oplyste, at de Midler som Dansk Sømands Mission modtog gennem Pastor A. Th. Dorf, ikke influerer paa, hvad ADR Inc. bevilliger eller udbetaler til Læsesals Projektet.

Dansk Flygtninge Fond

Herom oplyste Sekretær Georg Ugilt, at der ialt gennem

den kgl. danske Legation i Washington, D.C., var blevet oversendt \$123,500 til Sverige, og der er Mulighed for at yderligere \$10,000 kan følge. Det kan oplyses, at der til Driften af det amerikanske Hvil hjem, som er oprettet i Sverige for danske Flygtninge, udkræves ca. \$40,000 aarligt; desuden er der med direkte Pengehjælp fra ADR Inc. oprettet et Hjem for gamle Danske og for danske Børn i Sverige. De herfra oversendte Midler forvaltes af de danske Læger og den kgl. danske Gesandt i Stockholm. Præsident Hersholt søger paa Basis af de indhentede Oplysninger om Arbejdet i Sverige at faa et større Tilskud hertil fra National War Fund.

Syning og Tøj Projektet

Styrelsen vedtog, at der søges om ekstra Bevilling til Indkøb af Uld, og at der straks gennem Nationalkontoret bestilles fem Tusind Pund Uld fra Argentina. — Vicepræsident Esper A. Petersen oplyste, at hans Hovedafdeling for Tøj og Syning nu havde 156 Underafdelinger; ialt var der til midt i Januar 69,500 Beklædningsstykker rede til Afsendelse til en Værdi af \$116,074.00. Af de hidtil fra National War Fund modtagne \$50,000 er \$41,000 brugt til Indkøb af 31,000 Yards Uld- og Bomulds materiale, 2,000 Pund Uldgarn og et stort Parti Mænds Underbeklædning.

Man drøftede Muligheden af at faa forøget Hjælp til Hovedkontoret i Chicago, saa Sekretæren der, Miss Elise M. Andersen, ikke tillige skulde have Opsyn med Produktion og Tilskæring.

United National Clothing Collection

ARD Inc. er blevet anmodet om at slutte sig til den store Indsamling af brugte Klæder og Tøj, en Indsamling, der gælder hele Landet, og hvis Maal er at faa indsamlet 150 Millioner Pund brugt Tøj. Denne Indsamling begynder den 1ste April.

Efter Forslag af Herr Esper A. Petersen blev det vedtaget, at ADR Inc. slutter sig til United National Clothing Collection og overholder de herfor gældende Regler, forudsat, at disse for vort Vedkommende kun gælder for April Maaned. Dette betyder, at alt, der indsamles af brugt Tøj i den Maaned, skal gaa til United National Clothing Collection. ADR Inc. Arbejde med Syning og Produktion af nyt Tøj berøres ikke af U.N.C.C.'s Regler. Vore Afdelinger kan fortsætte denne Virksomhed for fuld Kraft.

Andre Afgørelser

Mr. Eskild Hauglund aflagde Rapport som Foreningens Repræsentant i American Council of Voluntary Agencies for Foreign Service, og det vedtoges, at Mrs. Q. M. Schubert fra ADR Inc., New York Afdeling, kan være Hjælpe-repræsentant ved ovennævnte Gruppens Møder.

Mr. Hauglund har siden Styrelsesmødet udsendt og offentliggjort sin Redegørelse. Paa Grundlag af det indsamlede Materiale kan man vist med Sikkerhed anslaa, at Dansk Amerikanere har bidraget \$600,000 til National War Fund. Præsident Hersholt takkede Eskild Hauglund for det enorme Arbejde, som han — trods Vanskeligheder — havde fuldført saa vel.

Fra U. S. War Relief Kontrolraad oplæste Sekretær Ugilt et Brev, ifølge hvilket ADR Inc. anmodes om at overtage Agenturet for al Hjælp sendt herovrefra til Danmark. Minister Henrik Kauffmann havde skriftligt anbefalet dette, og efter Forslag fra Generallt. William S. Knudsen, vedtoges dette.

Fra Direktør C. H. W. Hasselriis, der ikke selv kunde være tilstede, oplæstes et Brev med Forslag og Drøftelse af forskellige Emner. Han foreslog bl.a., at der gives mere Oplysning om ADR Inc.'s Virksomhed; og paa Forslag af Mrs. Jennie Miller blev det vedtaget, at der regelmæssigt

udsendes Rapporter paa Dansk til Pressen gennem Jean Hersholts og Esper A. Petersens Kontorer.

Det vedtoges tillige at hensætte \$700.00 til Godtgørelse for Avertering og Oplysninger vedrørende ADR Inc. til de Blade, som har ydet Plads herfor i det nuværende Fiskal-aar.

Eftersom Indsamlingen til Flygtninge i Sverige officielt er afsluttet, bad Mr. Hasselriis sig fritaget fra Hvervet som Formand for dette Fond, hvilket blev bifaldet, med Tak til Mr. Hasselriis for hans udmærkede Arbejde.

Mr. Hasselriis foreslog ligeledes, at der lægges et Program for den Dag, da Danmark (snart) bliver fri for det tyske Bøddelregimente. Styrelsen anmodede Mr. Hasselriis om at indsende Plan for et saadant Program.

„Poster“ Konkurrence

For Dansk Amerikanernes Deltagelse i 1945 National War Fund Indsamling vedtog man, at der igen i Aar for at forøge Interessen herfor udsendes Reklameplakater og Pamfletter. Man vedtog tillige at udskrive en national Konkurrence for Tegninger hertil, og Generalløjtnant William S. Knudsen og Jean Hersholt udsætter i Fællig to Præmier for de to bedste Indsendelser. Førstepris bliver en \$500 Bond, Andenpræmie en \$100 Bond.

Repræsentant i Danmark

Styrelsen vedtog, at saa snart det er muligt skulde ADR Inc., repræsenteres i Danmark ved en af Foreningens Ledere, som skal undersøge, hvorledes vi herovrefra bedst kan hjælpe Danmark i Genopbyggelsesarbejdet. Valget faldt enstemmigt paa Jean Hersholt, som vil være rede til at rejse, saa snart Signalet lyder.

ADR Inc.'s Aarsmøde

Efter Raadslagning med ADR Inc.'s juridiske Raadgiver, Mr. Jensenius, blev man paa Mr. Eversons Forslag enige om at udsætte dette Aars nationale Aarsmøde indtil videre. De tilstedeværende Styrelsesmedlemmer havde paa Forespørgsel erklæret sig villige til fortsat at beklæde deres Poster under en saadan Ordning, og der udsendtes Anmodning til de fraværende Styrelsesmedlemmer (Dr. N. C. Carlsen, Vicepræsident; Pastor Alfred Jensen; Mr. C. H. W. Hasselriis; Oberstlt. Jens P. Jensen; Mr. Th. R. Knudsen; Kammersanger Lauritz Melchior; Mr. Ingemann Olsen og Mr. Paul Steenberg) om fortsat at sidde i Styrelsen, selvom der intet Valg bliver i Aar. Meddelelse om denne Ordning udsendes til alle „Charter“ Medlemmer med Anmodning om Godkendelse eller Grund for Misbilligelse.

Man bestemte, at Styrelsens næste Møde skal holdes i Maj med den 21de som foreløbig fastslaaet Dato.

Alle fraværende Styrelsesmedlemmer havde sendt Hilsen til Mødet med Beklagelse af ikke at være i Stand til at deltage og Ønske om et godt Møde.

—A & B.

Folketingsmand Stærmose kommer til Amerika. Der er i disse Dage blevet dannet en Komite i New York med det Formaal at arrangere en Foredragstourne i de Forenede Stater og Canada for Folketingsmand Robert Stærmose. Folketingsmanden, som i Oktober Maaned sidste Aar undslap fra Danmark i en Fiskerbaad direkte til England, ventes til New York i Løbet af Marts Maaned. Han har holdt en Række Foredrag i England og hans fængslende Beskrivelse af Forholdene i Danmark er overalt blevet modtaget med stort Bifald.

Der vil nu blive Lejlighed til at høre Hr. Stærmose i en Række Byer her i Staterne, og lokale Komiteer ventes at ville arrangere en interessant og lærerig Aften med Folketingsmanden som Taler. Foredragskomiteen i New York,

der vil tilrettelægge Rejseruten og forhandle med de forskellige danske Foreninger om Datoer for Foredrag, har Kontor i 17 Battery Place, New York 4, N. Y. Komiteens Sekretær er Vivekonsul O. H. Sehested.

Dr. Otto Højberg, en af Pastor C. Højbergs Sønner og fhv. Højskoleforstander i Askov, Minn., vil overtage en Plads som Professor i Sociologi ved Syd Dakota Statsskole i Brookings. Han har hidtil været Lærer ved Central College, Fayette, Mo. Andre skandinaviske Professorer ved den landskendte Agrar Skole i Brookings, er Plantevirtuosen Niels Ebbesen Hansen, ogsaa kaldet Alfalfa Hansen, der nu er Professor emeritus, samt Skolens Rektor Dr. C. C. Larsen og Musikdirektøren Prof. Carl Larsen.

Dr. Max Henius's Sønnedatter, Fru Betty Morgan, døde d. 12. Feb. som Følge af en Hjertesygdom. Hendes Mand Richard Morgan, hvem hun studerede sammen med paa Purdue Universitet og blev gift med i 1936, er Løjtnant og venter at gaa oversøs snart. Afdøde var uddannet som Kemiker og havde Ansættelse i Familiens Wahl Henius Institute, Chicago. Hendes Fader er Felix H., yngste Søn af den kendte danske Jøde, der er Fader til Rebild Parken i Danmark.

Søren's Spaadom. Søren Munkhof er dansk i Sind og Skind saavel som af Navn, dersom vor Bedømmelse er værd noget i saa Henseende. Ialtfald er han Medarbejder ved den store Omaha Radiostation WOW, og som andre dødelige, der længes efter Krigens Slutning, gav han sin Mening desangaaende til Kende fornylig. I 1941, efter Pearl Harbor Angrebet og vor Nations Inddragelse i Verdenskrigen, forsøgte han sig med at spaa hvorlænge Krigen vilde vare. Og her er hvad han fandt i sit Papir: „Den tyske Del af Krigen vil afsluttes i Foraaret 1945 og den japanske vil vare til 1952.“ „Mange lo ad mig den Gang,“ skriver han, „men mange af dem har været forkert paa det tre Gange siden da. Jeg paastaar fremdeles, at Tyskerne bliver slaaet dette Foraar, maaske i April, og ikke senere end Maj. Japankrigen vil drages ud syv Aar endnu. Der bliver ingen større Invasion af Kinas Kyst eller det japanske Hjemland i 1945.“

Han havde forudsagt Invasionen af den europæiske Vestfront, men den indtraf tre Maaneder før hans Beregning. Nu faar vi se hvad Han, der raader, gør med de andre Spaadomme.

Anbefaler Dana. En Indsender ved Navn Carl Laursen (Adresse angives ikke) skriver i D. D. Pioneer følgende paaskønnende Indlæg for vor Skole i Blair, som han frekventerede en Vinter 1917-18 (I Skolens Elevliste fra det Aar angives en P. C. Laursen fra North Platte, Nebr.):

Jeg saa en Artikel af min Navnebroder Chris Laursen i Bladet af 11. Januar, under Titlen „Enighed mangler. Jeg er fuldkommen enig med ham, ogsaa hvad Skolen angaar. Men Hr. Laursen, hvorfor stifte en ny Skole i Omaha? Hvorfor ikke snarere give den bestaaende danske Skole i Blair, Nebr., vor Støtte? Det er en værdig dansk Skole, der giver den danske Immigrant alt hvad han trænger til i det fremmede Land, baade af dansk og amerikansk Aand og Kultur. Og ligesaa for anden og tredie Generation. Vi Danske burde støtte vore Skoler mere end vi gør, de har gjort et godt Arbejde i Fortiden, og hvis de ikke gør det nu (hvilket jeg ikke ved), saa er Skylden vist de ligeGYldige Danskes og ikke Skolernes. Jeg var Vinter(Elev paa Dana College i 1918-1919, og jeg kan ærligt sige, at jeg modtog meget mere end jeg betalte for. Jeg tænker mange Gange tilbage til den Tid med Glæde og Taknemlighed. Vor kære afdøde Pastor Laursen var Skolens Præsident og vi Vinter-Elevs Lærer. Han var en vidunderlig dansk Mand, i Sandhed vor Ven og Leder, og Fru Beck var vor Husmor, der saa til at vi fik en solid dansk Kost. Jeg kunde give mange flere Oplysninger om Livet der paa

Dana, men jeg vil ikke trætte Læserne med, hvad jeg er sikker paa mange ved Besked om, kun vil jeg sige, hvis Taler er om en dansk Skole, lad os støtte hvad vi har, det vil gøre mere godt end begynde noget nyt.

Anførte Chris Laursens Stykke i D.D.P., som henvises til, var—som han selv kalder det—noget „Sludder“ om at den danske Presse i Amerika ikke slaar drabelige Slag nok for Bevarelse af det danske Sprog og giver særlig Pionereen Hovedskylden, trods det at det holder sig pure Dansk i Sprog og Tone, hvor andre sjakker ikke saa lidt i det Engelske tillige. Manden ender op med et Forslag om at oprette en dansk Skole i Omaha, hvor D. D. Brodersamfund har Hovedlokale og Pionereen bor. Men det har dog Hr. Hagerup ikke Mod paa om end han tilsiger sin Velvilje. Dog glemte han at henvise til Skolen i Omahas Nabostad, Blair, men den er jo ikke dansk nok og lugter vel af Indre Missions Vievand som er en Vederstyggelighed for de Hrr. Pionerer.

—Red.

Fra Danmark

Jernbanesabotagen foregaar ofte ved Liniernes Knudepunkter. Saaledes har Aarhus to Gange været fuldstændig isoleret fra Omverdenen. Statsbanerne har næsten opbrugt al Reparations-Materiel, og Tyskerne har slet intet. Saaledes maatte tyske Arbejdsstyrker tage Sidelinien ved Svenstrup Station op for at kunne lappe paa en anden Linie.

Medens Industrisabotagen vil svinde ind, eftersom Krigen nærmer sig sin Slutning, og der vil komme en Dag, hvor selv Produktion af Vaaben ikke længere vil have militær Betydning, fordi der ikke vil blive Tid til at bruge den, vil Saboteringen af de tyske Kommunikationsmidler stige og vedblive lige til Slutningen. Under Invasionen af Nordmandiet forsinkede Jernbanesabotagen i Jylland en hel tysk Division i en Uge. Jernbanesabotagen har haft større øjeblikkelig Betydning for de Allieredes Krigsførelse mod Tyskland end nogen anden Form for den danske Modstandsbevægelses aktive Virksomhed.

Natten til den 5. Jan. blev en Mærkenat for Kommunikationssabotagen. Ialt forekom der i denne Nat ikke mindre end 20 Sabotagesprængninger paa fem forskellige Jernbanelinier. Paa Fredericia Banegaardsterræn sprængtes fem Sporkrydsninger og nogle Spor i Luften, der medførte megen Forstyrrelse i Trafiken og tyske Tog forsinkedes stærkt. Paa Trustrup Station i Jylland eksploderede en Bombe i en Godsvogn, der var lastet med Tipvognslokomotiver og Generatordele til Tyskerne. — Natten før under en Sabotage paa Linien mellem Hatting og Horsens kom det til voldsom Ildkamp mellem Sabotørerne og en tysk Jernbanepatrolje paa 50 Mand. Denne overraskede hine i deres Foretagende og der aabnedes Ild fra begge Sider. Kampen fortsattes et Par Timer i en nærliggende Skov. Patrioterne havde ingen Ofre. Tyskerne tier stille med deres.

De arme Børn. I Aarhus beklager Formanden for Børnehjælpen, Borgmester Munk, sig over Forholdene, der jævnlige gaar ud over selv unge Piger i 13-14 Aars Alderen. Han sekunderes af Socialdirektør Orla Jensen: Mange Hjem finder det vanskeligt at holde sammen paa Børnene, der altfor let kommer noget til, naar de maa søge Adspredelse udenfor Hjemmet. Mørklægningen og de overfyldte Lejligheder gør ikke Situationen bedre. I mange Hjem er Manden borte, og der er ikke megen Udsigt til en Forbedring af Forholdene, saa længe som Familier spredes i den nuværende Udstrækning. Dertil kommer de sørgelige Forhold, der

raader blandt de mange Landet over, der er hjemløse. (Aarhus Amtstidende, 4. Jan.)

U-Baadene fra Gdynia skal til Horten. Svenska Dagbladet ifølge OWI melder at Tyskerne er ved at gøre Forberedelser i Oslo Fjord til at kunne modtage den tyske Flaade. Det hedder, at „mange Krigsskibe fra Gdynia og Stettin er i de danske Bælter eller ved Bornholm afventende en Chance til at gaa til Norge. Den store tyske U-Baad-Stime i Gdynia vil blive overført til Horten i Oslo Fjord. Det ser saaledes ud til, at Tyskerne er bestemt paa at ville holde Norge saa længe som muligt. I Oslo Fjord vil Tyskerne have god Forankring og kraftig Luftbeskyttelse.“

Tyskerne og Adventisterne. Da de danske Adventisters højeste Ledelse, der bestaar af 12 Medlemmer med Pastor Axel Varmer som Formand, holdt Møde Tirsdag den 2. Januar i Ebenezerkirken, blev Bygningen pludselig omringet af Gestapofolk, der trængte ind i Kirken og arresterede alle de Tilstedeværende.

Man mener, at Gestapo, hvis Intelligens jo ikke staar i noget rimeligt Forhold til dets Brutalitet, i fuldt Alvor har ment, at det var Danmarks Frihedsraad, der holdt Møde, og at det altsaa havde gjort et godt Kup. I tre Dage sad Adventisterne arresteret, inden Fejltagelsen opklaredes.

Gestapo og „Obersten.“ DPT har en Historie fra Esbjerg med et komisk-mystisk Tilslut: En Nat kom nogle Gestapo (tysk hemmeligt Politi) ind paa Missionshotellet i Esbjerg og spurgte efter en bestemt Person. Ingen var der af det Navn, hvorfor de kiggede efter i Registreret og standsede ved en Obert Sandel. De syntes ikke at kende nogen tysk Oberst af det Navn, saa de ringede op Gestapo Hovedkvarteret og Kommandantens Kontor, men der kendte ingen en saadan. Det maatte undersøges, thi her forelaa sikkert en falsk og farlig Indsnigelse. De fik tre Maskingeværer stillet op paa Gangene, drog deres Pistoler og dundrede paa Døren til Herrens Værelse. Endelig aabnedes Døren forsigtigt paa Klem og et lille opskræmt Ansigt viste sig indenfor; det tilhørte en gammel spinkel Mandsperson i Nat-skjorte, der bad om Aarsagen for Forstyrrelsen. Døren blev dog hurtigt skubbet op og ind over ham for de „modige“ Hitlerhelte. Med Lommelygter gennemsgættede de alle Gemmer og Værelset, men fandt intet mistænkeligt, kun nogle religiøse Bøger og Blade og en Frelsens Hær Kasket samt det sædvanlige Mandfolk-tøj. Manden forstod ikke et Muk af hvad de indtrængende Gæster sagde, men en dansk Nazi-bisse var med, som snart fandt Løsningen paa Gaaden især da han saa Kasketten. De havde fanget en ganske uskyldig Oberst i Frelsens Hær. Noget slukøret og grinende trak de sig bort og lod den rystende gamle Mand fortsætte sin Hvil, om han kunde.

Tale om Savn! Aalborg Stiftstidende af 1. Febr. meddeler: Den desperate Brændselssituation berører mange Fattighjem. Aalborg kommunale Brændselsskontor modtager daglig fra 30 til 50 Henvendelser fra Folk, der staar fuldstændigt uden Brændsel. Mange Familier maa blive i Sengen for at holde sig varme. Vinduer og Vægge er dækket med Is, som saa smelter og gennembløder alt, naar man tænder Gassen for at opvarme Mad.

Manglen paa Tøj gør ikke Situationen bedre. Mange hjemløse Folk maa tilbringe Natten i Stalde, paa Trapper, i Beskyttelsesrum eller andre Steder, ofte usselt paaklædt.

Pastor Jessen udtaler, at han har set Mænd kun iklædt Benklæder, og med Jakken foret med gamle Aviser for at holde sig varme. De har for det meste ingen Strømper og kun saaleløse Sko. Han nævnte et Tilfælde, hvor han havde set 4 Familier boende i en 4 Værelses Træbarak uden Gas

eller elektrisk Lys. Da der fornylig kom en ny Baby, maatte Jordemoderen arbejde ved Lyset af en Tællepraas.

Tager Børn som Gidsler. Af Enkelthederne om den Rædselsnat, som Gestapo forleden beredte Odense fremgaar det, at Gestapo er begyndt at tage danske Børn som Gidsler.

Gestapo havde forgæves i et Aars Tid eftersøgt en Frihedskæmper, og da man stadig ikke kunde finde ham, besluttede man at sprænge bl.a. en Bygning, hvor han havde boet, i Luften. Samme Nat arresteredes hans Hustru, hans 8-aarige og 2-aarige Søn samt en nyfødt lille Pige som Gidsler. Desuden arresteredes hans Svigerforældre, Far og Svo-ger.

Næste Dag blev Svigermoderen og de to mindste Børn sat paa fri Fod, men hele den øvrige Familie holdes stadig fængslet som Gidsler i Gestapos Hovedkvarter, hvor den 8-aarige Dreng vides at have været underkastet regulære Forhør alene. (DPT)

Den danske Damp „Otto Petersen“ af København skal være blevet „ramt af en Eksplosion“ den 12. Jan. i norske Farvande. En af Mandskabet blev dræbt.

Skudt. Søndag Nat den 4. Febr. blev en Søn af Cyklehandler Lund, 13 Forchammersvej, København, saaret af to Kugler udenfor sit Hjem.

Den forudgaaende Fredag Nat blev Sabotagevagt Schmidt, Gyritegade, København, skudt i Hoved og Mave, da han var paa Vej hjem. Han blev alvorligt saaret bragt paa Hospitalet.

FRA VOR KIRKEMARK

(Fortsat fra Side 6)

Fra Gethsemane Mgh., Racine. Tre af de unge Kvinder er indtraadt i Hærens Tjeneste, nemlig Miss Betty Petersen og Miss June Sasada, der begge er Sygeplejersker, og Miss Edna Christoffersen, der indtraadte i WAAC. Ni af Mgh.s unge er afskediget i Naade fra Krigstjeneste; de er Arthur Anderson, Carl Christensen, Christian Larsen, Russel Skow, Arline Larsen, Ernest Seidel, Agner Andersen og Knud Andersen. SCB2/c Les Lindberg, der blev saaret i Hovedet da han var paa Søen med en Lastdamp paa Pacific og maatte underkastes flere Operationer, samt overstod et Angreb af Meningitis, er nu paa et Marinehospital, Ward 5, San Leandro, Calif. Lt. James N. Peterson, som mistede en Fod, da hans Kammerater var saa uheldig at træde paa en Mine, medens de var paa Patrouille paa den italienske Front, er nu paa Percy Jones Hospital i Battle Creek, Mich. Lt. Walter Keller, der var Fører af en Fighter Plane, som styrtede ned i England hvorved han fik Rygraden brækket m.m., kan nu efter tre Maaneders Sygeleje sidde op lidt; han er paa Station Hospital, Ward 313, Rm. 2, Truax Field, Madison, Wis. S/Sgt. Walter Olson, der var med i haarde Fægtninger paa Philippinerne og fik et Nervechoc, er paa et Hospital i Chicago. Og Pfc. Robert N. Krogh, der tilhørte et Paratrooper Korps paa Vestfronten er i et Hospital derovre og vil næppe kunne fortsætte den Tjeneste mere, skriver han.

Fra Cpl. Gunther Meyer, der stadig er paa den italienske Front, fik vi skriftlig Hilsen fornylig, samt et Billede af Thorwaldsens prægtige Døbefont i den tysk lutherske Kirke i Rom, som han har set. Han faar af og til L. U. og især Dixens Dagbog interesserer ham. Religiøs Interesse blandt Soldaterne afhænger for en stor Del af Feltpræstens Alvor og Arbejde, fortæller han; een, de havde før, holdt Bedemøde hver Aften; den, de har nu, er venlig nok, men det alene kan ikke klare det . . . Hvor sandt.

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	58211.16	8151.79	11516.32	9707.68	9365.13	2917.89	200.66	4662.85	932.43	10756.41
Brooklyn, N.Y., Salem Lutheran Sunday School	46.00	46.00								
Callender, Ia., In memory of Mrs. L. P. Nielsen, Cushing, Wis.: Mr. and Mrs. George Espersen, Mrs. Lea Mickelson and Mrs. Thora Klingson	2.00					2.00				
Seattle, Wash., In memory of Mr. and Mrs. Iver Sorensen from their children. By Miss Christine Sorensen	40.00	20.00			20.00					
Sausalito, Calif., Mr. and Mrs. George M. Landrock of Ansgar Church in memory of their son, George M. Landrock, Jr., who was killed in action somewhere in Germany Nov. 28, 1944	400.00	100.00			100.00	100.00				100.00
Rockfield, S.D., Rockfield Luth. Sunday School	2.00	2.00								
Westbrook, Me., Luther League of First Luth. Church	35.00	15.00				10.00		10.00		
Council Bluffs, Ia., Bethany Ladies' Society in memory of Mrs. Hans Hansen	5.00				5.00					
Racine, Wis., Emmaus Luth. Sunday School for the Elk Horn and Waupaca homes	6.18	6.18								
Kenmare, N.D., Sunshine Club	5.00							5.00		
Milltown, Wis., Milltown Busy Bees Sunshine Fund in memory of Nels P. Larsen and C. O. Hansen of Milltown and Mrs. Anne Nielsen of Cushing, Wis., \$2 for each	6.00				6.00					
Hampton, Nebr., Immanuel Luth. Church	27.15									27.15
Hampton, Miss Emma Eskildsen	10.00		5.00		2.50					2.50
Evan, Minn., St. Matthews Luth. Sunday School	10.10	10.10								
Warrens, Wis., Ebenezer Luth. Church	32.75			25.00						7.75
San Francisco, Calif., Ansgar Luth. Church in memory of George M. Landrock, Jr., who gave his life for his country	15.00	15.00								
Pearl Harbor, Ernest Juhl Kersgaard, CM 1/c USNR of Bethesda Church, Eugene, Ore.	10.00			15.00				10.00		
Oconto, Wis., Immanuel Luth. Church	15.00									
Phoenix, Ariz., Mr. and Mrs. Chester H. Bertelsen	3.30									3.30
Sidney, Mont., Pella Luth. Church, double envelope offering	40.15				10.15					
Morgan, Minn., Bethany Luth. Church	30.00	30.00								
Northfield, Minn., Mrs. F. Miller	2.00									2.00
Brush, Colo., Pastor and Mrs. Eric Christensen in memory of Christian Rasmussen, Eben-Ezer	2.50							10.00		2.50
Elk Horn, Ia., Elk Horn Luth. Sunday School	28.60		18.60							
Total	58984.89	8396.07	11569.92	9747.68	9508.78	3029.89	200.66	4697.85	932.43	10901.61

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 23, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

JUBILEE FUND

Previously acknowledged	\$177,575.60
Council Bluffs, Ia., Mrs. Lydia Christensen	18.00
Sausalito, Calif., Mr. and Mrs. George M. Landrock of Ansgar Church, San Francisco, in memory of their son, George M. Landrock, Jr., killed in action in Germany Nov. 28, 1944	100.00
Albert Lea, Minn., Mr. and Mrs. Amos Christiansen	10.00
Albert Lea, Minn.: Jubilee Fund offering banks: Miss Hanna Jacobsen \$3.08, Miss Hilda Romer \$2.50, J. C. Romer \$2.50	8.08
Ruskin, Nebr., Mr. and Mrs. Albert E. Jensen	5.00
Hutchinson, Minn., Miss Hazel Christensen	3.00
Bradley, Ill., Sam Rasmussen	4.00
Phoenix, Ariz., Mr. and Mrs. Chester H. Bertelsen	15.00
Omaha, Nebr., Miss Emma D. Bertelsen in memory of mother	5.00
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. Paul J. Paulsen in memory of their son Harvey	20.00

Total \$177,743.68

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 23, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME
AT OAKS, OKLAHOMA

Previously acknowledged	\$22,567.83
Winnetoon, Nebr., Mrs. Carl J. Jorgensen \$5, Mrs. George Nielsen \$1	6.00
Warrens, Wis., Ebenezer Luth. Sunday School	12.00
Warrens, Wis., in memory of Mrs. Alfred Anderson, Racine, Wis., Mr. and Mrs. Frank Gove \$1, Mr. and Mrs. Chris Laursen \$1, Christian Laursen 50c	2.50
Parlier, Calif., Mr. and Mrs. Robert Mose	20.00
Westby, Mont., Daneville Luth. Church	31.01
Coalridge, Mont., Emmaus Luth. Church	8.65
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Matt Madsen in memory of Mrs. L. P. Nielsen, Cushing, Wis.	5.00
Ringsted, Ia., Mr. and Mrs. Anton Vammen	25.00
Westby, Mont., Miss Aloncia J. Andersen	1.00

EXTRA SYNODICAL

Previously acknowledged	
Seattle, Wash., In memory of Mr. and Mrs. Iver Sorensen from their children. By Miss Christine Sorensen	60.00
Selma, Calif., Pella Lutheran Sunday School	20.71
Northfield, Minn., Sunshine Society of St. Peter's Church: for work of Rev. Thompson \$25, for Ivan, a native worker \$25	50.00
Westby, Mont., G. Nelson	1.00
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Arthur Hansen	5.00
Westbrook, Me., Luther League of First Luth. Church	10.00
Kenosha, Wis., St. Mary's Lutheran Sewing Circle in memory of Mrs. Gus Kropp	5.00
Halliday, N.D., Mrs. Othilia Hauge, Beata and Ruth in memory of husband and father	5.00
Northern Iowa Fellowship Group, by M. Mikaelson, Ringsted	10.00
Pearl Harbor, Ernest Juhl Kersgaard, CM 1/c USNR of Bethesda Church, Eugene, Ore.	10.00
Boston, Mass., in memory of Mrs. Peter Sorensen*	48.00
Northfield, Minn., Miss Nana Nielsen	4.00
Norma, N.D., Hans G. Hansen	18.50

Total 25476.04 | 3239.56 | 2512.04 | 853.09 | 1947.40 | 16903.95 | 20.00

Elmdale, Minn., Mr. and Mrs. H. A. Hansen	10.00
Waupaca, Wis., Mrs. Esther Anderson	5.00
Exira, Ia., Mr. and Mrs. Ed. K. Andersen \$5, Esther and Doris Andersen 50c each	6.00
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Jens P. Jensen in memory of Mrs. Theodore Jensen, Norma, N.D.	2.00
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Peter Steffens in memory of Mrs. Theodore Jensen, Norma, N.D.	5.00
Farwell, Nebr.: James Olsen \$1, donations at prayer meeting \$7.85	8.85
Cushing, Nebr., St. John's Luth. Church	21.25
Wolbach, Nebr., Scandinavian Luth. Church	10.00
Logan, Nebr., St. Peter's Luth. Church	1.00
Farmington, Minn., Farmington Luth. Church	98.05
Ruskin, Nebr., Bethany Luth. Church	197.86
West Branch, Ia., Bethany Luth. Church	22.61
Tipton, Ia., Alfred C. Sondergaard	89.00
Staplehurst, Nebr., Our Saviors Luth. Church	21.50
Pearl Harbor, Ernest Juhl Kersgaard, CM 1/c USNR of Bethesda Church, Eugene, Ore.	5.00
Fremont, Nebr., First Luth. Church	76.81
Reedley, Calif., Ebenezer Luth. Church	140.00
Sidney, Mont., Pella Luth. Church	145.60
Blaine, Wash., N. H. Hansen in memory of Mrs. A. P. Andersen, Bethel, Minn.	5.00

Total \$23,549.52

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 23, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

AID FOR SEMINARY STUDENTS

Pearl Harbor, Ernest Juhl Kersgaard CM 1/c USNR of Bethesda Church, Eugene, Ore.	14.25
Eugene, Ore., Bethesda Lutheran Church	21.00

Total \$80.25

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 23, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

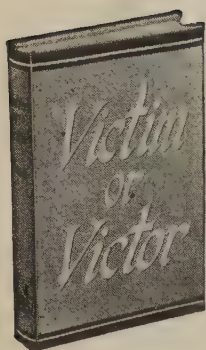
Total 25476.04 | 3239.56 | 2512.04 | 853.09 | 1947.40 | 16903.95 | 20.00

* Boston, Mass.: Mr. and Mrs. Alfred Rasmussen, Mr. and Mrs. Anton Clausen, Mr. and Mrs. Ludvig Simonsen, Mr. and Mrs. Christian Nielsen, Mr. and Mrs. Peter Randow, Mr. and Mrs. Panduro Rasmussen, Misses Clara and Eleanor Rasmussen, Mrs. Amanda Jensen, Mrs. E. V. Corbett, Mr. and Mrs. Stuart Jensen, Mr. and Mrs. Arthur Rasmussen, Miss Anna Eriksen, Bethany Sunday School. Amount of memorial wreath \$48.00.

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 23, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

More Books for Lenten Reading

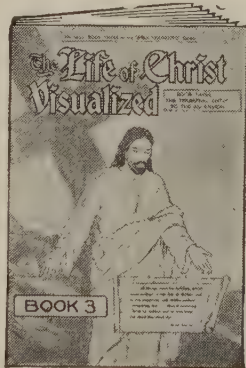

VICTIM OR VICTOR, by Paul Zeller Strodaeh. This volume of Lenten sermons has been prepared with great care: the contributors represent The United Lutheran Church well both geographically and from the point of view of meeting stringent requirements for excellence. The contents are sermons for every Sunday beginning with Septuagesima and ending with Easter Day, sermons for Ash Wednesday and every day of Holy Week, and sermons on the Seven Words from the Cross. The texts used are the appointed series B—additional lessons—in the lectionary of the Common Service book. Price, \$2.00.

ed series B—additional lessons—in the lectionary of the Common Service book. Price, \$2.00.

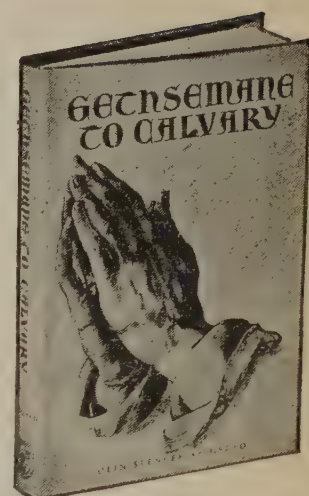
THE GLORY OF GOLGOTHA, by William C. Burnop and Louis J. Sieck. This is another volume in the annual series of Lenten sermons, produced in a double series. The title of the one series is "On Golgotha's Holy Ground"; the other, "Passion Story Pictures." Both series of sermons make a deep appeal by their fidelity to the Gospel of Calvary. They are written in a beautiful devotional spirit, and are a simple straightforward presentation of that which is dearest to all believers—the cross of Christ. Price, \$1.00.

THE LIFE OF CHRIST VISUALIZED, Part III. This beautifully colored, 48-page book gives the full story of Jesus' last week here on earth told in a continuous picture-strip. The gospel story of Jesus as presented here in all new pictures is given a brand-new and vivid translation. Every detail, every picture and every word is true to the Scriptures. The ideal Christian gift on any occasion for children and adults. Order one book or a dozen . . . you'll be delighted. Price, 35c per copy, \$3.50 per dozen. Book I, "From Bethlehem's Manger to Calling the Twelve", and Book II, "Story of Jesus' Ministry" also available. Price, 35c each. Complete set of three books in gift box, \$1.00.

GETHSEMANE TO CALVARY, by Olin Spencer Reigstad. These fifteen sermons were preached by Dr. Reigstad during Lent and Holy Week, 1944. Of them, six are Midweek Lenten sermons. All are based on Scripture, and their messages are directed in a personal way to the listener or reader who thereby gains a better understanding and a deeper appreciation of the death and resurrection of Christ.

Price, \$1.00.

THE VICTORY OF THE CROSS, by George Taylor, Jr. An important and distinctive study which presents the redemptive struggle of Jesus as an integral part of His life, His teachings, and His mission. It shows the victory in Gethsemane as the perfect surrender of Jesus to the will of God for the salvation of this world. The purpose is to give Christ's redeeming work a vital place in human experience, demonstrating that Christ's redemptive process is not a thing of magic removed from the ordinary experiences of life, but is a process which merges with human life and becomes the essence of living. It shows that it is this feeling of eternal fellowship with Christ, the Son of God, which maintains the Christian through trial and temptation and places him beyond the reach of earthly loss and sorrow. Its optimistic note will warm the hearts of both ministers and laymen. A good book for reading at any time of the year. Price, \$1.25.

BUT CHRIST DID RISE and other sermons, edited by Paul Z. Strodaeh. This series of sermons based on Selected Gospel texts differs from earlier companion works in the use of another group of texts. These texts in some respects relate more directly to the requirements of this period and to each other than those dwelt on in the previous volumes. Price, \$2.00.

ORDER YOUR COPY NOW

Wells of Salvation

There is yet time to get your copy of these daily devotions for the months of March and April. Special cover appropriately designed for the Lenten and Easter season with white cross and lilies on a delicate lavender background.

Use these meditations based on portions of Scripture from Romans, I John and the Psalms edited by P. C. Paulsen for your Lenten devotions either around the Family Altar or in private. Prices: Single Subscription, 10c per copy and 50c per year; Club Rates, 5-49 copies 6c each, 50-99 copies, 5c each, 100-199 copies, 4c each and 200 or more copies, 3c each. Order now!!!

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street

REFERENCE LIBRARY
NAT'L LUTH COUNCIL
IS HERE

Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 14. MARTS, 1945

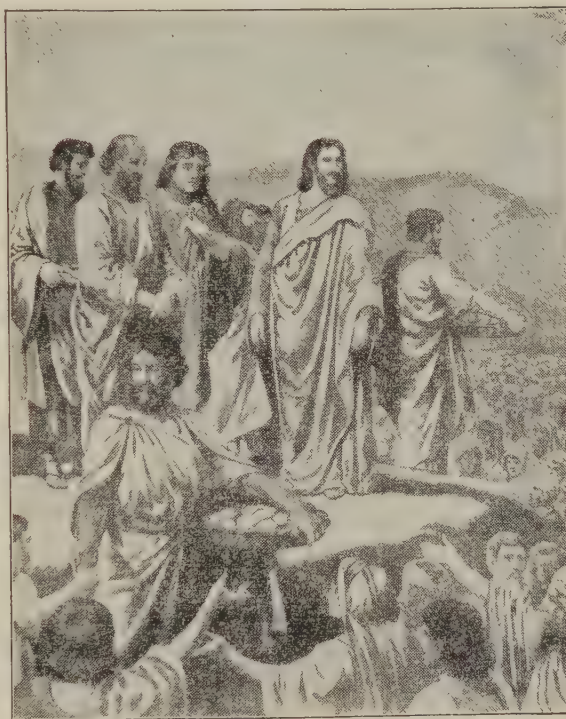
NR. 11

Midfaste Søndag (4. Søndag) AT EJE GUDS FRED . . . AF DANMARKS MARTYRPRÆST KAJ MUNK

Forlaget har lige modtaget en lille Forsyning fra Argentina af Munks anden Prædikensamling „Med Ordets Sværd,“ holdte 1941-42. Følgende Prædiken over Dagens gamle Evangelium er typisk for hans Forkyndelse i Vedersø Kirke, den eneste han i sin 20-aarige Præstetid (1924-44) betjente. (Bogen er paa 190 Sider 12 mo., og koster 60 cts. heftet.)

Johannes fortæller: —

Derefter drog Jesus over til hin Side af Galilæas Sø, Tiberias Søen. Og en stor Skare fulgte ham, fordi de saa de Tegn, som han gjorde paa de syge. Men Jesus gik op paa Bjerget og satte sig der med sine Disciple. Men Paa-sken, Jødernes Højtid, var nær. Da Jesus nu opløftede sine Øjne og saa, at en stor Skare kom til ham, sagde han til Filip: „Hvor skulle vi købe Brød, for at disse kunne faa noget at spise?“ Men dette sagde han for at prøve ham; thi han vidste selv, hvad han vilde gøre. Filip svarede ham: „Brød for to Hundrede Denarer er ikke nok for dem, til at hver kan faa noget lidet.“ En af hans Disciple, Andreas, Simon Peters Broder, siger til ham: „Her er en lille Dreng, som har fem Bygbrød og to Smaafisk; men hvad er dette til saa mange? Jesus sagde: „Lader Folkene sætte sig ned;“ og der var meget Græs paa Stedet. Da satte Mændene sig ned, omtrent fem Tusinde i Tallet. Saa tog Jesus Brødene og takkede og uddelte dem til dem, som havde sat sig ned; ligeledes ogsaa af Smaafiskene saa meget, de vilde. Men da de var blevne mætte, siger han til sine Disciple: „Samler de tiloversblevne Stykker sammen, for at intet skal gaa til Spilde.“ Da samlede de og fyldte tolv Kurve med Stykker, som bleve tilovers af de fem Bygbrød fra dem, som havde faaet Mad. Da nu Folkene saa det Tegn, som han havde gjort, sagde de: „Denne er i Sandhed Profeten, som kommer til Verden.“ Da Jesus nu skønnede, at de vilde komme og tage ham med Magt for at gøre ham til Konge, gik han atter op paa Bjerget, ganske alene. (Joh. 6:1-15.)

for øvrigt for os praktiske Hverdagsfolk fortoner sig noget i det lyriske. Vi hører alt for lidt om den Guds Fred, der gør rolig midt i Vaabenbrag, den Hjertefred med Herren, vi Kristne smager allerede hernede; den er der dog ogsaa fortalt os om i Skriften; i Dag paa Midfaste Søndag lader Jesus Skar-erne sætte sig ned midt i Ørkenen og sørger ud af sin egen Guddoms-vælde for god Forplejning til dem; den Jesus vilde vi ogsaa gerne høre lidt om her i vort Guds Hus. Men maaske er du selv en forpint Sjæl, der ikke kender Freden med Herren, og derfor ikke kan vidne den fulde Sandhed for din Menighed.

Du har ganske Ret, min kære Kritiker, jeg kan ikke vidne den fulde Sandhed. Jeg maa skynde mig at tilføje, at jeg har aldrig kendt nogen, der kunde — jo, en. Det er Jesus. Han er ogsaa den eneste, der har givet mig Indtryk

af at kende Tilværelsen Kompasset rundt.

Ved du, hvad Vilh. Beck svarede, naar man bebrejdede ham at han var ensidig? „Alsidig er der jo ingen, der er, undtagen Gud.“

Men jeg kunde nu ellers godt for den Sags Skyld vidne om Freden med Gud. Jeg har oplevet baade Freden med Gud og Ufreden fra ham. Jeg kender de rige Stunder, da Frelseren træder En ganske nær, saa nær, at der ikke er andet i Verden end ham. Jeg ser paa ham, hans klare Øjne, der bare staar skrevet Kærlighed i, hans gennemnaglede Hænder, der taler om Dommen. Min Rigdom er hans fuldbragte Værk, Blodet fra Golgatha og Solskinnet Paaske-morgen. Ogsaa jeg har oplevet, at han er kommet til mig midt i Ørkenen, og se, med et var der frodigt Græs, der hvor jeg stod, og det rislede livsaligt fra en Kilde i Nærheden, og han lod mig sætte mig ned, og han styrkede mig med det Brød og den Vin, som han havde velsignet. Jeg kender Freden med Gud saa inderlig, at jeg i Ufredens Stunder har kunnet sige til mig selv: „Nu kræves der af dig, at du er

Min Tilhører, du som følger mig paa Prædikestolen om ikke Søndag efter Søndag saa dog langsad, som vi siger paa Jydsken, jeg kunde tænke mig — for naar man har dyrket en Prædikant en Tid, ender det uvægerligt med, at man bliver irriteret paa ham (maaske var det noget derfor, Jesus kun fik 3 Aar til sin Virksomhed) — jeg kunde tænke mig, at du vilde indvende: Hvor er det dog urolige Prædikener! vi hører altid om, at vi skal kæmpe og alt det meget, vi selv skal; vi hører aldrig om Troens Fred. Højst i nogle Billeder og Syner i det hinsidige og fremtidige, som

tro mod det, du fik i Eje dengang . . . og klarøjet brat du siger Godnat til Tvivlen og Frygten og Sorgen.“!

Men naar jeg ikke taler mere om den, end jeg gør, er det fordi jeg ved, hvilken Fare den rummer. Der er Menne-sker, jeg kunde fristes til at kalde Fredsdrankere, de for-drikker sig i Gudsfreden, aandeligt forlystelsessyge kaldes de undertiden; naar Herren rækker dem Vinen, river de Kalken til sig og bælger det hele i sig, og de laver sig selv de Oplevelser, man kun har Ret til, naar de skænkes af Gud. Derfor taler jeg kun varligt om Lykken ved at eje Freden, jeg vil ikke stimulere Nydelsessygen, og der er jo heller ikke Grund til at tale om Lykken, den taler for sig selv, naar den kommer, og vi modtager den — uden Opfordring — med aabne Arme. Anderledes med Smerten og Befaling-en.

Ogsaa vor Tekst i Dag advarer os. Selv Jesus personlig kunde ikke uddele en jordisk Velsignelse uden at blive mis-forstaaet. Han gjorde dette store Jærtegn for Skarerne for at give dem et Eksempel paa Guds Almagt og Godhed. Den-ne Mæthed, han skænkede dem her i Ørkenen, skulde give dem Styrke til for Fremtiden at døje Sult, om det skulde være, men i Stedet fyldte det dem med Begær; de anede en Chance for at kunne pleje deres Dovenskab: gør ham til Minister! saa faar I da social Forsorg, saa det batter.

Da gik han atter op paa Bjerget, ganske alene. Det er godt for os Kristne at vide, at vi kan sætte vor Lid til Gud, dog kun godt, hvis den Viden gør os aktive. Gudsfreden faar vi i Eje, ikke for at vi skal gasse os i den, men for at vi ud af Hvilen i den skal hente Styrke til Kamp. Det er al-drig sundt at forspise sig, ikke engang i Guds Navn; det er sundere at være paa Smalkost.

Men af Angst for Misbrug bør man jo ikke undlade Bru-gen. Hvor kan vi andet end takke Gud for, at vi engang imellem faar Lov til at føle godt, at det lever dog i os, det, vi kun skimter svagt, mens Øjet er blaat. Hvornaar har du følte det tydeligst, min Tilhører? var det ved din Omvendel-se, om du da er dig en saadan bevidst, dengang du syntes det lykkedes dig at give Ham, den store usynlige, dit bange, trætte Hjertes hele og fulde Ja? eller er det, naar du bøjer dig over den lille Seng og beder Aftenbønnen sammen med dit Barn? Nu, du skal have din Hemmelighed i Fred for mig. Men jeg vil gerne fortælle dig min. Dengang jeg var ung Student, da har jeg fyldigst oplevet Gudsfreden, naar jeg gled ind i en katolsk Kirke, knælede ned eller satte mig paa Bænken, lod mine Øjne fortrylles (fald nu ikke over mig for det Ord! selv Jesus tryller jo lidt i Teksten i Dag!) af den røde Lampe foran Alteret, og der var saa stille der-inde, og Farverne var saa smukke, aah, men den Tysthed! alle unge hede Tanker i Vilse og Vaande dukkede sig lydigt til Ro, man sad der midt i Tiden med Aarhundreder bag sig, Aarhundreder foran, og saa var det jo Evigheden, man var traadt ind i med de tre Skridt borte fra Strøget, for Frelseren var her ogsaa, lysende, i sit Kød, man mærkede det jo.

Efter at jeg blev Præst, da — det tror jeg, jeg tør betro jer — har jeg tiest følt Gudsfreden i Sakramenterne: naar jeg stod ved vor ærværdige Stendøbefont og paa min Herres Vegne modtog jeres smaa, eller naar jeg stod ved Stenal-teret de store Altergangsftener omkring Helligtrekonger, mens vor lille Kirkes Hundreder af levende Lys fyldte Rum-met med Glans og Os, og vi samledes heroppe og modtog vor Frelasers Fuldblragt i Brødets og Vinens Gaver. Ja, da har jeg ikke sjældent følt det, som om midt under den Ør-kenvandring, en Præsts Gerning, delvis selvforskyldt, kan udarte sig til, Jesus Kristus selv var traadt frem foran os og gentog Bispisningens Under. Men for Resten er denne Prædiken slet ikke rigtig. Gudsfreden er egentlig ikke no-

get, vi føler, er ikke en eller anden behagelig Tilstand. Vi har den maaske bedst, naar vi slet ikke ved af, vi har den. Og du skal aldrig analysere dig, begynde at ransage Hjer-te og Nyrrer for at se, om du kan hitte den der. Naar jeg vender mig foran Alteret og tillyser dig, at Herren skal løfte sit Aasyn paa dig og give dig Fred, saa betyder det: give dig det Overskud af Styrke, at du kan slaas for mere end dig selv. At eje Guds Fred er her paa Jorden at være udrustet af Gud — i Himlen er det noget andet; der er det Hvilen efter Striden. Ja, Gud give dig den Fred, der er mer end Englevagt, den, der gør rolig midt i Vaabenbrag og faar dig til at smile ad din Død.

ET HVORFRA OG ET HVORFOR

Af Provst Johs. Nordentoft

„ . . for at prøve ham.“ Joh. 6:6.

Begyndelsen af Dagens Evangelium bærer Mismodets Præg. Om de fem Bygbrød og de to Smaafisk siger Andre-as: „Hvad er det til saa mange?“, og hans eget Svar er aa-benbart et forknyt (og maaske samtidig lidt overlegent be-lærende): „Ingenting.“

Det er noget af det samme Mismod, der møder os hos Si-mon Peter, naar han siger til Jesus: „Vi har arbejdet hele Natten og fik ingenting.“ Hvem ved, maaske saadanne An-fald af Mismod var en Familiesvaghed; Evangelisten Johan-nes gør jo her udtrykkelig opmærksom paa, at Peter og An-dreas var Brødre. Men hvordan det nu har sig dermed, saa er de mismodiges Familie alle Dage en stor Familie. Filip hørte med til den: „For 200 Denarer er ikke nok.“ Og mon ikke ogsaa nogle af os skulde høre med?

I saa Fald kan vi finde en stor Trøst i det, der siges os om Jesus: „Han vidste selv, hvad han vilde gøre.“ Saadan er det den Dag i Dag. Naar vi staar raadvilde og ikke ved, hvad vi skal gøre, saa er han altid klar over Situationen og over Vejen fremad. — Og dette stemmer godt nok med et andet Sted i Johannesevangeliet, hvor der ogsaa staar om Jesus, at „han vidste selv“ — nemlig: „hvad der var i Men-nesket.“

At Jesus altid ved, hvad der er i os, og hvad han selv vil gøre, er Hjælpen for os til at komme ud af Mismodets Hæn-gedynd og Bekymringernes Tornekrat.

— — —

Ja, men naar Jesus selv vidste, hvad der boede i et Men-neske, hvorfor spurgte han saa Filip om, hvor de skulde faa Brød fra? Der staar, at han gjorde det „for at prøve ham“; men den Prøve behøvedes jo saa ikke!

Jo, den gjorde. Ikke for Jesu Skyld, men for Filips. Sa-gen er den, at Prøvelse er Øvelse; og Øvelse er Styrkelse. Det gælder ikke blot i Gymnastiksalen. Og til en Indøvelse i Kristentro trængte Filip med sit mismodige, svage Sind haardt. Til saadan Indøvelse skulde Jesu Spørgsmaal tjene, skulde selve Situationen tjene, „Klemmen“, hvori Disciple-ne sammen med Skarerne befandt sig. Baade det ene og det andet var med i Guds Forsyns Planer, var bestemt til at føre ud af det lammende Mismod, hvori man har det saa strengt og er saa unyttig!

— — —

Spørgsmaalet til Filip om, hvordan Hjælpen skulde brin-ges til Veje, er et gammelt Spørgsmaal. I den 121. af Da-vidssalmerne staar der: „Jeg opløfter mine Øjne til Bjerg-ene: Hvorfra kommer min Hjælp?“ Og den spørgende svarer sig selv: Fra Herren kommer min Hjælp, fra Him-lens og Jordens Skaber“ — saaledes som ogsaa Jesus gav Svaret paa sit eget Spørgsmaal ved at se op til Himlen, ved at takke og velsigne. — — Filip og Andreas var jordbund-

ne. Naar det gik højt, kunde de nok se de hjælpeløse Skarer — det er ikke alle, der kan det — men de glemte at „opløfte deres Øjne til Bjergene.“

Hjælpen fra Gud? Ja, vel, men gennem jer: „Giv I dem at spise.“ Den klinger af Næstekærlighed, denne Opfordring, lyder af det andet store Bud. Det er den, der gør Dagens Evangelium til „et socialt Evangelium.“ Og heraf udspringer Bønnen:

„Aa, brug mig, Gud!
Stød ej mig ud
fra Følelsen af Kald og Kræfter!“

hverken naar det gælder timelig eller aandelig Hjælp — eller begge Dele.

Om baade de Store og de Smaa i Samfundet forstod at bede den Bøn! Forstod det i den strenge Tid, vi nu gennemlever! Forstod det, hjulpet til Forstaaelsen af denne strenge Tid. Saa var der mere af det Kristensind, som er det sande og rette Borgersind.

Paa den vanskelige Vej i den mørke Nat tager Børnene jo deres Far langt fastere i Haanden end paa den banede Vej ved højlys Dag. Og de tager ogsaa hinanden fastere i Haanden. Faar vi Hjælp dertil fra Gud — ogsaa nu ved Evangeliet om Bispisningen i Ørkenen — saa bliver de mismodiges Skare mindre. Men Glæden over, at lidt kan mætte mange, den bliver stor.

Dertil trænger Danmark i Aar. Dertil trænger hele den arme Jord.

KORTE ORD AF EN GAMMEL PRÆST

Af Pastor Niels Damskov, Sidney, Mont.

„Kristi Kærlighed tvirger os.“ (2 Kor. 5:14.)

Her staar vi ved den største Livsmagt i hele Verden: **Kristi Kærlighed!**

Den er saa stor og mægtig, at den tvang Jesus til at forlade sin Kongestol ved Faderens højre Haand for at vandre i syndigt Køds Lignelse paa Jorden.

Den tvang ham til at fornedre sig saa dybt, at han tog en Tjeners Skikkelse paa og blev Mennesker lig. Ja, den tvang ham endog saa dybt, at han blev lydig til Døden, selv Korsets Død. (Fil. 2:6-8).

Vil du endvidere vide, hvad Kristi Kærlighed **kan virke**, saa se paa alle dem, i hvis Hjerter den har brændt! Den har tvunget Tusinder og atter Tusinder til at forlade alt — ja, alt — for at følge Jesus trods det, det kostede. Læs engang Paulus' Historie, og du vil da se, hvad Kristi Kærlighed tvang ham til. Og spørger vi videre alle Martyrer og Blodvidner, hvad der drev dem til at lide og dø for deres Tro, da vil de alle som een svare: Kristi Kærlighed tvang os!

Og du troende Menneske! Var ikke Kristi Kærlighed den overvejende Magt i din Omvendelse? Og er det ikke Kristi Kærlighed, naar det gælder din Helliggørelse?

Men er denne Kristi Kærlighed blevet en tvingende Magt i hele vort Liv og Arbejde? Vi Præster kunde jo først spørge os selv: Hvorfor blev vi Præster? Var Grunden den, at denne Stilling er ret betryggende? Eller var det for at blive anset af Mennesker? — Eller tør vi sige: Det var Kristi Kærlighed, **der tvang os ind i den Gerning?** Kærlighed til Jesus? Kærlighed til Syndere? Hvis saa, da tør jeg forsikre eder om, at eders Præstegerning ikke har været helt forgæves, selv om Frugterne kan synes at være smaa og faa. Og vi skal engang paa Evighedsstrand møde en eller anden, der gennem os er ført til Kristus!

• • •

Verdens Mennesker kan godt tale om Kristi Kærlighed, særlig naar en Prædikant eller troende Menneske har været lidt for paagaende eller nærgaaende i sine Udtalelser.

Saa raabes der straks op, at det kan da ikke være Mening — med Kristi Kærlighed at støde Mennesker. — Man kan slet ikke faa det til at rime, at Kristi Kærlighed kan støde, ukendt, som man er, med Guds Ords Virkninger. — Man mener jo simpelt hen, at er man drevet af Kristi Kærlighed, maa man fortie eller tilsløre Sandheden. — Er det virkelig Meningen? Min Mening er, at Kristi Kærlighed **tvunger et Guds Barn til at være sand**, saavel i Tale, som i Handel og Vandel.

Lad os nu et Øjeblik **se praktisk** paa Sagen! Jeg spørger derfor: Du, Købmand! Du, Farmer! Du, Haandværker! Du, Arbejder! Du, Husmoder! Du, unge Mand og Kvinde! Lad mig faa Lov at spørge eder alle paa een Gang: Hvad har Kristi Kærlighed tvunget dig til? Her skriver jeg kun til troende Mennesker, som jo findes i alle Fag og i alle Aldre, og saa tager jeg dem i den Orden, der er fremsat.

Det kommer mig for, at det er forholdsvis lettere for en troende Præst at begaa sig, end det er for en troende Købmand. Men Kristi Kærlighed kan tvinge dem begge til at være ærlige og sande! Det vil sige: Den troende **Købmand** maa passe paa ikke at veje Fingrene med; man venter ogsaa af en troende Købmand, at han ikke skriver mere paa Bøgerne, end hvad Ret er, og at han fremfor alt ikke forfalder sine Varer. Jeg vil dog indrømme, at det kan være vanskeligt nok, idet en Købmand maa omgaas ikke troende Mennesker, baade som Køber og Sælger. Men det kan lade sig gøre!

Jeg ser, jeg har opholdt mig forlænge ved Købmanden og maa derfor skynde mig med Resten.

Den næste er **Farmeren**. I mit Fag er der ikke megen Lejlighed til at forfordele andre; Regeringen har saa at sige ordnet alt for mig, baade hvad Salg og Indkøb angaar. Jeg har dog en Gang købt Smør fra en Farmer, og i et Stykke fandt jeg en stor Kartoffel. (Det var ikke i Canada). —

En **Haandværker** kan jo ogsaa godt sløse med sit Arbejde, det vil jo altsammen blive dækket, saa ingen ser det. —

Og du, **Arbejder!** Du kan maaske ikke alletider blive fri for at arbejde om Søndagen og derved blive afskaaret fra at komme til Guds Hus. Men du kan da lade din Arbejdsgiver forstaa, at du gør det meget nødtigt. —

Men hvad skal jeg sige til dig, du **Husmoder!** Jeg ved, du har Hænderne fulde og trænger i særlig Grad til Kristi Kærlighed. —

Men endnu mindre ved jeg, hvad jeg skal sige til dig, **du unge!** Det er saa længe siden, jeg selv var ung! Men hvorledes vilde det være at minde dig om et Vers, som du maaske kender? Her er det:

Tag Jesus med! Hvorhen du længes,
[Da bliver du saa let i Sind.
Men, hvor din Frelser udestænges,
Der skal du ikke selv gaa ind!

—Efter „K. og Hj.“

HVOR INGEN ANDEN VILDE GAA

Der fortælles i en gammel Legende, at da Gud havde skabt Jorden med alle Dyrene og Planterne, sagde han til Planterne, at de skulde komme frem og sige, hvor de vilde bo.

Først kom Palmen, rank og modig. Den valgte at bo i det varme Syd. Derefter kom Piletræet. Den valgte at staa ved Vandløbet, hvor den kunde spejle sin egen Skønhed i Vandet. Senere kom Birken. Den valgte ogsaa den Plads, den syntes bedst om, nemlig den lune Dal.

Da alle Planterne havde valgt, hvor de vilde være, saa Gud Lyngen staa for sig selv uden at have valgt. „Men kære,“ sagde Herren, „hvorfor vælger du ikke et Sted at bo?“

„Aah,“ svarede Lyngen, „jeg tænkte, jeg kunde vente og se, hvor alle de andre vilde bo, og saa vilde jeg gaa, hvor ingen anden vilde gaa. Nu ser jeg, at ingen anden har valgt at bo paa Heden og paa Bjergskraaningen. Lad mig gaa der.“

Da blev Herren saa rørt, at han bøjede sig ned over Lyngen, kyssede den og sagde: „Gaa da og vær en Velsignelse.“

Siden den Dag har Lyngen vandret ud over alle tørre Heder og øde Bjergskraaninger og klædt dem i tusind Farver, som har glædet mange trætte Vandringsmænd.

Der er maaske mange af os, som er falden i den Fristelse at vælge Sydens Varme, som Palmen valgte. Det er let at gaa rank og frejdig i kristen Lag, og vi maa prise Gud, fordi vi faar Lov til at samles med Trosbrødre og erfare Varmen af de Helliges Samfund. Men det bør vi vide, at vi lever vort Liv som Kristen til ingen Nytte, dersom vi ikke gaar ind i Verdens Kulde med Varmen af Guds Kærlighed. Hvor mange Steder er der ikke, som trænger til at varmes op? Hvem vil gaa der, hvor ingen anden vil gaa?

Mange af os falder i samme Fristelse som Piletræet. Vi vil gerne spejle os. Kan det være muligt? Jo, der er et Spejl, som hedder Smiger og rosende Omtale. Det smager godt for Kød og Blod at staa ved Flodbredden og se vor egen Storhed; men Gud har ikke Brug for os der. Mange Kristne bliver ubrugelige for Gud, fordi de hellere vil æres af Mennesker end af Gud.

Eller hvem kan ikke fristes til at slaa sig ned i lune Dale, der hvor Kritikken Storme ikke naar, og der hvor man kan nyde Guds Gaver i Ro? Ak, hvor mange der er, som er blevne unyttige for Gud, fordi de har kastet fra sig alt Ansvar.

Det er glædeligt, at der findes saadanne, som er villige til at gaa der, hvor ingen anden vil gaa; saadanne, som ikke ser efter, hvor de vil blive vel modtaget. Her er mange — Gud ske Lov — som har faaet Syn for de vide Strækninger, hvor ingen vil gaa. Det er ikke altid let at gaa der, men det er herligt at vide, at Gud bøjer sig over saadanne og siger: Gaa og vær en Velsignelse.

Der findes intet i Tilværelsen, som kan sammenlignes med at eje Guds Velsignelse; det er i Sandhed sødere end Smiger og saligere end rosende Omtale. For det har en herlig Virkning. De gølge Strækninger bliver klædte med Blomster.

Disse Blomster har jeg set mange Steder. Jeg fandt dem hos gamle ensomme Mennesker, som lyste op med et Smil, naar de fortalte om dem, som havde bragt dem et Guds Ord. Jeg fandt disse Blomster paa Steder, som i Gaar var afkristnede men i Dag staar som en Herrens Have. Det var ikke let for dem, som først gik der med Budskabet fra Gud; men de gik og blev velsignet.

Er vi villige til at gaa der, hvor ingen anden vil gaa?

Efter et Blad for Diakon Højskolen i Aarhus 1940.

Indsendt af Pastor J. Madsen.

HVAD FAAR MAN VED AT GAA TIL ALTERS?

Af Stiftsprovst Kai Jensen

Vor Herre Jesus har sagt, vi skal gaa til Alters. Det skulde i og for sig være Grund nok til at gaa der. Og dog er der mangfoldige, — mest Mænd — ogsaa blandt dem, der godt vil have lidt med Kristendom at gøre, som aldrig eller uhyre sjældent søger Nadverbordet. Hvoraf det nu kommer? Om det er, fordi det hele forekommer en saa ubegribeligt. Et lille Stykke hvidt Brød, nogle Draaber Vin og nogle Skriftord — det er det hele. Ja, men vor Frelser har

sagt: Gør det — til min Ihukommelse. — Den hellige Nadver er et Maaltid. Han nærer og styrker Evighedslivet i den troende Nadvergæst og minder os om den første Altergang Skærtorsdag Aften, da han var paa Vej til Golgatas Offersted for at give sit Legeme og Blod. Nadveren er et Minde-maaltid og et Bekræftelsesmaaltid. Under synlige Tegn kommer han til hver enkelt Altergæst og bekræfter det Pagtsforhold, han oprettede med os i vor Daab, at vi maa eje vore Synders Forladelse: „Mit Blod, som udgydes for eder til Syndernes Forladelse.“ Og Nadveren er et Takke-maaltid. Saadan kaldtes den i gamle Dage: „Takkefesten. Jeg gaar til Alters for at sige Tak. „Hvordan det sker, det ved jeg ej — det er mig nok hans Ord at tro.“ Han taler, han virker, han giver mig Del i sig selv. Jeg bøjer mig og siger Tak. Og den er et Offermaaltid. Alteret er Offerstedet. At gaa ret til Alters er en Indvielse: „Dig vil jeg, Jesus, give mig med min Sjæl og alt; du skal min Ejær blive; du har mig og betalt.“ — Saa er det da en urimelig Ulydighed at vise Livets Gud ikke at ville besøge ham ved det evige Livs Maaltid her paa Jord. Gaa til Alters —!

NAAR JESUS ER VED HAANDEN

Af Ane Kirstine Bille, Luck, Wis., Febr. 1895

Mel. Jeg er en Himmelpode. Nr. 386 i „Sangeren“

Jeg er en Farmerkone
Af simpel Bondestand,
Dog haaber jeg at trone
I Himlens Frydeland.

Du hjælper mig at stride,
Du fører Sejren ud,
Og om jeg her skal lide,
Det ved kun du, o Gud.

Jeg der min Jesus skuer
I al hans Herlighed;
Om Storme her end truer,
Jeg fare vil i Fred.

Du tæller mine Dage,
O maa jeg bruge dem,
Saa de maa dig behage
Indtil du ta'r mig hjem.

Naar jeg til Jesus beder,
Han høre vil min Bøn:
O, vær du her min Leder,
Du Guds enbaarne Søn!“

Jeg intet vil begære,
Mens jeg i Live er,
Af Rigdom eller Ære,
Blot, Jesus, du er nær.

Naar Jesus er ved Haanden,
Da falde kan jeg ej;
Ej maa Gud Helligaanden
Vil lyse mig paa Vej.

Det højeste jeg skatter,
Er din den søde Fred.
Ja, blot jeg nu og atter
Maa have Kærlighed.

Da er jeg glad og rolig,
Og stille bli'r mit Sind.
Jeg gerne tager Bolig,
Hvor han mig fører ind.

Lad Haabet ej beskæmmes,
Styrk du min svage Tro.
Lad ej det onde fremmes,
Som vil saa gerne gro.

Men glemmer jeg at bede,
O da er Faren nær;
Den onde er tilrede,
Han lokker mer og mer.

Da er jeg vel til Mode
Og takker dig, min Gud.
Du gerne for mig raade,
Jeg lyde vil dit Bud.

Hjælp derfor mig, o Herre,
Vær du min store Trøst.
Hjælp at jeg tro maa være
Og lyde vil din Røst.

Hav Tak, o Jesus milde,
Fordi du kærlig lod
Dig martre til saa ilde
Og flyde lod dit Blod.

Du er den bedste Hyrde,
Som Jorden eje kan;
Du bære vil min Byrde
Til jeg er frelst i Land.

Min Jesus, jeg dig takker
Nu og i Evighed.
Naar det mod Enden lakker,
Tag mig saa hjem i Fred.

Efter Miss. Budet 2. Juni, 1895.

Forfatteren var Hustru til Mads Bille, Onkel til Pastorinde Thomas Jersild, Chicago, der bærer samme Pigenavn. Begge er døde. En Datter, Mrs. Sørensen, bor endnu i Luck og har nogle af Moderens Digte opbevaret, meddeler Pastor H. C. Jersild.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Falden. Vor kendte Ven, Dr. George Landrock, Læge i Mill Valley, en lille By nord for San Francisco Bugten, California, har sammen med sin Hustru og Familie maattet friste den tunge Skæbne, som desværre altfor mange andre ogsaa maa i disse Krigens Dage, at faa Sørgebudskab fra Krigsdepartementet. Deres Søn, George, blev dræbt paa Slagmarken i Tyskland d. 28. Nov. 1944. Han var deres næstældste Barn, født 3. Juni, 1925, i Mill Valley, og graduerede fra Tamalpais Union High School i Feb. 1943. Derefter var han en kort Tid paa en Skole i Long Beach, Calif., men indmeldte sig som Frivillig i Hæren i Maj s.A. I Sept. blev han indkaldt og fik Ansættelse ved et Ingeniørkorps. Næste Marts overflyttedes han til England og deltog i Felttogene gennem Normandiet, Cherburg, Belgien og sidst ind i selve Tyskland, hvor han saa faldt for sit Land og Flag paa Valpladsen. Familien tilhører Ansgar Kirke i San Francisco, hvor Afdøde er døbt og blev konfirmeret af Pastor J. H. Vammen, en Studenterkammerat af hans Fader fra vor Skole i Blair. Denne giver den unge George det gode Eftermæle, at han var en alvorlig og samvittighedsfuld Yngling, der mente at holde sit Ja til Herren. Nu pryder hans Guldstjerne Kirkens store Service Flag. Men et dybt Savn føles iblandt hans Kære, især Forældrene og den ældste Søster Dora. Dog de ved at han faldt med Ære og kaster deres Sorg paa Herren, der ved hvorfor . . .

Fra Hampton, Nebr. Søndag den 25. Februar blev Pastor Ole Immanuel Larsen indsat som Præst for Immanuel Lutherske Menighed her i Hampton. Indsættelsen foretoges af hans Fader og nu Nabopræst, Pastor Knud Larsen, i Cordova. Hampton-Folkene mødte godt frem tiltrods for en rygende Snestorm. Efter Indsættelsen var der Fællesspisning i Menighedssalen; derefter prædikede Pastor K. Larsen. Aftenmødet maatte aflyses paa Grund af Snestorm og stærk Kulde.—Korr.

Fra Chaplain Adolph S. Petersen fik Kasserer H. J. Hansen fornylig Brev, der meddeler, at han er fremdeles „some-

where in China“ og betjener vor Tropper der, ogsaa paa ret fremskudte Steder, som ikke just er behagelige alle Tider. Dog er det hans Erfaring, at Tjeneste i forreste Rækker er mere tilfredsstillende for ham. Iøvrigt er han taknemlig for at være sendt til Kina og blive kendt med Orienten. Han tror ikke nogensinde at kunne helt forstaa Kineserne, men vil altid beundre dem og elske dem, med Undertagelse af nogle højere Rangspersoner. „Det almene Folk er i Kina, som forresten alle Steder, Jordens Salt. Krigen skridder fremad og det synes som om vi kan begynde at se paa Enden. Det haaber og beder vi da om. Det vil føle godt at komme hjem og i Kontakt med Kirkelivet igen. Jeg prøver at følge med ved at læse vore Kirkeblade,“ siger han.

Et dansk Sanghefte med de to skønne og populære Sange vi sang i vor Ungdomstid, „Det dejligste Syn mine Øjne saa, er Unge paa Knæ for Gud“ og „Det knuste Hjerter“, fandt vi forleden et lille Oplag af her paa Forlaget. Kan haves for 25cts. Luth. Publ. House, Blair, Neb.

Des Moines, Ia. „Bethesda Messenger“ kalder Pastor Stanley Larsen sit nye pænt trykte (i Blair, selvfølgelig) Menighedsblad. Og noget nyt er det, at en Familie betaler for et Nummer som Mindegave om en afdød Fader (T. J. Mortensen d. 1935). — Ved Aarsmødet gik en ny Grundregel i Kraft, der bl.a. kræver, at to nye Medlemmer skal indvælges i Menighedsbestyrelsen hvert Aar. En af de ældste og velkendte Ledere i Bethesda, Mr. W. N. Jersild (Broder til Præsterne) aftraadte derfor i Aar efter lang og agtet Tjeneste. — Pastor og Mrs. Robertson besøgte hos hendes Søster og Mand, Mrs. og Dr. N. M. Hansen, paa deres Vej til Los Angeles. — Mr. John Gebuhr bragte sin Hustru og Søn tilbage til Hjembyen, da han nu maa drage i oversøjs Krigstjeneste. De var sidst i Nord Carolina. — Det nye Kirkeprojekt vokser i Interesse; 53% af Mgh.s Medlemmer har nu tegnet sig for \$5800 og Kvindeforeningen har lovet \$500. Fra Kredsens Side er der ogsaa lovet Hjælp til at flytte Kirkens Belligenhed.

Fra Staplehurst, Nebr. Menigheden i Staplehurst har solgt deres Præstebolig til en af deres Medlemmer, Thomas Jørgensen, og samtidig købt et andet og bedre Hus, som er beliggende lige Syd for Kirken. Samme vil saa blive indrettet til Bolig for Præstefamilien. — Af nyfødte Børn blev 3 indlemmet ved Daab i Guds Rige; men ogsaa Dødens Engel har gæstet Menigheden, idet Emmeth Vedsteds Hustru Martha, blev bortkaldt i Juli 1944, kun 37 Aar gammel, efterladende Mand og Søn. I November blev Elene Vedsted kaldt Hjem, 72 Aar gl., Enke efter Peter Vedsted, som døde i 1927. Og vor ældste Mand i Menigheden, som var nær 81 Aar, Niels Nissen Dahl, fik Flytte-Bud i Februar dette Aar. Ca. 61 Aar siden kom han til Staplehurst fra Slesvig; han havde Hjem paa samme Farm i de sidste 47 Aar og døde af Hjertefejl. Hustruen, 3 Sønner og 5 Døtre overlever ham. — Siden vi her er smaa og for faa til at have specielle Møder for Mænd, S. S. Lærere eller Unge — alle vore unge Mænd er i Arme'en og tillige nogle af vore unge Piger — har vi besluttet at have Familiemøder en Gang om Maanednen i Kirkens Undersal. — I Dagene 7-8. April har vi specielle Møder med Dr. N. C. Carlsen som Taler.—Korr.

Brush, Colo. En af de kendte Gamle paa Eben-Ezer Anstalten, Christian Rasmussen, 79 Aar, døde d. 17. Feb. og blev begravet i Amery, Wis., ved sin Hustrus Side; hun døde paa Eben-Ezer forrige Efteraar. De var den forrige Forstander Pastor M. Jørgensens Hustrus Forældre. — Pastor H. P. Andersen, Wolbach, Nebr., har købt et Hus i Brush og flytter herud til April for at overtage sin Gerning som Bogfører paa Eben-Ezer. — En velanvendt Guldbryllupsgave

paa \$50 sendtes Anstalten fra Mr. og Mrs. C. M. Christensen i Brooklyn, N. Y.; de fik den fra Venner i Salems Mgh. paa deres 50-aarige Bryllupsdag for fri Afbenyttelse. De \$37 var i Form af en War Bond. — I sit Kvartalsskrift „Una Sancta“ har gamle Dr. J. Madsen givet en smuk historisk og kunstnerisk Omtale af Kirken og Kirkegaarden paa Eben-Ezer.

Fra Viborg, S. D. Fra vor gamle Ven Alfred Morgensen kom Brev, der meddelte, at han blev atter gift sidste Sept. (hans første Hustru døde i 1940), nu med Enke Lizzie Sørensen i Viborg, og de har et net lille Hjem der i Byen. Det gaar ogsaa rigtig godt i deres lille Bethania Mgh.; de senere Aar har været meget bedre for Farmerne finansielt efter den lange og trætte Tørkeperiode. Mgh. er nu ude af sin Gæld og har faaet Ejendommen forskønnet. — De paa-skønner meget L. U. og lover at vi vist snart faar noget fra vor Mgh. i McNabb, Ill., der i denne Maaned kan fejre 50 Aarsfest, men holdes i Maj. Mr. Morgensens Forældre ligesaa hans første Hustrus Forældre hørte med til Pioneererne der.

Sidney, Mont. En af de ældre Medlemmer af Brorson Mgh., Mr. William Larsen, afgik ved Døden d. 27. Feb. og blev begravet ved sin for nogle Aar siden afdøde Hustrus Side paa den landlige Kirkegaard. De efterlader sig en større Flok Børn, der mest er bosat her paa Hjemegnen. Larsens kom fra Alden, Minn., og tog Landsted her i Koloniens yngre Dage.

Blair, Nebr. En af vore kendte Mænd hentede Døden forrige Lørdag Aften, nemlig Sagfører Anders Chr. Debel. Han har lidt af Hjertesvagthed det sidste Par Aar, men var nu i Bedring. Saa pludselig ramte et Hjerteslag ham og han døde i sit Hjem. Mr. Debel var født 14. Jan. 1888 paa Øen Mors i Limfjorden. I 14 Aars Alderen kom han over til en Tante i Worthington, Minn., senere til Beresford, S. D., og i 1907 til Blair, hvor hans ældre Broder, Dr. Niels Debel, nu i St. Paul, Minn., var Lærer paa vor Skole. Chris, som han hed iblandt os, begyndte her sin Karriere. 1911 graduerede han og tog paa Statsuniversitetet i Lincoln, hvor han fuldendte sit Kursus i Jura Aar 1917. Samme Efteraar ægtede han sin Forlovede i Blair, Mary Christensen, der var Kontordame paa vort Forlagshus i flere Aar. Han nedsatte sig som Sagfører her i Byen, men blev indkaldt til Tjeneste i Verdenskrig I. Efter 9 Maaneder kom han tilbage og optog sin Gerning. En Termin var han County Dommer. Hans Hustru overlever ham; deres Ægteskab var barnløst. En anden Broder Thomas Debel, samt en Søster bor i Australi-en, og to Søstre i Beresford, S. D.

Fra Cordova, Nebr. Vor Menighed i Cordova havde travlt sidste Sommer og Efteraar med at omdanne den gamle Kørestald til en moderne „Garage“. Ligeledes blev Præsteboligen moderniseret med indlagt rindende Vand og Baderum, og alle Værelserne oppudsedes. Det er noksaa interessant, siger Pastor Knud Larsen, at leve i et Hus, som det tog et halvt Hundrede Aar at bygge og være Præst for en Menighed, som er bleven hjemsøgt af 3 stærke Storme, og har affødt en anden Menighed, som nu er meget større og stærkere end den selv — og saa endda har Mod til at leve og virke. — I dette Herrens Aar haaber vi at faa nogle haardt trængte Forbedringer paa Kirkebygningen udført. Vi har nu kun en eneste ung Mand tilbage, alle de andre er i Krigstjeneste.—Korr.

Minneapolis, Minn., Søndag Aften d. 4. Marts havde man i Immanuels Kirke hvad kaldes „Choral Worship Hour“ — eller en Sanggudstjeneste. Vor Korr. N. G. H. oplyser, at det var et rigt og opbyggeligt Program, under Ledelse af

Kirkens Præst Pastor Edward Hansen. Efter Orgelpræludium tændtes Alterlysene og der var Stilhed for Herrens Ansigt en Stund. I Fastetiden kommer Koret stille ind uden Sang. Pastor A. P. Petersen oplæste den 100. Salme og Koret synger: Hør vor Bøn, o Gud! Derefter synger Koret tre Andagtssange i første Del, med Eric Paulsen som Bariton. Andel Del af Programmet indeholdt tre Sange sunget af Mr. Paulsen, samt Offertoriet, medens Forsamlingen gav en Gave til Pibeorgelfondet. I tredje Del atter tre Sange af Koret, hvorefter Velsignelsen lyses og Koret forlod Kirken. Koret bestod af 10 Soprano, 7 Alto, 3 Tenor og 4 Basstemmer, samt Gæstsangeren Mr. Eric Paulson. Elna Andersen var Organist. — Immanuels Kirke vil være Vært for Santalmissionens Konvention næste Maaned.

Om Guldbryllupsfesten i Luck, Wis., d. 1. Marts for Pastor og Mrs. C. C. Mengers sendtes os en Meddelelse paa Engelsk, som vi henter lidt Oplysning fra. Festen, der var arrangeret af begge Mghr. i Fællesskab, afholdtes i Bykirken, der var pænt smykket i Anledningen og et dejligt Maaltid blev serveret af Kvinderne. Pastor Leo Andersen tjente som Borddirektør og følgende fik Ordet: Pastorerne C. Krogh, N. P. J. Nielsen og Ethan Mengers, samt Datteren Mrs. Pastor L. C. Hansen fra Dannebrog, Nebr., og Niels C. Johansen. Det ærede Ægtepar takkede hjerteligt for Æren og Anretningen, samt for Gaverne de fik, deriblandt en Pengesum fra Kredsen og een fra Menighederne. Efter dette Eftermiddagsprogram var Præsteskabet forsamlet i Pastor Andersens Hjem, hvor foruden de nævnte var ogsaa Pastor Andreasen fra West Denmark Kirken og Mrs. Clarence Jensen, Northfield.

Pastor Mengers og M. Dorthea Henriksen, hvis Hjemstavn er Hampton, Nebr., blev gift d. 1. Marts 1895 i Chicago af afdøde Præstelærer Pastor P. C. Trandberg. I deres mangeaarige Præstetid har de virket i ikke mindre end 6 af vore Kredse — fra Montana til Pennsylvania. Begge deres Børn, Agatha og Ethan, fulgte i deres Fodspor i Præstegeneringen. Ligesaa er en Broder af ham, Viggo Mengers, kendt iblandt os som Præst og Professor, nu bosat i New York, og en Søster af hende var gift med afdøde Pastor Henry W. Bondo. Deres Hjem er i Northfield, Minn., hvor Sønnen er Præst for vore Menigheder der. De har 9 Børnebørn og et i 4. Slægtled.

Golgotha Mgh., Chicago, glæder sig over at deres Kirkegæld er nu betalt, takket være en Indsamlingskomite, som blev valgt i 1925 og bestod af de Hrr. Paul Lind, Bollerup Jensen og Marius Ohlsen. Den 23. Januar oplyste de, at Gælden paa den nye Kirke nu var betalt. Imidlertid ligger Opgaven med at faa anskaffet en Præstebolig foran den.

Hvor en ny Kirke bør ligge. I sit Menighedsblad „Kingo Call“ omtaler Pastor Sriver Kloth, Milwaukee, at de tre Komiteer, Kingo Mgh. har valgt til at undersøge og forbedre Muligheden af en ny Kirkebygning, skal udgøre en Fælleskomite og overveje grundigt og sindigt hvor denne bør ligge. Shorewood Bydelen synes mest fordelagtig, da der kun er to Protestantiske Kirker der nu, den ene en Luthersk. Man maa imidlertid tage Hensyn til det almenlutherske Hjemmemissions Bifald og Vejledning, for ikke at overtræde andre lutherske Menigheders Grænselinier.

Fremont, Nebr. Ved Beslutningen om at de to Menigheder her ønskede hver sin Præst, indgav Pastor Hagedorn sin Resignation til begge, men blev saa tilstillet Kald fra Trinitatis Mgh., Fremont Bluffs, som han modtog. De agter at bygge Præstebolig derude for ham. Imidlertid fortsætter han med at betjene Bymenigheden og den i Pohocco indtil de faar en anden Præst.

Fra Canada

(tildels efter „Kirken og Hjemmet“)

Fra Dickson. Vi har haft en dejlig Vinter i Aar, med meget faa rigtig kolde Dage.

Den 20. Januar kom Pastor Thorslev til Dickson for at begrave Mrs. Reilly, en engelsk Kvinde; hun havde et Slagtilfælde nogle Uger før, men var dog bleven saa rask, at hun kunde fodre Dyrene; saa pludselig blev hun funden død ude i Gaarden. „Et lidet Aandefang kan ende al vor Gang.“ Vor Sympati gaar til hendes Mand, der har været daarlig de senere Aar og er saa hjælpeløs, da han er næsten blind.

Pastor Vinge fra Camrose talte i vor Kirke den 21. Januar, særlig om at trænge ind til Gud i Ordet og i Bønnen. Det var første Gang han har været i Dickson. Han talte ogsaa til Søndagsskolen, og ude Vest ved Eftermiddagsmødet, derpaa Daab hos Hans Nissens af deres lille Dreng; saa talte han igen i vor Kirke om Aftenen, hvor han ogsaa sang nogle Sange for os, ledsaget med Guitarspil. Vi var meget glade for Dagen, det er som et frisk Aandepust, naar der kommer fremmede Præster; ellers har vi Læsegudstjeneste.

Den 31. Jan. var Pastor Clemens Sørensen fra Vancouver her om Aftenen, og talte for en stor Forsamling. Han viste ogsaa en Film fra Danmark, fra Festligheden ved Kongens Fødselsdag; vi havde saa fælles Kaffe i Undersalen og derefter læste Pastor Sørensen et dramatisk Digt om de danske Jøder.

Den 11. Februar var Pastor Rasmussen fra Dalum iblandt os og holdt dansk Altergang og Gudstjeneste; hans Tekst var om de fire Slags Sædejord. Han sagde Jesus var baade Sædemanden og tillige Sædekornet. Jesus siger jo selv at det er Guds Ord, der bliver saaet i Hjerterne, og ifølge Joh. 1 er Ordet jo Jesus selv. Saa gælder det jo om hvordan vi modtager Jesus. Han talte ogsaa om den store Naadegave vi faar i vor Daab. Viggo Nielsens lille Dreng Mogens blev døbt; Mrs. Nielsen er jo J. Hindboes Datter og er opvokset i Pastor P. Rasmussens Menighed.

Mandag Aften 12. Feb. havde vi en dansk Aften, ledet af Pastor Rasmussen fra Dalum. I sit Foredrag fortalte han en Del om sin Ungdomstid; der blev sunget mange Fædrelandssange, og vi havde selvfølgelig Kaffe.

Carl Christiansen er paa Hospitalet i Innisfail ogsaa Willy Grauenkjær er syg og maa ikke arbejde for længere Tid. Christ Nielsen har solgt sin pæne Farm til Peter Lauritsen fra Tofield og har nu købt Land i B. Columbia, saa de rejser nok fra os. Rubaks har ogsaa haft Auktion og er rejst bort foreløbigt.

Da der var Samfundsuge paa Bibelskolen i Camrose, tog en Del af vore Folk der op, saaledes Mr. og Mrs. L. Adamson og deres Datter Beatrice, Mr. og Mrs. Russel Lønneberg, Louise Petersen, Ella Morek, Hans Hansen og John Nissen m.fl. De sagde de havde velsignede Dage. Der er jo 5 af vore Unge deroppe i Vinter.

Den 22. Feb. afholdt Sangkoret sin aarlige Koncert; een Mand sagde at dette var den bedste han havde hørt; jeg ved ikke om det var, da de altid har været gode. Fred Pedersen har ellers ikke været rask i den senere Tid; det er meget, at han kan blive ved at lede Sangkoret, da der jo skal megen Øvelse til og det om Aftenen, hvor det ofte bliver sent. De tog op en Kollekt, og solgte Kaffe; nogle af Pengene skal gaa til Køb af et Orgel til Sylvan Lake Sommerlejr; der indkom over \$80.00.

Det ser lidt trist ud med vor Præstekaldelse. Nu har vi sendt mange Kaldsbreve og endnu er der ingen der kan komme. Vi haaber og beder at Gud snart vil udse en Mand, der kan gaa hans Ærinde iblandt os til Sjæles Frelse og Guds Børns Bestyrkelse.

En venlig Hilsen til Redaktøren og alle Læsere.

A. N., Korr.

Den omtalte „danske Aften“ beskrives nærmere i K. og Hj. — Pastor Rasmussen gjorde sit til at vi i Sandhed blev mindet om vor Arv fra Barndomslandet. I sit Foredrag gik han ud fra Jeppe Aakjærs Sang om „Mor's gamle Rok.“ Vi kommer til at længes, naar Minderne om Hjemmet drages frem paa en Aften som denne, baade gennem Tale og Sang. Vi sang Sang efter Sang, „I forbavser mig,“ sagde Præsten; vi gav vore Følelser Luft. Selv overraskede han os med sin kraftige Stemme. Medens Kvinderne lavede Kaffe, sang vi den ene danske Sang efter den anden. „Kongernes Konge“ blev sunget med særlig Andagt. Selv da Præsten havde faaet Pelsen paa og holdt Huen i den ene Haand og Tasken i den anden istemte han: „Der er et yndigt Land,“ derefter „Canada“ og til Slut Nationalsangen „God Save the King,“ en værdig Afslutning paa denne dejlige Aften.

Anm. Redaktionelt tager vi Anledningen til at anholde den Udlægning af Sæden, som Pastor R. citeres at have brugt, nemlig at den er Jesus selv (om vor Korr. har opfattet det rigtigt, skal vi ikke sige, men saadan vil nu vore Læsere opfatte det). Der- som Sæden er Jesus selv, da han er „Ordet kommet i Kød“ (som Johannes mener), hvorledes vil Pastoren saa klare Jesu egen Forklaring af denne Lignelse, naar ifølge Lukas 8:12ff. han siger: „Sæden er Guds Ord. Og de ved Vejen ere de som høre det; derefter kommer Djævelen og tager Ordet bort af deres Hjerter, for at de ikke skulle tro og blive frelst.“ Kan Satan løbe bort med Jesus? — Vi er tilbøjelige til at tro, at Prædikanten mener Evangeliet om Jesus, som sikkert er det rigtige.—Red.

Toronto. Kapt. Peter Freuchen talte til en stor Forsamling i Eaton Auditorium Lørdag Aften d. 10. Feb. og gav en ganske interessant Skildring af Forholdene derhjemme. Ligesaa om sin egen Andel deri og hans Flugt til Sverige. Under Middagen paa Hotellet var der Anledning til at gøre Spørgsmaal om den civile Befolknings Kaar, som mange længes efter at høre om. Det var en virkelig god Aften.

Montreal. Ved Kvindeforeningens Aarsmøde d. 11. Jan. var der en ret god Forsamling trods meget koldt Vejr ude. Kassereren oplyste, at Aarsindtægten havde været \$1127, og man begyndte det nye Aar med en Beholdning paa \$592. Fru Marie Beck genvalgtes til Formand, Fru Groskjær til Næstfmd., Fru Ragna Hansen til Kasserer, Fru H. Rasmussen til Sekretær og Fru Svend Nielsen til femte Medlem af Bestyrelsen. Ved næste Møde bevilgedes \$400 til Menighedskassen, \$150 til Byggefondet og \$50 til K. og Hjs Bladmission.

St. John. Fru Marie Poulsen, som alle kaldte „Bedste,“ døde d. 16. Jan. og hendes jordiske Legeme blev brændt saa hendes Aske kunde blive jordet ved hendes Mands Side i Danmark. Hun var født 5. Feb. 1875 i Bjerrebo paa Taa-singe. I 1896 blev hun gift med Kapt. Poulsen, der efter flere Aars Søfart begyndte et Cementstøberi i Svendborg. Han blev dræbt paa en Jernbaneoverkørsel i 1921, og da hun ikke kunde drive Forretningen med fremmed Hjælp, solgte hun ud og med sin Familie paa 6 Medlemmer udrejste Aar 1936 til Nova Scotia, hvor de købte en Farm. Men den store Lade og Besætning brændte og hun flyttede til Little River. Her har hun i 6 Aar boet hos sin Datter og Svigersøn. Afdøde var Søster til den kendte Kunstmaler Niels Hansen.

New Denmark (Salmonhurst). Pastor A. N. Skanderup har en længere Omtale af sin nye Virkekreds her, hvor han nu har været godt fire Maaneder. Vi gengiver nogle Ud-drag.

Der var blevet mig fortalt at Folkene der var i visse Retninger noget ejendommelige. — Vi fandt at de er ganske som Folk er flest. Og Vinteren i Østen var saa forfærdelig kold. Ja Sne har vi nok af, men Kulden er ikke slem, ikke værre end i Sask. og Man. — Kartoffelavl er blevet en Specialitet paa denne Egn af New Brunswick. 100 Acres og mindre udgør en Farm, men meget faa har alt under Plov. Man har op til ca. 60 Acres i Kartoffler, og da det koster omkring \$100 per Acre med Kunstgødning, Sæd og Arbejde m.m., skal Markedet og Priserne være ret gode for at klare det; dog for Tiden er Forretningen god. Det kommer ogsaa Kirken tilgode, idet man har betalt \$3090 af paa en Gæld, der har trykket Mgh. i lange Tider. De øvrige \$1500 haaber man ogsaa snart at kunne afkaste. Kolonien er den ældste og tættest befolkede danske Koloni i Canada. Maaske Standard i Alberta har flere Landsmænd. Danskerne har to dejlige Kirkeejendomme, der ligger lige overfor hinanden paa hver sin Side af Vejen. En tredje findes lige ved Stationen „New Denmark.“ De er Frugt af dansk Virksomhed siden 1870. Fra Præsteboligens Beliggenhed paa Toppen af Kirkebakken kan man se udover det meste af Kolonien. Solen skinner saa dejligt paa de sneklædte Bakker og Dale.

Korrespondancer

FRA BROOKLYN, N. Y.

Sidste Fredag afholdt Kvindeforeningen, sammen med Tabitha Foreningen, sit aarlige Møde paa det gamle Alderdomshjem i 41. Gade. Mødet var godt besøgt, baade af de kære gamle paa Hjemmet saa vel som af de andre. Mødet aabnedes med Sang, Oplæsning af Guds Ord og Bøn. Miss Anna Andersen læste en Fortælling for os om en troende Moder, som laa for Døden. Hun talte med sin Datter, som sad ved hendes Side, om hvorledes hun kunde skue ind i Guds Himmel; paa Himmelvejen derop, mødte hun saa mange hun kendte her paa Jorden, baade af Venner og Bekendte. Der kom ogsaa En hen ad Vejen, hun havde kendt som Barn, en Dreng ved Navn Peter, som havde været saa styg og slaaet et lille Ravhjerter, som hun holdt saa meget af, i Stykker med en Hammer. Det syntes lidt underligt for hende, at ogsaa han kom for at byde hende velkommen. Men, som Pastor Videbeck forklarede os det lidt senere under Mødet, ogsaa vore Fjender her paa Jorden kan vi møde paa Himmelvejen. Saa havde vi et Par nydelige Soloer af Mrs. Carl Bruun, Præsidenten for Tabithaforeningen, akkompagneret ved Pianoet af hendes Mands Moder, Mrs. Bruun. Pastor Videbeck talte saa til os. Jeg er altid glad, naar vi kan have Præsten iblandt os ved vore Kvindemøder. Mrs. Viggo Andersen talte derpaa om en Vane hun havde, — jeg vil kalde den en god Vane — netop den, at hun hver Søndagmorgen maa til Kirke; hun kunde ikke tænke sig at begynde en Uge uden først at gaa til Guds Hus og hente Føde for sin Sjæl for Ugen som kommer. Blot dog alle vore Danske heromkring maatte komme i den samme Vane, saa vilde vor Kirke være fyldt hver Søndag. Efter Mødet gik vi nedenunder til Kaffebordet. Her var der Anledning til forskellige Taler. Pastor Videbeck var Ordstyrer og deri er han Mester, han mangler ikke Ord. Blandt Talerne var der Mr. Schultz, Præsidenten for Alderdomshjemmets Be-

styrelse. Jeg forstaar at han er nylig valgt dertil, da Mr. Jensen den forhenværende Præsident fratraadte Arbejdet; ligeledes talte Bestyreren for Hjemmet, Mr. Sørensen, og vor Formand for Salems Kirke, Mr. Carl Bruun. Ogsaa flere af de gamle paa Hjemmet stod op og udtrykte deres store Taknemlighed fordi vi kom. Ja, alle de gamles Ansigter lyste af Glæde; man kunde se paa dem at de rigtigt nød det, og jeg tror nok jeg tør sige, at vi var alle glade for at være der, for det var en rigtig hyggelig Aften.

Men vi kan ikke altid have Glæden hos os; i Morges ved Gudstjenesten blev vi mindet om, at Dødsengelen var atter gaaet igennem vore Rækker og havde trukket en af vore Medlemmer ud, nemlig Mrs. Haugaard. Jeg forstaar hun døde af et Hjerteanfald, men havde været syg i længere Tid. Hun efterlader sig en Søn, som er i Tjenesten; han sejler og er netop ude for Tiden; hvilket haardt Slag og Savn det maa være, naar han nu vender hjem og faar det sørgelige Budskab. Maa Herren dog faa Lov til at trøste ham, ligeledes Mr. Haugaard, som nu staar ene.

Der er nu tre Gudstjerner i vort Service Flag og det er svært for de Kære herhjemme hver Gang der kommer Bud, at en eller anden af vore Unge har maattet lade sit Liv for vort Land. Jeg kommer uvilkaarlig til at tænke paa Sang-

Een for een vi naa til Floden,
Een for een vi maa afsted.
Een for een vi sætte Foden
Paa ukendte Strandes Bred.

Ja blot dog Krigen snart maa faa Ende. Alt staar i Guds Haand, hans Vilje ske!

Mrs. C. Petersen, Korr.

Mrs. P. er vor nyvalgte Korrespondent fra Salems Mgh. Vær velkommen!—Red.

FRA NORTHFIELD, MINN.

„Sorrige og Glæde de vandre tilhobe, Lykke, Ulykke de ginge paa Rad,“ synger vi jo i Sangen. Saadan gaar det vel alle vegne. Her har vi erfaret begge Dele. Søndag d. 4de Marts fejrede vi Guldbryllup her i Menigheden. Det var for Pastor og Mrs. C. C. Mengers. Den egentlige Dag var dog 1. Marts. Men Menighederne i Luck, Wis., hvor Pastor Mengers før havde boet og virket (i Bone Lake), ønskede at glæde dem. De havde inviteret dem tillige med deres Børn og Børnebørn til at fejre Dagen i deres Midte; saa vi maatte tage til takke med en senere Dato. Det var Kvindeforeningen, som arrangerede Festen for det ærede Par og de nærmeste Slægtninge. Et privat Middagsselskab blev først holdt i Parrets eget Hjem, ligeledes samledes Familien i Kirken Søndag Eftermiddag om Herrens Bord. Et Altersæt, som var en Gave til Pastor og Mrs. C. C. Mengers fra den kendte Prædikant og Lærer, Pastor P. C. Trandberg, blev benyttet. Om Aftenen samledes Menigheden saa i Kirken for den sidste Del af Festen. Mødet aabnedes med Sangen, „O Happy Home.“ Pastor P. M. Petersen indledede med Guds Ord og Bøn, et Mandskor sang en Sang, hvorefter Chaplain Clarence Jensen, som er hjemme paa Besøg, holdt en kort Tale til Guldbrudeparret. Et Par unge Damer sang en Duet og Miss Carol Mengers en Solo. Sønner, Pastor Ethan Mengers, talte kort paa Familiens Vegne og fremhævede hvilken Betydning hans Barndomshjem havde været for ham. Derefter blev Forsamlingen bedt ned i Kirkens Undersal, hvor et festligt Bord stod dækket med Kaffe og Kage som blev serveret af Kvindeforeningen. Pastor Girtz fra Albert Lea var Programleder og flere blev opfordret til at tale. En smuk Pengegave blev

overrakt Æresgæsterne fra Menigheden. Deres Datter, Mrs. L. C. Hansen, og hendes Datter, Miss Ellen Hansen, fra Danebrog, Nebr., glædede Forældrene med deres Nærværelse, ligeledes Mrs. Henry Bondo, som er en Søster til Guldbruden. Og Miss Edna Bondo fra Waverly, Ia., Pastor Girtz med Familie, Pastor Chr. Bertelsen fra Owatonna og Pastor Neve fra Farmington var ogsaa indbudt; sidstnævnte var hindret i at komme, og Pastor Bertelsens i at deltage i Festen i Kirken om Aftenen. Mrs. Girtz var ligeledes forhindret paa Grund af Sygdom. Vi ønsker det ærede Ægtepar Herrens rige Velsignelse i de Aar de har tilbage her i Støvets Land.

Midt i Januar modtog Mr. og Mrs. Harley Christensen fra Krigsdepartementet den sørgelige Meddelelse, at deres Søn, Dean, var falden i Belgien. Vor inderligste Medfølelse gaar til de sørgende Forældre og Brødre, af hvilke to andre er i Tjenesten. Sørgegudstjenesten vil blive afholdt i nær Fremtid. Hans er den første Guldstjerne i vort Service Flag. Haaber ikke at se flere. Maa Herren bevare vore unge Mænd og Kvinder!

En kærlig Hilsen til Bladets Læsere.

Mrs. Anna P. Raadt, Korr.

TYSKE TROPPER I OKSBØL, MIN HJEMSTAVN, M.M. Af Mrs. Jens Jensen, Eugene, Ore. (førhen i Westby, Mont.)

VINTERGÆKKENS BUDSKAB

Mel. Der er en underfuld Kilde

Det fryser og stormer derude,
En Kamp mellem Liv og Død;
Da ses en Blomst ved vor Rude
Som Livet har i sit Skød.
Det er en Profet der kommer
I snehvid Klædning saa skøn,
Bebuder for os en Sommer —
Ej straks, men vent lidt i Løn.

Den rank mod Himlen sig hæver,
Dog Hovedet dybt bøjes ned.
Kun kort er den Tid den kræver
At vokse trods Slud og Sne;
Og lydløs den atter sig fjerner,
Naar først dens Budskab er talt;
Den vilde saa inderlig gerne
Du forstod, det var dig det gjaldt.

Thi ogsaa for dig kommer Storme,
Der truer dit Livsskib saa tidt;
Naar Bølgerne højt sig vel taarne,
Da husk paa den lille Profet.
Hæv da dit Blik mod det høje
Og ydmyg bøj Hovedet ned;
Med Troens oplånte Øje
Du da skal erfare Guds Fred.

En Sommer ogsaa dig venter,
Men bi — vær stille for Gud!
Han aldrig sine forglemte,
Og du er jo Frelserens Brud.
Som saadan han selv dig vil smykke
Med snehvid Klædning saa skøn.
Da tænk, ja tænk hvilken Lykke
At være hans „Smertens Løn.“

Min kære Broder, A. B. Andreasen i Oksbøl, anede nok ikke, da han for mange Aar siden skrev disse Vers, at han i 1945 skulde være omringet af Fjender. Ja hvor forfærdelig var det ikke for mig at læse nu fornylig i L. U., at der siges at være 25,000 tyske Tropper i Oksbøl. Og ikke længe før havde jeg læst nu afdøde Hr. Eckardt Eskesens Digt i Dansk Almanak 1945, der kaldes „Min Hjemstavns Hede.“

Jeg fældede Taarer, da jeg læste det, for det er ogsaa min Hjemstavn. Jeg havde jo tænkt at de levede nok saa fredeligt der, da det er langt fra København og de andre store Byer, men 25,000 kan jo aldrig opholde sig i Oksbøl, da det er kun en ganske lille By. Men Eskesen skriver:

Ad Varde Vejen, mod Oksbøl Bakke
Titusind Tropper sig mased frem,
Tog Hus og Lade, slog op Barakker,
Jeg Sognets Bønder fra Jord og Hjem.

Maaske er mit Barndomshjem som ligger en halv Times Gang fra Oksbøl og ejes af min Brodersøn, ogsaa i Fjendehaand. Min Broder og Hustru byggede dem et pænt Hjem 10 Minutters Gang fra Byen, nær Aal Kirke, Missionshus og Forsamlingshus, for der at bo i Ro paa deres gamle Dage. Men for knapt et Aar siden modtog vi et Røde Kors Brev fra ham, som fortalte at hans Hustru var død, vores næstældste Broder var ogsaa død, de øvrige i Familien var vel. Guds Fred, Glædelig Jul! Andreas.

Det var alt, et trist Budskab, dog alligevel godt at høre fra dem. Nu holder hans Datter Hus for ham.

Jeg havde for 4 Maaneder siden et Brev fra Sverige, fra min Niece. Hendes Moder (min Søster) bor i København. Hun havde ogsaa haft det nok saa godt til hun kort før var saa uheldig at falde og fik et Brud paa Rygsøjlen. Da det kan lade sig gøre at skrive fra Sverige til Amerika, havde Mor bedt hende skrive til os, og hvis vi skriver Brev til Mor og sender det til hende, vil hun sørge for at hun faar det. Jeg skrev saa et langt Brev; ved saa ikke om hun fik det. Hendes til os var censureret og havde taget to Maaneder. Jeg har sendt det omkring til Familien, ogsaa til min Kusine i Omaha, da det fortalte, at hendes Fader var død. Hun skrev saa: „Jeg vidste han var svag, men havde haabet Krigen snart skulde slutte, saa vi kunde komme en Tur hjem at se ham. Men jeg ved han var beredt og længtes saa meget efter at gaa hjem og være sammen med Mor.“ — Ja de var oprigtige Guds Børn, og han var maaske den sidste af den store Knudsen Børneflokk paa 11 fra Billum Mølle til at gaa bort. Min Niece skriver endvidere: „Min Mand er svensk, og derfor er vi her.“ De har 3 Børn. Hun skriver ikke om de kom der som Flygtninge, men kom der d. 29. April 1944. Saa hun ved hvordan Forholdene er i Danmark og alle ønsker at Krigen snart maa slutte. Det er ikke rart for Danskerne nu: Hun skriver ikke noget om Tropperne i Oksbøl, som vel heller ikke kunde lade sig gøre.

Nu jeg burde vel slutte; ved ikke om Redaktøren og Læserne bryder sig meget om dette, men her er lidt Oplysning om min Hjemegn. Varde-Nørre Nebel Banen gaar jo knap til Oksbøl, der ligger to danske Mil vest for Varde, saa drejer den nordpaa til Nørre Nebel med flere Stoppesteder imellem. Mod Vest gaar der en Landevej, hvor færdes Post- og Fragtvogne to Mil fra Oksby til Blaavandshuk, Danmarks vestligste Pynt, hvor det store Fyrtaarn staar og blinker over Havet og er maaske til Tjeneste for Fjenden.

Vejen, som gaar forbi Kirken og ud forbi Præstegaarden, der ligger lidt øde, snor sig den lange Vej gennem Børsmose, helt til Pilsø, som Eskesen ogsaa nævner i sit Digt (Hvor mon hans Hjem var?). Naar Oksbøl er valgt til Samlingssted for Tropper, er det maaske fordi der er nok saa lange Hovedveje, som gaar ud derfra. Der er saa mange Minder, og jeg vil gerne blive ved, men vil nu slutte med de bedste Ønsker for L. U. i Fremtiden.

Mrs. Jens Jensen,
Rte. 5, Box 264A, Eugene, Ore.

I Guds Rige er den den mægtigste Herre, der fornædres sig dybest.
—Martin Luther.

FRA PELLA MENIGHED, SELMA, CALIF.

„Du blev valgt til Korr. for L. U. ved Aarsmødet i Af-tes;“ saadan lød det igennem min Telefon Dagen efter. Nu!, at sige til i Tide og paa rette Sted er jo omtrent noget af vor danske Børnelærdom; og at sige Nej i Utide og paa urette Sted vilde her kun volde Besvær for Menigheden. Saa jeg bøjede mig, og her er jeg saa igen som Korr. „paa Menighedens Vegne“ og det er netop det, som afskrækker mig; for hvordan skal man egentlig komme godt fra at tale paa Menighedens Vegne.

Det sete afhænger af Øjnene, der ser, og det hørte af Ørene, der hører; saa derfor vil det mere eller mindre blive Korrespondentens Observation, som præger det skrevne. En Korr. skal vel ogsaa helst være her og der og alle Vegne, hvor der foregaar noget; og det har jeg netop ikke Anledning til, saa jeg finder mig selv at være umulig.

Først lad mig meddele at Chaplain Elmer Andersens Hustru og deres to Børn bor nu iblandt os; medens han tjener Herren blandt Marinesoldaterne „somewhere in the Pacific.“ Vi haaber Mrs. Andersen og Børnene vil ret føle sig velkommen og hjemme i vor Menighed; og lad os huske Pastor Andersen med Forbøn.

Af den trykte Rapport fra Aarsmødet at dømme, er alt i fineste Orden, Pengene iberegnet. Den engelske og danske Kvindeforening har paa Grund af Krigen et stort ekstra Arbejde med Syning og Strikning for Røde Kors og Danish Relief, og der er i Aarets Løb blevet fremstillet Ladninger af Tøj til begge Formaal. Maa Tiden dog snart oprinde, da Krigens Forbandelse maa vige fra vort kære Danmark — og den hele Jord. De Unges Forening har jo siden Krigens Begyndelse stadig lidt Tab af unge Mænd, og kun faa er tilbage. Og nu drager de jo bort som 17-aarige. To af disse unge er fornylig draget bort for at tjene vort Lands Søværn. De er Ralph Jørgensen, som var Formand for Foreningen, og Samuel Engholm, Jr. Sidstnævnte er den tredie Søn fra Engholm Familien, der gaar i Tjeneste for vort Land; den ene af dem gav sit Liv i denne Tjeneste for over et Aar siden. For ham staar Guldstjernen paa vor Kirkes „Honor Roll.“ Denne indeholder nu 47 Navne ialt.

Maa vi, som bliver tilbage, være vaagen paa vor Post i Bøn for dem, ogsaa for os selv, at vi igennem disse Tider maa blive rensat og helliget for Herren. Herren hører det sønderknuste Hjertes Bøn.

Fra en Samtale fornylig med en Person af det andet Slægtled iblandt os citerer jeg følgende, oversat fra Engelsk: „Mrs. Nielsen, synes du der er nogen egentlig Forskel i vor Kirke paa Grund af disse saa alvorlige Tider? Der er megen Aktivitet, mere end nogensinde, men kun selskabelig, og det er bedrøveligt.“ — Saaledes lød Ordene fra een af det andet Slægtled, som jo nu er den, der særlig varetager Guds Riges Interesser i vort Kirkesamfund.

Vejen til aandelig Opvækkelse gaar gennem Bod og Bøn, og ingen er undtaget fra at være med i dette Arbejde.

Mrs. Theo. Nielsen, Korr.

Kirkeligt Rundskue

Krigsfangernes Pakker. Røde Kors, Washington 13, D.C., oplyser som følger: Volontørerne i de fire Amerikanske Røde Kors Indpakningscentre, hvor Fødevarer og andre Pakker for Krigsfangerne pakkes, fejrede Trearsdagen for Angrebet paa Pearl Harbor sidste 7. Dec. ved at pakke den 20.000.000te Krigsfangepakke til at blive sendt til Udlandet.

Henved 90 Procent af disse Pakker var de sædvanlige Røde Kors Fødevarerpakker, hver indeholdende otte Pund af spiselige Ting.

Disse Pakker sendes til Geneva under Opsyn af den Internationale Røde Kors Komite, der omdeler dem blandt amerikanske og Forenede Nationers Krigsfanger, som af Fjenden holdes indespærrede i Europa. Adskillige hundrede Tusinder specielle Pakker, der hver vejer 13 Pund og indeholder Fødevarer specielt foreskrevet til at kunne møde visse diætiske Mangler, er blevet sendt til det fjerne Østen, hvor de er blevet omdelt af Delegater fra den Internationale Røde Kors Komite.

Almindelige Fødevarerpakker til et Antal af 5.537.660 i 1943 og 11.594.201 i 1944 blev pakkede og udsendt til Omdeling blandt de Forenede Nationers Krigsfanger, britiske og amerikanske Krigsfanger ikke indbefattede. Desuden blev 286.632 Fødevarerpakker for Invalidere omdelt blandt disse Krigsfanger i Løbet af de ovennævnte to Aar.

Over 2.000 amerikanske Kvinder, hvoraf mange har nære Slægtninge som er blevet taget tilfange af Fjenden, arbejder med Sættningen og Indpakningen af disse Krigsfangepakker i Afdelingerne i St. Louis, Philadelphia, New York og Brooklyn. Endskønt Røde Kors forestaar Pakning og Udsendelse, betaler Hæren og Flaaden for Pakkerne, der gives til amerikanske Krigsfanger fangeholdt af Fjenden, medens Pakker til Omdeling blandt Forenede Nationers Soldater betales af forskellige nationale Hjelpeforeninger, de respektive Regeringer og af „lend-lease.“

Om de tyske Krigsfanger her i Landet skriver Paul C. Empie, som Repræsentant for „Lutheran Commission for Prisoners of War“, bl.a.: Der er nu 300.000 af dem her i Landet, mere end Halvdelen af dem er Lutheranere. De har allesammen været paavirket af Nazi Ideologien, nogle er bleven overvunden af den; men som det ser ud for Tiden, har de fleste bevaret det meste af den kristne Tro og tiltrækkes meget af Evangeliet. Kun faa af dem forstaar Engelsk. De Feltpræster, der ikke kan prædike paa Tysk, faar Hjælp gennem „Lutheran Commission for Prisoners of War“ af lutherske Præster, som magter det tyske Sprog. Man har sørget for mere end halvtredsindstyve af den Slags Præster, som regelmæssigt betjener de forskellige Fangelejre og holder Gudstjenester og Altergang. Udgifterne ved det afholdes af „Lutheran World Action.“

Der er stor Efterspørgsel efter tyske Bibler, Ny Testamenter, Salmebøger, opbyggelige Bøger, Lærebøger og Skønlitteratur. Kommissionen har hjulpen dem til mere end 300.000 Salme- og Opbyggelsesbøger og over 130.000 andre Bøger i det tyske Sprog. Langt de fleste af Bøgerne kommer fra Menigheder, der tilhører Missouri Synoden. Fra National Lutheran Councils Medlemmer er der ikke kommen ret mange.

Ugens Godtkøb

FRONT LINE IN DENMARK by T. M. Terkelsen. „In the history of modern Denmark two days stand out: the 9th of April, 1940—the day of the German invasion, and the 29th of August, 1943—the date of the final blow which aimed at crushing Danish resistance.“ The three and a half years between these dates have brought Denmark to the attention of the world. In **FRONT LINE IN DENMARK**, the reader will find an interesting account of events that took place during that period. Price, 25c.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street Blair, Nebraska

Kommissionen vil gerne have flere tyske Bøger til Uddeling, især teologiske Bøger for de Fanger, som enten er Præster eller teologiske Studenter.

Opfordringen til at yde teologiske Bøger kommer ikke blot fra nævnte Kommission, men ogsaa fra selve Y.M.C.A., skriver Empie.

Hvis nogen blandt Bladets Læsere har tyske Bøger som de vil skænke, kan de sendes til Lutheran Commission for Prisoners of War c.o. Y.M.C.A., 33 East 47th St., New York 17, N. Y.

„The Associated Church Press“ afholder Møde d. 3.-5. April paa Sylvania Hotel i Philadelphia, Pa., hvortil dette Blads Redaktør ogsaa er indbudt. Pris for Værelse er \$3-\$5 per Dag foruden Kostpenge og Rejsseudgift, saa vi betakker os, vi bliver hellere hjemme og passer vor Gerning. Iøvrigt er Mødet næppe berettiget under nuværende vanskelige Transportforhold. Selv om Regeringen er meget tolerant med Kirkefolks Interesse, saa bør disse dog ikke benytte sig af Velvilligheden, undtagen hvor absolut nødvendig. Et rigtigt godt Program er arrangeret, d.v.s. prominente Mænd er angivet som Talere, blandt dem den kendte „Religion-in-the-News“ Commentator Walter van Kirk, Dr. Warnshuis (om hvad han saa i Europa), Mr. Wm. Hoeft (Business Mgr. af „Time“), Dr. Harold Fey (af „Christian Century“ og flere. Men vi kunde jo for en Gangs Skyld godt have læst deres Papirer hjemme.

Tænkt og skrevet

ALT ER BLEVET NYT

Af Jens Dalbo

Det hændtes Martin Luther, at en skøn Dag et Lys gik op for ham over hvad den egentlige Mening af Begrebet **Omvendelse** er. Saadan kan det gaa med vel næsten enhver. Man har med eet eller andet at gøre, og der kan være særlige Benævnelser for dette og hint, som man hører brugt og selv bruger, uden dog rigtig at holde sig det klart, hvorom Sagen i dybeste Sammenhæng drejer sig.

Saaledes da med Luther, naar han Gang efter Gang stødte paa Ordet „metanoia“ under sine Studier. Han var sig vel bevidst, at med dette Ord betegnedes Omvendelse, det, at et syndigt Menneske forlader sit Syndeliv, vender sig til Kirken, til Religionen, og begynder et nyt Kapitel; men det var nok først under Oversætterarbejdet med det nye Testament, at den egentlige, underliggende Mening i hint Ord i Grundsproget straaede frem for Reformatoren. Det danner sig af „meta“, efter, og „naus“, Sind, altsaa Eftersind, et andet Sind, et nyt Sind, en hel ny Grundvold at bygge paa — men ikke bygge med Træ, Høj eller Straa, nej, noget helt og ganske andet.

Herhen hører nu hint Ord om, at hvis nogen er i Kristus, da er han dermed en ny Skabning, at det gamle er forbigangent, og alt er blevet nyt.

Finder denne Ide da nuomstunder sin Bekræftigelse hos de mange Tusinder, der aarligt „omvendes“ under moderne Højtrykevangelister?

Vistnok langt fra. Naar en Mand eller Kvinde er villig til at marchere frem for Fronten, give Evangelisten et Haandtryk, sige sit Navn, samt flere andre Smaapillerier, saa er det vist i Reglen det Hele, der forlanges. Men saadan officielt er man jo altsaa omvendt og staar paa god Fod med Kirkens Medlemmer, som ostentativt gav een „Samfunds højre Haand.“

Nu, alt dette kunde være meget godt, hvis saa virkelig derhjemme i eens daglige Væren alt var blevet nyt.

Thi hvori bestaar nemlig Indsatsen?

Deri, at hvis man tilforn førte slem Snak, gør man det nu ikke mere, men indretter sig med Villie og velberaad. Hu paa netop at vogte sin Tunge for onde Ord og slibrige Talere. Deri, at hvis man før fandt sin Plaser ved Kortspil, vogter man sine Hænder, at de holder sig fjernt fra Spillerens usunde Beskæftigelse, som næppe nogensinde fører til andet end ondt. — Deri, at var man hidtil at træffe i stærkt blandet Selskab, hvor intet gik saa nøje til, hvor Dans og Drik og Æderi sattes fremmest paa Programmet, og man mente sig æret ved at optræde som en flot Karl, saa styrer man nu sin Kurs ad stille, fredfyldte Baner, under Forsagelsens Tegn. — Og videre deri, at man har faaet nye Venner, nye Livsinteresser, nye Glæder, nye Adspredelser, nye Omgivelser, nye Ord, nye Længsler — om end ogsaa nye Sorger.

Det hører til dansk Indre-Missions Hæder og Ære, at man der ikke glemte eller forsømte den høje og herlige Beskaffenhed ved omvendte Mennesker, at alt maatte være nyt. Se engang efter, om det samme kan siges ved de Masser af Omvendelser, der planmæssigt drives igennem ved vore Højtrykevangelister — se efter, om alt er blevet nyt, eller om tværtimod alt bliver ved det gamle.

Thi det er nu engang afgjort, at ingen **kan** tjene to Herre, som skrevet staar. I denne Sammenhæng gælder det mest betydningsfulde Enten-Eller.

Naar den, der i sin Ungdom var en lidenskabelig Spiller, en begejstret Danser, en raptunget Vittighedskræmmer, efter sin Omvendelse som atten-aarig, nu langt oppe i Aarene sandt kan sige, at han i alle disse Aar aldrig har deltaget i et Spil Kort, aldrig har danset et Trin, aldrig har benyttet det højhellige Navn letfærdigt; aldrig har attraaet sin Næstes Ejendom, og saadan videre, saa kan det være en nærliggende Tanke, at han fra første Færd maa have lyttet til sine Vejlederes strenge Ord om, at **alt** skulde være nyt, og at netop disse Ord aldrig forstummede i hans Sjæl.

Ikke at han just derved har gjort sig særlig fortjent hos Almagten, thi med alt er man alligevel som en unyttig Tjener, der dog maa modtage det evige Liv som en Naadegave.

*

Emnet er aktuelt. Tillad os at vedføje nogle Citater fra Luther

Hvad siger nu Luther om det nye Liv? Han siger meget ved forskellige Lejligheder. Her er en Udtalelse om 2. Kor. 5:17: „Er nogen i Kristus, da er han en ny Skabning.“ — „Jeg har oftere talt om, at man nøje maa skelne mellem en from Mand og en Kristen. Vi roser ogsaa det at være et fromt Menneske, og der gives heller ikke noget priseligere paa Jorden, det er ogsaa en Guds Gave, lige saa vel som Sol og Maane, Korn og Vin og alle Skabninger. Men man maa kun ikke blande det sammen, men yde en from Mand al den Ros, som han tilkommer for Verden, og sige: En from Mand er en fortræffelig Mand paa Jorden; men han er endnu ingen Kristen; thi han kan gerne være en Tyrk eller en Hedning — hvoraf der jo i forrige Tider har været mange højt berømte. Og det kan da heller ikke være andet, end at der mellem saa meget ondt jo til sine Tider maa kunne findes en From. Men han maa være saa from han være vil, saa er og bliver han dog med al sin Fromhed kun et Adams Barn, d.v.s. et jordisk Menneske undergiven Synd og Død.“

Et andet Sted siger Luther: „Kære Menneske! ønsker du at opnaa den rette Fromhed, som gælder for Gud, saa maa du aldeles tvivle om dig selv og alene tro paa Gud; du maa helt og ganske give dig hen til Kristus og saaledes tage imod ham, at alt hvad han har, er dit, og hvad der er dit,

bliver hans. Thi saa begynder du at leve i den guddommelige Kærlighed, og saa bliver du et helt andet Menneske, helt nyfødt, og alt det, som er i dig, bliver forandret.“

Endnu et Sted: „Troen er en Forandring og en Fornyelse af hele Naturen, saa at Ørerne, Øjnene, Hjertet selv hører, ser og føler forskelligt fra alle andre Mennesker. Troen er nemlig levende og mægtig: den er ikke en Tænkning uden Handling; den svømmer ikke ovenpaa Hjertet som en Gaas paa Vandet. Men ligesom Vand, der opvarmes ved Ild, skønt det bliver ved at være Vand, dog ikke mere er koldt, men varmt og en helt anden Slags Vand, saadan danner Troen, den Helligaands Værk, et andet Sind og andre Sanser og skaber et helt nyt Menneske. Thi den forvandler Sind og Sans, og mens Fornuften plejer at søge Støtte i det nærværende, saa holder Troen fast paa det fraværende og mod Fornuften fastslaaer den, at det er nærværende.“

I Fortalen til Romerbrevet (et af hans dybeste Skrifter) skriver Luther: „Tro er ikke den menneskelige Indbildning og Drøm, som nogle holder for Tro. Og naar de ser at der ikke følger nogen Forbedring af deres Liv eller gode Gerninger efter, og de dog kan høre og tale meget om Troen, falder de i Vildfarelse, at de siger: Troen er ikke nok, man maa gøre Gerning skal man blive from og salig. Det bevirker, at naar de hører Evangeliet, saa falder de hen og gør sig af egne Kræfter en Tanke i Hjertet, som siger: Jeg tror! Men som det er Menneskedigt og Mennesketanke, som Hjertets Dyb aldrig mærker, saadan bevirker den heller intet, og der følger ingen Forbedring deraf.“

Men sand Tro er en guddommelig Gerning i os, der forvandler os og føder os paany ud af Gud (Joh. 1:13), dræber den gamle Adam og gør os til helt andre Mennesker i Hjerte, Vilje og Tanke og alle Kræfter og bringer den hellige Aand med sig.“

Senere i 1520 skriver han: „En Tro uden Gerninger er død, ja den er slet ingen Tro. Thi vel bliver Troen ikke til ud af Frugterne, men den kendes af dem.“

—P. C. J.

Historiske Bidrag

DET DANSKE KIRKEARBEJDE I EDMONTON GENNEM AARENE

Da Mgh. her faar særlig Støtte af Samfundets Hjemmemissions Kasse, vil denne Artikel være af Interesse for hele Samfundet. Vi kopierer fra „Kirken og Hjemmet.“—Red.

Ved den 15-aarige Mindefest for dansk Menighedsliv i Edmonton under „Dansk Kirke i Udlandet“'s Medvirkning gav Menighedens Sekretær, Hr. Niels Petersen, en kort Oversigt over Edmonton danske Menigheds Historie fra de første Dage til nu.

Den første danske Gudstjeneste i Edmonton blev afholdt i den herværende norske Kirke i Efteraaret 1923 af Pastor M. G. Christensen, daværende Præst i Calgary, nu i Racine. Pastor Christensen kom saa hertil og holdt Gudstjeneste ca. 1 Gang hver Maaned til hen paa Sommeren 1924.

I September 1924 ankom nu afdøde Pastor A. P. Hansen, udsendt af „Den forenede danske evang. lutherske Kirke i Amerika.“ Pastor Hansen tog fast Bopæl her i Byen og virkede nidkært i Kirken og blandt Emigranter saavel i Edmonton som i Omegnen til Januar 1927, og Gudstjenesterne blev i hans Tid afholdt i den tysk-lutherske Kirke.

Efter Pastor Hansens Bortrejse fortsatte Pastor J. Knudsen, Calgary, nu i København, Arbejdet med en maanedlig Gudstjeneste i Edmonton. Gudstjenesten holdtes Søndagaf-

ten, grundet paa Pastor Knudsens omfattende Arbejde i Calgary-Olds.

Saa skete det i Maj 1928, at Pastor Max Matthiesen, Haderslev, Danmark, ankom til Edmonton som Udsending fra „Dansk Kirke i Udlandet“, for at søge at faa et regelmæssigt Kirkearbejde i Stand baade for Byens og for Omegnens Vedkommende.

Pastor Max Matthiesen blev indsat som dansk Præst af Pastor Knudsen og en Collats (Kaldsret) skrevet af daværende Præsident for D.K.U., Biskop C. F. J. Wegener, blev oplæst. Ved denne Gudstjeneste var der 60 til Stede.

Det var ved Pastor Matthiesens forberedende Arbejde, at den danske Menighed i Edmonton blev stiftet, nemlig **30. Januar 1930**, og det var denne Begivenhed, vi nys mindedes gennem Pastor Clemens Sørensens Besøg.

Menighedens Navn blev Ansgar danske evangelisk-lutherske Menighed, og 62 tegnede sig som Medlemmer. Gudstjenesten blev afholdt i en lille Kirke, som lejedes fra en tysk Menighed.

Imidlertid rejste Pastor Max Matthiesen til Danmark i Marts 1931, og Menigheden blev midlertidig betjent gennem Sommeren af Pastorerne Knudsen, Calgary, og Nyholm, Dickson.

I Efteraaret 1931 blev Pastor E. Nommesen, New Denmark, N. B., af D.K.U. kaldet til at være Præst i Edmonton. Han ankom kort før Jul og blev indsat 20. December af Pastor P. Nyholm.

Pastor Nommesen virkede som Præst for Ansgar Menighed fra Dec. 31 til April 1940. Det var under hans Virke, at Menigheden købte den lille Kirke med tilhørende Præstebolig og to Lodder.

I 1939 bestemte Menigheden at lade opføre en ny Kirke, da den gamle tiltrængte en større Reparation. Den gamle Kirkebygning blev solgt og en ny opførtes paa Grunden.

Den nye Kirke under Opførelse

I Paasken 1940 var Arbejdet paa den nye Kirke saa vidt fremskredet, at den kunde tages i Brug ved Paaskens Gudstjenester.

I Juli 1940 kaldte Menigheden Pastor N. Bentsen til dens Præst, og Pastor Bentsen flyttede straks hertil og virkede her til i Maj 1943.

Under Vakancen blev Menigheden betjent af stedlige lutherske Præster, men allerede November 1943 blev Hjemmemissionens Sekretær, Pastor K. M. Matthiesen, af Samfund og Menighed, kaldet, indtil videre, som Missionspræst at betjene Ansgar Menighed.

Der laa midlertid andre Opgaver og ventede paa Samfundets Hjemmemissionssekretær, saa Pastor K. M. Matthiesen (en Broder til Max Matthiesen) allerede maatte forlade os i Juli 1944.

Samtidig var det ordnet saaledes, at Pastor Thorslev, Dickson, kunde kaldes af Samfund og Menighed til at afløse Pastor Matthiesen, og da Pastor Thorslev sagde Ja til Kaldet, fik vi atter fastboende Præst.

Pastor Thorslev kom til Edmonton i Oktober 1944, og staar saaledes i Begyndelsen af sin herværende Gerning. Det er vort Haab, at Arbejdet maa lykkes og blive til Velsignelse for saavel Præst som Menighed.

Menigheden har været udsat for sine Storme, og dog har vi meget at være taknemmelige for. Og det maa vi ikke glemme!

Der er stadig Mennesker, der ønsker Optagelse i vor Menighed, og stadig er der en Kreds, der omfatter Menighedsarbejdet med Velvilje og Offervillighed. — Naar vi har Tro til Gud og bygger paa hans Ord, har vi hans Forjættelse for, at Gerningen i Edmonton maa lykkes til hans Ære og Menigheden til Opbyggelse.

Blandt Landsmænd

America Denmark Relief Konkurrencen. Ved et Møde d. 14. Januar besluttede America Denmark Relief's Bestyrelseskomite at holde en Konkurrence for en Tegning til den Plakat, vi har i Sinde at bruge ved Dansk-Amerikanernes Deltagelse i National War Fund Indsamlingen dette Efteraar.

Enhver Kunstner i Amerika kan deltage i Konkurrencen. Vi haaber, der vil være mange danske Kunstnere iblandt dem, ikke alene fordi de er bedre kendt med Forholdene i Danmark og kan skabe et typisk dansk Æmne, men ogsaa fordi det maa ligge dem særligt paa Hjerte, at denne Plakat bliver en værdig og smuk Reklame, der vil appellere til Publikum om Hjælp for vort betrængte Moderland.

Konkurrencen, som aabnedes 7. Marts, afsluttes Lørdag den 5. Maj, Klokken tolv Middag, paa hvilket Tidspunkt alle Tegninger bør være Hovedkontoret i Hænde, hvis Adresse er:

Poster Competition, America Denmark Relief, Inc., 2750 West North Avenue, Chicago 47, Illinois.

General Wm. S. Knudsen, d'Herrer Jean Hersholt og Esper A. Petersen skænker Pengene til Brug for Præmierne, som er følgende:

Første Præmie — \$500.00 War Bond

Anden Præmie — \$100.00 War Bond

Samt yderligere otte Præmier, hver \$25.00 War Bond

Tegningerne vil blive udstillede paa Drake Hotel i Chicago den 13. og 14. Maj, hvorefter America Denmark Relief's Bestyrelseskomite vil bedømme dem. Præmievindere vil modtage et Telegram, saasnart de endelige Resultater af Konkurrencen er inde.

Vi gør Bladets Læsere opmærksomme paa, at alle Konkurrenter bør gøre sig bekendt med Reglerne gældende for Konkurrencen. Ved at skrive til Hr. Jean Hersholt, 170 South Beverly Drive, Beverly Hills, California, vil De tage de faa oversendt en Liste over Reglerne, som ogsaa giver yderligere Oplysninger om Konkurrencen.

Jean Hersholt, Formand,
America Denmark Relief, Inc.

Bibliography of Denmark and Greenland. — „Friends of Denmark's Danish Information Office har udsendt en revideret Bogliste. Den er paa 12 mimeograferede Sider og sendes frit ved Henvendelse til 116 Broad Street, New York 4, N. Y.

Danmark i Presse, Radio og Foredrag.

Denmark i Life Magazine. I Numret for 5. Marts, der udkom den 2. Marts findes en Artikel af vor Landsmand, Forfatteren og Tegneren Hans Bendix. Artiklen er illustreret af Forfatteren.

International Quizz Conference. WNEW Søndag Aften 10:35 (Dial 11.30) Danmark deltager i følgende Programmer:

11. Marts — Danmark, Frankrig, England

18. Marts — Australien, Danmark, Frankrig

25. Marts — Kina, Australien, Danmark.

Kaj Munk hyldes i „Collier's“. I „Collier's“ for 10. Feb. findes en interessant Artikel om Pastor Kaj Munk, som blev snigmyrdet af Nazister og deres danske Lejesvende derhjemme i Januar ifjor. Artiklen, som er en smuk Hyldelse til den tapre danske Præsts og Forfatters Minde, er skrevet af George Creel og illustreres af et Portræt af Kaj Munk i Vedersø Kirke, tegnet af William Auerbach-Levy. Artiklen er Nr. 16 i en Serie, „The Heroes, a Gallery of United Nations Patriots.“ I Efteraaret skrev Mr. Creel i det samme stærkt udbredte Magazin en Artikel om Kong Christian X.

Peter Freuchens Rundrejse, der arrangeres af et Bureau i New York, har alle Datoer besat, siger en Meddelelse. Han skal tale i Winnipeg d. 26. April, i Mason City, Ia., d. 30. April, i Waterloo, Ia., d. 1. Maj, og 2. Maj i Burlington.

Ved Mødet for ham i Chicago fornylig var der fuldt Hus. Den store Grønlandsfarer fortalte ganske jævnt om meget af det frygtelige, der gaar for sig i Danmark. Der var Pastor Stenbeck, som undslap ved et Mirakel af Gestapos Klør og kom til Sverige, dog minus Fingre og Tæer. Prisen Tyskerne betaler Stikkere for en Sabotørs Navn er 200-500 Kroner. „Men vi kender dem alle,“ sagde Taleren, „og snart kommer Turen til dem.“ De forfulgte Patrioter, der „maa gaa under Jorden,“ d.v.s. søge Skjul for Gestapo, opholder sig mest i Skovene, sidder paa en Gren om Natten eller ligger flad paa Jorden. De, der har Mad, deler med dem, som intet har. Nogle Danskere fik fat paa fem Æg; de blev sendt til Kongen som Gave. „Her i Landet forstaar jeg at tyske Krigsfanger faar et Æg hver Dag.“ Som tysk Fange i Danmark fik han sammen med andre Fanger et modbydeligt skiddent Vandfad med væmmeligt slimet Havregrød. Han kan aldrig spise Havregrød igen. (Ingeborg Larsen i Dvk.)

Folketingsmand Robert Stærmose, der ankommer fra England til Amerika denne Maaned og hvis Foredragstourne herovre arrangeres af Vicekonsul O. H. Sehested, 17 Battery Place, New York 4, N. Y., med Anbefaling af Dansk Legation i Washington og Lederne for de danske Foreninger og Kirkesamfund, er 38 Aar gammel og var indtil Marts 1943 Forstander for Kristian Østergaards Højskole i Støvring (grundlagt 1885 før denne rejste til Amerika). Efter Valget blev han Leder for Rigsdagspartiet „Dansk Samling,“ og har siden Tyskernes Besættelse af Landet været en frygtløs Modstander af Nazisternes og deres Beskytters Indgreb i Land og Ret. Som saa mange andre maatte han tilsidst søge Skjul for den overlegne Magthaver, og sidste Oktober lykkedes det ham at flygte til Sverige i en Fiskerbaad. Ligesom hans Kollega, Christmas Møller, forrige Aar fortalte os om Stillingen derhjemme, vil Hr. Stærmose nu fortsætte Beretningen. For Oplysning om Møder skriv til ovenstaaende Adresse; vi haaber snart at kunne bekendtgøre et Skema af Rejseplanen.

Nærmere kommer din Gud, om Du stadigt i Kærlighed vokser!—I. C. Lavater.

Fra Danmark

Vort Billede viser „Pill-Boxes,“ som Tyskerne har konstrueret i en Husgaard i København. Billedet er taget fornylig i København, og det hedder, at lignende „Pill-Box“ Befæstninger er blevet opført paa mange strategiske Steder i Hovedstaden. — Dette kan kun betyde, at Tyskerne agter at forsvare Byen og forårsage dens Ødelæggelse, ligesom Buda-Pest. Lad os haabe at et Sammenbrud indefra i det tyske Styre vil forkorte Kampen og forebygge videre og unødvendig Ødelæggelse. Nazisterne har, ogsaa Planer om at gøre Norge til en Forsvarsfæstning, selv om deres Hjemland falder. Deres U-baade og Krigsskibe sendes derop i større Antal nu, thi Norges Fjælde og Fjorde er let at beskytte.

Skudt. Den 7. Februar blev Kapt. Johannes Hansen skudt paa Østerbro, men om Grunden eller de nærmere Omstændigheder foreligger intet.

Handelsgartner Jacob Duelund fra Kjellerup Mark blev saaret af en Mand, der søgte at trænge ind hos ham Søndag den 28. Jan. Han blev ført til Hospitalet lidende af Skudsaar i den ene Lunge.

En Fotograf, Fru Schrøder, Frederik Sjette Vej 6, København, blev saaret af Kugler i Ansigtet og Haanden og bragt paa Hospitalet.

Ny Togulykke paa Hobro-Aalborg Banen. Mange Mennesker skal være blevet dræbt Lørdag Aften d. 24. Feb. ved

en Jernbaneulykke efter Aalborg Ekspressens Afgang fra Hobro, melder den tysk-kontrollerede Radio ifølge FCC (New York Times, 27. Feb.) Det hedder: „Som ved en lignende Ulykke i Oktober i Fjor var Sprængladningen anbragt i den forreste Passagervogn, som var stuvende fuld af Mennesker. Vognen blev ødelagt, og 10 blev dræbt og 36 saaret.“ Eksplosionen skal være en tysk Hævnaft for Attentatet paa General Lindemanns Tog.

Et kortfattet AP Telegram fra Stockholm dateret 25. Feb. melder med Malmø og København som Kilde, at „danske Sabotører har forsøgt at sprænge General Georg Lindemanns Tog, da han var paa Vej til sit Hovedkvarter i Silkeborg.“ Saavidt vides slap Generalen uskadt fra det, hed det.

Dødsfald. Læge, Dr. med. Axel Trolle, Ringsted; Postmester H. D. Hansen, Ringsted; Direktør O. Madsen, Aarhus Kulkompagni; Oberstløjtnant A. H. Andersen, København; Forfatterinden Gyrithe Lembeke; Forhenv. Borgmester i Viborg, Christian Poulsen (81); Overlærer Charles Thiessen, Skive, (62), han var Forfatter til Bogen om Skive udgivet i Anledning af Byens 600 Aars Jubilæum i 1926.

Damperen „Holger“ (den tidligere Kanonbaad „Falter“) er sandsynligvis forlist i Kattegat. Natten til 28. Jan. drev en af Skibets Baade ind ved Rygaardsstrand (Djursland) med Ligene af Kaptajnen og 1. Styrmand, begge frosset ihjel. Den havde en Besætning paa 7 Mand og var paa Vej fra Mariager til Vejle med Cement.

Pastor Ingstrup Mikkelsen (kendt af Vor Frelzers Kirkes Menighed i Brooklyn) der i 7 Aar var Kapellan for danske Søfolk i Hamburg og Præst ved den danske Kirke der, er blevet Sekretær for den danske Sømandsmission i fremmede Havne.

Situationen tilspidser sig. Der meldes om ikke mindre end 28 Sprængninger af Banelegemet paa en enkelt Nat omkring Holstebro, der er et Knudepunkt for Jernbanetrafikken. I den sidste Ugestid skal der have været 93 Jernbanesabotage-Handlinger deromkring.

Fra paalidelig Kilde forlyder det, at Tyskerne har koncentreret Gestapofolk i København, og man befrygter nye Masse-Arrestationer.

Fra Odense, Aarhus, Randers og Grenaa meldes om voldsom tysk Terror, og Situationen i Odense, hvor dette nye Udslag af tysk Terror begyndte, skildres som den værste Katastrofe i Byens Historie. Samtidig erklærede den tyske SS og Gestapo Overledelse Spærretid i Byen, og det forlød i Lørdags og i Radioen i Mandags, at Tyskerne havde udstrakt Spærretid til hele Landet. Fra paalidelig Kilde bekræftes, at Tyskerne har udstrakt Spærretid til at omfatte hele Landet efter først at have dekretet den fra 9 Aften til 5 Morgen i Odense.

Det kan kun blive Gætteværk at skønne om, hvornæste Tropper, Tyskerne holder i Danmark. At dømme efter de større Forsyninger, som Tyskerne har rekvireret for Aarets første Kvartal, kunde det se ud til, at de ventede flere Tropper til Danmark; men de kan have næret Haab om at kunne sende Forsyninger hjem. Nu meldes dog, at Eksport fra Danmark sydpaa faktisk er standset som Følge af Sabotagen. De tyske Myndigheder samler alle Anstrængelser om at kunne transportere Tropper, og i Løbet af de sidste Uger er alle saadanne Transporter blevet berørt af Sabotage, direkte eller indirekte. Frihedsraadets sidste Communiqué udtaler, at den danske Modstandsbevægelse har forøget sine Anstrængelser samtidig med de Allieredes store Vinter-Offensiv og samler sig særligt om Jernbanesabotagen. Man

regner med, at Tyskerne maa bruge mellem 30.000—40.000 Tropper til at bevogte de danske Jernbaner.

Tyskerne paa Læsø. Paa Læsø har Tyskerne for Tiden travlt med at bygge en stor U-Baade Base ved Højsand i Øens nordvestlige Hjørne med Undervands-Reparationsværksted som Baadene kan løbe ind i fra Søen. De bygger tillige en Flyveplads der. Materialerne afskibes fra Sæby. Meningen maa jo være at beskytte Kattegat. Den 13. Januar bragte DPT Rapporter fra København om tyske Foranstaltninger langs Kattegats Kyst (Kattegat hed jo i gamle Dage Codan). I Storskoven ved Dronninglund i Vendsyssel har de — eller havde paa det Tidspunkt — skjult et stort Antal „Eenmands-Torpedoer,“ saa de kan fordeles paa forskellige Steder langs Kysten. Det forlød, at de første af disse Torpedoer ankom til Skagen sidste Efteraar, men da den underjordiske Presse røbede denne Hemmelighed, flyttede Tyskerne dem til en Skov ved Lendum i Jylland. Disse Eenmandstorpedoer betjenes af unge fanatiske Selvmordkandidater. Det siges, at de ikke har en 10 Pro-

cents Chance for at klare sig. At de nu anbringer dette Vaaben — som iøvrigt ikke har været nogen Succes andre Steder — kunde tyde paa, at de er bange for et Allieret Angreb i danske Farvande.

Samtidig forlød det fra Jylland, at Tyskerne vilde bygge 11 Afskydningsbaner for V2 i Nordvestjylland, hvis Kridtbund anses for vel egnet til disses Konstruktion. Dertil maa Tyskerne indføre Arbejdere, idet den lokale Arbejdskraft nægtede at gaa med til det, da de opdagede, hvad det drejede sig om.

Saarede tyske Soldater. Forleden ankom et Skib til København ladet med 2500 saarede tyske Soldater fra Østfronten. De var i en meget ussel Forfatning. De var ikke blevet aflussede (deloused), før de blev landsat. Man har saaledes Grund til at ængstes for epidemiske Sygdomme. Det vides ikke, hvormange Tyskerne kan skaffe Plads til i Frimurerlogens Bygning, der er bleven omdannet til Lazaret.

ACKNOWLEDGMENTS

PLEASE NOTE: On November 3rd, 1944, I received from Mr. and Mrs. Hans N. Martensen, Inglewood, Calif., \$5 for the Home Mission and \$10 for the Pension Fund. In November the unsatisfactory three months acknowledgment plan prevailed, so the gift from the Martensens, and other gifts, were not published.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Amer. Mission	South Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	58984.89	8396.07	11569.92	9747.68	9508.78	3029.89	200.66	4697.85	932.43	10901.61
Staplehurst, Nebr., Our Saviors Church, relatives and friends in memory of Nels Dahl	17.00			17.00						
Fremont Bluffs, Nebr., in memory of Chris J. Schow*	9.00				9.00					
Racine, Wis., Danish Mission Soc. of Our Saviors Church	25.00							25.00		
Northfield, Minn., Chaplain and Mrs. Clarence E. Jensen, a thanksgiving gift for safe return	50.00		10.00					20.00		20.00
Troutdale, Ore., Amanda and Thomas Kaldahl in memory of Mrs. Julia Carlsen	10.00								10.00	
Easton, Calif., Immanuel Luth. Church	100.00									100.00
Ferndale, Calif., Our Savior's Luth. Sunday School	67.71	46.31			10.70					10.70
Fremont, Nebr., Ladies' Aid of First Lutheran Church	50.00			50.00						
Audubon, Ia., Mr. and Mrs. Marius Andreassen in memory of Elmer and Earl Madsen, who died in the service of their country	10.00		10.00							
Audubon, Ia., Mr. and Mrs. Marius Andreassen in memory of A. H. C. Andersen	10.00				10.00					
Audubon, Ia., Our Savior's Luth. Sunday School	47.33	47.33								
Somewhere in the Philippines, Chaplain Irving N. Tange	50.00		50.00							
Flaxton, N.D., Andrew Larsen in memory of Mrs. Laurits P. Nielsen, Cushing, Wis.	4.10									4.10
Poy Sippi, Wis., First Engl. Luth. Sunday School	17.80					17.80				
Audubon, Ia., Mr. and Mrs. E. V. Magnussen of Our Savior's Church	200.00		200.00							
Mrs. Olsen and Agnes in memory of Mrs. L. P. Nielsen, Cushing, Wis.	1.00				1.00					
Cushing, Wis., in memory of mother, Mrs. L. P. Nielsen**	25.00				25.00					
Total	59678.83	8489.71	11839.92	9814.68	9564.48	3047.69	200.66	4742.85	942.43	11036.41

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 1, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

* Fremont Bluffs: Mr. and Mrs. Tom Petersen, Mr. and Mrs. N. T. Petersen and Sharon, Mr. and Mrs. Henry Jensen, Mr. and Mrs. I. Jensen and family, Mrs. Alice Petersen and Vivian, Mr. and Mrs. E. Thoragen and Paul, Mr. and Mrs. R. Jensen, N. Ashley.
** Cushing, Wis.: Mr. and Mrs. C. R. Rasmussen, Hamel, Minn., Mr. and Mrs. Martin Rasmussen, Audubon, Ia., Mr. and Mrs. Jens C. Jensen, St. Croix Falls, Wis., Mr. and Mrs. Alfred L. Nielsen, Milltown, Wis., Mr. and Mrs. P. V. Nielsen, Frederick, Wis. \$25 for Home Mission and \$75 for Extra Synodical Missions.

JUBILEE FUND	
Previously acknowledged	\$177,763.68
Albert Lea, Minn., Mr. and Mrs. Roy H. Sorensen	5.00
Omaha, Nebr., Miss Helene E. Rasmussen	5.00
Milwaukee, Wis., Kingo Ev. Luth. Sunday School	41.75
Ferndale, Calif., Mr. and Mrs. P. H. Bansen	25.00
Total	\$177,840.43

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 1, 1945. H. J. Hansen, Treas.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME AT OAKS, OKLAHOMA

PLEASE NOTE: In the acknowledgments dated Jan. 31st was a \$10 gift to the Building Fund for the New Children's Home at Oaks from the Dry Creek, Nebr., Ladies' Aid. I am informed that the gift was intended for the Oaks Children's Home current expense fund.

Previously acknowledged	\$23,549.52
Minden, Nebr., Daughters of Bethany	10.00
Salt Lake City, Utah, Tabor Lutheran Church	\$18.43
Sunday School	\$5.80
Omaha, Nebr., Pella Luth. Church	69.50
Farmington, Minn., Mrs. Jess Hall	2.00

EXTRA SYNODICAL

Previously acknowledged	
Clinton, Wis., Pella Luth. Church and friends in memory of Pvt. Alfred Poulsen	16.50
Easton, Calif., Mrs. Karl Rasmussen, Lois, Shirley, and Marilyn in memory of husband and father	25.00
Cushing, Wis., in memory of mother, Mrs. L. P. Nielsen**	75.00
See names under synod's missions	
Total	25592.54

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 1, 1945.

Omaha, Nebr., an unnamed giver	2.00
Boelus, Nebr., Dry Creek Ladies' Aid	8.55
Hazelwood, Minn., Immanuel Luth. Church	\$27.25
Immanuel Sunday School	\$6
Osakis, Minn., Mrs. Mary Nelson in memory of her husband	100.00
Nenah, Wis., Women's Missionary Society	\$10
Oliver Thomsen	\$3
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Sunday School	25.00
Ferndale, Calif., Our Saviors Luth. Sunday School	30.00
Graettinger, Ia., Graettinger Ladies' Aid	100.00
Graettinger, Ia., St. Paul's Luth. Church	73.77
Greenville, Mich., St. Paul's Engl. Luth. Church	171.35
Harland, Wis., Our Savior's Luth. Church	52.25
North Luck, Wis., St. Peter's Sunday School	\$12.33
St. Peter's Church	\$63
Total	\$24,339.75

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 1, 1945. H. J. Hansen, Treas.

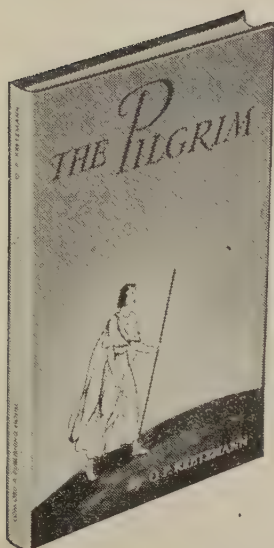
LIBRARY FUND FOR REV. ARNFELD MORCK, COLOMBIA, SO. AM.	
Mr. and Mrs. Harold F. Hansen, Parlier, Calif.	\$100.00
Total	\$100.00

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 1, 1945. H. J. Hansen, Treas.

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Luth. World Action	Gossner Mission
Previously acknowledged	25476.04	3239.56	2512.04	853.09	1947.40	16903.95	20.00
Clinton, Wis., Pella Luth. Church and friends in memory of Pvt. Alfred Poulsen	16.50					10.00	
Easton, Calif., Mrs. Karl Rasmussen, Lois, Shirley, and Marilyn in memory of husband and father	25.00						
Cushing, Wis., in memory of mother, Mrs. L. P. Nielsen**	75.00	25.00	25.00			25.00	
Total	25592.54	3264.56	2568.54	853.09	1947.40	16938.95	20.00

H. J. Hansen, Treas.

Gift Suggestions for Confirmation For Stimulating and Soul-Inspiring Reading

THE PILGRIM, by O. P. Kretzmann. There are poetic insights and undertones in the little essays and sketches that make up this volume by the editor of CRESSET. Poems in prose, they might be called. Yet there is in them real substance and stimulation of faith for everyone. In quite a few instances the meditation is linked with the Passion story and theme, so that the readings are very suitable for Lent. The author touches on a variety of subjects, however, both secular and sacred, and always his original observations minister to spiritual uplift and searchings of heart. The reader's sympathy and sense of responsibility are appealed to by the vivid descriptions of the passing scene. Price, \$1.50.

THE PROMISES OF GOD, by Henry Young. Eight brief meditations which serve to deepen one's appreciation of God and His interest in man. To all who are overburdened, discouraged, or afraid, they become an inspiration and soul tonic, effecting a revival of true Christian faith. The purpose of this book is to show what the promises of God should mean in our lives and how they are wisely designated by our heavenly Father to meet our every need. Ninety-eight pages, cloth bound with attractively illustrated colored jacket. Price, 85c.

INTRODUCTION TO CHRISTIAN RELIGION, by Dr. Ernest Kaper. Translated and adapted by Lawrence C. Bundgaard. While this book is intended for use in the confirmation class, it can also be of use outside the class room. "Part II, 'The Coming Days' compiled or written by L. C. Bundgaard, is a group of devotional readings which should be treasured by every pastor, youth leader, Sunday School teacher, and young person. Some of them are beautiful, yes, masterpieces of lasting worth." Chaplain Jens C. Kjaer. Another critic and a layman from Brooklyn, New York, Emil Hansen, states that this book would make an ideal gift for confirmants. The second part of the book was presented to him in the original Danish, and through the years he has found much value in the practical advice contained therein. Price, 60c.

KEPT FOR THE MASTER'S USE, by Frances Havergal. Considered the best known of all Havergal writings. It is well planned, easy to read, and deals with how to successfully carry out the will of the Lord in daily Christian living. Beautifully bound. Price, 60c.

IMITATION OF CHRIST, by Thomas A Kempis. Hundreds of years have passed since this book was first written, and to this day it has retained its position as one of the most highly treasured books in religious literature. Its 120 brief essays on Christian living are gems of real worth. Price, 60c.

POEMS WITH POWER TO STRENGTHEN THE SOUL, compiled by James Mudge. Whether you seek a specific poem, or a bit of inspiration, you are certain to find "just the thing" among the 1,348 selections in this choice group. Here is a volume that truly belongs in every Christian household, and young people will especially enjoy this choice book. No matter how many other books of poetry you may own—here's one you will use. Price, \$1.39.

BIBLES—KING JAMES VERSION

Special Concordance Bible. 60,000 center col. ref., large pronouncing type, new concordance combined with subject-index and pronouncing dictionary of scripture proper names. Family record.

No. 2500—Gen. leather, overlapping covers, red under gold edges. \$5.00.

Gift Bible. This low-priced Bible with special features, was designed especially for young people. Small Bible in large bold face type, self-pronouncing. 15 full page illustrations. Presentation page, 6 full page colored maps. Size of page 4 1/8 x 6 1/4 inches. No. 1495—Morocco gr. leatheroid, overlapping covers, red under gold edges. \$3.00.

No. 1494—Gen. leather, mor. grain overlapping covers, red under gold edges. \$3.75.

No. 1493—Durable leatheroid, mor. grain, overlapping covers, red edges. \$2.25.

BIBLES—AMERICAN STANDARD VERSION

Reference Bible. With 60,000 col. references and 12 colored maps. 25 outline maps through the text. Size of page 4 3/4 x 7 inches. Printed on fine Bible paper.

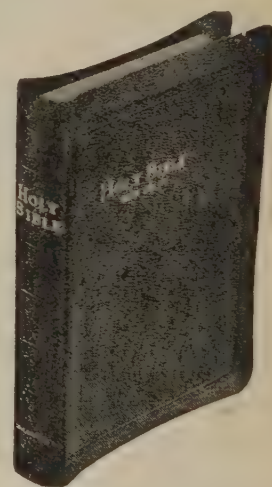
No. 152—Gen. leather, Morocco grain, overlapping covers, red and gold edges. \$4.25.

Gift Bible. Small Bible in large type—self-pronouncing—11 full page illustrations—presentation page—6 full page colored maps—size of page 4 1/4 x 6 1/4 inches.

No. 94—Gen. leather, morocco grain, overlapping covers, red under gold edges. \$3.75.

Illustrated Reference Bible. 60,000 col. ref. and 42 pages aid to Bible study giving detailed description of the Books of the Bible and their leading characters, harmony of the Gospels, miracles and parables, etc. 16 full page illustrations and 6 full page colored maps. Size of page 5 3/8 x 8 1/8 inches. No. 55—Durable Leatheroid, overlapping covers, red edges. \$2.75.

Special Value Bible. Printed in large, clear type. 15 full-page illustrations. Presentation page, 6 full-page colored maps. Full descriptions of leading characters, books of Bible, harmony of the Gospels, miracles and parables of Jesus. Size of page 4 3/8 x 7. No. 1905—Durable leatheroid, morocco grain, overlapping covers, red edges. \$2.50.

Confirmation Invitation Cards

MY CONFIRMATION. Delicate floral design on first page. Confirmants' pledge of faith written beautifully in verse form with appropriate Bible verse. Space given for time, place and date of confirmation services. Price, 5c each; 40c per doz.; \$3.00 per 100.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street

ST. LOUIS, MO.
NAT'L LUTHERAN
REFERENCE LIBRARY

Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 4. APRIL, 1945

NR. 14

„Uden Kors ingen Krone“

Af Pastor A. T. Dorf

Brudstykker af en Tale holdt ved Gudstjenesten i New York den 9. April, 1944

Somme Tider varer det længe, før det rigtig vil blive Foraar. Men trods Sne og Kulde bryder Livet igennem ude i Naturen. Vintergækken blomstrer under Sneen, og Knopperne paa Træerne er bristefærdige. Naturen belaver sig paa at gaa Sommer i Møde — Vaar kommer efter Vinter. det slaar aldrig Fejl.

Bare vi Mennesker gik Sommer i Møde i den Verden, der er vor, men det er svært for os at tro, at der ud af de strænge Tider, som vi alle oplever paa en eller anden Maade, nogensinde igen skal komme lyse og rolige Dage. Blodigt gaar det til i Verden — er det en blodig Morgenrøde til en herlig Dag, saa vi kan faa Lov til igen at glæde os og virke i Fredens Tjeneste — eller aftner det for Menneskeslægtene?

Det er Langfredagstider i Verden — det er vanskeligt at faa Sindet samlet til at holde Paaske. — Tør vi tro paa Livets Sejr over Døden? — Tør vi lade være med det? Kan vi i det Hele taget eksistere uden den Tro?

Ude i Naturen kommer der Vaar efter Vinter. Det er ikke altid, at det sker i Menneskeverdenen. Det kan vi ikke uden videre tage for givet; det kommer ganske an paa, om man er i Pagt med Liv eller Død. Historien fortæller os om Folkeslag, som gik til Grunde, udslettedes, som det slettes, der ikke mere er Livet værd. Det er ikke altid, at der kommer en Genfødselstid.

I mere end et Aarhundrede har det danske Folk oplevet trange Tider, hvor det kunde se ud, som om det var sin Undergang nær. Men hver Gang, Faren truede, har det rejst sig med fornyet Mod og Kraft.

Det var trange Tider i Begyndelsen af det 19de Aarhundrede, fattige Tider efter Napoleonskrigene, da Staten gik bankerot, og Landets økonomiske Liv var truet. — Men til Trods for Nederlaget, eller som en Følge af Nederlaget, vældede nye Kræfter op i det danske Sind, nyt Liv, nyt Haab, en Paaske med Opstandelseskraft.

Ikke uden Grund kaldes den følgende Tid for en Guldalder, deres Fattigdom strømmede over i Rigdom. Folket fandt sig selv i Oplevelsen af sin egen Historie. Der var Digtere, der talte Folket til Hjerte, saa det atter fik Mod til at leve og virke.

Det var nemlig ikke saadan, at man trøstede sig med den almindelige flade Tankegang, at efter Regn kommer Solskin, at det nok skal blive bedre paa en eller anden Maade. uden at vi gør noget ved det; at „Tiden læger alle Saar.“ Man troede heller ikke, at man var stærke nok til med Magt at trodse igennem, det man vilde. Nej man satte sin Lid til Gud. Den folkelige Vækkelse var ogsaa en kristelig Vækkelse — saadan har Kristenliv og Folkeliv artet sig ned igennem Tiderne i det danske Folk.

Mærkeligt er det, at der i Danmark i de Aar levede og virkede Aarhundredets største religiøse Genier, Grundtvig og Kierkegaard.

Grundtvig hvis frodige Samfølelse fik sin største Indflydelse i Aarene, der kom efter Nederlaget i '64 og Kierkegaard, der analyserede Sjælen saadan, at den blev revet ud af Selvbedrag. (Efter dem fulgte den grundtvigske og den indre missionske Vækkelse.)

Naar Danmark i disse Tider staar som et lysende Eksempel paa, hvorledes Folk kan leve et lykkeligt Fællesliv i Fred uden at forurette nogen, saa er det særlig i Kraft af, at Fællesfølelsen, som en Menighedsfølelse, fik Mennesker til at leve og virke for hinanden og med hinanden.

Baggrunden var Kristentro, Formen den gamle danske Fællesfølelse og Lyst til Samvirke, som har kendetegnet dansk Samfundsliv gennem Tiderne. De var ikke tvungne Sammenslutninger — ikke for Vindings Skyld alene, men for det fælles Vel og for Danmarks Fremtid.

Man saa klart, at Folkelivet skal begynde med Kærlighed til Hjemmet — Hjemlivet — og derfra Hjemstavnsfølelsen, for uden den er Kærlighed til Fædrelandet kun et tomt Ord.

De Haabets Sange, som blev lagt det danske Folk paa Læben, de lever endnu og det ikke som en Skyggetilværelse i Bogen, men som en Magt i Sindene. De har noget at synge om, for Sangen, de kender, er fuld af Haab, varsler om et Genbyrdsliv:

„Du har endnu det bedste tilbage thi end lever den Gamle af Dage.“

Genfødsel uden Forbindelse med en levende Tro paa Gudslivets Sejr over Dødens Magt, saadan som den blev aabenbaret hin første Paaskedag, det er ikke muligt.

Det sidste Slægtled har levet for en stor Del i en Epigonernes Tid, hvor man glemte, hvad der i Grunden havde været den bærende Kraft i hele den aandelige og materielle Udvikling, som vakte Beundring i mange Lande.

Den Selvsikkerhed, som har præget Nutidens Mennesker, en Følge af den Tro, at de materielle Værdier er de eneste virkelige; — de mægtige Sammenslutninger, som Borgerlivet præges af i det kapitalistiske Samfund, og den Tro, at Livet, naar det kommer til Stykket, kun er en Kamp, hvor den brutale sejrer, — hele den Tankegang, som har været Tidens, har ogsaa haft sine Tilhængere i Danmark.

Men vi tror paa Folkefornyelsens Dag for det danske Folk — et Genbyrds Liv — fordi det bedste i Folket er i Pagt med Livet — det Liv som første Paaskedag sejrede over Døden og gav os det evige Livs Haab — det evige Liv, som alt leves hernede paa Jord, hvor Mennesker tror, at

Sandhed og Ret paa Kærlighedens Grund er Livets Grundlov.

Derfor tror vi, at det danske Folk har det bedste tilbage.

De senere Tiders Begivenheder har bestyrket os i den Tro. Man har vist, at man ikke var ræd for at gaa en Langfredags Kval igennem for at vinde frem til Paaskemorgenrøde. Thi . . . „**Uden Kors ingen Krone.**“

Saadan er Livet os beskaaret og de Kaar maa vi frivilligt gaa ind under, før vi kan se Fremtiden i Møde med Vished om Sejr.

Gud bevare Danmark, saa det maa faa Fremtid som det har Fortid med rige Minder om daadrigt Folkeliv. Gud bevare Konge og Folk.

Første Søndag efter Paaske

Brat, Herre Jesus, blandt dine du stod,
Bød dem Guds Fred og gav Trøst dem i Vaanden,
Nyskabte i dem et Tempel for Aanden,
Skænkede dem Livet, hvormed du opstod;
Stor er din Naade, vort Lys og vor Styrke!

Som du begyndte, vor Frelser, bliv ved,
Kom og til os gennem Dørene lukte!
Bliv ved den Skik, du indførte og brugte:
Lov os din Glæde, og giv os din Fred,
Naadig indblæs os dit Liv og din Styrke!

Vige det gamle da skal for det ny,
Som du paa Korset os vandt og har givet,
Saa vi fornyes til Evigheds-Livet,
Vandre derefter og møde i Sky
Dig, som er evig vort Liv og vor Styrke!

Gl. Græsk Salme.
Dansk ved Gr.

GENNEM LUKKEDE DØRE

Af Sognepræst A. Fibiger

Da det nu var Aften paa den samme Dag, den første Dag i Ugen, og Dørene der, hvor Disciplene opholdt sig, vare lukkede af Frygt for Jøderne, kom Jesus og stod midt iblandt dem, og han siger til dem: „Fred være med eder!“ Og som han sagde dette, viste han dem sine Hænder og sin Side. Saa bleve Disciplene glade, da de saa Herren. Jesus sagde da atter til dem: „Fred være med eder! Ligesom Faderen har udsendt mig, saaledes sender ogsaa jeg eder.“ Og da han havde sagt dette, aandede han paa dem, og han siger til dem: „Modtager den Helligaand! Hvem I forlade Synderne, dem ere de forladte, og hvem I nægte Forladelse, dem er den nægtet.“ Men Thomas, hvilket betyder Tvilling, en af de tolv, var ikke hos dem, da Jesus kom. De andre Disciple sagde da til ham: „Vi have set Herren.“ Men han sagde til dem: „Uden jeg faar set Naglegabet i hans Hænder og stikker min Finger i Naglegabet og stikker min Haand i hans Side, vil jeg ingenlunde tro.“

Og otte Dage efter vare hans Disciple atter inde, og Thomas med dem. Jesus kommer, da Dørene vare lukkede, og han stod midt iblandt dem og sagde: „Fred være med eder!“ Derefter siger han til Thomas: „Ræk din Finger hid, og se mine Hænder, og ræk din Haand hid, og stik den i min Side, og vær ikke vantro, men troende!“ Thomas svarede og sagde til ham: „Min Herre og min Gud!“ Jesus siger til ham: „Fordi du har set mig, har du troet; salige ere de, som ikke have set og dog troet.“ —

Desuden gjorde Jesus mange andre Tegn for sine Disciples Aasyn, som ikke ere skrevne i denne Bog. Men dette er skrevet, for at I skulle tro, at Jesus er Kristus, Guds Søn, og for at I, naar I tro, skulle have Livet i hans Navn. (Joh. 20:19-31.)

„Jesus gaar ind ad lukte Døre“ hedder denne Søndag i Almanakken, og det er i Sandhed et stort og herligt Evangelium.

Vi Mennesker staar jo saa tit overfor lukkede Døre, og der er intet, der virker mere lammende og gør en mere modløs end dette at maatte staa og buldre paa en haabløst lukket Dør. Og af dem er der jo mere end nok her i Livet.

Der er **Fremtiden** med al dens Usikkerhed, — der er de urolige Samfundsforhold, som ingen kan magte, — der er Angst og Sygdom og Sorg og Nød, alt det, der kaster de lukkede Døres Skygger over vort Liv og gør os forsagte og usikre, fordi vi er saa hjælpeløse overfor dem.

Og saa er der de store, fælles Døre: **Dødens Dør**, som endnu er lukket for mig; men som snart og brat kan aabne sig, glide lydløst rundt paa sine Hængsler og som et uhyre mørkt Gab sluger dig og falde ubarmhertigt i foran alle vore kære. Og bag den løfter sig Dommens Dør, den store, mørke Portal med den ubønhørlige, strenge Alvor. Og til allersidst: **Himmeriges** eller **Helvedes** Porte, — evig Salighed hos Gud eller evig Fortabelse hos Satan, og kunde der tænkes større Fortvivlelse end den en Gang at maatte staa udenfor i det evige Mørke og banke paa, og du saa ingen Frelser havde, der kunde komme dig til Hjælp og lukke op for dig?

Men Jesus gaar igennem de lukkede Døre. Det er hans mindste Kunst!

Gælder det om Englene, at „laase man kan slet ingen Dør, saa de jo derind kan smutte,“ saa gælder det da langt mere om ham!

Siden han paa Langfredag aabnede os Himmerigs lukkede Dør, der var faldet drønende i efter Adams Fald og fik slukket Guds Vredes Flammesværd i sit uskyldige Blod, og siden han gik igennem Helvedes lukkede Port ned i Dødsriget og prædikede Evangeliet for Aanderne, som var i Forvaring, — og siden han Paaskemorgen sprængte Dødens Port og gik ud ad Gravens før saa haabløst lukkede Dør, saa regner han ikke mere nogen lukket Dør.

Hvor mange Fængselsdøre har han ikke aabnet siden den Tid, som da Apostlen Peter sad fængslet i Jerusalem, og hvor mange fast tillukkede Døre til Folkeslag og Lande har han ikke aabnet, som f. Eks. Døren til selve Kejser Neros Palads, til Kinas lukkede Rige og Afrikas mørke Fastland.

Ja! i Sandhed: Jesus gaar gennem lukkede Døre!

Saadan kom han da ogsaa til sine Disciple hin første Paaskedags Aften, kom gennem de lukkede Døre til sine forknyttede Venner, aandede paa deres Hjerter og gav dem sin Fred, og se, da blev alt godt, som der staar:

„**Da blev Disciplene glade, da de saa Herren.**“

Men der var en, som ikke fik Hjælp deraf. Og det var Thomas. Det var ikke, fordi han ikke var til Stede; men det var, fordi han ikke troede. Se her mødte Jesus en Dør, han ikke kunde komme igennem! **Vantroens Dør** stænger ham ude.

Vantroen er Kilden til al Synd og til al et Menneskes Ulykke baade timeligt og evigt. Dersom du ikke tror, hvorledes kan du da faa Hjælp?

Er du vantro, sig, hvem redder da din Sjæl?

Nu maa du ikke mene, at „vantro“ betyder at være en Spotter eller Fritænger. Det var Thomas jo ingenlunde. Men han var inde paa det Skraaplan, som fører et Menneske uhjælpeligt nedad mod Helvede, idet han sagde, at hvis han ikke fik det saadan og saadan „vil jeg ingenlunde tro.“

I sin uendelige Kærligheds Omsorg for den enkelte Sjæl gør Jesus da endnu et Forsøg paa at frelse sin synkende Discipel, idet han otte Dage efter viser sig for ham og siger: „Thomas, vær ikke vantro; men troende!“

Maaske banker Jesus ogsaa paa hos dig i Dag for anden

Gang — maaske for sidste Gang! Det er for at redde dig fra Vantroens Forbandelse. Han viser dig Naglegabene og Spydstikkets Saar, han viser dig, hvor højt du er elsket, og hvor dyrt du blev købt.

Den stakkels Thomas! Hvor skammede han sig, da han hørte sine egne taabelige og brutale Krav gengivne i Jesu Mund! Han havde heller ikke mindste Lyst til at gøre Prøven. Han faldt blot paa sit Ansigt og tilbad.

Og saa kom Jesus ogsaa ind ad hans Dør!

Men baade han — og alle de andre — fik ved den Lejlighed en Lektion i, hvor skammelig og uværdig Vantroen er, og Johannes slutter med at sige til os: „Men dette er skrevet, for at I skal tro, at Jesus er Guds Søn, og for at I, naar I tror, skal have Livet i hans Navn!“

Tro ham da! Han er det værd!

VANDRINGEN MED JESUS

En Prædiken for 2. Paaskedag

af afdøde Biskop Johannes Göttsche, Viborg,
holdt i Rødding, 1921

Og se, to af dem vandrede paa den samme Dag til en Landsby, som laa tresindstyve Stadier fra Jerusalem, dens Navn var Emmaus. Og de talte med hinanden om alle disse Ting, som vare skete. Og det skete, medens de samtalede og spurgte hinanden indbyrdes, da kom Jesus selv nær og vandrede med dem. Men deres Øjne holdtes til, saa de ikke kendte ham. Men han sagde til dem: „Hvad er dette for Ord, som I skifte med hinanden paa Vejen?“ Og de standsede bedrøvede. Men en af dem, som hed Kleofas, svarede og sagde til ham: „Er du alene fremmed i Jerusalem og ved ikke, hvad der er sket i disse Dage?“ Og han sagde til dem: „Hvilket?“ Men de sagde til ham: „Det med Jesus af Nazaret, som var en Profet, mægtig i Gerning og Ord for Gud og alt Folket; og hvorledes Ypperstepræsterne og vore Raadsherrer have overgivet ham til Dødsdom og korsfæstet ham. Men vi haabede, at han var den, som skulde forløse Israel. Men med alt dette er det i Dag den tredje Dag, siden dette skete. Men ogsaa nogle af vore Kvinder have forfærdet os, idet de kom aarle til Graven, og da de ikke fandt hans Legeme, kom de og sagde, at de havde ogsaa set et Syn af Engle, der sagde, at han lever. Og nogle af vore gik hen til Graven, og de fandt det saaledes, som Kvinderne havde sagt; men ham saa de ikke.“ Og han sagde til dem: „O, I uforstandige og senhjertede til at tro paa alt det, som Profeterne have talt! Burde ikke Kristus lide dette og indgaa til sin Herlighed?“ Og han begyndte fra Moses og fra alle Profeterne og udlagde dem i alle Skrifterne det, som handlede om ham. Og de nærmede sig til Landsbyen, som de gik til; og han lod, som han vilde gaa videre. Og de nødte ham meget og sagde: „Bliv hos os; thi det er mod Aften, og Dagen hælder.“ Og han gik ind for at blive hos dem. Og det skete, da han havde sat sig med dem til Bords, tog han Brødet, velsignede og brød det og gav dem det. Da bleve deres Øjne aabnede, og de kendte ham; og han blev usynlig for dem. Og de sagde til hinanden: „Brændte ikke vort Hjerte i os, medens han talte til os paa Vejen og oplod os Skrifterne?“ Og de stode op i den samme Time og vendte tilbage til Jerusalem og fandt forsamlede de elleve og dem, som vare med dem, hvilke sagde: „Herren er virkelig opstanden og set af Simon.“ Og de fortalte, hvad der var sket paa Vejen, og hvorledes han blev kendt af dem, idet han brød Brødet. (Luk. 24:13-35.)

Hvor mon Kleofas blev af i Verden? Hvad mon han blev til? Blev han en gammel Mand? Ja, vi ved det ikke. Vi ved ikke engang, hvem der var hans Følgesvend paa Vandringen til Emmaus, og naar Mennesker har tænkt sig, at det var Lukas, Evangeliets Forfatter, saa er dette jo muligt — han skulde da af Beskedenhed have skjult sit Navn — men man ved det ikke.

Men er Kleofas bleven hos Herren, saa tænker jeg, at denne Vandring med Herren er bleven af afgørende Betydning i hans Liv. Jeg kunde derfor godt tænke mig, at, om der mange Aar efter denne Begivenhed var kommen en fremmed til den By, hvor Kleofas levede sit Liv, og var

gaaet ind i Forsamlingshuset, hvor de Kristne holdt deres Møder, og havde set en gammel graa Mand sidde oppe ved Talerstolen, og han saa havde spurgt sin Vært, hvem den gamle Mand med det kønne, rene, kloge Ansigt var, at saa hans Vært havde svaret ham: Ham der? det er jo Kleofas, som Paaskedag gik med Jesus til Emmaus.

Saa kunde det vel let tænkes, at hin fremmede havde faaet Kleofas i Tale, var gaaet med ham hjem og havde sagt til ham: „Aa, fortæl dog om den Dag, da du gik med Jesus paa Vejen til Emmaus.“

Saa havde Kleofas taget fat; thi jeg tænker, at han vilde gerne fortælle derom, og naar han fortalte derom, brændte hans gamle Hjerte i ham, og saa var han begyndt:

„Vi var saa bedrøvede, fordi vi havde mistet saa meget. Det var nok Foraar om os, midt i April. Byggen var skredet, Valmuerne stod i Blomst, Anemonerne stod der, skønnere end Salomon i al hans Herlighed; den sorte Kala gemte sig mellem Klipperne, og ved Kilderne stod Venushaaret grønt og dypede sine fine Blade i Vandet. Men vi saa det ikke, thi for os var det, som var Livet dødt. Thi Jesus var lagt i Graven, og det var kun, fordi vi ikke kunde holde ud at være i Jerusalem, at vi var gaaet den Tur ud paa Landet. Saa gik vi der og talte sammen. Og medens vi gik, kommer der en fremmed Mand op paa Siden af os. Vi vidste ikke engang, hvor han var kommen fra, om han bagfra indhentede os, eller han var kommen inde fra en af Sidevejene mellem Bjergene, thi vi var saa optagne af vor Sorg og Smerte. Vi brød os først egentlig slet ikke om at komme i Samtale med ham, fordi vi havde nok i vort eget. Men han spurgte saa venligt, at vi kunde ikke lade være at staa stille i vor Sorg, og saa begyndte vi at fortælle, og da vi var færdige, tog han Traaden op. Du ved ikke, hvor han kunde tale. Han talte ganske stille, men saa betagende, saa vi blev helt tavse, medens det var, som lod han Lyset skinne ind over den hele Bibel, fra Moses og Profeterne helt ned i Davids Salmer. Da vi kom i Nærheden af Landsbyen, lod han, som han vilde gaa videre; men vi var saa grebne af det, han havde sagt, skønt han havde bebrejdet os, at vi var saadanne Daarer og saa senhjertede til at tro, hvad der var skrevet om Kristus, at vi bad ham indtrængende om at blive hos os — og han blev. Vi satte os lidt efter til Bords og bad ham bede Bordbønnen. Det gjorde han, og da han gjorde det, kendte vi straks, at det var Jesus, thi det var, ligesom vi før havde hørt og set ham gøre det — men saa var han der ikke mere. Men hvor det dog var dejligt!“ Og da Kleofas var færdig med at fortælle, havde han sagt tilsidst: „Men ved du hvad! Ja, det er sandt, at det var den yndigste Tur, som vi gik den Eftermiddag, og vi blev saa jublende glade, at vi næsten fløj til Jerusalem. Men jeg har vandret med ham hver Dag siden den Tur. Jeg har ikke set ham, siden han for til Himmels, medens Apostlene saa derpaa — der var jeg ikke med, men de saa det. Men jeg har alligevel vandret med ham og følt det, som var han mig ganske nær — og det samme kan du og enhver komme til at opleve.“

Og naar han havde sagt det, havde han sagt netop det, som vi trænger til at høre, og som dette Evangelium vil sige til os.

Kristendom er tre Ting. Det er en Handling af Gud, det er et Evangelium til Mennesker, som skal modtages, og det er en Vandring med Jesus.

Paa Golgatha og ved Graven handlede Gud. Der døde det Guds Lam for vore Synder, idet han blev hengiven for Overtrædelserne — og der vakte Gud sin Søn op fra de døde, han, som umuligt kunde holdes af Dødens Veer, fordi han ikke havde gjort nogen Synd, og Døden derfor ingen Ret havde til ham.

Efter Guds Handling er der blevet et Evangelium til; thi Evangeliet er netop det, at der er betalt for Synden, og derfor er Døden overvundet, og Liv og Uforkrænkighed er kommen for Dagen ved Kristus. Naar dette Budskab om Guds Handling naar ind i Hjertet og modtages derinde, saa bliver der en Vandring med Jesus til.

Hvad er det saa blevet for dig, min Læser? Langfredag og Paaskedag kom; det, der skete paa dem, ligger saa fast som en Klippe. Men naaede Evangeliet dig? Kom det til dit Øre, og naaede det ind i dit Hjerte, saa du troede det? „Hjerte, da du Ordet troede, Livets Træ randt op af Rode,“ synger Salmisten. Skete det med dig?

Og blev det saa til en Vandring med Jesus?

Det er saa forskelligt, som Mennesker har det med Jesus.

Der er en store Skare Mennesker, som ikke sjældent mærker, at Jesus kommer vandrende; han kommer i det Ord, der prædikes, og gennem de Mennesker, der tror paa ham. Hvad gør de saa? Akkurat det samme, som Mennesker gør, naar de ser en komme gaaende, som de nødtigt vil træffe og maaske endnu nødigere vil følges med. Saa skynder de sig ind paa en anden Vej, og saaledes undgaar de ham, og lidt efter er han forbi, ude af Syne. Saaledes har mange det overfor Jesus; de bøjer af for Jesus, gemmer sig for ham, og lidt efter, naar de atter vover sig frem, ser de ham ikke mere. Thi der er en Ting, som et Menneske altid kan opnaa, nemlig det at blive fri for Jesus. Men hvad sætter man ikke til derved! Ja, det kan ikke siges, men engang vil man komme til at forstaa hele Rækkevidden af sit Tab: Jesus var der, men man gik udenom ham.

Men der er ogsaa Mennesker, som har givet sig i Følge med Jesus, og hos hvem der alligevel er noget forkert ved Sagen. Thi de følger ikke helt med ham. De er paa forkert Plads i Forholdet til ham.

Der er dem, der i mange forskellige Forhold er foran ham. Man kan være det med sin Vurdering af sig selv; man kan være det med sine Ønsker og Planer. Hvad vil saa ske med saadanne? Netop det samme som med en lille Purk, der ikke er sikker paa sine Ben, og som i Tillid til sig selv slipper sin Faders Haand og løber forud; det skal ikke vare længe, før han ligger der, fordi han ikke saa den Hindring, som laa foran ham. Saaledes vil det ogsaa gaa den, der er foran sin Herre; der vil komme et Fald, hvor man kan slaa sig, saa det smerter længe efter.

Der er andre, som er bagud. Uden at de selv egentlig ved, hvordan det gaar til, forøges Afstanden mellem dem og ham; de synes nok, at de kan se ham forude foran sig. Men de er alligevel saa langt fra ham, at de ikke kan høre ham tale tydeligt mere, og de faar ikke mere rigtig talt med ham. Det kan være det, som de gaar og slæber paa, som hindrer dem, enten det nu er Verdens Ting, eller det er deres Sorg og Smerte eller Livets Vanskeligheder. Og medens de gaar og ser ned i Jorden, bliver han lige med et borte for dem; da ser de op og forfærdes. Saa skal de til at skynde sig med at faa kastet, hvad de bar, og til at løbe for at faa indhentet ham, og der er dem, der ikke naaede det.

At vandre ret med Jesus er at gaa i hans Fodspor eller at være saadan ved hans Side, at man har hans Haand hos sig og kan høre hans Ord i sit Øre.

Gaa saaledes med Jesus; lad dog dit Liv være en Vandring med ham; der er nemlig ikke Hvile i andet.

Lad det være saaledes i alle Ting.

Lad det være saaledes, naar alting er lyst om dig. Der er Tider i vort Liv, hvor vi egentlig kun har en eneste Ting at gøre: at takke for al Guds Godhed imod os, i vort Hjerte og i vort Liv. Det kan være farlige Tider, fordi de kan drage os fra ham og ud i Verden. Men det kan ogsaa blive

frugtbare og velsignede Tider, fordi de kan knytte os nærmere til ham. Saaledes maa Apostlene jo have haft det i hans Jordelivs Dage, da de gik med ham og saa hans Herlighed og havde hans Fortrolighed.

Gør det samme, naar alting bliver mørkt, naar Synd og Død trykker. Vi faar Gang efter Gang vore gamle Synder og Byrder op igen og maa atter kæmpe med dem. De to Disciple gik og sørgede over Jesu Død. De hørte til Israel, og de forstod, at Israel trængte til Forløsning, og at det var noget, som ogsaa gjaldt dem selv. Saa havde de sat deres Haab til ham. De var ikke komne saa langt, som de gerne vilde, og som de haabede at komme. Nu var han borte, og dermed var deres Haab bristet. Saa sad de da altsaa atter i deres Synder; thi naar han ikke kunde forløse, hvem kunde saa. Han var død; de skulde dø; alting var mørkt. Da han var dem ganske nær, standsede de bedrøvede. Saaledes kan et Guds Barn standse bedrøvet. Vi havde troet at have fundet Hjælpen, og saa havde vi altsaa alligevel ikke fundet den. Saa havde vi altsaa Uret og har taget fejl, og saa er det dem, der ikke kan lide Jesus, men helst vil have ham af Vejen, der har faaet Ret; de var de klogeste, og saa er der altsaa ikke mere. Saaledes kan et Guds Barn standse bedrøvet. Man kan gaa hjemme eller sidde i Guds Hus og have det saaledes i sit Hjerte. Hvor er det saa godt, naar man er standset i Nærheden af Jesus, og han kan faa Lov til at sige ind i ens Hjerte: „Du Daare og senhjertede til at tro det, der staar i Guds Ord,“ saaledes som han gerne vil sige det. Man kan ydmyges dybt derved; men det er godt at ydmyges af ham.

Gaa med Jesus, naar du skal forstaa den hellige Skrift. Jo nærmere vi kommer Enden, des flere vil der blive, som vil lægge deres eget ind i Skriften, og des flere vildfarende Aander vil der opstaa, og de vil forføre, hvem de kan. Bliv hos Jesus; tag intet efter eget Tykke, men lad ham undervise dig. Han kan lægge sit Lys ind over den hele Skrift, og at det er ham, der oplyser, og at man i sin Tilsegnelse gaar med ham, kan kendes paa, at ligesom det var som den røde Traad i det, han talte med de to Disciple om, saaledes bliver det altid ved at være Hovedsagen for en, at Kristus skulde lide og indgaa til sin Herlighed. Den Forkyndelse, der har Jesus til Centrum, hans Kors og Død og Opstandelse, den Forkyndelse, der er en Paaskeprædiken, vil aldrig føre en vild. Thi i den er altid det store stort, og det bevarer for Vildfarelse.

Gaa med Jesus til Nadverbordet. Det er vort aandelige Livs Kraftforøgelse, som der faas. Man kan komme der baade træt og forknyt, fordi man synes ikke, at man kan kende ham mere. Men der er mange, som ved Nadveren har oplevet, at medens Brødet brydes, kender hans Venner ham igen. Thi den Nadvere er jo indstiftet til hans Ihukommelse.

Og gaa med ham, naar det bliver mod Aften, og Dagen hælder. Det gaar mod Aften for os alle og for den ganske Jord. Og for mange kommer det jo, som Aftenen kommer i Syden. I vort Land kommer Aftenen ganske langsomt. Men i Syden kommer den hurtigt, ikke glidende stiltfærdigt ind over Dagen, men hastigt overvældende. „Bliv hos os, Mester“ — den Bøn hørte han i Emmaus, og den vil han høre endnu.

Et lykkeligt Liv er det, og en salig Død bilver det, naar man kan sige, som Kleofas og den anden Discipel kunde det, at han mødte mig engang i mit Livs afgørende Stund, saa mit Hjerte kom til at brænde i mig; men ogsaa siden fik jeg Lov at vandre med ham mit Liv igennem.

Og derfor priser vi Gud og siger, som Apostelen sagde det, da Emmausvandrerne kom tilbage: „Herren er virkelig opstanden.“ Amen.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Falden. Til Audubon, Ia., kom atter Meddelelse, at en af de unge Danskere derfra var falden d. 9. Marts paa Europas Slagmark, nemlig Flyveren Løjtnant Wayne Jensen. Han var 23 Aar gammel, er Graduent fra Byens Højskole og var et Par Aar paa Simpson College indtil han i Sept. 1942 indtraadte i Hærens Flyvekorps. Hans Uddannelse som Flyver fik han i Santa Ana, Calif., Glendale, Ariz., og Pecos, Texas. Siden Midsommer har han været paa den italienske Front. Hans Forældre er Mr. og Mrs. Simon Laurits Jensen, Audubon, hvor Faderen har Ansættelse paa Posthuset, og hans Bedstefader er vor kendte Korr. fra Ebenezer Mgh., Chris Jensen.

Fra Exira, Ia., skrives, at Enke Oline Jensen fik Meddelelse, at hendes ældste Datters Søn, Ensign Harvey Petersen, 21 Aar, blev dræbt i en Flyveulykke i Florida d. 16. Marts. Den unge Mands Fader er Chris Petersen, som i sin Tid var Mejerist i Exira, derpaa i Dannebrog, Nebr. og nu i Alba, Nebr.

Blair, Nebr. Vor Menighed her mærker ogsaa Folks Omflytning i disse Tider, dog kommer der flere til end der gaar. Blandt nye Tilflyttere kan nævnes Ingvar Skobos fra Laurel, Nebr., Henry, Fritz og Mrs. A. W. Petersens fra Herman, Hans Bladts, Pastor Hagedorns Svigeforældre, fra Audubon, Co. Ia., og den nye Stationsagent C. M. Andersen og Familie. — Den ret sjældne Diamantbryllupsfest kunde Mr. og Mrs. C. B. Hansen fejre d. 27. Marts. De blev gift her i Blair og har opholdt sig her hele Tiden siden. Han er 88 og hun 79 Aar gammel. Fem af deres syv Børn bor ogsaa paa Egnen. — Mr. og Mrs. Lars Paulsen, Naboer til vor Kirke, fejrede deres Guldbrillup d. 23. Marts. — Langfredag Kl. 10:30—12 afholdt vor Kirke en Gudstjeneste i Byens Teater. Talerne var Dr. Carlsen, Dr. C. B. Larsen, Prof. Theo. Jensen og Pres. Morton. Der var baade Kor og Fællessang. Dette var et nyt Forsøg paa at naa Gadens Folk med Korsets Evangelium, og en god Forsamling kom. — Palmesøndag blev 8 unge konfirmeret af Pastor Harald Jørgensen. — Dana Studerterne, dermed ogsaa Lærerne, har

en kort Paaskeferie fra 30. Marts til 2. April. — To af vore ældste Danskere i Menigheden kunde i Paasketiden holde Fødselsdag, nemlig Mrs. Claus Hagedorn, der blev 97 Aar Langfredag og Mrs. Carl Lauritsen, der fyldte 89 Skærtorsdag. — Nogle af vore ældre Venner fra Sidney, Mont., har aflagt Besøg hos Slægt og Venner her (ogsaa Redaktørens), nemlig Mrs. Isaac Hansen og Mr. og Mrs. Jens Holl. Pastor Theo. Beck saa ogsaa indenfor en Dags Tid paa sin Vej fra S. D. til Brush. Vejret har været ualmindeligt smilende, saa vi tror de følte sig godt hjemme.

Undskyld — at Dixens Dagbog ikke fortsættes i disse Numre. Pastor M. G. Christensen er rimeligvis for optaget for Tiden. Under hans Besøg fornylig forvissede han os om at der dog er en Del endnu.

Brush, Colo. Paa Eben-Ezer Hjemmet afgik ved Døden Katherine Johnson d. 25. Marts efter forudgaaende Sygdom. Hun var Datter af den kendte Pionær i Gayville Egnen, S. D., Calle Johnson, og Søster til Mrs. I. M. Hansen i Farmington og afdøde Missionær til Japan, Miss Ella Johnson. Miss Katherine var født Juledag 1878 i Gayville og blev senere konfirmeret af Pastor P. M. Petersen, da vi havde Menighed der paa Egnen. Hun var Medlem af Trinitatis Lutherske Kirke. Hele sit Liv, til Forældrenes Død (Faderens i 1914 og Moderens i 1940), var hun hos dem. Deres Bortgang faldt tungt paa hendes anspændte Nervesystem, og hun kom saa til Eben-Ezer i 1941 for at søge Hvile. Hun gik nu ind til den store Hvile i Troen paa sin Frelser. Pastor Theo. Beck, der er Hjælpepræst paa Anstalten, rejste med hendes Lig til Gayville og deltog i Begravelsen fra den hjemlige Kirke, der tilhører et norsk Kirkesamfund. Foruden Mrs. Hansen er der endnu af denne Søskendeflok tilbage: Peter N. Johnson, Crosby, N. D.; Hans N. Johnson, Isabel, S. D.; Mrs. Christ Sørensen, Vermillion, S. D.; og Mrs. P. C. Hvistendahl, Mobridge, S. D.

Wisconsin Luther League Bibellejr er planlagt for 16.-22. Juli i Oregon, Wis., med Pastor Knud Jensen fra Evan, Minn., og Pastor B. A. Helland, Sekretær for Santalmisionens Bestyrelse, Minneapolis, som Talere, oplyser Kreds-ligaens Formand Pastor J. H. Thomsen.

Der er Spørgsmaal om hvorvidt Rejserestriktionen gælder Afholdelse af Bibellejre og Kredsmøder, hvor over 50 Personer samler sig. Formand Carlsen har jo kundgjort hvad Henstillingen gaar ud paa, og det er bedst hver Kredsformand søger Oplysning for sig indenfor sin Kreds. De fleste Kredse har vist allerede lagt Planer for Bibellejre i Sommer. Vi skal offentliggøre vor Liste snart, dog mangler vi endnu Oplysninger fra Nebraska, Pacific og N. D.-Montana Kredsene.

Golgatha Mgh., Chicago. To kendte Medlemmer, Ingemann Jacobsen og Mrs. Eline Vagtborg, blev ægteviiede fornylig i Brudens Datters Hjem ude i Los Altos, Calif. — Menighedens en Gang saa aktive Spejderkorps har maattet indstille sin Funktion indtil efter Krigen maaske, da man ingen kan faa til at tage Leder Herbert Dallecks Plads.

V-E Dag Gudstjenester er planlagt i mange af vore Kirker. Eftersom den europæiske Situation udvikler sig, kan det se ud som om denne Dag er nær forhaanden. Men Vaabenstilstand kommer næppe paa een Dag, da Modstanden sandsynligvis vil opløse sig i Smaagrupper og ingen ansvarlig Regering bliver tilbage at forhandle med. Den forrykte Hitler hverken kan eller vil man tage Hensyn til, udover hans Tilfangetagelse eller Død. Men en Ende faar ogsaa denne frygteligste af alle Krige en skøn Dag. Da burde ikke vild Sejrsrus gribe vort Folk, men ydmyg Tak til Gud

for hans naadige Hjælp under Krigen — og saa Risets Ophør.

Christian Nybo, vor kendte Ven i Chicago (og i Boston) var saa uheldig forrige Fredag at snuble over et Tæppe i det danske K.F.U.M. Værelse og i Faldet beskadigede Hof-ten saa han maatte indlægges paa Lutheran Deaconisse Hos-pitalet paa Leavitt St. Vi sender sympatetisk Hilsen og haaber at han trods den høje Alder atter kan færdes ude.

Denver, Colo. Mrs. Anna Grill er atter saa rask efter sin lange Sygdom at hun kan deltage i Gudstjenesterne til Glæde for hende selv og Vennerne. — Mrs. Joe James var saa uheldig at falde og faa Brud paa baade Arm og Ben fornylig, saa hun maatte paa Hospital en Tid. Det er an-den Gang i kort Tid. — Emmanuel Grill er kommen hjem fra Hospitalet. — Mr. og Mrs. Victor Lang, Mrs. Ingeborg Gramps og Datter blev optaget i Bethania Mgh. d. 18. Feb. — Mr. og Mrs. Richard Krogh er flyttet til Brush, hvor han har faaet Arbejde. Albert Rasmussen besøgte de-ude paa Anstalten og var til Tjeneste, som saa ofte før. Pa-stor Skrifer Nielsen og Hustru var ogsaa i Brush Ugen før 1. Marts, hvor han var Taler ved en Række Bibelmøder. Den 4. Marts optoges et Offer paa \$231 til Børnehjemsbygning-en i Oaks.

Hør — Søndag d. 8. April Kl. 9 taler Dr. O. A. Geiseman, River Forest, Ill. paa „Church of the Air“ Gudstjenesten over N.B.C. Samme Dag over Blue Network (Am. B.C.) Kl. 1:30 P.M. taler Dr. Franklin Clark Fry, den nye Formand for U. L. C. Samfundet.

Oaks, Okla. Children's Home Bldg. Fund. (Nov. 1, 1944 — Marts 15, 1945.) Fra Miss Mildred Jepsen, Cedar Falls, Ia., har vi modtaget Listen som følger over Bidragene til nævnte Sag i den Indsamling Kvindernes Missionsforbund foretager.

Cash on Hand, Nov. 1, 1944, \$585.82.

Gaver:

Bethany Ladies' Aid, Boston, Mass., \$19.50; Fremont Bluffs Ladies' Aid, Fremont Bluffs, Nebr., \$25.50; Donations, Luverne, N. D., \$21.35; Ladies' Aid, Luverne, N. D., \$10.00; Ladies' Aid, Cordova, Nebr., \$10.00; Dan. Ladies' Aid, Gethsemane Church, Racine, Wis., \$47.00; Willing Workers, Viborg, S. D., \$2.75; Pella Ladies' Aid, Omaha, Nebr., \$11.00; Dorcas Aid, Kennard, Nebr., \$6.15; Busy Bees, Milltown, Wis., \$50.00; Rockfield Ladies' Aid, Beresford, S. D., \$18.25; Immanuel Women's Guild, Minneapolis, Minn., \$12.25; Willing Workers, Luck, Wis., \$42.35; St. Paul's Ladies' Aid, Greenville, Mich., \$36.50; Illinois District Offering, \$46.50; United Workers, Shelby, Ia., \$12.60; Pacific District, \$50.00; Adriel Society, Neenah, Wis., \$14.80; Dan. Mis. Soc., Greenville, Mich., \$15.00; Lutheran Daughters, Blair, Nebr., \$14.50; English Ladies' Aid, Fremont, Nebr., \$34.00; Kingo Miss. Soc. in memory of Mrs. Skow, Milwaukee, Wis., \$5.00; Edmore, Ladies' Aid, Edmore, Mich., \$15.70; St. Paul's WMS, Greenville, Mich., \$61.75; St. Ansgar's Miss. Circle, El-lendale, Minn., \$7.75; Mrs. Sorensen, Ross, Canada, \$0.88; Mrs. John Jorgensen, Ross, Canada, \$0.88; Ladies' Aid, Laurel, Nebr., \$10.00; Bethesda Luth. Ladies' Aid, Verdiger, Nebr., \$11.00; Bethany Ladies' Aid, Ord, Nebr., \$19.50; Bethel WMS, Grenora, N. D., \$5.00; The Daughters, Our Sav. Church, Chicago, Ill., \$17.75; Rorbeck Ladies' Aid, Marne, Iowa, \$17.00; Pella Ladies' Aid, Del Rey, Calif., \$30.00; Trin. Ladies' Aid, Denmark, Wis., \$100.00; St. Stephen's Ladies' Aid, Camp Douglas, Wis., \$9.50; Ladies' Aid, Bixby, Minn., \$14.00; Ladies' Aid, Owatonna, Minn., \$3.00; Zion Ladies' Aid, Norma, N. D., \$20.00; Danish Ladies, Aid, Ferndale, Calif., \$12.00; St. Ansgar's Luth. Circle and Ladies' Aid, Kankakee, Ill., \$22.25; Dan. Ladies' Aid, Fremont, Nebr., \$10.00; Danish Ladies, Aid, Standard, Alberta, Canada, \$46.37; ELC Soc., Avoca, Iowa, \$18.50; Ebenezer Dan. Ladies' Aid, Chicago, \$25.00; First Dorcas Aid, Cedar Falls, Iowa,

\$100.00; Helping Hand Soc., Audubon, Iowa, \$96.35; Brorson Ladies, Aid, Sidney, Mont., \$10.25; Norma, N. D., Luth. Aid, \$20.00; Ladies' Aid, Jacksonville, Iowa, \$40.75; Ladies Aid, Fredericksburg, Nebr., \$26.50; Ebenezer Ladies' Aid, Audubon, Iowa, \$16.50; Daughters of Bethany, Kimballton, \$16.00; Bethel Ladies Aid, Abdal, Nebr., \$13.00; Danish Ladies' Aid, Ruskin, Nebr., \$28.00; Daughters of Bethany, Ruskin, Nebr., 22.00; Nazareth WMS, Beresford, S. D., \$23.00; Emmaus English Ladies' Aid, Racine, Wis., \$20.50; Emmaus Danish Ladies Aid, Racine, Wis., \$41.00; Daneville, Ladies' Aid, Westby, Mont., \$32.00; WMS Members of Ladies' Aid, Staplehurst, Nebr., \$12.00; Our Savior's Aid, Hartland, Wis., \$22.50; Trin. Luth. Aid, Waupaca, Wis., \$5.00; Friends of Trin., Wapaca Bethel Ladies' Aid, Ogdensburg, Wis., \$24.75; Dan. Ladies' Aid, War-rens, Wis., \$13.00; Beth. Ladies' Aid, Kimballton, Ia., \$13.50; Dan. Ladies' Aid, Minneapolis, Minn., \$33.00; Ladies' Aid, Scrant-ton, Ia., \$18.50; Emmaus Ladies' Aid, Eugene, Ore., \$14.00; Emmaus Luther League, Eugene, Ore., \$13.45; WMS, Wash-ington Island, Wis., \$19.00; Willing Workers, Fremont, Nebr., \$8.00; Dan. Ladies Aid, Blair, Nebr., \$12.50; Nazareth Ladies' Aid, Kenmare, N. D., \$30.69; Lutheran Guild, Flaxton, N. D., \$11.05; United Luth. Ladies' Aid, Flaxton, N. D., \$13.00; WMS, Ebenezer Church, Chicago, Ill., \$40.25; English Ladies' Aid, Hutchinson, Minn., \$109.45; Bethesda Ladies' Aid, Moorhead, Ia., \$14.00; Dorcas Club, Sidney, Mont., \$8.50; Golgotha Church, Ladies' Aid, Chicago, \$50.00; English Mission Soc., Our Savior's Church, Racine, Wis., \$35.00; Helene Rasmussen, Brookings, S. D., \$2.00; WMS, Golgotha Church, Chicago, Ill., \$50.20; WMS, Council Bluffs, Ia., \$1.00; St. Paul's Guild, Penn Yan, N. Y., \$25.75; Ladies' Aid, Penn Yan, N. Y., \$5.35; Martha Society, Pasadena, Calif., \$4.00; WMS, Cedar Falls, Iowa, \$53.00; WMS, Laurens, N. Y., \$7.00; Bethania Ladies' Aid, Viborg, S. D., \$1.00; Our Sav. Ladies' Aid, Audubon, Ia., \$25.00; Dorcas Ladies' Aid, Kansas City, \$12.00; Kingo Ladies' Aid, Milwaukee, Wis., \$15.00; Kingo Mis. Soc., Milwaukee, Wis., \$12.00; Beta Club, Elk Horn, Ia., \$11.00; Bethany Ladies' Aid, Council Bluffs, Ia., \$16.50; Ladies' Aid, Kenosha, Wis., \$23.50; Ladies' Aid, Kenosha, Wis., \$10.00.

Indkommen, \$2284.12. Ialt, \$2869.94.

Udgifter, \$2.28.

I Kassen d. 15. Marts, 1945, \$2867.66.

Venligst

Mildred E. Jepsen, Kasserer.

Kirkeligt Rundskue

Den nationale Klædningsindsamling. Den nationale Klædningsindsamling begynder den første April og vedvarer hele Maaneden.

Denne Indsamling's Øjemed er at skaffe Klædningsstykker til de nødlidende i krigshærgede Lande. Vi haaber paa stor Tilslutning til denne Indsamling og haaber at faa samlet saa meget, at det kan bringe virkelig Hjælp til de be-trængte. Saasnart Indsamlingen er afsluttet, vil der blive sørget for, at de Lande, som allerede er befriede fra Tysker-nes Aar, faar deres Part tilsendt hurtigst muligt.

Vi ved, at Nøden er forfærdelig i disse Lande, der har været udsat for Krigens Rædsler. Hvor Kampen har raset, lider Befolkningen under Mangel af saa at sige alle Eksis-tensmidler. De fleste Hjem er i Ruiner, og Tildeling af Fødevarer er utilstrækkelig. Naar saa dertil kommer, at Tyskerne har frataget dem med Magt alle de Klædnings-stykker, der kunde være den tyske Befolkning til Gavn — ja, saa forstaar vi, at Hjælp er haardt tiltrængt.

Den amerikanske Regering føler det som sin Pligt at hjælpe disse Ulykkelige, og den venter sig at Befolkningen vil være behjælpelig. Indsamlingens Maal er 150 Millioner Pund af Klæder, brugte, men i god Tilstand, samt varmt

Undertøj og Skotøj. Sengetøj er ogsaa stærkt tiltrængt. Alt hvad der ligger hen — gemt eller glemt — i Skabe eller Skuffer, tag det frem og se det efter. Selvom Tingene er lidt slidte eller stoppede, vil de være velkomne, naar de ankommer til deres Bestemmelsessted. Et varmt Tæppe kan redde en syg; et uldent Sjal eller Sweater kan bringe Varme til et frysende Barn; Herretøj kan sætte Familiefædre i Stand til at arbejde for Hjemmets Opretholdelse; og Kvinderne vil altid kunde finde Brug for Stumper af Stof og gammelt Linned til Smaabørn.

Vi Danske her ved, hvorledes Forholdene er for Tiden i vort Hjemland. Ogsaa Danmark lider meget af Mangel paa Klæder, og med det Formaal og mod den Dag vi kan sende Tøj hjem, har vi mange gode brugte og nye Ting rede her. Disse Ting, som America Denmark Relief har oplagret, og alt hvad der bliver udarbejdet og strikket paa vore forskellige Systuer, vil naturligvis ikke blive givet til den nationale Indsamling, men sendt direkte til Danmark naar Tiden er inde. Derimod hvad brugte Klæder, der bliver indsamlet i Løbet af April Maaned, skulde efter Aftale blive overgivet til national Indsamlingen, som vort Bidrag til dette humane Formaal. Naar Indsamlingen er afsluttet, kan vi kræve en vis Procent af de indsamlede Klæder som Danmarks Andel.

Om kort Tid begynder en intensiv Reklame for UNITED NATIONAL CLOTHING COLLECTION. Byer og Provinser har udarbejdet forskellige Systemer for at komme i Forbindelse med Giverne og indsamle Klæderne. Ved at lytte til Radioen og læse stedlige Aviser kan vi erfare, hvorledes vi bedst kan give vort Bidrag til Indsamlingen.

Bestyrelseskomiteen, America Denmark Relief, Inc.

Midland College, Fremont, Nebr., har kaldet Dr. W. P. Hieronymous til at være Leder for dens Kristelige Undervisnings Afdeling, efter at han havde resigneret som Direktør for Menighedsskoledepartementet i Am. Luth. Church. Dr. Hieronymous var førhen Vicepræsident for Augustana College, Sioux Falls, S. D., derpaa Bestyrer af Hebron Junior College, Hebron, Nebr.

St. Olaf College, Northfield, Minn., havde paa første Dag af andet Halvaar Indmeldelse af et Studenterantal paa 638 Kvinder og 77 Mænd. Af disse er 300 Freshmen. Skolen nød den Ære at blive valgt som eneste College i Nordvesten, hvoraf U. S. Office of War Information tager Billeder for oversøjs Brug. De vil blive anvendt i en feature Artikel i Magasinet „Victory“, der udkommer i 17 Sprog og sælges i alle Avisboder. Aarsagen for denne Udmærkelse var Skolens pæne Anlæg og dens norske Baggrund.

Af et Brev. Som Svar paa en Henvendelse til Polish Catholic Press, hvis Bulletins vi faar og som har Kontor i New York, angaaende Katolikernes kendte Forbud mod det almene Kirkefolks Læsning af Bibelen, da faar vi Oplysning, at der har aldrig været religiøs Forbud i Polen; man nyder fuldstændig religiøs Frihed ifølge et Dekret udstedt 1573, som er en Akt i Warsaw Grundloven af det Aar. Desuden henvises til Kong Borislav V's Edikt af 1265, der garanterer Frihed for Jøderne i Landet til at følge deres egen Tro. Derfor har der aldrig været Religionsfølgelse i Polen under dets eget Regimente. Tillige, det frie lutherske Danmark og det frie katolske Polen har altid været de bedste Venner. Derimod henvises til Situationen i det nuværende Rusland som yderst intolerant overfor al Religionsøvelse. En Bog, „Post-War Russia“ af J. Dallin, en russisk Socialist og udgivet af Yale Universitet, siger, at under Soviet Regeringen blev 160 orthodoxe katolske Biskopper henrettede, samt ca. 300,000 Menighedsmedlem-

mer, tilligemed et ukendt Tal af romersk katolske og protestantiske Kristne. Den yngre Slægt i Rusland kender ikke Bibelen, og alle Forsendelser til Landet returneres eller beslaglægges.

Med Hensyn til det katolske Lægfolks Læsning af Bibelen, da anføres, at vor Skribent ikke føler sig bemyndiget til at give os sit Synspunkt desangaaende, men citerer hvad der staar i Catholic Encyclopædia (udgivet af Gilmory Society, New York) om Bibellæsning af Lægfolk:

„I Kirkens (altsaa Rom. Kath.) har der aldrig været almindelig Forbud mod Lægfolks Læsning af Bibelen. Medens Kirken ikke mener at Bibellæsning er nødvendig for Frelse, har den altid bifaldet (approved) saadan Læsning under visse Betingelser. Som Følge finder vi, at alle Forhindringer Kirken har udstedt mod Bibelens Læsning var rettet imod Brugen af kætterske og forvendte (corrupt) Udgaver, eller Bibeludgaver uden retledende Noter og Autorisation, og ikke mod selve Bibelen.“ —Waclaw Bitner.

Det tager ikke megen Indsigt til at gennemskue dette kendte Argument, og se det katolske Hierarkis Magtvælde over Samvittighederne og Trosfriheden bagved. Vilde de pavelydige Dommere over Bibeludgaver og Oversættelser følge ærlige videnskabelige Grundsætninger for deres Afgørelser om et Værks Ægthed og ikke deres forudfattede kirkepolitiske Dogmavedtægter, saa var det ret og rigtigt at forbyde Bibellæsning under saadanne Forbehold. Men den redelige historiske Granskning har fastslaaet at baade Wycliff, Luther, Calvin, og efter dem de fleste anerkendte protestantiske Samfund, har fulgt de originale Bibelversioner i Sprog og Aand langt mere tro end den forholdsvis daarlige latinske Oversættelse „Vulgate“, som den pavelige Kirke autoriserede og benytter som Grundlag for de vrang Lærebegreber, saasom Helgendyrkelsen (særlig Marieforgudelsen), Skærsilden og Pavedømmets Særmagt.

Udfriet fra Gestapos Helvede. De Allierede, som overtog Köln, maatte begynde en Slags Nybyggerliv paa bar Bakke, som man siger. Der var hverken Vand eller Lys eller Varme eller Forbindelsesmidler. — Al Samfærdsel maatte ske med Apostlenes Heste over Murbrokker og Ruiner.

Men det allerførste, der blev gjort, var at aabne Gestapos Fængselsdøre og befri de indespærrede Stakler, som Tyskerne havde efterladt under Laas og Slaa. Da Bøddler og Fangevogtere løb deres Vej over Rhinbroerne, lod de simpelthen Fangerne sidde under Laas og Slaa uden Mad eller Drikke eller Tilsyn. I fem samfulde Dage sad Fangerne uden Mad og Drikke. De svageste af Fangerne laa bevidstløse paa Gulvet i bundløst Svineri. Syv laa døde. Levende og døde var sammen Dag og Nat.

Udtrykket i de stakkels Menneskers Ansigter, da Celledørene blev aabnet, var ubeskriveligt. De kunde og vilde ikke tro deres egne Øjne. De græd og de lo. De fleste kunde ikke mere gaa. Tyve blev taget til et Hospital. De blev bragt ud af Fængslet, hyllet i de graa, pjaltede og snavsede Fængselsdækkener. De var magre og usle at se til.

Enhver havde sin egen sørgelige Historie at fortælle. — En Franskmand var fængslet, fordi han havde givet Mad til en russisk Slavearbejder. En belgisk Kvinde paa 22 Aar havde nægtet at spionere for Gestapo. En Hollænder havde lyttet til engelsk Radioudsendelse. Hans Forbrydelse var, at han havde fortalt derom til Venner.

Der var mange Fængsler, fulde af den Slags „Forbrydere.“ Det hele var en systematisk Grusomhed fra Ende til anden. I en Fængselsgaard var en nylig tilkastet Grav for dem, der nylig var døde af Sult. Fangerne samledes i Bøn ved Graven, og en Belgier fandt to Stykker Træ, af hvilke han dannede et Kors, som han satte paa Graven.

Korrespondancer

TAK!!

Af Pastor C. C. Mengers, Northfield, Minn.

Min Sjæl lov Herren, og alt det, som i mig er, love hans hellige Navn. Min Sjæl! lov Herren, og glem ikke alle hans Velgerninger. Ps. 103:1-6.

Disse Ord forekommer i flere af de mange Hilsener vi fik paa vor Guldbryllups-Dag, den 1. Marts, 1945, og følgende Dage fra gamle og ny Venner i omkring 100 Breve. Det var overmaade mere end vi kunde forstaa eller bede Herren om; og det er i Erkendelse af denne uforskyldte Kærlighed af Herren og hans Folk mod os, at vi nu og altid ønsker af Hjertet at sige Tak!

Det er først naar vi faar vort aandelige Syn ret klaret, saa vi i nogen Maade kan se og erkende den uendelige Kærlighed Gud har til os, at vi ser noget af Omfanget af hans Velgerninger imod os og lærer derved mere at takke derfor.

Vi har ogsaa i disse Festdage set og erfaret, hvorledes han, der leder selv Kongers Hjerter som Vandbække, har ledet sin Strøm af Kærlighed gennem de mange betænk-somme Venners Hjerter til os, og glædet os med smukke Gratulations-Kort, hjertelige Breve og skønne Gaver — for alt dette ønsker vi at sige Eder i Oprigtighed Tak! som vi ogsaa siger Gud og Faderen Tak for alle Ting (og for Eder) i Jesu Navn; det er vor Bøn for Eder alle, at Herren vil velsigne Eder med al aandelig Velsignelse i det himmelske. Venner! kun faa af os vil mødes mere her paa Jord, men det skal være vor Bøn for Eder, og lad det ogsaa blive Eders Bøn for os, at vi ved Guds Naade og Barmhjer-tighed **alle som en** maa være med i Brudeskaren, naar Jesus kommer igen.

Skønt vi ikke ved **Dag eller Time**, omtalte han selv visse Tegn, som vi skulde give Agt paa, naar de sker, for at vi altid skulde vaage og bede og være rede. Enhver flittig Bibellæser kan ikke være blind for at disse Tegn er ved at opfyldes. Derfor Ordet: „Se! Jeg kommer snart, hold fast ved det du har, at ingen skal tage din Krone.“

Himlens Kongesøn kom herved til Jord, gik gennem Fornedrelse, Lidelse og Død for at han kunde frikøbe os fortabte Syndere, og forsone os med Gud og hellige os, og saaledes antage sig os til Brud. Naar saa hans Dag og Time kommer, holdes Kongesønnens Bryllup; saa tager han sin i Tro lovede Brud til Bryllupsfesten i Himlen.

Men **hvem skal være med** til det Bryllup, til den Tid? Det skal vi, der i Tro forventer ham som vor Brudgom, alle der døde i den Tro, og alle, der lever i Troen, naar han kommer igen i Herlighed, alle, der ved Tro, Haab og Kærlighed **er i Kristus**. (Se 2 Thess. 4:13-18.)

„**Dette sige vi Eder som Herrens Ord**“ (Vers 15)! Den Dag vil blive den største, saligste og herligste Sejrsdag, og den glædeligste Overraskelses Dag; da mødes vi, som er i **og med Kristus**, for aldrig mere at skilles. Naar jeg tænker paa disse Ting kan jeg ikke holde det ganske for mig selv uden i denne Forbindelse at minde Eder alle derom.

Mrs. Mengers og jeg havde tænkt os, at denne Fest skulde blive en „Reunion“ med vore Børnebørn (9 af dem) og et B. Barns Barn og os fire Fædre og Mødre, samt vore nærmeste Slægtninge — altsaa en privat Familie-Fest, men Kri-gen hindrede den Del af Programmet. Vi vilde saa som Familie gæste Herrens Bord og derefter have et Familie-maaltid sammen med Slægt og nærmeste Venner. Af den Grund havde vi forholdt os ganske tavse desangaaende her i Northfield og i Luck. Men en eller anden i Luck kendte

alligevel Dagen og før vi vidste af det, beredte de vort Livs største Overraskelse, med ret tidlig at indbyde os til at holde Guldbryllup i Luck. Begge Menigheder deroppe ønskede meget at gøre Festen for os og dem, der kom med os. Denne opofrende og kærlige Indbydelse fra Guds Folk og Vennerne i Luck kunde vi ikke sige Nej til, saa Svaret blev: vi kommer saa mange vi kan! Men dette hindrede os ikke i, at vi her i Northfield havde den omtalte Nadvertjeneste og Familiefest og at St. Peters Kvindeforening Søndag, den 4. Marts om Aftenen, holdt en skøn Fest for os. Vi fik tillige, som om det var bestilt, 8 Dages fint Solskins-vejr, der holdt sig lige til den 5. Marts.

Vi fik saa Kræfter — trods min Hustrus 77 og mine godt 81 Aar — til at rejse til Luck, og havde med os vor Datter Agatha, Dannebrog, Nebr., deres Datter Ellen, der er Cadet Nurse i Chicago, Ill., de var Borgermester og Mrs. L. P. Petersens Gæster; vor Søn, Ethan og Hustru var hos Pastor og Mrs. Leo Andersen, medens min Hustru og jeg var Gæster hos vore gamle Naboer, Mr. og Mrs. N. C. Nielsens; alle viste os den største Gæstfrihed og Omhu, for hvilket vi her ønsker at sige Eder alle hjertelig Tak!

Saa lidt fra Altergangen i St. Peters Kirke i Northfield.

Vor Herres Jesu Mindefest
Den Højtid er som glæder bedst,
Thi hvor han kommes ret i Hu
Lyslevende han er endnu!

Her er det bedste Sted, ved Jesu Alters Fod, at lægge ned vort Livs Sorger og Synder, Glæder og Taksigelser; dette var min Hensigt, og Herren kom os nær med sin syndsforladende Trøst, Fred og Velsignelse.

Det var en Nadvergang efter gammel Skik og Brug i et og alt. Et skønt Minde fra min elskelige Lærer, Pastor P. C. Trandberg, prydede Alteret. Da jeg i Chicago betjente Bethesda Menighed efter Trandberg hørte en from Pige, Miss Mathilde, til Menigheden; hun blev siden Pastor Heedes Hustru og lever nu i Eben-Ezer, Brush, Colo. Denne elskelige Præstekone er nu omkring 85 Aar gammel og, saa vidt jeg ved, den eneste der nu er tilbage af de 25 Guds Børn der var med til vort Bryllup i Chicago. Pastor J. P. Heede arvede Trandbergs store skønne Altersæt, en sjælden smuk Vinkande med et stort Guld kors og en Brødbeholder med Guld kors paa Laaget; efter Heede gik det i Arv til mig. Direkte fra Trandberg arvede jeg to solide og skønne Metal Alterlysestager. Dette med en smuk Kalk (Alter Bæger) brugte vi ved denne vor Nadvertjeneste. Altersæt-tet er af stor historisk Interesse, idet Trandberg selv har brugt det i sin Gerning paa Bornholm, Danmark. Efter gammel Skik, havde vi Skriftetale og vore skønne, gamle Nadversalmer; vi havde Tid til alt og Pastor Girtz holdt en rigtig skøn og alvorlig Skriftetale for os. Undskyld denne lille historiske Indskydelse her, men ogsaa dette har sin Betydning og forhøjede den sjældne Højtidelighed for mig. I Forbindelsen hermed vil Takken og Æren blive Herrens alene og af Hjertens Grund vil jeg slutte med Salmeverset:

Saa bryd da ud i Fryderaab
Du gamle Tro, du unge Haab,
Og Du som ej af Alder ved,
Du evig glade Kærlighed.

Saa kom Slutningsfesten, Kl. 8 Aften, i St. Peters Kirke som var meget smuk og festlig smykket for Anledningen. Denne Part af Festen saavel som den i Luck, er der allerede skrevet skønt om i vore Blade. Saa hjertelig Tak til Korrespondenterne og Redaktørerne, for deres Arbejde dermed, og til Menighederne og Vennerne for de skønne Glædesfester og den megen Venlighed og Kærlighed I alle har bevist os. Tak til Pastor Girtz for den Glæde vi nød og

saa ved Dit Komme, og for Din Tjeneste her og for alt Du har gjort for os.

Vi har med Glæde og Tak modtaget Hilsen fra Menigheden i Webster Groves, Mo., ved Pastor E. Erlander, og fra Kvindemøde i Vor Frelzers Mgh. i Chicago, Ill., ved Pastor Paul Nyholm. Fra Dr. N. C. Carlsen, Formand for vort Samfund, fik vi en overmaade skøn telegrafisk Hilsen, som vi vanskelig kan finde Ord til fuldelig at udtrykke vor Tak og Glæde for; saa blot hjertelig **Tak!**

Fra Minnesota Kredsen Præster modtog vi et Brev med en pæn Pengegave. Kære Brødre! modtag vor hjerteligste Tak for Gaven, og den Kærlighed den er et Udtryk for. Lad saa hvad jeg her har sagt og udtrykt om Præsternes Gavebrev ogsaa gælde Breve af samme Art fra følgende: First Luth. Church, Luck; St. Peters Mgh., North Luck; Bone Lake Kvindeforening; Daneville Mgh., Westby, Mont.; Emaus Mgh. og Kvindeforening, Coalridge, Mont.; og St. Peters Mgh. og Kvindeforening, Northfield, Minn.

Til alle, fra hvem vi har faaet private Breve og Gaver, har jeg sendt Takkekort, som vi haaber alle har modtaget og at ingen er glemt. Min Hensigt med dette Brev til Luth. Ugeblad er, at alle kan faa dette paa en Gang, da jeg ikke nu kan overkomme at skrive til den enkelte i Erkendelse af hvad enhver har gjort for at glæde os.

Men vi har haft en, om mulig, større Glæde. I kan nok forstaa at alt her er nævnt har været en sjælden Opmuntring for os; men Brevene var, saa mange paa en Gang, en særlig Trøst for os. Thi naar vi tænker paa de Tusinder af Medvandrere til Evigheden, vi har haft med at gøre i de mere end 50 Aar i Herrens Gerning, saa har det ofte bragt Mismod og Forsagthed, naar man tænkte paa hvor faa af dem vi fik Naade til at føre til Frelseren. Saa kommer denne større Glæde derved, at de fleste Breve bærer klart Vidnesbyrd om, at det rettelig uddelte Sandheds Ord, vi har delt med hverandre, har baaet rig Frugt og Velsignelse for mange; og jeg kan bevidne med Apostlen Johannes (3. Joh. 1:4): „Jeg har ingen større Glæde, end denne, at jeg hører mine Børn vandre i Sandheden.“

Vi husker, da de 70 Disciple kom tilbage fra deres Vandring og den Gerning, Jesus havde sendt dem til, saa fortalte de med Glæde om den Magt de havde øvet over onde Aander. Men Jesus sagde, vel ogsaa for at minde dem om, at Magten var hans: „Glæder Eder mere over at Eders Navne ere skrevne i Himlene.“ Vi gaar saa nu til Jesus og fortæller ham om vort lange Livsarbejde og Resultatet, som vi ser det, om vore Sorger og nu om vore Glæder; og saa taler han og siger ogsaa til os: „Glæder Eder mere over at Eders Navne ere skrevne i Himlene.“

Men siger maaske nogle: hvordan kan man vide det? Svar: Naar Jesus siger det til os og vi tror ham, saa har vi Vished derom. Det er altsaa den største Glæde vi kan have paa Jord, O salige Vished! — Har Du den min Ven, som læser dette? Skal vi mødes igen der?

Saa igen hjertelig Tak og en velsignet Paaskefest ønskes Eder alle — snart kommer den store Paaskemorgen, da Jesus kommer for at rejse sin Brud fra hendes Slummer for at tage hende til sit Himmelhjem. Jeg vil slutte med dette smukke Vers:

Jeg ved et Hjem, hvor Børneskaren
Fra alle Kanter samles skal,
Det er den lyse Himmelsal,
Til hvilken Kristus er opfaren;
Der samles de fra Øst og Vest,
Fra Nord og Syd til Bryllupsfest,
Og Glæden faar ej Ende.

Hilsen fra Pastor og Mrs. C. C. Mengers.

FRA SIDNEY, MONTANA

Vi har haft velsignede Gudstjenester her ved vor kære Samfunds Formand, Pastor N. C. Carlsen, de to Søndage 11. og 18. Marts, han var her. Han ledede ogsaa Kvindernes og de Unges Møder. Tak for det klare Vidnesbyrd om Synd og Naade. Pastor N. Damskov, der er bosiddende iblandt os, taler ogsaa Guds Ord for os nu og da. Siden Nytaar har vi som Regel været samlet en Gang hveranden Uge i forskellige private Hjem til fælles Bøn og Guds Ords Betragtning. Velsignelsen har Herren forundt os ogsaa derigenem. Hvor er det godt, at have sit Hjem iblandt den lille Flok, som Jesus kendes ved. Forventningsfuld ser vi fremad til vor kaldede Præsts Ankomst, Alfred Jensen fra Coulter, Ia. Han vil overtage Præstegerningen her i Begyndelsen af April. Maa Herren give ham Naade til at forherlige vor Herre Jesus for os.

Se, det Guds Lam som bærer Verdens Synd, lyder det til os særlig i denne Paasketid og maa vi i Troen tilegne os hans dyrekøbte Fortjeneste, saa vore Hjerter fyldes med hellig Tak og Tilbedelse.

Vejret har været ualmindeligt mildt denne Vinter. Den laveste Frostgrad var kun 25 under Zero. Og vi begynder at se efter det skønne Foraar, hvor den naturlige Sol frembringer Liv og Grøde. Maa ogsaa da Retfærdighedens Sol opgaa over den dødssyge Verden med Lægedom under sine Vinger, saa der bliver Fred og Forstaaelse blandt Nationerne.

K. H.

DET FØRSTE FOLKEMØDE I CHICAGO BLEV EN STOR SUKCES

Mandag er en daarlig Dag, havde mange sagt. Den Aften kan man ikke faa Folk ud.

Og Mandag den 19. Marts, den Dag det første Folkemøde i Chicago skulde holdes, blev en daarlig Dag — hvad Vejret angik. Om Aftenen øste og strømmede det. Men det syntes, at jo mere Regnen øste, des mere strømmede Folk til. Nitten Hundrede mødte op, og da et Par Timer senere de nitten Hundrede Mennesker drog hjem, var de alle som een enige om, at de havde haft en uforlignelig og uforglemmelig Aften. Til Trods for alle Hindringer fik man et Møde, som hvad Tilslutning og Lødighed angaar, man ikke har set Mage til i mange Aar.

De, som er interesserede i saadanne Møder, vil sent glemme, at Kongelig Kammersanger Lauritz Melchior, rundhaandet gav sit store Bidrag til at begynde dem. I sin varmhjertede Tale slog han flere Gange til Lyd for Værdien af saadanne Møder, og gennem hele Aftenen gav han sig helt og uforbeholdent til Folkemødernes Ide. Han inspirerede sine Garderkammerater, der med ham lod Vagtparaden trække op med Flagene til Fanemarchens Toner fra Fløjtespiller og Trommeslager. Han talte fra sit store varme Hjerte, og sang sig ind i vore Hjerter og Sind, saa vor Kærlighed til gamle Danmark varmedes og voksede. Han var i Virksomhed det meste af Aftenen men maatte alligevel ind og høre Dean Alfred Nielsens Tale om „Hvad Amerika betyder for mig“ (skønt vel enhver anden Kunstner, fra hvem saa meget blev krævet paa eet Program, vist vilde have brugt Lejligheden til at tage et lille Hvil bag Tæppet!) Og de, som saa hvad han gjorde i Pauserne bag Tæppet, vil vide, at vor berømte Landsmand, som to Dage efter sang i St. Paul for 12,500 Mennesker, villigt hjalp til med at flytte Pianoet, naar det skulde skubbes omkring!

Den kongelige Kammersanger fortjener en stor Tak for den glimrende Begyndelse Folkemøderne fik, takket være hans storartede Hjælp. Det var for hans Skyld, at de 250

skandinaviske Sangere kom. Vi var umaadelig glade for deres dejlige Sang, men intet kan dog sammenlignes med Melchior's uforlignelige Røst, naar han sang Solopartiet i „Den store hvide Flok“ paa Baggrund af 250 kraftige Mandsstemmer.

Lauritz Melchior og alle andre, der har hjulpet eller vil hjælpe i Fremtiden til at føre Ideen om Folkemøder ud i Livet, fortjener Tak.

P. N.

Fortalt og oplevet

EN TAK TIL ALLE, SOM VAR MED

Af Emil Nommesen,

Forstander for dansk Sømands Klub i Halifax, N. S.

„Danish Relief Fund“'s Sømands-Klub i Halifax, N. S.

Igen i Aar modtog vi nok Julepakker til de danske Søfarende, vi kom i Forbindelse med. Det har kostet Penge at købe. Det har kostet Tid og Besværighed at faa Tingene, der skulde i Pakkerne, købt, og det er forbundet med meget Arbejde at faa Tingene indpakket og arrangeret i de endelige Pakker og saa faa dem færdig til Forsendelse og sendt. Da det efterhaanden er blevet det ene Aar efter det andet, kræver det tilmed Kærlighed, sejg Udholdenhed og Selvopofrelse.

I Forstaaelse deraf maa det være mig tilladt at bringe de forskellige Afdelinger af Danish Relief Fund og Venner, som har bidraget, en hjertelig Tak. Vi, som kommer i Berøring med de Søfarende, ved, at de sætter Pris derpaa.

Blandt andre, modtog vi følgende Brev:

„Hjertelig Tak for de tre Pakker Julegaver til Skibet, som jeg har modtaget. Tusind Tak for den rørende Om-sorg for os. Det er mig en stor Glæde atter i Aar at kunne glæde min Besætning med Julegaver fra denne Side Atlanten. Netop det, at det er fra Landsmænd, gør, at Julen bliver ligesom mere Dansk og fører os nærmere til vort gamle, elskede Danmark og dem derhjemme, som vi alle længes saa meget efter. I Fjor naaede vi desværre ikke længere end til Cape Cod, men havde dog en hyggelig Jul — ikke mindst takket være Deres Julegaver, som alle blev meget begejstret for. Endnu en Gang rigtig mange Tak for Deres Betænk-somhed.“

Med venlig Hilsen,

Deres.....

Fører.

* * *

Nogle Skibe har modtaget Julegaver Aar efter Aar, saa det er blevet noget, man ser frem til og vilde savne, hvis de

ikke kom. Vi finder ogsaa danske Søfarende paa mange Skibe, som ikke er Danske. For disse er det ikke saa almindeligt at modtage en Julepakke, hvilket følgende Brev vidner om. Brevet er skrevet paa Søen Juledag, og han er eneste Dansker ombord. Han skriver blandt andet: „Jeg modtog en Pakke fra Kontoret, og jeg undrede mig over, hvem den kunde være fra, da jeg ikke kender nogen i Halifax, og der ingen er, som vilde sende mig en Pakke til Julen.“

Jeg aabnede den i Gaar — Juleaften — og jeg saa, at den var fra Danskere. Den var meget velkommen, og den satte mig i Julehumør. Jeg havde nok hørt om, at Søfolk i danske Baade fik Julegaver fra Danish Relief Fund. Men i flere Aar har jeg sejlet i andre Skibe, saa jeg blev meget forbyttet over at modtage Pakken. De maa have „caught up“ med mig paa en eller anden Maade, og jeg er glad for det. Pakken var fra E. Thomsen, 489 Welbury St., tror jeg det er. Adressen er meget utydelig, og der er inget Bynavn givet. . .“

Julepakkerne er blot en Maade paa hvilken Danish Relief Fund prøver at lade de Søfarende forstaa, at Danske i Canada tænker paa dem. Og det er godt, at der i Aar til Jul var tilstrækkeligt med Pakker.

Foruden mange andre særlige Forhold, som gør sig gældende for den Søfarende, er ogsaa hans Fritid derude paa Havet. Han kan ikke efter endt Arbejdsdag søge hjem og nyde Familielivet, gaa paa Besøg hos Venner eller paa anden Maade søge Adspredelse . . . De læser meget, og vil gerne have danske Bøger. Derfor har Danish Relief Fund forsøgt at tilvejebringe danske Bøger til Skibene. Det er ogsaa lykkedes, idet mange har afset gode Bøger til dette Formaal, og de fortjener dyb Paaskønnelse derfor, da det ofte kan være et Offer at afse sine Bøger, og det har været virkelig værdifulde Bøger. I nogle Tilfælde gaar Bøgerne helt tabt ved at komme med Skibene, i andre Tilfælde bliver de givet til Skibe i andre Havne. Men nogle kommer tilbage og bliver byttet. Der er Tilfælde, hvor 30-40 Bøger er blevet byttet, hvergang Skib kom i Havn, saa det tyder paa, at der bliver læst meget. Vi har endnu nogle Bøger, men der er altid Brug for flere gode danske Bøger. Har De nogle at afse, saa henvend dem til den lokale Afdeling af Danish Relief Fund, eller skriv til 1837 Dorchester St. W., Montreal 25, og faa Oplysning om, hvor Bøgerne skal fordeles eller sendes til.

Ikke mindst har de gode strikkede Ting, som flittige Hænder har frembragt for Danish Relief Fund, varmet og glædet mangan en Sømand. Og flere Søfolk har siddet i Stuen her og med Begejstring fortalt om Fester, Danish Relief Fund arrangerede for dem i andre Havne i Canada, og om den Venlighed, de havde mødt fra Landsmænd der. Søfolk er maaske mere hærdede end almindeligt til at tage Livet, som det falder, men det udelukker langt fra, at de

Ugens Godtkøb

FRONT LINE IN DENMARK by T. M. Terkelsen. "In the history of modern Denmark two days stand out: the 9th of April, 1940—the day of the German invasion, and the 29th of August, 1943—the date of the final blow which aimed at crushing Danish resistance." The three and a half years between these dates have brought Denmark to the attention of the world. In **FRONT LINE IN DENMARK**, the reader will find an interesting account of events that took place during that period. Price, 25c.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street Blair, Nebraska

er følsomme i Hjerter og Sind. Faa er vist mere taknemmelige end netop Sømanden, naar han mødes med Forstaaelse af sine Problemer og med Interesse for sine Kaar.

Som bekendt lejede Danish Relief Fund sidste Efteraar **et Hus i Halifax** og indrettede det, som Forholdene tillod, til et dansk Hjem, hvor de Søfarende ved, de er velkomne og frit kan færdes ud og ind. Lokalerne er ikke store nok til at arrangere lange festlig pyntede og veldækkede Borde. Saa Sagen maa gribes an efter Forholdene, uden derfor at hverken det ene eller andet fattes. Der har været op mod **fem hundrede Besøgende**, siden Hjemmet blev aabnet, og da nogle kommer igen og igen, maa vi tro, at de paaskønner Hjemmet. Det har truffet sig, der var saa mange paa en Gang, at Pladsen var meget kneben, men i Almindelighed har der været Plads nok. Her er ogsaa et Par Værelser, som udlejes. For Tiden er der fire Logerende, og fra Tid til anden overnatter en eller flere, saa der er godt og vel fuldt Hus.

Sømandens Færd paa Havene er endnu saa farlig som nogensinde. Lad os ikke glemme det. 273 danske Skibe er sat til, og 1384 danske Søfarende og Fiskere har mistet Livet ved Krigsforlis. Det er omtrent dobbelt saa mange som under forrige Verdenskrig. Enhver Opmuntring og hvert godt Minde vore Søfarende faar med paa Vejen er betimelig. Ved at støtte Danish Relief Fund kan vi alle, ihvertfald paa beskeden Maade, bidrage og medvirke dertil. Det passer, som en Frivillig skrev fra Australien: „Som Danske har vi Ret til at være stolte af det Arbejde, vore hæderværdige Søfolk udfører. Naar Opgørets Dag kommer, vil det, som de danske Søfolk har udrettet, veje tungt i Vægtskaalen. Vi skylder dem en Takkegæld, som ikke kan betales hverken med Medaljer eller store Ord.“

De, som er Spidsen for Danish Relief Fund, har ydet en opofrende Indsats, og de fortjener vor Paaskønnelse. Foruden Forsøg paa paa forskellig Maade at finde Udtryk for Taknemmeligheden for vor Søfarendes Gerning, saa sysler Danish Relief Fund ogsaa med andre Opgaver, som forhaabentlig løses, saa det bliver muligt at medvirke til at bringe Hjælp og Lindring til Danmark, naar Befrielsens Time indtræffer, og vore Kære derhjemme igen kan aande frit.

AMERIKANSKE KRIGSFANGER BLIVER IKKE GLEMT

(Skrevet 2. Jan.-1945)

Amerikanske Krigsfanger i Tyskland og Japan er ikke „glemte Mænd.“ Vor Regering betragter dem stadig som Part af vor Hær og Flaade og de Forenede Stater er lige saa interesseret i disse Krigsfangers Velbefindende som i de endnu kæmpende Soldaters.

I Henhold til Geneva Konventionen af Juli Maaned 1929 har neutralt Repræsentanter Ret til at besøge Fangelejre og yde Krigsfangerne Hjælp med Fornødenheder. Dette Arbejde udføres hovedsageligt af den svejtsiske Regering, det Internationale Røde Kors og Kristelig Forening for Unge Mænd Organisationens Krigsfangehjælpeforening. I November Maaned iaar var der 65.000 amerikanske Krigsfanger i Fjendens Lejre — 49.000 i Tyskland og 16.000 i Japan.

Naar en amerikansk Soldat bliver taget tilfange af Tyskerne, bliver han først taget til et Dulag (Durch Lager) eller Udspørgningscentrum. Umiddelbart efter hans Ankomst der faar han fra Røde Kors udleveret to Pakker, den ene en „Fangenskabs-Pakke“ og den anden en Fødevarer-

Pakke. I Fangenskabspakken er der saadanne Fornødenheder som varme Pajamas, Haandklæde, Sæbe, Kam og Børste, Sweater, Sokker, Handsker, Cigaretter og endog saa Vitamin-Piller. Fødevarerpakken, der vejer 11 Pund, har til Hensigt at udgøre et Tillæg til den sparsomme tyske Madration. En saadan Pakke af ekstra Fødevarer gives til hver Krigsfange hver fjortende Dag ligesaa længe han er interneret.

Henved 48.000 af disse Fødevarerpakker pakkes hver Dag her i Landet i fire store Centrer. Hæren bidrager Fødevarerne og Røde Kors tager sig af Indpakningen. Tyskerne har tilladt Røde Kors at have et 15-Ugers Reserveforraad af Fødevarer for Haanden, overalt hvor Amerikanere holdes som Fanger. Foruden disse Pakker modtager Mændene ogsaa Pakker med Medicin og Sy-Artikler, og Krigsfanger, som er indlagt paa Hospitaler, faar ekstra Pakker. Ved Juletid giver Røde Kors særlige Julepakker til Krigsfangerne. Saadanne Luksusgenstande som Cigaretter uddeles regelmæssigt til Trods for den nuværende Cigaretmangel her i Landet. Fangerne modtager 20 Pakker Cigaretter hveranden Maaned.

Efter at Krigsfangen har modtaget det første Forraad af Fornødenheder og har gennemgaaet den præliminære Udspørgen i denne „Dulag“, overføres han til en eller anden af de permanente Lejre i Henhold til hans Fag og Militærbranche, eller til et Hospital, dersom han er saaret. I Tyskland er der ialt 47 store Krigsfangelejre, 50 til 75 mindre Krigsfangelejre og adskillige Hundrede Arbejdslejre.

I disse Fangelejre maa alle menige Krigsfanger udføre Arbejde, hvorimod Officerer ikke behøver at arbejde. Tilfangetagne Officerer modtager af den tyske Regering en Pengesum der er lig Lønnen der betales en tysk Officer af lignende Rang, men denne Løn fratrækkes ikke Lønnen, som de Forenede Staters Hær betaler de tilfangetagne Amerikanere under deres Fangenskab og som de vil faa udbetalt naar de atter vender tilbage til Amerika. En menig Krigsfange faar ikke nogen Løn fra Fjendens Regering, men dersom han arbejder faar han 70 Pfennig eller ca. 28 Cents pr. Dag. Officerer uden Bestalling betales ca. syv og en halv Mark om Maaneden eller 3 Dollars og kan, dersom de vil, paatage sig Arbejde for Betaling. Alle Lønninger betales i Marketerimærker, men i de tyske Marketerier er der ikke andet at købe end Barberblade og tyndt Øl.

De Amerikanere, som holdes fangen i selve Japan eller i Japans umiddelbare Nærhed, har det meget bedre end de Amerikanere, som blev taget tilfange i Nærheden af den egentlige Krigszone, ifølge en Rapport udgivet fornyligt. I selve Japan er der 4.420 amerikanske Krigsfanger. Det største Antal, 9.000, er i Fangelejre paa de filippinske Øer (men Størstedelen er nu befriet. Red.)

Det Røde Kors har der fundet det vanskeligt at bringe Krigsfangerne Fødevarer og andre Fornødenheder. Rapporter fra undvegne Krigsfanger giver ikke noget gunstigt Billede af Japanernes Behandling af de tilfangetagne amerikanske Soldater. Vi har her i Landet hørt mange grusomme Beretninger herom. Men Røde Kors forsøger stadig paa at forbedre de amerikanske Krigsfangers Vilkaar. F.L.I.S.

Det er dog saaledes, at ingen kan tale til os med Myndighed, hvis vi ikke har mærket noget til Kærligheden; og at den, som elsker ubegrænset, faar en ubegrænset Myndighed.—Olfert Ricard.

Tænkt og skrevet

SÆDEMANDEN, SÆDEKORNET OG JORDBUNDEN

Af Pastor P. Rasmussen, Wayne, Alta.

Over Sexagesima Søndagens Tekst — Lukas 8:4-15

„En Sædemand gik ud at saa sin Sæd.“ Det var Jesus. „Jeg udgik fra Faderen og kom til Verden, jeg forlader Verden igen og gaar til Faderen.“ Han er den fuldkomne Sædemand. Vi kan tænke paa hans Vandringer omkring i hele Landet, paa Bjerge og i Dale, ved Floden og Genesareth Sø. Og altid dryppede der Velsignelser i hans Fodspor. Mage til Sædemand har der aldrig været før. Han er ikke alene Sædemanden, men han er ogsaa **Sædekornet**. „Sæden er Guds Ord“ hedder det hos Lukas. Men Johannes har disse dybe og indholdsrige Ord: „I Begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud og Ordet var Gud. Det var i Begyndelsen hos Gud. Alle Ting er bleven til ved det og uden det er ikke en Ting bleven til af det, som er. I det var Livet og Livet var Menneskenes Lys. Og Ordet blev Kød og boede iblandt os, og vi saa hans Herlighed, en Herlighed, som den enbaarne har den fra sin Fader, fuld af Naade og Sandhed.“ Et andet Sted hos Johannes siger Jesus: „Uden Hvedekornet falder i Jorden og dør, bliver det ene; men dersom det dør, bærer det megen Frugt.“

Nu kender vi alle sammen godt dette, at skal der overhovedet blive Vækst med Frugtbarhed og Grøde, saa maa Sæden og Muldjorden mødes paa en saadan Maade, at der indgaas en Livsforbindelse mellem de to. Sæden er Guds Ord, Jordbunden er Hjertet. Det, som Evangeliet i Dag minder os saa stærkt om, er de Hindringer, som Sædekornet møder og som foraarsager, at det ikke naar sin rette Bestemmelse. Der er ikke det mindste forkert hverken ved Sædemanden eller Kornet; Vanskelighederne ligger paa et helt andet Punkt. „Herrens Ord bliver evindeligt.“ Det er et evigt Ord, et Naadens Ord, et Frelsens Ord, men det er ogsaa et Dommens Ord. Enten bliver Ordet til Frelse eller til Fald.

Saa meget om Ordet, men saa med Hensyn til **Mulden** eller Hjertet.

Jesus peger paa fire Led i Lignelsen, eller fire Slags Hjertemulds. Først er der Tale om Uimodtagelighed. Og det kender vi vel nok til allesammen. Det er noget meget alvorligt. Morten Luther siger om dette Sted: „Det er det skrækkeligste Ord i den hele Bibel og dog tænker man saa lidt derover. Thi hvo betænker og tror, at ogsaa Djævelen altid gaar med til Kirke og se hvorledes Menneskene er saa uagtsomme og slet ikke beder medens de hører Guds Ord, og hvorledes deres Hjerter her er som en haard Vej, saa at Guds Ord ikke trænger ind i Hjertet.“

Men her kommer forresten en anden Tanke frem: hvorfor er disse Hjerter bleven saa haarde? Har Mennesket selv noget med dette at gøre, og har Mennesker i deres indbyrdes Forhold noget at gøre i den Henseende?

Lad os i denne Forbindelse minde os Ord som dette: „Forhærdet ej eders Hjerte, som ved Meriba, som den Gang ved Massa i Ørkenen, da eders Fædre fristede mig, og prøvede mig, skønt de havde set mit Værk.“ Der er stor Fare for at vi Mennesker i Dag skal blive haarde og kolde, saadan som Samfundsforholdene er. Og hvad med Hensyn til vore unge Mænd i Lejrene og paa Slagmarkerne? Naar Paulus i Efeserbrevet skriver saaledes: „I Fædre, opirrer ikke eders Børn, men opfostrer dem i Herrens Tugt og Formaning,“ saa betyder det noget i Retning af ikke at gøre dem haarde og trodsige. Barnesindet er ellers blødt og

modtageligt. Den Vej var bleven haard ved Menneskenes Færd. Jorden i sig selv var saa god som nogen; der er nemlig ikke Tale om Alfarvej, men om Stier, som Mennesket har traadt.

Som det første Led i Lignelsen er meget alvorligt, saaledes er det andet Led meget vemodigt. Alting saa saa lovende og kønt ud og saa visnede det dog. Som Landmænd paa Prærien har vi ofte set noget lignende. Sæden visnede. Det er saa trist at være Vidne til.

Jeg kan ikke lade være med i denne Forbindelse at tænke paa mange unge Mennesker. Vi har haft dem i Søndagsskolen, til Konfirmandforberedelse, og saavidt Menneskeøjne kan se, har al Ting været saa forhaabningsfuldt; der var de allerbedste Udsigter. Hvorfor visnede saa Sæden? Ja, Lukas giver Svaret: „fordi den ikke havde Væde.“ Vi kan vel sige det saadan: fordi den ikke var rodfæstet og derfor ikke fik tilbørlig Næring. Her staar vi ovenfor den Kendsgerning, at „visner gør det i denne Verden, som ikke plejes.“ Lad os i denne Forbindelse tænke paa Pauli Bøn i Efeserbrevet 3:14-19: „For denne Sags Skyld bøjer jeg mine Knæ for Faderen, fra hvem enhver Faderlighed i Himmel og paa Jord har sit Navn, at han vil give eder efter sin Herligheds Rigdom mægtigt at styrkes ved hans Aand i det indvortes Menneske; at Kristus maa bo ved Troen i eders Hjerter, for at I, rodfæstede og grundfæstede i Kærlighed, kunne sammen med alle de hellige formaa at begribe hvor stor Bredden og Længden og Dybden og Højden er, og at kende Kristi Kærlighed, som overgaar al Erkendelse, for at I kunne fyldes indtil hele Guds Fylde.“ Det er derfor, det er saa betydningsfuldt, at Børn og Unge kan vokse op i et troende Hjem i en levende Menighed, saa Hjertelivet kan værnes, kan næres ved Salmesang, Evangelium og Sakramenter, ikke mindst ved Nadverbordet.

Ved det tredje Led i Lignelsen er Udviklingen skreden meget længere frem og nærmer sig Høsten. Heller ikke her naaes Maalet. Der er jo i og for sig ikke noget i Vejen med Muldens Bonitet. Men hvad er saa Ulykken? De Mennesker har været **Ordets Hørere, men ikke dets Gørere**. De har ikke holdt Marken ren. Tornene voksede op med og kvalte Sæden. Jesus nævner selv hvad det er for Torne: Livets Belymninger, Rigdom og Nydelser. De Mennesker har ikke været paa Vagt. Vi skal siden hen se hvad det drejer sig om, naar vi komme til sidste Del af Lignelsen.

Men her vil en Tanke melde sig angående **Udvandrers-folket**. Der er egentlig god Bund i mange af dem og Grundkræfter, som, hvis de blev tagen i den store Herres Tjeneste, kunde blive til rig Velsignelse for dem selv og andre. Men alt det jordiske og Verdsligheden har i den Grad fanget dem ind, saa naar der er Tale om Evighedsfrugt, da glipper det for dem.

Men nu kommer vi saa til det fortrøstningsfulde. Noget bar dog Frugt, ja helt op til hundrede Fold. Thi noget faldt i god Jord. Og naar der nu er Tale om den gode Jord, om det smukke og gode Hjerte, da maa jeg minde om enkelte Ting. Først et Vers, der lyder saaledes:

„Muldjord i Bryst ser den Høje med Lyst,
der kan Solstraalen bo, der kan Himmelbyg gro,
han som hører maars Muldjorden sukker,
den med perle Taaren bedugger.“

Et smukt og godt Hjerte er et sukkende Hjerte. „Skab Du i mig et rent Hjerte og forny en stadig Aand inden i mig.“ Et smukt og godt Hjerte er et **redeligt** Hjerte. Jesus sagde om Natanael: „Se det er sandelig en Israelit, i hvem der ikke er Svig.“ Redelighed og Sandhed. Derfor sagde Jesus til Pilatus: Hver den som er af Sandhed, hører min Røst.“ Vi kan i denne Forbindelse tænke paa de to

Marier. Marie i Nasareth sagde til Englen: „Se, jeg er Herrens Tjenerinde; mig ske efter dit Ord.“ Og hun gemte alle disse Ord og overvejede dem i sit Hjerte. Marie i Betania satte sig ved Jesu Fødder og lyttede til hans Tale. Hun hørte Ordet, beholdt det og det bar den skønneste Frugt.

Ud fra den Tankegang er det, at en anden Maria sang:

O, sad jeg som Maria sad
med Troens Blik saa barneglad
op i min Frelser Øje;
sad saa ved Morgen og ved Kvæld
inddrak hans Ord med tørstig Sjæl,
jeg glemte al min Møje.

Saa spørger vi os selv ærligt og redeligt: Er vi blandt disse sidste?

Anm. Idet vi takker Pastor Rasmussen for den gode Prædiken, tillader vi os at bemærke, at Aarsagen til dens Indsendelse var vor Bemærkning til en Udlæggelse deri, som var anført af vor Korr. fra Dicksen, hvor Prædiken var holdt d. 11. Feb. (Se L. U. Nr. 11, S. 7). Det var denne, at Jesus ogsaa er Sædekornet, og er ikke i Overeensstemmelse med Herrens egen Forklaring hos Lukas 8, 12ff., som ogsaa citeres i ovenstaaende. Vi antydede tillige, at det var højst usandsynligt, at Djævelen kunde stjæle Jesus, thi Herrens Forklaring siger jo, at han stjal Sæden. Her er sikkert ment Evangeliet om Frelsen i Jesus, som det findes i Bibelen og den kristne Forkyndelse. Den anden Forklaring er for tvetydig.

—Red.

DET NYE LIV

I Mr. Dalbos Artikel i L. U. Nr. 11 „Alt er blevet nyt“, drages det klart frem, hvad Omvendelse betyder, nemlig et helt nyt Liv. Det er jo ogsaa Paulus og Luthers Udtalelser. Man faar en aandelig Fødsel, naar man i sand Tro paa Jesus som sin Frelser giver sig helt over til ham, og et helt nyt Liv begynder. Det kan altsaa ikke nytte at sige, man er frelst af Naade, hvis man ikke har modtaget det nye Liv.

Det er Skovgaard Petersen, der skriver i een af sine Bøger: „Kristus gør et Menneske ærligt, deri kan der ingen Tvivl være.“ Altsaa hvis man ikke har været helt ærlig i Pengesager og andre Ting, bliver man det, naar Jesus kommer ind i Hjertet; man kan ikke snyde i Handel eller til egne sig noget, der ikke med Rette tilkommer en; det vil Guds Aand ikke tillade, og man „giver Kejseren hvad Kejserens er og Gud hvad Guds er.“ Ja man kommer maaske ikke langt frem i Verden ved at være bundærlig, bliver vel ogsaa gjort Nar af, men man vinder tilsidst, ikke sandt?

Naa, de mindre Synder som vi ynder at kalde vore Fejl og Mangler, er nok lige saa store i Guds Øjne, og det synes, som om de er haardere at faa Bugt med. Der maa kæmpes hver Dag, og vi vinder ikke altid, desværre.

Mon Luther har Ret, nar han siger, at gamle Adam bliver dræbt? For hvis han een Gang er dræbt, kan han da ikke stikke Hovedet ud igen. Det vilde da være let at leve et helligt Liv; og det er jo det vi længes saa meget efter.

Det bedste Kendetegn paa Guds Børn, som Jesus vil vi skal vise Verden, er Kærlighed til Brødrene, altsaa **indbyrdes Kærlighed**. Og en sand Tro giver sig jo ogsaa Udsalg i Kærlighed paa mange andre Maader. Der kunde være meget at skrive om dette, men vi maa give andre Anledning til at skrive; vi ved der er mange, som kan gøre det bedre, og vi trænger til Hjælp og Opbyggelse fra andre.

Mr. Dalbo fremhæver Modsætningen mellem dansk Indre Mission og de moderne Evangelister. Ja, vi, som er Børn af Indre Mission, maa give ham Ret; vi ved det, fordi vi har set, at disse Mennesker beviste, at sand Kristendom er Liv; at man kan ikke tjene to Herrer. Dette Enten-Eller

trænger vi til at høre mere om i vore Kirker. Sommetider render det hele ud i eet, og Mennesker ved ikke, hvad de skal tro. Ja, de moderne Omvendelsesmetoder kan vi i den Lutherske Kirke ikke blive fortrolige med; men jeg tror nu ikke, vi skal kaste for meget med Sten efter dem; jeg ved, at trods alt, vindes der Sjæle for Kristus ogsaa paa deres Maader — for selv om kun een ud af ti bliver vunden, af dem der vover sig op til Fronten, saa har dette Arbejde dog ikke været forgæves. Vi maa huske paa, at der i vore egne Kirker sidder mange Mennesker, som mener, at de er frelste, fordi de er døbt og konfirmerede, medens Sandheden er den, at de er langt fra at eje Livet i Gud, og det er jo meget sørgeligt: Men hvorfor sker der ikke noget med disse Mennesker? Hvor er Skylden? Maa Herren dog ruske os op, saa vi maa se vort Ansvar. Ja lad os huske, at vi er frelst af Naade, men ogsaa frelst for at tjene!

M. K. J.

Fra Litteraturens Verden

„Gethsemane to Calvary“, af Dr. Olin Spencer Reigstad, Præst ved Bethlehem Lutheran Church i Minneapolis. Sidste Aar udsendte denne Forkynder sin første Fastebog, som vi anmeldte her i Bladet. Forlæggerne, Augsburg Publ. House, sendte os ogsaa et Eksempplar af hans Bog i Aar og den følger samme Spor som dens Forgænger. I Aar har han valgt den gamle Evangelierække som Tekster. Desuden er der 6 Fastebetragtninger for Midugegudstjenester. To Ting kan siges om Dr. Reigstads Forkyndelse: Han behandler sin Emne vel, han har klart Sigte. Frelsens Evangelium fremholdes positivt med naturlig Veltalenhed. Bogen er værd sin \$1.00.

„The Church of Denmark Today“ er Titelen paa en Artikel, som Pastor Ernest D. Nielsen, nu Lærer ved Præsteskolen paa Grand View Skolen i Des Moines, har skrevet, efter Opfordring, forstaar vi, for Tidsskriftet „Augustana Quarterly“, der udkommer i Rock Island. Denne Artikel er nu udkommen i Særtryk og falbydes det amerikanske Publicum, særlig den engelsklæsende Ungdom i vore danske Kirker, som en „objective, comprehensive . . . , fair treatment of all groups“ — altsaa indenfor Kirken i Danmark. Vor historiske Interesse førte os snart til Fordybelse i Skriftet, da en saadant Emne burde fremlægges kort og klart, men ogsaa sandfærdigt, for omtalte Læsere. Men stor blev vor Skuffelse ved at finde, at selv om det er sandt hvad han siger et Sted, „det er umuligt at tale om moderne Kirkeliv i Danmark uden Henvisning til Biskop Grundtvig“, saa behøver han ikke derfor at udelade Omtale af andre førende Mænd og Vækkelser derhjemme eller give Grundtvig og hans Parti Æren for det hele. Ganske rigtig faar Kierkegaard sin store Part af Æren eller Omtalen, men man føler, at det er mere af Hensyn til Galleriet (Kierkegaard-Interessen herovre) end af historisk Hensyn. Derimod nævnes slet ikke saadanne virkelige aandelige Kirkeledere som f. E. Vilhelm Beck og Olfert Ricard. Indre Mission faar en lille Side mod det Dussin mere eller mindre, som vies Grundtvig og hans Følge. Der nejes med Tal for det unægteligt store Omfang af Arbejde Indre Mission har i Gang. Dog gives Grundtvig Kredit for hele Højskolebevægelsen, folkelig Rejsning, m.m. Men Forfatteren har næppe ulejlighet sig med at slaa efter i „Kirkelig Haandbog“, af hvilken fem Udgaver foreligger fra 1921-39, og set hvor mange Skoler, Anstalter, Missionsforeninger og Arbejdsudvalg der fungerer indenfor Indre Mission i Forhold til den

grundtvigske Parti. Morsomt er det ogsaa at læse, at Prof. P. Madsen slaas i Klasse med Mynster og Martensen (for at undgaa hans Indre Missionske Standpunkt maaske), og Kaj Munk nævnes som Martyr, lige efter Omtalen af Grundtvigmonument-Kirken i København, som om der var en Forbindelse. Men Kaj kom fra Indre Mission. Artiklen er god nok, men Titelen er misvisende. Den skulde være: The Grundtvigian Element in the Church of Denmark Today.

P.C.J.

Fra Danmark

Dødsfald. Købmand K. E. O. M. Koch i København styrtede om paa Gaden og døde paa Vejen til Sygehuset. Han var 74. — Postmester P. T. Petersen, Frederikshavn (69). — H. C. Hansen, 27 Nørreport, Aarhus.

Identificeret. Et af fire Lig, der blev bragt til Lighuset i København, er blevet identificeret som Liget af Elektriker Ernst Christiansen, Ragnagade, København.

Fra Togulykken ved Hobro. Et forkullet Lig er blevet identificeret som Liget af Frøken Oda Korsgaard, 16 Ahlefeldtsgade, København.

Savnes. Den 43-aarige Fisker Hans Vang Johansen, 54 Gammel Kalkbrænderivej, København, (Fiskebaaden Juanita K 1534, der plejede at ligge ved Knippelsbro) har været savnet siden 8. Febr.

289 døde i Tyskland. Listen over danske Statsborgere, der er døde i Koncentrationslejre og Fængsler i Tyskland, er nu oppe paa 289 Navne.

De sidste Dødsfald, der er rapporteret fra Koncentrationslejrene i Tyskland, er: Grænsegendarm Øxfeld, Jensen fra Tønder, 50 Aar, død d. 27. December; Politibetjent Ove Hedal, 28 Aar, død 26. Januar; Politibetjent H. E. Hansen, København, død af Lungebetændelse 25. Januar; Kriminalbetjent P. Christiansen, Sønderborg, 36 Aar, død 23. Januar, efterlader sig Hustru og tre Børn.

Myrdede. Om Mordet paa Havnedirektør F. V. H. Laub oplyses, at han blev myrdet i sit Hjem, Henningsens Alle 19 i Gentofte. Tre-fire tyske Mordere brød ind i Villaen og skød ham ned. I Gothersgade dræbtes Skrådermester Poul Henry Nielsen, og hans Søn arresteredes. Arbejdsmand Toft fra Ny Carlsbergvej 86 er blevet dræbt udenfor sit Hjem. En Mand, Elob Knud Jensen, 40 Aar, blev dræbt i en Kafe paa Sallingvej. Betonarbejder Robert Th. Eriksen, Vigerslevvej 103, København, er blevet skudt ned og dræbt under Hipo-Razzia.

Lørdag den 3. Marts blev den 30-aarige Korrespondent Wilhelm August Petersen, 36 Rentemestervej, København, der var taget ind paa Hotel Royal i Aarhus skudt af en Cyklist udenfor Hotellet. Senere udviklede der sig en livlig Ildkamp omkring Domkirken og den 69-aarige Carl Nielsen blev saaret af en Kugle i Underlivet.

Aarhus Amtstidende melder, at den 65-aarige Agent Sofus Chr. Sølling Fynbo, 34 Heibergsgade, Aarhus, blev fundet skudt udenfor Nr. 136 Strandvejen. Samme Aften blev Former Askar Egon Weiling Christensen, 16 Nørrebrogade, Aarhus, skudt paa Gaden af fire unge Mænd. Afdøde var 28 Aar gl. Samme Aften blev en Bombe kastet ind gennem Tømrermester Simonsens Vindue i Nr. 7 Lundbyensgade Aarhus. Fru Simonsen blev alvorligt kvæstet og døde senere paa Hospitalet. (Nævnte Fynbo er vist Broder til

Prof. C. S. Fynbo, fhv. Lærer paa Dana College, nu i Tacoma, Wash. — Red.)

Skudt. Nattevagt Andreassen, 14 Istedgade, Kbhvn. blev fundet paa Hj. af Collingsgade og Østersøgade dræbt af 15 Skud.

Lørdag Morgen (17. Marts) blev den 50-aarige Agent Gudmund Hansen skudt og dræbt af to Mænd i Fredericiagade, København. Den 15. Marts blev den 45-aarige Malermester J. M. Larsen, Nr. 2, Drewsensvej, Silkeborg, skudt og dræbt af en Cyklist. Han havde været Genstand for et Attentat ved Juletid, men kom sig den Gang.

Tyskerne henretter 7 Københavnerne. Der meldes den 25. Marts, at Tyskerne har henrettet 7 Københavnerne. Det blev kundgjort over Radioen. Det hed, at de var dømt til Døden for Sabotagevirksomhed og for at have tilhørt „illegale Organisationer“ (men det er sandsynligvis Hævn for RAFs Ødelæggelse af Shell-Huset, antyder den svenske Radio.)

Tyskerne meddelte ikke Navnene paa de Henrettede men oplyste kun, at den ene var en tidligere dansk Politibetjent, og de andre Ofre omtales som en Købmand, Radiotekniker, Vulkaniserer, Kontormedhjælper og en Lærling.

Søfartens Tab. Almindelig Dansk Skipperforenings Aarsberetning viser efter de Oplysninger, man raader over i Danmark, at 204 danske Damp- og Motorskibe (421.642 Gross Reg. Tons) er gaaet tabt under Krigen indtil 1. Jan. 1945. Ialt 1250 danske Sømænd har mistet Livet, hvoraf 97 i 1944.

DANMARK I SKRIFT OG TALE

I den danske Klub i Washington, D.C., talte Legationsraad C. A. C. Brun Onsdag den 21. Marts i Stedet for Folketingsmand Robert Stærmose, hvis Ankomst var bleven forsinket. Legationsraaden fremhævede, hvorledes den danske Modstandsbevægelse hviler paa den Erkendelse, at Friheden er værd at kæmpe og dø for. „Kun,“ sagde han, „hvis Nationerne vil forstaa, at Frihed og Ret er Goder, som kun kan bevares, naar man er rede til at bringe Ofre derfor, kan der blive Tryghed i Verden.“

Folketingsmand, Højskoleforstander Robert Stærmose ankom i Mandags til New York og rejste samme Aften til Kanada for at begynde sin Foredragstur. Den 9. April skal han tale ved Danmarksrådet i Fourth Presbyterian Church i Chicago.

9. April i New York. Vi minder om Højtideligheden i First Presbyterian Church i New York Mandag den 9. April Kl. 8 Aften. Blandt Talerne er Minister Henrik Kauffmann og Professor Harald Ingholt fra Yale University. Alle er velkomne.

Formanden for „Dansk Ungdom“ i Storbritannien, **S. Beyer-Pedersen**, er ankommet til de Forenede Stater, hvor han som International Relations Officer skal repræsentere World Youth Council ved Verdensungdoms-Ugen fra 21. til 28. Marts. Vor Landsmand, der er Medlem af Det Danske Raads Informations Komite, talte i Onsdags den 21. Marts i Carnegie Hall i New York ved Ugens Aabning til ca. 3000 Repræsentanter for Amerikas Ungdom og tog til Washington i Torsdags for at hilse paa Mrs. Eleanor Roosevelt og tidligere Vicepræsident Wallace. Derefter skal han tiltræde en Foredragstur igennem Amerika, der vil slutte i Begyndelsen af Juli.

American Songs by Danish Immigrants — af Pastor Enok Mortensen, Tyler, Minn., i „Common Ground,“ Spring 1945. Dette Kvartalshefte koster 50c og faas hos Common Council for American Unity, 224 Fourth Ave., New York 31, N. Y.

Kaj Munk. Lutheran Publishing House, Blair, Nebr., har udgivet „By the Rivers of Babylon,“ 15 Sermons by Kaj Munk translated by John M. Jensen. Disse 15 er udvalgte af en Samling paa 26 Prædikener, der blev trykt paa Dansk og udgivet i Buenos Aires. Prisen er \$1.00.

„Med Ordets Sværd“ er en ny Samling af 28 Prædikener og saa trykt paa Dansk i Argentina. Den er paa 190 Sider i Papirsbind, koster 60 Cents, og faas ogsaa hos Lutheran Publ. Co. i Blair.

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	61637.28	8709.87	12833.88	10095.53	9699.73	3105.87	225.71	4862.35	952.43	11151.91
Milltown, Wis., in memory of Mrs. Christ Hansen*	33.00							33.00		
Milltown, Wis., in memory of Mrs. Christ Hansen**	17.00				17.00					
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. Albert Schjodt in memory of Rev. Hans Nielsen	2.00									2.00
Kevisville, Alberta, Can., the Ladies' Aid	13.50					6.75		6.75		
Dickson, Alberta, Can., R. Pedersen	4.50							4.50		
Dickson, Alberta, Can., the Mission Society	30.61					30.61				
Dickson, Alberta, Can., the Sunday School	15.53	10.07						5.46		
Denmark, Wis., Trinity Luth. Church	46.00			20.00	26.00					
Fremont Bluffs, Nebr., Trinity Luth. Church	150.00		150.00							
Sidney, Mont., Brorson Luth. Church	15.50		5.50			10.00				
Nebraska City, Mr. and Mrs. Severin B. Sorensen	20.00		20.00							
Ferndale, Calif., Mr. and Mrs. L. M. Miller	10.00					5.00				5.00
Neeah, Wis., Our Savior's Luth. Church	150.00		150.00							
Morgan, Minn., Bethany Lutheran Church	20.00		20.00							
Beresford, S.D., Mr. and Mrs. Soren Laustsen in memory of A. C. Debel, Blair, Nebr.	1.00		1.00							
Omaha, Nebr., Miss Dorothy Jensen in memory of Mrs. John Stougard, Scranton, Ia., and Mrs. Hans Andersen and daughter Dena of Pomona, Calif.	5.00	5.00								
Walnut Grove, Minn., an unnamed giver in memory of Agnes Folmer	20.00		10.00		10.00					
San Francisco, Calif., Estate of Jorgine Block	984.07	246.89			611.98		125.20			
Elk Horn, Ia., Mrs. Andrew Petersen	11.00			11.00						
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Geo. C. Andersen of Daneville Church	40.00			40.00						
Moorhead, Ia., Mildred Hansen in memory of her sister Arlene \$2.50, and her grandmother Mrs. Johanne Hansen \$2.50	5.00		2.50		2.50					
Albert Lea, Minn., Sena J. Nielsen in memory of Carrie E. Olsen, Milwaukee, Wis.	2.00							2.00		
Jacksonville, Ia., Bethlehem Luth. Church	125.00		125.00							
Brooklyn, N.Y., Salem Lutheran Church	65.00		50.00		15.00					
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. Soren Hoj of Our Saviors Church in memory of Andrew Nielsen	2.00				2.00					
Scranton, Ia., in memory of Mrs. John Stougard: Mrs. L. Lorentzen, Jesse and Martin Lorenzen and Mrs. Margaret Ganoe	5.00									5.00
Ames, Ia., Mr. and Mrs. Sam Jacobsen in memory of Mrs. John Stougard, Scranton, Ia.	2.00				2.00					
Brush, Colo., Mrs. J. Mickelson in memory of Mrs. John Stougard, Scranton, Ia.	5.00	5.00								
Albert Lea, Minn., Miss Hilda Romer	50.00		50.00							
Albert Lea, Minn., in memory of S/Sgt. Raymond K. Severtson***	4.50				4.50					
Total	63491.48	8976.83	13417.88	10166.53	10390.71	3158.23	350.91	4914.06	952.43	11163.91

* Milltown, Wis.: From Deaconess, graduate nurses and office personnel of the Lutheran Deaconess Hospital, Chicago, Ill. \$33.00.

** Milltown, Wis.: Mrs. James Johnson \$2, Mr. and Mrs. C. N. Nelson and Milo \$2, a large group of friends \$5.50, another large group of friends \$7.50.

*** Albert Lea, Minn.: Mrs. Harold Johnson, Mrs. Verna Rehdtans and Harlan, Mr. and Mrs. Delfred Kraske \$1.50, Mr. and Mrs. Wilfred Knutson \$1, Mr. and Mrs. Helmer Myre \$2. Total \$4.50.

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 24, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

JUBILEE FUND

Previously acknowledged	\$178,345.43
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Raymond J. Johnson, Dickie and Clifford in memory of Mrs. L. P. Nielsen, Cushing, Wis.	2.00
Denmark, Wis., Miss Ruth Johnson	.50
Sidney, Mont., Brorson Luth. Church	3.00
Nebraska City, Nebr., Mr. and Mrs. Severin B. Sorensen	10.00
Hampton, Ia., Helen Hansen	15.00
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. J. S. Johnson in memory of Rev. H. Nielsen, Blair, Nebr. \$5, in memory of Mrs. Karstensen, Racine, Wis. \$5	10.00
Oregon, Wis., Mrs. Marentine Hansen of St. John's Church	50.00
Elk Horn, Ia., Miss Edal Hansen	30.31
Total	\$178,466.24

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 24, 1945. H. J. Hansen, Treas.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME
AT OAKS, OKLAHOMA

Previously acknowledged	\$26,815.68
Luck, Wis., in memory of Andrew Olsen by Mr. and Mrs. A. L. Nielsen	1.00
Blair, Nebr., First Lutheran Church	117.81
Dickson, Alberta, Can., the Ladies' Society	22.50
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Church	140.50
Des Moines, Ia., Bethesda Luth. Sunday School	25.00
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Jacob Miller in memory of Patricia Petersen	5.00
Denmark, Wis., Trinity Luth. Church	124.41
Fremont Bluffs, Nebr., Trinity Luth. Church	66.59
Sidney, Mont., Brorson Luth. Church	19.50
Atlantic, Ia., St. Paul's Luth. Church	18.95

EXTRA SYNODICAL

Previously acknowledged	
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. O. F. Morton in memory of Andrew Nielsen, Chicago, Ill.	3.00
Dickson, Alberta, Can., the Sunday School	5.47
Des Moines, Ia., W.M.S. of Bethesda Luth. Church	15.00
Nebraska City, Nebr., Mr. and Mrs. Severin B. Sorensen	10.00
Ferndale, Calif., Mr. and Mrs. L. M. Miller	10.00
Neeah, Wis., in memory of Iner Jorgensen from Winchester friends	10.00
Grand Rapids, Mich., Mrs. Anna Nielsen for Anna Bogn Madsen	10.00
San Francisco, Calif., Estate of Jorgina Block	125.20
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Geo. C. Andersen	10.00
Westby, Mont., Soren Thompson \$1, Anna Thompson \$1	2.00
Kankakee, Ill., Mr. and Mrs. Marinus Nielsen in memory of their son, Pfc. Glenn Nielsen	15.00
Racine, Wis., W.M.S. of Emmaus Church	100.00
Froid, Mont., E. Wekander	100.00
Total	26453.91

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 24, 1945.

Nebraska City, Nebr., Mr. and Mrs. Severin B. Sorensen	20.00
Kenmare, N.D., an elderly lady	10.00
Willits, Calif., Lowell and Dale Ambrosini, \$1 each	2.00
Clifton, Ill., Zion Lutheran Church	27.66
Neeah, Wis., Our Savior's Luth. Church	57.15
Abdal, Nebr., Bethel Lutheran Church	21.20
Denmark, Wis., Calvary Luth. Church	72.11
Coalridge, Mont., in memory of Walter Olsen: Peter Andersen and Carl Dahlgard each 50c, Peter Tommerup \$2, P. Norgaard, P. C. Petersen, Louis Andersen, Hans Swartz each \$1	7.00
Racine, Wis., W.M.S. of Emmaus Luth. Church	25.00
Albert Lea, Minn., in memory of S/Sgt. Raymond K. Severtson: Robert Severtson, Jr., Ronald Severtson, Warren Severtson each \$1, Mr. and Mrs. Sam Olson \$2, Trinity Mission Circle No. 2 \$3, Dan and Joe Donovan and employees \$25	33.00
Total	\$27,632.06

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 24, 1945. H. J. Hansen, Treas.

AID FOR SEMINARY STUDENTS

Previously acknowledged	\$120.25
Eugene, Ore., Mr. and Mrs. A. P. Rosendall in memory of George M. Landrock, Jr., Sausalito, Calif., killed in action	3.00
Total	\$123.25

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 24, 1945. H. J. Hansen, Treas.

PENSION ENDOWMENT FUND AND

PENSION RESERVE FUND

San Francisco, Calif., Estate of Jorgine Block: \$305.99 for the Pension Endowment Fund and \$305.99 for the Pension Reserve Fund. Total	\$611.98
Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 24, 1945. H. J. Hansen, Treas.	

	Total	Santal	Sudan	Jewish	China	Luth. World	Gossner
Received Mission	Mission	Mission	Mission	Mission	Mission	Mission	Mission

Previously acknowledged	26038.24	3392.06	2665.74	895.09	2090.40	16974.95	20.00
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. O. F. Morton in memory of Andrew Nielsen, Chicago, Ill.	3.00					3.00	
Dickson, Alberta, Can., the Sunday School	5.47		5.47				
Des Moines, Ia., W.M.S. of Bethesda Luth. Church	15.00	15.00					
Nebraska City, Nebr., Mr. and Mrs. Severin B. Sorensen	10.00					10.00	
Ferndale, Calif., Mr. and Mrs. L. M. Miller	10.00		5.00		5.00		
Neeah, Wis., in memory of Iner Jorgensen from Winchester friends	10.00					10.00	
Grand Rapids, Mich., Mrs. Anna Nielsen for Anna Bogn Madsen	10.00				10.00		
San Francisco, Calif., Estate of Jorgina Block	125.20			125.20			
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Geo. C. Andersen	10.00					10.00	
Westby, Mont., Soren Thompson \$1, Anna Thompson \$1	2.00					2.00	
Kankakee, Ill., Mr. and Mrs. Marinus Nielsen in memory of their son, Pfc. Glenn Nielsen	15.00					15.00	
Racine, Wis., W.M.S. of Emmaus Church	100.00						
Froid, Mont., E. Wekander	100.00					100.00	
Total	26453.91	3432.06	2701.21	1070.29	2105.40	17124.95	20.00

H. J. Hansen, Treas.

THIS IS THE SYMBOL OF OUR *cooperation*

Cooperating with official agencies and boards of eighteen other Protestant churches through its membership in The Religious Film Association

Your Own Denominational Agency

is pioneering in the important new field of visual education.

This cooperation makes it possible to offer your church the best visual materials of all producers . . . through the *only* source which is vitally concerned in the welfare of your denomination.

Your part in this cooperative enterprise is simply that you order all visual materials for your church through this agency.

Write for further information to

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South 5th St.

Blair, Nebraska

Cathedral Bible Slides

These beautiful story sets may be purchased at 50c per slide. All slides are in natural color, 2x2 inches, in cardboard readymounts. Slides bound in protective glass binders are 10c extra per slide. Glass binders—you bind your own—are \$2.75 per hundred. Order by title.

"The Prodigal Son"—

11 color slides\$5.50

"The Good Samaritan"—

7 color slides\$3.50

*

**LOOK THROUGH YOUR R.F.A. CATALOG
AND PLACE AN ORDER FOR SEVERAL
FILMS TODAY!**

Communion and Membership Record Cards

COMMUNION RECORD CARD

Date Entered				Method			
1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	
1934	1935	1936	1937	1938	1939	1940	
1941	1942	1943	1944	1945	1946	1947	
1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954	
Date Re-entered				Method			

For quick reference these cards are desirable. On the reverse side the record of membership, birth, baptism, confirmation, etc., is entered, making it a family record card.

Per 100, net.....\$0.75
Per 500, net..... 3.50
Per 1000, net..... 6.50

THE CHURCH

THE CHURCH OF DENMARK TODAY, by Rev. Ernest D. Nielsen, Professor at the Grand View College and Seminary in Des Moines, is a reprint of an article on the subject, that he wrote for the "Augustana Quarterly." Although the treatise does not cover the present situation of the Danish church, it makes interesting reading in its survey of the past men and movements, especially the Grundtvigian, that lead up to the church of today. (Read the editor's review elsewhere in this issue.)
Price, 15 cents.

THE NATURE AND THE FUNCTION OF THE CHURCH, by J. P. Bang. Translated by Ernest D. Nielsen. This book is the translation of a series of lectures given by Dr. Bang at the University of Aarhus in 1934. They do something more than describe the Grundtvigian conception of the Church. They briefly and clearly set forth those views of the Church, The Word, and the Sacraments that underlie the congregational life and ways of the Danish Ev. Lutheran Church in America. "This very informing volume offers something fresh and stimulating to our American Protestant public."—Dr. J. O. Evjen.
Price, 35 cents each.

THE WAY OF SALVATION IN THE LUTHERAN CHURCH, by Dr. G. H. Gerberding. By a great Christian, a popular teacher, and a man who loved the Lutheran Church. Written in the language of the layman, instructive, devotional. This book is one of the greatest contributions to Lutheran literature.
Price, paper, 50 cents.

WHAT A CHURCH MEMBER SHOULD KNOW, by A. A. Zinck. This study unit deals with the chief teachings of the Lutheran Church and the way in which Christian life should manifest itself.
Price, 20 cents.

WHAT A CHURCH MEMBER SHOULD DO, by Amos John Traver. This text is intended to serve as a study unit for adult groups in Sunday School, special classes—either as a separate course or to supplement the use of "What a Church Member Should Know," or for personal reading and study.
Price, 20 cents.

**LUTHERAN PUBLISHING
HOUSE**

REFERENCE LIBRARY
NAT'L LUTH COUNCIL
JAN 7 1968

200 South Fifth Street
Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 11. APRIL, 1945

NR. 15

Et Kristenmenneskes Frihed

Af Jens Dalbo

Hvor megen Frihed kan den Gudfrygtige tillade sig uden at gaa over Stregen af det anstændige?

Se, det er endda et noksaa vidtrækkende Spørgsmaal, som nok fortjener lidt Undersøgelse.

Luthers Skrift med ovenstaaende Titel er vel i Virkeligheden ikke synderlig kendt af den lutherske Kristenhed. Og ganske vist var der paa hans Tid visse Synsvinkler at berøre som i vore Dage maaske ikke kan siges at holde særlig Interesse, fordi ganske naturligt Samfundsforholdene jo har undergaaet betydelige Forandringer siden 1520.

Naar her tales om et Kristenmenneskes Frihed, saa ledes Tanken navnlig ind paa Feltet om, hvor meget af det verdslige Omraades Virksomhed man kan tage mere eller mindre Del i. Moderne Dans, moderne Kortspil, moderne Socialunderholdning af mange Slags — ja, der gives jo Kirkefolk, som ikke viser fjerneste Betænkelse ved at tage aktiv Del i alt saadant. „Man maa vel da ha' Lov til at være Mennesker!“ — Naa, ja, være Mennesker. Men her var jo egentlig Tale om en nærmere Bestemmelse: **Kristenmennesker**.

Der findes ikke saa faa ordentlige, gode, ærlige Folk, som intet vil vide med Kirken at gøre, og som ved Lejlighed ta'r sig en god Slurk, ta'r sig en Svingom med Naboens Kone, taber en lille Sum nu og da ved Pokerspil, men alt sammen jo saadan i en god Mening, som Mennesker betragtet. Og selvfølgelig kan de hævde sig som gode Borgere endda, fordi disse smaa Svinkerier jo nu engang hører med til god, borgerlig Tone, og det, om man er Medlem af een eller anden Kirke eller ej, som Regel gør hverken fra eller til.

Men naar derimod et Kristenmenneske „ta'r sig en god Slurk,“ o.s.v., saa er det en helt anden Sag, netop fordi den Kristne maa ved sit Liv, sin Opførsel, sit Eksempel afgive Garantien for, hvad han udgiver sig for at være. Det er Forskellen, som ikke er ringe.

Landsdele, der ligger hinanden fjern, kan have afvigende Anskuelser over det i denne Sammenhæng tilladelige. Mellem vort Nord og Syd kan man saaledes observere en stundom forbavsende Differens i Kristenlivets Praksis. I Sydlandet kan en i sin Kirke æret og anset Baptist med Varme og Iver tage Del i Søndagsskolen, kan offentligt staa frem som Leder ved Bønnemøder, o.s.v., men tillige,

naar han paa Gaden rager i politisk Ordveksel — eller naar han i Barberstuen hører saftige Skrøner givet tilbedste, selv personlig tage en, al kristelig Anstand glemmende, saare ufin og grovkornet Andel i slibrige Sjusserier, uden dog at lide Afbræk i sin Menigheds Agtelse. — Dette Faktum støtter sig ikke paa Andenhaandstale, men paa egen Erfaring.

Hvad Luther i sit Skrift kommer ind paa, former sig i tvende Dele. Den første om Retfærdiggørelse ved **Troen**, den anden om de gode Gerninger, som jo netop under den Tids Pavevælde saa sørgeligt ofte tillagdes større Ære og Betydning end godt og gavnligt var. Men man griber næppe fejl ved at antage, at hvis Luther levede i Nutiden, vilde han have noget mere at sige om kristelig Frihed, fordi det var ham saa meget om at gøre at „forkynde alt Guds Raad,“ det vil sige at han stillede sig helt og ganske paa Almagts Side og fjøede sig villigt ind under Evangeliets Strengthed, selv om han derved maatte udsætte sig for betydelige Indskrænkninger.

„Thi med Luther, nej, med Luther var der aldrig Vrøvl,“ siger S. Kierkegaard.

Et ømt Punkt i vore Dage er den overhaandtagende Cigarettrykning. Og et Kristenmenneske gør vel i at holde sig fjern fra saadant, som vist ikke i nogen Henseende kan gavne, men kan sikkert volde Fortrød — navnlig da ved kvindelige Legemer, der ved deres finere stemte Nervesystem, deres højere fysiologiske Tone, maa under Nikotinens hidsende Indflydelse udsætte sig for overspændte, enerverende Tilstande i Sind og Sjæl med dystre Varsler om Sammenbrud, og som, skønt Kravet lover Lindring og Lise, blot gør alting saa meget værre med hver ny Røg.

Det er en uhyggelig, nedslaaende Tanke, at stadig flere kristne Kvinder ligger under for denne Fristelse. Tilmed aner de ikke, at Cigaretten undergraver den naturligt ædle Kvindelighed, giver dem svulne, „bleary“ Øjne og puffede Læber, med gradvis fremad skridende Ulyst til det, der kan virke ansporende, opløftende til det Gode, Sande, Skønne — slet ikke at tale om det allerhøjeste og bedste i Liv og Død, det nemlig, der angaar **det evige Liv**, der jo maa begyndende forberedes allerede i nærværende Tidsrum.

Et Kristenmenneskes Frihed strækker sig til frit at forsage det onde, frit at vælge det gode.

Anden Søndag efter Paaske

DEN GODE HYRDE

Prædiken af Kaj Munk

Efter Bogen „Ved Babylons Floder“ optrykt i Argentina og hvorfra Pastor John M. Jensen har oversat de 15 Prædikener paa Engelsk, som lige nu er udkommen paa vort Forlag i Blair. Se andet Steds her i Bladet. —Red.

Johannes fortæller: —

Jesus sagde: Jeg er den gode Hyrde; den gode Hyrde sætter sit Liv til for Faarene. Men Lejesvenden og den, som ikke er Hyrde, han, som Faarene ikke hører til, ser Ulven komme og forlader Faarene og flyr; og Ulven røver dem og adspredrer Faarene. Men Lejesvenden flyr, fordi han er Lejesvend og har ikke Omsorg for Faarene. Jeg er den gode Hyrde, og jeg kender mine og kendes af mine; ligesom Fæderen kender mig, kender jeg ogsaa Fæderen. Og jeg har andre Faar, som ikke er af denne Sti, dem bør det mig ogsaa at føre, og de skal høre min Røst, og der skal blive een Hjord, een Hyrde.

Der er intet Billede, der har været den kristne Kirke kære ned gennem Tiderne end dette af Frelseren som den gode Hyrde. Katakombernes første Kunstner har i sin Bombekælder, mens Forfølgelsen rasede over Jorden tegnet med skælvende Streger Hyrden, der værner sit Lam. De store Kunstnere i de følgende Aarhundreder har atter og atter ladet sig inspirere netop af denne Skikkelse. Og i vort danske Sprog i Dag er det jo saadan, at der næppe findes et Ord med mere poetisk Klang end Ordet Hyrde. Naa, nu er vi jo ogsaa et Landbrugsland. Alle Mænd, der har drevet det til noget i Danmark, er begyndt som Hyrdedrenge paa den jydsk Hede. Det er næsten en Cliche. Og det er nemt at forstaa, hvorfor Hyrdebilledet husvaler os saa inderligt. Fjernt fra Byen med dens Uro og Larm flyttes vi, ud til, hvor Aaen klukker mellem Engens Blomster, mens Hederens majestætiske Alvor løfter sig bag, Vinteren er veget, Foraaret er kommet til Lande, og der raver paa spæde Ben, dansende i Usikkerhedens Ynde, de nyfødte Lam, svingende med Halen, naar de finder frem til Livets Væld, skjult i Mors Uld, som er saa lun for smaa kolde Næser, der lige har stiftet Bekendtskab med denne Verdens kølige Vind. Se Hyrdedrengen med Hunden ved sine bare Fødder (dette skønne Fortrolighedsforhold mellem Menneske og Dyr!). Sol og Vind leger i hans gule Haar, Drømmene gaar i hans Drengpande, mens Fingrene snitter paa en Fløjte fra Pilebusken ved Aaens Sling.

Ak, denne bedaarende Idyl fra jeg havde nær sagt Paradisets Enge har ikke altfor meget at gøre med Vorherre Jesu Hyrdeskab. Det kan forøvrigt være, at ikke engang den lille Hjorddreng selv vil vedkende sig Beskrivelsen. Maaske er eller var (for nu er der snart hverken Heder eller Hjorddreng eller Faar mere her til Lands) Husbond haard og Madmor fedtet med Kosten, maaske var Ensomheden om Troldhøjene knugende — og Vejene var lange for de korte Ben, og Hugormen lurede i Lyngen paa de nøgne Fødder. Iskold var Morgenen, glohed den skyggeløse Middag, vidt omkring kunde Dyrene strejfe, Lavninger var der at forsvinde i, og Ræven var farlig for Lammene. Det er fortalt om saadan en Hyrdedreng, at han gik op paa en Høj og forbandede Gud.

Og naar Kristus har taget Hyrdenavnet paa sig, er det ikke for at sidde for en Maler med Smægtfarver paa Penselen. For ham er det at være Hyrde blodig Alvor. Paa ømme forskaarede Fødder er han paa Vandring over de skarpe Sten efter de Lam, der er styrtet ned eller har forvildet sig bort fra Flokken, maaske er blevet stikkende i Tjørnekrat. Hverken Dag eller Nat tør han unde sig Hvile. Og de Rovdyr, der lusker om hans Hjord, er ikke Smaaræve, blot farlige for Lammene, men Ulve, der blotter Tænder ad

ham selv. Hans Hvilested er ikke en Hedevej med Mos til Hynde, men det er Golgata Banke, Hovedpandestedet. Den Paaskeluftning, der vil lege med hans gule Løkker, støder paa en Tornekrans. Jeg er den gode Hyrde, siger han og forklarer det selv ved intet mindre, end at han sætter sit Liv til for Faarene.

Dette er den Hyrde, vi kalder for vor; saadan er det gaaet til, at vi hører ham til og ikke vil vide af nogen anden Røst end hans. Hans blodige Hænder og Fødder, hans skrammede Ryg, de røde Stænkens Mønster omkring hans svedige Pande, alt det har fortalt om hans Omsorg for os, om det Sind, der ikke kunde svigte, men hellere betalte, hvad Pris der end krævedes, end lod os i Ulvens Vold. Derfor er det, vi føler, at vi er ikke vore egne. „Mellem alle Verdens Røster, din er ene den, der trøster“ nu og i al Evighed.

Han er den gode Hyrde, det betyder ogsaa, at han er den store Hyrde. Det var denne Landsbyttørners Ambition at være Menneskehedens Arkitekt, at bygge den Kirke, der skulde være Alverdens evigt sikre Tilflugtsrum. Denne ydmyge Mand begyndte beskedent i Nazareth, men hans Planer var uden Grænse; end ikke det romerske Rige var ham nok til Livsrum. **Alle Dage, indtil Jordens Ende**, saadan lyder hans egen Opgivelse for Tid og Sted.

Ja, naar han i Dag siger disse Ord: „Jeg har andre Faar, som ikke er af denne Sti,“ saa lyder det vel af lige saa lidt, som det betyder meget. Blicher syslede med en Opfindelse af rullende Faarefolde. Den har Jesus egentlig gjort. Det var hans Tales Mesterskab at standse ved en ubetydelig Ting af Hverdagen, og se, med et var den verdensomspændende og evig. Han kunde bøje sig ned til den tilfældigste Sten paa Vejen og løfte den i sine Hænder, og se, saa var den de Visers Sten. Nu staar han her ved Genesarethsøen, og hans Blik glider hen over en Flok Faar i en snæver Stenindhegning, og saa løfter han Øjnene, og nu er han selv Hyrden, og Stengærderne viger og viger, nu omspænder Folden det jødiske Rige, nu hele det romerske, nu alle Jordens, men Hegnene standser ikke endnu, han er ikke blot Hyrde for Samtidens Slægter, ogsaa for de Millioner, der var, og for de Millioner, der kommer, Aartusinder frem, Aartusinder tilbage, alle.

Saa stort var hans Hjerte. Vi andre kan nøjes med at holde af Kone og Børn og et Par Mennesker mere. Med lige Varme rakte hans Kærlighed til hver eneste en i Menneskeheden. Han følte sig kaldet til Hyrde for os alle; for hver eneste gav han sit Liv.

Hvor er det dog et stort Ord, dette: Verdens Frelser! Buskmænd og Hottentotter, Sokrates og Alexander den Store og Christian den Tyvende til Danmark, Soldaterne, der nu kæmper i Grækenland, og den unge Mand, der staar ved Siden af mig paa Forperronen af Linie 15 og snakker med sin Kæreste og siger Kraftedeme til hvert andet Ord, de unge Flyvere paa deres Forfærdelsens Togter hen over Europa og de smaa Børn i Bomberummene under dem, hvem jeg vil tænke paa, hvem du saa er, saa er han din Hyrde, saa kalder hans Stemme paa dig, saa har han givet sit Liv for at frelse dig fra Ulvene.

Men blev det da til noget? fik han frelst nogen? er vi ikke alle i Ulvens Vold overalt i Dag lige saa uhjælpeligt som Aar 30 i Palæstina?

Han er den gode Hyrde, han staar foran sin Hjord endnu, han fører sin Kamp med Ulvene, som han har ført den i Aartusinder. De har dræbt ham eengang, og det var hans hellige Offer, den Sejr, der grundlagde den store Fold i Himlen hos Gud. Men her paa Jorden kæmper han videre i sin Menighed. Der er Faar af hans Folde, der gør Parti med Ulvene, og Forbandelsens Mærke træder frem og skin-

ner rødt fra deres Pander, og Fortabelsens Dyb aabner sig bag dem. Men der er ogsaa dem i hans Folde, der fyldes helt med hans Aand. Som Faarene slaar Kreds om de smaa Lam, naar Ræven nærmer sig, og stamper i Jorden og gør Front mod Angriberen, saadan slaar ogsaa de Kreds og gør Front og vil hellere lade sig rive ihjel end forære Røveren Adgang til Folden. De giver sig ikke i Underhandling med Ulven, de gør ham ingen Indrømmelser, de lader sig ikke narre af, om han viser Tænder og kalder det for et Smil.

Saadan ser vi Martyrerne i deres sidste Stund. Naar Nero brændte dem levende, naar Bolsjevikerne drev dem mod Muren, følte de, at den store Hyrde havde gaaet Vejen for dem først, at han kom til dem nu og atter gik den sammen med dem — frem over Slagtepladsen ind til Sejrfolden paa Paradisets Enge.

Derinde fanger vi et Glimt af dem, naar han en sjælden Gang imellem salver vore Øjne til at se saa højt. Derfra skinner det solhvidt over Evighedens rumløse Fold. Og de er samlet derinde, alle, den store hvide Flok, de første Dages forfulgte sammen med de sidste, Katoliker og Protestanter, Missionsfolk og Grundtvigianere, Mennesker, der har fundet Fred i hinandens Tanker, og Mennesker, der i misforstaaet Iver har mishandlet hinanden for Troens Skyld, Inkquisitionstidens Ofre sammen med deres Bøddler, lyksalige ved nu at have fundet frem til hinandens Tilgivelse og Samhu. Smaa lemlæstede Børn springer rundt med hele Lemmer, Soldater knæler i Tak for at have faaet deres Blodskyld tvættet af, den ædle Hedning, der først her har fundet Sandhedens dybeste Kildevæld, Synderinden, som Hyrden selv i yderste Øjeblik bjærgede ud af Fordærvsens Krat, Helte, og Smaafolk, Sportsmænd og Krøblinge, de er der alle, alle, og selv sidder Hyrden paa Golgata Banke, som nu er den blomstrende Lynghøj, han ser ud over alle sine paa Engene om Salighedsfloden, saa løfter han sin Fløjte og spiller den dejlige Vise: Een Hjord, een Hyrde.

KIRKENS ANSVAR OG FORPLIGTELSE

Af Hans Hansen, Grand Island, Nebr.

Efter at have læst Stykket fra Los Angeles i L. U. har jeg Lyst til at gøre nogle Bemærkninger desangaaende.

Det er let at kritisere, efter at noget er sket; da kan man lettere se Fejltrinene der blev gjort, end før det skete. At Kirken i sin nuværende Tilstand kunde formaa at forhindre Krigen er aldeles umulig. Saa maa Jesus Bøn om at Menneskene maa blive eet med ham, ligesom han er eet med Faderen, gaa i Opfyldelse; og det sker vel næppe før end vi faar „den nye Himmel og den nye Jord, paa hvilken Retfærdighed bor.“

Paulus skriver: „Hvorfor er der Strid og Splid iblandt eder? Er det ikke fordi I ere kødelige? — Aanden begærer imod Kødets og Kødets imod Aanden, og de er saaledes hinanden modsatte“ — og vi maa vel alle tilstaa med ham, „at det gode, som jeg vil, gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg.“ Elendige Mennesker ere vi, der ikke har Modstands Kraft mod det onde, eller Kraft til at gøre Guds gode og velbehagelige Villie. Vi søger at bevare Skinnet og skjule os under det.

„Dog saa vidt det staar til eder, da søger at holde Fred med alle Mennesker“ siger Apostelen videre. Men dette maa ikke være paa Bekostning af Sandheden. I Paasken mindedes vi hvorledes Jesus ikke vilde gaa paa Akkord med de hykleriske jødiske Ledere, og han blev korsfæstet. Johannes Døberen blev halshugget fordi han sagde Herodes Sandheden om hans Synd. Hvor mange Martyrer er det ikke gaaet ligesaa ned gennem Tiderne.

Har den kristne Kirke nogen Skyld i denne Verdenskrig,

saa er det snarere paa Grund af at den har slaaet af paa Sandheden og skikker sig lige med denne Verden, altsaa en falsk Fred. For den Sags Skyld kommer Guds Vredes Straf over Vantroens Børn. Men den rammer ogsaa Guds Børn, nu, som i den gamle Pagts Tid, da Gud lod Hedningerne føre Krig med sit Folk Israel.

Evangeliet bliver forkyndt til Menneskers Frelse og Salighed i vore Kirker, og det er godt. Men Mennesker agter det ringe og hvorfor?

Fordi man synes det er Barneleg — „Her er dog en dejlig Skov, her er ingen Røver i“ — og saa sover man videre.

En Dag vil de vaagne op og, ligesom de fem daarlige Jomfruer, opdage, at Glædens Olie var sluppet op og der var ingen ny Forsyning. De søgte den hvor de før fik den, men nu var det forsent. Døren var lukket til Bryllupsfesten imens.

Jeg tror der trænges haardt til Formaning for vore Kirkefolk, som skikker sig lige med Verdens Folk i Æden og Drikken; særlig at de ikke skammer sig ved at deltage i Drikkelag i de Buler som findes overalt nu, ligesaa i de elendige Kortspil. Vi har nok Love imod Drikkeriet, men de bliver ikke overholdt; selv Lovens Haandhævere deltager deri paa Steder. Lad mig give et Eksempel.

I en stor By skulde jeg overbringe en Hilsen til en Mand, der opholdt sig paa et Hotel. Jeg gik saa derhen en Søndageftermiddag. Det var før Prohibition og alle Hoteller havde deres Bars, ogsaa dette, med dækkede Vinduer til Skænkestuen. Jeg gik ind i Ventesalen og en Mand spurgte hvad jeg ønskede. Jeg nævnte Mandens Navn. Han bad mig vent lidt og kom saa tilbage, og — „vær saa god“ — førte mig ind i Spisesalen, hvor jeg fandt ham jeg søgte. Han stod ved Cashregisteren og i travl Virksomhed med at sælge Drikkevarer, og det baade til Gæsterne og Politimændene, som var der, disse sidste dog uden Betaling.

Her i den By, hvor jeg opholder mig, gaar det løs paa det skændigste, idet baade Kone og Børn følger Manden tilbords i Skænkestuerne og man „gambler“ saa det er en Lyst. Jeg kender en Politibetjent, hvis største Lyst er at spille Poker. Hvorledes kan han saa forbyde andre?

Vore Aviser meddeler at der er kun kort Tid til Valg af Byraad; men de nuværende Medlemmer har kun to Modkandidater, saa jeg ved hvad vi kan vente.

Palmesøndag er en stor Dag for mange af vore lutherske Kirker. Her blev 25 Voksne optaget i St. Pauls Menighed og 58 blev konfirmerede. Omtrent lige saa mange vil komme om kort Tid. Det kan vi kun glædes ved. Men jeg kan ikke undgaa at tænke paa Brorsons Salmevers: „Af døbte vrimler By og Land, men hvor er Troens Brand.“ Denne Menighed tæller nu over 2000 Medlemmer, og her er tre andre lutherske Kirker i Byen. Methodist, Baptist og Presbyterianske kirkerne har omtrent et lignende Antal, og saa er her endnu 15 andre mindre Kirker og religiøse Samfund. Hvor kunde alle disse saakaldte Kristne dog gøre et mægtigt Indgreb paa Valgdagen og faa ind i Bystyret Mænd, som vilde Guds Riges Fremme.

Her er det jeg lægger Skylden paa Kirken, at i Stedet for at tage Roret, hytter hver sit eget Skind og lader vantrø Mennesker og Katolikker om Styrelsen af Land og Rige til Satans Riges Fremme og Guds Riges Vanære.

Derfor siger jeg: Get out and vote, every one of you!

Vor gamle Ruskin Ven har ganske rigtig noget her, som bør siges, for det er sandt, saa sandt mange Steder. Kristne har et socialt Ansvar, som maa tages op, om Verdenssituationen skal forbedres. Der er ogsaa mange Opraab i saa Henseende, og har været antydet i flere Artikler her i Bladet. Hvad nytter den rene Lære og al Bøn og Bibelstudium, Kirkegang og Altergang, om ikke det omsættes i det enkelte og det borgerlige Liv? Det

var Livet Jesus lagde Vægten paa — Livet i Gud, som hader Synd og Elendighed og fremelsker det gode og skønne i Menne-sket og Verden. Jesus døde for vore Overtrædelsers Skyld, men opstod for vor Retfærdiggørelses Skyld — eller som Paulus siger det i Rom. 6 „for at ogsaa vi skulle vandre i et nyt Levned.
—Red.

HVILKET KORS BÆRER DU?

Af Sundar Singh

Jesus siger i Matthæus Evangeliet: „Vil nogen komme efter mig, han fornægte sig selv og tage sit Kors op og følge mig.“

Hvad enten vi synes om det eller ej, kan vi ikke undgaa Korset. Hvis vi ikke bærer Kristi Kors, maa vi bære Verdens Kors. Til en Begyndelse synes Kristi Kors at være tungt og Verdens Kors let. Men Erfaringen viser, at Verdens Kors i Virkeligheden er tungt. Hvis man tager det og bærer det, saa viser det sig, at denne Verdens Kors endnu i Dag er noget, en Slave dør paa, ligesom i den romerske Kejsertid. Men Kristus har forvandlet sit Kors til Herlighed. Før var Korset Tegn paa Forsmædelse og Død. Nu betegner det Sejr og Liv. De, der bærer Korset, ved af egen Erfaring, at Korset bærer dem og fører dem trygt til deres Maal. Men denne Verdens Kors drager os nedad og fører os til Undergang. Hvilket Kors har du taget? Stands og tænk efter.

KORSET OG KRONEN

Svend Alsingers Version af „De laante,“ et Digt, der vist stammer fra Norsk

De laante en Krybbe at lægge ham i,
da Frelseren kom herved,
de laante et Æsel paa Bjergets Sti,
da han til Jerusalem red.
Men Kronen han fik og Korset han bar,
hans eget var!

Han laante lidt Brød, da han lindrede Nød,
paa Ørkenens græsklædte Skrænt,
og to Smaafisk, som en Dreng ham bød,
Discipline havde sendt.
Men Kronen han fik, og Korset, han bar
hans eget var!

Men ser jeg hans blodige Tornekrans
og Korset paa Golgatha,
da føler jeg, det var slet ikke hans,
nej! mig er det kommet fra.
Thi Kronen, han fik, og Korset, han bar,
mit eget var.

Sven Alsinger.

I JESU FODSPOR

Thi dertil bleve I kaldede, efterdi ogsaa Kristus har lidt for eder, efterladende eder et Forbillede, for at I skulle følge i hans Fodspor, han, som ikke gjorde Synd, ikke heller blev der fundet Svig i hans Mund, han, som ikke skældte igen, da han blev ud-skældt, ikke truede, da han led, men overgav det til ham, som dømmer retfærdigt, han, som selv bar vore Synder paa sit Legeme op paa Træet, for at vi, afdøde fra vore Synder, skulle leve for Retfærdigheden, han, ved hvis Saar I ere blevne lægte.
Af Dagens Epistel 1. Pet. 2:21-24.

Hvor er det godt, naar Guds Ord, nu som her, giver os klar Besked om, hvad det er, vi er kaldte til, hvad Gud alt-

saa venter af os i Dag, — og hvor er det godt, naar Guds Ord saa tillige kan pege for os paa, hvorledes Jesus har banet Vejen for os, givende os et Eksempel, at vi skal efterfølge hans Fodspor.

Vi mindes jo atter om vor Frelseres tavse, liden-de Kærlighed. Se, hvor taalmodig og stille han stod under de falske Anklager, hvor han taalte Skænd og Spot, og tilsidst bar vore Synder paa sit Legeme op paa Træet. — Ja, giv dig Tid, kære unge Ven, at fæste dit Øje med stille Betragtning paa denne hellige Skikkelse, at din Sjæl ret kan suge dette Billede til sig og dit Hjerte deraf hente Kraft til at følge Jesus efter.

Thi dersom du har fundet den Lykke og Naade, at du tør tro, at han bar ogsaa dine Synder op paa Træet, saa har du jo ogsaa en hellig Pligt til at „følge i hans Fodspor“ efter hans Eksempel. Og det forklarer Peter nærmere saaledes, at vi „afdøde fra vore Synder skulle leve for Retfærdighe-den.“ Ligesom Jesus er død for Syndere, saaledes skulle vi betragte os selv som døde fra Synden. Den har ikke mere noget Krav paa os, og vi maa ikke have noget med den at gøre, heller ikke i Dag, og ikke engang med den kæreste Synd. Thi „ved hans Saar ere vi lægte.“

„Thi Kilden, der glæder mit Hjerte,
af dine Vunder udrandt,
og hvad der voldte dig Smerte,
deri jeg Lægedom fandt.“

A. F.

HVOR JESUS DRAGER FORBI

Himlens Hærskarer, et frydefuldt Bud
For ængstende Hjerter frembær:
„Fred over Jord! Og Ære ske Gud!
I Dag Eders Frelser er her!“

Kor: Just nu drager Jesus forbi,
Just nu drager Jesus forbi —
Skønt ond er din Vej,
Han søger jo dig!
Just nu drager Jesus forbi!

Hans Rygte som Synderes Ven blev spurgt,
Ej nogen blev bortvist — o nej.
De døde fik Liv, de syge blev lægt,
Hvor Jesus drog frem paa sin Vej.“

Sakæus og ønskede Jesus at se,
Var rig, — fandt ej Glæde deri.
Foran Folket han løb, krøb op i et Træ,
Thi Jesus drog just der forbi.

Ved Dammen „Bethesda“ den Værkbrudne laa,
Vilde gerne af Sygdom bli' fri.
Saa lød det en Dag: „Staa op og gaa!“
Det var Jesus, som drog der forbi.

Samarias Datter ved Sikars Stad
Drog levende Vand der en Dag.
Saa sprang hun afsted, fortalte saa glad,
At Jesus drog just der forbi.

En blind sad og tigged' ved Jerikos Vej,
Trods Trusler, han stemte dog i:
Du Davids Søn, stands og hjælp nu mig!“
Det var Jesus, som drog der forbi.

Indsendt af Andrew Larsen, Flaxton, N. D.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornylse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornylse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Den Nationale Indsamling af Tøjvarer for nødstedte Lande er paa denne Maaned. Maalet er 150,000,000 Pund af brugbare Klædningsstykker, saasom Dragter, Sko, Dækener og Sengetøj. Alle kirkelige og folkelige Foreninger er sammensluttet i dette Foretagende, og Tøjet fordeles til de forskellige Lande efter Trang og Anledning. Den kendte Skibsbygger Henry J. Kaiser, er Formand for den nationale Indsamlingskomite efter Præsident Roosevelts Opfordring. Expresident Hoover og Exsekretær Jos. Daniels er ogsaa Medlemmer, samt ledende Mænd og Kvinder i Kirkesamfundene og andre landsvide Organisationer. Lokale Komiteer er sat op i alle Kommuniteter med Indsamlingsdepoter, hvor Tøjet pakkes og sendes videre. Dan A. West er Leder af Arbejdet og opfordrer alle og enhver at deltage efter Evne og Lejlighed i de lokale Indsamlinger. Præster opfordres til at omtale Sagen ved deres Gudstjenester og tage ledende Del i Arbejdet.

Som omtalt i sidste Nummer af Am.-Denmark Reliefs Formand, Hr. Hersholt, samvirker ogsaa denne danskin-teressererede Hovedorganisation i Aar med de øvrige, og Danmark faar sin Part af Udbyttet.

Regler for Konventioner og Møder i Aar er under Drøftelse iblandt os, særlig med Hensyn til Bibellejre og lignende. En Henvendelse til os fra en af vore Kredsledere for-aarsagede at vi blev opmærksom paa Sagen. Formand Carlsen har allerede forklaret Grunden for Samfunds-aars-mødets Aflysning; men saa er der jo Kreds-møderne o.s.v., som de enkelte vedrørende maa indhente sig Oplysning om. I et Blad (Sidney Herald, Montana) saa vi følgende Svar fra højere Autoriteter desangaaende, og vi optager det som det staar:

The policy of the War Committee on conventions on church meetings and religious gatherings is explained in a letter from the committee to the Federal Council of Churches of Christ in America, the Office of Defense Transportation announced. No permit is required for the holding of any meeting for religious worship or for ecclesiastical ceremony, the committee stated. No

permit is required for any conference or meeting attended by not more than 50 persons from beyond the local community zone, or, in the case of rural communities, from beyond the normal trading area of the locality in which the meeting is held. The committee said application must be made for permission to hold other types of church meetings.

Meetings of Auxiliary groups such as women's organizations, youth groups and missionary societies held concurrently with a church legislative conference require separate applications for a permit. Meetings of denominations that have no central governing body are not eligible for permits as church legislative meetings. Permits are required for meetings of missionary societies, organizations of laymen, and for ministers' conferences, youth group meetings and various other church auxiliary bodies. The policy of the committee is to deny such permits.

Church camps and summer assemblies following the normal vacation pattern do not require a permit. But any convention or meeting held at a camp or summer assembly ground does require a permit.

Pastor Paul Nyholms „leave of absence“ fra sin Post som teologisk Lærer ved vort Seminar i Blair udløber d. 1. Sept. Han agter derfor at fratræde sin Gerning som Præst ved Vor Frelses Kirke i Chicago. Da det ikke ser ud til, at Menighedens forh. Præst, Pastor Paul G. Rasmussen, bliver færdig med Feltpræsttjenesten ved den Tid, har Menighedsbestyrelsen henstillet til Menigheden om at kalde fast Præst.

Pastor Silas Larsen, blev Søndag d. 25. Marts indsat i sit nye Kald i Cushing, Wis., af Kredsformand J. M. Girtz fra Albert Lea. Pastor Larsen har førhen betjent Scranton-Coon Rapids Kaldet i Iowa.

Pastor H. P. Andersen, Wolbach, Nebr. oplyser, at efter 15. April bliver hans Adresse Rte. 1, Brush, Colo., hvor han og Hustru har købt deres eget lille Hjem. Han vil benytte en Del af sin Tid paa Eben-Ezer Anstalten som Bogfører. Undtagen nogle faa Aar i U. L. C. Samfundets Tjeneste, har Pastor Andersen tjent Kald i vort Samfund siden hans Ordination i 1917, — en Tid ogsaa i Brush. Han har gerne et klart Vidnesbyrd i sin Forkyndelse, og vi haaber han fremdeles kan faa Lov til at tjene dermed efter Tid og Lejlighed.

Harlan, Iowa. Pastor Kaldahl var en Tur i Nord Iowa sidste Maaned, hvor han deltog i Missionsmøder i Ringsted og et Bestyrelsesmøde i Spencer for Okoboji Foreningen, for hvilken han er Formand. Ligesaa deltog han i et State Lutheran Welfare Møde i Des Moines straks efter. — Man venter at faa Kirken nymalet indvendig næste Maaned. — En af Menighedens Kvinder, Mrs. Hattie Lauritsen, afgik pludselig ved Døden for en Tid siden. — Pastor Stanley Larsen, Des Moines, bliver Gæsttaler ved Missionsmødet d. 22.-24. April. — Den 15. April afholder Søndagsskolelærer-Institut for sydvest Iowa Kreds Møde her. Forstander Morton fra Dana College er Gæsttaler.

Bethel Mgh., Los Angeles, foretager i denne Tid en Undersøgelse af den kirkelige Tilstand blandt Beboerne i Kirkens Nabolag, med det Formaal at indbyde dem, der ikke tilhører andet Steds, at komme til den, — altsaa hvad kaldes „community canvass.“ En Komite paa een Mand og fire Kvinder hjælper Pastor Robertson med at klarlægge Planen. Indbydelse til Missionsmødet, der afholdes d. 12.-15. April følger. Pastor Emil Pedersen er Gæsttaler, assisteret af Pastor Allan Hansen. — Den 22. April har Ungdomsforeningen et specielt Møde med Radio-Artist Strolling Tom paa Programmet. De unge fra Emanuelskirken og en finsk Kirke er indbudt. — En Gruppe Kvinder er organiseret i et „Traad og Naal“ Korps og mødes i Menigheds-

salen hver Tirsdag for at lave Tøjvarer til forskellige Formaal. Sidste Aar færdigsyede de 2000 Stykker Klædningsvarer i 6 Maaneder for Danish Relief. En Tid syede de for Røde Kors, og for Lutheran Service Center lavede de Lapetæpper for Soldaternes 100 Soveværelser, noget som minder disse om hjemlig Hygge. I Aar har de allerede lavet 507 Genstande for Danish Relief, samt ikke saa lidt for Røde Kors. — Et stort luthersk Stævne, i Favør af Luth. World Action, afholdes d. 22. April i First English Lutheran Church. — Mr. Julius Jørgensen, Mgh.s tidligere Formand, er atter kommen tilbage fra Pittsburg, Calif., hvor han har boet en Tid. — Lt. Olfert Rosenberg, Søn af afdøde Pastor Rosenberg og Hustru, der bor i Fresno, flyver med P-38 Maskiner i Italien. — Paa Bethels Service Roll er der 6 Præstesønner. 22 Soldaterhustruer findes for Tiden i Mgh., samt 17 Børn, hvis Fædre er i Uniform.

Dana College Bulletin for Marts indeholder en Series af smukke Billeder fra Livet paa Skolen denne Vinter. Bladet udsendes til vort engelske Blads Holderliste, men hvem som helst kan sikkert faa et Eksempplar ved at henvende sig til Skolens Kontor derom. Vi bringer et Billede her som viser det nye Postkasseudstyr og nogle Studenter, der nyder Brev fra ? ? ?.

Blair, Nebr. Mr. og Mrs. Nels Nelsen, et kendt dansk Ægtepar ude paa en Farm mellem Blair og Orum, fik gennem Pastor Harold Jørgensen, vor County Formand for Røde Kors, det tunge Budskab fornylig, at deres Søn Nels Nelsen, Jr., var falden d. 19. Marts paa den franske Slagmark. Han lod sig hverve i Kystforsvaret i 1941 og saa Tjeneste i Panama og Sydamerika. Sidste Efteraar overførtes han til Infanteriet og fik Korporals Rang. Han besøgte Hjemmet i Juletiden og blev sendt oversøs kort efter, hvor han var i 7. Arme. En Broder Ted var ogsaa Korporal i samme Hær og de to Brødre mødtes og havde et Par Dages Ferie sammen kort før han faldt. Der er to andre Brødre og to Søstre i Familien. (Mrs. Nelson er Søster til Mrs. Skov Nielsen og Mrs. N. C. Debel). — Medens Dr. Silas Andersen, Mpls., var hernede til Skoleraadmøde sidste Uge, talte han en Aften ved Byens Rotary Klub Møde om nye Opdagelser i Surgery. — Et af de sværeste Snefald for Aarstiden i Egnens Historie fandt Sted forrige Tirsdag, med paafølgende Frost. 10 Tommer var jo et godt Lag og Trafikken fik sig en Hvile; ligesaa Farmerne. Dog gavne Sneen mere end Frosten skadede, mener man.

Vort Forlagshus udvider sin lokale Forretning — betyde-

ligt, haaber vi — ved at aabne en Salgsbod omme paa Hovedgaden. Den udsmykkes for Tiden med kunsthåndværket Inventar og ser rigtig hyggelig og indbydende ud. Vi trænger ogsaa til mere Plads i Hovedbygningen. Omsætningen stiger stadig.

Næste Folkemøde i Chicago afholdes d. 17. April, Kl. 7:45 Aften i La Follette Park Field House, Laramie Ave., 5200 West. Disse Møder iværksættes af Danish National Committee, men Sjælen i dem er nok Præsterne Paul Nyholm og Ottar Jørgensen. Ved dette næste Møde er Pastor J. M. Girtz Hovedtaleren, meddeler Pastor Nyholm, og et Par Tablauser vil blive opført af Ove Knudsen og Karl Sørensen. Jeannette Paulsen vil synge Aakjærs Sang „Moders Rok“ paa Dansk, og flere Sange, hvori Forsamlingen faar Anledning at deltage. Der er nemlig udgivet et lille Hefte af kendte danske Sange oversat paa Engelsk, som vil blive tilstillet Forsamlingen.

Der er solgte ca. 400 Sæsonbilletter — altsaa for alle tre planlagte Møder — og mange flere Enkeltbilletter ventes solgt ved Adgangen. Disse koster 75cts.

Scranton, Iowa. En af de gamle trofaste Støtter i Menigheden, Mrs. Anna Katrine Stougaard, afgik ved Døden d. 16. Marts i en Alder af 72 Aar. Hendes Mand, John P. Stougaard, døde for nogle Aar siden; seks Børn overlever dem, samt en stor Kreds af Slægtninge og Venner.

Danmarks Melodibog I-II-III ønskes enten enkeltvis eller samlet af en af dette Blads Holdere. Oplys os om Tilstand og Pris. Skriv til dette Blads Kontor.

Brugte Bøger. Da der ikke for Tiden kan skaffes nyt Oplager af dansk Litteratur fra Danmark, og vore Lagrer herovre er meget indskrænket, har der været ganske megen Omsætning af brugte danske Bøger. Der er af og til nogle, som ønsker at sælge deres eller andres Bøger fra Arvebo, men vi har ikke nogen Forhandler herovre. Dette Blads Kontor har forhandlet en Del af saadant, og da nu Redaktøren har mere Tid paa Haanden, er det muligt vi kan tjene danske Bogsamlere i saa Henseende. Selv har vi en større Samling, som vi ikke under nærværende Virksomhed har Brug for og derfor sælger. Ligesaa er der en Del ekstra Bøger fra vort historiske Arkiv. Men ønsker nogen enten at købe eller sælge brugte danske Bøger, kan vi muligvis udvide denne Forretning en Del og være til Tjeneste. Derfor skriv til os og meddel hvad ønskes.

Tillige kan meddeles, at vort Forlagshus endnu har et pænt lille Oplag af gode danske Bøger. Send for Bogliste. Vi skal saa gerne være til Tjeneste ogsaa med Udvalg derfra.

Rev. P. C. Jensen, Blair, Nebr.

GODE ORD OM KIRKEGANG

„Naar du gaar til Kirke, da skal du gaa hurtigt; det kunde ske, du kom for silde. Men naar du gaar fra Kirke, skal du gaa langsomt for at tænke over, hvad du har hørt og oplevet.“ Det blev sagt til Missionær Petri i hans Drengetid.

Enten man gaar til eller fra Kirke, kan man gaa „i sine egne, velsignede Tanker.“

„Drag dine Sko af dine Fødder; thi det Sted, du staar paa, er hellig Jord.“

„Mit Hus skal kaldes et Bedehus.“

Den gamle Biskop Peder Plade sagde: „Fem særlige Geringer skulle I gøre i eders Sognekirke: bede, høre Guds Ord, æde og drikke Kristi Legeme og Blod, love og takke Gud og give Almisser inden disse Døre.“

Hvor ikke Søndagen bliver Helligdag, der vil Hverdagen krybe ind ad Bagdøren. Inden man ved af det, gaar Mand og Kone i Seletøj, omtrent som sædvanlig.

Kirkeligt Rundskue

Bibel-Mangel. Fra N. L. Council Kontoret i N. Y., modtog vi lige en Skrivelse, hvori Dr. Eppling Reinartz omtaler den øgede Mangel paa Bibler i den krigshjemsøgte Verden. Am. Bible Society har allerede anvendt en halv Million Dollars paa at forsyne vore Stridskræfter med Bibler, og Kravet stiger stadigt. Alene een af denne Maanedes Bestillinger kræver 465,000 Eksemplarer af Ny Testamente og andre Dele af Bibelen. Denne kom fra Chief of Chaplains paa den europæiske Front. $\frac{3}{4}$ Del deraf gaar til vore egne Soldater, for at erstatte ødelagte Bøger. En Bog varer ikke længe derude under Kamp, Søle, hurtig Omflytning og Tab. Ofte rammes hele Oplagre af Fjendens Angreb og ødelægges. Det Britiske Bibelselskab har lidt store Tab paa dets Anlæg for Bibelproduktion og Uddeling hjemme og ude. Baade i Kina, Tokyo og paa Philippinerne er dets Ejendomme alvorlig beskadiget, saavel som Amerikanernes. I Tyskland er Bibelproduktionen saaledes reduceret, at det britiske Selskabs Kontor i Geneva har ansøgt om en Million Bibler, $1\frac{1}{2}$ Mill. Ny Testamenter og $2\frac{1}{2}$ Mill. Evangelier til at afhjælpe Nøden. Og dette vil kun møde en Trediedel af Kravet.

Fra Soldaterne, fra Fangelejrene, fra Flygtninge, ja fra alle Kanter kommer Kravene om Guds Ords Trøst og Kraft. Der fortælles om hvorledes Krigerne søger Tro og Mod i deres Testamenter før de gaar i Slag, mellem Slagene og efter, især de saarede. Og de derhjemme trænger ogsaa til det guddommelige Lægemedel for Sjælens Smerte og Sorg. Fra de frigjorte Lande stiger ogsaa Kravet frem om det som bestaar, naar alt andet ramler og forgaar. Ofte er deres Trykplader ødelagte, saa de ikke kan optrykke deres Bibeler, og er afhængige af andre Landes Produktion. I Lutheran World Action Budgettet er \$25,000 viet til Am. Bible Society. Det maa vi møde.

Til Sydamerika. Missionær Pastor Harold Olsen og Familie, der bestaar af Hustru og to Børn, fik endelig Pas til Colombia, S. A. og afrejste d. 15. Marts fra Mobile og New Orleans. De tog Baad til en kubansk Havn og overflyttedes saa til en Baad, der gaar til Barranquilla i Colombia. Derfra gaar Turen atter med Dampbaad op ad Magdalenafloden.

Argentinas Protestanter svarer igen. Det romersk-katolske Hierarki i Argentina udsendte for en Tid siden et Pastoralbrev imod protestantisk Virksomhed. Men den evangeliske Confederation blev ikke Svar skyldig. De lod Pavens Tilhængere vide, at det var i de protestantiske Lande at netop katolske Præster behandledes med størst Respekt og at Protestanterne udføre deres Mission af samme Aarsag som Katolikkerne øver deres Evangelisation omkring i Landets Provinser og i andre Lande, der allerede er kristnet. Man fastholder den kristelige Frihed til at tilbede Gud efter deres egen Samvittighed og til at dele deres religiøse Anskuelser med andre offentlig og privat. De søger ikke Kirkestrid. . .

Radio-Tid for Religion. Magazinet „Newsweek“ havde for en Tid siden en Artikel, der angreb de private religiøse Radioprogrammer, saasom Fuller og Myers. Mærkeligt nok var The Lutheran Hour ikke nævnt. Men der paapegedes hvilke store Summer Penge disse landsvide Broadcasts samler ind. Dog angives ogsaa hvilke store Udgifter de maa møde, saa selv en heldig Radioprædikant som Ful-

ler har for sig selv ikke mere end ca. \$10,000 aarligt i Indtægt. Men det er jo ogsaa en betydelig Klat, som dog Uncle Sam faar sin gode Andel af bagefter. — I et paafølgende Nummer af Bladet gengives saa et Brev, som Harry R. Smith, Vicepresident for det store californiske Bankfirma „Bank of America,“ (han bor i San Francisco) skrev i Forsvar for de saakaldte Gospel Revival Broadcasts. Han angreb de store Radio Selskabers Maade at uddele Fritid paa Systemerne paa til Kirkesamfundene, nemlig, at de med det største Antal Medlemmer faar første Chance. Derfor maa „revivalist sects“ købe deres Tid og leve paa Folks Velvillighed. Hr. Smith mener at de burde benytte en anden Maalestok, da de store Samfund har en Masse „død Materiale,“ der kun tæller op i Statistikken og ikke i virkelig Interesse. Da der var angivet, at f. Eks. Fuller i Los Angeles havde 20,000, 000 Lyttere, som bidrog frivillig ca. \$2,000,000 aarligt, kom det an paa, om ikke han havde lige saa stort et Publicum bag sig som dem, der fik fri Tid. Selv hørte han (Smith) nominalt med til et af de store Samfund, men gav med Glæde sin Skærv til at holde Fuller paa Radioen, og saadan var der vist mange. Han vilde derfor foreslaa, at Radio Selskaberne forandre deres Maade med Fritidsbevilgelserne derhen, at alle Kirker sættes paa en pay-as-you-go Prøvebasis for et Aar, og saa giv dem, der faar det meste i Understøttelse, Fritid for Fremtiden.

Ideen er maaske ikke saa ilde for at finde ud hvad Folk ønsker og paaskønner, og dog maa man huske paa, at de store og mere højkirkelige Samfund har ogsaa forholdsvis de fleste Pengemænd. Saa en speciel Appel til disse ved Aarets Slutning kunde let svinge Virkeligheden ud af Kurs. Den bedste Løsning er sikkert, at alle betaler for deres Tid, og en interkirkelig Kommission faar ved Lov Magt til at afgøre hvem der kan faa Tiden og hvormed, og at de deltagende Talere og Sangere betales en standard Løn for deres Tid og Arbejde.

Navneforandringen griber om sig. Den næsten epidemiartede Navneforandrings Bevægelse, der greb de amerikanske lutherske Kirkesamfund sidste Aar, har nu forplantet sig til Australien, beretter N.L.C. Bulletin. Baade United Luth. Church of Australia, der tilhører Am. Luth. Church, og Evangelical Luth. Synod of Australia, der tilhører Missouri Synoden, drøfter Forandring af deres Navne. Det førstnævnte Samfunds Blad „Lutheran Herald,“ Adelaide, So. Australia, kritiserer det andet Samfund for Antagelse af et Navn, der kun forværrer Situationen, nemlig „The Evangelical Luth. Church of A.“ — noget som dets Moderkirke i Amerika undgik i dennes foreslaaede Navn „The Lutheran Church, Missouri Synod“ (som dog blev nedstemt af Menighederne). Redaktøren er heller ikke i Favør af de to Navne, der er fremsat for hans eget Samfund, nemlig „The Australian Lutheran Church“ og „The Lutheran Church of Australia,“ da disse Navne udtrykker noget de ikke er. Han mener at ved Antagelse af et nyt Navn bør man følge den bestemte Regel, at Navnet skal klart og helt udtrykke et Samfunds Karakter og ikke sige noget, som ikke er sandt. „Efter alt er sagt, er der alligevel noget i et Navn,“ skriver han.

Vi trænger til Bibelkristne, Folk, som gaar til Førstehaandskilden og bliver selvstændige, modne Kristne.

Den første Betingelse for at faa Guds Vilje at vide er den: altid at lyde Gud der og saa langt som han allerede har aabenbaret os den.

—Olfert Ricard.

Historiske Bidrag

ET LILLE MINDEORD OM FAR OG MOR, I McNABB, ILLINOIS

Af A. J. Morgensen, Viborg, S. D.

Jeg vil prøve at nedtegne nogle Minder af mine Forældre, der var hjemmehørende i det lille bornholmske Settlement ved Clear Creek, Putnam Co., Illinois, som nu kaldes McNabb, siden New York Central Banen kom der igennem og denne lille Stationsby blev bygget op for ca. 47 Aar siden.

Det var i Aaret 1883 at Far kom til Amerika og først satte sin Fod paa denne Egn. Moder kom tre Aar senere, tiligemed deres to Sønner og en Søster til Far. De bosatte dem saa der, hvor de levede Resten af deres Liv.

Nogle faa andre Familier fra samme Egn i Danmark var ogsaa bosat der. Snart efter følte disse Nykommere Trang til at have Guds Ord forkyndt og Sakramenterne forvaltet iblandt dem paa deres Modersmaal, skønt der var vel ingen iblandt dem, der endnu rigtig havde overgivet sig til Gud af ganske Hjerte; men alligevel følte de en indre Trang og Længsel efter Guds Ord.

Paa denne Tid havde Pastor P. C. Trandberg oprettet sin Præsteskole i Chicago, og havde faaet at vide, at nogle af hans Landsmænd var bosatte derude. Han kom saa nogle Gange og forkyndte Guds Ord for dem i deres Hjem. Resultatet blev saa, at han senere sendte en af sine Studenter ud for at begynde et Missionsarbejde iblandt dem, nemlig P. P. Thisted, og senere kom Pastor I. M. Hansen, der var bleven ordineret 1889 til Præst for Siloams Menighed i Chicago, derud flere Gange. Ved deres Forkyndelse kom saa flere Tilhørere til klar Forstaaelse af deres Forhold til Gud og deres Sjæls Frelse, og fandt Fred. Blandt disse var Far og Mor. Som ganske ung Dreng kan jeg huske, hvor glade Far og Mor var ved at de nu var kommen med paa Himmelvejen og havde givet Jesus deres Hjerte. Særlig var det igennem Pastor Hansens Vidnesbyrd, at Far overgav sig selv til Herren.

Der hengik saa nogle Aar paa denne Maade; de fik saa Betjening af et Par Studenter fra Blair om Sommeren, blandt disse var L. H. Kjølner, der ogsaa var en af deres egne Landsmænd og J. P. Jensen, der vist nok nu er Præst i Danmark. Disse holdt ogsaa Religionsskole for Børnene. Fra Chicago kom Præster og forvaltede Sakramenterne skiftevis. De var I. M. Hansen, L. Pedersen, P. F. A. B. D. Nielsen og E. Prøvensen, samt N. Bentsen fra St. Louis, eller rettere Webster Groves, Mo.

Særlig var det Hansen der kom mest, og Far var gerne den, der skulde hente dem ved Stationen, da han boede nærmest ved. De logerede saa i vort, eller sommetider i nogle af de andres Hjem. Far var altid interesseret i at drøfte Guds Ord og mange var de Aftener han kunde sidde oppe til langt over Midnat og samtale med Præsten, der var tilstede; og hvor holdt de af hinanden. Mor var mere stille af sig. Hvor var de glade, naar Søndagen kom og de kunde samles med andre Guds Børn i Kirken. Ligesaa omkring i Hjemmene var de ofte forsamlede til Samtale og Bønnemøder paa Søgnedage, gerne en Gang om Ugen gennem Vintertiden.

Ja, vort Hjem var blevet et Bønnens Hjem. Aldrig gik en Dag hen uden Bøn. Om Morgen blev N. P. Madsens Hus Andagsbog brugt mest ved Andagten ledet af Far og om Aftenen, før man begav sig til Hvile, blev et Kapitel læst i Bibelen og holdt Bøn, ledet skiftevis af enten Far eller Mor,

eller andre tilstedeværende, der maatte føle Trang dertil. Vi Børn har Grund til at sige Herren Tak for saadanne Forældre, der levede og viste os Vejen til Gud.

Nu er de saa begge gaaet bort herfra denne Jord for at være med Jesus, frelste af Naade gennem Jesu dyrebare Blod. Far døde for 37 Aar siden efter en alvorlig Operation paa Augustana Hospital i Chicago, kun 51 Aar gammel; og Mor døde nu den 21. Januar i Aar, godt 81 Aar gammel, efter et længere Sygeleje i hendes Hjem i McNabb, stille og rolig i Troen paa sin Frelser, som hun særlig i den sidste Tid af sit Liv længtes saa meget efter.

Flere Skriftsteder var mærket af i hendes Bibel, som hun ønskede skulde oplæses ved hendes Sygeleje og ved hendes Begravelse; ligesaa nogle Salmer hun ønskede sunget. Og saa den Kjole hun ønskede brugt, og alt andet havde hun lagt særlig tilrette.

Ja, maatte vi alle, som er tilbage, være saadan rede, naar Herren en Gang kalder paa os.

Begravelsen foregik fra Emmaus Kirken i McNabb, ledet af Mgh.s Præst, Pastor H. Iversen. Hendes Kiste blev baaret af seks Børne-Sønner til det sidste Hvilested ved Siden af hendes Mand paa den lille Gravgaard ved Clear Creek. Hun efterlader saa sine seks Børn (tre er gaaet foran) og 17 Børnebørn, samt 18 Børnebørns Børn, der alle vare tilstede ved Begravelsen, saa nær som en Sønnesøn, der er med Hæren i Italien.

Fred være saa med disse Kæres Minde!

GENERAL-LØJTNANT GEORGE S. PATTON

Generalløjtnant George S. Patton, Leder af den sejrige amerikanske Tredie Armé, der nu kæmper paa tysk Grund, er sikkert den mest omtalte General i denne Krig. Han er blevet højligt rost som Taktiker og en General, der fuldtud forstaar Kunsten at lede sine Mænd til Sejr. Samtidig er han ogsaa blevet alvorligt kritiseret for den opsigtsvækkende Maade, hvormed han behandlede en syg Menigsoldat i Italien forledent Aar. Han gjorde det dog i Uvidenhed om den Syges Sindstilstand (Shellshock) og bad om Undskyldning derefter.

Der er ingen Tvivl om at Patton er en glimrende Hærfører, som er i Stand til at udføre store Bedrifter paa Slagmarken, hvilket han har bevist. Han kan holde Hovedet klart selv under den heftigste Kanonild, og kan fortsætte sit Fremstød mod Maalet med usædvanlig Fatning. Til Trods herfor er det en kendt Sag at Manden kan blive irriteret over ubetydelige Ting.

Patton er hvad Amerikanerne kalder en født Leder. Fra hans tidligste Dage viste han Tegn paa at besidde saadanne Lederevner, da han udmærkede sig i forskellige Sportsgrene i Skolen. Patton, som fødtes af rige Forældre paa en Ranch i San Gabriel, Kalifornien, i 1885, fik sin første Skoleuddannelse i Pasadena. Da han besluttede sig til at slaa ind paa den militære Løbebane kom han først paa Virginia's Militær-Institut og senere paa West Point Militær Akademi. Medens han gik paa West Point udmærkede han sig i amerikansk Fodbold. Denne fænomenale Udmærkelse efterfulgtes af endnu større Sportsbedrifter under hans Deltagelse i de olympiske Lege i Stockholm i 1912. Han satte ligeledes en Verdensrekord i Skiveskydning og vandt enten første eller anden Præmier i Kapløb, Svømning og Ridning.

Han tillod imidlertid ikke sin Interesse for Sport at overskygge hans egentlige Maal, og det var at blive en førsteklasses Hærleder. Adskillige Aar efter hans Afgangseksamen blev han sendt til Frankrig for at studere Metoder i Sabelbrug. Senere forfærdigede han en særlig Slags Sabel for

det amerikanske Kavalleri. I 1915 deltog han i den saakaldte Ekspedition til Meksiko, hvor han personligt tog en ligesaa berømt Banditleder tilfange.

Patton er idag kendt som en Ekspert med Hensyn til Tank-Krigsfærd. Hans Kendskab til Krigstankene gaar tilbage til den første Verdenskrig. Han kom til Frankrig med General Pershing's Stab i 1917 og blev placeret i detacheret Tjeneste for at studere ved en fransk Tank-Skole. Da Tankene først benyttedes af England efter en større Maa-lestok i den forrige Verdenskrig, saa han dem i Aktion ved Cambrai. Patton har skrevet mange Bøger omhandlende Tank-Manøvrer. „En Hær uden Tanke,“ udtalte han, „er som en Hummer uden Klør.“ Senere blev han overgivet Hvervet med at organisere et amerikansk Tank-Centrum i Frankrig. Han anførte en Tank-Brigade ved Saint Mihiel og belønnedes med det distingverede Tjenestekors for „enestaaende Mod, Koldblodighed, Energi og Intelligens.“ Han blev saaret i Meuse-Argonne Distriktet og blev dekoreret med Purpur-Hjertet.

I Fredstiden fortsatte Patton sine Studier af Tank-Krigsfærd og han studerede ogsaa Kavalleri-Taktik. Han gik paa Kavalleri-Skolen, Generalstabs-Skolen og Hærens Krigs-Kollegium i forskellige Egne her i Landet. Han gjorde Kontorarbejde i Washington i fire Aar og var paa Generalstaben i Hawaii i to Aar.

I den indeværende Krig blev Patton forfremmet til befalende Officer for Anden Panser-Division ved Fort Benning, Georgia. Han blev dernæst overgivet Befalingen af baade Første og Anden Panser-Division ved Imdio, Kalifornien, hvor han oprettede et Trænings-Centrum for Krigsfærd i Ørkenland. I en tyndtbefolket og bjergrig Egn, 180 engelske Mil lang, blev hans Mandskab underkastet de strengeste Slags Øvelser; de opretholdt Livet for en Del af Tiden ved Hjælp af K-Rationer og en Liter Vand pr. Mand hver Dag, og de gik ofte i dagevis uden Søvn eller hvilede paa Jorden ved Siden af Krigstankene. Men den haardhudede General Patton levede under de samme Vilkaar som Mændene.

F.L.I.S.

Under den nuværende Invasion af selve Tyskland er det General Patton, som oftest nævnes for sin dristige og altid sikre Fremtrængen. Han vil faa en fremskudt Plads i denne Krigs Historie. —Red.

Tænkt og skrevet

MIN BIBEL

En Samtale om Bibelens Tilforladelighed Af Pastor Chr. Christensen, Laurens, N. Y.

Tror du alt det der staar i Bibelen?

Ja, ellers kunde jeg da ikke kalde den Guds Ord.

Forstaar du det saa ogsaa altsammen?

Nej, saa maatte jeg jo forstaa lige saa meget, som ham, der har givet mig den. Der er endnu meget i den, som jeg længe efter at faa klarere Lys over og dybere Indsigt i.

Men kan du ikke faa det hos de skriftlærde Bibelfortolkere?

Nej, dem har jeg i mange Aar gransket, og nogle har ogsaa givet mig god Vejledning og Oplysning om mangt og meget, som jeg ikke forstod; men saa har andre forvildet mig, fordi de fortolkede hver efter sin Mening, og deres Meninger var ofte forskellige.

Hvad gør du saa? Hvem tror du saa paa?

Jeg gaar tilbage til min kære Herre og Frelser, Jesus Kristus, for ham tror jeg fuldt og fast paa som selve Ordet, der var fra Begyndelsen (Joh. 1, 1) og bliver ved at være det til evig Tid. Han er Verdens Lys, og han har givet os sin Aand som den eneste, der kan, vil og skal vejlede os til hele Sandheden. (Joh. 16, 13).

Men hvor finder du ham nu, da han ikke mere vandrer iblandt os, som han gjorde i gamle Dage?

Jeg finder ham stedse i Ordet, som han har givet mig i min Bibel. Selv om jeg ikke ser ham i menneskelig Skikkelse med mine legemlige Øjne, saa har han i Troen opladt mine aandelige Øjne, og med dem ser jeg ham stedse som min Herre og Frelser, der har taget Bolig i mig og i Aanden vandrer sammen med mig, advarer, underviser, vejleder og opdrager mig, som han altid har gjort og vil gøre med alle sine. Han vil aldrig slippe eller forlade os. „I ham lever, røres og ere vi.“ (Ap. Gr. 17, 28).

Hvorledes fandt du ham første Gang?

Det var ikke mig, der fandt ham, men ham, der først i sin Naade og Kærlighed opsøgte og ved sit Ord kaldte og fandt mig, samt førte mig hen til sin Hjord, hvor jeg lærte ham at kende som den gode og trofaste Hyrde, der kender sine og kendes af sine. (Joh. 10, 14).

Men hvorledes kunde de, der levede i det gamle Testaments Tid før Jesu Fødsel, finde ham og lære ham at kende?

De havde ogsaa Guds Ord, der fra Begyndelsen vidnede om ham som Frelseren Gud vilde sende dem, saa de i Troen og Haabet kunde skue ham i Aanden som den, der nok skulde komme og forløse dem. Derom har ogsaa i det gamle Testamente mange, vejledet af Guds Aand, vidnet og profeteret, ja endog i Aandens Lys skildret ham for os baade i hans menneskelige Fornedrelse og guddommelige Op-højelse.

Hvordan kunde de saaledes fremstille Jesus Aarhundreder før han blev født?

Fordi han selv i Aanden vandrede sammen med dem, viste dem og indaandede i dem alt, hvad de skulde skrive af hans Ord til dem i den hellige Skrift, som vi kalder Bibelen — Bøgernes Bog.

Kan vi nu være fuldstændigt forvissede om det?

Ja; thi „Troen er en fast Overbevisning om det, som ikke ses.“ (Hebr. 11:1). Og kan vi ikke tro paa Gud og hans Ord, hvem kan vi saa tro paa? Gud vandrede og talte med Adam og Eva, Enok, Noah, Abraham, Moses, Samuel, David, Profeterne og mange flere. Jesus siger: „Jeg og Faderen, vi ere eet“ (Joh. 10, 30). Ordet, som blev Kød og tog Bolig iblandt os, var fra Begyndelsen hos Gud, og var Gud. (Joh. 1, 1).

Det maa være os Vidnesbyrd nok til at fri enhver, som vil tro, fra Tvivl derom. Men vil du have flere Beviser paa, at Bibelen er Guds Sandhedsord, saa tænk paa alle de mange Profetier i den, som ere blevne nøjagtigt opfyldte: thi kun Gud ved og kan forudsige, hvad der skulde og fremdes skal ske i Fremtiden.

Er alle det gamle Testaments Profetier opfyldte?

Ja, alle Profetier om enkelte Personer og Folk, om de store Verdensrigers Fald og Jødernes Adspredelse, om vor Herres og Frelseres Jesu Kristi Fødsel, Liv og Vandring iblandt os, ere nøjagtigt og bogstaveligt opfyldte lige til vore Dage; og dette er os paalidelig Stadfæstelse paa, at hvad der i Bibelen er profeteret om de kommende Dage, hans Genkomst, Verdens Ende og den ny Himmels og Jord, ogsaa skal nøjagtigt opfyldes.

Kan du vise os disse Profetier?

Du har vel selv din Bibel, hvor du kan søge og finde dem, og skulde jeg skrive om dem alle, blev jeg nok aldrig færdig.

dig; men jeg kan vise dig nogle af dem, der har hjulpet mig, f. Eks.:

Gud viste Noah, hvorledes han skulde bygge Arken og gaa ind i den, førend Syndfloden kom. 1. Mb. 6—7.

Gud sagde til den gamle barnløse Abraham, at han skulde blive et stort talrigt Folk, i hvem alle Jordens Slægter skulde velsignes. 1. Mb. 12, 3; 18, 18.

Til Hyrden Moses sagde Herren: „Gaa nu, og jeg vil sende dig til Farao, og før mit Folk, Israels Børn, ud af Ægypten“ (2. Mb. 3, 10). Siden sagde han til ham, at han skulde ikke komme ind i Landet, men Josva skulde komme derind og dele det til Arv i Israel. 5. Mb. 1, 38.

Herren sagde til Samuel: „Staa op og salv ham (Hyrdrengen David); thi ham er det“ (1. Sam. 16, 12). Læs Hebr. 11.

Om Verdensrigerne: Assyrien, Babylon, Tyrus, Ægypten, Persien, Grækenland, Rom. m.fl. læs Zef. 2; Es. 13—14; Jer. 50—51; Ez. 27—30; Dan. 7 flg. samt Paralelstederne.

Om Verdens Frelser Jesus Kristus er der atter og atter profeteret lige fra Begyndelsen til Slutningen af det gl. Testamente, f. Eks.: „Kvindens Sæd skal knuse Slangens Hoved.“ 1. Mb. 3, 15. — „Ej skal Kongespir vige fra Juda indtil Fredsstifteren kommer.“ 1. Mb. 49, 10. — „En Kvist skal skyde frem af Isajs Stub, og et Skud fra hans Rødder skal bære Frugt. Og Herrens Aand skal hvile over ham, Vidsoms og Forstands Aand, Raads og Styrkes Aand, Herrens Kundskabs og Frygts Aand.“ Es. 11, 1-2. — Es. 61, 1 flg. siger Jesus „er opfyldt i Dag for eders Øjne.“ (Luk. 4, 18 flg.) — „Se, en Jomfru bliver frugtsommelig og føder en Søn, og hun kalder hans Navn Immanuel (Gud med os).“ Es. 7, 14. — „Du Bethlehem, Efrate, liden til at være blandt Judas Tusinder! Af dig skal der udgaa mig en til at være Israels Hersker, og hans Udgang er fra fordum, fra Evigheds Dage.“ Mika 5, 1. — „Et Barn er os født, en Søn er os given, og Fyrstendømmet er paa hans Skulder, og man kalder hans Navn Under, Raadgiver, vældig Gud, evig Fader, Fredsfyrste.“ Es. 9, 6.

Om Jesu Lidelse og Død for vor Skyld, læs Es. 53. „De har gennemboret mine Hænder og Fødder. De deler mine Klæder og kaster Lod om min Kjortel.“ Salme 22. — „Du skal ikke overlade min Sjæl til Dødsriget, ikke lade din Hellige se Forraadnelse.“ Salme 16.

Om hans Ophøjelse og Genkomst læs Sal. 110 og Dan. 12.

Vil du opsøge Paralelstederne i Bibelen, kan du der finde mange lignende Profetier opfyldte.

Hvorfor sætter du „Min Bibel“ som Overskrift?

Fordi det er den, der har lært mig min dyrebare Herre og Frelser ret at kende, og det er Livet i og med ham, jeg helst vil skrive om. Den har gennem en lang Aarrække været min daglige Sjelereføde, der er lige saa uundværlig som det daglige Brød for Legemet.

Og fordi det var først efter at jeg havde lært den at kende som Guds Ord direkte til mig — og ikke blot til Folk, som levede Aarhundreder før mig — at den blev mig rigtig dyrebare. Den advarer mig mod Farer, som jeg ikke selv kunde se. Den vejleder mig, naar jeg er udsat for at komme paa Vildspor. Den styrker og opmuntrer mig, naar jeg er ved at tabe Modet. Det samme har mangfoldige andre vidnet, at den har været for dem.

Hvordan kan du kalde den Guds Ord, da den dog er skreven af Mennesker?

Herren bruger altid Mennesker som sine Tjenere, men giver dem selv fuld Besked om, hvad de skal tale, skrive og gøre. Det overlader han ikke til dem selv at bestemme; thi de er ikke deres egne, men Herrens. (1. Kor. 6, 19).

Men Tjenere har da ogsaa deres egne Meninger. Hvordan kan vi saa vide, om ikke nogle af dem, der har skrevet Bibelen, ogsaa har flettet noget af deres eget ind, som Herren ikke har paalagt dem?

Herren kender sine, og han ved alt, hvad de tænke, tale og skrive. Dersom vi skal læse Korrektur paa Bibelen og skille det, han selv har sagt, fra, hvad der kun er Menneskers Meninger, hvem kan saa gøre det? Mange har forgæves prøvet derpaa. Jesus Kristus har selv sagt, at „Skriften kan ikke rokkes,“ og det maa være os Stadfæstelse nok.

Men det var da kun Jødernes hellige Skrifter — det gamle Testament — Jesus talte om. Det nye Testament havde de jo ikke dengang?

Jo, de havde ogsaa det nye midt iblandt sig; thi Jesus var selv Ordet og forkyndte det daglig for dem; og saa fyldte han sine tro Tjenere med sin Aand og sendte dem ud som sine Efterfølgere at forkynde, hvad han havde talt til dem, samt satte nogle af dem til at skrive det, saa det aldrig skal glemmes. „Himmelen og Jorden skal forgaa, men mine Ord skal ingenlunde forgaa.“

Det gamle og det nye Testament er saa nøjagtig sammenkædet, at vi kan ikke skille dem fra hinanden. Det gamle bebuder fra først til sidst det nye, der i Aandens Lys forklarer det gamle for os. De 66 Bøger, hvori Bibelen er delt, er alle som Strømme fra den samme evige Livskilde, som aldrig bliver grumset eller tør; og uden dem kunne vi hverken lære vor Gud eller os selv ret at kende, da det er gennem dem, han aabenbarer sig for os og viser os, hvorledes vi kan vandre med ham og tale med ham om alt, hvad der ligger os paa Hjerte. Vor Bibel slutter med en alvorlig Advarsel mod at lægge noget til eller tage noget fra det, der er skrevet i denne Bog. Aab. 22, 18-19.

Men der er da ogsaa skrevet mange andre gode Bøger?

Ja. — ogsaa mange daarlige og fordærvelige. De gode er dem, der har drukket af Bibelen som deres Livskilde, og derfor gerne vil lede andre hen til den. De daarlige er dem, der efter de kødelige Lyster øser af Verdens grumsede og giftige Strømme, og derfor vil saa langt som muligt bort fra Gud og hans Ord, samt lede andre bort derfra.

Men der er da ogsaa grimme Historier i Bibelen?

Ja, de er skrevet for at advare os mod at følge vore syndige Lyster, da de viser os de sørgelige Følger deraf. Vi ser og hører ogsaa i vore Dage meget grimt, saa hvis Bibelen kun viste os den lyse og skønne Side af Livet, vilde den ikke passe for os eller sige os den fulde Sandhed, som ikke altid er skøn at høre.

Er der ingen Modsigelser i Bibelen?

Nej — ikke for mig mere. Bibelkritikere har ofte prøvet at pege paa nogle; men ved at undersøge dem nøjere i Sammenhæng og i Forbindelse med andre Steder i Bibelen, samt lytte til troende sprogkyndige Læreres Undervisning, er de forsvundne. Der er saadanne Ord i Grundsproget, som

Ugens Godtkøb

FRONT LINE IN DENMARK by T. M. Terkelsen. "In the history of modern Denmark two days stand out: the 9th of April, 1940—the day of the German invasion, and the 29th of August, 1943—the date of the final blow which aimed at crushing Danish resistance." The three and a half years between these dates have brought Denmark to the attention of the world. In **FRONT LINE IN DENMARK**, the reader will find an interesting account of events that took place during that period. Price, 25c.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street Blair, Nebraska

vi i vore Sprøg mangler Ord til at gengive i deres hele fulde Betydning; men Oversætterne har saa brugt Ord, som var de mest passende og forstaaelige for dem og os. Nogle Afskrivere har ogsaa været mere omhyggelige end andre med at faa hvert Bogstav og Tøddel nøjagtig afskrevet; men der er ingen Modsigelser mellem dem. Jesus siger, at „indtil Himmelen og Jorden forgaar, skal end ikke det mindste Bogstav eller en Tøddel forgaa af Loven, indtil det er sket altsammen“ (Matth. 5, 18). Heller ikke af Evangeliet skal noget forgaa. Bibelen forklarer og stadfæster sig selv bedre, end nogen skriftklog Fortolker kan gøre det.

— — —

Disse Spørgsmaal og Svar har jeg skrevet i Samtaleform for ogsaa her at svare paa nogle af de Spørgsmaal, jeg gennem Aarene har faaet om Bibelen, samt for om muligt derved at vække Læseres Interesse og Trang til selv at granske deres Bibel — ikke blot som en gammel Bog, der kun er skreven til og for længst forsvundne Slægter med de daværende Forhold for Øje, men meget mere som — hvad det virkeligt er — Guds evige Sandhedsord til os, der passer lige saa nøjagtigt for vor saakaldte moderne Tidsalder som for nogen tidligere eller senere.

I mit Livs Aftenskumring har jeg faaet mere Tid end før til at granske i Guds Ord og tale i Enrum med ham derom. Jo mere jeg gør det, desto dyrebare og værdifuldere bliver det for mig som Ord, Herren ikke blot har talt til Aarhundreder gamle Slægter, men direkte til mig. De bibelske Sandhedsord gentager sig selv nøjagtigt gennem alle Slægter og Tider — og ikke mindst i vore Dage. Ydre jordiske Levemaader og politiske Tilstande er stedse meget omskiftelige; men Gud er fra Evighed til Evighed uforanderlig den samme. Den onde Frister, som forførte den første Menneskeslægt til at synde, møder endnu enhver af deres Efterkommere. Men den samme Frelser, som Gud i sin Naade og Kærlighed besluttede at sende os, har aldrig forladt os, og Bibelen viser enhver Synder, som vil frelses, Vejen til ham. I den alene lærer vi vor Gud, vor Frelser, og os selv ret at kende.

Tider skal komme,
Tider skal henrulle,
Slægt skal følge Slægters Gang;
Aldrig forstummer
Tonen fra Himlen
I Sjælens glade Pilgrimssang.

Fra Litteraturens Verden

Den anden Samling af Kaj Munks Prædikener oversat paa Engelsk af Redaktør John M. Jensen, Spencer, Ia., foreligger nu færdig fra vort Forlagshus i Blair. Titelen BY THE RIVERS OF BABYLON er den samme som den danske Original bærer, „Ved Babylons Floder“, hvilken ogsaa paa en Maade antyder Prædikenernes Tone. Dog følger de femten ret korte Prædikener Kirkeaarets Tekster fra 1. Søndag efter Paaske til 13. Søndag efter Trinitatis, men ikke alle mellemliggende Søndage er indbefattet. Pastor Jensens Oversættelse er jo vel kendt fra hans tidligere Samling „Four Sermons“, og denne anden Bog viser allerede godt Resultat af Øvelsen. Ved at sammenligne med den danske Original synes vi, han paa Steder giver et klarere og mere evangelisk Udtryk for Tanken. Saa kan der ogsaa forekomme Vendinger vi vilde have sagt anderledes. Men om Pastor Munk var bleven forskaaet for Nazister-

nes Morderkugle og fik Anledning til at se sine Ord i engelsk Dragt, vilde han sikkert have takket sin Oversætter for det dygtige Arbejde han har udført. Og det vil ogsaa alle vi, der saaledes faar Lov at bringe den berømte Landmands varme Vidnesbyrd til vore engelsktalende Venner herovre.

Bogen er forsynet med et kort Forord af Oversætteren samt en Livsskitse, fra hvilken vi citerer i dansk Oversættelse:

Kaj Munk var Digter og Dramatist, men alligevel, trods alt, altid Prædikanten, en Mand, der troede fuldt og fast paa Jesus Kristus og indviede alt sit Arbejde ved Bøn til Gud. Hans Prædikener viser en Søren Kierkegaards Klarhed og Kraft, Grundtvigs dybe Kærlighed for Danmarks Land og Folk, og den evangeliske Nidkærlighed af Vilhelm Beck og Indre Mission . . .

Paa Omslaget er optrykt George Creels smukke Omtale af Kaj Munk i COLLIER'S af 10. Feb. 1945. Paa samme Forside er Facsimile af Forfatterens Ansigt, og paa Bagsiden et af hans Kirke i Vedersø. Bogen er paa 148 Sider 12mo. og pænt indbunden i brunt Shirting. \$1.00. —P.C.J.

En ny engelsk Bog om Danmark er udkommen paa MacDonald & Co.s Forlag i London, England, og bærer Titelen DENMARK. Den er skrevet af Paul Palmer, med Forord af Hr. Christmas Møller. Forfatteren kom fra Danmark til England 1937 som London Redaktør af Dansk Nyhedsagentur og har medvirket i Det Danske Raad helt siden dets Begyndelse. Ligesaa er han Medstifter af „Frit Danmark“ Bladet. Bogen er indbefattet i „Cross Road Series“, der omfatter de landflygtige Grupper i Storbritannien. De første 90 Sider er en ganske god Oversigt af Danmarks-historien op til Nutiden. De næste ti Sider drøfter indgaaende det slesvigske Problem. Saa i det følgende behandles interessant Folkets Industri, Kunst og Litteratur, Krigstilstand og dets Fremtid blandt Nationerne. En værdifuld Navnefortegnelse af Indholdet følger. 172 Sider, 7½x5, indbunden i graat Shirting. Pris ca. \$1.50. Faas i Blair.

Kaj Munk's Autobiography. I det udmærkede American Scandinavian Review (Spring 1945) findes en længere Anmeldelse af Kaj Munks „Foraaret saa sagte kommer“ af Carol K. Bang. Artiklen er ledsaget af 4 Fotografier bl.a. et af Vedersø Kirke. I samme Nummer findes bl. mange andre Ting Digtet „The Danish Homestead“ af Johannes V. Jensen, oversat af Signe Toksvig.

At Danmarks Skæbne kunde forudsiges forbavsende sikkert fremgaar af en Bog RATS IN THE LARDER, skrevet af Joachim Joesten i 1939 og udkom paa G. P. Putnam's Sons Forlag i New York det Aar. Hvem Forfatteren er har vi ikke Rede paa lige nu, men han kender danske Forhold før Krigen ganske nøje, og i et glimrende Engelsk beskriver han den tyske Nazi-Propaganda (Rotterne) i dansk Politik (Spisekammeret). Man maa forbavses over hvor dumt overfor Hitler Partiets uslørede Spioneri og bøsse Krav, særlig hvad Landets Forsvar angik. At Danmarks Katte gik i Fælden, i Stedet for Rotterne, bevises derved, at de svage Forsvarværker man stillede op, sigtede snarere imod Folkets Venner end dets traditionelle Fjender. Saaledes f. E. Søforter om Hovedstaden men intet Antiluftskyts, m.m. Medens danske Krigskyndige anbefalede Forsvarværker paa alle Omraader, og særlig mod Angreb fra Syd, hvorfra det var mest sandsynlig, lod de danske Politigere sig vildlede og skrække af Raad og Advarsler fra Berlin. Der beregnedes f. E., at med et moderne Antiluftforsvar om København og andre strategiske Steder, samt en antitank For-

svarslinie over de 37 Mils Bredde i Sønderjylland kunde Landet have forsvaret sig med ca. 70-80,000 Mænd under Vaaben indtil Hjælp ankom udefra. Og af økonomiske Hensyn vilde selv den gale Hitler ikke have paaført Danmark Krig uden at han først var indviklet i Kamp med de store Nabonationer. I Tilfælde af Krig med disse, som jo temmelig tydeligt saas i Datidens Perspektiv, da gjaldt det om for ham, at have de smaa Nabostaters Forsvar saa svagt som muligt i tysk Retning, saa de kunde overumples før de mægtigere Fjender fik Tid til at lande Hjelptropper. Men saa vilde Kystforsvar ogsaa tjene Tyskernes Stilling.

Underligt er det at læse hvor nøjagtig Forfatteren har været i Stand til at forudse Begivenhedernes Gang, og hvor daarlighet det danske Folk var beredt for Katastrofen. De Statsmænd, som særlig synes at have gaaet Tysklands Ærinde var Udenrigsminister Dr. P. Munch og Forsvarsminister Alsing Andersen. For Eks. da Overgeneral E. With i et Overslag beregnede, at Københavns Antiluft-Befæstning vilde koste ca. 26 Mill. Kroner, hævdede Hr. Andersen Hænderne „in holy terror“ og erklærede i Folkeetinget (4. Feb. 1937) at sligt kunde det fattige lille Danmark ikke evne. Men, fortsætter Forfatteren: „What Herr. A. did not tell his audience is that poor little Denmark **can** afford to spend 535 million Kroner a year on such luxuries as beer, wine, liquor, coffee, tobacco, and chocolates.“ Kun et Dusin af Antiluftkanoner blev stillet op, der ikke battede mere mod en Flok fjendtlige Flyvere end en lille Puddels Bjæf mod en Kongeørn.

Dersom Bogen ikke er udsolgt kan den skaffes gennem vort Forlagshus. Pris \$2.50, 270 Sider 8vo.

Blandt Landsmænd

Den niende April 1940. Et Brev fra Formanden for America-Denmark Relief: —

Den niende April 1940 er en Dato ingen Mand eller Kvinde af dansk Herkomst vil glemme — med Ildbogstaver er den skrevet i deres Hukommelse. Det var den Dag, Tyskerne overrumplede den fredelige danske Nation og satte sig fast i vort Hjemland for at udsuge og udnytte det. Fem Aar er hengaaet siden den Dag, fem Aar af fortsat Lidelse under Tyskernes Aag.

Ledet af deres Herre og Mester Adolf Hitler og hans brutale Haandlangere har det tyske Folk opnaaet at skade de undervungne Lande mere end noget andet tyrannisk Herredømme, Historien kan opvise. Men siden Danmark har været okkuperet, har Folket ikke ladet sig kujonere, deres første passive Modstand, deres Tavshed, deres krænkende Negligerig af Fjenden er efterhaanden gaaet over til kraftige Demonstrationer. Et stort velorganiseret Undergroundsarbejde er i fuld Gang, Sabotage finder Sted overalt, hvor det kan skade Tyskernes Organisation — intet andet undertrykt Land kan opvise saa mange Sprængninger af Bygninger, Værfter og Jernbanelinier og af alt, hvad kan tjene Tyskernes Planer. De danske Patrioter er rede til at tage Følgerne, Antallet af Arrestationer og Henrettelser stiger.

Men Dagen for Befrielse rykker nærmere. Situationen ser nu betydelig lysere ud, og vi kan regne med at den Dag, Danmark igen er frit, ikke er langt borte, saa at vi da kan række det en hjælpende Haand. Vi kan endnu ikke med Sikkerhed vide, hvor stor er Ødelæggelsen, hvor stor er Manglen. Men en Ting ved vi — Hjælp er tiltrængt. Og jeg kan forsikre America Denmark Reliefs Medlemmer, at

vor Bestyrelseskomite er sig sit fulde Ansvar bevidst, og at vi nøje vil følge Begivenhedernes Gang og være rede, naar Tiden er inde.

Jean Hersholt, Formand,
America Denmark Relief, Inc.

9. April 1940 mindedes i mange danske Kolonier og Kirker igen i Aar. Saaledes i First Presbyterian Church, New York, der atter var tilstillet Danskerne som Samlingssted. Danmarks Minister i Washington, Henrik Kauffmann, og Dr. Harald Ingholt fra Yale U. var Hovedtalerne. Pastor Dorf ledede Gudstjenesten. — I Chicago afholdtes Mødet ogsaa i en Presbyteriankirke (Fourth) ledet af de danske Præster i Byen. Talerne var Dr. Joh. Knudsen fra Grand View College i Des Moines og Folketingsmand Robert Stærmose. — I Racine afholdtes Mødet d. 8. April i D. B. S. Bygningen, hvor Hr. Stærmose ogsaa var Hovedtaleren, medens de fire dansk-lutherske Præster i Byen deltog og Pastor O. Magnussen ledede et stort Fælleskor og Mr. Alfred Nelson sang flere danske Sang. — I Cedar Falls afholdtes Mødet ogsaa om Søndagen og Redaktør Georg Strandvold fra Decorah var Gæsttaler. — I Los Angeles indbød Den Danske Soldaterforening alle Landsmænd til en Mindeaften d. 9de i Emmanuel's danske Kirke, hvor Jean Hersholt var Hovedtaler og to danske Films fremvistes. — I Seattle havde man en Mindegudstjeneste i den danske Kirke.

Dette femte Aar under den tyske Jernhæl har været særlig tungt for Danmarks Folk og Rige. Sabotage og Modaktion har ødelagt megen værdifuld Ejendom og dræbt mange Mennesker. Tyskernes brutale Opførsel og Massearrestationer forvoldte stor Sorg og Skændsel i tusinde Hjem. Alt imens nærmer sig Krigens Afslutning i selve Nazi-Forbrydernes Hjemland og de underkuede Nationers Befrielse er gaaet rask frem ved de sejrende allierede Hæres Fremrykning. Nu er snart kun Danmark og Norge under tysk Domination, og lad os haabe deres Udløsning kan finde Sted, om ikke før, saa paa selve Okkupationsdagen — den 9. April. Den første 9. April-Dag i 1940 var blodig for de danske og norske Forsvarere; den sidste bliver det maa-ske for Angriberne selv. Der rinder Harm og Hævn over Landet.

Folketingsmand Robert Stærmose, der ankom til New York fra England d. 26. Marts, er vendt tilbage til New York efter et Besøg i Montreal og Toronto, hvor han bl. a. talte i Empire Club om den danske Underground og paa University of Toronto om „Adult Education in Denmark.“ Han gjorde stormende Lykke. Hr. Stærmose talte derefter i Perth Amboy, N. J. 4. April; i Philadelphia den 5.; i Detroit den 7. April og i Racine den 8. April. Efter Danmarks-mødet i Chicago den 9. April gik Turen til Milwaukee, St. Paul osv.

Under sit Besøg i Kanada holdt han et længere Foredrag over Radiostationen i Toronto.

Fra Danmark

De Deporterede. I vor sidste Nyhedsmeddelelse ang. Danmark findes Navne, Alder og Adresser paa 389 deporterede Danske, der d. 12-13. Jan. førtes fra Frøslev Koncentrationslejr og Vestre Fængsel til Koncentrationslejre i Tyskland. Men paa Grund af Pladsmangel kan vi ikke optage Listen denne Gang. Det er dog muligt at deres Ophold i Fjendens Lands bliver kort, da vore Tropper aabner den ene Koncentrationslejr efter den anden, og snart vil de staa

ved Sønderjyllands Grænse. Saa slaar Danmarks Frigørelsestid.

Tyske Henrettelser. I sidste Nummer meddeltes, at Tyskerne havde henrettet 7 Københavnerne. Vi kan i Dag bringe en Liste over disses Navne ifølge „Frit Danmark“, London for 23. Marts. Desuden foreligger en Liste over yderligere 7 Patrioter henrettede af Tyskerne: —

Henrettelsen af de syv Patrioter, som General Pancke havde dømt til Døden, bekendtgjordes over København-Kalundborg Radio saaledes: „Den Højere SS- og Politifører i Danmark meddeler gennem sit Pressekontor: I Overensstemmelse med militær Strafferet er følgende danske Borgere blevet dømt til Døden:

Poul Larsen, Politiaadvokat, født 1912 i Sølyst, fordi han som Leder af en Sabotørgruppe tog Del i Fabriks- og Jernbanesabotage.

Erik Petersen, Tapetserer, født 1918 i Hellerup, for at have deltaget i Fabrik-, Jernbane- og Skibssabotage.

Henrik Wessel Platow, tidligere Politibetjent, født 1918 i København, for at have været Medlem af en illegal Organisation og for at have baaret Vaaben med den Hensigt at dræbe et Medlem af den tyske Værnemagt.

Hans Silas Nielsen, Ekspedient, født 1918 i Skern, for at have deltaget i Jernbanesabotage og for at have transporteret Vaaben til Brug ved Sabotage.

Jens Tue-Jensen, Student, født 1920 i Hejnsvig, for Spionage og Deltagelse i Spionage.

Helge Broch-Iversen, Student, født 1924 i Bramminge, for at have deltaget i Jernbanesabotage.

Johan Jørgen Theilmann, Læge, født 1909 i Vejen, for at have deltaget i Jernbanesabotage, og for at have givet Instruktioner om Jernbanesabotage.

Dommene er eksekveret.“

Den 19. Marts meddeltes det i Kalundborg Radio: „Pressekontoret for den højere SS- og Politichef bekendtgør, at følgende 7 danske Statsborgere er blevet henrettet:

Lief Dines Petersen, Skovinspektør, for at have deltaget i Jernbane- og Fabrikssabotage og for at have myrdet en Læge i Værnemagten.

Aage Søndergaard, Seminarieelev, for at have deltaget i Jernbane- og Fabrikssabotage og desuden at have sprængt tyske Automobile i Luften.

Poul Mackeprang-Nielsen, Forstelev, for at have deltaget i Transport af eksplosive Stoffer, og for at have taget Vare paa Vaaben og Ammunition, der var nedkastet af fjendtlige Flyve maskiner, ogsaa for at have deltaget i en illegal Gruppens Vaabeninstruktioner.

Bendt Jensen, Mekaniker, for som bevæbnet Franc-tireur at have deltaget i Skibsfarts- og Fabrikssabotage.

Poul Petersen Holm, Automobilmekaniker, for ofte at have deltaget i Skibsfarts- og Fabrikssabotage.

Preben Lutke Madsen, Mekaniklærling, for at have været i Besiddelse af Vaaben, eksplosive Stoffer og Benzin, og for at have haft til Hensigt at deltage i Jernbanesabotage. Han var Medlem af en illegal Organisation.

Svend Egon Nielsen, Lagerarbejder, for at have været i Besiddelse af Vaaben, eksplosive Stoffer og Benzin, og for at have haft til Hensigt at deltage i Jernbanesabotage. Han var Medlem af en illegal Organisation.

Dommene er fuldbyrdet.“

Navne paa 5 af de tidligere henrettede Patrioter. — De var alle hjemmehørende i København. Listen over disse fem blev meddelt af Tyskerne den 11. Marts. DPT oplyser, at Fangerne blev ført i Biler til Ingeniør-Kasernen, hvor Eksekutioner finder Sted.

Kontorist Ib Fischer, 24 Aar, Jakob Erlandsgade 11.

Maler Hagbert Friis-Jensen, 34 Aar, C. F. Richsvej 112.

Arbejdsmand Erik John Andersen, 18 Aar, Bjørneklovej 6.

Mekaniker Helge Ove Jensen, 23 Aar, Grækenlandsvej 4.

Kadet Erik Koch-Michelsen, 22 Aar, Statholdervej 10.

Kadet Koch-Michelsen forsøgte under Transporten at flygte, men Tyskerne skød ham ned.

Samtlige henrettede blev begravet i en Fællesgrav paa den Begravelsesplads for henrettede Patrioter, som findes bag Ingeniørkasernen.

Uofficielle Henrettelser. Foruden de officielle Henrettelser foretager Tyskerne et betydeligt Antal uofficielle Henrettelser, som man længe ikke helt havde kunnet verificere.

Blandt disse uofficielt henrettede Danskere er Cuno Odde fra Hyldebjergs Alle i København, der sammen med en Snes andre var blevet arresteret i Februar, sigtet for illegal Virksomhed. Hans Svoger Arne Peter Høj fra Classensgade 19, var ogsaa mellem de arresterede. Odde blev senere fundet myrdet i Adelgade, og Arne Høj myrdet paa Roskildevejen.

Jord- og Betonarbejder Otto P. J. Iversen fra Vedbækgade 13 er ogsaa fundet myrdet paa Roskildevejen. Iversen var blevet arresteret den 20. Februar.

Onsdag den 7. Marts fandt man Jord- og Betonarbejder Kaj Ove Nielsen fra Højskolealle 22 i Kastrup myrdet paa Hjørnet af Blaagaardsgade og Todesgade.

Den 22-aarige Kjeld Laurits Jeppesen, fra St. Strandstræde 14, fandt man som Lig paa Roskildevejen. Han var belvet arresteret Dagen før.

Torsdag den 8. Marts fandtes den 34-aarige Elektriker ved „Berlingske Tidende“ Ernst Harry Christensen fra Ragnasgade 26 myrdet i Haveforeningen „Lersøen.“

Endnu en uofficiel Henrettelse ramte den 30-aarige Gartner Ernst Frederik Letarius Andersen fra Ole Klokkersvej, 24, i Taarnby. Han var midt i Januar blevet arresteret sammen med fem Kammerater, men Tyskerne kunde ikke finde Beviser for de Anklagen imod dem, som tyske Stikkere havde rejst. En Nat fandt man saa Gartneren myrdet og henslængt i en Rendesten i Blaagaardsgade.

Kedelsmed Aron Osvald Buch, Skolevænget 20, Taarnby, som arresteredes midt i Januar og indsattes i Vestre Fængsel, blev 9. Marts hentet herfra og kørt til Pladsen foran Gøtøfte Amtssygehus.

Her blev han kommanderet ud af Bilen, hvorpaa en Hippomand skød ham ned bagfra med en Maskinpistol. De øvrige Hipo-Folk slog en Latter op, da Buch faldt, og erklærede, at endnu tyve Personer vilde blive skudt paa dette Sted, hvor den nazistiske Løjtnant Mogens Reholt fra Hipo-Korpsen forleden dræbtes.

Buch blev ved Arrestationen sigtet for at være Medlem af en illegal Gruppe i Taarnby sammen med to Kammerater, der er blevet uofficielt henrettet.

Onsdag Nat den 28. Marts blev Redaktør Børge Smith, Aarhus Stiftstidende, myrdet i sit Hjem ifølge den svenske Radio. (Kraks Blaa Bog nævner Louis Schmidt (født 1885) som Chefdirektør og Udgiver af Aarhus Stiftstidende fra 1920. Red.) — Samtidig meldtes, at en Købmand Albert Christensen, København, blev myrdet i sit Hjem og plyndret for 12.000 Kr.

Yderligere 8 Henrettelser. Ifølge et AP Telegram fra Stockholm den 1. April henrettede Tyskerne Dagen før Skærtorsdag yderligere 8 danske Patrioter. Blandt disse nævnes den 30-aarige Grev Lennart Ahlefeldt-Laurvig-Lehn. Andre Navne nævnes ikke.

Forskellige Efterretninger. Nicolaj Kirke i Kolding led betydelig Skade Mandag d. 19. Marts under en Bombesprængning. Hvelvingerne slog Revner og flere store farvede Glasruder blev smadret. (Ritzau)

Storm over Nørrejylland. Der var en voldsom Storm over Nørrejylland den 1. Marts. I Aalborg sprængtes Vinduer, og Gaderne flød med Tagsten og Glasskaar. (DR)

Under Stormen nedbrændte Børge Simonsens Gaard, Lembjerg Mark ved Randers; 15 Køer og Heste indebrændte.

Dødsfald. (Ifølge den tysk-kontrollerede Radio.) Kontorchef Klein, Nationalbanken, styrtede død om paa Østerbrogade under en Luftalarm. — Gaardejer Jacob Jacobsen, Fredericia. — Redaktør H. C. Andersen, Ærø Folkeblad (død af Hjerteslag) — Den 67-aarige Gaardejer Oluf Nielsen, Kjærbygaard ved Lyng (under Omstændigheder der kunde tyde paa Mord). — Grosserer P. Holst (saaret ved Jernbaneulykken ved Hobro). — Fisker Gregers Engholm, Nyborg. — Dr. Carl Chr. Møller, Skovshoved. — Konsul L. W. Marcher, Hillerød. — Konsul L. E. Dujardin, Esbjerg. — Driftsinspektør paa Carlsberg, Herman Olsen, København. — Legatstifteren, Grosserer P. Carl Petersen, København. — Billedhuggerinden Anne Marie Carl Nielsen, København. — Forstander Emil Andresen, Grenaa Navigationsskole. — Løjtnant Chr. Bendix Thostrup fra Danmarks-Ekspeditionen til Grønland.

Patrioter sprænger Gedser Færgen og Langebro. I Gedser Havn har danske Sabotører sænket Færgen „Danmark“, som Tyskerne har benyttet til Transport ikke alene af Trolper, Flygtninge og Forsyninger, men ogsaa til Deportering af danske Patrioter. Et AP Telegram fra Stockholm den 29. Marts melder, at andre Patrioter har sprængt Langebro, der forbinder København med Amager, og har derved blokeret et Antal danske Skibe, som Tyskerne havde rekvireret for at hente civile og militære Flygtninge til Danmark. (Baade Langebro og Knippelsbro er Klapbroer. Langebro

America Denmark Relief, Inc. DISTRIKTSKONTORER OG LAGERE FOR KLÆDEAFDELINGEN

Chicago, Illinois, 1609 N. California Ave.—Illinois, Indiana, Iowa, Nebraska, Southern Wisconsin.

Detroit, Michigan, 4609-12th Street—Michigan, Ohio.

Los Angeles, California, 2512-B So. Vermont Ave.—California, Nevada, Arizona.

Minneapolis, Minnesota—3015-27th Ave. South—Minnesota, North and South Dakota, Montana, Northern Wisconsin.

Seattle, Washington, 2406 Spruce St.—Washington, Oregon, Idaho.

Organisationer og enkelte Personer i de nævnte Omraader bedes henvende sig til deres eget Distriktskontor. Er Deres Stat ikke indbefattet i Listen, skriv da til nærmeste Kontor.

HJÆLP BØRNENE I DANMARK

VED AT SY HJEMME. SKRIV TIL DERES NÆRMESTE DISTRIKTSKONTOR EFTER TILSKAARET MATERIALE, SOM SENDES FRIT. MØNSTRET ER ENKELT OG LET AT SY.

Opret en ny Syklub blandt Deres Paarørende og Venner

LEDENDE AMERIKANSK FABRIKANT

i Præcisions-Instrument Markedet, som planlægger efter Krigen at etablere en Fabrik i et af de skandinaviske Lande, tilbyder øjeblikkelige Stillinger i U. S. Fabrik til Ingeniører — Tegning, Værktøj, Metoder og Produktion — som senere hen vil være interesseret i Stillinger i den skandinaviske Fabrik.

Maa have Kendskab til et af de skandinaviske Sprog.

Alle Ansøgninger for Stillinger maa være i Overensstemmelse med War Manpower Commission Regulation.

Adresser Deres Svar til

Box No. 3001

Care of LUTHERSK UGEBLAD

Blair, Nebraska

200 South Fifth St.

blev, saavidt vi erindrer, ombygget i 1931. Dens Sprængning vil kunne forhindre Udsejling af større Skibe fra Sydhavnen, idet kun ganske smaa Skibe kan komme ud gennem den anden Rende.) Det hedder, at 3 tyske Politibetjente blev saaret ved Eksplosionerne, og at to Danske dræbtes, da Tyskerne skød ind i Mængden. Fra anden Side meldes, at 8 Personer blev saaret ved Eksplosionen, hvoraf 4 var „Bropersonale“ (formodentlig tyske Vagtposter), og at 2 Personer blev dræbt og 5 saaret under den paafølgende Skydning. Sprængningen af Langebro har naturligvis forøget Trafikken over Knippelsbro, hvor Vogne maa ven-

te et Par Timer for at komme over. Det meldes den 1.-April, at Langebros Sprængning har blokeret ikke mindre end 41 Skibe i Havnen.

Aarhus Teater, der efter Ødelæggelsen forleden har maattet lukke for Resten af Sæsonen, har bestemt at udbetale Gager til de ca. 100 Skuespillere, Musikere og Funktionærer for hele Sæsonen.

Dansk Styrmandsforening har holdt Generalforsamling. Det oplystes, at 142 Medlemmer (10 Procent af Medlemmerne) har mistet Livet under Krigen.

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	63491.49	8976.83	13417.88	10166.53	10390.71	3158.23	350.91	4914.06	952.43	11163.91
Milltown, Wis., in memory of Peter B. Peterson*	5.50				5.50					
Albert Lea, Minn., Trinity Lutheran Church	200.00		200.00							
Albert Lea, Minn., Mr. and Mrs. Carl Raben, silver wedding thank-offering: \$10 for the Indian Mission and \$18.50 for the Elk Horn and Waupaca Homes	28.50	18.50				10.00				
Milltown, Wis., The Busy Bees Sunshine Fund: \$2 in memory of Andrew Olsen, Luck, Wis., \$2 in memory of Mrs. Paul Jensen, Milltown, Wis.	4.00				2.00	2.00				
Salmonhurst, N.B., the Young People's Society	13.50		13.50							
Montreal, Que., St. Ansgar Dan. Ev. Luth. Church	90.00		15.00	20.00	25.00	5.00				25.00
Sidney, Mont., Brorson Homemaker's Club in memory of Mrs. Chris Christensen	2.00							2.00		
Kenosha, Wis., St. Mary's Luth. Church	200.00		200.00							
National Luther League. By Oscar Johnson, Treas.	900.00							900.00		
Poy Sippi, Wis., First English Luth. Church	137.00		137.00							
Beresford, S.D., Nazareth Sunday School for Elim Home, Elk Horn	1.00	1.00								
Ringsted, Ia., Mr. and Mrs. Peter Thorsen in memory of David Robert Christensen, Mankato, Minn.	5.00							5.00		
Ringsted, Ia., in memory of David Robert Christensen, Mankato Minn.**	8.75	8.75								
Geneva, Minn., in memory of Mrs. Gunner Johnson***	53.75		53.75							
Ruskin, Nebr., Bethany Sunday School	78.21	45.00	18.21			15.00				
Beresford, S.D., Nazareth Ladies' Aid in memory of Leo Delay	3.00							3.00		
Oregon, Wis., Mrs. Marentine Hansen of St. John's Church	25.00		25.00							
Chicago, Ill., Ebenezer Lutheran Church	44.35		44.35							
Chicago, Ill., Ebenezer Luth. Church in memory of Jens Hedegaard	5.00				5.00					
Green Bay, Wis., Bethel Luth. Church	124.81			124.81						
Eugene, Ore., in memory of Mrs. Laura J. Miller of Emmaus Church. By T. M. Velde and family, North Bend, Ore.	10.00									10.00
Eugene, Ore., in memory of Louis and Laura Miller of Emmaus Church. By their daughters, Vernetta Pedersen and Edna Solberg	50.00									50.00
Kankakee, Ill., St. Ansgar Luth. Church	50.00			50.00						
Total	65530.86	9050.08	14124.69	10361.34	10428.21	3190.23	350.91	5824.06	952.43	11248.91

* Milltown, Wis.: Mr. and Mrs. Ray Lentz, Mr. and Mrs. Hans Michealsen, Mr. and Mrs. H. S. Hansen, Mrs. J. C. Jensen, Carrie Hendrickson, Louise Jensen, \$5.50.

** Ringsted, Ia.: R. Nielsen \$2.50, Ruby Madison \$2.50, M. Thorson \$2, John Madsen, M. Benson, R. Johnson, G. Johnson, M. Christensen, Otto Jensen, A. N. Andersen, each 25c. Total \$8.75.

*** Geneva, Minn.: Lutheran Ladies' Aid \$3, coworkers of Robert Johnson at Wilson and Co. \$5.50, a group of friends \$8.50, friends in Geneva \$16.50, the Mission Circle \$2, another group of friends \$10, neighbors and friends of the Severtson family \$8.25. Total \$53.75.

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 31, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

JUBILEE FUND

Previously acknowledged	\$178,466.24
Herman, Nebr., Thorvald Hansen	10.00
Visalia, Calif., Jensine Jacobsen. For a new Administration Building at Dana	42.50
Falmouth, Me., Emmaus Luth. Sunday School	14.00
Omaha, Nebr., Miss Florence M. Hansen in memory of Mrs. Bernard Larsen, Kenmare, N.D.	5.00
San Francisco, Calif., Mrs. M. Jorgensen	50.00
Chicago, Ill., Ebenezer Luth. Church: Lenten Banks \$51.21, other gifts \$17.40, Chris Larsen \$4, Earl Hansen \$20, Morten Clausen \$10, Chris Hauge \$10, Bennett Hagen \$5, Donald Hagen \$9	126.61
Green Bay, Wis., Bethel Sunday School \$5, Peter Iversen \$10, Donald Rose \$10, Mrs. J. V. Johnson \$3, Mrs. LeRoy Mattern \$15, LeRoy Mattern \$75	118.00
Eugene, Ore., Andrew D. Goldbeck in memory of relatives	18.50
Total	\$178,850.85

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 31, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME
AT OAKS, OKLAHOMA

PLEASE NOTE: In the acknowledgments dated March 10th was a gift of \$10 from the Ladies' Aid of St. Paul's Luth. Church, Penn Yan, N.Y., for the Oaks Children's Home Building Fund. It was intended for the general Children's Home Fund.

Previously acknowledged	\$27,632.06
Laurel, Nebr., Gethsemane Luth. Church	22.00

EXTRA SYNODICAL

Previously acknowledged	
Minot, N.D., Mr. and Mrs. Rudolph Nelson in memory of Wm. Larsen, Sidney, Mont.	3.00
Easton, Calif., Mr. and Mrs. N. H. Rosendahl in memory of Karl Rasmussen	10.00
Easton, Calif., Mrs. Karl Rasmussen and family in memory of Dale Sorensen	5.00
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. A. V. Hjortsvang in memory of Joel Sorensen, Portland, Ore.	2.00
National Luther League. By Oscar Johnson, Treas.	200.00
Waupaca, Wis., Mrs. George Brown in memory of her husband	5.00
Standard, Canada, Mrs. L. P. Laursen for Margarethe Nissen	22.50

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 31, 1945.

Dannebrog, Nebr., Danish Ladies' Aid	14.65
Albert Lea, Minn., Trinity Lutheran Sunday School	93.10
Milltown, Wis., Mrs. James Johnson	2.00
Racine, Wis., Lydia C. Norgaard A.N.C. in memory of her dear mother	10.00
Milltown, Wis., Milltown Luth. Sunday School	15.63
Oakland, Calif., Miss Kristine Hansen in memory of Hans Andersen, McCabe, Mont.	3.00
Falmouth, Me., Emmaus Luth. Sunday School	21.39
Falmouth, Me., Emmaus Luth. Church	50.05
Omaha, Nebr., Miss Florence M. Hansen in memory of Mrs. Bernard Larsen, Kenmare, N.D.	5.00
San Francisco, Calif., Mrs. M. Jorgensen	50.00
Sioux City, Ia., Our Saviors Luth. Church \$32.75, Irving F. Jensen \$10, Louis Christensen (Merrill, Ia.) \$5	47.75
Audubon, Ia., Ebenezer Ladies' Aid	20.00
Green Bay, Wis., Bethel Luth. Church	134.05
Total	\$28,120.68

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 31, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

AID FOR SEMINARY STUDENTS

Previously acknowledged	\$123.25
Eugene, Ore., Dale Petersen of Bethesda Church in memory of Dale Sorensen, who was killed in action	10.00
Total	\$133.25

Received with thanks. Blair, Nebr., Mar. 31, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Luth. World Action	Gossner Mission
Previously acknowledged	26453.91	3432.06	2701.21	1070.29	2105.40	17124.95	20.00
Minot, N.D., Mr. and Mrs. Rudolph Nelson in memory of Wm. Larsen, Sidney, Mont.	3.00					3.00	
Easton, Calif., Mr. and Mrs. N. H. Rosendahl in memory of Karl Rasmussen	10.00					10.00	
Easton, Calif., Mrs. Karl Rasmussen and family in memory of Dale Sorensen	5.00					5.00	
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. A. V. Hjortsvang in memory of Joel Sorensen, Portland, Ore.	2.00					2.00	
National Luther League. By Oscar Johnson, Treas.	200.00	100.00	100.00			5.00	
Waupaca, Wis., Mrs. George Brown in memory of her husband	5.00						
Standard, Canada, Mrs. L. P. Laursen for Margarethe Nissen	22.50		22.50				
Total	26701.41	3532.06	2823.71	1070.29	2105.40	17149.95	20.00

H. J. Hansen, Treas.

Courtesy The Providence Lithographing Company

Order Now Your Copy of WELLS OF SALVATION

For May and June, 1945

Attractive, handy booklet with picture illustrated at left. Just off the press. These stimulating messages on passages from Isaiah, I Peter, Romans, I Corinthians, and Matthew are suitable for daily devotions around the family altar and for private use. Send a copy to your loved one in the service and to your friends. Leave a copy handy in your guest room.

Prices: Single subscription, 10c per copy and 50c per year. Club Rates, 5-49 copies, 6c each; 50-99 copies, 5c each; 100-199 copies, 4c each; 200 or more copies, 3c each.

Place a standing order now for your subscription for a year or more.

Vol. V, New bound edition of all of last year's devotions also available. Attractive jacket in blue with picture illustrated at left. Price, 75c each.

NEW BOOKS OF INTEREST

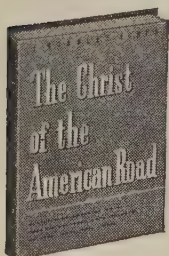
ENCYCLOPEDIA OF BIBLE LIFE by Madeleine S. and J. Lane Miller.

An unparalleled reference work for ministers, teachers, libraries, and homes. This book is the most comprehensive and highly usable source book in this field. In simple, direct style, using the results of vast research, conveniently arranged and concisely indexed, is everything anyone could conceivably want to know about the way of life in Bible lands. "No man can interpret the Bible accurately who is unfamiliar with the land out of which it came. The Miller encyclopedia gives the student a lifework's value in five minutes time."—Roy L. Smith. Price, \$4.95.

IN THE MINISTER'S WORKSHOP by Halford E. Luccock. Practical help from a master craftsman on the art of preaching. A full discussion of method and detail in the making of sermons. A book to stimulate homiletical inventiveness. Net \$2.00.

IT ALL HAPPENED ONCE BEFORE by Roy L. Smith. It studies the Old Testament prophets, the situations in their day and the remedies they proposed as throwing light on today's situations and need and what is required. Net \$1.00.

ABUNDANT LIVING by E. Stanley Jones. "Abundant Living" begins where the reader is and helps him advance day by day in Christian faith and experience. It may be used for personal devotions. Net \$1.00.

THE CHRIST OF THE AMERICAN ROAD by E. Stanley Jones.

For American Christians, here is indeed a book written for this hour in our national life. The author writes, with deep earnestness and insight, about the country he loves and the Christ whom he would have her serve. Net \$1.00.

PAPA WAS A PREACHER by Alyene Porter.

In this enjoyable book, a preacher's daughter writes whimsical, intimate, and colorful reminiscences of life in a parsonage.

Cloth, net \$1.75

THE AMERICAN PULPIT SERIES by sixty-four American Protestant Preachers of Various Denominations.

These sermons speak the mind of God and the eternal verities of the Gospel and are directed to the peculiar needs of all people everywhere in a world distraught by the forces of evil, greed, and economic upheaval. Quite naturally they deal with the virtues of Faith, Grace, Prayer, Courage, and the Christian Life. In the best sense of the phrase they are Bible-centered and therefore God-centered and Christ-centered. Eight separate books, each 4½x6¾ inches, 128 pages. Books I, II, III, IV ready in January. Books V and VI in February; and Books VII and VIII in March. Each book, net 25 cents.

IN THY LIGHT by Walter E. Bauer.

Radio addresses by a professor at Valparaiso University on educational, moral, social, and political questions, in the light of Christian faith. In this book important life questions are discussed in a scholarly way and integrated with Christ and the positive Christian position. A few of the twelve titles are: Education—a Promise or a Menace; Martin Luther—Then and Now; Christianity or Paganism; Reconstruction—a Moral Problem; The Christian Way in Education; The Kingship of Jesus. Net 75 cents.

THE PILGRIM by O. P. Kretzmann.

An inspirational volume of little essays and articles, abounding in poetic insights and undertones. But there is real food and stimulation for Christian faith. Touch both Calvary and the passing scene. Net \$1.50.

LUTHERAN PUBLISHING
HOUSE

NEW YORK
ST. LOUIS
NAT'L LUTH. COUNCIL
REFERENCE LIBRARY

200 South Fifth Street
Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 18. APRIL, 1945

NR. 16

Salems Menighed, Brooklyn, N. Y., fejrer 50 Aar

Den 18.-22. April fejrer vor Kirke i Brooklyn, som ogsaa repræsenterer vor Kirkemission i Stor New York, sit 50-aarige Jubilæum. Ingen af de tidligere Præster er tilstede, saa vidt vi ved, men Viceformand H. C. Jersild, Chicago, er Gæsttaler og repræsenterer vort Samfund i sin Helhed. Thi Salems Kirkes Mission har mere end lokal Interesse. Den laa jo ved Indgangsporten til Immigrantlandet bag Hav, og mange er de Landsmænd og Grundlæggere af vor danske Kirke herovre, som fik sit første Velkommen i Salems Kirke og ved den tidligere Emigrantmission. Senere blev det ofte Stoppested for Danmarksbesøgende hen og hjem. I et pænt lille Festskrift har Menighedens Præst, Pastor C. M. Videbeck, antydnet nogle Højdepunkter m.m. af Menighedens Historie.

„Salems danske ev. luth. Menighed blev stiftet d. 21. April 1895 af nogle faa troende Danske, der i fle-

Den gamle Kirkes Indre

Den nye Kirkes Indre

Den gamle Kirke
og Emigranthjemmet

Den nye Kirke

re Aar hver Søndag plejede at samles om Bibellæsning og Vilh. Becks Postille „Fra Livets Kilde,“ skriver Pastor Kildsig (se Kbl. 1917, S. 70-73). Samtidig søgte de at drage flere Landsmænd med ind paa Livets Vej. Saaledes uden præstelig Betjening kom de til at føle Nødvendigheden af at danne Menighed og kalde Præst. Stiftelsesmødet fandt Sted i Missionshjemmet, den Gang paa 152 - 11. Street. Embedsvalg skete først d. 19. Maj; ved samme Møde udstedtes Kaldsbrev til Pastor A. Rasmussen og man ansøgte om Optagelse i Blair-Samfundet. Da R. ikke modtog, kaldtes Pastor Kildsig, Racine; men ogsaa han sagde Nej. Saa d. 15. Dec. kaldtes Kand. teol. Niels Bentsen, som var paa en Danmarksrejse. Han tog imod Kaldet og var tilstede ved et Menigheds-

møde d. 6. April, 1896, hvor Mgh. bestemte at købe en Ejendom paa 130 Prospect Ave. til Kirkesal og Hjem. Saa kom Meddelelse fra Bentsen i Juni at han ikke kunde opnaa Ordination paa det Kald. Samfundets Aarsmøde optog midlertid Mgh. og opfordrede Pastor Kildsig til at tage imod Kaldet og samtidig virke som Emigrantmissionær. Det skete, og Ejendommen købtes for \$7000. Præsten overtog Ledelsen af det som Emigranthjem og midlertidig Kirkesal. I 1898 byggedes den første Kirke ved Siden af Hjemmet. I 1940 købte Byen Ejendommen for \$25,000 og en ny og moderne Kirkebygning i dansk Stil opførtes paa 345 Ovington Ave., og blev indviet d. 15. Marts 1942. Dens Værdi sættes til \$75,000, og kun \$5000 Gæld hviler paa den. Mgh. ejer dog ingen Præstebolig endnu.

Følgende Præster har betjent Salems siden Kildsig fra- traadte i 1898: L. H. Kjør 1899-1908; Theo. P. Beck 1908-10; N. H. Nyrop 1910-14; J. J. Kildsig igen 1914-20; J. Knudsen 1920-29; M. Jørgensen 1930-39; C. M. Videbeck 1939 til Dato.

Af de 21 Mænd og Kvinder, der begyndte Menigheden for 50 Aar siden, er kun to tilbage, og de er Ægteparret Mr. og Mrs. C. M. Christensen.

Vi ønsker Salems Menighed hjertelig Til Lykke!

Tredie Søndag efter Paaske

FADERHJEMMET

Af Pastor Clemens Sørensen, Vancouver, B. C.

„Eders Hjerter forfærdes ikke! Tror paa Gud, og tror paa mig! I min Faders Hus er der mange Boliger. Dersom det ikke var saa, havde jeg sagt eder det; thi jeg gaar bort for at berede eder Sted. Og naar jeg er gaaet bort og har beredt eder Sted, kommer jeg igen og tager eder til mig, for at, hvor jeg er, der skulle ogsaa I være. Og hvor jeg gaar hen, derhen vide I Vejen.“ Thomas siger til ham: „Herre! vi vide ikke, hvor du gaar hen; og hvorledes kunne vi vide Vejen?“ Jesus siger til ham: „Jeg er Vejen og Sandheden og Livet; der kommer ingen til Faderen uden ved mig. Havde I kendt mig, da havde I ogsaa kendt min Fader; og fra nu af kende I ham og have set ham.“ Filip siger til ham: „Herre! vis os Faderen, og det er os nok.“ Jesus siger til ham: „Saa lang en Tid har jeg været hos eder, og du kender mig ikke, Filip? Den, som har set mig, har set Faderen; hvorledes kan du da sige: Vis os Faderen? Tror du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? De Ord, som jeg siger til eder, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, han gør sine Gerninger. Tror mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig; men ville I ikke, saa tror mig dog for selve Gerningernes Skyld! (Johs. 14:1-11.)

Ligesom et Skib lægger til ved Havnens Fortøjningsbøjer og Pæle og derved opnaar Kontakt med Mennesker i Land, saaledes lægger Kristendommen ogsaa til ved de „Fortøjningsbøjer“ i Menneskelivet, vi er mest fortrolige med, og hvorved der bedst skabes Kontakt med Mennesker. Jesu Lignelser er altid hentet fra noget, vi i det daglige Liv kender til, og ofte fra de store Højtidstunder, Mærkepælene i Menneskelivet, som Bryllup og Festmiddage, hvor de indbudne flokkes om Bordene, og Festglæden lyser paa alles Ansigter. Fra Begravelser henter Han ingen Billeder. Ved Mødet med Knokkelmanden viger Kunsten for Kampen. Traf Han ham i Sygestuen, vristede Han ham Leen af Hænde — var han end fire Dages Rejse henne med sit Bytte, kaldte Han ham med Magt tilbage og tvang ham til at aflevere det. Fjendskabet mellem de to var uforsonligt.

Men i Dag lægger Han til ved den Bøje, hvorfra Han lettest kan entre vort Hjerte! Han taler om sit himmelske Hjem, sin Faders Hus, den himmelske Kongesøns Borg. Han, om hvem det staar skrevet, at „Han forfremmedes i

Alder og Visdom og Yndest hos Gud og Mennesker,“ kunde nu tale om mere end Barndomshjemmet i Nazareth med det lille Tømrerværksted. Og saa hører vi her om det Hjem, Han havde, før Verdens Grundvold blev lagt — **Faderhuset!** Om dets mange Boliger, om Vejen dertil — og størst af alt: Der har Han gjort **vor** Bolig i Stand, sat Stol for os i Kongens gyldne Sale. I Dag banker Han paa den Dør, vi alle har lettest ved at linde paa Klem: Barndomshjemmets. Luk Ham da ind!

Dybt rodfæstet i alle Folkeslags Sind ligger Tanken om Hjemmet: Faders og Moders Hus i de kendte og kære Egne. I vor Erindring vil vi til Livets Aftenstund kunne genkalde hvert Møbels Plads, Billederne paa Væggen, den gamle Klokke, som Far trak op en Gang om Ugen — ja, dens Slagværk giver endnu Genlyd i vort Sind.

Den Kærlighed, hvormed vi omfatter den Plet af Jord, hvor Barndomshjemmet stod, er ganske uafhængig af dets Storhed eller Ringhed. Naar Negrene i deres dejlige Folkesange synger saa vemodsfuld om Hytten i Alabama eller Kentucky, ved hvis Trappe de første Gang rejste sig paa stumpede Ben og saa ud i Verden, saa røres vi, saa tages vi om Hjertet; for vi har det selvsamme hos os. Vi synger med Vemod om det tabte Hjem:

Barnelivets fagre Dage
Kun forgæves Folk paa Jord
Kalder sukkende tilbage,
Som en Drøm der heden f'or.

En Sang som „Jeg elsker den gamle, den vaklende Rønne“ vil altid finde Vej til vort Hjerte. Men Digteren tager fejl i Slutningen af Verset:

Jeg elsker den Plet med det evige grønne,
De revnede Mure, de Vinduer smaa.
Jeg elsker den gamle, den vaklende Rønne;
Men det kan I andre slet ikke forstaa . . .

Jo, vi kan! Faldefærdig eller ej gør intet til Sagen. Vi husker endnu saa tydeligt det sidste Glimt af den, da vi rejste — der var en Haand, der vinkede, et Forklæde, der blev ført op til Øjnene; en tavs, gammel Mand ved en Huslænge — jo, vi forstaa alle, alle! Og vi glemmer den aldrig.

Dette skal vi tænke paa, naar Jesus taler om sin Faders Hus. Thi det er netop den store Sandhed, at lige saa dybt rodfæstet ligger i vort Sind Tanken om **vort himmelske Hjem**: Faderhuset med de mange Boliger. Om dette Hus taler denne hvide Kirke med sine Mure, sin Bygningsstil til hver Dansker, der rastløs farer den forbi og fanger et Glimt af den fra Sporvognen eller fra Bilen. Har De tænkt over, at saa godt som ingen anden Nation i Verden kan paa det ydre genkende sine Fædres Kirke? Den russiske Kirke med Løgkuplen over Korsarmene og den danske Landsbykirke med det lave Fæstningstaarn er, saa vidt jeg ved, de eneste to blandt de mange Folkeslags Kirker herude, om hvilke dette gælder. Den virker paa os som noget levende, der er rykket op af den fædrene Jord og omplantet her — mere Dansk end selve Bøgen; thi den passer ind i det danske Landskab fra Vesterhav til Østerstrand. Vi elsker den for dens lave Bo, dens solide Hold i Jorden — og rager end dens Taarn ej ind i Himlen, saa peger det mod Himlen og har gennem Sekler haft Svaler flyvende ind og ud gennem aabne Glugger — saa lifligt har de kvidret fra Kirketag! Den taler til ham, der farer forbi, og til ham, der gaar ind, om Borgerret i Guds Rige — den han fik i den gamle Møderkirke, da Daabens Vand og Korsets Tegn signede hans Vandringens første Begyndelse.

Og fra denne Prædikestol skal altid lyde **HJEMLANDS- TONER**, som han — hvad enten han har sin faste Stol, eller han tilfældigt bøjer ind — dog straks genkender . .

Om dette Hjem taler Jesus og siger, der er mange Boliger, Plads til mange, til alle vi forskelligartede. Vi er jo ikke ens. Men det behøves heller ikke for at være Eet. Vor Eenhed bestaar deri, at vi er Børn af samme Fader. Den Eenhed skal ikke skabes — den er! Med enestaaende Klarhed sagde Paulus det, da han søgte at indprente Sandheden om Alskabningens Fader i Athens vise Tænkerpander: „Og han har gjort, at hvert Folk iblandt Mennesker bor ud af Eet paa hele Jordens Overflade, idet han fastsatte bestemte Tider og Grænserne for deres Boliger — for at de skulde søge Gud.“

Stammevis lod Han os fremstaa som Liv ud af Eet, stammevis kalder Han os engang tilbage til det fuldkomne Liv i Eet i en af Faderhusets mange Boliger, under fælles Tag med alle Jordens Stammer. Jeg tror, at den Tanke: Stammevis at samles der! foresvævede Grundtvig, da han skrev Salmen „Helgen her og Helgen hisset.“ Stamme efter Stamme samles ved Færgestedet for at sættes over Floden. I denne tusindtallige Skare faar han i et Syn Øje paa vor egen Stamme, ser den sætte sig i Bevægelse, naar „Josva brat os kalder ad,“ som en mægtig Skare, der syngende drager af Sted — og højt over deres Hoveder bølger det rød-hvide Korsbanner.

Det er slet ingen formastelig Tale at ville hævde, at en af Faderhusets Boliger har det hvide Kors i den røde Bund sat over Indgangsdøren. Alle de mange Boliger befolkes af Stammer og Folkeslag med de dyre Traditioner, der er særegne netop for dem, og Eenheden bestaar i dette Folkehavs fælles Pris til den opstandne og himmelfarne Drot, som førte alle sine dyrekøbte hjem. Det er denne „Kæmpesamling“ — „som tusind Bjerger fuld af Sne“ — den fromme Biskop Brorson synger om. Det er ikke Fantasi. Synet har han fra den Discipel, som laa Jesu Hjerter nærmest. Her er, hvad han saa: „Derefter saa jeg en stor Skare, som ingen kunde tælle, af alle Folkeslag og Stammer og Folk og Tungemaal, som stod for Tronen og for Lammet; iført lange hvide Klæder og med Palmegrene i deres Hænder, og de raabte med høj Røst og sagde: Frelsen tilhører vor Gud, som sidder paa Tronen, og Lammet . . . det er alle dem, som kom ud af den store Trængsel, og de har tvættet deres Klæder og gjort dem hvide i Lammets Blod.“ — Gud har da ogsaa bestemt, at vort danske Tungemaal skal klinge i den Forsamling — en vægtig Grund til at elske det og holde det i Ære. I denne Trængsels Tid giver denne Salme tit Genklang i mit Hjerter: „O Helligaand! mit Hjerter den Stad saa haardt atraar.“ Alt i vor egen Stamme, der stunder derimod, er DET EVIGE DANMARK. Plads er beredt for Danmark i det evige Nationernes Forbund.

„Men, ak, de Fare-Vande! Hvor kan jeg finde Spor
Blandt blinde Skær,
Mod Strøm og Vej, ved Frydeborg at lande?
Saa gerne did jeg fo'r“ . . .

Talen om Faderhuset kan alle fatte, men om Vejen dertil hersker der delte Meningen. Mange udviser en skæbnesvanger Hang til Lyrik. Den kan give sig Udslag i følgende kendte Sætning: Enhver bliver salig ved sin Tro. I hjemmelavede Een-Mands-Pramme, sammenflikkede af laante Vragstumper fra Alverdens Dødssejlere, forsøger stakkels Mennesker at sætte over Floden. Der er kun een Tro til Salighed: Troen paa Ham, som selv er Sandheden om Vejen og Livet. Det er Livet at træde den Vej, Han banede. Det er Dødsens Forlis at tro, man kan bane sin egen Vej.

„Vejen til Faderhuset er fri“ — før Jesus kom, var den stængt. Mennesket ejede vel Længselen men da „Tidens Fylde kom, udsendte Gud sin Søn“ — og først da fik Længselen Vinge. Før Jesus kom, var ingen naaet til at

overvinde Døden, den sidste Fjende. Vejen gennem Dødsdalen skal vi alle træde; men nu er Dødens Vælde brudt af Helten fra Golgatha. Derfor kommer alle, som her i Livet satte deres Tro til Jesus og valgte Ham som Fører, frelst gennem Dødens Lande hjem til Faderhuset, hvor vor Bolig staar rede.

Kirken er Guds Hus her paa Jorden. Der har Han lovet os, Han vil bo iblandt os til Dagens Ende. „De helliges Samfund“ er da det Samfund af Syndere her, som er hellet ved Troen paa Ham, hvis Blod paa Korset flød for os og rensede os. Det er Hang til Lyrik at ville hævde, at man godt kan ære sit Barndomshjem, naar man i Stilhed sidder og tænker kønt paa det. Men det er kun Talemaade. Den Søn, som ærer sin Fader og Moder, nøjes ikke med at sidde og tænke kønt paa de to gamle Mennesker, mens de andre Søsken rejser hjem og besøger dem. Hans Hjerter vil drive ham ind i Søskeneflokken — han vil hjem.

Dybt i os alle ligger Længselen efter Faderhuset. Den faar kun Vinge, naar den stilles af Ham, som selv er Vejen, Sandheden og Livet. Gud give os at naa hjem. Finde det evige Liv som her og hisset er Eet i Jesus Kristus.

Amen.

FLAGETS PRÆDIKEN

Der er ingenting, der maner,
som et Flag, der gaar til Top,
mens det drager vore Hjerter
og vort Sind mod Himlen op, —
og det vajer under Saling
som en flammende Befaling,
aa, men ogsaa som en Hvissen
om det største, som vi ved:
Ikke din og ikke min,
men hele Folkets Evighed!

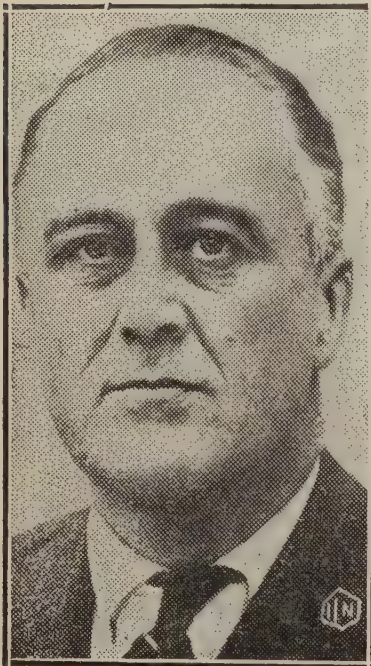
Det har vajet for de Slægter,
hvorved vi og vort blev til,
over Fredens milde Toner,
over Kampens vilde Spil.
Det var forrest, naar de sejred,
det var med dem, naar de fejred —
langt fra Hjemmet — Hjemmets Fester,
det var Raabet, naar de stred,
og det sidste Suk i Bølgen,
naar det stolte Skib gik ned. —

Derfor blotter vi vort Hoved,
hver Gang Flaget gaar til Top,
mens det drager vore Hjerter
og vort Sind mod Himlen op.
Det er vore Drømmes Tolk,
det er baade Land og Folk. —
Lad dit hvide Kors forkynde
for hver fremmed Havn og Red,
— omend hele Verden strides —:
jeg er Danmark, jeg er Fred!

Axel Juel (1915).

Gud alene er den Mand, der ikke ophører med at gøre idel Godt mod Verden, til Trods for Verdens Utak, og opsluger og fortærer al Ondskab ved sin Kærligheds Ild. Et saadant Hjerter skal en Kristen ogsaa have. (1. Tim. 1:5.) —Martin Luther.

PRÆSIDENT ROOSEVELT DØD

Torsdag Eftermiddag 12. April, Kl. 4:35 E.W.T. afgik ved Døden Landets kaarne og kendte Leder, Præsident Franklin Delano Roosevelt, i en lille hvid Hytte paa Toppen af en fyrreklædt Høj ved Warm Springs, Georgia. Her havde han nydt et Par Ugers Hvil ved det for ham saa velkendte Kursted for Børnelammelse. Døden kom overraskende som Følge af en Hjerneblødning. Hans Læge tilsaa ham om Formiddagen Kl. 9, og da var han i bedste Velgaaende. Efter Middag sad han for Tegner. Kl. 1 klagede han over stærke Smerter i Baghovedet, og faa Min-

utter efter tabte han Bevidstheden, og genvandt den ikke mere, men gled sagte ind i Dødens Favn, trods alt hvad kyndige Venner kunde gøre for ham. Om ham kan siges med Sangerens Ord: „Stærke Mænd omkring os segner og vi savner dem.“ At han som Personlighed var agtet og afholdt, og som Regent af U. S. A. var Verdens mægtigste Mand i Dag, giver den almene Landesorg sikkert Udtryk for. Den har bredt sig siden hans Død ud over hele Verden. Om F. D. R., som om de andre tre store Krigspræsidenter vort Land har haft, kan siges med Sandhed: Han var først i Krig, først i Fred og først i sit Folks Hjerter. Men ingen af de andre har regeret saa godt og saa længe, eller fik saadan Indflydelse paa hele Verdens Historien. Havde han ikke i Krigens Morgen advaret os saa skarpt mod de diktatoriske Magtstræberes Fare i Europa, saa vi fik begyndt at ruste itide, er det et stort Spørgsmaal om ikke de tyske og japanske Stridskræfter havde staaet for vor Hovedstad i Dag i Stedet for vi ved deres.

Lad os takke Gud fordi han sendte os den rette Mand i rette Tid, ogsaa denne Gang. At Roosevelt selv betragtede sig som kun et Redskab i den Almægtiges Haand, har han ofte givet Udtryk for. Og mere og mere mærkede vi hvor han søgte sin Kraft i den overmenneskelige Stilling og Op-gave han var betroet. Ære være hans Minde. Det vil leve som faa i Verdenshistorien.

Vicepræsident Harry Truman fra Missouri, blev kort efter Dødsanmeldelsen svoret ind af Højesteretsdommer Harlan Fiske Stone som Landets 32te Præsident. Maa Herrens Aasyn vaage over ham og en god Portion af Roosevelts Aand følge med Kappen.

Præsident Roosevelt blev født d. 30. Jan. 1882 i Hyde Park, nær Storbyen New York, hvor den Gren af Roosevelt Familien havde Hjemsted i over et Aarhundrede. Han fik sin Uddannelse som Sagfører paa Harvard Universitet og Columbia Skolen. I 1905 blev han gift i Det Hvide Hus med daværende Præsident Th. Roosevelts Niece, Anna Eleanor Roosevelt. Efter nogle Aars Sagførerforretning i New York blev han valgt til Statssenator 1910, og under første Verdenskrig tjente han som Assisterende Sekretær i Flaadepartementet. I 1920 valgtes han som demokratisk Vicepræsidentkandidat, men tabte til Republikanerne. Aaret efter lammedes hans Ben af den frygtede Børnelammelse, som

han saa heltmodigt tildels overvandt ved Svømmekur ved Warm Springs Kuranstalt i Georgia. I 1928 valgtes han til Guvernør for Staten New York og i 1932 blev han Demokraternes Kandidat for U. S. Præsident — og vandt over Hoover paa sit berømte „New Deal“ Program, nærmest som Følge af Depressionen. Han blev genvalgt i 1936, og i 1940 brød Folkevalget „third term“ Traditionen for at beholde ham uagtet han selv helst ønskede at blive fri. Ligesaa medførte Krigstilstanden at han blev valgt fjerde Gang i 1944. Kun godt 63 Aar gammel segnede saa denne evnerige og folkelige Forkæmper for Frihed og social Retfærdighed for den sidste Fjende, Døden.

Præsident Roosevelts Hilsen til det danske og norske Folk d. 9. April — altsaa en af hans sidste — lød:

“Today marks the anniversary of the infamous and ruthless attack on Denmark and Norway. For five years the Danish and Norwegian peoples have suffered under the heel of the Nazi oppressor. Yet, never has their courage lagged. Never have they ceased to resist. Very soon the period of martyrdom will be ended. Then, as the people of Denmark and Norway have fought as Allies in the common struggle against the forces of aggression, so will they work with the other likeminded nations to ensure the maintenance of world peace and security.”

Udtalelse af Minister Henrik Kauffmann ved Præsident Roosevelts Død d. 12. April, 1945: Jeg har kendt Præsident Roosevelt i fem Aar. Disse fem Aar har været en haard og vanskelig Tid for det besatte Danmark; de har ogsaa været vanskelige Aar for mig personligt. Men gennem disse Aar har jeg følt, at Danmark og jeg havde en ægte og trofast Ven i Præsident Roosevelt. Det danske Folk har mistet en god personlig, hjertevarm Ven.

Et Kondolence Telegram sendtes 12. April af Jean Hersholt til Mrs. Franklin Roosevelt saalydende:

Many thousand loyal Americans of Danish birth and descent join with the rest of the world in sending you and your family heartfelt sympathy in this dark hour of your sorrow. The world has lost its greatest champion of democracy. We feel bound with you in grief.

Jean Hersholt, President,
America Denmark Relief, Inc.

TRE TING I DET PRAKTISKE LIV

Tre Ting skal du ønske dig: Helbred, Tilfredshed og Venner.

Tre Ting skal du værdsætte: Hjertelighed, godt Omdømme og lyst Livssyn.

Tre Ting skal du undgaa: Letsindighed, Pral og Ustadighed.

Tre Ting skal du elske: Mod, Mildhed og et godt Sindelag.

Tre Ting skal du beundre: Snilde, Ihærdighed og et elskeligt Væsen.

Tre Ting skal du glædes over: Skønhed, Oprigtighed og Frihed.

Velsignede Lidelse! jeg skal tale varsomt om dig, men ikke ondt, ikke bittert! Velsignede Frelser, som endog, ved din Lidelse, har gjort Lidelsen velsignet for mig!

—Olfert Ricard.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Kirkeraadsmøde

Den forenede danske evangeliske lutherske Kirkes Styrelse indvarsles herved til Kirkeraadsmøde i Blair, Nebraska, d. 24.-25. April, 1945. Mødet aabnes Tirsdag Formiddag Kl. 10:30.
N. C. Carlsen.

Præsteenke Mrs. J. G. V. Magnussen, Audubon, Ia., blev opereret sidste Onsdag paa Immanuels Hospital, Omaha, for Galdesten. Vi forstaar alt gaar vel. Vi sender Hilsen til vor Audubon Korrespondent med Ønsket om snarlig Helbredelse og Guds Fred. Hendes Søn, Philip, der leder vort Forlagshus i Blair, var ovre at hente hende.

Saaret. Raymond Hansen, Søn af Pastor og Mrs. Henry N. Hansen, Greenville, Mich., blev saaret i Benene under Kampene i Tyskland d. 11. Marts og er, eller var, paa et U. S. Hospital i England. Et privat Brev til Hjemmet meddelte, at han haabede snart at være tilbage ved hans Regiment igen, omend Regeringsmeddelelsen lød paa „haardt saaret.“

Luck, Wis. Pastor Aster Neve fra Farmington er Gæsttaller ved Missionsmødet i St. Peters Mgh. d. 26.-29. April. — I Bykirken var der et pænt Bryllup d. 1. April, da Ruth Laursen, Datter af afdøde Pastor og Mrs. L. A. Laursen (nogle Aar Præsident for Skolen i Blair), blev viet til Donald Berge fra Laurel, Nebr. De unge agter at bosætte sig i Laurel. — Pastor og Mrs. C. Krogh er nu bosat i Nord Luck Præstebolig. De har tilsluttet Menigheden der og er overdraget Klokkerembedet ved Kirken. — Tre af de ældre Danskere er afgaaet ved Døden, nemlig: Marie Sofie Benson, født 1857 ved Kolding, og død d. 6. Marts i R. E. Sørrensens Hjem i Luck; Hans Andersen, der døde d. 25. Marts i Minneapolis og blev begravet her d. 28de, han blev 88 Aar; og Hannah Petersen, født 1868 i Danmark og døde d. 28. Marts i hendes Hjem her.

Den lutherske Missionsmark i Colombia er Emnet vor Missionspræst A. C. Morek behandler i Kvindernes Missionsforenings Program, der lige er udsendt af Mrs. Anna

Jacobsen, Elk Horn, Iowa. Deri er ogsaa et Kort over Mar-ken.

Hør — Dansk Gudstjeneste over WCAL, Northfield, Minn., Søndag d. 22. April, Kl. 10-11 Form.

Golgotha Kirke, Chicago, afholdt „Fireside Hour“ d. 18. Marts, hvor et særligt oplivende Program blev givet, idet Byggefondets Kasserer M. Ohlsen overrakte til Menighedsformand Chas. Christensen det betalte Skødebrev paa Kirkeejendommen og andre Papirer vedrørende Indsamlingen. Fondets Sekretær, Bollerup Jensen, fortalte om det gode Samvirke de havde erfaret gennem hele Foretagendet. Trods Depressionen tabtes ikke en Cent af Fondet, og nu kunde de unge glædes med de ældre over den smukke nye Kirke de havde at samles i til Gudstjeneste og Opbyggelse. — Mgh. mistede en af sine særlig aktive Medlemmer, da Walter Schnack rejste til San Francisco fornylig for at overtage en mere ansvarlig Post ved New York Central Jernbanen. Vor ærværdige Diakon C. P. Andersen fejrede sin 80-aarige Fødselsdag d. 15. Marts. Fire Dage efter fyldte en anden af de Gamle, Mrs. Sophus Beck, 79 Aar. — Paaskemorgen blev 20 nye Medlemmer optaget i Mgh. To Gudstjenester blev afholdt den Formiddag. — Medlemmerne har et Keglespil med Kontest gennem Vinteren, hvori baade Damer og Herrer tager Del. Paa selve 9. April havde man Tournament, og Danskerne vandt — selvfølgelig! (Vi mener Ideen er fortræffelig. Vi leger altfor lidt sammen i vore Menigheder, og kævles vist for meget.—Red.)

Hjemme paa Ferie. Missionær Helen Danielsen, fra Racine, er ved denne Tid kommen hjem paa en Ferietur fra Missionsmarken i Colombia, Sydamerika. Alle der maatte ønske hendes Besøg, bedes meddele dette snarest til Formand Dr. N. C. Carlsen, Blair, Nebr., saa en Rejseplan kan lægges for hende.

Bowbells, N. D. Vor Menighed her havde en skøn Højtidsdag Paaskesøndag, ogsaa derved at 41 Voksne og 19 Børn tilsluttede Menigheden. Det er kun ca. ti Aar siden, at man var i Tvivl om man skulde fortsætte Betjeningen her, da alt syntes i Opløsningens Tegn under Depressionen. Med Samfundets Støtte tog Kredsen i Forbindelse med Flaxton Mgh. Mod til at ansætte en Præst, og Pastor Elmer Andersen tog fat med Held; nu efter at han gik ind i Feltpræsttjenesten fortsætter Pastor Henry M. Hansen. I Flaxton optoges samme Dag 13 Voksne og et Barn, og 13 unge blev konfirmeret paa Palmesøndag.

En særlig Glæde kom til Pastor V. R. Stabys Hustru i Kimballton, Ia., Paaskedag, da der meddeltes dem i et Brev at hendes Broder, Olaf Olsen, som hun troede var i Norge under Tyskernes Jærnhæl, var undsluppen sammen med sine fire Børn til London, England. Broderen er Enkemand. Den ældste Søn var paa en Skole i Bergen, da Tyskerne tog Byen i 1940, og de sendte den unge Mand i en Arbejdslejr. Han slap imidlertid hjem sidste November og hele Familien var samlet ved Juletid i Hjemmet, da de fik Oplysning fra den norske Undergrund, at Nazisterne havde mærket dem som Bytte. Paa en endnu hemmeligholdt Maade lykkedes det dem at undfly itide. Dog maatte den yngste Søn, en tiaars Gut, blive hos en Tante i Norge. Brevet fortæller, at Broderen bor tilhuse hos en Datter i London og de tre Sønner er traadt i Felttjeneste. Slægtningerne i Norge har det forholdsvis godt.

Co. Bluffs, Iowa. Mr. og Mrs. L. J. Larsen havde Guld- bryllup Langfredag, man fejrede Dagen Paaskesøndag i deres Søns Harolds Hjem. — Mrs. Else Katrina Steffensen,

født 1886 ved Vejen, Danmark, døde d. 9. Marts i hendes Hjem her. Den 3. Marts døde Mrs. Levey Frances Christensen, født 1896 i Westbrook, Me. Begge efterlader deres Mænd. — En af de unge Soldater herfra, Kenneth Madsen, der i flere Aar har været i Pacific Omraadet, besøgte under en Ferie Byen Sydney i Australien og traf der Pastor P. C. Ligaard, vor dansk-amerikanske Præst derovre siden 1915.

Otte Voksne blev konfirmerede Mandag Aften d. 2. April af Pastor Nyholm i Vor Frelasers Kirke, Chicago. 12 unge konfirmeredes d. 8. April.

Hutchinson, Minn. Under Gudstjenesten d. 8. April blev 8 nye Kunstglas Vinduer indviede i vor Kirke, der tillige med de tre allerede indsatte giver Kirken et meget bibelsk Præg, idet de forestiller forskellige Scener fra Herrens Liv. Totalomkostningen var ca. \$3000, og alle undtagen eet er Særgaver fra Venner og Foreninger.

Racine, Wis. Under dansk Folketingsmand, Robert Størmoses Ophold her i Byen for 9. April Mødet, var han Gæst hos Pastor M. G. Christensens. I Vor Frelasers Kirke var der Festlighed Søndag Aften d. 8. April, hvor alle interesserede havde Anledning til at hilse paa den populære Gæst fra Hjemlandet. Kvindeforeningen serverede Kaffen. Lørdag Eftermiddag var Pastor Paul Nyholm fra Chicago heroppe paa Besøg og havde Møde med de fem danske Præster og Repræsentanter fra danske Foreninger i D.B.S. Hall angaaende Folkemøder og deres Formaal, da man i Racine tænker paa at følge Chicago Danskerne i saa Henseende. Efter at Nyholm havde forklaret Sagen vedtog man at forfølge et Møde, sandsynligvis d. 20. April og med samme Program, som blev givet d. 17de i Chicago, med Pastor Girtz som Gæsttaler og de to Tableauer m.m.

Om Robert Størmoses Besøg i Racine skriver Pastor M. G. Christensen:

Saa har vi haft Hr. Størmosen paa Besøg. Og det var en Oplevelse! Den Mand er værd at høre. Geo. Ugilt og Geo. Jensen fra Chicago kørte ham her til Racine til vort Hjem. Mødet i Brodersamfundets Hall var Kl. 3 og varede til Kl. 5. Han taler udmærket Engelsk og Dansk, ja Jydsk, naar vi faar en Historie. Om Aftenen indbød vi alle, der kunde have Lyst til at hilse paa ham og tale med ham til vor „church parlors“, og Kvinderne serverede Kaffe, Wienerbrød eller Kringler. Jeg lagde Mærke til, at naar Størmosen skulde op ad Trapper her i vort Hjem, saa var det ikke et Trappetrin ad Gangen, men fire. Det er det unge Danmark, det Danmark, der kæmper og lider, men igennem denne Kamp og Lidelse bærer Sejren hjem. Hvor forskellige fra de Gullash Mennesker, vi kendte fra den forrige Krig.

Hallen var stuvende fuld i Gaar og de kom nok ikke allesammen ind. Man mente, at der var 1,000 Mennesker til Stede; mange af dem maatte staa op.

Da Hr. Størmosen tager den nordlige Rute fra Øst til Vestkysten, kommer han ikke til Midvesten før paa Tilbagevejen. Vi havde haabet at han kunde have besøgt vor Skole i Blair før Afslutningstiden, men det lader sig ikke gøre. Maaske andet Arrangement kan gøres imidlertid. Han kommer dog til Omaha, vor Naboby, forstaar vi, i Maj.

Ansøgelse og Breve sendes til Lecture Tour Committee for Robert Størmosen, 17 Battery Place, New York 4, N. Y., O. H. Sehested, Secretary.

Bekendtgørelse. Direktionen for vort Forlagshus indvarsles til Møde i Blair, Nebr., Mandag d. 23. April.

Pastor Wesley Andersen, Kenmare, N. D., har sagt Ja til et Kald som Præst for vor Menighed i Coulter, Iowa.

Pella Mgh. i Omaha solgte deres Kirkeejendom paa No. 30th Street sidste Fredag til Missouri Synoden. Vi forstaar, dennes Formaal dermed er at drive Mission blandt Negerne, der nu væsentlig bebor dette Kvarter af Byen. Vor Menighed har en anden Lokaltet og Ejendom i Sigte.

Waupaca, Wis. En sjælden Bryllupsfestlighed blev afholdt af Menighed og Venner for Mr. og Mrs. Alfred Johnsen d. 12. Feb. i Anledning af deres 60-aarige Bryllupsdag. Særlig interessant er det, at de blev viede af en Pastor Nielsen (A.C.?) i en Onkel Chris Johnsens Hjem her i Waupaca for 60 Aar siden. De har fem Børn; den yngste er Lt. Col. Alfred Johnsen i Washington, D. C. — Den 25. Febr. havde man igen særlig Bryllupsfest, idet to Søstre, Inga og Ellen Danielsen, blev viede hver til sin hjemværende Service Mand. De er Døtre af Mr. og Mrs. S. J. Danielsen, og de lykkelige Ægtemænd er Cpl. Carroll Petersen, Søn af Mrs. Marie Petersen, Waupaca, der fik Inga, og Chief Petty Officer Maurice Rendall fra Compton, Calif., der ægtede Ellen. (Hun er Graduent fra Dana College og har virket som Lærerinde i Sidney, Mont., Waupaca og Albert Lea Egnene. Hun er nu bosat i Albert Lea (1306 Wm. St., Apt. 1) medens hendes Mand er atter paa Søen.)

Fra Danmark

Sidste Nyt. Som Redaktionen sluttet meldes paa den ene Side om fortsat patriotisk Sabotage og paa den anden Side om Tyskernes Hærværk. Flygtningestrømmen fortsættes, og det hedder den 9. April, at der alene i København er 190.000 tyske Flygtninge. Ifølge Aarhus Amtstidende er Arkitekt Ritzaus Villa i Rebild Bakker blevet ødelagt ved Ildspaa sættelse. (Saa vidt vides fandtes der ingen andre Villaer i Rebild Bakker end Max Henius' „Hørdalshuset“, der ligger lige udenfor Rebild Nationalpark.

Danske i tyske Fangelejre. Fra Malmø meldes til „Stockholm Tidningen“ den 5. April, ifølge en Rapport fra København, at over 1000 danske Politifolk er blevet sendt fra Fangelejre i Tyskland til tyske Fangelejre i Danmark, medens ca. 20, der var blevet angrebet af Tuberkulose, blev sendt til et Hospital. (Det maa formodes at være et Hospital i Danmark.) Hjemsendelsen var organiseret af det danske Røde Kors assisteret — hedder det — af svenske Transportkolonner i Tyskland.

Von Renthe-Fink eksekveret. Ifølge DPT er den tidligere tyske Minister i København, von Renthe-Fink, blevet skudt, anklaget for at have været delagtig i Attentatet paa Hitler.

Endnu en Henrettelse. Lige op mod Paaske henrettede Tyskerne — ifølge den svenske Radio — en 20-aarig dansk ung Mand. Hermed naaede de tyske Bøddler 9 Henrettelser i den stille Uge.

40-50.000 Københavnerne lever „under Jorden.“ Gøteborg H & S. Tidendes Malmø-Korrespondent melder den 26. Marts, at mellem 40.000 og 50.000 Københavnerne lever „under Jorden“, og disse Borgerstyrker øges dagligt. Men Stikkernes Antal stiger ogsaa. Tyskerne lægger et usædvanligt stærkt Pres paa danske Nazister, der paa den anden Side benytter sig af Lejligheden til at blive saadanne Folk kvit, som kender til deres politiske Meriter.

Store Dele af den tidligere danske Politistyrke, der lever „under Jorden“, er nu saa vel organiserede, at de ved flere (Fortsat paa Side 14)

Kirkeligt Rundskue

Krigens grusomme Følger. De er mange, de er svære. Krig er et Satans Hærværk, og Kristus vil sikkert sige om den, som han sagde om denne Verdens Fyrste selv: Har intet i mig. Kristi Budskab er Fredens Evangelium, Fred med Gud, Fred blandt Mennesker, ja en Fred, som overgaar al Forstand og bevarer vore Hjerter og Tanker i Kristus Jesus, siger Paulus. En af de grusomste og sværeste Følger af Krigen er de mange saarede og lemlæstede unge Mennesker. Det er tungt at saa mange skal dø i deres bedste Alder og savnes saal dybt af deres Kære og i vort Samfundsliv. Men de er da forskaanet for videre Smerte og det, at falde til Byrde for andre. Ikke saa de levende Stakler. Vor Landsmand H. Carl Andersen, Kongresmand fra Tyler, Minn., meddeler i sin Bulletin, hvilken Kamp man havde i Huset over Forslaget om at indkalde Sygeplejersker til militær Tjeneste. Det var en Modbydelighed for Medlemmerne at lægge Haand paa Kvinder, og noget ganske Nyt i vor Historie. Men Nøden er ubarmhjertig; vore saarede og lidende Forsvarere, som imod deres Ønske blev tvungne ind i denne barbariske Krig, trænger til kyndig Pleje, og for dem er intet for godt. Enhver fædrelandstro Kvinde, der kan tjene dem, er som Regel villig. Et Lovpaalæg hjælper hende til at bryde de hjemlige Baand, som saavidt har bundet hende, og begive sig til Tjenesten. Man vedtog saa Forslaget. For Tiden, oplyser Mr. Andersen, er der i vore militære Hospitaler en halv Million syge og saarede Tjenestemænd; 280,000 er oversøs endnu, 210,000 herhjemme. Ca. 10,000 sendes hjem hver Dag. Fornylig sendte man 11 Hospitalgrupper oversøs og ikke en eneste Sygeplejerske fandtes iblandt dem. Krigsdepartementet oplyser, at 32000 Sygeplejersker trænges øjeblikkeligt oversøs; dertil ydermere 5000 for at afløse dem, der har baaret Dagens Byrde og Hede derude nu i tre til fem Aar.

Der fortaltes under Drøftelsen i Huset, at dersom en Mand faar kyndig Lægehjælp 2-4 Timer efter at han blev saaret, saa er hans Chance for Helbredelse 90%; venter han derimod en Dag eller to reduceres hans Chance til 10%.

Hver Morgen, naar vi rejser os fra vort Leje i hyggelige Hjem, Tusinde af Mile fra Krigens Uhygge, lad os betænke at gennemsnitlig 1600 af vore modige Forsvarere blev saaret i Nattens Løb og skal have Forplejning. Ligesaa bringes hver Dag 6500 andre syge til Hospitalerne for Hjælp. Sygeplejernes Gerning er uvurderlig og Resultaterne rene Undere. Paa en Maade danner denne opofrende Tjeneste den sølvhvide Rand om Krigens grufulde sorte Sky. Og Skyen er verdensvid, Randen bør ogsaa være det.

En højtstaaende Person i Berlin skal være blevet myrdet. Den svenske Presse siger, at det er Hermann Göring, men man har endnu ingen Bekræftelse paa denne Nyhed. Den kendte Spaamand Hanussen, der i sin Tid satte Verden paa den anden Ende af Forbavselse med sine Forudsigelser, har forudsagt fede Hermann, at han vilde ende paa en Lygtepæl med en Strikke om Halsen. Nu faar vi se!

Kirkerne i Nordnorge er nedbrændt af Tyskerne. „Lad da hvert Hjem blive en Kirke,“ siger Biskop Arne Fjellbu. „Det er os heroppe, der nu skal angive Tonen. Lad den være spinkel i Dag; en Dag vil den smelte ind i den store Symfoni.“

Flerkoneri taaes ikke. De Forenede Staters Højesteret har nægtet at tage under Behandling en Appel fra 15 saa-

kaldte „Fundamentalister“ blandt Mormonerne i Utah, som var dømt for Flerkoneri under en Statslov. Appellen blev afslaaet med den Begrundelse, at det ikke var en føderal Sag. Appellanterne havde hævdet, at Statsloven i Utah var grundlovsstridig, fordi den berøvede dem deres „religiøse Frihed.“

Dr. Gøbbels' Hjem i Gladbach blev brugt til at fejre jødisk Paaskefest i Aar. Gudstjenesten blev holdt af Løjtnant Joseph Schubow fra Boston. Han mindedes hvorledes Nazisterne havde ladet alle Synagogerne ødelægge. Nu blev Gøbbels' Hus omdannet til Synagoge. Væggene i Gøbbels' Spisestue havde et stort Portræt af Hitler og Karikaturer af Amerikanere.

Korrespondancer

FRA CANADA TUREN OG SALT LAKE CITY

Af et Brev fra Pastor S. S. Loft

Sidste Søndag, Paaskedag, havde vi den største Forsamling til en Gudstjeneste som vi har haft siden vi kom her til. Hvert et eneste Sæde var fyldt. Antallet angives nær 95. Mange af dem var Fremmede og Besøgende. Vi havde ogsaa Barnedaab, idet Denney Feragen Bird, blev baaren til Døbefonten og blev døbt i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn. Hans Fader, ogsaa Denney, er i Belgien og har været med i flere Træfninger; er bleven saaret og har faaet tildelt „the Purple Heart.“ Bedstefaderen, Oluf Feragen, er Første Maskinmester paa eet af Skibene paa Stillehavet. Han var hjemme paa Orlov og med til Gudstjenesten.

Vi var en lille Sviptur til Canada for et Par Uger, og kom hjem lige Palmesøndag. Det var særlig Indvielsen af den nye Præstebolig i Standard Turen gjaldt. Vi forlod Salt Lake City Mandag d. 14. Marts, og naaede Standard omkring ved Midnat Onsdag Aften. Pastor Theo. Hansen mødte os ved Stationen i Calgary, og Mons Hansen fra Standard mødte ogsaa og tog os til Standard samme Aften. Vi hvilede os for Natten i en blød Seng i Præsteboligens Gæsteværelse hos Pastor og Mrs. M. Jørgensens, og nød deres omsorgsfulde Gæstfrihed. Vi var saaledes de første besøgende Præstefolk, der fik Lejlighed til at sove i dette dejlige, nylig opførte Præstehjem.

Under Møderne var vi sammen med Pastor P. Rasmussen fra Dalum. Han talte om Lørdagen og ligeledes holdt han Festtalen under Indvielsen. Hans Hustru er ikke saa rask og kunde af den Grund ikke være til Stede. Pastor Theo. M. Hansen udførte Indvielsen. Naa, men det skal jeg ellers ikke berøre, da I formodentlig allerede har faaet Underretning desangaaende.

Om Mandagen tog jeg en Sidetur til Dickson, hvor jeg talte om Aftenen. Der er mange forhenværende Standard Folk bosiddende nu. Her traf jeg sammen med Pastor Thorslev, som netop havde været i Calgary til et Møde, hvor det blev bestemt at oprette et Alderdomshjem i Kredsen.

Tirsdag Aften talte jeg paa Dansk i Calgary Kirken om Utah Missionen, og omtalte særlig Kirkens falske Lærdomme. Her var der ligeledes mange forhenværende Standard Folk bosiddende, og de kom alle med een Undtagelse til Mødet. Pastor og Mrs. Hansen var saa elskværdige at indbyde dem alle til Kaffe og selskabelig Sammenkomst efter Mødet. Her blev mange Erindringer opfriskede. Den følgende Dag, altsaa Onsdag, kørte Pastor og Mrs. Hansen os

omkring at besøge de forrige Standard Beboeres Hjem; flere er nu bosiddende i Calgary. Vi nød i fuldeste Maal disse kære Præstefolks saavel som Vennernes store Gæstfrihed.

Det var dejligt at mødes med Standardfolkene; mange af dem har vi ikke set i fjorten Aar. Børnene er voksede op, nogle unge har sat Fod under eget Bord, enkelte af de gamle er ikke mere. Men ellers saadan i det hele og store er der ikke sket omvæltende Forandringer. De maa vist alle slukke deres Tørst ved „Ungdomsbrønden,“ da de ikke synes at være ældre nu end de var for fjorten Aar siden. Underlige og mærkelige Følelser trænger sig ind i Sjæl og Sind, naar man efter saa mange Aars Forløb igen møder disse Venner fra Fordumstid.

Det traf sig lige saadan at vi kom med til Mr. og Mrs. Jens Vanghojs Sølvbryllup mens vi var der. Disse Folk har været til megen Velsignelse for Arbejdets Fremgang i Sunny Range Distriktet. Ved Festmaaltidet for dem var der dækket Bord til 200 Mennesker, blev der sagt. Det glædede os at mærke og se den Hyldelse og Agtelse, der blev Sølvbrudeparret tildelt.

Mormonkirken holder i disse Dage deres halvaarige Møde, deres saakaldte Conference. Da jeg fik et Adgangskort tildelt, deltog jeg i Mødet en halv Dag. Saa kan jeg da sige, at jeg har været med til deres Conference. De store fører jo Ordet, og Folket har aldeles intet at skal have sagt. Dersom een eller anden af de almindelige Folk vilde tage Mod til sig og sige et Ord, vilde han vist blive betragtet og behandlet som en Modstander og forbandet. Heber J. Grant er jo levende endnu, og er trods sine 88 Aar Kirkens Formand. Andre, som er næsten lige saa gamle, overtager Lederen ved Møderne. Folk er samlede her i disse Dage fra alle Verdens Hjørner og Kanter, for saa vidt som det da lader sig gøre at komme under disse vanskelige Rejseforhold. Siden Paaskedag 1942 har Tabernaklet ikke været aabnet for disse Møder. Møderne holdes saa i „Assembly Hall.“ Af denne Aarsag er Antallet af dem, der faar Lov til at være med temmelig indskrænket, og er nærmest kun for Lederne. Tilhørerne tiltales for det meste med „Brothers and Sisters,“ men i Gaar og i Dag var der, denne Tiltale til Trods, ikke en eneste Kvinde tilstede. Under de fem Taler, som jeg sad og hørte paa, tænkte jeg hvor herligt det dog vilde være om vi, der har Sandhedskilderne at øse af, kunde fremstille Naaden og Sandheden lige saa lokkende. Een af mine inderligste Længsler og Bønner er, at vi i vor Fædrene Kirke maa besjæles af den Helligaand og faa vor Tunge indstillet saaledes, at vi kunde vidne med Varme og Kærlighed og Kraft om vor korsfæstede og igenopstandne Frelser Jesus Kristus, og det paa en saadan Maade, at Folk vilde annamme dette sande Vidnesbyrd.

Mr. og Mrs. Carl L. Fredericksen har lige været i California hvor de besøgte Mr. Fredericksens Søster, Mrs. Dahl og Familie i Palo Alta, og Pastor Th. M. Jensens Børn i Los Angeles, saavelsom mange andre Venner dernede i Syd California. De overvar Gudstjenesten i Bethel Kirken Langfredag. Det er første Gang at de har haft Lejlighed til at se den nye Kirke. De naaede hjem Paaskedag lige i Tide til at overvære Paaskegudstjenesten her hjemme.

Hjerteligst Hilsen fra os alle herude i Salt Lake City. Maa Herrens Velsignelse og Glæde være med jer i Arbejdet.

Martha og Stinus S. Loft.

FRA COUNCIL BLUFFS, IA. (4. Apr.)

Nogen Maaneder er gaaet siden vi sidst lod høre fra os. Julefesten kom og gik. Det nye Aar 1945 oprandt med de sædvanlige Aarsmøder for de forskellige Foreninger. Menighedens finansielle Side var i god Stand, og i Følge af

hvad der var indkommen til Kirkegælden i Fjor, er det at haabe den vil blive udbetalt i Aar.

Vi har haft flere Begravelser. I Januar døde Mrs. Hans Hansen, 87 Aar og mangeaarig Medlem af Menigheden; i samme Maaned døde to af vore unge Mænd i Landets Tjeneste, Robert Duffy i Dallas, Oregon, et Army Truck Ulykkestilfælde, og Clarence Olsen, der var i „pilot training“ i North Carolina, hvor hans Skib faldt ned. Begge blev begravet fra vor Kirke, hvoraf de begge var Medlemmer.

Vi har 99 Stjerner paa vort Service Flag, hvoraf 6 er i Guld.

Den 11. Feb. havde vi en „Fireside Hour,“ som var vel besøgt; Pastor Lundeen fra Immanuel's Kirke her i Byen fortalte om Kina, hvor han har været Missionær.

Der er ogsaa en Mandsforening i Opgang; vi havde en saadan for Aar tilbage; vi haaber at dette andet Forsøg maa lykkes og blive af Varighed.

Den 6. Mar. skete et sørgeligt Ulykkestilfælde, idet Mr. Severt Buskness blev klemt imellem to Godsvogne paa Milwaukee Banen, hvor han arbejdede, saa han døde paa Stedet. Han blev 53 Aar gammel. To Sønner i Landets Tjeneste, og hans Hustru overlever ham. „Ingen kender Dagen før Solen gaar ned“; maa vi nok sande, men „Lyksalig, lyksalig, hver Sjæl, som har Fred.“

Den 9. Marts døde Mrs. H. Steffensen i Tro paa sin Frelser; hun var syg det meste af et Aar. Ogsaa disse var Medlemmer af Menigheden og blev begravet fra vor Kirke henholdsvis den 10. og 12. Marts. Maa Gud selv trøste de sørgende, samt de mange ængstelige, som har deres kære paa Kampladsen eller paa Vej dertil.

Den 18. Marts, under Højmesse-gudstjenesten, blev vort nye Alter indviet af Pastor Siersbeck. Det er skænket til Minde om James N. Swansen af hans Enke, Lina Swansen. Alteret er meget smukt og et godt Stykke Arbejde; Billedet viser Jesus i Gethsemane og er storartet; det er malet i St. Olaf College Atelier.

Palmesøndag havde vi Konfirmation, hvor 13 Unge aflagde den gode Bekendelse for mange Vidner. Skærtorsdag Aften var der Altergang, hvori mange deltog; Paaskedag var der fuldt Hus og 14 Personer blev optaget i Menigheden.

Mr. og Mrs. L. Larsen kunde holde Guldbryllup den 29. Mar. Men da det var Skærtorsdag, udsattes Festen til Paaskedag, da der var Familiefest i deres Hjem udenfor Byen, og aabent Hus hos deres Søn Harold, som boer i Nærheden. Guldruden er en Søster til Mrs. L. P. Madsen.

Først i Maj skal vi have Missionsmøde med Pastor Girtz som Taler.

Med venlig Hilsen til Redaktøren og Læsekredsen.

Mrs. Jacob Olsen, Korr.

FRA RUTLAND, IA. (6. April)

En hel Del er passeret her siden jeg sidst skrev fra Rutland. I den alvorlige Fastetid havde vi Møde i Kirken en Aften hver Uge, og det er som om det taler alvorligere til os for hvert Aar der gaar, om hvad Jesus gjorde for os, saa vi kunde være virkelig fri.

Det er Skik og Brug her, at naar et Par af Menighedens Folk har været gifte i 40 Aar, saa samles vi til Fest. Den 16. Marts var det Mr. og Mrs. Mike Madsens 40-aarige Bryllupsdag. Han er Menighedens Formand, og en stor Flok samledes i deres pæne og hyggelige Hjem, hvor de var omgivet af deres Børn og Børnebørn den Aften. Der blev holdt Tale af Pastor Pallesen, og en Sang, digtet for Anledningen af deres Svoger i San Francisco, blev sunget. De

medbragte Forfriskninger blev nydt, og der blev overrakt dem en fin blomstrende Plante.

En lignende Fest kunde ogsaa have været holdt hos vor Kassierer Willads Pedersen og Hustru d. 20. Marts, da det var deres 40 aarige Bryllupsdag; men han har haft flere ufrivillige Ophold paa Hospitalet i Ft. Dodge, og er der endnu, men ventes hjem naar som helst. Ogsaa Josef Kjær er dernede for Tiden, og har haft en mindre Operation.

Den 25. Marts var det Præstens Fødselsdag, og en Del af os samledes om Aftenen i Præsteboligen til et godt Samvær. Kvindeforeningen og Menigheden tilsammen forærede ham et Alter Sæt til Brug ved Sygebesøg. Pastor Pallelsen var særlig glad for det.

Paaskedag havde vi en velsignet Dag med fint Vejr og en stuvende fuld Kirke. Der var Optagelse af 21 nye Medlemmer, — 5 Voksne ved Daab, 5 blev konfirmeret og de andre ved Overflyttelsesbrev fra andre Menigheder. For en Tid siden optoges 4 Familier i Menigheden de bestod af 13 Personer. Det er skønt naar vi ser Folk slutte sig til os, efter at de i længere Tid har gaaet i Kirke. Velkommen og bliv en Velsignelse! Jeg vil saa med det samme sige Pastor Mengers en hjertelig Tak for det gode Stykke i Ugebladet om deres Guldbryllup: og „Jesus gik ind for at blive hos dem.“

FRA EASTON, FRESNO COUNTY, CALIF.

Klokken slaar,
Tiden gaar,
Evigheden os forestaar;
Lad os da bruge den kostbare Tid
Tjene vor Herre med al vor Flid,
Saa skal vi nok komme hjem!

Igennem det svundne Aar har Kirkeklokken ladet sin dybe Klang lyde i Immanuels Kirke i Easton. Snart lette og klare Toner; men ogsaa de dybe og tunge. Men hver Ting til sin Tid og paa sin Plads.

„O havde jeg blot Vinger og var en lille Fugl,“ saadan sang vi i min Barndom. Men det betyder ikke meget i vore Dage. Nu flyver man naar og hvorhen man vil. Som for Eksempel Lt. Richard Keller, han fløj til San Antonio, Texas, hvor han blev ægteviet til en af vore unge Piger, Elaine Christensen, Datter af Mr. og Mrs. Frits Christensen. Det var den 9. Marts, 1944. Den første April blev Marvel, Mr. og Mrs. Herman Petersens ældste Datter, ægteviet til M/S Warren Sundquist. Vi ønske begge de unge Par, Lykke og Herrens Velsignelse.

Den 14. September ringed' Kirkeklokken igen. Det var dybe og klare Toner, men den vidste vel ogsaa nok hvad den mindede om: 50 Aar af Opofrelse og Trofasthed, gyldne Aar, der minder om at Kærligheden er den samme til enhver Tid, hvor ikke Menneskets Kulde og Haardhed tilintetgør den. Mr. og Mrs. Peter Rasmussen fejrede deres Guldbryllupsdag med Easton Menighed som Vært for deres Familie og mange Venner. Festligheden fortsattes den næste Dag i deres Hjem, hvor Guldbrudeparret aabnede Hjerter saavel som Hjemmets Dør til deres mange Venner og Bekendte. Vi fortrød ikke vi tog imod Indbydelsen og takker paa det hjerteligste. I Horizonten ser vi lignende Festligheder tegne sig og takker Gud for alle dem, som har naaet denne Milepæl i deres Liv.

Naar Easton Menighed har været saa rigt velsignet igenem de mange Aar, tror jeg man kan sige med Sandhed, det er fordi vi har mange gamle Mennesker i vor Midte, som har lært at folde deres Hænder og nedbede Guds Velsignelse over Menigheden. Jeg tænker ikke alene paa dem,

som deltager i Gudstjenesten Søndag efter Søndag; men ogsaa paa dem, som paa Grund af daarligt Helbred og andre Alderdomssvagheder maa holde sig til Hjemmet. Til saadanne vil Herren ogsaa sige: „Vel du gode og tro Tjener, du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget. Gak ind til din Herres Glæde.“

Vi er taknemmelige til Forældre, som lærte os at uden gode Børn vilde Fremtiden se mørk ud. At Ungdommen hører Nutiden til, men det er de ældre, som lægger Planer og bestemmer hvad Vilkaar Børnene skal vokse op under. Mon ikke det er paa Tide for dig og mig at standse og lytte. Hvilket Ansvar, og ve os om vi misbruger det. Paa den anden Side, hvilken Velsignelse, dersom vi adlyde Guds Befalinger.

Undertiden er det nødvendigt for en Person at blive paa mindet om sine Pligter. Saadan er det i hvert Fald gaaet med mig; derfor disse Linier. Tænkte I maaske at Easton Menighed var ophørt at eksistere, siden Mrs. Klyvers Død? Sikkert er det, Korrespondancen har lidt et ubødeligt Knæk, men ellers pulserer Livet i vor Menighed som sædvanligt; der er en sund Vækst. Ogsaa et Antal af smaa Børn er ankommen; det sidste er vor Pastors lille Datter, Mary Louise, født den 29. December. Andre Medlemmer er bleven lagt til Menigheden, nogle ved Tilflyttelse, andre ved Daab og Konfirmation.

Krigen med al sin Rædsel og Haardhed har ogsaa gæstet os, omend vi har Grund til at takke Gud fordi han ikke saavidt har lagt sin Haand saa tungt paa os, som det er Tilfældet mange Steder. Det er visseligt ikke fordi vi har for-tjent det bedre. Tidligt paa Aaret var en af vore unge Mænd, en Flyver ved Hæren, Lt. Howard Andersen, savnet efter en Flyvetur over Tyskland. Hans unge Hustru og Forældre fik senere Meddelelse, at han er i en tysk Fangelejr. I Juli Maaned blev en anden af vore unge Mænd, ogsaa Flyver, Lt. Ralph Pilegaard, savnet paa et Flyvetogt. Ingen synes at have klart Begreb om hvad der var hædet ham. Hans Forældre har senere modtaget Meddelelse fra Regeringen, at Ralph mødte sin Død i et Luftangreb. Til Forældrene af begge de unge Mænd vil vi gerne udvise vor dybe Medfølelse. Maa Gud trøste dem i deres Sorg og borttage deres Bekymringer.

Sølvklokken har ogsaa ladet sine klare Toner klinge i vor Midte. To af vore Familier har nemlig fejret deres Sølvbryllupper, Mr. og Mrs. William Hansen den 21. November, og Mr. og Mrs. Herman Petersen den 17. December. Vor Menighed var Vært ved begge Festligheder. Vi takker Gud for disse Venner, og dem for deres bramfri Eksempel i deres Hjem og de mange Velsignelser vor Menighed har modtaget gennem dem.

I alle virkelige Livshistorier møde vi ogsaa det, som er haardt og trangt. For os alle skal Kirkeklokken ringe for sidste Gang. Vel om den da kan melde vore kære: han sov hen som Sol i Høst gaar ned.

I Præd. 7:2 læse vi, det er bedre at gaa til Sørgehuset end til Gæstebudshuset fordi hint er hvert Menneskes Endeligt, og de levende skal lægge sig det paa Hjerte. I Juli Maaned døde en af vore unge Mænd, Herman Hartung, efter et kort Sygeleje. Han efterlader sin unge Hustru, en lille Søn og sine Forældre. Maa Gud trøste dem i Sorgen. Vi erfarer Sandheden af de kendte Ord: „De gamle skal dø, men de unge kan dø.“ Den 29. December døde en anden, forholdsvis ung Mand og Menighedsmedlem, Carl Rasmussen. Carl havde været syg i længere Tid, saa hans Død kom ikke helt uventet. Før han blev alvorlig syg, tog han aktiv Del i det kirkelige Arbejde og tjente Menigheden baade som Søndagsskolelærer og Trustee. Han døde som han havde levet, stille og fredfyldt, med en sand Tro paa sin Frel-

ser, et levende Vidnesbyrd for sine nærmeste og en Opmuntring til alle, som kendte ham, i at søge Gud. Gud trøste hans efterladte Hustru og Børn. Velsignet være hans Minde!

I maa nu ikke tro at alle her' omkring dør i den unge Alder. For en Maanedstid siden døde Mrs. Ingeborg Søndergaard, der opnaaede den høje Alder at blive 100 Aar. De senere Aar maatte hun for det meste holde Sengen. Skønt hun havde mistet Hukommelsen, var hun meget medgørlig og tilfreds. Hun havde altid ønsket at maatte leve til hun fyldte de Hundrede. Om Mrs. Søndergaard kan det ogsaa siges, som vi læser i Psalme 92: 15-16: „De skulde endnu bære Frugt, naar de er graahærdede, de skulde være saftige og grønne til at forkynde, at Herren er oprigtig, min Klippe, og at der ikke er Uret hos ham.“

Carl Pilegard, et af vore yngre Medlemmer og en fremragende Forretningsmand, indgik forleden i Ægteskab med Johanna Kirk, en ung Dame fra vor Nabomenighed i Fresno. Vi ønsker til Lykke. Carl kender lidt til Forretningslivets Baggrund. Han begyndte fra Bunden. Vi husker endnu hans \$25 Lastbil, som snart blev konfiskeret paa Grund af den overvægtige Last og voksende Forretning. Jeg undrer mig om ikke en og anden har tænkt som Konen i Jylland, da hun saa Ildhesten første Gang: „Den gaar aldrig!“ Men da Toget saa brusede forbi hende, udbrød hun: „Det standser aldrig!“ Carl ejer nu en af de største Forretninger af sin Slags, i Fresno, om ikke den største. Og saa tror man Eventyrets Tid er fordi!

Kom Regn af det høje,
Lad Jorden oplives som Liljedal!
At hvad os vor Jesus har lovet, maa gives
I Tusinde Tal.

Vor Menighed afholdt Missionsmøder i den stille Uge. Bedre Tid kan vel næppe findes til at søge Gud og være stille for hans Aasyn. Pastor James P. Beasom fra Glendale, Formand for The California Synod of the United Lutheran Church, var indbudt som Prædikant. Han talte saa klart og indbydende, at ingen behøvede at være i Tvivl om Vejen. Men at sidde paa Kirkebænken er ikke nok. Guds Ord siger: „Men vorder Ordets Gørere og ikke alene dets Hørere, hvormed I bedrager eder selv“ (Jakob 1:22). Der- som vi altid vilde betænke det, saa vilde disse Møder, saavel som Ordets Udlæggelse Søndag efter Søndag, blive os til rig Velsignelse.

Mrs. H. Marthedal, Korr.

FRA PETALUMA, CALIF. (7. April)

Vi har nylig haft den stille Uge, hvor Jesu Lidelses Historie saa klart blev bragt frem for vort aandelige Øje. Det er som man faar et Glimt at se ind i det Allerhelligste. Johannes Døber siger: „Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd!“

Paa Korsets Træ har Jesus
afsonet og betalt
den hele Verdens Syndegæld,
udslettet alt, ja alt.

Skærtorsdag Aften var der Altergang her i Kirken, og Ordet fra Matth. 26:26 blev udlagt for os af Pastor James Christensen. Det var særlig om, hvorledes Jesus tog Vand og Haandklæde og vadskede Disciplenes Fødder, for at vise dem, at vi maa have det kærlige Tjenersind overfor vor Broder og Søster i Herren. Disciplene havde kort iforvejen været uenige om hvem af dem der var den størst i Himmerigets Rige.

Langfredag Aften var der Kirkegang, og den smukke

Sang, „The Old Rugged Cross,“ blev sunget af Miss Trine Hansen.

Paaskedag var Kirken smukt pyntet med hvide Calla Lilier og andre Foraarsblomster, og var næsten overfyldt med Folk, som kom for at høre det glædelige Paaskeevangelium. Pastor Christensen viste særlig hen til Kærnen i vor kristne Tro, Jesu Opstandelse, som ingen anden Religion kan fremvise. Ogsaa dette, at Korsets og Opstandelsens Evangelium har været et Frelsens Anker for Millioner af Mennesker, som er sovet ind i Døden. Vi læser i Joh. 11: 25-26: „Jeg er Opstandelsen og Livet; den som tror paa mig, skal leve, om han end dør. Og hvor den, som lever, og tror paa mig, skal i al Evighed ikke dø.“ Flere skønne Paaskeange blev sunget for os af Miss Anna Hansen og Miss Trine Hansen. Mange nye Medlemmer blev optaget i Menigheden og blev budt hjertelig Velkommen med Ordet: „Tjener Herren med Glæde.“ Der er saavidt optaget 27 nye Medlemmer.

Den 26. Marts mødte mange af Kirkens Damer hos Mrs. Pastor Christensen i deres kønne lille Hjem paa Liberty Street. Det var en lille Overraskelse i Anledning af hendes Fødselsdag. Forfriskninger blev serveret og mange gode Ønsker i Kort og Gaver blev givet vor gode Præstefrue.

Vore Præstefolk har haft den Glæde at have Besøg af deres Datter Mrs. Hope Tillepaugh og lille Datter i flere Uger. De rejste igen d. 9. April til hendes Hjem i Denver; Mr. Tillepaugh er i et Medical Corps i Frankrig.

Vi har her haft en meget kold Vinter. Mange af Menighedens Folk har ikke været saa raske, deriblandt Mrs. Pastor Christensen og Mrs. Anna Waldemar, som dog atter er i fuld Virksomhed som Leder af Røde Kors Arbejdet.

Søndag d. 8. April var her i Kirken Mindegudstjeneste om fem Aars Dagen for Tyskernes forbryderiske Overfald paa Danmark og Norge. Emnet var: „Som Lam iblandt Ulve.“

Jesus lever, Døden brast.
Han stod op med Sejr og Ære.
Hvad kan større Glæde være.

Kærlig Hilsen fra Elim Menighed.

Mrs. K. Scott, Korr.

Fortalt og oplevet

KINA MISSIONÆRER REDDET VED FLYVEMASKINER

Dr. Daniel Nelson, der repræsenterer den lutherske Kirkes Relief i Kina og opholder sig i Hovedsædet Chungking, meddelte fornylig, hvorledes 100 norske Missionærfamilier blev overført fra krigsfarlige Omraader i Kina til Santalmissionens Felt i Indien, ved at han med Penge fra Luth. World Action kunde leje Flyvemaskiner af Am. Air Force til at udføre Flugten. Et Telegram naaede ham fra Hovedkontoret en Lørdag Aften: Forsøg at arrangere med A. A. F. om at evacuere Missionærer i Vest Kina. Nuværende Stilling kræver hurtig Handling for at de ikke skal hænges inde og tages til Fange. Han fortæller:

Søndagen derefter maatte jeg gaa flere Mil gennem Mudret til den anden Ende af Byen, da Bus ikke gaar om Søndagen, og opsøge de kinesiske Transportavtoriteter. Men dette var for sent. Intet kunde udrettes. Mandag besøgte jeg U.S.A. Ambassadør Patrick Hurley, der paahørte mit Andragende sympatetisk og svarede kort: „Jeg er inde for at hjælpe alle Missionærer, ligemeget hvilken Race og

Kirke de tilhører, dersom de er Kristne. Lad os hjælpe dem." Ved Hs. Excellences Intervention udstedte General A. C. Wedemeyer en Befaling til omliggende Lufthavne om at bringe alle Missionærer til Vest Kina. De lutherske Missionærer i Honan, Hupeh, Hunan, Shensi, og Szechuan Provinserne blev hentet, og i faa Timer, der ellers vilde have taget en Maanedes Tid over Landeorden, bragtes de bort fra de farlige Egne. Ogsaa en Gruppe ikke-lutherske Missionærer bag de japanske Linier blev reddet. En Maskine fyldt med Skolebørn nødlandede endog paa en Lufthavn, der var under japansk Bombardement.

Men dermed var man ikke færdig. Missionærfamilierne maatte have et Sted at leve. Nogle var meget syge og maatte flyves til Indien straks. Det vanskeligste var at overføre de 150 Personer, som var vel, til Indien med de Midler som stod til vor Raadighed. Jeg bad de amerikanske Avtoriteter om fri Transport for dem. Først maatte vi have Tilladelse fra de kinesiske Militærmyndigheder. Dermed er forbunden megen „red tape," men efter en Del Argumenter fik vi Tilladelse for hele Gruppen. Denne var den største Bevilgelse nogen endnu har opnaaet paa een Gang for West-erners. Efter at al Arrangement var udført, tog de uhyre amerikanske Transportmaskiner Flygtningerne og løftede dem op over de høje Himalaya Bjerger og Burma Junglen og satte dem trygt ned i Kalkutta. Nogle sagde, at det var umuligt; men Lutheran World Action specialiserer i det umulige, fordi den er i Fællesskab med Gud.

L. W. A. Hovedkontor i New York udbetalte til U. S. Transport Command \$11,810 for denne Tur „over Humpen," og sendte desuden \$15,000 til Kalkutta for Midler til Missionærernes Forplejning indtil videre. Tolv norske Missionærer sendtes her til Landet foruden de 100, der kom til Indien.

Tænkt og skrevet

HAR VORT SAMFUND IKKE EKSISTENSRET?

Af Pastor Erhardt Nielsen, Audubon, Iowa

Formanden for Iowa Kreds gav os et Kopi af sin engelske Artikkel, skrevet for Ansgar Lutheran, med Tilladelse til at oversætte den for L. U. Vi har dog foretaget enkelte Forkortelser her og der.—Red.

Særlig de senere Aar har vort Samfund været Genstand for en stadig Strøm af negativ Kritik. Det synes sønderslaaet ved Mangel paa Tro paa dets Fremtid og vore Institutioners Bestaaen. Det ligner snart en Boxer, der kun venter Naadestødet. Man maa ærligt spørge: Hvormeget mere kan det taale af den Slags før det segner?

Man maa selvfølgelig skelne mellem negativ og positiv Kritik, og Forskellen ligger i Bevæggrundene og Formaallet. Positiv Kritik sigter efter at finde den sande Tilstand med det Formaal at rette det svage og opmuntre det stærke. Motivet er Loyalitet virksom i Kærlighed, eller „Tro virksom i Kærlighed." Negativ Kritik derimod har kun Opløsning som Formaal og fremholder intet Lægemiddel eller en Løsning. Motivet er Utroskab, der virker i fjendtlig Aand, og faar sin Næring fra Kapestrid, Modløshed og Mistænksomhed.

Den første Slags Kritik er velkommen, ellers vilde Samfundet dø en langsom Død i indre Opløsning; den er som Foraarsvinden, der fejer op i det forældede og mugne, saa Livet ikke forsumper i Formalisme og dogmatisk Stivhed,

og visse Magtgrupper faar Kvæletag i dets politiske Styre.

Men hvor er vi i Den forenede dansk lutherske Kirke?

Det er underforstaaet, at vi ikke har nogen Berettigelse for vor Bestaaen som et uafhængigt Kirkesamfund; at vi burde optages i en større luthersk Sammenslutning; at Studenterne paa vort Seminarium er ganske uforberedte for Præstegerningen baade i formel Uddannelse og Verdensbetragtning; at vor Skole ikke kan haabe at fortsætte i Kompetition med større Anstalter og at det koster for meget at opholde den i Forhold til det Omraade den betjener. Og hvad er nu Løsningen af disse Antagelser?

Der siges, at enten vi ønsker det eller ej, den Dag kommer, da vi drages ind i en Union med andre Lutheranere for at danne een forenet Kirke. Saaledes skal Knuden allerede være løst. Vore Studenter, nu og senere, tilskyndes at søge deres „Fuldendelse" ved andre Seminarer, saa de ikke skal findes helt indskrumpede i deres Forberedelse for præstelig Virksomhed; og vi bør vente med Opførelsen af „the Greater Dana" indtil den Tid kommer, da Unionismen gør det muligt at støtte i Opførelsen af et større luthersk College for at tjene den større Samfundsenshed.

Men sæt nu at denne Opfattelse ikke er sand? At vi virkelig har Grund til at eksistere som et selvstændigt Samfund? at Studenterne fra Trinitatis Seminarium er lige saa dygtige til at betjene Præstekald som de fra andre Skoler? At Skolens Driftomkostning slet ikke er dyrere per Capita? — Saa ramler vi med et stort Brag i Grøften. Ingen Undskyldninger gives for vore Svagheder og Synder, og Kærlighed og Loyalitet har taget Morgenrødens Vinger.

Muligt ligger Løsningen i en helt anden Retning. Hele Unionsideen følger en vrang Logik derved, at man begynder Argumentet med den Slutning, at Union er et Fremtids Faktum. Men Præmisserne for dette Argument er ikke antagelige for os alle. Tiden har ført det med sig, at de Store har forceret de Smaa til at sammenslutte sig for at leve. Uden Tvivl har den Tankegang indvirket paa Kirken i Retning af Unionisme. Det er dog sundt at betænke, at i Dag gaar Tendensen henimod Socialisme og Regeringskontrol af Big Business. Hvad Resultatet bliver ved ingen, men det burde lære os en jævn Lektie om det onde og vrange i Storforretning. Der er Grund til at tro, at forenet luthersk Arbejdsdygtighed behøver ikke mere end blot en Federation af Kirker. I Virkeligheden kan een Kirke ikke virke som Masse. Forholdene vil kræve, at den fordeles i Kredse og Synoder. Hvorfor saa ikke hver Synode for sig beholde sit særlige Præg og leve sit Liv i Fællesskab med andre, saa vi vokser og trives under den aandelige Indstilling vi nu har og elsker? Hvad der egentlig berettiger en Union er et aabent Spørgsmaal for Drøftelse.

Den anden Antagelse er, at Studenter fra Trinitatis Seminarium er beklageligt uforberedte for Præstegerningen. Udtalelser er falden i unge Præsters Paahør, at man beklager at de ikke har det bedste i teologisk Uddannelse. Hvad menes med „det bedste"? Uden Selvros kan siges, at Mand for Mand vil vore Præster maale sig med hvem som helst i andre Kirker. Særlig da de fra de senere Aar. Dog virker vore Mænd uden Fanfare fra de Folk de betjener. Fordi det danske Temperament er tilbøjelig til at undervurdere dets Gode i næsten alle Forhold, medens andre Synoder aander Loyalitet og Støtte selv hvor deres Svagheder er iøjnefaldende, kommer den overfladiske Opfattelse frem, at vort Præsteskab bør ynkes for den ringe Uddannelse det har faaet. Og dog er vi kommen til den Slutning, at vore yngre Mænd er som Helhed de mest dygtige paa Missionsmarken; derimod forstaar vi, at andre Synoder lægger mere Vægt paa Alder og Erfaring for den Slags Arbejde.

Vor Slutning er derfor ikke i Overeenstemmelse med det

Begreb, at vore Studenter trænger til Medynk. Dertil bør ogsaa bemærkes, at Kritikken kommer væsentlig fra Mænd, som ikke har frekventeret Trinitatis Seminarium, i altfald ikke i de senere Aar, eller dem, der fik hele deres Uddannelse der, men **føler** at de burde have gaaet paa en anden Skole. De kender ikke i Almindelighed det Arbejde, som der falbydes.

For nogle Aar siden sad Pastor Damgaard Jensen fra Danmark i flere Dage i vore Klasses timer i Blair; uden Opfordring udtalte han, at de Foredrag, som han hørte der, gav ikke dem noget efter man hørte paa Københavns Universitet. Trinitatis Seminarium behøver ingen Apologi; snarere er der god Aarsag til Tillid, Loyalitet, Kærlighed og Forbøn.

Den tredie Antagelse er, at den nye Bygning ved Dana College bør vente indtil det større Samfund realiseres, efter Antagelse I. Da Forstander Morton imødegik denne Antagelse for en Tid siden, behøves ikke videre Gendrivelser her. Den Slutning er jo bygget paa den Tanke at Dana College vilde ikke faa nogen Plads i et større Kirkeforeningsprogram, og er derfor ganske aabent for Gendrivelse.

Fra det her sagde synes det, som om Samfundet ledes af en Kritik, der ikke fremholder nogen virkelig Løsning for de nærværende Problemer. Hvad vi savner, er en ny Aandsretning af opbyggende Kritik, der vil møde de virkelige Svagheder og Fejl, der maatte findes i Samfundet, og saa fremlægge et konstruktivt Program. Skal en saadan Aandsretning holde sig, maa visse Omslag finde Sted i vor Tankegang. Utilfredse og uvenlige Følelser, som fremstod paa Grund af Kappelstrid, Modløshed og Mistænksomhed, maa bortfjernes, saa Vanskelighederne kan imødegaaes uden Fordom. „Pressure groups“ bør opløses, saa Aarsmøderne bliver virkelig demokratiske. „Lobbying“ synes at beherske det politiske Liv, men i Kirken betyder det Død for aandelig Fremgang og Samvirke. Hvad særlig savnes nu er Tro og Loyalitet til vor Kirke og dens Ledere. Vi behøver ikke at give nogen Undskyldning for vor Tilværelse, men Kirken trænger til en ny Strøm af „Tro, Haab og Kærlighed“ gennem dens Medlemskab.

Der er ingen Aarsag hvorfor vi ikke kan udvide vore Telletagningen Mangel paa Tro og Beslutning.

Tillad os at bemærke hertil:

Hvorvidt Pastor Nielsen nu rammer Sandheden i vor Stilling kan debateres. Gennemgaaende har vi Følelsen af at den Overgang der fandt Sted gennem Sprog- og Navneforandringen, samt Missionssigtet fjernede os fra vor oprindelige Grundvold, altsaa som Dansk Lutherisk Kirkemission i Amerika. Desværre var vi ikke naaet saavidt i denne Opgave som f. Eks. vore norske og svenske Brødre, saa vi, amerikansk set, stod solidt paa egen Grundvold kirkeligt og økonomisk. Aarsagen herfor søger vi i Danskernes Mangel paa indre Samfølelse og Agtelse for deres eget. Den samme aandelige Slappelse raadede ogsaa i Danmark indtil Kaj Munk og Invasionen vækkede dem op til Kamp for alt der var deres i Arv og Eje. Vi har været, og er fremdeles, Talsmand for kirkelig Sammenslutning med vore Brødre efter Kødets herovre, saa der kan være een samlet, danskpræget luthersk Kirke i Amerika. Det er meningsløst for os at bygge op dobbelt Præsteskole og bekoste to Kirkeledelser, hvor een mageligt kunde klare det. Dertil den uforsvarlige Kappelstrid i Missionsfelter, litterær Virksomhed, m.m. Der er, ganske rigtig, Forskeligheder i Syn og Levevis, men ikke større end de kan overvindes, om Herrens Aand faar Lov at raade. Selv om der kan opstaa Rivninger i vort indre Forhold efter en saadan Sammenslut-

ning, saa vil de næppe blive saa selvopløsende, som at opløses i et danskfremmed større Samfund. Og har vi Danske nogen aandelig Arv, der er værd at bevare og udplante herovre? Ved at gennemse de forskellige lutherske Kirkeblade fra „de store“ Samfund Uge efter Uge, forbavses man over hvor ofte der citeres danske Salmer og danske Mænds Artikler og Indsats. Vort lille Danmark har vundet sig en Plads i Verdens Opmærksomhed og Agtelse, vi selv bør være stolte af at eje og forplante.—Red.

„DEN FORBUDNE KRIG“ IGEN

I Anledning af Sognepræst Chr. Bartholdys Artikel, „Den forbudte Krig“ i Bladet for 7. Februar, vil jeg bede om Plads for nogle Bemærkninger. Naar der i Bibelen tales om at være Øvrigheden underdanig, menes der vel nok retmæssig Øvrighed, og en Øvrighed er selvfølgelig kun retmæssig saa længe den selv overholder Lovene. Og mon der findes nogen Lov, som de nuværende Magthavere i Tyskland har undladt at bryde? Alberti var som Justitsminister den øverste Myndighed over dansk Retsvæsen, men saasnart han havde bekendt, at han selv havde overtraadt Lovene, mistede han med det samme den Myndighed. Og saaledes maa det selvfølgelig være i et ordnet Samfund. Luther gjorde jo Oprør mod Øvrigheden, men vi mener vel at det var berettiget, fordi Øvrigheden var korrupt og forsvarede Vranglære. Men mon der findes noget mere korrupt, end de er, der han tilranet sig Magten i de besatte Lande? Og hvad Vranglære angaar, gaar de vist hin Tids Øvrighed en høj Gang, naar de lærer, at Utugt er en fortjenstfuld Gerning, fordi den hjælper til at befolke Fædrelandet, og deres noksaa bekendte Forgudelse af Hitler. Luther var ikke særlig respektfuld i sin Omtale af Øvrigheden. Vi husker hans Udtalelse, at selv om der var saa mange Djævløse i Worms som der var Tagsten paa Husene, saa vilde han dog derhen. Og hvis en saadan Betegnelse var berettiget i det Tilfælde, med hvormeget større Grund kan den saa ikke bruges nu. Thi naar vi læser om Magthavernes Fremgangsmaade, saa gyser vi og tænker: kan det være muligt! Er det Mennesker, som gør sig skyldig i saadanne Ting?

Med Hilsen og Tak.

J. P. Jensen,
Granly Farm,
Salmonhurst, N. B., Can.

PLANEN FOR DEMOBILISERING EFTER TYSKLANDS NEDERLAG

Planen for Demobilisering af Soldater paa de europæiske Slagmarker efter Tysklands Nederlag er næsten helt blevet fuldendt i store Træk og mange af Detaillerne forbundet dermed er blevet udfyldt, ifølge de sidste Meddelelser fra Krigsdepartementet. Naturligvis kan der endnu ikke gives noget Overslag om det maanedlige Antal af Mænd, som kan blive hjemsendt, eftersom dette Antals Størrelse afhænger af flere Faktorer, der i den ene eller anden Retning kan forandre sig betydeligt i Løbet af de næste Maaneder.

Krigsdepartementet udtalte fornyligt, at Soldater, som har været Krigsfanger i 60 Dage eller i længere Tid, eller Soldater, hvis Helbredstilstand kræver det, vil have Fortrinet frem for alle andre. Dette gælder selvfølgelig kun Soldater, som er i god fysisk Tilstand. De syge og saarede vil, ligesom tidligere, fortsat blive befordret hjem saa hurtigt som Transportmidler kan skaffes tilveje.

De næsthøjeste paa Listen over Rækkefølgen af Soldater, som kan vente at blive hjemsendt, fortjener dette Fortrin efter en Skala, der er baseret paa Hæren-Kredit System.

Dette System tager fire Faktorer i Betragtning: hvor lang Tid Soldaten har gjort Tjeneste i Hæren siden 16. September, 1940; Antallet af Maaneder hvori Soldaten har gjort Militærtjeneste paa Krigsfronter i Udlandet; Antallet af Slag hvori han har deltaget; og endelig, hvorvidt Soldaten er Fader eller ikke. Militærtjenestens Længde og Faderskab vil sandsynligvis blive af afgørende Betydning. Lang Krigserfaring vil sandsynligvis være af næststørst Betydning, dersom man kan undvære Soldaten og en anden kan tage hans Plads. Alder vil ikke blive betragtet som en afgørende Faktor.

Ved Optællingen af Faderskabs Kredit modtager Soldaten en Enhed eller Punkt for hvert Barn under 18 Aar, som han forsørger. Dersom han har flere end tre Børn, tæller kun de tre, fordi tre er Maksimum. Han kan ikke faa nogen Kredit for andre af ham afhængige Personer, som han forsørger. Slagkrediterne indbefatter alle Medailler tilkendt Soldaten eller Bronze Tjeneste-Stjerner tilkendt Soldaten for Slag hvori han har deltaget.

Efter Tysklands Nederlag vil alle menige Soldater modtage et Kredit-Kort. Ved Hjælp af dette Kort vil han kunde se nogenlunde hvorledes hans Stilling er med Hensyn til Demobiliseringsprogrammet. Krigsdepartementet har dog været forsigtig nok til at sige, at ingen Soldat vil blive afmønstret medmindre han kan undværes. De Soldater, som kan blive erstattet med andre Soldater, maa vente indtil Stedfortræderne ankommer.

I visse Militærbrancher vil Soldaterne blive afmønstret hurtigere end i andre uanset Kreditsystemet. Paa indeværende Tidspunkt mener man at Mænd fra Infanteriet vil blive hjemsendt i større Antal end Mænd i Luftforsvaret og andre Brancher, som sandsynligvis vil blive overført til Stillehavskrigsfronten.

Her er et Eksempel paa hvorledes Afmønstringsforretten sandsynligvis vil virke under almindelige Omstændigheder. Antag at en General i Europa bestemmer, at af fem Infanteri-Divisioner kun fire er nødvendige. Man vil da klassificere alle Mændene i de fem Divisioner i Henhold til deres Kredit-Punkter. Den Femtedel af Mændene, som staar højest paa Listen, vil blive placeret i den Division, der kan undværes. De Mænd, som oprindelig var i den Division, der kan undværes, men som ikke havde nok Kredit-Punkter til at blive indbefattet i den, paa Listen opførte første Femtedel, vil blive overflyttet til en af de fire aktive Divisioner. Den overflødige Division vil derpaa blive hjemsendt.

Ingen Troppeafdelinger vil dog blive hjemsendt fra Stillehavskrigsfeltet paa ovennævnte Maade saalænge Japanerne ikke er blevet overvundne. Afmønstring af individuelle Soldater vil dog stadig finde Sted paa Stillehavsfrenten baseret paa forskellige Omstændigheder. Hvor det er nødvendigt at afløse Soldater, vil deres Stedfortrædere hovedsageligt komme fra Mænd, som endnu er indkvarteret i de Forenede Stater og som endnu ikke har deltaget i den egentlige Krig.

F.L.I.S.

Denne Artikel fremkom sidste December, da man mente Tyskland snart overgav sig. Nu synes Beretningerne at gaa ud paa, at kun de svagere Mænd kan vente at komme hjem. Men Planen er af Interesse alligevel.—Red.

Blandt Landsmænd

9. April i New York. Som ved tidligere 9. April Gudstjenester i New York var First Presbyterian Church ogsaa fyldt i Aar, og Højtideligheden var smuk og værdig. Pastor

A. T. Dorf ledede Gudstjenesten assisteret af Præsterne C. M. Videbeck og A. C. Kildegaard. Forsamlingen sang „Our God, our help in ages past,“ tillige „If God were not upon our side“ og „Forgæves er vor Kraft og Kunst,“ og til Slut „Altid frejdig.“ Sangforeningen „Dana“ sang smukt „Høje Nord, Friheds Hjem“ samt „Kongernes Konge.“ Kirkens, Præst, Dr. J. V. Moldenhawer, bød den store danske Menighed Velkommen og sluttede sin klare og fyndige Tale med Haabet om, at vi inden længe paa samme Sted maatte kunne fejre Danmarks Frigørelse.

Minister Kauffmann og Professor Harald Ingholt talte.

Til Gudstjenesten sendtes følgende Hilsen fra Folketingsmand Robert Stærmose, som Dr. Harald Ingholt oplæste i Kirken:

„De bedes overbringe Forsamlingen den 9. April en Hilsen med Tak for den trofaste og dristige Bistand, som Danske og Venner i de Forenede Stater har ydet i de forløbne fem Aar. Dette har været til uendelig Opmuntring for os i Danmark, som der staar i Davids Salmer 144:11-15 Vers:

Udfri mig, og red mig af de Fremmedes Haand, hvis Mund taler Falskhed, og hvis højre Haand er Løgnens højre Haand. At vore Sønner maa være som Planter, der er kommet til Frodighed i deres Ungdom; vore Døtre, som Hjørnepiller, der er udhuggede efter Tempelst Stil; at vore Forraadskamre maa være fulde og kunne frembyde baade det ene og det andet Slags, at vore Faar kunne føde tusinde, ja, titusinde paa vore Gader; at vore Øxne maa være kraftige; at der sker intet Brud og ingen Afgang maa være ej heller Klagemaal paa vore Gader.

Saligt er det Folk, som det gaar saaledes; saligt er det Folk, hvis Gud er Herren.“

Dansk Gengivelse af Uddrag af Minister Henrik Kauffmanns Tale. Vi er kommet sammen endnu en Gang her i New York paa en 9. April for at ære de danske Patrioter, som har givet deres Liv i Kampen mod Voldsmagterne, for at mindes de mange i Danmarks underjordiske Hær, som er blevet myrdet af Nazisterne, de unge Danske, som er faldet, medens de kæmpede i de Allieredes Styrker, for at hædre de mange danske Søfolk, som blev dræbt, medens de ufortrødent gjorde deres Indsats.

Hver Gang, vi er kommet sammen paa en 9. April, har det været mit Haab, at næste 9. April vilde se et frit og lykkeligt Danmark. Denne Gang ved vi, at Frigørelsen er nær forestaaende, og at dette vil blive den sidste 9. April, som ikke kan højtideligholdes paa passende Maade ogsaa i Danmark.

Danmarks snarlige Frigørelse er nu sikker; men de næste Par Maaneder vil muligvis blive de mest alvorlige, det danske Folk hidtil har gaaet igennem, en Tid som vil kræve stor Opofrelse og Mod og ikke mindst Besindighed, Ro og Disciplin. Det maa have været fristende for mange unge Danske i Dag — paa Femaarsdagen for den tyske Invasion — at tage fat paa at drive Tyskerne ud; det er svært at vente taalmodigt, som man maa, indtil General Eisenhower giver Signalet. Frigørelsen vil ikke betyde, at alle Spørgsmaal er løst; tværtimod, nye Problemer vil melde sig. Det vil blive langt vanskeligere, end mange forstaar, hurtigt at skaffe Danmark de Raavarer, som er nødvendige for dets Produktionsapparat. De knappe Forsyninger, som findes i Verden, maa deles med andre lidende Lande. For lang Tid vil vi være nødsaget til at spænde Bæltet ind; men vi har lært, at der er een Ting, der er mere kostelig end noget andet: **Friheden**. Det kommende Aar vil se et frit Danmark; det er, hvad der er afgørende for alle Danske.

I Aarene efter Frigørelsen vil det være nødvendigt, at alle Danske staar sammen Haand i Haand, som de har gjort det igennem Besættelsens Aar. Efterretningerne fra Danmark viser, at alle Kredse og Partier er fast besluttet paa

at søge et saadant intimt og loyalt Samarbejde. Det staar klart, at der maa skaffes Plads i Danmarks Ledelse baade for de ældre, erfarne og for de unge, handlekraftige, som har taget det aktive Initiativ igennem disse fem Aar, de, som har reddet Danmarks Fremtid, og hvem Fremtiden tilhører. Komme hvad der vil; vi skal genopbygge et saa lykkeligt og sundt Danmark som nogensinde før; et Danmark, som forstaar Aandens Betydning; et Danmark, som er parat til, til det yderste, at opfylde sine internationale Forpligtelser; et Danmark med vidt aabne Vinduer mod Øst og mod Vest; et Danmark som sammen med sine skandinaviske Broderlande vil gøre sit til at bygge Bro imellem Nationerne.

I Forening med Tusinder af Danske Verden over sender alle vi, der er til Stede her i Dag, vore varmeste Tanker til vor standhaftige Konge og til hver enkelt af vore Landsmænd derhjemme, som hver paa sin Maade har bekæmpet og modarbejdet de tyske Voldsmænd; vi sender dem vort Haab om en snarlig Frigørelse og vore inderligste Ønsker for dem i den sidste afgørende Kamp. Hvad der saa end vil ske, ved vi, at vi vil kunne være stolte af dem. Maatte Gud give dem Styrke og Mod!

En Fortegnelse over danske Fanger i tyske Fængsler og Interneringslejre. „Hjelpekomiteen for Deporterede fra Danmark“, som arbejder i Stockholm, har udarbejdet en Fortegnelse over danske Fanger i tyske Fængsler og Interneringslejre. Fortegnelsen omfatter omtrent 5.000, men der er antagelig adskillige Personer internerede i Tyskland for Tiden, som ikke er opført paa Fortegnelsen. Minister Henrik Kauffmann oplyser, at et Eksempplar af denne Fortegnelse er af det danske Gesandtskab i London blevet tilstillet Gesandtskabet i Washington. Eventuelle Forespørgsler om, hvorvidt en Dansk er interneret i Tyskland, vil Gesandtskabet derfor kunne være i Stand til at besvare paa Basis af den omhandlede Fortegnelse.

En Indsamling af videnskabelige, særlig medicinske, Værker, eller Pengebidrag til Opkøb af saadanne, er sat igang herovre blandt Landsmænd. Minister Kauffmann har givet den sin hjertelige Anbefaling og et Opraab kom fornylig fra Dr. Henry Goddard Leach, Formand for Am-Sean. Foundation. Professor Dr. Harald Ingholdt af Yale Universitet forestaar Arbejdet. Hans Adresse er **Box 1967,**

Yale University, New Haven, Conn., hvortil alle Bidrag bedes sendt. Der er allerede stort Oplager af Tidsskrifter og Bøger vedrørende medicinsk Videnskab oplagret i New Haven, som vil blive fordelt mellem Anstalter i Danmark saasnart Samfærdslen igen aabnes.

„Kongen og Flaget“ Episoden, der er en Del af Hans Burmesters Radioskuespil „Dr. Rimmen's Vision“, er indspillet paa en særskilt Grammofonplade og kan erholdes for \$1.25 ved at henvende sig til Danish Dramatic Players, 632 East 75th St., Los Angeles, Calif.

Folketingsmand Stærmose vil være i Askov, Minnesota, Søndag den 15. April, hvorfra han næste Morgen afrejser til Winnipeg. Han vil være i Calgary, Alberta, den 24. April.

WLOL, Minneapolis havde et særligt dansk Program den 7. April i Anledning af 5 Aars Dagen for Invasionen af Danmark.

FRA DANMARK

(Fortsættes fra Side 6)

Lejligheder har været i Virksomhed — saaledes under Angrebet paa Shell-Huset. De har ogsaa opklaret flere Tyverier og Overfald paa fredelige Borgere, og har Arrestordrer parat, naar Tiden kommer.

Militærafdelingen er den eneste Gren af den underjordiske Frihedsbevægelse, som hidtil ikke har ladet røre paa sig. Den afventer General Eisenhowers Signal. Planen for den endelige Frihedskamp er saa vel organiseret, at Danskerne imødeser den med den største Optimisme. Det hedder videre, at den frie danske Regerings første Opgave vil blive at udvise alle Tyskerne, naturligvis med Undtagelse af dem, der skal straffes.

Stille 2 Minutter. Ifølge den svenske Radio har „Danmarks Frihedsraad“ udstedt en Proklamation om at standse alt Arbejde og al Færdsel i to Minutter Kl. 12 Middag i Anledning af „den sidste 9. April under tysk Besættelse.“

Pastor Sandbæk. Det fremgaar af en Artikel i New York Times for 10. April, af Kathleen McLaughlin, at Pastor Harald Sandbæk er ankommet til London.

ACKNOWLEDGMENTS

EXTRA SYNODICAL

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Luth. World Action	Gossner Mission
Previously acknowledged	26701.41	3532.06	2823.71	1070.29	2105.40	17149.95	20.00
Oakland, Calif., Dorcas Society of Our Savior's Luth. Church	10.00	10.00					
Dry Creek, Nebr., Dry Creek Ladies' Aid	20.00					20.00	
Blair, Nebr., Lutheran Guild of First Luth. Church	50.00					50.00	
North Luck, Wis., St. Peter's Ladies' Aid in memory of Mrs. Christ Petersen	2.50	2.50					
Moorhead, Ia., Bethesda Luth. Ladies' Aid for Lutheran Service Center, a branch of the Lutheran World Action	7.00					7.00	
Brush, Colo., All Saints Church and First English Luth. Church, a joint offering	47.20					47.20	
Waverly, Ia., Miss Edna H. Bondo \$5, Mrs. H. W. Bondo \$10	15.00					15.00	
Brush, Colo., First Engl. Ev. Luth. Church, Lenten self-denial offerings	10.00	5.00			5.00		
Pohocco, Nebr., Pohocco Luth. Church	42.79					42.79	
Viborg, S.D., Spring Valley Luth. Church	42.26					42.26	
Pasadena, Calif., Mrs. Henry Hendrickson in memory of her husband. For Santal and China relief	20.00	10.00			10.00		
Northfield, Minn., Pastor and Mrs. C. C. Mengers, a thank-offering commemorating their golden wedding anniversary	6.00		3.00		3.00		
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Lutheran Church	147.54					147.54	
Denmark, Wis., Girls' Sunshine Club	15.00					15.00	
Bradgate, Ia., Mrs. A. C. Johnson in memory of her husband	5.00		5.00				
Bradgate, Ia., Mrs. A. C. Johnson in memory of her two girls, Esther and Lydia, and Mrs. John Stougaard, Scranton, Ia.	5.00				5.00		
Brush, Colo., Mr. and Mrs. H. C. Kjeldgaard	40.00	40.00					
Westby, Mont., Peder Feldt in memory of Mrs. Peter Skeem	2.00			2.00			
Salmonhurst, N.B., Can., St. Peter's Luth. Church	4.05					4.05	
Reedley, Calif., Ebenezer Sunday School	18.00					18.00	
Flaxton, N.D., in memory of Mrs. Hanna Skeem: Mr. and Mrs. Verner Sorensen							
\$5, Danish Luth. Ev. Church, Flaxton	8.00	8.00					
Flaxton, N.D., in memory of Mrs. Hanna Skeem of Eben-Ezer Church*	20.00		20.00				
Total	27238.75	3607.56	2851.71	1072.29	2128.40	17558.79	20.00

* Flaxton, N.D.: Mr. and Mrs. Elmer Freund and Mr. and Mrs. Morris Johnson of Westby \$3, Mrs. Martine Christensen and Mildred \$3, Mr. and Mrs. Enoch Andersen \$2, Mrs. Chris Hermansen and Arlene and Mr. and Mrs. Frank Nelson \$3, Mr. and Mrs. Earl Gann \$2, Mr. and Mrs. Walter Hingst and Lorraine \$2, Mr. and Mrs. C. L. Christensen and Soren Christensen \$5. Total \$20.00.

Received with thanks. Blair, Nebr., April 7, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

Previously acknowledged	Total Received	Children's Homes	School Fund	Equalization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pension Fund
McCabe, Mont., in memory of grandfather and father*	12.00				12.00					
Oakland, Calif., Dorcas Society of Our Savior's Luth. Church	65.00	10.00				10.00	10.00	10.00	10.00	15.00
Sleepy Eye, Minn., Trinity Luth. Church: from envelopes \$42, Lenten collection \$42.25	85.25		85.25							
Chicago, Ill., Golgotha Luth. Church	93.25		93.25							
McCabe, Mont., in memory of Hans Andersen: Mr. and Mrs. M. Hendricksen and Clifford Hendricksen of Ringsted, Ia., and Jess Andersen, Jackson, Minn.	2.00					2.00				
Blair, Nebr., Lutheran Guild of First Lutheran Church	50.00	50.00								
Hutchinson, Minn., Danish Ladies' Aid in memory of Mrs. J. R. Jensen	5.00				5.00					
Hutchinson, Minn., Danish Ladies' Aid	15.00					7.50			7.50	
Hutchinson, Minn., from friends, Main Street Church, in memory of Mrs. J. R. Jensen	17.25				17.25					
Hutchinson, Minn., Main Street Luth. Church	40.00			40.00						
Abdal, Nebr., Bethel Lutheran Church	23.25		23.25							
Cedar Falls, Ia., Mrs. Hedvig F. Pedersen in memory of her son, Aksel Juhl Pedersen who died at Pearl Harbor Apr. 15, 1944	5.00				5.00					
Moorhead, Ia., Bethesda Luth. Ladies' Aid	7.00							7.00		
Curtis, Nebr., Ebenezer Luth. Church: Mr. and Mrs. Soren Rossen \$10, Mr. and Mrs. Peter Jepsen, Jr. \$5, Peter Sorensen \$5, N. P. Nielsen \$2, Ivan Mortensen \$1.65	23.65		23.65							
Geneva, Minn., in memory of Chester C. Cromwell from the Benson grandchildren	6.00		6.00							
Geneva, Minn., in memory of Chester C. Cromwell of Community Church from a large group of friends	28.50		28.50							
Geneva, Minn., a very large group of Geneva Community friends in memory of Chester C. Cromwell	54.70		54.70							
Geneva, Minn., in memory of Thomas Ryan from Iowa friends	2.00				2.00					
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Tony Hundtofte	35.00							35.00		
Sidney, Mont., Pella Luth. Church, double envelope offering	16.75		16.75							
Boston, Mass., Chaplain and Mrs. Paul G. Rasmussen	25.00		25.00							
Brush, Colo., First Engl. Ev. Luth. Church, Lenten self-denial offerings	1.00				1.00					
Lindsay, Nebr., Bethany Luth. Church	52.70		40.00			12.70				
Eugene, Ore., Miss Carolyn Juhl of Bethesda Church in memory of George Landrock, Mill Valley, Calif., killed in action	2.00		2.00							
Chicago, Ill., Our Savior's United Luth. Church	148.25	10.00	78.18	22.17	37.90					
Omaha, Nebr., Mr. and Mrs. K. P. Hundahl in memory of Rev. Hans Nielsen, Blair, Nebr.	5.00									5.00
Luck, Wis., from friends in memory of Peter B. Petersen	1.25				1.25					
Beresford, S.D., Nazareth Sunday School for Elkhorn, Elk Horn, in memory of Leo De Lay	2.00	2.00								
Beresford, S.D., Nazareth Ladies' Aid in memory of Leo De Lay	3.00							3.00		
Burbank, S.D., Mr. and Mrs. Jes Jensen, Niel and Leona, in memory of Leo De Lay, Beresford, S.D.	2.00							2.00		
Beresford, S.D., in memory of Leo De Lay**	8.00							8.00		
Rockfield, S.D., members and friends of St. Paul's Church in memory of baby Stanley Gene Feddersen, Beresford. For the Elk Horn Children's Home	15.55	15.55								
Mr. and Mrs. Joseph Stone, Betty and Grandma in memory of baby Stanley Gene Feddersen, Beresford, S.D.	2.00							2.00		
Des Moines, Ia., Bethesda Ev. Luth. Church	50.00			50.00						
Northfield, Minn., Pastor and Mrs. C. C. Mengers, a thank-offering commemorating their golden wedding anniversary	21.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00		3.00		3.00
Council Bluffs, Ia., T. A. Jensen of Our Savior's Luth. Church	2.00				1.00	1.00				
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luth. Church	110.11		110.11							
Milltown, Wis., a group of friends in memory of Mrs. Paul Jensen	6.00				6.00					
Milltown, Wis., in memory of Mrs. Paul Jensen, by another group of friends	5.00				5.00					
Denmark, Wis., Girls' Sunshine Club	60.00	30.00				30.00				
Council Bluffs, Ia., Bethany Ladies' Aid of Our Savior's Church in memory of Mrs. Hans Steffensen	5.00					5.00				
Oregon, Wis., St. John's Luth. Church	141.00		141.00							
Atlantic, Ia., St. Paul's Luth. Church	187.67		187.67							
Luck, Wis., First Engl. Luth. Church	7.80		7.55			.25				
Luck, Wis., friends in memory of Mrs. Jacob Lind	10.00					10.00				
Luck, Wis., in memory of Lloyd Thompson, infant: Willing Workers \$2, Mr. Lloyd Thompson \$7	9.00				9.00					
Elk Horn, Ia., Danish Ladies' Aid in memory of Mrs. Th. Madsen	5.00			5.00						
North Luck, Wis., St. Peter's Luth. Church in memory of Mrs. Christ Petersen	16.00			16.00						
Easton, Calif., Mr. and Mrs. Robt. Petersen in memory of Dale Sorensen	5.00				5.00					
Easton, Calif., Immanuel Luth. Church	140.00		140.00							
Selma, Calif., Pella Ladies' Aid	21.00								21.00	
Westby, Mont., Jacob Freund: \$2.50 in memory of Mrs. Jacob Freund and \$2.50 in memory of Mrs. Hanna Skeem	5.00				5.00					
Flaxton, N.D., in memory of Mrs. Hanna Skeem, a charter member of Eben-Ezer Luth. Church***	24.00									24.00
Flaxton, N.D., Mr. and Mrs. L. P. Nelson in memory of Mrs. Hanna Skeem	1.00								1.00	
Total	67216.79	19120.63	15240.53	10457.51	10543.61	13271.68	1360.91	15894.06	991.93	11295.91

* McCabe, Mont.: Mrs. C. Jentsen, Mrs. A. Hofman, Kenneth Olsen, Adela Andersen of McCabe, A. Olsen of Froid, Mont., Mrs. C. Cheney of Billings, Mont. \$12.00.

** Beresford, S.D.: Mr. and Mrs. W. C. Wilson, Mr. and Mrs. C. A. Wilson, Mr. and Mrs. Aage Wilson, Mr. and Mrs. Max Wilhelmsen. \$8.00.

*** Flaxton, N.D.: Andrew Larsen and Reuben Larsen and family \$5, Mrs. Bertha Johnson \$1, Mr. and Mrs. Alfred Larsen \$5, United Lutheran Church, Flaxton \$10, United Luth. Ladies' Aid, Circle No. 1 \$3. Total \$24.00.

Received with thanks. Blair, Nebr., April 7, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

JUBILEE FUND	
Previously acknowledged	\$178,850.85
Racine, Wis., Gethsemane Lutheran Church	287.45
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Fred Iversen	30.00
Brush, Colo., Robert Danilsen	10.00
Beresford, S.D., Mr. and Mrs. Carl Nelsen	2.50
Oregon, Wis., St. John's Luth. Church, Easter collections as follows: Rev. and Mrs. A. P. Staby \$5, Nelson Brothers \$10, Mr. and Mrs. Wm. Pollon \$10, Mr. and Mrs. Edwin Christensen \$5, Mr. and Mrs. Emmet Fincher \$2, Mr. and Mrs. Wm. Champine \$25, Mr. and Mrs. James Hansen \$20, loose collection \$114.56	191.56
Total	\$179,372.36

Received with thanks. Blair, Nebr., April 7, 1945. H. J. Hansen, Treas.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME AT OAKS, OKLAHOMA	
PLEASE NOTE: In the acknowledgements dated February 23rd were two gifts for the Building Fund for Oaks Children's Home, one for \$22.61 from Bethany Lutheran Church, West Branch, Iowa, and one for \$89.00 from Alfred C. Sondergaard, Tipton, Iowa. These two gifts should be added making a total of \$111.61 from members of Bethany Church.	
Previously acknowledged	\$28,120.68
Oakland, Calif., Dorcas Society of Our Savior's Luth. Church	10.00
Audubon, Ia., Our Savior's Luth. Church	152.36
Sleepy Eye, Minn.: Mr. and Mrs. Carl A. Jensen \$2, Mrs. A. V. Neve \$2, Miss Augusta Hansen \$2, unnamed giver \$1	7.00

Callender, Ia., members of Roland Township Luth. Church	9.00
Hutchinson, Minn., from friends, Main Street Church, in memory of Oluf Thompson	25.75
Hutchinson, Minn., Main Street Church	192.05
Waupaca, Wis., Peter L. Jensen	10.00
Moorhead, Ia., Bethesda Luth. Ladies' Aid	7.00
Minden, Nebr., Mrs. Ingeborg Keldsen	2.50
Geneva, Minn., in memory of Thomas Ryan from a very large group of Geneva friends	19.90
Geneva, Minn., in memory of Thomas Ryan from another large group of friends	29.00
Brush, Colo., First English Ev. Luth. Church, additional gifts	43.00
Ceresco, Nebr., Erwin Lee Rung	3.00
Davey, Nebr., Leon Kreiner	2.00
Luverne, N.D., Luverne Sunday School	5.00
Chicago, Ill., Our Savior's United Luth. Church	37.36
Beresford, S.D., in memory of Leo De Lay from a large group of friends	6.00
Bone Lake, Wis., a friend	1.00
Milltown, Wis., in memory of Mr. and Mrs. J. P. Olsen. By their children	3.50
Salmonhurst, N.B., Can., St. Peter's Luth. Church	9.45
Elk Horn, Ia., Danish Ladies' Aid	3.00
Chicago, Ill., two elderly people at Norwood Park	5.00

Total \$28,703.55
Received with thanks. Blair, Nebr., Apr. 7, 1945. H. J. Hansen, Treas.

The Boy Christ

Sallman's New Picture

The master touch of Artist Sallman has now brought the Savior into the world of the children. The realism and color brilliance of this new masterpiece not only commands the interest of the child but also the admiration of the adult. On the countenance of the boy Jesus is an expression of wonder and amazement, for here in the midst of His Father's creation He cannot but marvel at its splendor and grandeur. The very

first glance at the picture excites one's imagination. Its colors are vivid and brilliant, as well as perfect in harmony. To look at this new painting is to be thrilled by its beauty. To study it is to discover anew the Creator, and to sense His providential care. It is ideal for the home, the child's room, the Sunday School or wherever Christ is honored. Beautifully lithographed in full color on heavy paper.

Unframed prints in stock

KB 2½x3½, a doz.....	50c	KB54 8x10	50c
.....	5c each	KB104 11x14	\$1.00
KB 4x5	10c	KB154 16x20	\$1.50
KB24 5x7	20c		

This picture is also available in burnished bronze frames, upon order

1754 9x11, each	\$1.75
2954 12x16, each	\$2.95
4954 18x22, each	\$4.95

Story Interpretation of Sallman's "The Boy Christ"

By Howard W. Ellis

In a 12-page booklet, which includes a full color tip-on reproduction of "The Boy Christ," Mr. Ellis gives the background of the painting and the story to be found in it. For parents and teachers it provides an abundance of material which can be used in connection with the picture. The booklet itself is an inspiration to read. Price, 25c each.

LUTHERAN PUBLISHING
HOUSE

Place Your Orders Now for Mother's Day Folders

All cards printed in soft delicate colors, some with embossing. Scripture texts and spiritual sentiments in each folder. Order by number.

No. 1197—Love to Our Mother on Mother's Day	\$0.15 ea.
No. 1072—To Our Mother on Mother's Day10 ea.
No. 1076—To My Mother10 ea.
No. 1105—Mother's Day Wishes10 ea.
No. 1326—Love to You on Mother's Day10 ea.
No. 1327—Mother's Day Wishes10 ea.
No. 55734—For You on Mother's Day05 ea.
No. 57060—Mother's Day Greetings05 ea.

A Memorial Service For Those Who Die in the Service Of Our Country

This service is a selection of lessons, hymns, and prayers which are suggestions offered with the full recognition that they cannot be adopted in their entirety upon all occasions, but nevertheless, with the hope that at least some part of what is here presented may be found useful under nearly all circumstances.

Price, 15c each; \$1.50 per dozen.

Order Now Your Copy of

WELLS OF SALVATION

For May and June, 1945

Attractive, handy booklet with picture illustrated at left. Just off the press. These stimulating messages on passages from Isaiah, I Peter, Romans, I Corinthians, and Matthew are suitable for daily devotions around the family altar and for private use. Send a copy to your loved one in the service and to your friends. Leave a copy handy in your guest room.

Prices: Single subscription, 10c per copy and 50c per year. Club Rates, 5-49 copies, 6c each; 50-99 copies, 5c each; 100-199 copies, 4c each; 200 or more copies, 3c each.

Place a standing order now for your subscription for a year or more.

Vol. V, New bound edition of all of last year's devotions also available. Attractive jacket in blue with picture illustrated at left. Price, 75c each.

X

NEW YORK MEN
IS 68 E 35TH ST
NAT'L LUTH COUNCIL
REFERENCE LIBRARY

200 South Fifth Street
Blair, Nebraska

Luthersk Ugeblad

„LUTRER EDER S JÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 9. MAJ, 1945

NR. 19

Sjette Søndag efter Paaske

Atter optager vi en Prædiken af den kendte danske Martyr-Præst, som i hans Bog „Fra Babylons Floder“ er henlagt til denne Søndag, der i Aar tilfældigvis falder sammen med vor nationale Moders Dag. Dog er det næppe en Prædiken, men en god Søns Tak til Far og Mor, særlig Mor, — i dette Tilfælde den Mærkværdighed, at to Kvinder fik og fyldte den Stilling i hans Liv. Med sin livlige, ubundne Fremstillingskunst skildrer Pastor Munk sit Barndomshjem og den Betydning hans troende og opofrende Forældre fik for ham. Det er et ægte indremissionsk Hjem Aand, der slaar os imøde, saadan som vi selv har oplevet det, vist ogsaa mange af dette Blads Læsere. Og det al den løse Snak om det mørke, triste, tunge, vrantne — og hvad man ellers ved at sige — til Trods. Hvor takker vi Gud for vore retliniede, trosstærke, andægtige og hellige Hjem indenfor Indre Missions Forenings Kreds.—Red.

Johannes fortæller (Kap. 15:26—16:4):

Jesus sagde:

Men naar Talsmanden kommer, som jeg skal sende eder fra Faderen, Sandhedens Aand, som udgaar fra Faderen, da skal han vidne om mig. Men ogsaa I skulle vidne; thi I vare med mig fra Begyndelsen. Dette har jeg talt til eder, for at I ikke skulle forarges. De skulle udelukke eder af Synagogerne, ja, den Tid skal komme, at hver den, som slaar eder ihjel, skal mene, at han viser Gud en Dyrkelse. Og dette skulle I gøre, fordi de hverken kender Faderen eller mig. Men dette har jeg talt til eder, for at I, naar Timen kommer, skulle komme i Hu, at jeg har sagt eder det; men dette sagde jeg eder ikke fra Begyndelsen, fordi jeg var hos eder.

I skulle vidne om mig, siger Jesus i Dagens Tekst. Hvor er det dog en udfordrende Tanke, at vi kan vidne om ham! Vi, der er lukket inde i os selv? og dog er vi sat til at vidne om ham. Vi smaa bitte Mennesker skal vidne om Livets store Gud. Kan vi det? Lykkes det nogen Sinde for os? Aldrig saadan, at vi selv kan erklære, vi har gjort Fyldest. Skal vi gøre vort Regnskab op, naar vi i det højeste til, at vi har været unyttige Tjenere. Men vi har vel allesammen mødt en eller anden i vort Liv, om hvem vi med Taknemmelighed kan sige, at den blev et Guds Vidne for os.

Om saadan et Vidne skal jeg have Lov til at tale til dig, min kære Veder sø Menighed i Dag, da det er første Gang, jeg er sammen med dig her i vort Kirkehus, efter at jeg har været paa Lolland og fly min gamle Mor til Jorde. Vi er sat til at vidne om Gud, hver efter sin Evne og Mulighed, nogle med Munden, andre med Hænderne, andre med begge Dele. At vidne om Gud betyder jo ikke noget dogmatisk; det er ikke begrænset til at holde Prædikener. At vidne om Gud det vil først og fremmest sige, at leve saadan, at Livet bliver dyrebart for andre og det gode i dem styrkes. Staar du ved en Kiste med Taknemmelighedens varme Taarer dryppende fra dine Øjne, da tager du Afsked med en, der har vist dig noget af Gud. Der hvor Tak er, der er ogsaa Gud.

Hvad nu Mor angik, da har hun været et Vidne om Kristi Kærlighed for mig med baade sin Mund og sine Hænder. I ved jo alle, at min Far døde, da jeg var 1½ Aar, og Mor da jeg var 5. Saa lille jeg end var, havde dog denne min første Mor lært mig noget, jeg aldrig siden har glemt, noget, jeg lever mit Liv paa den Dag i Dag: hver Aften inden mine store Barneøjne gled i for Natten, foldede hun sine Hænder over mine, lod mig sige et Vers og slutte med:

Godnat, Far, Godnat, Gud og Jesus og alle hellige smaa Engle. Saadan vidste jeg allerede 5 Aar gammel, at vi Mennesker har hjemme i to Verden er med alt, hvad der er os dyrebart; histoppe var Far, hernede var Mor, og jeg selv vel altsaa omtrent lige meget begge Steder.

Mor døde, og jeg kom ud til hendes Kusine, der levede i barnløst Ægteskab med en Parcelist et Par Mil fra Maribo. Traaden til Evigheden, som min døende Mor havde lagt i mine smaa Hænder, spandt jeg selv videre paa. Af mig selv fjøede jeg hendes Navn ind i Aftenbønnen: Godnat Far, Godnat, Mor, Godnat, kære Gud og Jesus og alle smaa Engle. — Tante Marie vilde jeg ikke sige Mor til, saadan svigter man da ikke de døde, vel? Men Juleaften blev jeg saa varm om Hjertet, at jeg pludselig udbrød: Naar du har pyntet saa fint et Træ til mig, vil jeg sandelig ogsaa kalde dig Mor.“

Saa havde jeg da atter en Mor. Hvor var hun god ved mig! Spinkel og ynkkelig var jeg. Kommer nogen af jer nogen Sinde til Maribo, vil I se paa Tavlen over Garvermester Carl Immanuel Petersen og hans Hustru Mathilde Petersen, hvor fermt Slægten har sørget for, at endnu et lille Navn kunde klemmes ind paa den — inden Aaret var omme, regnede man med. Men min ny Mor hagede saadan om mig, at efter et Par Aar ytrede Dr. Friborg i Rødby: Nu tror jeg skam, han skal lægges til. Hun varmede Uldtæppe paa Kakkelloven, svøbte mig ind og bar mig i Seng, bar mig næste Morgen tilbage og klædte mig paa ved den bølgebrændelune Kakkellovn. Paa Væggen over os hang Vilh. Becks Billede. Hun læste Verset for mig, og jeg kunde det med det samme:

Brødre og Søstre, vi skilles nu ad,
far nu med Jesus fornøjet og glad,
hver sine lovlige Veje.

Og naar jeg nu tænker tilbage over Kristendommen i mit Barndomshjem, saa staar den netop for mig som med sin indremissionske Farve fornøjet og glad.

Mor holdt mig til den Aftenbøn, min første Mor havde lært mig, hun holdt mig til Søndagsskole og Kirkegang. Men jeg ved aldrig af, hun har truet mig med Gud, husker aldrig, at hun har prædikeret for mig, aldrig tvunget mig til noget som helst religiøst. Alt, hvad der havde med Gud at gøre, mindes jeg nu som noget festligt og velsignet, Salmesangen Juleaften med Fars Yndlingssalme i Spidsen: „Blomstre som en Rosengård,“ Møderne i Missionshuset eller ved den lutherske Mission i Smaahjemmene, hvor jeg

Knægt paa 9—10 Aar sad foran hele Menigheden paa en Carlsberg Ølkasse, der, ogsaa den, var blevet omvendt ved Mødet, Kirkegangen i Søndagsmorgensolen mellem de lollandske Agres bugnende Fylde.

Da var det vel nok, som ogsaa Lærkerne tog Del i de saliges Kor, Lovsynger Herren, thi han er god, og hans Mis-kundhed varer evindelig.

Og dog kendte Mor ogsaa nok Gud som den strenge Her-re. Kun 9 Aar gammel slog hun sit venstre Ben tuberkuløst paa et Skab. Alene Stabslæge v. Hartens Uvillie mod Amputationer bevarede hende fra at blive Krøbling. Hendes Taknemmelighed mod ham var grænseløs. I over 20 Aar sendte hun ham hver Mortensaften to fede Ænder, blev trofast ved til hans Død. Benet beholdt hun altsaa, men hvad har det ikke kostet hende af Smerter, af Angst, af Natte-vaagen, af spildt Arbejds-kraft, og Far og hende af dyre Københavnsrejser og Hospitalsophold! Hun var sikker paa, at „Gud vilde hende noget med den Sygdom.“ Hvor ofte har hun ikke fortalt mig, at hun takkede Gud for sit syge Ben. Og Mor havde jo Ret. Hun var aldrig blevet den heroiske Kvinde, hun var, hvis der ikke var blevet kaldt paa hendes Heroisme. Hører du det, du Danmark, der har oplevet 9. April.

Naa, jeg døde altsaa ikke, og saa skulde der ikke pylres om mig, jeg skulde hærdes. Altsaa ud at flytte Køer. Ud at luge Roer! Far rystede paa Hovedet, det gik maadeligt, „han duer ikke til andet end til at blive Jordfar,“ lo han; men Mor slog fast, at havde jeg ikke Krop, saa havde jeg i hvert Fald Hovede, og saa maatte det være Guds Mening, at det skulde bruges. „Han skal læse til Præst,“ sagde Mor til Lærer Wested. „Det er en lang Vej, Fru Munk; lad ham blive Lærer.“ — „Det er for lidt,“ faldt Svaret til Læreren fra den lille Kones Hjerte og Mund.

Ideen var Galskab. Min Fædrearv var ikke meget over 1000 Kr., der var langt til Skoler, Parcelliststedet var paa knebent 12 Tønder Land. Mors Helbred højst upaalideligt. Men Mors Ord var alle Dage sikrere end Nationalbankens Underskrift, og Far — ja, det tjener til hans uvisnelige Ære, at han ikke mukkede. Det betød for ham ny lange Aars tidlig op og fodre Heste og af Sted til Mejeriet; lille var han og Armene korte, Spandene tunge og Mælkevognene højere end de er nu, Slid og Gigt og mere Slid og mere Gigt. Har jeg nogen Sinde hørt et vrantent Ord af ham for det? Næppe.

Og Mor gennemførte det. — „Hvad jeg har sagt, det staar ved Magt.“ Ja, jeg vidste altid, hvor jeg havde hende. Var hun en Tur til Bys, altid havde hun et Par Bolscher med hjem til mig. Var hun til Gilde, stak hun det halve af sin Kransekagering under Dugen og fik den pakket ind i sit Lommetørklæde. Havde hun lovet mig en teologisk Attestats, var hun vel ogsaa Mand for at bjerge os den i Hus.

Tre Aar i Maribo Realskole. Og Kl. 6 hver Morgen og gaa til Ryde gennem Christianssædeskovene og med Toget til Maribo. Sent hjem og læse og i Seng og af Sted igen. Sommetider Bud med til Maribo efter en eller anden Købmandssag. Mor op paa Køkkenbordet og Fingrene ind bag Sukkerdaase og Peberbøsse, om der ikke skulde være en 10-Øre gemt. „Jeg takker dig, min Fader, at du ikke var rig.“

Tre Aar i Nykøbing Cathedralskole. Første Opbrud fra Hjemmet. Første svage Fornemmelse af Hjemmets Trofasthed mod den, der er rejst.

Seks Aar ved Universitetet. — Dyb, dyb Forstaaelse af Lykken ved at have sit Hjem paa Landet. Vinde det ved at undvære det. Vide det som den sikre Baggrund for al ens Færd. Brev og Pakke hjemmefra hver livskabte Uge. Al

Vadsk og Syning og Stopning, alt nyt Tøj, et Pund Smør hver Onsdag, stegte Ænder og Bøf og Klejner og Søsterkage, stundom en Hare eller en Fasan. Altid det bedste til mig. Ikke blot unde mig det, men skaffe sig Tid til at faa det pakket og sendt. Som et Urværk. Og Ferierne. Far, der holdt med Ida for Ponyvognen ved Ryde Station, Mor, der ventede hjemme med Bordet festlig dækket, Hjemmet, der laa der og bød velkomment og var sig selv velsignet ligt fra Barneaarene med Heste og Køer, med Hund og Katte, med Pile og Frugttræer, med Korn og Græs, spise og snakke og saa i Seng i de kyske, grove Hørgarnslagener, der duftede af Lollands stærke Jord og Østersøens friske Vand.

Du lille straatækte Hus under Kastanierne, hvor har du lært mig at elske alle smaa Hjem i Danmark. For det fine ved dig var vel, at du ikke var noget særligt, at Far og Mor i det store og hele var som alle andre Mennesker. Derfor ved jeg, hvor I kæmper og stræber derinde, hvor I er trofaste mod hinanden og holder af hinanden. Derfor hader jeg Neglelak og Luksuskvinder og al anden pralende Kræft. Men du, mit lille Barndomshjem, du har lært mig at se det store, ja det største i det smaa.

Saa blev da Kampen ført igennem til Sejr, den teologiske Embedseksamen holdt sit Indtog i Opagerskov. Og Sejren blev en Skuffelse. Jeg valgte min Gerning helt herovre hos jer i Vedersø, Jylland var for Mor og Far et taaget og fjendtligt Begreb. Jyder og Polakker kendte de kun fra Arbejdet med Sukkerroerne, de kunde vel være et Skrab. Men Eventyret aabnede dog sin Favn for de to smaa Mennesker fra Lolland, paa deres mange Rejser herover lærte de først, at ogsaa Vestjyder er Mennesker, og snart lærte de at holde inderligt af jer, baade for hvad I er i jer selv, og for jeres Trofasthed mod deres Søn. Længe holdt de jo Skansen hos dem selv, passede Bedriften saa længe de overhovedet evnede det. Arbejdet var som altid Mors Lykke. Jeg husker en Aften jeg kom hjem herovrefra, der lød Sang ude fra Stalden. Vestensolen faldt gyldende ind over Møddingen og gennem Kostaldsruderne, og se, min gamle, hvidhaarede Mor sad og malkede Koen og sang en Vise af Hjertens Lyst. Men da de ikke kunde mere, blev de glade for Jyllands Jord. Og nu blev det da Mor beskikket at lukke sine Øjne paa den Præstegaard, hun havde kæmpet saa tappert for at vinde til mig, hun fik Lov til at faa Afskedsklappet paa Kinden af den Dreng, hun saa stort havde ofret sin Kærlighed.

Saa stedte jeg hendes Støv til Hvile i Lollands tunge Ler. Det var svært for mig at sende hende bort, det var snart, som døde hun fra mig en Gang til; jeg vilde saa gerne haft hendes Grav her uden for Kirkedøren, saa jeg hver Søndag før Gudstjenesten kunde have gaaet hen til den og hvisket en Tak og faaet et Blomstersmil fra den med herind. Men Far var jo rejst i sin hvide Kiste til Landet Sogn for to Aar siden. Far og Mor var dybt forskellige, men forlovet var de i 11 Aar og gift i 48 Aar, saa hørte de vel sammen i Døden, som de havde gjort det i Livet.

Men savne hende vil jeg. Hvor vilde jeg dog gerne have beholdt hende bare en Sommer endnu! — Kunnet vise hende, at He-Skaelæggene hjemme fra Snippen ved Hovedrenden staar i Blomst herovre igen i Aar. Nydt godt af hendes lollandske Kærneudtryk og hendes Replikkers Hvashed og Snarhed — for hvor var den gamle, tunghøre Kone slagfærdig! Dyrket Tepassiar med hende om Jesus og om Jørgen Hansen! Set hende vove sig ud paa Gulvet i en skrøbelig Tagfat med de jublende Børnebørn eller glædet mig over Blinket i hendes klare Øjne, naar hun blev æret ved, at der kom Besøg til hende eller Brev til hende, eller hun blev inviteret ud.

For vel var Mor skarp i sin Dom om Mennesker og sort

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

i sit Syn paa Livet og dets Mening og forsaagt i sine Udtryk om, hvad hun evnede. Men Hjertet var helt anderledes paa hende. Der elskede hun at være sammen med Folk, der hængte hun levende ved Livet, der gav hun aldrig op. Livlig og snaksom kunde hun være, Træer, Blomster, Fugle, Dyr — hendes Øjne kunde straaale ved Synet af dem. Og hvor var hun livfuldt interesseret, det gamle firsaarige Menneske, i alt, hvad vi kom og fortalte hende, naar jeg viste hende mit Jagtudbytte, eller Lise havde Stof til en ny Kjole.

I Februar kom der Koldbrand i det højre Ben. Og nu trængte Mor til at dø, skønt hun slet ikke vilde det. Saa trak jeg da i min Præstekjole, og sammen nød vi Frelserens Legeme og Blod, der styrker til den sidste Rejse. Selv sagde hun Verset fra min Barneaftenbøn:

Bed, o Jesus, bed for mig,
bed mig ind i Himmerig,
der at leve, der at bo,
i en evig Fryd og Ro.
Lad mig altid elske dig,
du, der beder godt for mig!
Gud, vær min Ven, Gud, hør min Bøn,
og det for Jesu Skyld, Amen.

Saa rykkede Døden frem, den onde hæslige Død, et Skridt for hver Dag, Lammelse, Bevidstløshed, Syndens Sold skal bestales til sidste Hvid; det er trods alt, hvad Jesus har gjort for os dog stadig dyrt at være Menneske.

Men endelig, den sidste Trækning om Læberne, et lille Skrig, næsten som et Glædens, et Overraskelsens Skrig; var det saa godt endelig at faa Lov at gaa ind? Og saa var det forbi, det betyder: saa tog det sin Begyndelse, der, i det andet Rige under Fuglesang og Bøgegrønt og Dug og Solguld endnu skønnere end i Christiansssædehaven en Pinsemorgen, naar hun Kl. 5 havde taget sin Dreng og en Flaske Kaffe med paa en Cykletur derhen, der, i det Troens Land, hvor det for os, der holder af hinanden, i Jesu Navn hedder: Altid en Sommer endnu.

Og til sidst kun en Tak til jer hjemme paa Lolland og jer her i Vedersø, Tak til hver, der har vist Mor Venlighed, især Tak til Pigerne i Præstegaarden, der altid har taget sig saa kønt af hende, og Tak til Viggo, der lod Klokken ringe, da vi kørte med Kisten, saa vor gamle Kirke fulgte Mor til Dørs ud af Sognet med sin Velsignelse.

Fra vor Kirkemark

Bekendtgørelse. Bestyrelsen for Kvindernes Missions Forening af vort Samfund vil afholde Møde i Chicago den 19. Maj for at planlægge Arbejdet for det kommende Aar. Alt vedrørende vil blive taget under Overvejelse, hvis det er os i Hænde førend ovennævnte Dato.

Mrs. Fred C. M. Hansen, Sekr.
7936 Calumet, Chicago 19, Ill.

Falden. Mr. og Mrs. Jens J. Winther, Anita, Ia. (førhen Medlemmer af Ebenezer Mgh. ved Audubon, fik Oplysning, at deres ældste Søn Laurids, var falden den 7. April under Kampen paa Okinawa Øen.

West Branch, Ia. Bethania Mgh. afholdt en fin Afskedsfest for deres Præstefolk, Pastor Peter Vammen, hans Hustru og tre Sønner, før de forlod dem for at drage til Montana, hvor han har Kald ved Dane Valley Kirken nær Froid. En pæn Paaskønnelsesgave blev overrakt dem. Pastor Vammen holdt sin Afskedsprædiken Søndag d. 29. April og to Familier optoges i Menigheden den Dag, hvilket bliver syv Familier siden Nytaar.

Paa Vejen standsede de i Blair og Fremont og hilste paa Venner, ligesaa i Viborg, S. Dak., hvor Mrs. Vammens Hjem er og hendes gamle Moder bor.

Faar vi Aarsmøde alligevel? Da O. D. T. har formildet dens Regulativer m.H.t. Afholdelse af Kirkemøder, er der Mulighed for at vi kan faa vort aarlige Møde alligevel — for saa vidt en delegeret Forsamling angaar. Formand Carlsen venter Svar fra Washington desangaaende. Datoen bliver sandsynligvis d. 19.-24. Juni og Menighederne bedes have deres Delegation rede. — Den Danske Kirke har faaet Tilladelsen og afholder deres Møde d. 5.-10. Juni, vistnok i Medicine Lake.

Vor Frekser Mgh., Racine, Wis., omgaas med Planer om en bedre Beliggenhed for deres Kirkeejendom. Ved et Mgh.s Møde fornøjlig opnaaede man dog ikke Beslutning om at købe en meget smuk Ejendom til ca. \$30,000. I det hele vilde Grunden og en passende Kirke derpaa koste ca. \$125,000, som ikke just er en Klatskilling selv i disse penge-rige Tider. Paa langt Sigte har nogle endnu Haab om at Planen kan gennemføres.

Fra San Francisco. Vestkystens danske Blad, „Bien“, bringer følgende Meddelelse: En meget højtidelig Sørgegudstjeneste blev afholdt i den danske Ansgar Kirke Søndag d. 15. April til Minde om vor afdøde Præsident Roosevelt. Pastor J. H. Vammen talte gribende til den store Forsamling. Tillige optoges flere nye Medlemmer til stor Glæde for Præsten og Menigheden. — Paaskedag var en stor Højtidsdag; ca. 500 Mennesker besøgte de to Gudstjenester i Kirken. Vor danske Kirke er Mødestedet for Danish War Relief og den danske Røde Kors Afdeling. Ogsaa vore aktive Kvindeforeninger og alle Grene af Menigheden udfører et stort Arbejde for Kirken og Landets bedste. En stor Glæde vil det være, naar vi atter faar vore Sønner hjem. Der er 54 fra vor Menighed i Kampen for Friheden.

(Ja, der vil blive stor Glæde! Vi husker da Soldaterne kom hjem fra første Verdenskrig en skøn Dag i April 1919 og skulde paradere op ad Market Street. Det gik godt ud fra Færgebygningen; men snart opdagede en Mor sin Søn, en Kone sin Mand, Kæresten sin Forlovede, endog en Dreng sin Fader i Rækkerne, og Naturen gik over al militær Op-

tugtelse, saa inden længe var Gelederne saa forplukkede, at kun en lille Gruppe udkendte Mænd afsluttede Troppe-toget, da de kom til Festpladsen for den offentlige Modtagelse — samme Sted hvor nu Fredsplanskonferencen holdes. — Red.)

Det næste Folkemøde i Chicago, der, som nævnt i foregaaende Meddelelse, afholdes Søndag Aften d. 13. Maj i Lane Auditorium, Addison og Western, vil have som Hovedtaler vort Samfunds Formand, Dr. N. C. Carlsen. Hans Tale og Mødets Program vil dreje sig om Dagens Emne „Vore Mødre.“ Mrs. Tove Craig vil give en dramatisk Fremstilling af H. C. Andersens gribende Fortælling, Historien om en Moder, og John V. Hansens fine Film af Danmark vil blive fremvist. Adgangsbillet til Mødet koster 50 Cts. undtagen for dem der har købt Sæsonbillet til een Dollar, der gælder alle tre Møder. En Del af Overskuddet tilsidesættes som et Fond for at møde Omkostningerne ved Forberedelse af lignende Folkemøder næste Aar. Af det øvrige skænkes det halve til det nye danske Hvilehjem i Chicago, og den anden Halvdel til Fordeling mellem de to dansk lutherske Kirkeskoler herovre, Dana College i Blair, og Grand View, Des Moines.

Følgende har tjent paa Arrangeringskomiteen for disse Møder i Aar: Fra Danish Nat. Committee No. 37: Hans V. Petersen, Geo. Ugiltog Mrs. N. B. Madsen; fra Trinitatis dansk luth. Kirke: Pastor Ottar Jørgensen, Valdemar Andersen og Einar Rosendale; og fra Vor Frelses Kirke: Pastor P. Nyholm, M. P. Madsen og Carl Pedersen. De er selvfølgelig meget taknemlige for det gode Resultat man opnaaede, baade financielt og ved Forplantelse af den danske Højskoleand, som var Formaålet.

Pella Mgh., Omaha, der har solgt sin Kirkeejendom til Mo. Synoden, har købt en Byggegrund paa tre Lodder ude vest i Byen paa Dodge og 42de Gade. Der er et smukt Residendsdistrikt og Dodge er Hovedfærdselsaaren fra Vest. Man venter at finde en Lejlighed for midlertidigt Mødested ude i samme Egn.

Pastor Adolph Kloth, Penn Yan, N. Y., havde indsendt Ansøgning om at faa Ansættelse som Chaplain ved Flaa-den, men paa højere Anmodning tilbagekaldte den for at fortsætte indtil videre sin Gerning i Penn Yan. Han har ogsaa haft flere Kald fra større vakante Menigheder. Vor egen Præstemangel er ret følelig nu og Krigen, haaber vi, nærmer sig sin Slutning.

Vi ønsker Oplysning om Tid og Sted for Afholdelse af Kredsmøder, Bibellejre og Ungdomskonferencer. En Del af disse samler vi fra lokale Menighedsblade, andre maa vi have mere „officiel“ Meddelelse om. Vi haaber de vedkommende Ledere vil sende os Besked i god Tid, ligesaa andet vedrørende samme, som kan have Interesse for mulige Deltagere. Ligesaa er Menigheds- og Kirkenyt altid velkommen. Kun en forholdsvis lille Del af vore Menigheder har regulære Korrespondenter. Vi vil gerne høre fra eder alle.—Red.

Skarp Irettesættelse. En af vore Præster skriver i sin Bulletin: Vi var temmelig skuffet og forlegen sidste Søndag, da et College Kor kom og sang for os ved Gudstjenesten. Koret var næsten mere talrigt end Forsamlingen! Mange af vore Folk synes ikke at begribe, at naar de bliver borte fra Guds Hus er det en Fornærmelse mod dem, der søger at tjene Herren. Og værst er det, at de ikke forstaar de ogsaa modstaar den Hellige Aand.

Fra Canada

Edmonton, Alta. Pastor Thorslev holder engelsk Gudstjeneste hver Søndag Formiddag og dansk hver Søndag Aften. K. og Hj. Korrespondent bemærker, at „vore engelske Gudstjenester maa siges at være ret godt besøgt, men dette kan desværre ikke siges om vore danske. Det forekommer os, at de, der plejer at tale højest om Brugen af det danske Sprog, alligevel ikke har Brug for det — kirkeligt set.“

(Vi tror denne Erfaring er ret almindelig herovre hos Landsmænd, der ikke er opvokset i troende Hjem eller levende aandelige Kredse. Alt det Rabalder i vore verdslige danske Blade om de danske Kirkesamfunds Sprog- og Navneforandring kom væsentlig fra saadanne Danske, der ikke søgte Kirken for deres Sjæls Frelse men for gemytlig Sel-skab. Dog dermed er Sagen ikke færdig. Trods engelsk Sprog kan vi godt forplante dansk Kristendom. Og Formiddagen er nu engang den bedste Kirkegangstid allevegne.—Red.)

Robert Stærmose talte i Edmonton til en Forsamling af 350 Mennesker, først paa Engelsk, saa mere informal paa Dansk. Svendsen gengiver Uddrag af nogle Svar paa Spørgsmaal til ham som følger:

I Danmark regner man ikke med at Nationalbanken vil nogensinde faa tilbagebetalt de Beløb Tyskerne har „laant“ for at købe danske Landprodukter. Danmarks Kvægbesætning var i Behold, saa dersom der ikke blev Krig paa dansk Omraade, vilde man i saa Henseende snart genvinde Exportstaden. Aldersrenter udbetales stadigt.

Calgary, Alta. 9. April Mindefest blev afholdt i Sarons Kirken med Præsterne Immanuel Johansen fra Redvers og P. Rasmussen fra Dalum som Talere. Der var fuldt Hus og man havde et oplivende dansk Samvær.

Standard, Alta. Den gamle Pioneer Jens Rasmussen er atter hjemme efter et længere Hospitalsophold (vistnok i Calgary).

Redvers, Sask. Dannevirke Koloniens Stifter og gode Aand, Simon P. Hortness, har solgt sin smukke Farm ved Alida og købt en halv Sektion raa Prærieland lige ved vor danske Kirke. Naar han faar den Farm bygget op, skal det være den 25de for ham paa disse Egne. Vistnok en Record. Trods de 65 er han stadig Pioneer.

Winnipeg, Man. Den 17. April, Aften, talte Robert Stærmose i Kirken og man blev ikke skuffet; til Trods for en Snestorm var der fuldt Hus baade ved Mødet og Banketten til hans Ære. Talerens Fremstilling af Begivenhederne derhjemme blev helt igennem en Bekræftelse af de Beretninger, der er tilgaaet den danske Presse herovre. Særligt gribende var det at høre ham fortælle i sit humørfriske danske Sprog, om de brave unge, der sætter Livet ind paa at gøre Livet for Fjenden saa surt som muligt i Danmark.

Swan River, Man. Efter Pastor Hans Carlsons Hjemkomst er Arbejdet atter i dets gamle Gænger. Pastor Im. Johansen var Gæsttaler d. 28. Februar.

Montreal, Que. Eric Andersen, en af de unge Soldater herfra, meldes falden i Tyskland d. 18. Marts. Fire unge blev konfirmeret d. 15. April af Pastor V. Beck.

New Denmark, N. B. Et nyt elektrisk Anlæg er indlagt i Annekskirken. Den 5. April døde en kendt Kvinde her, nemlig Mrs. Jørgen Jensen, Foley, Brook. Hun var førhen meget virksom i Kvindeforeningen, men efter et Anfald af Lammelse var hun meget svag de senere Aar.

Kirkeligt Rundskue

Niemuller flyttet. L. den berygtede Dachau Fangelejr i Tyskland blev indtaget af General Pattons Mænd Mandag d. 30. April, fandt man at en Del af de mere prominente Fanger var flyttet kort i Forvejen. Blandt dem var selve Marshal Stalins Søn, Jacob Djugashvili, den fhv. Chancelor i Østerrig, Kurt Schuschnigg og Hustru, og Pastor Martin Niemuller. Der var 12.000 Fanger — Polakker, Fransk-mænd, Russere m.fl. — i Lejren. De amerikanske Infanterister rullede ind saa hurtigt, at de tyske S.S. Vagtposter overraskedes under Middagsmaaltidet; nogle Dusin blev skudt og flere Snese taget tilfange. De indespærrede Fanger hjalp til med at bekæmpe deres Vogtere, idet de greb disses Vaaben. I en anden Krigsfangelejr ved Mossburg blev 110.000 Fanger løsladt; en Tiendedel var Amerikanere.

Mussolinis Endeligt blev alt andet end bombastisk, men efter Fortjeneste. Den brovtende, ærgerrige italienske Il Duce faldt fra sin svimlende Højde, som en moderne Cæsar, til en mest vanærende Død. Historien vil sikkert angive ham som den egentlige Aarsag til den anden Verdenskrig i det 20de Aarhundrede. Han var den, som i vanvittig Trods og Overmod brød Nationernes Ligavedtægt om ikke at øve Erobringskrig, da han angreb det halvt civiliserede og forsvarsløse Ethiopien for at stadfæste det gamle romerske Kejserdømme mod Syd og Øst. Derved aabenbarede Ligagens Svaghed, og Hitler fik Mod til sine Overgreb paa svagere Stater, hvilket atter gav Japaneserne Blod paa Tanden. „Men Gud staar de hoffærdige imod“; den som uretfærdigt slaar ihjel ved Vaaben, vil selv ende for Vaaben. Lørdag d. 28. April naaede Gengældelsen den glansgale Diktator i en lille By Guliano di Mezzegere, nær Como, Norditalien, hvor han og en Kæreste samt 17 andre Fascister blev fanget under en Flugt til den svejtsiske Grænse. Det var deres egne Landsmænd, der udførte Kuppet som Løn for Drab af 15 Patrioter i Milan, en af de mange Ugerninger Fascisterne havde begaaet i de 21 Aar Benito sad ved Roret. Og samme Sted paa Byens Torv, hvor disses Lig laa hængslængt, blev nu ogsaa hines kastet, medens Folket i Foragt spyttede paa dem og sparkede den faldne Storhed, saa han næsten var ukendelig. Man fortæller, at da han stod for Skud hylede han ynkeligt for sit usle Liv, medens de andre døde som Mænd. Et Skud i Ryggen endte hans Karriere som moderne romersk Hersker, og før ham endte hans ved Ran og Blod opstillede Kejserdømme i Elendighed og Vanære.

Hvilken Forskel paa hans Død og Eftermæle og saa afdøde Præsident Roosevelts!

Hitlers Endeligt (om den hidtil hørte Beretning er tilforladelig) kom mere dramatisk, omend ligesaa tragisk. Tirsdag Aften d. 1. Maj fortalte en af de faa aktive Nazi Radiostationer, den i Hamburg, at „unser Fuhrer,“ Adolf Hitler, var falden i Kamp med Russerne i Berlin, og Admiral Karl Doenitz var kort før udnævnt af ham som diktatorisk Efterfølger. Andre Kilder har oplyst, at Hitler var syg af Hjerne-svaghed (meget troligt!) og nær sit Endeligt, igen andre at han var i sit Skjulested Berchtesgaden i Alperne eller flygtet til Danmark. Fra Rusland meddeles at Hitler saavel som Göring tog deres eget Liv. Men hans Herlighed er endt og andre har overtaget hans Plads, som ved denne Tid var yderst indskrænket. I Sandhed, den som griber til Sværd skal falde for Sværd. Den Wagnariske Dødsmetode i Kampens Hede og ved Rigets Undergang var sikkert mere

efter tysk Smag og Tradition end den kujonagtige italienske Kollegas Udgang af Verden.

Tilbage fra Europa. I nær Fremtid vil Millioner af vore kæmpende unge returnere, de fleste overføres dog til den anden Krigsmark desværre. Men desto kraftigere vil vi nu kæmpe mod den vestlige Fjende, og saa maa det blive trygt at bo paa Jorden — om de sejrende Nationer nu vil være saa fornuftige at sætte Guds og Folkets Villie over selviske Begæringer og Herskenykker. Men der er endnu Kampen for Genoprettelsen af Krigens frygtelige Følger. En luthersk Kirkekommission var i Europa fornylig at undersøge hvorledes vi kan hjælpe nødstedte Brødre derovre. Dr. P. O. Bersell, Formand for Augustana Synoden, var een af dem. Han beretter, at det tog 6½ Uge for Rejsen. Med ham var Dr. Ralph Long og Dr. Lorenz B. Meyer (Mo. Syn.). De besøgte England, Sverige, Frankrig og Svejts, og transporteret per Luftskib i 63 Timer, fløj de ogsaa over Norge (to Gange), Island, Labrador og Azorerne. Paa Kontinentet benyttedes ogsaa Jernbane og Bil. De saa Krigen med al dens uhyggelige Ødelæggelse paa nært Hold, ikke blot paa Ejendom men ogsaa paa Menneskeliv og Sjæle. De fyldtes med dyb Smerte over hvad de saa og oplevede, men ogsaa med Medlidenhed til at hjælpe. Det var jo Rejsens Formaal. 85% af det protestantiske Fastland derovre er jo luthersk, og der findes den største Ødelæggelse nu. I Geneva konfererede de med Ledere fra andre Kirker om samlet Optræden i Reliefarbejdet. Ligesaa søgte de Samtaler med andre lutherske Kirkeledere derovre, med Feltpræster i Hæren og de militære Myndigheder ved Fangelejrene, for at finde ud hvordan der bedst kan anvendes Hjælp. Man beregner at 5000 lutherske Kirker og Anstalter er ødelagde og Millioner af Trosfæller hjemløse og adspredte, for ikke at tale om de dræbte. Sygdom og Nød ses allevegne. I Sverige findes ca. 200.000 Landflygtige og det svenske Folk har øvet en stor Velgørenhed mod dem. Der var ogsaa andre Lyspunkter i dette Øde. Der er Haab om nyt aandeligt Liv i Norden, i Frankrig, ja ogsaa i Tyskland under evangeliske Ledere. Det vil kræve store Ofre at løfte Kirkerne derovre af Gruset og det aandeligt Morads. Men Amerika, som vandt Krigen, kan ogsaa vinde Freden for Guds Rige. Den amerikanske Afdeling af World Luth. Convention har valgt Dr. Long, Dr. Aasgaard og Dr. Bersell som Medlemmer af en fem Mands Komite til at lede Nødhjælpsarbejdet; de andre to vælges af Mo. Synoden. Dr. Long og Dr. Franklin C. Fry vil sammen med Biskop Edw. Rodhe i Lund og Direktør Thore Borgwall i Stokholm udgøre en europæisk Samvirkekomite.

Den Million Dollars der vilde tilfalde europæisk Nødhjælp af de \$2,500,000 vi Lutheranere indsamler denne Maaned herovre vil kun være en Begyndelse for hvad tiltrænges derovre. Ja, Krig er dyr som den er vanvittig og ukristelig. Bliver Nationer dog ikke klogere efter denne frygtelige Omgang?

Tænkt og skrevet

„MORGENKAFFEN PAA SENGEN“

En Minde om Mor af Christine Jensen, New Denmark, N. B.

stormer det end højt paa Verdens vilde Ø.

Der er Blomster som i Høst ej visner,

der er Minder som kan aldrig dø,

Minder, som sig dybt i Sindet tegner,

Sommerferien var kommen. Efter en lang og trættende Rejse var jeg nu havnet hjemme i den store, brede Seng

oppe i Stuen. Men om Morgenens ved 6 Tiden vaagner jeg forskrækket; har jeg sovet for længe og ikke hørt Klokken? Alt er godt, jeg vender omkring og trækker Dynen op over Hovedet; ingen Byrder, intet Arbejde venter den Dag; kun en ubeskrivelig Fred og en dejlig Morgensøvn. Men ved 10 Tiden kommer Moder med Kaffebacken, med en fin nystrøget Serviet paa, de pæne Kopper og den blaa Sukkerskaal, som vi næsten betragtede med Ærbødighed, da vi var smaa, den var til endnu. Flødekanden var af en nyere Dato. Foruden Kagerne var der Sigtebrød med Smør og Puddersukker; det var jo min Livret som lille. Og ved Siden af Kopperne laa den sødeste lille Buket af Hjertegræs og de smaa blaa Fingerbølblomster, som min Søster og jeg plejede at lege med; de groede paa en Grøftkant ude i Marken — alt var lavet og pyntet af Moder selv.

„Men Mor, har du været ude i Marken og plukket Hjertegræs og Fingerbøl allerede?“

„Ja-a, jeg tænkte jo . . .“ og saa satte Moder en Stol hen ved Sengen. Hvad vi talte om, husker jeg ikke, men da Kaffen var drukket sagde Moder: „Ja du kan jo godt sove lidt længere; der er jo endnu et Par Timer til Middag.“ Men Morgenkaffen, Landluften, og saa det at være hjemme, havde nu drevet Sønnen bort for denne Gang.

Intet er som Hjemmets Hygge
Der kan gøre Børn saa trygge.

MON HUN FANDT BRODEREN?

I D. D. Pioneer af 6. Jan. 1938 fandtes følgende Sang med en Efterlysning fra en Søster, Mrs. Dagmar Jensen, Rte. 3, Fremont, Mich., om en Broder herovre, hun ikke havde hørt fra i 42 Aar. Vi gengiver hendes Ord: —

Jeg har en lille Sang, jeg vil sende Dem og bede Dem indrykke i Bladet. Vor Far bad os Børn synge den, sidste Gang vi alle var samlet, ved vor kære Moders Dødsleje. Den Sang mener saa meget for os. Min Broder kom hjem fra Skole med den en Gang. Han er død nu. Men der er en anden Broder, vi ikke har hørt fra i 42 Aar. Jeg tænkte nu til Jul, da Tankerne gaar mere til Barndomshjemmet, om Frederik skulde se den Sang i Pioneer'en og mit Navn og Adresse under. Han ved ikke vi er i Amerika. Maaske han vilde sende mig et Brev; maaske han ikke er levende. Men jeg vilde saa gerne prøve at naa ham paa denne Maade. Sangen har saa rørende en Melodi, og jeg ved Frederik vil skrive, om han ser den.

Moders Sang

Endnu er jeg kun lille,
men naar jeg bliver stor,
da vil jeg synge Sange
for Dig, min søde Mor.
Da vil vi synge Sange,
saa kærlige og mange,
for Dig, vor egen kære, velsignede Mor.

Vi skulle flokkes om Dig
som Elskovs-Aander smaa,
med milde Hænder jævne
den Sti, Du træder paa,
og som en Blomsterklynge
vi skulle smukt forynge
med Duft og Glans de Lokker, som Tiden farver graa.

Og naar din Aand er trættet
af Livets lange Gang,
da synger vi til Afsked
vor allersidste Sang.
En Mindekrans er Gaven,
hvormed vi smykker Graven,
der gemmer Dig, vor egen velsignede Mor.

DANMARK ER ATTER FRI!

I Dag, da dette skrives, Lørdag d. 5. Maj 1945, jubler man i vort gamle Fædreland og vi med dem. Igen synges den gamle Dagvise: „Den signede Dag, som vi nu se ned til os af Himlen komme, han lyser for os jo længer og mer, os alle til Glæde og Fromme, Gud lade os ikke ske i Dag hverken Last, Skam eller Vaande.“ Thi Kl. 1 efter Midnat endte den tyske Hærmagts Okkupation af Landet, næsten fem Aar og een Maaned efter den begyndte. Dette var ifølge Kapitulationskontrakten, som Dagen i Forvejen blev underskrevet af Admiral Von Friedeberg, Øverstbefalende i den tyske Flaade, og Feltmarskal Sir Bernhard Montgomery, Øverstbefalende af de engelske Hærstyrker i Nord-europa, i et Telt paa Luneberg Hede, syd for Hamburg. I Overgivelsesbetingelserne indbefattes ogsaa Holland, Helgoland, Friesland og Nordtyskland. Desværre kom Norges Befrielse ikke med, men der forhandlede videre desangaaende. I Danmark var Folk ellevild af Glæde; paa Amalienborgplads samledes en stor Skare og sang deres Hyldest til Kongehuset, der nu atter er fri til at overtage Regeringen. „I Stilhed og Rolighed skal eders Styrke være“ sagde den gamle Profet. Det kan den alderstegne Danmarks Konge sande. „Herren har stridt for Danmark, og været det naadigt, saa Landet blev fri uden at blive Krigsskueplads, som var frygtet saa meget. Det ser vi af et Par Breve nylig modtaget derhjemmefra. Det synes, at ved Budskabet om Hitlers Død (sand eller falsk) er det ligesom en ond Aand har forladt den tyske Hærløse og man pludselig kommer til Fornuft. Men deres Kraft var brudt, og igen ser vi i dette største Drama i Menneskehedens Historie, som vi kender det fra alle mindre, at det Gode altid sejrer over det Onde tilsidst. End lever den Gamle af Dage! Vi venter nu med Længsel efter direkte Forbindelse med dem derhjemme. Vi burde straks sende en Mand fra vort Samfund derover for at undersøge Stillingen, ligesom det danske Søstersamfund har valgt Pastor Dorf, for at vor Hjælp kan blive saa effektiv som mulig der hvor vore Interesser ligger.—P.C.J.

Fra Formanden for Am. Denmark Relief modtog vi: — Nyheden om Danmarks Befrielse er blevet modtaget af os alle med dybtfølt Glæde. Det har ogsaa været os en stor Lettelse at erfare, at den tyske Besættelseshær har overgivet sig uden Modstand, og saaledes sparet Danmark den unødvendige og tøjlesløse Ødelæggelse, som andre besatte Lande har været udsat for.

Idag er Danmark atter dansk. Idag er Danmark frigjort fra de Lænker, hvori Hitler og hans Mænd har holdt det bundet i fem lange Aar. I fem lange Aar har Danmark været undertrykt af Nazisterne; men det danske Folk kan se tilbage med Stolthed paa den Sabotage, det har udøvet mod tyske Installationer og tysk Krigsindustri — en Sabotage saa virkningsfuld, at den har gavnet de Allieredes Krigsplaner.

Vi ved, at det danske Folk vil øjeblikkelig gaa i Gang med at fjerne alle Spor af den tyske Besættelse, paabegynde Danmarks Genopbyggelse og genoptage deres fredelige Tilværelse.

Som Formand for America Denmark Relief kan jeg forsikre vore Medlemmer, at vor Forening vil gøre alt hvad der staar i vor Magt for at skaffe Hjælp, der er tiltrængt i Danmark, og — efter de sidste Begivenheder — fordoble vore Anstrængelser for, at denne Hjælp bliver ydet hurtigst muligt.

Jean Hersholt.

Sidste Meddelelser Mandag Morgen, lige før Bladet gaar i Pressen, lyder paa, at Tyskerne har overgivet sig i Norge ogsaa, og at hele den europæiske Krig erklæres ophørt med det første.

Dansk Folketingsmand, Robert Stærmose, taler i Joslyn

Memorial Hall, Omaha, Nebr., d. 16. Maj, Kl. 7:30 Aften. Adgang fri. Det er muligt, at han ved samme Lejlighed kan aflægge et lille Besøg i Blair; havde vi vidst han kom saa snart tilbage fra Vestkysten, var der nok blevet ordnet Møde for ham paa Skolen alligevel. Men efter den 16de har de travlt med Eksaminer.

Mord. Overingeniør Robert A. Christensen, Burmeister & Wain, blev myrdet Fredag Morgen den 20. April, melder Svenska Dagbladet. Tre Hipomænd skød ham i hans Hustrus Paasyn, som han laa i Sengen. Fra anden Side oplyses, at Mordet fandt Sted i hans Hjem paa Hellerupvej Nr. 8. Han var en ældre Mand paa 60, der tidligere havde været med til at bygge Jernbaner i Kina. Da Mordet blev bekendt standsede alle Arbejdere, Kontorister og andre Funktionærer Arbejdet. Ialt gik 1500 deres Vej som Protest.

En Assurandør Aage Milfeldt, Sankt Kjeldsplads 2, blev skudt paa Gaden i København Natten til 20. April og dræbt af ikke mindre end 15 Kugler i Hovedet. En Mand ved Navn Andersen, der boede i Ny Adelgade Nr. 12, København, blev dræbt af et Skud i Nakken. I Frankrigshusene Nr. 3 i København trængte bevæbnede Mænd ind hos Edm. Rasmussen og dræbte denne paa Stedet. Hans Kone blev lettere saaret. (TT fra Malmø, 20. April.)

Fra Holbæk meldes, at flere Revolvermænd (vistnok) den 16. April trængte ind i Østsjællands Elektricitetskompagnis Bygning i Haslev, sprængte Døren til Direktør A. I. Ørums Lejlighed og efter endt Husundersøgelse bortførte ham og kørte ad Fakse til. Næste Morgen fandtes Dir. Ørum skudt i Nærheden af Fakse Ladeplads og, ved Siden af hans Lig, Liget af Landbrugselev Olspragh Petersen. Revolvermænd hentede tillige Overingeniør H. Lauritzen fra hans Villa i Allegade, København, men hans videre Skæbne kendes ikke. TT Malmø rapporterer den 12. April, at Karruselejer N. E. Hansen blev dræbt forleden paa Gaden i Odense, medens den 36-aarige Fragtkusk Carl Oskar Andersen blev skudt, da han kom kørende i Nærheden af Byen. Slagter Junker Rasmussen blev skudt af en tysk Skildvagt, da han færdedes paa Gaden (der nævnes ikke hvilke By) efter Spærretid. Den 19. April omringede Revolvermænd Ejendommen Nr. 8 Kildegaardsvej i Hellerup. To af dem gik gennem Haven og ringede paa hos Urmager Axel Jensen-Brinkmeyer. Da han aabnede Døren, skød de paa ham og dræbte ham paa Stedet.

Saarede. Organist Mogens Enna, Gammel Kongevej 47, blev 19. April bragt paa Kommunehospitalet lidende af Skudsaar. Han blev saaret af et Strejfskud, som han passerede Vesterbrogade 69 under en Gadekamp i Nærheden. Tidl. Landsretssagfører Eiler Pontoppidan blev alvorligt saaret bragt paa Hospitalet den 27. Marts, da tre Voldsmænd trængte ind i hans Hjem, 3 Islands Brygge, og af fyrede flere Skud. — Ved Midnatstid, vistnok den 20. April blev den kendte Opersanger Marius Jacobsen overfaldet i sit Hjem paa C. N. Petersens Vej 30 i København af flere bevæbnede Mænd, der aabnede Ild og forsvandt. Jacobsen

blev ramt i den ene Skulder og bragt paa Frederiksberg Hospital. — Hen paa Morgen blev en Mand ved Navn Løndal, Nr. 3 Mysundegade, saaret under en Ildkamp paa Amagerbrogade og bragt paa Sundby Hospital.

Døde i Tyskland. Ifølge Svenska Dagbladet af 19. April er yderligere 6 Danske døde i tyske Interneringslejre og blandt disse Nikolaj Nikolajsen, som er Formand for den konservative Vælgerforening i Vonsild Kredsen; Løjtnant Alfred Rasmussen Friis fra København og Skolelærer Peter Riber fra Ribe.

Dødsfald. Kontreadmiral Carl Hammerich meldes død ifølge „Expressen“ for 11. April. Der nævnes intet om Dødsaaarsagen. Han var født 25. April 1888 og var Kommandør og Chef for Marinestaben, indtil sin Udnævnelse til Kontreadmiral i 1940. — Direktør Schytte, Eskilstrup, (13. Marts). — Skipper Christian S. V. Deihede, Skagen, (60 Aar) døde 15. Marts. — Forh. Fyrmester Jens L.A. Dahl (68 Aar). — Professor Christian Nøkkentved (52 Aar).

Luthersk Bibel Lejr

En ideel Plads for Ferier

Behagelige Hytter

God Fiskefangst

AABEN HELE SOMMEREN

Skriv til Mr. M. C. Stricker, Luth. Camp, Gowen, Mich.

America Denmark Relief, Inc. DISTRIKTSKONTORER OG LAGERE FOR KLÆDEAFDELINGEN

Chicago, Illinois, 1609 N. California Ave.—Illinois, Indiana, Iowa, Nebraska, Southern Wisconsin.

Detroit, Michigan, 4609-12th Street—Michigan, Ohio.

Los Angeles, California, 2512-B So. Vermont Ave.—California, Nevada, Arizona.

Minneapolis, Minnesota—3015-27th Ave. South—Minnesota, North and South Dakota, Montana, Northern Wisconsin.

Seattle, Washington, 2406 Spruce St.—Washington, Oregon, Idaho.

Organisationer og enkelte Personer i de nævnte Omraader bedes henvende sig til deres eget Distriktskontor. Er Deres Stat ikke indbefattet i Listen, skriv da til nærmeste Kontor.

HJÆLP BØRNENE I DANMARK

VED AT SY HJEMME. SKRIV TIL DERES NÆRMESTE DISTRIKTSKONTOR EFTER TILSKAARET MATERIALE, SOM SENDES FRIT. MØNSTRET ER ENKELT OG LET AT SY.

Opret en ny Syklub blandt Deres Paarørende og Venner

JUBILEE FUND	
Previously acknowledged	\$179,530.86
Caruthers, Calif., J. S. Andersen	15.00
Greenville, Mich., St. Paul's Engl. Lutheran Church	300.00
Atlantic, Ia., J. C. Sorensen	2.50
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Chris Iversen	10.00
Milwaukee, Wis., Kingo Ev. Luth. Church	89.00
From "a friend" for the Building Fund at Dana	100.00
Easton, Calif., Harold Petersen	10.00
Total	\$180,057.36
Received with thanks. Blair, Nebr., April 30, 1945.	H. J. Hansen, Treas.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME AT OAKS, OKLAHOMA	
Previously acknowledged	\$31,272.72
Webster Groves, Mo., Bethany Sunday School in memory of Ella Johnson	10.00
Pasadena, Calif., Pastor and Mrs. M. C. Jensen-Engholm in memory of Elvina Rosine Petersen, Alhambra, Calif.	5.00

Milligan, Nebr., Mr. and Mrs. Alfred R. Jensen	25.00
Cushing, Wis., Cushing Luth. Sunday School	11.53
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	10.00
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. Marius Ohlsen of Golgotha Luth. Ch.	300.00
Minneapolis, Minn., Immanuel Luth. Church	21.00
Neola, Ia., Mr. and Mrs. Charles Christensen in memory of Chris K. Christensen	5.00
Montreal, Canada, St. Ansgar Luth. Church	17.86
Kirkwood, Mo., Mr. and Mrs. Emil Jepsen and sons in memory of Miss Ella Johnson, Webster Groves, Mo.	10.00
Sleepy Eye, Minn., Trinity Lutheran Sunday School	11.18
Viborg, S.D., in memory of Mike T. Mikkealsen, Sioux Falls, S.D., of Spring Valley Luth. Church*	6.00
Total	\$31,705.29

* Viborg, S.D.: Arthur Overgaard, P. C. Westergaard, Alfred P. C. Christensen, Chris Long, Charlie Petersen, Albert Petersen, Sgt. Alvin P. Petersen \$6.

Received with thanks, Blair, Nebr., April 30, 1945. H. J. Hansen, Treas.

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Child- ren's Homes	School Fund	Equi- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	70203.82	9423.81	16601.57	10817.41	11001.74	3415.73	362.91	6003.31	1031.43	11545.91
San Francisco, Calif., Mrs. M. O. Block Estate	19.17									19.17
Caruthers, Calif., S. J. Andersen	35.00		35.00							
Avoca, Ia., The E.L.C. Society	25.00		25.00							
Avoca, Ia., English Lutheran Church	25.00		15.00		10.00					
Pasadena, Calif., Mr. and Mrs. John Rasmussen in memory of N. J. Nelson, Pomona, Calif.	5.00		5.00							
Pasadena, Calif., Pastor and Mrs. M. C. Jensen-Engholm in memory of N. J. Nelson, Pomona, Calif.	5.00				5.00					
Audubon, Ia., Our Savior's Lutheran Church	200.00		200.00							
Fremont, Nebr., First Lutheran Church	220.00		220.00							
Milligan, Nebr., Mr. and Mrs. Alfred R. Jensen \$25 for the School Fund, \$25 for Home Mission in memory of Rev. H. Nielsen, Blair, Nebr., and \$25 for the Pension Fund in memory of Rev. L. C. Larsen, Eugene, Ore.	75.00		25.00		25.00					25.00
Ringsted, Ia., St. Paul's Luth. Church	10.00		10.00							
Brooklyn, N.Y., Salem Luth. Church	85.00		85.00							
Spencer, Ia., Bethany Lutheran Church	50.00		50.00							
Shennington, Wis., St. Peter's Luth. Church	21.00			21.00						
Ruskin, Nebr., Bethany Lutheran Church	128.97		128.97							
Coon Rapids, Ia., Immanuel Luth. Church	71.00		40.00		31.00					
St. Paul, Minn., a friend	10.00		10.00							
Minden, Nebr., Fredericksburg Luth. Church	76.75		76.75							
Warrens, Wis., Ebenezer Luth. Ladies' Aid	4.50							4.50		
Webster Groves, Mo., Bethany Lutheran Church	35.33	16.76		18.57						
Brush, Colo., Miss Marie Larsen, Eben-Ezer	15.00			15.00						
Ferndale, Calif., Our Savior's Luth. Church	44.93		44.93							
Denmark, Wis., Calvary Lutheran Church	202.17	58.43	56.58	52.25		27.07			3.39	4.45
Elk Horn, Ia., Mr. and Mrs. Jacob Jacobsen	10.00				10.00					
Clifton, Ill., Zion Lutheran Church	191.40		191.40							
Clifton, Ill., Mr. and Mrs. Jacob Hinrich in memory of Harry Tjarks, Jr.	5.00		5.00							
Toronto, Can., St. Ansgar Danish Luth. Church	99.00		99.00							
Hartland, Wis., Our Saviors Luth. Church	88.26		63.50	11.26		13.50				
Hartland, Wis., Sunday School of Our Savior's Luth. Church	4.42									
Hartland, Wis., Bible Class of Our Savior's Luth. Church	7.50								7.50	
Audubon, Ia., Our Saviors Luth. Church	35.20		35.20							
Elk Horn, Ia., Danish Ev. Luth. Church	799.29		799.29							
Ferndale, Calif., Stanley Bansen \$5, Mr. and Mrs. P. H. Bansen \$20	25.00		25.00							
Kalispell, Mont., Mr. and Mrs. E. W. Larson in memory of Mrs. Marie Christensen, Sidney, Mont., for Children's Homes \$2.50, in memory of Wm. Larsen, Sidney, Mont., for Home Mission \$2.50	5.00	2.50			2.50					
Greenville, St. Paul's Engl. Luth. Church	100.00		100.00							
Staplehurst, Nebr., Our Savior's Luth. Church	47.00		47.00							
Albert Lea, Minn., Mission Circle No. 5 of Trinity Luth. Church	33.00		33.00							
Laurens, N.Y., St. Matthew Luth. Church	46.00			46.00						
Ferndale, Calif., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church \$30, the Dorcas Society \$25	55.00		55.00							
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luth. Church	60.06			60.06						
Council Bluffs, Ia., C. O. Christensen of Our Saviors Luth. Church	25.00				25.00					
Pass Lake, Ont., Can., Pastor and Mrs. H. S. Madsen	5.00		2.00	2.00						1.00
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Chris Iversen	20.00		10.00	10.00				10.00		
Laurel, Nebr., Mr. and Mrs. Nick Kvols	50.00					50.00				
Viborg, S.D., in memory of Dale V. Larsen, Irene, S.D., of Spring Valley Lutheran Church*	19.50	4.00			15.50					
Viborg, S.D., in memory of Mike T. Mikkealsen, Sioux Falls, S.D., of Spring Valley Luth. Church**	10.75	3.00			7.75					
McCabe, Mont., Mr. and Mrs. P. Chris Olson, in memory of Francis Martin, who gave his life for his country	5.00				5.00					
Milwaukee, Wis., Kingo Ev. Luth. Church	225.00		150.00		75.00					
Waupaca, Wis., Bethel Ladies' Aid of Trinity Luth. Church in memory of Mrs. Mary Mortensen	2.00				2.00					
Kennard, Nebr., Pastor and Mrs. K. M. Matthiesen for Emmaus Ch.	26.00				26.00					
Audubon, Ia., Otto C. Jensen of Eben-Ezer Church	50.00		50.00							
Inglewood, Calif., Mrs. Helen Martensen in memory of her husband. The \$50 for the Home Mission is for Home Mission work in the Pacific District	150.00	50.00			50.00					50.00
Omaha, Nebr., Pella Lutheran Church	96.45		96.45							
Brush, Colo., Pastor and Mrs. J. Madsen	28.75									28.75
Total	73892.22	9562.92	19380.64	11053.55	11291.49	3506.30	362.91	6017.81	1042.32	11674.29

PLEASE NOTE: These lengthy lists of names are published on request. To save space the words Mr. and Mrs. are omitted.

* Viborg, S.D.: Bill Jensen \$2, Arthur Alendal \$2, Total \$4 for the Children's Homes, Oluf Holland and family \$1, L. Tanderup \$1, George Hansen, N. C. Nielsen, Alfred Hansen, Oscar Helager, Chris Hansen \$5, John Sorensen, Alfred R. Christensen, Anthon Oleason, Miss Mae Olsen.

Received with thanks. Blair, Nebr., April 30, 1945.

Mrs. Sanford Ericksen, Alfred P. Christensen, Richard F. Jensen, Hans J. Larsen, Mrs. L. P. Jensen and Bennie \$5.50, Ervin Andersen and Mrs. A. J. Andersen \$2, David Gorseth \$1. Total \$15.50 for Home Mission.

A. S. Andersen \$2, David Gørseth \$1. Total \$15.50 for Home Mission.
 ** Viborg, S.D., Carl Olsen for the Oaks Children's Home \$3, Alf. Mør-
 gensen \$1, Mrs. L. P. Larsen \$1, Anthon Oleson and family, M. J. Ebbe-
 sen, T. F. Georgeson, Charlie Jensen (east), Holger W. Oleson, Mrs. L.
 P. Jensen, Ervin Jensen, \$5.75. Total for Home Mission \$7.75.

H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL

EXTRA SYNODICAL	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish China Mission	Luth. World Mission	Gossner Mission
Previously acknowledged	28297.03	3649.19	2950.66	1109.29	2165.90	18401.99
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Lloyd Kettelsen in memory of Mrs. Peter Skeem	2.00	2.00				
Sleepy Eye, Minn., Mr. and Mrs. Hans Knudsen, for Santal and China famine relief	10.00	5.00			5.00	
Avoca, Ia., English Lutheran Church	6.27					6.27
Washington, Nebr., Washington Ladies' Aid	5.00					5.00
Easton, Calif., in memory of Anton B. Jensen, father of Rev. G. A. Jensen, Kenmare, N.Dak.*	38.00	18.00	20.00			
Elk Horn, Ia., Mr. and Mrs. Jacob Jacobsen	10.00	10.00				
Coalridge, Mont., members of Emmaus Luth. Church: Marie Andersen \$2, Peter Andersen \$5, P. Tommerup \$10, N. P. Nielsen \$10	27.00					27.00
Council Bluffs, Ia., Our Saviors Luth. Church	2.00					2.00
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Chris Iversen	20.00				10.00	10.00
Viborg, S.D., in memory of Dale V. Larsen, Irene, S.D., of Spring Valley Luth. Church**	15.00					15.00
Viborg, S.D., in memory of Mike T. Mikkealsen, Sioux Falls, S.D., of Spring Valley Luth. Church: Spring Valley Ladies' Aid \$2 for Service Men's Centers, Mr. and Mrs. C. A. Odson \$1	3.00					3.00
Minneapolis, Minn., Immanuel Luth. Ladies' Aid in memory of Christian Andersen	3.00					3.00
Fresno Co., Calif., Joint Jewish Mission Society	75.75			75.75		
Total	28514.05	3684.19	2970.66	1185.04	2180.90	18473.26

* Easton, Calif.: Mrs. M. Marthedal and Mrs. E. Jamison \$5, Mr. and Mrs. Hans Andersen \$5, Mr. and Mrs. Carl Nelsen \$5, Mr. and Mrs. Ahlmeyer \$3, Total \$18 for the Santal Mission. Wm. Hansen family \$5, Mr. and Mrs. N. H. Rosendahl \$5, Axel Nelsen \$5, Mrs. Karl Rasmussen \$2, Mr. and Mrs. Andrew Pilegaard \$3, Total \$20 for the Sudan Mission.

** Viborg, S.D. Please note: This long list of names is published upon request. Spring Valley Ladies' Aid \$2, Mr. and Mrs. R. Bak and Mrs.

Received with thanks. Blair, Nebr., April 30, 1945.

land \$1, Total \$3 for Service Men's Center, a branch of the Lutheran World Action. Ray Jensen \$1, Murry and Donald Westergaard, Donald Nielsen, Duane Nielsen, Wesley Olsen, Ardis Long, Norman Johnson, Glen and Helen Christensen, Robert Jensen, Robert Petersen, Darleen and Margie Christensen, Allen Christensen, Ardis and Vivian Wek, Donnie Long, Glenmore, Carol, and Lowell Sorensen, Pvt. Lowell Sorensen, Glenn S. Sorensen, \$11.

H. J. Hansen, Treas.

REFERENCE LIBRARY
NAT'L LUTH COUNCIL
89 E 35TH ST

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 23. MAJ, 1945

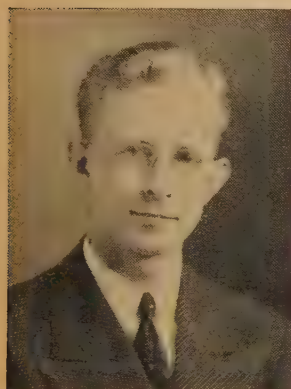
NR. 21

Vore Graduenten

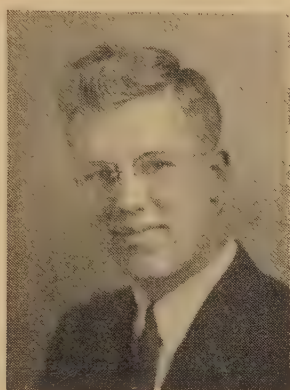
Denne Uge afslutter Dana College, vor Kirkeskole i Blair, Nebr., sit 59de Aar som Lærestalt. Der er ikke mange Graduenten denne Gang, kun otte med B.A. Graden, fire fra det toaarige Lærerkursus og een fra Forretningsafdelingen. Af de 68 Elever, der begyndte for fire Aar siden, har Krigen, som straks efter udbrød, taget de fleste. Andre forandrede Plan og

nogle opgav Studiet. Af de otte Collegegraduenten blev Mr. Jorth færdig sidste Sommer og Mr. Hansen fuldendte paa en anden Skole, men faar sit Dipoma her. Han blev ordineret af U. L. C. Kirken i Marts og betjener en Mgh. ved Minneapolis. De unge Mænd agter vist alle at gaa Præstevejen. Carlsen og Neve optoges i Seminariet ved Halvaarets Begyndelse.

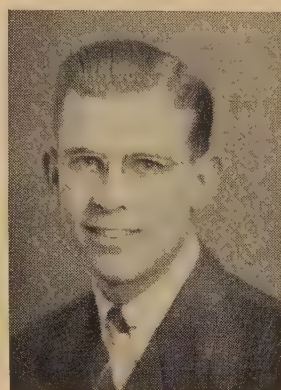
College Graduenten

Stanley Carlsen
Blair, Nebr.

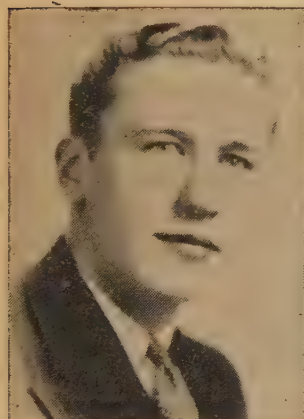
Homer Larsen
Westbrook, Me.

Lloyd Neve
Sleepy Eye, Minn.

Ejvind Nielsen
Standard, Alta.

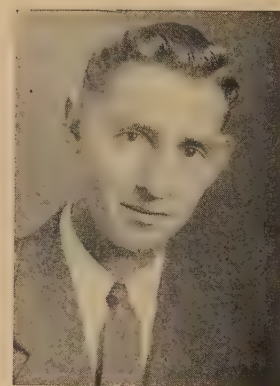
Rodney Hansen
Calgary, Alta.

Mildred Romer
Blair, Nebr.

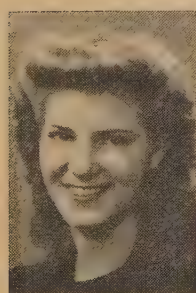

Esther Seybold
Columbus, Nebr.

Curtis Jorth
Spencer, Ia.

De andre Afdelinger

Esther Eriksen
Denver, Colo.

Lillian Hansen
Hutchinson, Minn.

Sigrid Christensen
Chicago, Ill.

Audrey Jorgensen
Standard, Alta.

Maxine Smith
Humboldt, Ia.

Trinitatis Søndag

HVAD BETYDER VOR DAAB?

af M. Stenfeldt Mathiasen, Præst i Thorup

Matt. 28:18-20: Og Jesus traadte frem, talte til dem og sagde: „Mig er givet al Magt i Himmelen og paa Jorden. Gaar derfor hen og gør alle Folkelagene til mine Disciple, idet I døbe dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn, og idet I lære dem at holde alt det, som jeg har befaleet eder. Og se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.“

Denne Tekst er Prædiketekst i vor Kirke paa Trinitatis Søndag. Trinitatis betyder Treenighedens Dag. Men hvad er Treenighed? Det er et Udtryk, vi bruger om Guds indre Væsen, som ingen kan forstaa eller forklare. Treenigheden er et Mysterium, en Hemmelighed. Der er ikke tre Gader, men een sand, levende Gud, som har aabenbaret sig for Menneskene som Faderen, som har skabt alt for og til Menneskenes Brug og som elsker os. Og som Sønnen, der blev Menneske for at frelse os. Og som Aanden, der udgaar fra Faderen og Sønnen og virker i os. Vi kender ikke Gud uden gennem hans Aabenbaring, hans Selvførelse. Et nytestamentligt Udtryk derfor er „Apokalypsis“ og betyder saadan noget som at drage et Forhæng til Side, der ellers dækker og skjuler, hvad der er indenfor, saa vi nu kan se det. Ved at Mennesketanken fordybe sig i denne Guds Selvførelse, formedes Ordet Treenigheden om Gud, der jo egentlig kun siger, at vi forstaar ikke Hemmeligheden om Gud. Men saaledes har Gud aabenbaret sig for os, og saaledes kan vi erfare og opleve Gud.

I sin Daabsbefaling nævner Jesus alle de tre Personer i Guddommen. Saadan er den Gud, vi døbes ind i Samfund med. Og det falder da naturligt, at vi taler mere om Daaben som det, der sker med os, end om Guds Mysterium, som vi alligevel ikke kan forklare for hverandre.

Daaben er ikke Menneskepaahit. Den er givet og befaleet af Jesus. Der var udført Daabshandlinger, før Jesus bød at døbe til Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn. Bedst kendt var Johannes Døberens Daab. Johannes døbte dem, der bekendte deres Synder. Han siger, „Jeg døber eder med Vand til Omvendelse.“ Matt. 3:11. Det vil sige, Johannes' Daab var en Daab, i hvilken de vedkendte sig deres Synder og Trang til Omvendelse og deres Villighed til at afsige Synden. Men Johannes selv viste hen til en større: „Den, som kommer efter mig, er stærkere end jeg, han skal døbe eder med den Helligaand og Ild.“ Matt. 3:11. Hans Daab rummer de Kræfter, der giver, hvad der trænges til. De Kræfter havde Johannes' Daab ikke.

Hvad hører da til en ret Daab? Hvad gavner den? Hvordan bliver den os til Velsignelse?

Til en ret Daab hører **Vand**. Ikke en bestemt Mængde Vand, men Vand hører der til. Og saa, at den udføres af **Menigheden**, hvem Jesus har betroet at udføre den paa hans Vegne. Og det hører til Menighedens Orden, at den normalt udføres af den Menighedstjener, som Menigheden har beskikket dertil — hos os, i den danske Folkekirke, af **Præsten**. Dermed er ikke sagt, at den ikke kan udføres af andre i Menigheden. Det sker jo da ogsaa ofte som Nøddaab og da som oftest i Hjemmet. Men ogsaa da foretages den paa Menighedens Vegne. Da det er Menigheden, der har faaet Daaben betroet, er det det normale og rigtige, at den sker i Menighedens Forsamling, hvor Menigheden aaendeligt kan slaa Kreds om den nydøbte og være med i Handlingen.

Til Sammenligning kan tænkes paa Brudevielse. Der er stor Forskel paa en Daab og en Brudevielse. Denne sidste foretages da heller ikke i Forbindelse med Gudstjenesten. Brudevielse er ikke noget Sakrament, ikke noget, der saa-

ledes er betroet Menigheden at udføre. Derfor er vi alligevel mange, som vil have vort Ægteskab indviet i Guds Hus ved Menighedens Tjener og have ham til at lyse Guds Velsignelse over vort Ægteskab, før vi begynder Samlivet; men det er ikke en Menighedshandling i den Forstand, som Daaben er det. Et ret Ægteskab kan begyndes uden nogen Menighed. En Daab kan ikke udføres uden af Menigheden.

Tilspørgselen om Forsagelsen og Troen har mange svært ved at forlige sig med, fordi det som oftest er Børn, der døbes, og en anden maa svare paa Barnets Vegne. Nogle Steder i Kirken døbes der uden Tilspørgsel. Undersøgelser har imidlertid vist, at Tilspørgsel har fulgt Daaben saa langt tilbage, som vi kan følge den — ogsaa naar Børnene blev døbt. Og Børnene blev uden nogensomhelst Indvending døbt i de første 1100 Aar af den kristne Menigheds Bestaaen. Det er nok værd, at lægge Mærke til, at fra Apostlenes Dage og til Aar 1100 var der ikke rejst Indvending mod Barnedaaben. Og Børnene blev døbt med Tilspørgsel ligesom de voksne. Man kendte simpelthen ingen anden Form for Daab, og man mente ikke, man have Lov til at lave den om. At nogle nu mener at turde det, forstaar jeg ikke. Til en Daab fra de ældste Tider, vi kender, hører Spørgsmaal og Svar.

Navngivning er derimod ikke noget, som hører med til en Daab. Det er en køn Kirkeskik, at Barnet først nævnes med sit Navn, efter at det er bleven døbt med det Navn. Men i manges Bevidsthed har dette med Navnet faaet en altfor stor Plads. Læg f. Eks. Mærke til Aviserne, naar et Hus, et Skib eller en Hest har faaet et Navn, saa skriver de fleste Aviser, at Huset, Skibet og Hesten er bleven døbt. Mange Journalister er altsaa ikke klogere. Det maa vi jo finde os i, hvis vi ikke kan faa dem oplyst om deres Taabelighed. Men lad os endelig ikke efterabe dem og tale om Daab ved saadanne Lejligheder.

Hvad giver Daaben?

Daaben er **Guds Begyndelse** med det enkelte Menneske. Den sætter os i Samfund med den treenige Gud. Uden Daab er vi uden Livssamfund med Gud. „Uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke komme ind i Guds Rige.“ Joh. 3:5. Daaben sætter os i Samfund med Gud, og det, vel at mærke, i **Barnesamfund**, vi bliver i Daaben Børn af Gud. Og som Børn faar vi Arveret: „Naar vi er Børn, er vi ogsaa Arvinger, Guds Arvinger og Kristi Medarvinger.“ Rom. 8:17. Vi faar ved Daaben Arveret hos Gud sammen med Jesus. Ved Daaben er Arven os sikret, som naar et Menneske ved sit Testamente gør En til sin Arving. Det hænger jo sammen med, at vi i Daaben genfødes?

Genfødes, hvad er det? Det er det guddommelige Liv, der indplantes i os, en ny Verden i Sjælen. Tankerne genfødes, saa vi nu ser alt i Guds Lys og bedømmer alt anderledes end Verden. Følelseslivet genfødes, en ny Sorg over Synden bryder frem i Hjertet, og ogsaa en ny Glæde over Troens Samfund med Gud. Viljen genfødes, en ny, hellig Vilje rejser sig, en Vilje til at lyde Gud og til at kæmpe for det evige Liv.

Vi døbes til at have Del i Frugten af Jesu Død, som er **Syndernes Forladelse**. Vi døbes ind i Guds Naade. Den hellige Aand skænkes os i Daaben: „Hver af eder lade sig døbe paa Jesu Kristi Navn til eders Synders Forladelse; og I skulle faa den Helligaands Gave.“ Ap. Gern. 2:36.

Det giver Daaben. Og det betyder **Forvisning**. Jeg er ikke bestemt til at være udenfor, men indenfor. Kristi Forvisning gælder ogsaa mig. Kristus er med mig, denne magtige Forjættelse har jeg Del i. At vide det er en Hjælp i svære Tider, som let kan komme. Og det skyldes altsammen noget, som Gud har gjort. Daaben er ikke Menneskers, men Guds Gerning.

Saa betyder Daaben obsaa, at **Synden skal dø**: „Vide I ikke, at vi, saa mange, som bleve døbt til Kristus Jesus, bleve døbt til hans Død? Vi bleve altsaa begravne med ham ved Daaben til Døden, for at, ligesom Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens Herlighed, saaledes ogsaa vi skulle vandre i et nyt Levned,“ Rom. 6:3-4. Synden har ingen Krav paa os, ingen Ret til os. Den er betalt som en Gæld, og naar Gælden er betalt, har Kreditor intet Krav mere.

Hvordan bliver Daaben os til Velsignelse?

Daaben er gyldig i sig selv, som den Herrens Gerning, den er. Din Daab er ogsaa gyldig, enten du tror det eller ikke. Men til Velsignelse for dig kan Daaben ikke blive uden **din Tro**. Ligesom en Gave ikke kan blive os til nogen Nytte, uden vi modtager den. Her gælder det **et Valg** mellem Modtagelse og Forkastelse, som ingen kan komme udenom. Og det er voldsomt skæbnsvangert at vælge forkert. Det er ikke bare Liv og Død, det drejer sig om; men det er Frelse og Fortabelse. Du, som staar i Valgets Tid, du staar paa en frygtelig Skillevej. Det har Guds Aand maaske mindet dig om mere end een Gang. Ak, hvilken salig Dag du fik, om du begyndte nu i dette Øjeblik, som Brorson synger.

„Al Magt i Himmelen og paa Jorden er givet mig,“ siger Jesus. Magten over alle dine Forhold er ogsaa givet ham, men ikke Magten over dit Hjerte. Den maa du selv give ham, og kun naar du giver ham den, faar du Velsignelse af din Daab. Mange staar paa Skillevejen ligesom den rige Yngling i sin Tid (Mark. 10). Han foretrak at lade Pengene beholde Magten i Stedet for Jesus. Herodes Antipas stod paa Skillevejen, da han hørte Johannes Døberen (Mark. 6:20). Han foretrak at blive ved med at leve i sine Lyster. Nogle foretrak at give Jesus Magten, som Zakæus i Jeriko (Luk. 19). Hvem foretrækker du? Lad din Samvittighed og Guds Aand faa Ret, saa vælger du Jesus. Din Daab bliver til Velsignelse for dig, og du skal erfare: hvilken Hvile Sjælen fik, om du begyndte nu i dette Øjeblik.

SANG I MØRKE

Af Sognepræst Ejnar Fledelius, Hedensted

„Oh, Dyb af Guds Rigdom og Visdom og Kundskab! Hvor uransagelige er hans Domme, og hans Veje usporlige!“ (Rom. 11:33.)

Ovenstaaende Vers af Romerbrevet er noget af en Lovsang eller en Hymne — altsaa ikke noget moderne, for man kan jo ikke sige, at det er Lovsangen, der kendetegner vor Tid. Fuglesangen er forlængst forstummet i vore Haver — her blev for koldt — og i den store Verden blev der ogsaa saa koldt, at Menneskets Lovsange døde hen, og Sukkenes Tid kom. Avisernes Overskrifter var med til at dæmpe de glade Toner ned.

Men her er en Apostel, som synger Lovsange — han føler sig staaende over for et bundløst Dyb af Guds Rigdom og Visdom og Kundskab. Har han da lige oplevet noget glædeligt og opløftende og forjættelsesrigt, noget, hvorom han kunde sige: „Naa — her kan I da endelig tydeligt se Guds store Gerninger i vor Slægt!“? Nej — tværtimod. Paulus har lige præsenteret sine Læsere for en af Verdenshistoriens største Gaader: Jødefolkets Forhærdelse og Forkastelse og Hedningernes Udvalgelse. Var der nogensomhelst Plan i dette — var det hele ikke blot een stor Fejlregning fra Guds Side? Paulus kommer til dette Svar: Nej — det er ikke noget Virvar — men „af ham og ved ham og til ham er alle Ting“ — d.v.s. med Guds Tilladelse er det sket og med Guds Forbarmelse over alle som det store Maal forude.

Problemerne var for Paulus ikke mindre end vore Dages store Problemer — og dog bryder han ud i en jublende Takkesang — hvorfor? Fordi Paulus ikke blot kendte Dybet af Guds Rigdom, men ogsaa et andet Dyb — det var begyndt en Dag, da han saa, de stenede en af Jesu Følgesvendene til Døde, og den døende talte om, at han saa Himlen aaben og Menneskesønnen staaende ved Guds Højre Haand. Det er nu slet ikke saa let at se et Menneske dø med Jesu Navn paa Læberne, naar man selv er et fortabt og uomvendt Menneske. Det var heller ikke let for Paulus; han saa et Dyb aabne sig inde i hans eget Hjerte, et Dyb af Had og Trods og Usandhed, et bundløst Dyb af Synd og Skyld. Og Paulus lukkede ikke af for dette Syn, men stirrede ned i det, indtil hans Raab om Frelse foran ham aabnede et Dyb af Guds forunderlige Rigdom i Jesus Kristus.

Det største Under i Verden er det, der sker, naar Gud ved sin Aand omvender et Menneske og gør en fortabt og ussel, bange Synder til et glad Guds Barn; og den, der har oplevet dette i sit eget Liv, ved fuldt og fast, at saa kan Gud ogsaa faa noget ud af alle de mærkelige Ting, der sker for vore Øjne, og som for os er de „store Problemer.“ Vel kan Hjertet vaande sig, men Troen smiler og siger: „Han, som bor i Himlene, ler. Herren spotter dem: Jeg har dog indsat min Konge over mit hellige Bjerg!“

Saa er da dette den evige Lovsangs Kilde: Dybet af Guds Naade i Jesus Kristus til arme Syndere. Og naar der blandt Guds Folk synges færre Lovsange i vore Dage end forhen, saa er det ikke Sorgernes Skyld — det er snarere, fordi der er for lidt Sorg — for lidt Sorg over Synden og derfor ogsaa for lidt Blik for Dybet af Guds Naades Rigdom.

Men hvem ved — maaske kan Gud bruge disse Tider til at faa sit Folk paa Knæ i Syndserkendelse, saa Dybet af Guds Naades Rigdom bliver levende for os.

Saa kommer Lovsangen — selv i mørke Tider.

(Skrevet 1939.)

DE AFMÆGTIGES STYRKE

Af Pastor Chr. Christensen, Laurens, N. Y.

Styrker de afmægtige Hænder, og giver de snublende Knæ Kraft! Siger til de mistrøstige af Hjerte: Værer frimodige, frygter ikke! se, eders Gud! Es. 35:3-4.

Efter at Herren gennem sin Profet har talt om Straffedomme, der skal ramme de ugudelige og vantro, skildrer han de troendes salige Lykke og Glæde ved at leve i Samfund med deres Herré og Frelser, som skal komme. Han ligner deres tidligere Liv ved en øde, tør og kold Ørken, der skal forvandles til en frodig og dejlig Blomsterhave.

Men, ogsaa blandt Guds Folk har der altid været, og i de kristne Kirker og Menigheder gaar der fremdeles mange svage, tvivlende, modløse og forsagte, som stedse er misfornøjede med deres Tilstand i Livet, har mangt og meget at klage over baade hos sig selv og andre, og som saa med deres egne Evner og Kræfter prøver at gøre Tilværelsen mere behagelig, hvilket som oftest viser sig at være forgæves, da kun een er i Stand til at gøre det — Herren selv.

Det er til dem — og ikke de letsindige, selvtilfredse — dette Ord har et særligt dejligt Budskab fra vor dyrebare Herre, Frelser og Forbarmer, og dette Budskab vil vi da her lægge nøjere Mærke til, hvad enten vi regner os blandt dem, der trænger til at modtage det, eller dem, der ønsker og glæder os ved at maatte faa Tilladelse og Anledning til at bringe andre trængende det.

I den hellige Skrift tales der baade om stærke og svage Kristne. Paulus skriver bl.a. saaledes: „Vi, som ere stærke, bør bære de svages Skrøbeligheder og ikke være os selv til Behag.“ (Rom. 15:1). Dette har Hensyn til baade Troen,

Vidnesbyrdet og Virkelysten. Selv om vi nu ikke tør kalde os selv stærke som Paulus, saa kender vi alle nogle svage, forsagte og tvivlende, som Herren i sin Naade og Kærlighed gerne vil styrke, opmuntre og befæste i den sande og levende Tro. Dertil er det, han uden Personsanseelse vil bruge os som sine Tjenere og Budbærere, om vi da selv tror paa ham og er villige til at lade os bruge af ham i hans Tjeneste efter hans eget Ord.

Spørger vi saa, hvordan vi, som selv er svage og skrøbelige, da kan styrke de afmægtige og give de snublende Kraft, saa giver han os baade her og mange andre Steder i sit Ord Besked derom gennem sit frelsende Budskab, som først af alt maa modtages i Troen og tilegnes af os selv, og som vi dernæst ogsaa maa kunne hjælpe andre til at modtage paa lignende Maade.

„Siger til de mistrøstige af Hjerte: Værer frimodige, frygter ikke! se eders Gud!“ Dette viser os straks, at det er ikke os selv, men vor Gud vi skal pege paa som den eneste Frelser i Nøden, der kan give Hjertet Fred og Glæde, styrke de i og af sig selv afmægtige Hænder, saa de bliver virksomme i hans Tjeneste, borttage Tvivl og Vantro, som vil bringe os til at snuble og falde, give den trætte og forsagte Pilgrim Kraft og Lyst til at fortsætte Vandrungen. Vi kan opmuntre os selv og andre til at være frimodige og ikke frygte; men det er Herren alene, der kan give Hjertet fuld Frimodighed til at overvinde Fristelser og Anfægtelser baade i Livet og Døden, samt fri os fra al Frygt.

Alt dette og meget mere vil han gøre for enhver, som søger sin Tilflugt hos ham, og som helt og fuldt af ganske Hjerte har Tillid til ham alene som den eneste Hjælper i alle aandelige, timelige og legemlige Vanskeligheder, der møder os gennem Livet. Han siger: „Trøster, trøster mit Folk, taler kærligt til Jerusalem og raaber til den, at dens Strid er fuldendt, at dens Skyld er betalt, at den har faaet dobbelt af Herrens Haand uagtet alle dens Synder.“

HVEM VINDER KRIGEN?

Menighedsbladet fra K. C. bringer følgende Historie, fortalt af en hjemvendt Missionær fra Korea i et orientalsk Missionsskrift. Herhjemme havde han i 1942 en Klasse amerikanskfødte Kinesere til Religionsundervisning. De var alle i Højskolealderen og en meget interessant opvakt Gruppe. Nu er de vist alle i Uncle Sams Uniform.

For en Tid siden kom en af dem hjem paa Orlov. Han fortalte om et slaaende Tilfælde de havde i den Lejr flere af Klassen tilhørte. En Aften drøftede de det staaende Emne, Krigen og dens Udgang. Hvem vilde mon vinde tilsidst? De enedes saa om at skrive ned paa et Stykke Papir de store Lederes Navne og tage dem op enkeltvis til Behandling. Da Listen var gaaet sin Omgang stod der som følger:

Churchill

Hitler

Roosevelt

Il Duce (som Mussolini var bedst kendt)

Stalin

Tojo

Da en af dem, der var særlig vel uddannet i Kinesisk, saa Listen, faldt hans Opmærksomhed paa den første Række Bogstaver op-og-ned, saaledes som det kinesiske Sprog læses. „Se her,“ udbrød han, „Sejrherren er ingen af de seks Store, men han, hvis Navn er størst i Himmelen og paa Jord og som vi ubevidst ogsaa har skrevet.“ Og saa pegede han paa Linien C H R I S T.

Saa bøjede de deres Hoveder i stille Undren og Bøn, og den unge Mand citerede: „Men Gud ske Tak, som giver os Sejren ved vor Herre Jesus Kristus“ (1. Kor. 15:57).

DAABS SALME

Af Bernt Støylen, norsk Biskop (1858-1939)

O du, som tog de Smaa i Favn
og dem til Hjertet lagde,
og døbte dem ind i dit Navn
og dem din Fred tilsagde,
— tal med din Hyrderøst,
giv Lærdom, Tugt og Trøst,
saa aldrig disse Smaa
skal vild i Verden gaa,
men Himmelvejen finde!

BARE KOM!

(Mel.: Finsk Folketone, 396 i Concordia)

Du som ved Daaben blev Barn i Guds Rige,
loved' jo siden fra Gud ej at vige,
men blev dog utro og verdslig tillige —
kom, o kom igen!
Kom til Frelseren!

Du som er vakt saa du ser dine Synder,
Herren nu venter at straks du dig skynder,
modtag da Naaden som han dig forkynder,
Naaden, rig og stor!
Tro blot Herrens Ord!

Du som er tvilende, frygtsom og bange,
ser dine Synder, de store og mange,
se blot paa Jesus, og syng Glædens Sange!
Kom til ham idag,
Naaden frit modtag.

Du som i Jesus fandt Glæden og Freden,
du som for Døden fik Livet isteden,
vær tro til Enden, saa ejer du Glæden,
Glæden hist hos Gud;
hold kun bare ud!

C. R. Solberg.

I AANDERNES KRIG

Af Sognepræst Marius Th. Nielsen

Du Herre, vor Frelser, højlovede Drot,
fuldbragte din Gerning trods Fjendernes Spot,
og Sejren, du vandt over Synd, over Død,
alene kan læge en Verden i Nød.

Den Sejr skal forkyndes saa vidt om Land,
og kende dit Navn skal hver Kvinde og Mand.
Fra Indiens Vange, fra fjerneste Øst
— du Sjælene bjerger — naar Tid er til Høst.

Vi kender din Fjende og ved, han er stærk,
han hadefuldt raser mod dig og dit Værk.
Mod ham kan vi intet, men du har al Magt,
— og du er med dine — som selv du har sagt.

Saa staar vi med dig i din stridende Hær,
i Aandernes Krig vil vi vandre dig nær.
Vi stedse vil kæmpe og vaage i Bøn
— for Hedningers Frelse — som dyreste Løn.

Du sejrer tilsidst i den vældige Strid,
og ene du ved, naar den kommer — den Tid.
Vi gaar da med dig i Apostlenes Spor
— som frejdige Vidner — i Syd og i Nord.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Samfundets 49de Aarsmøde afholdes den 19.-24. Juni, 1945, i Trinitatis Lutherske Kirke, Albert Lea, Minn., ifølge gentaget Indbydelse derfra. Som antydte i sidste Nummer gælder Regeringstilladelsen kun et delegeret Møde, altsaa for de sædvanlige stemmeberettigede Bestyrelsesmedlemmer, Præster og Menighedsdelegater. Underordnede Foreninger tilstedes ikke at holde Konvention samtidig. Bekendtgørelsen er udstedt i det engelske Sprog som følger:

THE FORTY-NINTH ANNUAL CONVENTION

The forty-ninth annual convention of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America will be held in Albert Lea, Minnesota, on invitation from the Trinity Lutheran Church, June 19-24, 1945. This has been granted as a delegates convention only. Opening Service at 8:00 o'clock p.m.

Convention Theme: "The God of heaven, He will prosper us; therefore we His servants will arise and build." Nehemiah 2:20.

Agenda for the Convention

I. Regular Business:

- Election of President, Treasurer, and members of boards and committees.
- Final vote on change of name of Synod. Proposed name: "United Evangelical Lutheran Church."
- Dana College—Authorization to build. Proposal of the Board of Trustees of Dana College and Trinity Seminary to enlarge the faculty of Trinity Seminary to five professors.
- Missions—Home Missions, Indian Mission, Utah Mission and Foreign Missions.
- Lutheran World Action.

II. Extraordinary Business.

- Shall the Church Council be enlarged to seven members—four pastors and three laymen.
- Shall we elect the three pastors and three laymen to which we are entitled to the Conference of National Lutheran Council Churches. Tentative dates November 13-16, 1945, in Columbus, Ohio. Committee on Credentials will be on duty at convention headquarters Tuesday, June 19th, at 2:00 o'clock p.m. Delegates to our annual convention must submit letter of credentials from the pastor or secretary of their respective congregations. The official invitation of the Trinity congregation will appear in the next issue.

N. C. Carlsen, President
H. A. Svendsen, Secretary.

I denne Forbindelse kan nævnes, at vor danske Søsterkirke afholder sit 68de Aarsmøde den 5.-10. Juni i Medicine Lake Sommerlejr ved Minneapolis efter Indbydelse igen i Aar fra St. Peters Mgh. i Mpls. De har faaet samme Tilladelse som vi, men da Mødet afholdes i en saadan Lejr og ODT siger, det er gavnligt for Folket at tage en lille Friluftsudflugt, saa kan andre Gæster indmelde sig til Lejrens

Manager for samme Tidsrum og saaledes deltage i Mødet. Opholdet vil koste \$7 for den Tid. Man sender Indmeldelsen til Dr. Wm. Paul, Union City Mission Farm, Rte. 7, Box 89, Highland Sta., Minneapolis, Minn.

(Mon vi gik fejl af Kvarter i Aar? Hvad har Albert Lea at byde paa for Feriegæster hen sidst i Juni? Dog, saa vidt vi husker, var Indbydelsen fra A. L. modtaget før hin Indskrænkning med Rejsetilladelse blev forordnet.—Red.)

Nord Dakota-Montana Luther League Forbund afholder sit aarlige Møde d. 7.-10. Juni i Daneville Kirke, ved Westby, Mont. Som Gæsttaler i Aar er inviteret Pastor Eric Christensen, Brush, Colo. Ligesaa vil han besøge de enkelte Foreninger i Kredens Mghr. som Rejsetaler. Turen begynder i Luverne d. 31. Maj og slutter i Sidney d. 14. Juni.

Illinois Kreds afholder sit aarlige Møde d. 2.-5. August i Sommerlejren ved Bass Lake, Gowen, Mich., samtidig med de Unges Møde og Bibelskolelejren, der varer hele Ugen.

Pastor J. Knudsen død. Fra Søster Ragna, der forestaar Hospitalsarbejdet paa Eben-Ezer Anstalten i Brush, Colo., fik vi Meddelelse, at hendes Fader, Pastor J. Knudsen, afgik ved Døden d. 23. Nov. 1944 i København (efter to Maaneders Sygdom, Kræft i Maven siger en anden Meddelelse til afdødes Fætter, Pastor Knud Larsen, Cordova, Nebr.) Pastor Knudsen kom med sin ret store Familie fra Danmark til Blair i Sept. 1907 for at uddanne sig til Præst paa vor Skole. Han var født d. 18. Nov. 1868 i Vorgod Sogn, Jylland, og havde været Forretningsmand derhjemme, samt tilegnet sig en Del Kundskaber. Den 10. Juni 1910 blev han ordineret under Aarsmødet i Racine sammen med 6 andre, af hvilke nu kun een er i aktiv Tjeneste iblandt os, og det er selve Formand Carlsen. Afdøde har betjent Kald i Beresford, S. D., Kenmare, N. D., Brooklyn, N. Y., og Calgary, Canada, indtil han rejste hjem igen til Danmark i 1935. Her var han Præst ved Martinskirken i København i en Aarrække. Hans Hustru, Sigrid Frederiksen fra Assing Sogn, Jylland, ægtede han d. 8. Juli 1890 og hun blev ham en dygtig og tro Ledsagerske til sin Død d. 11. Okt. 1941. De har tre Sønner og seks Døtre, af hvilke Gunnar er Præst i U. L. C., Scranton, Pa., Sigrid er gift med Pastor D. G. M. Bach, Mrs. Helga Nielsen bor i Oakland, Calif., og Ragna i Brush.

Hvornaar døde Pastor Andreasen? Medens vi søgte Oplysninger om Pastor Knudsen, fandt vi, at vi endnu ikke har faaet at vide Datoen da Pastor N. M. Andreasen døde. Anmeldelsen var i Dødslisten fra Maj 1943. De to er vist de eneste af vore fhv. Præster i Danmark der døde under Tyskevellden.

Det tredje Folkemøde for Danske i Chicago paa Moders Dag d. 13. Maj var det bedst besøgte saavidt. En velkommen men næppe ventet Faktor for Mødets Interesse var selvfølgelig Sejrsrklæringen i Europa og Danmarks Fri-gørelse kort forinden, og at denne Dag skulde fejres som Takkedag. Pastor Nyholm sendte os Programmet og oplyste, at ca. 2000 Mennesker overvar Mødet. Paa Forslag af Am.-Denmark Relief's Sekretær Georg Ugilt vedtoges at sende Telegram til Kong Christian saalydende: „Med største Respekt for Deres Majestæts heltemodige Holdning under Besættelsen sender 2000 Dansk-Amerikanere, samlet til Folkemøde i Chicago, de hjerteligste Lykønskninger i Anledning af Danmarks Befrielse. Vi ærer Mindet om dem, der faldt i Frihedskampen, og udtrykker vor dybeste Beundring for vore Landsmænds tapre og trofaste Optræden. Gud bevare Konge og Fædreland og give Danmark en lys og lykkelig Fremtid.“ Poul G. Nyholm, Komiteens Fmd. Mødets Hovedtaler, Formand Dr. N. C. Carlsen, holdt en

smuk Tale om Danmark som en Moder og Amerika som en Ægtehustru, (sikkert ogsaa et Vidnesbyrd om Friheden i Kristus, hvilket muligvis er hvad D.D.Pion.s Korr. hentyder til, naar han siger „spækket med for mange teologiske Vendinger før tilfællat.“). Tove Craig reciterede gripende dramatisk H. C. Andersens Eventyr „Historien om en Moder“ paa Engelsk (man kunde høre en Knappenaal falde, skriver P. N.) Konsul Bauman talte for Kong Christian og Am. Dmk. Relief Fmd. Jean Hersholt, der ogsaa tilfældigt kom tilstede, talte om Tøjindsamlingen, i hvis Interesse han nu var paa en Tur til Danmark, samt Køb af War Bonds. Aage Buhl, en Broder til Danmarks Statsminister Vilhelm B. var ogsaa tilstede. Et Par Hyldestsange om Danmarks Frigørelse af August Bang og Anton Kvist blev afsungen af Forsamlingen. „Man mindes herved“ bemærker Nyholm, „hvad H. P. Hansen sagde ved en af de store Genforeningsfester i Sønderjylland efter forrige Verdenskrig:

bedst var det, kan hænde, det gik som det gik.
Stort har jeg mistet men stort jeg fik;
Saa faar du ha TAK da Gud!

St. Johns, N. B. Som sædvanlig er Pastor Morek fuldt optaget med Arbejde og Gudstjenester i sit vidtstrakte og spredte Kald. De nylig konfirmerede tre Unge samledes med Forældre og andre om Herrens Bord Torsdag Aften d. 3. Maj og det blev en af de bedst besøgte Altergange endnu. Derefter havde man Velkomstfest for dem i Spisesalen. Den 8. Maj, V.E. Day, havde man Taksigelsesgudstjeneste om Aftenen, særlig med Danmarks og Norges Befrielse for Øje. Kirken var fyldt med taknemlige Mennesker, en Tak Ord næppe formaaede at udtrykke. Thi her havde man haft personlig Kontakt med kæmpende Landsmænd, de Havets Sønner, som saa modigt trodsede U-baade, fjendtlige Flyvere og Raiders saavel som Vind og Vove for at bringe vore kæmpende Hære den nødvendige Forsyning, uden hvilken Hjemmefrontens Masseproduktion og Soldaternes Tapperhed aldrig havde vundet Sejren. Canadierne er ligesaa stolt af deres Bidrag til Sejren som vi andre.

Dygtig Musikker. Det danske Blad fra Chicago omtaler at Jastor H. C. Jersilds ældste Datter Marian har vundet Nu Phi Epsilon Sorority aarlige Scholarship i Musik for anden Gang. Sidste Aar vandt hun den ved U. of California og i Aar ved Am. Conservatory of Music. Miss Marian er 20 Aar og Organist i Ebenezer Kirke, som hendes Fader betjener. Hendes Moder var før sit Ægteskab Musik og Sanglærer paa Dana College, Miss Carrie Sinamark fra Fremont, Nebr.

Den syvende War Bond Salgskampagne er nu i fuld Gang. Vi ved vore Læsere igen vil yde deres Del i at købe alt de kan denne Gang. Der vil kun blive to Bond Sales i Aar, ikke fordi Krigen bliver billigere, det gør den næppe for en Tid, da Distancen til Østen er saa meget længere, men man venter Folk køber flere, rettere indsætter mere i disse sikre og rentebærende Bonds.

Atlantic Kredens Bibellejr afholdes fra Lørdag Eftm. 21. Juli til Fredag Eftm. 27. Juli i Geneva Point Camp ved Lake Winnepesaukee, N. H. „Her er en gylden Anledning for Lutheranere at deltage i en kristeligt Samvær og faa sig en behagelig og oplivende Feriehvil“ skriver Komiteens Sekretær Donnabeth Petersen, Portland, Me., til os. Pastor Hagedorn fra Fremont, Nebr., er Gæsttaler.

Golgatha Mgh., Chicago. Den 5. Maj var der Begravelse fra Kirken af Lt. Floyd Edwin Christiansen, Søn af Mr. og Mrs. Chas. O. J. Christiansen. Han var uddannet som Flyverinstruktør og ansat ved Øvelseslejren i Norman, Okla.,

som Lærer. Den 1. Marts styrtede en Maskine med ham og han blev saa forslaaet at Døden indtraf Dagen efter. Han var født 3. Okt. 1918 i Chicago og døbt og konfirmeret i Golgatha Kirke. Foruden Forældrene sørger Bedstemoderen Sofia Christiansen over hans bratte Bortgang, samt seks Brødre og to Søstre, af hvilke tre er i U.S. Forsvarshær. Syv Marinesoldater var Æresvagt ved Begravelsen og Mrs. Stella Ohlsen Booher sang tre Sange. Pastor Fred Hansen talte over Baaren og ledede den højtidelige Sørgegudstjeneste. — Den 17. April afholdtes i Kirkens Forsamlingssal en Fader-Datter Fest, som var baade noget nyt og ganske vellykket. Der var et passende Program af Sang, Taler og en Film. Mr. M. Ohlsen talte for Fædrene og Frk. Ella Erlandsen for Døtrene.

Immanuels Kirke, Racine, holdt Velkomstfest for Miss Helen Danielsen sidste Søndag Aften efter at hun kom tilbage fra fem Aars Virksomhed som Missionær i Colombia, Sydamerika. Hun fortalte om sine Oplevelser dernede. For nylig hævdedes hendes Forbindelse med United Luth. Missionsselskab i hvis Tjeneste hun var, for at modtage Kald fra vort eget Samfunds Missionsraad til samme Gerning. — Noget nyt og længe savnet for Ungdommens Underhold og Belæring er nu realiseret, idet et Program af Billedforevisning af kristeligt Indhold er indført og Udstyr anskaffet. Efterhaanden ventes at faa et helt Oplag af Films for dette Brug; man har allerede en Series bibelske Billeder for Søndagsskolen, Konfirmationsundervisningen og Sommerskolen. — Om Pfc. Toke V. Kloe, for hvem en Sørgegudstjeneste blev afholdt her d. 13. April, meddelte hans Feltpræst hans Hustru, Carol f. Jensen: Den 23. Feb. om Natten var han med Co. C som Skarpskytter paa Ruhr Flodens Front, nær Broich, Tyskland. Der ramtes han under et Artilleribombardement af Granatsplinter og blev haardt saaret. Han førtes tilbage til et Hospital, men trods alt der gjordes for ham døde han Dagen efter. Han blev 27 Aar og kom fra Royal Oak, Mich., til Racine i 1926. I 1938 tilsluttede han Immanuels.

Bryllup. Ca. 600 Venner var samlet i Gethsemane Kirke, Racine, Lørdag Aften d. 28. April for at overvære Pastor K. J. Wilhelmsens Udførelse af hans Datter Ruths Vielse til Ensign Raymond Schoening, Søn af Mr. og Mrs. Schoening, Racine. 250 Gæster beværtedes bagefter i Undersalen. Det unge Par er afrejst til Miami, Fla.

Denver, Colo. Kirkens Organist Mrs. Lillian Brock, blev viet til Cpl. Arnold Healey fra Belfast, Me., d. 6. Maj her i Kirken. Efter et Besøg i hans Hjem kommer de hertil igen. — En Mindegudstjeneste for Lt. Arnold Lester Lund blev afholdt d. 29. April.

Brush, Colo. Mr. A. K. Sørensen, velkendt Medlem af Bymenigheden her, afgik ved Døden Søndag d. 6. Maj, siger en Meddelelse.

Peter Freuchen, den kendte danske Polarforsker, talte i Dania Hall, Racine, Fredag Aften d. 11. Maj til en stor Forsamling. Han blev præsenteret af Andrew Dahlstrøm.

Pastor S. S. Loft, vor Missionspræst i Salt Lake City, er anmodet om at tale over Radiostation KSL ved alle Søndagtaftengudstjenesterne i Juni Maaned. Disse begynder Kl. 6:30 M.W.T. og kan høres over det meste af den vestlige Del af Landet.

Guldbryllup. Pastor August W. Lund, Caruthers, Calif., og Hustru kunde fejre deres 50 Aars Samliv d. 2. Maj i Aar. Deres Menighed holdt imidlertid Festen for dem d. 6. Maj i Kirken. Vi ønsker til Lykke om end lidt sent. Vi takker en Slægting for Meddelelsen.—Red.

Af særlig Hensyn til Mødrene har Immanuels Kirke i Harlan, Ia., afspærret de to nederste Bænke paa hver Side

af Kirken saaledes, at disse kan benyttes af Mødre med Smaabørn under Gudstjenesten. Ligesaa forsynes et for dem nærliggende Aftrædelsesværelse med Vindue, saa man derindefra kan følge med i Gudstjenesten. Dette siges, til fornuftig Efterfølgelse i alle vore Kirker. Unge Mødre med Smaabørn er meget fristet til at blive hjemme fordi Barnet vil skribe i Kirken, og det forstyrrer alles Andagt; og gaa ud eller nedenunder er just ikke heller opbyggende, særlig fra en fremskudt Plads. Og bliver Hustruen hjemme, er en kærlig Ægteemand stærkt fristet til, bogstaveligt, „at holde sig til sin Hustru“ og ingen af dem kommer i Kirken. Det er ikke heldigt for Gamle Adam og Kirken. Saa hellere et Barnebur og de Unge „op foran.“

(Fortsættes paa Side 13)

Kirkeligt Rundskue

Interview med Niemøller. Dorothy Thompson, den velkendte og dygtige Skribent, fortæller i sin daglige Spalte om et Besøg hos den tyske, lutherske Præst, Niemøller, efter hans Frigørelse fra tysk Fangenskab og Overførelse til en allieret Lejr i Italien. Hun fandt ham sammen med andre prominente tyske Fanger, Kurt Schuschnigg, Leon Blum, Hjalmar Schacht, Prins Phillip af Hesse o. m. andre i en Lejr efter at amerikanske Tropper havde frigjort dem fra det sidste Opholdssted, hvortil de bortførtes af Nazisterne fra Konzentrationslejren i Dachau.

Hun skriver: Han er en Mand fra hvem al Frygt er flygtet for evig, ungdommelig tynd, sejt, nervøs, men vel behersket. Han er ganske jævn og ydmyg, hans brune Øjne møder een roligt naar man taler, og hans Smil lyser af Godhed og Fred. Den Ulykke, han forudsaa og varslede, er kommen og han undervurderer den aldeles ikke. Han paa- staar at det tyske Folk er helt oprevet; de har tabt Tilliden til alt, alle politiske Bekendelser og alle sociale Tankefostre. Der er bogstaveligt intet tilbage af tysk Liv, som ikke er fordærvet og kompromiteret. Han mener, det er Daarskab at tænke paa, at et tysk Demokrati vil opstaa i en nær Fremtid. Tyskland maa regeres af deres Sejrherre, ellers bliver der Storslagteri og Landet stedes i Kaos, Opløsning og Fortvivelse.

Efter hans Opfattelse er der kun een Institution tilbage, som aldrig gav op dens Tro, og hvilken, omend uden praktiske Følger, holdt ilive blandt Folket Mindet om Moralitet og Haabet om en bedre Verden. Den var den kristne Kirke, hvis Krise i Tyskland var baade moralsk og aandelig, Kirken maa genopbygges fra de moralske og aandelige Grundvolde, fra hvilke Landet styrtede under Hitler.

Han fortalte mig, at det beror paa den Maade Okkupationsmagterne vil imødekomme Folkets aandelige og intellektuelle Trang, hvilken Vej Tyskland nu vil vende sig. Han sagde at have læst, at Russerne, omend de behandlede Lederne strengt, havde Medlidenhed med det tyske Folk og fraterniserede med dem, og det just nu, da de følger sig hadet af alle. Det vil vende sig i deres Retning som imod Lyset.

Spurgt om hvad han nu personlig ønskede at gøre, svarede han, at han gerne vilde have hans Hustru og deres to Børn til sig, og saa drage til England og Amerika for at tale med de kristne Ledere, thi, som han sagde, „ogsaa jeg har en aandelig Hunger at tilfredsstille. Derpaa vil jeg ønske at komme tilbage og prædike Evangeliet om den levende Kristus til mit eget Folk.“

En anden Mening. En anden amerikansk Korrespondent, J. E. Lawrence, fortæller hvad en Kollega havde hørt den sidste tyske Overkommandant, Albert Kesselring, der ogsaa er fanget af Amerikanerne, mener om Situationen. Han gjorde det klart, at han var en „loyal, uomvendt Nazist“, der uden Forbehold priste Hitler som et misforstaaet Geni. Ligesaa nægtede han, at den tyske Hærledelse havde forbrudt sig imod internationale Regler for Krigsførelse, og gennem hele Samtalen ytrede han de kendte Fraser som Nazistytelsen brugte for at retfærdiggøre sig. I Berlin slog Stabschef Keitel Hælene sammen og udbad sig baade Tid til at udføre sine Ordre og Barmhjertighed for sin Nation. Ikke et Ord om Skyldfølelse. Admiral Doenitz paatog sig at fortsætte Hitlers yndede Opspind, at Kampen gjaldt Europas Beskyttelse mod Bolshevismen. At de selv havde ødelagt næsten hele Kontinentet og beredt Jorden for Anarkisme og Opløsning værre end nogen anden, vilde de ikke vedgaa. Det er denne Mangel paa Fortrydelse, som de, der nu skal styre og genopbygge Tyskland, maa have for Øje. Alt andet blegner overfor dette.

I Sammenligning viste det italienske Folk dog at de følte deres Fascistlederes Skyld og Skam ved selv at skaffe dem af Vejen og befri andre for den Job. Vi mindes hvor Telegrafkablerne summende med Appeller til Hitler, Mussolini, Daladier og Chamberlain, Natten før Polens Invasion om ikke at opgive Forhandlingerne og lade Hærene løs. Men forgæves. Det tyske Sindelag var haardt og ubøjeligt; det vilde Krig. Er det Sind forandret? Der ligger Genoprettelsens vanskeligste Opgave.

Indrømmer en Uret. I Marts 1942, tre Maaneder efter Krigen med Japan brød ud, skrev en australsk Avisreporter, George H. Johnson, en nedsettende Artikel om de tysk-amerikanske lutherske Missionærer i Finschhafen og Madang Feltet paa den store Ø New Guinea i Syd Pacific. Han genfortalte nogle løse Beskyldninger mod dem, at de havde hjulpet Japanerne som Vejvisere, og den altid parate Nyhedspresse og Radio spredte denne Sladder over Verden. Paa Grund af Forholdene paa den lukkede Ø den Gang var det umuligt at undersøge Sagen nøjere, men den lutherske Kirke paa Australien forlangte, at de ansvarhavende civile og militære Autoriteter opklare Sandheden saa snart som muligt. Undersøgelsen resulterede ogsaa i at det hele stempledtes som pure Løgn og Sladder. Da saa Johnson udgav en Bog „New Guinea Diary“ paa Angus & Robertson, Ltd., Forlag i Sydney, hvori disse Historier gentoges, sagsøgte Kirkefolket Firmaet for Injurier, og dette indsaa snart Berettigelsen og tilbød Undskyldning og Skadeserstatning. Resultatet blev, at Firmaet udstedte en offentlig Beklæggelse af det forefaldne i de ledende Aviser, samt en Rettelse af nævnte Sag i Bogen, der sendtes til alle Købere og Forhandlere, og Udtalelsen udelodes i senere Udgaver.

Angaaende San Francisco. Mødet udtalte Statsminister Edw. Stettinius: „Med Styrken af eders Haab og eders Bønner bag os, kan vi ikke fejle i at løfte den tunge Opgave der er givet os. Hvad vi gør i San Francisco vil ikke besvare alle Spørgsmaal eller løse alle Problemer. Men i Styrke, Mod og Tro skal vi opnaa en ret Begyndelse, ud fra hvilken den af saa mange forhaabede varige Fred i Verden vil springe. I denne Opgave vil vi have Mindet om vor store og elskede Præsident af De forenede Stater, hvis Mod og Overbevisning endnu lever, omend han har forladt os. Hvad Præsident Truman sagde om Franklin D. Roosevelt i sin Proklamation til det amerikanske Folk er slaaende sandt. Omend hans Stemme er stillet, er hans Tro ikke udslukket. Store Mænds Mod efterlever dem og bliver deres Folks Mod, ja al Verdens.“

Fortalt og oplevet

CHRISTIANS OMVENDELSE

Af Anton Hansen, York Mills, Ont.

En lille tætsluttet Skikkelse, en Knøs paa 15-16 Aar med et lyst og venligt Glimt i Øjet, som gjorde hans Ansigt og hele Person saa tiltalende, at vi kunde ikke andet end holde af ham lige fra den første Dag han kom og meldte sig i Tjeneste hos Byens Præstegaardsforpagter. Efter de hjemlige Forholde var han kommen en lang Vej fra Barndomshjemmet udefra Vesterhavskysten, her til Egnen nær Himmelbjerget, hvor Naturomgivelserne, Skov og Eng med smaa Vandløb, var noget helt modsat end hvor Christian var opvokset ude ved det barske, altid urolige Vesterhav. Dette var bleven hans Stolthed, tidlig og sildig kredsede hans Tanker om det.

Da hans afdøde Fader havde været Strandfoged, havde hans Barndomshjem været rig paa Oplevelser fra Livet ved Havet; og dem kunde Christian fortælle om med sin ægte vestjydske Dialekt, saa det kunde interessere baade store og smaa. Naar de Hav bløv rigtig gal — og det fandt Sted med Strandinger — Redningsbaaden skulde ud. — Spændingen som saa kunde være over hele Situationen, og ikke mindst, naar det kneb med Fiskerbaadene at komme ind, ja saa var Christian i sit Element, saa skød der gerne et lille lunt Glimt fra den djærve lille Havguts Øje, med den Bemærkning: „A ska nok tibag te æ Hav aa ha me Plads blandt Fiskerne, faa dæ passer a nok bejst.“

Men Christian kunde ogsaa fortælle om andre Ting; især var der Præsten i hans Barndomssogn, den nidkære Pastor J., som han ogsaa havde Lyst til at fortælle om nu og da. Paa Prædikestolen, var der mange, som syntes, han var for paagaende, slog for haardt med Ordets Hammer for at vække de aandeligt sovende. Men ogsaa naar han paa sin Gang omkring i Sognet søgte efter at faa de enkelte i Tale om Spørgsmaalet „det ene fornødne,“ saa kunde der være nogle, som, naar de saa Præsten komme, søgte at gaa en Omvej. Saa, som Christian sagde, satte Præsten ogsaa tværs over, og da kunde Mødet jo vanskeligt undgaaes.

Det første Aar er gaaet, og det er henimod Slutningen af det andet. Christian har for længe siden begyndt at føle sig hjemme i de nye Omgivelser, borte fra Barndomshjemmet og sin Legekammerat Havet. Det kom ret til at blive noget af et gensidigt Kærlighedsforhold mellem Christian og Forpagterhjemmet, trods dette at Christian tilsyneladende helst vilde holde sig helt udenfor det aandelige Liv, som gjorde sig gældende i Hjemmet. Christian havde en Vilje, og ud fra den aabne og ærlige Natur, som han havde, lagde han ikke Skjul paa, hvordan han saa paa det. — „A ska æt søj nue te det mæ æ Kristendom; for de Folk, som menne det ærlig, ka det væ gue nok; men de æ noi, som it æ me Løst elle æ haae nøj Brug faa.“

Og dermed blev det da foreløbigt. Men eftersom Tiden var gaaet, havde Verdens Lyst og Syndens Magt vundet Christians Hjerte mer og mer, saa han ikke altid søgte godt Selskab. Han kunde ogsaa sætte en Trumf paa, endda naar selve Præsten hørte det. Dog det skulde snart blive helt anderledes, til stor Glæde ogsaa for Præsten. Christian havde nemlig en bedende Mor, og maaske er det her Veddet er bleven lagt tilrette i Christians Hjerte og som Gud selv vilde tænde i sin Time.

I Landsbyen gik alt sin jævne Gang. Kirkeklokken kaldte regelmæssig til Kirke om Søndagen, der lød en levende Forkyndelse af Guds Ord. Men mange vilde ikke høre, og

iblandt disse var Christian. Dog Gud har mange Veje og Maader hvorved han søger at vække det sovende Synderhjerter til Erkendelse af Sandheden, ogsaa i Drømme, naar den dybe Søvn falder paa Folk naar de slumrer paa Sengen (Job. 33). Tillige ved Livets mange alvorsfulde Tilskikkelser. Det var ved en af disse at Guds kaldende Røst lød til mange i Byen. En 24 Aar ung Hustru og Moder, stod rask op om Morgenens, klædte sig paa, men faldt pludselig om, ramt af et Hjerteslag, og var død med det samme. Da dette Dødsbudskab hin Morgen gik over Byen, var der sikkert mange, som følte Gud kaldte dem.

O kom, førend Døden dig henter,
Lad Jesus betale din Gæld;
Med Længsel han efter dig venter,
Han vil kun dit evige Vel.

Der skulde være Bispvisitats i Landsbyen i Juli Maaned. Dagen oprandt med Solskin og dejligt Sommervejr. Da det var Biskoppen, som skulde prædike, var der en Del, som ellers ikke til Stadighed gæstede Guds Hus, som i denne Anledning vilde være med, og iblandt dem var Christian. Imod Sædvane havde han Lyst til at være med denne Dag. Han sluttede sig til Skaren, som søgte ind i den gamle, kønne Kirke, og fandt sig en Plads. Under Prædiken sker der noget underfuldt med Christian, som aabner sig for hans indre Øje; han ser sin Synd, og føler sig skilt fra Gud. Den Tanke, „Sæt at jeg skulde dø lige saa hurtig som den unge Kone,“ fyldte ham med en saadan Angest, at han ikke kunde udholde at være i Kirken længere, men maatte have Hjælp. Han lister sig ud af Kirken, gaar ned til Præstegaarden, ind paa sit Kammer, og ser sig i Spejlet, om der skulde være noget at se i Ansigtet, som udtrykte det angstfyldte Hjerte. Jo ganske rigtig, en usædvanlig Blegthed. Det gjorde det ikke bedre tværtimod. Han gaar saa hen imod Udgangsdøren til Forpagterboligen af hvilken Forpagterens Kone, Marie, lige kom ud. Da hun ser Christian, spørger hun med Forundring

„Men Christian, er du der, jeg troede du sad ovre i Kirken.“

„Ja, a æ syg.“

„Saa vil det være bedst at du gaar i Seng, og vi faar Bud efter Dokteren.“

„Nej,“ siger Christian, „det vil ikke hjælpe; det æ mi Synd det æ galt med. Den gør, at æ føler saa ulykke.“

Marie, som vidste af Erfaring, hvor svær denne Nød kan være, men ogsaa, at den kan føre til sand Omvendelse, sagde til Christian, at hun glædede sig over denne hans Tilstand; men raadede ham at søge et Sted hen, hvor han kunde være ene med Gud. „Klag din Nød for ham, bekend din Synd, og paakald Jesu Navn,“ sagde hun. „Han alene formaar at hjælpe og du kan være forvisset om at han ogsaa vil.“

„Ja, men Marie, a ka et bed.“

Endnu nogle Ord med Christian om, at det alene er Vejen hen til Jesus, saa skal det nok blive godt. — Marie skal nu ind til den lille i Vuggen. Christian gaar saa ned gennem Laden, og op paa Loftet over Kostalden, hvor han blev i flere Timer paa Knæ i Bøn til Gud for sin Sjæls Frelse.

Præsten er nu kommen hjem sammen med Biskoppen; der hviler en egen alvorsfuld Stilhed over Præstegaarden, ved slige Lejligheder. Til den regelmæssige Gudstjeneste om Søndagen er der i Reglen nogle kørende i Præstegaarden; men den Dag var der ingen. Det var ligesom en heget Englevagt om hvad der foregik, ingen forstyrrede ud over den daglige, nødvendige Gerning. Det var Præsten noget paafaldende med denne Stilhed i Gaarden, og han gaar ud for at forhøre, ogsaa at forvisse sig om at Forberedelsen

blev gjort for at Biskoppen kunde blive befordret til Annekskirken. Han træffer Marie, og erfarer hvorledes det har sig med Christian. Ved at staa stille og lytte, kunde han selv høre hans bedende Stemme, og blev saa underlig betaget af det. Det samme var Tilfældet for Biskoppens vedkommende. Hvorledes det gik med Bispemiddagen ved jeg ikke. Men i Forpagterhjemmet var der ingen, som viste videre Appetit for Middagsmaden. En Dreng paa ca. 14 Aar var den næste efter Christian i Tjenesten; han var ellers en Dreng ved et godt Mod, men da han kom ind for at spise, lagde han Hovedet ned i de korslagte Arme og gav sig til at græde.

Det var saa ved Tiden, at Biskoppen og Præsten skal befordres til Annekset. Forkarlen Hans er ene om det, da Christians Hjælp manglede. Forpagteren var ikke hjemme den Dag og kom ikke hjem før henimod Aften.

Da de kørte ud af Gaarden, befandt Christian sig fremdeles i den dybeste Sjælenød, og opsendte det ene Nødsignal efter det andet i Bøn og Raab til Gud, idet han tiggede om Naade.

Der gaar saa en lille Tid, Klokken er maaske henimod tre. Marie føler sig tilskyndet til at gaa ud og forhøre hvorledes, det staar til med Christian; hun gaar ned gennem Laden, og da hun kom nær Opgangen til Loftet, hvor Christian befandt sig, faar hun lige at høre, han beder denne Bøn: „O Jesus, vil du ikke nok sende Marie herud for at tale med mig.“ Da hun hørte dette, var hun straks klar over, hvad hun skulde gøre. Hun gaar op af Trapstigen og gaar hen imod Christian, som saa rejser sig, da han mærker at det er hende. Han klynger sig til hende og udbryder: „O der er ingen Redning for mig. Jeg er en fortabt Synder. Gud vil ikke være mig naadig.“ Hun søgte at lyse ham ind i Guds aabne Naades Favn, hen til Jesus, ved at foreholde ham nogle af de dyrebare Forjættelser i Guds Ord. Snart maa hun dog tilbage til Huset; men førend hun forlod Christian, bad de sammen. Der begyndte saa at falde nogen Ro over ham, der varslede om en gryende Morgen. Men endnu var der Dønninger i Christians Hjerte.

Der gaar saa en lille Tid efter at Marie er kommen tilbage til Huset, saa kommer han løbende op gennem Laden ind til Marie, som opholdt sig i Køkkenet. „Aa Marie, nu kan a tro! Jesus har tilgivet mig alle mine Synder. Jeg er det lykkeligste Menneske som kan gaa paa Jorden.“ Glæden strømmede over alle Bredder. Den ældste af Børnene, ca. tre Aar, greb han i sine Arme og sagde: „Gud give at du aldrig i det Liv skal komme saadan bort fra din Frelser, som jeg var.“ De bøjer saa deres Knæ sammen inde i Køkkenet og priser Gud for det underfulde som var sket. Da Christian saa har faaet noget at spise, er han snart færdig til at genoptage sit Arbejde, som han saa fortsætter med indtil Aften. Da Forpagteren, som skriver dette ned, kom hjem, var det i Sandhed godt Nyt at høre og se. Christians Ansigt straaled af Lykke og Glæde, det lyse og venlige Glimt i Øjet havde faaet nyt Liv. Thi Jesus var i denne Dag draget ind under hans Hjertes Tag.

Da Solen skjulte sig i Vest efter denne skønne Sommerdag, og Fred og Stilhed bredte sig som et Klæde over Byen, blev det længe ved at lyde med Tak og Lovsang i Præstegaarden, for der var bleven knyttet en ny Forbindelse mere med Himlen. I den svundne Dag havde der været Bispevisitats. Gud havde været nær og øvet sin Gerning til Frelse for en Synder, som Mennesker med undrende Glæde havde set og oplevet. Ikke mindst Marie, som maatte holde Vagt ved de Smaa, medens Højtideligheden fandt Sted i Kirken, men saa havde hun til Gengæld den Naade, at være en Hjælp for Christian og faa hans lille Livsfartøj frelst i

Havn. Der er ogsaa Glæde i Himlen over en Synder, som omvender sig. (Luk. 15.)

Skulde der være nogle, som gerne vilde spørge: „Hvorledes gik det med Christian sidenhen?“, saa kan jeg med Glæde meddele, at det blev ved at holde. Han forlængede Opholdet i Præstegaarden endnu et Aar, saa rejste han til andre Steder i Landet. Men Fisker blev han ikke. Da han saa selv sammen med en god Hustru stiftede Hjem, vendte han tilbage til den Landsby, hvor han havde haft sin Jakobskamp og faaet det bedste i Eje.

— — —

Omtalte Præst i Barndomseggen, Pastor J. fik en Gang ved Lejlighed at høre, hvad der var sket med Christian. Han glædede sig meget over det, da han jo var en af hans gamle Konfirmanter. Han bad mig om at skrive det ned, og sende det til ham, som jeg ogsaa lovede. Men før jeg fik det gjort, var han gaaet ind til Hvilen hos Gud.

Nu har jeg haft det liggende i mange Aar, og sender det til vor gode Ven „Luthersk Ugeblad“, i Haab om at det muligvis vil være en og anden til Glæde og aandelig Berigelse ved at læse det og Gud til Ære.

„Lad os takke Herren for hans Miskundhed, og for hans underfulde Gerninger imod Menneskens Børn.“ Ps. 107:8.

A. H.

Efterskrift: Biskoppen var Sofus Sørensen, Aarhus, og Præsten, Pastor C. Madsen, Gjern, førhen i Harboøre. Hans yngste Søn, Pastor C. Hoffman-Madsen, er noget kendt af Luthersk Ugeblads Læsere — f.Eks. se Nr. 3, d.A. (Tro).

MINDEBLADE FRA MISSIONÆR JENS DIXENS LIV OG VIRKE

Som optegnede i hans efterladte Dagbøger

Udarbejdet af Pastor Mathias G. Christensen,
Racine, Wisconsin, specielt for „Luthersk Ugeblad“

(Fortsat)

Den 8. April, 1924. „Min Sjæl lov Herren og glem ikke alle hans Velgerninger!“ Det er idag Christian Møllers Fødselsdag — 84 Aar siden at han blev født. Men han har allerede været død i mange Aar. Min Fødselsdag er jo gaaet forbi uden at jeg fik noget skrevet i Dagbogen. Jeg var saa optaget den Dag. Jeg blev jo 66 Aar den 5. April; saalænge er det siden jeg opslog mine Øjne for første Gang i denne syndige Verden! O, om Herren dog havde faaet noget mere ud af mig! Jeg er ringere end den unyttige Tjener der dog gjorde sin Herres Vilje!

Idag fik jeg Brev fra Knud Jensen der fortæller mig, at han har meldt sig til Missionsgerningen i den amerikansk lutherske Kirke, og skal afrejse til Liberia først i August Maaned. O Gud, du er god! Tak og Lov at du driver ham ud! Det er atter en Naades Velgerning imod mig. Det er Naade over Naade!

Sidste Søndag, den 6. April, var Joseph Girtz her. Han talte i St. Johannes Kirken om Formiddagen over den blinde Bartimæus, der sad ved Vejen til Jeriko og tiggede. Om Eftermiddagen holdt han et udmærket Missionsforedrag; først om Missionen i Almindelighed og saa om Santalmisionen i Særdeleshed. Girtz tog med mig hjem og var Natte over hos mig. Vi havde nogle skønne Timer sammen. Han er en meget skøn og lovende ung Mand som jeg tror Gud kan og vil bruge i sin Vingaard til megen Velsignelse. Maa Herren faa Lov til at bevare ham, og give ham Naade til at kaste Sæden langt ud! Han afrejste til Minneapolis i Gaar Aftes. Jeg vilde gerne have haft ham til at tale i vor Kirke, men det lykkedes ikke.

Om Gud vil, saa tænker jeg, at min Hustru kommer tilbage i næste Uge. Hun skrev at hun vilde rejse med Skibet

„United States“ der afsejlede fra København den 3die April.

Den 26. April. Atter er et Tidsrum hengaaet uden at jeg fik noget skrevet i Dagbogen. Paasken kom og gik paa sædvanlig Vis. Simon Jensens lille Pige døde af en stærk Forkølelse i Begyndelsen af Maaneden. Past. A. M. Nielsen talte over Ordene, „Lader de smaa Børn komme til mig, og hold dem ikke tilbage!“

Vi havde Hedningemissionsmøde den 16. April hos Chr. Winthers. Jeg foreslog her, at vi indbød Knud Jensen til at tale naar han kom her paa Besøg. Men det blev meget unaadig modtaget; blev slet ikke understøttet, blev knust, kvalt i Fødselen. Foreningen er umyndiggjort, har ingen Bestemmelsesret, og Menigheden sover!

Jeg har begyndt at læse i Pastor Th. Hansens Bog, „Den Velsignedes Søn.“ Hvor taler han ret og slaaende om Kirkens Tilstand, dens Nedværdigelse, dens Afmagt, dens forkrøblede Tilstand! Men mere derom siden.

Palmesøndag var der, som sædvanlig, Konfirmation i Kirken; 7 Piger og tre Drengene blev konfirmerede. Paa Skærtorsdag var der saa Altergang for Forældrene og de nylig konfirmerede Børn. Dette hører jo med til det som Søren Kirkegaard kalder „den officielle Kristendom!“ Paa Skærtorsdag Morgen kom min Hustru hjem fra Danmark. Hun var godt tilfreds med Turen og havde haft en god Rejse; hun bragte mange Hilsener med fra Fædrelandet.

Paa Torsdag, den 24. April, var jeg og H. Danielsen i Cedar Falls for at blive undersøgt af Dr. Rhonald. Han fandt min Tilstand at være bedre end nogensinde i de sidste tre Aar. I Cedar Falls fik vi Lejlighed til at hilse paa nogle faa af mine gamle Venner; men vi var der kun en kort Stund, og kørte saa hjem igen. Det er helt oplivende at køre ude nu i Foraaret, da Plantelivet vaagner efter sin Vintersøvn, og alt bryder sin Vej frem og skyder Knopper. O, maatte Livet, det aandelige Liv, saaledes bryde frem ogsaa iblandt os!

En Student, Alfred Jensen* fra Northfield, Minn., var hernede i Coulter og holdt fire Aftenmøder. De to Ny Zealand Studenter, Ansgar Christensen og Godtfred Petersen, var her ogsaa og aflagde Vidnesbyrd; de var nok saa gode, fromme, og enfoldige. Student Jensen talte godt og han har en god Sangstemme. De talte alle paa Engelsk. Kirken var godt besøgt hver Gang. Dette beviser Nødvendigheden af at bruge det engelske Sprog, særlig ved vore Aftenmøder.

Den 3. Maj. Idag for et Aar siden hørte og saa jeg den lille Fugl „wren“; og igen i Aar kom den den tredie Maj. Jeg saa ogsaa den første Svale idag.

Den 4. Maj. Idag er det Søndag. Og nu er det Foraar! Nu holder Foraaret sit Indtog. Det gør godt, efter en lang Vinter, at indaande den grødefulde Luft!

Den 14. Maj. Dette er kun korte Meddelelser! „Hidindtil har Herren hjulpen!“ Herre, fri mig fra mit eget vanartede Hjerte. Helliggør mig; fyld mig med din Aand!

I sidste Uge havde vi Missionsmøde. Præsterne N. C. Carlsen og Gertsen var her. Mødet begyndte den 8de, om Aftenen. N. C. Carlsen talte om den kananæiske Kvinde. Det var hende magtpaaliggende at blive hjulpen og hun blev det! Er det os om at gøre selv at blive frelst og at faa andre med paa Himmelvejen? Fredag Aften talte Gertsen om Høvedsmanden, der vilde have sin Dreng frelst — den sejrende Tro. Lørdag Aften talte Carlsen over Fil. 3: „Vorder mine Efterlignere“. Mange vandte paa den brede Vej; han talte særlig om Korsets Venner og Korsets Fjender. Søndag Morgen talte Carlsen til Børnene paa Engelsk; Gertsen talte over Dagens Tekst, Joh. 14, om Hjemmet med

de mange Boliger og om ham, der er Sandheden, Vejen og Livet. Carlsen talte paa Engelsk om Eftermiddagen; og om Aftenen ved Slutningsmødet talte de begge to igen, Gertsen først over Luk. 17, om de ti spedalske, og Carlsen over Luk. 12, „Frygt ikke du lille Hjord,“ og „hvor din Skat er, der vil ogsaa dit Hjerte være.“ Det var helt igen — et godt Møde; begge Præster talte godt. Nu er saa ogsaa dette Møde bagved os; hvad blev saa Resultatet??? —

Jeg staar nu lige i Begreb med at tage en Tur til Vestkysten, til Oregon og California. Herre, gaa med og lad mig faa og blive en Velsignelse! Bevar, o Gud, Hjemmet og alt! Israels gode Hyrde, før og led mig hvor jeg gaar! Jeg har besøgt Agnes i Dag. Hun svinder hen. Jeg ser hende næppe mere her paa Jorden. „Lad os vort Møde i Himlen bestemme!“

(Fortsættes)

Fra Missionsmarken

Fra Sudanmissionen. Fra Mrs. Florence Thompson, 2324 - 12th Ave., Los Angeles 16, Calif., fik vi Brev forleden med en engelsk Artikel om hendes Mand, Missionær Alfred Thompsens Arbejdsmark i Dansk Sudan Missions Tjeneste i Nigeria, Afrika, hvortil han rejste igen sidste Aar. Vi gengiver den i Oversættelse.

Kære Sudan Venner: Mange af eder har ventet efter at høre fra vor Mission og de stadigt indløbne Breve fra min Mand beretter meget godt, som vi gerne vil dele med eder. — Naar vi ser tilbage i Tiden til 1915, da vi rejste ud til Sudan første Gang, husker vi hvor ensomt det var paa Rejsen til Numan; vi drog bort fra alle Venner og Kristi Menighed, ud til en Missionsplads, hvor der var ingen Kristne, ingen Kirker, ingen Skoler, ingen Hospitaler, intet aandeligt Samvær. Alt vi saa og hørte var Aandetilbedelse, hedsansk Sang og Dans, og Sygdom og Overtro allevegne. Blot tænk, de nærmeste hvide Kvinder boede 200 Mil borte i en Retning, og tværs over Afrika i den anden. Jeg maa undres over Guds Varetægt og Velsignelse ved at tænke paa den Tid.

I Dag er Billedet helt forandret. Vi har i Hundredevis af Kristne paa Egnen og Missionsstationer hvorsomhelst. Vore Venner rejste fra Nilen til Benue, eller vor Missionsplads, og fandt Herberge hver Nat, undtagen to, hele Vejen ud. Det har været en stor Glæde at høre om Fremgangen af Herrens Sag i Afrika i de svundne Aar, og vide hvorledes Gud saa underligt har hørt vore Bønner og gjort meget mere end vi turde bede om eller haabe paa. Min Mand skriver i en Strøm af Breve sin Tak til Gud fordi han fik Lov at se denne Udvikling i hans Tid, og saadan en rig Høst af frelst Sjøle. Vi har altid været stolte af vore Bachama Folk og takket Gud for dem. Men nu vil ogsaa I prise Gud sammen med os for deres Trofasthed.

Som I vel vide, har vor Station i Lamurde været uden residerende hvid Arbejder siden vi rejste derfra før Krigen. Kun et Par Gange har de haft Besøg af saadanne, nogle Steder slet ikke. Mr. Thompson frygtede derfor at han maatte til at genopbygge baade Kirken, Skolen og Hospital, saavel som vort eget Hus. Forestil eder hans Overraskelse og Glæde, da han fandt lige det modsatte. Kirken var overfyldt ved hvert Møde, i Stedet for de ti Stationer, vi havde forladt, fandt han nu 17, i Stedet for en lille Skole, fandt han en stor; Hospitalsarbejdet var udvidet og baade det og Skolen var genopbygget og vort Hus holdt i god Stand. Folket sagde: „De vil komme tilbage.“ De Ind-

*Senere Præst i Coulter, nu i Sidney, Mont.

fødtes Huse trænger til at blive sat i Stand, men der er ingen Arbejdshjælp at faa nu.

Arbejdet i Kredsen tager det meste af min Mands Tid, da han maa rejse omkring til disse Steder for at døbe, gifte Folk og have Opsyn med de planlagde nye Stationer. Syv nye Stationer er i Planen og han maa være behjælpelig med Valg af Byggegrunde og andet. Dog fik de ikke saa meget udrettet i denne Kreds som de havde haabet, paa Grund af at Meningitis er meget slem der. I en Landsby døde en Femtedel af Befolkningen. Enhver var bange for at forlade Hjemmet og skære Planker til Bygningen. I sit sidste Brev meddelte han, at de byggede 12 nye Kirker. Derfor var han saa taknemlig for de ekstra Penge I har sendt Missionen, hvilke satte ham istand til at købe Metalvarer og Planker dertil, og andet de indfødte Evangelister trænger for deres Arbejde. De, der varetager disse Udstationer, faar jo ingen Lønning fra Missionen, saa de har ikke Midler til Køb af nogenting. Det er vanskeligt nok for Pastor Thompson i hans Alder (vist 59) at maa ride Cycle eller gaa omkring til alle disse Steder. Han skriver, at det er 101 Grader ved Sengetid og ca. 94 Grader før Solopgang, saa det ægger ikke meget til Arbejde.

Vore Lærere er ogsaa meget optagne, da de jo maa farme ved Siden af Skolegerningen for at bjerpe Føden, fordi deres Løn er saa lille. Overlæreren ikke blot forestaar Skolen og underviser i Klasserne, men leder Kirkearbejdet under min Mands Fraværelse, har to Bibelklasser samt er Leder for Drengenes Brigade (Boy Scouts) og hjælper Evangelisterne. Bed meget for ham, saa han maa staa fast imod Satans onde Anslag. Hans Navn er Nathan Boyikillo.

Min Mand overvar en Evangelist-Konvention og blev glædelig overrasket ved at erfare deres Vækst i Aanden saavel som i Tal. Disse Evangelister udfører det meste af Prædiketjenesten og lægge Planerne for Fremgangen. Foruden deres egne særskilte Forhandlingsmøder havde de andre Møder, der var aabne for alle og enhver. I den lille By samledes ca. 800 Mennesker til Friluftsmøder, da Kirken var altfor lille. Næsten alle Steder, hvor han kommer, maa de holde Gudstjenesterne i det Frie, da de fleste Landsby-Evangelister finder det vanskeligt at bygge Kirker store nok for Forsamlingen.

Man var under Forberedelse med at afholde Aarsmøde for de Kristne fra de danske Stationer; men efter at have opført over 200 Hytter og beredt for ca. 1000 Personer, maatte de opgive det paa Grund af Meningitis Epidemien. Det var en stor Skuffelse for Folkene.

Jeg kunde fortælle meget mere om hvad Gud har gjort som Svar paa vore Bønner og eders Interesse. Men dette vil give eder et lille Indblik i det Arbejde, hvori I ogsaa har Del. Nogle af vore Venner har sendt Penge direkte til Sudan i Form af Check og Draft, men det er vanskeligt for dem derovre at hæve disse. Det er bedre at sende dem per Postanvisning.

Saa langt Mrs. Thompson. Hvad Penge angaar, vil man vide, at Dansk Sudanmission hører til vort Samfunds saakaldte „extra-synodical“ Missioner og har en særlig Rubrik for Kvitteringer af Gaver i vore Blade. Det er mest sikker at sende Penge gennem Samfundskasserer Mr. H. J. Hansen, Blair, Nebr. Ligesaa har vi en Sudanmissionskomite, der, saa vidt vi ved, bestaar af Pastor N. B. Hansen, Hutchinson, Minn., Pastor M. C. Hagedorn, Fremont, Nebr., og Mr. C. L. Christensen, Flaxton, N. D., hvis Opgave det er at vedligeholde Interessen for denne Mission iblandt os. —Red.

„Santalmissionæren“ — nu „The Santal Missionary“ — kan i Aar holde 50 Aars Jubilæum og vi ønsker dette kend-

te Missionsblad hjertelig til Lykke. April Maanedens Udgave var Jubilæumsnummeret, omend det var Nummer 4 i det 50de Aargang. Det redigeres nu af fhv. Missionær Bernhard A. Helland af den norske Frikirke. Bladet er Organ for den amerikanske Gren af den norsk-danske Mission i Santalistan, Indien, som grundlagtes af Børresen og Skrefsrud. Vort Samfund har den paa sin Bidragsliste som „extra synodical“ og den har mange Venner. Blandt Bestyrelsens Medlemmer er fra vort Samfund Pastor H. Irving Petersen, Pastor M. C. Dixen, Dr. Silas Andersen og Mr. C. P. Heide. Pastor Odd Gornitzka er Formand, Pastor J. C. Aaberg, Næstformand, og Pastor B. A. Helland Sekr. og Kasserer. Hovedkontoret er 703 — 21st Ave. So., Minneapolis, Minn.

Der har været mange ogsaa skandinaviske Missionsblade begyndt herovre, men Santal Missionæren er vist det eneste, der har holdt sig saavidt at naa til de halvtreds Aar. Mange blev optaget i andre Kirkeblade eftersom ogsaa Missionerne søgte Ly i de organiserede Kirkers Skygge og Varetægt. Men fremdeles staar Santalmissionen for sig sely, baade her og i Norge og Danmark, et Bevis paa at kirkelig Organisation ikke absolut er nødvendig for en Missions Fremme. Dog maa vi huske paa, at var det ikke for Kirkens Arbejde og Forkyndelse, vilde selvstændige Missioner ikke finde velvillige Venner nogensteds. Disse er nemlig blandt Kirkens Medlemmer. Og det er fra Kirkens levende Menighed de faar deres Arbejdere og disse faar deres Uddannelse. Frimissioner viser dog Kirkeorganisationen at Gud kan virke lige saa vel uden dennes Støtte, hvor han finder det for godt. Dette er en Opmuntring til de Individer, der følger et særligt Kald og tør vove Livet for at følge det. Guds Aand kan finde Vej og Midler for saadanne, og leder Hjerter som Vandbække i deres Retning, naar de viser sig tro i Kaldet og Opgaven voksen.

Det var under Missionær Skrefsruds Besøg i Amerika Aar 1894, at Santalmissionen fandt Ørelyd og Venner i Hobetal i dansktalende Kirkesamfund. Selve Missionen blev jo startet 27 Aar før den Tid. Det var en norsk Præst, Nils G. Peterson, i Jewel, Iowa, af Hauges Samfund, der først tog fat paa Bladets Udgivelse for at bringe Meddelelse om Missionen til Vennerne herovre og tolke dens Sag. Efter ham overtog Prof. J. H. Blegen ved Augsburg Skolen i Mpls., Redaktionen og holdt Hvervet i nær 40 Aar indtil sin Død. Hans gode Ven Prof. Andreas Helland blev hans Eftermand, tillige Sekretær-Kasserer for Bestyrelsen en kort Tid, indtil Missionær M. A. Pederson vendte hjem fra Missionsmarken og fik Redaktionen i Hænde indtil han drog ud igen. Saa valgtes Danskeren M. C. Dixen til baade Redaktions- og Embedsposten med Kontor paa Augsburg Seminar. Da han fratraadte for et Par Aar siden for at genoptage Præstegerningen, blev Missionær B. A. Helland, der ved Krigen fik sin Orlov forlænget, hans Efterfølger. Bladet er nu mest paa Engelsk, dog er der ofte norske Artikler fra Missionærene derude, hvor Nordmanden, J. Gausdal, er Leder af Missionen. —P.C.J.

Fra Litteraturens Verden

Johannes V. Jensens store Værk „Den lange Rejse“, der bestaar af Bøgerne „Det tabte Land“ (1919), „Bræen“ (1909), „Nornegæst“ (1919), „Cimbrernes Tog“ (1922), „Skibet“ (1912) og „Christoffer Columbus“ (1921), blev oversat paa Engelsk af A. G. Chater og udgivet af Alfred A. Knopf Forlaget, New York, i 1923 i tre Bøger: „Fire and Ice“, „The Cimbrians“ og „Christoffer Columbus.“ Ti

Aar senere udkom hele Værket i en eet Binds Udgave. Da saa den gamle danske Forfatter i Jan. 1945 blev tilkendt Nobel Prisen i Litteratur for dette Værk, vakttes almindelig Interesse for ham i engelsk-amerikanske Kredse. Forlaget har derfor lige udsendt en ny saakaldt „(Nobel Prize Edition,“ hvortil den irsk-amerikanske Forfatter, Francis Hackett, har leveret en længere Fortale. Prisen er \$3.50 og Bogen faas ogsaa gennem vort Forlagshus. J. V. J. har en ret blandet Række Bøger paa sit Forfatterliste. Mest kendt i hjemlige Egne er hans Himmerlandshistorier, der behandler Emner og Karakterer fra hans elskede Fødeegn i Nord Jylland. Blandt historiske Romaner holder „Kongens Fald“ (1900) høj Rang; den angaar Kristian II og Reformationstiden, og indleder hans videregaaende Studier af den gotiske Races Udviklingshistorie. Særlig interesserer han sig for Cimbrernes og Angelsaksernes indre Forbindelse — Jyderne, Englænderne og Amerikanerne. Darwins Evolutionsteori fik en fremskudt Plads i hans Digtning, og med en forunderlig Blanding af Udviklingslære, Naturbeskrivelse og ren Fantasi følger han Mennesket fra Trope-skovene og Istiden, gennem Folkevandringen og Vikingetiden ned til Amerikas Opdagelse. Han har en kraftig, levende Stil i sine Beskrivelser, omend Kompositionen paa Steder er vanskelig at følge, særlig efter han forlader Forestillingens Era og kommer ind i den historiske. Men man kan ikke andet end nyde den sprudlende Fantasi og de glimrende Beskrivelser af Naturfænomener og Mennesketyper, hvilke det har lykkedes Oversætteren nok saa vel at gengive i engelsk Sprog. Forfatteren har besøgt Amerika flere Gange, sidst lige før Verdenskrigen, og som Beundrer af det engelske Folk blev han naturligvis Genstand for Tyskernes ærgerrige Mishag og maatte som saa mange andre betydelige Personer gaa i Landflygtighed, da de rannede Danmark. Han var født i Farsø, Vesthimmerland, Aar 1873, hvor Faderen var Dyr læge og Bedstefaderen Væver, alle af gammel Bondeslægt.

Omend J. V. J. først var stærkt paavirket af Johannes Jørgensen, fulgte han dog ikke denne i religiøs Retning, men snarere det modsatte. Dog har han Plads for Gud i sin Fremstilling, der nærmest er panteistisk. Litterært har han brudt sin egen Bane og har været den førende Skikkelse paa det danske Parnas i dette Aarhundrede. P. C. J.

„Trumpets of God“ er Titelen paa den kendte norsk lutherske Feltpræst og Ungdomsarbejder, Dr. N. M. Ylvisakers sidste Bog. Den har klare Toner om vor Tids Brøst og Basunen giver en tydelig Lyd om den eneste Frelse vi ejer i Jesus Kristus. Den er ret et luthersk „Wake up, America,“ som vi haaber bliver hørt langt ud over den kirkelige Kreds. Forfatteren taler ikke blot ud fra tillært luthersk teologisk Trosbegreb, men har i sin omfattende Gerning som sagkyndig Student og Præst, som mangeaarig Ungdomsleder og Soldatermissionær (i denne Krig Leder af Lutheran Service Commission og Formand for Feltpræsternes Forening) en Erfaring om individuel Indstilling overfor det onde og gode, der giver hans Betragtninger Liv og Virkelighed. Hans Trumpetsstød er ikke støjende Alarmskrig som høres saa almindeligt fra visse selvbestaltede „Gospel Preachers,“ men er kraftige og klare Toner, der spilles efter Aabenbaringens og Oplevelsens besindige Melodi. Han appellerer særlig til sandhedssøgende, ængstede Sjæle blandt Nutidens krigshærgede Slægt. Bogen er udkommen paa Augsburg Publ. House, Mpls., koster \$1.50 (176 Sider) og faas gennem vort Forlagshus.

En ny Traktat om Daaben. Vi har lige læst Dr. A. D. Mattsens lille engelske Hefte om „The Meaning of Baptism for a Lutheran,“ som nylig udkom paa Augustana Book

Concern, Rock Island, Ill. Ønsker nogen mere Klarhed over dette fundamentale Sakramente eller vil give andre et sundt luthersk Syn paa det, da prøv dette lille Skrift. Omend Sproget smager lidt af den lærde Mand saa er Argumentet til Gengæld ganske simpelt. Man faar baade bedre Indblik i Daabens Betydning og forøget Tro paa dens Gave. —P.C.J.

— —

Fra Free Danish Publ. Co. Ltd., 67 Pont St., London, S.W. 1, England, venter vi at faa nogle Eksemplarer af følgende Bøger, som vi lige skal om tale:

„Danmark kæmper“ er et smukt og indholdsrigt Hefte paa ca. 60 Sider, næsten samme Format som dette Blad. Det er vist trykt i Sverige, paa pænt hvidt Glanspapir og med klare Typer. Omslaget er Dannebrog bag en brændende Fakkell i Guld og Titlen i hvidt. Sverre Seehusen var Redaktør, assisteret af andre. Overskuddet tilfalder Fondet for Frihedskæmperes Efterladte. Og saa Indholdet? Det første man ser, er Kongen paa Slotsaltanen talende til sit Folk. Saa følger en forklarende Indledning om „Danmark kæmper“; det Begreb dækker den lange tunge femaars Periode vort Fædreland har lige gennemlevet. Nu følger litterære og historiske Bidrag fra en Række Forkæmpere for Danmarks Frihed; de aabner med Otto Gelstedes Digt „Emigranten og Gøgen“ og ender med Christmas Møllers „Ved Maalet,“ skrevet 27-7-44 for „Dansk Jul 1944.“ Midt i Heftet findes Kaj Munks Brev til Sognepræst Blicher Winther paa Færøerne, som har været optrykt her i Bladet. Dette Stykke illustreres ved Billeder fra Munks Begravelse fra Veder sø Kirke. Der er mange Træk fra Frihedskampen over Landet og gode Billeder, f. Eks. Kommandørkaptajn Kjølens Beretning om Flaadens heltmodige Sænkning hin Søndag Morgen, 29. Aug. 1943. Provst Aastrups Beskrivelse af den danske Kirkes Kamp mod Nazismen vil interessere. Vi gengiver den her i Bladet som en Mundsmag. Men nok er sagt. Prisen bliver ca. 80 Cts.

„Der er et yndigt Land“ er et lignende Hefte i Format og Pris, men Billedstoffet behersker helt Indholdet. Og det bringer fotografisk Syn for Sagen af den gruelige Kamp og Ødelæggelse, der har gaaet for sig derhjemme, dog i sprængt med typisk dansk Humørtegn. F. Eks. den første saadan viser en Kineser, der staar og tænker paa, om Fængselslokalerne, der venter Dr. Best, kan kaldes „best-seller.“ Paa næste Side møder man, under et Billede af en tysk Soldat helt overlæst med Pakker paa Vej til en Jernbanekupe, den ironiske Bemærkning, om Martin Luther egentlig skal have Skylden for, at Tyskerne er „Lutter-Ranere“?? Der er Væld af Billeder fra Kampe og Ødelæggelser, som vi nu har læst om i de mange, trange Aar. Mest grufuldt er det af Martyren Kaj Munk, der ligger død og henslængt i en Grøft med et Væld af snedækt Buskads over sig, saadan som man fandt ham hin Januar Morgen ved Landevejen i Silkeborg Egnen. Det Sted bliver sikkert Valfartssted. Tilsidst ses de velkomne R.A.F. Maskiner i Luften med deres Præsis Bombing af de tyske Reder. Desværre er det forklarende Skrift paa Svensk, men vi forstaar nok Meningen.

„Triumph in Disaster“ by Holger Hørsholt Hansen er en engelsk Udgave af nærmest samme Stof som i de førnævnte Hefter. Indholdet er omtrent ligeligt fordelt mellem Billeder og Beskrivelser. Formatet er lidt mindre, 64 Sider. Pris 50 Cts.

To mindre engelske Hefter, Christmas Møllers „The German Problem,“ 36 Sider, og Prof. Dr. phil. Albert Olsens „The Elementary Schools of Denmark“ er værd at læse for Oplysninger hver paa sit Omraade. Hr. Møller giver en

ypferlig Analyse af Emnet og har nogle drægtige Forslag for Tyskernes Efterkrigsbehandling. Dr. Olsens Skrift belyser kort og klart den danske Folkeskoles Udvikling indtil Nutiden. Pris hvert 35 Cts.

FRA VOR KIRKEMARK

(Fortsat fra Side 7)

Fra Eben-Ezer Anstalten i Brush, Colo., meddeles om nok et Dødsfald, nemlig den 95 Aar gamle Mrs. Christine Jensen, der døde d. 15. April. Hun kom dertil for to Aar siden. En Svigersøn, H. Allen Long fra Salt Lake City og en Nephew fra Des Moines hentede Liget og bragte det til Fort Collins, Colo., for Begravelse. — **Fra Johnsen Familien** i Gayville, S. D., hvis Søster, Kathrines, Død herude omtaltes forleden, kom en pæn Takkeskrivelse for den kærlige Forplejning, samt en Gave paa \$2000 fra hendes Bopengene kan benyttes hvor mest tiltrængt. — **N. L. C.s Welfare Afdelings** dygtige danske Arbejderske, Miss Henrietta Lund, besøgte Anstalten sidste Maaned og gav nogle gode Raad m.H.t. flere Ting, som forelagtes Bestyrelsen. Man havde ventet vor gamle Ven fra Chicago, C. Nybo, derud ved denne Tid, men et Uheld forhindrede. — **Værgeraadets Aarsmøde** afholdes d. 13.-15. Juli.

Del Rey, Calif. En af vore unge Kvinder, Bernice Klingby, afgik ved Døden d. 29. April om Aftenen paa et Hospital i Fresno. Det var et svært Savn for hendes Forældre og Søsken. Begravelsen fandt Sted her i Kirken d. 2. Maj ved Pastor H. M. Hansen. Hun døde glad i Troen paa sin Frelser, skriver vor Korr.

Vor Frelzers Kirke, Chicago, var fyldt til sidste Plads baade ved Takkegudstjenesten om Formiddagen og V-E Festen om Aftenen d. 13. Maj. Ved den sidste talte nogle Veteraner fra første Verdenskrig. Efter Mødet havde Mgh. Forretningsmøde og foruden at vælge Bestyrelse besluttedes at anmode dens Præst Pastor Paul G. Rasmussen, der har fri mens han er i Feltpræsttjeneste, om at komme tilbage og overtage Embedet efter Pastor Nyholms Fratrædelse til 1. Sept. — Pastor Nyholm havde Begravelsen d. 17. Maj af Dagny Doris Larsen Reid, Datter af den kendte danske Sagfører i Woodstock, Ill., C. W. Larsen. Hun døde Søndagen før.

Fra Danmark

Hilsen fra Kronprinsparret. Fra Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid er indløbet følgende Telegram til Minister Kauffmann: — „De hjerteligste Lykønskninger og Tak for Deres og alle de Danskes store Indsats.“

Kronprins Gustav Adolf og Kronprinsesse Louise aflagde Bøgg i København Søndag den 13. Maj og ankom i en svensk Destroyer til Helsingør, hvor de blev modtaget af deres Svigersøn Kronprins Frederik, Kronprinsesse Ingrid og den lille Prinsesse Margrete. Kronprins Frederik kørte dem til Amalienborg, hvor der var Familie middag. Senere foretog de en Køretur igennem Hovedstaden, før de vendte tilbage til Sverige.

Forbindelsen med Danmark. Western Union vil modtage Regerings- og Pressetelegrammer til Danmark, men endnu ikke private Telegrammer. Det vides endnu ikke, hvornaar Postvæsenet vil modtage Breve og Pakker til Danmark. Baade Post- og Telefonforbindelse er under militær Kontrol.

Danmark under Frigørelsen. Den 5. Maj 1945 vil aldrig glemmes i Danmarks Historie. Da blev Landet fri for den værste Fjendeplage der endnu er overgaaet det.

Da det meldtes, at de første britiske Tropper var gaaet over Grænsen Lørdag, var de første 500 Frihedstropper nogle Timer i Forvejen vendt hjem fra Sverige. Frihedskæmpere i Biler foer gennem Gaderne og stormede Hovedkvarteret paa Københavns Politigaard. Mange Steder smed de tyske Soldater deres Vaaben væk, da de hørte om Kapitulationen. Ved Knippelsbro blev den tyske Vagt afvæbnet og gjorde ingen Modstand, da man stak dem danske Flag i Haanden i Stedet. Københavnerne var særlig henrykte over at se Dannebrog hejst paa Dagmarhus. En Korrespondent meldte til „Aftontidningen“, at Københavnernes Nysgerrighed var større end deres Frygt, og de stimlede sammen, hvor der var Skydning, skønt der var Fare for at blive ramt af Strejfskud. Det danske Flag blev ogsaa hejst paa Politigaarden efter Lørdagskampen med Hipomændene. En Gruppe Hipo skød paa „Grundtvigs Hus“ i Nærheden af Raadhuspladsen, men Patrioter omringede Bygningen bevæbnet med Haandgranater og mange med svenske Vaaben. Et Sted saa man en Bil med 4 af disse Banditter, der skød til højre og venstre, forfulgt af Patrioter. Dagmarhus kapitulerede først Søndag Morgen. Frihedskæmpernes første Hovedkvarter var Nytorv Nr. 1. Det var bevægede Dage, efter at alle Landets Kirkeklokker havde ringet Friheden ind.

Dræbte og saarede. Fra 4 Eftermiddag den 7. Maj til næste Morgen blev 8 Personer dræbt og 35 saaret under Kampen i København. Yderligere blev 17 lettere saaret.

De 900 britiske Tropper, der ankom 5. Maj til København, blev hilst med Jubel og Begejstring, løftet op og baaet og tildækket med Blomster, da de tog ind paa Hotel D'Angleterre, som Tyskerne havde forladt. Mange Timer senere var Kongens Nytorv pakket tæt med Mennesker, der jublede, hver Gang de fik Øje paa en Englænder. „Berlingske Tidende“ bød dem Velkommen i en ledende Artikel paa Engelsk. Begejstringen for Englænderne steg, da de senere deltog i Kampen ved Dagmarhus.

Vestre Fængsel aabnede sine Porte, og de første 750 danske politiske Fanger var frie. Der udspilledes de mest rørende Scener, da de blev genforenet med ventende Slægt og Venner. Ca. 40 Stikkere, der som „Fanger“ havde udspioneret Patrioterne, blev naturligvis holdt tilbage.

Tyskernes Virvar. Man finder ingen Bekræftelse paa, at Gestapogeneral Pancke begik Selvmord. Ifølge en Rapport til Socialdemokraten (den svenske) kom det til Kamp i Fælledparken mellem tyske „Wehrmacht“ Soldater og tyske Marinesoldater. En Rapport, der ikke bekræftes fra anden Side, gik ud paa, at 900 Tyskere overgav sig paa Vejrløse Flyveplads tillige med 300 tyske Maskiner til en dansk-amerikansk Kaptajn og 8 Frihedskæmpere. I Helsingør brød den infame Gestapochef Johl, der havde terroriseret hele Byen, fuldstændig sammen og tudede. I Slagelse blev en Bil med Hipomænd forklædt som Frihedskæmpere standset; tre blev dræbt og en fjerde saaret.

Kong Christian præsiderede over det første Statsraad Mandag d. 7. Maj og et Telegram til N. Y. Times melder, at Statsminister Vilhelm Buhl blev hyldet, da han forlod Kongen og aflagde sin første officielle Visit paa Statsministeriet, som han maatte forlade for 3 Aar siden, da Tyskerne tvang ham til at trække sig tilbage. Senere, hedder det, raabtes der Hurra for de Allieredes General R. Dewing, da denne aflagde officiel Visit hos Statsministeren.

Kongen, der viste sig offentligt for første Gang i to Aar, blev hyldet paa Køreturen fra Slottet til Rigsdagen, som han aabnede i en kort Tale. I Tilhørerloget saas Generalmajor Dewing og dennes Næstkommanderende, den amerikanske Oberst Ford Trimble.

Svend Carstensen skildrer den historiske Begivenhed, da Kong Christian aabnede Rigsdagen. (New York Times, 10.

Maj). Det var Kongens første officielle Møde med sit Folk efter 5 Aars Besættelse og Modgang.

Kongen kørte ved Middagstid fra Amalienborg til Christiansborg, og det halve København benyttede Lejligheden til at hylde ham. Nærmest Kongens Vogn kørte en Garde af flere Enheder af Frihedskæmpere paa „stjaalne“ Motorcykler. Det var en broget Skare. Nogle var klædt i „Lumber Jackets“ andre i „Overalls“ eller improviserede Uniformer. Der var ingen Pomp og Pragt. Ceremonien i Rigsdagen var ganske enkel og ganske kort, skønt den utvivlsomt var den mest imponerende i mange Kongers Tid. Kongen, der endnu ikke var i Stand til at gaa, blev ført ind i en særlig Rullestol, ledsaget af Dronning Alexandrine, Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid, med andre Medlemmer af Kongefamilien og Medlemmer af det nye Kabinet paa begge Fløje. Kongens Stemme var lige ved at svigte ham, da han i sin korte Tale mindedes dem, der var døde eller havde lidt under Besættelse og Krig.

Efter Trontalen udtrykte Rigsdagens Formand, Hans Rasmussen, i en bevæget Tale, Folkets og Tingets Tak til Majestæten for det lysende Eksempel, han havde sat for hele Nationen. Derefter, og efter Afsyngelsen af „Kong Christian“, skulde den gribende Ceremoni være forbi, men Kongen henvendte sig nu til Formanden og bad om Lov til at give Haandslag til tre Herrer, som han syntes, det vilde være passende at hilse paa ved denne Lejlighed. Dette blev hilst med Akklamation, hvorpaa Kongen trykkede de tre Officerer i Haanden. De var General Eisenhowers tre Repræsentanter, General Dewing, Admiral Reginal V. Holt og Oberst Ford Trimble.

Kongefamilien trak sig saa tilbage, hvorefter Statsminister Buhl oplæste en Tale, der fremlagde et stort Genopbyggelses-Program. Han sagde, det var Nationens Ønske at slutte sig til de Forenede Nationer og annullere Anti-Comintern Pagten, som han erkendte ugyldig. Buhl annullerede tillige den fremtvungne Afskedigelse af Danmarks diplomatiske Repræsentanter i Washington og London. Den danske Regering, tilføjede han, akcepterede tillige Overenskomsten med de Forenede Stater angaaende Grønland og lovede at fremlægge de nødvendige Love desangaaende.

Efter Danmarks Frigørelse. „Dagbladet“s Korrespondent skriver den 10. Maj, at Danmark er ved at falde til Ro efter Glæden over Frigørelsen, men der vil endnu gaa nogen Tid, før der bliver normale Forhold. Der er endnu mangt og meget, der maa ordnes i Forbindelse med Tyskernes Kapitulation, og Opgøret med Stikkere og Kollaboratører vil tage Tid.

Udenrigsminister Christmas Møller, der ankom den 7. Maj, talte Dagen efter i Radioen: „Endelig kom den Dag, vi havde ventet paa saa længe.“ Han udtalte Haabet om, at „vi maatte være ligesaa parat til at yde Ofre for at vinde Freden, som vi var til at vinde Krigen.“ Han hylkede de danske Sabotører og Modstandskæmpere, Frihedsraadet og Frihedstropperne og udtrykte Danmarks dybe Taknemmelighed overfor Winston Churchill og det engelske Folk, til Franklin Delano Roosevelt, „hvis Navn altid vil leve i Meneskehedens Historie“, til det amerikanske Folk og til Stalin og det russiske Folk. „Det Verdens Fællesskab, der var med til at besejre Tyskland, staar ogsaa sammen om at besejre Japan.“ Ved en Pressekonference sagde han, at England ikke kan levere de saa haardt tiltrængte Kul. Han anslog, at Danmark vilde kunde eksportere ca. 50 Millioner Ton Smør til England og betydelige Kvantaler Landbrugsprodukter til det sultende Europa. Han sagde, at Folk maatte være forberedt paa en endnu strengere Rationering og ikke nogen Lempelse.

Minister Frode Jacobsen der var Chef for Frihedstropperne, talte i Radioen den 8. Maj og meddelte, at herefter vil de danske Modstandsstyrker sortere under den nye Regering, og at Generaløjtnant Ebbe Gørtz som Øverstbefalende for den danske Hær overtager Kommandoen.

Grønland. Ved Mødet den 16. Maj stadfæstede Rigsdagen den af Minister Kauffmann paa Danmarks Vegne med de Forenede Stater afsluttede Grønland-Overenskomst af 9. April 1941.

Danmark hylder Montgomery. Svend Carstensen rapporterer til N. Y. Times af 13. Maj, at „Frihedskæmpere, Partisaner og uniformerede Liberty unit members“ rykkede ud i ti-tusindvis langs Field Marshall Sir Bernard L. Montgomerys Triumftog fra Lufthavnen gennem Københavns Gaders Trængsel. Københavnerne gav Montgomery en begejstret Modtagelse som deres Befrier og som General Eisenhower og de Allierede Nationers Repræsentant. Frihedskæmpere strømmede ud fra Fabrikker, Kontorer og Butikker for at tage Del i Modtagelsen. De stod i dobbelt Række langs en „five mile route“ fra Kastrup til Dagmarhus, der nu er overtaget af den Allierede Kommando. Derfra stod de Skulder mod Skulder langs Gaderne fra Raadhuspladsen til Amalienborg og Langelinie Kajen, hvor de britiske Krigsskibe har lagt til.

Statsminister Buhl, som modtog Montgomery ved Lufthavnen, priste ham som den sejrende General, der havde bekæmpet Tyskerne fra El Alamein til Nordsøen. Feltmarskalken, der var iført Feltuniform, hilste paa de danske Ministre, hvorefter han havde en kort Konference med Generaløjtnant R. H. Dewing og Oberst Ford Trimble U.S.A. Paa Amalienborg afventede Kong Christian og Medlemmer af Kongehuset Montgomerys Visit og hilste paa ham der. Ved det paafølgende Taffel (Frokost) overrakte Kongen Feltmarskalken Landets højeste Ordensdekoration.

Dagens Program stod paa 4 Timer, og sidst paa Programmet var et Møde med Medlemmer af Danmarks Frihedsraad. Til Pressen udtalte Montgomery bagefter:

„You have here in Denmark a very fine underground army, which fought the Germans here in your homeland as we fought them in the field. Tell your wonderful underground army that they have been second to none in all Europe.“

Situationen paa Bornholm. Ingen Danske blev dræbt under Bombardementet af Rønne og Nexø, melder Svenska Dagbladet, ifølge TT fra København, den 9. Maj. Et Hospital i Rønne blev ramt. Byen var blevet evakueret i Forvejen. Efter første Angreb nedkastede Russerne Flyveblade med Advarsel om, at et nyt Angreb vilde blive gjort Kl. 3 Eftermiddag. Et stort Ammunitionsskib i Havnen kom i Brand. Tilsyneladende tog en tysk General endelig Myndigheden fra den stædige Søofficer, thi det hedder, „at den tyske General, der nu har overtaget Ledelsen, meddelte de danske Myndigheder Natten til 8. Maj, at han var villig til at overgive sig til Russerne.“ Telefonforbindelsen var blevet afbrudt Kl. 5 Morgen samme Dag. Den 14. Maj meldes til N. Y. Times, at Situationen synes at klare op. Russiske Tropper og danske Patrioter har i Forening gjort Klapjagt paa de faa Tyskere, der endnu opholder sig paa Øen. Dagen i Forvejen, hedder det, blev 3000 Tyskere transporteret fra Rønne til Kolberg; andre fulgte efter. Russerne har landsat yderligere 1000 Mand, saaledes at deres Styrker paa Bornholm nu tæller ca. 2600.

Samtidig meldtes over Radioen, at de russiske Tropper vilde blive trukket tilbage, saasnart alle de tyske Tropper var blevet overført til Kolberg, antagelig i Løbet af et Par Dage. De tyske Soldaters Antal anslaaes til mellem 13,000 og 15,000 Mand. Den russiske Kommandant skal have udtalt sin Beklagelse over, at det var blevet nødvendigt at bombardere Bornholm, fordi Tyskerne nægtede at kapitulere. Han udtrykte fuld Anerkendelse af de danske Frihedskæmpere. Foreløbig er al Togforbindelse paa Bornholm og al Luft- og Skibsforbindelse med Øen suspenderet.

Danmarksnyt. Vi har stadig haft mere end vi kunde skaffe Plads til i Bladet, og værst var det i den senere Tid, da der har været saa meget af særlig Interesse. Hvor ønsker vi i Stedet for at indskrænke Sideantallet at vi kunde formere det.—Red.

Danmarks Frihedsraad. „Danmarks Frihedsraad, der dannedes i Augustdagene 1943 og traadte frem for Offentligheden med Programerklæringen i Oktober, er en ganske speciel Foreteelse i Europa,“ skriver det danske Blad Danskeren i Stockholm i sit Særnummer for 9. April. „Et tilsvarende Kampledelses-Organ har man ikke haft i noget andet besat Land. Her er politiske, militære og efterretningsmæssige Faktorer forenet indenfor det besatte Lands Grænser, og skønt Tyskerne kender Navne, har de aldrig

haft Held med sig til at ramme Frihedsraadets Virksomhed. I Dag er intet Medlem af Danmarks Frihedsraad arresteret—at Tyskerne har haft Fingre i to-tre i Tidens Løb, er en anden Sag, som hører til Gestapos dystreste Minder, fordi Resultaterne blev minimale, og Fuglene fløj igen.“ (Fra København sagde Bjørn Bjørnson over Radio sidste Torsdag, at den danske Undergrundsorganisation var den mest perfekte af alle. Folk saa godt ud og der var Fødemidler nok.)

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Church	181.01	10.00	100.00		50.00	21.01				
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Church. Contents of Lenten Banks*	33.40									33.40
Beresford, S.D., Nazareth Ladies' Aid in memory of Mrs. Fred Nissen	3.00	3.00								
Elk Horn, Ia., Miss Edell Hansen	28.26			28.26						
Fowler, Calif., Jorgensen Funeral Home in memory of Bernice Klinkby	10.00	10.00								
Owatonna, Minn., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church in memory of Miss Ella Andersen	2.00				2.00					
Cushing, Wis., In memory of Mrs. Ida Jane Torgison: from friends \$3.75, from the Loyal Workers \$2	5.75				5.75					
Ringsted, Ia., In memory of Mrs. Martin Miller of Coulter, Ia.: Mr. and Mrs. D. Sorensen, Mr. and Mrs. A. Fink, Mr. and Mrs. Carl Benson	3.00				3.00					
Culbertson, Mont., Mr. and Mrs. Martin Olsen in memory of Francis Martin, who died for his country	2.00				2.00					
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Ray E. Andersen	40.00			30.00				10.00		
Vermillion, S.D., Mrs. Carl Nielsen	10.00		10.00							
Vermillion, S.D., Peter C. Nielsen	10.00		10.00							
Burbank, S.D., Mr. and Mrs. C. Borup	15.00		15.00							
Saxeville, Wis., St. John's Luth. Church	8.50		8.50							
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Church	300.00		150.00		75.00					75.00
Chicago, Ill., Ebenezer Luth. Church	70.90		65.90		5.00					
Culbertson, Mont., in memory of Pfc. Francis B. Martin, who died from wounds received in Germany, Mar. 24**	28.00				28.00					
Selma, Calif., Emil Rasmussen	50.00	25.00			25.00					
Sioux City, Ia., Our Saviors Luth. Church	80.00		80.00							
Easton, Calif., Mrs. Maren Marthedal in memory of Mrs. Niels T. Larsen, Selma, Calif.	3.00				3.00					
Brooklyn, N.Y., Marie and Emil Hansen in memory of Ingvald Hansen	5.00							5.00		
North Troy, N.Y., Mr. and Mrs. Nic Christiansen in memory of Mrs. John Stougard, Scranton, Ia.	2.00	2.00								
Total	\$90.82	50.00	439.40	58.26	198.75	21.01		15.00		108.40

* Marcus, Ia., Bess Nielsen \$3, Otto Jorgensen \$3, C. J. Christensen \$1, Johan Miller \$2.29, Duane Bork 70c, Ray Bork \$1, Nels Pallesen \$1.96, Ted Lubbert \$4, Larry Lubert 41c, Carl Miller \$5, Mrs. Agnes Nielsen \$2.85, Mrs. Sena Bork 50c, anonymous givers \$7.69. Total \$33.40.
** Culbertson, Mont.: Mrs. Marie G. Sandness \$1, Rev. and Mrs. H. D. Simpson \$2, Miss Wilma Martin \$5, Cpl. and Mrs. Paul Jacobs \$10, Mr. and Mrs. Gunder Martin \$10. Total \$28.00.

Received with thanks. Blair, Nebr., May 12, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME
AT OAKS, OKLAHOMA

Previously acknowledged	\$32,465.10
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. L. P. Larsen in memory of Wm. Larsen and Marie Christensen	5.00
Fowler, Calif., Jorgensen Funeral Home in memory of Bernice Klinkby	10.00

Fresno, Calif., Mr. and Mrs. Thorvald Jensen in memory of Bernice Klinkby	2.00
Owatonna, Minn., Our Savior's Lutheran Church	14.37
Vermillion, S.D., Peter C. Nielsen	10.00

Total \$32,506.47

Received with thanks. Blair, Nebr., May 12, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Luth. World Action
Westby, Mont., Daneville Lutheran Church*	201.26					201.26
Coalridge, Mont., Emmaus Lutheran Church**	35.25					35.25
Clinton, Wis., Pella Lutheran Church	40.25					40.25
Waupaca, Wis., Trinity Lutheran Missionary Society	28.26	28.26				
Milwaukee, Oregon, Mr. and Mrs. Hans Pedersen in memory of Anton Jensen, Easton, Calif.	10.00					10.00
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Ray E. Andersen	10.00					10.00
Bowbells, N.D., Bethlehem Luth. Church	60.75					60.75
Flaxton, N.D., United Lutheran Church	80.45					80.45
Vermillion, S.D., Peter C. Nielsen	30.00	5.00	5.00	5.00	5.00	10.00
Washington Island, Wis., Trinity Lutheran Church	130.23					130.23
Culbertson, Mont., in memory of Francis B. Martin, who died from wounds received in Germany Mar. 24th***	57.00					57.00
Cushing, Wis., Loyal Workers	10.00					10.00
Selma, Calif., Emil Rasmussen	50.00		25.00		25.00	
Norma, N.D., Zion Ladies' Aid in memory of Lester Mattern	5.00		5.00			
Atlantic, Ia., St. Paul's Ladies' Aid	10.00					10.00
Fremont Bluffs, Nebr., Trinity Lutheran Church	142.65					142.65
Omaha, Nebr., Walter Nelson	10.00					10.00
Estherville, Ia., Mrs. James Jensen	2.00					2.00
Oshkosh, Wis., Henry G. Jorgensen for Santal and China Famine Relief	200.00	100.00			100.00	
Neola, Ia., Rev. and Mrs. Clarence Paulsen in memory of A. B. Jensen, Easton, Calif.	2.00	2.00				
Total	1115.10	135.26	35.00	5.00	130.00	809.84

* Westby, Mont.: Mr. and Mrs. Clarence Christensen in memory of P.F.C. Alvin A. Christensen, Sioux City, Iowa \$50, Miss Alvina Andersen in memory of P.F.C. Alvin A. Christensen \$1. (Please note: to save space I have omitted the words Mr. and Mrs.) Albert Rasmussen \$30, Martin Felland \$25, Sam Felland \$10, Rev. Lyle Paulsen, Ezra Jensen, Carl Jensen, C. D. Larsen, John Freund, Rufus Wittmayer, Milton Andersen, Chris Madson, Geo. Andersen, Chr. Holm Nelsen, Roy Andersen, Kathleen Felland, Jacob Rasmussen, each \$5, Hans Madsen \$3, H. P. Henningsen \$4.00, Jonas Jepsen \$2, Howard Madsen 50c, Mrs. Vernie Erickson \$1, Lydia Madsen \$1, Clinton Jepsen \$1, Mrs. Matt Madsen \$2, Loose offering \$5.76. Total \$201.26.

** Coalridge, Mont.: Rev. Lyle Paulsen, Peder Norgaard, Lydia Dahlgard, Ragna Dahlgard, each \$5, Lennert Hansen \$2, Louis Andersen \$2, offering \$11.25. Total \$35.25.
*** Culbertson, Mont.: Mr. and Mrs. Jacob Thomsen and Arnold \$20, Mr. and Mrs. Leonard Salvend and boys \$5, Mr. and Mrs. O. P. Olsen \$5, Mr. and Mrs. C. Bentsen \$5, Mr. and Mrs. A. Thomsen \$1, Mrs. Sena Larsen \$1, Miss Helen Whitmus \$5, Raymond P. Martin \$5, Mr. and Mrs. Kenneth A. Olsen \$10. Total \$57.00.

H. J. Hansen, Treas.

Received with thanks, Blair, Nebr., May 12, 1945.

Daily Vacation Bible School Supplies

Handwork Material

COLOR BOOKLETS

By Helen A. Maxfield

Books of outline drawings for small children which they will love. May be colored. Directions on each page. Ideal for expressional activity.

Four titles: The First Psalm; Twenty-Third Psalm; Lord's Prayer; and Books of the New Testament. (108)

Price, 15c each.

OUTLINE PICTURES TO COLOR

No school or group can afford to be without picture coloring books when available at such a low price. Each contains 14 outline pictures to color, accompanied by Bible stories to read and verses to memorize.

The Life of Christ 9817-JA

Shows Christ's kindness to children and His sympathy to those in trouble.

Stories from the Old Testament 9818-JA

Great Heroes and their lives are taken up in this book.

Jesus the Great Helper 9812-JB

Shows different ways in which Jesus helped people to be better and happier.

Price, each, sent postpaid—5 cents.

THE STANDARD GROOVED HANDWORK

Prepared by Lillie A. Faris. Price, per book, 25 cents

Standard Grooved Handwork Charts, for use in the Beginners, Primary, and Junior Departments of the church school, daily vacation Bible schools, Junior church, weekday religious education, and for the children in the home. The grooved outline in this handwork material enables the child to take his pencil in hand and trace the object in its entirety by following the groove; once the pencil gets into that, it will not slip to one side or the other unless lifted out.

Book 1, for Primary, "The Birth of Jesus"

Outline Pictures for Children

By Lillie A. Faris

H-11. Bible Birds and Animals.

Each of the 52 different outlines show some bird or animal of Noah's ark.

H-10. Old Testament Leaders.

Thirteen outlines each on Joseph, Moses, Samuel and David.

H- 8. His Twelve.

Picture events in the lives of Jesus' chosen twelve.

H- 7. More Handwork for the Little Beginner.

The general theme of all outlines is "God's Gifts."

H- 3. Children of the Bible.

Events in the child life of outstanding Biblical characters such as Moses, Aaron, Miriam, Jesus, Paul and others.

H- 1. Outline Pictures for the Primary Child.

Thirteen outlines each on Bible animals, birds, trees and flowers.

Departmental Study Series

JUNIOR DEPARTMENT (Ages 9—11) FRIENDS OF JESUS

By J. Vincent Nordgren

Contains: (1) Stories from the Acts of the Apostles, especially of Paul, selected and written for juniors. (2) Luther's Small Catechism in the new Intersynodical Version, with a series of detained lessons in the Third Chief Part. These lessons explain the Lord's Prayer in a plain and practical way, and send the pupil searching through the Bible for the teachings of our Lord on Prayer. Fascinating junior stories from everyday life help the pupils to see the bearing of the lessons on their own lives. (3) Numerous suggestions for handwork. (4) Interesting material for handwork. 104 pages. Cloth\$.50

PUPIL'S HANDWORK MATERIAL No. III. A very popular set used in connection with the lessons on The Lord's Prayer. Shown above are all of the eight outline illustrations to be colored. Records are to be kept, prayers to be selected and learned, etc., and there is also an outline map of the early Christian world on which the first churches are to be located.

One set, net\$.25
One dozen set, net..... 2.40

Intermediate Department (Ages 12—14) THE KING OF KINGS

By J. Vincent Nordgren

Contains: (1) A series from the life of Christ, told in lan-

guage that juniors can understand. (2) Suggestions for making of pupil's notebooks and other projects. (3) Luther's Small Catechism in the new Intersynodical Version, with a plain and practical explanation of the Second Chief Part. Flexible enough to lend itself readily to meet special requirements. Ninety-six pages. Cloth, \$.50.

PUPIL'S NOTEBOOK MATERIAL No. II (paper, cover, pictures, etc.) One set, 25 cents net; one dozen sets, net \$2.40.

JUNIOR DEPARTMENT (Ages 9, 10 11)

Three courses suitable for either close lygraded or group-graded procedure.

PIONEERS OF ISRAEL

By J. Vincent Nordgren

This course contains: (1) A series of Bible stories from the Old Testament. (2) Directions for the making of a pupil's notebook and other handwork based on the Bible stories. (3) Suggestions for group projects, the study of favorite hymns, and the memorization of choice passages of Scripture. (4) Luther's Small Catechism in the New Intersynodical Version, with a simple explanation of the First Chief Part. Introductory chapter for teachers. Each pupil should have a copy of this book. 96 pages. Cloth\$.50

PUPIL'S NOTEBOOK MATERIAL No. I. (Paper, cover, pictures illustrating Bible stories, etc.) One set, 25 cents; one dozen sets, net\$2.40

LUTHERAN PUBLISHING
HOUSE

NEW YORK N.Y.
231 MADISON AVE.
NAT'L LUTH COUNCIL
REFERENCE LIBRARY

200 South Fifth Street
Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

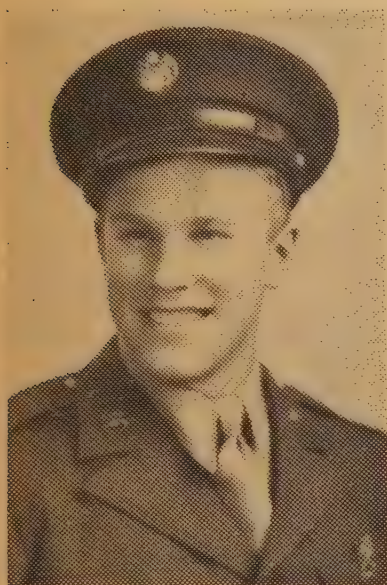
25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 30. MAJ, 1945

NR. 22

„Memorial“ Dagen

I Dag, den 30te Dag i Maj, er det god gammel amerikansk Skik at vi holder Mindedag for vore faldne Krigere, samt smykker Gravene af andre afdøde Kære. Dette Aars Tab er det største af alle og de flestes Grave formaar vi ikke at smykke. Men i Hjerterne staar deres Minde saa klart tegnet som om de var ilive. Gud forskaanede os herhjemme at se det de saa af Blod og Ild og Lidelse. Vi bringer Billeder af nogle faa fra vore Menighedshjem; de repræsenterer ogsaa de forskellige Tjenestegrupper, som vi nu har Clicheer af dem.

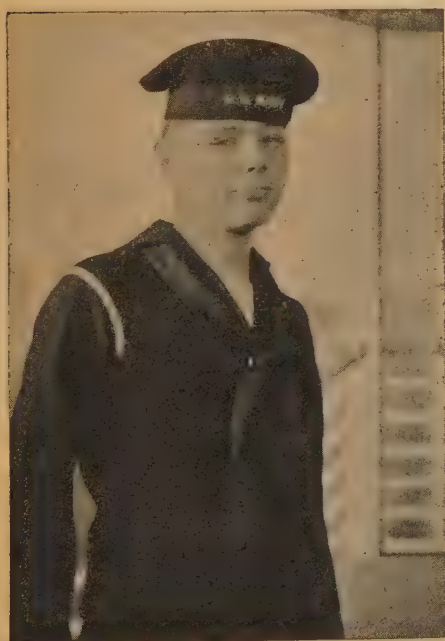
St. Sgt. Henry J. Wilhelmsen,
19 Aar.
Vor Frelzers Mgh., Kansas City
Dræbt under Kamp i Tyskland
d. 25. Feb. 1945.

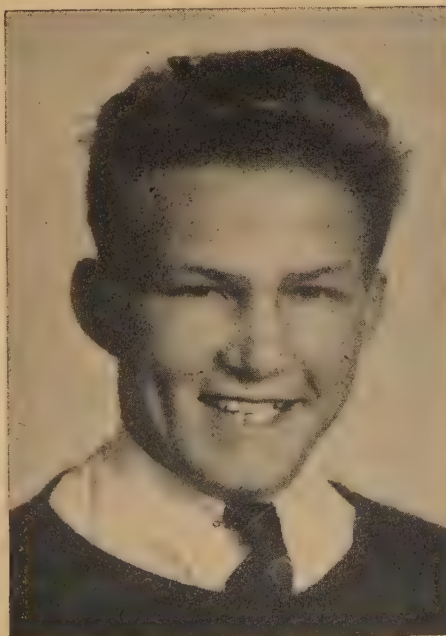
Flyver Lt. Lawrence Jorgensen,
Vor Frelzers Mgh., Hartland, Wis.
Faldt Nov. 21, 1945, ved Kassel,
Tyskland.

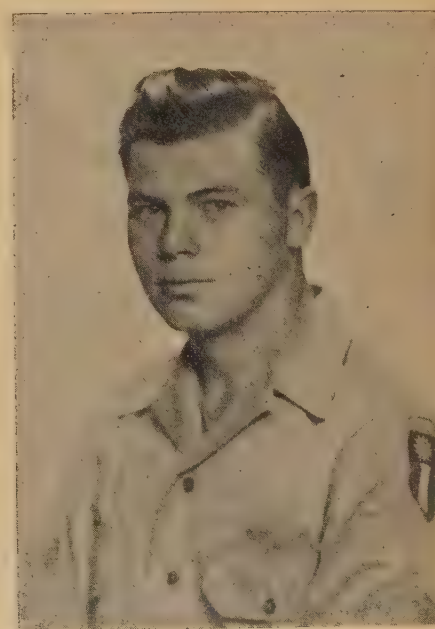
Sergeant Nels Nelsen,
25 Aar.
First Luth. Mgh., Blair, Nebr.
Dræbt under Kamp i Tyskland,
d. 19. Marts, 1945.

Seaman 1/c Eugene Le Roy Nelson,
18 Aar.
Gethsemane Mgh., Racine, Wis.
Dræbt under Søangreb ved Philippin-
erne, Jan. ?, 1945.

Marinesoldat Harold C. Agerholm,
19 Aar.
Gethsemane Mgh., Racine, Wis.
Dræbt 11. Juli 1944 paa Øen Saipan.

Korporal Robert W. Ager,
23 Aar.
Immanuel's Mgh., Racine, Wis.
Dræbt under Kamp i Burma, d. 14.
Feb. 1945.

1. Søndag efter Trinitatis

DIN EVIGE LOD

Af afdøde Pastor A. Fibiger, København

Jeg vil mig Herren love,
som alle mine Synder bar,
I Troen vil jeg det vove,
Til hannem mit Hjerte staar!
Der vil hans Navn jeg skrive
Og bære det til min Død,
Han kan min Sorrig fordrive
Og skille mig fra al Nød.

O Jesus, du Livsens Herre,
Du hørte nu hvad jeg bad'
Du stedse hos mig skal være,
Og gøre mit Hjerte glad;
Og send mig Englene dine,
Naar jeg bortsove skal,
Frels mig fra Helvedes Pine,
Før mig til Himmerigs Sal!

(Nr. 510 i Slbg. for K. og Hj.)

Evangeliet for i Dag er valgt fra Lukas 16, 19-31 Vers, og lyder som følger:

Men der var en rig Mand, og han klædte sig i Purpur og kostbart Linned og levede hver Dag i Fryd og Herlighed. Men en fattig, ved Navn Lazarus, var lagt ved hans Port, fuld af Saar. Og han attraaede at mættes af det, som faldt fra den riges Bord; men ogsaa Hundene kom og slikkede hans Saar. Men det skete, at den fattige døde, og at han blev henbaaren af Englene i Abrahams Skød; men den riges døde ogsaa og blev begravet. Og da han slog sine Øjne op i Dødsriget, hvor han var i Pine, ser han Abraham langt borte og Lazarus i hans Skød. Og han raabte og sagde: Fader Abraham! forbarm dig over mig, og send Lazarus, for at han kan dyppe det yderste af sin Finger i Vand og lække min Tunge; thi jeg pines svarlig i denne Lue. Men Abraham sagde: Barn! kom i Hu, at du har faaet dit gode i din Livstid, og Lazarus ligesaa det onde; men nu trøstes han her, og du pines. Og foruden alt dette er der fæstet et stort Svælg imellem os og eder, for at de, som ville fare herfra over til eder, ikke skulle kunne det, og de ikke heller skulle fare derfra over til os. Men han sagde: Saa beder jeg dig, Fader! at du vil sende ham til min Faders Hus — thi jeg har fem Brødre — for at han kan vidne for dem, for at ikke ogsaa de skulle komme i dette Pinest. Men Abraham siger til ham: De have Moses og Profeterne, lad dem høre dem! Men han sagde: Nej, Fader Abraham! men dersom nogen fra de døde kommer til dem, ville de omvende sig. Men han sagde til ham: Høre de ikke Moses og Profeterne, da lade de sig heller ikke overbevise, om nogen opstaar fra de døde."

Saa langt, og ikke længere, — saa langt som til Dødens Port kan vi følge Menneskenes Liv, i al Fald i det ydre; men her falder det store Forhæng for, og vi ser ikke mere.

Men her, i Evangeliet i Dag, løfter Jesus en Flig af Forhængen, og vi ser da det, som Guds Ord altid lærer, der er to Udgange af dette Liv: een, der fører opad til Himlens Salighed, og een, der fører nedad til Fortabelse i Helvede.

Det bliver nu ikke anderledes. Tiden kan blive human og Menneskene tolerante og adskillige Præster liberale og Kirken taalsom; men Guds Ord staar dog evig fast, lige saa fast som det store Svælg, der er „fæstet“ mellem Himmel og Helvede, fæstet, saa det ikke kan hverken trække sig sammen eller udfyldes. Og naar saa din Time kommer, gaar ogsaa du et af de to Steder hen; men hvilket?

Evangeliet fortæller, at Lazarus blev salig. Hans Sjæl blev af Englene baaret hen i Abrahams Skød, og der blev han „trøstet.“ Men hvorfor blev han salig?

Mon det var, fordi han var fattig? Ja, det er der jo dem,

der mener: „Nu har vi da døjet saa meget her, saa nu faar vi det godt hisset.“ — og der er dem, hvem det saakaldte „sociale Evangelium“ forblinder saavidt, at de er fristede til at tale lidt i den Retning, at de rige paa Forhaand er sikre paa en Plads i Helvede, alene fordi de er rige. Mon saadannes Dom er retfærdig?

Nej, Lazarus blev salig, fordi han var en sand Abrahams Søn, der hørte hjemme i Abrahams Skød; hans Navn betyder jo „Herren hjælper“; der var hans Navn og hans Sang, og derfor blev han frelst.

Og vil du frelses, vil du ende i Himlen, saa omvend dig til Gud og søg din Hjælp hos Herren, saa vil han forbarme sig over dig, saa og du kan synge: „Og send mig Englene dine, naar jeg bortsove skal; frels mig fra Helvedes Pine, før mig til Himmerigs Sal.“

Men hvorfor gik nu den riges Mand fortabt?

Ja, det var altsaa i og for sig ikke fordi han var rig, for det var jo f. Eks. ogsaa Abraham, Salomon, Josef o.m.fl. Ej heller staar der noget om, at han var haard eller ond, tværtimod, han udviste jo en vis Hjælpsomhed overfor Lazarus og lod ham finde Herberge hos sig, omend uden for Døren, hvor han delte Krummerne med Hundene, og ikke ved Bordet med Brødrene. Nej, der var to dybere Grunde:

For det første: Han var gennemverdslig. Han havde hele sin Skat i Verden, og hvor hans Skat var, var ogsaa hans Hjerte. Verden tog ham helt. Der var aldrig Tid til at tænke paa eller tale om Guds Rige eller Sjælens Frelse. Han spiste sin gode Mad hver Dag, og han spiste ogsaa sin Kapital op: „Søn, kom i Hu, at du har faaet dit Gode i din Livstid,“ sagde Abraham til ham.

For det andet: Han var fuld af Vantro. Verdslighed er galt, men Vantro er langt værre. „Ak nej, Fader Abraham,“ klynkede han afværgende.

Han havde Moses; men naar Moses kom og vilde ydmyge og sønderknuse hans Hjerte, sagde han Nej. Han havde Profeterne; men naar Elias kom og sagde: Hvor længe vil du halte til begge Sider? saa svarede han: Jeg halter ikke; mit Liv er afgjort bundet til denne Verden.

Og som han sagde Nej her i Livet, blev han ved efter Døden. Ogsaa da han pintes svarlig i Helvedes Lue, gik han i Rette med Gud. Han bliver ved at sige Nej. Han beklager ikke sin Vantro og anklager ikke sig selv for sin Synd. Og selv om han nu ser, at der maa ske en Omvendelse for at et Menneske kan komme i Himlen, er han dog ikke tilfreds med, at hans fem Brødre maa nøjes med Moses og Profeterne. „Ak nej, Fader Abraham.“

Derfor er dette Evangelium saa alvorligt, fordi det viser os, at trods Fattigdom og Rigdom er det alene Tro eller Vantro det gælder. Troen frelser, men Vantro fordømmer. Lord Byron, den fritænkeriske engelske Digter, sagde i sin Dødsstund: „Jeg har ikke haft tolv lykkelige Dage i mit Liv. Ormen, Pinen, Hjertesorgen er det, der er levnet mig.“ Men Vilhelm Beck, den kendte indremissionske Formand i Danmark, sagde da han døde (1901): „Aah, ser I ikke Englene? Løft mig, løft mig dog op, at disse Engle kan tage mig og flyve bort med mig.“

Hvem af de to vil du nu helst ligne i din Død?

Husk dog paa, at Svælget er gjort fast — „fæstet i al Evighed. Her, her i Tiden afgøres din evige Lod, Himmel eller Helvede. Her har du Moses, her har du Profeterne, ja, her har du mere end dem alle, her har du Jesus vor Kristus. Vælg ham! Bliv Lazarus lig, sæt din Lid til Gud, saa skal du blive frelst. Og husk saa paa dine fem Brødre medens det er Tid. Thi ogsaa for dem har du Ansvar, enten til

Frelse eller Fortabelse. Støt Missionen for Evangeliets Udbredelse med de Midler Gud har givet dig, i Stedet for selv at fortære det hele op i et overdaadigt Levned. Derved vil du blive Aarsag til baade din egen og andres Frelse.

DEN FATTIGE FISKERS PRÆDIKEN

Af P. Blomberg

Der fortælles om en dansk Præst, at han ofte sagde:

„Jeg er tilfreds i mine Kaar
og stoler paa mit Fadervor.“

Skumlere har bemærket, at det kunde Præsten sagtens sige, da han paa det Tidspunkt sad inde med et af Landets bedst lønnede Præsteembeder. Hvis man med den Bemærkning vil sige, at der foruden Sundhed skal rigeligt dagligt Brød til for at være tilfreds, tager man sørgelig fejl.

Jeg opholdt mig en Gang i en rig Mands Hjem, han havde bogstavelig alt, hvad et Menneske kunde ønske sig af Rigdom og Velvære og havde tillige et godt Helbred. En Dag, vi spadserede i den dejlige Park, da jeg henrevet af Stedets Skønhed udbrød: „Hvor er her dog herligt, og hvor er De dog overøst med Velgerninger,“ udbrød han: „Ja, men hvad nytter det; jeg har dog aldrig en glad Time.“ Hvorfor havde han ikke det? Fordi han stolede ikke paa sit Fadervor.

Det er Kristentroens Lykke, det er Velsignelsen, som følger med at stole paa sit Fadervor, at der skabes i Hjerter den Tilfredshedens Rigdom, som er bedre end Guld, og som er den dybe Grund til, at Herrens Venner gennem de skiftende Tider har været tilfreds i deres Kaar, under Forhold, hvor man skulde tro, at Mennesker maatte plat fortvile.

Kaarene var ikke lyse i Jerusalem for Herrens Apostle; de blev anklaget fængslet og pisket; men de var tilfredse i deres Kaar. De gik glade bort fra Raadets Aasyn, fordi de havde været agtet værdige til at forhaanes for hans Navns Skyld (Ap. Gern. 5:41).

Det var heller ikke lyse Kaar, Paulus og Silas fristede i Korinth. De blev pisket, kastet i Fængsel, fik deres Fødder sluttet i Stokken, men de var tilfreds i deres Kaar. Ved Midnatstid bad Paulus og Silas og sang Gud Lovsange, og alle Fangerne lyttede (Ap. G. 16:25). Da Paulus skriver sit Brev til Vennerne i Korinth, fortæller han dem, at han er vel tilfreds i Skrøbeligheder, i Forhaanelser, i Nød, i Forfølgelser og i Angst for Kristi Skyld (2. Kor. 12:10).

Og som før, saa nu. Jo mere et Menneske har lært som en fattig Synder at tro vor Herre Jesu Kristi Naade og Gud Fadens Kærlighed og i den Tro at stole paa sit Fadervor, desto større Tilfredshed i Lyst og Nød, i Glæde og Trængsler.

Det nøjsomste og mest tilfredse Menneske, jeg har truffet paa min Vej, var en gammel troende Fisker, som nu forlængst er gaaet ind til de helliges evige Hvile.

Han boede i en Hytte ikke langt fra Havet. Det passede paa Hytten, hvad der staa i Sangen:

„Væggene lidt skæve staa,
Ruderne er ganske smaa,“

og ligeledes, at:

„Dens Væg var Ler,
dens Tag var Straa,“

men dens Hegn var ikke Roser vilde, men et Hegn af Græstørv, som skulde forsvare baade Hytten og den lille Kaalhave mod Sandflugten.

I Stuen var alt saare fattigt. En Seng, et gammelt Stueur, et Bord og to Træstole var omtrent det hele Bohave.

Sommer og Vinter sad gamle Tejs Fisker og bandt Fiskegarn; som Regel var han iført islandsk Nattrøje, og paa Hovedet bar han en strikket ulden Hue. Ved hans Stol stod en Skammel, hvorpaa han altid havde sin Bibel og Salmebog liggende. Og nu hans Omgængelse, ja, den var i Sandhed lige saa fattig. Hans Hustru var den arrigste Kvinde, jeg har kendt, altid brummede og skældte hun.

Svigersønnen, som var Enkemand og boede i et Kammer i Huset, var en gudelig Plattenslager, som paa mange Maader plagede den fromme, gamle Mand. Han laante stadig den gamles surt erhvervede Skillinger og betalte dem aldrig tilbage. Han elskede at tale om at forsage Verden og hade den; men han hadede ikke sit eget Legeme. Han røg ikke Tobak, men drak i Smug og fortærede en Dag tre af de fem smaa stegte Sild, som udgjorde den gamles Maaltid.

En Nabo, som saa det, gjorde ham opmærksom paa, at det var heldigt, at han ikke var med i Ørkenen, da Herren bespiste de fem Tusinde Mænd med fem Brød og to smaa Fisk: „Du vilde have spist Fiskene, før Herren fik velsignet dem,“ mente Naboen.

Lidt flov erklærede han, at han var glubende sulten.

„Det var Jøderne ogsaa; men de dyede sig,“ bemærkede Naboen tørt.

Under disse Omgivelser levede gamle Tejs, som, da jeg lærte ham at kende, var godt oppe i Halvfjerdserne. Han var ikke blot til, men levede virkeligt et lykkeligt Liv med sin Herre og Frelser. Han var ikke alene meget fattig, men led i høj Grad af Asthma og havde ofte svære Anfald af Aandenød. Aldrig hørte jeg ham klage, hverken over sit Helbred, sin fattige Hytte, sin Træstol eller sin sørgelige Omgængelse.

Spurgte jeg ham, hvordan gaar det, saa han paa mig med sine milde Øjne, gispende efter Luft og svarede: „Jo Tak, jeg har det jo godt, Herren er jo ogsaa god ved mig. Jeg kan jo da ogsaa endnu baade arbejde og røre mig lidt.“

Han vilde saa gerne tale om Guds Velgerninger, „dem glemmer vi saa let,“ sagde han, og han holdt fast ved, at Herren ikke nægter den noget godt, som vandrer i Oprigtighed (Salme 84:12), ja selv Sygdommen tog han som en god Gave af Herrens Haand. Han elskede Sang. Midt under Samtalen tog han Salmebogen, pegede paa en af sine Yndlingssalmer og sagde: „Lad os saa faa den.“ Saa rettede han sin krumbøjede Ryg, satte Brillerne paa Næsen, og saa sang vi. Ja, han kunde ikke være kongelig Kammer-sanger; thi Stemmen var brudt, og han maatte nu og da standse for at trække Vejret, og naar Hosten kom, maatte han helt holde op, medens jeg sang videre; men jeg tænkte ofte, naar han sang: „Englene tie og smile,“ naar de høre dig synge, gamle Tejs, midt under Sygdom og Fattigdom, medens mange, som har Sundhed og Rigdom, er ganske stumme og ingen Trang føler til at takke Herren eller lovsynge hans Navn.

Det var ofte en lærerig Stund for mig at dvæle hos den gamle. Han var en af disse lykkelige Sjæle, som, indplantede i Guds Hus, grønnes i Guds Forgaarde, og som, selv om de graanes, er saftige og grønne og altid rede til at bekende, at Herren er deres Klippe (Salme 92:14-16), og da han havde en lykkelig Evne til at slaa Alvor paa Gammen, gik man altid forfrisket fra et Besøg i Hytten.

I Vintertiden kunde han hverken komme til Kirke eller Forsamling, dertil var han for svag. Ofte sad jeg da og fortalte ham, hvad Tekst jeg vilde benytte, og fik mange gode Vink fra det praktiske Kristenliv. Tejs Fiskers Noter til Dele af det nye Testamente har været mig en god Hjælp.

Paa varme Sommerdage kunde man se ham liste om ved Stranden, ofte ledsaget af en Flok Smaabørn. Saa havde han Sol baade ude og inde, sagde han. Solen varmede hans

syge Lægeme, og Børnenes Sang og Leg og venlige Hjælpsomhed var Solstraaler for hans Hjerte.

Det var en saadan Sommerdag, han uden at ane det, kom til at holde en praktisk Prædiken for en stor Forsamling.

Jeg skulde holde Møde i Kirken; men Vejret var saa ualmindelig varmt og stille, at vi foretrak et Friluftsmøde. Ved Stranden var en Skrænt, foroven beplantet med Gran. Naar jeg stillede mig midt paa Skrænten, og Folk samledes oven over i Ly af Granerne med Udsigt over Havet, var her en herlig Samlingsplads. Flere hundrede Mennesker, dels Fiskere, dels Landliggere, samlede sig til Mødet. Fiskerlejets Kvinders lyse Hovedtørklæder, Badegæsternes brogede Dragter og Granerne foroven, alt belyst af den dalende Sol, frembød et malerisk Skue.

Men selv om Storm og Regn udebliver, er der dog endnu tre Vanskeligheder at bekæmpe ved Friluftsmøder i vort Land, nemlig Hunde, Myg og halsstarrige Mennesker. At vore Kirkebetjente maa være Hunderakkere, en en kendt Sag, og det er vist et ikke ringe Antal Køtere, som mellem Aar og Dag ekspederes ud af vore Kirker, Missions- og Forsamlingshuse! men det er alligevel gyldne Tilstande imod, hvad man oplever ved et Friluftsmøde, hvor en Forsamling ofte maa lade sig baade beslikke og beklikke af hele Mangfoldigheden af Køtere, Mopper, Grävlinger, Terrier o.s.v., som midt under Tale og Sang opfører Kong Volmers vide Jagt og bider og fortærer hverandre, saa Talen overdøves af Hundehyl.

Medens et Friluftsmøde i Regnvejr nærmest er en Kneippkur, giver de blodtørstige Myg en Forsamling Lejlighed til at øve sig i „I. P. Müllers System“; thi der maa i høj Grad benyttes baade Arm- og Benøvelser, Strækninger og Kastninger for at værne om sig. Ofte har jeg, naar jeg saa ud over en saadan kæmpende Forsamling, tænkt paa Linjerne i Rimet om Ægyptens Plager:

„Vand til Blod og Frøers Mængde,
Myg dernæst Ægypten trængte.“

Den tredje Vanskelighed, nemlig halsstarrige Mennesker, savnes sjældent, hvordan end Vejret er. Utilfredse Skabninger, som enten vil staa saa langt i Udkanten, at ingen kan raabe dem op, eller sidde paa Talerstolens Trappe, hvis en saadan findes, eller de anbringer sig bad Talerens Ryg, selv om der foran er rigelig Plads, og endelig før, under og efter Mødet udbryder i Klager over Kulden, Blæsten, Solen, Varmen, Myrerne, Nælderne o.s.v.

Ogsaa hin Dag havde Klagerne lydt rigeligt, især fra Landligerne. Skrænten var for brat, Grønsværet for sparsomt, Solen skinnede for stærkt ud over Vandet, saa man fik ondt i Øjnene; der burde have været baade Bænke og Talerstol; man burde være blevet i Kirken.

Midt under alle Jeremiaderne fik jeg Øje paa gamle Tejs nede ved Stranden. Støttende sig til to Stokke, iført Stortrøje og blød Hat nærmede han sig Forsamlingen, stærkt gispende efter Luft. Jeg raabte ham an og spurgte, om han havde i Sinde at overvære Mødet. Han nikkede bekræftende.

„Tror De, det vil være os muligt at faa Dem her op?“ spurgte jeg. Han nikkede paany. Tre raske, unge Fiskere ilede ned for at hjælpe ham. En tog ham under hver Arm og en skød bag paa, og ganske langsomt fik man i Løbet af en halv Snes Minutter halet ham op og bragt til Sæde.

Forsamlingen saa til i Tavshed.

Da han havde pustet ud, tænkte jeg: nu kan gamle, fatige, syge Tejs gøre alle de utilfredse Sjæle til Skamme.

„Hvordan har De det, gamle Ven?“ spurgte jeg.

Han blottede Hovedet, saa paa mig med et glad Smil, og saa kom det:

„Jo Tak, Herren er jo saa god mod mig, jeg har det saa

godt, og nu er Gud Fader saa naadig, at jeg faar Lov til at være med her i Dag.“

De utilfredse fik Ansigter saa lange som en Hest ved at høre gamle Tejs. Han syntes dem straks saa ringe. Bare en gammel, fattig, asthmatiske Fisker, paa hvis Opstigning af Skrænten de maatte vente. Siden maatte de hjælpe at synge den Salme, han havde valgt:

„Til Himlene rækker din Miskundhed, Gud,
din Trofasthed naar dine Skyer.“

Velsignede gamle Mand, du holdt for os alle en god Prædiken over Ordet: „Gudsfrygt med Nøjsomhed er en stor Vinding.“ Ofte hørte jeg af din Mund mange af de Ord, der er som Guldæbler i Sølvskaaler.

„Du var tilfreds i dine Kaar
og stoled paa dit Fadervor!“

SANGEN OM MIN GENLØSER

Af Alberta Elzholtz.

Mel. Livet hensesvinder i Hast som en Drøm
Liflige Hvile i Frelserens Favn,
Der har min Sjæl fundet Fred;
Han drog min vildfarne Snække i Havn
Paa det livsaligste Sted.

Der har jeg fundet hvad Verden ej ser:
Lys bag den sorteste Sky;
Der kan jeg juble trods alt hvad der sker;
Naaden hver Morgen er ny.

Der har jeg sejret, naar Kampen var haard,
Og jeg Guds Styrke har brugt,
Thi under Striden foran mig han gaar,
Jager min Fjende paa Flugt.

Han holdt mig oppe i Sorgernes Nat,
Tørred min Taare, som randt,
Styrked min Sjæl, naar den følte sig mat,
Indtil al Sorgen forsvandt.

Og kom en Glæde paa Vejen mig nær,
Aabned for den han mit Blik,
Saa ej den tabtes i Brænding og Skær
Og bort fra Solstraalen gik.

Jesus, din mægtige frelsende Haand
Har draget min Snække i Havn;
Du har vejledet min sørgende Aand,
Derfor jeg priser dit Navn.

Udklip fundet i min afdøde Tantes Salmebog.
Valborg, Johnson, Waupaca, Wis.

ET SPØRGSMÅAL

„Kan vi med opladt Øje
for Livets Kildevæld
os dermed lade nøje,
at tabt gaa Brødræds Sjæl?“

Indsendt af Mrs. P. M. Andersen,
Oakland, Calif.

Det er de rette Gudsfrygtige, der villigt bære Armod og Trang og bruge, hvad de have af Gods, med Lov og Tak og Frygt, som fremmed Ejendom og lutter Naadegaver.

—Martin Luther.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

THE FORTY-NINTH ANNUAL CONVENTION

The forty-ninth annual convention of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America will be held in Albert Lea, Minnesota, on invitation from the Trinity Lutheran Church, June 19-24, 1945. This has been granted as a delegates convention only. Opening Service at 8:00 o'clock p.m.

Convention Theme: "The God of heaven, He will prosper us; therefore we His servants will arise and build." Nehemiah 2:20.

Agenda for the Convention

I. Regular Business:

- Election of President, one theological professor (Rev. Theo. I. Jensen nominated), Treasurer, and members of boards and committees.
- Final vote on change of name of Synod. Proposed name: "United Evangelical Lutheran Church."
- Dana College—Authorization to build. Proposal of the Board of Trustees of Dana College and Trinity Seminary to enlarge the faculty of Trinity Seminary to five professors.
- Missions—Home Missions, Indian Mission, Utah Mission and Foreign Missions.

II. Extraordinary Business.

- Shall the Church Council be enlarged to seven members—four pastors and three laymen.
 - Shall we elect the three pastors and three laymen to which we are entitled to the Conference of National Lutheran Church Churches. Tentative dates November 13-16, 1945, in Columbus, Ohio.
- Committee on Credentials will be on duty at convention headquarters Tuesday, June 19th, at 2:00 o'clock p.m. Delegates to our annual convention must submit letter of credentials from the pastor or secretary of their respective congregations. The official invitation of the Trinity congregation will appear in the next issue.

N. C. Carlsen, President
H. A. Svendsen, Secretary.

NOTICE TO SYNODICAL DELEGATES

Trinity Lutheran Church of Albert Lea, Minnesota, its members, Council and pastor herewith most heartily extend to all pastors and delegates, an invitation to attend the 49th Annual Convention of our church here. However, there are a few things that we beg of you to notice, and to comply with at once.

In order to get points for meat, butter, etc., it is necessary that all pastors and congregations send in the number of delegates and pastors coming from all our churches. Do this at once, as we must have your reply within about 10 days. You need not send in names, but just the number that are coming, so we may prepare for them.

Then as soon as you know who are coming, they may send in their names to our Lodging Chairman, Mrs. Carl Axelsen, 210 Water Street, Albert Lea, Minn., and suitable lodging will be arranged for you.

The price of meals will be \$7.75. This includes supper Tuesday evening, breakfast every morning, including Sunday, lunch each noon, dinner in the evening, including your banquet dinner Saturday evening, and a Sunday dinner, the last meal being served Sunday evening. Thus: Breakfast 20c, Lunch 50c. Dinners 75c. The registration fee is \$1.00 as usual. There will be no charge for lodging. Transportation will be provided. But this one thing you must do: Each delegate and pastor is to bring with him 5 red points (tokens), to insure ample supply of butter and meat. THIS IS A MUST, AND THE MANAGEMENT OF OUR CAFETERIA HERE WILL DEMAND THESE TOKENS WHEN YOU REGISTER.

F. P. Mortenson, Pres.
John Nielsen, Sec.
J. M. Girtz, pastor
Andrew Hansen, Convention chairman.

Vort Jubilæums Fond. Vi er nu paa sidste Aar af denne Indsamling. Af Formand Carlsens Rapport til Aarsmødet fremgaar, at de enkelte Kredse har bidraget som følger (vi beregner hvormeget per konfirmeret Medlem):

		pr. konf. Medlem
Atlantic ...	\$ 7,934.89	\$ 5.13
Illinois	14,457.25	8.79
Wisconsin ...	42,812.39	7.46
Minnesota ...	29,051.87	8.93
Iowa	46,928.11	7.06
N. Dak.-Mont.	12,902.94	12.01
Nebraska ...	30,402.31	9.33
Pacific	19,094.37	9.89
W. Canada...	700.40	.78

\$204,394.53 \$ 8.81 gennemsnitlig for Samfundet

Hurrah for N. D.-Montana Kreds!

Maalet, vi har sat os, er \$230,000; altsaa mangles endnu godt \$25,000. Kan vi magte det før Aaret er omme, spørges der. Vi burde, da vi nu er saa nær ved det. Man mindes Vedtægten om at optage et Offer over hele Samfundet først i Oktober. Det største Formaal med Indsamlingen er en ny Administrationsbygning ved vor Skole, der beregnes at ville koste ca. \$150,000. En anden Opgave er Kirkeudbredelsesfondet (Church Extension), som er ganske vigtigt for et mere fremadskridende Hjemmemisjonsarbejde.

Og saa er der en anden Opgave, som desværre ikke er indbefattet i Jubilæumsgaven, nemlig en Tilbygning til vort Forlagshus i Blair. Den tiltrænges meget. Vi, der arbejder her, ved bedst hvor Skoen trykker og hvor haardt. Desuden mangler vi Administrationskontor, Redaktionslokaler og Arkiver. Disse kunde saa passende indlemmes i en saadan Bygning, ligesom Den norsk-lutherske Kirke har det i Augsburg Publ. House, Mpls. Forrige Aar holdt Forlagshuset 50 Aars Jubilæum, men fik ingen Paaskønnelsesgave. Der er vist ingen af vore Arbejdere, der arbejder mere trofast og opslidende og for mindre Løn end de, der er i vor litterære Mission. Og er det ikke den, der maa bære alle de andre frem? Vi spørger blot.

Ønskes. Menigheden i Cozad, Nebr., vilde gerne have 40 engelske Hymnals af den gamle eller første Udgave. Der som nogen har saadanne i brugelig Stand kan man skrive til Rev. Howard Christensen, Cozad, Nebr. Han ønsker helst Ord-Udgaaven.

Pastor Stinus S. Loft, vor Misjonspræst i Salt Lake City, har opsagt sin Gerning derude for at tage imod Kald fra Scranton-Coon Rapids Menighederne i Iowa. Han venter at tilflytte omkring 1. September. Pastor Loft og Hustru har betjent Tabor Mgh. og Missionen siden 1. Marts 1941 og har efter Tid og Evne udført et godt Arbejde. Men det er en Gerning der kræver sin Mand, og disse vore Arbejdere derude er ikke unge længere, omend det vilde være ønskeligt om de kunde have fortsat til vore Feltpræster vender hjem igen.

Fra Skolen. Noget ganske Nyt skete Fredag Aften d. 18. Maj her, da en Radio Udsendelse fandt Sted direkte fra Skolen over Station KORN i Fremont. Skolens altid velvil-lige Nabo og fhv. Professor Mr. N. T. Lund betalte for Linieforbindelsen de 25 Mil til Stationen, og Bykirkens Præst, Harold Jørgensen, var Annøncør. A Capella Koret sang nogle af dets kristelige Numre og der var Smaataler. Desværre vidste ikke mange i Omegnen om Programmet, ellers havde vi alle været „lutter Øren.“ Men Interessen er

vakt og man spørger om ikke noget lignende kan blive staaende Begivenhed. „Det er muligt“ svarer Præsident Morton. Det haaber vi, ikke blot for Avertering af Skolen, men for at vi kan faa noget virkeligt godt og smukt at lytte til paa Radio. (Hvor er det dog noget elendigt Juks der gennemgaaende serveres Publikum for Sæbekogernes og Brygernes fedtede Grunker. Wake up, ye Christians!)

Sidste Uge var en professionel Fotograf paa Campus og tog Kulørfilm, 16m.m. Heldigvis kom der Solskin efter en længere ret kold og skyet Foraarsperiode. Billederne tilstilles Ungdomsforeninger og andre for Forevisninger denne Sommer.

Afslutningsfesten sidste Fredag Aften forløb efter Plan. Dr. Knute Broady fra Universitetet i Lincoln (han er svensk og gift med en Dansker) holdt en god Tale om Lærernes Plads i de mindre Kommuner, som Nebraska nærmest bestaar af. Bestyrelsessekretær Lund havde ogsaa en godt Ord til de unge Graduerter før han overrakte dem deres Grader og Papirer. Desværre naaede Homer Larsen ikke helt at blive helt færdig, da han har forsøgt at tage tre Aar i to; men han regnedes med Klassen alligevel og opnaar snart det manglende. Flere Scholarships uddeltes af Pres. Morton til de vindende Elever, blandt dem vor lille Ven fra Avoca, James Stone, der nu bliver Junior Student. Han har ogsaa Valg som næste Aars Formand for Studenterforeningen. Ved Kaffebordet overrakte Stanley Carlsen Graduenternes Mindegave til Skolen, en Lysbilledprojektør, som har været i Brug en Tid. Pres. Morton takkede, samt oplyste, at Kvindernes Missions Forening bidrager \$1000 til samme Formaal — „Visual Education.“

„The Danian“, Dana College Studenternes ypperlige og smukke Aarbog er atter udkommen og kan vist faas for \$2.50 gennem vort Forlagshus om ikke allerede udsolgt. Redaktør i Aar var Student Lloyd Neve og Fakultet Raadgiver Prof. Nellie Falk. Der er Enkeltbilleder af alle Studenterne og Lærerstaben, samt en Mængde Billeder og Snapshots fra Skolelivet gennem Aaret, der svandt, foruden Beskrivelsen. Samme Bog i Omslag koster \$1.50.

Vore Teologer fra Trinitatis Seminarium agter at anvende deres Sommerferie paa forskellig Maade. „Ferie“ er kun fra Skolen, ikke fra Arbejde, thi det koster at gaa paa Skole og blive Præst nu. Maa den Dag snart komme, da baade Ophold og Undervisning bliver frit for Seminariets Studenter. Vil de give tre-fire Aar af deres bedste Levetid til Forberedelsen, burde Samfundet sikkert yde det øvrige. Det gør Regeringen for sine Soldater, og Løn tillige. — Men det er sundt for Prætestuderterne at komme ud i aktiv Gerning i de Par Maaneder. — Milton Petersen fra Maine, den eneste Senior, agter at fuldende sit halve Aars tilbageværende Kursus paa Mt. Airy Seminar i Philadelphia; Stanley Carlsen, Blair, vil betjene Mgh. i West Branch, Ia., under Vakancen, og Lloyd Neve, Sleepy Eye, Minn., ligesaa Menighederne ved Kenmare, N. D. Oscar Johnson, St. Paul, Nebr., gaar til Willow Run, ved Detroit, Mich., for at tjene i Nat. Luth. Councils Arbejdsmission der. Af de nye Seminarister agter Ejvind Nielsen, Standard, Alta., at holde Sommerskole i Brorson Kirke ved Sidney, Mont., og arbejde for Farmerne derefter, og Homer Larsen fortsætter sit Studium; begge agter at gaa paa Luther Seminar i St. Paul, Minn., til Efteraaret, ligesom S. Carlsen. O. Johnson agter at tage paa Mt. Airy næste Aar, og L. Neve paa Augustana i Rock Island, Ill. — Dette altsaa som Følge af Forslaget om at lukke vort Seminar for næste Aar.

„Dana is vital“, ikke fuldkommen, skriver Studenterbladet „Hermes“s afgaaende Redaktør, John W. Nielsen fra

Albert Lea, i sin Afskedseditorial. Han beklager Rygterne om at lukke Dana og opfordrer alle, der har nydt godt af vor Kirkeskole, til at lægge et godt Ord ind for deres Alma Mater til Aarsmødets Delegerede. „Fortæl dem hvad Dana har gjort for jer, og vis dem, at Dana lever og der er dem, der elsker hende.“ (Der er næppe nogen Grund til at frygte de løse Rygters Realisation. Vore Aarsmøder har Gang paa Gang ganske eftertrykkeligt stadfæstet, at vi vil have vor egen Skole, koste hvad det maa.—Red.)

En fhv. Dana Elev, Sidney Jørgensen, Poy Sippi, Wis., (1941-42), der har været i Krigstjeneste siden, skriver, at han har et brændende Haab om atter at komme tilbage til Dana og fortsætte sit Studium med Præstegerningen for Øje. Der mødtes vi fra Maine til California og lærte at elske hverandre, vor Kirke, vor Skole, mens vi fik grundig Undervisning under kristelig Vejledning, saa vi bedre kan tjene vort Folk og vort Land. Mange af os er ved Krigen spredt over den vide Verden og ser at kun Flige af dens Indbyggere kender vor dyrebare Frelser; Millioner har aldrig hørt om ham. Vi har set dem slæbe deres tunge Byrder. De kalder paa os derude i en anden Art af Mission, Fredens Evangelium. Hvor skal vi faa den rette Uddannelse om ikke paa vor egen Samfundsskole? Lad Dana fortsætte med at være hvad den var og mere! Vi, som kæmper herude, stoler paa jer derhjemme, at I bærer Fakkelen til nye Højder. Vi agter at komme tilbage og gøre Brug af vor GI Bill of Rights for videre Skoleuddannelse. Vil Dana saa være rede for os? Mange af eders Sønner og Døtre vil komme tilbage som nybaarne Guds Børn. De tilfredsstilles ikke med verdslig Videnskab uden kristelig Undervisning. Denne Krig har lært os dennes Tomhed. Maa Gud velsigne eder, der virker med det Formaal for Øje.

Vor Frelseres Mgh., Racine, havde fyldt Kirke ved V-E Dagens Takkegudstjeneste, og Søndag d. 13. Maj blev der afholdt dansk Takkegudstjeneste for Danmarks Frigørelse. Søndagen før havde man Mindegudstjeneste for Pfc. Ralph Jazgar, der døde d. 23. April i Italien. Den unge Soldat var 22 Aar gammel og blev konfirmeret her i 1936. Han deltog i Invasionerne af Afrika, Sicilien, Salerno, Anzio og Norditalien, hvor han blev saaret d. 20. April. Kaptajn Richard Frøst var hjemme paa Besøg efter 201 Flyvemissioner under 22 Maaneders Tjeneste i Sydpacific; han hæftede Guldstjernen for den faldne Soldat paa Kirkens Service Flag.

Hutchinson, Minn. Vor Mgh. her holder Fest d. 13.-17. Juni i Anledning af dens Diamant Jubilæum. Den blev nemlig organiseret i 1870. Der ventes ni besøgende Præster i Anledningen, to officielle, to forhenværende, og de øvrige er af Mgh.s Børn. En særlig Indbydelse udsendes herved af Mgh.s Præst, N. B. Hansen, og dens Formand, Lauritz Brunberg, til alle fhv. Medlemmer og Vennerne om at komme med til Mødet. Indmeld eder til Mr. Martin Tange, Hutchinson, Minn. En smuk illustreret Bog er under Udgivelse for Anledningen. Den faas for en Dollar.

Blair, Nebr. En af de bedst kendte Danske paa Egnen, Henry Christensen afgik pludselig ved Døden d. 22. Maj i sit Hjem. Han havde ikke været helt rask men passede dog stadig sin Bestilling som City Clerk. Afdøde var født i Danmark for 69 Aar siden og kom som syvaarig med Forældrene til Hamilton County, Nebr., hvor de tilsluttede vor Mgh. ved Hampton. I 1892 kom han til Blair og var Typograf en Tid i vort Trykkeri og senere for Byens Blad. I 1899 blev han gift med Leonora Platz og var i nogle Aar Købmand og Postmester i Washington, Nebr. (samme County). Siden 1914 har de boet i Blair By, hvor han var Borgmester

et Par Terminer og i flere Aar Byens Forretningsfører. Hans Interesser laa mere i Retning af de sociale Foreninger end Kirken, dog forlod han aldrig den Tro, i hvilken han var konfirmeret. — Louis Hansen (Søn af afdøde Otto H.) er atter syg og paa Clarkson Hospital i Omaha, ligesaa blev hans Søn Milton, der var paa Rejseorlov hjem for at besøge Faderen, pludselig syg og maatte opereres i Ft. Crook, Nebr. — Ved Mgh.s Aarsmøde d. 8. Maj viste Kasserer P. C. Sørensens Regnskab en Overbalance af nær \$1000, tillige var der nær \$2600 i Kirke-Improvement Fondet.

Milwaukee, Wis. Søstrene Katherine Mohrsen og Sigrild Nelson fra Eben-Ezer i Brush havde Ferie et Par Uger og opholdt sig her paa den engelsk luth. Kirkes Moderhus. — Bob Dankert, der er hjemme paa Orlov fra Hæren for at genvinde sit Helbred, var en Tur til Blair for at besøge sin Broder Dick paa Dana, og blev saa indtaget i Skolen at han ønsker selv at komme der saa snart som muligt. — Leonard Bartimore skriver: Jeg er paa Krigsskibet „Arkansas“ Flaadens ældste, ogsaa dens heldigste. Vi var med under Invasionen af Iwo Jima og stod Vagt en hel Uge uden Uheld. Palmesøndag havde vi Altergang ombord. (Lige efter Verdenskrig I besøgte afdøde Pastor Rosenberg og jeg dette den Gang nye og vort største Slagskib, som da laa i San Franciscos Havn. Red.)

Tvillingerne Jack Allen og Janice Ann holdt Indtog d. 7. Maj i Præstehjemmet i Atlantic, Ia., og hjalp Forældrene Pastor Carl og Rhoda Wildrick, at fejre V-E Dagen. Vi ønsker til Lykke — ogsaa Bedsteforældrene Pastor Kroghs. (Maaske Navnene burde have været Victor og Peace.)

„Statistical Bulletin for the Lutheran Church in America, 1945“ er lige udsendt fra N.L.C.s Kontor, 234 Madison Ave., New York 16, N. Y., og faas gennem vort Forlagshus for 50 Cents. Denne 64 Sider store Bog indeholder al mulig statistisk Oplysning om vor Kirkeafdelings forskellige Synoder, deres Institutioner og Virksomheder. Da Lutheran World Almanak ikke kan udgives for Tiden, vil denne Bog tjene som Haandbog.

Harlan, Ia. En af Mgh.s Stiftelsesmedlemmer Mrs. Peter I. Petersen afgik ved Døden d. 16. Maj i hendes Datters Hjem.

En Tak. For en Tid siden kom en Henstilling til Forlagshuset fra Lt. Erhard Kuska, der underviser en Klasse tyske Fanger i Dansk ved POW Camp Concordia, Kansas, om vi kunde forsyne dem med nogle danske Bøger for Øvelseslæsning. Det kunde og gjorde vi, dels nogle ubrugte danske Læsebøger fra Lageret, dels nogle af de gode brugte Bøger vi har faaet ind som Gaver til vor historiske Bogsamling. Kort Tid efter kom dette Takkebrev:

Concordia, Kans., 20. Maj, 1945.

Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

I mine Elevers Navn, som Lærer for det danske Sprog, takker jeg Dem, Herr Pastor, saa mange Gange for alle de dejlige Bøger, De har været saa venlig at sende mig. De vil nemt kunne forestille Dem min Glæde, da jeg nu i et Aar underviser i Dansk og ikke har haft en eneste dansk Bog, undtagen 2 dansk-amerikanske Lærebøger. Jeg var især glædelig overrasket, at jeg af een Bog fik flere Eksemplarer, saa at enhver Elev kan faa et.

Med stor Interesse har jeg ogsaa læst Heftet over „Dana College“; da jeg har boet 18 Aar i Danmark, vilde det være dejligt, engang at kunne lære denne Skoles Standard at kende, men det er jo desværre umuligt.

Til Slut endnu en Gang tusind Tak. De hjerteligste Hilsener og mine bedste Ønsker for Deres Fremtid.

Deres Erhard Kuska.

Kirkeligt Rundskue

Himmler himlede ikke. Den 44-aarige berygtede Gestapo Høvding, Heinrich Himmler, tog i sin Haand sin egen Dødsdom og Aflivelse sidste Onsdag Aften (23. Maj). Derved sparede han os for videre Udgift til Hampereb eller Kugler, samt det forargelige Syn af Krysterens Krokodilletaarer, som han, lig Kammeraten Goering, saa smaat havde begyndt at lade flyde. Som Dagens Hovednyhed ved vel alle, hvorledes han ganske tilfældigt blev fanget af et Par vagtsomme britiske Tommies paa en Bro i Luneberg et Par Dage før. Han var helt forklædt, Hitler-Overskægget fjernet, Pince-nez Gluggerne erstattet med store Hornbriller, en sort Lap for Øjet og simpelt klædt, saa meget, at han og et Par Drabanter vækkede Mistænksomhed, saa Soldaterne smed dem i Kachotten for nærmere Eftersyn uden at ane, at de havde fanget Verdens mest eftersøgte Storbøddel siden Hitlers Død. Ved den officielle Undersøgelse per Rutine Onsdag rev han pludselig Stadsen af sig og erklærede sig for at være selveste Hangman Himmler. Der gik Ilbud efter højere Officerer og en Læge, og snart stadfæstedes Tilstaaelsen. Da Doktoren, saa vilde se ham i Munden, bed han Hul paa en Giftvial han havde skjult under Tungen, og i Løbet af et Par Minutter var denne Erkeforbryders usle Livsbane afsluttet og han stod for den almægtige Dommer og fik sin Judasløn. „Hævnen hører mig til“ siger Herren, og vi ved det er frygteligt at falde i den levende Guds Hænder som ubodfærdig og ubenaadet Synder. „Mordere skal ikke arve Guds Rige“ og en bevidst Selvmorder giver sig ikke Anledning til Anger og Omvendelse. Saa vi ved at denne Masse-morders Lod er i den evige Lue. Faa Mennesker vil benægte Helvedes evige Pines Berettigelse i dette Tilfælde eller bruge den til at modgaa Guds straffende Retfærdighed. Desværre vil enhver ubodfærdig og vantro Synder ende der, ligemeget hvor stor eller liden Synden var her i Livet.

Øg Livet har heller ikke været sødt for denne Mand. Kort før Overgivelsen, først i April indbød han en Repræsentant for den svenske Afdeling af den jødiske Verdenskongres til at besøge sig i Berlin, og drøftede med ham Overflyttelse af 4000 jødiske Fanger i Koncentrationslejrene til Sverige for at forbedre Stemningen imod Tyskerne. Norbert Masur var Manden der vovede at møde Tigeren i sit Bur. Men denne var i Galahumør og sludrede i to Timer om de „Løgnehistorier“ man havde sat ud om deres Forbrydelser i Koncentrationslejrene og Tvangsarbejderkolonierne. Det var kun Ofre for Tyfusepidemier man havde brændt Liggene af o.s.v. (at det tog to Timer at rensvaske det tyske Forbryderregister er meget sandsynligt). Hr. Himmler blev endog saa rørt over sig selv og Nazi-erne i Almindelighed at han med Taarer i Øjnene erklærede: „Blot tænk, jeg selv har ikke kendt Fred, siden jeg var en Dreng.“

Ja, „Trængsel og Angst skal følge hvert Menneskes Sjæl, som gør det onde,“ siger Guds Ord.

Er Hitler død? Under et Presse-Interview med Præsident Truman rettedes til ham det Spørgsmaal: Hvad er Deres Grund til at mene at Hitler er død? „Naar Himmler siger, at Hitler var syg og havde kun 24 Timer at leve i, saa er det ganske sikkert efter den Mands Metode,“ lo Præsidenten. De andre lo med og slugte Pillen. En af Hitlers to Stenografer fortæller, at da en Tjener d. 12. April for ind paa Hitlers Kontor med Udraabet: „Roosevelt er død“ — slog Føreren Armene i Vejret og lo og lo — „som en Djævel.“ Han fortalte ogsaa, at S.S. Major Guensche, der var

Kommandant i Chancelleriets Forsvar, havde som Opgave at afværge at Hitler faldt i Russernes Hænder. Saa skulde han dræbe ham først, derefter sig selv. Nok en Rygte lader sige, at Hitler fik Giftindsprøjtning og døde smertefrit. Men hans Lig er ikke fundet. Tro hvad man vil.

Korrespondancer

FRA ALBERT LEA, MINN.

Haard Haglstorm Pinsedags Morgen

Ja, jeg skulde have skrevet lidt til Bladet for længe siden, men naar Redaktøren i sidste Nummer spørger: Hvad har Albert Lea at byde den 19. Juni? Saa maa jeg skynde mig at skrive lidt da Folk naturligvis gerne vil vide, hvorledes vi stod den svære Haglstorm igennem Søndag Morgen d. 20. Maj. Stormen begyndte Kl. 5 og i Løbet af 20-25 Minutter havde den anrettet megen Skade. Haglene knuste mange af de store Vinduer i vor Kirke og anrettede megen Skade paa Taget. Præstehjemmet led ogsaa stor Skade, baade med knuste Vinduer og stærk Regnskyl. Andre Kirker led ogsaa betydelig Skade. Skaden paa vor Kirke og Præstebolig er anslaaet til \$3-4000. Stærk Regn gennem Ugen gjorde sit til at forværre Skaden.

Men der var Lysglimt i Mørket. Trods Skaden paa Kirkebygningen, havde vi dog Konfirmation, og Kirken var prydet smukt for Festen. Pinsedag og Konfirmation! lyder det ikke stort? — Vor „Altar Guild“ havde pyntet Herrens Alter og Prædikestol for Festligheden. 33 Unge var bleven undervist gennem 2 Aar og skulle saa paa denne Dag aflægge den gode Bekendelse for Gud og Mennesker. Kirken var naturligvis fyldt og vort Pinseoffer blev lagt paa Herrens Alter for „Luth. World Action.“ Det var en travl Dag for vor kære Præst. Om Eftermiddagen talte han over den lokale Station KATE i Programmet „The Good Will Hour“, som er støttet af to lokale Forretningshuse. Vort Sangkor assisterede. Det var naturligvis paa Engelsk. Saa om Aftenen var Konfirmanderne og deres Forældre og Venner Gæster ved Herrens Bord. Det var et smukt Syn, at se disse mange Unge for første Gang modtage den hellige Nadvere. Herren bevare dem paa deres Livsvandring!

Det var jo en alvorlig Begyndelse paa denne Højtidsdag at blive vækket op Kl. 5 og høre Haglene springe rundt paa Taget, og eftersom de blev større knuse Vinduer og have Glasstumper flyve rundt i Værelset. Der fortælles om flere Tilfælde, hvor Mennesker undgik at blive ramt af Hagl og Glas, fordi de havde rejst sig fra deres Leje nogle faa Øjeblikke før Vinduerne blæste ind. Haglene, som i mange Tilfælde var saa store som Hønseæg og haarde som Isklumper, gjorde naturligvis stor Skade. Drivhusene, som nu ledes af en Sønnesøn af afdøde Peter Clausen, led stor Skade; alle Vinduer knustes og Planter og Blomster ødelagtes. Dette er saa meget mere føleligt, nu lige før Dekorations Dagen.

Vor Kirke er i det sidste Aar undergaaet forskellige Forandringer indvendig i baade Køkken og Undersal. Nu vil der jo saa blive mere at se efter. Men trods det altsammen haaber vi at være i Stand til at byde Præster og Delegater velkommen til Aarsmødet og jeg kan forvisse jer om at vi skal gøre alt for at gøre Opholdet til Højtidsdage, saa vidt som Omstændighederne tillader.

—D. J., Korr.

Ifølge et A. L. Blad var Haglstormen den værste i Egnens Historie og anrettede Skade anslaaet til over en halv Million Dollars. Regnfaldet, som fulgte, var ca. 4 Tommer. Det største Tab ramte Lake Shore Drivhusanlæg, der har 65,000 Kvadratfod af Glasruder.

—Red.

Tænkt og skrevet

„ET SAMMENSURIUM“

Af Pastor Harald Ibsen, Kimballton, Iowa,

Formand for Danish Am. Y. P. League

af Dansk Luth. Kirke i Am.

I „Luthersk Ugeblad“ fra den 16. Maj har Pastor Clemens Sørensen en Artikel om Robert Størmoses Besøg i Vancouver, B. C. Redaktøren for Bladet siger i en Anmærkning derom, at det er en udmærket Gengivelse af Hr. Størmoses Beretning. Et Afsnit af denne udmærkede Gengivelse lyder som følger:

„Imod denne Tale siger Evangeliet, at Livet vindes kun ved at sætte Livet ind. Det er denne Flammetale, Danmarks Ungdom i Dag forstaar. Den lyder desværre ikke der, hvor man kunde have ventet at høre saadan Tale. Den danske Folkehøjskole har skuffet. Det er Indre Missions Formand, Chr. Bartholdy, som siger, hvad Grundtvig vilde have sagt, om han stod op af sin Grav i Dag, hævder Kaj Munk. De højtflyvende Ord om Fædrelandskærlighed blev vel hængende oppe under Loftet i Forsamlingshuset og faldt kun faa Steder ned og blev til „Korn i Mulde.“ De er nok af samme Sæk som det „grundtvigske“ Kæbesovs herovre om „Det evige Danmark i Amerika.“ Gud give Sækken snart er tom! Jeg har endnu ikke mødt en eneste, som var emigreret for at finde det „evige“ Danmark paa denne Side af Atlanterhavet. Den Snak har han lært herovre. Det er ikke Emigration, der skal redde det evige Danmark. Men den Alvor og ansvarsfulde Daad, som David priser i sin 144de Salme . . .“

Hvad der her siges om „det grundtvigske Kæbesovs herovre“ skal jeg lade ude af Betragtning. Der er maaske desværre alt for megen Sandhed i dette Udtryk. Men det, der falder mig for Brystet, er dette, at Folkehøjskolens Ungdom saa godt som slet ikke er med i den mægtige Opvaagnen af dansk Ungdom, ikke er blevet grebet af Evangeliet, saa det har vækket dem til Daad, ikke er med blandt de Tusinder af unge i Danmark, som vil sætte Livet ind.

I det Sammensurium, som ovenstaaende Artikel efter min Mening er, er det ikke let at afgøre hvad, der stammer fra Hr. Størmoses Foredrag og hvad, der maa tilskrives Kahytsækken i Vancouver. Men hvor end det stammer fra, saa tror jeg, det er Løgn.

Jeg har haft tre Højskoleophold i Danmark og skammer mig ikke derved. Jeg har været med i Arbejdet i „De danske Ungdomsforeninger“ i Danmark gennem mange Aar. Jeg har ogsaa været med hvor Indre Missions Ungdom samledes særlig i den Tid, jeg var Soldat i København og jeg har glædet mig derved; men jeg har aldrig vidst, at der var en saa uhyre Forskel paa de to Kirkeretningers Ungdom, som Hr. Sørensens Artikel giver Udtryk for.

Hvis ikke jeg tager meget Fejl, er Sagen den, Hr. Sørensen har ikke kunnet døje, at Komiteen for Hr. Størmoses Foredragstur i dens Introduktion af Manden har nævnt, at Hr. Størmosen har været Højskoleforstander. Der kunde jo være dem indenfor vort Kirkesamfund, som vilde glæde sig derved, og der kunde være dem uden for vort Kirkesamfund, som kunde komme i Tanker om, at Højskolen endnu har Mænd, der fører Livets Tale, og det maatte ikke ske. Derfor dette Spark til den danske Folkehøjskole. Derfor denne nederdrægtige lumske Maade at bruge Hr. Størmoses Navn og Foredrag paa. Men det er ikke første Gang, en Foredragsholder fra Danmark er blevet brugt i sligt Øjemed. Og Skade er det, at Kaj Munks Mund er lukket,

saa han ikke kan tage til Genmæle mod den Maade, hans Navn bruges paa. Hans Navn er for stort for Partivæsen.

Hvorfor skal de to Afdelinger af den danske Kirke blive ved at strides om det, som ingen Betydning har? Hvorfor skal vi bruge hinanden enten som en skræmmende Advarsel eller som et lysende Eksempel? Hvorfor ikke, hvor vi ikke kan sejle sammen, sejle hver sin egen Sø og bruge de Kræfter, som Gud rækker hver især i Stedet for at bruge vore egne Kræfter til at nedrakke hinanden med?

Jeg har altid holdt af at sejle. Det er herligt at være oppe paa Dækket i Sol og Blæst og se ud over det aabne Hav. Men jeg ved godt, at nede under Dækket er der Kahytter, hvor Luften under visse Omstændigheder bliver uudholdelig kvalmende. Det er denne modbydelige Stank, der følger med Hr. Sørensens „udmærkede Gengivelse“ af Robert Størmoses Beretning.

Harald Ibsen.

Anm. Pastor Sørensens Artikel blev optaget fra hans Menighedsblad „Fædrenes Kirke,“ Vancouver, B. C. Vi indrømmer, at det ikke var let at skelne i den, hvad var Hr. Størmoses Udtalelser og hvad var Skribentens. Men den Udtalelse, at den danske Folkehøjskole har skuffet og det var Indre Missions Formand og Aand, der viste Marv i Benene da det gjaldt Livet under Nazitrykket, har vi læst andetsteds før. Sammenligner vi nu dette med den forholdsvis overskruede Lovprisning Pastor Ernest Nielsen, Professor ved Grand View Skolen, giver Højskolebevægelsen i sin nylig udkomne Pjece „The Church of Denmark Today,“ mener vi, at de to paa en Maade irettesætter hinanden. Vil man ærligt studere dansk Kirkehistorie i Nutiden, saadan som nu vi, der er opvokset herovre, kan paa Frastand, maa vi indrømme, at den indremissionske Alvor og Aktivitet, saasom den giver sig Udslag i aandelig Vækkelse, Bibelgranskning, Ungdomsbevægelse og Missionsarbejde, har baaret anderledes kristelige Frugter end den grundtvigskprægede Folkehøjskole. Vil vi derimod bedømme Stillingen kulturelt tager vi Hatten af for Højskolen. Men lad os blive klar over hvad der nu tales om. Der er dog Forskel paa Kristendom og Kultur.

Da begges Ungdom nu har været gennem Ilden og er prøvet, kommer vi i Hu Pauli Ord i 1. Kor. 3 — særlig 13. Vers: — „da skal enhver's Arbejde blive aabenbart; thi Dagen skal gøre det klart.“—Red.

Historiske Bidrag

ET AKTSTYKKE FRA DEN DANSK-AMERIKANSKE MISSIONS HISTORIE

En Artikel af Pastor Vilhelm Beck

Efter „Indre Miss. Tidende“ af 12. April, 1885

Optaget i „Kirkelig Samler“

Det er nu mange Aar siden, at Spørgsmaalet, om at gøre noget for vore udvandrede Landsmænds Sjæles Frelse i Amerika blev rejst her hjemme, saa vidt jeg husker af Provst Vahl. Sagen blev derefter baaren frem i Indre Missions Tidende, som en uafviselig Pligt for den levende Menighed at sørge for, at der blev sendt Præster over til dem, for at betjene dem med Guds Ord og Sakramenterne. Der begyndte ogsaa saa smaat at indkomme Gaver til den Sag fra Indre Missions Venner.

Men saa blev den overgivet til en fynsk Forening, som særlig vilde arbejde for, at den levende Menighed blev ført ind i praktisk Kærlighedsarbejde, og saa gled Sagen væsentlig over i Grundtvigianernes Hænder; der blev dannet Udvalg til at staa i Spidsen, som paa en enkelt Undtagelse nær bestod af Mænd fra den grundtvigske Lejr. Og skønt dette Udvalg ingenlunde blot udsendte grundtvigske Præster til vore Landsmænd, blev dog hele Sagen af den in-

dre Missions Venner snart betragtet som et grundtvigsk Anliggende, Gaverne hørte op fra Indre Missions Venner, og den hele Sag er omtrent udelukkende baaren ved Gaver fra Grundtvigianerne, medens det aabenbart burde være en Sag, som blev baaren af hele den levende Menighed i Danmark uden Hensyn til de forskellige Retninger. Denne Tanke drev for nogle Aar siden min gamle Ven, Pastor Johannes Clausen, som den Gang var i Udvalget, til at spørge mig, om jeg ikke vilde træde ind i Udvalget for at faa den indre Missions Venner til at være med til denne Gerning. Jeg var ogsaa villig dertil, men Sagen strandede paa en enkelt Mand af den grundtvigske Retning i Udvalget.

Imidlertid er Udvalget siden kommet til at bestaa af næsten helt ny Medlemmer, hvoraf Halvdelen ikke tilhører den grundtvigske Retning, medens Formanden er velbekendt blandt mange af Indre Missions Venner som deres gode Ven. Og Udvalget har i Gerning vist ved at optage forhenværende Indremissionær Grønbeck og ved at udsende Dahlstrøm som Præst for vore Landsmænd, at det er fuld Sandhed, at det ogsaa vil udsende Mænd, som ikke er Grundtvigianere. Og den gamle Tanke, at faa den levende Menighed i Danmark med til denne Gerning, har atter drevet Udvalget til at spørge mig, om jeg vilde indtræde som Medlem af dette. Og skønt jeg har tilstrækkelig Arbejde, har jeg anset det for min Pligt at gøre det med det Haab, at dermed skulde udrettes noget godt for Guds Rige i denne Sag. Og dersom min Stilling som Formand for den indre Mission kunde føre til, at jeg kunde marchere med hele den Indre Missions Hær ind i den amerikanske Mission, saa at derved Jesus kunde vinde nye Sejre i Amerika over Djævelen, og mange Mennesker blive frelst, saa vilde jeg sige ham Tak derfor i al Evighed.

Formanden for Indre Mission er imidlertid ingen Befalingsmand og har aldrig haft noget at befale over indre Missions Venner; men som eders Ven, beder jeg: Følg med ind i denne velsignede Gerning, og lad Hjerter og Gjemmer atter aabner sig til Bøn og Gaver for denne Sag! Den er jo dog oprindelig udgaaet fra Indre Mission og er jo helt og fuldt en Indremissions Sag.

De Mænd, som vil uddannes som Præster til Amerika, er for en Del blevne uddannede paa Højskolen i Askov, og det bliver de endnu, naar de ønsker det. Men de, som ønsker en anden Uddannelse, faar denne i København, for Øjeblikket i Forening med dem, som uddannes til Missionærer for Hedninger.

Den dansk-amerikanske Mission har for Øjeblikket 38 danske Præster blandt vore udvandrede Landsmænd; det er mange i Løbet af 14 Aar, men der trænges jo til mange flere i det store Land, hvor de Danske jo lever meget spredt.

Udvalget bestaar af: Provst J. A. Hejberg i Aulum, Formand, Professor Dr. theol. P. Madsen i København, Professor Dr. theol. Fr. Nielsen i København, Pastor Dr. phil. Skat Rørdam i København, Pastor Rindom i København, Grosserer Chr. Møller-Andersen i København. Kasserer, Pastor Johannes Møller i Odense, Pastor H. Svejstrup i Vejen og mig.

Vilhelm Beck.

Den egentlige Forskel, hvorpaa Alt kommer an i Livet, er visseelig ikke blot Forskellen mellem det aandelige Liv og det sandseige, men det er Forskellen imellem Rand og Aand, mellem den sande og den falske, den ægte og den uægte Aandelighed.

—Martensen.

Fortalt og oplevet

MINDEBLADE FRA MISSIONÆR JENS DIXENS LIV OG VIRKE

Som optegnede i hans efterladte Dagbøger

Udarbejdet af Pastor Mathias G. Christensen,
Racine, Wisconsin, specielt for „Luthersk Ugeblad“

(Fortsat)

Den 24. Juli, 1924. Atter tager jeg Pennen for at nedskrive nogle Bemærkninger. Det er over to Maaneder siden jeg sidst betroede mig til Bogen. Hvor er der meget som kunde skrives, men det bliver kun i stykkevis. Den 15. Maj afrejste jeg altsaa til Vestkysten. Alt gik godt. Rejsen gennem det vestlige Nebraska, Wyoming, Idaho, Utah og Oregon var meget ensformig, særlig den østlige Del, hvor det hele var næsten som en Ørken med enkelte Oaser her og der, hvor Landet kunde vandes ved Overrisling. Tørken syntes at være meget slem. Over Bjergene her er det ikke nær saa naturskønt som paa den nordlige Rute med Great Northern Banen og med Canadian Pacific Jernbanen. Den sidste Del af Rejsen var langs med Columbiafloden, den, der er saa fuld af Laks.

Jeg ankom til Portland, Oregon, Lørdag Aften, den 18. Maj, Kl. 7. Først besøgte jeg Pastor Peter Rasmussen og Hustru. Han tog mig saa over til Asmus Thomsens; de blev meget glade ved at se mig. Jens, der er gift, var lige kommen hjem fra N. Dakota. Om Natten Kl. 1 tog jeg Toget til Eugene. Her ankom jeg i den tidlige Morgenstund. Jeg ventede lidt, indtil Folk kom op, saa gik jeg ud til de gamle Venner Søren Jensens. Jeg tog med dem til Mødet i Kirken ude paa Landet og hørte en Prædiken af Pastor N. S. Nielsen. Om Eftermiddagen var jeg ude hos Niels Johansen, N. O. Olsen og andre Venner. Jens Andersen fra N. Dakota var ogsaa herude. Om Aftenen talte jeg i Kirken i Byen (Pastor Iversen); Modtagelsen var meget venlig. Om Natten afrejste Jens Andersen og jeg til Klamath Falls, hvor vi ankom Mandag Aften. Fra Klamath Falls er der en 35 miles til Fort Klamath. Natten tilbragte vi i Klamath Falls, og den næste Dag tog vi en Automobil til Agency Lake, hvor Ivar Moos tog imod os. Vi spiste til Middag hos Jacobsens, men begav os straks derefter ud at se paa Landet. Vi fandt det, som det var bleven beskrevet af Mrs. Jacobsen i Luthersk Ugeblad, en herlig Dal med mange Muligheder. Paa tre Sider var den omgivet af Bjerge med Skov, og den var gennemstrømmet af tre Vandløb — rigeligt med Vand og en Mængde Fisk. Vi var der i to Dage. Saa kørte vi med Ivar Moos tilbage til Woods, og nu gik saa Rejsen videre til California.

Jeg tog først til Oakland, hvor jeg blev budt Velkommen af mine gamle Venner Jens Lund-Familien. Jeg var hos dem i nogle Dage; talte i Past. Rye Olsens Kirke, en stor ny Bygning, og besøgte mine gamle Venner. Saa var jeg en Tur oppe i Petaluma, i San Francisco, oppe i San Rafael og besøgte Alderdomshjemmet der; her fik jeg Lejlighed til at tale til de gamle. Jeg besøgte ogsaa George Landrock i Mill Valley. Mrs. Fischer bor hos dem. Hun er meget svag og syg, og rystede over hele Legemet. Jeg var meget glad ved, at jeg endnu en Gang fik Lejlighed til at se hende. Hun har et godt Hjem hos Dora og George. Dr. Landrock har en meget god Praksis der i Byen. Han kæmper ikke længere med Fattigdom, men bor i et stort Hus som er hans eget. Den sidste Aften, jeg var i Oakland, havde vi et lille Husmøde hos Lunds. Her samledes de gamle Venner. Det var den unge, kære Johannes, der tog mig til Pe-

taluma i deres Automobil, og ligeledes tog han mig til Petersen, hvor jeg besøgte gamle Venner og Slægtninge af Chr. Thomsen i Australien, Chr. Petersens og Olsens.

Fra Oakland rejste jeg til Fresno og saa videre til Easton. Her tog jeg ind hos de gamle Rosendahls; de var, som altid, meget glade ved Mødet. Her i Easton var der jo mange gamle Venner at besøge: Søndegaards, Carl Thompsons, Chr. Hansens, Mrs. Laust Jensen og flere. Pastor Marius Hansen har lige haft en farlig Operation, men var nu temmelig rask. Jeg besøgte ham og han var venlig og imødekommende, og bad mig om at tale i hans Kirke den følgende Søndag, som jeg ogsaa lovede at gøre. Det var vist en Overraskelse for mange at se mig den Søndag, og vel ogsaa at høre mig. Søndag Eftermiddag var jeg i Pastor Engholms Kirke i Del Rey og besøgte Vennerne der; var hos min gamle Vært O. Petersen. Denne Gang var Konen hjemme og deres venlige Datter Ida. Jeg var der en hel Dag og besøgte Vennerne, særlig Coulter Folkene, Rasmus Petersens og Hans Jørgensens. En Aften i Ugens Løb var jeg ude at tale i Caruthers, hvor Jensen Gyde er Præst. Vi tilbragte en skøn Stund sammen i Mrs. Peter Hammonds Hjem, opfriskede gamle Minder. Niels Rosendahls tog mig derud. Jeg var skiftevis Gæst i deres og i Chr. Thompsons Hjem. Nu er Børnene blevne store, men jeg vilde næsten hellere, at de var som jeg saa dem for fem Aar siden. Pigerne er skønne, og jeg tror, at de lever for Herren. For Drengene er det den vanskelige Tid, Overgangsperioden. Een følgende Søndag talte jeg i Selma for en stor Menne-skeskare, besøgte derefter mange af de gamle Venner fra fordums Dage: Mrs. Schultz, Peter Buhl, Mrs. S. P. Nielsen, Thomas Petersen, Pastor L. Johnsen, og fl. Jeg havde en meget skøn Eftermiddag hos den gamle Herrens Tjener, L. Johnsen, der nu er helt nedbrudt, er meget tunghør og helt blind; men han er aandsfrisk som altid, og han er fuld af Sorg over vort Folks Tilstand. Thomas Petersen var meget glad ved mit Besøg; jeg var der to Gange. Mit Hjem deroppe havde jeg hos min gamle Ven Otto Sørensen. Han er jo bleven gift igen og jeg var glad ved at være i deres hyggelige Hjem. Jeg talte endnu engang i Engholms Kirke og i Kirken i Easton. Christian tog mig til Fresno, hvor vi fik Lejlighed til at se og at gaa igennem det store Hus, hvor Rosinerne sorteres, pakkes, og forsendes. Her aflagde jeg ogsaa Pastor S. Johnsen, førhen i Jewell, Iowa, et Besøg. Efter hans Alder er han nok saa rask; han kan endnu køre omkring i sin egen Automobil; hans Hustru er ogsaa temmelig stærk. Vi havde et Par smaa Husmøder hvor jeg ogsaa talte. Saa gjorde jeg mig færdig til at forlade Vestkysten. Da jeg stod nede ved Stillehavet, kløede mine Fødder, og mit Hjerte længtes efter at have taget endnu en Tur til New Zealand og Australien. Men jeg turde ikke. Maaske skulde jeg have gjort det. Min Aand trængte mig, men min Plan var jo lagt anderledes! Var det ogsaa Guds Plan med mig?

Saa rejste jeg da tilbage, over Sacramento, Reno, Laramie, Cheyenne, Ogden, og Saltsøen. Og Lørdag Aften Kl. 11 naaede jeg Fremont, Nebr., i en øsende Regnstorm. Jeg maatte tage ind paa et Hotel for Natten. Den næste Morgen opsøgte jeg Stedet (Midland College), hvor den forenede Kirke havde sit Aarsmøde. Det var jo Aarsmødets sidste Dag (den 15. Juni, 1924). Her mødte jeg jo mange kendte Ansigter, baade lærd og læg; det var en Hilsen til alle Sider og alle Steder. Jeg vidste jo, at tre af Brorson Skolens tidligere Elever skulde ordineres den Dag: Spener Petersen, Niels B. Hansen og Marius Jørgensen. Og Joseph Girtz skulde jo ogsaa ordineres og saa rejse som Missionær til Santalerne. Det syntes at have været et godt Møde. Jeg havde Anledning til at sige et Alvorsord til en og anden.

Der var mange som kendte mig, men som jeg ikke kendte eller erindrede. Om Aftenen tog jeg med Student Juul Nielsen til Omaha og blev der til næste Dag. Om Formiddagen besøgte jeg nogle faa Familier, og om Eftermiddagen tog jeg Toget tilbage til Coulter. Paa Vejen til Harlan var jeg sammen med Mathias og C. B. Larsen. Som det kunde ventes kom jeg i Diskussion med dem, og der faldt varme Ord fra begge Sider. Jeg er ked af, at vi anvendte vort korte Samvær saa daarlig! For hvad kommer der ud af det?

Nu er jeg saa hjemme igen, og har været det i længere Tid og kan tænke tilbage over Rejsen og Begivenhederne. Gud havde bevaret alt og alle herhjemme, ham være Tak og Pris! Jeg fik travlt med at pløje min Majs, der var helt grøn med Ukrudt, og det har lykkedes mig at faa det nogenlunde rent. Vi har haft rigelig Regn hele Tiden. Sommeren har ellers været kold saa langt. (Nu er det den 24. Juli og Havren er modnet og man er ifærd med at høste den! Men der er ogsaa en anden Høst, som har gaaet for sig siden jeg er kommen hjem. Først døde Mrs. Clausen, 76 Aar, og bliver dybt savnet af hendes gamle Mand; den næste der døde var Jesper Riis, en ung Mand i 30'erne; dernæste Agnes Hansen, 26 Aar, efter et langt Sygeleje; og nu sidste Tirsdag jordedes Mrs. Jorgen Larsen fra Latimer, 66 Aar; og Mrs. Danielsen er ogsaa meget daarlig. Ja, der er Budskab efter os gamle, men ogsaa de unge maa høre det og følge! Hvor gaar vi hen?

Søndag den 20. Juli var jeg i Albert Lea og talte for en stor Forsamling i den store nye Kirke, som skal have kostet \$70,000. „Se, hvilke Stene og Bygninger!“ Ak, ja det vil alt synke i Grus!

Ved Jesper Riis' Baare talte Past. Nielsen og Past. Barth, og ligeledes en Præst fra Marshalltown, der tilfældigt var tilstede. Den sidste talte meget godt, den bedste Prædiken jeg har hørt i en lang Tid. Ved Agnes Hansens Baare talte Past. A. M. Nielsen og Past. Spener Petersen, der havde kendt hende fra Skolen. Ogsaa jeg lagde en lille Krans paa hendes Kiste, og talte ud fra Højsangen 6:2, „Min elskede er nedgangen i sin Have, til de duftende Blomsterbede for at vogte Hjorden i Haverne og at sanke Liljer.“ Ved Mrs. Larsens Baare talte først i Latimer en Præst fra Rowan over Lazarus' Opvækkelse; i den østre Kirke talte først Past. Juhl, hvorefter ogsaa jeg sagde et Par Ord over den 43. Salme. Det var Tirsdag, den 22. Juli. (Fortsættes)

Blandt Landsmænd

Minister Henrik Kauffmanns Tale til Danmark, holdt i Anledning af Befrielsen og indtalt efter Anmodning af O. W. I. Den blev rundkastet til Danmark den 5. Maj 1945:

Det er Aften her i Amerika, men om nogle Timer bliver det lyst hjemme. Om lidt stiger Solen op i Danmark. Om lidt begynder den Dag alle vi Danske hjemme, og alle vi Danske ude omkring i Verden, i fem lange mørke Aar har tænkt paa og længtes efter, den Dag, der bringer Danmark Friheden igen.

Den femte Maj vil staa for os alle som Danmarks største Glædes- og Højtidssdag. Dagen, der afsluttede Mørket, som faldt over Danmark den 9. April, og igen bragte Lys over vort Land. Denne Dag vil mindes, saalænge der er Danske til. Livets største Øjeblikke er ikke til mange Ord, snarere til Stilhed.

Vore Tanker gaar i dyb Taknemmelighed til alle vore Venner i Kampen for Frihed og Ret. Vi tænker paa dem, der faldt for at Sejren kunde blive bragt hjem og Danmark kunde blive frit igen. Vi tænker paa dem, der har stridt og lidt og endnu lider, for det vi lever for, det vi tror paa.

I Danmarks mørkeste Time den 9. April blev jeg kaldt til Mi-

krofonen her i Washington og sagde til Amerikas Offentlighed: Vi Danske har aldrig mistet Modet, og vi vil heller ikke miste det nu. Der er eet Maal for os Danske at arbejde og kæmpe for: **et frit og uafhængigt Danmark**. Nu idag, hvor dette Maal er naaet, lad os give hverandre Haandslag paa i Samdrægtighed at genrejse vort Land.

America Denmark Reliefs Bestyrelsesmøde. I Stedet for Aarsmødet, som er midlertidigt udsat paa Grund af Regeringens Indskrænkning af Møder og Konventioner, afholdt Bestyrelsen for America Denmark Relief, Inc., et Møde paa Drake Hotel i Chicago Mandag den 14. Maj.

Følgende deltog i Mødet: Jean Hersholt, Præsident, og Vicepræsidenterne Esper A. Petersen, Chicago, Dr. N. C. Carlsen, Blair, Nebr., John Hansen, Davenport, Ia.; Geo. Ugilt, Chicago, Sekretær og Kasserer; Direktørerne Geo. P. Jensen og Jennie Miller, Chicago, Eskild Hauglund, Brooklyn, Pastor Alfred Jensen, Des Moines, Ia., Geo. P. Everson, Detroit, August L. Bang, Cedar Falls, Ia., Th. R. Knudsen, Los Angeles, Ingemann Olsen, New Orleans, og Paul Steenberg, St. Paul; samt Gunnar Jensenius, Chicago, Organisationens juridiske Konsulent, og Elsie Andersen, Bestyrer af Hovedkontoret i Chicago.

Dr. Carlsen aabnede Mødet med Bøn, hvorefter Jean Hersholt oplæste en Hilsen fra Minister Kauffmann og aflagde Aarsberetning. Minister Kauffmanns Hilsen og Jean Hersholts Beretning, sammen med Esper Petersens Beretning om Klædeafdelingen, følger.

Eskild Hauglund, Landsformand for den danske Delta-gelse i Indsamlingen til Community and War Fund sidste Efteraar, meddelte, at Danskes Bidrag til denne Indsamling og berettet til hans Konto beløb sig til 182,000 Dollars. Da kun et Mindretal rapporterer deres Bidrag kan det samlede Beløb, ydet af Danske i Amerika, anslaaes til ca. 540,000 Dollars. Hauglund akcepterede Posten som Formand for dette Aars Kampagne. Hauglund aflagde Beretning om det danske Sømandshjem i New York, som understøttes af A.D.R. 15-20 Sømænd gør dagligt Brug af dette Hjem, og naar der er Skibe i Havn, stiger Antallet til mellem 50 og 100.

Esper Petersen aflagde Beretning om Klædeafdelingen, og i denne Forbindelse vedtoges enstemmigt at sende Tak-skrivelser til de enkelte Ledere i Syklubberne og en Paa-skønnelsesresolution gennem den danske Presse (Kort sagt: Tak for det flinke Arbejde!).

Det vedtoges, at America Denmark Relief vil fortsætte som Medlem af National War Fund indtil Afslutningen af næste Regnskabsaar, 30. Sept. 1946.

Jean Hersholt meddelte, at han snarest muligt vil rejse til Danmark for at undersøge Trangen, til yderligere Hjælp, ikke alene med Hensyn til Tøj men ogsaa Medicinalvarer og andre Artikler nødvendige for Befolkningens Velfærd. Han oplæste en telegrafisk Hilsen fra Kronprinsparret.

Det vedtoges at indkalde til Aarsmøde saa snart de nuværende Restriktioner med Hensyn til saadanne Møder ophæves. Et Udvalg, bestaaende af Mænd og Kvinder udenfor Bestyrelsen, blev udpeget til at foreslaa og indstille Kandidater til det Bestyrelsesvalg, som vil foregaa ved Aarsmødet.

Resutatet af Konkurrencen for en Plakat til Brug for America Denmark Reliefs Deltagelse i Community and War Funds Kampagne i 1945 blev bekendtgjort. Beløbet til Præmierne er skænket af Lt. Gen. Wm. S. Knudsen, Jean Hersholt og Esper Petersen. 60 Tegninger var indsendt og var udstillet paa Drake Hotel den 13. og 14. Maj. Vinderne i Konkurrencen blev følgende:

Første Præmie, \$500.00 War Bond, til Karl Larsen, Detroit, Mich.

Anden Præmie, \$100.00 War Bond, til Al Fincer, Chicago, Ill.

De følgende var tilkendt hæderlig Omtale og et \$25.00 War Bond: Henry Th. Christensen, Toronto, Ontario; E. Norman Clasen, Park Ridge, Ill.; Henry Herlache, Chicago; Aage W. Jorgensen, Brooklyn, N. Y.; Pat Mellilo, Los Angeles; Einar C. Petersen, Los Angeles 4; Harold Yale Silverman, Brooklyn, N. Y. og Irene Widen, Chicago, Ill.

BILAG I

Aarsberetning fra America Denmark Reliefs Formand, Jean Hersholt:

I Dag, den 14. Maj, 1945, afholder America Denmark Relief — forhen National America Denmark Association — sit 6te aarlige Møde. Aldrig før i de fem Aar vor Forening har eksisteret, har et Møde haft saa stor en Betydning som dette. Vi har nu endelig naaet den længe imødesete Dag, da Danmark atter er et frit Land — frit fra det tyske Aag — og vi kan forene os med vort Moderland i dets Glæde over denne Begivenhed. Samtidig kan vi nu vise, at det Formaål med hvilket America Denmark Relief var dannet er berettiget. Vi har længe forberedt os paa denne Dag, og nu kan vi realisere, hvad vi har paataget os — at sende Hjælp til Danmark.

Da vi har til Hensigt at benytte Størstedelen af dette Møde til Diskussion af fremtidige Planer, vil jeg afgive min Aarsberetning i saa faa Ord som muligt, blot angive i korte Træk hvad America Denmark Relief har udført i det forløbne Aar.

Først lad mig omtale Klædningsindsamlingen, hidtil vort væsentligste Foretagende. Forfærdigelsen af Klæder har i det sidste Aar gjort store Fremskridt, men jeg vil overlade til Hr. Esper Petersen, som staar i Spidsen for denne Virksomhed, at give en detaljeret Redegørelse. Dog vil jeg gerne omtale her, at allerede for fem Uger siden ansøgte vi om et Eksportlicens gennem det danske Gesandskab, saaledes at denne Formalitet kan være i Orden, og at vi uden Forsinkelse kan oversende de Tusinder af Klædningsstykker, vi har rede til Forsendelse.

Den danske Sømands Læsestue i New York er et Foretagende, vi kan være stolte af. Det er blevet mig fortalt, at det danske Sømandsværelse med dets smagfulde og hjemlige Hygge, er det mest tiltrækkende blandt de Forenede Nationer, der er huset i New York Seamen's Institute. Pastor Dorf, Generalkonsul Bech og deres Komite har ofret megen Tid og Umage paa, at dette Foretagende skulde faa et godt Udfald, og, som De ved, har National War Fund finansieret det.

Til Den Danske Flygtninge Fonds Konto er der gennem National America Denmark Association og America Denmark Relief overført en Sum paa \$135,000 til Sverige. Samtidig tildeler National War Fund os et aarligt Beløb paa \$45,000 til Opretholdelse af det Rekonvalescenshjem, som blev stiftet for Pengene. Vi vil snart være i Stand til at give vore Medlemmer og de mange andre gavmilde Bidragsydere til Fondet en Redegørelse over, hvorledes Pengene er blevet anvendte.

America Denmark Relief's Andel i National War Fund Indsamlingen var yderst tilfredsstillende, da 182,000 er blevet krediteret vor Forening. Dette Beløb er dog lidt misvisende, da en Del Dansk-Amerikanere ikke har anmeldt deres Bidrag til Komiteen. I Efteraaret vil vi atter deltage i Indsamlingen og haaber paa et endnu bedre Resultat. — Om nogle Uger haaber jeg at kunne tage en kort Tur til Danmark og selv undersøge, hvor stor Nøden er derhjemme, og hvad der mest tiltrænges. Jeg vil da kunde forelægge National War Funds Finanskomite en nøjagtig Klargørelse af Forholdene i Danmark og underrette den om, hvor store Summer vi maa anmode Komiteen om til Dækning af Udgifterne ved næste Aars Program.

Desværre maa Roll Calls Foretagendet betragtes som ufuldendt. Udaf 980 Bøger er der til Dags Dato tilbagesendt 877 med 17455 Underskrifter og en samlet Indtægt af \$15,163.73. Men endnu er 103 Bøger udestaaende. Jeg haaber de resterende Bøger vil blive tilbagesendt snarest muligt.

For nogle Maaneder siden gjorde Gesandtskabet os opmærksom paa en meget vigtig Sag — at Pakker med Fødevarer var stærkt tiltrængt blandt danske Patrioter, der var interneret i tyske Koncentrationslejre. Efter en længere Brevudveksling

med forskellige Regeringsbureauer viste det sig midlertid, at America Denmark Relief ikke kunde appellere til National War Fund om finansiel Støtte, fordi Sagen henhørte under the War Refugee Board. Men jeg er glad over at kunne meddele, at de nødvendige Skridt straks blev taget, og at Pakker blev beordret afsendt fra Schweiz til tyske Koncentrationslejre. Forhaabentlig er det ikke længere nødvendigt at sende saadanne Pakker til Tyskland, da de danske Patrioter nu skulde være genforenet med deres Familier i Danmark.

Siden vort Bestyrelsesmøde den 14. Januar 1945 har America Denmark Relief haft travlt med to Foretagender. Et af disse er Plakatkonkurrencen, som har resulteret i Indsendelsen af mange glimrende Tegninger. Konkurrencen har vakt stor Interesse her i Landet og virket som udemærket Reklame for Danmarks Sag. Et andet Foretagende er United National Clothing Indsamlingen, for hvilken jeg ogsaa arbejder paa Nationalkomiteen. Vi har sat os i Forbindelse med alle vore Medlemmer og Læsere af dansk-amerikanske Blade og saaledes agiteret og understøttet Sagen med gode Resultater. Af det endelige Indsamlingsresultat vil Danmark faa tildelt sin Andel.

Til trods for at der er mange andre Ting, som America Denmark Relief har beskæftiget sig med i det sidste Aar, har jeg kun omtalt de væsentligste Foretagender. Men før jeg afslutter min Rapport, vil jeg gerne takke Bestyrelseskomiteen for at have kommet her i Dag. Og til Slut mit hjerteligste Tak til vore Medlemmer for alt det Arbejde, de har udført i Aarets Løb for Klædningsindsamlingen og for den værdifulde Støtte de har givet dette vigtige Foretagende.

BILAG II

Fra Klædeindsamlingskomiteens Formand Esper A. Petersen:

When the semi-annual period of the Budget Year closed, the Clothing Division of America Denmark Relief, Inc. showed that during the period of the project's entire existence the following results had been obtained:

With six districts operating outside of the Chicago National and district office, some 195 individual units had cooperated over a period of time in the working of gathering good used garments, mending them, sewing new things from materials furnished by the National Office, and knitting. As of March 31, 1945, 162 of these units were still actively engaged in the work, which can best be summarized in the following table:

District	Units	Boxes Packed	Value of Excess Clothing	Value of Garments from National Materials	Total Value of Boxes	
Los Angeles .	17	189	\$ 20,168.20	\$ 6,857.60	\$ 27,025.80	
San Francisco .	20	47	4,173.93	4,937.50	9,111.43	
Detroit	19	80	10,946.60	5,159.50	16,106.10	
Minneapolis . .	36	37	10,812.50	9,427.50	20,240.00	
New York . . .	19	44	15,813.50	8,023.50	23,837.00	
Seattle	7	90	11,315.90	3,359.00	14,674.90	
Chicago	44	296	30,775.09	9,621.70	40,396.79	
Total	162	783	\$104,005.72	\$47,386.30	\$151,392.02	
In addition		75	boxes have been packed with ready-made garments such as under-wear, middy blouses, baby blankets			20,428.09
858 boxes filled, valued at					\$171,820.11	

National Headquarters has cut as of 3-31-45 a total of 35,979 garments (children's dresses, small coats, slacks, coveralls, boy's shirts, skirts and blouses) and has another 8,500 in the process of cutting. Of these 10,950 have been completed and the balance have been distributed to the units for sewing. A total of 96,818 pieces in all (excess and new) have been packed down, of which 19,302 are from new materials furnished by National.

America Denmark Relief sender tre Repræsentanter til Danmark. Ved et Bestyrelsesmøde i Januar blev Jean Hersholt, Præsident for America Denmark Relief, Inc., udnævnt til at rejse til Danmark som ADR's officielle Repræ-

sentant saa snart som muligt efter Danmarks Frigørelse. Da Esper A. Petersen og John Hansen, Vicepræsidenter af ADR., ogsaa paatænkte en Rejse til Danmark, blev det ved Mødet den 14. Maj vedtaget ogsaa at udnævne dem som officielle Repræsentanter. De tre Herrer vil i Forening undersøge Forholdene i Danmark og Trangen til yderligere Hjælp.

Der blev øjeblikkeligt foretaget Skridt til at fremskaffe de nødvendige Papirer, „Air Priority“, osv., og højst sandsynligt er disse Ledere af ADR allerede i Danmark eller paa Vej dertil. Den Beretning, som de vil bringe, vil være af stor Interesse for alle og vil sikkert have betydelig Indflydelse paa ADR's fremtidige Planer.

Fra Danmark

Danmark og San Francisco Konferencen. (New York Times for 19. Maj indeholdt en længere Artikel fra dets Korrespondent i San Francisco om Danmarks eventuelle Deltagelse i de Forenede Nationers Konference. I den nævntes, at Minister Kauffman ved sin Hjemrejse vilde blive ledsaget af Professor Hartvig Frisch og Erik Husfeldt. Herom melder Social-Demokraten for 18. Maj: „I et Ministermøde den 17. Maj tog Minister Kauffmann Afsked med de øvrige Regeringsmedlemmer for at tiltræde Tilbagereisen til Washington“ (Ministeren ankom til Washington i Søndags). Det har som bekendt hele Tiden været Tanken, at Kauffmann, hvis Danmark blev indbudt til Deltagelse i San Francisco-Konferencen, skulde repræsentere Danmark under Forhandlingerne om en ny Fredsorganisation. I de Dage, han har været her, har Danmarks Stilling i Forhold til de Forenede Nationer naturligvis været drøftet, og Kauffmann har herunder udtalt Ønske om, at han ved Konferencen blev bistaaet af to Politikere. I Forgaars rettede Statsminister Buhl derefter Henvendelse til Professorerne Hartvig Frisch og Erik Husfeldt og bad dem ledsage Minister Kauffmann til Amerika. De indvilgede begge og blev i Ministermødet i Gaar godkendt som eventuelle danske Delegerede sammen med Minister Kauffmann, der bliver Delegationens Formand. Afreisen finder Sted i Dag til Morgen med Flyvemaskine fra Kastrup Lufthavn. Første Maal er London, hvor Kauffmanns og hans to Ledsageres Veje foreløbig skilles, idet der ikke bliver Plads i den første Maskine over Atlanten til dem alle. Frisch og Husfeldt faar nogle Dages Ophold i London men fortsætter derefter til Washington og derefter til San Francisco.

Naar det er blevet de to Professorer, der i givet Fald skal repræsentere Danmark i San Francisco, maa det forstaaes saaledes, at Frisch repræsenterer de politiske Partier, Husfeldt Modstandsbevægelsen. De er begge fremtrædende Mænd indenfor de Grupper, der har dannet Regering herhjemme, alsidigt orienterede paa de Omraader, som faar Betydning her.

Hartvig Frisch ventes med det første valgt til Formand for Rigsdagens udenrigspolitiske Nævn, og enhver Præsentation af ham er overflødig. Prof. Husfeldt har som nævnt været fremtrædende indenfor Modstandsbevægelsen. Han er Overkirurg ved Rigshospitalet og Professor i Kirurgi ved Københavns Universitet.

„Jørgen“ i København — „Jørgen“ er nu Medlem af Montgomerys Stab. Indtil for faa Maaneder siden var han Chef for de engelske Faldskærmsstyrker, der arbejdede „illegalt“ i Danmark under den største Del af Besættelsestiden. „Jørgen“ var en af Frihedsraadets mest indflydel-

sesrige Medlemmer. „Jørgen“ stiftede Frihedsraadet paa en Spadseretur med Mogens Fog. „Jørgen“ er gift med Kirsten, hvis Moder var den første Kvinde i Danmark, der blev dømt til Døden ved tysk Krigsret og ophidsede Tyskerne ved sin Koldblodighed. (Dødsdommen blev forandret til livsvarigt Fængsel i Tyskland, og Kirstens Moder døde i tysk Fangenskab nogle Maaneder før Freden.)

Social-Demokraten fortæller: „Historien om Jørgen's Ankomst til Danmark er mere spændende end nogen rigtig Spionroman. Han er selv Dansk og var ved Krigens Udbrud Forretningsmand i Sydafrika. Her meldte han sig til Kristtjeneste, og efter en længere grundig Uddannelse i England sendtes han i særlig Mission til Danmark. En engelsk Jager bragte ham herover. Den kredsede nogen Tid over Stedet i Nordsjælland, hvor han skulde sættes ned — desværre længe nok til, at tyske Observationsposter opdagede det, og der blev aabnet en rasende Ild fra Luftskyts og forfølgende Maskiner mod det engelske Plan. Det kom i Brand og styrtede flammende ned ved Hvalsø. I yderste Øjeblik lykkedes det Jørgen at slippe ud af Maskinen og kaste sig ud. Hans Faldskærm aabnede sig, og han havnede let saaret midt paa en stor Sædemark.

I 40 Timer flakkede Jørgen rundt paa Egnen, stærkt plaget af sine Læsioner ved den voldsomme Landing. Kun med Besvær kunde han bevæge sig, og om Dagen maatte han holde sig i Skjul. Endelig en Aften fandt han frem til en Bondegård, hvor man — takket være en tilforladelig Forklaring, som han havde komponeret til Formålet — overlod ham en Cykle. Nogle Timer senere var han i Sikkerhed hos Venner i København, og efter en nødtørftig Hvile tog han fat paa sit betydningsfulde Arbejde som Englands uofficielle Gesandt i Danmark.

Jørgen's Indsats er for omfattende til at kunne gøres op paa denne Plads. Det maa være nok at fastslaa, at der ikke er nogen Hændelse af Betydning, det være sig politisk eller aktionsmæssig, som Jørgen ikke har haft Berøring med. Mellem hans nærmeste Venner under Arbejdet kan nævnes Buhl, Hedtoft-Hansen og H. C. Hansen.

Situationen paa Bornholm. Bevidst eller ubevidst har Folk været Ofre for Tyskernes Propaganda, der lige til det sidste gik ud paa at mistænkeliggøre Rusland og Ruslands Hensigter. Ekko af denne nazistiske Propaganda svirrer stadig — akkurat som Hitler kunde ønske det.

Den danske Regering ser lyst paa Situationen. Den officielle Mening er, at Russerne vil forlade Øen, saa snart den sidste Tysker er blevet „smoked out“, hedder det i en Rapport til New York Times den 19. Maj. Det er Meningen, at fem Medlemmer af den danske Regering med Christmas Møller i Spidsen vil flyve til Bornholm Lørdag (den 19.) for at konferere med Russerne og den danske Befolkning og undersøge Skaden, hedder det i den samme Rapport. Delegationen bestaar tillige af Ministrene Axel Larsen, Knud Kristensen, Hedtoft Hansen og Departementschef, Raadsformand K. H. Kofoed.

Amtmand v. Stemann har været i København og havde en Samtale med Kong Christian og derefter en længere Konference med Regeringen. Overalt i København var opslaaet Plakater, der opfordrede til at hjælpe Bornholms Befolkning med Klæder og Skotøj.

Der spores ingen Gnidning mellem det russiske Militær og Befolkningen. Danske Frihedsstyrker hjalp Russerne med at undertrykke de stædige Tyskere, medens Russerne paa den anden Side tillader Danskerne at straffe Kollaboratører. Saa langt fra at konstruere Befæstninger paa Øen, har Russerne travlt med at nedbryde dem, som Tyskerne havde bygget. Oberst Strepkoff skal have oplyst, at der

alt i alt er 3600 russiske Tropper paa Øen, og at han ikke venter flere, og at Russerne ikke var kommen for at besætte Bornholm, men „i fælles russisk-danske Interesser.“ De russiske Soldater opfører sig eksemplarisk og benytter deres Fritid til at cykle omkring. Russerne medbragte deres egen Forplejning, selv deres egne Malkekøer. Den danske Radio oplyste den 18. Maj, at Forbindelsen med Bornholm vilde blive genoprettet Søndag (20. Maj).

Senere: Den danske Delegation ankom til Bornholm den 19. om Morgenen, meldes fra Stokholm til N. Y. Times. Der er endnu over 4000 Tyskere paa Bornholm, som danske Frihedstropper og russiske Soldater maa slaas med inde i Landet. — AP citerer den svejtsiske Radio, der siger, at den tyske Kommandant, Kapt. von Kampz, er blevet skudt af Russerne, fordi han gav Ordre til at fortsætte Modstanden efter Tysklands Kapitulation (og saaledes var ansvarlig for Bombardementet af Rønne og Nexø.) Delegationen vendte tilbage til København den næste Dag, og Situationen omtales som lysere.

Forbindelsen med Danmark. Baade Western Union og R.C.A. modtager nu Telegrammer til Danmark, men kun paa engelsk, fransk, spansk eller portugisisk Sprog. Man kan altsaa ikke telegrafere paa Dansk.

Afdelingschef E. Dige, den Embedsmand, der paa Statens Vegne financierede Modstandsbevægelsen gennem det sidste halve Aar, er blevet udnævnt til Departementschef i Finansministeriet. Hans nuværende Foresatte, Finansminister H. C. Hansen, sørgede for, at Pengene kom i de rette Hænder, d.v.s. blev omsat i Vaaben og andet af Betydning for Frihedskampen.

De to tyske Krydsere „Prins Eugen“ og „Nurenborg“, der i mange Maaneder har søgt Skjul i Frihavnen, forlod pludselig København d. 24. Maj under engelsk Eskorte. Det oplystes, at Frihedssabotørerne havde planlagt at sende den mindre, „Prinsen“, paa Himmelfart, men Krigens Ophør kom dem i Forkøbet. Nu kan de saa faa Anledning til at tage en Dyst med Japanerne — maaske — paa Jorden.

17. Maj-Fest paa Københavns Raadhus. En af Københavns Kommune arrangeret 17. Maj-Fest i Raadhushallen havde samlet 2-3000 Nordmænd og Danskere, der mødte i højtidstfyldt fælles Kærlighed til deres Lande og fælles Jubel over den genvundne Frihed. Overborgmester Viggo Christensen bød Velkommen med en Tale. Forsamlingen afsang staaende „Ja, vi elsker.“ Skuespiller Henrik Bentzon oplæste Digte af Kaj Munk, Nordahl Grieg og Arnulf Øverland. Studentersangforeningen sang under Ledelse af Kapelmester Johan Hye Knudsen, og Formanden for Norsk Forening, Dir. Alex Holst, takkede i en stærk virkende Tale. Sammenkomsten sluttede med „Der er et yndigt Land.“

Smør til Norge. Den første Ladning dansk Smør sendtes den 18. Maj til Norge fra København. Ladningen, der bestod af 400 Tons, afskibedes fra den svenske Norgeshjælp med Damperen „Gripen“ af Halmstad.

Kronborg befriet men slemt oprodet. Kronborg er nu blevet befriet for de sidste tyske Tropper. En engelsk Patrouille ankom til Slottet og foretog en symbolsk Besættelse, der varede en Time. Herunder blev de tyske Soldater afvæbnet. Kasernebygningerne blev derefter overgivet til Frihedskæmperne, der har posteret Vagter forskellige Steder. Indtil videre bliver Kronborg ikke tilgængelig for Offentligheden. Der findes endnu henved 200 Tons Ammunition i de Fæstningsværker, som Tyskerne har ladet bygge. Iøvrigt har Tyskerne anrettet store Ødelæggelser paa Kron-

borg, og det er navnlig gaaet ud over de gamle Volde, hvor de har bygget store Torpedoudskydningsrør.

De danske Flygtninge i Sverige. Efter at de nødvendige omfattende Forberedelser nu er ført til Ende, vil Hjemførelsen af samtlige danske Flygtninge i Sverige blive paabegyndt. Hidtil er i Hovedsagen kun de uniformerede Styrker og de politiske Fanger, der har været indespærret i Koncentrationslejre og tyske Fængsler, kommet hjem fra Sverige, men med de kommende Transporter vender samtlige Flygtninge tilbage. Det drejer sig om endnu ca. 12.000 Kvinder og Mænd. Over Malmø skal udrejse ca. 7000, mens Resten samles i Helsingborg og kommer hjem over Helsingør. Paa begge Ruterne begynder Hjemrejserne den 28. Maj, og man regner med at have alle hjemme senest den 10. Juni.

Slesvig. Fra København citerer TT „Nationaltidende“, der skriver, at et Ønske om Sydslesvigs Indlemmelse i Danmark utvivlsomt vil komme til Orde ikke blot blandt Danske, men ogsaa indenfor tyske Kredse.

Dødsfald (Efter Nationaltidende og Socialdemokraten for 18. Maj): Kapt. Kammerjunker Tage Fox-Maule (død i tysk Koncentrationslejr); Enkefru Ellen Maria Falckenthal, Vendergade 4, København, (myrdet i sit Hjem den 17. Maj); Oberstløjtnant William Ove Høgh-Guldberg Hoff; Rentier Niels Peter Rasmussen, Holbergsgade 2, Aalborg; Overretssagfører Alex Sanning; Fabrikant Chr. Damgaard Henriksen; Havearkitekt E. Erstad-Jørgensen; Freddy Mønsted, Prinsessegade 73 B (Soldat i Den danske Brigade, faldt den 12. Maj).

Døde i tysk Fangenskab. Ifølge de seneste Efterretninger, der er modtaget af Udenrigsministeriet, er ialt 409 danske Borgere døde i tyske Interneringslejre og Fængsler, deraf alene i Neumen Gamme Lejren 278.

De tyske Flygtninge. Socialministeriet har offentliggjort en Rapport om de tyske Flygtninge i Danmark, ifølge hvilken Dagens Nyheters Korrespondent melder den 17. Maj: Ca. 300.000 Flygtninge ankom i Krigens sidste Dage, og da Kapitulationen kom, overlod Tyskerne disse Landsmænd til deres egen Skæbne. De tyske Myndigheder bekymrede sig end ikke om at holde Regnskab med, hvormange der var. Der herskede de frygteligste Forhold i Frihavnen, hvor 15.000 Flygtninge levede tæt sammenpakkede i Pakhuse og Skibe under haarrejsende uhygiejniske Forhold, sovende i snavset Halm i en Stank uden Lige. Af Frygt for Epidemier evakueredes de af danske Myndigheder til tomme tyske Militærbarakker. Man har endnu ikke kunnet tage Bestemmelse om deres Hjemsendelse, som man venter vil tage 1 a 2 Maaneder.

Den tyske Udmarch. Den 17. Maj meldtes fra Aabenraa, at de to eneste aabne Grænseovergangssteder, ved Krusaa og Sæd, til Dato var passeret af ialt 80.000 Mand tyske Tropper. Nationaltidende bringer et Telegram fra Aabenraa, hvori det hedder, at Militærkredse ved Grænsen anslaaer Antallet af tyske Tropper i Danmark til 115.000 Mand. Man venter saaledes nu paa de resterende 35.000, hvis Tallet er rigtigt.

Dr. Werner Best, der straks havde givet sig ind under Frihedsraadets Beskyttelse, og siden har været holdt under stærk Bevogtning i den Villa, han havde taget, er nu blevet arresteret af den Allierede Militær-Kommission og af denne taget i Forhør og Forvaring. (AP)

General Lindemann opholder sig endnu i Silkeborg tillige med mellem 300 og 400 Mand.

ACKNOWLEDGMENTS

In the acknowledgments dated April 21st was a \$10.00 gift to the School Fund in memory of Karen Pauline Hjelter, Northfield, Minn., by Dr. Ethan Mengers. I am informed that the gift was from "friends", one of whom was Dr. Mengers.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	890.82	50.00	439.40	58.26	198.75	21.01		15.00		108.40
Geneva, Minn., in memory of Mr. Abe C. Thompson*	87.25		82.25		4.00			1.00		
Cedar Falls, Ia., from a friend	45.00	10.00		25.00				10.00		
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Lars Andersen in memory of Wm. Larsen	3.00				3.00					
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Sunday School for our three Children's Homes	11.32	11.32								
Hardy, Nebr., Mr. and Mrs. Th. Jorgensen	80.00	10.00	10.00	10.00	10.00	10.00		10.00	10.00	10.00
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Sunday School	12.79							12.79		
Beresford, S.D., in memory of Mrs. Fred Nissen for Elim Children's Home, Elk Horn**	11.00	11.00								
Racine, Wis., Mr. and Mrs. Jens Fischer \$5, and Miss Mathilda Fischer \$5 in memory of Miss Ruth Bidstrup	10.00	10.00								
Geneva, Minn., Sunday School of Community Luth. Church, Lenten Bank offering	32.48	32.48								
Toronto, Ont., Canada, Ansgar Luth. Sunday School, contents of birth-day bank	5.00					5.00				
Sidney, Mont., Pella Lutheran Church, double envelope offering	20.50		20.50							
Sidney, Mont., members of Pella Lutheran Church: Mrs. Stena Hansen \$2.50, Mrs. Simon Nelsen \$2.50, Peter Andersen, Sr. \$1	6.00				6.00					
Saxeville, Wis., St. Johns Luth. Church	10.24							10.24		
Minneapolis, Minn., Immanuel Mission Society	10.00		10.00							
Selma, Calif., N. T. Larsen of Pella Luth. Church in memory of his wife, Minnie L. Larsen	10.00				10.00					
Neenah, Wis., W.M.S. of Our Savior's Luth. Church	18.50				18.50					
Milltown, Wis., in memory of Mrs. P. I. Petersen, Harlan, Ia., mother of Mrs. (Rev.) N. P. J. Nielsen***	7.00				7.00					
Salt Lake City, Utah, Tabor Lutheran Sunday School	13.24	13.24								
Salt Lake City, Utah, Tabor Lutheran Church	36.76		36.76							
Geneva, Minn., gift in honor of the mothers of the Mission Circle	10.00				10.00					
Total	1330.90	148.04	598.91	93.26	267.25	36.01		59.03	10.00	118.40

* Geneva, Minn.: (To save space the words Mr. and Mrs. have been omitted) Alfred Andersen and Pauline, Harold Long, Norman J. Nelson, Anna Sorensen each \$1, Mrs. W. A. Butler and Paul Butler \$1.50, N. C. Nelson 50c, Geneva School children and teachers \$5, Myron Anderson \$2.50, Harold Long \$1, John Jensen \$2, Mrs. Maude Farr and Mrs. Amos Farr \$2, T. L. McCormick, A. R. Hansen, John Hanson, Wm. Waltz, Hanna Nelson, Chris A. Hanson \$3.50, James L. Sorenson, Ruth and Neva, Bellingham, Wash., Earl Jensen, Hans Christensen, Einer Christensen, Elmer Jensen, Lucille Christensen \$4.50, Blooming Prairie Egg Pool members \$10, a large number of Geneva friends \$40.75. For the School Fund \$82.25. Arthur Olsen and Mrs. O. H. Nelson \$1 for the

South Am. Mission. Joseph C. Johnson and sisters, R. E. Johnson, M. A. Tutte \$3.50, Mike Goodnature 50c. For the Home Mission \$4. Total \$87.25.

** Beresford, S.D.: Friends from Nazareth Luth. Church \$7, Mr. and Mrs. Martin Ebsen \$2, Mr. and Mrs. Bernice Nelson and Mr. and Mrs. Chas. Collings \$2. Total \$11.00.

*** Milltown, Wis.: Danish Ladies' Aid \$2, Mrs. Michael Michaelson \$1, Mr. and Mrs. N. J. Larsen, Mrs. Inga Rasmussen, Mr. and Mrs. Henry Kjer, Mrs. J. P. Holm and Tony, Miss Louise Jensen, Miss Carrie Hendricksen, Mr. and Mrs. Sever Hang, Mr. and Mrs. Arnold Jorgensen \$4. Total \$7.00.

Received with thanks. Blair, Nebr., May 19, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

JUBILEE FUND

Previously acknowledged	\$182,437.18
Del Rey, Calif., Rev. and Mrs. H. M. Hansen: \$10 in memory of Pfc. Alfred Sorensen, Brush, Colo., and \$10 in memory of Bernice Klinkby, Del Rey, Calif.	20.00
Kankakee, Ill., Lutheran Brotherhood	18.50
Halliday, N.D., Mrs. Othilia Hauge	18.50
Beresford, S.D., Mr. and Mrs. Edw. Johnson in memory of Mrs. Fred Nissen	2.00
Omaha, Nebr., Warren Stiboldt	100.00

Total \$182,596.18
H. J. Hansen, Treas.

Received with thanks. Blair, Nebr., May 19, 1945.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME AT OAKS, OKLAHOMA

Previously acknowledged	\$32,506.47
-------------------------	-------------

Interest collected on bonds	125.00
McCabe, Mont., in memory of Francis Martin who gave his life for his country: Frank E. Nelson \$3, Dane Valley Ladies' Aid \$3	6.00
Racine, Wis., Mt. Pleasant Ladies' Aid	10.00
Halliday, N.D., Mrs. Othilia Hauge	18.50
Racine, Wis., Emmaus Luther League in memory of Lloyd Martin, Warren Olsen, and Lyle Peterson, who have made the supreme sacrifice for their country	15.00
Brush, Colo., Cpl. Holger Johnson	10.00

Total \$32,690.97
H. J. Hansen, Treas.

Received with thanks. Blair, Nebr., May 19, 1945.

AID FOR SEMINARY STUDENTS

Hardy, Nebr., Mr. and Mrs. Th. Jorgensen	\$10.00
Received with thanks. Blair, Nebr., May 19, 1945.	H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Luth. World Action
Previously acknowledged	1115.10	135.26	35.00	5.00	130.00	809.84
Hayward, Minn., Mr. and Mrs. S. C. Monson in memory of A. C. Thompson, Geneva, Minn.	1.00					1.00
Aurora, Ore., Mr. and Mrs. J. M. Rasmussen in memory of Anton Jensen, Easton, Calif.	10.00					10.00
Easton, Calif., Mr. and Mrs. Peter Andersen in memory of A. B. Jensen	5.00				5.00	
Bone Lake, Wis., St. Paul's Luth. Church	15.00					15.00
Racine, Wis., Mt. Pleasant Ladies' Aid	20.00		10.00			40.00
Salt Lake City, Utah, Tabor Luth. Church members and friends*	45.00					45.00
Reedley, Calif., Ebenezer Lutheran Church	158.50					158.50
Albert Lea, Minn., Albert Lea Mission Society	53.50		53.50			51.00
West Branch, Ia., Bethany Luth. Church	51.00					5.00
Ruskin, Nebr., Danish Ladies' Aid	5.00					84.82
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Sunday School	84.82					7.00
Beresford, S.D., a group of friends in memory of Mrs. Fred Nissen	7.00					15.00
Brooklyn, Wis., Brooklyn Lutheran Church	15.00					150.00
Denver, Colo., Bethany Lutheran Church	150.00					
Racine, Wis., Mr. and Mrs. Jens Fischer in memory of Miss Ruth Bidstrup	5.00	5.00				10.00
Hazelwood, Minn., Immanuel Ladies' Aid	10.00					78.14
Kenmare, N.D., Nazareth Luth. Church	78.14					20.00
Kenmare, N.D., Nazareth Lutheran Ladies' Aid	20.00					
Omaha, Nebr., Mrs. Christine Petersen of St. Paul's Church, Neola, Ia., \$5 in memory of Chris T. T. Nelson, Omaha, and \$5 in memory of Hans R. Nelson, Neola, Ia.	10.00					10.00
Sidney, Mont., Pella Lutheran Church	246.00					246.00
Kenmare, N.D., Trinity Lutheran Church	237.00					237.00
Hampton, Nebr., Immanuel Luth. Church	58.29					58.29
Neola, Ia., Rev. and Mrs. Clarence Paulsen in memory of Bernice Klinkby, Del Rey, Calif.	2.00	2.00				102.75
Brush, Colo., All Saints Church	102.75					
Easton, Calif., Immanuel Missionary Society in memory of A. B. Jensen	5.00		5.00			10.00
in memory of Mrs. Nels Larsen \$5 and in memory of Mr. McHargue \$5	10.00					
Neenah, Wis., W.M.S. of Our Savior's Luth. Church	18.50		18.50			
Brush, Colo., Adult Bible Class of First English Ev. Luth. Church	17.35		17.35			
Arlington, Va., Mr. and Mrs. Tilmann M. Sogge in memory of Alfred Sorensen, Brush, Colo.	5.00					5.00
Brush, Colo., in memory of Alfred K. Sorensen of First Engl. Ev. Luth. Church: Mr. and Mrs. Carl Almgren and family, Redwood, Calif., and Mrs. Virginia Hansen and Carolyn Ann, Cedar Falls, Ia.	5.00					5.00
Geneva, Minn., Community Lutheran Church, offering and gifts	87.46					87.46
Geneva, Minn., the Mission Circle	15.00					15.00
Summit, Minn., St. Ansgar Lutheran Church, offering and gifts	41.00					41.00
Total	2709.41	178.11	103.50	5.00	135.00	2287.80

* Salt Lake City, Utah: Miss Mary Renfra \$10, Mr. and Mrs. E. C. Andersen, Miss Elaine Feragen, Albert Johansen, Mr. and Mrs. W. A. Johansen, Jens Kirk, Miss Maren Kristensen, Mr. and Mrs. Marius Petersen each \$1, Mrs. Julia Brooks, Mr. and Mrs. Niels Fredericksen, S/Sgt.

and Mrs. A. J. Hansen, Mr. and Mrs. S. Sorensen each \$2, Tabor Sunday School \$5, Mr. and Mrs. Oluf Jensen and Mr. and Mrs. O. W. Feragen each \$3, Mr. and Mrs. Carl L. Fredericksen \$5, anonymous gift \$4. Total \$45.00.

H. J. Hansen, Treas.

Received with thanks. Blair, Nebr., May 19, 1945.

Materials for Daily Vacation Bible School

NEW PICTURE BOOK TO COLOR

Another delightful children's book by Dorothy Grunbock and Emma Lou Osborne. This time it's a book that lets the youngsters run the gamut of their crayons in coloring brilliant scenes of the Brazil jungle and the primitive life of young **Yakalo** and his sister, Patawa.

A wonderful way to teach missions. The story shows the Indians' ignorance of the one true God, contrasted with the missionary's good news of the gospel.

Each page is a true picture of Indian life, with a story explanation, easy to understand. Fine for Sunday school and child evangelism classes.

Price 35c; 12 for \$3.75.

THE LIFE STORY OF JESUS IN CONTINUOUS PICTURE AND COLOR

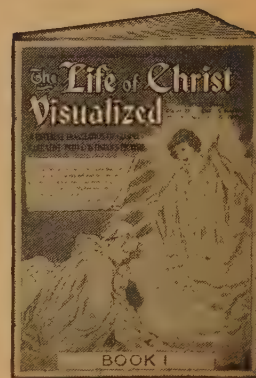
Book 1. The Story of Jesus Life from Bethlehem's Manger to the Calling of the Twelve.

Book 2. The Story of Christ's Ministry from Calling Apostles to His Last Week.

Book 3. The Story of His Last Week from the Triumphal Entry to the Ascension.

Three beautifully colored, 48-page books are now available telling in continuous picture-strip form the complete life story of Jesus. Edited and directed by Dorothy Fay Foster, with four well-known Biblical artists—Stemler, Lohman, Rolfsen and Fay—creating all new pictures (a total of 679), the gospel story of Jesus is given a brand-new and vivid translation. Every detail, every picture, and every word is true to the Scriptures. The ideal Christian gift on any occasion for children and adults.

35c each. Set of 3, \$1.00.

WORK FOR TODAY

An Unusual Series of Plans for Graded Work Pages

Consists of envelopes of ten duplicate work pages. Each envelope furnishes attractive, purposeful activity for a group of ten children for a single session. Suggestions for use of the material and clearly stated purpose are included in every envelope. These plans are graded as follows:

BEGINNERS

Each of these includes a simple song to be used in developing the unit.

- 1635—God Gives Us Our Homes
- 1637—God Gives Us Food that Makes Us Strong
- 1634—I Like to Go to My Church

PRIMARY

- 1636—Then and Now
- 1638—Thanks for Homes
- 1632—My Church School

JUNIOR

- 1633—My Picture Map of Palestine
- 1631—I Have Learned This About the Bible
- 1630—My Church

PRICE, 10 CENTS A SET

CHILDREN'S OUTLINE BOOKS TO PAINT

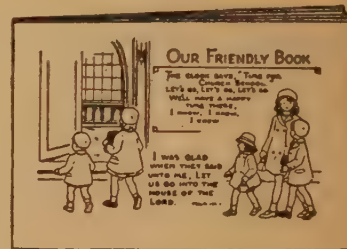
Here is just the thing for Primary and Junior Scholars. They paint the designs in pleasing colors from the card included and at the same time are taught the kind thoughts on each page of the book. Contains 12 pages and cover.

No. 550—Our Friendly Book to Color

No. 552—When Everybody Helps

Size 4 1/2 x 6 3/4 inches.

Price, 10 cents. Each with envelope.

MANUAL FOR VACATION CHURCH SCHOOLS

Prepared by three teachers under the direction of Prof. Randolph of the Lutheran Bible Institute.

The manual consists of 20 lessons for each of the following departments: Beginners, Primary, Junior, together with two chapters of suggestions for teachers. It contains courses and lesson material with full programs for each day. It also suggests how to organize the school, how to classify the pupils, how to go about the instruction in detail, how to tell a story. It gives hymns, prayers, and memory verses. By its use the teacher is better equipped to carry on a successful school.

Price, \$1.00.

Place Your Standing Order Now For

Wells of Salvation

July and August issue Now Ready

These inspiring messages written by P. C. Paulsen are based on Matthew, Isaiah, II Corinthians, III Peter, and John and their pointedness and timeliness will stimulate much thought for daily meditation. Order a copy for your friends in the service, suitable for enclosing in your letters. Why not place a standing order for a year or more now? **Early orders insure prompt delivery upon publication.**

Prices: Single Subscription, 10c per copy, 50c per year. Club Rates, 5-49 copies, 6c each; 50-99 copies, 5c each; 100-199 copies, 4c each; 200 copies, 3c each. Postage extra on quantity unless cash accompanies order.

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street
Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 6. JUNI, 1945

NR. 23

Hele Klassen fra 1895 holder Præstejubilæum

A. M. Nielsen

Dalbo er gift anden Gang, Damskov har endnu sin „one and only“ Ægtemage og Nielsen har siden 1932 været Enke-mand. Deres Adresser er henholdsvis Palatka, Fla., Sidney, Mont. og Cedar Falls, Ia.

Pastor Dalbo er den yngste. Han blev født d. 12. Feb. 1869 i Kongsted, Bredstrup Sogn ved Fredericia. I 18 Aars Alderen blev han omvendt som Følge af et Ulykkestilfælde, da en Ungdomskammerat mistede Livet for hans Øjne. Hans Hu vendtes til den dansk-amerikanske Mission og efter et Ophold paa Børkop Højskole kom han til Amerika i For-aaret 1892. Gik saa et Aar paa Trandbergs Skole i Chicago, derpaa nok eet paa Chicago Lutherske Seminar og saa det sidste Aar i Blair. Hans Tjeneste som Præst var i Lindsay, Nebr., og Jamestown, Kan. og varede kun ti Aar. Vi forstaa at han havde aandelige Anfægtelser og nedlagde Embedet for at blive Landmand, først i Kansas og senere i Florida. I den sidste Snese Aar har han beskæftiget sig som Barber i Palatka, Fla. Omend fjernt fra vort Samfunds Virkekreds holder han sig stadig i interesseret Forbindelse med os gennem vore Kirkeblade og yder sine tankerige Bidrag af og til — og faa fører en bedre dansk Pen end Dalbo.

Pastor A. M. Nielsen, den „syngende lille Norske,“ hvis mørke, krøllede Haarvækst og gemytlige Samtale altid fangede Folks Opmærksomhed, nyder sin Aldershvile i Cedar Falls, hvor en Søn er Læge. Han blev født i Laxevaag, Bergen, Norge, d. 22. Okt. 1863, men kom i 21 Aars Alderen til Danmark, hvor troende Venner fik den nyomvendte, ivrige Yngling ind i Indremissionens Tjeneste. Her virkede han i 8 Aar før hans oprindelige Plan om at rejse til Amerika lykkedes. Han blev straks optaget paa Trin. Seminarium fra 1. Okt. 1892 og tog alle tre Aars Teologi der. Siden har han virket i Denver, Minneapolis, Omaha, Jacksonville, og Coulter i Iowa, og sidst i Ebenezer Mgh., Chicago, indtil han trak sig tilbage i 1932.

Mærkeligt nok fik den ældste af Trekloveret, Pastor Niels Damskov, Naade til at virke længst. Trods „min frem-

skredne Alder,“ og en Familie at forsørge, skriver han i sin Vita, „vovede jeg dog at indsende Ansøgning om Optagelse paa Trin. Sem.“ — det var i Efter-aaret 1892. Han var dog kun et Par Maaneder ældre end Nielsen — født 23. Juli 1863 i Randbøl Sogn ved Vejle. Han lærte Smedefaget, fik egen Forretning, blev gift 1886 og omvendt i 1889 ved en indremissionsk Vækkelse. Hans Forældre og Søskende var allerede rejst til Hutchinson, Minn., saa han og Familie kom dertil i 1890. Her blev han klar over Kaldet til Præstegerningen og efter endt Skolegang og Ordination virkede han i Superior, Wis. (to Gange), Sioux City, Ia., Kenmare, N. D., Sidney, Mont. (over ti Aar), Winnipeg, Redvers og Ostenfeld, Canada, indtil 1943, da han og hans trofaste Hustru tog Ophold hos deres Datter i Sidney. De er lige hjemvendt fra et længere Besøg hos Børn og Venner i Canada.

(Vi har ikke faaet et Billede af Dalbo — saavidt. Undskyld!)

Vi bringer nogle karakteristiske Smuler fra hver af dem.

VED LIVETS OPGØR

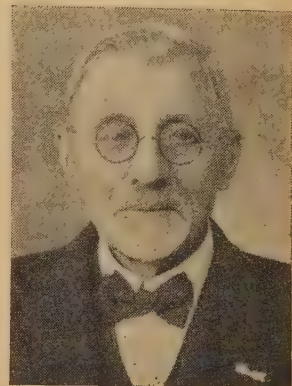
Af J. Dalbo

Her tales om en stærkt aldrende Forretningsmand, som finansielt sidder paa den grønne Gren, og som burde eje et frit og ubebyrdet Sind, men som imidlertid er helt anderledes bestedt, idet han har stadigt Besvær med en vanrøgtet Søn, samt tillige har forlist sine Øjnes Brug, saa han ikke mere kan bevæge sig udenfor Huset paa egen Haand. Nu fik han en Dag Besøg af en gammel Kending, der ogsaa er næved den 90. Milepæl, men hele sit Liv øvede det strengeste Afhold, hvad al fordærvende Mad og Drikke angaar, og derfor nu høstede Nyttens og Glædens ved stadig at kunne gaa ved egen Drivkraft og altsaa med frit og ubesværet Sind uden Frygt se Opløsningsdagen nærme sig. Saa spørger da denne sidste: „Nu, Sam, hvordan gaar det dig?“

„Aa, du, der er intet at prale med. Her sidder jeg i mit ensomme Mørke Dag ud, Dag ind, og har intet andet at foretage mig end græmmes over alle mine mange Fejltrin.“

Ak, hvilket Selskab for en Olding! Intet kært, opmun-trende, lysende Minde. Intet husvalende Tilbageblik i Tankernes Kreds. Intet venligt Støttepunkt blandt et langt Livs Oplevelser.

Sidde der i Mørket og genkalde sine Fejltrin, eet efter eet. Saa besk og bitter en Afslutning paa et Jordeliv! Atter et Bevis, at Penge ikke danner nogen Garanti for Livs-lykken.

N. Damskov

Thi Livslykken, for at have Værdi, maa da først for Alvor gøre sig gældende under de hvide Haar og den svundne Legemsspændstighed, saa der i denne Sammenhæng kan være noget „to fall back on.“ Sindets sikre Rolighed. Samvittighedens fæstnende Uskyldighedsbevidsthed, se, det er de uvurderlige Goder, der følger med et Liv levet i Renhed, hvad jo længst blev bogført i hint skønne Ord: „Salige er de rene af Hjerte!“

Hjertets Renhed er ganske naturligt Kilden til Livets Renhed. Hvad vi udfører, har som Regel først været under Behandling i vort Indre, i Hoved og Hjerte. Som man tænker i sit Indre, saaledes er man.

Derefter kan man danne sig en gyldig Ide om, hvad for Tanker har boet i Stakitmalerens Bevidsthed, denne nu heldigvis faldne Storhed, hvis Skyldregister i Sandhed maa antage store Dimensioner.

De gammeldags Bønnebøger brugte ofte den Slutningsformel: „— og giv mig tilsidst en salig Ende.“ — Ganske vist, naar Enden er god, er jo alting godt. Men Vandringen op imod Enden, de sidste faa Mils Vej, vilde man dog ogsaa nok nyde fredeligt og stille, glæde sig ved Tilværelsen, samle sig selv til Sindets gode Indstilling under Almagtens Varetægt og saaledes være rede til, naar Timen til Opbrud er for Haanden, at pakke sammen og sige dette Jordeliv Farvel, med Tak til Himlen for alt godt og glædeligt, for Venners Kærlighed, som fandt sit Udtryk i en hjælpende Haand paa Sorgens og Prøvelsens Dag, som ikke udeblev, men som med alt dog ogsaa tjente til at styrke Villien, at ikke eens Fejltrin, som ejheller manglede, skulde formørke Tilværelsen og aflejre sig i Tungsind og Bitterhed.

Det fuldkomne Menneskeliv blev ingen til Del blandt almindelige Individuer. Det uadvistes kun een Gang: ved Menneskesønnen, Jesus af Nazareth. Hos ham fandtes ingen Fejltrin. Hans Liv er det høje, lysende Ideal, der viser Jordens Børn, hvad deres Livsførelse **burde** være. Fra Højheden vilde han inderligt gerne drage alle til sig.

Men mange, ja, vel i Grunden de fleste, **vil** ikke drages ind i renere Sferer. Hin Olding, vi ovenfor hørte om, har sit Navn paa en ledende Kirkes Register, men aldrig har han betraadt Kirkens Tærskel, den Kirke, for hvilken han nominelt er „trustee.“ Ved lystige Gilder, derimod, med Drik og Kortspil, ja, der florerede han, der var han en sikker Mand, indtil Øjnenes Lys slog Klik. Saa sidder han nu der, ene med sine dystre, tungsindige Minder, stakkels rige Mand!

Thi hvad Vinding har man ved at besidde svære Grunker — og lide Skibbrud paa sin Sjæl? — Staa sig stolt gennem sin Levetid, maa gaa rejekt af Evigheden!

Af mere personlig Art skriver Dalbo til os: —

Det var jo ikke saadan, at jeg paa nogen Maade skammede mig ved at have staaet i Præstegerningen (han var ikke rigtig for at give os de historiske Oplysninger vi samler af og om vor Præstestand) kun mente jeg, hvad vil Spurv i Svaneflugt, følte mig i falsk Indfatning blandt Mænd, som har evnet at fastholde „die Kinderglaube.“ — Min Præst i Danmark, A. Schack, kom til Vonsild efter Mørk Hansen. Denne M. H. hørte jeg en enkelt Gang, og det var mer end nok. Jeg tjente et Aar i Tved ved Kolding. Da jeg nu kom tilbage fra Kirken, spurgte Gaardmanden: „No Jens, hva töt do saa om wo Præst?“ — —ow, han va jo da bejer end jen a Lier! Saa lo de alle af fuld Hals, og dette mit Svar fløj over hele Byen. Der var mange Grundtvigianere paa Egnen. „Den Jens maa da væ saa møj en Kraftens Karl,“ mente de ældre Madammer. Disse gode Tilhængere af Grundtvig tog det forøvrigt ikke saa nøje med visse Affærer, de var ligefuldt „Vorherres Små“ . . .

Med Pastor Schack vekslede jeg Brev næsten indtil hans

Død. Han roste min Flid og „de glædelige Fremskridt dine Breve bærer Vidne om“ — og det havde saadan yndig Klang for det unge Sind. Dog er det jo ikke **derfor** at man studerer. Schack havde, som den grundige Lærde han var, ingen Vanskelighed med at vurdere gamle Trandberg. Trandberg følte altid dyb Beundring for Søren Kierkegaard, men besad — mærkeligt nok — ingen af dennes Bøger. Nu — lad mig bare ikke nægte min egen ildnende, tændende Beundring af S. K. I yngre Aar stod han for mig næsten som en Guds Helgen. — Men, men . . . et evigt kærligt Forsyn forlanger ikke det urimelige af Mennesket. „Credo, quia absurdum est!“ det er uholdbar Dogmatik.

Jø jeg drev Landvæsen i Kansas og Florida i 20 Aar. De sidste tyve var jeg Barber med jævnt godt Udkomme.

Ja, ja — faar man først fat paa sit eget, som Pennen da kan løbe!

Om min Ordination et Par Minder: —

Det var gamle H. Hansen, der var Formand, altsaa ogsaa Ordinator. Men Trandberg var med ved Mødet, i Ornat, og hans Haand hvilede med Vægt paa mit Hoved og to andre Præsters igen paa hans Haand. Og vilde du tro det; jeg blev betagen af den enfoldig fromme Tanke, at min Ordination altsaa havde direkte Forbindelse med Danmarks Statskirke — og kunde saaledes paa en Maade anses som bedre end de to andres (Damskov og Nielsens). Trandberg satte store Forhaahninger til mig, udtalte til nogle Venner, at Broder D. var den, der kunde føre hans særegne Kirkeide sejrrigt fremad. At han blev saa bittert skuffet, beredte ham dyb Sorg. Han skrev mig et Brev paa 16 Sider, hvori udtrykt Skuffelse stirrede mig imøde. Dog, man maa først og fremfor alt være tro mod sig selv. Sidst jeg saa ham, var ved et Aarsmøde i Albert Lea; jeg havde der Lejlighed til at gøre ham en lille Tjeneste. Vi skiltes som Venner, og han døde kort efter — hans Kone fandt ham liggende paa Sengen, død. Det rørte mig at læse derom. Der var saa meget godt og elskeligt hos ham, og havde han haft en mere forstaaende Hustru, kunde han have udrettet noget virkeligt, noget af blivende Værd.“

* * *

KORTE ORD AF EN GAMMEL PRÆST

Af N. Damskov (efter K. og Hj., Maj, 1945)

Pastor D. har gennem Aaret bidraget til det danske Blad i West Canada Kreds en Serie af opbyggelige Taler, der karakteriserer hans Forkyndelse. Vi tillader os at benytte denne sidste, da særligt Bidrag endnu ikke er ankommen. — Red.

Bærer da Frugt, som er Omvendelsen værdig! (Matth. 3:8.)

Disse korte Ord er skrevet til Mennesker, som kender til Omvendelse, og som selv har gennemgaaet en saadan.

Men vi ved jo godt, at der er Mennesker, der vil forsøge at trænge sig ind iblandt Guds Børn, og en Del har allerede taget Sæde blandt dem. De prøver alle mulige Kunster for at give det Udseende af, at de ogsaa hører hjemme der. De giver rigeligt til Guds Riges Arbejde, baade ude og hjemme; de gaar stadig til Kirke; de kan ogsaa ved visse Lejligheder tale om disse Ting. Kort sagt, de vil gøre alt for at faa Navn af troende, blot de maa slippe for at gaa gennem Omvendelsens snævre Port.

Men stadigt gælder det vel: „Uden I omvender eder og bliver som Børn, kommer I ingenlunde ind i Himmeriges Rige.“ (Matth. 1:3).

Altsaa, Gud forlanger af sit Folk, at de skal bære Frugt, som er Omvendelsen værdig.

Vi vil nu se lidt paa de ganske almindelige Frugter:

Som omvendt Menneske vil du have faaet et helt andet Sind og Syn og ser nu helt anderledes paa dig selv — og

paa Guds Riges Arbejde. Men du ser ogsaa helt anderledes paa andre Mennesker; du ser Forskellen paa Guds Børn og paa Verdens Mennesker. Til de sidste siger du: Nu faar I mig ikke med mere og du søger at holde dem tilbage. Og hvad Guds Arbejde angaar, da ser du, at det ikke alene trænger til Midler, men maaske mere til din Bøn, og nu yder du gerne begge Dele. Du søger til Herrens Hus for at finde Føde for din Sjæl, og af samme Grund gaar du til Herrens Bord. —

Men har du Børn eller Arbejdere i dit Hjem, hvad kan du saa hjælpe dem med? Naturligvis, du kan bede for dem — men du kan ogsaa samle dem til daglig Andagt. Det er jo saa let for dig, som er Mand i Huset, men selv en Mor kan gøre det, naar Hjertet er varmt. Og saa er det forbi med alt Søndagsarbejde, uden det, som absolut maa gøres, og du vil finde, at det bliver ikke nær saa meget som tidligere.

Lad os saa se, hvad Guds Ord siger om Frugter. For, hvad jeg ovenfor har sagt, er kun mine egne Tanker, som jeg dog haaber ikke strider mod Guds Ord. Guds Ord siger bl.a.:

„Hver Gren paa mig, som ikke bærer Frugt, den borttager han, og hver den, som bærer Frugt, renser han, for at den skal bære mere Frugt.“ (Joh. 15:2). Saa ved vi da, hvad der er i Vejen, naar Gud kommer med sin Skurebørste. Vi skal renses for at bære mere Frugt! — Maaske ramte Sygdom dig eller nogle af dine, for at du skulde bære mere Frugt. Maaske var det Sorg eller Skuffelse, eller hvad det nu var! Altsammen, for at du skal bære mere Frugt.

„Men nu, da I er blevet frigjorte fra Synden og er blevet Guds Tjenere, have I eders Frugt til Helliggørelse, og som Enden derpaa et evigt Liv.“ (Rom. 6:22).

Her ser vi atter, hvem der ventes at bære Frugt; de, som er frigjorte fra Synden. Og det sker ved, at Synden forlades, den eneste Maade, hvorpaa de kan frigøres. Gud forlanger ikke, at de, som endnu er i deres Synder, skal bære Frugt.

„Al Tugtelse synes vel, imedens den er nærværende, ikke at være til Glæde, men til Bedrøvelse, men siden giver den til Gengæld dem, som derved er øvede, en Fredens Frugt til Retfærdighed.“ (Hebr. 12:11). Her viser Apostelen atter, at Tugtelsen er en Bærer af Frugterne, som nok, da de er sendte af Gud, vil være Omvendelsen værdig.

„Fyldte med Retfærdigheds Frugt, som virkes ved Jesus Kristus, Gud til Ære og Pris.“ (Fil. 1:11). Her ser vi atter den himmelvide Forskel paa et troende og et vantro Menneske. Det kunde nemlig aldrig falde et vantro Menneske ind, at det trængte til Jesus for at bære Frugt; det kan det nok selv klare. — Ej heller er det for at give Gud Æren og Prisen. Begge Dele tager de vantro Mennesker selv. — Det kan være svært nok for et Guds Barn, men det kan da lade sig gøre.

I et af Pauli Breve tales der om „Lysets Frugt.“ Det følger vel af sig selv, at det kun er Lysets Børn, der kan bære denne Frugt.

I Brevet til Hebræerne, 13, 15, tales der om „Læbers Frugt.“ — Det vil vel sige, at vi ogsaa med vore Læber skulde bære Frugt, der er Omvendelsen værdig. Vi kan jo sagtens bruge vore Læber, men til hvad?

„For at vi skulle bære Frugt for Gud.“ Saadan hedder det i Romerbrevet, og det er netop, hvad vi skulle, dog ikke for at æres af Mennesker. Ogsaa der kommer Forskellen frem mellem et troende Menneske og et vantro Menneske.

Saa lad os da forsøge at bære Frugt, der er Omvendelsen værdig.

BLANDT BRØDRE

Fra Pastor A. M. Nielsen tager vi Uddrag af et Par Breve (typisk for hans Maade at øve Sjælesorg paa og være blandt Brødre).

Efter et Præstemøde paa Skolen i Blair 1941: „Det kan kaldes „hyggeligt og opbyggeligt.“ For mit Vedkommen- de var det hyggeligt at færdes oppe paa Bakken og møde gamle Venner — og faa en Passiar om et og andet; opbyggeligt kan det være, naar vi samles om Guds Ord og lader Gud tale til os. Et klart og bestemt „saa siger Herren“ vil finde et godt Sted, selv om det smerter til Tider. Drøftelsen var som sædvanlig, naar Præster samles, at af Hovedets Overflødighed taler Munden. Derimod fik jeg Indtryk af, om nogen talte af Hjertets Overflødighed, om Problemer, som laa lige ved eens Dør, at saadan betragtedes som sentimental. — Jeg mindes et Præstemøde, som blev afholdt i vort Hjem, da jeg var Præst i Jacksonville, Iowa. Præsterne fra Elk Horn Settlementet var tilstede, og ved disse Møder havde vi det hyggeligt og opbyggeligt. Emnet, der skulde drøftes den Dag var „Forkyndelsen.“ Jeg husker Indlederen betonedede stærkt, at vi maatte have Tro til Ordet selv — „thi det skaber hvad det nævner.“ Derom herskede der fuld Enighed. Men ved Siden af kom Diskussionen til at dreje sig om det rette Sindelag, hvormed Guds Ord burde forkyndes. Den sidste, der udtalte sig, var den gamle Jens Petersen. Det lød omtrent saaledes: Om vi gaar med Bud og Hilsen til Mennesker fra Gud, kunde vi stadig føle Ansvar for en saadan Gerning og burde altid forkynde Sandhedens Ord med noget af Guds Sindelag. Det objektive og det subjektive, vi ofte taler om, hører nøje sammen i en sand Forkyndelse. — Hans Slutningsbemærkning lød saaledes: Det er dogmatisk rigtigt, at Guds Ord skal ikke vende tomt tilbage. Det vil altsaa sige, det virker paa en dobbelt Maade — til Frelse eller til Dom. Men det er ogsaa dogmatisk rigtigt, naar Paulus siger: Jeg har en uafsluttelig Smerte — en vedholdende Smerte — for mine Brødre efter Kødet. . .

Da han var kommen hjem skrev Petersen: „I Præster har Fornøjelse af at gnave paa tørre Ben. . . Vær saa god! Men mine Tænder er daarlige, derfor ønsker jeg Ben med Kød paa.“

Efter Moders Død i Nov. 1941 — Pastor N. besøgte hende i vort Hjem, da han var øvre til Præstemødet — skrev han: „Afskeden kom noget brat men blid, det betyder jo, at „være borte fra Legemet,“ men hjemme hos Gud. O Gud ske Lov! Jeg mindes hende fra mine mange Besøg i Ebenezer og Audubon, hvor jeg havde Anledning til at møde hende i Kirke og Hjem. Jeg husker vi sang: „Jeg er et intet, men Kristus mit alt.“ Eller naar vi sang Pastor G. B. Cs Yndlingssang „I Blodet der er jeg nu rensed, og klædt i Retfærdigheds Skrud; Og aldrig forglemmer jeg Dagen, da Herren mig antog til Brud“ — ofte kunde en Taare liste sig ned af hendes Kinder, da hun ud af sin Erfaring udtrykte sin „Frelse-Fryd.“ Derfor havde hun sin Plads blandt Guds Folk — ikke af dem, som klistrer sig paa de helliges Samfund, men som en, der ejer Livet i Gud. . . Nu er saa Livsløbet til Ende og hun har Kronen i Hænde.

Tak for Hilsen til min Fødselsdag, som vi fejrer paa samme Dato; men jeg er naturligvis den ældste, og selv om du løber hurtigt, kan du ikke indhente mig. Som Redaktør faar du læse meget godt, men ogsaa meget tarveligt. Jeg er glad for at du holder fast ved de gamle Toner. Det om Skellet, som Guds Ord sætter klart mellem Troende og Vantro, viskes ud baade i Forkyndelsen og Livet; alt for mange er gaaet tilbage til den „almindelige Kirke“ — Vi kan synge: O Kirkelighed. . . .

Hilsen fra en gammel Ven, A. M. N.“

2. Søndag e. Trin.

BÆREGN OMKOSTNINGEN

Af Sognepræst J. Lauesen, Aarslev

Men store Skarer gik med ham, og han vendte sig og sagde til dem: „Dersom nogen kommer til mig og ikke hader sin Fader og Moder og Hustru og Børn og Brødre og Søstre, ja endog sit eget Liv, kan han ikke være min Discipel. Den, som ikke bærer sit Kors og følger efter mig, kan ikke være min Discipel. Thi hvem iblandt eder, som vil bygge et Taarn, sætter sig ikke først hen og beregner Omkostningen, om han har nok til at fuldføre det, for at ikke, naar han faar lagt Grunden og ej kan fuldende det, alle, som se det, skulle begynde at spotte ham og sige: Dette Menneske begyndte at bygge og kunde ikke fuldende det. Eller hvilken Konge, som drager ud for at gaa i Kamp imod en anden Konge, sætter sig ikke først hen og raadslaar, om han er mægtig til med til Tusinde at møde den, som kommer imod ham med tyve Tusinde? Men hvis ikke, sender han, medens den anden endnu er langt borte, Sendebud hen og underhandler om Fred. Saaledes kan da ingen af eder, som ikke forsager alt det, han ejer, være min Discipel. Saltet er altsaa godt, men dersom ogsaa Saltet mister sin Kraft, hvorved skal det da faa den igen. Det er ikke tjenligt hverken til Jord eller til Gødning; man kaster det ud. Den, som har Øren at høre med, han hør!“

(Lukas 14:25-35.)

Ordet „Verden“ bruges i vort Nye Testamente i to Betydninger, baade som hele Tilværelsen og Menneskelivet, som Gud elsker saa inderlig, at han gav sin Søn til Verdens Frelse, og som det Jordeliv der vil være sig selv nok, som den onde lægger en Glans over, som det ikke i Virkeligheden har, men som daarer Sind og Hjerte saadan, at det bliver en Hindring for Guds Rige. Saa er Verden noget ondt og farligt „elsk ikke Verden,“ ja, endog „Verden ligger i det onde.“ Vi kender alle begge de to Sider af Verdens Væsen, de møder os i alle Forhold. Tag f. Eks. Glæden over **Naturen**, den kan være opbyggelig, en Prædiken for os, men der lurar en Fare: „lad Gud beholde sit Himmerig, naar jeg blot maa beholde mit Gurre!“ Eller endnu bedre. at elske **sin Familie**, sin Moder og Fader, Søstre og Brødre, sely, der gælder det, at hvor det bliver nok for en, der binder det os til Jorden, saa vi ikke kan naa til Himlen, thi Moder og Fader og Søster og Broder kan ikke give mig et evigt Liv. Eller, allerbedst: jeg selv, mit eget Liv! Det maa jeg jo da værne om og bevare! Ja, men hvis det bliver mig Hovedsagen at hytte mit Skind og bjerge min Livsnydelse længst mulig, saa er det Verden, der gennem mit eget Liv søger at binde mig til sig, og der gælder Jesu Ord: „hvem der bjerger sit Liv skal miste det!“ Det forstod Menneskene, som lagde en Mur mellem sig og Verden, og bag denne svang Svøben mod deres eget Legeme. Og det har jo alle kristne Mennesker nogen Erfaring om, at selv om „Glæden paa Guds grønne Jord“ og Glæden i Kristenlivet kan forenes, saa sker det ikke uden Kamp, for Glæden paa Guds grønne Jord vil ikke nøjes med den Tjenerstilling, der tilkommer den.

Det er vel navnlig det, Jesus tænker paa, naar han siger, at den som vil være hans Discipel, maa tage sit Kors op og følge ham. Verden er ikke saa god og fredelig, at den giver et Menneske sine gode Ting uden Vederlag; nej, den siger: „giv mig din Sjæl“ og den, der svarer: „Den har Gud og den skal Gud beholde,“ imod ham rejser Verden sig som en Fjende, der kan tage endog Fader og Moder fra en, ja lige til selve Livet. Saa er det, om vi kan synge med Luther: „og tager de vort Liv, Gods, Ære, Barn og Viv, lad fare i Guds Navn,“ blot vi beholder Guds Rige. Det er den samme Forstaaelse og Taget Standpunkt derefter, Jesus tænker paa, naar han taler om først at beregne Omkostningerne, før man begynder at bygge et Taarn eller føre en Krig. Den, som siger: jeg vil have et evigt Liv, men ikke

vil sætte alt ind paa det, vil føre Krig mod det onde, men ikke bringe de Ofre, det kræver, — han bedrager sig selv. I den ny Himmel og Jord tænker jeg, det er saadan, at „Glæden paa Guds grønne Jord og Glæden ved Vorherres Bord“ ikke vil kriges, men saadan er det ikke og bliver det aldrig hernede; saa gælder det at holde Jesu Livsregel fast: „hvad gavned' det et Menneske, om han vandt den hele Verden, men tog Skade paa sin Sjæl.“

Amen.

Fra vor Kirkemark

THE FORTY-NINTH ANNUAL CONVENTION

The forty-ninth annual convention of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America will be held in Albert Lea, Minnesota, on invitation from the Trinity Lutheran Church, June 19-24, 1945. This has been granted as a delegates convention only. Opening Service at 8:00 o'clock p.m.

Convention Theme: "The God of heaven, He will prosper us; therefore we His servants will arise and build." Nehemiah 2:20.

Agenda for the Convention

I. Regular Business:

- Election of President, one theological professor (Rev. Theo. I. Jensen nominated), Treasurer, and members of boards and committees.
- Final vote on change of name of Synod. Proposed name: "United Evangelical Lutheran Church."
- Dana College—Authorization to build. Proposal of the Board of Trustees of Dana College and Trinity Seminary to enlarge the faculty of Trinity Seminary to five professors.
- Missions—Home Missions, Indian Mission, Utah Mission and Foreign Missions.
- Lutheran World Action.

II. Extraordinary Business.

- Shall the Church Council be enlarged to seven members—four pastors and three laymen.
- Shall we elect the three pastors and three laymen to which we are entitled to the Conference of National Lutheran Council Churches. Tentative dates November 13-16, 1945, in Columbus, Ohio. Committee on Credentials will be on duty at convention headquarters Tuesday, June 19th, at 2:00 o'clock p.m. Delegates to our annual convention must submit letter of credentials from the pastor or secretary of their respective congregations. The official invitation of the Trinity congregation will appear in the next issue.

N. C. Carlsen, President
H. A. Svendsen, Secretary.

NOTICE TO SYNODICAL DELEGATES

Trinity Lutheran Church of Albert Lea, Minnesota, its members, Council and pastor herewith most heartily extend to all pastors and delegates, an invitation to attend the 49th Annual Convention of our church here. However, there are a few things that we beg of you to notice, and to comply with at once.

In order to get points for meat, butter, etc., it is necessary that all pastors and congregations send in the number of delegates and pastors coming from all our churches. Do this at once, as we must have your reply within about 10 days. You need not send in names, but just the number that are coming, so we may prepare for them.

Then as soon as you know who are coming, they may send in their names to our Lodging Chairman, Mrs. Carl Axelsen, 210 Water Street, Albert Lea, Minn., and suitable lodging will be arranged for you.

The price of meals will be \$7.75. This includes supper Tuesday evening, breakfast every morning, including Sunday, lunch each noon, dinner in the evening, including your banquet dinner Saturday evening, and a Sunday dinner, the last meal being served Sunday evening. Thus: Breakfast 20c, Lunch 50c, Dinners 75c. The registration fee is \$1.00 as usual. There will be no charge for lodging. Transportation will be provided. **But this one thing you must do:** Each delegate and pastor is to bring with him 5 red points (tokens), to insure ample supply of butter and meat. **THIS IS A MUST, AND THE MANAGEMENT OF OUR CAFETERIA HERE WILL DEMAND THESE TOKENS WHEN YOU REGISTER.**

F. P. Mortenson, Pres.
John Nielsen, Sec.
J. M. Girtz, pastor
Andrew Hansen, Convention chairman.

Harlan, Iowa. To af Immanuels Mgh.s ældre Medlemmer afgik ved Døden i sidste Maaned. Først den gamle Bedstemoder, Mrs. Amelie Petersen, Enke efter Peter I. Petersen (død 1911). Hun fik Hjemlov d. 16. Maj i den høje Alder af godt 91 Aar. Hun kom i 20 Aars Alderen fra Skrydstrup, Danmark, til Davenport, hvor hun ægtede Mr. Petersen Aaret efter. I 1875 kom de til Shelby County, Ia., og farmede først ved Walnut, senere ved Elk Horn, indtil 1885, da de flyttede til Hot Springs, Kan. Fire Aar efter kom de til Harlan, og hun var med til at stifte Immanuels Mgh. i 1914. To Døtre overlever hende, den ene er gift med Pastor N. P. J. Nielsen, Milltown, Wis., den anden, Mrs. A. L. Levendahl, bor i Harlan, i hvis Hjem hun døde. Der er ogsaa fire Sønner men bosat andre Steder.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Den 21. Maj døde den danske Auktionarius, Georg Jensen, efter et Aars Sygdom. Han var født her paa Egnen i 1884, Søn af afdøde Jens C. Jensen. I 1920 blev han gift med Dora Hansen, der tillige med Datteren Helen overlever ham. En Broder Chris J. bor i Audubon og en Søster Mrs. Doonan i Harlan. Han har været Medlem af Immanuel en Del Aar og blev begravet i Jacksonville.

Højflugt. T/Sgt. Folmer G. Pedersen, Medlem af vor Mgh. i Kansas City, er hjemme paa Orlov fra sin Krigsbestilling som Flyver i Asien og besøger sin Hustru og deres lille Datter, samt hans Forældre, Mr. og Mrs. Viggo Pedersen. I alt har han været i Luften 815 Timer over de høje Himalaya Bjerge og har krydset dem 176 Gange.

Fra Vor Frelzers Mgh. i Chicago meddeles, at Missionær Helen Danielsen talte Torsdag Aften d. 31. Maj om hendes Gerning i Colombia, Sydamerika. Ved et Møde d. 7. Juni var Pastor Wilhelmsen, Racine, Gæsttaler. Menighedens Indtægter steg nær \$1000 sidste Aar. Ved Salget af dens Præstebolig bliver dog Udgifterne meget forøgede, idet den nye Præst loves \$225 pr. Maaned mod at han sørger for eget Hus. Lønningen hidtil var \$150 og frit Hus. (Der er ikke Sandsynlighed for at fhv. Præst Chaplain P. G. Rasmussen kan komme til Sept., saa vi forstaar man forsøger at kalde en anden. Red.) Pastor Nyholm ledede Begravelsen af Mrs. Bolette Petersen, 4224 N. Monitor Ave., som døde d. 21. Maj. Hun var 65 Aar og født paa Lolland. I 1903 kom hun til Chicago og i 1909 blev hun gift med Niels Petersen, der overlever hende samt en Søn, der er Sømand.

Gethsemane Mgh., Racine, vor største Mgh., har atter mistet en af sine unge paa Krigsfronten. Mr. og Mrs. Harry J. Scott fik nemlig den tunge Meddelelse, at deres Søn, Sgt. Jens J. Scott, blev dræbt under et Sølslag i Stillehavet d. 11. Maj, da han tjente ombord paa en Air-craft Carrier. Han blev begravet tilsløs. Han var med ved Guadalcanal og tilhørte Marine Divisionens Flyverafdeling, og har deltaget i tre andre større Kampe. Saa han har mange Udmærkelser. Afdøde var 22 Aar og født i Danmark, hvorfra han kom med Forældrene i 1925. I 1938 blev han konfirmeret af Pastor Wilhelmsen, og i 1942 meldte han sig som Frivillig til Marine Korps. En Broder, Pvt. Harold J. Scott, der var med paa Okinawa, overlever ham samt Forældrene.

I Blair Kirke blev 6 Voksne, fire af dem yngre gifte Kvinder, konfirmeret Søndag d. 27de Maj. Sommerskole er i Gang med Mrs. J. P. Nielsen og Mrs. Paul Neve som Lærere. Der er igen vakt Interesse for at oprette et Alderdomshjem her i Blair og man har drøftet det paa et Par Menighedsforsamlinger.

Guldbryllup. Vore gamle Venner Mr. og Mrs. Sam Petersen i Lincoln, Nebr., fejrede deres 50-aarige Bryllupsdag d. 5. Juni, med aabent Hus. Menigheden havde en Æresfest for det agtede Ægtepar Søndag Aften d. 3. Juni.

Et Rundskue med Kredsformændene. Af deres Indberetninger plukker vi flg.:

Atlantic Kredens Formand, C. M. Videbeck, er utilfreds med Udførelsen af den Beslutning, som blev taget sidste Aar m.H.t. Betjeningen af London Missionen. Ved Kreds-mødet 1944 blev det særlig paa Missionssekretær Matthiesens Anbefaling besluttet at faa en heltids Mand til Kaldet. Men ved Bestyrelseskonventionen i Blair sidste Februar havde man nær aflivet Projektet. Som Kompromis vedtog man at sende Pastor Matthiesen selv dertil fra April for at undersøge Feltet grundigt. Men nu udsattes dette til Juni. Og dertil kommer Spørgsmaalet: Hvem raader for Arbejdet? Hjemmemissionsraadet eller Kredsstyrelsen, hvor en Mission er beliggende? London har ikke faaet Vakancebetjening i Aarets Løb, da man forstod H. M. Raadet var ansvarlig, indtil anden Oplysning modtoges. Her er en Nød for Aarsmødet at knække. — Stud. theol. Ronald Jensen (Søn af Pastor Jensen, Spencer, Ia.), er ansat som Assistent til Pastor A. Morek i det udstrakte Misisionskald i Øst Canadas Söprovinser gennem Sommeren. Fem nye Præster er i Aarets Løb kommen til Kredsen: H. Leonard Andersen, Boston; Otto Nielsen, Westbrook; A. N. Skanderup, Salmonhurst; Dolliver Thogersen, Falmouth, og Th. Henningsen, Laurens, for at fylde vakante Kald. — Mgh. i Laurens, N. Y., har købt et godt Teglstenshus til Præstebolig for \$3500 og subskriberede straks de \$2000. I Toronto gaar Kirkebygningssagen godt fremad.

Illinois Kreds. Kredsformand Fred Hansen mener ikke det paatænkte Misisionsprojekt i Henry, Ill., er tilraadeligt, derimod antyder en Undersøgelse af en kirkeløs Forstad til Chicago, Oak Lawn, at frembyde gode Muligheder; der er ca. 500 Familier bosat der og en Trediedel er af luthersk Rod. Fire nye Præster er tilflyttet: H. C. Jersild, Ebenezer, Chicago; H. N. Hansen, Greenville; Kr. Ludvigsen, Clifton, og J. Elling, Kankakee, Ill.

Wisconsin Kreds har ingen særlige Missionskald optaget, men har gennem Nat. Luth. Regional Board søgt efter nyt Felt. Kingo Mgh. i Milwaukee har faaet Tilladelse til at flytte deres Kirke til en bedre Lokalitet i Byens nordlige Del, saasnart Betingelserne derfor er opnaaelige. Fire Præster er tilflyttet gennem Aaret: Edwin Svendsen paa Washington Island, som dog atter forlod Kaldet for at blive Feltpræst i Flaaden; A. P. Staby, Oregon; C. C. Kloth, Clinton; og Aaron Christiansen overtog igen sin Gerning i Hartland, da han fik Afskedigelse som Feltpræst ved Hæren. Pastor Frank Nielsen er Kredsformand.

Minnesota Kreds mistede en Mgh., da Elmdale valgte at tilslutte U. L. C. Samfundet for at faa bedre Betjening. Minn. Kreds har den enestaaende Mission, at udsende en dansk Radiogudstjeneste over St. Olaf College Stationen een Gang om Maaneden i Forening med Den danske Kirkes Kreds. Een ny Præst er tilgaaet Kredsen, nemlig Pastor Silas Larsen, Cushing, Wis. Pastor J. M. Girtz blev genvalgt til Formand.

Iowa Kreds. Formand Erhardt Nielsen oplyser, at efter

mange Aars Støtte er Atlantic Mgh. blevet selvopholdende og den anden ældre Mission i Avoca har afkastet sin Gæld. Ligesaa kan Viborg, S. D., atter klare sig selv. Des Moines faar Støtte til at flytte sin Kirkeejendom til et mere fordelagtigt Strøg i Byen og en Byggegrund er købt. I Underwood er igen efter en Aarrække ansat en residerende Præst, Clifford Hanson. Pastor Loft kommer til det vakante Scranton-Coon Rapids Kald i September. Af andre tilflyttede Præster nævnes Wesley Andersen til Coulter, Kenneth Petersen til Irene, S. D., og Wm. Thomsen til Moorhead. West Branch er vakant, saavel som Scranton for Tiden.

Nord Dakota-Montana Kredsen har haft megen Præsteskifte i Aaret som svandt; skriver Kredsformand Wesley Andersen, der nu ogsaa selv forlader Kredsen og sit Kald, Trinitatis Kirke ved Kenmare. Dog er følgende nye tilflyttet: Alfred Jensen til Sidney, Mont., Lyle Paulsen til Danville ved Westby, og Peter Vammen til Dane Valley ved Froid, Mont. Begge Kald ved Kenmare er fremdeles vakante, men en Student, Lloyd Neve, øver Vakancebetjening i Sommer. Mgh. i Bowbells vedtog at blive selvopholdende fra 1. Maj.

Nebraska Kreds. Denne udstrakte Kreds har vist de fleste smaa og vidt spredte Menigheder, som det har sin Vanskelighed at betjene. Nogle omkring Hovedsædet Blair kan lettest og billigst betjenes af Samfundsarbejdere og Studenter derfra, saaledes Kennard, Herman, Orum og Washington. Efter Pastor H. P. Andersens Fratrædelse i Wolbach Missionen forsøges et Samarbejde med U. L. C. Kirken der, ligesom der er Samvirke med vort danske Søstersamfund i Lindsay-Rosenborg-Genoa Kaldet. Efter Redaktør P. C. Jensens Opsigelse i Kennard har H. M. Sekr. K. M. Matthiesen betjent Menigheden, men nu maa Kredsen atter tage sig af Betjeningen. Fremont Kaldets to Menigheder vedtog at have hver sin Præst, saa Pastor Hagedorn resigerede for at modtage Kaldet fra Trinitatis ude paa Landet. Mgh. i Byen betjenes af ham til en anden overtager. Pastor Knud Larsen skiftede fra Laurel til Cordova-Staplehurst, og N. P. Nielsen kom til Laurel. Andre nye Præster er S. S. Nielsen, Denver, Harold Larsen, Plainview; Ole Larsen, Hampton, og John Schultz, Lindsay. Pastor H. P. Andersen flyttede til Brush, Colo., for at bistaa ved Arbejdet paa Eben-Ezer Anstalten, og P. C. Jensen til Blair. Pella Mgh. i Omaha har solgt sin Kirkeejendom for at flytte Lokaltet og bygge paany ude i Byens vestlige Distrikt. Mgh. i Lincoln har ogsaa Flyttetanker. Tabor Mgh. i Salt Lake City bliver vakant til September. — Saa vor høje Kredsformand, Harald Jørgensen, har nok at bryde sit Hoved med foruden hans store Hjemmekald i Blair.

Pacific Kreds. Den nye Kredsformand, M. L. Kirkegaard, giver et kort Indblik i hvert af de Kald Kredsen støtter — Pasadena, der nu er gældfri og lovende, — Petaluma, hvor Pastor J. P. Christensen gør et godt Arbejde, — Caruthers, der betjenes af de aldrende Pastor og Mrs. A. W. Lund, er finansielt sikret, — Hayward-San Leandro, hvor Pastor Holger Berthelsen har Hænderne fulde og er ifærd med at købe Byggegrund, støttet af H. M. Fondet, — Lynwood i Los Angeles, hvor den unge Pastor Allan Hansen har faaet lagt en god Grundvold med Bethel Mgh.s Støtte; Præstebolig samt Kirkegrund er anskaffet, samt Planer for et Kapel. Mgh. i Portland, Ore., har solgt sin gamle Kirkeejendom paa Union Ave., og har Planer færdige for Opførelse af en ny i et bedre Strøg af Byen. Af nye Præster er ankommen Jas. P. Christensen til Petaluma, Allan Hansen til Lynwood, og George Robertson til Los Angeles. Ingen Vakancer.

West Canada Kreds, fra Lake Superior til The Rockies, og mod Nord endeløs, er en stor Kreds i Areal, men liden i

Tal. Og dog foregaar her muligvis den stærkeste Udvikling. „Høsten er visselig stor, men Arbejderne faa“ er Ordet Kredsformand Theo. M. Hansen begynder sin Beretning med. For at komme til Kredsmødet i Tilley maa 5 Præster udenfor Alberta rejse tilsammen 5000 Mil. Intet Under han overvejer Distance-Problemet, om der er en bedre Vej til at samle Folket, f. Eks. om de delte Kredsen saa de Mghr. nærmest Staternes Kredse tilsluttede disse. Redvers er nær Nord Dakota Linien og Pass Lake, Winnipeg, Ostenfeld, Swan River til Minnesota. Dog synes Nationalitets og sproglige Hensyn at hindre. Der kunde ogsaa oprettes flere Canadiske Kredse, men der er for faa og for smaa Menigheder. Tillige blev Danskerne spredt for meget i Kolonisationsperioden, saa det er vanskeligt at naa ud til dem alle. Dog trods alt, ser Stillingen lysere ud. I Pass Lake, fjernt mod Øst i Storskoven, er man glad ved atter at have bosiddende Præst, idet Pastor H. S. Madsen kom dertil efter at man endog „officielt“ havde opgivet Virksomheden. Der aabnes Anneks i Byen Port Arthur, og man søger Muligheder for flere Aabninger, saa vi kan ansætte nok en Præst der i Egnen. I Storbyen Winnipeg er opstaaet Vanskeligheder med Beliggenhed af Kirken, og man er ilag med at anskaffe en Præstebolig, helst paa et andet Sted i Byen. Der er en Del Tilgang til Mgh. (Pastor V. Bagger fratræder til August for at optage sin Missionsgerning i Indien igen.) Ostenfeld betjenes fra Winnipeg siden Pastor Damskovs Bortrejse, og Folk flytter ligevis derfra. I Swan River Dalen er der gode Udsigter, med god Avl og et helt nyt Præstepar, H. O. Carlson og Brud. Og for dem er købt en god Bolig. Ligesaa har Mgh. en pæn Kirke i en god Egn af Byen. Omend der ikke er mange Danskere forholdsvis, saa er der mange kirkeløse Lutheranere. Derfor den rigelige Støtte fra H. M. Kassen og Kredsen. Og i Omegnen er der Muligheder for videre Mission. (Kredsformanden gør en Observation, der burde høres: Vi forlanger det yderste af vore Hjemmemissionspræster og giver dem de mindste Lønninger, man venter at de skal levere Køretøj for lange Ture for at undersøge adspredte Felter. Resultat: Jo mere de arbejder desto fattigere bliver de.) Arbejdet i Redvers gaar godt under Pastor og Mrs. Johansens Ledelse; det kunde udvides til at indfatte Byen; der er mange Folk i Omegnen. Mgh. blev selvopholdende for et Par Aar siden. Ang. Tilley omtrent det samme — flyt Præsten til Byen, da der er Centrum for Befolkningen. I Standard indviedes en ny smuk Præstebolig i Marts for Pastor M. Jørgensen og Familie. Mgh. i Edmonton har mere end fordoblet sit Bidrag til Præstens Lønning — nu \$720. Det øvrige kommer fra H. M. Kassen. Engelsk Formiddagsgudstjeneste forenet med Søndagsskole viser sig at være en god Plan. Ponoka betjenes af Pastor Thorslev fra Edmonton een Gang maanedlig; man benytter en anglikansk Kirke. Ligesaa betjenes Olds fra Calgary. Kredsmødet billigede ikke Adskillelsen af Ponoka-Olds Kaldet og ønsker det sammen igen og betjent af egen Præst. De har faaet dem en lille Kirke i Olds og den lille Flok støtter Arbejdet vel. Modernemenigheden i Dickson-Kevisville er fremdeles vakant. Calgary Mgh. blev selvopholdende sidste Aar; paa den nye Præstebolig skylder man \$1500. Folk har Tilbøjelighed til at flytte Vest paa til det mildere Kystklima, men Mgh.s 30 Familier holder trofast ud. Spørgsmaalet er om ikke Kirken burde blive en engelsk Kommunitetskirke mere end en dansk, da den ligger i et godt Strøg i saa Henseende. Da mange af vore Folk flytter til Vestkysten, bliver Spørgsmaalet om ikke der bør gøres noget for at samle dem derude (der er en god og stor dansk Kirke i Vancouver, men den staar uden Samfundsforbindelse herovre. —Red.)

Fra vort Søstersamfund

Den danske Kirkes Aarsmøde afholdes næste Uge (5.-10. Juni) i Medicine Lake Parken. Ligesom i vort Samfund udder dens Bestyrelse nu en „Report“ før Mødet til alle Præster og Delegater, saa de kan være oplyste om Samfundets Stilling og de Sager, der vil komme frem til Forhandling. I Formand Alfred Jensens ret lange Oversigt, der indtager et verdensbredt Perspektiv, behandler en Paragraf „The Character of Our Work“, som er nok saa interessant. Han har i Aarets Løb besøgt 33 Menigheder (som vi ved, giver ogsaa han hele sin Tid til Embedet nu og bor i Des Moines). Der findes ganske megen Forskel paa Præsternes teologiske Syn og deres Arbejdsmaade. (En af dem desværre, Svend Baden i Perth Arboy, N. J., maatte de afskedige og inddrage hans Ordinationsbevis paa Grund af Uterlighed.) Han har fundet iblandt dem alle de forskellige teologiske Opfattelser som findes her i Landet. Det, mener han, karakteriserer deres Kirke, at dens Præster beholder i høj Grad deres menneskelige Ejendommeligheder (endowments) over imod en ensrettet og stereotyp Præstestand. Deres Sammenhold grundes paa deres fælles nationale og religiøse Baggrund. Dog maa han erkende, at de mangler en stærk Dragelse, eller en drivende Kraft med Hensyn til hvor man skal lægge Eftertrykket paa det der søges. Nogle mener, der savnes en Profet, en Leder, som kan paavirke Folkets Hjerter og Villier saa de følger ham. Saadan en Leder maa fødes, han kan ikke laves, mener Pastor Jensen. Dog paa den anden Side, „har vi det vigtigste i vor dansk lutherske Kirke, Trosbekendelsen, Herrens Sakramenter og de hellige Skrifter, ubeskaaret. Arbejdernes Type og Dygtighed kan variere i deres Syn, Metode og Materiale, men det er betids at sige, at Frelsesvejen gennem Tro paa Jesus Kristus, Guds og Menneskens Søn, vor Frelser forkyndes og læres i alle vore Kirker og Søndagsskoler efter ovennævnte Grundlag, ej heller er vort Arbejde forgæves og uden Guds Velsignelse. Der er mange Fejltrin og Synder at bekende, vi er kun svage menneskelige Væsener, men det behagede Gud at udrette sine gode og naadige Formaal endog ved saadanne svage Kar, som vi er.“

Med Hensyn til Sproget, som jo altid har været et særligt vigtigt og ømt Punkt i Den danske Kirke, siger Formanden videre: „Midlerne vi benytter i Herrens Tjeneste maa være dem, der bedst kan tjene til at oplade Hjerter og Tanker for Guds Rige. Sprogspørgsmaalet kan kun blive hørt paa den Betingelse. I sig selv vedrører Spørgsmaal om Sprog og Kultur ikke Kirken. De har deres Fordele og deres Plads vedrørende Kirkens Velfærd, og jeg ved vi benytter Sprog og Kultur for saa vidt de fremmer Indgang i Sjælene for at vinde dem for Gud og opbygge hans Rige iblandt os. Det er selvfølgelig, at dette Land maa blive vort Land, ogsaa vores, der er Immigranter; dets Sprog er vore Børns Sprog, ja Modersmaal. Eftersom vi mere og mere realiserer dette, og anden og tredje Generation ser tilbage i deres Families Historie, vil de ogsaa mere og mere villigt tilegne sig saadanne Værdier, som kommer til dem fra deres Fædres Land. Det er meningsløst at fastholde, at saadan Forstaaelse og Tilegnelse afhænger særlig af det danske Sprogs Brug. Det engelske Sprog bliver, ja er allerede, under alle Omstændigheder vore Børns og Unges Tungemaal, og vil vi have dem til at faa Del i Rigdommen af danske religiøse og kulturelle Værdier, maa vi oversætte dem til Engelsk for deres Brug. Naturligvis er der Undtagelser. Men jeg er meget ængstelig for vor Mangel paa

Mænd og Kvinder, der formaar at udføre denne Overførelse. Dog tror jeg der findes dem, som kan gøre Værket, og der er dem, som arbejder med det, og som igennem vor Forlagskomite vil dele med os deres Arbejdes Frugter.

Det er mærkeligt, at næsten i alle Tilfælde kommer Forældrene til at elske deres Børns Sprog og ikke omvendt. Og heroovre har de unge jo stærke Allierede i Skolen, Venerne m.m. Derfor ser vi at de ældre kommer mere talrigt til de engelske Gudstjenester og de er slet ikke saa ulykkelige som de sommetider skildres. De glæder sig med de unge, fordi disse har fundet samme Kilde til Fred og Frelse og evig Glæde, som de selv fandt. Det er sandt, at Sproget har været brugt som et Splittelsesmiddel iblandt os, men mere og mere forener det. Det er nemlig Maalet, Guds Riges Opbyggelse, der forener os, for hvilket Sproget kun er Middel, et Instrument.“

(Vi mener Pastor Jensens Udtalelser betegner et Vendepunkt i vor Søsterkirkens Indstilling og fastslaaer en Erfaring vi i vort Samfund har gjort; de bliver forhaabentlig Planker til den Bro der kan forene de to danske Kirkegrupper til eet. Derfor Stykkets Længde; Oversættelsen er vor. —Red.)

Nebraska Kredsen Formand Ronald Jespersen, skriver: „I Rosenborg, nær Lindsay, blev indsat gennem Aaret en ny Præst, John Schultz, Graduent fra Skolen i Blair, og han gør et godt Arbejde for Guds Rige og vor Kirke der. Dette Foreningsarbejde er en smukt Bevis paa, at to Kirker tilhørende forskellige Samfund kan ganske vel betjenes af een Mand uden at tabe deres Ejendommelighed.“ — Pastor Jespersen, der er een af de yngre Præster, advarer saa imod, at de kan blive saa indesluttede om deres eget, at det skader i Stedet for at gavne deres egentlige Opgave. Han har resigneret fra Betjeningen af Davey, da det er altfor fjernt, desuden er der to danske Kirker der, begge Annexer, hvor der burde være et samlet Præstekald.

I Pacific Kredsen er der mest Hjemmemissionsaktivitet. Kand. teol. Peter Thomsen er sendt derud som Pastor Ejnar Farstrup. Medhjælper i Los Angeles Egnen. Pastor Farstrup udsøger Muligheden af at optage Missioner i Long Beach, San Fernando Valley og San Diego. Trods det at Mgh. i Oakland opgav Ævret sidste Aar, er der dog vedligeholdet Forbindelse fra Salinas, og det nylig dannede Hjemmemissionsraad vedtog under dets Møde at sende en fuldt-lønnet Missionspræst dertil; men saavidt har ingen modtaget Kaldet. — Angaaende Mgh. i Pasadena, siger Kredsformand N. Nielsen, at den er en af de mindre og vist den eneste, der endnu bruger dansk Sprog næsten udelukkende. „Derfor er den maaske saa lille, dog er det prisværdigt, at et Mindretal ikke falder for den sædvanlige Tilbedelse af store Tal, men fastholder sine Idealer og nyder at leve i deres danske Arv.“

Statistikeren Mr. Hermod Strandkov, Askov, Minn., oplyser, at Samfundet nu tæller 19,468 Sjæle, en Vækst paa 655 gennem Aaret. Af disse er 14,170 konfirmerede, en Fremgang paa 121. Af bidragydende rapporteredes 6,717, en Tilgang af 108, og stemmeberettigede 10,830, 258 flere end sidste Aar. Menighedernes samlede Ejendomsværdier beløber sig til \$1,107,326, en Forøgelse af \$85,475; deres Gæld er \$40,215, som er \$17,187 mindre. Totalindtægt (Menighedernes) var \$214,268, en Forøgelse af \$48,696, og Totaludgift var \$209,398, en Forøgelse af \$50,517. Ikke alle Præster indsendte Report, men flere indkom end før. Der foreslaas, at det bliver en Samfundsregel at alle Menigheder afslutter deres Regnskaber ved Nytaar, saa de statistiske Reporter kan blive eenstidige og indkomme i god Tid for Eftersyn og Forhandling.

Samfundets Historiker, Pastor Enok Mortensen, Tyler, Minn., har med Iver taget fat paa sit nye Hverv (Embedet blev oprettet af sidste Aarsmøde og Bestyrelsen opfordrede E. M. til at tage det, da han har syslet med en dansk-am. litterærhistorisk Samling i nogen Tid). Han opfordrer til Anskaffelse af et brandfrit Samlingssted, og mener at det logiske Sted vilde være ved Skolen i Des Moines. Imidlertid har han faaet Lov til at benytte det historiske Stenhus, der staar paa Kirkeejendommen i Tyler. Men det er for fugtigt uden Insulation. Fra Kvindernes Forbund fik han en Gave paa \$100 til Arbejdskapital, og andre gav ogsaa noget. Snart vil han udgive en større Liste over dansk-amerikansk Litteratur.

(Det kan oplyses, at Pastor Mortensen besøgte os i Blair d. 14. Maj, da han var en Tur i Omaha. Først talte han ved Andagten paa Skolen og besaa vore Biblioteker og Samlinger der; dernæst havde vi et dejligt Samvær i vort Hjem, hvor vi har en større Samling historisk og ånden Litteratur, ligesaa paa vort Kontor i Forlagshuset. Der var mangt og meget vi kunde dele og . . . fremdeles ønske til Fremme for vor fælles Gerning i den Henseende. Særlig er det et passende Lokale for vore Samlinger, hvor vi kunde faa Rum og Ro til at foretage historiske Efterforskninger. Vi var ogsaa enige om, at under Forholdene er det bedst at hvert Samfund samler sit eget Arkiv, da dobbelt Samling forøger Sikkerheden, men at vi samarbejder i de historiske Produkter der naturligt hører sammen. Derfor har vi byttet meget værdifuldt Materiale, hvoraf vi traf at have Dubletter. Vi takker Pastor Mortensen for hans Venlighed. —P.C.J.

Fra Canada

Kredsmødet for West Canada afholdes i Tilley, Alberta, d. 2.-5. August.

Bibellejr afholdes i Sylvan Lake Camp d. 21-26. Juli og de Unges Aarsmøde samme Sted d. 26-29. Juli. Man venter Formand Carlsen derop paa Visitats i Menighederne og som Gæsttaler under disse Møder fra d. 19-29. Juli. Den sidste Dag vil han indvie Kirken i Olds.

Ungdomsforbundet bestemte sidste Aar at indbyde Pastor C. A. Vammen fra vor Indianermission derop paa en Rundrejse, men han kunde ikke imødekomme Indbydelsen; ligeledes afslog Pastor Girtz en lignende Indbydelse.

Pastor Hans O. Carlson, der nu har virket godt et Aars-tid i Swan River Kaldet, Manitoba, meddeler i K. og Hj. sit Indtryk af den kirkelige Stilling deroppe: „Aandeligt talt er Markerne hvide til Høsten. Folkene er i Regelen gode Kirkegængere, selv om det maa vedgaas at det ikke altid er hvad Præsten siger paa Prædikestolen, der trækker dem frem. Men Kirken skulde ogsaa gerne være mere end et Mødested for Danskere, hvor man gennemgaar den sidste Uges Begivenheder. Jeg tror ogsaa vi er ved at komme bort fra det. Hos stadig flere og flere synes der at være mere Hunger efter Guds Ord end egentlig efter Selskabelighed, der faar Folk til at møde op Søndag efter Søndag i Kirken, selv om Vejene til Tider er saa daarlige, at man vilde skamme sig ved at jage en Hund ud paa dem.

For os, som er kaldet til at forkynde Evangeliet, gælder det saa om at besegle vor Kirkes Fremtid her i Canada, som efter min Mening kun kan ske, naar Guds Ord og ikke Danskheden ligger øverst i vore Hjerter.“

Dickson. En af de gamle Pionerkvinder, Mrs. Johanne

Marie Nielsen, 87 Aar, afgik ved Døden d. 29. April. Hun er fra Hvidøre og udvandrede i 1888. Hun blev gift med Martinus Nielsen og de boede en Tid i Nord Dakota, hvorfra de i 1907 kom til Dickson, fire Aar efter Koloniens Grundlæggelse. Hun efterleves af sin 88-aarige Ægtefælle og en Søn Niels, samt en Datter Anna, der bor hjemme. (Frk. Nielsen er Korr. for L. U. og vi udtrykker vor dybe Medfølelse i Tabet af hendes Moder. Red.) Pastor Thorslev kom ned at lede Begravelsen; Kaldet er fremdeles uden egen Præst. Den 27. Maj var han atter tilstede for at holde Konfirmation.

Redvers, Sask. En Festdag oprandt her d. 29. April, da Pastor Damskov besøgte Kirken og talte ved Gudstjenesten. og Mr. og Mrs. Cortsen i Carlyle holdt Sølvbryllup. Folket har ikke glemt deres gamle Præstefolk, som var med til at lægge Grundvolden.

Pastor og Mrs. Damskov besøgte Winnipeg en Tid og rejste saa til deres gamle Hjem i Ostfeld, hvor de deltog i Kaj Winthers Bryllup d. 24. Maj. Fornylig kom de tilbage til Sidney, Mont., hvor de nu bor.

Toronto, Ont. En Kirkeuge afholdtes d. 1.-6. Maj med Pastor James N. Lund fra Troy, N. Y., som Gæsttaler. Vidnesbyrdet var klart og Tilslutningen god. Slutningsdagen fik et særligt Glædespræg ved Budskabet om Danmarks Frigørelse, saa den blev en Takkedag. Ca. 200 Landsmænd mødte op for Takkegudstjenesten, hvor Pastor Lund prædikede og Konsul Klein forsøgte at tolke Folkets Følelse. Dagen i Forvejen havde man den store Relief Fonds Basar, der indbragte \$2100.

Pass Lake, Ont. Langfredag var en stor Højtidsdag, idet Pastor Madsen konfirmerede tre Voksne han havde undervist, samt døbte to Børn og der var Optagelse i Menigheden af 9 Personer. En af de unge Soldater herfra, Charles Noer, meldtes afgaaet ved Døden oversøs efter at have været saaret i Krigen. Han er opvokset og konfirmeret her, og efterleves af sin Hustru og deres lille Barn, som han ikke fik at se, samt sine Forældre og to Søstre, der ogsaa er i Uniform.

New Denmark, N. B. En af Annekskirkens ældre Kvinder, Mrs. Jens P. Jensen døde d. 1. Maj efter en Maanedes Sygeleje af Lammelse. Hun var en stille men virksom Kvinde og vil savnes særlig af sin efterlevende Mand. To af hans Brødre fra Boston kom op for at overvære Begravelsen.

Korrespondancer

FRA EBENEZER MGH., AUDUBON, IOWA

„Alle mine Tider ere i din Haand“ (Sal. 31:16) kunde vi og Præsident Roosevelt sige, men Opbruddet kom hurtig, før han og hele Landet anede det. Og vi maatte sande, hvad ogsaa staar i Sal. 77:11, „at forandre dette staar i den Højstes højre Haand.“

Og nu bliver der saa ikke mere bedet for Roosevelt, men for vor nye Præsident Truman, som Guds Ord formaner os til at gøre; thi det er smukt og velbehageligt for Gud. Dette ville vi som Undersaatter gerne gøre. Og hvis alle Landets Folk gerne gjorde dette, saa kunde det ikke gaa daarligt. Hvilken Forskel paa vor Præsident og de romerske Kejsere, som den første Mgh. bad for. Du kan let faa begyndt ved at tænke paa Sal. 139, 3 Vers, hvor der staar: „Der er ikke et Ord paa min Tunge uden du ved det alt sammen.“

Endskønt vi vel ikke fik saa meget ud af vort nylig afholdte Missionsmøde som vi burde have haft, saa alligevel et Par Linier om dette. Pastor A. Husted Christensen fra Jacksonville var Gæsttaler; vi havde Møde hver Aften, og om Søndagen den 22. April tre Gange. Under lidt personlig Samtale sagde han, ogsaa paa godt Dansk, at han var fra Lykken, og jeg tvivler ikke om at han vilde gerne føre os til Lykken „aandelig talt,“ skønt hans Tale maaske ikke behagede det naturlige Menneske. Særlig den fra Aab. 3, hvor Gud truer med at ville udspy af sin Mund de Lunkne. Det mindes mig at Past. L. Mathiesen i Halvfemserne sagde, at det betyder at Jesus ikke mere vilde bede for de Lunkne. Vi læser lidt længere, saa aabner der sig en ny Mulighed til at undgaa at blive udspyt; thi saa staar der: dersom I ikke omvende eder: Altsaa er der Raad, og samtidig kan man lære at dømmе sig selv, for at ikke jeg skal blive fordømt med Verden, 1. Cor. 11:31. Aa, jo Guds Villie er den bedste. Den vil at vi skal komme til Sandheds Erkendelse og blive salige. Herren siger til alle lunkne Mennesker som han sagde til Saulus, eller Paulus: „Staa op og gik hen i den Gade, som kaldes den Lige.“ Staa op fra den krogede Syndergade til den lige Vej i Jesu Efterfølgelsesstræde. Saa jeg tør ikke andet end sige at mange af os fik en kraftig Opmuntring, vi som er flyede hen at holde fast ved det tilbudte Haab, Heb. 6:18-19.

—Chr. Jensen.

FRA PELLA MENIGHED, SELMA, CALIF.

Ved Gudstjenesten i vor Kirke Paaskedag deltog Forsamlingen i en særegen Højtidelighed, idet 7 Børn i Alderen fra 6-15 Aar blev døbt. Faddere ved denne Lejlighed var Søndagsskolelærere som har undervist disse Børn. En særlig Glæde var det for dem saaledes at bringe disse Børn til Herren. Men ethvert Guds Barn glædede sig med dem for den store Velsignelse bragt til disse Børn, hvis Forældre ikke har paataget sig dette Ansvar tidligere.

Den 7. April overværede Menigheden en smuk Bryllupshøjtidelighed i Kirken, da Stanley Jacobsen og Marjorie Span blev forenet i Ægteskab. Stanleys yngre Broder Robert var Brudesvend ved denne Lejlighed; kort efter maatte han sige Farvel til Slægt og Venner for at tjene i vort Lands Forsvar langt borte fra Hjemmet.

Fire Sønner af Mr. og Mrs. Lewis Nelson er nu i Krigstjeneste. I Sandhed et stort Offer, som særlig tynger paa en Mors Hjerte.

Mr. og Mrs. Theo. Nielsen havde fornylig den store Glæde at byde velkommen hjem deres yngste Søn, Borge, efter 3½ Aars Fraværelse, hvoraf 3 Aar i Australien og New Guinea med „the fifth air-corps ground crew.“

Mrs. Nels Larsen gik hjem til Gud den 18. April og blev begravet fra vor Kirke d. 20. April. To Sønner kunde ikke følge hendes Legeme til dets sidste Hvilested paa Jord. Den ældste Søn, Elmer, var i Frontlinien med First Army i Tyskland, og den yngste, William, var med paa Pacific Fronten. Men de har sat hverandre Stævne i Himlen.

„Memorial Service“ for Harold Haugen blev holdt i vor Kirke Søndag Eftermiddag d. 22. April. Den Afdøde havde været i japansk Fangenskab en lang Tid og var paa et Skib, som overførte Fanger til Japan, da dette blev skudt i Sænk; og her gav han sit Liv for sit Land. Nu er der saa 2 Guldstjerner paa vor Æresliste.

Vi havde Missionsmøder i vor Kirke fra d. 29. April til d. 1. Maj, med 3 Møder afholdt Søndag; og Møde Mandag og Tirsdag Aften. Pastor Ingvard Olsen fra Eugene, Ore., var Taler.

Det kan vist nok glæde Bladets Læsere at faa en særlig

Hilsen fra vor danske Kvindeforening; jeg tror ikke den har været nævnt for en lang Tid. Vi er 35 Medlemmer. Den ældste af os er Mrs. Martin Jensen, som har sit Hjem i „Bethel Home.“ Hun er 87 Aar gammel; men ingen er mere trofast til at være med ved vore Møder, end hun. Vi har en dygtig og trofast Præsident i Mrs. H. J. Jacobsen. „72 Aar siger ikke, at man er gammel,“ mener hun; og vi har ingen Grund til at sige hende imod. Vi samles til Møde een Gang hver Maaned; Pastor Kirkegaard taler Guds Ord til os paa Dansk og læser en Fortælling. Og saa nyder vi selvfølgelig Eftermiddagskaffen sammen. Vi deltager i Betjeningen af „Lutheran Service Center“ i Fresno; samt ved Syning for Røde Kors og Danish Relief; en Komite er altid rede til at besøge syge og gamle i Menigheden. Den danske Kvindeforening er den eneste danske Røst tilbage iblandt os.

Mrs. Theo. Nielsen, Korr.

FRA EUGENE, OREGON

Et Mindeord

Atter er en af vore kære gamle gaaet indenfor Forhænge, nemlig Mrs. Juliane Berntzen. Fredag Morgen, d. 2. Februar, hensov hun stille efter kun en Uges Sygeleje forårsaget ved et Slagtilfælde.

Mrs. Berntzen var født i Landsbyen Løve paa Sjælland d. 5. Jan. 1857, og naaede altsaa den høje Alder af 88 Aar. Hun kom til Amerika for 64 Aar siden, og hun og hendes Mand, Lewis Berntzen, var blandt de første Pionerer i Danebo Kolonien vest for Eugene; og de var alle deres Dage blandt Pillerne i Bethesda Menighed. Han døde i 1926.

Deres Efterladte er to Sønner, Axel og Holger, og en Datter, Mrs. Louise Ohlsen, alle her i Danebo, samt 8 Børnebørn og 3 Børnebørns Børn.

Mrs. Berntzen vil blive savnet af hendes Naboer og Venner, som Pastor Olsen saa skønt udtrykte sig den Dag vi samledes i Kirken for at følge den kære gamle Veninde til hendes sidste Hvilested. Disse er hans Ord: „Mrs. Berntzen var en Dame i Ordets sande Betydning, fordi hun med sit Liv og sin Gerning herliggjorde sin Herre og Frelser.“ Han sammenlignede hende med Profetinden Anna—som en sand Missionær i sit Hjem og blandt sine nærmeste. Og det kan vi andre i Sandhed sige Ja og Amen til. Hun har med sit oprigtige Kristenliv sat et skønt Eksempel for os alle. Vel-signet være hendes Minde!

„Velkommen hjem,“ lyder Frydesang,

„Velkommen hjem,“ toner Harpeklang.

Ja, Engle paa Himmelens Strand en Gang
Skal synge Velkomstsang.

22. Maj, 1945.

Elisa S. Lonneberg, Korr.

FRA MINNEAPOLIS, MINN.

Pinsedag blev en skøn Højtidsdag for Immanuels Menighed med Konfirmation og Optagelse i Menigheden. Pastor Edward Hansen talte over Pinsebudskabet som det findes i Apostlenes Gerninger, 2. Kapitel. Men her at gaa ind i Enkelthederne af den alvorsfulde praktiske Prædiken, som Herren gav ham Naade til at lægge hen til den talrige Tilhørerskare, vilde jo optage for megen Plads. Før Konfirmationen sang Menigheden den højtidelige Salme, Nr. 243: „Heavenly Father, Thy children are gathered before Thee.“ Klassen bestod af 4 unge. Desuden konfirmeredes tre voksne sammen med dem og otte andre Personer blev optaget i Menigheden. Som en højtidelig Afslutning sang Koret: „O Jesus, I have promised.“ Der har ogsaa været adskillige andre Optagelser i Menigheden i den senere Tid og, ihvorvel

der „end er Rum,“ forudser man Muligheden af at Kirken snart i Fremtiden vil blive for lille, saa en ny Byggegrund er allerede blevet sikret i et af de nyere Distrikter (54th & Halifax Ave. So.)

For nogen Tid siden mistede vor Menighed atter et af dens Medlemmer, nemlig Christian A. Andersen. For et Aarstid siden blev han ramt af et Slagtilfælde, som han aldrig helt forvandt, hvilket sammen med andre Svagheder nu blev Aarsag til Døden. Ved Sørgegudstjenesten talte Pastor Hansen i Tilknytning til Ps. 46:10. Afdøde overleves af sin sørgende Hustru og en Plejesøn, der som saa mange andre er i vort Lands Tjeneste. Gud give, at denne blodige Krig snart maa faa en Ende, saa vore — tiloversblevne — Sønner og Døtre maa faa Lov at vende hjem.

Student Earl Duane talte som Repræsentant for Zion Israelsmissionsforening ved vort Missionsforeningsmøde Pinsedags Eftm. i Mrs. C. Von Stockens Hjem. Søndag Aften d. 27. Maj blev afholdt under Ungdomsforeningens Auspicer en „Candle-lighting Service“ for vore unge i Soldater-tjenesten, hvor disses Familier var Æresgæster og Chaplain O. Ingvaldstad, Jr., fra Naval Air Station i Wold Chamberlain var Taleren.

Hilsen til Venner fjern og nær.

N. G. H.

Tænk og skrevet

GLÆDE OVER DANMARKS FRIGØRELSE DANMARK KALDER

Gennem Friends of Denmark, Inc., sendes os dette smukke Digt af Kaptajn F. Matzen.

Lyt, hvor de kalder de hjemlige Strande,
de susende Skove, den blinkende Fjord;
langt over Havet, til fjerneste Lande,
trænger de stille, de manende Ord.

Trygt stævned' Danskerne udover Verden,
hilsende Kronborg med smældende Flag.
Udlængslens Higen mod fredelig Færden
var blandet med Tanken om Hjemkomstens Dag.

Men i Landet mod Syd var Tærningen kastet,
der haahedes Freden, der raabtes paa Blod;
Riger og Folk blev bundet og bastet,
Danmark laa knuget i Rovfuglens Klo.

Hør, hvor de maner de sorgtunge Minder
om Dannebrog, bandlyst fra sortladne Hav,
om prøvede Venner med blegnede Kinder
sænket i Sømandens ukendte Grav, —

Maner om Prisen, de trofaste Unge
betalte for Frihed for Ære og Flag,
om graanende Mænd, der i Aarene tunge
blev mærket for Livet af Søkrigens Slag.

Husker os paa, naar Farerne ender,
at alt stod paa Spil, at Forliset var nær,
at i Ulykkens Stund er det frygtløse Hænder,
der bjærger en Skude fra Klipper og Skær.

Tyst, thi nu hvisker en blidere Stemme
om Haab og om Fremtid, om lysere Kaar,
hvisker om Solskin og Grotid derhjemme,
naar Vintren er Slut, og det atter bli'er Vaar.

Lyt kun, og atter dit Øre vil fange
en gammelkendt Lyd fra den hjemlige Kyst —
det er Arbejdets frejdige, jublende Sange,
der toner om Kap med det frigjorte Bryst.

Vi hører jer kalde i hjemlige Strande,
i susende Skove, du blinkende Fjord,
snart over Havet, fra fjerneste Lande,
haster vi hjemad, hjemad mod Nord!

Det Sydvestlige Stillehav i Maj, 1945.
(sign) F. Matzen.

RING, KIRKEKLOKKER!

Følgende Digt af en anonym Forfatter var tilsendt og optaget i Nordlyset, New York. Dets Haab er allerede opfyldt.—Red.

Mel. Velkommen til den grønne Lund
Naar vi faar fejlet Mark og Eng,
skønt Sliddet varer længe,
udkastet er det tyske Slæng
fra Danmarks Vang og Vænge.

Vort Hus bli'r rent, vor Have fin,
og lun bli'r snart vor Rede;
ej mere roder fremmed' Svin
i vore Blomsterbede.

De tænkte os som „Vinduespynt“
for deres Mord og Løgne;
snart passiv Modstand blev forkyndt
med Glimt i skarpe Øjne.

For aaben Kamp vi blottet' stod —
kun Hænder mod Kanoner —
men der var Klang af Staal og Mod
i Undergrundens Toner.

De kendte ej det danske Sind:
Vi aldrig Trælle bleve!
For Skræp og Uffe var de blind,
men begge stadig leve.

En gammel, stærk og knudret Eg
kan saares kun i Foden:
da Gren og Kvist for Øksen veg
de vokser op fra Roden.

Thi vi har kæmpet, blødt og lidt
som mange smaa Nationer,
der kun vil Fred, vil leve frit —
kun Gud er her Forsoner.

Ring, Kirkeklokker, ring med Fryd,
ring Tak fra alle Hjerter
helt over Danmark med en Lyd,
der læger alle Smerter.

x.x.

IBSENS SPAADOM OPFYLDT

„Just i Seiren bor Forliset.
Prøisens Sverd blir Prøiser-Riset.“

Ibsens Spaadom for sytti Aar siden
vil bli til Sandhed! — Han nævner ei Tiden.
Og skjønt hans Ordlag er meget betegnende,
er netop Tidsrummet ikke beregnende.
Men nu skraaler „tyske Floskelhelte,
som med Vold vil Verden vælte.“
Og det, som i disse Dage hænder
er vel det værste Historien kjender.

Den største Mester har ogsaa sagt
et Ord, som er blevet en Verdenspagt
og tegner Nationernes Tusenaars Ferd:
„Den som griber til Sverd skal omkomme ved Sverd.“

Den Tid vil komme, da „Fréd paa Jord“
vil tone rundt Verden i samstemt Kor.

I nærmeste Fremtids Morgengry
vil Norge reise sig sterk paany!

Og Norge og Danmark og Sverige vil staa
som den Verdensmagt som vil Signing faa,
og strække sin vernende Arm, lig en Mor,
over hele Europas bodstænkte Jord,
til Folkene samles i Fredens Verk.
Da vil det sandes, at Samhold gjør sterk,
da smedes hvert Vaaben til Plog og Harv,
og Frihed og Fred blir Folks største Arv,
og Krigens Rædsler og mørke Gys
forsvinder i Kjærligheds Frelsnings-Lys.

Ja, Ibsens Spaadom og Mesterens Ord
skal lyse som Sandhed rundt hele vor Jord.

Bjarne Blehr.

DET STILLE TOG

Af Bjørnstjerne Bjørnson

Der gaar et stille Tog
igennem Kampens Bulder
med Bøn paa alle Sprog;
det bøjer mod den Faldne ned
med Korset paa sin Skulder,
med Bud fra Hjem og Fred.

En Bønnens Regnbue
op gennem Verdens Uvej
i Skin af Kristi Tro:
At over Lidenskabens Nød
maa Kærlighed faa sejre;
thi saa hans Løfte lød!

EN PAAMINDELSE — OG PAASKØNNELSE

Mærkeligt nok: „Det med Gudeligheden var han for mange Aar siden færdig med,“ — men da han var nær Døden sukkede han „Aa Gud, aa Gud,“ og bekendte Tro paa Guds Nærværelse og Helligaandens Udgydelse over Apostlene og de 3000 omvendte Sjæle, og saa meget han huskede fra Barndommen. Men det var ham ikke nok, han maatte læse Bibelen og gaa til Guds Hus, — han, der før havde haft nok med at nyde Naturens Skønhed; han blev sat paa Prøve og bestod den.“

Dette er blot et lille Uddrag af en Historie i Luthersk Ugeblad (indsendt af Mrs. L. C. Hansen, Eugene, Ore.), men der har været mange af den Slags gribende Historier i L. U. og vi er taknemlige for dem; de faar os til at tænke alvorligt over, hvordan vi lever, om vi er til Guds Behag, om vi virkelig er færdige til at møde den alvidende Gud, der ser os som vi er. Hvor meget er her ikke i denne Verden, der optager vort Sind, aa, saa mange Ønsker om de kunde blive opfyldt; saa vilde vi være tilfredse og glade. Men snart opdager vi, at Hjertet finder ikke Hvile før det hviler i Gud og hans store, naadige Frelsergerning med os. Alt her er forgængeligt, kun evigt, saligt Liv derhjemme bestaar. Og i Haab om dette maa vi stadig bede og ikke blive trætte. Vore bedste Ønsker for Luthersk Ugeblads Fremtid, det Blad, der hver eneste Uge minder os om Livets Alvor. Tak til Redaktør og de gode Bidragsydere.

Marie Laurberg Petersen.

Jeg har imod en hel Del Land- og Bypræster i vor Tid, fordi de ikke ere alvorlige nok i Taler til deres Tilhørere. De lægge ikke dissens Synder klart nok frem for dem og deres Samvittighed; de sondre ikke grundig nok deres Hjerter og gaa ikke dybt nok ind i deres Hverdagsliv, saa at de indstævne dem for Samvittighedens Domstol.

W. C. Gladstone.

Historiske Bidrag

FRA AARSMØDET FOR 50 AAR SIDEN

Afholdt i Hutchinson, Minn., 6.-12. Juni 1895

I Aar, d. 13.-17. Juni, afholder Main Street Lutheran Church, altsaa vor Kirke i Hutchinson, Minn., hvad de kalder Diamantjubilæum. En stor og pæn Mindebog er under Udgivelse paa vort Forlagshus (sælges for \$1.00). Da ogsaa en 50 Aars Begivenhed, nemlig Aarsmødet 1895, hvor Foreningssagen stærkt drøftedes og de tre Præster ordineredes, hvis Guld-Jubilæum nu fejres, gengiver vi fra „Kirkebladet“ en interessant Omtale af dette Møde, skrevet af L. P. (Laurits Pedersen, den Gang Medredaktør og senere Præst i Chicago, nu i Danmark. Mødet valgte ham til Hovedredaktør, uagtet han var een af deres yngste).

I Hutchinson, Minnesota aabnedes den 10ende Juni d. A. „Det danske evang. luth. Kirkesamfund“'s 12te Aarsmøde. Hutchinson er en lille By med et Par Tusinde Indbyggere. Den ligger noget spredt og har saa megen Træplantning langs Huse og Gader, at man ikke kan se ret meget af den fra eet Sted. Dens Opland er frodigt og velopdyrket Farmland.

Mødedagen oprandt med dejligt Vejr over Egnen, og i store Skarer stævnede snart Folk fra fjern og nær, fra Land og By hen mod Hutchinson danske evang. luth. Menigheds ny Kirke, en rigtig hyggelig lille Bygning, opført af bleg-røde Mursten, beliggende i Byens nordøstlige Del. Den er bygget nu i Sommer og blev indviet Søndag under Aarsmødet, ved hvilken Lejlighed den gav Plads for 4-500 Mennesker. Hvor længe Menigheden i Hutchinson har bestaaet, er mig ubekendt. Den blev stiftet for en Del Aar siden med ca. 10 Familier og hørte en Tid ind under „Den norske Konference,“ men gik ud derfra Aar 1884 og har siden været betjent af Præster, hørende til „Det danske evang. luth. Kirkesamfund.“ I 1888 gik en større aandelig Vækkelse hen over Egnen; mange Sjæle bleve dragne til Herren, og et helligt Samfund fremblomstrede, der siden ved Guds Naade yderligere er forøget. Menigheden deltes i dette Naadens Aar i to, saa der foruden Bymenigheden nu ogsaa blev en Landmenighed (St. Mortens Mgh.), der Aaret efter (i 1889) byggede en Kirke lidt over 4 engelske Mil fra Byen. De to Menigheder tælle nu tilsammen ca. 100 Familier og betjenes af Pastor H. Hansen, vort Kirkesamfunds Formand.

Det var en højtidelig Stund ikke alene for os Gæster, men sikkert endnu mere for Mgh., da vi den 6te Juni traadte ind i den ny Kirke, der nu for første Gang skulde tages i Brug for inden sine Mure at samle en Skare af Mennesker om Guds Ord.

Aarsmødet indlededes med Gudstjeneste og aabnedes derefter af Formanden i den treenige Guds Navn. Om Eftermiddagen fortsattes Mødet med Forhandling om Samfunds-sager og ligeledes de følgende Dage med Undtagelse af Søndagen, der selvfølgelig udelukkende blev anvendt til Gudstjeneste og Opbyggelse af forskellig Art. Som allerede anført, blev den ny Kirke indviet. Dette skete om Formiddagen i Forbindelse med den sædvanlige Højmesse-gudstjeneste. Om Eftermiddagen var der Gudstjeneste igen og atter i Forbindelse med en højtidelig og gribende Handling. Tre teologiske Kandidater bleve nemlig ordinerede til det hellige Prædike- og Læreembede: J. J. Dalbo til Præst for Bethania Mgh., Platte Co. og Bethlehems Mgh., Nance Co., Nebr.; N. Damskov til Præst for Immanuel's Mgh., West Superior, Wis., og A. M. Nielsen til Præst for Bethania Mgh., Denver, Colo.

Adskillige velsignede Timer havde vi saaledes om Søndagen. Meget blev talt til Vækkelse, Vejledning, Tugt og Trøst. Ogsaa de andre Dage er meget talt i samme Retning i Kristi Kærlighed for Sjæles evige Vel; og det har vist sig,

at, hvad der saaledes er talt fra medlidende Hjerter, har fundet Genklang i Hjerter, saa Guds Børn ere blevne oplivede, og bortkomne Sjæle have begyndt at sukke og længes efter Frelsen i Kristus Jesus og efter for Fremtiden at være med ham og have Freden og Glæden i ham.

En senere Meddelelse af samme oplyser, at der var 31 Præster og 20 Delegater tilstede, samt af Besøgende saa kendte Personer som Pastor H. F. C. Mathiesen og Indremissionær C. B. Kjær fra Danmark, Pastor P. C. Trandberg, Præsterne Søholm og J. N. Jersild fra Nordkirken, P. Jensen fra Den danske Kirke og Dr. J. Lenker fra Generalsynoden. Fire Menigheder blev optaget i Samfundet, Roland Twp. Mgh. ved Callender, Ia.; Mgh. ved Wahoo, Nebr.; Emaus Mgh., Clear Creek (McNabb), Ill. og Bethesda Mgh., Moorhead, Ia. Af vigtige Beslutninger følgende: Forstander og Lærer G. B. Christiansen paa Seminariet fritages for Betjeningen af Blair Kirke og hans Løn forhøjes med \$100 (lig hvad han før fik fra Mgh.), Pastor A. M. Andersen kaldes anden Gang til teologisk Lærer, og Kald udstedtes til Pastor Hindhede i Danmark om at komme over og være Lærer (han kom ikke). Til Lærere kaldtes ogsaa A. W. Lund og C. X. Hansen. Der besluttes at oprette et Børnehjem og at modtage Gartner P. Clausens Tilbud af hans Hus i Albert Lea dertil for et Aar. Førstegrøden var tre smaa Dreng fra Spencer, Ia., — Hans, August og Frederik. Senere flyttedes Hjemmet til Waupaca, Wis. Der blev ogsaa valgt en Kolonisationskomite. Fra Ord, Nebr., kom Anmodning fra A. P. Jensen og P. Mortensen om, at Landsmænd søge derud, hvor godt Land kunde faas for \$5.-\$10 per Acre.

Fra Litteraturens Verden

Det synes som om Den danske Kirkes Præster har med eet faaet travlt med at bringe vor engelsktalende Ungdom og Vennekreds herovre Kundskab om Danmarks Kirkehistorie og Litteratur. Det er ogsaa paa høje Tid at nogen trodser Tid og Bekostninger for at vove det. Ikke mindre end tre historiske Skrifter foreligger færdig i Løbet af et Par Maaneder. Først Ernest Nielsens Afhandling „The Church of Denmark Today,“ som vi før har omtalt, saa fra vort Trykkeri i Blair kom fornylig Feltpræst Jens Chr. Kjærs „History of the Church of Denmark,“ og derpaa J. C. Aabergs „Hymns and Hymnwriters of Denmark,“ den sidste forlægges og forhandles af Den danske Kirkes nye „Committee on Publications,“ hvilken, vi forstaar, ogsaa snart vil udgive en Bibliografi af dansk-amerikansk Litteratur samlet af Erik Mortensen.

Pastor Kjær siger i Forordet til sin Bog, at han længe har følt der var Trang for en saadan Bog paa Engelsk om vort Fædrelands Kirke. Han har særlig Børnelærere og Ungdomsledere i Sigte, ogsaa andre blandt Lægfolket, der interesserer sig for Emnet. Derfor har han forsøgt at gøre Fremstillingen saa jævn og klar som det var ham muligt. Vi haaber ogsaa at han ikke skal skuffes i Afsætningen, da der jo allerede i 1920 udkom en ypperlig og mere fyldig engelsk „Survey“ af den danske Kirkehistorie paa Lohses Forlag, skrevet af Prof. Dr. J. Oscar Andersen paa Københavns Universitet. Den vandt stor Omsætning herovre og er maaske udsolgt. Den staar ogsaa først blandt Kjærs Kildeskrifter. Skulde vi sige noget kritisk om dette Arbejde, saa mener vi Fremstillingen holder sig vel meget til Enkeltpersoners Rolle i Kirkelivet; dog er dansk Kirke-

historie og Aandsliv meget afhængig af de førende Skikkelser, særlig før dette Aarhundrede. At Grundtvig hæves over alle og gives mere Plads end vist tilkommer ham i Emnet, reflekterer muligvis Forfatterens Synspunkt. Det vilde have været et Plus til Bogen, om de senere Tiders andelige Bevægelser derhjemme var mere udførlig behandlet. Vi mener at det missionerende og barmhjertighedsøvende Arbejde er et forholdsvis mere kristeligt Udtryk for Kirkens sande Liv end det litterære og kulturelle. Stilen smager ogsaa en Del af dansk Tankesæt i engelsk Hylster. Men den er klar og god nok for den almindelige Læser. Prisen er \$1.25 i Omslag. Bogen forhandles af vort Forlagshus og anbefales hermed til Læserne.

Pastor Aabergs „Hymns and Hymnwriters“ var det os en stor Fornøjelse at læse. Et saadant Værk om vor danske Salmehistorie tiltrænges virkelig, særlig nu efter at vore oversatte danske Salmer bliver Hvermands Eje herovre. Og vor Forfatter har klaret Opgaven bedre end vi turde vente, og det baade i Behandling og Sprog. Kun een grim Fejl fandt vi: Side 113, hvor der siges at „all . . . admired Grundtvig for his bold defiance of Biblical Christianity“ . . . der menes sikkert „defense“ ifølge Sammenhængen, omend anti-Grundtvigianere nok kunde tage Udtrykket forfængelig (Ordet i MSS var stavet forkert, derpaa rettet forkert, saa Typografen fik det helt forkert). Man mærker Aabergs Forkærlighed for sit Emne, og hans mange gode Oversættelser af de danske Salmer i vor Hymnal, og atter i dette Værk, viser ogsaa hans Evne til at forstaa det poetiske Pulsslag bag Ordenes Budskab. Thi en Salme er mere end blot religiøs Lyrik, fyldigere end kristeligt Rim; den er poetisk Forkyndelse af Guds Evangelium og Menighedens harmoniske Lovprisning til Gud. Efter den Maalestørrelse er denne Bogs Udvalg af dansk Salmesang anlagt. Derfor faar de tre Store i vort Fædrelands Kirkekor, Kingo, Brorson og Grundtvig, ogsaa næsten hele Opmærksomheden, maaske den sidste lidt mere end han fortjener, og de mange Smaa vel lidt. Men Tak, Pastor Aaberg, for det smukke Arbejde, ligesaa til Forlagskomiteen og Luth. Publ. House for deres Andel i Bogens Fremkomst og pæne Fremstilling. Pris \$2.00 godt indbunden, og vi spaar hurtig Afsætning. Dersom nu en anden gav os en Bog om dansk Vækelses- og Menighedssang!

—P.C.J.

En Feltpræst fortæller om sine Oplevelser paa Slagskibet „South Dakota“ i Bogen „God on a Battlewagon,“ og en bedre Krigsskildring skal man lede længe om. Dette Skib var et af vore allernyeste „Dreadnaughts“ og var med i Slagene ved Solomon Øerne d. 26. Okt. 1943 og ved Guadalcanal Natten d. 11-12. Nov. Feltpræsten er Capt. James Claypool, Methodistpræst og Marinesoldat fra forrige Krig. Dog det er ikke blot Krigshistorie han fortæller, men personlige Oplevelser og karakteristiske Træk fra Samlivet med Personalet, høj og lav, under Slag og i Hvile, paa Havet og i Havn. Man faar et ypperligt, uhildet Indblik i vore unges Sjæleliv og Sindstilstand derude, hvor Farer fra Vandet, Luften og Landet lurar, ligesaa i deres indbyrdes Forhold ombord. Og der var ca. 2000 Sjæle paa det flydende Fort, hvis eneste Hyrde Præsten var. Men Tilslutningen ved Gudstjenesterne og Alvoren overgik langt hvad er Gennemsnittet i Fredstider paa Hjemmefronten. Baade Præsten og Folkene maatte forandre adskilligt i deres Syn paa kirkelig Skik og indgroede Opfattelser; de fandt Religion kræver Liv og Selvmeddelelse, som Krigens Farer og Fællesskab kun kan lære een. „Min Opfattelse af Prædikens Nødvendighed indskrænkedes skarpt under min Tjeneste paa South Dakota,“ siger han. „Jeg begyndte at begribe Sandheden i den Paastand, at god Religion, ligesom god Musik, behøver intet Argument, kun Udøvelse.“ Iøvrigt fandt han,

at vore højere Officerer er meget beredvillige til at medvirke ved kristeligt Arbejde, og deres Eksempel betyder saa meget. „Alle er enige om, at de aldrig saa en Mand tabe Fatningen (crack up), der havde Tro“ (altsaa en fast Overbevisning om Gud). Dette er citeret efter Marinesoldaters Udsagn fra Kampene paa Guadalcanal. — Bogen er kun paa 110 Sider men koster \$1.50. Den er skrevet af Journalisten Karl Wiegman som fortalt af Dr. Claypool.

Ny Litteratur. „Danmark under Besættelsen“. Forlaget „Fremad“ udsender omkring 1. Juli et Værk om Danmark under Besættelsen, som Professor Hartvig Frisch har redigeret.

„Et dansk Fredsmaal“, Dr. phil. Vilhelm la Cours Pjece om Grænsespørgsmaalet, der tidligere er udkommet i Sverige, udkommer om kort Tid paa Westermanns Forlag i København.

Kaj Munk har efterladt et Skuespil i 7 Billeder „Kardinalen og Kongen.“ Hans gode Ven Poul Reumert har gemt det under Krigen og vil opløse det den 25. Maj i Odd Fellows Palæets store Sal.

„April i Danmark“ — Poul Sørensens Digtsamling, der i 1942 blev forbudt og beslaglagt af Tyskerne, udkommer om kort Tid i ny forøget Udgave paa Samlerens Forlag.

William S. Knudsen — en stor Dansker — skildres af Red. Poul Graae i Politikens Kronik for 18. Maj.

Blandt Landsmænd

Hilsen til ADR. fra Danmarks Konge. Da America Denmark Relief holdt sit aarlige Møde i Chicago den 14. Maj 1945, sendte Bestyrelseskomiteen følgende Telegram til Hans Majestæt, Kong Christian:

Bestyrelsen for America Denmark Relief, repræsenterende over 600 danske Menigheder og Organisationer, samlet til Møde i Chicago, sender Deres Majestæt de hjerteligste Lykønskninger i Anledning af Frigørelsen. Deres Majestæts og det danske Folks modige Holdning har været en stadig Inspiration for os i vort Arbejde for Danmarks Sag.

Jean Hersholt, Fmd.,

America Denmark Relief, Inc.

Gennem Legationen i Washington indløb følgende Svar den 19. Maj:

Efter Ordre udtaler Udenrigsministeriet Hans Majestæt Kongens Tak for den i Anledning af Danmarks Befrielse fremsendte Lykønskning fra Bestyrelsen af America Denmark Relief.

Valgkomite udnævnt. Da America Denmark Reliefs Aarsmøde vil blive afholdt saa snart Restriktionerne med Hensyn til Konventioner ophæves, er der nedsat en Komite til at udarbejde en Liste af Kandidater til det kommende Bestyrelsesvalg. Komiteen bestaar af Gunnar Jensenius, Elsie M. Andersen, Pastor Ottar S. Jørgensen og Pastor Paul Nyholm, Chicago, samt Axel Skelbech, Omaha, Nebraska. I en nær Fremtid vil denne Komite, i Henhold til ADR's Love, henvende sig til alle Organisationer, som er Medlemmer af ADR, og bede dem hver indsende Navne paa to Personer, som de ønsker at foreslaa til Bestyrelsen. Det er Komiteens Opgave, fra disse Navne at udarbejde en Liste paa mindst 30 Kandidater, som vil blive opstillet til Bestyrelsesvalg ved Aarsmødet.

Forbindelsen med Danmark. Baade Western Union og R.C.A. modtager nu Telegrammer til Danmark, men kun paa engelsk, fransk, spansk eller portugisisk Sprog. Man

kan altsaa ikke telegrafere paa Dansk. Nattegrammer modtages paa 25 Ord mindst a 24½c per Ord.

Harald og Henriette Lunds Arbejde. Harald H. Lund er bleven udnævnt til Welfare Liaison Officer for De forenede Nationers Relief and Rehabilitation Administration Mission til Norge. Han fløj i sidste Uge til London og derfra til Norge, hvor hans Arbejde vil blive at forhandle med den norske Regering angaaende nødvendig Hjælp til det norske Folk. Mr. Lund er Søn af Mr. og Mrs. Oscar W. Lund, Luck, Wisconsin, og er Veteran fra den første Verdenskrig, hvor han var ansat paa en Undervandsbaads Jager i Middelhavet.

Miss Henriette Lund, et andet Medlem af Lund Familien, har lige begyndt det tredje Aars Arbejde for National Lutheran Council. Hun arbejder over alt i De forenede Stater som Welfare Raadgiver for nævnte Organisation.

Fra Danmark

Danmark og San Francisco Konferencen. Ifølge danske og andre Blade vil Minister Kauffmann blive Danmarks ledende Repræsentant ved S.F. Konferencen. Han ankom til New York d. 27. Maj. Ved et Ministermøde d. 17. Maj opfordrede Statsminister V. Buhl to andre kendte Mænd, Professor Hartvig Frisch og Overkirurg, Prof. Erik Husfeldt, om at ledsage Ministeren som Raadgivere. Dette var de villige til og de forlod København med Flyvemaskine d. 18. Maj, men standser en Tid i England. Frisch repræsenterer de politiske Partier og Husfeldt Modstandsbevægelsen derhjemme.

Landminerne. Tyskerne har oplyst, at de har nedgravet ca. 1½ Million Landminer i Kolding By og den nærmeste Omegn, hvoraf de fleste maa sprænges, da de nu ikke lader sig demontere. Man regner med, at det livsfarlige Rydningsarbejde ikke kan tilendebringes før omkring 1. September. Men Tyskerne skal selv gøre det? Den 17. Maj kom 200 Mand af den danske Brigades 5. Pionerkommando til Aarhus under Kommando af Kapt. A. Wieth-Knudsen med Premierløjtnant Lindhardt som Næstkommanderende. Kommandoen skal have Stabskvarter i Aarhus og føre Tilsyn med Tyskernes Optagning af de ialt ca. 2 Millioner Landminer, som de har anbragt over hele Jylland. I Hornbæk Plantage er tyske Minører begyndt med at sprænge de 2200 Miner, som de plantede i Plantagen. Det vil tage 8 Dage.

Maatte se 9 Kammerater skudt, før han kendte sin Benaadning. Tyskernes Henrettelse af de sidste ni danske Patrioter foregik saaledes, at de ni Dødsdømte sammen med den tiende (paa 19 Aar), som skulde benaades, blev ført til Ryvangen i København, sammenlængede tre og tre. Medens den tiende Dødsdømte blev tvunget til at se paa det, blev de ni andre skudt tre ad Gangen med tyve Minutters Mellemrum. Først derefter fik den tiende at vide, at han var blevet benaadet, og han blev ført tilbage til Vestre Fængsel.

Følgende danske Patrioter blev myrdet paa Gaderne og i Hjemmene: Landsmand Carl Peter Petersen, Lomborg; Landsretssagfører Schørring-Thyssen; Fru Landsretssagfører Schørring-Thyssen; Fabrikant Otto Halberg, Svendborg; Prokurist Harald Halberg, Svendborg; Hans Hansen, Ringe; Kornelius Petersen, Tommerup; Politibetjent Anker Skov Jørgensen, Holstebro.

En Terror Gruppe. Fra Holbæk meldes til „Sy. Dagbladet“, at det er lykkedes at arrestere Lederen af en af de værste Terror-Grupper i Danmark — en forholdsvis ukendt københavnsk Detailhandler. Han har bl.a. tilstaaet Meddelagtighed i Mordet paa Frihavnsdirektør Laub, ligesom det ogsaa var hans Gruppe, der var ansvarlig for Angrebene paa Tivoli, Tuborg, Odinstærnet i Odense og en Række Bygninger i Aarhus.

Han gik under Navnet „Schindler“, men det er lykkedes Politiet at faa oplyst, at hans Navn er Henning Brøndum. Han er 30 Aar og har i sin Tid haft en Viktualiehandel i København. Han har tilstaaet, at hans Bande har begaaet ca. 40 af de saakaldte Clearingmord.

Kapt. Michael Sidney, som var en af de ivrigste Kollaboratører i Besættelsens første Tider, og som længe har været eftersøgt af Patrioterne, døde den 5. Maj af Delirium.

General von Hanneken, den tidligere tyske Øverstkommanderende i Danmark, er blevet arresteret i Tyskland anklaget for ulovlig økonomisk Disposition. I det Aarstid, han havde Hovedkvarter i Silkeborg, levede han overdaadigt og gav store Festmiddage, ikke mindst under General Rommels Besøg. TT (fra Silkeborg)

Kong Christian takker Præsident Truman. Kong Christian af Danmark sendte den 10. Maj følgende Budskab til Præsident Harry S. Truman:

“On behalf of a free Denmark I express to Your Excellency the Danish Nation's and my own feelings of profound gratitude in deep admiration for the magnificent effort of the United States and the other Allied Nations which at such heavy sacrifices has now also led to the liberation of Denmark. The Danish people deeply admires the iron will and the unfailing power of endurance of the Allied Nations which has now so gloriously achieved its goal.”

I Svar herpaa har Kong Christian modtaget følgende Hilsen fra Præsident Truman:

“I have received Your Majesty's gracious message sent me upon the liberation of Denmark from the evil forces of oppression. The part played by Americans in the restoration of liberty to the freedom-loving people of Denmark is and will forever remain a proud achievement of the American people.”

Stikkerne. Ritzau melder fra Aarhus til TT, at alt i alt er 60 Stikkere blevet aflivet i Jylland. Under Besættelsen havde man Tal paa 175 Stikkere, hvoraf Undergrunden dømte 120 til Døden. Kun Halvdelen blev eksekveret, og Resten skal nu behandles af de regulære Domstole. Gestapocheffen for Sønderjylland er blandt de sidste Arrestanter.

De fleste Stikkere, som man havde Navne paa, er nu blevet arresteret, meldte Radioen den 18. Maj. Landsforeningen af Konservativ Ungdom har offentliggjort et Forlangende om Udryddelse (purge) af Hipomænd og krævet, at Retfærdighed maa ske fyldest uden Skel mellem Rige og Fattige.

Allieret Krigsfange. Sagfører Otto Ernst, Assens, der er anholdt af Modstandsbevægelsen, er erklæret for allieret Krigsfange.

Danmark og de Forenede Stater. Den nye amerikanske Minister til Danmark, Mr. Monnett B. Davis, ankom den 21. Maj til Danmark fra London. (A.P.)

Danmark og Rusland. Straks efter den nye Regerings Udnævnelse anmodede Udenrigsministeriet Minister Døssing om at give Sovjet-Unionens Regering Meddelelse om

Ministeriets Dannelse, Grundlaget herfor og om den fuldstændige Enighed, der hersker i det danske Folk. Fra Minister Døssing modtog Udenrigsministeriet følgende Telegram: „Sovjetregeringen beder meddelt: Idet den betragter Henvendelsen fra den danske Regering som en Fordømmelse af den tidligere Regerings Brud med Sovjetregeringen foretaget samme Dag, som Hitlertyskland angreb Sovjetunionen i Juni 1941, kan Sovjetregeringen imødekomme den nye danske Regerings Anmodning og anerkende Døssings Udnævnelse.“ Minister Døssing vil i nær Fremtid ankomme til Danmark. Den 17. Maj om Eftermiddagen afholdtes i Raadhuset i København en festlig Reception for ca. 700 russiske Krigsfanger, der var kørt syngende gennem Byen, hilsende og vinkende og smilende Mennesker, og som nu flytter til Lejr i Jægerspris, før de drager hjem.

Danmark og Japan. Udenrigsministeriet meddeler den 17. Maj: „Minister Tillitse, Tokio, er af Udenrigsministeriet anmodet om at give den japanske Regering følgende Meddelelse:

„Som Følge af den tyske Okkupation har Danmark hidtil været ude af Stand til formelt at undertegne de forenede Nationers Deklaration af 1. Jan. 1942, skønt det danske Folk ansaa sig bundet til at overholde de samme Forpligtelser som de andre forenede Nationer. Danmark er nu blevet befriet, og den danske Regering har straks taget Skridt til formelt at underskrive de forenede Nationers Deklaration af 1. Januar 1942. I Overensstemmelse hermed har det befriede Danmarks Regering besluttet at afbryde den diplomatiske Forbindelse med den kejserlige japanske Regering og tilbagekalde sin Gesandt i Tokio.“

Luthersk Bibel Lejr

En ideel Plads for Ferier

Behagelige Hytter

God Fiskefangst

AABEN HELE SOMMEREN

Skriv til Mr. M. C. Stricker, Luth. Camp, Gowen, Mich.

America Denmark Relief, Inc. DISTRIKTSKONTORER OG LAGERE FOR KLÆDEAFDELINGEN

Chicago, Illinois, 1609 N. California Ave.—Illinois, Indiana, Iowa, Nebraska, Southern Wisconsin.

Detroit, Michigan, 4609-12th Street—Michigan, Ohio.

Los Angeles, California, 2512-B So. Vermont Ave.—California, Nevada, Arizona.

Minneapolis, Minnesota—3015-27th Ave. South—Minnesota, North and South Dakota, Montana, Northern Wisconsin.

Seattle, Washington, 2406 Spruce St.—Washington, Oregon, Idaho.

Organisationer og enkelte Personer i de nævnte Områder bedes henvende sig til deres eget Distriktskontor. Er Deres Stat ikke indbefattet i Listen, skriv da til nærmeste Kontor.

HJÆLP BØRNENE I DANMARK

VED AT SY HJEMME. SKRIV TIL DERES NÆRMESTE DISTRIKTSKONTOR EFTER TILSKAARET MATERIALE, SOM SENDES FRIT. MØNSTRET ER ENKELT OG LET AT SY.

Opret en ny Syklub blandt Deres Paarørende og Venner

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	1330.90	148.04	598.91	93.26	267.25	36.01		59.03	10.00	118.40
Viborg, S.D., in memory of C. M. Pedersen, Irene, S.D., of Bethany Church, Viborg*	11.00									11.00
Plainfield, Ia., C. B. Lund	18.00	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00
Caruthers, Calif., Dan. Ev. Luth. Church	10.00		10.00							
Milwaukee, Wis., Kingo Mission Society	10.00							10.00		
Minden, Nebr., Bethany Luth. Church	65.00		20.00		20.00	5.00				20.00
Westby, Mont., Peter Feldt in memory of Ruth K. Bidstrup, Racine, Wis.	2.00							2.00		
Laurel, Nebr., Mrs. Ruth Berge	5.00					2.50				2.50
Kenmare, N.D., Trinity Lutheran Church	173.00		100.00		33.00					40.00
Laurens, N.Y., St. Matthew Luth. Church	20.00			20.00						
Eugene, Ore., Bethesda Luth. Church in memory of Mrs. Juliana Berntzen	71.00									71.00
Eugene, Ore., in memory of Mrs. N. L. Nielsen of Bethesda Church, a Mother's Day offering from her children	8.00									8.00
Culbertson, Mont., Mr. and Mrs. Martin Olsen in memory of Francis Martin who died for his country	8.00				8.00					
Viborg, S.D., in memory of C. M. Pedersen, Irene, S.D., of Bethany Luth. Church: Mr. and Mrs. M. Rye and Ella \$1, Mr. and Mrs. Nels H. Christensen \$5	6.00							6.00		
Viborg, S.D., Mrs. H. C. Christensen and family, Bethany Church, in memory of C. M. Pedersen, Irene, S.D.	5.00	5.00								
Warrens, Wis., Andrew Alfsen of Eben-Ezer Church	5.00		5.00							
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. Soren Hoj of Our Saviors Church in memory of Carl Toft, who was killed on Iwo Jima Mar. 14th	3.00						3.00			
Owatonna, Minn., Mr. and Mrs. Wm. Christensen in memory of their son Arthur	5.00				5.00					
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. John Toft of Our Saviors Church in memory of their son Carl	5.00						5.00			
Brush, Colo., First Engl. Ev. Luth. Church	43.42		43.42							
Avoca, Ia., from friends in memory of Mrs. Peter Mark	4.00				4.00					
Total	1808.32	155.04	779.33	115.26	339.25	45.51	10.00	79.03	12.00	272.90

*Viborg, S.D.: Please note: to save space the words Mr. and Mrs. are omitted. Andrew Lundgren, Paul R. Christensen, Andrew Ericksen, Lawrence Paulsen, Otto Taft, Lars Christensen, Wilmar Christensen, Ervin Christensen, Ralph Christensen, John Johnson, Jr., Chris Aistrup, \$11.00.

Received with thanks. Blair, Nebr., May 26, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

JUBILEE FUND	
Previously acknowledged	\$182,596.18
Plainfield, Ia., C. B. Lund	2.00
Denmark, Wis., Ed. E. Johnson \$25, Ole Olsen \$2	27.00
Total	\$182,625.18

Received with thanks. Blair, Nebr., May 26, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

BUILDING FUND FOR NEW CHILDREN'S HOME AT OAKS, OKLAHOMA	
Previously acknowledged	\$32,690.97
Hayward, Minn., Hayward Luth. Church in memory of Rimert	
Rynerson, Albert Lea, Minn.*	3.75
Jacksonville, Ia., Bethlehem Luth. Sunday School	62.63
Plainfield, Ia., C. B. Lund	2.00
Dry Creek, Nebr., Dry Creek Luth. Church	4.00
Nelson, Minn., Trinity Luth. Ladies' Aid	76.00
Kenosha, Wis., Mr. and Mrs. Hans Nielsen	10.00
Omaha, Nebr., Pella Luth. Sunday School	19.82
Northfield, Minn., S. A. Raadt in memory of Dean Christensen	

who gave his life for his country in the European area	1.00
Ringsted, Ia., Mr. and Mrs. Ralph J. Jensen	12.50
Abdal, Nebr., Julius Block	2.00
Total	\$32,884.67

*Hayward, Minn.: Henry Engen, Henry Hansen, O. F. Sorensen, S. Halvorsen, W. Sigurdson, Art Katzung, Chris Kirkegaard, Rudolph Christensen. \$3.75.

Received with thanks. Blair, Nebr., May 26, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

GIFTS FROM OKLAHOMA FOR THE OAKS CHILDREN'S HOME	
Please note: In the acknowledgements for the Oaks Building Fund, Oklahoma gifts, dated May 5th was a gift of \$1 from Jessie Wolfe. It should be \$10.	
Previously acknowledged	\$61.00
Chickasha, Okla., Lt. Woody Bussey (somewhere in China) and his wife Mrs. Bille Bussey	100.00
Total	\$161.00

Received with thanks. Blair, Nebr., May 26, 1945.

H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Luth. World Mission	Danish Mission Action Society
Previously acknowledged	2709.41	178.11	103.50	5.00	135.00	2287.80	
Viborg, S.D., in memory of C. M. Pedersen, Irene, S.D.*	10.00					10.00	
Plainfield, Ia., C. B. Lund	25.00	2.00	2.00	2.00	2.00	15.00	2.00
Ferndale, Calif., Our Saviors Luth. Church \$52.85, Our Saviors S.S. \$25.67	78.42					78.42	
Neola, Ia., St. Pauls Luth. Church \$230.41, St. Paul's Luth. Brotherhood \$25	255.41					255.41	
Neola, Ia., St. Paul's Lutheran Brotherhood: \$5 in memory of Hans P. Nelson and \$5 in memory of Chris K. Christensen	10.00					10.00	
Caruthers, Calif., Dan. Ev. Luth. Church	80.95					80.95	
Easton, Calif., Mr. and Mrs. Marion Petersen	5.00		5.00				
Easton, Calif., Immanuel Luth. Church	504.95					504.95	
Shennington, Minn., St. Peter's Luth. Church	22.75					22.75	
Hulet, Wyo., Mr. and Mrs. Peter Jensen	10.00					10.00	
Kankakee, Ill., St. Ansgar Luth. Church	60.50					60.50	
Oakland, Calif., Mrs. Lydia M. Landrock in memory of the 20th birthday of George M. Landrock, Jr., who was killed in Germany	50.00				25.00	25.00	
Curtis, Nebr., Ebenezer Luth. Church	77.25					77.25	
Minden, Nebr., Members of Bethany Home**	8.00					8.00	
Oyens, Ia., Gethsemane Luth. Church	41.60					41.60	
Dry Creek, Nebr., in memory of Ralph Baldwin: Mrs. Cleo Quest \$1, Mrs. Paul Lang \$2	3.00					3.00	
Dry Creek, Nebr., Dry Creek Luth. Church	24.86					24.86	
Minneapolis, Minn., The King's Daughters of Immanuel Church in memory of E. Ashley, Mason City, Ia.	3.00					3.00	
Sunday School Teachers of the Wisconsin District	50.00					50.00	
Howard City, Mich., Rev. N. Bentsen	28.75					28.75	
Laurens, N.Y., St. Matthew's Luth. Church	42.00					42.00	
Hartland, Wis., Our Saviors Luth. Sunday School	10.00					10.00	
Hartland, Wis., Our Saviors Luth. Church	114.60	18.00				96.60	
Cedar Falls, Ia., Nazareth Luth. Church	235.20					235.20	
Cedar Falls, Ia., W.M.S. of Nazareth Luth. Church	31.18					31.18	
Racine, Wis., Immanuel Senior League in memory of Miss Ruth Bidstrup	15.00		15.00			16.50	
Northgate, N.D., Northgate Community Church	16.50					7.00	
Northgate, Wis., the Lutheran Mission	7.00					7.00	
Wyeville, Wis., Milltown Luth. Church	77.66					77.66	
Milltown, Wis., St. Peter's Luth. Church	194.43					194.43	
Northfield, Minn., St. Schow in memory of Alvin Ashley, Mason City, Ia.	2.00					2.00	
Fremont, Nebr., C. J. Schow in memory of Alvin E. Ashley***	15.00					15.00	
Owatonna, Minn., Mr. and Mrs. Ralph J. Jensen	12.50					12.50	
Ringsted, Ia., Mr. and Mrs. Ralph J. Jensen							
Kankakee, Ill., Rev. Jerrold Elling in memory of S 1c Virgil Salvevold, who died for his country	5.00					5.00	
Brush, Colo., First Engl. Ev. Luth. Church	281.10					281.10	
Abdal, Nebr., Bethel Luth. Church	35.75					35.75	
Salt Lake City, Utah, Mrs. Harry Dahlberg	3.00					3.00	
Total	5156.77	198.11	125.50	7.00	162.00	4662.16	2.00

*Viborg, S.D.: Chester Fastrup and family and Chris Fastrup \$2, Lawrence Tanderup and family \$1, Henry E. Hansen and Mads Larsen \$2, Wilbert Long and Chris Long \$2, Dan Danielsen, B. Christensen, and L. A. Christensen \$3. Total \$10.00. Please note: the words Mr. and Mrs. were omitted to save space.

**Minden, Nebr.: Mrs. Anna Clark, Mrs. M. S. Nielsen, Mrs. Sena Jacobsen, Mrs. Else Johnson, Otto Larsen, Jeppe Tovel each \$1, Mrs. Marie Larsen \$0.00, Mrs. Marie Jensen \$1.50. Total \$8.00.

***Owatonna, Minn.: Mr. and Mrs. Chas. Ellinger \$2, Northwestern Portland Cement Co. \$10, Chris Johnson, Miss Sofia Johnson, Mr. and Mrs. John Jensen, Mr. and Mrs. Rasmus Laursen \$3. Total \$15.00.

H. J. Hansen, Treas.

Received with thanks. Blair, Nebr., May 26, 1945.

*Jesus,
the great Teacher,
taught by pictures*

Over and over Jesus left a glowing word picture in the hearts and minds of His followers—the loaves of bread, the lilies of the field, the little children coming to Him.

Even the simplest and the youngest mind grasped and held His meaning. For this reason visual education by the use of good religious films and slides is one of the soundest possible bases for supplementing the whole religious education program; and, in particular, is eminently suited to Vacation Church School teaching because it is so elastic in its possibilities. Send for the new Religious Film Association Catalogue and let the RFA help make your 1945 Vacation Church School more effective.

For further information write to

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 SOUTH FIFTH STREET

BLAIR — NEBRASKA

Vacation Church School Certificates

No. 768. An attractive new certificate artistically designed and printed on a fine grade of paper stock in a new size at a very inexpensive price. Certificate for one year's attendance. Design is Christ's Head. Size 12½x10½. Price, 35c a dozen.

No. 1. Report Card. Size 4x6 inches. Price, 15c for 50; 25c for 100.

No. 662. Vacation Church School Folder. Unique and different! Features in full color a reproduction of the Painting, *The Synagogue School* by Arthur Dixon. No lettering appears on the front to mar the beauty of the illustration. The certificate, itself (two inside pages), is designed to simulate steel engraving. The simple-worded interpretation of the picture printed on the back cover will be appreciated by the pupil, teacher, and parents alike. Size, 6¾x4¾ inches. Price, with envelope, net, 5 cents each; dozen, net, 50 cents.

Place Your Order Now

for a

**Good
Religious Film**

To be Shown at Your

**Daily Vacation
Bible School
Session
This Year**

Arrangements have been worked out whereby a wide selection of educational, recreational and free industrial films are available, thus providing a complete and well rounded film service. Reasonable rental delivery service.

SUITABLE FILMS, SUCH AS:

- BJ-000, The City of David
- RF-102, Fishers of Men
- F-137, Forgive Us Our Debts
- J-000, Give Us This Day Our Daily Bread
- GS-809, The Holy Land
- RF-110, Faith Triumphant
- GS-601, Pilgrimage Through Palestine
- BJ-000, A Savior Is Born
- F-123, The Unwelcome Guest

Certificates also available from Nursery department to Young People's department. Also general for any department; also grade to grade. Same price.

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 4. JULI, 1945

NR. 27

Mere fra Aarsmødet i Albert Lea

Den forenede evangeliske lutherske Kirke 19-24. Juni

Under Drøftelsen af Skolesagen Torsdag kom for Lyset manges Tanker desangaaende, og de var jo ret afvigende hist og her, dog baarne af Interesse for selv Sagen — den bedst mulige Ordning for vore unges kristelige Uddannelse til Tjeneste i Kirke og Land. En Resolution oplæstes fra Pacific Kredsens Bestyrelse saalydende: „Med Henblik paa Efterkrigens Usikkerhed følger vi det som vor Pligt at advare imod forhastet Opførelse af den nye Hovedbygning ved Skolen i Blair. Eenstemmigt vedtaget af M. L. Kirkegaard, Fmd., Lars C. Hansen, Kass. og Immanuel Petersen, Sekr.“ — Som Modtræk udtalte Viceformand H. C. Jersild, der indtil sidste Aar var Kredsformand derude paa Kysten, at der ikke var nogen almindelig Tale om synodal Sammenlutning ude paa Vestkysten, men snarere, at Interessen for vort eget Samfund er stigende. Som Bevis kan paapeges, at Pacific Kreds var næsthøjst i dens per Kapita Bidrag til Jubilæumsfondet. Det, mente han, betyder kun „Go ahead with the Greater Dana Program.“ — Og fra den anden Side af Landet udtalte Pastor H. Leonard Andersen fra Boston, at vore unge gaar lige lukt gennem Boston og andre store østlige Lærdomssæder til Dana College for deres Uddannelse. Der maa være en Aarsag. — Fra Norden lød en Lægmandsrøst (Jacob Jensen fra Luck, Wis.): „Det smelter mit Hjerte at høre nogen kaste koldt Vand paa Dana. Hun har velsignet tre af mine Børn og jeg ønsker at hun skal være til Velsignelse for andres ogsaa.“ — Pastor Erwin Bondo sagde, at en Seminarstudent havde opfordret ham til at meddele Aarsmødet, at de teologiske Studenter havde vedtaget en Resolution om at tilskynde Aarsmødet til at støtte Skoleraadets Program. — Skoleforstander Morton oplyste, at Alumni Foreningen var i Favør af Programmet; han mente at det vilde faa skæbnsvanger Indflydelse paa Studenterne om man atter udsatte Programets Udførelse.

Dagrapportens Redaktør summer op Diskussionen i dette: Ved at tænke over denne Dags Drøftelse faar man Indtryk af, at Stemningen om at udelukke Dana stammer ikke fra Lægfolket; dette faar En til at tænke over det igen. Men at give Stemningen fri Luft var velgørende og tjener meget til stærkere synodal Enighed og Forstaaelse. (Som nævnt i forrige Nummer blev hele Skoleprogrammet vedtaget, saa nu kan Skoleraadet skride til Handling.)

Kirkeraadets Forslag om at forøge det selv med en Præst og en Lægmand blev ved et andet Forslag fra en Lægmandskomite, bestaaende af N. Bach, H. W. Hansen og M. A. Sweet, forandret til at lyde paa to Lægmand. Dette blev eenstemmigt vedtaget; men da det medfører en Konstitutionsforandring kan det ikke udføres før efter næste Aarsmødes Godkendelse.

Forslaget om et Fond for Præsternes Aarsmøderejseud-

gift vil blive nærmere undersøgt af en af Kirkeraadet udnævnt Komite og fremlagt for næste Aarsmøde.

Mødet vedtog ogsaa Henstillingen fra Luth. World Convention og Nat. Luth. Councils Arbejdskomiteer (der havde afholdt Møde i Chicago d. 13. Juni) om at sætte Maalet for den almene Nødhjælpsindsamling til \$10,000,000 for de næste to Aar. Det vil kræve \$2.00 per konfirmeret Medlem per Aar. Vi lovede at gøre vor Part dertil.

Den nye General Indberetningskomite, der efter forrige Aarsmødes Beslutning skal udfylde Pladsen for de sædvanlige fem Komiteer, fik ikke Overflod af Arbejde, da enhver Embedsmand, Bestyrelse, Tjenesteraad og Komite skulde fremsætte direkte deres egne Forslag til Mødet uden mellemværende Behandling. Den kom dog med nogle Ting, som var indsendt af vedkommende. 1) At vort Samfundsbudget udlignes efter de voksne Medlemmers Tal og ikke efter de konfirmeredes i en Menighed. Et Stedforslag fra tre Præster (A. Husted Christensen, Erhardt Nielsen og Stanley Larsen) om at Ligningen beregnedes efter de bidragydende Medlemmer blev nedstemt. Ligesaa gjorde det første. Forslaget stammer fra Statistikeren, der stadig møder Problemet i Indberetningerne af Menighedernes forskellige Medlemsantal, der ofte varierer meget fra hvad som Regel er Virkeligheden. Nogle Menigheder har mange flere konfirmerede Medlemmer paa Listen end de egentlig støttende. Da de stemmeberettigede myndige (21 Aar) Medlemmer langt mere repræsenterer en Mgh.s virkelige Styrke, er det rimeligt at vente, at en Udligning paa disse var mere retfærdig. Tillige beregnes en Mgh.s Delegation til Aarsmøder efter de myndige Medlemmer, og „without representation no taxation“ er en gammel amerikansk Regel. Men Flertallet ved Mødet har altsaa set anderledes paa det, særlig ud fra at de Unge kan faa Indtryk af at de ikke regnes med som Bidragydere, noget som dog er helt og holdent en Menighedssag, da enhver Mgh. kan udligne den til dem henstillede Sum paa sin egen Maade. Forslaget gjaldt kun Finanskomiteens Regnemaade.

Punkt 2 var et Forslag om at Historie- og Arkivkomiteen faar Lov til at forsøge Organisation af en Historie Forening til at støtte Samling, Opbevarelse og Financering af historisk Materiale og Publication i vor Kirkes Interesse. 3) At Kirkeraadet bemyndiges til at udnævne en officiel Historiker for vor Kirke, som ogsaa skal være Formand for Historie og Arkivkomiteen. 4) At \$100 bevilges denne Komite som Arbejdskapital. 5) At Komiteen bemyndiges til at udfærdige og udgive en Præstekalendar (d.v.s. en Bog der indeholder biografiske Data og Billede af hver Præst og Arbejder, der har tjent i den dansk lutherske Kirke i Amerika. Det er underforstaaet at dette Værk bliver udført i Samvir-

(Fortsættes paa Side 5)

6. Søndag efter Trinitatis

GRIB DET EVIGE LIV!

Af Axel E. Bülow, Danmark

Matth. 19:16-26: Og se, en kom til ham og sagde: „Mester! hvad godt skal jeg gøre, for at jeg kan faa et evigt Liv?“ Men han sagde til ham: „Hvorfor spørger du mig om det gode? Een er den gode. Men vil du indgaa til Livet, da hold Budene!“ Han siger til ham: „Hvilke?“ Men Jesus sagde: „Dette: Du maa ikke slaa ihjel; du maa ikke bedrive Hor; du maa ikke stjæle; du maa ikke sige falsk Vidnesbyrd; ær din Fader og din Moder, og: Du skal elske din Næste som dig selv.“ Den unge Mand siger til ham: „Det har jeg holdt alt sammen; hvad fattes mig endnu?“ Jesus sagde til ham: „Vil du være fuldkommen, da gaa bort, sælg, hvad du ejer, og giv det til fattige, saa skal du have en Skat i Himmelen; og kom saa og følg mig!“ Men da den unge Mand hørte det Ord, gik han bedrøvet bort; thi han havde meget Gods. Men Jesus sagde til sine Disciple: „Sandelig siger jeg eder: En rig kommer vanskeligt ind i Himmeriges Rige. Atter siger jeg eder: Det er lettere for en Kamel at gaa igennem et Naaleøjje end for en rig at gaa ind i Guds Rige.“ Men da Disciple hørte dette, forfærdedes de saare og sagde: „Hvem kan da blive frelst?“ Men Jesus saa paa dem og sagde: „For Mennesker er dette umuligt, men for Gud er alle Ting mulige.“

Grib det evige Liv! Saaledes tilraabte Paulus sin unge Ven Timotheus (1. Tim. 6:12). Og saaledes tilraaber Guds Aand os alle, som lytter til den vemodsfulde Beretning om hin rige unge Israelit, der var saa nær ved Livets Kilde, og egentlig gerne vilde drikke af den, og paa flere Maader gør et meget vindende Indtryk, men — som dog endte med at gaa bedrøvet bort uden at have faaet sin Sjæl frelst: O, grib dog til, medens Tid er! Søg din Herre og Frelser, medens han findes. Kald dog paa ham i den Stund, da han er dig nær. Ja, grib det evige Liv, for at du kan blive rig i Gud baade her og hisset! Det er ikke nok at have været nærved. Det gælder om: **at komme helt ind.**

Lad os da se lidt paa det Billede, som oprulles for os i Evangeliet: Vår Herre Jesus var paa sin sidste Rejse fra Galilæa til Jerusalem, den, der skulde ende paa Golgata. Endnu kunde han udrække sine Frelserhænder og tage imod Syndere. Men snart var hans Vandring til Ende. Vi hører i Evangelierne om flere, der i disse Dage greb til, medens det endnu var Tid. Der var den blinde Tigger Bartimæus og den rige Tolder Sakæus, begge i den lille By Jeriko, nærved Jerusalem. Og der var nogle Mødre, som bar deres smaa Børn til Jesus, for at han skulde lægge sin Haand paa deres Hoved, bede for dem og velsigne dem. Vi kan sige om alle disse, at — **de naaede det.** Og det var godt for dem.

Men saa kommer en fornemt klædt ung Herre løbende henad Vejen efter den store Profet fra Nazareth, kaster sig paa Knæ for ham og udbryder: „Gode Mester! hvad godt skal jeg gøre, for at jeg kan faa et evigt Liv?“

Og — **han naaede det ikke.** Det lykkedes ikke for ham at gribe den frelsende Haand, skønt han var saa nær ved Jesus, som min højre Haand er ved min venstre. Det kan gøre mig saa ondt, naar jeg tænker paa hin rige Ynglings Lod. Desværre hører det jo ingeniunde til det almindelige, at unge Mænd kommer og spørger efter Vejen til Himlen. Han kom tilmed saa høfligt. Trods de fine Klæder kaster han sig paa Knæ i Landevejens Støv. Tænk dog! **Paa Knæ for Jesus.** Ja, der er Gud ske Tak en Skare af Ungdom, baade Ungersvende og brave Piger, som har lært at bøje Hjerter og Knæ for deres Frelser. Men de er faa i Sammenligning med de mange, som kun tracter efter de jordiske Ting, fordi deres Hjerter er fuldt af Synd.

Der var en ædel Stræben i den unge Farisæers Hjerter. Han ønskede at tjene Gud — men (ja, det var dette „men“,

der blev hans Ulykke), men han vilde ogsaa beholde sin Afgud.

Han mente om sig selv, at han havde holdt alle Budene fra sin tidlige Ungdom af. Maaske han ogsaa havde gjort det i det ydre. Det kan og bør vi alle gøre. Vi kan og bør alle være moralske. Men — hvor er Moralen henne i vore Dage! Jo, Gud har et Folk ogsaa i vort Land, som kæmper mod Djævelen, Verden og sit eget Kød for at leve hæderligt og Gud velbehageligt i denne Syndens Verden. Men — de allerfleste tager sig det let med Guds gamle, faste Bud, og før eller siden kommer de til at lide bittert derunder.

Jesus tog Farisæeren der, hvor han stod: foran Lovtavlerne. „Nuvel, du vil frelses ved Loven og mener at have holdt Budene. Saa gør da Alvor af det første Bud: „Du maa ikke have fremmede Guder.“ Men — du har jo netop en fremmed Gud, en gylden Afgud, som du træller under trods al din Hæderlighed. **Kast denne Afgud fra dig og kom saa og følg mig!“**

Det var et afgørende Øjeblik for det unge Menneske. Det gamle og det nye brødes i hans Hjerter. Hans indre Øje saa grant den meget kostelige Perle. Der var en kærlig Stemme ovenfra, som hviskede til ham: „Gør nu, som den store Mester tilraader dig. Han vil dig det bedste. Og han har jo soleklar Ret; du er slet ikke tjent med at halte til begge Sider. Giv ham dit Ja, saa er du frelst, og Perlen er din.“

Men en anden Stemme med en helt anden Klang, bedaaende, forførende, fik Overhaand over hans Tanker: „Betænk dog, hvad du gør! Vil du virkelig risikere din Formue og hele din Anseelse blandt dine Standsfæller for at blive den fattige Profets Discipel? Enhver kan da se, at han allerede er ved at miste sit Tag i Følkeskarerne. Han ender efter al Sandsynlighed paa et Kors. Nej, hold du dig til Guldets; det er det solide!“

Røsten fra den gamle Slange fik Overhaand. Den fattige unge Rigmand rejste sig og gik bedrøvet bort. Skuffet og fattig trods al sin Pragt og Rigdom. Han var nærved at gribe det evige Liv, men — han naaede det ikke. Han var bedrøvet, og Jesus var bedrøvet. Jeg tænker mig, at ogsaa Jesu trofaste Venner, som var til Stede ved hin Lejlighed, følte sig dybt skuffede. De havde haabet, at Mesteren her skulde have faaet en fremragende, dygtig og indflydelsesrig Discipel, men — det glippede. O, maatte det dog ikke glippe for nogen af os, som nu er stillet foran Guds Naades aabne Dør! Træng dog ind! Grib det evige Liv! Lad det koste, hvad det vil, blot du kan blive salig.

„Børnlille, vogt eder for Afguderne!“ Saaledes slutter den gamle Apostel Johannes sit første Brev. Lad os tage os hans Ord til Hjerter. Rigdom paa jordisk Gods kan saare let blive en Afgud endog for Mennesker, som er begyndt at gribe efter det evige Liv. I Davids 62. Salme hedder det: „Falder Rigdom eder til, — sæt da ikke Hjertet dertil.“ Det er en god Regel. Efter den handlede Mænd som Abraham, Daniel, Josef i Ægypten og andre Guds Mænd. Derfor krævede Gud heller ikke af dem, hvad Jesus krævede af den rige Yngling; de var rige i Gud. Og da var Faren overstaaet. Ingen Afgud, enten den saa er gylden eller skidden, maa raade over os. Kun Jesus Kristus maa være vor Herre. Men hvor mange træller ikke under Afguder som Selskabelighed, Forlystelser, Kødets og Øjnenes Lyst, Hovmod, Magtbebar og meget andet! Der maa vælges mellem den sande Gud paa den ene Side — og alle de bedaaende Afguder paa den anden Side. **Helt med Jesus**, da griber man det evige Liv. Saa kommer ogsaa vort Menneskeliv med alle de jordiske Fornødenheder ind i den rette Gænge.

Den dovne, ugidelige græske Filosof Diogenes, som ingen

Ting bestille gad, men var tilfreds med at bo i en tom Tønde og leve af Almisser, han skal ikke være Forbillede for vore Unge: „**Vær tro i Smaatingene**, saa skal I blive sat over meget,“ har vor Herre Jesus sagt os. Det er noget andet. Saadan skal Livet leves. Flittig, stræbsom, ordentlig, ærlig til det yderste i alle de timelige Forhold — det er efter Guds Vilje. Han plejer at lønne saadanne Arbejdere med dagligt Brød og giver tilmed ofte „en Kage“ i Tilgift.

Men — Guds Rige skal altid være os det første og største. Korsets Ord om Synd og Naade skal have Magten over vore Hjerter, og Aar for Aar faa mere Magt over os. Da griber vi fastere om den gennemborede Frelserhaand og skal til sidst drages af den ind til det evige Liv i Himlen. Amen.

Efter I. M. T.

HUSET VAR PRYDET, MEN DET VAR TOMT

Af Pastor Karl M. Hansen, Tjæreborg

(I Henhold til Luk .11:14-28)

Den gamle Pagts Folk tjente den ene og sande Gud. De bekæmpede Afgudsdyrkelsen, og Farisæernes Moral indenfor dette Folk taler sit stærke Sprog. Vi maa alle indrømme, at dette Hus var prydet. De ydre Former var i Orden, men det indre manglede — Huset var nemlig tomt, og det var jo ingen Pryd.

Selvrenselse er et, men Omvendelse er noget andet. Bag ved Selvrenselse staar egen Ære og Selvtilbedelse, hvilke er de to store Afguder, som Mennesker altid har bøjet Knæ for. Bag ved en sand Omvendelse staar der en anden Magt — nemlig Kristus, som bliver det sande Menneskes Ære og Tilbedelse. — Om de fleste døbte Mennesker kan det jo med Sandhed siges, at Huset er tomt, thi Hjertet er ikke omvendt. Hos dem kommer det Sind frem, som er Sjælen i Verden, f. Eks.: Man elsker Penge, Bagtalelse, Teater og Dans. Man stjæler, lyver, bedrager og hader sin Næste, og det med en god Samvittighed. Disse Mennesker er paa dette Punkt ledet af deres bedragelige Hjerte — Hjertet, hvorfra der udgaar alskens ondt.

Om mange kan det jo siges, at Huset er prydet, men det er dog alligevel tomt. Den stærke (Djævelen) skal ikke have Lov til at bo der. Nej, saaledes at leve sit Liv i ydre Synd og i indre Samvittigheds Bebrejdelser, det skal nu være forbi. Men paa den anden Side faar den stærkere (Jesus) heller ikke Lov til med sit Liv og sit Lys at drage derind og give dem Skatten i Eje, den Skat, som nu ligger gemt i Himlene. Huset er tomt, og derfor holder Djævelen Øje med disse Mennesker og passer paa Tid og Lejlighed, hvor han kan faa Lov til at besætte sin Bolig igen, og da bliver det sidste værre end det første.

Det Hus, som Kristus faar Lov til at rense, bliver prydet med Naaden fra Golgatha, fra den aabne Grav, fra Himmelfarten og med Naaden fra Guds Søn ved Faderens højre Haand som vor Ypperstepræst. Det Hjerte, som hviler i denne uudsigelige Naade, er det Hjerte, som er omvendt fra Verden til Guds Rige. Ja, det har sin Skat i Himlene, Guds egen elskelige Søn. Et saadant Hjerte er ikke tomt, thi disse Mennesker giver tilkende, at de har det Sind, som hader Synden. De kender nok Syndens Magt og Fristelser, men de hader dog alligevel den Underholdning og de Fornøjelser, som Verden elsker.

Lad os da sluttelig i samme Forbindelse mindes de Ord, som Jesus saa ofte mindede sine Disciple om, nemlig Ordet „Vaag!“ Ja, vaag, thi vor Modstander, Djævelen, gaar omkring som en brølende Løve og, særlig i vore Dage, som en Lysets Engel. Ak, hvor er der dog mange, som for Aar tilbage stod som rensede Kar i Guds uforskyldte Naade, men som i Dag, naar Ordet som det skarpe Sværd ved Aandens

Lys overbeviser om Synd, ikke vil komme i Hu, at de er standset i Løbet for at vinde Livets Krone. Lad os give et Eksempel herpaa: Der maa nok tales til Verden om at omvende sig — „selvfølgelig,“ siger disse, „er det klart, at Mennesker skal omvendes“ —, men der maa ikke tales til dem om at bære Omvendelsens værdige Frugt. Ja, til Trods for, at de ikke vil være sig det bevidst, forfølger dog mange af dem den sande Vækkelsesrøst og dækker sig bag de pæne Former og deres Arbejde iblandt kristelige Foreninger. Lad os vaage, Venner, thi her kan man vist heller ikke komme uden om, at det er Satan i Lysets Engels Skikkelse, der er ude for at samle de syv andre Aander for tilsammen med dem at faa sin tabte Bolig tilbage.

Efter I. M. T.

Anm. Pastor Hansen var en Tid Præst i vort Samfund (Denver, Selma . . .).

ELSKE OG HADE

Af N. P. Lang, Detroit

Tekst: Lukas Ev. 14:25-35

Kristus var i sin sidste Missionsmark — Peræa-Landet øst for Jordan, hvor han tilbragte et halvt Aars Tid, inden han led og døde. Det er muligt, at han var paa Rejse til en af de jødiske Fester i Jerusalem, og at Skarerne, som flokkede til ham, var Festpilgrimme. Det saa saa lovende ud med alle disse Skarer af Folk; er det ikke ogsaa, hvad Folk ser efter nu om Dage, hvad der er Omkvadet i Beretningerne i Kirkebladene? Folk holder af at gaa, hvor Flokken gaar.

Hvorfor kunde Jesus nu ikke ogsaa bruge Forstand og holde sammen paa dem? Han vendte sig til dem og sagde: „Dersom nogen kommer til mig og ikke hader sin Fader og Moder og Hustru og Børn og Brødre og Søstre, ja endog sit eget Liv, han kan ikke være min Discipel. Den, som ikke bærer sit Kors og følger efter mig, kan ikke være min Discipel.“

Saa var den Herlighed forbi. Flokken sprængtes, det kunde ikke være anderledes; men det var Jesus mere om at gøre, at disse Folk blev stillet Ansigt til Ansigt med Sandheden end at holde Flokken sammen.

Det er muligt, at der var Folk til Stede, som vilde bøde paa Skaden ved at lempe paa Udtrykket. „Jesu Ord skal ikke tages bogstaveligt,“ det har jeg hørt baade Professorer og Præster sige. „At hade betyder at elske mindre,“ siger de. Siger ikke de videnskabelige, at Kulde er en mindre Grad af Varme? Det er kun os, som ikke er videnskabelige, der siger, naar vi har været ude i „25 below Zero,“ at det er hundekoldt. Saaledes ogsaa med Udtrykket „hade.“ Elske og hade er kun en Gradsforskel paa samme Linie. At hade er at „elske mindre.“ Ja, det kan jo nok være, men det lyder saa fremmed.

Se nu til den Mand der. Da han spillede Kæreste med den Pige, som han giftede sig med, svor han, at han elskede hende med en evig Kærlighed, at han vilde følge hende til Verdens Ende, at hun skulde bo i et Slot og have alt, hun begærede. Hun var lykkelig, og de blev gift. Aarene gik, og Børnene kom; hendes Helbred svækkedes, og hun faldede; Slottet blev kun en Hytte, og Armod giver kun smaa Gaver. Se ham nu, naar han kommer hjem mer eller mindre tilredt. Hende slaar han halv fordærvet, Børnene sparkes hvert ind i sin Krog, Skraal og Banden er Taffelmusik, mens han æder det, hvormed Hustru og Børn skulde møttes.

Saa sidder hun der i det usle Hjem saa forskelligt fra det Ideal, hun havde af Hjemmet, de skulde have bygget, — saa ensom, saa hjælpeløs, saa sorgfyldt, saa nær Fortvivlelse.

Da kommer Pastor Trøstermand og besøger hende. Hun udøser sit Hjerte for ham. Hulkende siger hun: „Han, som tilsvor mig sin Kærlighed, han hader mig, han hader Børnene, han hader sit Hjem, forbandet være den Dag, da jeg gav ham min Tro!“

„Nej, min gode Kone,“ siger den fornuftige Trøster, „han hader ikke, han elsker mindre.“ Et Øjeblik stirrer hun paa ham i stum Forbavselse, saa rejser hun sig, peger paa Døren og siger: „Gaa bort fra dette Sted, du falske Trøster; i mit Liv har jeg lært at kende Forskel paa Kærlighed og Had.“

„Men,“ siger de, „Rom. 9:13 er afgørende, der citeres Herrens eget Ord: „Jakob elskede jeg, men Esau hadede jeg,“ det er da indlysende, at „hade“ er at „elske mindre.“ „Naa, det kunde dog være tvivlsomt. Det kan næppe være de to Personer, som saadan, han taler om. Jakob var ingen Engel. Han løj for sin gamle, blinde Fader for at faa Velsignelsen og Arven, han overlistede sin Broder og bedrog sin Svigerfader, som først havde bedraget ham. Men da han havde forladt Labans Hus for at drage til sit Hjemland med Hustruer, Børn og Kreaturer og hørte, at Esau, som havde svoret at slaa ham ihjæl, kom imod ham med fire Hundrede Stridsmænd, ser vi noget andet hos ham. Nu tyede han til Gud, som han trods alt havde troet paa. Han kæmpede med ham i Bøn den hele Nat, og da Morgenens gryede havde han sejret og var frelst.“

Det er dog først, da han i sin høje Alder kommer til Ægypten og staar foran Farao, Verdensmagts Repræsentant, at han viser sig stor. Igennem Lidelser og Prøvelser er han modnet i sit Liv med Gud, og medens Farao kun kunde give Josefs Fader timelig Velsignelse ved at overlade ham det rige Gosen at bo i med sine Folk, saa løftede Jakob sine Hænder og velsignede Farao. Det er Israel, som velsigner Repræsentanten for Verdensmagten. Det er Lyset fra Profetierne og Forjættelserne, som begynder at lyse ud i den mørke Hedningeverden — Velsignelsen, Lyset fra Israels Gud.

Noget saadant findes ikke hos Esau. Fra ham gaar Strømmen gennem Edomitterne med Ismaels Efterkommere over Arabien og Afrika med Mørke, Hedenskab og al den Elendighed, det havde i Følge. De to var Bærere hver af sin Aandsretning, og det er som saadan, Herren taler om dem, og han mente det just, som han sagde det: Elske og hade.

Naar Jesus saa taler, som han gør i vor Tekst, saa mener han, at alt, hvad der vil hindre Guds Værk til Frelse, skal hades, selv naar det er dem, som staar os allernærmest i Livet — ja selv vort eget Liv, den syndige Natur.

Lad Herrens Ord staa i hele sin Skarphed, saa forstaar vi ikke blot, at Omvendelsen er virkelig og bevidst, men at, som han siger i de to Lignelser, der følger efter i Teksten, Helliggørelsen er et Arbejde og en Kamp, hvor den enkelte maa beregne Omkostningerne.

PRÆSTEN PAA HUSBESØG

Et Udkast til en Pastortale af Theo. P. Beck, Brush, Colo., ikke indsendt men tilfældigt funden blandt nogle Papirer.—Red.

„Jeg kender mine og mine kender mig“ — Joh. 10:14. Jfr. Lukas 15:1-10 og 1. Pet. 5:2-4.

Saaledes siger den gode Hyrde, Overhyrden, som leder efter de enkelte Faar og har betroet os Præster en Underhyrdegerning (derfor Betegnelsen „Pastor“ — latinsk for Hyrde) som Vogtere af hans Flok (Joh. 21:16: „Vær Hyrde for mine Faar — mine Lam,“ se ogsaa Ap. Gr. 20:28: „Giver Agt paa eder selv og den ganske Hjord, blandt hvilken den Helligaand satte eder som Tilsynsmænd, at vogte

Guds Menighed, hvilken han forhvervede med sit eget Blod“).

Det maa være os magtpaaliggende at komme til at kende hvert enkelt Faar og Lam i Hjorden personligt, og saa mange af dem udenfor Folden som muligt.

Det er ogsaa godt, at de kommer til at kende os paa nærmere Hold end paa Prædikestolen og for Alteret. Thi vi bør kunne taale at blive kendt — og de maa kunne taale at kende os paa nært Hold. Ellers maa vi hellere resignere.

Dette Kendskab er nødvendigt for at man ret kan øve Sjælesorg, baade offentlig i Kirken og privat i Hjemmene. Hertil tjener Husbesøgene.

Som Sneglen er, saa er dens Hus, som Huset er saa er Sneglen. Gaa til Myren og blev viis!

Med Benævnelsen „Husbesøg“ forstaar vi ikke blot: 1) selskabelige Besøg, 2) officielle Besøg (Husundersøgelse eller Hjemssøgelse), 3) men ogsaa pastorale Besøg. Hvorledes skal de saa være?

Fortrolige og hjertelige, hvor vedkommende vil kende Sjælesørgeren, Vennen, Faderen, — Hyrden. Ikke paatrængende, men fri og naturlige, hvor man søger at faa Hjertene til at oplade sig og betros sig til Præsten. Præsten bør vise Interesse for den Enkeltes Gerning (uden dog derfor at stikke sin Næse i alt ham uvedkommende). Han bør søge at knytte en guddommelig Sandhed til et eller andet i Hjem og Gerning som bider sig fast („Gardinerne op“ sagde Weismann gerne).

Hvor ofte og hvornaar bør der aflægges Besøg?

Naar Anledning gives, og gives den ikke, saa find den.

Naar Aanden minder og driver. Vi maa vogte os for at udsætte til en anden Gang, der let bliver til Vane.

Hvem skal Præsten besøge?

Alle, — Fjender saavel som Venner, gamle saavel som unge, fattige saavel som rige, syge saavel som sunde, de udenfor saavel som de indenfor Mgh.

Hvad bør han vogte sig for?

Sladder og letsindig Tale, for Snarer og Smiger, for politiske Diskussioner og forretningsmæssige „gode Raad,“ for Familietvistigheder, der ligger udenfor hans Gebet. Ligesaa for at trætte med Snaksomhed og træde unødvendigt paa Folks „ømme Ligtorne,“ eller være til for megen Ulejlighed, hvad Tidspunkt og Opvartning angaar.

Hvad han bør gøre?

Komme med Bøn om megen Visdom og aabne Døre, optræde høfligt og med Anstand, som det bør et Herrens Sendebud, søge at hjælpe de Enkelte i deres personlige Gudsforhold med Guds Ord, Bøn og Sang. I det hele taget bringe noget af en himmelsk Luftning med sig ind i Hjemmet. Om tal ogsaa vore kristne Blades Mission, Menighedens Anliggender og Kirkens Opgaver i Almindelighed; sit eget Samfunds i Særdeleshed. (Lad helst Piben blive i Bilen og læg ikke Cigarstumper hvor Drengene kan faa fat i dem, dersom du er en Røger).

Vær en Gentleman med Takt, og dog vær dig selv efter den paulinske Opskrift: „Jeg er bleven alt for alle, for at jeg dog kan vinde nogle.“

Hvorledes er dette muligt?

Ved Mesterens Fødder: „Tager mit Aag paa eder, og lærer af mig, thi jeg er sagtmodig og ydmyg af Hjertet; saa skulle I finde Hvile for eders Sjæle.“

Jeg har ofte fordristet mig til at foreskrive Vor Herre visse Ting. Men Gud har uden Tvivl leet ad en saadan Visdom og sagt: Velan, jeg ved nok, at du er en forstandig og lærd Mand, men jeg har aldrig haft for Skik, at Petrus eller Doktor Martinus, eller hvem ellers det skulde være, behøvede at undervise, regere eller lede mig. (Ef. 28:29.) M.L.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøyle rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøyle bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

MERE FRA AARSMØDET I ALBERT LEA

(Fortsat fra Side 1)

ke med Den danske Kirkes Historiker). — Et Forslag fra Forsamlingen om at Menighederne ogsaa kommer i Betragtning blev vedtaget.

Pensionsfondets Raad fremlagde nogle Forslag ved dets Formand, Pastor Holger Berthelsen: 1) Tak til Gud fordi Fondet kunde møde dets Forpligtelser. 2) Ogsaa til Menighederne sendes Paaskønnelse for Gaverne. 3) Et Offer til Fondet lægges paa Kirkernes Altre Taksigelsesdag (som sædvanlig). 4) At Punktet i Pensionslovene om Tab af Pensionsret (se Art. 7, Par. 4, Pt. b) faar en mere udførlig Forklaring. Mødet henstillede til Pensionsraadet om at studere dette Punkt nøjere og komme med Forslag til næste Aarsmøde. 5) At Præster og Præsteenker, som ønsker at faa Pension, indsender en skreven Ansøgelse til Formandens Kontor. Vedtoges.

Børnehjemsraadet gennem dets Formand Pastor H. Irving Petersen forelagde et Andragende om at Wisconsin Kreds danner en Komite indenfor Kredsen (m.T.t. Drift af Bethania Børnehjem i Waupaca m.m.) og denne Komite skal kaldes „Bethany Committee“, bestaa af fem Medlemmer, deraf tre fra Kredsen og to fra Børnehjemsraadet, og være ansvarlig til og virke under Børnehjemsraadet som saadan. Dette gælder baade den finansielle og den sociale Side. Komiteen skal mødes mindst fire Gange aarligt.

Dr. Carlsen indbragte en Resolution fra Ministeriet at Kandidat Milton Petersens Ordination overlades til Kirkeraadets Afgørelse.

Pastor F. C. M. Hansen talte paa Direktionen for L. P. Husets Vegne og oplyste om et godt Aar for Forretningen. (Intet Forslag, saa det maa have været godt.) Senere takkede Forretningsfører Phil. Magnussen for den velvillige Imødekommenhed Folk har vist Forretningen gennem Aaret. (Vi savner ialtfald/Kom. Nr. 3s altid venlige Takkeresolution, ogsaa til Redaktørerne. Vor bedste Paaskønnelse kommer dog fra Holderne.)

En meget smuk Hilsen fra vor danske Søsterkirkes Aarsmøde modtoges. Den udtrykte Tak for det gode Samvirke gennem Aaret og Ønsket om fortsat Fremgang i at lindre Verdens Nød efter Krigen. En Genhilsen vedtoges afsendt. Ligesaa at sende en speciel Hilsen til Dr. og Mrs. J. Madsen i Brush.

Forstanderen for Barmhjertighedsanstalten „Eben-Ezer“, Brush, Colo., Pastor I. M. Andersen, fortalte om Arbejdet derude og takkede for den Støtte Vennerne har ydet dem gennem Aaret. Man savner meget Arbejdere derude, og her ligger en særlig kristelig Opgave for vore unge Kvinder. Man har nu 99 Senge paa Anstalten, der dels er Alderdomshjem, dels Hospital, saavel som et Diakonissehjem.

Delegat P. Lawson fra Calgary paatalte at man havde vanskeligt ved at faa Præster op til Canada, og spurgte hvor Missionsaanden blandt unge Præster var henne. Han mente at de nyordinerede Præster burde tjene fem Aar paa en Missionsmark først. (Denne Udtalelses første Del forekommer os dog lidt underlig i Lyset af det Faktum, at af Westcanada Kredsens syv Præster er de fire tilflyttet i Løbet af det sidste Aarstid. Kun eet Kald er vakant (Dickson) og et andet er midlertidigt delt mellem Nabopræster.)

Skolens Alumni Forening holdt uofficielt Møde Fredag Aften. Formand Alvin Petersen havde Forsædet og Kassereren, Miss Ruth Johnson, indberettede, at der var over \$1000 i Kassen. Man tilbød syv Scholarships igen i Aar paa \$50 hver. Pastor Anker Jensen berettede om Undersøgelse m.H.t. at faa en Film lavet, men den kommercielle Pris vilde beløbe sig til \$10-15,000. En Amatørfilm vil derimod snart blive sat i Omløb.

Kvindernes Forbund (W.M.S.) havde skænket Skolen \$1000 til Lanterne og Film Udstyr for Undervisningsbrug. Og dens Indsamling til Opførelse af et Børnehjem ved Indianermissionen i Oaks, Okla., var, i Forbindelse med Samfundets særlige Indsamling, lykkedes saavidt, at man nu havde \$37,142 i Byggefondet, altsaa et Par Tusinde mere end Planen kaldte for. Under Formand Mrs. Mary Lundsbergs Ledelse afholdt Forbundet et Missionsmøde Fredag Aften, hvor Missionær til Colombia, Miss Helen Danielsen, talte. Ligesaa fortalte Pastor C. A. Vammen om deres Gerning i Oaks, Okla., og bragte en Hilsen fra Arbejderne der. Lyssystemet under Mødet var i Ulave, saa en Tid maatte man sidde i Mørke; men Chaplain Verner Carlsen lod nogle af sine Oplevelser fra Flaaden oplyse Sindene, saa Mørket hindrede ikke. Et Par af Miss Danielsens Udtalelser fandt ogsaa Hjerterum for Overvejelse: Det var hendes Plan at gaa til Afrika, men hun kom til Sydamerika. Og saa glad var hun ved sin Gerning, at det var vanskeligere for hende nu at tage hjem paa Ferie end det var at forlade sit Hjem, da hun rejste ud. Offeret ved Mødet beløb sig til \$227.37.

Hjemmemissionens Styrelse havde ved dets Rejsesekretær ogsaa en Del at fortælle om de forskellige Opgaver herhjemme. Nogle af de tilstedeværende Præster fra Missionsmenighederne fortalte ogsaa om deres Erfaringer og Planer. Der var Holger Berthelsen fra San Leandro, Archie Morek fra New Brunswick i Øst Canada, Harold S. Madsen fra Pass Lake, Ontario og Hans Carlson fra Swan River, Manitoba; senere Theo. M. Hansen og P. L. Thorslev fra Vest Canada, der alle vidnede om Frugt af deres Gerning.

En Takkehilsen sendtes til de tre alderstegne Medarbejdere, Pastorerne C. C. Mengers, N. Damkov og A. M. Nielsen, for deres 50 Aars tro Tjeneste i vort Samfund.

En Revision i vor Stilling overfor Studenter der søger teologisk Uddannelse ved andre Samfundsskoler, findes i Vedtægten af et Forslag, som indbragtes af to af Skoleraadets Medlemmer, C. Justesen og Erwin Bondo, at „Aarsmødet hermed tilbagekalder den Regel af 1928, som paalagde vordende Præster at tage mindst to Aars Uddannelse paa vort eget Seminarium.“

Ungdomsforbundet „Luther League“s Bestyrelse havde ogsaa Møde. Man støtter især Pastor og Mrs. Arnfeld Morek i Colombia Missionen. Julebogen „Christmas

Chimes“ vil muligvis blive trykt i 10,000 Eksemplarer i Aar.

Lørdag Eftermiddag afholdtes en Mindegudstjeneste, som berørte baade kirkelige og nationale Arbejdere, blandt de sidste særlig afdøde Præsident Roosevelt og vore faldne Krigere. Blandt de første nævntes Præsterne H. Nielsen og J. Knudsen, samt Enkerne efter P. S. Vig, M. O. Block, J. Chr. Pedersen og J. C. Carlsen.

Næste Aar afholdes Jubilæums-Aarsmødet i Blair — selvfølgelig paa Skolen.

Fra vor Kirkemark

N. Dak.-Montana Kredsen faar Besøg af Miss Helen Daniels, vor Missionær i Colombia Missionen, idet hun vil foretage en Rundrejse og tale sin Sag efter en Indbydelse fra Kredsen Hedningsmissionsforening. Pastor Henry M. Hansen, Foreningens Formand, oplyser, at hun vil besøge Menighederne efter følgende Plan:

Luverne, N. D. 2. Aug.	Westby, Mont. 8. Aug.
Kenmare, N. D. 6. Aug.	Coalridge, Mont. 9. Aug.
Flaxton, N. D. 6. August	Dane Valley, Mont. 10. Aug.
Bowbells, N. D. 7. August	Sidney, Mont. 12. Aug.

Wisconsin Luther League havde Lejlighed sidste Uge til at se den udmærkede Film „The Power of God,“ som Missouri Synodens Visual Education Service har udsendt. Filmen gik paa Runde som følger: Green Bay d. 21de Juni, Poy Sippi d. 22de, Kenosha d. 24de, Oregon d. 25de, Hartland d. 26de, Racine d. 27de, Warrens d. 28de, Shennington d. 29de og Washington Island 1. Juli.

Mærk. En Rundskrivelse fra Flaadedepartementet til Bladudgivere og Venner af vore udenlands Militær-Personale oplyser, at efter 1. Juli vil Postvæsenet ikke modtage Blade og Tidsskrifter til Forsendelse oversøis uden at der foreligger skrevet Ønske derom fra den Soldat eller Tjenesteperson, til hvem det sendes. Udgiverne skal nu stadfæste paa Pakken at en saadan Bestilling foreligger (P.O.D. Order Nr. 27851). Publicum opfordres til hellere at sende Bladudklip af særlig Interesse i deres Breve end at bestille Blade for Udsendelse. Alt dette for at spare paa Plads og Arbejdskraft ved Forsendelsen.

Postforbindelsen med Danmark udvides stadigt. Nu kan man sende Kort og Breve som før Krigen, endogsaa mindre Brevpakker op til 4 lb. 6 oz. Prisen er 5 Cents for første Oz. og 3 Cents for hver derefter. En Maximum Pakke vilde altsaa koste \$2.12. Luftpost koster 30 Cents for ½ Oz. og maa ikke veje over 2 Oz.

Dr. J. P.s 18 — 18. Under den langtrukne men sikkert nødvendige Drøftelse af Skolesagen om Torsdagen, serverede Seminarforstander Dr. J. P. Nielsen et lille Afbrud i Spændingen ved at fortælle, at naar hans Tjenestetid udløber til næste Aar, har han virket 40 Aar som Præst, deraf de 36 som teologisk Lærer — 18 Aar i Japan og 18 Aar i Blair. Men 18 har ogsaa været hans Lykkenummer i Privatlivet, da han var født den 18de i Maaneden (18. Dec. 1877), blev omvendt den 18de i sit 18de Aar, ordineret den 18de (18. Juni, 1905, og blev gift (anden Gang) d. 18de (18. Dec. 1929). Han kunde ogsaa have tilføjet, at han begyndte sin højere Uddannelse i sit 18. Aar og manglede kun en Dag i at blive døbt paa den 18de (17. Feb. 1878). Paa en anden Maade er hans offentlige Liv ogsaa ret ene-staaende: Han var (vist) den eneste Daabskandidat, den eneste Konfir-

mant, den eneste Ordinant og har kun eet Barn, Sønnen Carl, til at forplante hans Navn i Verden.

Penn Yan, N. Y. D.D. Pion.s Korr. havde en interessant Skrivelse forleden om en Fest for de Gamle, der blev afholdt i St. Pauli Kirke Søndag Aften d. 3. Juni. Formanden Hans Andersen mindede om de første trange Aar i Mgh.s Historie og deres første Præst Pastor Mathiesen (Max M., som var Kredsen's Missionspræst der 1909-13 og fik organiseret Mgh. i 1912). Hædersgæsten var den derboende fhv. Præst, Pastor H. P. Berthelsen, der holdt Festtalen. Den drejede sig om Ungdomsminder fra hans første Kald som Rejsepræst ude paa Dakotas Prærier og hvorledes de sang de kendte danske Salmer og Sange derude. Pastor Adolph Kloth ydede sit Bidrag til Festen ved at synge „Den store, hvide Flok“ paa Dansk og takkede saa de Ældre for den Gerning de havde udført med Kirkens Grundlæggelse, som deres Efterkommere nu nød Godt af, særlig de aandelige Værdier de bragte med fra Danmark.

Chicago, Ill. Feltpræst Paul G. Rasmussen ventes i nær Fremtid paa Besøg i Chicago blandt sine gamle Menighedsfolk i Vor Frelzers. Han har saavidt været i Italien.—Ellen Hansen, Datter af Pastor og Mrs. L. C. Hansen, Dannebrog, Nebr., graduerede som Sygeplejerske paa det lutherske Diakonissehospital. — Vor Frelzers Ungdomsforening havde planlagt en Maaneskinssejltur paa Michigan Søen Mandag Aften d. 25. Juni. Haaber den lykkedes. — I Programmet for Chicago Danskernes Nationalfest havde Overbibliotekar J. C. Bay en Artikel om „Dansk Menneskelighed,“ der giver et noksaa interessant Indblik i vort Folks Karakter i Forhold til andre Nationaliteter.

Falden. Paa Øen Okinawa faldt d. 30. Maj Pfc. Arnold C. Christensen, Søn af Mr. og Mrs. Chris Christensen, Hamlin, Iowa. I samme Ugeblad, hvor vi saa denne Anmeldelse, var nævnt ikke mindre end tre faldne paa denne Ø fra samme Egn, og een saaret. Ikke saa underligt Pvt. Leland Hansen (Ebenezer Mgh., Chicago) skriver fra Kampen der: „Jeg er lige kommen tilbage fra Kamplinien paa Grund af et daarligt Øje. Den Herre, der sagde at Krig er Helvede (det var Gen. Sherman om Borgerkrigen) drev ikke Spøg. Vi staar overfor en meget snedig og ond Fjende. Jeg er glad ved at være fri en Stund. Det er en Trøst at Gud er allevegne og tager vare paa sine.“ Uden Tvivl har flere af vore Folk faaet den tragiske Meddelelse fra Okinawa, der dog nu er vunden.

Nebraska Kreds Bibellejr afholdes d. 30. Juli til 5. Aug. paa Dana College. Som Talere ventes Pastor George Pallesen fra Rutland, Ia., og de norske Præster B. A. Helland, Mpls. og Reuben Wangberg, Omaha. Opholdet vil koste \$7.50 plus en lille Registreringsafgift. Vi forstaar Programmet er anlagt for baade unge og ældre.

Professor Theo. I. Jensen rejste lige efter Aarsmødet til New York for at tage sit Aars Studium ved Union Theol. Seminary. Mrs. Jensen og Datter opholder sig midlertidigt hos sine Forældre i Kenosha, Wis. (Adr. 2407-73. St.)

Pastor Elmer Christensen og Familie, Green Bay, Wis., nyder det frie Ferieophold paa Øen Washington Island denne Uge mod at betjene vor Menighed der i den Tid.

Pastor og Mrs. Fred C. M. Hansen, Golgotha Mgh., Chicago, holder Ferie i hans Hjemegn ved Norma, N. D., indtil d. 27. Juli.

Hør—Det forventes, at der vil blive 15 Minutters Rundkastelse herovre af NBC fra 4. Juli Festprogrammet i Re- (Fortsættes paa Side 15)

Korrespondancer

MINDEORD OM ANDREAS FREDERIKSEN

Af hans Søn Sofus Frederiksen, Minneapolis

Min Fader var født i Tønning, Danmark, den 23. Sept. 1851 og døde den 6. Juni 1945 i Minneapolis, Minn.

Saa gik Du hjem, kære Fader. Du gik ind til den Sabbatshvile, der er beredt for Herrens Folk. Du længtes jo efter Hvilen — og dog var du altid fuld af Glæde over Livet. Og dit lune, jydsk Humør beholdt du lige til det sidste — altid fuld af sprudlende Vid —

Du var født dernede i den dejlige skovomkrandsede Dal med den rislende Bæk og de sprudlende Kilder. Der kom du til Verden, da Skoven stod i Efteraarspragt, og Efteraaret er saa fuld af stærke Farver. Blomsterne pranger i rødt og gult —

„Just som de vidste

Kraften er størst paa det sidste.“

Det var en stor Familie, der var til Huse dernede i det lille Hus i Dalen — fire Søstre og fem Brødre.

Og tidlig kom du ud at tjene. Bare otte Aar gammel kom du op til Anders Lassen paa Troelstrup Østergaard; Din Fader og Anders Lassen var jo Naboer — „Vimbæk“ gjorde Skellet; men selve Gaarden laa jo et godt Stykke fra dit Hjem. Du blev „Hjorddreng“ og tidt følte du Ensomheden.

„Do snøwset imeld, faa di Daw wa saa lang.“

Men saa skete det jo, at din Moder kom listende ud af Skovkanten, hen til Kæmpehøjen, hvor du sad. Maaske havde hun en „Kawring“ under Forklædet eller et Par Æbleskiver og saa var du saa inderlig lykkelig.

Det var kun lidet Skolegang du fik. Men Mor gav dig Lærebogen og saa „hørte“ hun dig en Gang imellem og ved Afskeden sagde hun altid: „Glem no eet aa be di Fader-vor.“

Men Aarene gik, du blev stor og stærk. Du tjente ved Anders Lassen i ti Aar; saa tjente du hos Søren Kallesen paa Troelstrup Overgaard i tre Aar. Nu var Anders Lassens Datter Cecilie bleven gift med Morten Christensen, en Gaardmandssøn fra Træden. De købte en Gaard i Tørning, hvor Sognepræsten boede. Tørning og Træden Sogn var og blev dit Hjem saa længe du boede i Danmark. Cecilie og Morten var oplyste, dygtige Folk, som sluttede sig til den grundtvigske Bevægelse. Hos dette agtværdige Ægtepar levede du et rigt Ungdomsliv; her kom du i stadig Berøring med de store Høvdinger i den danske Folkehøjskole. Du havde den Lykke at være til Stede ved de store Møder, hvor Appel og Schrøder fra Askov, Trier fra Vallekille og din gode Ven Anton Nielsen fra Vester Skjerninge førte Ordet. Du lærte at synge de danske Kærnesange, Sange af Birkedal, Grundtvig og Ingemann. Disse Sange blev du ved at synge til det sidste. Naar Pastor Edward Hansen besøgte Dig her i Mpls., saa sang I jo altid: „Jeg saa ham som Barn med det solrige Øje“ og „Kirkeklokke, ej til Hovedsteder.“ Den sidste sang Pastor Hansen ogsaa den Dag Du blev lagt til Hvile deroppe paa den smukke Oakland Gravgaard i Hutchinson.

I 1884 blev Du og Maria Jørgensen ægteviet i Sønder Visning Kirke og I bosatte eder i Tørning, hvor I vedblev at leve indtil I i 1920 rejste til Amerika; der var bare en Søn Sofus, men tre Fosterbørn, Marie, nu Mrs. Harbor Hansen, Peter Riber Jørgensen og Henry Skov Nielsen.

Men store Sorger gik hen over eders Liv og i 1933 buk-

kede Moder under og Du stod alene. Men Peder Hansen og Thea Jørgensen aabnede deres Hjem for dig, og hos dette varmhjertede Søskenepar fandt du et Hjem i ti Aar. Moder sagde altid om Peder Hansen: „Han er en af de stille i Landet, hvis Navn staar skrevet i Livsens Bog.“

I 1942 vandrede Peder Hansen bort, men du og Thea vedblev at leve paa Farmen. I Efteraaret 1943 rejste Thea ud paa Eben-Ezer Hjemmet i Brush, Colo., og Du, Fader, kom saa her til Minneapolis og vi, som stod dig nær, havde den Glæde at have Dig næsten i to Aar. Fra denne Tid har vi rige, velsignede Minder — og vi savner Dig meget.

Men saa kom Enden tidlig om Morgen den 6. Juni, 1945. Stille og rolig gik du bort. Du sov hen som Sol i Høst gaar ned.

Begravelsen fandt Sted den 9. Juni fra Kirken i Hutchinson. Præsterne Edward Hansen og N. B. Hansen talte ved Baaren. Mrs. Alice Jensen sang „Jeg saa ham som Barn med det solrige Øje“ og „Den store, hvide Flok vi se.“ Og saa lagde vi Dig til Hvile der ved Siden af Moder.

Velsignet være dit Minde!

FRA RUSKIN, NEBR. (25. Juni)

Naar jeg nu igen vil forsøge at skrive lidt fra Menigheden her ved Ruskin, kunde jeg godt sætte til Overskrift „Fremtidsplaner.“ Det har jo alle Dage været saadan, at man har lagt Fremtidsplaner; men jeg synes, saa vidt jeg kan skønne, at aldrig har der været saadant Opraab om Forberedelse for Fremtiden som nu, og det baade aandeligt og timeligt, vel mest det sidste, skønt det første har Evighedsbetydning.

Vi savner vore unge Mænd, som er i Landets Tjeneste. Der har hidtil været indkaldt 32 herfra. Ira Petersen, een af disse unge Mænd, maatte lade sit Liv paa Slagmarken. Det var en Sorg og et stort Savn i Særdeleshed for dem, som var knyttet til ham med Kødets Baand. Men Herren være lovet, vi behøver ikke at sørge som de, der intet Haab har. Ira havde ogsaa Fremtidsplaner, maaske mange af dem. Men den første og største var dog denne med Sjælens evige Frelse. Og dette Haab byggede han paa den evige Klippe, som er Jesus Kristus og ham korsfæstet. Det er vidt forskelligt fra det Indtryk, vi uvilkaarlig faar ved saa mange Lejligheder, hvor der er falden een i Landets Tjeneste.

For kort Tid siden kom Ralph Andersen tilbage fra Slagmarken. Han var hjemme paa Besøg og kom til Gudstjeneste med sine Forældre; de maatte lede ham paa Grund af at han havde mistet begge sine Øjne. Det var dog en Glæde og Opmuntring at møde Ralph og se det sædvanlige Smil paa hans Ansigt. At være blind kan vi nok forstaa maa være en haard Prøvelse. Men der lyser et skinnende Lys for dem, som ikke er aandelig blinde, saa man kan se Lys i Herrens Lys. Og naar man af Guds Naade faar Øjnene opladt til at se de underfulde Ting i Guds Rige, saa gælder det om for os, at vi benytter det aandelige Øjesyn man kalder Troens opladte Øje. I Matth. 20:34 læser vi, at Jesus gav Synet til to blinde, og saa staar der, at de fulgte ham. Naar bare vi gør det, saa som Skriften siger, vandrer vi ikke i Mørket.

Vi hører sommetider der bliver sagt: Jeg kan ikke se der er noget forkert eller Synd i dette eller hint, skønt Herren advarer strengt derimod i sit Ord. Saa er der stor Fare paa Færde; der er noget galt med Øjetsynet. Da skulde vi raabe til Herren, som de to blinde gjorde, og blive ved at raabe selv om Skaren truer, som de gjorde hin Dag i Jeriko. Men Herren truede ikke. Der staar om ham, at han stod stille og kaldte ad dem — ynkedes inderligt, rørte ved deres Øjne og straks blev de seende.

Det glæder os, at der er ikke saa faa af vore Unge, der er tro i det Løfte de gav Herren paa deres Konfirmationsdag. Der var 13, som aflagde den gode Bekendelse i vor Menighed i Aar. En Uge efter samledes vi i Kirken til Fest for dem og de havde et meget godt Program. Chaplain Goldbeck var Festtaler. Det er vort Haab og vor Bøn, at disse Unge maa være til Velsignelse i Herrens Vingaard. Det gælder ogsaa nu: „Høsten er stor, men Arbejderne ere faa.“

Gud Herren har ogsaa Fremtidsplaner med os. I Joh. 5: 17 læser vi: „Men Jesus svarede dem: Min Fader arbejder indtil nu, ogsaa jeg arbejder.“ Og vi læser mange Steder i Skriften, at vi som Guds Børn er kaldt til at være Medarbejder. Det er en stor Naade og Ære vi er kaldt til. Maa vi saa findes tro og tone det rene Flag, samt huske paa, so mvi læser i Joh. 5:4, der kommer en Nat, da ingen kan arbejde. Den største Hindring saa vidt jeg kan se, for Guds Riges Fremgang paa Jord fremstaar, naar vi kommer ind paa den Mening at vi kan tjene to Herrer. Jesus siger os klart, at det er umulig.

Jeg vilde gerne lige til Slut minde om en Artikel i „Ansagar Lutheran“ fra 11. Juni. Den handler ogsaa om „Fremtidsplaner, mest med Hensyn til Opførelse af nye Kirker og Præsteboliger og mange andre lignende Forandringer efter Krigen. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa det. Men jeg synes meget godt om Paamindelsen om at have det alt godt planlagt og ikke forhaste sig. Der er som Regel mange Ting at tage i Betragtning.

Hvor er vel den Menighed, der ikke har gjort Fejlgreb, ja nogle store Fejlgreb maaske! Der kan godt indtræffe store Forandringer før denne Krig sluttet, saa mange nylagte Planer maa forandres.

Men lad det nu være som det maa. Lad os dog fremfor alt vort Møde i Himlen bestemme og vandre paa Vejen, som fører der til.

Med kærlig Hilsen.

Wilber Petersen, Korr.

EN HILSEN HJEMMEFRA TIL JOSEF GIRTZ

Kære „Luthersk Ugeblad“, vil Du bringe denne lille Hilsen til Pastor Josef Girtz fra en der har kendt ham fra ganske lille, sig til ham, at næst Gud, der velsignede hans inderlige Tro og Haab og trofaste Arbejde for Rigests Fremgang, er hans lille ydmyge, kærlige Moder den, der fortjener Tak, fordi hun bad og arbejdede saa Josef maatte oplæres til en Herrens Tjener, og hun bad ikke forgæves; vi er flere taknemlige at dette lykkedes; hvor var Margrethe Girtz glad, da Josef blev sendt her fra Immanuels Kirken ud til Santalmissionen i Indien, ja saa glad for hvert Brev fra Josef; hun vidste til hvem at gaa, da Sygdom kom til Josef og Mabel derude i det fjerne Land. Hun var og er en Bønnens Moder som faa, en af dem, der vil have alle frelst. Her ude i Fresno Egnen lyste hendes kærlige Blik os i Møde og de vinker os hjemad.

Kære „Luthersk Ugeblad“, fortæl Josef, at vi er saa glade fordi han, trods daarligt Helbred, troligt har tjent i Herrens Vingaard som Sjelesørger; ingen Gerning er saa velsignet; det er vort Ønske, at han endnu i mange Aar maa være til Hjælp for dem, der er trætte og gerne vil finde Hvile hos Ham, der har sagt: „Kommer hid til mig alle o.s.v.“

Sig ogsaa til Josef, at hans Moder, der vel havde megen Modgang og Sygdom at overvinde, saa vel som vi, der næsten bukkede under, at aldrig gav Margrethe Girtz op. Nej, hun lagde alt i Herrens Haand, og nu da hun er bleven gammel og ene, dog er glad paa Rejsen, der snart er til Ende. Hun lader sit Lys skinne, og har Olie i sin Lampe. Gud ske

Tak, hun fik Lov at opleve, at se Jesof prædike Evangeliet for Hedninger, men ogsaa for kristne Mennesker, der aldrig bliver trætte af at høre om Ham, der gav sit Liv for vor Frelse.

Saa kære „Ugeblad“ hvis Du kommer helt op til Albert Lea, Minnesota, tag en Hilsen med til dem, der følger Pilgrimsvejen, saa mødes vi hisset ved Indgangen til den himmelske Stad.

Alt af Guds Naade.

Marie Laurberg Petersen.

E.S. Tak kære „L. U.“ for Billedet af Kirke og Præst i Albert Lea, vi er glade for at have levet paa Pastor Girtz's Hjemegn, hvor Sæden blev saaet og vokser til Guds Ære.

—M. L. P.

Fra vort Søstersamfund

50 Aars Fest i Tyler, Minn. Den 16. Juni var det 50 Aar siden Korskirken ved Danebod blev indviet, men man fejrede Begivenheden Søndag d. 3. Juni og samtidig holdt „Folkemøde.“ Som Talere var indbudt Pastor Holger Strandskov fra Dwight, Ill., og Dr. Johannes Knudsen, Forstander for Grand View College i Des Moines, der fra Barnsben har stærk Tilknytning til Danebod Menighed og Højskole; Knudsens Fader var Skolens Forstander da han var Barn. Emnerne var mest af historisk-ethisk Indhold, undtagen ved Formiddagsgudstjenesten, hvor Pastor Strandskov prædikede for en ret stor Forsamling. Den var næppe saa stor som for 50 Aar siden, ifølge et Referat fra Indvielsesdagen, som Kirkens nuværende Præst, Pastor Enok Mortensen, citerer i en Mindeartikel i sit Blad „Danebod Hilsen“, som følger:

De fleste af Nybyggerne var Smaakaarsfolk. Tiderne var daarligere og Kampen for økonomisk Fremgang var haard. Den 4. Juli 1893 gik en stor Hagelstorm over Kolonien. De lovende Afgrøder blev ødelagte, og Kolonisterne var fattigere og mere modløse end nogen Sinde. Hidtil havde man samledes i Stenhuset — og før det i Højskolen — til Gudstjenester; men man havde tit drøftet Drømmene om at bygge Kirke — naar der en Gang blev Raad til det.

Da var det, at Pastor H. J. Pedersen tog til Orde og opfordrede sit Folk til at „lægge ud“ — netop i den trange Tid.

Fru Dorthea Stevens, tidligere Lærerinde paa Danebod, fortæller festligt om Kirkens Indvielse, der fandt Sted den 16. Juni 1895.

Og det var Fest! Alle Flagene i Nabolaget var hejste. Folk kom langvejs fra — mellem 1,000 og 1,500, der fyldte den rummelige Kirke til sidste Plads. Foruden Kirkens Præst, H. J. Pedersen, var følgende Præster til Stede: Peder Kjølhed, August Faber, H. Ravn, N. P. Gravengaard og A. S. Nielsen. H. J. Pedersen bekendte Troen, og tre smaa Børn blev baaret til Daaben. Det var Jacob Nis Wogensen (det første Barn døbt i Kirken), Trine Laura Andersen og Valdemar Adolf Petersen. Alle Præsterne samt Redaktør M. Holst talte den Søndag og den følgende Mandag. Festen sluttede med „Tak og Hjertens Glæde for de rige Timer, vi havde nydt sammen paa dette Sted, dette skønne, herlige Tempel.“ (Peder Kjølhed i „Kirkelig Samler“ 1. Juli 1895).

Det er Guds Maade at operere sine syge Venner. Saasnart vi har lært, hvad vi skulde lære af vore Smerter, enten det var Taalmodighed eller Stilhed eller Himmellængsel eller Medfølelse, med andre, saa læger han os og tager Trykket bort.—Olfert Ricard.

Kirkeligt Rundskue

Den nye Verdenskontrakt. Forrige Tirsdag underskrev de 50 forenede Nationers ca. 200 Repræsentanter, der overvar den internationale Kongres i San Francisco, den Pagt, de i de foregaaende ni Uger havde arbejdet med at faa saadan i Stand, at alle kunde anerkende den, og tillige at den kunde være kraftig nok til at forhindre Udbrud af Overlast og Krig mellem Folkeslagene. Denne Kontrakt skal saa bane Vejen for en Fredskontrakt, der virkelig vil indlede et internationalt Forhold, som skal afværge Krig for Fremtiden. Man har nu set hvor ødelæggende og raa moderne Krig kan blive, selv blandt oplyste, kristne Nationer; saa noget maatte der gøres for at afværge, at internationale Stridigheder udviklede sig til aaben Krig. Derfor vil Kontrakten kalde for baade et ethisk Princip, nemlig Nationernes Ligestillethed og individuel Frihed til at paa tale sin Sag, og saa et fast organiseret System, der kan møde og behandle de forskellige Problemer. Verdensraadet, som derved oprettes, skal bestaa af en **Generalforsamling**, en **Security Council**, en **Economic and Social Council**, en **International Court of Justice** og et **Sekretariat**. Den førstnævnte bestaar af højst fem Repræsentanter fra hver Medlemsnation og skal behandle alle Sager i Almindelighed som vedrører Verdensfreden og internationalt Mellemvære. Security Council skal bestaa af 11 Medlemsnationer, nemlig U.S.A., Great Britain, Rusland, Kina og Frankrig som faste Medlemmer, og 6 andre Nationer som vælges for to Aar hver af Generalforsamlingen. Dette Council har den udøvende Ret og Magt for at sikre Freden. Den tredje Gruppe har som Opgave at fremme international Samvirke og social Udligning, saa bedre Levekaar erholdes af alle og de almene Menneskerettigheder respekteres. Den internationale Domstol oprettes for at afgøre omtvistede Spørgsmaal mellem Nationerne, dog kun paa en raadgivende Maade. Som Leder af alt dette oprettes et Centralkontor, eller Sekretariat, hvis Hoved er en Generalsekretær, der vælges af Generalforsamlingen. Dette vigtige Dokument har ikke mindre end 90 Paragrafer og indeholder ca. 8000 Ord.

Præsident Truman holdt Afskedstalen ved Konferencen samme Tirsdag Aften.

Augustana Synoden (den svensk lutherske Kirke i Am.) afholdt sit 86. Aarsmøde i den gamle historiske First Lutheran Church, Moline, Ill., d. 5.-10. Juni. Og et godt, fremsynet Møde var det. Statistikkeren oplyste, at Medlemsantallet var nu 391,416 Sjæle, 3.5% flere end i Fjor. Totalindtægterne i Menighederne beløb sig til \$6,925,113, en Stigning af \$346,194 for Aaret, eller \$24.56 for hvert konfirmeret Medlem. Til Samfundsudgifter indkom \$380,035. 40 Mghr. blev selvopholdende og 16 nye Missionsfelter optaget; 280 faar Hjælp af Hjemmemissionskassen. Af særlig vigtige Sager afgjorte ved Mødet kan nævnes: Samfundets Hovedkvarter bliver i Minneapolis; den Ejendom man hidtil har haft blev solgt og man skal købe en anden. — Oprettelse af et Præsteseminar i Saskatoon, Sask., for canadiske Studenter; dette i Forbindelse med U.L.C.s Seminar samme Sted. — Antagelse af en ny Budgetplan, hvorefter Menighedernes Bidragyderliste, og ikke de konfirmerede, bliver Basis for Udligningen (man kalder det „Fair Share Planen“). — Augustana Skolen i Rock Island, Ill., overlades tildels til de tre omliggende Kredses Kontrol. — Erklæring mod almen militær Træning i Fredstid. — En Paamindelse til N.L.C. om at tage „consultative membership“ i Federal Council of Churches of Christ in Am. — Or-

dination af 62 nye Præster og 3 andre optages, det største Antal paa een Gang i Samfundets Historie (dette dog begrundet paa at to Klasser ansøgte samtidig, fordi forrige Aarsmøde ophævede midlertidig den Forordning at Kandidaterne skal tjene et Aar forud som Kapellaner). Navneforandringen af Samfundet blev udsat til næste Møde (Forslaget lød paa at forandre det fra „The Ev. Luth. Augustana Synod of No. Am.“ til det kortere „The Augustana Ev. Luth. Church“; altsaa det nationale spiller ingen Rolle her). — Man tilskyndede „Every Member Visitation“ Planen i alle Menigheder, og at der afholdes Husmøder for at undervise Folk i kirkelig Husholdning.

Ogsaa Hedningemissionen var i Opgangens Tegn, idet flere unge Mænd havde tilbudt sin Tjeneste end nogensinde før; tre af de nyordnede gaar til Tanganyika, Afrika. Synodens to Blade havde Stigning i Abonnementantallet, det engelske (The Luth. Companion) 4,639 og har nu 37,669 Holdere; det svenske (Augustana) 182 og har nu 8,460 Holdere.

Valget af Embedsmænd blev Genvalg af Viceformand Dr. Oscar A. Benson, Chicago, Kasserer Mr. A. H. Smith, Elbow Lake, Minn.; og Statistiker Dr. V. I. Vestling, Marinette, Wis., samt Valg af Dr. D. Verner Swanson, Gowrie, Ia., til Sekretær i Stedet for Dr. N. J. W. Nelson, der i 22 Aar har holdt dette Hverv. Mødet stemte med 122 til 8 i Favør af Dr. Samuel M. Miller, Forstander paa L.B.I., Mpls., som Dr. E. G. Chinlunds Efterfølger som Forstander for Immanuels Diakonisseanstalt i Omaha.

En Hilsen fra Pastor Niemoeller blev gennem Chaplain David Ostergren, der er nær ham i Syd Italien, sendt til Dr. Bersell, Formand for Augustana Synoden. Hvad det tyske Folk mangler nu mer end det fysiske er aandelig Hjælp, sagde han. De er som Faar uden Hyrde. Deres Tillid til Autoritet er brudt og deres Tro paa Gud rystet. Begrundet paa det amerikanske militære Paabud om ikke at fraternisere med Befolkningen har de ikke meget Haab til U.S.A.; hvorimod Russerne, som de ventede haarde og hævngerrige, udviser et modsat Sindelag, og det bliver et Knyttepunkt for Kommunismen, som de ellers var oplært til at afsky. Pastor N. mener ikke at Folket bør straffes for at have fulgt Nat. Socialist Partiets (Nazi) Ledelse (ogsaa det har sin Plads), men Forholdet til dem bør være human, thi det er kristeligt. „Vi er alle Syndere for Gud og trænger til hans Tilgivelse. Skal der blive varig Fred i Fremtiden, maa det blive i den Retning Jesus har angivet.“

Feltpræsten meddeler, at han har haft et skønt Samvær med den tyske Præst, der nu efter næsten 8 Aar i Fangeleje ser ganske vel ud og er overraskende spændstig, selv om hans Nerver er let paavirket. Han vilde gerne tilbage til sin gamle Mgh. i Dahlem, men da Russerne holder det Omraade, mener han ikke det var heldigt endnu; han haaber at faa sin Hustru og sine Børn til sig snart. Ligesaa kunde han ønske at besøge Amerika.

Den Lutherske Frikirkes Aarsmøde, der (ligesom vores) var det 49de i Samfundets Historie, blev afholdt d. 6.-10. Juni i Trinitatis Kirke og paa Augsburg Skolen i Minneapolis. Af Formand Dr. T. O. Burntveds Budskab gengives følgende:

„Vi begynder at forstaa bedre end før, at den kristne Kirke ikke kan leve sit Liv i Isolation. Dette er imod Kirkens egen Natur og imod Kirkens Budskab til Verden. Altfor ofte har Kirkesamfund med stærk Eftertryk paa personlig Fromhed og levende Kristendom vist meget lidt Interesse for politiske, økonomiske og sociale Spørgsmaal, for vor egen Nations Velfærd som for Verdens idetheletaget.

Kristi Budskab har Bud til alle Livsforhold. Dette skal Kirken ikke glemme.

Halydelen af den forønskede Jubilæumsgave til Augsburg Skolen for næste Aar var indsamlet, nemlig \$120,000 ud af \$250,000. Det gælder en ny Biblioteks og Science Bygning. Der meddeltes om Skolens 75-aarige Jubilæum i Aar, som var en stor Fest. En Møbelhandler, Albert Wold i Mpls., havde efterladt i sit Dødsbo \$25,000 til Skolen, mod at Renter ydes hans Enke saa længe hun lever. Skolens Korporation forøges fra 30 til 45 Medlemmer; den vil trænge \$50,000 til dens Drift dette Aar. Studenterantallet havde været 229, hvoraf 17 var i Teologklassen. Fem af Skolens Lærere underviser ogsaa i Seminariet. Samfundets samlede Indtægt for Aaret var \$111,600 og Udgift \$95,000.

Pastor Clarence J. Carlson, Frikirkens Viceformand, har efter 19 Aars Tjeneste som Præst ved Zions Kirken i Minot, N. D., opsagt der for at overtage Kald til Præst ved St. Olaf Kirken i Nord Minneapolis, der siden 1909 har været betjent af Dr. O. H. Sletten. Pastor C. er velkendt som Halsby-Oversætter.

Det norske lutherske „Brodersamfundet“ havde sit 45de Aarsmøde d. 6.-10. Juni i Fergus Falls, Minn. Pastor Adolph Petersen (dansk), Grand Forks, N. D., holdt Aabningstalen og Formanden M. E. Sletta ledede Mødet. Der besluttedes at indsamle \$60,000 til en Bygning mere ved Bibelskolen i Fergus Falls, saa Seminar og Højskolen bliver adskilt.

Japanerne dræbte Misisonærerne. Fornylig kom det for Dagens Lys at japanske Soldater har halshugget 16 Amerikanere, der tilhørte en Baptistmission paa Øen Panay af Philippinerne. Beretningen er stykket sammen efter mundtlige Oplysninger fra Indfødte og andre, der har været nærværende ved Massemyrderiet — vistnok d. 20. Dec. 1943. Det fandt Sted i The Valley of Hope, hvortil de Hvide sammen med de Indfødte var flygtet. En japansk Styrke paa 500 Mænd var paa Vej fra Libacao til Iloila d. 18. Dec. og fangede en U.S. Løjtnant Robert King og to Ingeniører, som de henrettede en Tid efter. En Filippino truedes under Dødsstraf til at aabenbare hvor de amerikanske Missionærer skjulte sig. Det gjorde han og under Gudstjenesten d. 19. Dec. omringede en Hærskare af 250 Japanere dem og tog dem tilfange. Den næste Dags Eftermiddag blev de 16 ledt frem for en raa japansk Officer ved Navn Watanabe, der agerede Skarpretter. En ældre Lærerinde, Mrs. Charma Covell, spurgte Kaptajnen hvorfor han vilde dræbe dem, da de kun var civile Missionærer og var ligesaa rede til at betjene dem som andre nødlidende (flere Sygeplejersker var iblandt dem, saaledes Jane Adams fra Page, Nebr.) Han svarede intet, men svang sit brede Sværd medens de bundnes Hoveder faldt et efter et. Tre smaa amerikanske Drengene var iblandt Martyrerne; de blev dræbt af Soldaternes Bajonetter. Derefter satte de Ild paa Mødehytten for at udslætte deres Udaad. En indfødt Student, P. H. Enano, der havde frekventeret Missionsskolen, hvor Mrs. Covell var Lærerinde, var Vidne til Henrettelserne, men undslap senere og tilsluttede Guerrilla-Hæren der bekæmper Japanerne. Han fortalte det skete, nu efter Panay blev indtaget af vore Styrker. En anden Filippino, E. C. Alora, der er Generalsekretær af Missionen, besørgede Begravelsen af de dræbtes forkullede Rester under den lille Mødesals Talerstol efter Japanerne forlod Stedet. Senere kom disse dog tilbage, ophuggede Nadverbordet til Brændsel og kogte deres Maaltid lige over Graven uden at vide at den var der.

Det er sandsynligt, at disse Slyngler nu har faaet deres berettigede Straf og er døde.

Alle 13 af den Norsk Lutherske Kirkes Missionærer, der var interneret paa Philippinerne af Japanerne, er nu hjemme. De sidste ni ankom d. 9. Maj til San Francisco; de var Pastor og Mrs. Carroll Hinderlie (hun er Dr. Aasgaards Datter) og Datteren Maren; Pastor og Mrs. Herman A. Larson, Northfield, Minn.; Pastor og Mrs. H. G. Loddigs, Brooklyn, N. Y., og Miss Rita Jothan, Chicago. De blev alle udsendt i 1940 for at gaa til Kina; men standsede nogle Maaneder i Manilla for at studere Sprog. Imens brød Krigen ud og de blev interneret af Japanerne d. 28. Dec. 1941. Siden da har man haft meget sparsom Oplysning om dem. Pastor Larsen er Søn af afdøde Dr. Laurits Larsen, første Formand af Nat. Luth. Council. Den lille Maren blev født i Fangenskab, og har levet hele sit 3-aarige Liv bag Pigtraadshegnet. Det første de foretog sig i San Francisco, hvor de havde Ophold paa Lutheran Service Hotellet St. George, var at anskaffe sig noget bedre Tøj, da det de havde paa, var blevet godt slidt i Baguio Lejren og senere i Fængslet i Manilla. Snart efter rejste de til hver sit Hjemsted taknemlige over at ikke en værre Skæbne var overgaaet dem (som ovennævnte).

En Redaktør oplever noget nyt i Hovedstaden. En Holder i Council Bluffs, Iowa, sendte os en Redaktionsartikel fra Byens kendte Dagblad „Nonpareil“, hvori dets Redaktør, A. M. Piper, fortæller om en særlig Oplevelse han havde i vort Lands Hovedstad ved Paasketid. „Jeg blev kendt med en Gruppe jeg ikke anede var til,“ skriver han. Besøget gjaldt ogsaa Kongresmand Karl Stefan fra Nebraska. Denne var født 1884 paa et lille Landsted i Bøhmen og kom i eet Aars Alderen med Forældrene til U.S.A. Efter Børneskolegang i Omaha klarede han selv sin Livsskude og blev Telegrafist, en Tid i Co. Bluffs, et Par Aar paa Philippinerne, senere Reporter, Radio Kommentator, og i 1934 Kongresmand. En Gang kom en Rejsende til ham og omtalte de religiøse Frokost Klubber man havde i mange Byer, samt antydte, at en saadan vilde være noget særligt pænt for Kongresmedlemmerne. Sammen med en ligesindet Kollega besluttedes at starte en saadan Klub. Til den første Frokost mødte op 3 a 4 Personer, men Ideen greb om sig og mellem 75 til 100 er nu paa Listen. Der er ingen Afgift, ingen Betingelser, blot det at komme til Frokost hver Torsdag Kl. 8:15 i en bestemt Kafe, tage deres Madbakke og samle sig om et bestemt Bord, der er afsondret for dem i Salen. Efter Maaltidet vil een eller flere indlede med Bøn, een oplæser et Bibelafsnit og giver en kort Udlæggelse deraf, saa sluttes igen med Bøn og tidt et lille Vidnesbyrd.

Den Morgen Redaktør Piper var der, traf Rep. Walter Judd fra Minnesota at holde Andagten. Han havde førhen været Missionær i Kina og er en af Husets mest agtede Medlemmer. Hans Tale var om Paasken og efterlod et dybt Indtryk paa de tilstedeværende.

Breakfastklubben er Samlingssted for alle uden Hensyn til Partipolitik eller Kirkesyn. Fællesfølelsen var stærk, sagde Rep. Stefan, og Indtrykkene fra Møderne betød me-

Ugens Godtkøb

SOLSANGE

Hundrede bibelske Digte, Kvad og aandelige Sange. Samlede og udgivne af Pastor I. M. Hansen. 154 Sider. Indbundet. Pris, 50c

Eller gratis med Abonnement eller Fornylse paa Luthersk Ugeblad

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street

Blair, Nebraska

get i Deltagernes Sind og Stilling. Alle Uenigheder og Sammenstød glemtes under det aandelige Samvær om det simple Fællesbord. Her taltes om Ting de alle erkendte for sande og gode, Tro paa Gud, hans Retfærdighed og Barmhjertighed. „Mit Besøg i Klubben gav mig et nyt Sideblik paa Kongressen, som jeg sent glemmer,“ tilstaar Redaktøren. (Præsident Truman er Medlem af Klubben. Man kan høre det.)

I Chungking, Kina, aabnedes et Lutheran Service Center d. 3. Maj i anden Etage af den nye Cathay Bygning Nr. 13 paa Pao An Vej. Her kan amerikanske Soldater finde hjemlig Hygge naar de træffer at komme til den kinesiske Hovedstad. En engelsktalende Kineser med Collegeuddannelse vil være til deres Tjeneste, ligesaa giver en Chaplain og to amerikanske Værtinder hele deres Tid til Arbejdet. Dr. Daniel Nelson er Bestyrer paa Nat. Luth. Councils Vegne, og Dr. Ralph Mortensen, nu i Am. Bible Society's Tjeneste, deltog i Indvielsen, saavel som Oberst Kenneth S. Whittemore, U.S. Army, og Dr. Earl Cressy fra Nat. Christian Council of China. Dette er det første Center aabnet udenfor U.S.A.

N.L.C.s Publicity Sekretær Winfred P. Elson bliver Generalsekretær for Hedningemissions Konferencen af No. Amerika d. 1. Sept. Han har tjent N.L.C.s Nyhedstjeneste siden 1943, og før det fra 1921-33.

Et andet udenlands „Center“ vil blive oprettet i Paris med det første. Dr. Otto H. Boström, nu Præst ved den svenske Gustav Adolph Kirke i New York, faar fri en Tid fra sin Mgh. for at drage over og varetage dette nye Center i Sommer. Endnu et Center skal aabnes i Manila paa Philippinerne saa snart Lejlighed dertil kan faas.

Lutheran World Action Indsamlingen var d. 18. Juni oppe paa \$1,790,000 eller 61% af Minimum og 44% af Maximal Summen. Vort Samfund staar højest af de otte deltagende Kirkesamfund og havde inde sine 88.1% eller \$16,435 af vor Andel paa \$18,640. Den laveste var Den danske Kirke med kun 24%, saa det er ikke Danskheden der driver eller hindrer os.

Fortalt og oplevet

MINDEBLADE FRA MISSIONÆR JENS DIXENS LIV OG VIRKE

Som optegnede i hans efterladte Dagbøger

Udarbejdet af Pastor Mathias G. Christensen,
Racine, Wisconsin, specielt for „Luthersk Ugeblad“

(Fortsat)

Den 19. August, 1924. Saa er jeg nu tilbage fra Northfield og Hazelwood igen. Det var en vederkvægende Rejse for mig. Da der ikke kunde tærskes paa Grund af Regnvejr, rejste jeg allerede Lørdag Morgen og kom til Northfield Kl. 2. Først tog jeg op til den nye Præst, Marius Jørgensen; her fik jeg en meget venlig Modtagelse. Efter et Par Timers Ophold hos ham, tog han mig ud til Adolph Nielsens. Paa Vejen derud standsede vi og hilste paa Henrik, som arbejdede ved Gravning. Natten over var jeg saa hos de kære Venner; havde en lang Samtale med gamle Bedstemoder i Aftenskumringen; siden talte vi med de andre i Familien til efter Midnat om nyt og gammelt. Søndag Morgen stod jeg op i god Tid og gik ud i Skoven til de gamle kendte Steder, Bønnestederne, hvor jeg beredte mig til

Dagens Gerning. Jeg kom i god Tid til Kirken, der snart fyldtes til sidste Plads. Jeg talte over Luk. 12: „Frygt ikke du lille Hjord, det er eders Fader behageligt at give eder Riget.“ Den Dag følte jeg Guds Aands Nærværelse. Efter Gudstjenesten talte jeg til Børnene over Rævene i Vingaarden, som skulde gribes og jages ud. Efter at have spist til Middag i Kirkens Undersal, hvor jeg havde god Lejlighed til at tale med flere af de gamle Venner, samledes vi atter i Kirken, hvor Sangkoret fra Farmington sang flere Sange for os. Et Brev fra Missionær Nielsen blev saa oplæst, og saa fik jeg igen Anledning til at tale. Min Tekst var fra Luk. 10, om den barmhjertige Samaritan; herudfra talte jeg om Slægten, der var falden i Røverens Hænder, og om den barmhjertige Samaritan, Jesus, og jeg anvendte Ordene, gaa du hen og gør ligesaa“ og „hvor er din Broder?“ paa Hedningemissionen. Da det truede stærkt med Uvejr, maatte jeg slutte brat, og Folkene fik travlt med at komme hjem; det blev et hurtigt Farvel! Vi tog op til Jens Olsens, var der en lille Stund og fik vor Kaffe. Uvejret blev ikke saa slemt. Vi kom godt hjem; fik vor Aftensmad hos de nye Præstefolk. Men snart kom Henry* og hans Fader efter os, og efter nogle faa Minutter var jeg i min gamle Plads iblandt de kære gamle Venner. Vi talte længe sammen; det blev atter over Midnat før vi kom til Ro. Børnene er bleven store; med Undtagelse af Esther, er de nu alle voksne. Rosa er den forstandige, skønne unge Pige, der er helt paa Herrens Side. Ogsaa Johannes har givet sit unge Hjerte til Jesus og er bleven en skøn, ren, ung Mand (17 Aar); og Henry er jo mild, smilende som altid; han har udviklet sig meget, baade i det ydre og indre; han tror ikke ret meget om sig selv. Hvor er det skønt at høre ham bede, saa enfoldig og inderlig! Han er ikke, og bliver vistnok heller ikke nogen veltalende Mand, men hans Liv taler mere end noget andet! O, hvor er jeg Gud taknemmelig for den Gave han gav mig i ham, og at jeg fik møde den Familie — en af de sjældne! Henry havde en Aften talt i Ungdomsforeningen over Salomo og Dronningen af Saba, og Rosa sagde, at det var rigtig godt!

Mandag Morgen tog Henry mig ned til Byen, hvor vi først tog op til Præstefolkene for at sige Farvel. Saa tog vi ned for at finde Arthur Rollin. Efter nogen Søgen fandt vi ham i hans Hjem. Jeg tror, at han var glad for at møde mig. Han og hans Familie havde været i Hazelwood Søndag Eftermiddag; men da der ikke var Plads i Kirken, havde de taget Plads udenfor paa Trapperne; da saa Uvejret kom, maatte de bryde tidlig op. Samtalen blev ikke lang, da jeg skulde med Toget Kl. 10:33. Vi kom derned lige i Tide; Johannes var med, og der maatte tages hurtig Afsked. Farvel, I kære! Herren velsigne eder, og være med os til vi ses igen om ikke her, saa hisset, hvor der ikke skal tages Afsked!

Den 30. August 1924. Vi er nu ogsaa nær denne Maanedes Udgang. Dag gaar og Dag kommer; snart kommer den sidste Dag. Sidste Søndag talte jeg i Kirken paa Grund af Past. Nielsens Bortrejse. Der var ikke mange Tilhørere. Eftermiddagen tilbragte vi hos Mrs. H. Jørgensen. Sidste Onsdag havde vi Hedningemissionsmøde hos Jens Johanssens, som jeg ogsaa ledede. Min Tekst var „Hvor er din Broder?“ Om Søndagen talte jeg over Ordet om Jesu Taarer over Jerusalem. Ak, om Jesu Taarer maatte smelte vore Hjerter; men det synes, som om intet kan ruske os op af den tunge Dvale.

Den sidste Uge har det ikke regnet, men efter Aarstiden har det været meget varmt. Det har hjulpen Majsen til at sætte Kærne, saa dersom Frosten udebliver i September,

* Nu Pastor H. M. Hansen i Flaxton, N. D.

kan vi endnu faa en god Majshøst. Endnu staar Naturen i sin skønne, grønne Dragt. Den lille „wren“ har sin Rede med næsten fuldvoksne Unger paa den østre Ende af vor „corn crib.“ Jeg tror Hannen er død; jeg ser den aldrig. Moderen er ene om hele Besværet.

I Aftenskumringer vandrer jeg op og ned paa den vestlige Side af Skovlunden, og lader Livet passere Revu. Hvor alt forandrer sig naar Solen er ved at gaa ned! Der er saa meget, der har tabt Interessen for mig. Samtiden er løbet fra mig. Den forstaar mig ikke og jeg ikke den. Venerne bliver færre, og man er udsat for Skuffelser, baade paa den ene og anden Maade. Jeg vilde ogsaa gerne endnu en Gang besøge mit Fædreland, førend jeg vandrer herfra; vilde saa gerne besøge Nordslesvig under Dannebrog! Og jeg vilde gerne endnu en Gang have Lov til at tale med mine Landsmænd i Hjemmet om den kostelige Perle, som jeg venter snart at faa se med mine Øjne. Hvor er vor Forventning af Herren og hans Komme dog lille! Der lyder intet Midnatsraab: „Se, Brudgommen kommer! gaa ham imøde!“

Min Hustru og jeg har ikke følt saa godt i den senere Tid. Jeg har en Byld paa den ene Kind, og min Hustru har en slem Finger, som Lægen maatte skære i igaar. Det er indvendigt at Skaden, Ondet er; det er der, at Fordærvelsen er; der maa en Operation til; Bylden maa aabnes, og den himmelske Læge maa lægge sine Hænder paa det syge Sted, det syge Hjerte. Det er ham, der i inderlig Medynk bøjer sig ned til os, gyder Olie og Vin i vore Saar og forbinder dem; fører os til Herberget og plejer os der. Men skal vi saa blive hele vor Tid i Herberget? kun nyde, være uvirksom, efter at vore Saar er blevne lægte? Der er jo saa mange Stakler, som er falden iblandt Røvere og ligger paa Landevejen imellem Jerusalem og Jericho. Skal vi lade dem ligge? O nej! Der staar i Lignelsens Anvendelse: „Gaa du hen og gør ligesaa!“ Vi skal ikke blive i Lysthuset og svælge i Nydelse, men vi skal ud for at opsøge de forulykkede. Vi maa bryde op fra det behagelige, det bekvemmelige, det komfortable, op fra det intetgørende og ud paa Vejene, til Gærderne, de øde Steder, og nøde dem til at lade sig føre ind i Herberget, førend Natten kommer, og Rovdyrene fortære de forulykkede! O Sjæl, bryd Søvnens af! De umælende gør os til Skamme. Tænk paa Alpehunden „Barry“, der, saa snart det blev Uvejrs, forlod sit lune Hjem og Leje, tog ud i Uvejret paa de farlige Steder for at opsøge de forulykkede og at faa dem bragt til Herberget. Eller tænk paa Hyrdehunden, der to Gange, træt som den var, forlod sine Hvalpe og gik ud og søgte efter de forkomne Faar og bragte dem hjem; sidste Gang døde den af Udmattelse hos sine Unger.

Og vi Mennesker, der har nydt saa meget godt af den gode Hyrde, vi har hans Befaling: „Gaa ud til Verdens Ende og forkynd Evangeliet!“ Det kan ikke være rigtig fat indenfor vor Kirke, hverken iblandt Præsterne eller os Læglige, at vi sidder i vor lune Rede, bliver madede og hyggede om, har Brød i Overflod, og hører ikke den fattiges og elendiges Raab (Ez. 16:49). Vi sidder i uforstyrret Ro i vore panelede Huse. Sandelig, vor Synd vil finde os før eller senere. Vi gør ikke ret, at vi mætter os med Brød i Overflod, og tager Sølv og Guld og Klæder og gemmer det, men inde i Staden dør man af Hunger (2. Kong. 7:8 flg.). Det er sørgeligt at Guds Ord er bleven en Handelsvare, som paa en Maade falbydes for Penge! Hvormeget vil I give os i Løn? Hvor godt et Hus stiller i til vor Raadighed? Hvor ofte skal jeg prædike? Hvor meget kommer Ofrene til? Ak, ak, den Kræmmer-Sjæl! (Søren Kierkegaard). Det er dog ikke Præsterne og Standen alene, men hele Kristenheden der har noget af en Kræmmer-Sjæl. Man forfalsker

Regnskabet og skriver 50 hvor der skulde staa 100. Befalingen er: Gaa ud i al Verden! I har modtaget det for intet, giver det for intet. Forjættelsen er: en Arbejder er sin Føde værd! Eder skal intet fattes! Se, jeg er med eder alle Dage! At være en Kristen er, som Jesus siger, at være som et Faar i en stor Ulveflokk. Det hedder, at leve et Liv i Kors og Kvaler og Lidelser, at korsfæste Kødets, hades sig selv, at lide for Læren, at være Salt, at ofres, være et Udskud, Verdens Skovisk (S.K.). Dette Billede passer ikke paa Nutidens Kristne, hverken Lærd eller Læg. Vi er kommen langt bort fra Idealet. Skal vi fortsætte i Middelmaadigheden, eller skal vi gøre en hel Frontforandring? — træde ud fra det bestaaende, vove at staa ene med Gud? Tør jeg vove at gøre Skridtet, bryde, kaste Broen af?

(Fortsættes)

Fra Danmark

I Audiens. Jean Hersholt og John Hansen blev forleden modtaget i Audiens paa Amalienborg. Senere var de til Middag hos Kongen og Dronningen, og d. 15. Juni var de Gæster hos den amerikanske Minister, Monnett B. Davis, hvor de havde Lejlighed til at træffe mange fremstaaende Landsmænd og Amerikanere. (N. Y. Times). Tirsdag d. 19. Juni var Hersholt og John Hansen Kronprinsparrets Gæster ved en privat Middag.

Direktør Knud Lybye, Det danske Luftfartsselskab, har opholdt sig nogen Tid i de Forenede Stater i Forbindelse med Forretninger, oplyser „American Aviation.“ Kapt. Lybye undslap fra Danmark før Frigørelsen, og hans Besøg blev derfor ikke nævnt offentligt. Den danske Luftlinie, hedder det, vil blive Del af den skandinaviske „Air Pool.“

Danmarks Undergrundshær. Tage Christiansen i „Frit Danmark“ meddeler hvorledes denne Hær fik sine Forsyninger trods Tyskerne og deres Spioners Efterstræbelser.

Ammunition og Vaaben til Danmarks Sabotører kom dels fra England med Flyvemaskiner, dels med illegale Trafikruter fra Sverige og dels huggede man det, der skulde bruges fra Tyskerne selv. Hver Aften kunde Lytterne i den danske Radio fra London høre en Sørmelding med en Række Navne. De fleste Navne var Camouflage, men visse Navne betød, naar de var nævnt 3 Gange, at der inden 24 Timer vilde blive nedkastet Vaaben et nærmere aftalt Sted i Danmark. Stederne var bestemt af Modstandsbevægelsen herhjemme og opgivet med Kodebetegnelse ved Hjælp af Kurere til Sverige. Det var mest polske Flyvere, der blev benyttet til disse for Modstandsbevægelsen saa uhyre vigtige Sendinger. Ofte stod man ved Hjælp af hemmelige smaa Radiostationer i Forbindelse med Flyverne. Foruden Vaaben og Ammunition blev der til Tider nedkastet Cykledæk og Tobak til Opsamlerne — og ved Juletid Chokolade. Hovedparten blev kastet ned i Jylland. Det var et farefuldt Job at afhente de nedkastede Vaaben og Ammunition, og utallige Danske gik paa den Konto til tyske Koncentrationslejre.

Organiseringen af Vaabenmodtagelsen var tillige et af de mange Led i et omfattende Spionagesystem. Spionage under Krigen omfattede for Frihedsbevægelsens Vedkommende dels Militærspionage gennem det militære Efterretningsvæsen, Forbindelsen med allierede Agenter, der ofte kom hertil med Faldskærm, og Kurertjenesten, der havde Udvækslingselement i Stockholm.

Paa Forhaand er Danmark paa Grund af den tætte Bebyggelse og Tyskernes Net af Pejlestationer et meget vanskeligt Land at nedkaste Vaaben i. En 29-aarig tidligere

Sekondløjtnant ved Livgarden „Toldstrup“ ledede fra dansk Side Nedkastningerne i Jylland. Man begyndte med at tage seks Nedkastningspladser, men var inden Tyskernes Kapitulation oppe paa 93 Pladser, der hver kunde modtage Vaaben og Ammunition til et Par Hundrede Mand. Ved Krigens Slutning var der ca. 2000 uddannede Nedkastningsfolk, og alene i Marts blev der modtaget 133 Tons fra Luftten. „Toldstrup“ kendte alle sine Folk personligt, men han var ogsaa godt kendt af Gestapo, der forgæves jagede ham gennem halvandet Aar.

Vaaben og Ammunition fik Modstandsbevægelsen ogsaa i stort Omfang fra Sverige. Siden Begyndelsen af 1944 har der næsten dagligt gaaet Forsendelser over Øresund, og der blev ifølge den officielle Opgørelse ialt leveret 70 Tons Ammunition, 7000 Flammekastere og 5000 Haandgranater. Det var svenske og danske Fiskerbaade, der om Natten førte Vaaben og Ammunition, som af britiske Hurtigbaade var bragt over Nordsøen til Lysekil, videre til Danmark. Men ogsaa udover disse Leverancer blev der ført Vaaben over Sundet, ofte paa den Maade, at de Fiskerbaade, der bragte Flygtninge til Sverige fik Vaaben med tilbage.

I de seneste Maaneder blev den danske Radio fra Sverige benyttet til Kodesignaler til Modstandsbevægelsen i Jylland for at opgive Positionen for en stor Fiskerbaad, der laa ude i Kattegat og afventede Flygtninge fra jyske Fiskerbaade. Uden at Radiospeakeren selv kendte Koden, havde han ikke mindre end 28 forskellige Maader at afslutte sin Udsendelse til danske Lyttere paa.

Organisationen af Modstandsbevægelsen var naturligvis præget af, at man kun i ganske begrænset Omfang kendte hinanden indbyrdes. En Gruppe, der sædvanligt var paa 5-6 Mand, kendte kun Gruppelederen. Han kendte sin Delingsfører og Delingsføreren Kompagnichefen, der derimod intet Kendskab havde til Gruppeførere, endsige „Menige“, og selv de, der kendte hinanden, vidste bogstavelig talt intet andet end Døknavnene. Og alle Møder blev aftalt med kortest muligt Varsel. Kampen for at faa Vaaben udgjorde en meget væsentlig Del af mange af Gruppernes Virksomhed, hvadenten de skulde hente nedkastede Vaaben eller hugge dem fra Hipomænd, Sabotagevagter eller lignende. Og bestandig maatte Vaabendepoterne flyttes, naar først Gestapo og deres Stikkere var kommet paa Sporet. Det var ikke blot et uhyre farefuldt Liv, men ofte var Frihedskæmperne henvist til at bo i Tagkamre uden Varme og nogen- somhelst Bekvemmeligheder.

Et meget stort Problem var Vaabenøvelsen. Det var ikke svært at finde de rette Folk, der gerne paatog sig Opgaven at give en teoretisk Undervisning i Brug af alle Slags Haandvaaben. Men ikke alle fik Lejlighed til at affyre et eneste Skud selv. Der blev holdt Skydeøvelser i Skovene, i afsides Bykvarterer, nogle Steder kun medens et S-Tog kørte forbi, og inde i enkelte større Fabriksbygninger o.l. Modstandsbevægelsen var delt i Sabotagegrupper, der var førrende som Følge af deres praktiske Kendskab til Skydevaaben, Aktions- eller Stødgrupper, der havde gjort sig klar til Kamp ved at skaffe sig Vaaben gennem Aktioner og endelig Militærgrupperne, der kun havde faaet en teoretisk, i hvert Fald kun undtagelsis praktisk Uddannelse i Vaabenbrug.

Af Frihedsraadet blev der paa et tidligt Tidspunkt nedsat en „M-Udvalg“ med Repræsentanter for Militæret, Marinen, Frit Danmark og Dansk Samling, endvidere den københavnske Organisationsleder Svend Wagner („Johansen“), Arbejdsmand og kommunistisk Folketingskandidat, og som engelsk Repræsentant Kaptajn Ole Gejsler. I Sommeren 1944 blev Udvalget afløst af et „K-Udvalg (Frihedsraadets Kommandoudvalg). Praktisk talt alle Sabotagehandlinger blev indirekte beordret eller godkendt af dette Udvalg.

Den første Opstilling af Undergrundshæren blev der givet Ordre til ved Nytaarstid 1944. Den skulde være parat til Aktion første Marts. I Begyndelsen af Februar blev de første militære Raadgivere knyttet til Ledelsen, og fra Efteraaret 1944 fik man en engelsk Forbindelsesofficer. I Da-

gene omkring 27. Februar i Aar blev hele den københavnske Ledelse arresteret af Gestapo, men i Løbet af kort Tid lykkedes det at faa en ny Ledelse paa Benene, og den 5. Maj kunde den stille med 20.000 Mand. Trods alle Vaabenleverancer var det kun Halvdelen, der den Dag var bevåbnede, men det varede ikke længe, før der var Vaaben til alle, idet man havde store Lagre liggende parat til Uddeling, naar Aktionen var begyndt.

Hvor højt Tallet skal sættes for Modstandsbevægelsens Styrker for hele Landet kan vanskeligt afgøres. Man regnede ved Kapitulationen med ialt 60.000 organiserede Frihedskæmpere. Bag dem stod under hele Modstandsbevægelsen et Utal af danske Borgere, Mænd og Kvinder, som paa den ene eller den anden Maade og næsten altid med Fare for deres Liv ydede Støtte ved at give Sabotører og andre Frihedskæmpere Husly for dem selv og deres Vaaben, være Forbindelsesled, hjælpe Flygtninge i Sikkerhed eller paa anden Maade. Alle Kredse i Befolkningen var med, saaledes deltog saa godt som alle danske Præster paa en eller anden Maade i Frihedskampen og en Mængde Læger, Universitetsprofessorer, osv. ydede en meget værdifuld Indsats. Der blev intet Hensyn taget til politiske Anskuelser. K.U. gav sine Medlemmer Opfordring til, hvis de gik ind i Sabotagearbejdet da at blande sig med andre, der maatte ikke være specielle Partigrupper. Man var kun Kammerater. Al Tale om Politik var bandlyst inden for Modstandsbevægelsen.

Paa Danmarkstur. Redaktøren af „Frit Danmark“, London, Emil Blytgen Petersen, har været paa Danmarkstur, og vi citerer af hans livlige Beretning:

Paa en tre Dages Tur gennem Sjælland, Fyn og Jylland har jeg mødt Foraarets smilende Danmark i al sin Skønhed, og jeg har set de kapitulerede Tyskeres ynkelige Tilbage- tog ud af Landet. Det er vor Drøm gennem fem Aar, der er gaaet i Opfyldelse. Da Hitler havde forhindret os ude i at komme hjem, blev Danmark endnu dejligere, og den tvungne Adskillelse gjorde Danmark endnu skønnere i vore Tanker. Men Danmark er endnu skønnere og dejligere, som det glider forbi os med grønne Marker, udsprungne Bøgeskove, blaaende Søer og Bælter.

Det var 17. Maj, jeg saa Dannebrog vaje fra Dybbøl paa Norges Grundlovsdag. Overalt vajede Dannebrog for Norge, og næste Dag vajede Flagene igen. Man ventede, at engelske Tropper skulde komme forbi, eller man forberedte Modtagelsen af en Afdeling fra den danske Brigade eller Danformne fra Sverige. Den danske Brigades Styrker afløser efterhaanden Frihedskæmperne som Vagtmandskab rundt om ved Grænsen, ved tyske Lejre, Flyvepladser og Befæstningsanlæg, efter at Tyskerne har afleveret disse Steder til den allierede Militærkommission. Størstedelen af Tyskerne er rykket ud, men der efterlades gerne nogle faa Officerer og Mænd, der foretager den officielle Aflevering til de allierede. Tyskerne vilde ikke aflevere til Frihedskæmperne. Det er ganske som i Frankrig, hvor Tyskerne heller aldrig vilde overgive sig til Resistancen, men altid forlangte, at engelske eller amerikanske Officerer skulde møde op. Selve de tyske Lejre og Fæstningsanlæg afleveres i ubeskadiget Stand, selv om Tyskerne mange Steder har efterladt det frygteligste Svineri.

Paa Vejen gennem Sjælland og Fyn og videre ned mod Grænsen kørte jeg ustandselig forbi Tyskere paa Vej ud af Danmark. Det var en **Ynkelihoodens Parade**. Tyskerne maatte forlade Danmark til Fods. Mange af dem bærer store Oppakninger eller slæber deres Habengut med sig paa Trækvogne, Kørrer, Kasser paa Hjul, og hvad de ellers kan faa til at rulle. Der er kun enkelte Automobileer eller Hestekøretøjer, og naar der ikke er mere Benzin til Automobileerne, efterlades de i Grøfterne. Længere fremme mod Grænsen var der dog en Del rullende tysk Materiel, men de tyske Tropper, jeg saa paa Øerne, maatte næsten alle vandre til Fods. Danske Frihedskæmpere smiler lunt, naar de ser Tyskerne drage forbi med deres Oppakninger. Tyskerne slæber til ingen Nytte. Det meste af, hvad de har, maa

de aflevere ved Grænsen. Ved Grænsen var de engelske Soldaters Ordre de første Dage til Tyskerne: „Vognene i Grøften til højre, Vaabnene i Grøften til venstre.“ Nu foregaar der en omhyggelig Visitation af alle Tyskerne, før de faar Lov til at slippe ud. Engelske Soldater og Medlemmer af den danske Brigade undersøger Vognene og de enkelte Soldaters Papirer, og Frihedskæmpere ser efter, om de kan finde nogen af de Gestapomænd, der har forfulgt og pint dem gennem fem lange Aar.

Frihedskæmperne gaar iøvrigt ogsaa rundt paa Hospitaler og ser, om de kan finde Gestapomænd eller Hipofolk bag Forbindingerne. Reglen ved Grænsen er den, at alle Tyskernes Tyvekoster maa afleveres. Kan det ikke fastslaaes, at Automobile, og Vogne tilhører Værnemagten, bliver de konfiskeret. Paa de to tyske Overgangssteder ved Grænsen, Krusaa og Sød ved Tønder, er der to store Opsamlingspladser med Tusinder af Automobile, Hestevogne, Cykler, Haandgranater, Geværer og en enkelt dansk Kanon, som Tyskerne har slæbt til Grænsen i Haab om at kunne tage den med hjem til Tyskland til næste Verdenskrig. „Vi kommer igen om 20 Aar“ er der nogen af dem, der siger.

Jeg besøgte Frøslev-Lejren ved Padborg. Der er i Øjeblikket anbragt ca. 2000 Internerede — eller 1933 den Dag jeg var der. De Internerede er for en stor Del Medlemmer af det tyske Mindretal der skønt danske Statsborgere har været Medlemmer af det tyske „Heimwehr“ og altsaa baa- ret Vaaben mod Herbergstaten i Modsetning til Medlemmer af det danske Mindretal Syd for Grænsen, der for at bevare Retten som Mindretal ligesom under forrige Krig har gjort tysk Krigstjeneste, hvor haardt end dette har været. Der er ogsaa en Del tyske Gestapofolk, som blev snuppet ved Grænsen, da de søgte at slippe over i tyske Uniformer, og der er en god Portion Stikkere af begge Køn. I denne Lejr sidder den faldne **Fører Frits Clausen**, der den Dag, jeg besøgte Lejren, var sat til at skrælle Kartoffler sammen med det tyske Mindretals Fører, Dyrslæge Jens Møller. „De er jo vant til at bruge Kniven“, sagde man. Lejrchefen er Kaptajn Digmann. Han sad i Frøslev-Lejren fra Sommeren 1944 til Befrielsesdagen. Han havde været Tillidsmand for Fangerne over for Tyskerne. Nu var Rollen byttet om, ikke alene for Kaptajn Digmann, men for flere af hans Stab, der har siddet enten i Frøslev-Lejren eller nede i Tyskland.

Paa de jydsk Landeveje fandt man rundt om udbrændte Biler og Tanke fra de Dage, Royal Air Force angreb tyske Kolonner paa Vej mod Syd. Paa Landevejene Nord for Tønder saa jeg for første Gang Dele af en Vognstamme, et tysk Troppetransporttog, som Jernbanesabotørerne havde sprængt i Luften. To Gange paa Turen fra Tønder til Viborg kunde jeg fra Landevejen se Jernbanevogne, der var sprængt i Luften.

I Esbjerg saa jeg det lokale Gestapohovedkvarter, som blev sprængt i Luften af Modstandsbevægelsens Folk. Det var Frihedskæmpere fra Esbjerg selv, der stormede Bygningen og anbragte Sprængladningerne. Som Regel foretoges saadanne Aktioner af Frihedskæmpere fra en Naboby for at reducere Muligheden for Genkendelse.

Under et Ophold i Aalborg, der har været et vigtigt Centrum for Modstandsbevægelsen i Jylland, blev jeg modtaget af den lokale Modstandsgruppe. Det er fantastiske Historier, der berettes om Kampen mod Tyskerne. En af de Frihedskæmpere, jeg mødte, havde en lang Tid holdt sig skjult for Gestapo ved at gaa rundt forklædt som Diakonisse. Iøvrigt støder man paa mange Folk rundt om, som vi har kendt i London. Mange af de danske Frivillige har været Faldskærmsfolk, og har været droppet over Danmark baade en, to og tre Gange for at skabe Kontakt mellem Hjælpen udefra og Befrielsesarbejdet indefra. Der er her et helt Kapitel for sig i danske Frivilliges Indsats, som ikke staar tilbage for, hvad danske Søfarende, Fiskere, Flyvere og andre Frivillige til Lands og til Vands har udrettet.

I Nordsjælland ser man de paabegyndte Befæstningsanlæg, og i Jylland kan man se de Forsvarslinier med Løbegrave og Tankfælder, som Tyskerne nærmest blev færdige

med. Særlig imponerende er det ikke. Imponerende er derimod de vældige tyske **Flyvepladser**, som f. Eks. ved Karup og Nord for Nørresundby. De strækker sig over enorme Arealer, og det hævdes, at de skulde have været brugt til Angreb mod England, hvis det altsaa var gaaet efter Programmet. Flyvepladserne er endnu ikke overtaget af de allierede, og da der kun var Tyskere ved Indgangene, havde jeg ikke Lyst til at faa Pladserne forevist.

Nogle Frihedskæmpere viste mig derimod de kæmpemæssige **Fæstningsværker** ved Hanstholm, der sikkert er det største Forsvarsværk, Tyskerne anlagde i Danmark. Selve Byen er evakueret, og nu Tyskerne er ude, er alle Gaarde og Huse forladte. Tyskerne har efterladt Vinduerne med knuste Ruder, Sandet fyger ind gennem Vinduer og knuste Dørfyldinger. De smaa Haver, der har kostet Aars Møje og Besvær, er tilsandede. Til Gengæld har Tyskerne opført en stor Barak til Filmsforevisninger og anlagt en Cementvej, men ellers levede Tyskerne i Hanstholm under Klitterne. Man kan køre milevidt omkring uden at se noget. Den tyske Camouflage er fuldkommen, men under Camouflage-Netten gaar Gange til Kanonstillinger og Bunkers. Betongange borer sig ind i og ned i Klitterne. Man finder Kanoner og Ammunition, som Tyskerne har stjaalet rundt om i Europa. Der er Kanoner stjaalet fra det danske Forsvar og fra Maginotlinien, og jeg er ikke i Tvivl om, at dette Befæstningsanlæg er saa stærkt som noget af de tyske Anlæg ved den øvrige Del af Atlanterhavsvolden. Kanonerne er saa langtrækkende, at de sammen med tilsvarende Kanoner i Christianssand paa Norges Sydspids skulde kunne dække Skagerak mod en Invasionsflaade.

Efter at have skildret et Besøg i Vestre Fængsel skriver Blytgen-Petersen:

Jeg aflagde Besøg i Shellhuset, hvor „Henrik Gerner“-Gruppen, (Navnet, fordi det tæller en Del Marinere) holdt Vagt. En af Gruppens Ledere, en Kaptajnøjntant viste mig Shellhuset og Ingeniørernes Hus. Af begge er der kun Ruiner tilbage. Blandt de ikke brændte Gestapo-Papirer har man fundet de Kartotekskort, hvor Gestapo har opført alle Oplysninger om Christmas Møller med indsat Fotografi. Kartoteket oplyser, at Familien Møller kom til London under Dæknavnene Robert Nelson Barr, engelsk Købmand, og Hustru Gertrude Mary Barr og Søn John Francis Barr. Hvis Kartoteket havde været up-to-date, kunde det have oplyst, at den engelske Købmand Barr, der den 6. Maj 1942 ankom til London, samme Dato tre Aar senere rejste tilbage til Danmark som Landets Udenrigsminister.

Kollaboratører. Rigsdagen har vedtaget en Lov, der „fryser“ Kollaboratørers Pengemidler. Det kommunistiske Blad „Land og Folk“ giver i en Artikel den 14. Juni Udtryk for Misfornøjelse, som Bladet erklærer hersker „blandt Medlemmer af Modstandsbevægelsen og store Dele af Befolkningen“, fordi Myndighederne „forhæler Udrensning af Krigsforbrydere og deres Straf.“ Det hedder i Artiklen bla.: „Vi protesterer bestemt imod det Forhold, at Folk som Thune Jacobsen, Erik Scavenius og forhenv. Generaldirektør Knutzen, og andre Krigsforbrydere, stadig er paa fri Fod.“ (Dansk Radio, 16. Juni.)

I en Tale paa Valdemarsdagen i Odense omtalte Christmas Møller denne Utaalmodighed. Han var selv imod denne Tendens (langsomme Rettergang), men fremhævede, at demokratiske Samfund nødvendigvis var ude af Stand til at kunne handle saa hurtigt som Diktaturstater ud fra Ønsket om at øve Retfærdighed og give de Anklagede Lejlighed til at forsvare sig. Regeringen, sagde han, ønsker en grundig Udrensning, men den maa foregaa paa lovlig Maade.

Kuppet glippede. En Korrespondent til svenske Morgenaviser bragte den 5. Juni et Rygte om, at Tyskerne havde haft til Hensigt at deportere Danmarks Konge og Dronning, samt Kronprinsen og Kronprinsessen til Tyskland som Gids-

ler „i Tilfælde af Fredsforhandlinger.“ Men Begivenhederne udviklede sig hurtigere og anderledes, end Tyskerne havde ventet.

Hersholt rapporterer fra Danmark. Følgende Skrivelse ankom i Lørdags fra Jean Hersholt, der lige var ankommen fra Besøget i Danmark. Vi gengiver den som modtaget:

First and foremost I have greetings to all Danes and Danish Americans from the King of Denmark. King Christian, who today is equally beloved by Danes abroad and at home, was deeply moved when he asked John Hansen and myself to bring you all his sincerest thanks and appreciation for the help, the support and the good work you have given during the five years Denmark has suffered; and the Queen, Crown Prince and the Crown Princess join the King in sending their heartfelt greetings.

The following report is of great importance to all members of America Denmark Relief, Inc.

After several conferences in Copenhagen between Prime Minister Wilhelm Buhl, Minister of Foreign Affairs J. Christmas Møller, Minister of Labor Hedtoft Hansen and Minister of Special Affairs Mogens Fog, all representing the Danish Government, and John Hansen and myself, Vice-President and President of America Denmark Relief, representing America-Denmark Relief, an agency of National War Fund, it was decided that Denmark should not ask for any further help from National War Fund after the end of the present fiscal year ending September 30, 1945. It was felt that other liberated countries were in graver need than Denmark and that, apart from damage to the Island of Bornholm, Denmark suffered less during liberation operations than expected. The Danish Government and the Danish people accept with thanks and gratitude, the help already supplied through the National War Fund, such as the large amount of clothing, now ready for shipment, and the financial help to Danish refugees in Sweden.

A special meeting, held June 13 in the office of the Minister of Labor and Special Affairs, attended by Ministers Hedtoft Hansen and Mogens Fog, John Hansen and myself, was also attended by the Danish Minister to Sweden, Chamberlain Kruse, who reported that a great deal of children's clothing had been made by Danish refugees in Sweden and that also a very large amount had been collected in South America, most of it ready for shipment. In regard to the distribution of this combined clothing gift from the United States, South America and Sweden, it was agreed that people who had suffered directly through war activities ought to have first consideration and that distribution of this combined gift be handled through different women's help organizations.

The following day Minister Kruse, John Hansen and I were received by Crown Princess Ingrid, who graciously agreed to accept the Protectorate and to head the distribution, with the help of the offices of the Ministers of Labor and Special Affairs. With the splendid generosity shown by Danes in foreign countries in mind, it was also decided to decline and participation in the United National Clothing Drive conducted under the auspices of U.N.R.R.A. Accordingly U.N.R.R.A. and the United Nations Clothing Drive have been notified, through the Danish Legation in Washington, that Denmark is sincerely grateful for the gift offered but feel that the quota allocated should be put to the disposal of other occupied countries who are greatly in need of help.

The Danish Government and the Danish people are anxious to help other countries with present Danish food surplus. However, the raw material situation is becoming very serious and supplies such as coal, oil and iron are needed immediately to prevent suffering and to enable Denmark to continue her food production so she can relieve other countries who are less fortunate.

A meeting of the Board of Directors will be held in Chicago, July 13th, at which time the future of America Denmark Relief, will be discussed.

(Signed) Jean Hersholt, Pres.
America Denmark Relief, Inc.

Jean Hersholt bragte med sig fra Danmark en Film „Da Freden kom til Danmark,“ som han foreviser første Gang ved et Møde i Washington Irving High School, New York City, d. 6. Juli Aften. Ved samme Lejlighed vil de danske Delegater til San Francisco Konferencen, Hartvig Frisch og Erik Husfeldt tale.

FRA VOR KIRKEMARK

(Fortsat fra Side 6)

bild, Danmark. Deri ventes en Tale af Kronprinsen og den amerikanske Minister M. B. Davis, samt af John Hansen fra Davenport. Tidspunktet er Kl. 9:45 Onsdag Form., EST, 8:45 i Midvesten, o.s.v.

„Lake Okoboji Bible Camp“ Foreningen, der bestaar af Medlemmer, som yder \$1.00 aarlig, eller \$25 for Livstid, til Lejrens Drift, har lige udgivet et pænt Foldehefte der tolker i Ord og Billeder denne kendte Sommerlejr's Sag. Som før meddelt har Bestyrelsen planlagt et Udvidelsesprogram og søger Støtte og Interesse for det. Der købes dobbelt saa meget Landomraade, og et nyt Logihus er anskaffet, nemlig det nærliggende Miller's Bay Hotel, en Del smaa Familiehytter er ogsaa i Planen, samt Cementgulv i Tabernaklet. Det er nu 11 Aar siden at vor Sommerlejr ved den smukke Iowa Sø grundlagdes af Kredsens Søndagsskolekomite, og senere ved en særskilt Bibelskolekomite blev et Jordstykke købt og et Forsamlingshus opført. To andre Bygninger byggedes senere paa Grunden. Gælden er nu meget reduceret og ventes afkastet ved indeværende Kampagne for Udvidelsesprogrammet. Pastor Søren Kaldahl, Harlan, er Formand og Mr. Leonard Madsen, Audubon, Kasserer.

En Gruppe Norsk-lutherske Medlemmer har lejet Lejren for en Uges Møder i Sommer; der bliver muligvis flere, særlig dersom Bilkørselrestriktionen lempes. Vor egen Bibelskoleuge er sat til d. 5.-12. August.

Medlemmerne af Nominationskomiteen under Aarsmødet var: **At. Kreds:** A. N. Skanderup, Salmonhurst og Mr. A. J. Lund, Falmouth; **Ill. Kreds:** Viggo J. Petersen, Trufant, og Mr. Carl Nielsen, Ebenezer, Chicago; **Wis. Kreds:** M. G. Christensen, Vor Frelzers, Racine, og Mrs. Walter Kohler, Immanuels, Racine; **Minn. Kreds:** B. J. Engskov, Geneva, og Mr. M. Tange, Hutchinson; **Iowa Kreds:** S. S. Kaldahl, Harlan, og Mrs. Arthur Andreasen, Des Moines; **N. Dak.-Mont. Kreds:** H. A. Svendsen, Luverne, og Niels Bach, Sidney; **Nebr. Kreds:** J. H. Petersen, Ruskin, og Mr. K. F. Johansen, Fremont; **Pac. Kreds:** E. Grill, Portland, og Mrs. Louis C. Nelson, Selma; **W. Can. Kreds:** P. L. Thorslev, Edmonton, og Mr. P. Lawson, Calgary.

I Reglerne for „Church Extension“ besluttede Aarsmødet efter Forslag fra Hjemmemissionsraadet at forandre Art. II, Par. 9 til at læse (i Overs.): Efter at en Hjemmemissionsmenighed har naaet Enden paa alle Muligheder for at samle Midler for dens Byggeprogram, indbefattende ogsaa Laan fra Church Extension Fondet, kan Hjemmemissionsraadet tillade, at der indsamles Midler fra andre Menigheder i Almindelighed; Halvdelen af det indsamlede skal betragtes som en Gave til Menigheden og den anden Halvdelen som Laan fra Church Extension Fondet.

Den gamle Regel var at alt, der indsamledes, tilfaldt Fondet.

Eben-Ezer, Brush, Colo., afholder Aarsfest d. 12.-15. Juli. Præsterne N. C. Carlsen, Alfred Jensen (Danske Kirke), A. W. Andersen, Hakon Jørgensen, C. B. Larsen, C. S. Kloth, S. S. Nielsen og A. Steensen er paa Programmet. En af Anstaltens trofaste Venner, Peter N. Madsen, Brush (førhen i Hampton, Nebr.) afgik ved Døden d. 8. Juni.

Do You Have

A SERVICE FLAG

In Honor of the Members of Your Organization?

Blue stars (one for each person) on a white panel in a field of red. The stars are attached to both sides. Canvas heading with metal grommets. Prices are for one to five stars, on both sides, additional stars attached to flag 30c per pair. Extra stars not attached, 15c per pair.

Size	Gov. Standard Bunting	Heavy Grosgrain Rayon	Flag Taffeta
2 x 3 feet	\$1.50	\$ 2.50	\$ 4.00
2½ x 4 feet	2.00	3.50	6.50
3 x 5 feet	3.00	5.25	9.00
4 x 6 feet	4.50	7.25	12.50
5 x 8 feet	7.50	12.00	17.50
6 x 9 feet	9.00	16.25	25.00

Flags can be trimmed with 2-in. yellow rayon fringe at 50c per yard. Cross bars for flags range from 25c to 50c depending on size. Rayon cords and tassels from 50c to \$1.25 depending on size.

Have you a Service Man or Woman who has been discharged? Order a discharge flag for your window now. Made of Rayon Satin with gilded wood cross bar. Yellow Rayon cord and tassels. Fringe on bottom. Size 7x11. Price 50c each.

AVAILABLE FOR IMMEDIATE DELIVERY while they last! Beautiful, small-size patens for your church altar. Smooth, glistening sterling silver, gold plated inside. A paten which is truly worthy of its position on the altar. Diameter, 5 inches. No. 4485-2. Price, \$14.50.

BRIDE'S BIBLE, No. 122. An exquisite Bride's Bible, nicely made and beautifully finished. Small, chic and designed both to carry in the ceremony and to be a lifetime possession. Printed in the beloved King James text, with chapter and page summaries. Bound in genuine, cleansable white Fabrikoid, with overlapping covers. Price, \$2.50.

INDELIBLE AND MONOGRAM STAMPING OUTFITS

FOR LINEN AND PERSONAL STATIONERY

FOR LINEN

Linen marking accessories consist of indelible ink, brush and ink pad all packed in a compact convenient metal box.

A complete outfit everything needed for placing your identification on your personal linen and laundry, especially useful and convenient for students at school. Complete with rubber stamp of your initials, or name.

OUTFIT \$1.50
COMPLETE

STYLE A

JCP

STYLE B

QMD

STYLE C

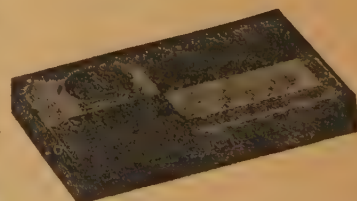
JOAN CLARK

STYLE D

R. FRY

FOR STATIONERY

Here is a convenient outfit with which you can stamp your personal stationery, books music or other property. Furnished complete with a rubber stamp of your initials, or name.

Stationery marking accessories consist of ink pad and bottle of stamp ink red-black-blue-violet or green.

OUTFIT \$2.00
COMPLETE

LUTHERAN PUBLISHING
HOUSE

NORTHFIELD, MINN.
DR. O. N. NORLIE

200 South Fifth Street
Blair, Nebraska

Luthersk Hgeblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED“

25. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 11. JULI, 1945

NR. 28

F R E M A D !

Professor Theo. I. Jensens Aabningsprædiken ved Aarsmødet i Albert Lea, Minn., d. 19. Juni, 1945, Kl. 8 Aften

(Vi tager Tid til at oversætte denne Prædiken, dels fordi vore danske Læsere bør blive kendt med vor nye teologiske Lærers aandelige Standpunkt og Forkyndelsesmaade, dels fordi Emnet karakteriserede hele Mødets Tendens. Mærkeligt nok blev samme Tekst og med næsten samme Virkning brugt ved det første Aarsmøde efter første Verdenskrig, nemlig af vor eneste Feltpræst i den Krig, Pastor James C. Peterson, ved Mødet i Cedar Falls 1919. Men da lød det paa Dansk, og Hensigten var Overgang til mere Brug af amerikansk Sprog og Virkemaade.—Red.)

Mine Medarbejdere og Repræsentanter for vor Kirke. Naade og Fred fra Gud vor Fader og den Herre Jesus Kristus! Lad os høre hvad der staar i 2. Mosebog 14 Kap. det 15 Vers:

„Og Herren sagde til Moses: Hvi vil du raabe til mig? Sig til Israels Børn, at de skulle drage frem.“

Dette lød i en kritisk Tid for Guds Folk Israel. De var lige blevet frigjorte af det ægyptiske Trælleaag og skyndte sig nu østpaa i Retningen af det forjættede Land, da Krisen opstod. Ægyptens østlige Grænse var allerede i Sigte, og kom de først over den, saa kunde de forglemme de mange, lange Aars Slid og Slæb under Slavefogedernes Piske. Men saa for det lamrende Rygte over hele Lejren: Farao og hele hans Hær er efter os!

Naturligst var det om de nu skyndte sig frem med endnu større Iver. Dog hvad kunde det nytte? Foran dem laa jo det Røde Hav. Vi kan forestille os hvilken Forfærdelse der opstod i Lejren. Og saa, da de alle — Moses tillige, tror jeg — ikke vidste deres levende Raad, kom et Ord fra Gud, „hvi vil du raabe til mig? Sig til Israels Børn, at de skulle drage frem!“

Dette Ord blev takt til det gamle Israel; dog mener jeg, at det ogsaa har Ærinde til vor Kirke. Jeg tror det altid har, og det særlig i Dag: **Sig til Folket at det skal gaa fremad.**

Jeg undres, om ikke Israels Erfaring er typisk for den Krise, der kommer en Tid eller anden til næsten alle Folkeslag, Foreninger og Grupper af Mænd og Kvinder, ja hvert Individ, — en Tid, naar man staar og ikke ved hvor man skal vende sig. At gaa tilbage er utænkeligt, at gaa frem synes forvovent om ikke helt umuligt.

Tror Du ikke det var saadan Pilegrimmene i Plymouth følte medens deres første Vinter paa den kolde, stormfulde Ny England Kyst langsomt sneg sig frem med sin Hunger, Savn, Sygdom og Død? De længtes efter Hjemlandet histovre, men Vejen var lukket og det var utænkeligt at de kunde gaa tilbage til de Forhold, som de nylig flygtede fra. Og Vejen fremad saa ligesaa umulig ud. Sagde jeg „Vejen“? Der var ingen Vej, kun Urskove og Indianere, og en Jordbund der kun kunde dyrkes med en Arbejds-

Prof. Theo. I. Jensen.

kraft deres afmagrede Hænder ikke formaaede at yde.

En anden Gruppe Pionerer kom her til Landet et Par Aarhundrede senere. Vi kalder dem vor Kirkes Fædre. De kunde heller ikke rejse tilbage hvorfra de kom, ikke at Danmark ikke nok vilde tage dem tilbage, men fordi de følte dem selv uigenkaldelig viet til et Kald om at bringe aandelig Mad til deres Brødre efter Kødets herovre paa Prærierne. Og denne Indvielse, denne Mission, som efter et indre Kald var blevet dem betroet, krævede Fremgang og kaldte for flere Mænd og mere Udlæg af Penge end det forekom dem de nogensinde vilde se. Pilegrimsfædrene og vore Forfædre var vidt adskilt og vidt forskellige i Levekaar, saavel som de Aarsager, der bragte dem herovre. Men fælles for begge var det, at de maatte gennemgaa en Krise ikke helt ulig den det gamle

Israel stod over for der ved det Røde Hav, hvor Tilbagegang var umulig og Fremgang endnu mere.

Mon jeg siger for meget, naar jeg drager en Sammenligning mellem den Omstændighed, der omgav Israeliterne, Pilegrimmerne og vore Fædre, og den, vi som Kirkesamfund staar overfor i Dag? Med Hensyn til Omfang er Sammenligningen forstrakt, men jeg tror vi ligner dem i dette, at vi er kommen til et Punkt, hvor vi er ikke saa sikre paa hvorledes vi skal gaa frem og hvor.

Vi kan ikke gaa tilbage ad den Vej vi kom, ej heller ønsker vi dette, fordi vi fortryder ikke at vi kom saavidt. Aa, der er vel nok Ting vi kunde have gjort anderledes og bedre, men trods det har vi dog udrettet noget, som har gjort vor Færd værdig. Vi siger dette, ikke som Ros, men med Tak til Gud. Det er nu en halvt Aarhundrede siden vi begyndte, og det er jo ikke saa kort en Tid. Paa en Maade opnaaede vi ikke at oparbejde et stort Samfund, og det er maaske sandt hvad en af Kredsformændene siger i sin Indberetning, at vi aldrig vil. Mit Ønske er dog, at vi var vokset lidt mere end vi har, thi i denne Verden er der nu alligevel Hindringer for dem, der er smaa i Størrelse; og af rent praktiske Grunde bør vi aldrig tabe Trangen til at vokse. Men det er ikke ret at tale om vor Lidenhed udelukkende som en Hindring og en Anklage. Det stemmer

ikke med Sandheden. Ikke blot har vi ikke været ledige, men vi har i Betragtning af det Mandtal og de Midler, der stod til vor Raadighed, gjort ganske godt i at bringe Livets Brød til vore Brødre.

Vi er heller ikke saa vigtige, at vi mener, at vi er den eneste Kirke, eller et af de faa Samfund, der lægger Vægt paa Evangelisation i vor Forkyndelse og almindelige Præstegerning. Men vort Samfund har vist ganske megen Nidkærlighed for Sjæles Frelse, og Herren har brugt os til at redde ikke saa faa, som ellers vilde være gaaet fortabt. Og er Du knyttet til en Menighed, som er levende interesseret i Sjæles Frelse i den Forstand, som vort Samfund almindeligt forstaar det Udtryk, nemlig, dette at hjælpe Mennesker til et ret personligt Forhold til deres Gud, saa er Du forbunden med en Opgave, en Kirke, der vil vinde Sejr lige meget hvor lille den er i Tal.

Gud har givet os en Rad at hygge i Hedningemissionen, en ganske kort Rad, det ved jeg, men vi har Grund til at være dybt taknemlige for og ydmyg stolt af de Mænd og Kvinder, som virkede og virker der og de Frugter de frembragte.

Og med de Midler og Talenter Gud har skænket os, har vi som Kirkesamfund forsøgt at give vore Unge noget i Retning af højere Oplysning og Anledning for en Uddannelse, der erkender, at Kundskab og Kærlighed til Gud er sand Visdoms Begyndelse. Vel er vort Uddannelsesværk ikke imponerende, naar det betragtes i en bestemt Tid eller bedømmes efter den Maalestok der er almindelig i den akademiske Verden; men der er ogsaa andre Maalesnorer, og det nogle, som altid har betydet noget vigtigt hos Mænd, der forstod sig paa sande Værdier. Maalt med disse faar vort Arbejde en Betydning, som mange næppe anede det havde. Opregn alle dem, der tillige med en tjenestedygtig Uddannelse ogsaa fandt Livet i Gud paa vor Skole, ifølge deres egne Vidnesbyrd. Læg dertil det Antal af Præster og Lægfolk, der gik ud fra dens Klasseværelser inspireret og uddannet for et Liv i Guds og Menneskers Tjeneste, — og vi vil have en Totalsum, for hvilken vi kan ikke andet end sige: **Gud, vi takker dig!**

Nej, vi ønsker ikke at gaa tilbage selv om vi kunde. Ikke for en Minut vil vi ønske, at vi ikke havde begyndt.

Dog vor Tilfredsstillelse og Glæde over det, vi har faaet udrettet, er blandet med Ængstelse. Vi er glade over Maaden hvorpaa vi kom, men vi vide ogsaa, at vi maa gaa videre, og lige nu er vi ikke sikre paa i hvilken Retning. Vi ønsker at gaa frem til nye og større Opgaver, men Vejen synes paa en Maade lukket. Derfor er der Ængstelse i mange af vore Kirkefolks Hjerter i Dag. Mærker Du det ikke, saa er det fordi Du ikke er i Berøring med Tingene som de staar. Mange hengivne og agtsomme Lægmand og Præster har følt Situationen og er bekymrede, og det er særligt Tilfældet hos dem, der er sat til umiddelbart at styre i Samfundet som saadan og paa vor Skole. Der er visse Personer, som mener at det er umandigt og farligt for Moralen at vise Tegn paa Frygt, saa de holder Læberne stive. Men denne forstillede Holdning, thi Forstillelse er det, narrer ingen ret længe. Vi ved de er bange. Vi ved, at om vi bliver selvtilfreds siddende hvor vi er, bliver det Selvmord.

Men det synes ogsaa et Vovespil at gaa frem. Problemerne er saa nye, at vi ikke ved hvorledes vi skal løse dem. Stadig fortælles der os, at i Kirken saavel som i andre Afdelinger af Livets Forhold og Organisationer, vil der her efter blive en radikal Forskel. Med andre Ord, vi staar foran en ikke kortlagt Vej, og at sætte ud paa en saadan medfører altid Risiko. Det er den vi er bange for; vi tør ikke rigtig vove os ud. Denne Frygt viser sig paa forskellige Maader. Hvor ofte har vi ikke været kritiske overfor

Israeliterne fordi de opførte sig som de gjorde der ved det Røde Hav, fordi de knurrede og angreb Moses at han havde ført dem ud af Ægypten i det hele taget. Jeg skal ikke retfærdiggøre deres Opførsel, men jeg vil sige, at de opførte sig overfor denne tilsyneladende umulige Situation paa en ganske naturlig Maade. Jeg mener, de gjorde hvad Folk under lignende Omstændigheder næsten altid gør: de knurrede, søgte Fejl, bebrejdede deres Ledere med et: Sagde jeg det ikke nok!

Der har været lidt Irritation og Klage iblandt os. Det meste, tror jeg, antyder næppe ond Villie, men et naturligt Udbrud af en Frygttilstand, af denne tærende Uvisshed. Mange har som Israeliterne grebet til at raabe til Gud, hvilket sikkert er som det skal være, for Gud siger jo: „Kald paa mig paa Nødens Dag.“ Og vi har forsøgt at trøste hverandre og opmuntre hverandre paa samme Maade som Moses gjorde, da han sagde til Folket i deres mørke Time: „Frygter ikke, bliver staaende og ser Herrens Frelse, som han skal vise eder i Dag. Herren skal stride for eder, og I, I skulle tie.“ Og det er godt, at vi ikke helt har tabt Syn af den evige Sandhed, at naar reelle Vanskeligheder virkelig skal løses, maa vi ikke fejle i at bede og vente paa Gud.

Dog — det synes der kommer den Dag, da man ikke kan vente længere. En forfærdelig Nødstilstand var kommen til Israeliterne og Moses, deres gudgivne Fører, bad. Men Gud sagde til ham, „hvorfor raaber du til mig? Sig til Israels Børn at de skal gaa frem.“ Der er en Tid ud over hvilken blot at bede og vente er ikke Karakterstyrke og Gudfrygtighed, men Tegn paa en bleg og marvøs Tilstand. Der er en Tid, da Gud venter at vi staar op fra vor Knælen, frigør de foldede Hænder og handle — gaar frem! Jeg tror virkelig, at en saadan Tid er nu.

„Gaa frem,“ siger Du? „Det er netop hvad vi alle ønsker at gøre, men hvilken Vej?“

Det er Spørgsmaalet som besværer os just nu! Jeg mener naturligvis ikke, at jeg kan besvare det for Samfundet, ej heller vil jeg antyde, at hin Begivenhed i Israels Historie indeholder Svaret, omend jeg mener der er en Anspore. Da Gud sagde til Israel „Gaa frem,“ mente han „i den Retning I nu stiler,“ selvfølgeligt.

Lad mig fortælle en Tanke, der ofte kommer til mig i denne Tid, nemlig, hvorfor spørger vi saa meget om Vejen, d.v.s. Retningen? Forlængst har Gud sagt til os som Kirke: Gaa! og vi gik. Og den Velsignelse, der fulgte med vor Gang, kan sikkert udlægges som Guds Anerkendelse af det Maal og den Retning vi har fulgt. Vi er nu velkendt med nogle af de ret radikale Forandringer, der er foreslaaet, for Eksempel, at een eller to af vore Arbejdsgrene ophører og at Tiden er inde for at forene Kræfter med dem af andre og større Samfund. Og der er noget Tiltalende over de fleste af disse Antydninger. Dog har jeg gjort den Opdagelse, at der er ikke een af de besindige Forslagstillere af den Forandring, der er absolut sikker paa at dette er Vendingen vi maa tage, eller som ikke nærer Tvivl om at Tiden for saadan Forandring er inde. Derfor saa længe som Gud ikke paa en klar Maade har antydnet for os, at fra nu af skal vi forandre vor Kurs og vort Program, og paa hvilken Maade — og det tror jeg ikke han har — da lyder hans Marchordre, at vi gaar frem i den Retning vi hidtil har gaaet. Jeg siger ikke nu, at vi skal fortsætte i samme Tempo som før. Det er en Sag for sig. Punktet er simpelthen at vi gaar frem, benytter vort Forraad af Mænd og Midler til det yderste og faar den Maskine, vi har, til at udvikle hele sin Hestekraft, thi jeg tror der er endnu ikke saa faa tilbageholdte Kræfter i den.

I hvilken Retning skal vi gaa? Hvilke Omordninger kan

gøres? Ved I, jeg tror vi er indviklet i en ret ondartet Kredsgang; vi er tilbøjelige til at bide paa Tiden indtil vi paa en eller anden Maade bliver rigtig visse paa hvordan og hvorhen vi skal marchere. Jeg tænker nu paa det Faktum, at det var da Israel standsede sin Jamren og satte sig i Bevægelse, at Gud fjernede de truende Hindringer og viste dem Vejen frem. Lad mig minde jer om hvad Herren sagde til Saul af Tarsus: „Staa op og gaa!“ — og det har han sagt til saa mange andre — „gaa ind i Byen og der skal siges dig hvad du skal gøre.“ Jeg er tilbøjelig til at tro, at Gud ikke vil aabenbare os ret meget før vi begynder at bevæge os fremad igen med Besluttsomhed og Begejstring, og det i den samme almindelige Retning vi har fulgt siden vi begyndte.

Ja, det tager Mod. Vor Vane er at kalde det Tro, og det er saamænd godt nok. Men fordi vor Opfattelse af hvad vi kalder Tro har saa tidt været en Slags vissen Ting, der lænede og ventede paa Gud længe efter at han havde antydnet, at det er Tid at staa op og handle, foretrækker jeg at sige, at vi mangler Mod. Det er hvad Israel maatte have, da det Røde Hav laa der foran dem. (Det er hvad et Kirkesamfund maa have for at gaa frem. Saaledes har det været alle Dage og for enhver Kirke, men særlig for en lille Kirke og i en Tid, da det er mere upopulært end ellers og mere vanskeligt at være lille.

Kære Aarsmødemedlemmer, for at gaa frem maa vi have Frimodighed nok til venligt men uforbeholdent at give Udtryk for vore oprigtige Meninger, og tilstrækkelig Mandighed til at ønske saadanne Udtryk, selv hvor de rammer ubehageligt nær til een selv.

Og Lægdelegater og Præstebrødre, for at gaa frem tag Mod nok til at foretage de Forandringer af Metoder her og der, som mange af os længe har følt nødvendige for at ekspedere Sagerne, saa vi kan gaa fremad, i den samme Retning maaske, men med forstærket Tempo.

Nogle af vore Valg ved Aarsmøderne og den almindelige Afstemning har ofte ikke været ret ivrige. Resultatet blev at vi drog hjem utilfreds med os selv, med det vi fik udrettet og dem vi valgte. I stemmeberettigede Venner, een af Marchordrens Krav er i Dag, at vi har den nødvendige Vigør til at bruge vore Stemmesedler fornuftigt og modigt, saa vi for Eftertiden holder Mund.

Vi husker Marskal Foch, Øverstbefalende i Verdenskrig I. Da han laa paa sit Dødsleje, i en Døs, hørte man ham give i en svag, næsten uørlig Hvisken den Ordre, han saa ofte havde givet sine Soldater i Krigen: „Fremad!“ Det at gaa fremad, stadig fremad, var indgroet i hele hans Personlighed og Bevidsthed. Den Ide laa i hans Hjerte og Mund til det sidste.

En af vore fremragende amerikanske Digtere (Lowell) skriver: „De der fremad higer op, maa med Sandhed holde Trop.“ Mine Medbrødre i vor kære Kirke! Vi ønsker fremfor alt andet, at holde Trop med Sandheden, den Sandhed vi er kaldet til at vaage over og fremme. At holde Trin med den og fastholde den, kræver mere end fromme Fraser. Vi maa staa op og gaa frem — fremad i Tro paa Gud og med Mod! „Styrker de afmægtige Hænder, og giver de snublenende Knæ Kraft!“ siger Herren — jeg tror til vort Samfund i denne Stund — „Sig til de mistrøstige af Hjerte: værers frimodige, frygter ikke!“ (Es. 35:3-4.)

Da et ungt Menneske udtalte Ønsket om at blive fri for alle onde Tanker, saa sagde den Gamle: Kære Søn, du kan ikke hindre Fuglene i Luften i at flyve hen over dit Hoved, men du kan nok forhindre dem i at bygge Rede i dit Haar. —Martin Luther.

7. Søndag efter Trinitatis

„MIG YNKES INDERLIGEN OVER FOLKET“

Prædiken af Pastor N. Bentsen

Holdt 7. Søndag efter Trinitatis i Tuxedo Park, Mo., Aar 1899

Pastor Niels Bentsen

Pastor Niels Bentsen er endnu iblandt os og i Virksomhed som Forstander og Præst ved et Alderdomshjem i Howard City, Mich., der, saavidt vi ved, ejes af et Aktieselskab. Født i Tørring ved Lemvig d. 1. Marts 1867 er han altsaa nu 78 Aar gammel. Han kom til Amerika d. 20. Maj 1891 og tog samme Efteraar paa Trinitatis Seminarium i Blair, hvor han studerede de fire følgende Aar. Trangen til Virksomhed i Guds Rige havde han med sig fra Danmark, hvor han i 21 Aars Alderen kom til Hvile i Troen paa sine Synders Forladelse ved Jesu Forløsningsværk for os. Først agtede han at blive Missionær og var paa Nørre Nisum Højskole et Par Vintre før sin Udrejse. Før sin Ordination d. 6. Sept. 1896 vikarierede han i Immanuel's Mgh., Racine, fra hvilken han saa fik Kald og betjente den et Par Aar. Derpaa virkede han i Webster Groves, Mo., 1898-1906, igen 1913-17 og 1929-40; i Clinton, Wis., 1906-13; i Edmore, Mich., 1919-26; i Edmonton, Alta., 1940-44 og var i 1917-19 ude i Mesito, Colo., at betjene en ny Koloni, der glippede. Til næste Aar kan han holde 50 Aars Præstjubilæum; ligesaa kan Pastor L. H. Kjær men paa en anden Dato.

Med sit venlige Væsen, sit brede Smil og sin Lyst til Samtale er Pastor Bentsen vel kendt fra vore Fællesmøder; og hans enkle Forkyndelse og glade Sang om Frelsen i Jesus forstaar Lægfolket. Det vil man ogsaa denne Prædiken fra hans Ungdomstid.

I de Dage, da der atter var en stor Skare, og de intet havde at spise, kaldte han sine Disciple til sig og siger til dem: „Jeg ynkes inderligt over Skaren; thi de have allerede tøvet hos mig i tre Dage og have intet at spise. Og dersom jeg lader dem gaa fastende hjem, ville de vansmægte paa Vejen, og nogle af dem ere komne langvejsfra.“ Og hans Disciple svarede ham: „Hvorfra skal nogen kunne mætte disse med Brød her i en Ørken?“ Og han spurgte dem: „Hvor mange Brød have I?“ Og de sagde: „Syv.“ Og han byder Skaren at sætte sig ned paa Jorden; og han tog de syv Brød, takkede, brød dem og gav sine Disciple dem, at de skulde lægge dem for; og de lagde dem for Skaren. Og de havde nogle faa Smaafisk; og han velsignede dem og sagde, at ogsaa disse skulde lægges for. Og de spiste og bleve mætte; og de opsamlede af tiloversblevne Stykker syv Kurve. Men de vare omtrent fire Tusinde; og han lod dem gaa bort. (Mark. 8:1-9.)

Der fortælles os igen i Dag her i vort Evangelium om en stor Skare af Mennesker, som vare samlede omkring Jesus og hans Disciple, og om, hvorledes Jesus ikke blot siger, men i Handling viser, at han „ynkes inderlig over Folket.“ Venner! som Jesus fordum ynkedes over Folket, saa gør han endnu i Dag; og denne vor Frelser's medynksfulde Kærlighed, som han i Handling beviser Folket, er det, vi ved Guds Aands Lys og Vejledning efter dette vort Evangelium skulle betragte.

„Mig ynkes inderlig over Folket.“ Saaledes udbrød Jesus, da han fordum stod over for den store Skare af 4,000 Mennesker foruden Kvinder og Børn (Matth. 15:37). Vi spørge: hvorfor ynkedes han over Folket? Fordi det var i en forsmægtende Tilstand; thi det var, som vi se af Ordet, i en Ørken, hvor der ikke var det, som trængtes til Livets Ophold; og mange vilde uden Jesu guddommelige Hjælp

være omkomne paa Vejen i Ørkenen. De vare saaledes i en ynkværdig Tilstand, og dette rørte vor Frelser medynksfulde Hjerter, saa han ynkedes inderlig over dem.

Venner! som det kunde siges om disse Mennesker, at de vare i en Ørken, saaledes kan det ogsaa siges om os. Vi ere i denne Verdens Ørken, som ikke har det, en Sjæl trænger, for at den kan leve evigt i Herlighed hos Gud. Vel er der her i Verden meget naturligt skønt, som alt vidner om vor Guds Storhed. Men i aandelig Forstand er Verden en Ørken og kan aldrig blive andet for en aandelig hungrig Sjæl. Det er nu noget, som ikke alle Mennesker se og ville sige ja til. Vi spørge: hvorfor ikke? Fordi de aldrig ere komne til den sande Erkendelse af sig selv og den Verden, som de af Naturen tilhøre. Som Følge deraf er der aldrig vaagnet den Hunger og Tørst i dem, som Verden ikke kan tilfredsstille; og uden dette kende de ikke af personlig Erfaring til, at Verden er en aandelig Ørken, og at de af Naturen ere i en aandelig forsmægtende Tilstand. Dette er nu en Erkendelse, som vi ikke kunne faa ad naturlig Vej; thi „det sanselige Menneske fatter ikke de Ting, som hører Guds Aand til, thi de ere ham en Daarlighed, og han kan ikke kende dem, thi de dømmes aandeligen“ (1 Kor. 2:14). Kun ved Guds Aand igennem Guds Ord kan Mennesket bringes til Erkendelse af sin ved Synden fordærvede Tilstand saa vel som af den Verden, han af Naturen tilhører.

Kære Sjæl, som i Dag med mig er samlet om dette Guds Ord, er du ved Guds Aand gennem Guds Ord kommen til Erkendelse af din af Naturen forsmægtende Tilstand, saa der i dig er vaagnet en Hunger og Tørst efter noget, som denne Verden ikke kan give? Muligt sidder du her i Dag som en sønderknust Synder og med en forsmægtende Sjæl. Kære! jeg vil da ved Gud den Helligaand igennem Ordet vise dig hen til ham, som kan komme dig til Hjælp i din ulykkelige Stilling.

Det er nemlig ikke vor Frelser nok, at du kommer ned i Sønderknuselsens Dyb, ligesom de 3,000 paa Pinsedagen, da Ordet „gik dem igennem Hjertet, og de sagde til Peter og de andre Apostle: „I Mænd, Brødre! hvad skulle vi gøre?“ (Ap. G. 2:37). Dette er vel det første, som maa til for den enkelte Sjæl, for at han kan komme til Erkendelse af sin aandelig forsmægtende Tilstand. Men den Gud, som ved sit Ord har faaet Lov til at saare vil ogsaa igen læge det sønderknuste Hjerter; thi: jeg saarer, og jeg læger, siger Herren (5. Mos. 32:39). Ja, jeg glæder mig i mit Hjerter, fordi jeg ved, at der blandt eder er Sjæle, som Herren i den senere Tid ikke blot har faaet Lov til at saare, men ogsaa til at læge, og det er en stor Glæde for mig som Herrens Tjener, paa hvis Hjerter Herren har lagt eders Sjæles Frelse. Men, Venner, der er ikke faa iblandt eder, som sidde her med et knust og saaret Hjerter. Eder vil jeg gerne frendeles tale til, om I dog maatte lade eder ved Guds Aand gennem Ordet føre til Jesus, der alene kan læge eders saarede og forsmægtende Sjæle; thi „han gør det med et Menneske, at han bliver knust, og han siger: kommer igen, I Menneskens Børn“ (Sal. 90:3). Han er den, som ene kan gøre eder lykkelige. I ere ikke lykkelige, men ere, priset være Herren, paa Vejen til at erholde den største Lykke, som et Menneske kan opnaa, baade her og hisset.

Vi mærke os fremdeles Herrens Ord: „**Mig ynkes inderligen over Folket.**“ Vor kære Frelser har et medynksfuldt Hjerter over for den faldne Menneskeslægt; og denne hans medynksfulde Kærlighed var det, der drev ham til ikke at holde det „for et Rov at være Gud lig, men han forringede sig selv, idet han tog en Tjeners Skikkelse paa og blev Mennesker lig; og da han var funden i Skikkelse som et Menneske, fornedrede han sig selv, saa han blev lydig indtil Døden, ja, Korssets Død“ (Fil. 2:6-8). Naar vi saa med Troens

Øje betragte den blødende og lidende Skikkelse, som hænger der paa Korssets Træ, saa læse vi i hans Vunder og Saar: „Mig ynkes inderligen over Folket.“ Ja, af Kærlighed til dig og mig var det, at han „hengav sig selv for vore Synder, paa det han kunde udfri os fra den nærværende onde Verden“ (Gal. 1:4). Denne underfulde Kærlighed har han bevist mod os alle, ingen undtagen; thi „han er en Forsoning for vore Synder, dog ikke alene for vore, men ogsaa for den ganske Verdens“ (1. Joh. 2:2).

Naar Jesus saa i Dag, ligesom forud i Ørkenen, skuer ud over Forsamlingen, ja ind i den enkeltes Hjerter, saa ynkes han over os alle, fordi han elsker os alle, og fordi vi alle af Naturen ere i en ynkværdig Tilstand og trænge til hans Medynk. Men jeg tror, at særlig er vor Frelser medynksfulde Hjerter i Bevægelse over for dig, du sønderknuste og forsmægtende Sjæl. O, om du rigtig kunde se med Troens Øje, hvordan vor kære Frelser Hjerter bløder af Kærlighed til dig. Han vilde saa gerne, om han i Dag maatte vise dig sin Medynk, ved at han faar Lov til at mætte din af Hunger forsmægtende Sjæl, ligesom han i Ørkenen mættede de 4,000, saa de ikke skulde forsmægte paa Vejen. Jesus mættede Folket i Ørkenen med syv Brød og nogle faa Fiske; og han har ogsaa i Dag gennem sit Ord syv Brød og nogle Fiske, som han gerne vil mætte din af Hunger forsmægtende Sjæl med. Thi „Mennesket lever ikke alene af Brød, men ved hvert Ord, som udgaar igennem Guds Mund“ (Matth. 4:4), og Guds Ord er Brød for den aandelig hungrende Sjæl. Jeg vil saa, ligesom Herrens Disciple, tage disse syv Brød af Herrens Haand og sætte dem frem for dig, for at du saa skal tage dem og spise dem, — ikke blot s epaa dem og maaske beundre deres Skønhed, for der ved bliver du ikke mættet, lige saa lidt som et legemlig hungrigt Menneske bliver mættet ved at betragte et vel dækket Bord uden at spise af Retterne.

Det første Brød er Ordet: „Den, som kommer til mig, skal jeg ingenlunde kaste hen ud“ (Joh. 6:37). Dette er det Brød, som du først trænger; thi du tør jo ikke komme til Jesus. Du mener, han vil kaste dig bort, hen ud. Hør det, kære Sjæl, Herren vil tage imod dig.

Det andet Brød er Ordet: „Kommer dog og lader os gaa i Rette med hinanden, siger Herren. Dersom eders Synder end vare som Karmosin, da skulle de blide hvide som Sne; om de end vare røde som Skarlagen, skulle de blive som Uld“ (Ef. 1:18). Du siger: jeg vilde nok komme, naar jeg bare var værdig dertil; naar jeg havde besejret min Synd og i det hele var blevet noget bedre, saa kunde der være Haab om, at jeg kunde komme; men saa elendig og syndefuld, som jeg er, kan det ikke være muligt, at Herren kan tage imod mig. Kære Sjæl, hør Herrens Ord: Om end dine Synder vare som Karmosin eller røde som Skarlagen, saa tager Herren dog imod dig; thi han „er ikke kommen at kalde retfærdige, men Syndere til Omvendelse“ (Matth. 5:32).

Det tredje Brød, som Herren saa har til dig, er Ordet: „Søn, vær frimodig; dine Synder ere dig forladne“ (Matth. 9:2). Tag dette Guds Ord, som er et Ord til dig, du ængstede Sjæl, ikke fra noget Menneske, men fra den levende Gud, som har Magt til at forlade Synder. Du begynder maaske nu at se Lys igennem Mørket, medens dit Hjerter „fryder sig med Bæven“ (Sal. 2:11), og du spørger bævende: er det virkelig muligt, at Jesus kan forlade mig mine Synder, saa mange og store, som mine Synder ere? Jeg har gjort dette, og jeg har gjort dette, og jeg ved næsten ikke den Ting, uden jeg er skyldig deri.

Det fjerde Brød er Ordet: „Jeg, jeg er den, som udsletter dine Overtrædelser for min egen Skyld, og jeg vil ikke
(Fortsættes paa Side 7)

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresse-lappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornylse rettidigt.

Hvis der staar paa Deres Adresse „January 1945“, betyder det, at Deres Subscription udløb den første Januar 1945.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornylse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska

Fra vor Kirkemark

Kirkeraadsmøde. Den forenede evangeliske lutherske Kirkes Styrelse indvarsles herved til Kirkeraadsmøde i Blair, Nebraska, Tirsdag d. 17de Juli, d.A. Alle Sager vedrørende Kirkeraadet maa være undertegnede i Hænde senest d. 13. Juli.

N. C. Carlsen, Formand.

Kredsmøder. Saavidt har vi opdaget eller faaet Meddelelser om følgende Datoer:

Atlantic: ???

Illinois: 2-5 August i Pleasant Hill Bible Camp ved Gowen, Mich.

Wisconsin: ???

Minnesota: ???

Iowa: 30. Aug.—2. Sept. i St. Pauli Kirke, Atlantic, Ia.
North Dakota-Montana: 5-8 Juli i Ebenezer Kirke, Flaxton, N. D.

Nebraska: 1-2 Sept. i Vor Frelzers Kirke, Lincoln, Nebr.
Pacific: ???

Vest Canada: 2-5 August i Bethania Kirke, Tilley, Alta.

Vil Vedkommende lade os vide snarest de manglende Datoer, please!

Rapporter fra Kredsene. Tillad os nogle Bemærkninger. For et Par Uger siden forsøgte vi at tage vore Læsere med paa en Rundrejse i vort Samfunds ni Kredse, agende paa Kredsformændenes Rapporter til Kirkebestyrelsen og Aarsmødet. Af tilfældige Breve og Bemærkninger ved vi, dette Forsøg paaskønnedes. Disse Rapporter har noget mere intimt og personligt over sig end de, der kommer fra Samfundsebedsmænd, der maa følge det bredere forretningsmæssige Syn. Dog savner vi, der har med Redaktion, Statistik og Historie at gøre, altfor ofte noget vigtigt i Rapporterne. Især i Aar. Det er 1) at angive (helst som Indledning) Kredsstyrelsens Medlemmer og deres Adresser. Selv om disse staar opført andetsteds i Aarsberetningen, saa maa vi huske paa, at alle Kredsmøder og Nyvalg fandt Sted efter at denne Liste blev sat op, og tidt ved vi andre ikke, hvem der blev valgt, især dersom en Kreds ikke udgiver en

Rapport af deres Kredsmøde. Og selv om vi havde en saadan Rapport, sker der ofte Forandringer gennem Aaret ved Bortrejse, Flytning og Dødsfald. Dernæst (2) at der i Kredsformandens Rapport angives korteligt et Regnskab over Kredskassens Udgifter, til hvad og hvormeget til hver. Dette kunde vedføjes som Bilag og vilde være af stor Værdi baade for statistisk Oplysning og historisk Referat. I Samfundskasserens Rapport er der en udførlig Oversigt over hvad de enkelte Menigheder har ydet til Kredskassen, og i Statistikerens „Finance Records“ staar hvormeget en kredsstøttet Menighed har faaet af Kassen ifølge vedkommende Præsts statistiske Rapport. Men tidt finder vi dette forskelligt fra den officielle Rapport fra Styrelsen, naar en saadan modtages senere. Men selv om de harmonerede, vilde det ikke dække hele Kredskassens Udgift, der jo gælder mere end Præstelønninger.

Og i denne Forbindelse bør nævnes, at det vilde være af stor Interesse for vor kirkelige Orden og Historie, om hver Kreds vilde udgive hvert Aar i eensartet Format en Kredsmøderapport, som kunde bindes sammen med Samfundets Aarsberetning, altsaa for dem der ønskede det. Vi har samlet paa dem, der er blevet udgivet i aarevis, og de er værdifulde for vort historiske Arkiv; men — ak — saa mange Kredse forsømmer dette eller bruger mimeograferede Blade eller Format af forskellige Størrelser. Vi ved Forlags-huset vilde gerne have en bestemt Orden i dette, og vil gøre Arbejdet saa pænt og billigt som muligt. Vi sendte Forslag til Samfundssekretæren og Aarsmødet om noget af dette, men finder intet i Rapporten derfra om man tog det i Betragtning. Men det burde vel ogsaa være selvindlysende uden Mandat.

Som vi føler efter Aanden og Gangen i vort Samfunds Aarsmøde fornylig er der født ny Villie til at aflægge den gamle Slendrian og gaa frem i det større, lad os saa ogsaa faa mere sund Fornuft og Orden i de mindre Ting.

Yours, P. C. J.

Om Bibellejre og Ungdomsmøder har vi følgende Oplysninger og optager Skemaet som det er sat op for vort engelske Blad:

July 15-22	Bible Camp	Colton, Ore.
July 16-22	Bible Camp	Oregon, Wis.
July 20-22	League Convention	Oregon, Wis.
July 21-27	Bible Camp	L. Winnebepesaukee, Me.
July 29-31	League Convention	Pleasant Hill, Mich.
July 29-August 5	Bible Camp	Pleasant Hill, Mich.
July 30-August 5	Bible Camp	Blair, Nebr.
August 5-12	Bible Camp	Lake Okoboji, Ia.
August 10-12	League Convention	Lake Okoboji, Ia.
August 19-25	Bible Camp	Green Lake, Minn.

Pastor M. C. Hagedorn, Fremont, Nebr., er af Atlantic Kreds Ungdomsforbund indbudt som Rejsetaler i deres Kreds, og Planen for hans Besøg er som følger, efter det engelske Blad:

Penn Yan, N. Y.	Wednesday	July 11
Laurens, N. Y.	Thursday	July 12
Brooklyn, N. Y.	Sunday	July 15
Boston, Mass.	Tuesday	July 17
Westbrook, Me.	Thursday	July 19
Falmouth, Me.	Friday	July 20
Lake Winnebepesaukee		July 21-27
St. John, N. B.	Sunday	July 29
New Denmark, N. B.	Tuesday-Wednesday	July 31-August 1
Montreal, Quebec	Friday	August 3
Toronto, Ont.	Sunday	August 5
London, Ont.	Tentative	

Hilsener fra Danmark. At Ledet igen er i lave til det gamle Fædreland mærker man ved den genoptagne Post-

forbindelse. Fra Danmarks Primas modtog Formand Carl- sen Telegram forleden som Svar paa den Hilsen han paa Samfundets Vegne sendte den danske Kirke efter Befrielsen. Telegrammet lød:

Your hearty greetings filled our hearts with joy. With happy expectation we look forward to our coming meeting and collaboration, and especially to the visit of Rev. John M. Jensen. Invitation has been sent to him. God bless our sister church in America. H. Fuglsang Damgaard.

Og fra Pastor Harald Jensen Kent, der vist nu efter Pastor Andreasens Død er Formand for vort Udvalg derhjemme, kom Postkort med følgende Indhold:

Fra det befriede Danmark sender jeg paa Udvalgets Vegne en hjertelig Hilsen til Dem, hele Styrelsen og alle Vennerne i „Den forenede danske ev. lutherske Kirke i Amerika.“ Med den store Lykke, som vi her i Fædrelandet har oplevet med Befrielsen fra det tyske Nazist-Aag, som sandelig hvilede tungt paa os, og i Taknemlighed overfor Gud Almægtige, som skaanede os for at blive krigsødelagt, og overfor de Allierede Magter, specielt de to angelsaksiske, beder vi nu om i Fredens Lykke at genoptage Forbindelsen med det store Kirkesamfund blandt vore udvandrede Landsmænd og deres Efterslægt. Send mig snarest Oplysninger til Udvalget, særlig angaaende Aarsmødet i Aar og Utahmissionen.

Deres hengivne Harald Kent. (20-6-45.)

Adressen angives som Strandvej 75, København Ø, Danmark.

Send Luthersk Ugeblad til Slægt og Venner i Danmark! Der kan næppe gives dem en mere paaskønnet Gave, især nu efter at de i fem lange og trange Aar har hungret efter Meddelelser herovrefra. Selv om vort kirkelige Arbejde udføres paa engelsk Sprog er vort danske Blad ligefuldt Tolk for vort Liv og vor Gerning. Derovre hører de ikke vor Tale men de læser vore Blade. L. U. burde faa en næsten ligesaa stor Udbredelse i Danmark som det har herovre. Vi ved vor gode Kollega, Pastor John Jensen, vil gøre sit bedste under sit Besøg derhjemme for at interessere Folk i vor Kirke og vort danske Blad. Vi ønsker ham Held og Lykke paa Rejsen og er glad at han kan og fik Lov til at gøre den.—Red.

Prisen paa L. U. sendt til Danmark er \$2.50. Skriv straks til Luth. Publ. House, Blair, Nebr., og vedlæg Pengene om ikke De har Konto her.

Blair, Nebr. Vor fhv. Samfundskasserers Enke, Mrs. Otto Hansen, blev 87 Aar gammel Søndag d. 1. Juli og i den Anledning var Familien samlet hos Datteren Mrs. Albert Schjodt til Fest i deres Hjem. Om Eftermiddagen var der aabent Hus og baade Biskoppens og Sognepræstens med flere aflagde Visit til Glæde for den gamle men svage Kvinde. — Ikke saa lidt Ængstelse blandt Personalet paa Skolebakken opstod over Meddelelsen, at fhv. Professor Miss Caroline Johnsen var alvorlig syg efter en Operation for „ruptured appendix“ paa Hospitalet i Tilden, Nebr. Forrige Uge tog hun til Creighton, Nebr., for at besøge sin Broder, Louis Johnsen, og fik et Anfald af Blindtarmsbetændelse, som foranledigede at hun maatte under Behandling med det samme. Omend meget syg forstaar vi dog at der er Haab om Bedring. — Professor Theo. Jensens har jo forladt Byen for et Aarstid, medens han udvider sine Kundskaber paa Union Theological Seminary i New York, og hans Familie har Ophold i Kenosha, hvor Mrs. Jensens Familie bor. — Vi har ikke hørt om Dr. C. B. Larsens Planer i saa Henseende. — Paa Skolen er der jo stadig Aktivitet, saa

med en saa med en anden kirkelig Gruppe, der holder Bibellejr paa den smukke Campus. Tillige er der Sommer-skole, hvis anden Session begyndte d. 9de og slutter d. 27. Juli. Prof. Elmer Rasmussen leder dette ekstra Foretagende og vi forstaar der er nogle og tyve Elever, mest Lærerindeemner. 25 frekventerede første Session. — Fjerde Juli fejredes her i Byen med et stærkt gammeldags Tilsnit, idet en Parade af 44 Rideheste (med Ryttere, selvfølgelig) vandt højeste Applaus. Man undredes hvor alle de Dyr kom fra i denne bilende Tid. Men man har jo Benzinrationeringen at regne med, og den voldte vel, at saa mange af Egnens Folk blev hjemme at celebrere. En anden Ejendommelighed ved Festen var, at ikke et Skrald af en Kineser eller et Skud hørtes. Men det forringede ikke Festen. — Pastor Carlsen rejste nordpaa sidste Uge for at deltage i N. D.-Mont. Kredsmdødet i Flaxton, N. D.; denne Uge gaar Turen til Eben-Ezers Aarsmøde i Brush, Colo. — Sidste Søndag Eftm. Kl. 4 afholdtes Møde i Kirken for at tage endelig Bestemmelse om at organisere en Forening for Oprettelse af et Alderdomshjem her i Blair. Ca. 40 kom og deltog i Drøftelsen, som var stærkt i Favør af Sagen. Komiteen, som blev valgt ved det første Møde, indberettede og dens Forslag i det væsentlige blev vedtagne. Man vedtog at organisere sig med et Indtrædelseskongent af \$10 og \$1.00 aarlig derefter. 26 Mænd tegnede sig. Blandt flere foreslaede Navne for Foreningen favoriseredes „The Good Shepherd Lutheran Home Association.“ Direktionen skal bestaa af fra 3 til 15 Medlemmer, af hvilke Præsten ved vor Kirke i Blair er selvskreven Medlem; Majoriteten skal tilhøre vor lutherske Kirke, en Trediedel være bosiddende i Blair. Som foreløbig Bestyrelse blev Komiteen, der tæller syv Medlemmer, bemyndiget til at supplere sig med otte andre og skride til Værks med Incorporation og anden forberedelse. En Gave paa \$500 var allerede tilbudt og der er ingen Tvivl om Trangen og Villien til at faa et saadant Hvilehjem i vort Samfunds Midte. Interesserede kan henvende sig til Pastor H. C. Jørgensen eller H. Skov Nielsen, Komiteens Sekretær.

Ingen Nyheder fra Danmark er modtaget denne Gang, og da vi har rigeligt af andet til at fylde Bladet med, samt at der har været saa meget derovre fra i de senere Numre, vil Læserne undskylde. Som før meddelt ophørte Friends of Denmark Nyhedsbureau i New York den 1. Juli og vi har endnu ikke faaet Blade fra Danmark, saa vore Kilder er gaaet tør midlertidigt. Men det vil blive herligt at faa Budskab og Blade direkte derhjemmefra igen. Vi haaber ogsaa at faa et Par regelmæssige Korrespondenter derovre til at skrive for Bladet, samt nyde godt af Dansk Kirkeligt Pressebureau, om det endnu fungerer.

Dødsfald i Co. Bluffs. Der nævnes to i Vor Frelses Mgh.s Blad. Lars Jørgen Andersen, 79 Aar, døde d. 9. Juni paa Mercy Hospital. Han var født i Vissenbjerg Sogn paa Fyn. En Søn Johannes Jorth Andersen i Spencer, Ia., overlever ham; der blev han ogsaa begravet. Niels Hansen, 65 Aar, døde d. 24. Juni. Han var ogsaa født i Danmark.

Vor Mission i Lynwood, der er en Aflægger af Bethel Mgh. og som betjenes af Pastor Allan Hansen, har nu faaet Navn og kaldes St. Paul's Lutheran Church. Hvornaaer Menighedsorganisationen fandt Sted, har ikke været nærmere omtalt. Men den 10. Juni tog den purunge Mgh. fat paa at indsamle \$2000 og naaede dette Maal i Løbet af en Uge; saa sattes Maalet til \$3000, som snart vil naas. Pacific Kredsen har bevilget andre \$1000 til Fondet for den nye Kirke, som ventes opført paa den købte Byggetomt i Lynwood, til hvilken Bethel Mgh. indsamler \$1500. Man har

nu Arkitektens Plan færdig for et Menighedshus til ca. \$12,000; det vil blive meget lig det der er ved Bethel Kirken, i typisk Californiastil.

Westbrook, Me. Et af de ældre og trofaste Medlemmer af vor Mgh. her, William Petersen, døde d. 16. Juni efter et Par Uges Sygeleje og en længere Tids Ildebefindende. Han blev 68 Aar gammel og har tjent Mgh. som Diakon og paa andre Maader været et levende Lys iblandt dem. Han gik bort med Bøn og Sang paa Læberne og vil savnes baade af hans Hustru og Familie og Menigheden i Almindelighed.

—M. A. Sweet var Mgh.s Delegat ved Aarsmødet og bidrog sit til at gøre dette Samfundsstævne indholdsrigt; Student teol. Homer Larsen er rejst til Racine, hvor han skal hjælpe Pastor Wilhelmsen i Gethsemane Mgh. gennem Sommeren. — Pastorinde John M. Jensen og Datteren Margaret fra Spencer, Ia., besøgte fornylig her; de var paa en Tur til deres forrige Virksomhed og Hjem i Montreal.

„MIG YNKES INDERLIGEN OVER FOLKET“

(Fortsat fra Side 4)

mere ihukomme dine Synder“ (Ef. 43:25). „Jeg har udslettet dine Overtrædelser som en Taage, og dine Synder som en Sky; vend om til mig, thi jeg har genløst dig“ (Ef. 44:22). Denne „Jeg“ som her taler, er den levende Gud; og han siger, at han udsletter dine Overtrædelser, ikke for din Værdigheds Skyld, men for sin egen Skyld; ja, han vil ikke mere ihukomme dine Synder. Kan du, kære Sjæl, tænke dig noget større, end at Herren saaledes skulde udslette dine Synder og saa aldrig i Evighed ihukomme dem. Vend dog om til ham, som har genløst dig.

Det femte Brød: „Denne give alle Profeterne det Vidnesbyrd, at hver den, som tror paa ham, skal faa Syndernes Forladelse ved hans Navn“ (Ap. G. 10:43). Her har du nu et enstemmigt Vidnesbyrd af alle Profeterne, at hver den, som tror paa ham, skal faa Syndernes Forladelse ved hans Navn; saa det, du har at gøre, er kun at tage imod i Troen, og du ejer da, hvad Ordet siger: Syndernes Forladelse.

Det sjette Brød: „Denne Aand vidner med vor Aand, at vi ere Guds Børn“ (Rom. 8:16). Guds Aands Vidnesbyrd igennem Ordet om, at Guds Naade er os nok, og at jeg, den enkelte Sjæl, af Guds Naade er et helligt Menneske. Uden Hellighed skal ingen se Gud.

Det syvende Brød: „I elskelige, nu ere vi Guds Børn“ (1. Joh. 3:2). Dette er Vishedens Brød. Nu er det ikke længere: jeg haaber, jeg tænker at blive et Guds Barn, men: nu er jeg et Guds Barn og har Vished i Hjertet for, at jeg hører Herren til.

Kære Sjæl, har du saa taget disse Brød og spist dem, saa de ere blevne en Livskraft i dig til det evige Liv?

Tillige med Brødet uddelte Jesus Fisk; hvor mange, siges ikke. Men jeg vil her pege paa **to Velsignelser**, som Herren meddeler til dem, der have ladet sig bispise af Brødene. Fiskene vare jo den særlig velmagende Del ved Bispisningen i Ørkenen, og saaledes efternævnte Velsignelse i den aandelige Bispisning.

Den første Velsignelse, Herren giver til den, som har ladet sig bispise af Brødet, er „Guds Fred, som overgaar al Forstand“ (Fil. 4:7). Hjertet, som i den aandelig forsmægtende Tilstand har været fyldt med Ængstelse og Uro, bliver nu fyldt med den underlige, salige Fred, der gennemtrænger hele Mennesket.

Den anden Velsignelse, som Herren uddeler til saadan en Sjæl, er Glæden i Herren (Fil. 4:4). Idet Herren nu har faaet frelst saadan en Sjæl fra dens aandelig forsmægtende

Stilling ved at bispise den med Livets Brød, og Mennesket klart ser det, saa kan han ikke andet, end at han maa glæde sig, ja fryde sig i Jesu velsignede Samfund. Kære Sjæl, har Herren saa vederkvæget dig med disse Retter som en Følge af, at han har bispist dig med Livets Brød, ja, saa kan du, ligesom Folket i Ørkenen, naar det hedder om dem, at Jesus „lod dem fare,“ saa kan du fare lykkelig, thi du farer med Jesus; og om det skulde behage Herren at kalde dig ind i Evigheden, som du sidder paa en af disse Stole, saa vil du fare til Himmerige for der at nyde den Herlighed, som Jesus har beredt dem, som ham elske. Amen!

Efter Kbl.

Fra Canada

(Tildels efter „Kirken og Hjemmet“)

Bladets Gæld betales. Sidste Kreditsmøde vedtog at afkaste Kredsens danske Blads Gæld, der lød paa ca. \$400.00. Man „laante“ Pengene af sin egen Kasse og gjorde saa alment Opraab til Venner om at yde Bidrag. Resultatet viser \$331.90. Der mangles altsaa kun ca. \$70.

Samfundsformand Carlsens Rejseplan. Pass Lake og Port Arthur, Ont., 19-20 Juli; Winnipeg og Ostenfeld 21-22 Juli; Swan River 24 Juli; Edmonton 26 Juli; Ponoka 27 Juli; Y. P. Konvention ved Sylvan Lake Lejren 28 Juli; Kirkeindvielse i Olds, Alta., 28 Juli.

Bibellejren ved Sylvan Lake er aaben 21-29 Juli. Pastor Theo. Hansen holder Aabningsprædiken Søndag Form d. 21de paa Engelsk og om Eftm. taler Pastor P. Rasmussen paa Dansk. Engelsk Aftenmøde ved Pastor Thorslev. Gennem Ugen holder P. Rasmussen daglig en dansk Bibeltime og Pastor M. Jørgensen en engelsk. Aftenmøderne ledes af P. L. Thorslev. De sidste Par Dage staar til Ungdomsforbundets Konventions Raadighed. Kosten tilbydes for \$3.00 per Person. Et Logiværelse for en Familie \$5.00. Henvendelser sker til Axel Smith, 627 - 13 Ave. N.E., Calgary, Alta.

Edmonton, Alta. Ansgar Mgh. afsendte en Hilsen til Danmarks Primas, Biskop Fuglsang-Damgaard, saa snart muligt og udtrykte dens Glæde over Frigørelsen. Svar indløb kort efter med Tak og Ønske om Guds Velsignelse over Mgh. — Fra Winnipeg kom Familien C. Christoffersen her til Byen for at bosætte sig og har fundet Hjem i et nyt Hus ved Siden af Præsteboligen. Den ihærdige Strikkeklubs Gaver til Danmarks Nødhjælp glæder sig over, at Varerne er gennem Røde Kors Afdelingen i Montreal allerede paa Vejen over Havet, maaske i Brug ved denne Tid. Dansk Røde Kors i København uddeler.

Calgary, Alta. Fire Dreng og syv Piger konfirmeredes i Sarens pyntede Kirke d. 20. Maj. — Den 17. Juni havde Søndagsskolen Picnic i Midnapore. Børnene bragte \$10.00 fra deres „Penny“ Bøsser til Sudanmissionen. — Kredsbladet K. og Hj. udsendes til alle Danskernes Adresser paa Egnen; Kvindeforeningen staar bag ved denne smukke Mission og Mrs. Brassø modtager Bidrag dertil.

Standard, Alta. Begravelse af Christian Jørgen Christensen fandt Sted fra Kirken d. 6. Juni; han døde d. 3de. — De tiloversblevne Ting fra Byggeriet af Præsteboligen blev afhændet ved Auktion d. 9. Juni med godt Resultat. Willy Myrthu og Mons Hansen agerede Auktionarius. — Den 10. Juni kørte Pastor M. Jørgensen og et Sangkor til de Gamles

Hjem i Gleichen og holdt Andagt for Beboerne til alles Glæde. Medlem Peter Petersen bor der.

Redvers, Sask. Fjerde Juli fejredes af Folkene ved Kirken. Den 20. Juni var der Rengøringsdag paa Kirkeejendommen og en stor Flok mødte op — vist den største hidtil. Trods Arbejdets Beskaffenhed var der en munter Sammenkomst og bevidner at man ønsker at se sin Kirke i bedste Stand og Omgivelse. Man vil bygge Garage og Stald for den gamle Præstebolig, der er solgt.

Winnipeg, Man. Extraordinært Menighedsmøde blev afholdt d. 20. Juni for at bestemme om Kaldelse af en Præst som Pastor Baggers Efterfølger, og om Køb af en Præstebolig. Vedrørende det sidste vedtoges at mødes igen d. 20. Sept. for at tage endelig Bestemmelse. (Hvem der blev kaldet, om nogen, siges ikke). Den 22. Juni viedes i Ansgar Kirke Marie Pilgaard Nielsen til Douglas R. Qually.

Pass Lake, Ont. Søndag d. 10. Juni konfirmerede Pastor H. S. Madsen 15 Konfirmanter efter tilbørlig Undervisning og Overhøring. 4 var fra Pass Lake, 5 fra Port Arthur, 1 fra Fort William, og 5 fra Pearl. To af de sidste blev døbt kort før tillige med fem andre Søskende; Pearl ligger 12 Mil fra P. L., Port Arthur 30 og Ft. William 35. Ved Konfirmationsfesten var der 150 tilstede, vist det største Antal Kirken har rummet. Den 13. Juni afholdt Mgh. sit Aarsmøde og Beretningerne antydede det bedste Aar saavidt; Formand J. Engberg udtrykte speciel Tak til Pastor Madsen for trofast Arbejde, ligesaa til Mrs. Madsen, der gør sin store Part ved at tjene som Organist, Korleder, Søndags-skolelærer og Vært ved mange Lejligheder i Hjemmet. Regnskabet balancerede med \$1488, hvoraf \$700 gik til Præsteboligens Udvidelse og en Brønd. Gelden er kun \$300 til Church Extension Fondet. \$300 ydes til Præstelønnen, det øvrige kommer fra Hjemmemissionskassen. I Port Arthur har Pastor Madsen lejet en ubrugt finsk Kirke og holder regelmæssige Gudstjenester hveranden Søndag; første Gudstjeneste holdtes Paaskedag og Besøget har været godt siden.

Montreal, Que. Paa V.E. Dagen, Tirsdag d. 8. Maj, var et Par Hundrede Landsmænd samlede i Kirken til Takkegudstjeneste for Danmarks Befrielse, en af de største Forsamlinger nogensinde. Det var en gripende Stund for alle. Pastor V. Beck ledede Mødet og antydede, at man burde have et varigt Minde om Begivenheden, f. Eks. et Orgel. Tanken slog an og saavidt er indkommen \$132. Mindet gælder særlig dem, der faldt i Krigen. — Den 27. Maj var der ikke mindre end tre Bryllupper i Kirken, Kl. 3 Frederik Jensen til Frk. Nillie McAuslan, Kl. 4 Air-Gunner Peter Frederick Gillings fra England til Frk. Tove Petersen fra Pr. Edwards Island, og Kl. 5 Henry Christensen af M/S „Eria“ til Frk. Pearl Hansen, Datter af Mr. og Mrs. Adolph Hansen, New Denmark. — Vore Soldater begynder at vende hjem fra Europa, saaledes Major Hans Olsen, og Brødrene Kaptajn John Motzfeldt og Oberstløjtnant Eric Motzfeldt, der blev haardt saaret sidste Vinter paa den tyske Front. — Fra D. D. Pion. erfarer vi, at Sommerskolen maatte aflyses paa Grund af Pastorinde Marie Becks Sygdom. Hun ligger stadig paa Byens General Hospital efter en svær Operation, men er atter i Beundring.

Toronto, Ont. Den 3. Juni fyldte Fru Anna Berg 70 Aar og hendes Børnebørn bragte hende en dejlig Buket, som prydede Alteret under Gudstjenesten. Mgh. har nydt godt af Fru Bergs Gæstfrihed i mange Aar og ønskede hende hjertelig til Lykke. — Hedvig og Ida Lynge og Ejvind Bugge afrejste til Grønland d. 3. Juni, hvor de har deres Hjem.

St. John, N. B. V.E. Dagen fejredes med Takkegudstjeneste og Kirken var propfuld; Pastor Moreck holdt en god Tale om Begivenheden. Den 15. Maj var der Møde i Kirken i Anledning af Pastor Skanderups Besøg under en Gennemrejse fra Halifax, hvor han havde besøgt fhv. Pastor E. Nommesen, der leder Sømandshjemmet i denne Havneby.

Vancouver, B. C. Pastor Clemens Sørensen skriver i sit Mgh'sblad: —

Med stor Interesse har jeg læst den Rapport, som Hr. Pastor Theodor Hansen, Calgary, i sin Egenskab af Vest-Canada-Kredsens Formand har indgivet til Den forenede Ev. Luth. Kirke's Aarsmøde i Albert Lea, Minn., i Aar. Den indledes med Ordene fra Matth. 9 om den store Høst og de faa Arbejdere. Efter Bøn og Hilsen følger et Overblik over Kredsens forskellige Arbejdsmarker, hvor alt er i glædelig Vækst — naar man lige undtager „the new baby born,“ som Pastor Hansen spøgefuldt kalder det paatænkte kristelige Alderdomshjem i Alberta. Efter Præstens Udsegn vugges det endnu. Men det afholder ikke en rask Mand fra at planlægge en yderligere Forøgelse af Familien, og den søde Hemmelighed røbes da ogsaa tilsidst.

Angaaende Opdyrkelse af en ny Arbejdsmark i B. C. skal jeg tillade mig at citere følgende: „... many Danes move farther west and most of them land in Vancouver — stranded there, perhaps, prevented by the ocean from moving on. ... This means too, that the Church must follow its people ... We must be on the west coast to receive them ...“ Det er et saare fromt og rosværdigt Ønske at komme sine strandede og omstrefjende Flokke fra Folden til Hjælp. At det skorter paa nøjere Kendskab til Forholdene herude, er kun naturligt. Kan jeg være til nogen Hjælp, skal det være mig en Glæde. Men først maa jeg gøre mig det klart, hvor jeg skal sætte ind.

Pastor Hansen beder: „May we have eyes that see clearly.“ Den Bøn tager jeg selvsagt saa alvorligt, at jeg trygt tør gaa ud fra, at Pastor Hansen ser den danske Kirke staa herude. Det kan derfor ikke være dansk Kirkearbejde, der tænkes paa i Forbindelse med Udvidelse af Arbejdsmarken. Selvfølgelig vilde min Kollega have henvendt sig til mig, om Planen var at hjælpe os med at modtage de strandede. Jeg har da god Grund til at tro, at Pastor Hansen tænker paa en Canadisk Lutherisk Kirke. Men kan der i kirkelig Henseende være tale om „strandede“? Maaske kan jeg være til Hjælp med et Par Oplysninger i Sagens Interesse, sige lidt om „Høsten“ og om „Arbejderne“ i Vancouver, B. C.

Her staar virkelig en vidt omspændende Canadisk Lutherisk Kirke herude, og alle dens Menigheder ligner Sharon Lutheran Church i Calgary, som den ene Draabe Vand ligner den anden. Maaske nogle af dem har et større Kor, lidt flere Trompeter ved festlige Lejligheder — men Ritual og Dragter, ja, selv Salmerne vil være kendt af enhver fra Sharon Lutheran Church, saa ingen strandet behøver at flakke hjemløs om i kirkelig Henseende.

U.L.C. — A.L.C. — Augustana — Missouri — Norwegian Lutheran Church, alle U.S. Synoder, er repræsenteret i Vancouver. Hver Søndag Morgen og Aften forkyndes Evangeliet paa 15 Prædike-Pladser i Byen og dens nærmeste Omegn. Her er fælles Luther League med henved 200 Medlemmer tilsammen. Vi har en luthersk „Pastoral Conference,“ som jeg har haft den Glæde at være med til at stifte for adskillige Aar siden. Dens Opgave er at fremme Guds Riges Udbredelse. Den søger at hjælpe den enkelte Præst, være rede til at modtage nyankomne Lutheranere samt overveje Betimeligheden af at optage Arbejde paa nye Marker. En Fristelse, som amerikanske Frikirker let og ofte falder for, er indbyrdes Konkurrence. Forretninger udvi-

des ved Oprettelse af nye Filialer med energiske Filialbestyrere brat og uden Konkurrentens Vidende. Men Kirken er nu engang ikke Forretning! hvor meget den saa end drages ned i det Plan. At modvirke denne verdslige Aands Indtrængen i det kirkelige Arbejde har været vor Forenings Maal. Adskillige Resolutioner har vi i Aarenes Løb set os nødsaget til at faa igennem. De taler for sig selv uden nogen som helst Forklaring — og, naar jeg her anfører et Par af dem, vil sikkert enhver amerikansk Frikirkepræst nikke genkendende og forstaa deres Tilblivelses Historie:

1) A mission committee is functioning to assist in building a stronger Lutheran Church in our City.

2) New fields cannot be started without consulting the conference.

3) Members of one Lutheran Church must not under any circumstance be considered or treated as „Mission Material“ for any other Lutheran congregation.

Med Henblik paa 2), saa har de forskellige lutherske Synoder i U.S. (med Undtagelse af Missouri) taget skyldigt Hensyn til dens Eksistens. Det samme vil selvfølgelig Pastor Hansen gøre, og for at lette ham Indgang har jeg allerede gjort Konferencen bekendt med hans planlagte Fremstød.

Konferencen nærer imidlertid den Anskuelse, at den Lutherske Kirke herude i Øjeblikket „covers the field.“ Men det skulde nødtigt afholde nogen fra at forhøre sig, da den med Glæde hilser enhver ærlig Haandsrækning.

Vi er 9 lutherske Præster nu, idet 2 nye er kommet til i det sidste Par Aars Tid. Endvidere arbejder her adskillige lutherske Evangelister. Gennem 10 Aar har jeg set 28 bosiddende lutherske Præster rykke ind og ud af Konferencen. Den, der i Anciennitet kommer mig nærmest, har været her godt tre Aar.

Det danske Kirkearbejdes særlige Mission, som skyldes dets nøje Tilknytning til Moderkirken og dets overvejende Brug af Dansk, er almindeligt anerkendt saavel af „Vancouver Ministerial Association“ som „Vancouver Lutheran Pastoral Conference.“ Man er tillige indforstaaet med, at Dansk endnu har en Levetid herude som det for os bedste Middel til at fremme Guds Rige iblandt os. Naar det ikke længer kan holde den Plads, er det Tiden at skifte — da det bedste ikke er for godt.

I Løbet af de sidste 20 Aar er luthersk Kirkearbejde saa godt som helt gledet over i Engelsk. Tysk og Dansk synes at være de eneste Sprog, der endnu anvendes i nogen større Udstrækning. Det har givet Anledning til fornyet Overvejelse af Sprogspørgsmaalet, som vist ellers var at betragte som et lukket Kapitel. Følgende Fakta har givet nogle noget at tænke over. En af de skandinaviske Kirker blev for to Aar siden solgt til Den Orthodoxe Kirke. Den laa nede i Byen, tæt ved Hovedgaden, og havde Plads til 600 Mennesker. Dens slanke Taarne kan ses milevidt omkring. Dens Menighed har siden Salget boet til Leje i den mindste Lutherske Kirke. Den har Plads til ca. 70 Mennesker. Her er 6-8000 Svenskere, 4-6000 Nordmænd og ca. 800 Danske. Ved den aarlige Skandinavisk Midsommerfest, hvor Programmet er „gammellandsk“ med Folkesange og Folkedanse til Trækspil og Violin, møder der over 4000 Mennesker. Forskellige Talere, Præster indbefattet, har haft Ordet. I Fjor var jeg indbudt og opfordret til at tale over et Emne, der havde direkte Tilknytning til Skandinavien. Sent skal jeg glemme den Lejlighed, jeg derved fik til i Hundredeaaret for Højskolens Fødsel at tale dens Sag til 4000 nordiske Folk. De viser, at de endnu spejder mod det tabte Land og ønsker ikke at tabe det af Syne. Det har deres Landsmænd blandt Præsterne desværre snart gjort.

Høsten er stor, kan man sige med Rette — men Arbej-

derne er ikke faa! Kan „Avlingsmaaden“ være blevet lagt om for tidligt grundet paa manglende Kendskab til nordisk Sind? De Tal, jeg har nævnet i de respektive Forbindelser, maa mane til Eftertanke. Eller affærdiger man blot de 4000 Skandinavers Fremmøde med Vendingen: Not Church interested! Kunde det tænkes, at Kirken kan gøre Folk hjemløse ved simpelt hen at lade døde parlamentariske Flertals-Bestemmelser afskaffe Modersmaalet og vende Ryggen til de synkende Lande agterude? Ved Gud i Himlen et frygteligt Ansvar! Det bæres kun, hvor Mangel paa Kendskab og virkelig Forstaaelse af Emigranter sidder i Højsædet.

Pastor Hansen har Ret i, at Folk søger Vest paa; men de skal ikke søge forgæves om Kirkely, om de lander herude. Det turde dog vist være klart. Vi skal nok tage imod dem og tjene dem. Skulde derimod nogen herfra vor danske Kirke gøre det usandsynlige at søge Øst paa, kunde han nok blive hjemløs: rodfæstet som han er i dansk Kirkeliv. Ham kan Sharon Lutheran Church ikke tjene.

— — —

Fra Menighedsmødet d. 14. Juni 1945, oplyses videre:

Anledningen til dette Møde var et Telegram modtaget fra Biskop Fr. Bruun-Rasmussen, Formand for „Dansk Kirke i Udlandet.“ Denne første Hilsen fra Danmark kom som Svar paa Pastor Clemens Sørensens fem Aar gamle Ansøgning om Tilladelse til at gaa hjem i Efteraaret 1940, da hans Tjenestetid i Vancouver var udløbet ved den Tid. Genoprettelsen af den telegrafiske Forbindelse med Danmark gav Præsten en Lejlighed til at forny sin Ansøgning, og her er Biskoppens Svar: „With deep and heartfelt joy we thank God for the liberation of Denmark. Connection between us will now be restored. Thanks Telegram. Shall we maintain work in Vancouver and find successor? Hearty greetings. Please wire.“

Menighedens Formand bød velkommen, hvorefter Forsamlingen sang „Gud giv mig Barnekaar.“

Der var Glæde over Forsamlingen; fra først til sidst gav de forskellige Talere Udtryk for Grunden til dette Mødes Indkaldelse: VI VAR KOMMET SAMMEN FOR AT SIGE TAK! Menighedens Formand opfordrede Forsamlingen til at udtale sig med Hensyn til Biskoppens Telegram. „Skal vi have en Præst fra Staterne eller en fra Danmark?“ Han bad enhver udtale sig frit for at vi kunde vide, hvor vi staar. „Hovedsagen er at sige Tak til Danmark.“

Laurits Hansen spurgte: „Hvis vi faar en Præst fra Staterne, er det saa i Forbindelse med D.K.U.?“ Pastor Sørensen henviste til, at Edmonton Menighed under D.K.U. fra 1930 til 1940 havde haft Præst kaldet og udgaaet fra den „forenede Kirke,“ lønnet helt af D.K.U. Børsholt dvælede ved den Tid, da han havde haft den Glæde som Menighedens Sekretær at staa i Brevveksling med D.K.U. Han var glad for denne Lejlighed til at sige Tak til D.K.U. og ønskede, at Vancouver fremdeles maatte staa under D.K.U.S. Vinger. Formanden ønskede det afgjort nu, om Menigheden vilde kalde Præst fra Staterne eller fra Danmark.

Børsholt ønskede, at et større Møde blev indkaldt, før en saa vigtig Bestemmelse blev taget. Juul-Hansen, som er kommet fra Prærien herud for et Par Aar siden, fandt, at Vancouver var det bedste Sted. Han ønskede en Præst fra Danmark, bevandret i begge Sprog og kendt med dansk Ungdomsarbejde. Poul Bretovej udtalte som sin Erfaring, at det var godt at faa Præster fra Danmark, ikke mindst nu, da de var gaaet gennem Ilden og derfor kan være en Inspiration her. Hans Sørensen ønskede, at Mødet skulde sende en Tak til D.K.U. En fuldstændig dansk Kirke, hvad Sproget angaar, mente han ikke kunde bestaa i Fremtiden. „Vi trænger til begge Sprog af Hensyn til de unge.“ Børsholt

udtalte, at Vancouver vilde kunne være i Stand til at betale en stor Del af Præstens Løn.

Formanden ønskede at vide, hvor lang Tid det vilde vare at faa en ny Præst. Juul-Hansen skildrede sine Erfaringer fra Prærien, hvor det godt kunde tage et halvt Aar, før man fik endelig Besked paa Kaldsbrevet.

Præsten slog fast, at D.K.U. endnu ikke havde forladt en Menighed, fordi den begyndte at indføre Engelsk. Dets Arbejde er et Brobygningsarbejde, der kun skal tjene i en Overgangstid. I en saadan Periode anser D.K.U. Modersmaalet som det bedste Middel til at fremme Guds Rige. Dette er D.K.U.s Sigte. Menigheden vil i D.K.U. finde Venner og ikke Direktører. Fru Karen Clemens Sørensen talte for de gamle Danske herude og pointerede, hvad Sproget betød for dem. I kirkelig Henseende var Dansk alt for dem. Naar alt Dansk ophører, inden deres Tid er omme, bliver det dem, der lider. Det bør man ikke glemme, naar man af Skræk for Fremtiden vil prøve at berede Vejen for de unge. Ingen ung behøver at gaa hungrig om herude, fordi han ikke kan følge sine Forældre i dansk Kirke. Han har den rigeste Anledning til at finde ind i luthersk Menighedsliv og kan vælge mellem 10 forskellige lutherske Kirker. At slette Dansk i Utide er „at tage den fattiges eneste Lam.“ Louis Hansen, hvis Hustru og Børn ikke forstaar Dansk, mente, det vilde gavne baade Tilslutning og Finanser, om der var flere engelske Gudstjenester. Juul-Hansen spurgte, hvornaar Præsten havde en Mulighed for at komme hjem. Hertil svarede Præsten: „Maaske om en Maaned, maaske om tre.“

Formanden takkede til Slut Forsamlingen for de gode Bidrag i Drøftelsen af vor Kirkes Fremtid. Derpaa sang vi en Aftensalme, og Præsten sluttede med Bøn. Den almindelige Mening var, at en Præst fra Danmark havde de bedste Betingelser for at kunne lede Arbejdet her. Vancouver kan næppe endnu ledes af en canadisk eller amerikansk Præst, dertil er Befolkningen for vel orienteret hjemover.

Mødet sendte følgende Telegram til Biskop Fr. Bruun-Rasmussen: „Meeting June 14 rejoicing in your offer decided unanimously to remain with you. Preparing leave as soon as possible subject to your approval.“ Signed Clemens S. (Ovenstaaende Referat er fra Menighedens Protokol)

Fem Dage efter modtog vi følgende Svar paa Telegrammet: „Your departure approved. Successor appointed leaving Denmark as soon as possible.“ Telegrammet blev læst op i Kirken den følgende Søndag og vakte stor Glæde. Baandet med Danmark holder!

Søndag d. 10. Juni tog Menigheden Afsked med to af dens bedste Venner, idet Hr. og Fru Egede Nielsen rejste til Danmark den følgende Tirsdag med Montreal som foreløbigt Maal. Det var saa naturligt og saa ligetil, at det skete i Kirken ved en Gudstjeneste — thi det er der, vi lærte dem at kende og fik dem kær. Ved det Alter, de Søndag efter Søndag har holdt saa smukt med Lys og Blomster, knælede mange af deres Venner med dem. Der har vi delt det bedste sammen.

Efter Gudstjenesten overrakte Formanden paa Menighedens Vegne vore Venner et stort farvelagt Fotografi af Koret med Alteret. Det var en glædelig Overraskelse for dem. Frimodig som altid aflagde Fru Egede Nielsen et klart Vidnesbyrd der foran Alteret, og Egede Nielsen gav i sin Takketale Udtryk for sin Glæde over, at Gud havde ledet dem ind i dansk Menighedsliv i Vancouver. Disse Salmelinier kommer mig i Hu, mens jeg tænker paa deres stille Færd iblandt os: „Glæde og Lys Med dem komme til Bys, Blomstre lad Muld, hvor de træde.“ Maa Gud længe bruge disse to Venner til at sprede Glæde og Lys, hvor de nu rejser hen!

Korrespondancer

FRA MINNEAPOLIS, MINN.

Atter er vi blevet mindet om Livets Forkrænkelse og Forgængelighed. Som oftest er det jo ældre og gamle, der bliver kaldt bort, men i dette Tilfælde blev det en af de yngre.

Helen Irene Madsen var hendes Navn. Hun var en Datter af Mr. og Mrs. M. P. Madsen, Luck, Wis., hvor hun var født d. 6. Nov. 1916 og opvokset sammen med tre Søstre, Lawon, Viola og Violet, og de 3 Brødre, Clifford, Lowell og Lester, af hvilke Pastor Clifford Madsen jo er bedst kendt iblandt os, og Chaplain i U. S. Marine Corps. Lowell og Lester er ligeledes i vort Lands Tjeneste. Søstrene er Medlemmer af Immanuels Mgh. her i Mpls. og virksomme i Søndagsskolen. For et Par Aar siden kom Helen ogsaa hertil og boede sammen med sine Søstre. Men som Tiden gik, svækkedes hendes Helbred, og som Tilstanden forværredes, viste det sig, at Sygdommen var uheldbredeelig. Efter nogen Tids svære Lidelser fik hun Hjemlov d. 23. Juni i den unge Alder af godt 28 Aar. Sørgegudstjenesten fandt Sted i O. E. Larsons Begravelseskapel under Ledelse af Pastor Edward Hansen. Alle hendes nærmeste Paarørende var tilstede med Undtagelse af Broderen Lester, der er i Tyskland. Fra hendes Hjemegn ved Luck kom mange Venner samt Pastor Leo M. Andersen, og mange Mindegaver for vore Missioner blev nævnt.

Pastor Hansen brugte som Udgangspunkt Jesu Forjættelse i Matth. 28:20 om at han vil være med sine alle Dage indtil Verdens Ende, hvilket han paa sin egen Maade anvendte paa Afdøde, hvorledes Herren ogsaa havde været med hende hele Tiden siden hun ved Daaben blev indpodet i ham. Og hun var ogsaa blevet nær hos ham. Derom vidnede et Vers man fandt i hendes Andagtsbog, afskrevet med rystende Haand, som følger:

Yes, Jesus took my burden
I could no longer bear;
Yes Jesus took my burden
In answer to my prayer.
My anxious fear subsided,
My spirit was made strong,
For Jesus took my burden
And left me with a song.

Pastor Hansen sang hele denne skønne opløftende Sang, hvorefter Pastor Andersen aflagde et smukt Vidnesbyrd og nævnte, at ogsaa Guds Folk gennem hendes Sygdom paa Bønnens Arme havde baaret Helen frem for Naadens Trone. Broderen Clifford talte saa som han bedst kunde i sin Bevægelse om Tabet af en elsket Søster, men ogsaa om Glæden i Forvisningen af at hun var gaaet frelst hjem.

Jordfæstelsen fandt Sted paa Hillside Gravplads, hvor hendes Støv nu hviler til Opstandelsens Morgen.

N. G. H., Korr.

Ugens Godtkøb

SOLSANGE

Hundrede bibelske Digte, Kvad og aandelige Sange. Samlede og udgivne af Pastor I. M. Hansen. 154 Sider. Indbundet. Pris, 50c

Eller gratis med Abonnement eller Fornyelse paa Luthersk Ugeblad

LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 South Fifth Street

Blair, Nebraska

MINDER OG TANKER

Af Theo. P. Beck, Brush, Colo.

Angaaende Jubelfesten i Hutchinson, Minn.,
afholdt d. 13.-17. Juni 1945

Det er nu mange Aar siden at afdøde Pastor Gudmund Grill og jeg sejlede tilsammen fra Brooklyn, N. Y., til Portland, Maine. Han fortalte da følgende til Morskab, men ogsaa til Advarsel for os Præster og andre Talere, for at vi ikke skulde gøre os skyldige i samme Daarskab som den ærede Prædikant, der i sin Tale sagde: „Der var Ge-ge-læde i Jerusalem, mine kære, elskede Venner. Men, hvorfor, mine kære, elskede Venner, var der Ge-ge-læde i Jerusalem? Ja, det skal jeg sige eder, mine kære, elskede Venner: Der var Ge-ge-læde i Jerusalem fordi de var ge-ge-lade i Jerusalem. Se derfor, mine kære, elskede Venner, var der Ge-ge-læde i Jerusalem.“

Det randt mig i Sinde medens jeg sad nede ved Albert Lea Sø og skulde skrive noget om Jubilæumsfesten i Hutchinson. Søen mindede om Atlanterhavet, og Glæden i Hutchinson om Glæden i Jerusalem, og Præstens Tale om, at jeg skulde give gode Grunde for Festglæden i Hutchinson.

Anledningen til Festen var jo Menighedens 75-aarige Fødselsdag. Det er i sig selv en Aarsag til Glæde saa sandt man ikke er bleven træt og mæt af Livet, men endnu har Livslyst, Mod og Kraft til at gaa fremad og tage fat paa Opgaverne, der ligger foran „world without end.“

I Gaar kom jeg ind at se til et Par gamle Damer her paa Eben-Ezer. De er begge godt oppe mod de 90 og sengeligende. Jeg havde købt en Radio til den ene. Hun kunde knap vente til jeg havde sat den i Forbindelse med Omverdenen, før hun drejede paa Knappen. Den anden sagde: „Se paa mig, jeg er 87 og har ikke et hvidt Haar paa mit Hoved“ — aabenbart baade glad og stolt over sin høje Alder og sit fyldige, mørke Haar.

Main Street Lutheran Church, kunde man mærke, havde det noget lignende. Endnu, trods de 75, var den levende interesseret i det største og bedste Riges Anliggende, og viste en vis Glæde og Stolthed over, at den er en af de ældste Menigheder i vort Samfund og endnu ikke har Tegn paa Alderdomssvaghed. Tværtimod. Den ligesom indbød os til at komme og se hvor stor og køn den var bleven siden den som lille Barn kom til Verden med kun 36 Lemmer og nu 728, var gaaet frem fra at bo sammen med Methodister og Baptister i et simpelt lille Kirkehus til at have deres eget store, moderne, dejlige Kirkehus.

Om det første sagde Pastor L. Mathiesen: „Jeg holder ikke af den Treenighed.“

En anden Treenighed er bleven dannet, som jeg synes bedre om og som har bidraget meget til Menighedens Vækst, idet at St. Mortens Menighed paa Landet og Nazaret (Den danske Kirkes Menighed i Byen) har sluttet sig sammen med Main Street Menighed.

Det var Pastor A. Kirkegaard, der sagde om et Par han lige havde forenet i Ægteskab: „Ja, nu har jeg sat dem ind i Skabet, saa maa de selv se hvorledes de kan komme ud af det.“

Blot man kan komme godt ud af det med hverandre, da vilde en saadan Forening af Menigheder mange Steder være til Velsignelse.

Det ligger os i Blodet, at vi vil gerne være store og stærke, ogsaa som Menighed og Kirkesamfund betragtet. Thi som Drengen sagde: „Naar jeg bliver stor, saa vil være baade Far og Mor; og saa vil jeg klappe store Bror, fordi han kalder mig Svinemajor.“ Jo, blot vi bliver store, tænker man, se saa kan vi rigtignok udrette noget stort; saa kan vi give Præsten en stor Løn og bygge en stor, fin Kirke

og yde meget til de forskellige Samfunds Missioner uden at nægte os selv noget. Det passer dog kun til Dels.

Vi har en kæmpestor Mand til Nabo. Forleden Dag var jeg sammen med ham inde i en af Byens Butikker at gøre Indkøb til Husholdningen. Først misundte jeg ham hans Størrelse og Styrke, men saa glædede jeg mig over at jeg ikke havde saa stort et Skrog at fylde og beklæde. Det vilde sikkert koste tre Gange saa meget som det nu kostede mig. Han maatte have dobbelt saa stor en Seng som jeg, eller ogsaa bærer han sig ad ligesom en lang Logerende vi havde en Gang. Min Kone spurgte ham en Morgen: „Naa Sørensen, er Sengen lang nok til dig?“ „Nej, Fødderne stikker uden for.“ „Bliver de saa ikke kolde?“ „Nej, jeg hænger min Hat paa dem.“

Da Kæmpen gik ud af Butikken, bemærkede jeg hvor tungt han bevægede sig og hvilket Besvær han havde med at klemme sig ind i Automobilten. Det minder mig om et Rim ovennævnte lange Sørensen citerede for os til behagelig Overvejelse:

„Vi har en Mand, som hedder Lasse;
Vi har en Seng han ikke kan passe.
En Ting jeg derfor gerne vil vide:
Er Lasse for lang eller Sengen for liden?
Er Lasse for lang, maa vi skilles fra Manden;
Er Sengen for kort, maa vi købe en anden.“

Vi mente, at Manden var for lang, han, at Sengen var for kort. So there you are. Nogle mener at en Kristens Syn paa Livet er for gammeldags og snævert, andre at det er bleven for moderne og verdsligt bredt.

Det har sine Vanskeligheder og Farer med at være stor, ogsaa i kirkelig Henseende. Man kommer let til at føle sig stor overfor andre og stærk i Forhold til Gud, saa man stoler mere paa egen Kraft og Dygtighed end paa ham, der siger: „Uden mig kan I slet intet gøre.“ Man bliver let smittet af Storhedssygen, der har andre slemme Symptomer, som er ødelæggende for et sandt, sundt og inderligt Kristenliv. Kristendom bliver mere en Hjerne- end en Hjertesag, Gudstjenesten mere en Form end en Livssag, der bliver lagt mer Vægt paa at vinde Sjæle for Kirken end for Kirkens Herre, at opdrage dem til pæne, skikkelige Mennesker end til virkelige omvendte, kristeligsindede Efterfølgere af Jesus. Guds Riges Seng bliver baade for snæver og for kort. Dynen kan ikke dække Manden og holde ham varm, Fødderne stikker ud i den kolde Verden og man hænger de uskyldige Fornøjelsers pæne Hat paa dem.

Der kunde ogsaa nok skrives en Del om de gode og daarlige Sider ved at være en lille Kirkeflok; men da det ikke er vort Maal at blive og være lille, saa vil vi overlade dette til Læsernes egen Betænkning.

— — —

Det var Glæden i Hutchinson og Aarsagen til denne jeg skulde skrive noget om.

Hvorfor glædede man sig i Hutchinson? Ikke alene fordi Menigheden havde vokset sig stor og stærk i de svundne 75 Aar, men særligt fordi man erkendte i nogen Maade, at det var helt og alene ved Herrens Naade og Velsignelse at det var lykkedes for Menigheden og dens Præster at naa saa langt fremad, til Trods for Menighedens, dens enkelte Medlemmers og Præsternes mange Synder og Skrøbeligheder, Fejl og Fald. Herom kunde der skrives et langt Kapitel. Men „Kærlighed skjuler Synders Mangfoldighed.“

Efter det nye Ritual udtaler Menigheden Syndsbedelsen ved hver Højmesse-gudstjeneste, og Præsten paa Guds Vegne tilsiger den Forladelsen. Saa bør da ogsaa hver den, der maatte føle sig forurettet af den, af Hjertet tilgive og om muligt forglemme det og glæde sig over og sammen med den.

Man glædede sig over, at Gud i de svundne Aar havde ved Daabens genfødende Kraft antaget 734 Menneskebørn til sine Børn og Arvinger. Man glædede sig over, at 438 havde paa deres Konfirmationsdag aflagt den gode Beken- delse og givet Løfte om at forblive i deres Daabspagt. Hvor mange af disse, der mente det ærligt og blev standhaftig, kan kun Gud dømme.

Som Regel er alle glade ved et Bryllup. Brudeparret er glade, fordi de nu endelig paa lovlige Vis kan som Mand og Kone bo og bygge tilsammen. Præsten glæder sig ved at gøre andre glade og ved at faa . . . (Kan det gaa an at skrive det? Det er jo dog den nøgne Sandhed, som enhver kan se) — en ekstra Skilling og et ekstra godt Maaltid Mad sammen med en Flok glade Bryllupsgæster. Senere hen, ofte mange Aar efter, glæder han sig igen, naar han erfarer at Ægteskabets Baand holdt og Ægteparret lever lykkelig tilsammen. Thi er Præsten en sand Sjælehyrde, saa glæder han sig med de glade og sørger med de sorgende.

Der har i Menighedens Tilværelse været afholdt 200 Vielser. Som Følge af disse er der bleven fejret mange Sølvbryllupper, 12 Guldbryllupper og eet Diamantbryllup.

Men kunde man nu ogsaa glæde sig ved at 342 af Menighedens Medlemmer var afgaaet ved Døden? Mon nogen ønsker een eller anden af dem tilbage igen? —

En Læge nedsatte sig i en By, hængte ud sit Skilt og ventede taalmodigt paa at man vilde søge Lægehjælp hos ham. Der kom ingen. Hvad kunde Grunden være? For at raade Bod paa dette lod han bekendtgøre i Byens Avis, at paa en bestemt Dag mellem Klokken 2 og 4 vilde han være til Stede paa Kirkegaarden. Dersom nogen ønskede at faa een eller anden af de der begravede tilbage, saa vilde han uden Betaling kalde dem frem.

Det vakte Opmærksomhed. En stor Skare mødte op. Lægen traadte frem og sagde: „Som bekendtgjort er jeg nu rede til at oprejse hvemsomhelst af de døde der ligger her begravet. Vær derfor saa fri at nævne den eller dem I ønsker tilbage til Livet.“ Da ingen svarede, fortsatte han: „For at bevise, at jeg har Magt til at oprejse døde og ingen gør Indsigelse derimod, saa vil jeg nu kalde denne Kvinde frem, som ligger her. Hun er „elsket og savnet,“ staar der paa Gravstenen.“

En Stemme raabte: „Nej, nej! Lad os dog ikke faa det gamle Spektakel tilbage igen.“

„Naa saa vil jeg kalde denne Kvinde frem, som ligger her. Hun døde i sin bedste Alder og var hendes Mand en god Hustru, kan jeg skønne paa det smukke Mindesmærke han har sat paa hendes Grav.“

En Mand protesterede og sagde: „Nej lad dog hende blive hvor hun er. Jeg er gift igen og har mer end nok i een Kone. Hvad skulde jeg dog stille op med to?“

Lægen vender sig til et lille Barns Grav og siger: „Der kan vist ikke være nogen imod, at jeg kalder det tillive igen.“

Straks lød Svaret fra Moderen: „Aah nej dog, lad det dog blive i Guds dejlige Paradis, hvor det er fri for denne vor onde Verdens Farer og Trængsler.“ Gravskriften, hun havde sat over det var: „Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet.“

Lægen vilde oprejse flere, men ingen ønskede eller vilde tillade, at de kom tilbage igen til deres Hjem og optog deres Plads og Gerning i Samfundet. Alle syntes at være glade ved at de havde levet, men mer over, at de nu var af Vejen.

Da jeg savnede saa mange af mine kære Venner i Menighedens Forsamling, besøgte jeg dem ude paa Byens smukke Kirkegaard. Jeg glædede mig over at jeg havde lært

dem at kende, men mest over at de var gaaet frelst og salige Hjem til den Fader og Frelser, de her i Tro og Kærlighed levede sammen med, samt over, at jeg der inden saa længe skulde mødes med dem igen, fri for Jordelivets mange Skrøbeligheder. Ja der var og er Glæde i Hutchinson Main Street Menighed over de 242, der er afgaaet ved Døden. Desværre findes der Undtagelser, maaske altfor mange. Gud ved det. (Fortsættes)

Fortalt og oplevet

MINDEBLADE FRA MISSIONÆR JENS DIXENS LIV OG VIRKE

Som optegnede i hans efterladte Dagbøger

Udarbejdet af Pastor Mathias G. Christensen,
Racine, Wisconsin, specielt for „Luthersk Ugeblad“

(Fortsat)

Den 2. Sept. 1924. „Saa drog Abram fra Sted til Sted med sine Telte og kom til Mamres Lund i Hebron, hvor han slog sig ned og byggede Herren et Alter“ (1. Mose. 13:18). Tak og Pris, Herre, for den Luftning, der endnu, efter Aartusinder, kommer fra Mamres Lund. Tak, at jeg har mærket den i den tidlige Morgenstund; endnu taler Alteret der, endnu erindres Abraham, der ingen Lovtaler behøver, endnu gentages Besøget af de tre til Abrahams Sønner! Hal- lelujah!

Den 9. Sept. 1924. „Guds Rige bestaar ikke i Ord, men i Kraft.“ Der er mange Kræfter i Naturen, vældige Kræfter i Elementerne, ødelæggende Kræfter, frugtbarende og tjenstgavnige Kræfter, saasom Damp, Elektricitet, Sprængstoffer, m.m. Disse Kræfter har altid været i Naturen, men de er ikke bleven udnyttet, opdaget. Saaledes er det med Guds Riges Kraft og Kræfter, der trænger igennem som Surdej, der forvandler Mennesker fra vilde Dyr til elskelige Guds Børn, der giver Fred og Glæde, der løfter de største Opgaver, giver Kraft og Mod til at overvinde Døden og dens Rædsler.

Jeg er lige kommen hjem fra en Rejse til Rutland og Humboldt, hvor jeg prædikede for Pastor Spener Petersen. Møderne var godt besøgte. I Rutland, hvor Pastor Klemen Jensen har virket, er der en temmelig stor Menighed, men Døden er i Gryden begge Steder.

Den tredje Sept. var jeg i Minneapolis til Santhalmis- sionens Komitemøde; det var dets Aarsmøde. Der skal til Efteraaret udsendes fem unge Mennesker her fra Amerika til Santhallistan, tre Danske og to Norske. To nye Medlemmer blev valgt for Komiteen; den ene var Pastor S. M. Stenby. Vi skal saa samarbejde igen ved Enden af Dagen. Ja, det er underligt. Der var en Balance i Kassen paa \$4000.00. Det er jo godt i disse vanskelige Tider. Men disse Penge vil medgaa til Rejseudgifter for de fem nye Missionærer. Paa Hjemvejen fra Minneapolis, Onsdag Morgen Kl. 6, hilste jeg ud af Vinduet paa Henry Hansen, som var paa Stationen. Om Aftenen var jeg til Møde i Farmington, hvor jeg fik Lejlighed til at aflægge et Vidnesbyrd om min Frelser. Jeg talte over Ordet, „Den, som har Sønner har Livet“ (1. Joh. 5:12). Søndag, den 7. Sept., var jeg i Humboldt. Det er over 30 Aar siden at jeg var der sidst. Den gamle Broder Andrew Jensen (Methodist) var gaaet hjem til Herren for tre Aar siden. Om Eftermiddagen var vi i Rolfe og hilste paa Mrs. P. M. Petersen. Præsten var i Callender den Dag. Det var kært at se det gamle Præstehjem igen. Jeg har ikke været i Rolfe siden Pastor Engholms Dage. Jeg

fik ogsaa lige hilst paa de gamle Henry Truelsens. Jeg tror, at det var et kært Møde fra begge Sider.

Den 21. Sept. 1924. Idag, Søndag Morgen Kl. 6½, døde Mrs. Andrew Jacobsen efter mange Aars Sygdom, af den smerteligste Slags. For nogle Aar siden fik hun Koldbrand i den ene Fod, der næsten helt fortæredes. Jeg forstaa, at det var dette som angreb hele Legemet og tilsidst dræbte hende efter et Par Dages store Smerter.

Igaar Aftes var vi til Sølvbryllup i Latimer. Det var Louis Christensen (Postkører) og Thomas Jespersens Datter, Marie, der havde været gift i 25 Aar. Jeg var ogsaa med for 25 Aar siden. Tilstede var Brudfolkene og deres Søskende med Familier, ellers ingen. Det var forresten en nok saa hyggelig lille Fæst. Vi sang nogle Sange af „Sangeren“ og et Par engelske Sange. Jeg talte lidt over Jakobs Ord til sin Familie „Lad os drage op til Bethel, for at jeg der kan bygge et Alter for Gud, der bønhrørte mig i min Trængsels Tid og var med mig paa den Ven, jeg vandrede“ (1. Mose. 35:3).

Sidste Søndag havde vi Besøg af Ansgar Christensen; han kom fra Bibelskolen; han talte i Kirken Søndag Aften og aflagde et godt Vidnesbyrd. Ligeledes talte Christ. Zander; han var her paa Tilbagevejen fra en Tur til Hjemlandet, Danmark; ogsaa et friskt Vidnesbyrd. Det var ellers Bestemmelsen at vi skulde have været op til Wesley idag, men det blev alligevel ikke til noget. Ansgar rejste til Dana College om Tirsdagen, og Agnete Madsen rejste i Fredags. Samme Dag, den 19de, fik jeg uventet Besøg af vor gamle Ven Jakob Markussen. Det er mange Aar siden jeg saa ham sidst. Det var Pengeforlegenhed som bragte ham her til os! Stakkels Mand! at vove sig til at spille og spekulere paa „Board of Trade.“ Hvad skal vi paa den Galei?

Efteraaret melder sig; Bladene falder af Træerne; Markerne gulnes; Sommeren er forbi. Majsen staar endnu grøn og frodig, men en Frostnat kan lægge al Vegetation øde. Saaledes ogsaa med os! Jeg hørte igaar Aftes at den gamle Thomas Skrædder i Cedar Falls var død. Han vilde saa ger-

ne have været en Tur her til Coulter for at besøge os, men det blev der intet af. Nu har han nok fundet sin kære Grethe paa den anden Side. Ligeledes hørte jeg, at Søren Hansen fra N. Dak er død. Han var stille, og paa mange Maader en skøn Mand. Jeg mindes saa godt, hvorledes han for 30 Aar siden, som en lang Dreng, kom her til min Stue for at gaa i Skole; men hans Hjemlængsel var saa stærk, at han maatte tage hjem efter nogle faa Dages Forløb. Senere lærte jeg ham bedre at kende deroppe i N. Dak., og han vedblev at være en af mine kære Venner der i „det kolde Hjørne!“

(Fortsættes)

Fra Missionsmarken

FRA COLOMBIA MISSIONEN

I Y. P. Nummeret af Ansgar Lutheran, 9. Juli, findes et Brev fra Missionær Arnfeld Morcks Hustru som ogsaa er af Interesse for vore danske Læsere. Saa vi oversætter det.

Mrs. Arnfeld Morck

Den 14. Marts flyttede vi fra Colombias Hovedstad Bogota til Duitama, ca. 4-5 Timers Rejse mod Nordøst, med et hurtigtgaaende Motortog. Det var en meget interessant Tur ud og ind mellem Bjerger og Dale langs Flodlejer og Klippesider.

Her bor vi i et stort Hus, med ti Værelser paa første Sal, hvoraf to benyttes til Institutet. Husene her i Landet er just ikke saa praktisk anlagt, f.eks. kan Vand-rør godt ligge udækket tværs over Gulvet, saa man maa vide at

løfte Benene for ikke at snuble over dem. Det synes som om Tilfældet var Arkitekt, man følger til som det nu falder belejligt. Ej heller har man Glas i Vinduerne, kun Træskodder. Har man ikke Lærredruder sidder man enten i Mørke eller ganske blottet for Folks Blikke, og disse Folk vil gerne tage Beboerne i Øjensyn. Vi fik midlertid Lov til at sætte Glas i, men jeg smører dem godt med Sæbe for at beskytte os mod nysgerrige Øjne.

Omend Colombia ligger lige under Equator — vi bor lidt nord for Linien — saa er her dog ikke saa grueligt varmt; lidt Varme i Ovnen føler godt til Tider, dette paa Grund af at vi bor højt oppe. Saa vidt har vi følt vel hernede, men vi kan ikke arbejde som i Canada. Luften er for let, man bliver hurtigt træt og nervøs, saa længere Hvile er nødvendigt.

Søndag Aften d. 8. April blev Arnfeld pludselig meget syg med stærke Smerter i Side og Ryg. En tilkaldt Læges Diagnose og Medicin hjalp ikke; en anden Læges Medicin hjalp lidt; denne mente det var enten Galdesten eller Nyrer-sygdom. Arnfeld laa syg en hel Uge og havde forfærdelige Smerter af og til. Saa den følgende Søndag Aften var tre af vore Missionærer hos os og vi gav os til at bede for Arnfeld. Det var saa tungt at se ham lide saa meget. Efter Bønnen brugte vi Olie, saaledes som det staar i Bibelen. Vi havde før besluttet at blev han rask nok til næste Morgen, burde han rejse til Bogota og se en dygtig Læge der. Næste Morgen følte han ogsaa meget bedre og han rejste. Efter syv X-Ray Undersøgelser opdagedes en Nyrersten. Jeg rejste dertil om Onsdagen og tænk min glædelige Overraskelse ved at se ham paa Stationen for at modtage mig.

America Denmark Relief, Inc.

DISTRIKTSKONTORER OG LAGERE FOR KLÆDEAFDELINGEN

Chicago, Illinois, 1609 N. California Ave.—Illinois, Indiana, Iowa, Nebraska, Southern Wisconsin.

Detroit, Michigan, 4609-12th Street—Michigan, Ohio.

Los Angeles, California, 2512-B So. Vermont Ave.—California, Nevada, Arizona.

Minneapolis, Minnesota—3015-27th Ave. South—Minnesota, North and South Dakota, Montana, Northern Wisconsin.

Seattle, Washington, 2406 Spruce St.—Washington, Oregon, Idaho.

Organisationer og enkelte Personer i de nævnte Omraader bedes henvende sig til deres eget Distriktskontor. Er Deres Stat ikke indbefattet i Listen, skriv da til nærmeste Kontor.

HJÆLP BØRNENE I DANMARK

VED AT SY HJEMME. SKRIV TIL DERES NÆRMESTE DISTRIKTSKONTOR EFTER TILSKAARET MATERIALE, SOM SENDES FRIT. MØNSTRET ER ENKELT OG LET AT SY.

Opret en ny Syklub blandt Deres Paarørende og Venner

Doktoren havde foreskrevet en Medicin der fjernede Ondet uden en vanskelig Operation.

Ja Gud hører Bønner. Han hørte vore og han hører Milioner andres. Han bereder Vej for os og bærer os frem. Bortset fra Medicinens Virkning følger Arnfeld storartet vel og har ikke haft en Minuts Pine siden hin Mandag Morgen. Gud har vist sin helbredende Naade imod os og vi ere taknemlige.

Den 13. April var det en Glæde at modtage Pastor og Mrs. Harold Olson i vort Hjem. Vi er nu tre Ægtepar i Missionen, men er ikke endnu settled paa hver sin Station.

Jeg nævnte Institutet vi har her. Arnfeld underviser i Religion og Engelsk, Miss Heerde i de andre Fag. Arnfeld har ogsaa en Klasse i Engelsk for Byfolk to Gange ugentlig. Colombianerne er begejstret for at lære Engelsk, saa selv om det ikke er vor Opgave her, kan vi derved aabne Adgang for Evangeliet og gavne Folket. Derfor, omend min Mand er hindret ved Ukendskab med det nye Sprog, har han fuldt op at bestille. Ogsaa jeg er holdt i stadig Virksomhed med Husholdningen og Madlavning for Eleverne paa Institutet. Jeg er saa heldig at have den sjældne Vare her, en dygtig Pige i Huset. De unge Piger har ingen Øvelse hjemmefra i disse Lande. At koge Suppe i een Gryde, Ris i en anden, stærk Kaffe i en tredie, samt vaske Tøj i et Vandløb med en Sten til Vaskebrædt er omtrent al den Øvelse de kender. Vor Hyrepige — Ernestine hedder hun — er en godmodig Kristen, saa selv om mit Spansk er ganske begrænset, klarer vi os udmærket.

Ja, selv om vi har meget travlt er vi lykkelige; vort Arbejde er vor Glæde og vi beder, at Gud kan bruge os til at bringe det sande Lys, Jesus vor Frelser, til disse vildledte Folkeslag. Maa han give os inderlig Kærlighed og Lidenskab for deres Sjæle.

Tidlig Søndag Morgen d. 29. April kom tre af Institutets Dreng og den enes Søster her til Frokost. Derefter gik de med Arnfeld til Marked for at købe Proviant. Det vil interessere jer derhjemme at høre, at her kan vi kun gøre Indkøb om Søndagen og Onsdagen, og bedst om Søndagen.

Tirsdag d. 1. Maj tog Drengene deres Adgangseksamen til Institutet, og Klasseundervisningen begyndte om Tors-

dagen. Den 6. Maj kom nye Elever, og samme Dags Aften holdtes Aabningsgudstjeneste paa anden Sal. Miss Heerde, Missionær Quanrud, Arnfeld og en af Drengene talte kort. Derefter havde vi selskabeligt Samvær nedenunder, med nogle Lege og megen Latter; saa afsluttedes med Colombia Chocolate og en Luncheon. Alle syntes at have fornøjet sig godt.

Lær mig at vandre al din Vej,
Lær mig helt at tro og lyde dig;
Lær mig at elske,
Lær mig at bede!

Eders for Kristus i Colombia,
Arnfeld og Irene.

Fra Danmark

Vagtparaden trak op den 10. Juni paa Amalienborg Slotsplads, for første Gang siden 1940, under Kommando af Kapt. Brockenhuus-Schack. Kongens Livgarde afløste saaledes den Politigarde paa 200 Mand, ledet af Politikommissær Ovrø (?), som forsvarede Amalienborg den 19. September 1944 og siden ikke veg af Pletten.

„Frit Danmark“ skildrer Begivenheden: Hele København var paa Benene i Søndags, da Garden atter trak op gennem Byen og overtog Vagten paa Amalienborg, hvorefter de sidste Spor af Besættelsen er slettet. Det var første Gang siden Tyskernes Invasion, at Garderne i blaa Uniformer med den hvide Skraarem og med Bjørneskindshuer drog gennem Gaderne, og Gensynet mellem Borgere og Kongevagt var jublende. Paa hele Ruten stod Folk opstillet, og Kongens Nytorv og Amalienborg Plads var et sydende Menneskehav, da Vagtparaden passerede. Kongen modtog selv Livgarden og overrakte Garden den gamle Fane. Politivagten var Genstand for ikke mindre Hyldest, da de marcherede hjem til Politigaarden med Fane og Orkester i Spidsen. Nu er Garden og Politiet atter Byens Vogtere. Garden passer paa Kongen og Politiet paa Borgerne.

ACKNOWLEDGMENTS

Previously acknowledged	Total Received	Children's Homes Fund	School Fund	Equalization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	South Amer. Mission	Utah Mission	Pension Fund
Rolfe, Ia., in memory of Lester Pedersen*	4197.83	273.97	1299.75	711.01	674.79	140.13	39.74	619.94	49.00	389.50
Oakland, Nebr., Mrs. J. R. Christiansen in memory of her daughter, Mrs. Lillie Andersen on her birthday, June 23rd	14.50				14.50					
Denmark, Wis., Calvary Luth. Sunday School	3.00	3.00								
Elk Horn, Ia., Danish Ladies' Aid	24.94	24.94								
Eugene, Ore., Bethesda Luth. Church	30.00		15.00			15.00				
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. Carl Pedersen of Our Savior's Church in memory of Sgt. Carl Toft, who was killed in action	21.00							21.00		
Chicago, Ill., Our Savior's Luth. Church	5.00	5.00								
Coulter, Ia., Mr. and Mrs. Lewis Larsen in memory of Mr. and Mrs. Martin Miller for Ellm Home, Elk Horn, Ia.	18.12							18.12		
Coulter, Ia., in memory of Mrs. Martin Miller**	2.00	2.00								
Convention at Albert Lea, Minn., forenoon offering for Home Mission	7.00	7.00								
\$364.51, afternoon offering divided between the Indian Mission and the South American Mission \$125.98	490.49				364.51	62.99		62.99		
Luck, Wis., Mr. and Mrs. T. H. Pagh and family in memory of Mrs. James Lawson	2.00				2.00					
Neenah, Wis., Our Savior's Luth. Church	35.00							35.00		
Beresford, S. D., Mr. and Mrs. Soren Laustsen in memory of Pfc. Howard Rasmussen who was killed in Germany	1.00	1.00								
Los Angeles, Calif., Bethel Luth. Church	250.00		100.00		75.00					75.00
Los Angeles, Calif., Bethel Lutheran Church, support of the Lynwood Mission from June 15, 1945, to July 15, 1946	600.00				600.00					
Oyens, Ia., Mr. and Mrs. Axel Petersen in memory of Peter Miller, Marcus, Ia.	2.00									2.00
Woodstock, Ill., Fred M. Pedersen	8.00									8.00
Beresford, S. D., in memory of Howard Rasmussen, killed in Germany***	3.00	3.00								
Northfield and Hazelwood Churches, Minn., Foreign Mission Society	42.50							42.50		
Albert Lea, Minn., Trinity Lutheran Sunday School	29.14									
Ord, Nebr., Bethany Luth. Sunday School	11.00	5.00	6.00			14.57		14.57		
Morgan, Minn., Bethany Lutheran Church	25.00				25.00					
Underwood, Ia., Underwood Luth. Sunday School	10.54									
Norma, N. D., in memory of Pvt. Lester Mattern of Zion Church***	26.00	1.00				10.54				
Plainview, Nebr., Bethany Lutheran Sunday School, contents of birth-day bank	7.41	41			5.00	15.00				

H. J. Hansen, Treas.

H. J. Hansen, Treas.

Received with thanks, Blair, Nebr., June 30, 1945. H. J. Hansen, Treas.

Books for Every Man's Library

HYMNS AND HYMNWRITERS OF DENMARK

By J. C. Aaberg. "The title indicates the contents of this fine book, which was written by a man who knows and understands Danish hymnody, and who can make his subject understood by American readers . . . Those who may not understand the Danish language will find this book a welcome source of information and inspiration on the Danish hymnbook, certainly one of the greatest collections of hymns in

the world. The translations by the author, Rodholm and Paulsen, and others do furnish the English reader with the message of the hymns. Those who can read Danish will get out their hymnbooks and sing them, and thank the author for this new refreshing book . . . The three main biographical sketches of Kingo, Brorson and Grundtvig are written so interestingly that they hold the attention of the reader . . . The last chapter of the book is devoted to a fine brief treatment of the other Danish hymnwriters with special attention given to Ingemann . . ." L. S. Price, \$2.00.

GOD'S MINUTE

One of the most cherished books in the religious world. An inspiring collection of 365 daily prayers, each 60 seconds long, written especially for this book by eminent preachers and laymen. Price, 75c, cloth edition; \$1.50 for deluxe edition in gift box.

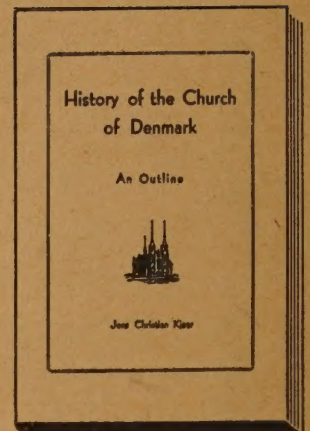
YOUR KEY TO THE BIBLE

By Theodore Huggenvik, Th.D. Dr. Huggenvik makes a brief study of each of the books of the Bible. As stated in the Introduction: "Since the Bible is primarily a Book that deals with man's relation to God, the important thing is to find out what the Bible says about that relationship. The writer of these notes believes in both divine relationship and divine inspiration—that in the Bible we have the inspired record of God's revelation to man."

"This book is timely and imperative. It is both scholarly and practical. The fundamentals of our faith are given their rightful position and the method used is immediately helpful." Cloth bound, 220 pages. Price, \$1.50.

HISTORY OF THE CHURCH OF DENMARK

By Jens C. Kjaer. The avowed purpose of this little book is to acquaint descendants of Danish immigrants with the outstanding personalities, the main events, and the principal religious movements within the Mother Church. It will be found useful also to other Americans interested in Scandinavian culture and church life. Informative, concise, readable. Sewed, paper cover. 127 pages. Price, \$1.00.

GOD'S MESSAGE

365 prominent clergymen of the United States, Canada and Great Britain have each chosen their favorite Scripture passage and have written a message that quickens faith, inspires to service, or brings comfort. Price, 75c, cloth edition; \$1.50 for deluxe edition in gift box.

YOUNG'S ANALYTICAL CONCORDANCE TO THE BIBLE

The world's greatest Bible reference work. Almost 5,000,000 words on 1,268 pages. 311,000 lines of Biblical quotations and word references; literal translations of original Hebrew and Greek words. 9 inches wide, 11¼ inches deep, 3 inches thick. Four features instantly available: the original Hebrew or Greek of any work; its literal meaning; a correct exegesis; parallel passages. For layman readers everything is clear. This concordance gives complete information and sheds more light on Biblical words, with name differentiation, and archeological discoveries graphically described. Price, \$7.50.

MACARTNEY'S ILLUSTRATIONS

By Clarence E. Macartney. Fresh, pointed, and often powerful, these illustrations have been selected by the author from his sermons which have commanded a wide and popular hearing in the hearts of three great American cities. So vital and suggestive are the anecdotes in this collection that they will not only give life and force to sermons a-building but in many cases will also furnish ideas and texts for new sermons. Alphabetical arrangement, sub-divisions and cross references make this gold mine of illustrative material readily available to minister, writer, and speaker. Price, \$2.50.

YOUR PRINTING PLANT here at the Publishing House is well equipped to take care of your printing. Under present war-time conditions, we will give you the quickest service, best quality work at the most reasonable cost possible. We shall be happy to have the opportunity to serve you.

**LUTHERAN PUBLISHING
HOUSE**

NEW YORK N.Y.
231 MADISON AVE.
NAT'L LUTH COUNCIL
REFERENCE LIBRARY

200 South Fifth Street
Blair, Nebraska